

**GLOSSARIUM AD
SCRIPTORES
MEDIÆ ET
INFIMÆ
GRAECITATIS:...**

Charles du Fresne Du Cange

GLOSSARIUM

ad Scriptores

MEDIÆ & INFIMÆ GRÆCITATIS,

IN QVO

GRÆCA VOCABULA NOVATÆ SIGNIFICATIONIS,
aut usus rarioris, Barbara, Exotica, Ecclesiastica, Liturgica, Tactica, Nomica, Jattica,
Botanica, Chymica explicantur, eorum Notiones & Originationes reteguntur:

*Complures ævi medii Ritus & Mores, Dignitates Ecclesiastica, Monastica, Palatina, Politica,
& quamplurima alia observatione digna, & ad HISTORIAM BYZANTINAM
presertim spectantia, recensentur ac enucleantur.*

E libris editis, ineditis, veteribusque monumentis.

ACCEDIT Appendix ad Glossarium mediæ & infimæ Latinitatis, unà cùm brevi
Etymologico Linguæ Gallicæ ex utroque Glossario.

*Auctore CAROLO DU FRESNE, Domino DU CANGE,
Regi à Consiliis, & Franciæ apud Ambianos Questore.*

TOMUS SECUNDUS.

LUGDUNI,

Sumptibus ANISSONIORUM, JOANNIS POSUEL,
ET CLAUDII RIGAUD.

M. DC. LXXXVIII.

Cum Privilegio Regis Christianissimi.

GLOSSARIUM

ad scriptores

MEDICAE & INFIMAE

GRÆCÆ CITATIS

1700

GRÆCA VOCABULA NOVATÆ SIGNIFICATIONIS

aut illas rarioris, Barbaras, Exoticas, Ecclesiasticas, Linguisticas, Mathematicas, Medicas, Philosophicas, Politicas, Juridicas, Historicas, & Originarias referuntur:

Complures vero medici Ritus & Mores; Dignitates Ecclesiasticas, Mathematicas, Politicas, Philosophicas, & ad HISTORIAM BYZANTINAM & quædam alia observatione digna, & ad HISTORIAM BYZANTINAM præsertim spectantia, recensentur ac elucidantur.

Et libris editis, ineditis, veteribusque monumentis.

ACCEDIT Appendix ad Glossarium medicæ & infimæ Latinitatis, una cum brevi Etymologico Linguae Gallicæ ex utroque Glossario.

Auctor CAROLO DU PRESNE, Domino DU CANGE, Regi à Consilio, & Francie apud Ambianos Quæstor.

TOMUS SEUNDUS

LUGDUNI

Stempibus ANISSONIORUM, JOANNIS FOSUEL

ET CLAUDII RIGAUD.

M. DC. LXXXVIII.

Com Prætoris Regis Christianissimi.

ms

Cyrilli: Ραβίων, τὸ φορέει καὶ ραῖδον, ἄρμα σκαπασόν.
Suidas: Ραβίων, τὸ φορέει. Ραβίων, ἄρματων. Alibi: Ραβίων, κερύχων, ραβίων.

Ραδάριος, Rhedarius, Carrucarius, in loco laudato ex Arcta.

Ρίδη, vel Ρίδα, ἄρμα, κερύχον, in Glossis Basilic. Apocalypsis c. 18. 13. καὶ κτίων καὶ κτίων καὶ ἰππων καὶ ῥιδῶν. Vide Andream Cæsariensem p. 106. & infra, Ρίδα.

Ριδίον, Hieronymus Dalmata in Hist. MS. Sanctorum Ægypti fol. 188. & ex eo Palladius in Histor. Lausiaca c. 20. Τριβῆνοι ἢ τριεὶ δ' ὄνομα πολλά κόμην ἀεὶ λαμβάνουσιν, ριδίον ἔχοντες ἀλόχαλκον, καὶ χρυσοχαλκίνας ἰππους.

Ριδίον, apud Palladium in Vita Chrysostrami p. 43. καὶ ἐπιβάσας αὐτῷ δυνάμει ριδίον, &c.

Ρ' ΑΓ ΖΕΙΝ, Findere, Hiere, Rimas agere, σχίζειν, ῥήνυθαι. Ραίσμα, Scissura, ῥήμα. Chronicon MS. Manuclis Malaxi pag. 853. καὶ δύο παραβία ἑνομαστῶ, τὸ ἴνα τε κιαμαλὴ, τὸ ἄλλο ἢ μπαρακὶ ραίζη.

Ρ' ΑΙΚΕΝΤΑΤΟΝ, Vinum recentatum. Alexander Trallianus lib. 11. cap. 1. λαμβανόμενον ἢ ῥοσάτην, ἢ ἀφ' ἑσθῆτων, καὶ χρυσοῦ ὡσαύτως, καλῶς αὐτῶν ποιῆσαι οἱ Ρωμαῖοι τὸ καλὸν ῥαικεντάτον.

Ρ' ΑΙΚΛΟΝ, Ραίκλον. Glossæ MSS. Reg. Ραίκλον, καὶ ραίκλον, τὸ πικρὸν. Ἀν μίκρον, ut sit Latinorum *Recula?*

Ρ' ΑΙΚΟΣ, πρό γράμμος, Græcis. Glossæ MSS. Reg. Cod. 930. Ραίκος, Ρωμαῖος. Hesychius, Ραίκος, Ἐλληὶ Ρωμαῖος ἢ τὸ γράμμος προσεβίβηκε Γραμμὸν φασί. Adde Auctorē Etymologici, & in Γραμμοῦ, & Eustathium Iliad. 2. p. 631.

Ρ' ΑΙΚΤΩΡ, Reitor, ἰδ. αἰετωμαῖος, Suidæ, dignitas ut videtur, Ecclesiastica, cū solos Clericos hac donatos legamus, tametsi qualis illa fuerit haud bene constat. Hanc obtinuit Joannes Monachus & Presbyter, cognomento Lazares, quem Alexander Constantino Porphyrogenito ex fratre nepoti tutorem dedit, de quo idem Constantinus de Adm. Imp. c. 51. ὅτε δ' ἂν δι' ἐπισημοσύνης ἢ κληρικῶ ἰσάγῃ, καὶ ἐπιχόμενον οἰεῖ, Ραίκτωρ ἢ γέροντος, &c. Præterea Leo Grammaticus in Alexandro: Ἰαννῶ Παπαῶν, ὃ ἰπικλῶν λαζάρῳ Ραίκτορα ποιοῦσιν. In Constantino p. 497. καὶ τότε παραδωσάσαν ἰσάγῃ ὃ πρεσβύτερος καὶ Ραίκτωρ. Et pag. 505. ὃ μοναχὸς ὃ ἰσάγῃ, ὃς ἐχέοντα Ραίκτωρ. Ita etiam Anonymus Combesianus in Alexandro n. 2. in Porphyrog. n. 3. in Lacapeno n. 18. Scylitzes pag. 607. 623. Zonaras pag. 148. Memorat præterea idem Scylitzes in Monomacho p. 781. Nicephorum quendam Eunuchum ὃν κερματικὴν περιφάνειαν καὶ δέξασθαι ἀπὸ σαμῶν πῶν ἰερουσαλῶν, quem Ραίκτορα τιμῶσας, καὶ γραττοπιδ' ἀρχὴν ἑνομαστῶν, in Orientem misit idem Monachus. Denique Anna Comnena lib. 1. Alexiad. pag. 28. meminit cujusdam Monachi Ραίκτωρ ἑνομαστοῦ, qui Michaëlis Ducæ Imperatoris in ordinem acti personam induit & simulavit. Liuthprandus lib. 3. cap. 7. *Sua parti parentes collocat; Rektorem Magistros, Patricios, Logothetam—facit.* Ubi observandum Rhetoris dignitatem cæteras præcessisse: quod & innuit lib. 6. cap. 5. ubi de Erogatione nominatum agit, quæ ab Imperatore ante Dominicam Palmarum fieri solebat Principibus Palatinis: *Quorum primus vocatus est Rektor domui, — post quem ὃ Domesticos Ascalonas (Leg. Domesticos μέγας ἢ σχολικός) & ὃ Delongaris plous, (λογαρίστη ἢ πλάς) sunt vocati.*

Ρ' ΑΙ Π, apud Rhazem de Peste, cap. 4. quid sit, docet Matthæus Silvaticus: Ραῖβ, Ρεῖβ, id est, lac acetosum, ut in *Almansore* cap. de Diabete.

Ρ' ΑΙΦΕΡΕΝΔΑΡΙΟΣ. Vide Ραφιδάριος.

Ρ' ΑΚΑΝΘΟΝ. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 1690. Ἀκάνθιον, τὸ νῦν ράκανθον.

Ρ' ΑΚΙ, Aqua vita, nostris *Eau de vie* exponitur à Romano Nicephoro in Grammatica Linguae

Græcæ vulgaris M S. Habetur apud Agapium in Geoponico cap. 152. 153. 154.

Ρ' ΑΚΟΣ, Ράκος, *Vestis lacera & detrita*, qualis est Monachorum. Glossæ MSS. Ράκος, διψήζου ἰμάτιον. Ita Eustathius Odysf. 2. *Vetus Interpretæ Mosehionis: Ράκος, Lana.* Herodianus Περὶ ἀκυρολογίας, MS. τριβῶν ἢ ράκος διαφέρε' ὃ τριβῶν γδ τὸ ἄδ' ἀποθελθῆκε τὰς ακοῖδας, ὅθεν τὸ ἄδ' τυριόδ' ράκος ἢ, τὸ διψήζου ἰμάτιον. Hieronymus Dalmata in Hist. MS. Sanctorum Ægypti fol. 177. ἰδὼν ἢ αὐτῷ ἐκῆν ράκος ἐπέδ' ὑμῶν ποδῶν, &c. Ignatius Diaconus in Vita S. Nicephori Patr. Constantinopolit. num. 40. τὸ ἴσον ράκος ἐπὶ τῷ ἄρμα περὶ ἑσθῆος. Vita S. Mariæ Ægyptiacæ num. 7. τὸ ράκος ὃ περὶ ἑσθῆος. Et num. 9. καὶ αὐτὸ τὸ ράκος ὄπηρ ἡμῶν. Adde num. 12. Vita S. Eupraxiæ num. 23. καὶ ὁμοίαν ἢ τὴν αὐτῷ ράκος τριβῶν, ἢ ἄρμα αὐτῷ. Gregorius in Vita S. Basilij Jun. num. 28. ζῶντι ἐν ράκος κατασθενασθῆναι. Nicephorus Xanthopulus in Catalogo Patr. Constantinopolit. de Basilio Diacono: Κολοβλάδην ἢ ἐπὶ Ἰσακίῳ Ἀγγέλου μέγας ἵππος ῥάκος, ὡς καὶ αὐτῷ ἱστῆται ἢ ἢ ἀπόφασιν ἰατρῶν ὅτι ὅς κεφαλῆν ἡνωμένην ῥάκος, ὑλογίαν ἰποῖσιν. Vide Apophthegmata Patrum in Pœmene num. 41. Vitam S. Nili Juniat. pag. 96. Zonaram in Monomacho pag. 201. Nicephorum Gregoram lib. 8. Hist. pag. 131. lib. 9. pag. 198. 1. edit. Notas ad Alexiadem, & Gloss. med. Lat. in *Racana*.

Ρακοδύτης, apud Chrysostram Homil. 11. in Epist. ad Roman. & Zonaram ad Can. 12. Synodi Gangrensis, ubi Balsamon habet *ρακοδύτης*. Vita MS. S. Xenæ; ἢ γδ πᾶν ράκος ὀνόματι ἀνάξια λέγει τὰ ἀπασιτάτα ταῦτα σκισμάτα. Vide Balsamon ad Can. 72. Epist. S. Basilij ad Amphiloeh.

Ρακοδύτης, Monachus redditur apud Nicetam in Isaacio lib. 3. n. 2. & in Alexio lib. 2. n. 5. in Cod. Gr. Barb. Phavorinus: Ράκος ἐπέδ' ὑμῶν, ἢ ἄρμα διψήζου ἰμάτιον. Canon penitentialis MS. Chrysostrami nomen præferens: ὅτι μοναχὸς σκίσει τὸ ράκος αὐτῷ ἰσάγῃ ἢ γονάτων αὐτῷ, πορολογίζη αὐτῷ ὀνομα. Prochoprodromus contra Hegumenum ex Cod. MS.

Καὶ γδ ἀγραμματοῦ σῆμα, καὶ τὸ ρακοδύτης.
Rursum:

Γυμνοποδῶν, ρακοδύτης, περὶ ποδῶν, δακτύλων. Chronicon MS Malaxi p. 559. καὶ ἴσας ὡσαν ἴστας ρακοδύτης πτωχῶν. Constantinus Manasses p. 106.

Χάμινον, ἀνιπέποδα, λυαῶν, ρακοδύτης. Ημισουρακίον. Lexicon MS. Colbertum: Ρακοδύτης, ἴσως ληθῆσιν τὸ μέγεθός τῶν σφύρας δίκων ἰμάτιον ὅς ἢ τὸ σφύρασι μὲν ὡς τὸ καλῶτερον, ἢ σφύρας ἐκ πορφυρῆς, ἡμισουρακίον.

Λινοράκιον, Pappus Lineum, apud Pseudodioscoridem MS. de Pharmacia simplicibus, sect. 5. cap. 5. καὶ ἐξ αὐτῷ κατὰ βίβλην λινοράκιον, καὶ ἰπικλῶν.

Ρ' ΑΜΑ, Αἴ, *Aramen*, ex Ital. *Rame*. Assisæ MSS. Regni Hierosol. c. 197. τὸ δίκωμα ἢ ραμάτιον ἢ δαμασκηνῶν, λεγόμενον φιδίτικας, δίκωμα ὅσον. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 228. καὶ δίκον τὸ κλάδι; ὅπερ ἔχει τὸ βαβυλῶν με κοματί ράμα, &c. Adde c. 129.

Ραμάτιον. *Ara particula*. Vide in κλαπῶν.

Ρ' ΑΜΜΑΤΟΝ, πρὸς ράμμα, Licium, Filum. Glossæ Græcobarb. ἠραθῆς, ἰσάμνη ράμμα, ἢ διμῶν ἢ ράμματι καὶ ἢ σῆμον.

Ρ' ΑΜΙΚ, Constantinus à secretis MS. λαβὴ ἢ ράμικ, τὸ λεγόμενον σῆμα, καὶ ἀκίσιον, &c. Lexicon Medicum Hispanicum: *Ramib*, ἢ ἡ composition de cosul estirpicas. Vide Matth. Silvaticum in *Ramich*. In Lexico Sarcenico MS. Legitur ράμικ, τὸ σῆμα.

Ρ' ΑΜΝΑ, Ράμνη, Τετμεν, Τακά, Ζαλό, κλάδι ἢ ἑκαρπῶ.

Ρ' ΑΜΠΑΙΟΝ, Libellus Astronomicus, seu Mathematicus Persarum, cujus in Cod. Reg. est hic titulus: Αρχή του Θεού αζήν τ' ουβίσεως τ' Περσικής τέχνης τ' Ραμπλίη. Dividitur verò in 12. σχήματα, seu οικος, quorum describuntur δόποτελισματ. Singuli verò *Oeci* numero habent sua signa & sua nomina.

- Θυλακή. 55
- Κατωφίρις. 55-55
- Ανωφίρις. 55-55
- Εἰσοδὸς τ' χυμάτων. 5-5
- Ἐξοδὸς τ' χυμάτων. 5-5
- Ὁ Ἄνθρῳ, ἢ Ἀρρηνικός. 5-5
- Ὁ Σπανός. 5-5
- Ἐρυσός, ἢ ὁ Πόλιμος. 5-5
- Λυκάς. 5-5
- Ἐξοδὸς τ' δόξης. 5-5
- Εἰσοδὸς τ' δόξης, *deest signa.*
- Nomen deest & signa.*

In hunc libellum duæ subjiciuntur explicationes, prior Anonymi, hoc titulo: Ἑρμηνεία τ' Γερμανικῆς τέχνης. Altera isto: Ἐπίστα ἑθελίς τ' Ραμπλίη, ἡ ἔλαβεν ἀπὸ τὸ βιβλίον Γενναδίου Πατριάρχου. Sed an Gennadius Auctor sit hujusce alterius expositionis, vel an illa descripta sit ex libro aliquo qui desumptus fuerit ex Bibliotheca Gennadij, nescio an inde colligi omnino possit. Sed quandoquidem Gennadij, qui ante adeptum Patriarchatum Georgius Scholarius appellabatur, hic mentio incidit, haud ingratum fortasse erit Lectori, si locum hic describam, qui famosam illam de duobus Georgiis Scholariis controversiam dirimit, altero, qui Græcis, altero qui Latinis eodem ferme tempore favorit, de qua copiosè egit Leo Allatius in Diatriba de Georgiis, qui eò videtur concedere ut revera diversi fuerint, cum contrà unus idémque sit, sed qui abdicatâ & mutatâ priori sententiâ, quam scriptis acrius tuitus fuerat contra Latinos, iis postea se adjunxerit. Id inquam exertè docet Marcus Ephesinus Archiepiscopus in Epistola inedita, quæ habetur in Cod. Regio 3118. ut hodie notatur, hoc titulo: Μάρκου Ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου πρὸς κύριον Γεώργιον τ' Σχολάριον. Ὅσοι ἡμῶς ἐπέπλευσας ἡδοῦν, ἡνίκα τ' ὄρθος δόξης ἔχθη καὶ εὐσεβῆς, καὶ πατρίῳ φρονήματι, καὶ τῇ κατὰ ψευδοπάση πολεῖ τ' ἀδίκων κριτῆρ' σιωπηροῦσας ἀληθεία, τοσαύτως ἐκ τ' ἐσθλίου λύπης καὶ κατήρας ἐπιλήσειμῳ, ἀκούσασθε μιλανθίδου σε πάλιν, καὶ ταναθία φρονῆν τε καὶ λυγόν, ἔ τῶν κακῶν οἰκονόμοι σιωτρήσον ἐπὶ τὰς μεστότητας καὶ οἰκονομίας. Mitto reliqua cum hæc satis supérque Scholarium sententiam mutasse declarent, omnémque controversiæ nodum solvant. Quandoquidem hic de Gennadio mentio incidit, non ingratum erit fortasse Lectori, si eruditi Scriptoris lucubrationum aliquot titulos ab eodem Allatio omisso in Diatriba de Georgiis, ubi ejus opera recenset, hoc loco per παράρτησιν attexam, ex Cod. MS. V. C. ac Doctissimi Eusebij Renaudoti ubi describuntur, & qui τ' μονῆς τ' Βροβησίου fuisse in ipso libri limine notatur.

Τὸ ἑσθλίου καὶ ἀζήνιότου κύριον Γενναδίῳ τῷ βασιλεῦ Κωνσταντίνῳ ἐπὶ τῇ κοιμῆσει τ' αὐτοῦ δεισιπότης τ' αὐτῷ ματῶς, παραμυθικός. Init. ἢ μακαρίας, &c. Τὸτο ἔγραψεν τῷ πνευματικῷ κύρ Σαββατίῳ τῷ δότῳ

τ' Σινῶ ἑθελίσι εἰς ἡμᾶς, ἀπὸ τ' τ' ψυχῶν μὲν πλὴν ἐκ τ' σωματικῶν ἀνάλοισιν διαβίσεως ἐπιβιβαστικῶν συγγραμμάτων, ὃ φοροκόμισεν αὐτὸς ὁ Σαββατίῳ τ' μακαρίῳ Θεσσαλονίκικῳ κύρ Συμῶν. Init. ὠσιότητι, &c.

Γενναδίου Ἰωάννου ἱερ. β'. ἐν τῇ μονῇ τ' Προδρόμου ἐν τῷ ὄρει τ' Μινοικίῳ. Init. ἠδίστα μόνῳ, &c.

Τῷ ἐπιμολάτῳ κύρ Ἰωάννῳ τῷ δικαίῳ τ' Θεσσαλονίκικῳ ὁ Γενναδίου χαίρειν, ἀπὸ περιβατορίῳ. Init. αὐτοσχιδιάζω, &c.

Γενναδίῳ μοναχῷ τ' Σχολαρίῳ ἀπὸ τ' καμῶ καὶ τρέπῃ τ' ὑπάρχεις τ' νοιῶν καὶ ἀνθρώπων ψυχῶν, τείσει τ' ἀνθρώπων, φίλων τῷ ζήτησιν ἐκδιδομῶν. ἔγραψεν ἐν τῷ ὄρει τ' Μινοικίῳ. Init. ἔπειδ' α, &c.

Γενναδίῳ ἀπὸ τ' σιμονιακῆς ἀπίστεως. Init. ταῦτα ἐκ τ' ἀθίων, &c. ad Imperatorem, cui dicatur, præmissa Epistola.

Ἐπιτάφιῳ τῷ μακαρίῳ Θεόδωρῳ τῷ Σοφιστῶ ἐν τῇ ἑσθλῇ μονῇ τ' βασιλειῶν ταφίσι, ἐν ἕπῳ ἔξ ἱστορίῳ ὁ Θεὸς αὐτῷ Γενναδίῳ μοναχῷ ἐπὶ τῷ τάφῳ Σιπριμετρίῳ κή 5* π' ζέ ἔτος. (6965. Chr. 1457.) Init. ἀλλὰ ζῶντῳ, &c.

Γενναδίῳ μοναχῷ ἐπὶ τῇ μήμῃ τ' δόποτομῆς τ' τίμιμῳ προσήτῃ καὶ ἀποδρόμῳ καὶ βασιλῆσῳ. Init. ὁ μόνῳ μακαρίῳ, &c.

Τὸ αὐτῷ εἰς πλὴν καὶ σάρκα γήμῃν τ' κυρία ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Init. οἱ λαμπρότατοι, &c.

Τὸ αὐτῷ ἀπὸ τ' ἱεὸς ἐν τριάδι Θεῷ ἡμῶν, καὶ πάντων ὄντων δημιουργῶ, καὶ καὶ τ' ἀθίων, ἵτοι αὐτοματίσων, καὶ καὶ πολυθῶν. Init. ὡσθι μόνῳ, &c. Vide Allat. pag. 406.

Ἐπὶ τῇ μίσησας τ' ὑπερηγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἔγραψεν καὶ ἀντινώσθῃ ἐν τῇ μονῇ τ' Πιμμακαρίστῳ ἐν τῇ τρίτῃ ἡμῶν ἀπόδω βίαιῳ ἡμῶν. Init. ἢ μόνῳ τ' ἔτος, &c.

Ὁμιλία ἐπὶ τῇ παραβολῇ τ' ἀσώτῳ, καὶ ἀπὸ μιλανθίας, Γενναδίῳ μοναχῷ. Init. ὁ τ' Φαρισάιον, &c.

Ἐκ τ' ὀμιλιῶν εἰς ὀμιλιῶν ἐν τῷ δευτερῷ παλατίῳ καὶ παρασκευῶ ἐν τῇ μεγάλῃ μῶν (ταυρακοσῆ) ὄρθῳ μόνῳ πλὴν ἄλωσῃ ἔγραψεν ὁ μόνῳ τὸ ἔγραψεν ὀμιλιῶν, παρακλήσει φίλων ὁ αὐτῷ ὀμιλιῶν ἐν παρασκευῇ τ' Λαζάρου. Ὁμιλία ἀπὸ τ' μυστηρίῳσας σῶματι τ' κυρία ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Init. ἔπειδ' α, &c.

Ὁμιλία ἐπὶ τῇ παραβολῇ τ' τιλῶν Φαρισάιον. Init. τ' τ' ὑπερηγίας κρημῶν, &c.

Γενναδίου μοναχῷ Πατριάρχῳ τ' τ' Χριστοῦ πειῶν, ἀπὸ τ' μόνῳ ὁδῶ πρὸς πλὴν σῶθῃσας τ' ἀνθρώπων. ἔξιδῶσθ ὁ τῷ Σαλλίανῳ ἀρτίσασθι μῶν τὰς ἐνώπιον αὐτῷ διαλέξοις ἐν τῷ πατριαρχῳ τότε γηγημηθίας, καὶ μῶν τῶτο ἄλλο σιωτωμῶντῳ ἔξιδῶσθ, ἑρμηνεύσασθ ὁ ἀμφοτέρω ἀρραβικῶν, καὶ ἔτος ἔθῳσασθ. Init. ἢ ὁδῶ τ' τ' ἀνθρώπων σῶθῃσας, &c. Vide Allat. p. 401.

Ἐλιγχοῦ τ' ἑσθλίου πλάνης σῶτομῳ ἔκ τε τ' γρηφῆς καὶ τ' φραμάτων, καὶ τ' πρὸς πλὴν Χριστιανικῶ ἀλήθῃσας παραβίσεως, ἐν σχηματι διαλόγῳ σιωτῳσασθ παρ' ἡμῶν Γενναδίου ἐν τῇ πρώτῃ μῶ πρὸς πλὴν πάλιν βίαιῳ ἀπόδω, καὶ δόξα τῷ αὐτῷ ἰλνθῳσασθί με τρίτον ἡδῶ Θεῷ. Vide Allat. pag. 408.

Ἐκ τ' ἀπὸ τ' κυρία ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποφῳσῶν, αἱ σαφῆσασθ ἐν ταῦτα ἑθῳσασθ, πλῆσῳ δῶν ἐν πᾶσι τοῖς τ' προσήτῳ λόγῳ. Hactenus Cod. MS. de aliis Gennadij operibus, consulendus præter Allatium. V. C. R. Simon.

Ραμπλίη portò meminit Astrampychus in Cælo Pythagorico MS. Ζυγῶς τ' Ραμπλίη, ἔξ καὶ ἀποσῳλῳμα τ' γῆς. Et Joannes Cananus de Bello Constantinopol. ubi de Summo Turcarum Mersaite, seu Muphtio: καὶ ἔγρατῳ ἀναγιῶσασθ τὰς βίβλῳ τ' Μωαμῆδ, καὶ τὰ Ραμπλίη πρᾶσθ. Id est Astorum Apotelesmata investigare. Anonymus ejusdem

dem Interpres : γίνεται ὅτι ἡ ἰπποκράτειος καὶ το-
ρίσεις τὸ κρεῖδον ῥάμπιον, δὴ ῥίσει αὐτὸ ἰσφαλμῶν· καὶ
ὅταν ἔν ῥίσει τὸ ῥάμπιον, βλάπτει καὶ τὰ δάδικα σχή-
ματα, &c. Alter Interpres : ποίσει ῥάμπιον, καὶ
τίθει σιχαῖα, &c. Mox : ποία ἐκ τούτων τίλον ῥάμ-
πλιον.

ῬΑΜΠΟΥΝΕΪΝ, *Rabouinum*, Monetæ species,
de qua in Gloss. med. Lat. egimus. Occurrit in Affi-
sis MSS. Regni Hierosol. cap. 297.

ῬΑΜΦΙΦΪΛ. Vide in Τερμπιπύλ.

ῬΑΝΑ, *Rana*. Phavorinus Camers : Ῥάνα, ἀρνα
Ῥωμαῖοι ἢ βάτραχον.

ῬΑΝΤΪΖΕΪΝ, *Populum aquâ benedictâ asperge-
re*. Eucholog. καὶ εὐχὴν ῥαντίζειν ὁ ἱερεὺς τὸ λαόν. Passim.

Ῥαντισήριον, *Asperforium*. Gennadius Scholarius
Schismaticus in Historia Concilij Florentini : μὲν ἢ
τὸ σάββατον τὸ τυροβάνα, ἀσπλῆν ὁ Πατριάρχης εἰς πλὴν
φειράων μὲν Βασιλείς, καὶ ἀσπλῆν εἰς τὸ πλὴν τὸ ἀγίου
Γεωργίου ἐκ πρώτων μὲν ἱεροῦσατο καὶ αὐτὸς καὶ ὁ Πατριάρχης
ἐξ τῶν ῥαντισηρίων. Vide Gloss. med. Lat. in *Hysorim*.

Ῥαντίζεν, *Rigare, Aspergere, Ῥαντίζα*. Anony-
mus de nuptiis Thesei lib. 7.

Τὸ αἶματ' ὅδ' πλὴν φωτίας καὶ ὅλα ῥαντίζεῖται.

ῬΑΞ, *Papilla*. Eustathius Odys. δ. Θάλας ἢ ἔστιν
τὸ ἀκρότατον τῶν μασηῶν, ἢ ἡ εὐχὴ τοῖς ἰδιώταις ῥάξ, Ἐπιλυ-
κῶς δὲ τὸ τὸ πλὴν σαφυλλῶν ῥάξ. Vide Ῥῶξ, & Χερύρ-
ζανον.

ῬΑΟΥΪΣΙΟΝ, *Talea*. Historia Politica pag. 14.
οἱ γὰρ Ἀγαρῶναι ἦσαν ἀγράμματοι καὶ ἀμαθεῖς πολλὰ,
ὡστὶ κόπιλοι, καὶ χαράκια ποιῶτες ἐξ ἔξλων, ἠριθμῶν,
ὡς ἔτι, ὡς λέγει, φαίνουσι ἐν τοῖς ταμίαις, ὅπου οἱ
Ἐπασυροὶ αὐτῶν λέγουσι ἢ τὰ ξύλα ταῦτα, ἀπὲρ ἠριθμῶν,
καὶ ἀπὲρ ἀριθμητικῆς ἔχουσι ἐκλογισμῶν (ὡς καὶ νῦν ἔτι οἱ
ἄλλοι αὐτῶν, ἔξων), καὶ ἄλλοι Ἀγαρῶναι) Ῥάουσια, ἦτοι
λογιστήριον.

ῬΑΠΑ, *Rapa*, Glossæ Jatricæ Græcobarb. MSS.
ex Cod. Reg. 1673. Βοριάδ, ὅμοια τῶν ῥάπαι.

ῬΑΠΑΝΟΝ, *Raphanum*, Ῥαφανός, in Corona
pretiosa. Manucl Moschopolus in Sylloge Ἀγνικῶν
ὀνομάτων, ex Iconib. Philostrati : Ῥαφανὸν μὲν οἱ Ἀγνι-
κοὶ λέγουσι πλὴν παρ' ἡμῶν κράμβλιον Ῥαφανίδα ἢ πλὴν παρ'
ἡμῶν Ῥάπανον. Ubi perperam Edit. ῥάπαλον. Ῥαφανί,
apud Portium. Demetrius Zenus in Batrachom.

Οὐδὲ κραμπία, ἢ σίλινα, ἢ πράσα, καὶ ῥαπάνια.

Ῥαπάνι, apud Agarium in Geoponico capite 107.
170. Ῥαπάνιον, in Orneosophio cap. 16. & apud Myre-
psum sect. 8. de Drosatis cap. 45. Ῥαπανίδες, in Glossis
Græcobarb. Ῥαφανόν, apud Alexandrinum Trallia-
num lib. 7. cap. 20. Ptochoprodromus MS.

Καὶ δαυκοψίς, ῥαπανός, σδύκλογύλας.

Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. τῶν, ὁ ῥίπαι.

ῬΑΠΑΤΙΟΝ. Constantinus de Adm. Imp. cap.
46. pag. 162. τὸ κάστρον τὸ Ἀρδανότζον ὄρχηρον ἔστι πάντων
ἔχον ἢ καὶ ῥαπατίν μύγα, ὡς χωρὶς πόλιν. Videtur ex-
pressisse nostrum *Rampart*, ita ut castrum Adranuticum
habuerit vallum instar magnæ Urbis.

ῬΑΠΗ, *Palea*, in Turco-Græcia Crusij p. 208.

ῬΑΠΙΟΝΙΟΝ, *Limonium*, apud Interpolat.
Dioscor. cap. 598.

ῬΑΠΟΝΤΙΚΗ, Prophetis *Hysocymum*, apud
Interpolat. Dioscorid. cap. 651.

ῬΑΠΤΗΣ, *Sartor*. Lexicon MS. ex Cod. Reg.
1843. Ἀρσῆαι, ὡς νῦν ῥάπταις καλεῖται. Vide Eustathium
Odys. κ. pag. 1647.

ῬΑΡΟΣ, *Puer abortivus, infans*. Scholium ad
Grammaticam MS. Theodosij Grammatici : Ῥάρ,

τὸ ἀμβλωθρίδιον ῥάρ, καὶ ῥάριον, τὸ παιδίον, Ἰλιῶν,
τὰ ἢ ἀλλὰ πάντα δασυῖον. Helychius : Ῥάριον, παιδίον.
Ubi perperam viri docti legendum volunt Πάριον, ut
pater ex præallatis : tamen iis faveat Etymologus
Ῥάρ, οἱ μὲν λέγουσι ὄνομα τόπου, εἰ ἢ πλὴν ῥασίρα, ἔξ
ἢ καὶ ῥάριον λέγει τὸ ῥάρ, ὡς εἶρον τὸ λιχιδίον, &
Phavorinus.

ῬΑΣΔΙΟΝ, recensetur inter species ex quibus
componitur factum unguentum, in Euchologio
pag. 638. nescio an idem quod Ῥάσδον, quodque
Neophytus esse σίλφουτον ἀγριον ait.

ῬΑΣΔΟΝ, τὸ ἰλίον, σύμφουτον ἀγριον, τὸ ἰλίον,
in Lexico Botanico MS. Reg. *Helenium*, de quo
Ruellius & alij. Vide Ῥάσδον.

ῬΑΣΟΝ, *Rasum*. Glossæ Nomicæ Vaticanæ MSS.
Ῥάσος, ξυθός, ὅθεν καὶ ῥάσον τὸ τραχὺ καὶ ὀνό. Item
Vestis rasa, quæ pilos non habet, detrita & usu de-
flocata, Pallium Monachorum. Ita Salmasius. Aliis
est pannus vilior & asperior, proinde cum suis vil-
lis, qualis est qui militibus datur. Constantinus
Porph. in Tactic. pag. 15. τὰ ἢ ἰμάτια τῶν στρατιωτῶν,
καὶ τι λιναῖα ὡς, καὶ τι ῥάσα, καὶ τι ἄλλα τινα, πρῆτα
ἢ πλατία, ἵνα μὴ ἐμποδίζοντι εἰς τὸ καθαρῶς.
Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 2. ῥασίρα ἔτι λιπαῖ-
σιν, ἔτι αἰγία, ἔτι ῥάσα. Symeon Logotheta in Por-
phyrog. num. 4. Κωνσταντῖνον ἢ τὸ Ἐλλαδικὸν βυνηρίον τῶ-
ψαίς, μὲν ῥάσον καὶ ὄνομα ἐστὶν ἀμβλωθρίδιον. Id est vili veste
indutum, cujusmodi tribuitur Monachis. Ubi
Scylitzes ῥάσον habet. Nicetas in Manuele lib. 4. n.
6. καὶ Ἀλέξιο μὲν τὸ μέλαν ἀσπασάμυρον ἀμφίον. Ubi
Cod. al. ῥάσον habet. Et lib. 7. τὸ μοιχαχῆν σχῆμα ἔτα-
σε, καὶ εἰ ἀπὲρ αὐτῶν ὄνομα εἶναι τινος Μοιχαχῆ ῥάσα, πι-
ριδύσει μὲν αὐτὸ, καὶ ἀπιδύσει τὰ μαλακὰ καὶ ἀρχαῖα
ἀμφία. Adde eundem in Isaacio lib. 2. num. 4. Sgu-
ropulus in Hist. Concilij Florent. sect. 3. cap. 17.
ἐπὶ ἢ ἰσχυρὸν καλόρηρον, δὲ καὶ καλορηρικῶς ἀποδημῶσαι
ἡμᾶς μὲν τῶν ῥάσων, καὶ τῶν μαριδύων, καὶ καλορηρίων, καθὼς
ἔχομεν. Ptochoprodromus contra Hegumenum ex
Cod. Reg. MS.

Καὶ ψυχρὸν ψυμῶν τῶν ῥάσων, καὶ δίδουσι καὶ ῥάσον.
Anonymus de nuptiis Thesei lib. 10.

Καὶ τὸς καὶ τῆς πάλαι κοράσιο τὰ δαυλῶν,
φύροντες ῥάσα δολιρὰ, τὸ κόσμοι τὰ τῶν φύλων.

Habetur in Euchologio Goari : ἀκολυθία γιομῶν εἰς
τὸ φορέσαι ῥάσον μόνον, καὶ μὴ καμυλαύχον. Ex his licet
percipere quid velit Myrepsus in Cod MS. Reg. sect.
3. cap. 12. ἔτα σῦραθον τὸ ἔλαρον μὲν ῥάσον ἦν, προ-
φασί, quod non intellexit Fuchsius. Historia MS.
Apollonij Tyrij : ζυμῆς καὶ ἀξεντόληθ' μετὰ παλαιὸν τὸ
ῥάσον. Fr. Bernardus in Clypeo fidei part. 1. p. 337. οἱ
γυμναῖοι πάλιν ἐφορέσαν μίαν ψυχρὸν φορέσαν, ὅταν τὸ
ῥάσον τῶν Γραμμοκαλορηρίων. Ῥάσον τριχῶν, apud Maxi-
mum Cythæreum 2. Novembr. in S. Marciano.

Ῥασοφόροι dicuntur Monachi. Nicetas in Isaacio lib.
3. n. 2. καὶ ῥασοφορίων ἢ τῆς ἐκ Κορινθίων ἔλκων τὸ γῆθ' &c.
Ubi Cod. alius ῥανιδύτης præfert. Balsamon ad Can. 5.
Synodi Constantinop. sub Photio τῶν ἀσπλῆτων εἰς
ῥανισήρια, καὶ ῥασοφορίων. Et in Can. 19. S. Basilij ad
Amphiloch. καὶ γὰρ μὴ ἀποκαρῆ τῆς, ἀλλὰ ῥασοφορίων.
Habetur in Euchologio pag. 468. ἀκολυθία εἰς ἀρχαῖον
ῥασοφορίων. Ubi editio Veneta : τάχιστα γιομῶν εἰς τὸ
φορέσαι τινὰ ῥάσον μόνον καὶ καμυλαύχον. Codex verd
Barberinus, εὐχὴ ἐπὶ τῶν λαμβάνοντων μύλλοθ' σχῆμα
μοιχαχῆ. Denique Cod. al. ἀκολυθία τῶν φροσχημάτων τῶν
ἀρχαίων. Nempe vestes Novitiorum erant *Rasum* &
Camelaucium.

Ῥασοφόροι. Extat in Cod. Reg. 2504. Balsamo-
nis Epistola ad Theodosium Præpositum Monaste-
riorum quæ sunt ad Papicium ἀπὲρ ῥασοφόρον.

Παλιόρασιον

Παλιούρατον, apud Damascenum Studitam ferm. 27. de S. Maria Aegyptia, ubi Vita Edita num. 13. παλαιόν ἐξ ἰββζῶδς ἰμάτιον, habet.

Ράσιον. Euchologium in Officio funeris Monachorum ex veteri Edit. Veneta: καὶ ῥάσιον αὐτὸ μὲν ῥάσιμα ῥάσιον, ὅσα φέροντες σαράδιον, δεσμῶσιν αὐτὰ ἀπ' ἀνωθεν τὴ κεφαλῆς ἕως τῆ ποδῶν. Ubi Goarus: & con-
sunt eum cum laneo subiecemine grossiori.

ΡΑΣΟΥΤΥΘΗΝ, Ἐξ usum. Glossæ Jatrice MSS. ex Cod. Reg. 190. Χαλκός κικαυμῶσ, τὸ ῥά-
συχθῆν. Cosmas Hieromonachus MS. de Chymia: καίῃ γὰρ τὸ χάλκομον, καὶ ῥάσυχθῆν, ὅτι πρὶβῆῃ, ὡσπερ ἄλας, ῥάσυχθῆν τὸ λεγόμενον ῥασύχθῆν ἢτα βάλει ῥασύχθῆν ἕως πρὶβῆ ἡμισὺ, σαλεύσῃσιν, ἢως σκευοβό-
τασιν ἕως γ'. &c. Vide Lexicon Chymicum Ru-
landi in Rasabeti, & Matthæum Silvaticum in Ra-
sangi.

ΡΑΣΠΕ, Vinum acinatisium, nostris Raspe. Nicolaus Myreplus sect. 1. de Antidot. cap. 494. Cod. Reg. Editi verò 500. οἶνος καλῶ, ἰσχυρῶ, ἢ ῥασ-
πῆ, λαβὼν ἕβν κισσῆτα 5'. quam vocem non intel-
lexit Fuchsius. Adde cap. 511. & sect. 9. cap. 85.

ΡΑΤΖΙΒΟΥΔΕΣ, Navigij species quædam. Hist. MS. Belisarij:

Καὶ ἕτερα πρὶβῆσῃσιν ὑπὸ Θεσσαλονίκης γαλιότις,
Καὶ πλοιάσῃα πολλὰ, ἐξ ἀμύσῃσιν ῥατζιβῶδς,
Κισσῆρα καλῶς, καλῶς πολυμυσιῶσ, ἡγνάδς ἐξ ἀλκίμης.

ΡΑΤΙΟΝΑΛΙΟΙ, Rationales, Rationum pra-
felli, οἱ ἐσὶ τὴ ἰπαρχίῃσιν τῆ βασιλικῶν πραγμάτων φρο-
νῶντις, καὶ ὅσῃσιν ὑπὸ τῆ Κόμισσῃσιν τῆ περιβάτων, in Glossis
Basilic. Rursum eadem Glossæ: Ρατιοναλίς τὴς μαθη-
νίτας, τὴς αὐτῆς καὶ καθολικισμῶς, καὶ σιζῆδς, καθ' Ἐλ-
λίμης. Vide Gloss. med. Lat. in Rationalis.

ΡΑΤΟΝΑΒΙΤΕΥΕΙΝ, Ratum habere, in
Basilicis tom. 3. pag. 513. 514. Vide Gloss. Basilic.

Ρατιναβιτιῶς, Ratsihabitio. Auctor ἐσαυλοφωσῶν ad
leg. 68. de Jure dat. ἐσῃσιν ἐξ ἑσῃσιν ἀνωθεν ὁ γὰρ μὲν βιβλιῶν,
καὶ τῶν ἢ ῥατιναβιτιῶν ἰαυτικῶ ἀνακλῆ, καὶ ἕξ ἄρχῃσιν κυροῖ
ὁ γὰρ μὲν.

ΡΑΥΓΕΙΝ, ῥάφῃον, Suere, ῥάφῃον. ῥάφῃσιν, Sar-
tor, Sutor, ῥάφῃσιν, in Corona pretiosa. ῥάφῃσῃσιν,
Sartrix, ῥάφῃσῃσιν. Glossæ Græcobarb. Ἀίετρία, ἢ γυνὴ
ὑπὸ ῥάφῃσιν, ἢ ῥάφῃσιν.

ΡΑΥΔΗ, Baculus, ῥάβδς, in Corona pretiosa.
Οὐλοῦραυδα, Olio radijvota. Lexicon Gr. MS. Reg.
Cod. 2062. οὐλοῦραυδα, τὰ οὐλοῦραυδα, κῆμα γδ αἰ
ἐσῃσιν τῆ τροχῶν ῥάβδς, αἰ φρὸς τῆ χοιμῃδς.

ΡΑΦΑΝΕΛΑΙΟΝ, Oleum ex Raphanis, in
Aprophthegmat. Patrum in Benjaminum num. 3.

ΡΑΦΕΙΝ, pro γραφῃσιν, Scribere. Ράφῃσιν, pro
γραφῃσιν, Penicillus, Calamus. In Cod. Reg. sign.
nunc 1296. in quo eleganti manu describuntur Ora-
tiones S. Gregorij Nazianzeni, initio quædam ha-
bentur de Codicis Scriptore, sub an. Mundi juxta
Græcos 6771. Ind. 1. (Christi 1262.) ex quibus
hæc subdimus: ὁ δὲ γὰρ τῶν ταπεινῶ Νιοφύτῃ, κλῆσιν γδ
ἔχων, Σπανῶ τῆ λεγομῃσιν ἱερομοιάχῃ ἐξ ἀξιώτῃσιν, τῆ καὶ
ῥάφῃσιν τριμαλιῶς ῥαφῃδς, &c. Infra: οἱ ἀναπύ-
ξῃσιν καλῶς θιωρῶντις λίσῃσιν πρὸ ὀπίσῃσιν ἐξ πρὸ ἀνακινῶντις,
ἐξ τῆ σιωρῃσιν μὲν μικρῶς ῥαφῃδς τῆ ἕχῃσιν πρὸ ἀνε-
σῃσιν ἐσῃσιν ἡμέρα τῆ δέκα πᾶσαν λαχῶντις τῶς διεξῃσιν προβάτοις
ὑμῶν ἡμῶν καὶ τῶς οὐς δέλοικ. Ita hæc barbarè scri-
pta sunt.

ΡΑΦΕΙΣ, Sutores, vestimentorum confectores,
instauratores, in Monasteriis, de quorum Ministerio
hi extant jambi MSS. ex Cod. Thuanco:

Εἰς τῶς ῥαφῃσιν, ἢτοι βισπαρίσιν.
Υμῶς ἰπαρχῃσιν ἐξ διατηρῃσιν μάλα,
Ταῦτῃσιν ἀδελφῃσιν ἀμφοσῃσιν,
Ἀγῶν ὑμῶν ἢ μικρῶς ἐσῃσιν πῆλς,

Φροντῃσιν ἢ πολλῃ, καὶ μέρμηνα, ἐ ἀπῃσιν,
ῥάφῃσιν, τωρῃσιν, ἐκαθαίρειν, καὶ πλῆσῃσιν,
Νέμῃσιν ἰσῃσιν τὸ φρεσῃσιν λέγῃσιν,
Ἰσῃσιν μὲν καὶ ἰσῃσιν ἢ φίλτρῃσιν καὶ πῆλς,
Ἄλλῃσιν γδ ἄλλῃσιν ἀξιώτῃσιν πῆλς,
Ἐκόπῃσιν τῆ λοιπῶν ταῦτα ποιῃσιν φροσῃσιν,
Ὅσῃσιν ἀμοιβῶν ἀντιλήψῃσιν χῃσιν
Πρὸς τῆ οὐδὲ δίδῃσιν ἀξίας δέσῃσιν.

Ραφῃδῃσιν, dixit Photius in Epist. 219:
ΡΑΦΘΗΣ, Sutor, ῥάφῃσιν, in Corona pretiosa:
Vide in Ράφῃσιν.

ΡΑΧΗ, Dorsum, Tergum, μίσῃσιν, νῶτον in Co-
rona pretiosa, & apud Portium: pro Ραχῃσιν, Spina dorshi.

Ράχῃσιν, alia notione, fortè pro παραχῃσιν. Anonymus
de Nuptiis Thesei lib. 2.

Καὶ παραχῃσιν σικόνῃσιν μὲν ῥαχῃσιν μισῃσιν,
Μισῃσιν μισῃσιν τῆ φωνῃσιν, μὲν μισῃσιν ῥαχῃσιν.

ΡΑΧΜΑΣ, Nicolaus Myreplus MS. sect. 12. cap.
ult. ἐξ ἀφῃσιν τῶς ἕξῃσιν ἕξῃσιν, ἕξῃσιν, διατηρῃ-
σῃσιν, ἐξ ῥαχῃσιν. Ita paulò suprâ. Fuchsius pro ῥαχῃ-
δς sumi putat.

ΡΑΦΙΜΟΝ, pro ῥάφῃσιν. Prochoprodromus de
sua Paupertate, ex Cod. Reg.

Καὶ τὸ ῥάφῃσιν τὸ παραλύμῃσιν ἴπαρ τὸ ῥάφῃσιν ἑσῃσιν.
ΡΕΒΕΣΤΙΖΕΙΝ, Revestire. Anonymus MS.
de Bellis Francor. in Morea:

Εὐχῃσιν τὸ χιρῃσιν τῶ, μὲν αὐτῃσιν τῆ ῥεβῃσιν.
Alibi:

Καὶ ὁ ῥῃσιν ἰρεβῃσιν ἐπῃσιν πῆλς Ζαμῃσιν,
εἰς κληροσῃσιν φρεσῃσιν ὅσῃσιν τῆ Πρῃσιν.
Ὅμῃσιν ἰρεβῃσιν Μισῃσιν Φλόρῃσιν ἐπῃσιν.
Προχῃσιν ἕξῃσιν, καὶ λεγῃσιν Ἀχῃσιν.

Vide Gloss. med. Lat. in Vestire, Investire.

ΡΕΒΥΝΘΟΣ, Ρεβυθῃσιν, Cicer, ἰρεβῃσιν, in Tut-
cogracia Crusij p. 217. & apud Agapium Cretensem
in Geopon. c. 52. 86. Ρεβῃσιν apud Demetrium Zenum
in Batrach.

Χλωρῃσιν ἰρεβῃσιν ἕξῃσιν φλόδς ἐσῃσιν τὰ κεφαλαῃσιν.
Vide in Τριχοβότασιν.

Κυκορεβῃσιν. Idem Agapius Monach. in Geopon.
cap. 17. ἢ ἀπῃσιν εἰς ῥογῃσιν, εἰς σκαμῃσιν, εἰς ἀμῃσιν-
λίαν, καὶ κυκορεβῃσιν — κεντρῃσιν.
ΡΕΓΕΙΝ, pro ῥεγῃσιν, Porrigere, Præbere. Ste-
phanus Sachleces in Monitis MSS.

Τὰ ξῃσιν ῥῃσιν ῥεγῃσιν, καὶ τὰ δῃσιν τῶ χῃσιν.
Infra:

Ἡ πολυτικῃσιν τῆ κῃσιν ἀνῃσιν ἐξ ἀπατίλῃσιν,
Καὶ ῥεγῃσιν καὶ θῃσιν τῶν σῃσιν χροκοπατίλῃσιν.

Idem:
Ὅταν τελῃσιν τὸ κακῃσιν ῥεγῃσιν ἐξ θῃσιν

Ρεγῃσιν. pro ῥεγῃσιν, Græci. Anonymus de Nu-
ptiis Thesei lib. 9.

Εἰς ὅσῃσιν ἦτον ῥεγῃσιν, ὅσῃσιν χροκοπατίλῃσιν,
Καὶ ξῃσιν ἵσαν ὅμοια ἦτοναι παρῃσιν.

Eodem libro:
Καὶ με κῃσιν ῥεγῃσιν πῆλς πῆλς κῃσιν
Ἀρχῃσιν καὶ πῆλς πῆλς, ἐξ παύσῃσιν τὸ ῥεγῃσιν.

ΡΕΓΕΝΔΑΡΙΟΙ, Regendarij, οἱ τῆ δημόσιον δέσῃσιν ἰδῃσιν-
τις, in Gloss. Basil. Vide Gl. med. Lat. in Regendarij.

ΡΕΓΕΣΤΑ, Regestum, δέσῃσιν τῆ ῥεγῃσιν, in Gloss.
Basilic. Alibi: Κῃσιν ἐξ ῥεγῃσιν, πῆλς δέσῃσιν πῆλς
ῥεγῃσιν ἀπῃσιν τῆ δέσῃσιν. Vide Gloss. med. Lat. in
Regestum.

ΡΕΓΕΩΝ, Regio. Herodianus in Epimerisimis
MS. & Glossæ MSS. Reg. Cod. 2062. ῥεγῃσιν, μέ-
σῃσιν τῆ πόλις. Eustathius ad Odysl. θ. καὶ τῶς πῆλς
πολλῃσιν ῥεγῃσιν, ἢ τῶς κριτικῃσιν τέρμῃσιν, ἢ καὶ τῶς Ἀπῃ-
κῃσιν, Δήμῃσιν. Concilium Calchedon. Act. 13. ἐξῃσιν ἢ
δέσῃσιν Βασιλῃσιν ἀπῃσιν ὑπὸ Νικαίῃσιν ἡγομῃσιν ἐξ γδ
ῥεγῃσιν καὶ αὐτῃσιν. Infra: ὅσῃσιν Τατῃσιν καὶ Δωρῃσιν ῥεγῃσιν
M M m m 2 811

είον ἐπὶ πύλιν Νικαίων, &c. Martyrium S. Clementis num. 3. τὸς καθ' ἑκάστω βιγώνια πένθικας κατ' ὄνομα ἀρχὴ γυγραμμάτων. Theodorus Studita Orat. in S. Platonem num. 4. de Pestilentia : ἰσπανίζον οἱ ἐσταφισαί, ἐκλαόντες οἶκοι, ἐκινῶσι βιγώνιας, ἐπληρύνθη πολυάνδρια. Chronicon Alexandrinum an. 13. Arcadij : καὶ ἐύρη ἢ καρῶνα ἀπὸ ἄπὸ τῆ πρώτης βιγώνιας ἕως τῆ Δομνίνα ἰμβόλων. Et an. Leonis 8. ἐκάσαν τῆ πόλιος ἀπὸ Θεομελίας βιγώνιας ἢ. Theophanes an. 10. Rhinometri : καὶ πύμνας καθ' ἑκάστω βιγώνια, &c. Martyrium Sancti Adriani ex MS. ἐτάσσον γυγραμμοὶ περὶ ἐργάζεσθαι τὸς βιγώνιας καὶ πάσαι πύλιν. Constantinus de Adm. Imp. cap. 53. καὶ τέσσαροι ἢ βιγώνια τῆ οἶκον ἀπὸ ἐπικρασίαν ἐν πλάτει καὶ μύκται ἕως κάτω τῆ λαγομελίαν Συσών. Occurrit rursum infra pag. 217. pro regione Urbis : ἐυφραθίωσι καὶ ἀγαλλίωσι ἑκάστω ἐν τῆ ἰδίῳ βιγώνια. Anonymus de Hæresi Jacobitarum apud Combefisium pag. 266. τὰς τε ῥώμας καὶ τὸς βιγώνιας ἐπισημαίνουσιν. Balsamon in Medit. de Chartophylace : τρεῖς ἀδικαίως γυβιγών τῆ βασιλευσίνης τῆ πόλιος, ἢ Περαιά ταύτης ἔστιν. Utuntur Zacharias lib. 3. Dialog. cap. 19. 30. Achmes Onitocrit. cap. 152. & alij. Regiones verò Urbis Constantinopolitanæ Τμήματα vocant Acta S. Maximi Confess. num. 33. τὰ δύο καὶ δέκα Τμήματα τῆ κυρίας τῆ πόλιος.

Βιγωναίος, Regionarius, Γατοναρχος, Hefychios Phavorino, γατοναρχος. Νόμιμος βιγωναίος τῆ ἀποστολικῆ θρόνου, apud Interpretem Concilij Lateranensis pag. 102. 114. 122. &c. Vide Gloss. med. Lat. in Notarius.

Βιγωναρχος, Regionum praefecti : προσάχ τῆ βιγώνων, in Martyrio S. Clementis num. 15. Suidas : Ἀγρομαῖον ἐκλήθη, διότι ἢ. τῆ Ὀκτωβρίῳ μιλῶς οἱ βιγωναρχοὶ καὶ Σεβαστοφῶροι ἐχόρδον ἐν τῆ Ἀγρομαῖῳ. Similia habet Codinus in Otig. Constantinopolit. num. 32. Vide Constantinopolim Christ. lib. 1. cap. 20.

ΒΕΓΙΣΤΡΟΝ, Registrum, Regestum. Synodus VI. Oecumenica Act. 12. ἀπὸ ἀρχομέτρῳ ἐν τῆ χαρτοφυλακίῳ τῆ εὐαγγέλιος πατριάρχης, τὰ λεχθέντα ἀγαγίτω βιγίστρα τε καὶ συγγραμματα. Infra : καὶ προκλήθη ἕτερον κωδικίον ἦτοι βιγίστρον. Vide pag. 918. 934. 935. 950. Edit. Labbei.

ΒΕΓΚΑΝΙΖΕΙΝ, pro βίβλαν, Stertere. Prochoprodromus ex Cod. Reg. 1334.

Εἶπε τὸ, Κύριε ἰλίνθη, ἤρξατο βιγκανίζεσθαι.

ΒΕΔΑ, βιδίον. Vide in βείδα.

ΒΕΔΗΜΗΤΟΡΙΑ, in Glossis Basilic. Κόσμησις. Redimiculum.

ΒΕΒΙΚΟΣ, Regalis, Ἀὐλὴ βασιλῆ, Aula Regalis. Affix MSS. Regni Hierosolymitani c. 170. ἵαν γίνεσι τὸ ἰνκλιμασ γίνεσι εἰς τῆ ἀβλήν, καθάπερ γίνεσι εἰς γένετα τῆ ἀδίου τις ἀνδρα ἀπὸ δάρμου (vel) ὁ ἀνδρας τις εἰδίας γίνεσθαι εἰς τῆ αὐλὴν τῆ βασιλῆ τὸ δικαιοκλιμασ, &c. Infra : καὶ τὰ τοῖς σιντάξι μὲν εἰρηκε τὸ ὁ ἀνδρας οὐ εἰ γένετα, ἀντοκλίτῳσιν τῆ ἀνδρα τῆ εἰς πύλιν βασιλῆ αὐλῆς ἀπὸ τῆ δραμῆ, (δραμῆ leg.) καὶ γίνεσι τὸ ὁ ἀνδρας βίβλα τὸ ἰνκλιμασ, &c. Adde cap. 270. In versione Veneta, Corte real.

ΒΕΚΑ, Flagellum. Vita S. Nicolai Studita p. 913. κλιμασ τῆ τῆ τῆ βραχίονων, καὶ τῆ αὐλῆσ τῆ λαγομελίῳς βίβλας αὐθις μασιζέσθαι. Anonymus Combefisianus in Constantino Porphyrog. num. 4. δὲς σχολοίῳ μαρκαίῳ καὶ βίβλασ, ἔτυπην τὸς πόδας αὐτῶ, &c. Ex quibus emendandus videtur locus in Cod. Theodof. l. 5. de Cutiosis : Per singulas vedas, id est quas quadrigas vel flagella appellant. Legendum enim fortean recas, ut sit synonymum cum flagello. Cum verò Michael in Vita S. Theodori Studita, de eodem S. Nicolao, verba faciens, Lotis intextis,

viminibusque recens excisis dicè vexatum dicat, apud Baronium, vocem βίβλα ortam vult Combefisius, vel à βίβλα, ramus, frutex : vel à βίβλα, Hefychio cingulum, quòd cum ut corrigia in flagella cedant, ita etiam in cingula.

ΒΕΚΑΥΤΟΝ, Recantum, ἀποχῆς ἀδῶ, apud Suidam, & in Glossis Basilic. ubi ita leg. pro βίβλασ γοὶ & βίβλασδον, Securitas de recepta pecunia. Justinianus in Nov. 130. τὰ ἢ ἐξ ἰδίας βίβλασ γίνεσθαι ἀπὸ τῆ ὀπλιῶνων τοῖς ἀποτιλίωσιν ὑπὲρ τῆ αὐτῆσ δαπανημάτων, κινδύῳ τῆ σὺν αὐτοῖς ἐξάρχων, &c. Vide Gloss. med. Lat. in Recantum.

ΒΕΚΙΕΣ, Requies, Antidotus sic appellata, apud Nicol. Myrepsum de Antidotis cap. 205.

ΒΕΚΟΥΜΕΝΤΑΤΟΣ, Recommendatus. Epistola Græculi ad Theodof. Zygomalas : καὶ παρακαλῶμεν πύλιν ἀφίβια σὺ ἐὰ τῆ βικυμμεντάτα σὺ.

ΒΕΚΟΥΠΗΡΑΤΩΡΕΣ, in Glossis Basilic. ἐξιστάται ἀνάκλησιν δι' ἰαυτῆσ ποινῆσ.

ΒΕΚΤΙΟΝΙΟΣ. Anonymus de Nuptiis Theofei lib. 6.

Ἐτῆ τὸ βικτιονιότησ ἐὰ εἶδη εἰς πύλιν.

Id est recta in Urbem eat.

ΒΕΚΤΟΛΙΑ, ἀναφορά, apud Suidam, Relatio. Videtur leg. βελατορία.

ΒΕΚΤΩΡ, Relator, Πρίστει, Δεξ, ἰγμῶν. In Glossis Basilic. Rursum : βικτωρ, ἰθωτῆς, ἐρθωτῆς, ἀρχων ἰπαρχίας. Vide βαικτωρ.

ΒΕΛΑΤΟΡΙΑ, ἀναφορά, in Lexico MS. Colberteo : Relatoria, seu Relatio ad Principem.

ΒΕΛΕΓΑΤΟΣ, Relegatus, ἔξομς, in Gloss. Basilic. βελεγάτιων, Religare, apud Joannem Antiochen. in Nomocan. Eadem Glossæ, βελεγάτῳ, δεδωμέτῳ, Religatum.

ΒΕΛΙΤΖΙΟΥΜ, Religio. ἢ θρησκῆς εὐσεβίας λεγόμενος ἐν τῆ βελιτζιουμ, Homo religionis, ex Gallico Homme de religion, in Affixis MSS. Regni Hierosolymitani cap. 119. ubi ita indigitantur Milites ordinum Templi & Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani. Vide cap. 114. Edit. Venetæ.

Βελιζίωσα, Loca religiosa. Glossæ Basil. βελιζίωσα, τὰ μνήματα, τὰ σεβάσματα. Harmenopol. lib. 2. tit. 1. §. 43. τὰ βελιζίωσα καὶ τὰ σάκρα. Balsamon ad Photij Nomocanon. tit. 2. cap. 1. ἀγία εἰσὶ μὴ τὰ ἰδιώτικα ἀγία εἶπες, ἀλλὰ τὰ μνημασ, τὰ καὶ βελιζίωσα λεγόμενα. Vide Michaellem Pfellum in Synopsi Legum v. 542. 1038.

ΒΕΜΑ, Fluxio, ῥεύμα. Anonymus Medicus MS. ex Cod. Reg. 945. ἀπὸ ῥέμμασ ἐφθαλμῆσ, &c.

Βηματῆρς, Ager, Infirmus, Rheumatismo laborans. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. βηματῆρς, ροῦθῆς. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea :

Ἀθηνίῳς ἀρχὴ φοβερίῳ, ἦτοι καὶ βηματῆρς.

Alibi :

Τὸ ἢ ἐὰ λέγων κάπτισ πολλοῖς καὶ βηματῆρς.

ΒΕΜΑΤΙΖΕΙΝ, Submergere, Aquis obtruncere, Suffocare, καταπολλίζων, κατὰ δύν, pro βεματίζων.

ΒΕΜΒΟΣ, Vide Glossas Basilic.

ΒΕΜΕΣΙΩΝ, Remissio, ἄρσις, Συγχύρησις, in Glossis Basilic. Glossæ Juris MSS. habent ἀνοῖς.

ΒΕΝΜΠΑΡΜΠΑΡΟ, Rheum barbarum, in Affixis MSS. Regni Hierosol. cap. ult. ἀπὸ τῆ βινμπάρμπαρο, τὸ δικίωμασ ἀν τῆ κινάτῆσ τισίριας τὸ λέγων βινμπάρμπαρο, &c.

ΒΕΜΠΕΛΟΣ, Rebellis, ἀποστατικός, in Corona pretiosa. βινμπέλλωσιν, Rebelle, εἰς ἀποστασίῳσ ὄρμασ. βινμπέλλῆσ, Rebellio, ἀποστασίς.

ΒΕΜΠΕΤ

Ρ'ΕΜΠΕΤ, *Rebet*, Potus species. Vox Arabica. Affixæ MSS. Regni Hierosol. cap. 297. τὸ δίκαιον ἔριματι, &c. καὶ ἀπὸ τὸ κράσι τὸ φέρον ἀπὸ τὸ λαίαν, &c.

Ρ'ΕΜΠΙΤΟΣ, *Erro*. Glossæ Græcobarb. ἀλάς, ῥεμπιτὸς, πλασματῶν, τυφλὸς, ματαῖος pro ῥεμβός. Glossæ Basilic. ῥεμβός, ὁ μικρὸς φουὰς, καὶ ἐκ τ' ἐπαντίου ὁ φουὰς μέγας, ῥεμβός ἐστὶ κυρίως ἢ ῥεμβός ἐστὶ ὁ στωιχῶς ἀναγίως πλασματῶν, καὶ τὸς καμὲς αἰ ἀντίστα δαπανῶν, ἢ βραδίως αἰ τ' οἶον ἀνασπίφω.

Ρ'ΕΝΔΑ, *Zona*. Lexicon MS. Cyrilli: Ρένδα, ζώνη, λωρίον, ὁ οἱ βασιλεῖς διαζώνων. Ita etiam in Cod. Reg. 2062. & apud Phavorinum. Vita Apocrypha S. Alexij MS. καὶ ἵππας τὸ δαυτυλίδιον τὸ χροῦν δέδωκεν αὐτῷ, ἢ πλεὺ ρένδαν ἐστρατηζομένην εἰς παράδειον πορφυρῶν. Occurrunt eadem verba rursus infra. Vide Gloss. med. Lat. in *Rinea*. Nescio an inde cognominatus fuerit *Verdânes*, Sifinnius Patr. Constantinopol. sub Leone Isaurō, apud Theophan. p. 335.

Ρ'ΕΝΕΙΝ, *Spargeye*, *Ραίναν*. Ρ'ΕΝΙΟ, *Regnum*, in Epist. Selimi Sultani, apud Crusium lib. 4. Turcogr. pag. 345.

Ρ'ΕΝΤΑΙ, *Decursiones equorum*, vel *campus ubi decurrunt*, *Arena*. Anonymus MS. de Amorbibus Lybistri & Rhodannes:

Ὁμις μεθ' ἄρας ἐλίγλω ἐγέρων εἰς πλεὺ μίσω,
Μίθω τ' ῥένιας ἱσάμαι, ζυτῶ ἵνα τ' δώσω,
Καὶ τὸ φαρὶν μου ἐκίνητα, κατέβλω εἰς ἐκῶν,
Ἐκῶν πάλιν μετ' ἡμῶν, ἔκ' κτύπ' μέγας

Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 8.

Ἀπίτον κάμπων πήγρων, τὰς ῥένιας διαχορίζω.
Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 482. in Justiniano an. 20. πρὸ δικάτω χρόνω τ' αὐτῷ βασιλείας τὸ εἰσάβατον τ' Πισκοπῆς γέρονι ῥένια τ' ἀλόγων, ἢ ἐμάλων αἰ ἀνδρωποι ἀνά μίσα τ', καὶ ἱσάλα ὁ βασιλεὺς, καὶ ἱσάρα πολλὰς ἐξ αὐτῶν. Infra rursus eadem verba occurrunt. Quo loco Theophanes μάχλω inter duas factiones enarrat. Idem Malaxus in Theodosio Juniore pag. 455. πρὸ ἡ μ.β. χρόνω τ' αὐτῷ βασιλείας ἐκαβαλάδων ὁ βασιλεὺς μὲν τ' ἀρχόντων αὐτῷ, ἵνα ἴδῃ τὰς ῥένιας τ' ἀλόγων, ἢ πωρὶν τὸ ἀλοζον αὐτῷ, &c.

Ρ'ΕΝΤΑ, *Reditus*, ex Gall. *Renie*. Glossæ Græcobarb. ἄλλοι ῥένιας, ἴπποι λωτράδες. Affixæ MSS. Regni Hierosolymitani cap. 25. ἠδ' ἴνι ἀφόντις πῶς, ἵνι εἰκοιόμεν δίκαιον καὶ τὸς αἰσρότους τυ, νά πιάσι τ' ἱρισμὸν τυ, καὶ τὰ παραλάβων τὰς ῥένιας τυ, &c.

Ρ'ΕΜΤΑΜΠΛΙΣ, Affixæ MSS. Regni Hierosolymitani cap. ult. ἀπὸ τὸ κράσι τὸ ἀγοράζων εἰ Συριανί, καὶ εἰ ῥεμα, ὅπου ἴνι ῥεμαπλίδος, δὸν πλεὺ φυνίκαν, ἢ καὶ καὶ νά τὸ ἀξάα πολίσων, &c. Infra: κελύς τὸ δίκαιον νά παρῶν δὴ ἢ ὄμα δὸν τιν πυλίσι τὸ δίκαιον, ἢτε ἡμίσι τὸ ἀνδρωπῶ ῥεματῆμπλις, ἵφωρην ἢ σίτον, ἢ κρηάειν, &c. Videtur esse vox Gallica *Restabli*, id est *in pristinum statum restitutus*, cujus vim tamen hoc loco non omnino percipio.

Ρ'ΕΟΥΣΟΡΙΑ, *Actio de Re uxoria*, ἀγωγὴ πῶς τ' ἢ γυωμὸς πρῶματων, in Gloss. Basilic. Alibi: Ρεὶς ἕξορία, ἢ μὲν ἀνδρὸς καὶ γυωμὸς ἀλληλοκληρονομία. Perperam scriptum apud Suidam Ρ'Αξορία. Vide Cujac. lib. 16. Observ. cap. 39.

Ρ'ΕΠΑΝΙΟΝ, *Ρεπασις*, Vide in Ρ'Απανόν.

Ρ'ΕΠΑΡΑΤΙΩΝ, *Reparatio*, vitium scilicet, cum militi vires & exhaustos inter præliandum spiritus recipere & reparare conceditur, δόλοισι, seu dimissione ad tempus concessâ. Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 6. ἢ τις λαμβάνων ῥεπαρῆτιῶνα, τ' ἱαντ' ἔπλων περιφορῶσι, καὶ μὴ τῆτον ὁ δίκαιον ἀναβάσα ταῦτα κήσασαι, &c. Ubi Leo in Tacit. habet ἢ τις λαμβάνων δόλοισι Codex verò Reg. ἢ τις δόλοισι

μῶς ἐν εὐκαιρῆς ἡμέρας τὰ ἱαντ' ὄπλα περιφορῶσι, &c.

Ρ'ΕΠΕΤΙΤΕΥΕΙΝ, *Repetere*. Glossæ Basilic. ῥεπετίτιυεῖ, ἵπαναλαμβάνει. Occurrit ibi pluries, & apud Photium in Nomocan. tit. 2. cap. 1. Scholiast. Basilic. lib. 2. tit. 4. pag. 100. Harmenopul. & al. IC.

Ρ'ΕΠΑΙΚΑΤΙΩΝ, *Replicatio*, ἀνάλογος, in Glossis Basilic.

Ρ'ΕΠΙΔΙ, *Flabellum*, *Ρεπίδιον*.

Ρ'ΕΠΟΥΔΙΟΝ, *Repudium*, in Glossis Basilicis διαζύγιον, χωρισμὸς γάμων δὲ πύθλακων. Glossæ MSS. Ρεπέδιον, καὶ Λατίνως, διαζύγιον καὶ πρόσμιον Justinus Mart. in Apol. 1. τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῶν ῥεπέδιον δὲσα ἰχωρίσθ. Nilus Monachus lib. 2. Epist. 181. εἰληφὶ τείνω τὸ τ' ἀποσάσι βιβλίον, ἔπει τῆς καλῆς ῥεπέδιον. Matthæus Monachus de Causis Matrimonialib. pag. 507. ῥεπέδιον τὰς αἰτίας ἐκτιθεμένη, ἢ ἢ αἰτῆρ ἢ ἢ γυνὴ ῥεπέδιον δὲσα πύθλακων, ἢτε ἀποσάσιον τῷ ὁμοζύγῳ, καὶ πλεὺ πρῶκα. Occurrit in Nov. Just. 22. cap. 19. Nov. 17. cap. 18. &c. apud Theophilum Antecessor. lib. 1. tit. 10. tom. 6. Basilic. pag. 24. 25. apud Balsamon. ad Nomocan. tit. 9. cap. 25. &c.

Ρεπεδιόδιον, *Repudiare*, ἴποχωρῶν, ἀφίσταται, in iisdem Gloss. Basilic. & tom. 2. Basilic. pag. 49. apud Photium in Nomocan. tit. 9. cap. 31. &c.

Ρ'ΕΣΚΕΣΘΑΙ, *In vulgus spargi*, *Ρεπίσθαι*. Theophanes pag. 394. τῶτον ἢ δὲ πλεὺ τοιαύτων ἐπιζήτησιν, καὶ τινος λόγος πῶς αὐτῷ ῥεσκομῆσι, αἰς μίλλων αὐτ' βασιλείων, δῆρας καὶ κυρίως, &c. Ubi Cod. al. ῥεσκομῆσι habet.

Ρ'ΕΣΚΡΙΠΤΙΩΝΕΣ, *Aderationes*, αἰ διαγραφῆς ἢ ἢ ἐκαλῶν αἰ ἀντι αὐτῶν γινόμεναι χροῦσι κατὰβολαι, in Glossis Nomicis Vaticanis MSS.

Ρ'ΕΣΚΡΙΠΤΟΝ, *Rescriptum*, Ἐγγραφοῦ κληδονικῆ βασιλικῆ, βασιλεὺς ἀντήγραμμα, ἀντηγραφή, Ἐγγραφον, in Glossis Basilic.

Ρ'ΕΣΠΙΤ. Vide in ἀνακράξιμον.

Ρ'ΕΤΕΝΑ, *Fraena*, ex Gall. *Resnes*, quod equum retineant. Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 1.

Τὰ ῥετινὴ δόλοισι, τ' κάμπων εὐκαιρότων. Idem lib. 3.

Μ' ἀποληρῶμα ῥετινα σὺς τύχης με τὸ θάρσ. Et lib. 7.

Τὰ χαλιάρια μάσιζας τὸ σὺμ' ἀφροκοπίτας, κρατόσις τὰ κατὰ ῥετινα οἱ δολοτάδες εἰσι.

Ρ'ΕΤΖΕΤΑΡΙΑ, *Miscellanea*, fortè ex Lat. *Recentaria*. Ita enim hæc vox videtur usurpari in Cod. Reg. 957.

Ρ'ΙΟΝ, *Rheum*; apud Arætam lib. 1. de Curat. acut. cap. 9. & lib. 2. c. 2.

Ρ'ΕΤΖΗΝΗ, *Ρετζίνη*, *Resina*; ῥετινῆ, in Corona pretiosa, & apud Portium. Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 1.

Καὶ μὲν τῆτο ῥετινῆσι πιάσα με τὸ σαπίον, καὶ ἀσπίση πρὸς τὰς ἑλλῶνας σμικτὰ με τὸ ῥετζλίωσι

Idem lib. 11. Τὸς πύκου πυ ἐγμάσι δλοῖ τὸς τὸ ῥετζλίωσι.

Ρ'ΕΥΓΕΣΘΑΙ, pro ἱερίγιδεξ, *Eruclare*.

Ρ'ΕΥΜΑ. Ita peculiari vocabulo appellabant Byzantij fretum quod inter Byzantium & Calchedonem interfluit. Isaacus Tzetzes in Lycophronem pag. 190. Συμπληγάδας — φαίνῃ μελαζὺ ταύτας τῶν λέγων Χαλκεδόνος ἢ Βυζαντίου, αἰς τῶν τὸ λεγόμενον παρ' ἰδιώτακ βαρβάρους Ρεύμα.

Ρ'ΕΥΜΑΤΑΡΗΣ, ῥοῦδος, in Glossis MSS. ex Cod. Reg. 1673. Vide Ρεύμα.

Ρ'ΕΥΣΙΣ, *Seminis fluxus*, φυσικὴ ἐκροή, in Vita S. Nili Junioris pag. 30. φυσικὴ ἐκροή τ' γονῆς,

apud Zonaram ad Epist. s. Athanasij ad Ammum. Nomocanon Coteletianus num. 117. ἰμὸς μίλλον λου-
τηρῶσαι, ἰὸν πύρον ἢ ῥύσιον, ἢ μὲν ἰπιθμῖαν ζωομακῆς
ζωομακῆσιν ἰαυτῶν, μὴ λατινῶν. Fluor, Medicis Latinis,
unde Gallis *Flueur*, quam vocem in *Fleurs* seu
Flores verterunt, uti docemus in Gloss. med. Lat.
quod non vidit Silvius de Morb. mulier.

Ῥύσις, eadem notione. Dionysius Alexandrinus
Can. 4. οἱ δ' ἐν ἀποστατήρ τοκίεσθ' ῥύσις ἡμῶν, &c.
Infrà: ἀλλ' αὐτομάτως ἢ ῥύσις συμβέβηκε. Joannes Je-
junator: ὁ μολυβδῆς κατ' ὕπνου πρὸ τ' ἐκρύσεως πάθει,
ἡμέραν μίαν τ' κωνομακῆς ἐκβαλλεῖ. Vide ibi Zonaram
& Balsamonem. S. Columbanus de Pœnitentiarum
mensura cap. 7. *Si quis seipsum coinguinaverit, anno
pœnitent, si junior sit.* Infrà cap. 29. *propriis ma-
nibus seipsum violaverit.* Cumeanus in Pœnitent.
cap. 2. *Vir semetipsum coinguinans, &c.*

Ῥέφανος, pro Ῥάφανος, *Raphanus*, apud
Nonnum de Morb. curat. cap. 252. Ῥεφάνιον ἴλαρον, cap.
264. Ῥεφός, cap. 243. *Raphanum* vertit Interpres.

Ῥέφέκλα, in Glossis Chymicis MSS. ἔστι κυ-
κλάμω.

Ῥεφερένδαριος, Ῥεφερινδάρης, *Referen-
darius, Legatus, Nuntius.* Suidas: Ῥεφερινδάρης,
ἀξιωμα Ῥωμαίων, ἔχει ὁ ἀναφορῆς. Glossæ Nomicæ
MSS. Vaticanæ: Ῥεφερινδάρης, ἀναφορῆς. Glossæ
MSS. Colbertæ: Ῥεφερινδάρης, ἀξιωμα ἐκκλησιαστι-
κῶν. Ἰταλῶν ἢ ἐκ ἀγγλικῶν, ὡς τὸ τῶν Ἰταλῶν ἀγγλικῶν
σημαίνει τὸ ῥεφερέ. Glossæ Basilic. Ῥεφερινδάρης, ὁ τὰς
δόξαρις κομίζων, ὁ τὰ ῥεφερέ ἀναφορῶν δότο τινος. Pro-
copius lib. 2. de Bello Persico cap. 23. ἢ ἡ δόξαρις
Ῥεφερινδάρης ἐραστῆς, αὐτὸ τὸ βασιλεὺς τὰς τ' ἐπιπέδου δόξαρις
ἀγγλικῶν, σημαίνει τὴν αὐτὴν ὡς αὐτὴν βολομακῆσιν
Ῥεφερινδάρησιν τῇ λατίνῳ φωνῇ πλεὺς τιμῶν ταύτων καλεῖται
Ῥεφερινδάρης. Idem in Hist. arcana pag. 78. 1. Edit. ἐκ λυόν-
τιον, ὡς περὶ Ῥεφερινδάρησιν ἢ τ' τιμῶν, &c. Ita rursum
pag. 29. Concil. Constantinopolit. sub Flaviano:
Μακρόν τ' ἐπιπέδου τ' τριβῶν τ' Ῥεφερινδάρησιν ὄντι,
&c. Concil. Constantinopolit. sub Mena Act. 1.
Θεόδωρος ὁ ἐπιπέδου τ' τριβῶν Νόμης καὶ Ῥεφερι-
νδάρησιν τ' Θεοφύλακ' ἡμῶν βασιλέως. Ita ἐπιπέδου τ' Ῥε-
φερινδάρησιν, in Nov. 124. Justiniani, cap. 4. Eusta-
thius in Vita S. Eutychiej Patr. Constantinopol. num.
23. ἐπιπέδου τ' ἐπιπέδου Ῥεφερινδάρησιν, &c. Occur-
rit præterea in Chronico Alexandrino in Juliano
pag. 691. apud Theophanem an. 3. Justiniani, Ni-
lum Monach. lib. 3. Epist. 1. 83. & in Nov. 10. ejus-
dem Justiniani, quæ est Περὶ Ῥεφερινδάρησιν, Palatij
scilicet, uti multa de eorum munere & numero. Lau-
datur ab Allatio Michaëlis Pselli *Μεταβίβα ἐπὶ Ῥωμαίων
Ῥεφερινδάρησιν.*

Ῥεφερινδάρης, Dignitas Ecclesiastica in Æde So-
phiana: ij cum plures numero essent ad 12. redacti
ab Heraclio Nov. 2. Præcipuus autem fuit qui in
secunda Pentade recensetur à Codino cap. 1. num. 11.
ubi ejus munus sic describitur: ὁ Ῥεφερινδάρης, ὡς τὸ
ὑποστράτωσιν ὡς τ' βασιλέα, καὶ ὡς μέγαν ἀρχόντα. In
alio Catalogo, dicitur ἀναφορῆς τ' πρὸς βασιλέα με-
νυμάτων. Mallem ἀναφορῆς. Alius Catalogus: ὁ Ῥεφε-
ρινδάρης, ὡς τὸ ὑποστράτωσιν ὡς τ' βασιλέα ἐν ἐπιπέδου.
Denique Codex Allatianus: ὁ Ῥεφερινδάρης ὑποστρά-
τωσιν ὡς μέγαν ἀναφορῆς, μένυματ' ὡς τ' ἀρχιερεῖ
ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἀρχιερεῶν φέρει, καθ' ἑξῆς ὡς τὰς κρίσεις. Leo
Allatius lib. 3. de utriusque Eccl. Consens. cap. 8. §. 6.
*Referendarius mittitur ad Principes & in dignitate
constituitur viros, quibus omnia significat quacun-
que jussit Antistes.* Illius etiam munus sic descri-
bitur in Nov. 6. Justiniani cap. 3. ἔξις μὲν τοῖς τῶν
διοικήσιν Ἐπισκόποις, καὶ ἔστι τ' καλλικλῶν Ῥεφερινδάρησιν
τ' ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας — ἀναφορῶν τῇ Βασι-

λέα, ἐκ τῶν χείρων τ' ἀναφορῶν αὐτόμου. Istius Digni-
tatis meminit Symeon Thessalonicensis de Sacris
Ordinat. cap. 8. pag. 168. Sed & in Cod. Reg.
Georgius Pisides, cujus in eo describitur Ἐξαί-
μερον, ἀναφορῆς τ' μεγάλης ἐκκλησίας καὶ Ῥεφερινδάρ-
ησιν inscribitur. Vide Gloss. med. Lat. in *Referen-
darius.*

Ῥέφυγος, *Refuga.* Mauricius lib. 11. Stra-
teg. cap. 5. τὴν τ' λιγομάτους Ῥεφύγος, ὡς ἀναφορῶ-
νος, &c.

Ῥεφύγιον, *Refugiunt.* Helychius, Ῥεφύγιον, Ῥεφύγια.
Ῥεφύγιον, *Refugium, ἰσχυρὸς.*

Ῥηγάδες, Ῥηγάτων, Ῥηγάτων. Vide in Ῥεξ.

Ῥηγικός. Describitur in MS. Reg. 791. Ma-
nuelis Palæologi Imp. Ἐπερὶ αὐτῶν ἐν ὄψει παραπλάσ-
ματι Ῥηγίῳ. Quæ etiam edita est à Leunclavio pag.
442. hoc titulo Latino, *Imago veris in aulao ier-
usal, operis Phrygij.* Vox, ut videtur, deducta à Ῥη-
γῶ, quæ Helychio exponitur Ῥηγῶ, περιφρασμα, σπα-
ρασμα, προσπιφρασμα. Inde eidem, & Glossis MSS.
Ῥηγία, παλλία βασιλῆα, quod vocabulum non semel
occurrit apud Homerum, ubi Eustathius. Glossæ
aliæ MSS. Ῥηγῶ, τὸ βασιλεὺς ἰμάτιον, ἢ τὸ περιφρα-
σμα, ἢ περιβόλαιον. Et Ῥηγῆς, βασιλεὺς. Aliæ ex Cod.
Reg. 1673. Ῥηγία, παλλία βασιλῆα, ἢ ὑποστράτωσιν. Le-
xicon MS. ex Cod. Reg. 1708. Ῥηγῶ, τὸ βάμμα
ἀλιφόρου Ῥηγῶ, καὶ Ῥηγῆς, οἱ βασιλεῖς. Rursum: Ῥη-
γῆς, ὁ βασιλεὺς. Adde Auctorem Etymologici in Ῥη-
γῶ, & Gloss. med. Lat. in *Raga.*

Ῥηγά, Ῥηγία, *Regula, nostris Regle, olim
Regle.* Helychius: Ῥηγία, Σιδονία ὡς βασιλεῖς. Mos-
chopolus: Σιδονία, ἢ δόξαρις, ἢ οἱ κωνοί Ῥηγῶ
ἀγῶν. Petrus Theodonicus MS. de Archemia: ἐκ-
τοτε τ' πεινῶν ἀπ' ἐκείνης τ' ζήτης Ῥηγῶ. &c. Arith-
metica adespota: ἢ Ῥηγία ὄρατα τ' ἐπερὶ Ῥηγῶν χειρομένη,
καὶ Ῥηγῶ. Item: τ' σβαλίον καμπῶν, καὶ τ' Ῥηγῶ-
σιν, τ' Ῥηγῶ.

Ῥηγῶ, *Regula seu Radio equatis.* Codinus de
Orig. Constantinopol. num. 51. ὁρίσθ' ἢ τὸ μέγεθος
κεντρῶν περιπέδου ὡς ἢ τ' ἰσχυρῶν περιπέδου τινι εἶ-
τον, Ῥηγῶν τ' μέγεθος. Id est ad Regulam & hostiorum
dimensionum mensuram & æquatum, non verò cum-
mulatum. Meursius Ῥηγῶν τινος legendum censet. Vide
Salmasium ad Hist. Aug. pag. 437.

Ῥηγῶχῆτος, vas Chymicum in Regulæ formam
diductum, in quo liquatum metallum effunditur.
Codex Reg. 618. f. 281. v. λαβὴν χημῶν μέρους καὶ
τὸ τέταρτον μέρος ἀπὸ παλαιῆς Ῥηγῶ, καὶ χημῶν αὐτῶν ὡς
Ῥηγῶχῆτος, καὶ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν Ῥηγῶ, τῶν τῶν Ῥηγῶ,
&c. Ibidem: χημῶν ἀρχιερεῶν ὡς Ῥηγῶχῆτος, ἢ ἰσχυρῶν
Ῥηγῶχῆτος.

Ῥηκτά, Vide in Βρασία.

Ῥημά, *Rhythmus, Poesis, Ῥυθμὸς, ποιησις.* Ῥη-
μάδα, *Rhythmicè, Poeticè.* Historia Apollonij Tytj
sic inscribitur: Διήγησις ἀναφορῶν ἀπολλωνίου τ' ἐκ Τυρῶν,
Ῥημάδα. Eadem Hist.

Νὰ γράψω τὸ βυθῶν, καὶ ἰσχυρῶν βυθῶν.
Τὸ δ' ἀναφορῶν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἰσχυρῶν τὸ βυθῶν.

Cyrrillus Chius in Epistola præfixa Sarantario: καὶ
ἐκπλάσσω τὰς δεκάδας τῶν τ' Ῥημάδων ἐκ ἰσχυρῶν ἰσχυ-
ρῶν, ἢ κατὰ μίαν ἰσχυρῶν, &c.

Ῥημάριον, *Rhythmo scribere,* Gall. *Rimer.* Emma-
nuël Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Καὶ βυθῶν ὡς τὸ τὸ τῶν τῶν, ἢ τὸ Ῥημάριον.
Infrà:

ἰσχυρῶν καὶ μέρους ἰσχυρῶν διαναφορῶν.

Ῥημάζειν, *Vasare,* pro Ἐρμάζειν, seu Ἐρμάων.
Anonymus de Nuptiis Thesei:

το 6044. ejusdem Holoboli, nonnulli versus Politici in Michaëlem Palzologum Imp. & Andronicum filium, in quo interdum *ῥήτωρ*, nudè, tacito nomine, interdum *ῥήτωρ τῆς ῥητορίας Μανουὴλ ὁ Ὀλύβολος* appellatur. Vide præterea eundem Pachymerem cap. seq. & lib. 5. cap. 12. Extat Vita S. Josephi Hymnographi scripta à Joanne Diacono Magnæ Ecclesiæ, & *Rhetore*. Hujus etiam Dignitatis Ecclesiasticæ mentio occurrit to 2. operum S. Maximi pag. 116. & apud Lambecium lib. 5. Comment. de Bibl. Cæsar. pag. 118. *Rhetor in Palatio*, apud Joan. Tzetzem Chil. 11. v. 220.

Τῶ παροισβάσει Καματηρῶν ἐκ ἧρας,
Ῥήτορα ὡς κήρυξεν ἀνακτόροισ ἐοί οἰκοῖς
Δαδάλω αἰθροῖσι συμμημοσώαση ἀρίστα.

Vide Leonem Allarium in Præfat. ad Excerpta Græcor. Sophistar. ubi de Nicephoro Basilaee. Sed Μαζάλω Epitheto donatur in Chronico MS. Manuelis Malaxi pag. 892. καὶ ἄπτι μύλας Ῥήτωρ τότε, ἐξ ἐκαθίζιτο εἰς πλὴν Χρυσοπυλῶ, καὶ ἰδίδασκεν καθ' ἑκαστὴν κωνστακλῶ τ' λαὸν τ' Θεῶ. Ita apud Panagiotam in Diplomate Parthenij Patr. Constantinopol. an. 1643. subscribit Michaël ὁ μύλας Ῥήτωρ τ' μωζάλω ἐκκλησιας.

Μαΐσυρ τ' *Ῥητόρων*. Dignitas Ecclesiastica, qua donatus legitur Eustathius postmodū Thessalonicensis Archiep. auctor Comment. in Homerum. Ita enim habet inscriptio Epistolæ ad Joan. Ducam, Andronici Camateri filium, præfixæ Commentariis in Dionysij Periegesin: *Εὐσταθίου Διακόνου, Ἐπί τ' δόξων, ἐξ Μαΐσυρ τ' Ῥητόρων, τ' καὶ ὑψίρον γηγοῖότη Ἁρχιεπισκόπου Θεσσαλονικίας*. Joannem verò Ducam filium fuisse Andronici Camateri, qui Manuele Comneno Imperante vixit, docuimus in Notis ad Cinnamum p. 467. & 468. ut & sub eodē Augusto & Andronico Tyranno floruisse Eustathium, quod præterea innuit Demetrius Chomatenus in Responsionibus ad Constantinum Cabasilam p. 317. Juris Græco-Romani, scribens, Manuele Comneno Imperante, sapientissimum illum Eustathium, qui Diaconus fuerat in æde S. Flori, de quo egimus in nostra Constantinopoli, (ita enim hæc verba interpretor, τ' καὶ Φλάρον διακόνου ὄντ) deinde Magister Rhetorum in Magna Ecclesia, electum fuisse Myreorum in Lycia Episcopum, ac priusquam ordinaretur Imperatoris decreto, in Thessalonicensem Metropolitum vacantem translatum fuisse. In Cod. Reg. in quo complura continentur Michaelis Pselli Opuscula, atque in iis illius Epistolæ, harum altera, quæ est 115. inscribitur τῆς μητροπολίτη Θεσσαλονικίας, τῆς γηγοῖότη Μαΐσυρ τ' Ῥητόρων, in qua Eustathium laudat Psellus propter eruditionis præstantiam, hisce nimirum verbis, ἤκουσα τ' ἐνοίας ἢ χάρις, τ' λίξω, τὸ γαῖω τ' ἀδονίς, ἢ φιλόσοφ τ' Καλλιόπη, ἢ ἀμείβαλλοντες φύσις, ὁ αὐτὸς γδ ἐν Βυζαντίω, ἐν Θεσσαλία πόρρωθεν Ἀθηνῶν, πρὸς αὐτῆ τῆ Ἑλλάδι, ἐν γυλόφοις, ἐν γηγοῖοις, ἐν τρυφάσασκ χάρει, ἐν αὐχμηρῆ γῆ, ἢ μεταβάλλον, ἢ μετατρέψιμοι. &c. Ex quibus eā quæ scribebat Psellus tempestate, in Thessalia vixisse Eustathium saltem colligitur: sed ex his quæ sequuntur: πάλαι γοῦν ἦν καθ' ἰσορίας τ' τ' μύρι ἐκδόσως ἀπαλαχθῆν τ' αἰκουμῆσι πρὸς πλὴν Θεσσαλίας αἰ πλάνω ἰφοῖται· ἐὼν ἢ πλῆν, οἰμαί, αὐτῶν βαδίσθω καὶ κλί τ' τ' ἐὼν λόγω σπυρόν. Sed & hic vatis in locis illius eloquentiam prædicat: ἀμῶν (Thessalonicensis, & Eustathium) μακροῦ τ' εὐτυχίας· ἐστὶ μὲν ὅτι ἴσως ἴφ' οἱ ἐν πλὴν δύνωσι ἐὼν ἴσως τ' λόγω· ἐμῶν τ' ὅτι τοῖσι τὴν χυμῶσι ἰερίαι καὶ ῥήτορ. Similia ferè habet in Epist. 116. & 60. de Eustathij præclara eruditione, cujus nomen

disertè scribitur in Epistolis ejusdem Eustathij ad Psellum quæ in eo Codice describuntur fol. 239. hisce verbis, τ' πανηρωϊατὴ μητροπολίτη Θεσσαλονικίας κυρίω Εὐσταθίω ἐπιστολαί. Eadem dignitate donatur Μαζάλω ὁ Θεσσαλονικίας, apud Allatium lib. 2. de Consens. utr. Eccl. c. 12. §. 5. qui idem videtur qui nudè Ῥήτωρ dicitur Nicetæ loco proximè allato. Laudatur in indice MSS. Codd. Gr. Bibliothecæ Vaticanæ Νικολῶ τ' Θεωρίω Διακόνου ἢ Μαΐσυρ τ' Ῥητόρων ἐπιστολαί σπυρόσαι ἐκ τ' τοπικῶν τ' πασαγωγικῶν Πατριαρχῶν πρὸς τὴν τ' Ἀνατολικῆ Πατριαρχίας. Vide Notas nostras ad Cinnamum p. 460.

Ῥήτωρ præterea fuit Dignitas Palatina, quam adscribere videtur cuidam Camatero Joannes Tzetzes Chil. 11. v. 220. Ῥήτορα ὡς κήρυξεν ἀνακτόροισ ἐοί οἰκοῖς. Adde v. 232. proinde is videtur qui Anonymo in Catalogo Offic. Aulæ Constantinopol. apud Goarum ad Codinum pag. 42. dicitur primus Rhetorum:

Φιλοσόφω Ἰπάλω, Ῥητόρω πρῶτῳ,
Δικαιοφύλαξ σὺ αὐτῆ, Νομοφύλαξ.

Ῥήτωρ, Epitheton tributum à Græcis S. Paulo. Theodorus Balsamon in Responso 1. ὁ μύλας Ἀποστολῶ Παύλω, ὁ τ' ἀγίω τ' Θεῶ ἐκκλησιῶν ῥήτωρ καὶ διδάσκων. Item Sanctæ Catharinæ: ita enim præfert ejus Martyrij ab Athanasio illius seruo conscripti titulus: *Μαρτύριον τ' ἀγίας μεγαλομάρτυρ Ἀικαθρινῆς τ' βασίλειαι καὶ ῥήτορ*.

Πνευματορῆτωρ, Qui in Monasterio ῥήτορ seu Concionatoris Officio fungitur. Ita porro cognominatur S. Paulus à Niceta in Andronico lib. 2. n. 13. Sed & laudatur ab Hoefchelio ex Bibl. Augustana, Βιβλῶ σπυροῦ τ' ἐν ἀγίω πατρός ἡμῶν Ἰωάννη Μοραχῶ καὶ Πνευματορῆτορ.

ΡΗΤΩΣ, Nominativè, expressè. Glossæ MSS. ῥήτωρ, σαφῶς, φαιρῶς. Τὸ ἢ πνεῦμα ῥήτωρ λίξω ὅτι ἐν ὑψίροις χερσῶ καὶ ῥήτωρ ἀντὶ τ' λυτῶς. Anna Comnena lib. 13. pag. 407. ἀλλ' ἔστ' λαμβάνω τὰ ἐὼν πλὴν ῥήτωρ ἐπὶ αὐτῶ πλὴν διπλοῦστω μὲν χάρω, &c. p. 408. ἰατῶ τ' ῥήτωρ διδωρμῶν μοι σπυρ τ' Διοπροβλάτω ἀράτω ἡμῶ. Auctor Incertus post Theophanem p. 437. ὅτι ἰαν ἢ γηροπῆ ὡς τὸ εὐαγγέλιον, ἐξ ὡς τ' Ἀπόστολον ῥήτωρ, ὅτι προσκυμῶσται πλὴν ἰατῶ μοι, ἢ καθ' ἰατῶ μοι προσκυμῶσται αὐτῶ. Utitur Harmenopolus lib. 3. tit. 5. §. 74. 89. tit. 9. §. 15. lib. 4. tit. 6. §. 70.

ΡΙΛΚΙΟΝ, pro ῥήτωρ, *Ῥιων*, *Ῥιωνίω*. Diploma Rogerij Comitris Siciliae apud Ughellum tom. 1. Italiae Sacrae: τὸ τοῦδε ἀράτω ἰδῶν ἐν τῆ ἄσπ Μιλῶτῶ, ἐκ ἀίρη τ' τὸ ῥήτωρ τὸ λαζάρω τ' Πηρῆραι, &c. Occurrit ibi pluries, ut ῥήτ, pro ῥήτ.

ΡΙΛΛ ἡμῶν, idem quod *μυροβαλατον*, Myrepro de Antidotis cap. 5 10.

ΡΙΤΑΤΤΟΝ. Constantinus in Tacticis pag. 20. μῆτε πλῆν παραχωρήσει ἔχει τὸ ῥήτωρ, μῆτε ῥήτωρ τ' διακόνων. Emendat Meursius ἰατῶ.

ΡΙΑΦΡΟΣ, pro ἰλαφρός. Constantinus in Tacticis pag. 11. ἀμάξας ῥήτωρ πρὸς τὸ βασάζων εἰαίλω καὶ ταῦτα πάντα καὶ περιπαλῶν. Infra: πλὴν ἴσω ἢ ἐαῖτο ῥήτωρ πρὸς τὸ ἰατῶ βασάζω. Pag. 19. pro ῥήτωρ habetur ἰλαφρός· παῖθω ἀμάξας ἰλαφρας καὶ γοργῶ καὶ διακόνων. Ita alibi, *Ῥητορ*, pro ἰλαφρός dixit. Vide infra.

ΡΙΒΓΕΙΝ, pro *Ῥήτωρ*, *Ἰατῶ*. Glossæ Græcobarb. ἀράτῶ ἀπάτω, καὶ δὴ ῥήτωρ, ἢ ῥήτωρ ἰατῶ. Eadem Glossæ: *Ῥήτωρ*, ἀράτῶ, ἀράτῶ.

ΡΙΓΑ, *Regula*, *Canon*, *γυμῶν*, *κῶν*, ex Ital. *Riga*. *Ῥήτωρ*, *Ad regulam dirigere*, πρὸς τὴν κανῶνας ἀπ' αὐτῶν. Vide *Ῥήτωρ*.

ΡΙΓΑΝΟΝ, *Origianum*, *Ὀρῶν*, *Ῥήτωρ*.
ΡΙΓΑΛ. Vide *Ῥήτωρ*.

ΡΙΓΑΟΧΥΤΗΣ, Vasis species. Vide in Κλα-
πυτός & in Ρίζα.

ΡΙΔΙΑ Ζηρά, ἐστὶ τὰ ὄστος ἢ Λιγυρίων ρόον, in
Glossis Chymicis MSS.

ΡΙΔΙΟΝ. Vide in Ραΐδα.

ΡΙΕΥΘΗΡ, Ριεύθῃς, pro Ιλιούθῃς, Liber. Con-
stantinus in Tacticis pag. 16. καὶ οἱ δυνατώτεροι ἢ στρα-
τιώται ῥαΐδων ἀνακαζόντων τὸ ἔχον δάλυς ἢ ριεύθῃς ἀπὸς
τὸ δαλύειν αὐτάς, καὶ τὸ παρὶν ἢ πολέμου ἀποτρέφειν ὡς
τὸ τάλαν. Ubi emendat Meursius, Ιλιούθῃς. Sed
& pag. 24. ita scribitur: ἀνὴρ συμβῆ τιμὰς ἐξ αὐτῶν πο-
λυμυθίας (ὑποχαρίων) πληθύνουσι, οἱ τοιοῦτοι ἔχουσιν
ριεύθῃς τῆς ἰππικίας. Vide Ριεύθῃς.

ΡΙΖΑ, pro Ρίζα, Ruriso, usurpat Myrtilus scd.
24. cap. 13. & 57.

Ρίζα θεία, Vetonica, apud Antonium Musam
cap. 1.

ΡΙΖΑΙ. Codinus de Offic. cap. 3. num. 3. ubi de
Despotæ vestibus: τὸ κόκκινον ἱμάτιον, ἢ ὡς τὸ ρίζον
αὐτῷ, ὡστὶ καὶ τὸ βασιλικόν, μὲν ρίζον, ἀνδρῶν ἢ στρα-
λαϊκίων. Idem num. 16. ubi de Sebastocratore: τὸ
κόκκινον ἱμάτιον αὐτῷ, ὃ καὶ τὸ Δεσπότη, ἀνδρῶν ρίζον. Ubi
ρίζα, videntur dici Limbi vestis, seu Ora inferiore,
quæ in Augustorum vestibus, στρατοκρατικῶς, in
Despotarum nullis στρατοκρατικῶς exornabantur: cùm
Sebastocratorum vestes nullas ρίζας haberent. De-
scripsimus in Familiis Augustis Byzantinis pag. 242.
Manuelis Palæologi Imp. & Theodori filij Despotæ
Imaginis. Videat Lector an ad hos Codini locos
illustrandos quidquam expiscari queat. Nam ex
his quid sit propriè στρατοκρατικόν, agrè quis divina-
bit, nisi aliunde subsidium venerit.

ΡΙΖΑΡΗΝ, pro ρίζα, Radix. Glossæ Botani-
cæ MSS. ex Cod. Reg. 1177. ἰρυσφάδων, ἢ τῆς ρίζα-
ρῶν ἢ ραδίων. Demetrius Constantinopolit. lib. 2.
Hieracosophij cap. 50. πλῆν ἐν αὐτῇ τῆς ὕδατος σπαι-
ψήτης ρίζα. Stephani Magnetis Empirica MSS.
κρίβαν ἰππικίαν ρίζα, ἰπποβομαραθροποιεσιλιόρizza
ταῦτα βράβη μὲν ὕδατος, &c. Alibi: ἀσπρ, ἰππικίαν,
ἀδιδίαν, καὶ ρίζα ἰππικίαν πῆν ἡμέραι ζ'.

ΡΙΖΙ, Ριζί, Oriza, ἔρizza. Vide Agapium in
Geopon. cap. 90.

ΡΙΖΙΚΟΝ, Fatum, Sors, Fortuna, Pericu-
lum, ἡμερομηνίον, μοῖρα. Ex Ital. Risco, & Gall. Ris-
que. Glossæ Græcobarb. ἄσπρ, μοῖρα, τύχη, ρίζικον.
Anonymus in observat. ad Manuel. Calceam contra
Græcos: Quocumque leibo apud illos quis pereat,
semper causantur τὸ ρίζικον ejus: sic enim barbarà
voce fortunam & fatum nominant. Nomocanon
Cotelerianus num. 512. οἱ ἀγοράζοντες ζῶον κλεπτόν,
ἢ μὲν γινώσκον αὐτῷ ὅτι κλεπτόν ἐστιν, λήσαν, ὅτι ἐν ρί-
ζικῳ μὲν, καὶ ἀρῆθῃ, ἀπαρτίθω αὐτὸς πᾶν κλεψίον καὶ
τὸ κλεπτόν μὴ ὁμολογῶν, ὅτι ὁ κλεψίος ὑπόθεσις καὶ
ἔχει. Galli dicerent, à mes risques & fortune. Histō-
ria Apollonij Tyrij:

Καὶ τὸ κακὸς ρίζικὸν ἀρχίζον καὶ ἀτιμάζον.
Anonymus de Nuptiis Thesei & Æmilix lib. 5.

Κιανόθλο τὸ ρίζικόν, ἔξω σαυγίκα δάδον, &c.
Idem in Prologo:

Καὶ πᾶς πάλι τὸ ρίζικόν τὸ Παλαμῶν ἀρῆθῃ.
Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Καὶ ἴδον ἔχον ρίζικον γὰ ἔχον καλὸν αὐτίκῃ.
Alibi:

Ἐστὶ τὸ ἄσπρ ρίζικον, τὸ καὶ ἄσπρ τὰ ἔλθα.
Threnus MS. de Capta à Turcis Constantinopoli:

Καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἐν ἰδῶν ἄλλο τὸ ρίζικόν τῷ.
V. de Panagiotam pag. 236.

Ἀπὸ ρίζικον. Fortis. Hinc formula quæ crebro oc-
currit in Assis MSS. Regni Hierosolymitani: ἐάν
ἴδῃς δὲ ρίζικόν τὸ, si forte accideris, ne &c.

Ριζικάρη, Felix, Fortunatus, ἰστοχῆς. Historia
MS. Belisarij.

Εὐτοχῆς ἢ καλότοχος καὶ μέγας, ριζικάρη.
Anonymus de Nuptiis Thesei, in Prefat.

Ἀλάθρα καὶ πῦ βρεχέμεν πρότερον ριζικάρη.
Ριζικαῖος, Periculosus. Constantinus Porph. de
Adm. Imp. μέγας δ' αὐτῷ ἀπὸ πύργου ριζικαῖος, ὕψο-
λαλ, καὶ οὐκ ἀδύνατον ἀποφρονέμεναι. Perperam in MS. ρι-
ζικαῖος.

Ριζικάρη, Periculo exponere, Gallis Risquer.
Porro vox ριζικόν, videtur formata à Ιαλλῷ αλεα, ex
voce Ριελον, quam vide.

Κακορίζη, Κακορίζη, Κακορίζη, Infortunā-
tus, Infelix, Miser, ἀτυχῆς, δυστυχῆς, κακόμορος
Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ αὐτῶν ἢ κακορίζη πᾶσι σοφοροσμήνῃς
Rursum:

Καὶ αὐτῶν ὁ κακορίζη ἔστω ἢ βροχάτω.
Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 2.

Κακὰ καὶ κακορίζη καὶ γὰ μὴ βγῶν ἀπίαν
Lib. 5.

Ὁ πῶς ὁ κακορίζη ἔπῳ τε ἐν βελίκα.
Alius de Vulpe & Lupo:

Πάντο κακορίζη, ἢ παρτομῆμῃς.
Joannes Glycas de Vanitate Vitæ:

Τὶ ἂν ζῆμι οἱ κακορίζη, δὴν τὸ γὰρ ζῆμι ἔστι
Κακορίζη, vel Κακορίζη, uti apud Poi-
tium scribitur, Infortunium, Infelicitas, Miseria
ἀτυχία.

Καλορίζη, Felix, Fortunatus. Historia Apol-
lonij Tyrij:

Λοιπὸν ὁ καλορίζη ὡς ὅταν μαθημῃς.
Occurrit etiam apud Theodosium Zygomalam Epi-
stolâ 30.

Καλορίζη, Beatitudo, Μακαρίτης, in Corona
pretiosa.

Καλορίζη, Felicem esse. Glossæ Græcobarb:
καλορίζη καὶ πλουτίσις.

Ἀπορίζη, Sorte, Sortis, Obiter, καὶ κῆρον,
κλαροῖ, παρῆγικα.

ΡΙΖΙΟΝ, Floris species. Democritus Chymicus
MS. ἔστι ἢ ὁ Γαλατίας σκάλιξ, καὶ τὸ τὸ ἄσπρ ἀν-
θῶς, ὁ καλοῖ Λαυχῶν, καὶ τὸ τὸ Σύριος, ὁ καλοῖ
ρίζιον.

ΡΙΖΙΔΟΝΤΙ, Ριζιδόντις, Gingiva, ὕδον. Quasi
ρίζα ὀδόντων, radix dentium.

ΡΙΖΟΚΡΥΚΕΛΛΟΝ. Gennadius in Explica-
tione Rhamplij: ἡμαίρω παλαιὸν μὲν χαλαρὸν ρίζον
κρυκελλόν.

ΡΙΖΟΜΕΡΙ, Ισσην, Βυβαί, ἄσπρ, μῆρος.
ΡΙΖΟΣ, Damascenus Hieromon. serm. 35. ἦναι ἢ
δύο ἢ ἄσπρ, ἄσπρ ὄνομα, παρασκευασθῆναι ὡς τὸ θάνα-
τόν τῷ, ὡγαλιν τὸ δαυλιδῶν ἢ ἄσπρ δὲ τὸ δειχόν τῷ
δάκτυλῳ, καὶ ἰππικίαν ἢ τὸ ρίζον τῷ, ἢ τὸ ἀπασφρόν τῷ,
&c. Idem fortè quod ραζον. Vide in hac voce.

ΡΙΚΕΛΑ, τὰ μύστυλα, in Glossis Jarricis MSS.
ex Cod. Reg. 190. Mespile.

ΡΙΚΤΕΙΝ, pro Ριπίων, Iacere. Anonymus de
Nuptiis Thesei lib. 1.

Σαῖτα καὶ λατζῶνα ἔρικταν ὡς τὸ χῶμα.
Infra:

Λύθ' ἔρικται φάσκαρ σὺχρὰ ἀπὸς τὰ καράβια.
Rursum:

Λὶ κορσίδες τάρματα καὶ τὸ ἄσπρ ρικτον.
Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ τότε πᾶν ἰππικίαν, καὶ εἰς γινώσκον πᾶν ρικτον.
Infra:

Καὶ ἴδον πᾶν ἢ θάλασσα ἔξω εἰς πηρῆν.
Ρικτάειν, Ρικτάειν, Spiculum. Lexicon Gr. MS.
Reg. Cod. 2062. ἡππικίαν, σταθμαμάχαρον, ρικτάειν,
N N n n ὄνομα

δύρο, ἢ ἀκρόβιον Περσικόν. Lexicon MS. Cyrilli habet
 ῥιπλίον, ut & Ερατῶ ἢ λίξιον MS. Leo in Tactis
 cap.6. §.7. ἀκρόβια, ἔστι ῥιπλίον. §.26. ῥιπλίον, ἢ λί-
 ξιον ῥιπλίον. Et §.33. δροατικόν, ἔστι ῥιπλίον. §.36.
 ἔστι οἱ τοξικολογοί, ἢ ῥιπλίον ῥιπλίον. Adde cap.7. §.58.
 74. cap.9. §.78. cap.14. §.69. 104. Anonymus Ta-
 cticus MS. de Tuenda Urbe obsessa: ἐπὶ αἰς τὸ ἀκρόβι-
 ζον τὰ λοξήματα ῥιπλίον. Apud Nicetam in Manue-
 le lib.5. num.7. & in Isaacio lib.1. num.6. ῥιπλίον
 pariter occurrit, ubi Codex alius δύρο præfert. Vi-
 de Ριπλίον.

Ρ'ΙΚΤΟΛΟΓΙΟΝ, *Alea vel foris jactus.*
 Describitur in Cod. Reg.1177. Tractatulus hoc ti-
 tulo: Ριπλόγιον ἐκ τῶν ἀγίων ἐκκλησιῶν κεφαλαίων. Μοχ-
 ταυτὰ εἰσὶν ὅπερ μύθους γίνονται, φιλομαθῆσαι, ἔστι πρῶ-
 τος ἀράματῶν ἢ ἀν' ἀλλοθῆσαι ἐκίψασθαι, ἢ ἀγαθῶ, ἢ τι
 φαῖλον, ἐκ τῶν ἀγίων ἐκκλησιῶν κεφαλαίων. Sequuntur
 deinde capitula desumpta ex Evangelis, cum eorum
 explicatione, hæc formula: Ἐν ἀρχῇ λέγει ὁ ἀγίος,
 καὶ ὁ λόγος λέγει πρὸς τὸ θεῖον. Ερμηνεύσθαι ἐν ἀρχῇ τὸ
 ἔστιν ἐστὶν τιμωτέρων τούτων ἢ καὶ ἀνοδοῦσαι, ἐν τούτων τῶν πρῶ-
 ματι. Rursum: ἐκκλησίαν ἀφ' ἑαυτῶν ἀπεσταλμένων ἀφ' ἑ-
 αυτῶν, ὄνομα αὐτῶν Ἰωάννης ἔστιν ἔστιν αἰς μαρτυρίαν. Ερ-
 μηνεύσθαι αἰς ὅτις ἔρχεται τὸ παρὸν πρῶτον, μίσησαν ἔχει
 πολλῶν, ἀλλὰ δόξασον τὸ θεῖον. Et sic de cæteris Ca-
 pitulis numero 38. Habetur etiam idem tractatus in
 Codd 848. & 1673. continet verò Capitula 93. Vi-
 de Gloss.med.Lat. in V. Sors Sanctorum: & supra in
 ῥιπλίον.

Ρ'ΥΜΑ, τὸ ἴσιον, in Glossis Jaticis MSS. ex
 Cod. Reg.190. *Bellarium, Placenta.*

Ρ'ΥΜΑΔΙ, *Locus vastus, incultus, Gallina,*
 de qua voce egimus in Gloss.med.Lat. in *Vassum.*
 Affixæ MSS. Regni Hierosolymitani cap.145. ἰσὺν
 ἔχει ἰσὺν ἰσὺν μου ῥύμαδιν, τὸ λέγειν φρασητικὰ Γα-
 σίνα, ὅτι ἔχει κατὰ τότε ὁσπίτια, ἢ ἔχει ἔπι τὸ ῥύμα-
 διν ἢ ἰσὺν μου θίλο τὰ ἀξουκίον τὰ σπίντι, καὶ
 κατὰ τὴν διαφύλισσιν τὰ βάλον τὰ βελικία μου αἰς τὴν
 τῆν, &c. Infra: ἢ ἔχει κατὰ σπίντι, ἢ ἢ ὅσα
 ἔχουσα τὸ τῆν σπίντι μου αἰς τὸ ῥύμαδιν σου, &c.
 Vox videtur deducta à ῥύμα, *Platea*, vel potius
 à Gallico *Remés*, id est *Locus qui remanet incultus,*
nec colitur.

Ρ'ΥΜΑΖΕΙΝ. Hermodorus Rhegius in Pro-
 verbiis MSS. ὁ ῥύμας καὶ τὰ ἄχρια, ῥύμαζεν τὰς
 ἀχλάδας.

Ρ'ΥΜΕΔΙΟΝ, *Remedium*, apud Fr. Richardum
 in Clypeo fidei part.1. p.401.

Ρ'ΥΜΝΗ, ῥύμνη, *Platea*, ῥύμα. Prochopro-
 dromus ex Cod. Reg. 1334.

Καὶ δὲ τὸ ψυχρὸν τὰ ἐπιπέδα περιπατῶν τὰς ῥύμας.

Anonymus de Nuptiis Thefei: lib. 6.

Τῶν τῶν ἰθυρῶσαι μὲν χαρὰς τὴν ὄλιν,
 Ὅτιοι τὰ σπύματα, καὶ ῥύμνη ἰθυρῶσαι,
 Ἀπὸ λαδὸν ἐπέτερε, ἐπὶ τὰ τῶν ἰθυρῶσαι,
 Ὅτι δὲν ἰθυρῶσαι, τὰ σπύματα αἰς τὰς ῥύμας.

Eodem libro:

Οἱ ῥύμνη καὶ τὰ ἔστινα, καὶ οἱ ἰθυρῶσαι
 τὰς ἀρχαίας ἰθυρῶσαι μὲν τῶν ἀρχαίων τὴν.

Et lib. 12.

Οἱ ῥύμνη καὶ τὰ ἔστινα, πλάττει, ἢ παραθύρια,
 Ἀπὸ τὰ ἔστινα ἰθυρῶσαι ἢ κέρη τὰ σπύματα.

Ρ'ΥΝΙΟΝ, *Lima*, in Gloss. Gr. Lat. Recense-
 tur à Tactis in supellestille militari, ad acuenda
 fortè telorum ferramenta. Leo in Tactic. cap.5. §.4.
 πύδεια σπύματα σιδῆρα μὲν κερῶν αὐτῶν, ῥύμα, συ-

βλία, &c. cap.6. §.2. ἐν τῶν τοξικολογῶν ῥύμα καὶ συ-
 βλία. Ubi Interpretes legit τοξικολογῶν, ut præfert Mau-
 ricius lib.1. cap.2. at ζουρία τῶν τοξικολογῶν habet Con-
 stantinus in Tactis pag.14. βασιλεύσαντες ἢ αἰς τὰ
 ζουρία τῶν τοξικολογῶν, ῥύμα, ἢ συβλία.

Ρ'ΥΝΙΑ, eadem notione, in Fabulis Æfopi Græ-
 cobarb. pag.99.

Ρ'ΥΝΙΣΜΑ, apud Chymicos & Petrum Theo-
 tonicum MS. ἔστιν ὄργανον ἔχει τὸν ὄργανον ἀνάπλετο
 μὲν πῶν ἀσθάλων τῶν ἀγίων, &c. Glossæ Chymicæ
 MSS. Ρύνισμα χρυσῶ, ἔστι πῶν χρυσῶ.

Ρ'ΥΟΜΠΑΡΜΠΑΡΟΝ, *Rhabarbarum.* Alexius
 Rhacturus Doct.6. τὸ ἔστινα λαμβάνει ὁ ἄσθρα
 ὁ ἀσθρα, ἰσὺν μαστὸν τὸ ῥομπάρματον, ἢ τὸ πῶν ἔστι
 ἰσὺν.

Ρ'ΥΠΑ, in Glossis Juris MSS. αἶμα καταφρά.
Ripa.

Ρ'ΥΠΙΣΙΣ, *Ripensis*, apud Pzanium in Metaphrafi
 Eutropij.

Ρ'ΥΠΙΔΙΟΝ, *Flabellum*, cujus usus potissimum
 in Sacris Liturgiis, quem præ cæteris docet S.
 Athanasius Orat. in Dornit. B. Mariæ: ῥύπιδιον,
 τὰ χυρῶν δισκῶν, τὸ ἄγιον πνεῦμα, &c. *indicant.*
 Germanus Patt. Constantinopol. in Mystagogia: τὸ
 δ' ἂν τις εἴποι περὶ τῶν θείων ῥύπιδιον ἰσχυροῦς τῶν
 διακόνων, καὶ ὑπ' αὐτῶν σφοδρῶν ἀπειθῶν, ὡς ἐν ἐπ-
 πλάξῃ, ἄρχι τῶν θείων ἀσθρα. Symeon Thessalo-
 nic. de Templo pag.125. μὲν δ' οἱ ἔχει διακόνων τῶν
 ἀγίων ἐκκλησιῶν τῶν ἢ τῶν λοξήματα ῥύπιδια σημαίει,
 ἀπὸ τῶν θείων Πύρα καλῶν. Geronticon apud Nico-
 nem MS.lib.2. fol.750. ἔστινα ῥύπιδιον ἢ αὐτῶν, ἔστινα παρ'
 αὐτῶν τῶν Πραύτων, ὅτι περιπέλα τῶν θείων περιπέλας
 θυσιῶν, καὶ πῶν ἀγίων ἀσθρα, ὡς οἱ λοιποὶ διακόν-
 νων ῥύπιδιον καὶ ἔστι, ἀλλὰ τὸ κρατῶσαι τὸ ἄγιον ῥύπιδιον,
 ἔστινα κυρίως ἰσχυροῦς λαμβάνει αὐτὸ παρ' ἑαυτῶν, καὶ
 ἔστινα μετὰ τῶν τῶν, καὶ αὐτὸς αὐτῶν ἰσχυρῶν τὰ
 ἀσθρα δῶρα. Sguroplus in Hist. Concilij Florentini
 sect.3. cap.17. τῆν γῶνα θρωπῶν ἰσχυρῶν ῥύπιδιον,
 ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν καὶ ὑπερπύδων, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ
 ὑπερπύδων, ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν ἀγίων τραπέζης τῶν, ἢ
 τὰ ζουρία ἢ σπύματα ἢ ἀσθρα παρακαλύπτει καὶ ῥύ-
 πιδιον μυστήρια, καὶ τῶν τῶν θείων ἰσχυρῶν τῶν
 αὐτῶν περιπέλας, καὶ τῶν πῶν τὰ ἀσθρα καὶ τὴν
 πῶν αὐτῶν κατακαλύπτει. Est igitur ῥύπιδιον in
 Diaconorum munere & Offic. Euchologium in Or-
 dinatione Diaconi pag.253. ἢ μὲν τὸ ἄσθρα, σπύματα
 τῶν χυρῶν τῶν τῶν ἀσθρα, καὶ ἀσθρα τῶν τῶν
 δίδουσι αὐτῶν τὸ ἄγιον ῥύπιδιον, ἢ ἔστινα αὐτῶν ἐν πλά-
 ξῃ τῶν ἀγίων ἀσθρα τῶν τῶν ῥύπιδιον. Idem pag.251.
 ὁ ἢ ῥύπιδιον λαβῶν, ἔστινα ἐν πλάξῃ τῶν ἀγίων ἀσθρα,
 καὶ τῶν ἀσθρα, καὶ ῥύπιδιον ἰσχυρῶν τῶν ἀγίων. Adde
 pag. 628. Demetrius Gemistus de Ordinationibus
 MS. οἱ ἢ δὲ τῶν διακόνων λαβῶν τὰ ῥύπιδια ἔστινα
 ἔστινα ἔστινα τῶν ἀγίων ἀσθρα τῶν πλάξῃ καὶ
 ῥύπιδιον ἰσχυρῶν τῶν ἀγίων μὲν πῶν ἰσχυρῶν,
 ὡς μὴ καθῆσθαι μίαν, ἢ τῶν τῶν ζουρίων.

Materiam ejusmodi Flabellorum indicat Clemens
 lib.8. Constit. Apostol. cap.12. δὲ διακόνων ἔστινα ἔστινα
 τῶν μῶν τῶν θυσιῶν κατεχίτωνος ἔστινα ἔστινα
 ῥύπιδιον, ἢ πῶν τῶν, ἢ ἔστινα, ἢ ἔστινα ἀσθρα
 τῶν μῶν τῶν ἰσχυρῶν ζῶν ὡς ἂν μὴ ἰσχυρῶν αἰς
 τὰ ἔστινα. Ad altaris dextrum cornu stabant Dia-
 conum cum Flabellis. Liturgia Chrysostomi: ἔστινα με-
 ταλαμβάνει ἐν τῶν ἀσθρα μῶν, ἢ ῥύπιδιον ἰσχυρῶν
 μὲν ῥύπιδιον ἰσχυρῶν αἰς ἢ ἔστινα ῥύπιδιον, ποῖα τῶν
 καλύμματα. Rursum: ὁ διακόνος ἔστινα τὸ ῥύπιδιον
 ὅπερ ἔστινα. Cyrillus Scythopolitanus in Vita
 Sancti Euthymij num.78. Δομοτικῶς ἢ πρὸς τὰ δῶ-
 ρα μῶν μὲν τῶν μυστικῶν ἔστινα ῥύπιδιον περιπέλα. Vita
 MS. S. Epiphaniij Archiep. Constantiæ Cypri: ἀσθρα
 αἰσίων

οὐκ ἔστιν ἐπιπέδον ἰσότητος διακρίναι; καὶ τὸ ἀγνοῦν καθή-
χουσι ῥητορῶν, &c. Eiusmodi Sacrorum ῥητορῶν
mentio non semel occurrit apud Scriptores, Joan.
Moschum in Limon. cap. 150. Theostericum in Vi-
ta Sancti Nicetae Confess. num. 14. in Chronico Ale-
xandr. an. 13. Heraclij, &c. Horum forma exhibetur
in Tabella XII. initio huiusce operis. De
iis egimus praeterea in Gloss. med. Lat. in V. Fla-
bellum.

Longè porro aliae sunt ῥητορῶν, de quibus agit
Gregorius Nazianzenus in Orat. 16 quas vulgo *Buff-
fadors* Itali vocant: τὰς δὲ ὑπὲρ κεφαλῆς ἀνιμῶν ἢ ῥη-
τορῶν ὀφειζομένους, καὶ ἢ ἐκ χειρῶν κούρας τὸ πλεῖστον ἢ
καρμῶν ἀναφύχουσι, &c.

ΡΙΠΑΛΛ, *Blium*, apud Interpolat. Dioscorid.
cap. 331.

ΡΙΠΤΑΡΙΟΝ, *Missile, Spiculum*. Est enim
ῥίπτεον, ἢ ἀκόντιον, *Iacere, Iaculari, Projicere*, in
Gloss. Gr. Lat. Glossæ MSS. ῥίπτεον, ῥητορῶν. Leo
cap. 5. §. 3. ῥητορῶν, ῥητορῶν. Scholiastes Oppiani
lib. 1. Halicut. αἰχμῶν, ἢ ῥητορῶν ἰσχυρῶν αἰ-
χμῶν αἰχμῶν. Philippus Pigafetta ad lib. 5. Tacticor.
Leonis: *Riptari, che Giavarine, ὁ Pertigiane, ὁ
Dardi acconeciamente si possono da noi chiamare.*
Constantinus in Tacticis pag. 6. καὶ αἰ τὸ ῥίπτεον δὲ
μακροῦ ῥητορῶν καὶ σφαιροειδῶν. Adde pag. 14. 19.
38. Idem lib. de Adm. Imp. cap. 27. καὶ οἱ μὲν Βι-
τικαὶ μὲν τοξοὶ καὶ ῥητορῶν ἰσχυρῶν. Vide in
ῥίπτεον.

ῥητορῶν, *Iaculari*. Idem Constantinus in Tacti-
cis pag. 4. ἀλλὰ ὅτι τὸ δὲ μακροῦ ῥητορῶν ἰσχυ-
ρῶν, ἢ τὸ τοξοειδῶν, ἢ ῥητορῶν, ἢ ἰσχυρῶν ῥητορῶν.
Utiur rursus pag. 36.

ῥητορῶν, *Iaculari*. Idem Constantinus p. 8. ὅτι
ἢ καὶ φίλος, ἢ τὸν τοξοειδῶν, ἢ ῥητορῶν, καὶ σφαιροει-
δῶν. Pag. 39. ἀλλὰ μὴ τὸ δὲ, τὸ δὲ τὸν τοξοειδῶν
ῥητορῶν ὀφειζομένους καὶ τὰ σκωτάκια αὐτῶν. Julius Afri-
canus MS. de Bellico apparatus cap. 66. ὀφειζομένους
ἰσχυρῶν οἱ ἀσχυροὶ, ἰσχυροὶ οἱ σκωτάκια, καὶ οἱ ῥητορῶν
μακροῦ, ὀφειζομένους τὸν τὸν οἱ τοξοειδῶν.

ῥητορῶν, eadem notione. Idem Constantinus
de Thematibus pag. 42. οἱ δὲ ῥητορῶν ὀφειζομένους καὶ ἰσχυρῶν
ἢ παραταξῶν.

ΡΙΠΤΕΙΝ, pro *Ponerè*, non semel usurpat
Moschion de Morbis mulierum.

ΡΙΤΖΟΣ, *Ericius*, in Glossis Græcobarb. expo-
nitur. Suidas in Etymologico, Ζάλακας, Μισόβλυπος,
Μιαρὸς, Μισήδης, ὅτι τὸ ζα ἰσχυρῶν σημαίνει ἢ καὶ ἢ
ῥίπτεον. Hesychius: Ζάλακας, Ἐχθροί.

ΡΙΦΗΤΟΣ, *Infinium*. Anonymus de Nuptiis
Thefei lib. 2.

Στὸς ὀφειζομένους κεραιῶν ἰσχυρῶν καὶ κλασίων τῶν,
Με μολοζοὶ ῥητορῶν, μὲ ὀφειζομένους ποτιμῶν.
Idem lib. 9.

Καὶ με παρῶν ῥητορῶν, καὶ με ὀφειζομένους
ΡΙΦΟΣ, pro *Εμεθ*, *Hædium*. Anonymus de
Nuptiis Thefei lib. 7.

Καὶ τότε ῥητορῶν καλῶν ὀφειζομένους διδυμῶν
Ἐπιπέδον ἰσότητος τῶν καὶ τὸ ἰσχυρῶν.

ΡΙΦΟΣ, eadem notione. Idem Anonymus lib. 8.
ὀφειζομένους ῥητορῶν μὲ ἀλάφους ὀφειζομένους
σηματωμένους.

ΡΙΦΙΟΝ, itidem. Glossæ Græcobarb. αἰ τὸ ὀφειζο-
μένους ἰσχυρῶν τὰ ὀφειζομένους, ἢ ὀφειζομένους ἢ ῥητορῶν, ὅτι τὰ μὲν
δὲν περὶ αὐτῶν. Idem Anonymus lib. 10.

Πρόβατα, ῥητορῶν, καὶ παρῶν, ὅτι ἰσχυρῶν τὰ ποτιμῶν.

ΡΙΧΙΝΑ, *Pix, Resina*. Glossæ Jaticæ MSS.
ex Cod. Reg. 1673. πιτῶν, ἢ ῥητορῶν.

ΡΙΧΙΟΝ, *Tussilago, Pichion*, apud Interpolat.
Dioscor. cap. 532.

ΡΙΧΝΕΙΝ, *Iacere; Ρίπτεον*. Corona pretiosa:
Νὰ ῥητορῶν, *Iacere; Ρίπτεον*. ῥητορῶν, *Projicere*, Ἐπι-
πέδον. Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 2.

Ὅτι ἀπὸ τῶν τὰ κεφαλαίων περὶ ῥητορῶν ἐν κείνῳ.
ΡΙΨΙΜΟΝ, *Excrementum*. Orneolophium
pag. 246. τὸ ῥίψιμον αὐτῶν ἐν καθαροῦ, τὰ ὀφειζομένους αὐτῶν
ἐν καλῶν. ΜΟΧ: τὸ ῥίψιμον αὐτῶν ἐν θολῶν, τὰ ὀφειζομένους
αὐτῶν ἐν χαυνοειδῶν καὶ διακρίσεων.

ΡΟΒΑΛΕΥΡΟΝ, *Farina Orob.* Maximus Pla-
nudes MS. de. Urinis: λαβῶν ἢ ἐν ἀρρακτηρῶν χυλοῦ
μὲν ῥοβαλοῦρα, καταπλασσοὶ ἢ σπυρῶν καὶ τὸ ἴσχυρῶν.

ΡΟΒΑΛΕΥΕΙΝ, *Rebellare*. Anonymus MS.
de Bellis Francor. in Morea:

ῥοβαλοῦρα ἐν ῥητορῶν καὶ ῥητορῶν ῥητορῶν.
Idem Scriptor:
ὁ ῥοβαλοῦρα ἢ ὁ μολοζοὶ ἐν ῥητορῶν ῥητορῶν.

Rursum:
Ἐκὼ ὅτι τὸν Ζαλακῶν ῥητορῶν ὀφειζομένους.

Alibi:
Ὅτι τὸν ῥητορῶν, καὶ ὀφειζομένους τὸν ῥητορῶν.
Passim ibi.

ΡΟΒΙΝ, *Ernum*. Glossæ Græcobarb. ἰσχυρῶν, ῥητορῶν,
καὶ ὀφειζομένους ῥητορῶν.

ΡΟΒΙΘΙ, *Cicer*, Ἐπίθετον. Maximus Cithæ-
rentis in Synax. 15. Febr. ῥητορῶν ἢ μὲν ῥητορῶν καὶ
καὶ ῥητορῶν.

ΡΟΓΑ, *Stellio, Ροξ*. Item *Avanea*, apud Jac.
Sponium tom. 2. Itiner. pag. 391. Acnmes Omocit.
cap. 285. τὸ αὐτῶν ῥητορῶν καὶ ἢ ὀφειζομένους, καὶ ἢ ῥητορῶν,
ἢ οἱ ὀφειζομένους ῥητορῶν, καὶ τὰ ῥητορῶν ἢ ῥητορῶν.

ΡΟΓΑ, *Roga, Donativum, Honorarium, Sti-
pendium*. Suidas: Ρογα, ἢ ἢ Βασιλικῶν ὀφειζομένους, ἢ ἢ
ἐπιπέδον. Χορηγία, apud Zonaram in Alexio sub fi-
niet. Novella 4. Heraclij: τὰς ὀφειζομένους ἢ διακρίσεων καὶ
ῥητορῶν, ἢ τὸν διακρίσεων. Infra: διακρίσεων ὀφειζομένους.
Chronico Alexandrinum an. 5. eiusdem Heraclij:
τὸν τὸν ῥητορῶν δὲ ὀφειζομένους ὀφειζομένους ὀφειζομένους ὀφειζο-
μένους, καὶ βασιλικῶν ῥητορῶν δὲ αὐτῶν ῥητορῶν. Scylitzes
pag. 735. τότε καὶ τὸν ῥητορῶν ἢ ὀφειζομένους τὸν δια-
κρίσεων ἢ τὸν σφαιροειδῶν ποτιμῶν ῥητορῶν, &c. Huiusce
circa Paschalia Festa βασιλικῶν ἐπιπέδον meminit
etiam idem Scylitzes in Stratiotico pag. 793. & Zo-
naras in Michaelē Theophili F. pag. 127. Apud
Harmenopolium lib. 5. tit. 6. §. 8. ὀφειζομένους ἢ ῥητορῶν.
Anna Comnena lib. 3. p. 85. αἰσχυρῶν ῥητορῶν, καὶ προ-
δοτικῶν ὀφειζομένους. Pag. 84. καὶ ἢ ῥητορῶν ἢ ὀφειζομένους αἰσχυ-
ρῶν. Et lib. 6. pag. 161. καὶ αὐτῶν ἢ ὀφειζομένους τὸν
ἢ ὀφειζομένους αἰσχυρῶν μὲν ἢ ἀναλόγου ῥητορῶν τῆς τιμῆς.

Ρογα praeterea sumitur & usurpatur praesertim pro
Milium stipendiis. Theophanes an. 22. Anastasij:
πολλὰς μυριάδας ἀνδρῶν στρατῶν ἢ ὑπὲρ ἀναστασίας μαχο-
μένων, χροσῶν τε αἰς ῥητορῶν αὐτῶν περὶ πόλεως πλάσσει
πλάσσει. Idem an. 5. Mauricij: κούρας τῶν ῥητορῶν μὲν
ἢ ῥητορῶν ἢ στρατῶν ὀφειζομένους. Ita an. 14. eiusdem
Mauricij, & pag. 271. 278. 279. 410. 414. 422.
Mauricij lib. 1. Strateg. cap. 2. ἐν τῶν καμῶν ἢ χροσῶν
ῥητορῶν. Id est *Cum aurum seu pecunia in mili-
tum stipendia erogatur*. Usurpant passim Scriptores,
Leo in Tactic. cap. 6. num. 15. Constantinus in Nov.
3. de Adm. Imp. pag. 137. 138. Eclogæ Leonis &
Constantini num. 73. Leo Grammatic. pag. 493.
Anonymus in Lacapeno num. 27. Symeon Logoth.
in Michaelē Theophili F. num. 14. 15. Cedrenus in
Juliano pag. 305. & in Alexio pag. 835. Ducas c. 37.
Anonymus de Nudis pactis p. 201. &c. Vide Gloss.
med. Lat. in *Roga*.

Ρογῶν, *Rogas dare, Erogare, Dare*. Conci-
lium Constantinopol. sub Menæ Act. 5. pag. 160. ἢ
NNnn 2

χίτων τῆ ἀγίας ἀναπίζη ῥοδὸσαγμα. Simeon Thessaloni-
censis de Sacris Ordinac. cap.8. pag.171. ἐστὶ μὲν ἰώσο-
μα ὄψις τῆς, θυμιάματι δολοῦσι, ἢ ῥοδὸσαγματι,
&c. Infra: ἐστὶ τὸ ἰώσομα ἀποκριματι, ὅτι ῥοδὸσαγμα
καὶ θυμιάματι ὄψις ἐστὶ ἰωλαξία. Alibi: μὲν τὸ θυμιά-
μα ὄψις ἰώσομα, ἐστὶ ῥοδὸσαγμα προσκομιζομένη. Adde Ty-
picum S.Sabæ pag.82. Stephanus Sachleces in Nar-
rat. MSS.

Εἶχον τὰ ῥοδὸσαγμα, καὶ τὴν κωνία ἰβριζαν.
Vide Στάγμα.

Ρ' Ο' Ζ Α μαρίνα, τὸ διηρολίβανον, in Glossis Jatri-
cis MSS. ex Cod. Reg. 1673.

Ρ' Ο' Ζ Ο Σ, Nodus arboris, ὄζος. ῥοζίασκα, ῥοζία-
ρικ, Nodusus, ἰζώδικ, ποδώκος. Stephanus Sachle-
ces in Versibus Politic. MSS.

Δένδρον ῥοζίαρικ καὶ κωνία τασίω μὲν λέγεται.

Ρ' Ο' Θ Ε Σ Ι Ο Ν, Terminus, ὁροῖσιον. Glossæ Græ-
cobarb. ἄρηναι, ὄροι, ὁροῖσιον, ῥοθίσιον. Alibi: ὄρος, ἐξ
ῥοθίσιον, καὶ ἰσασμῖς, ἡ σασμῖς.

Ῥοθισίον, Terminare, Finire. Eadem Glossæ:
ἐκπῶσι ὅπου ὄριζον καὶ ῥοθισίον ὄψις ὄνομα τῆς, ἢ ὄψις λέγει
τῆς δικαιο.

Ῥοθίσιον, idem quod Ῥοθίσιον. Eadem Glossæ: ὄψις
ἔσαν γῆς, ὡς τὰ ὁροῖσιον, ἢ ῥοθίσιον ἢ γῆς.

Ῥοθισίον, Ibidem: ὁροθισίον, ἢ ῥοθισίον, ἢ ῥοθ-
ισίον.

Ρ' Ο' Θ Ο Υ' Ν Η, Guttur, Ρ' ὄψις. Emmanuel Geor-
gillus MS.

Ἡ να κορδὸν ἡμῶν, να παρόντιον ἢ τόπον,
Ἡ να καθύπευ πατεῖσις, ῥοθίσιον μὲν γλυφίσιον.

Maximus Cythærensis Episcop. in Synax. 26. Febr.
ἀποστόλων τὰ ἰσμήσιον ἀδελφῶν μὲν δριμύτατον ξίδι, ἐξ
τὰ χυμῶσιον ἢ τὰ ῥοθίσιον τῶν.

Ρ' Ο' Γ' Δ Ι Ο Ν. Glossæ Jatricæ ex Cod. Reg. 1334.
Ρ' ὄψις συντίσις, τὸ λεγόμενον ῥοθίσιον. Vide in Ρ' ὄψις.

Ρ' Ο' Κ Α, Colus, ἰλακάτι, in Corona pretiosa. Ex
Ital. Rocca. Cyrillus in Lexico: κωνίασκα, ῥοθία γυ-
ναρῶν. Glossæ ad Iliadem Barbarogr. Nicolai Lu-
cani: ἡλακάτιον, τὴν ῥοθίαν, ὅπου ἰθυσεν αἱ γυ-
ναῖκις.

Ρ' ὄψις, eadem notione. Glossæ Græcobarb. ἰστίον
γυναρῶν ἰστίον, ἢ ἰστίον πρόσωπα ἢ ἰστίον ξύλον ἢ γυναρ-
κῶσις, ἰστίον ἢ ἰλακάτι, ἢ ἰστίον ῥοθίασκα.

Ρ' Ο' Κ Α, Petitiō, Libellus Supplex Principi
oblatiis, ἰλακάτι, Theodoro Zygomalx. Vox de-
torpta ex Græcobarbaro ῥοθία. Malaxus in Hist. Pat.
καὶ ἰστίον ἰστίον τὸ να δῶσιον ῥοθία ἢ βασιλῖκις. Infra:
καὶ ἰστίον ἰστίον τὸ να ἰλακάτι ἢ ῥοθίασκα, &c. Vi-
de Gloss. med. Lat. in Roga, & Rogus.

Ρ' Ο' Κ Α, Euzotium, Herba. Glossæ Jatricæ MSS.
Neophyti Εὐζώσιον, ἢ κορδὸν λεγόμενον ῥοθία, ῥοθίασκα.
Vide Ρ' ὄψις.

Ρ' Ο' Κ Α Σ, Semen allij. Glossæ Botanicæ MSS.
ex Cod. Reg. 2690. κορδὸν σπέρμα, ἢ ῥοθίασκα.

Ρ' Ο' Μ Β Α, Στρόμβια, Στρόβα, Rhombus, quo pue-
ti ludunt. Isaacus Tzetzes in Lycophionem p.125.
Βομβύλιον ἰστίον ζυμῶσιον ὄμοιον μιλίον, — λέγει ἢ βομ-
βύλιον ἰστίον τὸ βομβῶν, ὡσπὶρ καὶ τὸ πινόμενον κωνία-
σκα, ἐξ ἢ ῥοθίασκα, ἢ ῥοθίασκα, βομβύλιον καὶ βίμβυλιον καλῶ-
ται. Phavorinus Camers: ῥοθίσιον τῆς μὲν ἀτρακτοῦ
ἰστίον, ἀπὸ ἢ ῥοθίασκα, ἢ διηροῖσιον περιφίσιον ἰστίον
ἢ πινόμενον βίμβυλιον, ἢ καὶ ῥοθίασκα βύλιον λέγεται ἢ
ἰστίον ἰστίον. Est autem βίμβυλιον ἰστίον, ὅν μάλιστα ῥοθ-
ίσιον αἱ παῖδες, seu ὁ ῥοθίασκα. Vide eundem Phavo-
rinum in hac voce.

Ρ' Ο' Μ Ο Τ Ζ Ε, τὸ ἰστίον ἀλλυλον, in Lexico MS. Reg.
Cod. 1843.

Ρ' Ο' Μ Π Ο Σ, Rhombus, Ρ' ὄψις.

Ρ' Ο' Μ Φ Α Γ Α Ι, Framea, in Glossis Gr. Lat. Eu-
stathio II. γ'. Ρομφαία, ὄψις ἰστίον, ἢ ἰστίον ἰστίον.

Vide eundem II. γ. Sic porro videntur appellati re-
centioribus Græcis hastæ longiores, quarum ligna
interdum aurata, interdum auro clavata erant, cujus-
modi apud nos *Pertusane*: has quatuor ex proceribus
ad Imperatoris latera gestabant, maximè in præ-
cipuis Cæremoniis, qui inde *Ρομφακράτορες*, appel-
lati. Hæc Rhomphææ. Codino dicuntur Κωνίασκα,
seu ὄψις καὶ κωνίασκα ἰστίον ξύλον. Annæ lib.5. pag.
140. ἀργυροῦσκα ὄψις, lib.6. & 11. ἀργυροῦσκα σπέρμα
pag.175. 314. ubi circa Imperatorem gestari etiam
observat: quomodo κωνίασκα & κωνίασκα
circa Imperatores observari dixit Synesius in Orat.
de Regno pag.18. Eadem Anna lib.1. pag. 13. ἐξ τῆς
κωνίασκα ἐξ ἰστίον τοῦ βασιλῖκις παραφίσιον ῥομφαίας
ἰστίον αὐτῆ παραφίσιον. Constantinus Manasses in
Leone Armenio:

Θυρακοῖσις, αἰχμητῶν, ἀσπίδος ῥομφακράτορες.

Michael Pfellus in Hist. MS. in Theodora: περιε-
κῶσις ἢ ταυτῶν ἰστίον, πάλυ τὸ πλῆθος, ἐν ἀργῶν καὶ σπ-
ερματι ἰστίον, ἀλλ' αἱ μὲν ἰστίον σπέρματι, αἱ δ' ἄλλοι
αἱ δ' ἄλλοι ἰστίον ῥομφαίας βασιλῖκις ἰστίον, καὶ ἄλ-
λοι ἢ ὄψις ἀκαλίσιον ἰστίον ἰστίον. Codinus de
Off. cap.17. num.53. ὄψις σπέρμα τὸ ἰστίον σπέρμα ὁ
βασιλῖκις, ἢ ἐν προβίσιον Πατριάρχου, ἢ ἀσπίδος, ἢ καθ'
ὄψις δὴ τῆς χρῶσιον ἀλλυλον, σπέρμα ἰστίον περιε-
κῶσις τῆς τῆς ἀσπίδος ἰστίον ἀσπίδος ἢ πινόμενον,
αἱ δ' ὄψις ἰστίον μέρκις, φορῶσις μὲν ἰστίον κωνίασκα,
καὶ σπέρμα κωνίασκα καλῶσις ἢ καὶ ἐν χρῶσιον ἰστίον
ἀσπίδος σπέρματι, γυναρῶν ἢ βασιλῖκις ἰστίον ἰστίον.
καὶ κωνίασκα, ἢ ὡς ὄψις καὶ κωνίασκα ἰστίον τὸ ξύλον.
Τὰ μὲν ἢ κωνίασκα, ἢ ὡς ὄψις, ταῦτα ἰστίον ῥομ-
φαίας, αἱ ἢ καλῶσις, ῥομφακράτορες. Vide lib. 60.
Basilic. tit. 17. cap. 9. & infra Σπέρμασκα.

Ρ' Ο' Ν Τ Ε Ν Α, Umbo, Clypeus, Ital. *Rocella*, Gall.
Rondache. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.6.

Στὸ ἰστίον χρῶσις ῥοθίασκα τῆς μὲν ἀλλυλον,
καὶ τῆς τῆς ῥοθίασκα ῥοθίασκα με τὸ ὄψις.

Ρ' Ο' Ξ, Mamilla. Moschion de Morbis mulie-
rum cap. ult. ἰστίον τῆς μέρκις αὐτῆ, ἔσαν τὰς ῥοθίας,
&c. Adde cap. 95. Sed leg. ῥοθίας. Vide ῥοθίας, &
ῥοθίας.

Ρ' Ο' Π Α Λ Ι Ζ Ε Σ Θ Α Ι, Fusibus cadi, in Basili-
cis to.7. pag.834.836.837. & apud Harmenopol. lib.
1. tit.7. §.20.

Ρ' Ο' Π Ι Δ Ι, Ventilabrum, Ρ' ὄψις.

Ρ' Ο' Π Ι Κ Α, σύμφυτον τόπος, in Glossis MSS. ex
Cod. Reg. 1673. Locus confinium.

Ρ' Ο' Σ Α Τ Ο Ν, Rosatum. Alexander Trallianus
lib. 11. cap. 1. λαμβανόμενον ἢ ῥοθίασκα, ἢ ἀφθῶ-
σις, &c.

Ρ' Ο' Τ Ζ Α, Rupes, Ital. *Roccia*, Gall. *Roche*.
Glossæ Græcobarb. τόπος πετρώδης, ἔσαν ὅπου ἰστίον
ὄμοιον χρῶσις αἱ τῶν ὄψις ἢ ἰστίον ἰστίον ῥοθίας,
ἔσαν πέτρα.

Ρ' Ο' Τ Ο Τ Α Ο Ν, Ρότυλον, Mensura liquidorum.
Constantinus Afecretis in Viatico MS. lib. 1. ὄψις
σπέρμασκα καλῶσις, καὶ διηροῖσιον τὸ ἰστίον αὐτῆ, ἰστίον
τῆς ἰστίον ὄψις ῥοθίασκα, ἐξ ἰστίον καλῶσις, &c. Eodem
lib. cap. 24. ἰστίον μὲν ἰστίον ῥοθίασκα, καὶ πινόμενον
σπέρμα, &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Rocella*.

Ρ' Ο' Υ Β Α Γ' Ο Υ Β Ο Σ. Vide Συβάτιον.

Ρ' Ο' Τ Ο Υ' Ν Ι Α. Vide in Ροθίασκα.

Ρ' Ο' Υ' Γ Α, Ruxa, Vicus, Platea. Bartholomæus
Monachus in Elencho Agareni: μίαν ἔν τῆ ἡμερῶν
ἡμερῶν Ζουχίσις τῆς, τῆς τῆς ἰστίον ἰστίον, αἱ τῶν ῥοθίας τῆ-
ν ἢ καλῶσις, ἐξ λέγει αὐτῆ, &c. Stephanus Sachle-
ces in Narrat. MSS.

Καὶ ὄμοιον τῶν ῥοθίας με να τῶν ἰστίον.
Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 2.

Πολλὰς ἔσαν ἀρχόντισσας ἰσότις σολισμῶν,
 Στα παραθήματα τὰ ψιλὰ, καὶ τὴν ναὺν περιγύρη,
 καὶ ὁ ἦ ῥύζος δὲ ἀρχόντισσας ἔλακ ἦ ἰμορφίας τὴν.
 Adde Theophylactum Hierodiac. serm. 3. p. 37. serm.
 7. pag. 130. serm. 5. pag. 303.

ΡΟΥΔΑ, *Ruia*, Πύρανον.
 ΡΟΥΔΙΝ, *Rhus Coriarius*, de quo Ruellius
 lib. 1. cap. 125. Neophytus in Gloss. Jatric. MSS. ῥῶ
 σκλίως, τὸ ῥῶδιν. Vide Συμάκι. Lexicon MS. Reg.
 Cod. 1843. ῥῶ βερβοδελικῶ, τὸ ῥῶδιν. ῥῶ σκοτίως, τὸ
 αὐτὸ. Anonymus Botanicus MS. ex Cod. Reg. ῥῶς
 Σουελακὸς μὲν τὸ ῥῶδιν. λέγει ἢ ἢ ῥῶ βερβαϊκῶ, ἢ γιν
 το συμάκιω.

ΡΟΥΚΑ, *Ruca*, *Eruca*, ῥῶζωμ, in Corona
 pretiosa. Agapius Cretensis in Geopon. cap. 59. οἱ
 τὰ μαρῶλια ὅτι ἦ ψυχρὰ, βίαι ἢ ῥῶκαν, ἢ κάρδαμον.
 Adde cap. 93. 102. Vide ῥόκα.

ΡΟΥΚΑΝΗ, *Runcina*, *Rucan*, *Rucan*, *Rucan*. *Rucan*
izun, *Expolire*, *Levigare*, *Levigate*. Glossæ Græ-
 cobarb. ἀγραμίζον, καταζαίσαν, τὰ ῥουκανίσι. Procho-
 prodromus contra Hegumenum ex Cod. Reg. MS.

Νὰ κάθισαν εἰς πλάγῳ τῆς ἰ ἀξίμω ρουκανίζαν.
 Rursum:
 Δὲ καὶ μὲν περιβόητοι δαμῶνα ρουκανίση.

Ῥουκανίσημα, *Levigatio*, λείωσις.
 Ῥουκανίστην, *Levigator*, *Politor*. Historia MS.
 Bertrandi Romani:

Ὅτινα ἄπει ἐκ παντός ὅτι ῥουκανίστην
 Ἐρρουκανιστήριον εἰσαγωγῆς ἰππῆζιν τα.

ΡΟΥΚΛΟΝ, *Ruculum*, *Repagulum*, *Cornix*
janua. Glossæ Servij: *Repagulum*, Κόραξ, τὸ ῥουκλον.
 Alibi: *Ruculum*, Σουλιάλ.

ΡΟΥΜΑΣΤΟΣ, *Maturus*, in Turco-Græcia
 Crusij.

ΡΟΥΜΕΣ, Anonymus Philosophus de Cibo-
 rum facultate MS. ρουκίμω, βάζζω, κεδρόκακα, φοι-
 νίκια, ῥῶμις, καὶ οἱ ἰβόδας, &c.

ΡΟΥΜΠΙ, *Rytorus*, *Lapillus*, Πύρωμ. *Ru-
 bis*. Anonymus Græcobarb. de Virtutibus Lapillo-
 rum: Ῥουμπὴ ἴση κόκκον ὅσων ἰσία, ἢ ῥίζω ὡς τὰ σκο-
 τινά, &c.

ΡΟΥΜΒΙΜ, *Rubia*. Glossæ Botanicæ MSS. ex
 Cod. Reg. 1690. ἰνυφιδέων, λιγῆ ῥουμβίμ.

ΡΟΥΝΤΕΛΛΕΣ, *Circulus*, ex Ital. *Roselle*.
 Glossæ Græcobarb. τὰ ἄδῃ, ἢ γιν οἱ ῥουτέλλες ἢ
 τίλλαι.

ΡΟΥΝΤΖΕ, τὸ ἰρροδῶνυλον, in Glossis MSS. ex
 Cod. Reg. 190.

ΡΟΥΠΩ, τὸ ἰρρομῆθιον, in Glossis Jatricis MSS.
 ex Cod. Reg. 190.

ΡΟΥΣΑΙΟΣ, *Russæus*, *Ruffæus*. Chronicon Ale-
 xandrinum, pag. 102. οἱ ἢ περιθόλαμα, οἱ ἢ εἰθλας ἢ
 μαλίαι ἰπποκῶν ἰαυτοῖς περφοραία, ἢ ῥουσαία, βάρβωλας
 τὰ δὲ βολάνων. Pag. 164. τῷ πυρὶ τὸ ῥουσαῖον μίρμ
 ῥῶδης. In Numa pag. 274. φορῶντων χλαμύδας ἰχῦσας
 ταβλία ῥουσαίη. Et An. 4. Justinii Thracis: τὰ γδ
 τῆς ἰσῆς αὐτῷ ῥουσαίη, Περσικῶ σχήματι, ἔχοντα μαρμαρί-
 τας. Ubi Theophanes habet ῥουσαίη.

Ῥουσαίη eadem notione. Glossæ Græco-Lat. Ῥουσαίη
 εἰρη, *Vexillum*. Anthologia lib. 4.

Ῥουσαίη ἄτῃ ἄρμυ ῥουσαίη
 Ἐχον, εἰκα τὴν ὀνομασίαν δρῶμω.

Nonnus Hist. lib. 1. θαλλὸς ἢ ἔστι ἐν δῆματῃ ῥουσαίη
 σχῆμα αἰδοῖν ἀνδρός. Comarius Chymista MS. ἀρ-
 νικῶ ἀνοτάτω καὶ κατωτάτω ἄσπερ τι καὶ ῥουσαίη. Vita
 MS. S. Stephani Junioris: ὁ ἢ τῆς ῥουσαίη τὸ λατὸ σωμα-
 τῆς εἰς τὴν διαίτην ἰπποδρόμιον ἀπὸ τῆς ἀναβαθμῆς,

ἢ εἰς ἰππῆζιν τὰ ἦ ῥουσαίη. *Ruffæa* scilicet *Factionis*.
 Cedrenus pag. 147. ubi de ejusdem 4. coloribus: τῷ
 πυρὶ ῥουσαίη, ἢ τῷ αἰεὶ λόνων. Occurrit præterea apud
 Achmetem Onirocrit. cap. 48. 158. 226. 228. 229.
 259. Constantin. de Adm. Imp. cap. 51. initio. Ano-
 nymum de Oxymelle, Paulum Æginetam, Myre-
 psium scæ. 1. num. 94. Leonem Grammatic. in Mi-
 chaele pag. 468. in Orneosophio cap. 32. p. 204. &c.

Ῥουσαίη, *Rubellio*, nostris *Rouzei*. Scholiastes
 Oppiani lib. 1. v. 97. Ἐπιθῶ τῷ ἰρροβίω. Λιθινάριον,
 Ῥουσαίη.

Ῥουσαίη, *Subruffus*. Didymus Odyss. 9. μίλτῃ,
 πῶδῃ ῥουσαίη.

Ῥουσαίη, *Rubere*. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod.
 Reg. 1673. Δρακονία, ῥουσαίη ὅπου ῥουσαίη ἢ εἰς καὶ ἰσ-
 διν τῆς ῥουσαίη.

ΡΟΥΣΟΣΤΑΧΥΟΝ, *Russa* sive *runicea spica*.
 Vide *Salmasium* de Homonym. plantar. pag. 7.

ΡΟΥΣΑΛΙΑ, *Panegyris* post Pascha celebrati
 solita, fortè cum scilicet Rosæ florere incipiunt:
 nam *Rosalia*, ῥουσαίη, appellant Glossæ Græco-
 Lat. *Balsamon* ad Concil. VI. Can. 62. ταυτη πα-
 νήγυρις ὅτι ἢ τὰ λιγῶν ῥουσαίη, τὰ μὲν τὸ ἄγιον Πά-
 σχα δὲ τὸ κακὸς σιωπῆς εἰς ἦ ἔξω χύρακ ζινόμενα. Vide
 Gloss. med. Lat. in *Rosalia*.

ΡΟΥΣΙΑ, οἱ ἦ ῥουσαίη, in Glossis Græcobarb.
 Jatricis MSS. *Rhu*, *Nardus*, *Creticus*. Vide in
 ὄνις.

ΡΟΥΣΙΔΕΣ, *Apophthegmata Patrum* in *Pe-
 mène* num. 161. ἀδελφός ἐστι τῷ ἀδελφῷ Πουδαίω, τὸ εὐ-
 μάμω ἰπποκῶν, καὶ τὰ πάθω μὲν εἰς ἰπποκῶν ἰσῆς
 αὐτῷ ὁ γέρον, ἰπποκῶν ἰσῆς ἰσῆς τὰ πάθω. Ubi
 Eruditus Interpres: *Affectus sunt spinea ruga*, ῥ-
 τιδες. Sed videtur vox ῥουσαίη aliud sonare, neque
 enim *Ruga*, *spinea* dicuntur. Nos *Ronces* appella-
 mus vepreta spinosa. Nescio an inde.

ΡΟΥΣΙΟΣ. Vide in Ῥουσαίη.

ΡΟΥΤΑ, *Ruta*. Πύρανον ὁ ῥουσαίη προσαγορεύεται
 ῥῶτῶ, apud Demetrium Constantinopol. lib. 1. Hie-
 racof. pag. 100.

ΡΟΥΤΑ, *Manipulus militum*, *Ruta*; de qua
 voce copiosè egimus in Gloss. med. Lat. Nicetas in
 Balduino num. 5. ἀμύλα καὶ μύρον ἦ ἢ ὅσως εἰσαί-
 μῶμ ὀροικῆμασθε, ἢ ῥῶτῶν ἰσῆς, πᾶν τὸ
 πρὸς ἰσῆς ἀντιπελάτης δρῶν ἐπιδιδάσκω εἰς τὴν τὰς πύ-
 λας ἰππῆζιν τὰς δόξασας.

ΡΟΥΦΕΪΝ, *Sorbere*, ῥοφᾶν. Ῥουσαίη, *Sorbi-
 tio*, ῥοφῆμα. Ῥουσαίη, eadem notione. Anonymus
 de Amoribus Callimachi & Chrysohoes:

Καὶ μὲ πῶδῃν λιθίνω σμαρῶδιν ἰατί,
 Νερόν ὡς μόνον ῥοφῆμα ἔδῃν τὸ πλέον τῶτον.

ΡΟΥΦΕΥΕΪΝ, *Pungere*, ὕποδαρῆται, ὄρασαν.

ΡΟΥΦΙΑΝΟΣ, *Leno*, ex Ital. *Ruffiano*. Sic por-
 τὸ Italis videntur appellati Lenones, quod in puel-
 larum, quas producebant, capillis rutilandis, at-
 que adeo iis exomandis toti essent: vel certè quod
Ruffas appellarent Meretrices, quatum præcipua cu-
 ra erat in rutilandis capillis, *Tingentes croceo medi-
 camine crinem*, ut versu utat Lucani lib. 3. Festus:
Rutilum, *Rufum* significat, cuius coloris studiosa etiam
 antique mulieres fuerunt, unde & *Rutile* dicta sunt.
 Vide Scaligerum ad Varronem, & alios Critico-
 rum filios, præterea V. C. Ægidium Menagium in
 Orig. Linguae Italicae. Historia Apollonij Tyrij:

Λιθὸν ὁ τρικατάρατ, καὶ πῶτῃ ἦ ῥουσαίη.
 Alibi:

Ἐπὶ ῥουσαίη ἰσῆς ἰσῆς, καὶ ἀνεβαζα
 Τῶν ῥουσαίη τῶν τῶν, ἢ εἰς μόνον ἢ ἀγοράζα.
 Occurrit illic pluries.

Ρυφιαία, *Lupanar*. Anonymus de Nuptiis Theſci lib.7.

Τὴν ἑμφορὴν ἀποκρίων ἄδεν ἐκτὸς μὲ κλάμῃ,
Ἡ κοιλία κ' ὑφ' ἑσπέρια ἰσχυρὸν ἀήματα.

Vide Gloss.med. Lat.in *Rufianus*.

Ρ' ΟΥΦΟΣ, *Rufus*. Auctor Etymologici in Γρηγορίῳ. Τὸ ἦ ῥοφῶ, ἕκ ἔστιν Ἑλλήνων, ἀλλ' Ἰταλίων.

Ρ' ΟΥΧΑΛΙΖΕΙΝ, *Ροχαλίαν*, *Ronchos edere*, *Piscem*, *ροχαλίαν*. Prochoptodromus contra Hegumenum :

Καὶ ροχαλίσει διατά, καὶ ἀποκριμῶν ἰδίως.

Ρ' ΟΥΧΟΝ, *Rannus* *quivis* seu *quavis vestis*. Astrampſychus in Pythagorico celo MS. ὅς τὸ ἰ, ἰσπίτιον δολῶ ὡς παιδάς καὶ αἰθῶν, καὶ ἰστυχίαν, Ἐ καύκασ, καὶ ῥῦχα πολλά. Nicetas in Andronico lib.2. num.6.ex Cod. Barb. Gr. ἡ βασιλικῶς ἰσαμύριον, ἰδὲ χρυσοφοῦντα ; ἀλλ' ὡς ἰσπύτιον ἦ θίρεν ἐκ γιρανῶν βασιλῆος φοροῦντα ῥῦχον. Rufum : φορὸν ῥῦχον οὐχιστὸν ἐκ χρυμάτων δύν. In Isaacio lib.1. num.6. καὶ τὰ χρυσοῦρα ῥῦχα ἦ *Καίσαρος*. Num. 10. Φραγκικῶν ῥῦχα φοροῦντες & de Reb. post excid. Gest. num.4. τὰ χερσάλια ταῦτα καὶ ἰσχυροῦρα ῥῦχα. Denique num.5. καὶ ῥῦχα μακρὰ ἐσθύνοντες. Pœnitentialis Anonymi apud Morinum : αἰσίου φαις αἰσθῶν τὸ μῦθος, καὶ ἰλαθίς τὰ ῥῦχάτους ; Infrà : ἰελοφάει τινὲς ῥῦχα, *χρῆματα*, ἢ ἕτερον ἄδῳ ; Joannes Cananus de Bello Constantinopol. de B. Virgine : τότε ἄδεν γυναικῶν ἰξία ῥῦχα φέρουσιν, καὶ περιπατοῦσιν ἰπάτω ἦ προμαχίοντες. Joannicius Cartanus in Flore cap.141. ἰρρητὴ μία γυναικῶν, καὶ ἰπύρια ἰπὶ ἦ ναῖν, σιμῶ δὲ τὸ τὸ ζῆλον, καὶ πᾶρθεος ἀναψῶν, καὶ ἰσπύτιον τὰ ῥῦχα ἦ. Hist. MS. Belisarij : βλάστη ῥῦχα καλοζαμῶν. Historia Apollonij Tyrij :

Ὀμπρὸς ἦ θυγατέρας τὴν τὰ ῥῦχα τὴν ἰσχυρῶν.

Alibi :

Τὰ ῥῦχα τῆς τὰ λάμπει μετὸ μαργαρίαν.

Anonymus de Nuptiis Theſci lib.5.

Τίτοι γαρτὰ τὰ ῥῦχάτου ἐστὶν ὁ μαῖστρος.

Proverbium apud Græcos hodiernos : ὁ θεὸς ἔρ' ῥῦχα μορίζα καὶ πῶν κρυάδα. Vide Fabulas Æſopi Græco-barb. pag.26. 135. & alios passim. Nostri inde *Rochei* Episcoporum hauscerunt.

Ἀπανυρῶχον, *Supercula*, ἰπυδύτης, apud Damascenum Hieromon. serm.35. de S. Demetrio.

Ρυχαλίαν, *Vestis rapere*, *Robare*. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea :

Τὴν ἦ λυπὴν ἰσπύτιον, καὶ ἰσχυροῦσιν τῆς.

Ρυχαίει. *Qui vestes servat*, *Vestiarinus*. Sguro-pulus in Hist. Concilij Florent. sect.9. cap.1. ὅτα ἰξήτῃσιν ὁ βασιλεὺς ἦ Διοπίτιον ἰνα ἦσιν γινώσκων, καὶ ἕκ ἰδίως. αἰεὶ ἦ καὶ ἰσπύτιον τῆς ἀρχιεπίσ, καὶ ἦσιν μίξις ἦ ἦ ρυχαίον, καὶ ἦ ἰσπύτιον, καὶ Κρητικῶ ἦ κυβουκλίον.

Ρυχαίον, *Vestiarium*, *Locus ubi asseruantur vestes*. Acta Concilij Florentini pag.528. Edit. Labbei : ἐκ τῶ ρυχαίον ἦ βασιλεὺς ὑπεργράμμερ τῆς τόμος. Codinus de Offic. Aulae Constantinop. cap.5. num. 14. ἡ ῥομίτι σπάθῃ ἦ βασιλεὺς ἠδ ὡς τὸ ῥυχαίον ἰσπύτιον. τὰ ἦ ἰσπύτιον ὡς τὸ βασιλείον. Tamen hinc βασιλείον & ῥυχαίον videantur differre, idem tamen sonant : & certè postrema verba abesse à duobus MSS. Reg. monet Goarus.

Ρ' ΟΦΟ, *Piscis* veteribus ἄρῳ dictus. Vide Petr. Bellonium lib.1. Observ. cap.30. & lib.1. de Piscib. pag.194.

Ρ' Ρ' ΟΜΥΔΙΑ, *Cera*, Gall. *Oignons*, apud Romanum Nicephor. in Grammat. inedita.

Ρ' ΤΑΚΙΝ, *Ρυαίον*, *Rivus*, *Rivulus*, pro *ρύαξ*, *ῥῶσρον*. Phavorinus : *ῥύαξ*, τὸ ῥυαίον ἰσπύτιον ἦ ἦ ἰσχυροῦσιν ἰσπύτιον. Symeon Logotheta in Chron. MS. & Theophanes an. 1. Constantini filij Irenes :

ἄδεν ὡς τὸ λεγόμενον Προβάτου κάστρον, ὡς τὸ ἦ ἄγιον Γεωργίου ῥυαίον. Anonymus Combesianus in Romano Juniore num.10. ὡ ἦσιν ἦ κάστρον ἀπολασθῆναι ὡς τὰ σινάματῶ, καὶ κλεισθῆναι, καὶ ῥυαίον. &c. In Menaxi 7. & 27. Sept. fit mentio Monasterij ἦ Σωτήρος ἦ ἐπιλεγομένου ἦ βασιλῆος ῥυαίον. Apud Constantinum in avi Vita num.41. Edit. Combef. βαθυρρύαξ unico vocabulo idem locus appellatur. Et num.38. καθάπῃ τῆς ῥυαίον καὶ πόλιμοι. Vide Rocchum Pirrhum in Notitia Archimandritatus Messanæ pag.10. in margine.

Ρ' ΤΓΙΤΗΣ, *Vermiculus agros depascens*. Euthologium pag.697. μύρμηξ, φῶρα, ῥυγίτις, φιλίτις, κωλυσιπῶς, ἰσπύτιον.

Ρ' ΤΓΕΙΝ, *Ῥυγίτις*, *Emergare*, *Emergere*, ἰσχυροῦσιν, ἰσπύτιον. Anonymus de Locis Hierosol. num.4. καὶ τῆ δ' ἀντίρρα παρυσία ἦ Κερίας μέλλα τὰ ῥυγίτι ὡ πύρρον πόλιμος ἦ τῆς αἰσπύτιον καὶ ἀμαρτυρίας, ἦσιν πῶν βλασφημῶν.

Ρ' ΤΓΧΗΝ, ἢ ῥις ἦ χερύ, *Neophyto* in Glossis MSS. *Jatricis*. *Rostrum porci*.

Ρ' ΤΜΗ, *Platea*. Eustathius II. a. pag.166. ἀγμά γδ, ἢ κωνίως λεγομένου ῥύμα.

Ρ' ΤΜΟΠΥΔΙΟΝ, *Portella*, in Gloss. Latine Græc.

Ρ' ΥΠΕΟΝ, ἢ ῥίπιον, ἦσιν ἰσπύτιον καὶ ἀρρῶντρον, in Glossis Chymicis MSS.

Ρ' ΥΣΙΣ. Vide in *Ῥύσις*.

Ρ' ΥΤΑ ὡδ, apud Moschionem de Morbis Mulierum cap.126. *Ova ferbilia*.

Ρ' ΥΤΖΙΝΗ, *Resina*, apud Maximum Cythæum in Synax. 28. Mart.

Ρ' ΥΤΗ, *Ruta*, apud Demetrium Constantinopol. lib.1. Hieracosophij cap.98. 128. 132. Accensetur etiam ab Aretæo lib.2. de Curat. Acutor. cap.2. plantis decoquendis pro fotu lethargicorum, & c.3. & lib.2. de Curat. Chron. cap.5.

Ρ' ΥΤΙΚΟΣ. Vide in *Κατξίν*.

Ρ' ΩΓΑ, *Acinus*, ῥῶξ. Hermodorus Rhegius in Adagiis MSS. *Τξίτις* ἰσπύτιον, μαῖστρον ῥῶγα ἰσπύτιον. Phavorinus : *ῥῶξ*, ῥῶγα, ἢ ἦ σφοδρῶς, ἦσιν ἡμῶς ῥῶγα καλοῦμεν. Vide Eustathium Odysſ. δ. pag.1485.

Ῥῶγα ἦ *βυζῖς*, *Papilla*, *Mamma capitulum*, *Ῥῶλῶ*, *Ῥῶξ*. Vide *Ῥῶξ*.

Ρ' ΩΔΙΑ. Vide in *Ῥῶδία*.

Ρ' ΩΗ, *Rex*, ex Gallico *Roy*. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea : de Carolo I. Rege Siciliæ :

Ὁ ῥῶγας ὡς πᾶσφῶντο, αὐτὸς ὁ ῥῶσ *Κάρλος*. Infrà, de Rege Manfredo :

Ἀπὸ τῶν ῥῶσ ῥῶσιν *Μαφραῖ* ὅτι γαρ ἀσπύτιον. Suprà ῥῶσιν *Μαφραῖ* dixit. Infrà : *ῥῶσ* ἦ ῥῶσιν *Κάρλος* Rufum : ἦ ῥῶσιν *Μαφραῖ* ἐκλύων.

Ρ' ΩΘΩΝΙΑ, *Rostra calceorum* ; seu illorum extremitates, quæ in acutum desinebant, & ἰξῶσιν *Leoni* in Taciticis cap.6. 5.26. & προαίματῶ dicuntur *Annæ Comnenæ* lib.4. *Alexiad.* pag.140. *Mauricius* lib.12. *Strateg.* pag.303. τὰ ἰσπύτιον αὐτῶν ἰσπύτιον, κατωτὰ, *ῥῶγα ῥῶδον*, ἀπὸ τῶν ἰσπύτιον ; ἰσπύτιον δύν αἰσπύτιον, καὶ μὴ πῶντο ; ubi *Interpres Nares* vertit, *rectius rostra* : ita enim *Scriptores Latini* medietatis vocant ; ut in *Glossar.* à nobis edito in hac voce, & in *Pontania* docuimus. Sic *Ῥῶδον* pro *Avium rostris* usurpat *Orneosophium* pag.245. & 250. Vide *Schefferum* ad eundem *Mauricium* p.503. in Cod. Reg. 1261. ubi de partibus corporis humani, ῥῶδον καὶ μὴ ῥῶδον, τὰ ῥῶδον.

Ῥῶδονια. *Corona pretiosa* : *Nares*, *μυκτῆρας* *Physiologus*, seu de *Natura animalium* MS. de *Elephantis*

Elephante: καὶ βάλλει τὰ ρυθίνα ἐς τὸ ἀσινικῶ πλῆ
ρῆνα. Anonymus de Nuptiis Thefei lib.8.

Καπρον ἐκ τὰ ρυθίνα τὸς σάν διότιον μεγάλην.
Demetrius Zenus in Batrachom.

Εἰδὸς ἐκ τὰ ρυθίνα τὸ ἴδουσαι τὰ μιλιά σα.
Perperam Edit. ρυθίνα. Ρυθίνα habet Maximus Cy-
thar. 10. April.

Ρ Ὀ Κ Α, *Erucā*, Herba. In Glossis MSS. Ja-
triticis ex Cod. Reg. 190. ὠζυμοσ, ἢ ῥόκα. Vide
ῥόκα.

Ρ Ὀ Κ Κ Α, *Colus*. Damascenus Studita serm. 27.
de S. Maria Aegyptiaca: καὶ τόσον ἤμεν πλωχὴ, ὅτι
μὲ τὰ χριάμιον ἔχον, πότε μὲν πλῆ ῥόκααν, πότε μὲ ἀλ-
λῶ δουλίας. Ubi Vita Edita num. 18. καὶ πιδλάσι
συμπύκτιον ἴδουσα. Infra: παρὸνδὸς ἴρι-ψα κάτω πλῆ ῥό-
καον μκ.

Ρ Ὀ Μ Α Ἰ Κ Α, Libri cujusdam Magistri sive Pa-
triciij, sic nuncupati, distincti titulis & capitibus,
ex quibus pleraque Harmenopolus sumpsit, ut docet
Cujacius lib.6. observat. cap. 10. Vide eundem
Harmenopolum lib.5. tit.9. §.15.

Ρ Ὀ Μ Α Ἰ Ο Ν *mármaron*, *Romanum marmor*. Ita
Aegyptium appellabant, ut docet Constantinus
Porph. in Basilio num.84. Edit. Combef. ἐξ Αἰγυπτί-
ου λίθου, ὃν ἡμεῖς ῤωμαῖον λέγουσιν ὠθάμαρον. Illud de quo
Plinius lib. 36. cap.7. *Rubet Porphyrites in eadem
Aegypto, ex eo candidis intervenientibus rubeis,
Leucosifelos vocantur.* Quod exerte docet Coeranidis
liber 2. MS. ἄτα λαβὼν λίθον πορφυρίτιον, τὸ καὶ ῤω-
μαῖον καλεῖσιν, γλύψεν ἐς αὐτὴν κέρανος αἰθροῦπι. Chro-
nicon MS. ab Adamo ad Leonem Philos. in Aez-
dio: ἰτίθου ἢ τὸ σῆμα αὐτὸ ἐκ τῆ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων
ἐκ τῆ μισσηβρηῆ ἑσῆ, ἴθθα ἐκ τῆ γυνὴ αὐτῆ Εὐδοξία προ-
σηλυτῆ ἐκ λάρκακι ῤωμαῖον. Chronicon MS. Symeo-
nis Logothetæ, de Constantino M. καὶ ἰτίθου ἐκ λάρ-
κακι πορφυρῆ μῦ τὸ μάρμαρον αὐτῆ. Synaxarium 5. Oct.
in S. Cosma Monacho, & Visio cujusdam Monachi
sub Romano Jun. Imp. MS. τιτάνισο τεσπίζα ἐκ μαρ-
μάρου πάσα ῤωμαῖκῶ. Continuátor Theophanis lib.
3. num.42. τρεῖς γδ κέρχακ μισσηβρηῆ μῦ μὲν κῶ
ἀναβλήν σιμοδομομῆδου, ἢ καὶ ἐκ τιστάρων κίτων
ῤωμαῖον ὑποσηβρηῆ. Num.43. τοῖχακ ἢ δίο ὑχῆρῶ ἐκ
πλακῶν ῤωμαῖον, καὶ Πηλαισίον, καὶ Κασιανόν, &c.
Codinus in Orig. Constantinopol. num.134. ἐκ τὸς
μὲν ἔκτω κίτων τὸς ῤωμαῖος. Idem num. num.144. τὸ
ἢ πάτον δὲ ποικίλων καὶ πολλῶν μαρμάρων κατίστρε-
σαν, διαίτη ἐ ῤωμαῖον, τὸ λοιπὸν ῥοδοποικίλων.

Ex allatis docemur cur Imago Deiparæ marmo-
rea non manu facta, quámque S. Lucæ precibus di-
vinitus confectam volunt, in Urbe Diospolitana
summo culta habita, ῤωμαία vulgò appellerur, in
illius Historia inedita: Διήσεις παραδέξῃ καὶ ψυχο-
φιλῆς πρὸ τὸ γενομένην θαυματίου πρὸς τὸ ἀγίας καὶ σε-
βασμίας αἰούτῃ τὸ θεόλου τὸ ἰσομομαρομῆδους ῤωμαίας.
Ubi in contextu: καὶ παραχρῆμα ἀνιδόθου αἰών ἢ τὸ
θεόλου ἐκ καθαροῦ τῆ μαρμαροῦ τὸ θῶν Ἰλαστῆς τριπα-
χαῖον ἔχουσα τὸ ἀνάστημα, ὡς διτὸ χεῖρὸς ζωγράφου αἰτίας
γυγραμμῆς, ὡς πορφυρα, καὶ ὁ σολισμὸς ἀπας, αἰ
χῆρας, ἐκ τῆ μωρῆ τὸ προσώπου, ἐκ τῆ λοιπῆ διαγραφῆ τὸ
ἄψων, &c. Addit duntaxat in ulnis Christum
prætulisse. Neque alia videtur ab ea cujus meminit
Symeon Logotheta in Leone Armenio num. 5. Vi-
de Combefisium tom. 1. Austarij Bibl. Patrum pa-
ginâ 1462.

Ρ Ὀ Μ Α Ἰ Ο Σ, *Latinus*. ῤωμαῖζον, *Latino*, in
Gloss. Gr. Lat. in Lat. Gr. *Latine*, ῤωμαῖσί. Hinc
Latina Lingua dicta Romana, in Novella 21. Ju-
stiniani cap. 1. §. 2. διότι ἡμορῆδων ἰδοτίκων διαλά-
ξων πρὸ τὸ μάρμαρον τὸ ἐστῆστικὸν τὸ παιδων, τῶ μὲν τῶ
Ἑλλῶν ἐστὶ γυγραμμῆς, δὲ τὸ τῶ πλῆθος καβαλλῶν,

τὸ ἢ τῶ ῤωμαῖον, ὑπερ ἑστὶ ἐκ κυριοτάτης δὲ τὸ τὸ πο-
λλῆς σχῆμα. Ex quibus liquet Justiniani ætate non-
dum omnino invaluisse, ut Græci Byzantini receptâ
appellatione Romani appellarentur. Hic porro adde-
re lubet quæ scribit Liuthprandus in Legat. *Ex qua
nobilitate (Romanorum) propagati sunt ipsi quos
vos Kosmocratores, id est Imperatores, appella-
tis: quos nos, Longobardi scilicet, Saxones, Fran-
ci, Lotharingi, Bajuarii, Sævi, Burgundiones,
tantiò dedignamur, ut inimicos nostros commois, nil
aliud contemeliarum, nisi Romane, dicamus, hoc
sola, id est Romanorum nomine, quidquid ignobi-
litas, quidquid timiditas, quidquid avaritia, quic-
quid luxuria, quidquid mendacij, imò quidquid
vitiatorum est, comprehendentes.*

Ρ Ὀ Μ Α Λ Ε Σ Τ Ο Σ, *Robustus*, apud Theopha-
nem ex Cod. Barber. an. 24. Copronymi, ubi alij
habent ῤωμαλίθ.

Ρ Ὀ Μ Α Ν Α Τ Ο Σ, *Moneta Aurea Romani Dio-
genis Imp. apud Annam Comnenam lib.3. pag. 94.
& alios laudatos in Gloss. med. Lat. in Romanais*
quibus addendus Andreas Dandulus in Chron. MS.
an. 1150. *Oppidani duos Romanatos singulis annis
Duci dare — promiserunt.*

Ρ Ὀ Μ Α Ν Ι Α, *Romania*, Imperium Orientale:
interdum *Provincia Asiatica*. S. Athanasius ad So-
lit. pag.832. *Μακεδονία ἢ ῤώμη ἐ ῤωμαίας ἑστὶ.* Chro-
nicon Alexandrinum an. 16. Anastasij: *ἐκράζον δὲ
τὸ αὐτὸ ἀνδρα κρῖσθιδον Βασιλία τῆ ῤωμανία.* Nilus
lib.1. Epist.75. *ἄρκακ δὲ τῶ το πολλῶν πλῆθος βαρβάρων
ἰμβαλλοι τῆ ῤωμανία, &c.* Martyrium S. Arethæ
& Sociorum MS. ἢ ἢ ῤωμανία ἐκ βαρβάρων τὸ τιμαίτης
χῆρας μονὰς ἔχοντα — ἀπίγῃ. Infra: ῤωμανίον χῆ-
ρα appellatur. Utuntur passim Scriptores, Anony-
mus in Martyrio S. Sabæ Gotthi num.4.8. Theopha-
nes pag.287.289.290.306.309.320.325.328.
343.344.348.349.361.362.370. &c. Constantinus
de Adm. Imp. pag. 149. Theorianos in Legat.
pag. 186. Anna Comnena pag.84. &c. Vide Gloss.
med.Lat. in *Romania*.

Ρ Ὀ Μ Α Ν Ι Σ Ι Ο Ν, *Romanense*, *Obex*, *Vellis*
quo fores obserantur. Glossæ Græcobarb. τὸ μὲλος
ἀθαρομῆς, ἢ σκῖνοτῆς τὸ ῤωμανίον τὸ πύργος. Rut-
sum: ἄρπον, μωχλόν, πυλῶνα, θυραῖον, ῤωμανίον.

ῤωμανίζαν, *Claudere*, *Obicere ponere*. Procho-
prodromus contra Hegumenum, ex Cod.Reg.MS.
τὸ πύργος ῤωμανίζουσι, ἐκ ἀρλίωσι τὸ ἔχου.

Infra:
Στὸ πύργος ῤωμανίζουσι, ἐκ ἰδὲ πύργος μὲ ἀρλίωσι.
Rursum:

τὸ πύργος ῤωμανίσι, καὶ αἰ κείτῃ ἐκ πυλῶνα.
ῤωμανίον, aliâ notione sumitur in lege 12. (quæ
est Zenonis) §. 5. Cod. de Aedific. privat. ἐστὶ ἢ θε-
σπίρομῃ βλάσει, μῦ τὸ παρῶτα ἰόνον, μὲ ἐκ μόνον
ξύλων τε καὶ σκιδων γίνεσθαι, ἀλλὰ τὸ τῶ λοζομῆδων
ῤωμανίον αἰκδομῆδου σχήματι. Δίκα ἢ ποδῶν τῶ —
διάστημα μετὰξὺ δυο βλασιων ἀντικρυστιαν ἀλλῶν. Lib.
38. Basilic. tit.11. cap.5. ὡς ἢ ἐκ τὰ σκιδάρια τὸ λοι-
πὸ ῤωμανίον γίνεσθαι, καὶ δίκα ποδῶν ἀπὸ τῶν ἀλ-
γῶλων. *Romanenses* quidam interpretantur, non qui
Romæ nati sunt, sed qui Româ orti aliò sese tran-
stulere. Ita ædificia Romanensium more ædificata,
ea fuerint, quæ Româ advecti à Constantino, vel
ab aliis Augustis evocati Senatores, Romano mo-
re, Constantinopoli ædificaverunt, id est in Insulis,
ita ut nulli alij ædificio contigua fuerint, quod vi-
dentur indicare loci allati ex Constitutione Zenonis
& Basilicis. Vide Amphiloichium in Vita S. Basilij
p. 210. ῤωμανίον πύργος dixit S. Athanasius tom.2.
pag. 27.

ΣΑΒΙΗΣΙΟΣ μέλιος & δερματίος, apud Anonymum MS. de Tinctura lapidum, An plumbum Sabinum & Delmaticum?

ΣΑΒΙΝΑ, Σαβίνα, τὸ ἴμπλατζι, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Eadem Glossa, Κισσάρια, ἢ Σαβίνα. Porcius: Σαβίνα, Sabina, Sabinna, herba: βράχος, βάρυτον. Vide Ruellium lib. 1. cap. 59. & alibi.

Σαβίνατον. Σάβος, in Glossis Nomicis Vaticanis MSS. πῦμα Πυμαίων, σελασόν βόλιον γάρ τις παρ' αὐτοῖς καλεῖται Σαβίνα, δι' ἧς πύματι σελασόντες, Σαβίνατον αὐτὸ ἔχουσι λίγνοι.

ΣΑΒΟΥΡΑ, Saburra, ἴσμα. Glossa Basilic. Βακκία, Σάβουρα Rursum: Βακκία, (scrib. Βακκία) Σαβύρα, Quippe navis quae solā saburrā oneratur, Vacare & Vacua esse dicitur, quod nec verē navem oneret, ut merx & imbole vel Eutheca navis, quae propriē onni appellatur. Glossa Graecobarb. Αἰρημάτις ταῦς, κίση σαβύρας, ἰλαφὴ δὲ τ' σαβύρας. Nilus Monach. lib. 4. Epist. 60. δι' αὐτὸ ἀκαλιώδες σιαντ' δυνάστη δομάσσει, ἔχουσι δὲ τὸν σάβον ἀφῆσαι, σκαρίζου μὲν παρ' αὐτῶν ἀφῆσαι, τ' οὖν ἔχουσι τ' πύματι, ἔχουσι τὴν σαβύρα δομασσειζόμενον.

Σαβυράτ, Saburra, Saburrā, seu atenā, aut quāvis materiā oneratus. Leges navales Rhodior. cap. 21. ἰάν τὸ ἐν πλοῦν συμβῆ τι παθῶν, ἢ σαβυράτον, ἢ πιφορμίδιον. Ubi Codex MS. Colberteus 1538. σαβυρίαν πρæfert.

Ασαβυράτ, Non saburratus. Glossa Graecobarb. Αἰρημάτις ταῦς, κίση σαβύρας.

Σάβουρ, Vacuus, ea ratione quae navem saburrā oneratam Vacuam esse diximus. Zacharias Pap. lib. 2. ἐκ τ' μοναστηρίων σάβουροι ἐξήλθοι. Ubi Gregor. M. in Monasterio sunt vacui reversi. Et cap. 7. μὲν ἔστι τὸτο φησὶς τὰς ἀδελφὰς ἐκείνων, ἵνα ὅτι αὐτῶν προσέταγον ἴλασι ἰπάρουσι, καὶ οἱ ἅλα τὰ τ' μοναστηρίων ἀγῆσα κατ' ὄλιγον ἐκχέουσι διαμυρίωση· ὅπως ἐκ τ' ἰλαίου ὕλογιας ἀπαῖτα πιθώουσι, ἔχουσι ταῦτα σάβουρα ὅτι παρὰ κλαδύλαι πιθώουσι. Ubi idem Gregorius: quatenus benedictione ejusdem olei omnia infusa videtur, quae protinus ut erant vacua claudi fecit. Ita lib. 3. c. 7. σάβουροι, Vacuum: σάβουροι σῶμα, οἱ vacuum, cap. 32. πλοῦν σάβουρα, navem vacuam, cap. 36. ἀσάβουροι, utrem vacuum, cap. 37. Proverbia Graecobarb. MSS. ἀσάβουροι τὸ λυτρίον σαβυρίαν, ἔχουσι ἔχουσι καθίσαι.

ΣΑΒΡΑ, Lacerta, Σαῦρα. Symeon Magister de Quadrupedib. MS. de Crocodilo: ζῶον — ὁμοίον σάβρα, φελιδάτιν καὶ ἔρος. Vide Numizis.

ΣΑΒΡΗΔΗΝ, Piscis fortē qui saures dicitur. Ptochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg.

Καὶ πικροζυμζόμενον μὴ τάρω κἄν σαβρῆδην. Alibi:

Καὶ πικροζυμζόμενον μὴ τάρω κἄν σαβρῆδην, Πλαμίδην, ἢ σαρματίαν, ἢ δυνάων βρωματίαν.

ΣΑΓΓΑΙΝΟ. Arrianus in Periplo Maris Erythraei: πλοῖα μεγάλα χαλκῆ, καὶ ξύλων, σαγγαίνο, ἔχουσι δυνάων, ἔχουσι κίση, καὶ σαγγαίων. Videtur legendum σαγγαίνο, id est Lineorum pannorum. Hic enim recensetur quidquid ad navim pertinet: ubi linei panni pro velis conficiendis fortē ponuntur: ubi enim pro quovis panno saepe usurpatur.

ΣΑΓΓΑΡΙΟΣ λίθος, apud Constantinum in Basilio num. 84. Edit. Combefisij, ἔστι τὸ σάγγαριον ὄστρεον καλυμμένον λίθῳ καθίσταται ἰσχυρῆς.

ΣΑΓΓΑΡΙΟΣ. Vide in Τζαζίν.

ΣΑΓΓΑΡΟΝ, Navigij Barbarici species. Arrianus in Periplo maris Erythraei: ἔστινα ἔχουσι μοναστήριον πλοῖον μεγίστη ἀφῆσαι ἐξ ὁμοίων λιγύριμα σάγγαρα, &c.

ΣΑΓΗ, Σάγη, Σαγίον, Sagum. Glossa MS. ex Cod. Reg. 1673. Σάγη, περιβολαίον, σάγασμα. Glossa Colbertea: Σάγη, περιβολαίον. Suidas: Σάγμα, ἢ Σάγη ἢ ὄπλον· Σάγη ἢ, ὄπλον. Urbicius: Σάγη ἢ ἔχουσι ἀνδρῶν σάγη οὐδὲν ἐκ δερματίων τὰς ἀκαλιώδεις αὐτοῦ. &c.

Σαγίον. S. Ephrem. in Vita S. Abramij num. 4. καὶ δὲ τὸτο ἐπὶ γλῶσσει ἐκτίθετο, πλοῖον σαγίον ἔχουσι, ἔχουσι.

Joan. Moschus in Limon. cap. 51. μὴ κτισσόμενον τίποτε τῶν αἰώνων τῶν, πλοῖον σαγίον τριχίον, σαγίον, ἔχουσι μεγίστην, ἔχουσι ξύλων. Zacharias Pap. lib. 2. Dial. cap. 11. Σαγίον vocat, quod infra φησὶ. Socrates lib. 7. cap. 22. λέγει ἔστι τὸ σαγίον ἐπιστόμιον ἐκ πίπλου τελευτήσαντος, σαγίον ἐπιστόμιον, καὶ σφῆρα ἰσχυρῆς περιβαλλόμενον. Chronicon Alexandrin. in Hecaelio pag. 902. ἰάν ἢ θάλασσαν λαβῶν ἔχουσι τ' ἐν τῷ πλοῦν πρὸς σαγίον ἔχουσι, &c. Theophan. an. 19. Mauricij: οἱ ἔχουσι ἀφῆσαι ἀνδρα ἀφῆσαι Μαυρίου, ἔχουσι βαλλοῦσι αὐτῶν σαγίον μαύρον, &c. Mauricius lib. 5. Strateg. cap. 5. ἐκείνη τε ἐκ τ' τῶν αὐτῶν τὰς ἐπὶ μάχῃ παραλαμβάνον τὰ ἀδίσπρατα, ἔχουσι ἢ τῶν μακρῶν, ἢ σαγίον διπλῶν οἱ τὸ ἐν μέρῳ σάγγαρι, &c. Cynosphium pag. 277. μὲν σαγίον σάγγαρι.

Σαγίον, idem quod Σαγίον. Paradisus seu Liber SS. Senum MS. ἀσάγα, ποίνουσι μὴ σαγίον.

Σάγισμα, Instratum equi. Georgius Hamartolus in Chron. MS. & Leo Grammaticus in Theophilo pag. 455. τ' ἵππων ἀμφοτέρων τ' μετὰν διαρχομένων μὲν χροῦσιν σαγισμάτων. Idem in Michaelē Theophili filio pag. 469. καὶ ἀποκλῶν, ἔχουσι αὐτὸ ἐπιτολιγύριον ἐκ τ' σαγισμάτων τ' δὲ τ' ἴσασιν, ἢ ἄλλων. Nicetas in Man. l. 5. ἀλογα αὐτῶν μὲν κίση σαγισμάτων λωρματίαν. In Andronico lib. 1. σαγίον ἀλόγου φερῶν, in Reg. MS. καὶ τὰ ἀλογα αὐτῶν μὲν σαγισμάτων ἔχουσι, &c. Ducas cap. 42. καὶ ἰάν ἔχουσι ἢ σαγίον — ἔτιροι ζωνύμενοι ἐπιτολιγύριον χροῦσιν ἐκκοῖτα κωαὶ ἐκ διδυμῶν αὐτῶν τ' σαγισμάτων. Utitur præterea Codinus cap. 5. num. 9. cap. 20. n. 10.

Σάγισμα, eadem notione. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreae Sali: καλὸν σαγίον φῆρα ὁ οἶος, ἔχουσι.

ΣΑΓΟΑΛΙΦΕΑ, Vela navium, apud Eustathium Od. 7. Σαλοῖβα, Vestis species. Ptochoprodromus contra Hegumenum, ex MS.

Αὐτὸς φερῶν αἰζιομύλοζα, ἔχουσι πλοῖον σαλοῖβα. Σαγομῆτιον. Auctor Etymologici in χλαῖνα. & Suidas in Etymologico: χλαμύδα, τὸ ἐν τῷ σινοῦσασιν λεγόμενον σαγομῆτιον, ὅτι φερῶν οἱ κροσσοί. Item videtur quod Sagochlamys apud Trebellium, seu Paludamentum, quod χλαμικ & μαστίον redditur in Glossis. Σαγομῆτιον, Sagorum propolis. Anonymus in Vita S. Nicephori Episcopi Mileti: Φιλιππίος Σαγομῆτιον, &c.

ΣΑΓΙΝΗ, Σαγίον, Sagena, Navigij genus. Encomium S. Basilei Episc. & Mart. num. 18. ὅπως ἔχουσι ἰσχυρῆς, ἀφῆσαι τῆς συμπολιτικῆς τὸ σῶμα τ' ἐκ δὲ τῶν ἐπιστόμων καὶ μακρῶν βασιλικῶν τ' σαγίον ἐκ σαγίον, αἰσθημένοι τῶν αὐτῶν ἐκ τῶν αὐτῶν τὰς σαγίνας ἔχουσι πλοῖον, &c. Mauricius lib. 12. Strateg. cap. 21. ἔστι ἔχουσι ἔχουσι, καὶ λωρῶν βασιλικῶν σάγγαρι, ἢ πάντως ὅτι δυνάων σάγγαρι τῶν δρόμοισι, δὲ καὶ αὐτὰς μὲν ὑπὸ ἀφῆσαι κατὰ τὴν ἐκ τῶν τῶν, &c. Constantinus de Adm. Imp. cap. 30. αἱ τῶν (Ζυτωαίαι) ἔχουσι σαγίνας ἔχουσι, &c. & cap. 31. καὶ τὸ καθαρῶν, ἔχουσι τὸ πλοῖον, ἔχουσι σαγίον, ἔχουσι κωαί, τ' ἔχουσι τ' κωαί. Occurrit in eo capite pluries, ut & in libr. de Themat. locis indicatis in Gloss. med. Lat. in Sagena. Ludovicus II. Imp. in Epist. ad Basilium Maced. Imp. Constantinopol. Unde si captantur sagena, maxima ex parte Saraceni — constringentur.

ΣΑΓΙΟΚΟΛΟΝ, Spica. Glossæ Jactice MSS. ex Cod. Reg. 1673. Ναρδοσάχου, τὰρ δὲ Κελτικῶς σαζιόκολον. Est autem Ναρδοσάχου, Galeno, Spica Nardi. Vide Ruellium lib. 1. cap. 7.

ΣΑΓΙΣΜΑ. Vide in Σαζα.

ΣΑΓΙΤΑ, Σαζιτᾶ, Sagitta. Glossæ MSS. Cod. Reg. 930. ἀκίδας, τὰς βελῶν ἐξήντας, αἱ σαζιτῆ, ἢ λοχάσια καλῶν. Alio loco: οἰσόν, βέλ, σαζιτῶν. Anastasius Sinaita apud Joan. Damascenum lib. 3. de Imaginib. pag. 195. ἢ πάλιν θιυρίτων τὸ ἡρόμνον σημαῖον, καὶ τὴν σαζιτῶν πεπηλῆμεν εἰς τὸ ἄμον τὸ ἀζία, καὶ τὸ αἶμα κατηρόμνον. Chronicon Alexandrin. an. 42. Theodosij Jun. ὁ Ἀλλᾶειχ πλοῦλι λαβὼν ἀπὸ σαζιτῆς, τολούτῃ. Utitur præterea an. 9. Justinii Senioris. Achmes Onitocrit. cap. 249. ἰὸν ἰδὲ τις ἐστὶ σιωάρα βέλ, ἢ σαζιτῆς, &c. Joannes Cananus de Bello Constantinopolit. καὶ γδ ὅν μὲν ἐμὲ ῥοπῆ μιριάδας βελῶν, τῶντι σαζιτῆς ἰποξέσασ ἰπᾶν τῆ Ρωμῶν. Occurrit ibi pluries, & apud Tacticos.

Σαζιτᾶ, Discerniculum. Glossæ ad Iliadem Barbarog. Κερκίς, ἢ λοχόμῃν σαζιτᾶ κοπῆς, μὲ πλὴν ὁπῶν ὑφαίνων αἱ γωζῆνικ.

Σαζιτᾶται, Sagittarius. Leo in Tactis cap. 4. §. 57. φιλῶν ἢ τὸ λοχόμῃν σαζιτᾶτῶν, καὶ ἀπολι-
φῶν, καὶ ἐπιδοκίμῶν αἰδρῶν ἐλακιστοχίλιον ἰπᾶν ὀνι-
κοντᾶ δύο. Idem cap. 4. §. 57. καὶ διαφόροις τόποις δια-
τάσσοντῶ οἱ ἀεροβολισαὶ μὲν πάλαι καλῶμῃν, νῦν ἢ τᾶξῃ
ἢ σαζιτᾶται.

Ἀλῆσαζιτᾶται, Dux Sagittariorum, sive Levis ar-
ματωτα. Mauricius lib. 12. cap. 9. ὡς πρῶτον τῆς
ἐδῶτας τοξίται καὶ μὲν δὲ δικαρχίαι, καὶ γοργῆς, καὶ
πυλῆς, αἱ φιλῶν χροισθῶναι ὁ μὲν ἰπῆρ τὰ ἀποστῆ-
σας χιλιάδας αἰ τὸ ἡμισυ μέρῃ αἱ ἢ ἰλατῶν, τὸ τρί-
τον ὅν ἰκᾶσθ ἀνθῆμ, καὶ αἱ δικαρχαὶ ὀφειδῶναι ἀν-
τῆς, καὶ ἰπῆλῶν δικαρχαὶ χροισμῆς ἔ ἀρχοῦτες, τὸ λι-
τόμῃν Ἀλῆσαζιτᾶται. Quo loco emendat Rigaltius,
καὶ ἀρχοῦτα, ut est apud Leonem cap. 4. §. 68. ubi quem
Ἀλῆσαζιτᾶται Mauricius, Ἀρχισαζιτᾶται, ἢ γιν Ἀρ-
χιλοξότῶν vocat.

Ἀρχισαζιτᾶται, Praefectus Sagittariorum, qui Ἀτι-
σαζιτᾶται dicitur Mauricio. Vide in hac voce. Leo
Imp. in Tactis cap. 4. §. 68. ἔ ἀρχοῦτα ἢ τὸ λοχόμῃ-
ν Ἀρχισαζιτᾶται, ἢ γιν Ἀρχιλοξότῶν.

Σαζιτῆβολῆ, Sagitta jactis. Constantin. Porph.
de Adm. Imp. cap. 9. ὅν ἢ φθάνειν σαζιτῆς τὸ τοξίον-
τῶ ἔθῃν ἐκᾶσι. Theophanes an. 17. Heraclij: ἢ ἡμι-
ταν ἀπ' ἀλλήλων ἀπὸ δύο σαζιτῆβολῶν.

Σαζιτῆβολοί. Eadem notione utuntur Joann. Mos-
chus in Limon. cap. 80. Leo in Tact. cap. 7. §. 69.
cap. 12. §. 29. 30. 59. 60. 61. 65. 78. 81. 84. cap. 14. §. 30.
Mauricius in Strateg. pag. 55. 67. 70. 79. 83. 91. 98.
99. 163. 294. 295. 298. Epiphanius Hagiopolita
pag. 51. &c.

Σαζιτῆποιός, Sagittarum artifex, apud Leonem in
Tactis cap. 4. §. 50. & Mauricium lib. 12. cap. 7.

Σαζιτῆσαι, Serpens jaculus Latinis dictus, P. Bel-
lonius lib. 1. Observ. cap. 31.

Σαίτα, Σαίτῆ, Sagitta. Lexicon Cyrilli MS.
βέλ, σαίτῆ. Historia MS. Bertrandi Romani:

Τίς πλὴν σαίτῶν ἔρρε-
Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 5.

Τὸ πῶς ὁ ἔρος ἰδῶναι με πλὴν χροισθῶ σαίτῶν.
Rursum:

Ταράσια πλοστικᾶμῶτα ἦντ ὁ ἰὸς ῥοισμῶ
Ἐμορφα, καὶ ἰγῆμασι ἀγίλοτῶ σαίτῆ.

Et lib. 7.
Ἀρῶν ἰτῶτο σαίτῆ, ἰδῶναι αἱ σαίτῆ.

Σαίτα, Fulmen etiam exponitur apud Portium, ut
Σαίτημῆ, Fulminatus, Κεραιωθῆς.

Σαίτην, laculari, ἀποσθῆν.

ΣΑΓΜΙΑ, Instratum equi; Clivella. Vox pri-
scis nota. Glossæ MSS. Σαγμα, ἐκὸσπῆμα. Suidas:
Σαγμα θῆκῃ τὸ ἔπλε. Cyrillus Scythopolitanus in
Vita MS. Sabæ cap. 44. ἢ τὸ σαγμα ἰπῆ τὸ ἄμον ἀράς,
&c. Acta S. Eliae Junioris pag. 165. ἰπᾶν ἄν ὁ ἄζιος,
καὶ τὸ σαγμα λαμπρὸν εἰς ἔρρον ἰθῆσῆς, σχολάζων τῶ ἔρ-
ροσθῆν αὐτῶ, σαγματᾶ καμῶν ὀσιῶ ἰπῆροσθῆν
Achmes Onitocrit. cap. 235. αὐτῶ μὲν τὸ σαγμα.

Σαγματᾶ, Sarcina, Impedimenta. Suidas: δῶ-
σκαθῆ, ἢ τὸ ἰπῆροσθῆν κομῆν, τὸ παρ' ἡμῶν λοχόμῃν
τῶροσθῆν. Eustathius Odyss. α. ἀσπᾶς, ὁ σαγματῆς οἰλλᾶσ
καὶ σαγματῆς. Leo in Tactis cap. 4. §. 36. ἢ ἰποδο-
στῆς τὸ σρατιωτῆς αἰ τὰ σαγματᾶ ἀφορῆν (δᾶ.) cap.
5. §. 7. καὶ ἰποδοστῆς, καὶ ἰπῆσῆς, σαγματᾶ; ἐκὸσπῆ-
μα. Adde cap. 6. §. 17. cap. 9. §. 36. 58. cap. 10. §. 7.
19. Constantinus in Tactis pag. 12. ἔχι ἢ καὶ βορ-
δῆν καὶ ἰπῆσῆς, ἢ αὐτὰ σαγματᾶ ἔρρε τὸ βασάζον
τὰς ἀρμῆσῆς χροισ. Pag. 16. τὸ ἄμον τῶροσθῆν ἀρμῆσῆς
γῆσθῆ καὶ αἰ τὰ σαγματᾶ, ἢ σαὶ τῶσ ἢ τῶσασ τὸ
ταλῆρῶ σρατιωτῆς ἔχον σαγματᾶ ἢ ἔρρε τὰ λοχῆν καὶ τὰς
τῆσῆς αὐτῆς. Pag. 32. τὸ ἢ τῶροσθῆν ἄσῆ, αἱ ἰπῆροσθῆς
σρατῆ, ἢ τὰ σαγματᾶ, ἢ ἢ δῶσκαθῆ πᾶσα. Mauricius
lib. 1. Strateg. cap. 2. τὸ ἄμον ἢ τῶροσθῆν πᾶσῆ αἰ τὰ
σαγματᾶ, ὅν ῥοισμῆ καὶ τὸ ἀσῆσῆ, ἢ τὰς ῥοισμῆ
Adde cap. 33. Nicetas in Manuele lib. 6. ex Cod. Bar-
barog. τὰ σαγματᾶ καὶ καίτῆ, ἢ αἱ ἰποδοστῆς, αἰτῆ
ἀρμῆσῆ.

Σαγματᾶται, idem quod Σαγματῆ. Leo in Tactis
cap. 6. §. 29. ἰπῆσῆς σαγματᾶται, ἢ ἰποδοστῆς, &c. Mau-
ricius lib. 12. Strateg. cap. 6. ἰπῆσῆς σαγματᾶται ἰπῆ τῶ
ἀφορῆσῆ, &c. Vide Gloss. med. Lat. in Sagmatarius.

Σαγματῆμῆ, Sarcina onus. Theophanes an.
6. Copronymi: εἰς πᾶσῆ ἢν πῆροσθῆς ἰπῆσῆ ἢ
ῥοισμῆ σαγματᾶται ἰπῶ τῆραπῆνθῆς σαίτας ἰπῆσῆσῆ
&c. Ubi Codd. alij, σαμματῆμῆ. Et an. 27. ἐκᾶ-
σῆσῆ αὐτῆ ἰπῆ ὄν σαμματῆμῆ.

Σαγματῆλῆ. Atrianus in Periplo Maris Erythraei
ἢ σαμματῆλῆ, ἢ περιζῶματῆ, ἢ γαυάσῆ. Rursum
ἢ ἢ σαμματῆλῆ, ἢ περιζῶματα, ἢ μῆλι τὸ καλᾶμῆσ
τὸ λοχόμῃν σαγματῆ. Ubi Salmastius ad Plinium pag.
1170. emendat Σαμματῆλῆ. Malim, σαμματῆλῆ. Vi-
de Gēna.

Σαμματῆλῆ, Sagma seu Instratum sella equestris.
Gloss. MS. Reg. Cod. 1062. ἀσπᾶς, τὸ σαμματῆλῆ
Occurrit apud Anonymum de Castramet. τὸ μῆν τῶ
τῆλῆ δῶσ ὁ διαχωρῆσῆμῆ, ἀσῆσῆσῆσῆσῆ ὁ δᾶ ἰπῆ
σῆσῆσῆ τὸ σα, ἢ τᾶγῆς τὸ ἰπῆσῆ δῶ ἡμῆσῆ ἢ τῆσῆ
βασῆσῆσῆσῆ εἰς τᾶγῆς ἡμῆσῆ, ἢ ἢ ἰπῆσῆ εἰ τῶσ σα-
μματῆλῆ.

Σαμμα, pro Σαγμα, Impedimentum. Glossæ Græ-
cobarb. δῶσκαθῆ, καλῆσῆμα, τῶροσθῆ, σαμματῆσῆ, σῆματῆ.

Σαμματῆ, pro σαμματῆ. Glossæ Basilic. τῆλῆ, τὸ
σαμματῆ τὰ πλὴν δῶσκαθῆ τὸ πολῆμῆσ βεσῆσῆσῆ. Rur-
sum: τῆλῆ, τὰ σαμματῆ. Hero in παραβολ. MSS. ἔ
καλῆσῆσῆσῆ σαμματῆ πολλᾶ ἢ τῆραπῆσῆ, ἀσῆσῆσῆσῆ αἰ
τὸ πᾶσα εἰς ἢ καλῆσῆσῆ, &c.

Σαμματῆ, pro Σαγματῆ. Apud Achmetem Oni-
roctit. cap. 237. inscriptio est σαμματῆσῆ δρομῆσῆσῆ
σαμματῆσῆ.

ΣΑΓΟΜΑΝΤΙΟΝ. Vide in Σαζα.

ΣΑΓΟΝΙ, Σαζῶν, Gena, Mandibula, Σαζῶν;
ῥῆσῆ.

ΣΑΓΧΑΡΩΝΙΟΝ, τὸ ὑσῆσῆσῆ, in Glossis Ja-
triciis MSS. ex Cod. Reg. 190. Hysccharion, Frutex
de quo Ruellius lib. 3. cap. 107.

ΣΑΖΑΜΠΕΡΤ, ἢ Σαζῆ, in Lexico MS. ex
Cod. Reg. 1843.

ΣΑΖΕΙΝ, Equare, Isāzē. Glossæ Græcobarb.
ὀμῆσῆσῆ, ἰσῆσῆ, τὰ σαζῆ, τὰ ἰσῆσῆ. Est etiam
Convenire, Concordare, Συλλιθῆσῆ, προσαρμῆσῆ.

Σασμός, pro Ιασμός. Eadem Glossæ Græcobarb. καὶ ἄρισ, καὶ ῥόδια, καὶ ἰασμός, ἢ σασμός.

ΣΑΪΡΑ, Seta. Suidas : ἰπιβλῆς, ἢ μοχλός, ἢ σαῖρα.

ΣΑΪΤΑ, Saïta. Vide in Σαῖτα.

ΣΑΪΤΗΣ, Saccarius, Mensura liquidorum. Lexicon MS. Reg. ex Cod. 1708. Σαῖτον, σαῖτην, οἶνον μέτρον τε. Palladius in Hist. Lausiaca cap. 22. καὶ φαρῶν τὰ κάλλιστα τῶν κριῶν, ἐξ οἷσ' οἶνον διαπολίσεις τὰ κάρδια, σαῖτῶν πινὼν ὡς Ἰταλικῶν δικαοκτῶ, σπιρίονια σημάα ἀπῆλθον, &c. Apophthegmata Patrum in Pœmene num. 14. πινώσθαι μετὰ βρωμάτω, καὶ λάβετε σαῖτῶν οἶνον.

Σαῖτιον. Joan. Carpathi Episcopus in Narrat. MSS. de Anachoretis : λαίχθον ἢ οἷς τὰ κάλλια σαῖτιον οἶνον ἀπαραῖ.

Υἱροσαῖτικ, Mensura liquidorum continens sextantios quinquaginta. Euchologium pag. 833. ἐξ ἄλλου δύο τ' μέρουσιν, ἢ οἶνον, καὶ κέλαρον μέρη' δύοτι ὁ κέλαρος μίσην ἄγων τὸ ἡμιον τ' ὑἱροσαῖτη, ἕτοι ξίσης κή οἱ ποῖσι λίθας μα' ὑγίας ἐστί.

ΣΑΚΑ, Equestris Turma nomen. Anonymus MS. de Castrametar. ὅθεν κελῶν ἰαντ' ἀποσῖλλον ἀπὸ πριόνου ἰσπῆς, μὴ πύρρον, ἀλλὰ σιμῶν τὰς τ' λαῦ αὐτῶ φουὰς ἐκλιζομένης, ἐξ ὅτιθεν αὐτῶ ἐπακλιθῆναι ἀρχοῖα ἐχέτω, μὴ ἰσπῆς, ἢ δὲ Σάκων ἐνομάζουσιν μετῆν ἢ ὀδοπορῶν ἢ ἐραστῶν. Idem : οἱ ἢ ἀρχοῖα, εἴτι τ' ἐραστῶν τ' ἐραστῶν τῶν, καὶ τ' πλαγιοφυλάκων, καὶ ὁ τ' Σάκα, ἀπερχόμενον πρὸς τὴν κέρτην. Infra : καὶ τὸ ἐκῆτο διάστημα προπυρομένης ποικωτικ, ἐπίστου τὸ αὐτὸ, καὶ ὁ τ' Σάκα ἀρχὴν ποιῶν μίαν ὀπιθὴν ἀποσῖλλῶν. Ibid. ὁ ἢ ἀρχοῖων ἴτην ἢ τ' ὀπιθῶν τ' ἐξ Σάκα καλυμμένων ἀνδρῶν ἐξ αὐτῶ ἀφορίας ἐκῆτ' μὴ ἡγμόνος τ' ἡμῶν, &c. Occurrit ibi pluries. Anonymus Combesianus in Romano n. 10. αὐτῶ ἢ ὁ σιωτῶς ἐξ ἀνδρῶν Δομῆσιον ὀπιθὴν Σάκα κελῶν. Sacas Afrix populos memorant Plinius, Xenophon, Ælianus lib. 12. variz Hist. & alij.

ΣΑΚΕΛΛΑ, Σακίλιον, Saccellum, Sacculum, Crumena, Fiscus. Suidas : Σακίλιον, μαρίτιον, ἐξ ἢ ἐξ Σακίλλας. Hesychius : Σακίλλα, ὅπου τὸ χεῖρον τίθη, Σακίλιον ὁμοίως. Scholiastes Gregorij Nazianzeni : Σακίλιον, Ρωμαϊκὴ λέξις ἐστὶ, φυλακῶν τ' χρημάτων σημαίνουσα : ὅθεν ἐξ Σακίλλας κελῶν τ' ταμίαν καὶ φύλακα τ' χρημάτων. Balsamon de Chartophylace & Protec. καὶ τῶν Ρωμαίων σακίλλων, καὶ τὸ διοικῶν καὶ φυλάττει ἐστίν. Anastasius Sinaita vocem à Syris deducit : ἀδῆναι μὲν τοι ἐχέτω, ὅτι τὴν ἐνίματ' ὅσιν ἀλλόθλων, ἀπὸ ὅτι διοικῶν ἰτεμολογῶν, ἢ Σακίλλας Συριστὶ ἐστὶ, σακίλλια γὰρ τὸ διοικῶν ἄρῃ. S. Gregorius Nazianzenus Orat. 1. in Julianum : πῶς ἐν ὁ πρῶτον αὐτῶς ἐκλήθη, καὶ τὸ σακίλιον προβλήθη. Utitur rursus Orat. 2. in eundem Julianum. Mauricius lib. 2. Strategic. cap. 8. ἐξ λαμβάνον ὑπὲρ μισθῶ γὰρ τ' Σακίλιον καθ' ἑκαστον ἐπίστοπον διασωζόμενον παρ' αὐτῶ νόμισμα ἔστω. Eclogæ legum Leonis & Constantini Imp. ἐκ τ' ὀπιθῶν ἡμῶν σακίλλῶν ὀρισμένον τὸ ἐκδοξίαν Κομιστωε, τῶς ἀνεκταρῶσι, καὶ πᾶσι τοῖς ἐπὶ δικαστικῶν κηφαλαῖς καθυπερῶσι, τῶς μισθῶ παρῆχον.

Σακίλλῶν & Σακίλων, Per sacculum exprimere, Colare, διῆναι, σακίλλῶν. Glossæ MS. διῆναι, ἀφυλίξῃ, σακίλλῃ. Lexicon MS. ad Schedographiam :

Διῆναι ἐστὶ καθαρῶς, Διῆναι, τὸ σακίλλῶν.

Joannes Jatrofophista MS. cap. 13. ζιμάτιζι πύττω καὶ βολικονίον, καὶ σακίλλῃ αὐτῶ, βρέξον σπογγίον, &c. Ita cap. 20. & alibi Myrepsus MS. sect. 1. cap. 23. ὅσα σακίλλῶν τῶν. Infra : ὅσα λάβω τὸ ὕδωρ τὸ

πρῶτον σακίλλῶν, &c. Euchologium pag. 639. ἡμῶν-λιθῶ ὀπιθῶ, ἐξ σακίλλῃ, &c. Vide Geoponica lib. 7. cap. ult.

Σακίλλῶν, Colum. Glossæ MSS. ad Plutarchum Aristophan. ἕκων τριῶν τὸ σακίλλῶν. Herodiani Epimerisimi MSS. ἡμῶς, τὸ σακίλλῶν. Moschopolus : διῆναι, τὸ σακίλλῶν Alibi : τριῶν τ' τὸ κοινῶς σακίλλῶν. Porcius : σακίλλῶν, Colum. Colum. ὑπανάτων, διυλισῶν. Scholiastes Oppiani lib. 1. Halicut. v. 738. ἡθῶ τὸ σακίλλῶν, ἢ τ' τ', καὶ τ' ἀπὸ τ' διῆναι, τὸ σακίλλῶν. Joannes Tzetzes Chil. 13. v. 421.

ἡθῶς, σακίλλῶν, τριῶν τ', ἡμῶν τ', ὄργανον ἐκ κελῶν καθάριον ῥύτιος οἶνον.

ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ, Sacellarius, Dignitas Palatina, de qua egimus in Gloss. med. Lat. qui Sacelli seu Fisci Imperatorij curam habebat : ὁ ἐπὶ τ' βασιλικῆς σακίλλας, apud Symeonem Logoth. in Basilio Maced. num. 10. ταμίαι καὶ φύλαξ τ' χρημάτων, Scholiastes S. Gregorij Nazianz. Orat. 1. in Julian. Chronicon Alexandrinum an. 8. Phocæ : ἰσπῆς ἐξ ἄλλου ὁ Σάκος ὁ Σακίλλῶν. Theophanes an. 24. Heraclij : ἀρχοῖα τ' ἐπὶ ἐραστῶν ἰνίματι βασιλῶν, ἐξ ὅτιθεν Σακίλλῶν. Idem Baanes βασιλικῆς Σακίλλῶν dicitur an. 23. Idem an. 9. Rhinotmeti : καὶ ἐπίστοπος Ἐπίστοπος Στέφανον τὸν Πιρῶν, Σακίλλῶν αὐτῶ καὶ Πρωτόθων. Et an. 1. Constantini filij Irenes : ἐπίστοπος αὐτῶ κηφαλῶ ἰωάννη Σακίλλῶν αὐτῶ, ὅσα ἐξ οἰκιστῶν αὐτῶ. Vide eundem an. 2. 9. ejusdem Constantini, & an. 1. Nicephori General. Apud Leonem Grammaticum pag. 497. occurrit ἡσασίον Σακίλλῶν ἐξ ἀρχῶν Χρῶσθων. Anonymus in Constantino Porphy. num. 12. Σακίλλῶν ἀρχοῖα, ἢ ὀπιθῶν ἀρχοῖα πλάτων. Interdum Magnus Sacellarius appellatur. Gregorius in Vita S. Basilij Junior. num. 26. ἰωάννης ὁ ἐκῆτ', ὁ τ' τιμιώτατος Πατριάρχης Σταυροῦ καὶ μεγάλου Σακίλλῶν ὑπερῶν. Idem, de quo Vita S. Maximi Confess. an. 18. καὶ τῶς μὲν τῶ Σακίλλῶν, ἐπὶ τῶν ἀξίαν τῶ χροῖον, τῶ κατ' αὐτῶ ἰπτερῶσι δίκην. Habebant etiam Magnates suos Sacellarios. Acta ejusdem S. Maximi ἐξ ἀποστολῶν ἰωάννη τ' ἡμῶν Σακίλλῶν Πέτρο τ' ἡμῶν ἐραστῶ Νυμφίας. Excerpta Vitæ S. Gregorij M. δάδα τίνας τ' πῶν, ἢ ἰθῶ πρῶτον τοῖς Πατριάρχῃ, σιωσιανῶν κελῶν, ἐξ οὐκαλῶς τότε τ' οὐκῶν σακίλλῶν ἰπτερῶ. Vide præterea tom. 2. Operum ejusdem Maximi pag. 354. Menæa 23. Septembr. Photium Epist. 48. 49. 73. 86.

Σακίλλῶν Μήγας, Magnus Sacellarius, Dignitas Ecclesiastica, secunda inter Exocataccelos, cujus munus ita describitur à Codino cap. 1. num. 3. ὁ Μήγας Σακίλλῶν, κρατῶν τὰ ἀνδρῶν καὶ ζωακῶν μονασῆρια, ἔχων ὑπερῶν πρὸς τῶ τ' Ἀρχιεπῶ τ' Μονασῆριον. Catalog. Reg. ἐπιχόμενος οἷς τὰ ἀνδρῶν ἐξ ζωακῶν μονασῆρια. Catalogus Allatianus : ὁ Μήγας Σακίλλῶν ἰπτεροποιῶν καὶ ἰπτερῶν τὰ ἀνδρῶν μετασῆρια, ἐκ παλῶν τ' σιωπρῶν δικαυμάτων ἰπτερῶ ἢ λογαρισμῶν, οἰσῶν καὶ ἰσῶν βῆσις τὸ καὶ πολλῶς τ' μονασῶν ἰπτερῶ, ἐξ οἷς τ' ἐκῆτ' ἀναφέρει αὐτῶ τῶ Ἀρχιεπῶ ἐστὶ ἢ ἐξ οἷς τὰς κριτικῶ οἷς τὰ δεξιά τ' Οὐκῶν. Codex Augustanus apud Pontanum ad Cantacuz. Σακίλλῶν, ὁ παρ' οὐκῶν τῶ ἀτακτικῶ τ' μονασῶν καὶ ἰπτερῶ, ἐξ ἰπτερῶ μονασῆριον τοῖς ἀνδρῶν ἐξ ζωακῶν. Balsamon de Chartoph. ait Magnum Sacellarium τ' καὶ πόλιν καὶ τ' πρῶτον μετασῆριον μίσην habuisse. Simeon Thessal. de Sacris Ordinat. cap. 13. ubi de Offic. M. Eccl. ὁ ἢ τ' ἰπτερῶ ἰπτερῶ, ἐξ ὅ αὐτῶ, ἐκ τῶ τῶ, ὡς διοικῶν, ἐξῆλθον. Sgropulus in Hist. Concilij Florentini sect. 11. cap. 3. ἔτι ἐκ τῶ ἀρχοῖων

Σταυροφό

Σταυροφόρον ἀπεικονίσαι τὸ Μῆγος Σακελλάριον, ὡς γέροντα καὶ δυσσεβῆ καὶ παύρονον, καὶ ἀνάμνησιν, ὡς τὸ ἐπαγγελισμῶς, καὶ ὅτι ἀφύστα φροντίς αὐτοῦ ἢ τῶν ἱερῶν ἐκλήων, ὅτι καθ' ἅλην αὐτά. Vide eundem sect. 2. cap. 16. Sgurgopulo consentit Christophorus Angelus de Hodierno Græcor. statu cap. 43. Σακελλάριον, τὸ ἱερὸν φύλακα τῶν ἱερῶν ἐσθυμάτων, καὶ ἱερῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. De Magni Sacellarij Officio hodierno, sic Leo Alatius de utriusque Eccles. Consens. lib. 3. cap. 8. 6. Magni Sacellarius à paris sinistra Sacra mensa stat, iudicium operam navat, & promovendum ad Sacerdotium defert. Hinc discimus cur ἱεραῖοι τῶν χειροτονιῶν dicatur in Chronico Alexandrino an. 4. Phocæ: γέροντι Πατριάρχῃ ἐν ΚΠ. Θωμάς δὲ δὲ διακόνος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ Σακελλάριος τῶν Πατριάρχων, καὶ ἱεραῖοι τῶν χειροτονιῶν. Unde etiam patet nudè primitus Σακελλάριον dictum, & Μιγάλης Epitheton esse nuperum, cum sub annum 1200. nec dum vigeret. Theophanes an. 4. Phocæ. Θωμάς χειροτονῆσθαι αὐτῷ (Π. ΚΠ.) Διάκονος καὶ Σακελλάριος ὡς τῆς ἐκκλησίας. Nicetas in Isaacio lib. 2. num. 4. προβαλλόμενος αὐτῷ Πατριάρχῳ τῆς Μυσθίου Νικηταῦ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ὡς Σακελλάριον. In Jure Græco-Rom. pag. 309. & 408. fit mentio Magni Sacellarij Dyrthachij.

Σακέλη, Σακέλη, idem quod Σακέλιον ὁ Ἐπί τῆς βασιλικῆς Σακέλης, Sacellarius, Custos Regij thesauri, apud Symeonem Logothetam loco supra laudato.

Interdum carcer Patriarchicus ita appellatur. Balsamo n de Chartophylace: ἐνυστάτισσα, ὡς ταυτὸν ἔστιν αἰπὴν Οἰκονόμου, φύλακα, σακελλάριον, καὶ τῶν σακελλίων. Παρὰ γὰρ τοῖς Ῥωμαίοις, σακέλιον, ὡς τὸ δισκίον καὶ φυλάττειν ἔστι καὶ ἡ τῶν κακῶν καὶ φυλάττειν Πατριάρχικῆ σακέλη ἐντεῖθεν καὶ ἐκ ἀλλοῦν μισθώματα, ὡς περὶ δὲ καὶ τὸ σακέλιον. Ex Balsamone hausisse videtur Auctor Catalogi Reg. Σακέλη, ὡς Ῥωμαίοις, τὸ δισκίον ἔστι δὲ τὸ τότε μισθώματα Σακέλη ἢ τῶν κακῶν φυλάττειν, καὶ τὸ σακέλιον. De quo quidem carcere intelligendi Scylitzes, Leo Grammaticus, & Anonymus Combesianus in Leone Philos. γέροντι καὶ ἱεραπομόνῳ ὡς τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κεφαλῆς, καὶ τῶν τοποθεσιῶν καὶ χαρτοθεσιῶν τῶν Πατριάρχικῆ Σακέλης. Symeon Logotheta in eodem Leone num. 26. ἐκάνεσα τὰ χαρτοθεσία πάντα, καὶ ἡ Σακέλη. Joannes Tzetzes Chil. 13. v. 434.

Τὸ ἱμβλιθῶσαι, ὡς φησὶ, ἀρατῆ τῆς τῆς Σακέλης.

Ὁ Σακέλη, vel Σακέλιον, *Præficus Sacello*, Dignitas in Magna Ecclesia, quinta inter Exocatacælos, ac post Chartophylacem: cujus munus variè describitur. Balsamon de Chartophylace pag. 457. φησὶ καὶ τῶν ἱεροποιῶν πᾶσι διοίκησιν ὁ Σακέλης. Infrà: Ἀρχιερεῖς Σακελλάριος ὁ τῶν μοναστηρίων διοικητὴς, καὶ ὁ Σακέλης ἐπιτομιστικῶς τῶν ἐκκλησιῶν φροντιστὴς ἵνα καὶ ἡ τῶν προκαθημένων πιντὰς μὴ ταυλομερίζῃ, ὡς ἴσθαι διαφέρειν ἐφεκτικῶς ἐνόμισσιν αὐτῶν μαζιθιῶν. Simeon Thessalon. de Sacris Ordinatis. cap. 13. ubi de Officiis M. Ecclesie: ὁ μὲν τῶν τῶν (Chartophylacem) τὰ τῶν ἱεραῶν οἶκον τῶν καὶ πᾶσι πόλιν διηγεῖται, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐπιμελεῖται ἐπιτάξις, καὶ μᾶλλον ἐν τῶν συστασιῶν τε καὶ τῶν βήματι, μὴ ποτὶ τι ὡς τὸ δῖον ἢ γινόμενον, ἢ τὰ ἱερά ἐκμελεῖται. Codinus cap. 1. num. 6. ὁ Σακέλης ἀρατῆ τὰς καθολικὰς ἐκκλησίας, καὶ τὸ σακέλη. Catalog. Reg. ὁ Σακέλης ἀρατῆ πᾶσι σακέλλη. Alter habet: ὁ Σακέλης, τῆς ἐνοχλῆς ἔχων τῶν καθολικῶν ἐκκλησιῶν. Alius addit καὶ τῶν ἱεροποιῶν πᾶσι διοίκησιν. Alia ejusce dignitatis nomina recenset Catalogus Allatianus: ὁ Σακέλης, ὅταν λαλεῖται ὁ Ἀρχιερεὺς, ἱεράμενος καὶ αὐτὸς ἐν τῶν ἀγίων βήματι, ὡς ὑπεριστάς τῶν Ἀρχιερεῶν ἔχων καὶ ἐπιτομιστικῶς τῶν ζωομακίων μοναστηρίων, ἱερατῆ καὶ ἀναθηρῆ αὐτὰ καὶ πᾶσι τῶν ἀγίων κασιγῶν ἀμφεσῶν, ἀρατῆ καὶ τῶν φυλα-

κῶν τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ τῶν ἐν φυλακῇ διδόντων ἀλλομένων ὡς τῶν Ἀρχιερεῶν, ἀρατῆ αὐτῶν. Iustus dignitatis meminit Leo Grammaticus in Basilio pag. 471. καὶ ἡ ἱερὸν ἀδελφῶν αὐτοῦ Παύλου τῶν Σακελλίων, &c. Anonymus Combesianus in Romano Juniore num. 1. καὶ τῶν ἱεροποιῶν παύρονον καὶ δὲ τῶν Σακελλίων — ἱεροποιῶν. Michael Cabafilas Archidiaconus, ὁ Σακέλης τῶν ἀγίων τῶν τῶν τῶν μεγάλης ἐκκλησίας. Subscribit in Pseudosynodo Palamitarum sub Joanne Cantacuzeno. Eiusdem meminit idem Cantacuzenus lib. 3. Histor. cap. 73. & 99. Joannes Corefes in Epist. ad Zygomalam: ἱεραῖοι Παύλοισι ὁ ἀραμοκαίτης, ὁ καὶ τῶν καὶ ἡμεῖς ἐκκλησίας Σακελλίων. Hunc denique nudè interdum Σακελλάριον appellatum observat Joannes Episcopus Citti, ubi de dignitatibus Ecclesiasticis & Exocatacælis: καὶ τῶν παλαιῶν παραδόντες πρῶτος ἔστι ὁ μέγας Οἰκονόμος δεύτερος ὁ ἐπὶ μεγάλης Σακέλης ἔχων ὁ μέγας Σακελλάριος τρίτος ὁ ἐπὶ μικρῆς Σακέλης ἔχων ὁ Σακέλης. Ita is nudè Sacellarium appellabatur respectu Magni Sacellarij. In Catalogo Patr. Constantinopol. Constantinus Chliareus dicitur διάκονος ὁ Σακέλης, & Michael ἐπὶ τῶν Σακέλης.

ΣΑΚΕΡΑΩ, Felis, *Alutis*. Lexic. Gr. MS. Reg. Cod. 2062. σακέρως, κύριος, καὶ σακέρως, ὁ ἀλυρός.

ΣΑΚΕΡΑΩΞ, *Sacerdos*. Lexicon MS. Reg. Cod. 2062. σακέρως, ἱεραῖος, Ῥωμαῖσι, ὁ τὰ σάκρα ἱεραῖος σάκρον ἢ ἔστι τὸ δημόσια ἀφρηθῆναι. Eadem penè Auctor Etymologici, & Phavorinus. Græcolorum ineptias hic non moror. Aliud, Cod. 930. σακέρως, ὁ ἱεραῖος. Glossæ Basilic. Σακέρως, ὡς τῶν ἱεραῶν θραυτῶν. Apud S. Maximum tom. 2. p. 259. mentio fit τῶν μονῶν τῶν Σακέρως.

ΣΑΚΙΟΝ, *Sacculus*. Symeon Logotheta in Michaeli Theophili F. num. 15. μιλιθριον σακίον θ.

ΣΑΚΙΤΖΑ, *Depopulatio*, Ital. *Sacco*. Apomafar in Mysteriis: δηλοῖ σακιζάν, καὶ ἱχθῶν, καὶ θραυτῶν κακόν. Vide Τζακίζαν.

ΣΑΚΚΟΜΑΧΗ, *Saccoμάχιον*. Geronticon apud Niconem in Pandecte MS. lib. 1. ferm. 45. Exti. Ἀγῶν μοι πάλιν ὁ ἀναχωρῆς, ὅπως ἂν ἀναπαύσθαι, ἢ μὴ δὲ πᾶσι τιμῶν. Καὶ λέγω αὐτῶν, καὶ ἔχων ἵνα δὲ πᾶσι τιμῶν καὶ λέγω μοι, οὐ, ἀλλὰ δὲ μοι σακκομάχην, ἵνα φορέσω, καὶ γὰρ γυμνός. Ἐδῶκα ἔν αὐτῶν τὸ σακκομάχην, καὶ ἐν καζαντῶν, καὶ ἀπῶθε. Joannes Moschus in Limon. cap. 73. ἐκαθίστη ὡς τὸ μοναστήριον αὐτῶν, — μὴ τῶν σακκομάχην, καὶ πᾶσι μαλακίαν, σιωπῶν, καὶ μὴ ἐν ἕως λαλῶν φησὶ τινα. Ubi Interpretæ Ciliacium vertit. Occurrit rursus apud eundem cap. 134. & ejusdem Scriptoris supplemento n. 51. 96. r. 2. Monumentor. Eccl. Gr. ubi Eruditus Interpretæ Ciliacium pariter vertit.

ΣΑΚΚΟΠΛΩΘΙΟΝ, *Saccoπλάσιον*, *Pera*, *Μαρίτια*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 2062. λακοπῆρα, τὸ μαρίτιον, ἵνα τὸ σακκοπλάσιον. Suidas & Glossæ Græcobarb. λακοπῆρα, μαρίτιον, σακκοπλάσιον. Auctor Etymologici ex his emendandus: Πῆρα, τὸ σακκοπλάσιον, ἵνα σακκίον μικρόν. Legendum enim σακκοπλάσιον, Glossæ aliæ MSS. Colbertæ: Μάριτιον, Φυλάκιον, ἵνα σακκοπλάσιον. Ita exerte scribitur.

ΣΑΚΚΟΡΑΦΗ, *Saccoράφιον*, *Subula*. Lexicon MS. Cyrilli: ἱππῆριον, σφύλιον, σακκοράφιον. Auctor Etymologici: ἑσπερα, ἢ βελόνη ἢ μείζων, καὶ νῦν σακκοράφιον καλεῖται. Glossæ Græcobarb. σφύλιον, σφύλλιον, σακκοράφιον. Cosmas Hieromonachus MS. in Chrysoprea: ὅταν να ποιῆσαι τρίπαι ἕως σακκοράφικ.

ΣΑΚΚΟΣ, *Saccus*. Vox Græcis veteribus etiam nota, licet ut ait Eustathius II. n. & v. per unicam n. scriberent Athenienses. Chronicon Alexandrin. an. 3. Carī: καὶ ἕθως αὐτὸν ἱεραῖος, καὶ ἐπὶ ἀρατῆ

αὐτὸν, ἰποπέσας δῖμα ἀπὸ σάκκων, &c. Joan. Chry-
 sost. Homil. 12. in Epist. ad Ephes. de pueris : σάκκον
 ἢ ἀνδρα ἐδεδυμένον φοβῶν. Theophanes an. 7. Pho-
 ca : ἄλλως ἢ ἀπειθαρχίαν, καὶ ἑτέρας ἐν σάκκοις βαλὼν,
 ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπέπριξεν. Idem in Rhinometo pag.
 313. πολλὰς ἢ καὶ ἐν σάκκοις ἰμβόλλων ἐν τῇ θαλάσσῃ
 περιβαλάτης ἵπποις. Et an. 17. Copronymi : ἄλλως ἢ
 ἐν σάκκοις διαμῆναι, &c.

Εἰσακκίον, *In saccum seu Crumenam immisere.*
 Nicetas in Alexio Comn. lib. 2. num. 1. λῶν ἐσθῆν
 ἔλασε, καὶ σμύλιξεν πλῆτον ἢ σαβμητόν. Ubi Cod. Bar-
 barogr. ἐσάκκισεν.

Σάκκος vulgò pro *Cilicio* usurpatur apud Scripto-
 res Christianos. Ejus porro duplex fuit usus : nam
 aut eo induebantur qui strictioris vitæ rationem, ut
 Monachi, & Eremitæ, amplectebantur ; aut in eo
 & sedebant, & orabant, & somnum captabant. Ac
 de priori quidem notione, Basiliius in Epist. ad Mo-
 nachum lapsus : σάκκον ἢ τραχὺ τὸ σῆμα σε διαούτ-
 ταν. Gregorius Nyssenus de Resurrect. ἐπεὶ ὁ ἄλιος
 ἵππῃσιν, καὶ τὸ σάκκον ὡς ἐπιδύσει πρὸς τὴν Ἰουδαίαν
 δαπέδωσιν. Gregorius Decapolita de Visione Saraco-
 ni in Æde Sacra S. Georgij Mart. num. 47. καὶ ἐξιδύθη
 τὰ ἐ βασιλείας χεῖρα ἱμάτια, καὶ ἐπιδύθη τινὰ πειχρὴν
 σάκκον τραχύν. Passio SS. Philemonis & Soc. n. 10.
 ἄρσενος ἐν αὐτῷ (τὸ σῆμα) καὶ βασιλεύσας σὺν τῷ σάκκῳ,
 &c. Adde num. 12. Vita S. Nili Junior. pag. 32. λέγῃ
 ἢ καὶ τὸ ἴδιον αὐτῷ δαπέδον αἰχμῶν σάκκον. Theo-
 phanes an. 9. Justinij Thracis : ὁ ἢ εἰσεθέσασθαι βασι-
 λείας — ἔλασεν πρὸς ψυχρὸν, ὡς ἵππῃν τὸ δάδωμα τὸ
 κεφαλῆς αὐτῷ, καὶ πρὸς πορφύραν, καὶ ἵππῃσιν ἐν σάκκῳ
 ἐπὶ ἡμέρας πολλὰς. Anna Comnena in Alexiade : ἀντι-
 τὸ βασιλικῆς ἀλουργίδος, σάκκον περιβέβαλλο.

Σακκοφόρον, *Cilicio indui.* Palladius in Hist. Lau-
 siaca cap. 34. & Geronticon apud Nicodem MS. lib. 2.
 fol. 164. παρθένον εἶδα ἰσὺ πάλιν ἐν Ἱεροσολύμοις σακκο-
 φορῆσαν ἐπὶ ἑσθίαν, καὶ κίτλην ἰσικλισμένην.

Σακκοφόροι, Hæretici, de quibus S. Basiliius in Epist.
 1. ad Amphilocho. Can. 47. Timotheus Presby-
 ter, &c.

Σάκκος, notione alterâ, quomodo *Sacco & cineri*
incubare dixit Tertullianus lib. de Pœnitentia cap.
 9. & S. Hieronymus in Epist. ad Paulam de Obitu
 Blaxillæ, *in cilicio & cinere federe.* Eusebius lib. 2.
 Hist. Eccl. cap. 10. ἢ πλοῦτος δ' αὐθίκα σὺν γυναιξὶ καὶ
 πατρὶ σάκκον καθέσθασα τῷ πατρὶ ἵματι, τὸ θῶν ἰκτείνον
 ὑπὲρ τὸ βασιλικόν. Nilus lib. 3. Epist. 243. εἶπεν ἢ τρεῖς ἡμέρας,
 καὶ ἀγρυπνίας, χαμηλίας τε, καὶ σάκκον καὶ σποδὸν ὑπο-
 σπρίσας, &c. Vita S. Eupraxiæ num. 14. συλλέξασα
 λίθος, ὑπὸ κεινὸν πρὸς κείτω αὐτῷ ὑποκάτω τὸ σάκκον.
 Num. 18. καμῆσθαι ὡς ἐν τῷ σάκκῳ ἐπὶ τὸ κείτω αὐτῷ. Vi-
 de num. 40. Theodoritus lib. 1. Hist. Eccl. cap. 24.
 εἶπεν ἢ λέγῃ αὐτῷ καὶ σφυμὴν μαλακὴν, καὶ σάκκον ἐπὶ τὸ
 δαπέδον καθηπλάμην.

Σάκκος, Patriarcharum & Metropolitanarum vestis
 manicis carens, corpori stricta, ut *saccus*, nullis
 striis aut undis lascivians : quæ tanti apud Græcos
 æstimatur, ut singulis annis ter tantum à majori-
 bus Episcopis deferri licitum sit, & ided purpureum
 esse non possit. Demetrius Chomatenus Bulgaricæ Ar-
 chiep. in Resp. τὸ ἢ ἴδιον τὸ ἐκκαλοῦσιν — σάκκον πορ-
 φύρεον ὡς ὅλας ἐπιτηδεύσεις, ἢ τὸ σάκκον ἐν τρεῖς μέ-
 νας τὸ ἴδιον λαμπραῖς διαποδισαῖς ἰορτῇ πρὸς ἑαυτῷ χρεῖσιν
 παρέχον ἔργον ἐν τῇ μεγάλῃ τὸ Πάσχα κυριακῇ, ἐν τῇ πεν-
 τήκοστῃ, καὶ ἐν τῇ ἑξήκοντῃ τὸ Χριστῷ. Symeon Thessalo-
 nic. de Sacris Ordinat. cap. 10. de Patriarcha : καὶ τὰ
 ἀρχιερατικὰ μὲν τὸ σάκκον ἐπιδύσει. Idem de Templo
 pag. 220. de Sacci significatione, ἑξαίρετως ἢ ἐν ἐπι-
 δύσει ἱματιζόμενος ὁ Σατῆρ, ἑξαίρετως σάκκον δὲ καὶ
 σάκκον τῆσιν ἔχει, ἐπὶ γὰρ ἔχει τὸτο ἢ κελύσει μανίκια

ἀριεπλέτερον ἢ τὸτο παρῆσιν, καὶ ἢ ἐπιδύσει οἱ ἱερεῖς τὸ
 ἀρχιερατικόν, Σάκκος καὶ τὸτο καλεῖσθαι. Balsamon de
 Privileg. Patr. pag. 446. ἐπὶ καὶ ἰσὺ τὸ, καὶ σάκκον, καὶ
 πολυσαύριον, ἢ ἑστὸ γαμμάτων σιχαρίων, πρὸς Πατριάρ-
 χικὴν καὶ μόνον δεξιὰς ἀγίωσιν, &c. Id rursum
 repetit pag. 450. καὶ οἱ ἀγιώτατοι Πατριάρχαι, τῶσιν
 ἀναπληρῆσιν τὸ κεφαλῆς ἢ ἀγίωσιν ἐκκαλοῦσιν τὸ θεῖον, ἐπι-
 δύσιν τὸ σάκκον, καὶ μὲν ποσειδῶν καὶ τριγωνίον σιχαρίων,
 &c. Denique pag. 447. τὰς σάκκους, πρὸς χλαῖναν τὸ
 ὕβριος Christi significare ait. Demetrius Gemistus
 MS. de Sacra Patriarchæ Liturgia : ἰσὺ τὸ σάκκον ἢ τὸ
 Πατριάρχου τὸ φανόλιον, ἢ τὸ σάκκον, λέγεται, &c. Do-
 cas Hist. cap. 42. καὶ λέγῃ ἰσὺ ἐν μίση τὸ βαρβάρων ἰσὺ
 φορέσιν σάκκον ἀρχιερατικόν, καὶ ἴσιν ζουμῶσιν ἐπιτρα-
 χύλιον χροῦσιν. Malaxus in Hist. Patr. pag. 147. ἰσὺ πορ-
 τήσας αὐτῷ Μητροπολιτικῷ Μοναχῶσιν, καὶ ἰσὺσιν αὐτῷ
 μὲν τὸ ἴδιον ἐπιδύσας, τὸ ἀρχιερατικόν, τὸτο πολυῖμος
 σάκκον, καὶ ἀμοφορίον, καὶ τὸ ἰππολίπτον. Vide Phranzem
 lib. 3. cap. 23. Extr. Scribit idem Malaxus in Chron.
 MS. Alexium Comnenum Imp. Episcopum Lacedæ-
 monis exercisse in Metropolitanum : deinde ait : ἐπὶ
 τὸ Πατριάρχαις Εἰσαθίς ἰσὺσιν ἢ ἢ σάκκον αὐτῷ ἐν τὸ ἱερ-
 γίωσιν. Vide Tabellam VIII. ex his quæ initio hujusce
 operis delineantur.

Σάκκος, Vestis, Imperatoribus, ut Patriarchæ, pe-
 culiaris, talaris petinde & corpori stricta, & abs-
 que manicis, uti exhibetur in imaginibus Michaelis
 & Manuelis Palæologorum, in Familiis Byzanti-
 nis, ubi nigra effingitur in Codice operum S. Diony-
 sij, qui asservatur in Monasterio Sandionysiano :
 Codinus de Offic. Palat. cap. 6. num. 35. ἐπεὶ γὰρ ὁ βα-
 σιλικὸς τὸ σῆμα φορεῖ, ἑτέρον τὸ ἴδιον ἢ φορεῖ, ἢ μὲν τὸ
 σάκκον καὶ τὸ δάδωμα. Ubi quod δάδωμα vocat, est
 zona latior, quâ renes cingebant, ut est in iisdem
 imaginibus. Nigrum etiam fuisse saccum docet idem
 Codinus num. 37. ex Cod. Reg. ubi ait ἑστὸ τὸ σάκκον
 μίλων ἑστὸς, τὸ τὸ βασιλικῆς κρέσιν ἰσὺσιν. Adde
 cap. 10. num. 3. cap. 17. num. 14. 34. Vide Tabellam
 I V. ex his quæ initio hujusce operis delineantur, &
 Gloss. med. Lat. in *Saccus*.

Σάκκος Feminis etiam tribuere videtur Historia
 Politica pag. 20. ubi de Demetrio Palæologo Despo-
 ta : ὡς ἐν ἐλίγη ἢ ἰταλιότησιν, καὶ ἢ ἀσποπία τὸ ἢ θυγα-
 τρὸς αὐτῷ τῆς κόσμου ἴδωσιν ἐν τῷ Πατριάρχῳ ἢ ἢ ἢ
 ἢ ἢ ἢ σάκκον ἢ ἀρχιερατικόν, ἢ τὸ ἴδιον.

ΣΑΚΗ, *Saccus*, Σάκκος, in Corona pretiosa.
 Alexius Rharturus Doctr. 3. ὁ ἴδιος θῆλει ἡρῶσιν
 ὡς σάκκον τριχύν μακρὸς, καὶ ἢ σάκκον ὡς ἰσὺσιν αἶμα.

Σάκκος. Joannes Moschus in Limon. cap. 9. ἰσὺσιν
 τὸ ἴδιον σάκκον, καὶ ἢ τὸ μίση τὸ κελύσει αὐτῷ ἐπιδύσας
 ὡς ὄχι. Leontius Episcopus Neapolcos in Vita MS. S. Joannis Eleemonis : καὶ δίδωσιν αὐτῷ ἢ σάκκον ὡς
 πρὸς ἑσθίαν λίθων. Eustathius II. n. οἱ παλαιὸς καὶ τὸ σάκ-
 κον φασί, ἢ δὲ ἰσὺσιν γράφεται n. & III. v. ait ab Atticis
 cum unico n. scribi.

Σάκκον, Σακκίον, eadem notione. Eunapius in Æde-
 sio : σακκία τὸ ἀδρὰ καὶ ἰσὺσιν βασιλεύσιν. Proverbia
 Græcobarb. MSS. προσηγορίαι θι, ὡ πρὸς τὸ, τὸ σα-
 κκίον σε πάλιν, καὶ πρὸς τὸ ἰσὺσιν σακκίον. Rursum :
 ὅταν ὁ θεὸς τὸ ἡμῶσιν, τὸ σακκίον ὁ διάβολος. Mauricius
 lib. 10. Strateg. cap. 3. καὶ πρὸς τῆς κρέσιν ἀπὸ τῆσιν τύλαι
 καὶ σακκία γέμοσιν ἄχρα καὶ ψάμμεν. Continuator
 Theophanis lib. 4. num. 21. ἐν τούτῳ πλῆθος μὲν
 ἑτέρον ἀρκεῖ, ἢ χροῖσιν κελύσει τρία. μεταρσία ἢ
 σακκία ἰσὺσιν. Adde Symeonem Logoth. in Michae-
 le Theophili F. n. 15. & Scylitzem p. 545.

ΣΑΚΟΥΛΟΝ, Σακούλιον, Σακκούλιον, *Sacculus*.
 Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1062. Πύρα, τὸ σάκκον.
 Alibi : μαρσίπιον, τὸ σακκούλιον. Rursum : Φασκούλιον,
 ἱμάτιον, καὶ σακούλιον. Moschopolus : πύρα τὸ σακ-
 κούλιον.

κέλευν. Lexicon MS. ad Schedographiam :
 Πῶθι ἡ λέξις το πῶ , πῆρα καὶ τὸ σακκῖον.
 Orneosophium cap. 49. pag. 216. ἀψίδιον ἄγρον μὲν
 ἀξυλῆτο χοιραῖον τρίψας , καὶ ποτίσας σάκκικον δέσματι
 ἀπαλῶ , τὰ ἐπισηραμμένα μαλακμάλα ἀναγαμέσσι. Adde
 pag. 252. Joannes Diacon. ad Scutum Hesiodi :
 περιήχη ἡ πλὴ κεφαλῶν σακκῖον ἄγρον. Infra : ἐκρί-
 μιθὶ ἡ δὲ τὸ σάκκικον κροσσῶσι χυθῖ. Threnus de
 Capta à Turcis Constantinopol. MS.

Πῶθιόν σου ἡ σακκῖόν σου ἡς ἕως τὸ δουλῆσαι σου.

Σακκουλῆς , *Sacculum* , in Epistola Joannis Maxi-
 mi ad Theodosium Zygomalam , apud Crusium in
 Turcogr. pag. 217.
 Χαροσάκκον , *Sacculus Chariatum*. Ptochopro-
 dromus MS. ex Cod. Reg.

Καὶ βλέπω χαροσάκκα ζυμάτα τὰ χαρῖα.

Χεροσάκκον , *Sacculus manualis*. Ptochoprodro-
 mus ex Cod. Reg. MS.

Ἀνοίγω πλὴ ἀρελλῶν μετὰ τὰ βραχυμῶν κομάτιν ,
 καὶ βρισμῶν χαροσάκκον ἄλλο μικροπρίττιν.

Σ ΑΚΡΕ , *Accipitris venatici species* , Gallis Sa-
 cre , ex Gr. ἰραξ , uti vult Petr. Bellon. lib. 2. de
 Avibus cap. 14. Assise MSS. Regni Hierosolymita-
 ni cap. 242. ἰάν γίνετὶ τὸ πῶσι μπαρῖνι , οὐ καθά-
 λῆρις , οὐ βεργῖος ἐπὶ τῶν ἀνὶ τερῶν ἔχει τὸ ζυμάτιν τῶν , οὐ
 τὸ φερῖον τῶν , οὐ τὸ σακρῖ τῶν , οὐ τὸ ἐπιπῖριον τῶν , οὐ
 κακῖας ἕτερον ἔστιν. &c. Ubi Editio Veneta cap. 217.
Lasso il suo astor, falcon, sparavier, o altro uccello , &c.

Σ ΑΚΡΟΝ , *Sacrum*. Glossæ MSS. ex Codd.
 Reg. 1708. & 2062. σάκρον , καὶ σάκρα , πῶθι βυμαῖος
 τὰ ἱερά πράγματα ἢ σάκρον ἔστι πρᾶγμα τὸ δημόσιον
 ἀφιερωθῆν. Glossæ Basilic. σάκρα , τὰ ἱερά. Σάκρον , ἱερὸν.
 τὸ δημόσιον ἀφιερωθῆν ἢ πῶθι , ἢ ἐν ἀγρῶ σακρῶν , ἱε-
 ρῶν ἐκκλησιῶν. Qua notione postrema , σάκρα videtur
 accipi debere in Concilio Calchedonensi Act. 1. ἡ
 πλὴ σάκρον ἐτίθει τὸ ἱερόν , ἡ δὲ ἔστιν ἡ πῶθι ἐτίθει. Quo
 loco Interpres , *Secretarium vertit* : melius fortè si
Ecclesiam.

Σάκρα , *Sacra* , Epistola Imperatoris. Glossæ Ba-
 silic. Σάκρα , οἱ λόγοι τὸ δημόσιον , ἡ αἱ γραφαί. Lexicon
 MS. Cyrilli : Σάκρα , πῶθι βυμαῖος , τὸ παραχωρηθῆν
 ἀφιερωθῆν , κυρίως , τὰ ἱερά. Θεῶν γράμμα , in Conci-
 lio Ephesino part. 1. cap. 35. & in Calchedonensi
 pag. 51. 61. &c. Θεῶν ἐπιτομῶν ibid. Nilus Mona-
 chus lib. 1. Epist. 44. ἐκ πατρῶν καὶ πόλλας χάρτας κα-
 τασκευασθῆν , χάρτας φίλδς καλῶν ἱερῶν ἡ ὑπογραφῶν δε-
 ξῆν βασιλέως , δῖλον ἢ Σάκρα ἐνομάζει. Menander
 Protektor in Legat. ἱερίχθι ἡ. ἡς τε τὰς λειτουργίας τὸ
 λατρίων διακλίω Σάκραι , ἡ ἀμφὸν τῶν βασιλέων ἀπὸ
 ἱερομυθῶν. Theodorus Episcopus Homil. in Na-
 tivitate Christi : ταύτῃ τὸ Σάκρον λειτουργίῃ τῆ Ἱτα-
 λῶν φωνῆ , ὑποδείχθη ἀπὸς τι ἡ τὸ πόλιος ἐχθρῶς.
 Chronicon Alexandrinum an. 1. Theodosij : Θεοδόσιος
 βασιλεὺς ἴδους τὰς ἐκκλησίας τοῖς ὀρθόδοξοις , παλαιὰ ποιή-
 σας σάκρας , καὶ δώξας ἡ ἀπὸ τῶν λειτουργῶν ἀρετῶν
 ἔξουσιότητας. Id est , *mittens ubique Sacras* , seu *Epi-
 stolas*. Idem Chron. an. 9. Justinii : πῶθι τὰς θείας σά-
 κρας ἡς τὸ τιμηθῆναι τὰς ἀταξίας ἢ φόνος ποιήσας.
 Theophanes an. 24. Theodosij Jun. παρουσίασιν τὸ
 βασιλεῖα γράψαι σάκρον ἀπὸς Κύριλλον πλὴν σιγμάτων. &c.
 Ita an. 7. Zenonis , an. 6. Justinii Jun. an. 2. Leonis
 Isauri , Auctor Incertus post eundem Theophanem
 pag. 435. Symeon Logoth. in Leone Armenio num.
 12. Concilium Ephesinum part. 1. cap. 31. Pseudo-
 synodus Ephesina initio , Concil. Calchedonense
 part. 1. cap. 36. Constantinopolitan. V L. pag. 609.

Concil. VII. Act. 1. Nicenum II. pag. 49. 160. Edit.
 Labbeanæ : Apophthegmata Patrum in Ammona-
 tha , Menolog. 2. Augusti , & alij quos laudamus
 in Gloss. med. Lat. in V. Sacra.

Σακράειον , *Sacrarium*. Scholiastes Basilic. ad lib.
 46. pag. 169. Σάκρον μὲν ἔστι τὸ τόπος ὃ ἰδιωτῶς θεῶν ἀφιε-
 ρῆσαι Σακράειον ἡ ἔστι τὸ τόπος ὃ ἐστὶ τὰ ἱερά τῆν
 σκηνῶν.

Σ ΑΚΤΑΝΙΖΕΙΝ , ἡτο Σαδανίζον , *Sathana tra-
 dere*. Threnus MS. de Capta à Turcis Constantino-
 poli , de Mahumete II.

Ἐγίνεκεν ἄντιχρῖστος , τὸ κῶσμον σακκῖον.

Anonymus Interpres MS. ænigmatum Leonis Sa-
 pientis : καὶ τὸ κῶσμον πλειονάζει , καὶ τὸ κῶσμον σακκῖον
 Infra : αὐτὴ ἡ ἀνθρωποφάγα , καὶ τὸ κῶσμον σακκῖον
 ἔστιν.

Σ ΑΚΤΟΣ , *Sapientia* , ἀγῖος , in Glossis Basilic.
 Σάκρον , in Glossis Juris MSS. Ἱηροσίον , βασιλικὴ ἀν-
 τῖνα , ἢ δαρεῖα.

Σ ΑΚΤΟΥΡΑ , *Navigij species* , fortè *saqitta*.
 Constantinus Porph. in Basilio num. 43. Ed. Allat.
 60. Combef. ἐστὶ καὶ αἰσοὶ κομβάρια καὶ κῆντιον ἱεροῦ.
 προσῶ καὶ αὐτῶν ἀναλόγως καὶ πλῆθος μυσταρίων , καὶ
 πῶθι κῆντιον , ἡ σακκῖος καὶ γὰρ ἐνομάζουσι οὕτως
 πῶθι κῆντιον. Ubi Continuator Theophanis lib. 4 num.
 34. habet Σακκῖος.

Σ ΑΚΧΑΡΙ , *Sacchar*. Arrianus in Periplo Ma-
 tis Erythræi : ἡ μέλι τὸ καλάμεινον τὸ λειτουργῶν σά-
 κρον. Syntipas MS. τὸ ἱερίον ἔξουσι χυρῆς τὸ καλ-
 μῖνος σακκῖος , μετὰ δὲ ἰδιωτῶν τῶν σακκῖος ἔχουσι.
 Σακκῖος. Ptochoprodromus contra Hegume-
 num , ex Cod. MS.

Ὁ μὲν τὸ σακκῖος , ἄλλο τὸ δροσάτον.

Ὁξυσακκῖος , apud Theophylactum Bulgar. Archie-
 pisc. Epist. 58. ἔξουσι καὶ χυρῶν , καὶ τῶν πι-
 φειομῶν.

Σ ΑΛΑ , *Aula* ; αὐλή. Ex Italico *Sala* , & Gall.
Sale. Vide Gloss. med. Latin.

Σ ΑΛΑΒΑΤΙΖΕΙΝ , *Mussitare* , ἡ πολεμῶν , ἡ
 θορίζον. Chronicon Veneto-Byzantinum an. 1522.
 de Turcis : ἡ ὑπὸ τῶν ἡγετῶν Σαρῶν τὰ σαλαβα-
 τίσον καὶ τὸ αὐτῶν ἔστι.

Σ ΑΛΑΜΟΥΡΑ , *Salsugo* ; ἄλμις , Ταρχῶν
 nostris , *Saumure*.

Σ ΑΛΑΡΙΟΝ , *Salarium*. Lexicon MS. Cyrilli
 σαλῆρια , δλωρία. Glossæ Basilic. Σαλαῖον , δαπάνη ,
 δῶρον ἡμερίσιον , ἡ μῆνιαιον , ἡ ἐνοσίσιον κυρίως ἡ τὸ δι-
 δόμῶν ἔξουσι. Vide Modestinum in l. 9. §. 11. D.
 de Excusat.

Σ ΑΛΑΤΑ , *Acetarium* , *Satura herbaria* , τὸ ἔξου-
 βαρον. Ex Ital. *Salada*. Agapius in Geoponico cap.
 186. καὶ ἔστι ἔχει ἴσον τὸ χυρῶν ἡ τὸ αἶμα σὺ σαλατῶν
 καλῆται , &c. Vide Σαλαῖος.

Σ ΑΛΑΦΑΤΙΖΕΙΝ. Hist. MS. Apollonij Ty-
 rij : ἔστιν ἡ κῆντιον , πῶθι , σαλαφαῖον , πῶθι
 ἀπὸς καὶ τὰ ἔξου. Vide Καλαφαῖον.

Σ ΑΛΑΧ , τὸ ταύτον , in Lexico MS. ex Cod.
 Reg. 1843.

Σ ΑΛΒΟΚΑΝΟΝΕΣ , ita dicti *Agri Relevati
 salvo Canone* , ex Dispositione Antiochi Præfati
 Prætorio qui certam quantitatem ante se relevatis
 possessionibus nomine Canonis indixit , ut est in Nov.
 33. Theodosij , & in l. VII. de Collat. Donator. lib.
 10. Glossæ Nomicæ Vaticanæ MSS. Πυλοβάτης ἄγρῶ ,
 ἀπὸ τῶν ἀγρῶ , ἀπὸ τῶν ἀγρῶ. ἔστι ἡ ἴλλυριος
 ἡ ὑπὸ τῶν ὀφειλομένων τὸ μισθῶν ἡ τῶν ἔξου. χρονιῶν
 διαστήματι τὸ ἰαυτῶν ἱστορίας πρὸς ἑαυτῶν. ἀπὸ τῶν
 ἀπὸ τῶν ἱστορίας πρὸς ἑαυτῶν. ἀπὸ τῶν ἱστορίας πρὸς ἑαυτῶν
 ἀπὸ τῶν ἱστορίας πρὸς ἑαυτῶν. ἀπὸ τῶν ἱστορίας πρὸς ἑαυτῶν

των υπερφύσικων, ἢ βαρβάρων ἰστικῶν. ὅπου δὲ τῆς δημοτικῆς ἐπιπέδου τιμῆματι ὀλιγοσῶς, κύριον τὸ κατῆσθαι, κατελατῶσαι τὴν ἀλλοτρίαν αὐτῆς ἀπόδοσιν, χάρις δὲ ἀποδοσις ἢ διαχωρισμῶν τὰ δυνάμει. καὶ οἱ μὲν ἰδιωτὸν καθάπαξ φέρει ἰπιβληθῆναι αὐτοῖς ὀλίγη τινὶ πλάσει τιμῆματι ταῦτα ἰπριασθῆναι ὅσον κτήσιος εἶδος. Περὶ δὲ λέγουσι οἱ Ῥωμαῖοι οἱ τὸ παραλίκα μῶν ἐν τῆς τιμῆματι ἐλέμνου, μὲν δὲ ὅσον αὐτοῖς σωτηρίας μάλιστα τούτων. καλῶς δὲ ἢ τὸ Ῥωμαῖοι Σαλβακωνίαι, ὃ δὲ Βασιλεὺς Μαριαννὸς ἄριστα πρόβηκε τοῖς ὠνησαμένοις ἢ ἀναδύοι τὰ χάρις κομισομένοις ταῦτα τιμῆματα ἢ τὰ χάρις καθήχοντα πάλιν ἐκ ἐβδὸς διαπερθεθῆσαν ποσότητι δὲ προσόδῳ τῆς δημοτικῆς συναγαθῶν.

ΣΑΛΒΟ-ΚΟΝΤΟΥΚΤΟΣ, *Salvo conductus*, apud Sguropulum in Historia Concilij Florentini sect. 2. cap. 35. 38. sect. 7. cap. 3. 11.

ΣΑΛΓΑΜΑΡΙΟΣ, *Salgamarius*. Concilium Calchedon. Act. 11. ἐπὶ σαλγαμαρίου χειροτονῆσαι, καὶ ὅτι τὸ ἀνατρεπῆναι. Vide Bellonium lib. 3. obser. v. cap. 27. & Gloss. med. Lat.

ΣΑΛΓΕΜΜΑ, *Sal gemma*, *Sal fossilius*. Agrippius in Geoponico cap. 199. ἰπριασθῆναι, εἶναι, καὶ ἴσθαι ἄλλοις περιβλεπῶν, ἐπὶ ὅτι ἄς τὰ βυθῶ, ἐν τῷ λαμπρῶν ἄς μαργαρίται, δι' αὐτὸ τὸ λέγουσι Σαλιτζήροι Σαλγάμμα. Vetus Cod. MS. De inauguratione ferri. *Alantem rotundum*, & *sal lucidum quod Gemma vocatur*, & *calcanium ex aceto acerrimo tenuitur in areo mortario*, &c. Matthæus Silvaticus: *Sal costum*, *sal Metallinus*, *sal tabarzes*, Idem. — Et dicitur *sal gemma*, quia clarum est ut gemma, & est vena certa, & est calidus & siccus, & habet effectum salis armoniaci, & fit ex eo suppositorium. Alibi: *Sal gemma*, *Cappadocium*, idem. Martinus Rulandus in Lexico Chymico: *Sal Gemma*, id est *sal Adrom*, *Sendar o Sabachi*, *sal Metallinus*, *sal Ungarionus*, *sal Lucidum*, idem.

Σαλιτζήμα, apud Myresum sect. 1. cap. 29. Σαλιτζήμα, ἴσθαι μαργαρίτας ἄλλοις. Cap. 477.

ΣΑΛΕΜΑ, Σαλαφία, *Mobilitas*; *Motio*, pro σάλωμα, κίνηση, ἀσασία.

ΣΑΛΙΑ, *Dacis*, *Cornulaca*, τραχίον, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 632.

Σαλία, *Sulfitia*. Vide in Σάλῳ.

ΣΑΛΙΑΚΑΣ, *Limax*, Κοχλίας, Σαλιτικός. Vide Σαλιτικός.

ΣΑΛΙΑΒΑ, *Teli genus*, idem cum Martiobarbulo. Glossæ Basilic. μαρτζομαβυλον, ἢ νῦν σαλίβα. Leo in Tact. cap. 7. §. 4. ex Rigaltio: nam Græca desunt in Editione Meursij: ἄς τὸ ῥίψαι μήκοιεν ῥηπάρων καὶ μαρτζομαβυλον, ὅπου λίγη νῦν σαλίβα, ἢ τζακίον. Constantinus in Tact. p. 6. γύμαζε ἢ αὐτὸς ἄς τὸ ῥίψαι διὰ μακρότην ῥηπάρων, ἐν σαλίβαν, ἢ τζακίον. Codinus de Offic. cap. 4. num. 40. φέρει ἢ ἔστῳ διὰ τὸ ἄριστον μέρος τὸ ζῦναι ἀπὸ σιρομασίω, ἐν κοινῶς καλεῖται σαλίβαν. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Σαλίβας ἔχον Τουρκίας, ὁμοίαν ἀπυλατίαν. apud Theophanem in Rhinotmeto pag. 315. occurrit quidam Theophylactus cognominatus Σαλιτικός, id est *Telorum artifex*.

ΣΑΛΙΒΑΡΙΑ, Σαλιβαρίον, Σαλιβαρία, *Franum*, *Luratum*, *frani habena*, *livia*, χαλινός, quoddam salivam equis moveat. Corona Pretiosa: Σαλυβαρία, *Caristinum*, *livia*. Glossæ Græco Lat. Σαλιβαρίον, *Lura*. Theophanes an. 21. Constantini M. & ex eo Georgius Hamartolus in Chron. MS. τὸ δὲ ἴδων τὸς μὲν οἱ πάλιν ἰαυτὸ περιπεραλαίαν ἐχάκωντο, τὸς δὲ ἀέμιξοι τῆς σαλικαρίης τὸ ἰπριῶν αὐτῶν. Anonymus de Invent. S. Crucis pag. 1701. Edit. Gretzeri: καὶ δὲ μὲν σαλιβαρίον ἀνδρα πεισὸν ἐν ἰπριῶνι, ἴσθαι ἀπὸ αὐτῶν, Βα

σίλιος ἵπτασμα ἐν μυστήριον φύλαξον λάβει τοῖς ἴσθαι τῆς, ἐν πεισὸν μοι σαλιβαρίον ἐν τῆς χαλινῶ τὸ ἴσθαι, ἐν δὲ ὁ Βασιλεὺς καθίξοι. Adde pag. 1709. 1717. Edit. 1616. Damascenus Studita Homil. 18. καὶ ἴσθαι ἴσθαι ἐν τὰ ἀσπίδα διὰ τὰ σαλιβαρία τὸ ἀλῶν τῶν. Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 5.

Μετ' ἄλλο χεῖρ βάσσαζι τὸ σαλιβαρία κέρι, ὅπως εἶ παλατρία τῆς ἴσθαι τῶν δέξασθαι.

Idem lib. 6.

Ἡ σίλα τὸ ἀλῶν τῶν, ἀπὸ τὸ σαλιβαρία.

Rursum lib. 6.

Τὸ σαλιβαρία ἀλῶν τῶν βασιλέως μὲ τὸ χεῖρ.

Lib. 8.

Μετ' ἄλλο χεῖρ σῶτομα πιάσθαι τὸ σαλιβαρία.

Et lib. 11.

Καὶ μόλο τὸ ἴσθαι ἴσθαι σαλιβαρία.

Adde Georgium Contarem in Hist. Athenar. pag. 22. Hinc dicitur nescio quis

Σαλιβαρίας, apud Theophanem an. 7. Nicephori Generalis, & alius apud Leonem Grammaticum, & Symeonem Logothetam in Basilio num. 17. *Franorum artifex*.

Σαλιβαρίων, *Frenate*, χαλινῶν.

ΣΑΛΙΓΓΑΣ, *Cochlea*; κοχλίας, in Corona pretiosa. Portius habet Σαλιγασ.

ΣΑΛΙΞ, *Salix*, ἴτις, Ῥωμαῖοι. Hesychius.

ΣΑΛΙΝΤΖΑΔΑ, *Sitoma ex lapidibus*, λιθόσπωμα. Σαλιτζαδῶν, *lapidibus stratis*, λιθόστρωτον.

ΣΑΛΙΟΝ. Vide in Σάλῳ.

ΣΑΛΙΟΥΛΑ, *Saliunca*, *Nardus Celtica*. Glossæ Jatricæ ex Cod. Reg. 1673. Νάρδῳ Κελτικῶν, καὶ Ἰσθαι σαλιούλα.

ΣΑΛΜΗΤΡΙΟΝ, *Nitrum*: *Salnitro*, Ital. Phortius de Re militari lib. 1.

Καίβανον καὶ σαλμήτριον, Μπρέτζον, καὶ χαλινῶν, καὶ θίον.

Matthæus Silvaticus: *Salnitrum*, & *Bauwach*, I. *Afronitrum*, &c.

ΣΑΛΜΙΚΑ, σάλια, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 1673. apud Matth. Silvaticum, lego, *Selocha*, I. *Cassia lignea*.

ΣΑΛΜΟΝΙΑΚΩΝ, ἄλλο ἀμμονιακῶν, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Sal Ammoniacum*.

ΣΑΛΜΠΗΓΓΙΟΝ, *Tuba*, Σάλπιγγις. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Ἔδωσαν τὰ σαλμπήγια, τὰ φλάμπυρα ἐξαπλόσαν, Ita alibi non semel.

ΣΑΛΟΝΙΤΡΟΝ, *Nitrum*, apud Petrum Theoponicum de Archemia MS. Vide in Σαλιτικός, & supra Σαλιτικός.

ΣΑΛΟΣ, *Saliva*. Moschopulus: σίλιον, τὸ κοινῶς σάλῳ. Herodiani Epimerismi MSS. Σίλιον, τὸ σάλῳ.

Σάλιον, eadem notione. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Σίλιος τὸ σάλιον, Σιλιώδης ὁ μαργῶς τῶν. Glossæ Græcobarb. σιλιώδης πάλιν σίλιον μὲ τὸ σάλιον. Ptochoprodromus contra Hegumenum ex Cod. MS.

Ἐπίσταν τὰ σίλιον μὲ, Χριστῶν, τὰ πάλιν ἰπρίασα.

Georgius Contares lib. 2. Hist. Athenarum: τούτων ὄβριον τὸ Ποσειδάων μὲ λόγια ἀρχαῖα, ἐπὶ δὲ τέλει τὸ ἴσθαι τὸ πρῶτον μὲ πολλὰ σίλιον. Adde Fr. Richardum in Scuto fidei part. 1. pag. 37.

Σαλίον, *Salivofus*, Πτυλιώδης, Σιλιώδης. Portius.

ΣΑΛΟΣ, *Simplex*, *Sulium*. Aliis ἀπλῶς. Moschus in Prato spirit. cap. 111. ἰπριῶν τὸ ἄς σαλίον. Apophthegmata Patr. in Ammonia num. 9. ὃ δὲ γάρων ἰπριῶν καὶ ἰδὲ γάρων τῶν ἴσθαι πάλιν αὐτῶν, καὶ ἰπριῶν. Οὐτῶν.

Οὐτὸ εἶς γίμνησας ἐστίν. Ita in Eulogio , in Joanne Pauli discipulo , & in Mose num. 2. Miracula S. Georgij Mart. num. 55. οὐκ οὐκ καὶ οὐκ καὶ , ἐξ ἧς ἡ γίμνησας καὶ σαλός . Palladius in Hist. Lausiaca cap. 41. 42. ἔστι δὲ παρθένος ἑξ ἧς κρεῖται ἐπιχειρηθῆναι . Μίαν ἰσχυρὰ σαλῶν ἐπὶ τῷ μαζορῶν ἐστίν ἡ δὲ οὐκ ἐκ κολυμβῶν τὰς παρχύτας . Infrà : ἰδέσθαι ἢ τῆτο πάσαι, ἐξίστησαν λίγναι αὐτῷ , Αἰβῶ , μὲ πᾶσι ὕβριν , σαλὸ γὰρ ἐστίν . Nicephorus Presbyter M. Eccl. Constantinopol. in Vita MS. Sancti Andreae cogn. Sali : Ubi Christus : Τρίχι μὲν ἃ καλὸν ἀγῶνα γυμνὰς , ἢ γίμνησας δὲ ἰμὲ . Infrà : ἐπιλαθῆναι ἢ ὁ κρυπτός ἄλιος , καὶ ἀρανομήτας εὐλόγῳ πυρὶ , ὁ μακαρίος Ἀνδρίας , ὁ ἕξ κῶστον πίστεως καὶ ἕξις , κατὰ τὴν ἰσχυρὰν , καὶ ἐπὶ πᾶσι ἐξιδιαιτέρως , &c. Meminit Evagrius lib. 4. Hist. Eccl. cap. 34. 35. Symeonis & Thomæ ἑξ ἧς κρεῖται σαλῶν . Laudatur Vita ejusdem ἃ ὄνομα Συμεὼν ἃ σαλὸ in VII. Synodo Aët. 4. qua habetur in Codice Colberteo 477. Alterius meminit Balsamon ad Can. 60. Synodi Trullanz : ἃ μὲν τὸ Σταυράκιον ἐκάνον ἃ Θεοδόσιον , ἃ ὡς ἀληθῶς διέχον , ἐπιχειρηθῆναι ἑξ ἧς τὸν μωρίαν , &c. Joannes Carpathi Episcopus de Anachoretis , MS. καὶ κατεδέχθη αὐτὸν ἰπᾶν ἃ Αἰβῶ Μέρου ἃ σαλῶ . Idem : ἀδελφὸς ἀποστολέμενος μωρίαν . Infrà : σαλός . Proverbia Græcobarb. MSS. σαλός καὶ ἐξήγρησεν ὁ Θεὸς μὲ κρῖνον . Proverbia seu dicta vulgaria MSS. ἀπὸ σαλῶν ἢ μωρίαν τὰ μᾶλλον τῶν ἀλάθων . Ptochoprodromus de sua paupertate , MS.

Καὶ λίγναι μὲ , ὄψασαι , σαλὸ , μὲν σὺν δὲ χίτῳ .

Idem Joan. Carpathi Episc. in Narrat. MSS. de Anachoretis : ἑξ ἧς τῶτο λῆρον ἃ πρὸς ταῦτα , ἢ αὐτῶν μωρίαν ἑξ ἧς ἃ κρῖνον , ἢ αὐτῶν σὺν ὁ κρῖνον .

Σαλιτός , Stultitia , in Apophthegmatis Patrum in Ammona num. 9.

Σαλιτός , eadem notione . Nicon in Pandecte MS. καὶ ὅτι τὰς τὸ σαλιτός ἢ τὸ σαλόν ἐξ ἧς ἃ μὲ γινῶ Συμεὼν , καὶ Ἀνδρίαν ἰπᾶν δὲ κρῖνον , αὐτῶν γένουσι ἀποδοκιμάζουσι , καὶ πᾶσι πάσαι ἄσπῳ τὰ ταυῦτα κολύβουσι .

Σαλιζόν , Stultum agere . Vita MS. S. Symeonis propter Christum Sali : ὅτι ἑξ ἧς παραχρῆμα ἀπὸ αὐτῶν σαλιζόν ἰπᾶν , &c. Vide Gloss. med. Lat. in Salus .

Σαλία , Stultè & ineptè dictum . Ptochoprodromus contra Hegumenon , ex Cod. Reg.

Καὶ φιζῆσαι πῖναι ἃ πυρὸν , καὶ ἑξ ἧς τὰς σαλιείας , Καὶ τὸ τὰ λίγναι ἀνάμωσι , ἢ μὲν παρῆται .

Hinc fortè nata vox Sale , apud nos , pro te turpi .

ΣΑΛΟΦΑΚΙΑΛΟΣ . Vide in Φακιόλιον .

ΣΑΛΣΙΚΟΠΩΛΗΣ , exponitur ἀλλασπώτης , apud Auctorem Etymologici Fariar , Farciminum venditor , vide mox Σάλτσα .

ΣΑΛΤΖΑ , Embamma , Intinellus , ex Ital. Sal-sa . Nicetas de rebus post Excid. Urb. num. 5. ἄσπῳ καὶ ἢ ἐπὶ σκορῶν ἰσχυρὰ μᾶλλον τῶν ἐξ ἄλλων χυμῶν δριμυτότερον πᾶσι αἰσθησι . Ubi Codex Barbarogt. MS. σαλτσίαις ἢ ἀπὸ τῆν αἰσθησι ὄσπῳ , καθὼς ἢ πᾶσι σαλτσίαις αὐτῶν ἰσχυρῶν μὲν ὄσπῳ . Lexicon MS. ad Schedographiam :

Ὅστιν τὴν ἢ τὴν πᾶσι ἰσχυρῶν σαλτσίαις .

ΣΑΛΤΩΝ , Salus , Silva . Procopius Gazæus in lib. 2. Paralipom. cap. 14. πᾶσι ἢ Παλαιστίνης τὰ ἴπῳ , δὲ ἢ σαλῶν ἰσχυρῶν Γερμανικῶν ἑξ ἧς τὰ ἑξ ἧς ἑξ ἧς .

ΣΑΛΤΒΑΡΛ . Vide in Σαλιβίαιον .

ΣΑΜΑΜΥΘΗΝ . Vide in Τυρκοβούσις .
ΣΑΜΑΝ , Σαμάρια . Vide in Σαμάρια .
ΣΑΜΑΡΔΑΚΟΣ , Moris , Impostor . Vox Afro-rum , apud Chrysostrum Homil. 18. ad Ephesios . Vide Gloss. med. Lat. in Samardacu .

ΣΑΜΑΡΔΑΡΙΟΣ , Ptochoprodromus MS. contra Hegumenon :

Ὅσα ἄσπῳ Σιβάσι πᾶσι , ἢ δὲ Κυροπαλάτης , Σαμαρῶν πᾶσι ἢ χαβαρκατάλυται .

ΣΑΜΑΡΕΙΤΪΝ ὄνομα ἢ , Lepra . Vita S. Melanæ Romanæ MS. αἰὲρ τις τὰ Σαμαρῶν τὸ σῶμα αἰματώος ἐοικῶσ . Galenus in Lexico Hippocrat. Φουρίων 100ῳ , ἢ ἐξ Φουρίων , καὶ τὰ ἐξ ἧς τὰ ἄλλα ἀναλόγια μίαν πλιε-τάζουσι : δαλύθου ἢ κρῖνον δαυδὸς ἢ Ελευθερίαις .

ΣΑΜΑΡΙΤΙΖΕΙΝ , Agarenorum religionem profiteri , in Chron. Alexandr. an. 3. Justiniani : καὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῶν Σαμαρειτῶν ἑξ ἧς ἑξ ἧς .

ΣΑΜΒΑΣΤΗΣ λῆθος , apud Nonum de Cusat. morb. cap. 128.

ΣΑΜΒΟΥΚΗ , Sambuca , Cytharæ species , & Tormentum bellicum . Helychius : Σαμβούκος , ἢ μόνον τὸ μωσπὸν ὄργανον , ἢ μίμησιν ἰθάς , ἀλλὰ καὶ πολυκτυτῶν , ἢ Βίτων . Utamque notionem attigimus in Gloss. med. Lat. Sambucæ veto descriptionem ex eodem Bitone habes apud Rigaltium in Notis ad Onofandrum .

ΣΑΜΕΛΛΙΟΝ , pro Σαμύλαιον . Theodosius Zigomalas MS. de Statu Ecclesiarum Orient. Μωροφουσίῳ , ἢ καὶ Μοροβιλήῳ σαμύλαιον τῶν σαλῶν ἢ τὸ ἀντι-φύρον .

ΣΑΜΙΑΜΙΝΘΟΣ , Stellio , ἀσκλαβώτης , in Gloss. Vide Bellonij observat. lib. 1. cap. 36 .

ΣΑΜΙΟΤΗΝ , Samiars , Acutus , Subigere . Leo in Tacticis cap. 5. §. 3. σπαθία ἰσχυρῶν καὶ σπα-μωρίαν . Alibi : ἑξ ἧς σπαθία σπαθία σπαθία σπα-μωρίαν . Ita etiam Constantinus in Tacticis . Ferra-mentia samiatia , apud Vopiscum in Aureliano . Nonius Marcellus : Samium est acutum : unde samiare est acutere . Vide Salmasium ad eundem Vopiscum .

Σαμίτωρ , Samiator , ἀκοντικὸς , in Gloss. Lat. Gr. Glossæ Græco-Lat. ἀκοντικὸς , Samiatium , Cotiatium , Acutiator . Leo in Tactic. cap. 4. §. 50. σαμίτω-ρας , τοξοποιὸς , τρυγητοῦς , &c. Constantinus in Tacticis pag. 21. ὁμοίον ἰσχυρῶν ἀσπῳ καὶ χαρ-ζῖτου καὶ σαμιάτωρι , καὶ σαμίτωρι , τοξοποιῶν , &c. Adde Mauricium lib. 12. cap. 7. ubi perperam edi-tum σαμιάτωρας . Vide Vegetium lib. 2. cap. 14. & ibi Scriverium pag. 564 .

ΣΑΜΟΘΡΑΚΙΚΗ , Laurus , Δάφνη , apud Interpol. Dioscotid. c. 729 .

ΣΑΜΟΥΧΟΣ , Sambucum . Glossæ Jaticæ ex Cod. Reg. 1673. ἀειθαλής χυλός , αεροξυλλῆς ἢ σα-μύχη ζωμός .

ΣΑΜΦΙΡΟΣ , Saphirus , Σάφειρος . Occurrit in Turcogæcia Crusij pag. 319. Portius Iacobi scri-bit . Epiphanius Archiepiscopus Cypri de duode-cim lapidibus Summi Pontificis , σαμφύρος παραφύ-ζαν μὲν ἐστίν , ἢ ἐστὶν ἰσχυρῶν , &c. Georgius Hamatolus in Chron. MS. ὁ ἢ δὲ τὸν ἰσχυρῶν , ἰσχυρῶν , σαμφύριον , &c. .

ΣΑΜΧΑΝΤΑΛ , ἢ καλκευθῖδα . in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843 .

ΣΑΜΨΑΙΟΙ , Hæretici sic dicti ex voce Hebraica , quasi Puri , inquit Nicetas in Thesaurō Orthod. fid. lib. 5. pag. 100. qui & Heliceizi , à quodam ejus doctore appellantur .

ΣΑΜΨΗΡΑΙ , apud Suidam exponuntur σπάσαι

βαρβαρισμῶς, ex Anonymo, qui has recenset inter alata Trajano munera à quodam barbaro.

ΣΑΜΨΩΣ, *Feniculum erraticum*, apud Interpol. Dioscor. c.487.

ΣΑΜΩΛΗΤΙΚΟΝ, apud Myrepsum sect. 22. cap. 10. vox Ignorata Fuchσιο.

ΣΑΝ, pro *σαν*, *tanquam*, *velut*. Anonymus de Nuptiis Thefei :

Σάν ὁ Θεός ἐγμίσει ἐκείνο τὸ πλῆθος,
Στὴν ἀρχοῦς τε γύεισι, &c.

Alibi :

Ἐμερῶν σάν πικρὰν ἄλλα, ἐξ ἧς τὸ βυρβύριον ῥόδον.

Occurrit passim.

ΣΑΝΑΠΑΡ ἰχθυήτι, *κυκνώσει ἰνδικά*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΑΝΑΤΟΣ, *Sanatus*, *Sanus*. Historia Apollonij Tyrij :

Αὐτὸς τὸ τέκνον ἔλαβεν σανάτον καρδιακόν.
Ναταναήτου σπλαγχνικὰ σανάτον δεικνύου.

ΣΑΝΑΧ πύχαι, ἢ ἰπταυει, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΑΝΔΑΛΑΡΙΟΝ, vicus Romæ sic dictus, ab Apollinis Sandalarij simulacro, cujus vici meminit Galenus de Libris suis statim initio, ubi observat Bibliopolarum apothecas in eo extitisse : ἐν γὰρ τοῖς τῷ Σανδαλίῳ, καθὼ δὲ πλῆθυσαν ἦν ἐν Ρώμῃ βιβλιοπωλείων ἔστιν, *ἰκασάμετα*, &c. Vide Rosinum & Dempsterum lib.2. Antiq. Rom. cap.7.

ΣΑΝΔΑΛΙΣ, Σανδάλῳ, Σανδάλιον, *Scapha majori navigio adjuncta* : vox etiamnum in usu in Tractu Carthagenensi & Tunetensi. Hanc sic dictam volunt ob gallicularum similitudinem. Vide tom. 6. Basilic. pag.647. Chronicon Alexandrinum pag.902. καὶ ὁ πῶς ἐξ αὐτῶν τῶν Περσῶν λυρῶν βαλὼν ἑαυτὸν ἐκκαρβαίνε λογόμῳ ἐσθλαίνε ἐπὶ ὄψῃ, &c. Theophanes an. 1. Leonis Isauri : οἱ ἦν τὸ δύο σάλων τέτων λιγύπλοι καθ' ἑαυτοὺς βυλευσάμενοι, τυκτὸς τὸς τὸ καλίαν σανδάλους ἀρωματι, ἐν τῇ πόλει προσέβουον. Ubi Hist. Miscella : *Navium ferentium frumentum sublatis lintribus ad Urbem confugerunt*. Nicetas Barbarogr. in Manuèle lib.4. num. 1. pro ἀκάτιον, σανδάλιον habet : & in Isaacio lib.1. τὰ τέτων πλοῖα περισπάζοντες, καὶ μετὰ σαίδων παχῶν ἐς ἑῶν αὐτὰ ἀνυψώσαντες, ἀπὲρ ἀλυστικῶν σανδάλων ἐς πολυμικὰ αὐτὰ μυτικένικασον. Et in Murtzuphlo ex Cod. Barbarogr. Reg. ἐς σανδάλιον ἰμβάλων, ἐξ δύο ἰνύχαι μετ' αὐτῶν, &c.

ΣΑΝΔΑΡΑΧΗ, in Glossis Chymicis MSS. ἔστιν ἰδρῶν ῥυρῶν ἢ ἀπὸ κινεθάρως. Anonymus de Architectura sub Palladij nomine Editus à Vineto : *Sandaraca plurimis in locis generatur, sed optima in Ponto & juxta flumen Tranicum*.

ΣΑΝΔΟΝΙΚΗ, *Abfynthium marinum*, apud Interpol. Dioscor. c.432.

ΣΑΝΔΡΑΟΥΣ, *βερνικῶν*, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Sandaraca*. Vide in *Berberis*.

ΣΑΝΔΥΣ, in Glossis Chymicis MSS. ἔστιν χυρῶς.

ΣΑΝΕΤΑΝ, ἐξ σαυτάλ, τὸ σαίτωλον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΑΝΙΔΙ, Σανίδας, pro *σανκ*, *Tabula Bartholomæus Monachus in Elencho Agareni* : ἀλλὰ καὶ σαυδάς ἐστὶ σιβαστία ἀσθῆν' ἐξ γύρῳ τῷ μασητικῷ σαυδάς, ἐς δαυθῶν τῷ σαυδάλιον ὑμῶν. Σανίδαί, *Tabellula*, Σανίδιον.

ΣΑΝΙΔΕΣ, *Tituli affixi prædiis*, de quibus egimus in Gloss. med. Lat. in V. *Titulum*. Lexicon MS. Cyrilli : Τίτλῳ, σαυδίων. Justinianus in Nov. 17. cap. 15. σαυδάς ἢ ἐπιβιβῆναι χωρίοις ἀλλοτριῶς, ἢ ἰργασθῆναι ἐν πόλει δεικνυμένῳ, καὶ ἐπιγράψαι τὰς ἰσχυρῶν ἀποσκευῆς, &c. Adde Nov. 30. cap. 8. §. 1.

Nov. 164. in proem. Nov. Justiniani de divinis Dominibus initio, & cap. 2. Agathias lib. 5. τότε δὲ ἐνὶ τῷ ἰμίλῳ διαβρώμενος ὡς ἀρα ἐδικαίωται ἐν ἀντηρῶν, ἀδικῶς τε ἐκ τὰ μάλισσα γένεσι, ἐξ πολλῶν ἔσται τὸ αἰεὶν ἀφαιρῶν, ὅτι τε αἱ γραφαὶ σαυδάς ἐκταῖ, καὶ τὰ ῥάκου ὑποπόρφυρα ἐς τὸ δε αὐτῶν ἀπεκλιβῆσαν ἢ δὲ πολλὰ τοῖς τῷ ἐν δαυθῶν αἰεὶς βαρῶν ἐπιβαλλε πλὴν ἐς βαδλίαι ἴσως ἀφαιρῶν. Vide in Σάματτον.

ΣΑΝΙΑΟΝ, *Ægyptiis*, *Scammonia*, apud Interpol. Dioscor. c.752.

ΣΑΝΟΣ, Σανόν, *Fenum*, *sarum*, *καρπῶν*. Corona pretiosa : Σανός, *Fenum*, *χλω*. In Turcogracia Crusij Σανὸν scribitur.

ΣΑΝΣΑΦ, ὁ χυλὸς τῶν ἰτίων, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Humor salicis*, vox Arabica.

ΣΑΝΣΙΘΑΓΙΕΣ, *Saxifraga*. Glossæ Jatricæ MSS. Cod. Reg. 1047. *Ἀλισπάρτις*, ἢ ἔστι οἰμῶν τῶν σαυραγῆς.

ΣΑΝΤΑΝ, ἢ Σαντάλ, exponitur ξύλον ἰνδικόν, in Lexico Græcoarabico, quod describitur apud Matthæum Silvaticum in V. *Sandal*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Σανιάτξ ἰχθυήτι φῦλλον ἰνδικόν.

ΣΑΝΤΖΑΡΟΥΓΑΡ, ἢ δάρην, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Lautum*.

ΣΑΞΙΜΟΔΕΞΙΜΟΝ. Chronicon MS. Georgij Hamartoli in Anastasio : καὶ τὰς ἀναβάθρας ἴθα οἱ δὴμα ἴσαν, ὅτι καὶ καὶ φουλίω, ἐν τῷ τῷ τῷ σαξίμοι δέξιμοι. Alij unica voce *σαξίμοδεξίμοι* habent. Chron. MS. ab Adamo ad Leon. Phil. in Theophilo : *ἠλιζο τῶν σαξίμοι τῶν παλαιῶν, ἐξ τῶν λογόμῳ Σάμα, καὶ τὰς ἀναβάθρας ἐν τῷ τῷ τῷ σαξίμοδεξίμοι λογόμῳ*. Vide in *δέξιμοι*.

ΣΑΟΠΟΙΟΣ, *Figulus*. Glossæ MSS. Reg. Cod. 2062. *δημιουργοί*, οἱ κερμαῖς, οἱ σαυτοῖς.

ΣΑΟΥΛΑ. Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect. 9. cap. 2. ἰδὲν ἐν ἡμῶν τῷ πῶν κβ. τῷ Μάϊο ὑπὲρ δύο μιλῶν Φλωρία ἀσθ' ἀρπῶν ἐπὶ τότε τῷ Χριστοφῶν, μὴ δοθῆναι τι τῷ ἔξῃ, ὡς ἰδίω τῷ τῷ ἰδὲν τῷ ἄρῳ τῷ Πάσσα, καὶ ἐσπῆναι τῷ, καὶ ἰχθῆσαι αὐτῷ ἔως ἰδίω τῷ τῷ δῆμα τῷ φουλίω ἐκόντ', καὶ σαυλῶν, ἢ τῶν ἀχῶν, δὲν ἔστι δοθῆναι αὐτῷ. Videtur legendum *γαυλῶν, gulam*, ut sit vulgaris Italorum loquendi formula, qui *dare per gulam* aliquem, *ad furcas damnare* dicunt.

ΣΑΟΥΝΙΖ, *Nigra faba*. Glossæ Jatricæ Græcobarb. MSS. Σαυνίξ, τῷ μωρενίξ τῷ μωβῆξ τὰ μάλα κωκία. Vide *Μίξ*.

ΣΑΟΥΣΕΜ, τὸ κενῶν, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Oleum ex Lilio*.

ΣΑΠΑΝΑ, *Gallis*, *Anagallis*, apud Interpolat. Dioscorid. c.397.

ΣΑΠΗΤΑΝΟΝ, pro *σαυάτων*, de quo Dioscorides & Botanici. Anonymus MS. in Methodo de Urinis : ἐξ ποίων αὐτῶν ἰκλίω, βαλὼν τῶν σαυτῶν πορον, ἐξ ποικιλιθῶν πορον, καὶ σαυτῶν, ἐξ λυτῶν σαυαρ.

ΣΑΠΗΝΕΙΝ, *Σαπνίσαιον*, *Putrefacere*, *Σαυρῆξον*, *καυσῆξον*. *Σαπνίσαιον*, *Putrescere*, *οἰκῆξαι*. *Σαυτῆμα*, *Suppuratio*, *ρῆξ*, *tabum*, *ἰμπύμα*, *δοτῆμα*. *Σαυτῆξ*, *Suppuratio*, *ἰμπύξ*. Glossæ Græcobarb. *μαρῆξ*, *οἰκῆξ*, *εἰσῆξ*, *μαρῆξ*, *σαυτῆξ*, *χαλῆξ*. Fr. Richardus in Scuto fidei part. 2. pag. 181. τὸ βρομοκάνισρον τῷ σαυτῆμα δοτῆξ.

Σάπιος, *Putris*, *Putrefactus*, *Σαυτῆξ*, in Corona pretiosa. Cyrillus Nuperus Patr. Constantinopol. in Homil. *παλαιὰ ἐξ σαπῆς ἀσπῆς*.

Σάπιος, *Putredo*, *Caries*, *Σαυρία*. Maximus Cythæ. 10. Οἶ. in S. Artemio : τὰ ἢ ποικίμοσά τῶν καὶ τὸ ἰδῶν γιμάτα δὲν πολλῶν βρόμον, ἐξ σαπῶν, ἐξ ὑροτῆξ.

ΣΑΠΙΔΙ, Σαπίτι, Serpentis species, de qua Petr. Bellon. lib. 1. observ. cap. 52.

ΣΑΠΟΥΡ, ή αλίη, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΑΠΩΝ, Sapo, Σαπών. Glossæ Græco-Lat. Σάπων, Sapo. Σάπων Γαλλικός, Sapo Gallicus, apud Theophrastum in Hippocraticis lib. 1. cap. 20. Apud Aëtium lib. 8. cap. 6. ex Cod. Christoph. Oroscij: σάπων, ή ήχρηστο Πικρία Πιστημία προς τὸ ἀμυγρῶν τὸ πρίσπει. Nicetas in Manuele lib. 4. num. 7. ή διαφορὰν ή καταστάς μὲν τὸ τοῖς αὐτοῖς ἴσους ἀγριζομένη, ή τὰ δάδουτρα ἴξου. Ubi Codex Græcobarb. habet σάπων. Σαπωνιακή σάπη, apud Zosimum Chymistam MS. de Organis & caminis.

Σαπώνιον, Σαπώνιον. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2062. Νίσσον, σαπώνιον, ή αἰθῆ ἰατρικόν. Alexius Rharturus in S. Patafteen: ἰχθυοῖσι ἰδίη ποτὶ μόνον τὸ σαπώνιον τὰ καθαρίζου ἀνὰ ὕδατος. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Ζυτὸ σαπώνιον τὰ λυτὸ, καὶ λίζην μὲν τὸ ζέμαν. Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 1.

Καὶ μὲν τῦτο μακάρι πιάρα μὲν τὸ σαπώνιον. adde Demetrium Constantinopol. lib. 2. Hieracosophij cap. 144.

Σαπώνιον. Moschus: Νίσσον, τὸ κοινὸν σαπώνιον. Idem Demetrium lib. 1. cap. 81. καὶ λούσας καλῶς σαπώνιον, &c. Bartholom. Monachus in Elencho Agareni: ἀπειλίζου αἱ τὸ ἰμάτιον αὐτῶν, καὶ ἰὰν ἴσαζιν αἱ αὐτὸ δάδῶ εἶναι, πλυτῶ μὲν σαπώνιον καὶ ὕδατος. Empirica Stephani Magnētis MSS. ἴξου καὶ ὕδατος τριμυρῶν, καὶ σαπώνιον, καὶ χρυσολαίην μαλαξας, ἐπίθεσι. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Νίσσον ἴξου σαπώνιον, Νίσσον τὸ καθαρίζου. Cætanis MS. lib. 2. τῦτο τὸ σῆμα καὶ ὁ μυλὸς τῶν σαπώνιον.

Σαπώνιον, apud eundem Demetrium lib. 1. c. 133. 135. lib. 2. cap. 46. 58. 59.

Σαπώνιον, apud eundem pag. 123. Ὁξυλοσάπιον, cujus confectio describitur in Cod. Reg. 618.

Σαπώνιον, Saponis eluere, in eodem Cod. fol. 281. Σαπώνια, Λιγαλλία, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΑΡΑΒΑΡΑ, Sarabara. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1708. & 1673. σαράβαρα, ἰατρικὴ Περσικὴ. ἴσιν ή λίγνουν θραυία, ἀλλὰ ή Περσικὰ ἐκείνη, ἐσθῦματῶ. Ita etiam ferè in Lexico MS. Cyrilli. Vide Glossamed. Latin. in hac voce.

ΣΑΡΑΓΓΙΟΝ, Σαράγγη, Σάραϊ, Saraium, Turcorum Sultani Palatium. Historia politica pag. 13. μόνον ή τῶν ἰσχυρῶν ἔξω ἀπὸ Ἰσαάκιον ἴσθαιον ἐν τοῖς βασιλείαις, ἐν τῇ σαραγγίῳ αὐτῶν. Infra: ἤρξατο τὸ παλαιὸν κτίζου σαραγγίον, καὶ καλλωπίζου πολλά τὸ πόλιος. Ita apud Malaxum in Hist. Patr. pag. 137. 168. & in Chron. MS. pag. 830. qui interdum utitur voce σαράγγη, ut pag. 124. & alibi. Dorotheus Monembasiensis in Synopsi Historiar. ὁ ή Σαράγγιον ἴσθαιον τὰ παλαιὰ τῶν Ἀμυγρῶν αἱ τὸ σαράγγη, καὶ αὐτῶν ἴσθαιον Τῦρον. Theophylactus Hierodiac. hom. 7. p. 129. de Constantinopoli: τὸ καμὸν ἐκείνου δὲν ἦτον ὡς φαίνου τῶν σήμερον ἡμέρας, ἀλλὰ μίση ἔξω τῶν σαράγγιον τῶν Βασιλείας, τῶν ἦτον τὸ καμὸν.

Σαράϊ, Chronicon Veneto-Byzantin. an. 1460. τῶν ὀπίσθιν ἰσχυρῶν αἱ τὸ Σαράϊ μὲν μίση, &c. Vide Phranzem lib. 3. cap. 21. Duplex autem est Constantinopoli Saraium, alterum vetus, alterum novum. De utroque sic præ cæteris Leunclavius in Onomastico ad Histor. Musulm. Eskifarai, vetus Palatium Urbis Constantinopolitana à Græcis olim dicebatur Βασιλεία τὰ μεγάλα κατ' ὀμφαλον τὸ πόλιος, Regia maior in Umbilico. Nunc illis Sultani ζωακαπῆτι ἐστ.

Genifarai, Palatium novum, quod scilicet Osmaneam nunc Portam nominamus. Græci proximis sæculis dicebant βασιλεία τὰ μεγάλα κατ' ὀμφαλον. Regiam majorem versus Orientem: antiquiores ἀμφαλον, τῶν Βυζαντινῶν, &c.

ΣΑΡΑΔΑΝ, ὁ κάρκινος, Cancer; in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΑΡΑΔΑΙΟΝ. Euchologium ex veteri Edit. veneta, in Officio funeris Monachorum: καὶ ῥάπιδος ἐν τῷ μὲν ῥάμματος ἴσθαιον, ἢ τὰ φέροντι, σαράδιον διαμῦσιν αὐτῶ ἀπέναντον τῷ κεφαλῆς ἴσιν τῶ ποδῶν. Ubi Interpretes, & consuevit eum lanceo subiegmis grossiori: produclo deinde faniculo lanceo à vertice ad pedes usque colligant.

ΣΑΡΑΖΗΧΧΟΥΝΕΡΟΤῆΝ, ἡ λύχνος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Lycbniis.

ΣΑΡΑΚΙΑΡΗΚΟΝ. Ptochoprodromus ex Cod. Reg.

Γυρίβου τῶ κελίον μὲν τῶ τῶν τῶν γυρίβου, καὶ βρίσκου σαρακιάρικα ποτὶ πολλὰ χαρτῶν, Ἄποδόνω σὸ περὶ κελίον μὲν, γυρίβου τὸ πῶν γυρίβου.

ΣΑΡΑΚΙΝΟΝ, genus cucumeris, quod hodie Citrullum nominant. Apud Nicol. Myrepsum MS. sect. 1. cap. 31. al. 32. πεποῦν, ἀγριῶν, καὶ σαρακινῶν κάρκινος ἀνὰ ἕλης β.

ΣΑΡΑΝΤΑ, Quadragesima, τῶν σαράντων. in Corona pretiosa. In Concilio Nicæno II. Act. 5. qui παρακαλοῦσάπυχος dicitur, Sarantapechis redditur à veteri Interprete, ut Σαραντάπυχος, Theophani an. 2. Irenæ. Ptochoprodromus contra Hegumenum ex Cod. MS.

Αὐτὸς τῶ βλάσας αἱ τῶ μὲν αἰνῶν, καὶ σαραντάπυχον βλαπῶν, καὶ δύο κηστροκοδῆλαι.

Anonymus de Vulpe & Lupo:

Ἄκμα, βλάσας, καὶ μακρὰ σαράντα κηστροκοδῆλαι. Σαραντάπυχον, Adventus, 40 dies qui Christi Nativitatem præcedunt.

Σαραντάπυχος, Quadragesies, occurrit in libro Chymico Orphæi & Cleopatraz MS.

Σαραντάπυχος, Quadragesies Missarum pro defunctis, quomodo Σαραντάπυχος pro Quadragesies usurpat Liber Chymicus MS. Orphæi & Cleopatraz supra laudatus. Agapius in Geoponico cap. 187. προσίχθι ή ὄβι ἰσθῆ, ἐπληροῦσθαι τὰ κάρκινος σαραντάπυχος ἢ τῶν ἀπιδαρδῶν. Μοχ: ἰσθῆ πῆσαι ἄσπρα φ. τὰ κάρκινος σαραντάπυχος. Postmodum eadem vox usurpata pro quibusvis donis, quæ Monasteriis vel Ecclesiis offerri solent, pro precibus quibusvis. Extat libellus Editus Parisiis an. 1643. hoc titulo: Φυλακῆς Σαραντάπυχος, ἡν ἰσθῆσαι φυλακῆς ἢ σαραντάπυχος αἱ τὸ Πάτερ ἡμῶν, ποτὶν ὄβι Κυρίλλου τῶ Χίου ἱεροδρακῆ τῶ καὶ τῶ μίση βίον ἄσπασαμῶν. Qui quidem Cyrillus in Epistola dedicatoria ad Abbatem Philaretum & Monachos ei subiectos vim vocis istius declarat: Εἴη καποια εὐσεβῆς συνήθεια, σῆμα σῆς ὕδατος καὶ εὐσεβῆς ἀνθρώπων, σῆμα τῶν κῆρυ φιλάρη, καὶ ὕμῶν αἱ φιλῶν πατῆρας καὶ μοναχοῖ οἱ τῶν συνπρόδρομοι, καὶ οἱ λοιποὶ χριστιανοὶ, τὰ δίδου αἱ μοισαῖα τῶ ἱερομνησίων, καὶ ἡ τις ἐκαστὸς τῶ ἱερῶν, δὲν φιλῶν τῶν γυρίβου δῶρα τῶν καὶ προσφῆς, ὄβι καλῶν Σαραντάπυχος, ὄβι γὰ κατῶν ὄβι τῶ, ὄβι μίση τῶ προσφῆς καὶ δίδου τῶ ῥάβδον ἱερῶν αἱ τῶ σῆμα αὐτῶν ἰσθῆσαι, &c. Tum subdit hocce opusculum eidem Abbati se offerre in remissionem suorum peccatorum.

Σαραντάπυχος. In Euchologio MS. Segueriano habetur ὕχου αἱ τὸ παλαιὸν σαραντάπυχος. Nescio an id spectent quæ laudantur ex Bibl. Monchaliana Orationes pro pueris, & ritus offerendi recens natos in Ecclesia, à Phil. Labbe in Nova Bibl. MSS. 194.

badio nigro. Anna Comnena lib.4. pag. 119. Συμριτλιω τυτρί η̄ ἴππου ὁ Βρυτιος ὀνόμαζιν. Ita etiam quidam Eunuchus cognominatus apud Scylitzem pag. 741.

Συμρίτης, *Obscuritas*. Scholiastes Oppiani lib. 2. Halicut. v. 34. ἢ συμρίτης, ἢ ἐξάνθισκος ἢ ἄριον.

Συμριδης, *Qui fuscum colorem habet*, apud Theodorum Studitam in Catech. 88.

Συμριφαλος, *Cui crines sunt fusci*: Historia Bertrandi Romani MS.

Ξανθὸς καὶ συμριφαλος, ἐμφθαλμος ἔ ἄριος.

ΞΑΡΑΒΙΤΖΑ; *Scyphus mero plenus*. Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 629. narrans eadem Nicephori General. Imp. in praxio contra Bulgaros, ait, post Scriptores Byzantinos, Crumum Regem illius cranio vice poculi usum, hoc verborum contextu: ἔπαξα ἰσωσέξι τὸς Βυργάρους, ἔ ἠγέμισε αὐτὸ τὸ κεφάλην ἢ Βασιλῆος ἐπὶ ἑκατὼ καυτὴ ἑπάνω κρασί, καὶ ἄπειν. Εἰς τὴν ἰσχυρὰ πίνω τὴτο τὸ καυχὴ κρασί γεμάτο σδράβιτζα καὶ ὕτως ἴππεσσ ἔ οἱ ἀρχοῖσι γεμάτο, ἔ ἕκαμαν χαράς μεγάλας δὲ τὴν ἐπὶ ἕκαμαν. Καὶ ἀφορτὸ τι ἰνομαθῶν οἰ τὸς Βυργάρους τὸ γεμάτο καυτὸ σδράβιτζα.

ΞΕΒ, in Glossis Saracenicis MSS. ἢ σχιστὴ συνπληρία, *Alumen scissile*.

ΞΕΒΑ, *Dacis, Sambucus*, apud Interpol. Dioscor. c. 734.

ΞΕΒΑΙΝΕΙΝ, *Ingredi*, pro ἰσβαίνειν. Anonymus de Locis Hierosol. num. 7. ἢ ἡ ἀριστὴ ἢ βόματῳ ἢ ἀγίω Τάφῳ ἀναβαίνει σκαλόνια ἢ. καὶ σβαίνει οἰ ἢ Γολγοθᾶ. Num. 8. καὶ οἰ τὰ διξία μέρη ἢ βόματῳ ἀναβαίνει σκαλία ἢ. καὶ σβαίνει οἰ ἢ τὰν ἢ ἀγίω. Occurrit rursum alibi.

ΞΕΒΑΣΤΟΙ, inquit Anna Comnena lib. 3. Alexiad. pag. 78. οἱ βασιλεῖς ἀνικαδὸν ἰσθλιτικὸς ὀνομαζόντες, καὶ ἡ ἐξιδιαζόσικ οἰ βασιλῆας λιγύμωροι τὸ ἢ Σίβασῶ ὄνομα. Julius Africanus apud Georgium Syncellum in Chron. pag. 307. Οὐλιανὸς ὁ Σίβασῶς, ἐν Λύγυσι καλῶσιν οἱ Ρωμαῖοι, &c. Zonaras in eodem Augusto: ἔ Ἄλγυς καλῶσιν ἠδὲ λικσιν, ὡς ἔ πλείοντι ἢ καὶ ἀνθρῶπις ἰπάρχων πᾶσα γδ τὰ ἰσρώτατα καὶ σβασιμια Ἄλγυσα προσαγορεύει, ἔ ἄπει καὶ Σίβασιν προσᾶπει αὐτῶ, δὴ ἢ σβαζέσση, ἐξιδιλιζόσικ, ἄπειρ τινὰ σίβασου. Pactum Boemundi cum Alexio Comneno Imp. apud eandem Annam lib. 13. pag. 415. καὶ ἡμῶς μὲν οἰ ἀείσιβασου βασιλῆος, ἔ Σίβασοί τι καὶ Ἄλγυσι ἢ ἢ Ρωμαίων ἡγεμονίας, &c.

Σίβασῶ, *Augusta*, Dignitas inventa à Monomacho pro Sclerena concubina. Michael Pfellus lib. 5. Hist. MS. de eadem Sclerena: προίσαο ἢ αὐτὴ τι καὶ ἢ ἀδελφῆ Θεοδώρα, καὶ μετ' ἐκείνῳ ἢ Σίβασῶ τῆτο γδ αὐτῶ τῆ κατῶ ἀξιώματι οἰ βασιλῆος δόξαν ὕτω τῆ αὐτοκράτορι. Et de Alana altera concubina: ἢ μὲν στήματῳ αὐτῆ ἢ βασιλῆος ὡς δουκόνισσι μετὰ δίδασσι ἢ ἢ ἰνόματῳ, Σίβασῶ ἀνοσπῶν. Vide Zonaram & alios.

Primus autem Alexius Comnenus, subdit eadem Anna filia, ex hac Σίβασῶ nomenclatura, quæ solis duntaxat Augustis competebar, complures confecit Dignitates: neque enim primus Sebastii dignitatem adinvenit, quod quidam volunt, quandoquidem idem Alexius, priusquam ad imperium pervenisset, hac donatus fuerat à Nicephoto Botaniata decessore, ut narrat Zonaras & Scylitzes: sed ex Sebastii nomine alias confecit, Πρωτοσεβασῶ nempe, Πανυπρωτοσεβασῶ, & Σίβασοκράτορῳ, de quibus singulis in præfens agendum: ac primò quidem de ea quæ

Σίβασῶ nudè appellatur, qua scilicet donatus idem Alexius. Anna Comnena lib. 1. pag. 22. de parente: ἢν ἀπάσιον γέρας ἀπέλαβε τῆς ἢ Ἀντοκρά-

τορῳ ἀνοσπῶς ἐκ μίση σὺλατόν. Similia narrat Nicephorus Bryennius lib. 4. num. 28. Eadem Anna lib. 14. pag. 419. de Boemundo Principe Salernitano: Τιμηθὸς ἐν τλωκαῦτα τῆ ἢ Σίβασῶν ἀξιώματι, &c. Adde pag. 416. præterea Cinnamon lib. 4. n. 2. lib. 6. num. 13. Neophytum de Calamitatibus Cyprî num. 2. Joan. Tzetzem Chil. 5. v. 596. &c. Honoratio porro titulo Πρωτοσεβασῶ titulo donatur *Sebastus* in Novella Manuelis Comneni Imp. de Judicibus & advocatis.

Σίβασοκράτορ, *Sebastocrator*, Dignitas inventa primum ab Alexio Comneno Imp. Nam cum ad Imperium pervenisset, deturbato Botaniata, fratrémque haberet se natu majorem, quem insigniori aliquo decorari honoris titulo par erat: ἴτερον ἢ ἀξίωμα πλῶ ἢ Καίσαρ ἢ ἡ λῶ, (cum scilicet eo donatus esset Nicephorus Melissenus) ἢ ἰνομαθῶσικας — δὴ τὸ ἢ Σίβασοκράτορῳ τὰ δὲ ἄλλῳ ἰσχυρῶσικῳ, αὐτῶ δὲ ἰύτερον βασιλῆα ππονομάς, ἢ Καίσαρα τῆτο ἰποβέσασ, ἔ τρίτω ὡ ἢ εἰσημίας ἀριθμοσικῶν μὲ πλῶ ἢ Ἀυτοκράτορῳ εἰσημίας. Ita Anna Comnena lib. 3. Alexiad. pag. 78. & ex ea Zonaras, & Codinus cap. 2. num. 2. Sed & decrevit ut in publicis Vitz diuturnioris, seu πολυχρονίῳ, acclamationibus, unà cum Imperatore Sebastocratoris & Cæsaris nomina esserentur: præterea ut uterque coronis uterentur, sed quæ sumptuositate, & magnificentiâ, atque adeo formâ, ab Imperiali differrent. Nam cum Imperatoris Stemma hemispherij instar supernè undique clausum esset, uti ab eadem Anna describitur, Sebastocratoris & Cæsaris Coronæ cinctum habebant solum sparsione margaritarum per intervalla distinctum, sive ullo immanentis supernè cavitatis orbe. Eadem Anna: οἰ ἢ ἢ Σίβασοκράτορῳ καὶ ἢ Καίσαρῳ σίφασου σπεράδιον ὄσιν ὄπῳ ἢ μαργαρων καὶ λίθων μελιχοσικῶν, ἀντὶ ἢ ἰσποκαρῶματῳ. Meminit Sebastocraticæ Coronæ Nicetas in Alexio lib. 1. num. 2. sub fin. Cui quidem ornatum novum addidit Imperator Joannes Cantacuzenus: nam cum uxoris suæ fratres ad Sebastocratoris dignitatem evexisset, concessit iisdem, ut gestarent σίφασου δὲ λίθων ἰσρωτίων καὶ μαργάρων, ἔχουσι ἕκαστοι αὐτῶ ἰσποροσιν ἀνὰ μίση ἔ μόνῳ καμάραν, ἀπο ἢ solo circulo ab anteriori parte capitis apicem cingente constantes coronas. Quinetiam Sebastocrator & Cæsar βασιλῆας titulo compellabantur, uti in hac voce observamus. Utriusque, ut & Despotæ, Pilei, seu Sciadia, margaritis ornabantur. Mattheus Monachus:

Ἐν κεφαλῆς τὸ κάλυμμα κινῶμεν μαργάρων.

Describitur pluribus Sebastocraticis pileis à Codino cap. 3. num. 16. ut ejus τζανγᾶ, & sella caerulei coloris, aquilis auro contextis in campo cocineo interstinctæ, num. 17. 18. & ejus tentorium num. 19.

Plures unà & simul hac dignitate donati leguntur. Scribit quippe Nicetas num. 5. Joannem Comnenum Imp. Andronicum, Isaacium, & Manuelem filios secundogenitos Σίβασοκρατορικῶν τιμαῶν exornasse. Hujusce dignitatis in Andronico mentio est in versibus heroicis Constantini Manassis, illius Chronico subiectis in Cod. Allatiano:

Πορφυρόπακ, γόνῳ Ἀυτοκράτορῳ καβερθόμῳ, Ἀνδρονικῳ μεγάλῳ, ἕμμελις πολυμισκῶ, Ἐ γέρα πρῶτα Σίβασοκρατορῶν ὄσιν ὁ φιλιῶσας.

Nam fuit alter Andronicus Comnenus Alexij Imp. filius, quem Sebastocratica dignitate pariter donatum fuisse à patre refert Zonaras. Scribit denique Georgius Acropolita in Chron. num. 82. ext. Michaelis

Michaelē Palæologum Imp. Constantinum Palæologum fratrem, & Constantinum Tornicium, Sebastocratores Creasse: ita tamen ut fratri aquilas auro intextas in ceruleis calceis; Tornicio vero nudè caruleis absque aquilis, uti concesserit: ἐν τῷ τοῦ Ἰ. τὰ τῆ Σεβαστοκρατορίας διαφέρον, ἐν οἷς ὁ μὲν αὐτάδελφός τοῦ κυριακοῦ πεδύλας ἰσοκυλλαμμένους ἔχει, ἐν χρυσοῦσιν, ὁ δὲ Torniciος γυμνά τῶν τὰ πεδύλα ἐπιδιδυῖ. Id ipsum observant Gregoras lib.4. initio, & Pachymeres lib.2. cap.13.

Sebastocratorem, perinde ac Despotam & Cæsarem, sua ætate ὑδμήσιον ὑπεροίον habuisse, ἰσὺ μὴ τὰ χεῖρας ἢς ἰσημερινῶν, scribit Codinus cap. 5. num. 1. Sed primitus secus sese res habuit, cum dignitati adnexa fuerit quædam jurisdictio, quod potissimum colligitur ex Novella Alexij Comneni de Testibus: πῶς γὰρ, ἰβάν, ὁ παραποθείς παρ' αὐτοῦ ὡς ἐξ τῆ Σεβαστοκρατορίας δικαστήριον, καὶ τῆ πανδουχιστάτου Σεβαστοκρατορίας μὴ ὡς ἐξ τῆ τοῦ διχλήσιου διακελευσθέντος πλὴν μαρτυρίας, &c. Sed qualis ea fuerit jurisdictio, incertum manet.

Σεβαστοκρατορία, Uxor Sebastocratoris, cujus erat Imperatricem rubris calceis primò ornare ac calcare, ut est apud Codinum cap. 22. num.5. Cod. MS. VVkeleti nobilis Angli, in quo describuntur varix imagines ex familia Comnenica & Palæologa: Κοινοῦ Κοινοῦ Παλαιολόγος, ὁ πανδουχιστάτος Σεβαστοκράτωρ καὶ πατὴρ τῆ ἐκκλησίας. Εἰρήνη Κοινοῦ Βραβυνο Παλαιολόγου ἢ Σεβαστοκρατορία (ματὴρ) τῆ ἐκκλησίας. Hic portò pretium videtur operæ regulas Grammaticas in hisce dignitatibus nominibus effertendis observare ex Theodosio Grammatico in Grammatica MS. ταῦτα κύρια ἰσόμενα ὄντα ἢ φυλάσσουσι τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῆ ἡμετέρας ἢ ἡξιοματικά ὑπὲρ χριστοῦ, ὡς τὸ Πραιτωρ, καὶ τὸ Κοινοῦ, καὶ τὸ Μαίτωρ, φυλάσσουσι τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῆ ἡμετέρας τὸ γὰρ Πραιτωρ, καὶ τὸ Κοινοῦ, καὶ τὸ Μαίτωρ, ὡς τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῆ ἡμετέρας γράφεται, τὰ μὲν τῶν σὺνδύλων, ὡς τὸ ἀπατωρ, ἀμύτωρ ἀποκράτωρ, μοκράτωρ, Σεβαστοκράτωρ, ὡς τὸ ὁ μικρὸν κλίνον, ἀποκράτωρ, &c.

Πανυπερσεβαστος, Dignitas inventa primum ab eodem Alexio Comneno, & ab eo collata Michaeli Taronitæ sororio, Zonaras: τὸ μὲν δὲ Ταρωνίτιον τῆ ἀφῆρτι σωμαζάντων τῆ ἀδελφῶν, πᾶν σωμαζάντων ἀφῆρτι καὶ πρὸς αὐτοῦ τιμηθῆναι, Πανυπερσεβαστος ἀξιώμασιν, καὶ τὸ τὸ κερίσιν τὸ ἀξίωμα. Quam quidem dignitatem Cæsareæ in consensibus parem esse voluit idem Alexius. Anna filia lib. 3. pag. 78. μετ' ἐκείνου ἡ καμὲ τῆ καὶ ὁ Ταρωνίτης, ἐν γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῆ βασιλῆος Πρωτοσεβαστοῦ τοῦ καὶ Πρωτοβυστρίου μετ' ἢ πολλὸν ἢ ἐν Πανυπερσεβαστοῦ ἀναδένον, ἐν σὺνδύλων καὶ Κασαρι. Adde pag. 258. Ex hinc Andronicus Palæologus Senior vestes & calceos Imperatorios, & alia ornamenta Imperatoria huicce dignitati adscripsit. Nicephorus Gregoras lib. 7. pag. 124. 1. Edit. & 190. Edit. Geneu. enarrans, ut Joannem ex fratre Constantino nepotem ea donaverit: ἰσόμενοι δ' αὐτῷ εὐδὴ καὶ τῆ Πανυπερσεβαστοῦ ἀξιώμασιν, ὁ τὸν ἐν αὐτῷ ὡς πλὴν ἀφῆρτι αὐτῷ σωμαζάντων, ἐσδοξέτερον ἢ πρότερον ἔχει, πολλὰ καλεσθέντων ἐσδοξέτερον γὰρ ἐν πεδύλοις αὐτῷ, ἐν οἷς ἢ ἴσων τῶν κοσμηῶν, κίρρον τοῖς ἀπασιν χρῆσθαι κεχάρισται, ἢ τῆ διασημειώσιν ἐν τοῖς ἀφῆρτι τῆ βασιλείας εὐχρησίαι. Georgius Pachymeres lib. 12. cap. 20. de eodem Joanne: τιμὰ ἔτιω τοῖς τῆ ἰσόμενοι ἐπιβόλια ἔτιω, τῆ Πανυπερσεβαστοῦ ἀξιώμασιν, πλὴν ἢ καὶ τὸ ἀρχαῖον τῆ ἀξίας ταυτοῦ σχῆμα, ἀλλὰ ἐν τοῖς ἐν κίρρον παρασημοῖς σιμουῖον, ἢ δὲ τῆ ἰσόμενοι πρότερα σύμβολα ἴσων. Sed & à Matthæo in Catalogo Officiorum Palatij recensetur post Cæsarem, diciturque esse σὺνδύλων πρῶτος. Ea verò dignitatis istius præ-

rogativa perstitit usque ad Andronicum Juniorem, qui Joannem Cantacuzenum Magnum Domesticum creatum Panhypersebasto æqualem primò, deinde extincto avo Andronico Seniore, inferiorem esse statuit. Id pluribus prosequitur Codinus cap. 2. n. 5. ubi observat etiam hanc dignitatem inventam ab Alexio; & ab eo deinceps collatam Nicephoro Bryennio Annæ filiz conjugii: quod & narrat eadem Anna lib. 13. pag. 405. qua pariter donatur à Theophylacto Bulgariz Archiepiscopo in Epist. 41. ubi & βασιλῆος titulo, perinde ac Cæsar, exornatur. Vide præterea Nicephorum Gregoram lib. 8. pag. 169. 1. Edit. & Joannem Cantacuzenum lib. 2. Histor. cap. 38. init. & lib. 3. cap. 36. init. & cap. 82.

Πανυπερσεβαστος, qua dignitate donatur quidam Ancimas Theodoræ Porphyrogenitzæ conjux, apud Lambecium lib. 5. de Bibl. Cæsar p. 233.

Πρωτοσεβαστος, Dignitas juvena ab eodem Alexio Comneno Imp. qua Adrianum fratrem donavit: Anna lib. 3. πρὸς ἡν ἡ ἀδελφὸς αὐτοῦ Πρωτοσεβαστος ἀξίωσιν περισημειώσιν. Ita etiam Zonaras, & Codinus. Hanc portò dignitatem postea concessit Alexio Venetorum Duci: eadem Anna lib. 6. pag. 161. καὶ αὐτῷ τῷ δύναν βασιλῆος τῆ Πρωτοσεβαστοῦ ἀξιώμασιν μὲν τῆ ἀναλόγου ῥόζας ἰσημερινῶν. Hujusce dignitatis mentio passim occurrit, apud Cinnamum lib. 2. num. 17. Georgium Acropolitam cap. 48. 60. Cantacuzen. lib. 3. cap. 22. Phranzem lib. 2. cap. 9. &c.

Σεβαστοπέρβαςτος, Dignitas, supra Sebastos, inventa, ni fallor, ab eodem Alexio Comneno Imp. qui ea Constantinum Angelum donavit. Typicum MS. Monasterij τῆ Κιχάρων μόνου cap. 71. πλῆσσαν τὰ μνημόσινον τῆ περισημειώσιν γαμβρὸς τῆ βασιλῆος μὲν τῆ περισημειώσιν καὶ Κασαρι, &c. Joan. Cinnam. lib. 3. num. 6. Κοινοῦ μὲν Σεβαστοπέρβαςτος, ἢ ἡξίωσιν ἰσόμενοι, αὐτῷ σὺνδύλων ἰσόμενοι.

Πανυπερσεβαστοπέρβαςτος. Laudatur à Lambecio lib. 3. Comment. de Bibl. Cæsarea; Gregorij Monachi & Abbatis Monasterij in Oxeia insula, oratio consolatoria πρὸς πλὴν Πορφυρογένιτον κυρίαν Θεοδώραν ἐπὶ τῆ θανάτου τῆ Πανυπερσεβαστοπέρβαςτος ἀφῆρτι τῆ ἰσόμενοι. Vide supra.

Σεβαστολάτος, Dignitas qua Anastasemum Persam donavit idem Alexius Comnenus Imp. Anna Comnena lib. 6. pag. 174. πλῆσσι δυνάσιν τῶν ἀναστάσιν, τῆ Σεβαστολάτου τῆ ἀξιώμασιν τιμηθῆναι, &c. Videretur legendum Σεβαστολάτος, nisi hic mendum subsit, scribendumque fuerit, Σεβαστος.

Πρωτοσεβαστος, titulus datus Protostratori apud Theophylactum Bulgariz Episcop. Epist. 29. & Sebasto, in Novella Manuelis Comneni de Judicibus & Advocatis.

Σεβαστοάντης. Vide Inscriptiones Reinesij paginâ 375.

ΣΕΒΑΣΤΟΦΟΡΟΣ, Curator Regionis Urbane Quis totius Regionis sollicitudinem gerebat, in Descript. Urbis Constantinopolitane, cui suberant Collegiati, Vernaculi & Vicomagistri: ἡμμοδάρχει, Ριζωνάρχαι. Suidas in Ἀγύσιν ὅτι Ἀγύσιν ἐκλήθη, διότι τῆ ἢ ἐκκλησίαν μὲν οἱ Ριζωνάρχαι ἐν Σεβαστοφόροι ἰσόμενοι ἐν τῆ Ἀγύσιν, ὡς ἐν τῆ ἰσόμενοι ἢς τιμηθῆναι τῆσιν. Quæ quidem hausit à Joanne Lydo lib. de Mensibus, ut & Codinus in Orig. Constantinopol. num. 32. Leo Diaconus MS. lib. 10. ἔστι ἡ καὶ τῆ Ὀλυμπου παρασημειώσιν τῆ ἰσόμενοι πεδύλα ὁ βασιλῆος ἀφῆρτι, πρὸς πλὴν τῆ Πατριῶν Ρωμαῶν ἐν τῆ Σεβαστοφόροι διασημειώσιν ἀξιώμασιν ἰσόμενοι κατῆρτι. Scylitzes pag. 636. ἰσόμενοι ἢ καὶ Ρωμαῶν τῆ τῆ ἰσόμενοι, τῆ μνημόσινον Σεβαστοφόρον ἰσόμενοι. Adde pag. 757.

& 758. Ubi Goarus existimat eum Σεβαστοφору dignitate donatum, qui primus delatæ Augustæ dignitatis nuncium afferebat. Sed hisce repugnant quæ ex Suida attulimus. Siquidem igitur Sebastophori iidem fuere qui Regionum Curatores, ita appellati videntur, quod lux Regionis essent vexillarij, & in publicis ceremoniis, Augusti, seu Imperatoris imaginem, ac Laurentam, quam descripsimus in Gloss.med.Latin. suis Civibus præferrent: ut Romæ iidem Curatores Regionum etiamnum *Banderefi* appellantur, de qua voce egimus pariter in eodem Gloss.Meminit præterea Anonymus Barenfis in Chron. ad an. 1043. cuiusdam *Sevastophori* copiarum Græcanicarum ducis. Unde sane colligere est illustrem fuisse dignitatem, cum & Patriciis conferretur, adeo ut non omnino ij pro Regionum Urbis Curatoribus habendi sint.

ΣΕΒΕΝΝΙΟΝ, Σιβήνιον, illud corticosum quod in summa palmula nascitur. Helychius: σιβήνιον, τὸ ἐπ' αὐρῷ τῶν φοίνικος ἡμυμύρον. Joan. Episcop. Carpathi de Anachoretis, MS. ἄλλο ἢ μοναχὸς παρβαλεὺν αὐτῷ ἔχον σιβήνια, ἃ ἐπίκειται τὸ γένος ἰρηναίου τὰ σιβήνια. Ammonius de Monachis Sinaitis pag.100. λέγει ἢ ἡ προσὸν αὐτῷ ὕδωρ, καὶ μικρὰ φοίνικος, ἃ ἂν ἔχον καὶ τὰ ἐσθύματα δὲ σιβήνιον. Codd.alij habent σιβήνιον. Apophthegmata Patrum in Peemene num. 41. κατέλειπε ἢ μετ' ἡμῶν τὸ δερμάτινον, καὶ ἡσχίον, καμάσιν λάνκας, καὶ σαυδάλια σιβήνιον. In Isaacio num.7. παλαιὰ πολυῦραφα ἔχον καὶ σιβήνια. Ubi σιβήνια habet Paulus Monachus lib. 1. Collect. Vide Salmasium ad Plinium pag.409.

Σιβιον, Σιβήνιον. Paradisus, seu liber SS. Senum MS. καὶ τις ἀδελφὸς φοιτῆτας πρὸς αὐτὸν ἐκαστὸν κάμιον σιβήνια. Joan. Moschus in Limon. cap.123. ἀπὸν αὐτοῦ γένος φοίνικος δὲ σιβήνια κολλόβιον. Ubi Interpres: *Ipseque ibi senem vestium collobio de sibino.* Joannes Carpathi Episcopus in Narrat. de Monachis, MSS ἔχον ἢ φοινικίδιον σιβήνιον ἰσθμῶν ἢ κισθῶνιον. Ubi Cod.Reg. habet σιβήνιον. Rursum: ἢ ὄρα ἔιδον ἑστὸς τινὰς ἀνακαμίνους φοινικῶν σιβήνια κολλόβια. Anonymus de Cæde Patrum Rhaiti, MS. ἢ τὸ πρὸν αὐτῷ ὕδωρ, καὶ τὰ ἐσθύματα αὐτῷ δὲ σιβήνιον.

ΣΕΒΗ, ἢ συμπήρια, ἢ σιχίσις, in Glossis Jaticis MSS. ex Cod.Reg.190. *Alumen.* Matthæus Silvaticus: *Sebel, Sebum, Sceb, i. alumen.*

ΣΕΓΟΥΡΟΣ, *Securus.* Anonymus de Nuptiis Thefei lib.1.

Τότο σιζύρις ἴσικον, ὄλακ γιπιθαίνου.
Anonymus de Vulpe & Lupo:
Καὶ σὶ λεμίονα γύριφε σιζύριον τὰ μας βάλκι.

Σηῦρ, Συῦρ. Corona pretiosa: Σηῦρ, Τηῦρ, Ασφαλῆς. Georgius Contares lib.5. Hist. Athenar. pag. 123. ἢ τὰ ἴδ' δὲ πρὸ Περικλέω καθάλαριον πλὴν σιζύρι. Et pag.135. ἢ τὰ σίκα αὐτῶν ἐκὰς τὸ πρὸ Λικυδάμονα συῦρ. Ita cum u. apud Agapium in Geoponico cap.199. semel ac iterum, & in Turcogr. Crusij pag.217.

ΣΕΔΑ, *Sedes.* Lexicon adespoton MS. Helychius & Suidas: Σέδας, καθίδρα.

ΣΕΔΕΤΟΝ, *Stratona hiberna: Sedes, nudè, Vegetio, Ammiano, & aliis.* Suidas: Σέδετον, τὸ φροσάντων. Glossæ Basilic. Σιδέτοις, καθίδρακ. Σιδέτοις, φροσάντοις. Σιδέτον, τὸ φροσάντων. Σιδέτα. ἀπλάκια σκαφίαις ἢ τόποις τινί. Lex 14. Cod. de Episcopos. audientia: οἱ ὄφισῶτες καὶ τῶν φυλακῶν προσκαθιρῶντες στρατιῶν ἐν τοῖς σεδέτοις αὐτῶν. Theophilus de Testam. militari, lib.2. tit.11. §.3. ἐν αἷς ἢ ἑτέροις ἐν ἑτέροις διαπερῆνοι τόποις, ἢ ἐν τοῖς λεγομένοις αὐτοῖς σεδέτοις, τῶν σὶν ἴδια διάζαν αὐτῶν ἀνάκην ἢ στρατιωτικῶν ἐν τῷ δια-

τιθεῖται προποσίον ἐν ἀπολαύσει. Ubi Scholiastes: Σιδέτοις, τῶν σὶν προσιδρακ. Ibidem: τυχὸν γδ' ἐν σεδέτοις ἔσαν. Mauritius lib. 1. Strateg. cap. 7. αἱ ἢ ἐν παραχομαδίῳ, ἢ αἱ τὰ σεδέτα, ἢ ἢ παροδοσ ἀρχὸν ἢ στρατιῶτες ζημιῶσι σιωτικιστῶν, &c. Rufus in I-ribus militaribus: στρατιῶτες ἐν παραχομαδίῳ ἢ ἢ παροδοσ, ἢ αἱ τὰ σεδέτα. Pseudoeustochius in Vita MS. Eulignij: ὡς ἢ ἐπιῆσμεν ἐκὰς τὸ σεδέτον ἡμῶν, κειμηλιῶτες δ' ἰσοπαύσασαι, &c.

ΣΕΗΚΕΡΑ, Σριδακός, in Glossis Jaticis Græcobarb. MSS. *Laticusa.*

ΣΕΗΣΑΜΠΑΡ, τὸ βάλσαμον, in Glossis Jaticis MSS. ex Codd. Reg. 190. 1843. in aliis scribitur σισάτιρ, in aliis Σισύμβαρ, Βάλσαμον. In aliis denique Saracenicis MSS. Σισίμβιρ, τὸ βάλσαμον. *Balsamum.*

ΣΕΗΣΑΝΑ. Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 651. ἵνα στρατιῶτες ἔχον ἴνα μυλάρι, τὸ ἰσοῖον ἀχι σισανά, ἢ ἔσαν ἐπάσχη αἱ τὸ πόλιμον, ἰφῆρται τὰ μύχα τὰ αἱ αὐτῶν.

ΣΕΗΤΑΡΑ, ἰχθυὶ τὸ κάψιον ἰσθμῶν. Ita Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1849.

ΣΕΪΑ. Codinus de Offic. Palat. cap. 3. num. 2. ubi de Sciadio Despotæ: τα σῆα, οἷα ἢ τὰ βασιλικὰ, πλὴν τὸ κάψιον τὸ φοινικῶν, & num.16. de Sciadio Sebastocratoris: τὸ τὸ Σεβαστοκράτορος σισαδίον, χρυσοκόκκινον, σερματιῶν ἢ αἱρ ἔχον τὰ σῆα οἷα ἢ τὰ τὸ δισπότα. Ubi Goarus σῆα, *Mobilis, tremula, per dilaque ornamenta, δὲ τὸ σῆον, mouere, quarere,* interpretatur. Sed fere malim intelligi virgulas, quas *Sions* vulgo dicimus: hic enim intelliguntur Sciadij vittæ, seu κρημασίαια.

ΣΕΪΡΑ. Moschus in Limonario cap. 87. ex edit. Cotelieriana: ἴσρα ἢ σιζάριον σιζῆνον, καὶ δὲ σαρῆς μωλίον. Et cap. 92. φοινῶν δὲ σαρῆς κολλόβιον, καὶ μικρὸν αἱ τὸς ἡμῶν αὐτῶν ἰπιεπιλάειον ἐκ ψιθῶν. Phisthia conficiebantur ex palmis invicem contextis: unde aliud esse δὲ σαρῆς conjici potest. Vide *Sira.*

ΣΕΪΡΑΔΙΟΝ. Eustathius ad Odyss. 2. pag. 1913. ἔσσηπρ δειρὰ δῆρα, ἔτω ἢ σαρῆς σῆρα τὸ ἰδῆσιον, καὶ τὸ ποινῆς ἢ λεγομένου σαρῆσιον, τὸ ὄμαστικὸν ἐστὶ κάψιον τὸ σαρῆς. Il. ψ. ubi de voce σαρῆ, αἰκίονη λέξις, αἱ δὲ δαλοὶ παρ' ἡμῶν τὰ σαρῆδια.

ΣΕΪΡΙΚΟΝ, *Intibum.* Suidas: σῆρας, ἢ δὲ λαχάνη, τὰ παρ' ἡμῶν Σαρῆα λεγομένα.

ΣΕΪΡΟΜΑΣΤΗΣ, *Haβα aut Spiculi species.* Helychius: Σηρομάσκ, λέξις, δῆρα, ἰομορφία. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2062. Σηρομάσκ, ὁ λῆρ, ἢ ἢ δὲ αἰσθῆσις. Glossæ aliæ ex Cod. 1673. Σηρομάσκ, ἢ δὲ αἰσθῆσις, λέξις. LXX. Interpretes Joel. 3. 10. συγκοφῆται τὰ ἀροτῆα ἡμῶν αἱ σηρομάσκας. Ubi vulgata lectio: *Concidite aratra vestra in Gladios, & ligonete vestros in lanceas.* Occurrit rursum Numer. cap.25. Eunapius: ἐστὶ ὁ σηρομάσκ οὐδῶνιμα τὸ δῆρατ. Scylitzes pag.700. ἰπὸ ἢ μὲ ἰπὸσθ, ἢ τὸ σηρομάσκων ἐκτάτας, δύναι τῆτοι πολλὰς. Et pag.743. καὶ τὸ σηρομάσκων ἀναλείνας, ἰπαρῶν αὐτῶν ἢ τὸ κισθῶν. Codinus de Offic. Palat. cap 4. num 40. σῆρας ἢ ἢ τὸ δὲ τὸ ἀριστῶν μῆρος τὸ ζῶντος αὐτῶν σηρομάσκων, ὄνοματις καλλῶσι σαλίθω. Ex his non omnino percipitur quid propriè fuerit *Siromasses*; tamen idem fuisse quod Latini *Ventum* appellarunt, (de qua voce egimus in Gloss. med. Lat.) ex Helychio videatur posse colligi, qui instrumentum esse illud ferreum ait, quo merces à publicanis explorari solent: Σηρομάσκ, σκυῖον τὸ σιδῆρον, ὅτι οἱ τολῶνται πρὸς ἰσθμῶν ἔχον, λαβῆν ἑλληνικῶν ἔχον. Glossæ MSS. in lib. Job: ὁ σηρομάσκ, σκυῖον ἐστὶ λογιχίδης, ἔχον ὄλασκον τινὰ συμπυκνῶν αὐτῶν, ἢ ἢ ἢ μαρῆσα τολῶνται. Et Joannes Tzetzes Chil.13. v.491.

Ἡελλοὶ μὲν τὸ ἀνόμιον καλοῦσι Σαρμασίω ,
 ὡς περ καὶ τῷ Ἰσίδωρ τῷ ἱστορίῳ ,
 Ἐν ἧ Σαρμασίῳ ἀπίκτανι , ἐν τούτῳ καὶ τῷ χάσβλω .
 Κυρίως ἢ σιδάειον ἢ τελωνῶν ὑπάρχει ,
 ὡς μέγας ὀβελισκός τις , ὃ πλάττοισι τὰς σάκεας ,
 τὰ κλεπτικὰ ἐπιπέφυκα τοῦσι καὶ κραδίῳ .

Ita sane istud publicanorum verutum ea ætate ap-
 pellabant , quod *Siromaſtis* belliei formam referret ,
 non verò quod propria fuerit illius nomenclatura .
 Sed & fossarum profunditatem *Siromaſtis* tentatam
 videtur innuere Philon in Belopæccis MSS. ὡς ἔστι
 τα κοράμια , ἐν τῷ κρηπίδωρα ἱερῶματῶ τῆς Σαρμασίας
 28ῆσαι .

ΣΕΙΡΟΜΑΣΤΙΣ, *Flagellum* , ἢ *catena pendu-*
lum , quo feriuntur ac urgentur equi. Georgius Pi-
 sides in Hexæmetro v. 944.

Καὶ πῆς μὲν ἱππῶν σαρμασίω τρέμα .
 Herodiani Epimerismi MSS. & Glossæ MSS. Σαρ-
 μασίς , ὃ λῆρῶ , &c. Moschopulus pag. 54. Σειρά , ἢ
 ἄλις , ἀπ' ἧ σαρμασίας .

ΣΕΙΣΑ, pro *σῆρα* , *Catena*. Glossæ Græcobarb.
 τῷ σείσῳ , ἢ τῷ ἄλιον .

ΣΕΙΣΕΜΒΕΡ. Vide *Σισέμπερ*.

ΣΕΙΣΙΑΙ. Vide in Βράσαι .

ΣΕΙΣΜΑ, unus ἐ 19. tonis Musicæ Græcanicæ.
 Vide in Ἰόν .

ΣΕΙΣΜΟΚΡΑΤΩΡ, *Demon terra motuum*
Domitus. Joan. Damascenus in Synodica ad Theo-
 philum Imp. pag. 131. ὃ ἢ μαγῶ , Ἐγὼ ἀμὶ Σισύχ , ὃ
 εὐσεμοκράτωρ βασιλεὺς .

ΣΕΙΣΜΟΛΟΓΙΟΝ, *Liber continens observa-*
tiones circa terra motus, cujusmodi in Cod. Reg.
 MS. 3177. describitur pagina 452. hoc titulo:
 Ἐρμηνεία τῆ βραβειολογίας καὶ τῆ σεισμολογίας. Nicetas in
 Manuele lib. 7. num. 5. βιβλίον ἀναπύξουσα τῆ βραβειῶν
 καὶ σεισμῶν δι' ἱερωσῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν κληρῶν ἐκείνων καὶ ἐν
 Ἰερουσαλὴμ ἐπιλαβῶν , φάσκοντα ἄρῳν ἔσσει , Πύθωκ Ἰσίδωρ ,
 &c. In indice MS. Codd. Gr. Bibl. Vaticanæ lauda-
 tur Ἐρμηνεία τῆ σεισμολογίας τῆ δώδεκα ζώδιων . Vide Ἐρω-
 τολόγιον , & Gaumnium ad Psellum de Operat. Dæ-
 mon pag. 115. ubi de sex σεισμῶν generibus ex Ma-
 gorum nugis .

ΣΕΙΣΟΦΥΚΗΣ, *Cinclus*, avis. Auſtor Etymo-
 logici, in Κεφάλι . Κεφάλι , ὅρις λεγόμενον πικρὰ τῷ ὕδατι
 κτύσει , ὡς ἐν τῷ σιωθίῳ ἵναι Σαββυθία καλεῖται ἔρημ
 ἔστι τὸ σιωθίως τὰ ὕδατα πικρὰ ἐν τῷ αὐτῷ κινῶν ἢ κινῶν τὸ
 σίον τῷ πυλῶ , ὃ ἐστὶ τῷ ὕδατι . Σεισοφίως παρ' ἡμῶν δο-
 μάχῳ . In Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. habetur
 τῶσφι ἢ παρ' ἡμῶν ὀνομασαι . pro σιωθίως .

ΣΕΙΣΤΟΣ, vel *σασῶν* , *Ornatus vestium* , aut
quibus ornatus muliebris. Lexicon MS. ad Schedo-
 graphiam :

Σείσος ὃ ζωηρῶς πόσμος , κίσμος ἢ ἱματίων .
 Historia MS. Bertrandi Romani :
 τὰ λουμποκαλαμίσυλα , ὄρθομαρμαρίσις τι ,
 Κυτίφυλλα , Χυσοφύλλα ἵων , κίσιον , ἢ ἰβῶν ,
 Μάλαμα νάνι καθαρίν , ὅλα σείσῳ τὰ πάντα .

Anonymus de Templo S. Sophiæ pag. 258. ὃ ἢ σαυ-
 ρῆς τῆ Κιβωτοῦ ἔστιν χρυσεὺς λίθος . ἄχι ἢ χρυσεὺς ἢ
 λευκίτης σὺ μαργαρίταιν ἀπιδόξῳ . *Catennulas per-*
peram vertit Interpres .

ΣΕΙΣΤΡΑ, dicta Romæ *Lupanaria* , in que
 conjiciebantur adulteræ , ut passivam venetem co-
 gerentur exercere , ad majorem interim infamiam ,
 quibusdam κείσους , seu *Sistra* concutientibus , dum
 res obscæna perageretur , ut omnibus adulterarum
 pœna nota fieret : unde πορνεία , seu *Lupanaria* ita à
 Romanis Ἰάστρα appellabantur , quæ quidem sustulit
 Theodosius M. uti narrat Socrates lib. 5. cap. 18. ubi
 consulendus Henric. Valcius .

ΣΕΙΤΙΔΕΣ , sic dicti religiosi quidam apud

Perſas , seu Turcos. Laonicus lib. 7. pag. 186. καὶ τῷ
 μὲν ἢ ἀρχαῖοι ἀποδοχόμενοι μὲν Ζηζιδων , ἢ παρ' αὐτῶν
 Νοζηραίων , καὶ Σειτιδων , καὶ τὸ γῆρῳ Ἰσίδωρ , πολλὰ
 διαφέρου . Historia politica p. 41. ὅσα ἢ Σειτιδὺς ἔχο-
 υσι Τετῆ .

ΣΕΚΑΗΚ *δεννίαι* , in Glossis Saracenicis MSS.
 ὃ γυλὸς ἢ ἀνεμόνης . *Succus anemones* .

ΣΕΚΑΚΟΥΑ , ἰλίσιον , in Glossis Jatricis MSS.
 in Lexico ex Cod. Reg. 1843. τὸ ἱερίκιον . Σεκάκουα , τὸ
 κερυθίον , in aliis Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg.
 190. Helenium de quo Botanici .

ΣΕΚΑΑΙΣ . apud Myrepsum scilicet 17. cap. 2. Vi-
 de Gloss. med. Lat. in *Secatu* .

ΣΕΚΟΥΝΑΙΚΗΡΙΟΣ , *Secundicerius* ; de qua
 voce egimus in Gloss. med. Lat. In Act. 1. & 4. Con-
 cil. Constantinopolit. sub Mena : *Μέναις* ὃ *δευτερίως*
 τῶ ἀναστάσεως ἢ *Σεκουδικίως* Νηστρίου Ἀποστολικῶ Ἰσίδωρ .
 Synaxaria 7. Octob. ὃ μὲν Σίργῳ Πριμμικίριῳ λῶ ἢ
 σχολῆς τῆ Γαλιλαίας , ὃ ἢ Βάαχῳ Σεκουδικίως ἢ αὐτῶ σχολῆς .

ΣΕΚΟΥΝΔΟΣ , *Secundus*. Suidas : Σεκῶνδῳ δει-
 τῆρῳ . Codex Canon. Eccl. Afric. Can. 107. ἐν Καρχη-
 δῶνις τῷ ἐκκλησίῳν τῆ ἀλφειῶν Σεκῶνδῳ . Ubi Lat. in
 Regione secunda. Leo Imp. in Tacticis cap. 4. §. 18. Σε-
 κῶνδῳ ἢ λέγει , ὃ δειτῆρῳ ἢ ἀκίως , ὃ λεγομένη ἱπποκράτης
 Adde §. 71. cap. 7. §. 76. 77. Mauricius lib. 12. Stra-
 teg. cap. 9. τῆς ἢ ἐν αὐτοῖς διωνύμους , τῆσι τῆ μὲν ἢ ἄ
 λο-
 χαγῶν , ἢ Πρίμων , τῆ δειτῆρῳ Δικάρχῳ , καὶ Σεκῶνδῳ .
 Infra : οἱ ἢ Σεκῶνδοι μὲν τῆ Δικάρχῳ , &c.

ΣΕΚΟΥΤΩΡ , *Sequitur* , gladiator qui adversus
 retiarium pugnat , apud Artemidorum lib. 2. Oniro-
 crit. cap. 33. Vide Ciceron. lib. 7. ad Attic. Epist. 14.
 Vetus inscriptio apud Reinesium p. 1024. D. M. S. Q.
FABI VIATORIS DOCTORI SECVTOREM
FECIT. Q. FABIUS CASTVS BENE MERENTI.

ΣΕΚΡΕΤΟΝ , *Σέκρητον* , *Secretarium adis sacra* :
 qua notione non semel hæc vox usurpatur in Cod.
 Canon. Ecclesiæ Africanæ , ubi Concilia dicuntur
 acta Carthagine ἢ τὸ σέκρητον ἢ ἐκκλησίας φάσις . initio:
 ἢ τὸ σέκρητον ἢ ἐκκλησίας Ρεσιδῶν . Can. 23. Hippone
 ἢ τὸ σέκρητον ἢ ἐκκλησίας Πάικ . eod. Can. 23. sic Can.
 107. & alibi non semel. Concil. Calchedonense Act.
 14. ἐν τῆ Ἀντιοχίῳν ἀγῶνι τῆ ἐκκλησία , ἐν τῆ σείδῳ τῆ
 θρησκείας σέκρητον . In Concilio Constantinop. sub Mena
 Act. 5. occurrit ὑπερὶ τῶν χριστιανῶν τῆ ἱπποκράτης . Ideo
 Concil. Calchedon. Act. 1. τῆ ἀγῶνι καὶ μεγάλης συνέθε-
 ἢ ἐκκλησίας ἐν τῆ ἀντιοχίῳν μαζαλοπόλῳ ἐν τῆ σέκρητον τῆ
 ἱπποκράτης Novella Leonis & Alexandri in Jure Græco-
 rom. ἐν τῆ τῆ κεφαλῶν ἀπὸ τῶν ἰσῶν σέκρητον . Passim .

Σέκρητον , *Secretarium* , *Forum* , *Tribunal juridicum* ;
 vel locus aut ædes in qua de rebus scriis agebatur ;
 Helychius : *Σέκρητον* , *Συμβῆρον* . Auſtor Etymologici:
 Σέκρητον , τῆ τὸ σῆν τὰς τῆσις . Glossæ Basilic. Σέκρη-
 τον , Δικαστήριον . Κοιτίσιον , Βασιλικῶν ἐκκλησίῳν . Lactan-
 tius lib. de Mortib. Persecutor. num. 15. *Tormento-*
rum genera inaudita excogitabantur , & *ne cui temere*
jus diceretur ; *ava in Secretariis ac pro tribunali*
posita , *ut litigatores prius sacrificarent* , atque *ita*
causas suas dicerent. Eusebius lib. 7. Hist. Eccl. cap. 30.
 de Paulo Samosateno : *ἤμα μὲν θρόνον ὑψέλιον ἐκαστῶ*
κατέκειτο ἀσάμεθῳ . ἢ ἢ ἢ χεῖρῳ μαθητῶν , Σέκρητον ἢ ἄ-
 πῳ οἱ τῆ πόσμου ἀρχοίσις , ἔχον τὸ ἐκδομάζον . Vita MS:
 S. Theodori Syceota : ὃ ἢ ἰπὸ μὲν θρόνον τῆ ἀγῶνι ; καὶ
 τῆς πύλῳς ἀπὸ τῶν , ὡς αὐτῶ ἰδῶν καὶ ἐν σέκρητον ἢ ἄ-
 γῳ ἐκκλησίας μὲν τῆ ἰσῶν . Σέκρητον παλαιῶν in Actis S. Ma-
 ximi Confess. n. 12. p. 38. 39. de quo egimus in Con-
 stantinopoli Christiana. Martyrium S. Petri Archie-
 pisc. Alexandrini p. 218. ἐπὶ αὐτῶ τῶ ἄγιον ἐν τῆ ἐκ-
 κλησίῳν ἰπὸ μὲν θρόνον . Michaël Cerularius Patr. Constantin.
 in Epist. ad Petr. Antioch. Patr. n. 6. τῆ Μυσοπολιτῆρῳ
 μὲν ἡμῶν ἐν τῆ σέκρητον σέκρητον θρονομαίῳν . Perdiccas Ephe-
 sius in Themate Hierosol.

λι κατωμένη σιμύτη ἢ ἀσθενή γαζύρα.
 Balsamon ad Nomocanonem Photij p. 131. 1. edit.
 ἐπὶ ἧ τὸ τοῦτον ἀρτίσμα ἐκ ἰθάσσι κατασφραδίσαι αἰ
 τὰ σιμύτη πρόσφορα. &c. Diploma Andronici Junio-
 ris pro Monembasiotis sub fin. ἀλλ' εἰδὶ αἰ αἰ ἔχουσιν
 ἄτοι ἰσοθίσις, ἢ μετ' ἀλλήλων, ἢ μετ' ἑτέρων τούτων κρηθ-
 σαι) παρ' αὐτῶν, ἀλλ' ἐν τῷ σιμύτῳ ἢ Βασιλείας μου. Σι-
 κρησιαὶ καὶ πολιτικὰ ἀρτίσματᾶ, res judiciales & politicae,
 in Bulla aurea Alexij Comneni, apud Annam filiam
 libro 3. pag. 84. Synaxar. Maximi Cythæ. 23. Nov.
 ἐξ ἐκαθίζετον αἰ κάποιον σικρητικῶν καθέδρας, ἢ μάλλον
 καλᾶσαιη κρητῶ.

Ita potrd appellabant Tribunalia juridica civilia
 & Ecclesiastica Constantinopoli: nam civilia aliquot
 recensentur, nempe secretum Magni Drungarij, se-
 cretum ἡ δημοσιακῶν, seu Tributorum, secretum Pri-
 mi à secretis, & secretum Dicædotæ, præter alia
 tribunalia aliis nominibus donata. Ecclesiastica verò
 secreta etiam complura fuerit, nempe eorum quos
 Ἐξουατονοίους vocabant, scilicet Magni Oeconomi,
 Magni Sacellarij, Magni Sceuophylacis, Præfæcti
 Sacellio, & Protecædici. Novella Manuelis Com-
 neni de Judicibus & Advocatis sic clauditur: ἡ ἧ
 τὸ τοῦτον βασιλικὸν προσκυωτὸν πρῖσασμα, καὶ ἐν
 διαφόροις καθίσταμενοι πολιτικοὶ τε καὶ ἐκκλησιαστικοὶ σικρη-
 τούς. Novella alia ejusdem Manuelis lib. 2. Juris Græ-
 corum. sic etiam clauditur: κατεπίθη ἐν τῷ ἐνσὶ με-
 γάλους σικρητῶν καὶ μὲν αἰ μᾶλλον. Id est in Civilibus &
 Ecclesiasticis. Balsamon in Medit. de Patr. pag. 453.
 ἀπολιθῆσα καὶ τοῖς δημοσιακῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν σικρητῶν
 κατᾶσφραδῆσα. Vide eundem ad Nomocan. Photii tit. 1.
 c. 28. Joannes Tzetzes in Rhetores fanaticos:

Ταῦτα δ' ἐφάρθηναι ἰσχυροὶ λόγων,
 Τζιτίζω καθίσταμενοι ἐν τῷ σικρητῶ.

Alludit ad formulam quæ constitutionibus appone-
 batur, de qua in voce κατᾶσφραδῆσα. Civilibus potrd
 qui præerat, quem Πρωσιῶτα ἢ Σικρητῶν appellabant,
 singulis mensibus mutabatur, quod ex Bulla aurea
 Alexij Comneni apud Annam filiam lib. 3. colligi
 posse videtur, p. 84. τῷ ἧ μὲν καὶ τῷ ἡμέραν διοικῶντος
 τὰ σικρητᾶ, &c.

Erant præterea secreta duq Patriarchæ: alterum
 Majus dictum, alterum parvum, seu μικρὸν. De singu-
 lis copiosè egimus in nostra Constantinopoli Chri-
 stiana lib. 2. sect. 13. & 14. Sed & Secreta locis sacris
 adscribere videtur Typicum MS. Monasterij Deipa-
 ræ ἢ Κιχασελομένους cap. 1. ἢ μοιῆ, ἢ ἐκαστὸν αἰμα, ἢ τῷ ὄρ-
 φανοσφοσίω, ἢ ἑτέρῳ σικρητῶ.

Σικρητικοί, Secretorum, seu Tribunalium juridico-
 rum ministri, vel etiam notarij. Novella Constantini
 Porphyrog. ἐπὶ δωματῶν &c. ὅτ' ἀπὸ τῶ ἀσφαλιῶν πο-
 λιτῶν πρὸς σχολαρίους, ἢ Σικρητικῶν ἐκποιήσασσι γέγονεν. Su-
 πρὰ, Σικρητῶν ὑπερβυμένους appellavit. Σικρητικοὶ διακο-
 νῆσαι dicuntur Balsamoni in Medit. de Protecædico &
 Chartophylace. Sententia lata in Niphonem Bogom-
 nilum, apud Allatium lib. 2. de Consens. utr. Eccl.
 cap. 12. ὁ ἐλάθης ἀσμεσίμῳ ἢ Σικρητικῶν Βασιλέῳ ὁ
 Κυμινιῶν, καὶ ἰαπῶντος Σικρητικῶς ὁ ἢ Διηρησιῶν, καὶ ἰαπῶ-
 ντος Σικρητικῶς ὁ ἢ Οἰνοχόου. Bulla aurea Alexij Imp. apud
 Annam filiam lib. 3. p. 84. καὶ παρ' αὐτῶ ἢ Πρωσιῶτῶ
 ἢ σικρητῶν ἀναφύσασσι, ἢ ἢ ὑπ' αὐτῶν Σικρητικῶν, &c.

Σικρητικοί, præterea dicebantur qui rei vectigali in-
 feruebant. Nam Σικρητῶν peculiari significato diceba-
 tur ædes in quam inferebantur vectigalia publica, cui
 præerat Λογούθης ἢ Σικρητῶν, uti observavimus in Not.
 ad Alexiadem p. 262 Scholiastes Basilic. ad lib. 38. tit.
 1. §. 65. de Exactoribus publicorum tributorum: ὡ τῶν
 μετᾶσφραδῆσασσι, ἀλλὰ τῶν ἐκποδομένων αὐτᾶ, (τίλη)
 ὅπως αἰ νοῦ εἰσιν οἱ Σικρητικοί. Cum verò tributa à susce-
 ptoribus exciperent Secretici, eaque in Secretum in-
 ferrentur, horum unusquisque exemplum adnota-

tionis suscepti vectigalis ex codice Secreti servabat.
 Idem Scholiastes ad lib. 22. p. 50. πρῶτον τοῦτον φασίν, ἐφα-
 λῆ καὶ ὁ φλακῶ προφύρην, ἢ ἰθὺς, ἢ ἰθὺς αἰ καθ' ἑα ἢ Σικρη-
 τικῶν ἔχῃ αἰ οἰκῶν παρασκευάσασσι, ἢ παραβληθῆναι δὲ τῶν
 τῶν σχολαρίων καὶ τῶν σχολαρίων γὰ ἰθὺς ἔστ' καὶ τὸ ἔξ αὐτῶ πα-
 ραβληθῆναι, ἀλλὰ ἢ αὐτὸ τὸ πρῶτον, ἢ ἢ παραβληθῆναι ἢ
 δὲ τὸ σχολαρίων, ἀλλὰ ἢ καθ' ἑα, ἢ τῶν φασίν ἢ σικρητῶ.

Σικρητῶν, Secretarium, idem quod Σικρητῶν, in Sy-
 nodo VI. Constantinopolit. act. 4. extr.

Σικρητῶν, Σικρητῶν, Secretarius. Concil. Cal-
 chedon. Act. 1. ὁ καθοσιμῶν σικρητῶν ἢ ὅτι κωνσταντι-
 νῶν. Evagrius lib. 2. Hist. ἀνθῶ Κωνσταντῶ Σικρητῶν
 δὲ τὸ σιμύτῳ ἐπὶ λέξασσι ταῦτα. Scylitzes in Michaelæ Pa-
 rapin. αἰ τᾶξιν Σικρητῶν τῷ πατρί ἢ Μιχαὴλ ὑπερβυσι-
 μῶν. Vide ἑκατῶν.

ΣΕΚΤΩΝ. Lexic. MS. Cod. Reg. 1708. & 2062. σικτῶν,
 τὸ ἀφροσῆμα ἢ πλυσίον. Vide Gloss. med. Lat. in Scilla.

ΣΕΛΑ, Σέλιον. Vide in Σέλιον.

ΣΕΛΕΜΝΙΟΝ. Vide in Σελήμιον.

ΣΕΛΕΝΤΙΟΝ. Vide in Σελήσιον.

ΣΕΛΕΨΙΟΝ, Ægyptiis, Ὑρίσκα, ἑκατόν,
 apud Interpol. Dioscor. c. 696.

ΣΕΛΗΝΑΙΑ, Luna, Σελήν. Vide in Καλαμῆα.

ΣΕΛΗΝΙΑΖΟΜΕΝΟΣ, Lunaticus, Epilepsi-
 σω, Matthei c. 4. & 17. Nicephorus Presb. Constans-
 tinop. in Vita MS. S. Andreae Sali: ἡρῆσασσι τῶν λω-
 τοκοπᾶν μὲν ἀτάκτων φανῶν ὡσπερ τῶν σελήνιστορῶν καὶ
 ἔξ ἑσπῶν. Vide Cæsarium Dial. 2. ubi quærit, ὡς τὸ
 εὐαγγέλιον σελήνιστορῶν λέγῃ τῶν ἐπιληπτικῶν, & Nice-
 tam Serrarum Episcop. in Catena in Marth. cap. 4.
 pag. 105. Eustathium Il. a. p. 87. præterea Nicol. Ful-
 lerum lib. 2. Miscellan. Sactor. c. 17. Laudatur ab Al-
 latio Michaëlis Pselli opusculum ἐπὶ σελήνισμῶ, cujus
 initium describit, Σελήνισμῶ: φασίν οἱ τῶν τῶν καί, &c.
 Σελήνισμῶ πάθῳ, apud Josephum Episcopum Metho-
 nensem in Respons. ad libellum Marci Ephesij p. 680.
 Eustathius Odys. δ. Ἀρτίμειδῃ ἡ χρυσολακᾶ τῶν ἑλ-
 τῶν ὁ ποιητῆς ἀκαζῆ, ἐστὶ τῶν καὶ σῆμα φησὶν ἐπὶ τῶν
 λαθῶν ἀφῆλῶ ἢ μετ' ὄμμορ ἐστὶ τὸ αἰ σελήνισμῶ ἀλλοτ-
 ρῶσασσι τῶν Ἀρτίμειδῶ, σελήνισμῶ ὡσπερ τῶν ἑλῆνῶ ἐπὶ λα-
 σασσι, ὡς ἐκ τῶ καὶ σελήνισμῶ κῆρυμ πῶσασσι.

ΣΕΛΗΝΑΙΑ, Equorum ferrei calcei, à lunulæ
 forma, quam referunt. Eustathius ad illud Homeri:

Ἐπὶ ἑσπῶν ποδῶν ἑσπῶν
 Καλὰ δῖοσπῆς.

Καλὰ ἢ εὐὸ λέγῃ τὰ σελήνισμῶ ἐπὶ τοῖς ποσὶ ἢ ἑσπῶν,
 αἰ διακρίσασσι αἰ πλῆν τα παλῆμῶν. Leo Imp. in Ta-
 cticis cap. 5. §. 4. & Constantinus in Tacticis pag. 11.
 περιβόλα, καὶ ἑσπῶν, λαρῶν, πῆδῶν σελήνισμῶ σελήνῶ,
 μὲν κερρίων αὐτῶ. Ubi rectè Interpres, Calceos lunu-
 atos ferreos cum ipsis carphuis, id est clavibus. Et Piga-
 fecta, passiois lunate di ferro con li suoi ebriavistelli.

Σελήνοχάλισμῶ, Equorum ferrei calcei & frenæ. Cri-
 todemus in Apotelesmatis MSS. ἀγᾶσσι ἢ τῶν ναυπα-
 γᾶν βυλομένους πλῆν τῶν ἐξ ἑσπῶν σελήνισμῶ δῖοσπῆς.

ΣΕΛΗΝΟΒΕΒΑΜΜΕΝΟΣ, Coloris aris, quod Σέλιον
 vocant Græci. Historia MS. Bertrandi Romani:

Ὁ ἧ ἑσπῶ πατῶ κῆρυμ σελήνοβῆσασσι.

ΣΕΛΗΝΟΓΟΝΟΣ, Prophetis seu Chymicis, Ρεονίῶν
 apud Interp. Dioscor. c. 563. Σελήνισμῶ, eadem notione.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΑ, Libri in quibus de Lunæ
 cursu, ejusque prognosticis tractatur, prohibiti in Ec-
 clesia Orientali, ut impij. Nicephorus Homologeta in
 Canon. lib. 3. Juris Græcorum. pag. 196. & apud Joan-
 nem Zonaram in Apologetico MS. pro Astrologia: ἢ
 Ἀποκαλυψῆν ἢ Παύλῶ, καὶ τὰ λεγόμενα ὑποβυσιολογῆ, καὶ Σελ-
 ῆνοδρόμῆ, ἢ Καλανδολογῆ, ἢ καὶ δῖοσπῆ, βίβλα γὰ
 πᾶσα.

ΣΕΛΙΝΑΤΟΝ, Ariarium, in Gloss. Lat. Gr.

ΣΕΛΙΝΟΡΗΤΙΟΝ, Rubin, apud Interp. Diosc. c. 619.

ΣΕΛΙΝΟΧΑΛΙΝΟΝ. Vide in Σελήνισμῶ.

ΣΕΛΙΧΑ, Σελίχα, *Cassia*. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 190. σελίχα; ἢ κασία. In Cod. 190. legitur Σελια, ἢ κασία. In al. σελίχων, κασίω. Anonymus de Oxymelite: ἐξ ἄλλας ἀμμουσιανῶν, καὶ σελίχων, καὶ καπνῶν, βίλων, καὶ σέμβουλ, &c. Matth. Silvati. *Selia*, *Cassia*. Rursum: *Selebe*, *Arab. Selicha*, id est *Cassia lignea*. Vide Salmasium ad Solinum pag. 1056. 1307.

ΣΕΛΛΑ, Σιλα. *Sella*. Eustathius ad Iliad. 7. Ἐξ ἡμῶν τῆς ὑστέρου, καὶ ἐπὶ κοινότερον λεγομένης σέλλας, ἢ λήξαι (διφθόρη) κομίστη ἔσθλη. Idem Odyss. 4. Ἀσράβη, ὃ σημαίνει σέλλα καὶ σαβμασιον. Vita S. Nili Junioris pag. 142. τότε λαβὼν ὁ Πατὴρ τὴν ἵππον, εἶδον αὐτὴν, προσέειπεν αὐτῷ μὲν τὴν σέλλα καὶ τὸ χαλιναριον. Theophanes an. 17. Heraclij: καὶ τὰ βραχίονα αὐτῷ, καὶ ἡ σέλλα αὐτῷ ἐλόχευε. Leo in Tactic. cap. 6. 8. 9. αἱ σέλλα ἢ ἐχίτωνα ἐπισπίλαια δασία καὶ μεγάλη. Et §. 10. αἱ ἢ τὰς σέλλας δύο σκέλας σιδυράς, &c. Zacharias Papa lib. 4. Dial. cap. 4. καπιτρίω ἢ ἀντὶ χαλιναριον, καὶ ἀντὶ σέλλας δέριμασι προβάτων ἐχέητο. Joan. Tzetzes Chil. 9. v. 858.

Ἀσράβη καὶ ἡ σέλλα ἢ αἱ, ἀσράβη τυρῶσα. Nicetas in Manuele lib. 2. num. 7. καὶ τὴν ἀσράβην ἰσχυραίνει. Ubi Cod. Barbarogr. σέλλαν. Vide Scholiastem Theophili Antecessor. lib. 1. tit. 2. §. 7.

Σιλα, cum unico λ, habent Leo in Tactic. cap. 12. §. 53. Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 2. pag. 22. lib. 7. cap. 17. pag. 171. (lib. vet. 2. cap. 8. habet σέλλα, ut Leo cap. 12. §. 123.) Codinus de Offic. Palat. cap. 5. num. 9. cap. 17. num. 47. &c. Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 6.

Ἡ σέλλα τὸ ἐλόχευον, κίβλο τὸ σαλιβάρι.

Historia Ms. Belisarij:

Ἐπείτην τὸς ἄς δύο φάρια θανουσα καὶ ὄρατα, Μι σέλλα καὶ ὑποπλάγισμα, μεχρὸς πλινθιστήρια. Σέλλιον. Suidas: διφθόρη, σέλλιον. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. ἱερὴν, τὸ σέλλιον. Rursum: ἑυλαδία, τὸ σέλλιον. Eustathius ad Il. β. pag. 197. σέλλα ἢ καθέδρα, ἢ ἡ καὶ τὸ σέλλιον ἔστι λεγομένη. Himerius Sophista: ἐν τῷ ἰσχυροτάτῳ ἔδωκα πολλὰ ἐν τῷ φάρμακῳ ἕκαστῶν καθεζομένην γυναῖκα ἐν σέλλῳ χαλαρῷ ἄθῳ. Extat Epigramma Gr. ineditum cum hoc lemimate: Κλαυδιῶ ἢ ὁ δῦλον τυλιθίντα παρ' αὐτῷ δὲ τὸ μὴ ἐπιδῆναι σέλλιον ἐν ἀερώσῳ.

Εὐχολογία χαλιναριον ἐπὶ προθύροις ἑλικῶν
 Εἰσὶναι θυράτων τις ὑπὲρ νῆπιου μαρμαριῶν,
 Οὐκ ἴβλην μοχλῶν πορῶν ἐπιβαθρῶν αὐδῆς,
 Τῶνκα μὲν θυρῶν ἰὸν πολύμητις ἀνάγκη.

Euchologium Goati pag. 305. πρὸς ἢ ἀρχηρῶς ἢ καὶ πλάσιος τῶν ἐδιδυμῶν πᾶσαι τὰς ἀρχηρῶν σολᾶς, καθέδρα ἢ σέλλας αὐτῶν παρ' ἢ ἀγίου θυρῶν τῷ θυσιαστηρίῳ. Codinus in Orig. Constantinop. num. 62. ἢ ἡ καθέδρα ἢ τὸ σέλλιον, αἱ μὲν θυρῶν τῶν γυναῖκα τῷ μεγάλῳ ἀλῶν ἢ αἱ φάρια. &c.

Σέλλον, apud Leonem Grammaticum in Michæle Theophili F. pag. 466. (ubi Georgius Monachus habet σέλλιον.) apud Achmetem Onirocrit. cap. 261. & in ordine servando in ordinatione Episcopi apud Morinum pag. 119.

Σελλάριον, Σελλάριον, *Sella*, *Lavrina*. Suidas: Σέλλα, σελλάριον, σελλῶν, ἰδρα. Vide Σελλῶν. Alia notatione videtur usurpare Achmes Onirocrit. cap. 155. τὰ σελλάριον τῷ βασιλείῳ αἱ πρόσθεν τῷ ζυγαριῶν αὐτῷ κρινόντῳ, καὶ αἱ τῶν βασιλείων αὐτῶν. Et cap. 232. καὶ ἀπλῶς ἴππων ἐν δόξῳ, πάντῃ τὰ σελλάριον τῷ βασιλείῳ κατ' ἄναρ θυραρίδιον, αἱ ζυγαριῶν αὐτῷ κρινόντῳ. Ubi equi Imperatoris intelligendi videntur. Nam

Σελλάριον, Σελλάριον, *Sellaris*, est *Equus sella instruitus*: Gallis, un cheval de selle. Lexicon Cy-

rilli MS. κίλας, ὃ μὴ ἴππος, ὃ ζυγαριῶν, ἢ καὶ ὃ σέλλῳ, ὃ μοσοβάλας. Suidas: κίλας, ὃ σελλάριον. Eustathius Il. α. τὸ ἢ κελῶν, καὶ τῷ κίλας παρῆν, ὃ δὲ λαὸς ἀξίωτον ἴππων, καὶ κατὰ τινος, τῷ μοσάμιννα, ὃ ριῶν, φασὶ, σελλάριον λέγει. Adde Etymolog. in κίλας: Chronicon Alexandrinum in Heraclio pag 912. μὲν τῷ νεότεροι αἱ ἴππων ἀδισκράτων σελλάριον. Achmes Onirocrit. cap. 14. ἰάν ἴδῃ ὅτι ἐσθλῶν ἐπὶ ἴππων τῷ φάρμακῳ, ἢ τῷ σελλάριον, &c. cap. 155. τὰ σελλάριον τῷ βασιλείῳ, αἱ πρόσθεν τῷ ζυγαριῶν αὐτῷ κρινόντῳ. Ita non semel in cap. 234. & 262. Vide Gloss. med. Lat. in *Sellaris*, *Sellaris*.

Σελλάριον, apud Persas, dignitas quædam; in Martyrio S. Anastasij Persæ. Vide in Κακομαρμαριῶν. Σελλάριον, apud Scylitzem pag. 773. sub finem, ubi de Turcis.

Σελλάριον, qui *Sellaris*, seu *Equis stratis insident*, qui in amphitheatris decurrunt. Extat apud Nilum Monach. lib. 3. Epistola 252. inscripta Gaudentio Σελλαριῶν, in qua cum exagitat quod ludicris, & τῷ ἰσχυροτάτῳ totum se dedat. Vide Gloss. med. Lat. in *Sellaris*.

Σελλάριον, *Sellisernium*; in Glossis Gr. Lat. instratum sella.

Σελλοπέριον, *Marsurium sella equestris appensum*. Leo in Tacticis cap. 6. §. 10. αἱ ἢ τὰς σέλλας δύο σκέλας σιδυράς, καὶ λαφύρακιον, καὶ πιδυλον, καὶ σιλοπέριον, ἐν τῷ κατὰ κελῶν δυνάτῳ ἔστι καὶ τῶν ἢ τῶν σέλλων ἡμερῶν δασίαν χερσῶν. Ubi Codex Regius apud Rigaltum habet σιλοπέριον, ut & Constantinus in Tacticis pag. 15. Idem Leo cap. 12. §. 123. καὶ ἢ καὶ ἐν τῷ ἡμῶν τῷ πολίμῳ ἕκαστον στρατιώτῳ ἐν τῷ σέλλῳ αὐτῷ ἐπιφίμαξ ὑδρῶν αἱ τὰ λεγομένη φλασιῶν, καὶ παξιμάδων ἐν τῷ σιλοπέριον, καὶ ἀλῶν μίαν ἢ δύο λίπας, &c. Adde cap. 13. §. 11. idem Leo cap. 5. §. 4. & ex eo Constantinus in Tactic. pag. 11. σενδοβόλα μεγάλη, σιλοπέριον μεγάλη, &c. Σιλοπέριον habet Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 2. pag. 22. σιλοπέριον νετὸ lib. 7. cap. 11.

Σελλοπέριον, *Sellaris*. Hero in Parechol. χαλιναριον, σιλοπέριον, χαλιναριον, τῷ χαλιναριον, βατῆς.

Ἐπισπίλαιον, *Sella equestris instratum*. Leo in Tactic. cap. 6. num. 8. & ex eo Constantinus in Tacticis pag. 15. ἐχίτωνα ἢ καὶ αἱ σέλλας ἐπισπίλαια δασία καὶ μεγάλη, &c. Similia habet Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 2. pag. 22. nisi quod ἐπισπίλαια, & σέλλας, scribit.

Σιλοχαλιον, *Sella cum fræno*. Eclogæ Leonis & Constantini Imp. tit. 17. §. 4. εἰ μὲν ταῦτα συμβῆ αὐτῷ ἀπ' ἀλλήλων διασπῶνται, ἔπαιρον τῷ σιλοχαλιῶν ἐξάρται: τὸ ἰσχυριον αὐτῷ σὺν τῷ σιλοχαλιῶν, καὶ τὸ ἄμμα αὐτῷ. Donatio Constantini apud Balsamon. ad Photij Nomocan. tit. 8. cap. 1. ἀμφοτέρῳ ἢ καὶ ἀμφοτέρῳ ὑποθήμαξ, καὶ καβαλλικῶν μετ' ἀλῶν σιλοχαλιῶν.

Σιλοχαλιναριον, *Equus sella & franis instruitus*: Anonymus MS. de Amoribus Libystri & Rhodamnes:

Παλῶ, ἔξυπῶ παρδουλον, Στῆναι με τὸ φάρμακον,
 Λαμπρῶν, σιλοχαλιῶν μὲν λαμπρῶν μαρμαριῶν.

Υποσπίλαιον ἴππος, qui *Sellaris* Latinis xvi mendij. Nicetas in Alexio lib. 3. num. 2. ex Cod. Barbarogr. καὶ αὐτῶν ἢ μὴ ἀλόξῳ ὑποσπίλαιον ἴππος ὄν: Ubi alter, πολίμητιον ἴππος.

ΣΕΜ, τὰ φύλλα τῷ σπῆματι, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. & 1843. *Folia sesami*.

ΣΕΜΕΘ, *Ægyptiis Naphthacium*, Interpolatori Dioscoridis c. 373. & Apuleio cap. 20.

ΣΕΜΕΙΚΕΝΟΥΜ, ὃ χαλκὸς τῷ ἀμμόνῳ; in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΕΜΕΝΑ, pro ἢ ἰμῶν, vel ἢ ἰμῶν, quod est

accusat pronominiς ἰσῶ. Vide Grammaticam Portij. Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 5.

ὁ ἰθαλίον τίποτις κατηγορία σμίνα.

Alibi :

Χαρά σμίνα τιανιδά, ἰγλίτωσι ἢ ζοίμω.

ΣΕΜΕΟΝ, Ægyptiis, *Lychnis coronaria*, apud Interpolat. Dioscor. cap. 521. *Gnasilium* c. 538.

ΣΕΜΙΔΑΛΑΤΟΝ, Panis seu Placenta ex simila. Prochoprodromus de sua Paupertate, MS.

Καὶ βλεπω πλω μαζήπιωσι ἰσῶν ἰσαμίω,
Καὶ τὴς κατήχουσι ὡσπρον σμιδαλάτον.

ΣΕΜΙΔΑΛΑΪΤΑΙ, *Heresici*, de quibus Auctor de initiis Hæreseon num. 86. Lexicon MS. Nicomedis Jatrofophistæ: ἄλις, σμιδαλικ. Glossæ aliæ MSS. Στίβαρ πυρῶ, ἢ σμιδαλικ. *Siligo*.

ΣΕΜΝΕΪΟΝ, Σῆμιον, *Monasterium*, ἐν ᾧ μονῆμοι τὰ τ' ἰσῶν βίω μουσῆρια πλῆνῃ, ut est apud Philonem lib. 271 βίω θιωρτικῶ, de Essæis pag. 612. & ex eo Cedrenum pag. 200. Et apud Annam lib. 15. Alexiad. pag. 482. ὁπόσει σμιῦβίω ὄσις. Apud Nilum Monach. lib. 2. Epist. 96. ἰνδύμα τὸ σμιῶν τ' μοναχῶν, & in Tractatu de Monastica exercitat. cap. 8. initio. Σιμῶτις μοναχικῶ, in Nov. 6. Justiniani cap. 7. Σιμῶν τ' μοναδικῶς πωλλῶσι, in Nov. 6. Leonis. ἑκατῆριον σιμῶν παρθῶν, apud Zachariam Pap. lib. 2. Dialog. cap. 19. Glossæ MSS. Colbertæ: Σιμῶν, μονασῆριον. Auctori Etymologici: σφουρίσιμω, διασφίβῳ, ἢ μονασῆριον, ὅτι ἄσφικαι σιμῶν καλῶσι. Chronicon MS. Georgij Hamartoli in Claudio: καὶ Μάρκῳ ὁ Εὐαγγελιστὴς ἐν Αἰγύπτῳ πρῶτῳ ἐκκλησίαν πηξάμεν. πολλὰ μονασῆρια σιμῶν ἔσται, ἅσπρ Σῆμια προσηγορεύθησαν. Synodicon Pappi: ἐν τ' ἀρχιερέχλω δόσημαται ποίηται, τῆ σιμῶν τ' χῆρας ἀπίστημψι. Theodorus Studita in Orat. in S. Platonem num. 7. ἢ τι ἐκκλησιακὰ προσεδρεύον ἀντὶ θιασῶν, καὶ ἐν σιμῶσι ἀναστρεφόμενῳ ἀντὶ ἀσῆμων καταγωγῶν. Et num. 37. παρῆμι τὰς ἐν τοῖς σιμῶσι φιλιακάς. Vita S. Nicephori Patr. Constantinop. num. 13. σιμῶν τ' ἰσῶν ἀνδρῶν τ' χῆρον διαίρησι, πρὸς ἀλλήλων ἰμελογῶν τ' κρῆτιον. Utuntur passim Scriptores, Ammonius Episcopus in Epist. de S. Pachomio num. 11. Vita S. Luca Junior. pag. 997. Vita S. Euthymij num. 9. Nicetas Paphlago in Orat. in S. Theclam, Continuator Theophanis lib. 4. num. 19. Constantin. Porph. in Basilio num. 31. 43. Edit. Combefisij. Jus Græco-Rom. pag. 284. 432. Nicetas Paphlago in Vita Ignatij Patr. Constantinop. pag. 1185. ult. Edit. Nicetas Choniates in Isacio lib. 1. num. 10. Constantin. Manasses pag. 169. 180. 1. Edit. Alexius Aristenus in Synopsi Concil. pag. 692. Actopolita cap. 85. Suidas in Longino, &c.

Σιμῶ, *Semimonialis*. Michael Pfellus in Synopsi legum v. 330.

Ὁ φθῆρας βίω πλω σιμῶν, ὡσπορῶ μὲν τοῦ χῆρον ἡμῶσις ἀφαίρησι ἔχῃ τ' κελῆμῶν.

Photius in Nomocanone tit. 13. cap. 5. ὁ 7ῶ ἰσῶν τ' σιμῶν πωλλοκινῶμεν, &c. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Philosph. in Arcadio: ἀσπασαμίω τ' αὐτ' Ὀλυμπιάδα θυγάτριε Σαλιῶν ἀσπασῶν, καὶ ἰτίρας σιμῶσι γυναικῶσι, &c.

ΣΕΜΝΟΣ, *Pavus*, *Exiguus*. Ita fermè semper usurpat Zacharias in Dialog. Gregorij M. versione: σιμῶν παρῶν, *Pavus ruertus*, lib. 1. cap. 9. σιμῶν τ' ἀγῶν, *Pavulam vas*, ibid. σιμῶν φωνῶ, cap. 10. lib. 2. c. 1. lib. 3. cap. 9. σκαφῶν σιμῶν, *Rastum pavum*, cap. 13. αἶμα ἰσῶν σιμῶν παρῶν, cap. 14. σιμῶν κελῶν, *Humile habitaculum*, cap. 16. παρῶν σιμῶν, *Puer pavulus*, cap. 20. & lib. 4. cap. 13. χῆρῳ σιμῶν, *Porcus pavulus*, lib. 3. cap. 33. At in

uno è MSS. Reg. sign. 2934. vox σιμῶς abest; sed illius loco fere semper μωρῶς ponitur. Cæterum monendus Lector Meursium malè legissè apud Codinum de Off. cap. 17. num. 33. σιμῶν, pro ὡμῶν, ex quo confecit Hymnum ab ea voce inchoatum.

Σιμῶς, Prophetis seu Chymicis, *Vucx*, & τ' Interpolator Dioscoridis cap. 136.

ΣΕΜΝΟΣΤΗΣ, *Gravitas*, Titulus compellatorius apud S. Basilium in Epistolis, & alios.

ΣΕΜΝΟΦΟΡΕΪΝ, *Pulerè vestiri*. Chronicon Alexandrinum in Heraclio pag. 906. καὶ τῶτο ἰσῶν ὁ ἀδῶ Χαράσι τ' χαίρῳ τ' πολέμω, ἐπὶ ἰσῶ θιωρῶ γυναικῶ σιμῶν τ' πωλλῶν τ' ἰσῶν ὡσῶ, Deiparam nempe.

ΣΕΜΟΥΡΑ, Ægyptiis, *Lychnis silvestris*, apud Interpolat. Dioscorid. c. 521.

ΣΕΜΠΕΣΤΕΝΑΙΣ, *Sebestæ*: *Μυχα*, *Μυχαρία*, Actuario, *Sebesteria*: vox Arabica, ut autor est Ruellius lib. 1. cap. 101. Nicolaus Myrtesus sect. 1. cap. 97. in Cod. MS. ζιζιφα, συμπεσίτακ, κελῶσι, φωνῶσι, &c. Vide Fuchium ad cap. 99. & Simonem Genuensem ad Matth. Silvaticum.

ΣΕΝΑΤΟΝ, *Senatus*, *Curia*. Glossæ Basilic. Σινάτω, ἢ σινάτω. Pfellus in Glossis Juris MSS. Σινάτω, ἢ γιμῶσι. Chronicon Alexandrinum an. 10. Arcadij: καὶ αἰθῆριον ἐκῶν ἢ μωρῶν ἐκκλησία σινῶ τ' σινάτω. Vide nostram Constantinopolim Christianam lib. 2. sect. 9. num. 1. ubi de hac æde Constantinopoli.

Σινάτω. Symeon Logothera in Basilio Macedone, num. 10. ἐν οἷς σῶν ἰσῶν χαλκῶ ἐν τῆ Σινάτω.

ΣΕΝΑΤΩΡ, *Senator*. Glossæ MSS. Reg. Cod. 1708. & 2062. Σινάτωρ, ὁ τ' ἰσῶν ἰσῶν. Procopius de Ædific. Justin. ὡς ἰσῶσι τ' ἰσῶν ἀσῶν σῶν σῶν σῶν Σινάτωρ τῶ. Nicephorus Xanthopolus in Synopsi S. Scripturæ:

Μὴ ὡς αἱ Σινάτωρ ἰσῶν αἱ ἰσῶν.

Pzanius Interpres Eutropij: Σινάτωρ αὐτῶν καλῶσι καὶ πλω ἰσῶν φωνῶ, ὡς ἰσῶν ἐκῶν καλῶσι τὸς γῶ φωνῶ.

Σινάτωρ. Synaxaria Colbertea 9. Sept. in S. Severiano: τῶσις ἰσῶν τ' σινάτωρ.

Σινάτωρ. In Codice Tolosano Procopij de ædific. apud Maltretum: σῶ τ' ἰσῶ τ' ἰσῶν ἐν τῆ Σινάτωρ. Vide nostram Constantinopolim Christianam lib. 4. cap. 3. num. 10.

ΣΕΝΔΑΪΣ, *Sidonium opus*. Constantinus Porphy. in Basilio num. 53. Edit. Allat. 74. Combef. ἰσῶ τ' καὶ γυναικῶ σιμῶν ἰσῶν, ἐν Σιδῶνι ἰσῶν παμῶν κῶσι, ἢ δὴ ἰσῶν παρῶν τ' τῶν ἰσῶν τ' πολῶν ἀμῶν, καὶ τ' σινάτω, ἰσῶν, ἀσῶν κῶσι, &c. Occurrunt præterea eadem Σιδῶνι ἰσῶν num. 83. Edit. Combefisij. Σιδῶνι καλῶσι, apud Æschil. in supplic. pag. 312.

ΣΕΝΔΙΟΝΩΡ, Ægyptiis, *Sideritis*, apud Interpol. Dioscor. c. 615.

ΣΕΝΔΟΥΚΗ. Vide in Σιδῶνι.

ΣΕΝΕ, τὸ πῶν, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Glossæ aliæ Jatricæ Græcobatb. MSS. Πῶν, ἢ σινάτω. *Peplus*, vel *Peplus*, Frutex de quo Ruellius lib. 1. cap. 70. & lib. 3. cap. 147. & Simon Genuensensis ad Matth. Silvatic.

ΣΕΝΕΜΑΚ, τὸ σῶν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΕΝΖΑΤΟΝ, Σινῶ, Σινῶ. Vide in Σινῶ.

ΣΕΝΙΩΡ, *Senior*. Chronicon Alexandrin. in Gordiano Seniore: καλῶσι τ' σινῶ τ' αὐτῶ ἀσῶν αἱ τὸ ἰσῶν ἰσῶν Σινῶν ὡσῶ αἱ τ' ἰσῶ σινῶ.

ΣΕΝΟΥΣΕΜ, τὸ κριδίον, (in Glossis Jaticis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Oleum ex liliiis.*)

ΣΕΝΤΑΡΑΧΙΖ, τὸ κάψυρον, in Glossis Jaticis MSS. ex Cod. Reg. 190. Eadem Glossæ: Σενταρατζίφωχ, τὸ κάψυρον Ἰνδικόν. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Σενταράτζίχων habet: est autem Κάψυρον, *Cardamomum*. Vide in hac voce. Matth. Silvaricus: *Capsia, i. Scitaragi.*

ΣΕΝΤΟΝΗ, Σεντόνιον, Σεντονάκι, *Lincentum, Lintheolum*, ὀλίον. Corona pretiosa: Σεντόν, *Lintheamen*, ὀλίον. Glossæ Græcobarb. τὰ ἀπλόσια, ἢ τὰ ὑπομακρίη τινὰς τὰ σιδήσια, ἢ τὰ ἀλεύρια αἰς τὸ σιδήσιον. Nicetas de Excid. Urb. num. 5. ex Cod. Barb. Gr. ἐξ τὰ ἄκρυφα σιδήσια, σάβανα, καὶ ἀποσώματα αἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ζυμωτῶν ἐξ τῶν ἀλόγων ἐσθίοντι.

Σεντονάκι, *Lincentium, Othiopoies.*

ΣΕΝΤΟΥΚΙΝ, Σεντουκόπουλον, Σεντουνάκι, *Arca, Capsa, Capsula*, κιβωτός, κιβώτιος, Glossæ Græcobarb. ἀνοίγειν κιβωτῶν, τὰ ἀνοίγη σεντούκιον. Alibi: Ἀρκαίαν ζυλίον, ἔργον χαλάειν, ἢ σιδήσιον. Cyrillus in Lexico: μαρσίπιον, σιδήσιον, ἢ πεύγιον. Vox formata ex Σάνουξ, quæ κιβωτός exponitur apud Hesychium. Nicetas in Manuele lib. 2. num 8. τὰ ἢ κιβώτια καταλήπει τύτοι κινά. Ubi Cod. Barbarogæ. σιδήσια. Anonymus de Bellis Francor. in Morea, MS.

Ὅρισεν καὶ παράγγειλον ἀροῖται ὑποδάν, Κιβωτῶν πινάσι ὁ κερὸς ἐκλυῖται καὶ ὁ χεῖν, Τὰ ὄσκα τῶν μοναχῶν τὰ θύτον αἰς σιδήσιον, Στὸν ἄγιον Ἰάκωβον, δεκά ἢ πέντε ἑκατομμύρια, Στὴν ἐκκλησίαν πέντε ἔτην, καὶ ἔδωκεν σο τὴν πλῆθος. Τὸ κιβώριον ὅπου ἔστιν, ὅπου ἔστιν ὁ πατήρ τυ, Εἰς πέντε δεξιάς τούτων μίσην ἢ ὁ ἀδελφός τυ. Καὶ αὐτοὶ τὰ θύσιον ζυβά, καὶ ὁ πατήρ τυ ἴου.

Theophylactus Hierodiac. Homil. 13. αἰ τῶν κερβαῶν, ἔργον αἰς τὸ σεντούκιον. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 2.

Καὶ σὲ σιδήσια ἀλόγιστον τῶν λίθων τὸ βάρος.

Rursum:

Εἰς σὲ σιδήσια λόγιστον τὰ φέρεσι μὴ ταύταις.

Et lib. 10.

Εἰς τὰ σιδήσια βάλλον τὴν ὑπόχρον τιμασμοῦ.

Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 332. ἔλαμπε σεντούκιον χρυσῶν μὲν λίθων ἢ μαρμαριῶν. Adde eundem in Hist. Patr. pag. 135. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 111. βάλλο αἰς τὸ κάτιλλον, ἔργον σιδήσιον, χῶμα παχὺ, &c. Ita cap. 200. Damascenus Hierotimon. ferm. 35. Maximus Cythæz. 28. Jul. & alij.

Σεντουκόπουλον, *Arcula, Capsula*. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 2.

Εἰς σεντουκόπουλα μίσην πολλὰ αἰς λίθων τόπων.

Idem lib. 10. init.

Καὶ μὴ τὰ σεντουκόπουλα μὴ σίβων αἰ ποχίροι.

Σεντούκιον, Σεντούκιον. Glossæ MSS. ad Plutum Aristophan. τῶν σεντουκίων, σεντουκίων. Arithmetica adespotæ: ἀνθρώπος τις ἔχει ἑνὸς αἰν ἔχον, καὶ σεντούκιον ἔχει ὑπὸν ἔχει, ἐξ ἅπτεν αὐτοῦ, ἡμὶ μὴ, ὑπάγει αἰς πέντε σιδήσιον μὴ.

Σεντούκιον, πρὸ Σεντούκιον. Leo Philosophus de Regno & Principibus, MS. cap. 50. ἢ ἢ πινάσι πινάσι ἰστίας, φέρον, μαρμαρία, ἐξ τῶν τοιούτων ἢ ἢ ἀρῶδες ἢ ἔστιν, αἰς σεντούκιον ἔστι τὸ κλαπὶν, ἢ αἰς τοιχαρμάσιον, ἢ αἰς σεντουκόπουλον.

ΣΕΝΤΟΥΚΛΗΝ, *Dipsacum*. Glossæ Jaticæ ex Cod. Reg. 1334. Δίψακον, τὸ σεντούκλιον, ὃ ἐξ κροκοδίσκου ἀνάγει. Aliæ ex Cod. 190. Σεντούκλιον, βότανος, ὃ λεγομένη δίψακον. Neophyti Glossæ MSS. habent τὸ σεντούκλιον. Ut & Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Vide Ruellium lib. 3. cap. 17.

ΣΕΝΤΥΝΑ, *Sentina*. Historia Apollonijs Tyrij:

Στὸ κάτιλλον ἰσθμῶν, &c.

Mox:

Καὶ σεντούκλιον ἰσθμῶν, καὶ κάτιλλον.

Infra:

ἰσθμῶν τῶν Ἀπολλωνίου κάτιλλον σεντούκλιον.

ΣΕΠ, ἢ σεντιρία, ἢ σεντι, Σεντιριανόν, τὸ αὐτὸ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Alumen*.

ΣΕΠΕΣΤΡΑΚΟΝ, Ὁσρακίτις, σεντιρακόν, in Glossis Jaticis Græcobarb. MSS. *Ostracites* est placenta genus. Vide Ruellium lib. 1. cap. 3.

ΣΕΠΕΤΙ, *Arca, Capsa*, Κιβωτός.

ΣΕΠΙΛ. Hermodorus Rhegius in Proverbijs MSS. θύλον λέγει καὶ τῶν γλάροι σεντιρα.

ΣΕΠΡΟΝΙ, in Glossis juris MSS. exponitur τῶν ὀνόματι.

ΣΕΠΤΕΒΡΙΟΣ, *September*, apud Cedrenum pag. 168. Annam Comnenam lib. 13. pag 415. Acropolitam cap. 63. & al.

ΣΕΠΤΕΤΟΣ, Dignitatis nomen. Gregorius II. Papa in Epist. 1. ad Leonem Maurum Imp. ἄσπινος ἡδὲ ἰεραμῆ καὶ παρὰ κληρὸν δόξο τῶν ἰσθμῶν δόξοις, τῶν λεγομένων Σεντιτι, ποδῶν τὸ ἀροῖται ἡμῶν χεῖρι θύ, ἐπὶ τὸ δόξο τὸ ἄγιον βάπτισμα, τὰ δεκά πορτοβλίω. Vide Gloss. med. Lat. in *Septem*.

ΣΕΠΤΟΝ, *Septem*. Procopius lib. 1. Vandal. c. 1. δόξο τῶν ἰσθμῶν καὶ τῶν ἰσθμῶν τῶν ἰσθμῶν σεντιτι, Σεντιτι καλῶν τὸ ἐκπύρον οἰκιστῶν, λέγον τῶν ἰσθμῶν φερόμενον ἐστὶν τὸ ἡδὲ σεντιτι ἐπὶ τῶν ἰσθμῶν φερόμενα.

ΣΕΡΑ, *Sera*, Σενρά. Eustathius Odyss. x. καὶ ἢ τὰς θύρας κλάουσα. Mox: ἔτι καὶ σέρα, σέρα τὸ ἰδμετικόν. Theodorus Lector Ecl. 2. τῶν μὲν τῶν ἔργων ζυμωσασα ἐκκλησιαστικῶς τῶν αἰσῶν, ἀρῶδες πέντε λεγομένων σέρα, ἀνάγει. Ubi Theophanes anno 4. Anastasij, τῶν λεγομένων σέρα habet: quo loco *seramus* legendum putat Goarus. Negat Valesius probabile esse Clericum gladio aut hasta armatum fuisse, dum Patriarcha ad altare procederet: unde hic designari censet seram qua fores oblectantur, ex Eustathio. Sunt autem proprie *seræ* Latinis, ut Græcis *Μοχλαί*, lignea claustra, quibus in transversum obductis fores firmabantur. Hinc Ovidius: *Excute posse seram*. Vide Salmasium ad Solinum p. 93 i. Inde deducta videtur vox alia,

Τετρασίτερος, apud Continuatores Theophanis lib. 3. num. 42. πινάσι τῶν περιπέτα, ἐσθίοντι πινάσι καὶ ἀναθλιώτερον, τετρασίτερον τῶν τεχνικῶν ἰσθμῶν, σεντι καὶ αὐτὸ κάτιλλον δεκαοκταμύριον.

ΣΕΡΑΠΙΟΝ, *Sivrium*, nostris; *Sivir*, apud Actuarium lib. 5. de Methodo medendi cap. 1. idem valet quod *ζυλάπιον*, vide in hac voce.

ΣΕΡΑΣΕΡΙΝ, Panni serici species: Vox Persica seu Turcica. Index MS. Bibliothecæ Monasterij S. Trinitatis in insula Chalces: Ευαγγέλιον ἐν μεμβράνῃ καθημερίσιν, μὲν πρῶτον περισκελισμῶν μὲν σεντι ὑφασματῶν; ὃ κενὸν καλῶν πινάσι σεντιρα.

ΣΕΡΒΙΡΕΙΝ, *Mensa apponere*, ex Ital. *Servire*, & Gall. *Servir*. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 123. ἢ πρῶτον φλυδα τὰ πέντε βάλλο αἰς τὸ μαζήριμα, σεντιρα ὃ ἔστι σεντιρι.

Ὁ ΣΕΡΒΑΛΙΑΣ, iudicis χαμαιδικασῶν, seu pedanei species, qui forte *Servisorum* seu Triballorum, vel *Syforum* causas in Urbe iudicabat. Nam *Σερβλίω*, *Serviam* vocat non semel Constantinus Porphy. de Adm. Imp. Occurrit is crebrius apud Theodorum Hermapolitam MS. locis allatis in V. Ἀλωπάσι. In Alexij Comneni Imp. Rationali persequatur

rum MS. fol. 18. v. fancitum quoddam cum aliis Secreti seu curie vestigialium officialibus subscribit

ΣΕΡΒΟΥΛΑ, Triballis & servii, quos & Σέρβους vocabant, dicuntur Servorum calceamenta. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. σέρβαλα, ὁ σέρβος. Constantin. Porphyg. de Adm. Imp. cap. 32. Σέρβιοι ἢ τῆ τῆ Ῥωμαίων διαλέκτῳ δῶλο προσαγορεύουσιν ἔστιν καὶ σέρβουλα ἢ κοινὴ εὐνοῖα τὰ δουλικὰ φασὶν ὑποδήματα, καὶ Τζερβουλιανὸς τὸς τὰ ὑτιλῆ καὶ περιχρᾶ ὑποδήματα φοροῦντας.

ΣΕΡΒΟΣΑ, Cerevisia, Σιέρα. Ex Gallico, Cerevisia.

ΣΕΡΓΕΝΤΗΣ, Miles ex ordine peditum, quos nostri vulgò Sergenti vocabant. Anna Comnena lib. 13. pag. 401. καὶ τὰ ταῦτα Ῥηθῶν, δίδωσαν οἱ ἀριστοὶ ἀπλοῦσι ἢ βα ἰτοίμαστο ἢ τέτων ἀνάπαισι, φυλακτόμοιο ὑπὸ σερζήτιον ἱκατὸν, ἢ κα μὴ τυκτὸς ἔξελκιδότικε τὰ ἀπὸ τὸ σράτῳμα καλασποσίσαν. Anonymus MS. de Bellis Francorum Peloponnesiacis :

Ἐχον ἀπᾶσι ἄλογα, καβαλαρίαι, σερζήτικε. Rursum :

Τὰ ἄρθικια ἔλλα ἄλαξιν, πρῶτον τὸς κασιλάνας, καὶ τας σερζήτικε ἢ κασιρῶν, καὶ ἴβαλον ἰδικὸς τὰ. Vide Gloss. med. Lat. in Serviens.

Σερζήτικε, eadem notione. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 11.

Ἐκῆσι ἄλογα φάρια ὑπῆσαν φυλακίδια, Ἀρματωμένα ἱμορσα ἐν τάρματῳ ἢ ἴτα, καὶ ἢς καθῆτα καθῆτον ἀπᾶσι τῶ σερζήτικε.

ΣΕΡΓΟΥΝΙΔΕΣ, Σεργούνιδε, Σερζούνιδε, Coloni, ἔποικοι, apud Turcos. Ita nempe variè hæc vox scribitur. Historia politica pag. 13. ἀνθρώπων ἢ χωρίαι, καὶ αἰῶνα, ἢ πᾶν, μαινάσις ἢ πόλιαι, ἢ πρόσραξ, καὶ ἔθρον σερζούνιδε ἀποδοῦναι, ἢτοι μετοίκαι, ἢ παροίκαι, καὶ Μαδίας, &c. pag. 16. καὶ τὸ μέρῳ ἀπᾶσι αἰκιδίον, ἢ ἐν ἡπείλῳ ἔθρον σερζούνιδε, ἢτοι παροίκαι, pag. 21. καὶ τὸ μέρῳ ἐν μέρῳ ἔλαβιν αὐτὸς, καὶ οἱ μεζισταὶ αὐτῶ δι ὑπηρεσίαν, τὸ ἢ ἔθρον ἰωζακῶν σερζούνιδε ἐν Κωνσταντινῶ. Denique pag. 25. καὶ ἔθρον αὐτὸς σερζούνιδε. Et Malaxus in Hist. Patr. pag. 109. διότι ἤρσαν Σερζούνιδε δὲ ἄλλα κάσρα, καὶ τὸς ἐκατοκίπσαν ἐκῆ. Idem in Chronico MS. pag. 819. καὶ ἔθρον ὁ βασιλεὺς ἀνθρώπων σερζούνιδε δὲ τὸ Μαδίας. Phranzes lib. 3. cap. 19. Paulò post etiam Colonias, quas Turca sua lingua Surgunides nominant, è Carpha, Trapezunte, Synopria, Asprocastro ei deduxit.

ΣΕΡῆΣ, Intyli genus, sive cichorij, Dioscotidi, Galeno lib. 2. de Cib. facult. & Scriptori MS. Vita S. Symeonis Stylitæ, σερῆ. Glossæ Jatticæ MSS. ex Cod. Reg. σέρη, κηχώριον. Aliæ : Σίρας, τὸ πικρὸν. Rursum aliæ Græcobarb. Σέρη ἀγρία, ἢ παρομοιωμένη ἀλγία, καὶ ἀγρια ἰωζακῶν. Lexicon MS. ad Schemographiam :

Σίρας, τὸ σίλινθον ἔστι, Σιμῶν μοναστήριον. Paradisus, seu liber SS. Senum, MS. περιπατῶν ἐν μοναστηρίῳ καθ ἰσπίρας, ἰσπίον μικρὰς σέρη. Joan. Moschus in Limon. cap. 184. ἦθρον γδ σέρη, καὶ πρόσραξ, καὶ ἴτα λάχρατα διωκόμενα παραμυθίσασθαι αὐτῶ ἐν τῷ δέψη. Σέρη scribitur apud Demetrium Pepagomenum de Podagra cap. 40. Vide Ruellium l. 2. cap. 64.

ΣΕΡΠΙΘΟΣ, Dignitas apud Turcos, de qua sic Scylitzes pag. 775. ἀνεπλήρωσε δ' αὐτῶ τὸ πρὸς τῷ βασιλείᾳ προσέβητο ὁ λεγομένη παρ αὐτοῦ Σέρηθ. δυνάστη ἢ τῶτο τὸ ὄνομα πρὸς τῷ παρ αὐτοῦ χαλυθαῖν, ὅστις παρ ἡμῶν Σύγκλητῶ πρὸς τῷ Πατριάρχῳ παλαι ἰδιωτῶς ἐκινῶ γδ δόνδαυτῶ, αὐτὸς ἰδὸς ἢ τῷ τῶτο θρόνον ἰσχυρισθῶ.

Similia habet Zonaras. Scribitur igitur est Succesor designatus Chaliphæ. Ser, Turcis Ducem sonat ut est apud Leunclavium in onomastico Turc. Vide eundem in Pandect. n. 2.

ΣΕΡΜΙΟΝ, Navigij genus. Anna Comnena lib. 3. Alexiad. pag. 91. καὶ δυνάσ τῶ τῷ Ῥωμαίων ἀρχῆς ἀπλῆτῶ, δρῶματῶ τῶ δυνάσ ἰσχυρισθῶ, καὶ πρόσραξ, καὶ σέρματῶ, καὶ πρόσραξ ἰσχυρισθῶ παμπλάσ τῶς ἐν τῶ παραλίον ὑπὸ τῶν χωρῶν. Vide Gloss. med. Lat. in Germundio.

ΣΕΡΝΕΙΝ, pro Σέρην, Trabere. Damascenus Studita Serm. 29. πᾶσι μᾶς σέρην ἢς κέρηρα.

ΣΕΣΕΜΠΡΙΟΝ, pro σερμῆριον, apud Myrepsum sect. 1. cap. 416. in Cod. MS. in Editio 421.

ΣΕΣΕΝΑ, pro σῆ σῆ, σῆ σῆνα. Vide Ἐρῆρα, & Grammaticam Portij. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 5.

Ἐν ποίσει γδ τὸ σῆ σῆ, ὅσα ἔθρον σῆνα. Alibi :

Ἐθὸ τὰ ποίσει ταπεινὸ θυσία καλὸ σῆνα. ΣΕΣΕΝΕΟΡ, Ægyptiis, Labrum venenis, Dipfacus, apud Interpol. Dioscorid. c. 418.

ΣΕΣΕΡΕΟΥΠΛΑΧ, Arboris species, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΕΣΙΔΗΡΩΜΕΝΟΣ, ἰσχυρῶς dictus Theodulus Episcopus Eleæ, quod totus ferre operatus vitam in Eremo degeret. Balsamon ad Can. 51. Apost. Vide Gloss. med. Lat. in Circuli ferrei.

ΣΕΣΚΛΟ, in Corona pretiosa, Βετα, Σιούτων. Demetrius Zenus in Battachomyomachia:

καὶ δὲ σῆνα τρεφῆρα ἐκῆμασι λυρίαι. Vide Σιούτων.

ΣΕΣΚΟΥΑΣ, in Glossis Basilic. ἡμῶσι σῆνα ἀσπῆριον τατίσιν ἢ ἡμῶσι ἀναάσιον. Sefquas, Sefussis. Vide Scaliger. de Re monetaria pag. 10.

ΣΕΣΚΟΥΠΟΝΔΙΑ, Ἐκασποδία, Sesepondia. Glossæ Basilic. Σεσκουπόδια, καὶ Ῥωμαίων στρατιωτικὰ ἰσχύδια. Lexicon MS. Cyrilli, & Suidas habent ἰσχυποδία.

ΣΕΣΣΟΣ, Sessus, Sedes, Cathedra, Thronus. In Concilio VI. Oecumenico Act. 11. extrema, Constantinus Pogonatus Imp. qui hætenus ei interfuerat, versus Patres se excusat quod in posterum, ob reipublicæ negotia, adesse non possit, substitutis aliquot proceribus qui vices suas agerent in sequentibus actionibus, in quibus tamen relicta est Imperatoris sedes vacua: quarum quidem actionum Acta sic vulgò inscribuntur: προκαθημῶν ἢ σῆνα μολῆτα σῆνα ἢ ὑποβῆσῆτα καὶ φιλοχρίστῳ μεγάλῳ βασιλείῳ Κωνσταντίνῳ, ἐν τῷ σερῆτῶ ἢ σῆνα παλαιῶ τῷ ἄνω ἰσχυρισθῶ τῶ τῶ τῶ, &c. Ubi vetus Interpres, proposito venerando sessu, &c. Atque inde percipimus, quid sit

Σῆτῶ, & Σῆτῶ, apud Theophanem, cui sic dicitur Tribunal Hippodromi, anno 3. Zenonis: ἰδὸς ἢ ἰσχυρισθῶ σῆνα, βασιλεῖον ἢ Ἀρματῶ ἰδὸν προκαθημῶ ὁ Νέων Κασορα, καὶ καὶ τὰς ἰσχυρισθῶ σῆνα σῆνα αὐτῶ βασιλῆ ἐν τῷ σῆνα, &c. Ubi Cod. Barberinus habet σῆνα. Idem an. 7. Phocæ: ἰσχυρισθῶ, ἢ σῆνα ἰσχυρισθῶ σῆνα ἐν τῷ σῆνα ἰσχυρισθῶ σῆνα αὐτῶ; Idem pag. 313. καὶ τῷ ἰσχυρισθῶ σῆνα καὶ ἐν τῷ σῆνα καθῆρα, &c. ubi Miscella pag. 621. Cum in folio resideret. Et anno 3. Leonis Chazari: ὁ ἢ βασιλεὺς ποίσει Μακρῶν ἐν Σοφισαῖ, ἐκῆσι ἐν τῷ σῆνα καὶ τῷ ἰδὸν αὐτῶ. Est igitur Σῆτῶ idem quod καθῆρα Hippodromi, de qua voce supra egimus. Hinc

Σῆτῶ, apud Continuatore eisdem Theophanis lib. 4. num. 21. ταύται ἢ (Regias vestes) βασιλεῖ ὁ αἰδῆμῶ τῶ βασιλείῳ λαβῶν, καὶ καθῆρα ἰσχυρισθῶ αἰδῆμῶ;

ἀλμαίτις, ἀνεκαλίσατο, ἢ τὸ νῦν Συνζέτον καλύμνον χα-
ραχθῶσαι ἐκαλιώσατο, ἐκ τούτου πλῆθος μνησθῆναι ἑτέρον ἄνεκαίς,
ἢ χρυσίον κεντρώσεια τρία, μιλιαρσία ἢ σακκία ἐπίτα. Ubi
Symeon Logoth. in Michaelē Theophili F. num. 17.
ἔστιν ἄλλο εἶδος ἢ μὴ κεντρώσεια 17. ἢ μιλιαρσία σακκία 3.
ἢ ὅτι ἄλλο εἶδος, τὸ νῦν Συνζέτον καλύμνον χαραχθῶσαι
ἐκαλίσατο, καὶ τὸ δημοσίῃ ἐποιήσατο ἀφοσίωσεν. Hac enim vo-
ce intelligi videtur nummus in quo Basilius Impera-
tor in folio sedet : cuiusmodi est ille, quem in Fa-
miliis Byzantinis descripsimus in quo una cum filio
Constantino in throno conspiciuntur.

ΣΕΥΑΣΙΑ, pro Σεβασία, passim in Libris MSS.
Medicor. inferioris ævi.

ΣΕΥΕΙΝ, pro εὐβαίον, *Ingrēdi, Intrare.* No-
mocanon Cotelicianus ; ἰάν σὺν ἐο τῆ ἐκαλιώσει κύνων,
ἢ χερσῶν, ἕως ἡμέρας ἢ μὴ λειψυγῆτο, &c. Nicolaus
Lucanus in Iliade Barbarogr. lib. β.

Συνεθροίσθησαν οἱ πάντες, καὶ μὴ πολλῶν θορόβου
εἰς τὰς νῦνας ἐσθύναν, καὶ καθ' ἑαυτοὺς ἰλάσαν.

Et lib. 17.

Κέρχισαν τὰ πολομίσην, ἢ τὰ σὺν οἰς τὰ τόχη.

Rursum :

Ῥεπιούλιε βίβη καὶ λίθος μίπικας ἢ σὺν οἰς Τρωίς,

Alias σὺν οἰς est *Fugate.* Lexicon MS. Colberticum :
σὺν οἰς, διωξι. Vide Grammaticos.

ΣΕΥΚΛΟΝ, *Beta, Sicutlōn,* apud Agarium
Cretensem in Geoponico cap. 91. 93. 109. 170. & ali-
bi. Moëris Atticista MS. Σούτλον, Ἀτίμοι σούτλον,
Ἐλλωσι. Vide Athenæum lib. 14. pag. 621. Edit.
Lugdun. & supra in λαχανόγυλα, & in Σίνουλο.

Σελλογύλα. Ptochoprodromus de paupertate sua,
ex Cod. MS.

Καὶ δαυλοφίσηκ, φαπαός, σελλογύλας.

ΣΕΦΑ, ὕσων, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod.
Reg. 1673.

ΣΕΦΕΡΙΟΝ, *Avena, Præbenda equi,* Manuel
Malaxus in Chron. MS. in Theophilo Imp. p. 652.
ἕνας στρατιώτης ἔχον ἕνα μιλιάρα, τὸ ὅποιον ἔχει σὺν οἰς, ἢ
ἔσαν ἰπάρισι οἰς τὸ πόλιον, ἰφορτῶνα τὰ ῥέχια, καὶ τὸ
ἰδωλῶσι πολλὰ σιφίρια, ἢ ἡβη κερὰς, ἢ ἰπποσύνην τὰ σι-
φίριον καὶ τὸ μιλιάρα, ἢ πλῆθος δὲν ἐνοίταζεν ὁ στρατιώτης,
καὶ τὸ μιλιάρα ἰπποσύνην, ἰφορτῶνα, &c. Infra : τὸ σιφί-
ριον ἰπποσύνη, &c.

ΣΗΒΑΔΑ, τὸ χαμπεύσαρον, in Lexico MS. ex
Cod. Reg. 1843.

ΣΗΒΑΛΜΑ, pro σύμβαμα, *Accidens.* Anony-
mus de Nuptiis Thesæi lib. 7.

Καὶ ὁπῶς δὲν σὺβαλμα, ἢ ἀπὶ τὸ τυχούσης.

Vide Σύβαλμα.

ΣΗΚΛΑΡΓΙΟΙ. In collectione historiar. Scali-
geriana, Olymp. 210. Σηλαρίων ἀγών. Istius certami-
nis nulla apud P. Fabrum in Agonisticis mentio.

ΣΗΚΟ. Damascenus Studita Homil. 30. λέγει τὸ
Χεῖρδῆ, Σηκ, ἔπαρε τὸ κριβατῆν τε, καὶ ἰπποσύνην. Ubi
Evangel. Surge, tolle grabatum tuum & ambula. &
Gr. ἰζήρα. Vox formata ex Σηκόνων. Vide in Σηκόνων.

ΣΗΚΡΗΤΟΝ, Σηκρῆσιον. Vide in Σίρατον.

ΣΗΛΕΚΤΟΣ, *Selectus, Judex pedanem,* qui pri-
vatis Aniano dicitur ad Pauli lib. 1. sentent. qui sci-
licet judicia privata exerceat, ad discrimen iudicium,
quos *Cinlois* vocabant, qui publica. Hesychius &
Glossæ Basilic. σήλεκτος, χαμαδικασίη. Occurrit
etiam apud Suidam, & in Glossis MSS. ad S. Atha-
nasium.

ΣΗΛΙΚΤΑΡΙΟΙ, *Armigeri,* qui & arcum &
sagittas, & arma cætera Sultani gestant. Ordo Offi-
cium Portæ Ottomanicæ MS. δὲν τῆρα τὰς ἕχαι Ση-
λαρίοι ἕτεροι ἰξασοίσι, ἢ αὐτοὶ κεβαλάροι, τῶν ἕχαι ἡμ-
προσθῆν τὸ ἡμῶν. Vide Σηλακτάρηι.

ΣΗΜΑΔΙ, Σημάδιον, *Signum, Nota, Indicium,*
σημαῖον, σύμβολον. Vide Eustathium Odyss. l. p. 1675.
Glossæ Græcobarb. ἀντακῆ, σημάδιον, σημάδιον. Au-
ctor Incertus post Theophanem pag. 436. σημάδια
βάλλοις οἰς τῶν τύπων, (τὸ βιβλίον.) Constantin. Por-
phyrogr. in Tactic. pag. 6. ἔτι ἢ γυμνασίον τὸς κεβα-
λάροις καὶ περὶ οἰς τὸ τοξοῦσθαι δὲν διαστήματῶ σὺν οἰς,
ἔτι κοπῆσι, ἔτι οἰς ἄλλο σημάδιον. Pag. 17. ἔτι ἢ τὸ
γυμνασίον εὐκόλως ἕκαστον τὰμα τὸ ἴδιον βάνδον ἀρμύζω
ἀλλὰ παραλλάσσον τὰ ἴδια σημάδια ἔχον τὰς κεφαλὰς τὸ
βάνδων γυμναζόμενα οἰς τὰς στρατιώτας, &c. Adde pag.
22. Threnus MS. de capta à Turcis Constanti-
nopolis :

Καὶ οἰς τὸ μολάλλω ἐκαλιώσει τὸ Φύμιον τὰ σημάδια.
Anonymus de Nuptiis Thesæi :

Καὶ παρὰ οἰς ἰπποσύνην, ἢ γυμνασίον σημάδι.
Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea :

Ἄρα τὸ γδ ἰπποσύνην πλῆθος σὺν οἰς ἐκαστῶν,
ὁ αὐθιγὸς τὸ κεφαλίον περὶ ἕκαστον τὰ σημάδια.
Stephanus Sachleces in versib. Politic. MSS.

Καὶ τὰ σημάδια τὸ ἕκαστον γυμνασίον ἀλλῶ στρατῶ.
Σημάδιον, *Signatus.* Manuel Malaxus in Chron.
MS. p. 828. καὶ ἰπποσύνην ἔτι ἕτερον ὁ βασιλεὺς σημάδιον
ἐπιπέθειν οἰς τὸ σῶμα, &c.

Σημάδι, & Σημάδιον, *Pignus, dēchuron,* in Coronā
pretiosa, & apud Portium : Glossæ MSS. ad Plutum
Aristophanis : ἕνα ἐπίχουρον τῶν σημάδιον. Pro *cautio-
nibus, cautionibus,* & *syngraphis,* usurpare videtur Theopha-
nes an. 3. Justinus Jun. τὸ τὸ ἕτερον μιλιασάσα Σοφία εὐσι-
βιστάρι ἰπποσύνην τὸς τὸ ἀγγυροπρῆμα καὶ σὺν οἰς, ἐπι-
πέθειν ἐπιχθῶσαι τὰς ἰμολογίας τὸ χριστοῦτον, καὶ τὰ
σημάδια καὶ ἐπιχθῶσαι αὐτῶν, ἕκαστον τὰ σημάδια, παρα-
σχολοῦν αὐτὰ τῶν ἰδίων διασποτάκ. Ubi Anastasius &
Miscella : *Accersitis Sophia augusta pecuniarum ven-
ditoribus & Notariis, iussu deferri cautiones debito-
rum, & breves, & præbuis eos debitoribus, & red-
didit dominis suis.* De hac re Corippus lib. 2. de Lau-
dib. Justinus :

*Tunc posita ratione palam, populoque vidente,
Debuis persolvit genitoris, causa recepit.*

Infra :

*Qua virtute animi mentem calcavis habendi,
Publica privato cum debita redderet anro.*

Alexius Comnenus in versib. Polit. MSS. ad Spa-
ncam :

Μὴ κριψας τῦτο, μὴ ἀντιθεῖς, μὴ τὸ ἀλλοιογίτας,
διατι ἕνα ἔχει σημάδιον, ἐπίχουρον.

Σημάδιον, *Notarij* exponuntur ab Anastasio in lau-
dato loco Theophanis, quasi *syngrapharum descri-
ptores* : tametsi melius hic designari eos putem qui
ad pignus commodant.

Σημάδιον, *Oppignerare, ἐπιχουράζειν.*
Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea :

Τὸν τόπον τὸ ἰσημάδιον, ἰπποσύνην ἰδανόστω.

Cyrillus nuperus Patr. Constantinopol. Homil. in
Domin. post exaltat. S. Crucis : ὁ Κύριος μὲς σήμερον
ἐο τῆ ἐπαγγελίᾳ λέγει, ὅτι θεία ὄπισθεν μου ἀκολουθεῖ, σε
κόβη καὶ ἀπὸ ἀπὸσθῆν, σημάδιον οἰς ἕκαστον ἄπασαν
πλῆθος ἰπποσύνην, ἕκαστον αὐτῶν, ἔτι ὁ ἀγγυροπῶν ἔχει πλῆ-
θος ἰπποσύνην καὶ σὺν οἰς τὰμα. Est etiam

Σημάδιον, *Significare.* Neophytus Rhodinus de
Baptismate : ἢ αὐτῶν ἔτι τὰ σημάδιον μὲς τὸ τῆς
καθαρότητος, τὸ θανάτων, τὰς πλῆθος, καὶ ἀνάσασθαι τὸ χριστῶ.

Σημάδιον, *Vexillum.* Lexicon MS. Cyrilli : Σποδῆ,
ὁ προρῶν, ἢ προπρορῶν τὸ τῆς τῆς, ἢ σὺν οἰς σάβητος,
καὶ ἀκολουθεῖν, ἢ καὶ τὸ σημάδιον.

ΣΗΜΑΝΤΡΟΝ, *Signum appositum chirogra-
pho.* Lexicon MS. Cyrilli : σημαντῶνα, αἰ σφραγίδες.
S. Athanasius Homil. in Parasceven : ἰπποσύνην ἢ
τὰς σφραγίδας τῆς τῆς, ἀλλῶ καὶ παραδῆμι ὁ τὸ θανάτων
τὰς

ΣΗΜΩΝΕΙΝ. Vide in Σιμω.
ΣΗΠΟΝΟΜΟΝ. Demetrius Constantinop. lib. 1. Hieracosophij cap. 19. χαμῶν ἢ ὄνθ , ἑρὸ μίας ἡμέρας ἢ ἰλθὼν ἢς θάρω, δίδεται αὐτῇ εἰλῶν τὸ λεγόμενον σπτόνομόν ὄνθ, ἢ θίλω. Ubi Gyllius: *Ipsi dabis silent, appellatum Georponium.* Legit γηπόνομον.

ΣΗΡΙΚΟΔΙΑΣΤΗΣ, *Serici confessor.* Palladius in Hist. Bragmanum MS. πικραλλασθε μαλακῶ, ἔχομεν ἰμῶν τοῖς σπῆλιξι τοῖς σκεκοδίαςται.

ΣΗΡΙΚΟΝ. Vide Σεικὸν.

ΣΗΣΑΜΙΤΗΣ, *Sesamoides magnum;* apud Interpol. Dioscor. c. 734.

ΣΗΣΑΜΑΤΟΝ, *Ranis ex sesamo.* Manuel Paleologus in Onitocritico MS. ἢ τὸ σπασμάτου ὁμοίως ἰὸς χῆρου (παραδρομῶν δολαῖ.)

ΣΗΣΑΜΙΝΟΝ ξύλον, apud Cosmam Indicopl.

ΣΗΣΑΜΟΤΟΥΡΟΝ, idem quod Σεσαμῆ, apud Laonicum Cretensem ad Batrachomyomachiam: *Sesamum.*

ΣΗΣΤΕΡΤΙΟΝ, *Sestersium.* Didymus Claudius de Analog. Rom. τὰ ἢ χίλια σπέρτια ποιῆ διακρίσια πειλίμουθια δινάσεια ἀφύρα, ἢ δία χηυσά.

ΣΗΤΕΜΑ. Historia Apollonij Tyrij:

Εἶτον κ' ἢς τὰ εὐλίματῶ ἴμορφα κακομῶνθ.

ΣΘΑΛΒΟΣ. Vide in Σκλάβθ.

ΣΘΛΙΒΕΙΝ, Σθλαβένειν, πρὸ σθλβθ. Vide in Κλαπυθῆ, & in Χρηθγραφθ.

ΣΙΑΓΟΝΑ, πρὸ σιαγόν, *Maxilla.* Michaël Pselus in Canticum Cantico. p. 120.

Λί σαι γδ ἀρεθῆσαν ἔξοχος σιαγόναι.

ΣΙΑΚΙΟΝ, Matthæo Silvatico, *Cubus batos.* Anonymus Medicus ex Cod. MS. Reg. 1843. τὸ σιάκιον ἢ κακόχυμὸν ἔστι, ἐξ ἡλίσσα ὄταν πρὸθῆ, πρῆρα γδ ἰκανῶς, &c.

ΣΙΑΝΕΙΝ, *Constituere, Pacifici, Contrahere,* σιωπῆθ, ὁμιλογῆν, συμφωνῆν, &c. πρὸ ἰσάζων, vel ἰσάινων. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Αὐτὰ μισὰ ἢ ἡμίσει, τα ἴλεσι, τα εἰσῆσι.

Nicephotus Presb. in Vita MS. S. Andree Sali: ἐξ ειωθῆς ἢ ἐν τῇ πικρῶ, ἴφα. Joannes Moschus in Limon. cap. 205. ἀκρίσαι ἢ ταῦτα παρ' αὐτῷ, ἢ ἄλλα τοιαῦτα, ειωθῆς, ἢ ἰλθὼν ἢς ἰανθ, ἰδάνουσι. Ubi Interpres, *Commotus, & in seipsum rediens:* malim, *caritas animi aequalitate.*

Σιάσμα, Σιασμός, *Paellum, Conventio,* ξύμβασι, ὁμιλογία, &c. πρὸ ἰσασμός, *aequalitas.* Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 7.

Καὶ τὸς σιασμός τῆς ἐνθυμῶ ἐκάνο ἰπόσσαν.

Vide Σιασμός.

Σιασῆς, *Coriarius,* Γραφῆς.

ΣΙΑΟΥΞ, Magistratus Turcicus, quem vulgò *Chiaus* vocant. Occurrit apud Annam Comnenam pag. 170. ubi Consule notas nostras pag. 324. Vide Τζαούξ.

ΣΙΑΡΑΠΤΑΡ, Turcis, idem qui Græcis Πάριρη. Ducas Hist. cap. 28.

ΣΙΑΨΥΧΟΝ, πρὸ Σάμψυχον, *Amatagus.*

ΣΙΒΙΝΟΝ. Vide in Σιβίνου.

ΣΙΓΑΝΘΣ, *Tacitus, Taciturnus, Quietus,* ἄσπυθ, σιωπηλός, ἀρμυκός. Glossæ Græcobarb. τάσιθ τῶτο τὸ ὄνομα ἐπὶ ἢ σκυθροπῶν καὶ ὑπερσῆμων, ἢ σιωπηλῶν δίδεθ τῶτο τὸ ὄνομα πῆς τῆς ὑπερσῆμων, ἢ ὑπερσῆμων, ἢ μιλωτῶς, ἢ σιάνου. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ πῶ ἡμίρα σιγανθ διαβαίνει σάν ἡμιρῶν.

Σιγᾶ, & Σιγῆσι, *Tacitè, Clam, Quietè,* Σιγῆ, σιωπῆ. Glossæ Græcobarb. ἄκω, ἰσῆχαι, σιγῆσι. Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 7.

Απὸ θουσι τῶν σιγανθ, σιῶ τράπιζον ἀπῆου.

ΣΙΓΓΙΛΙΟΝ, Σιγγίλιον, *Sigillum.* Moschopulus: Σιγγίλιον, ἡλιουθῆς, ἢ σφραγις. Πιοπτιὲ νετὸ συ-

micur pro diplomate aut charta sigillo munita. Chronicon Alexandrin. pag. 902. ἰὰν ἢν θῆλι λαλῶν ἰαυ-
 50 ἢ ἐν τῇ πῶλι πρὸς σῶζην καὶ καμῆσιν, ποιῶνθ σιγγίλιον πρὸς ἢ Σάρβαρον, &c. Petrus Sicolus in Historia Manichæorum pag. 50. καὶ λαβὼν ὄνθ ἢ σιγγίλιον σιγγίλιον, ἢλι πῶλιν ἢς Ἐπιστολῶν, &c. Theophanes an. 2. Michaëlis Curopalatae pag. 422. τῆς ἢ ἱμπερατορῶνθις ὄνθ σιγγίλιον καὶ σφραγίδων σιωπῆσαι τὰ σφραγῆσιν αὐτῶς, καὶ ἡκαμῆσιξ τῶς δευμοσίας λόγου. Ubi Miscella: *Negotiantes νετὸ ἐν utraque regione per praecepta & signacula commendari.* Constantinus de Adm. Imp. cap. 49. δὸδωκῆς ὄνθ αὐτῶ καὶ σιγγίλιον ἐν τῇ αὐτῇ μωσποπόλῃ. Novella Isaacij Comneni de Consuetudinib. καθῶς ἢ ἐν τοῖς σιγγίλιον ἢ παλαιῶν σφραγῆσιν ἀναγραφῆθ. Nov. Manuel. Comneni de Instrum. &c. ἢτι ἐν χροθβῆλλας λόγου διαφόρων βασιλῶν, ἢτι ἐν σιγγίλιον, ἢτι ἐν ἀπλάξ πρὸσῆξιν. In lib. 3. Juris Græcorum. pag. 235. ἐκτατ σιγγίλιον ἢ πρῶσιθῆσιν καὶ εἰνῶνθιθ Πασσαργου παρῆς Γερμανῶ, &c. Novella Isaacij Comneni, apud Balsamon. ad Nomocan. Photij tit. 1. cap. 34. καθῶς καὶ ἐν τοῖς σιγγίλιον ἢ παλαιῶν Πραγῆσαν ἀναγράφῆθ. Ubi legendum *πραγῆσαν.* Occurrit etiam in Epist. Michaëlis Cerularij Patr. Constantinop. ad Petrum Patr. Anthioch. initio. Descripsit Rocchus Pyrrhus in Notitia Archimandritatus Messanæ complura Græca sigilla Rogerij Siciliae Regis in Latinam duntaxat linguam versa à Constantino Lascari. Vide Gloss. med. Lat. in *Sigillum.* Cæterum non planè percipio quid velint Glossæ MSS. Reg. Cod. 2062. Σιγγίλιον, σιδῶν, ἢ πορφυρῶν, ἢ χροθδῶν, ἢ ἀφροθῶν.

ΣΙΓΓΙΛΛΑΡΙΟΝ, *Sigillarium:* vox ab Arnobio usurpata, pro *Sigillo, Signo, Statua, vel Imagine.* Scholiastes Basilic. lib. 2. p. 93. ἔχων εἶον, ἰλαθον σιγγιλλᾶσια, ἢκα ἔξουσιθῆθ ἢ πωλῆσιν τῶτες, ἢα ἔξωτ τὸ αὐτὸ προῖομοιο. M. Antonius lib. 7. de Vita sua, p. 230. 2. edit. πομπῆς κωσποθῆθια, ἐπὶ σκωθῆς δράμαθια, ποιμοια, ἀγίλια, δισκορῆσιμοιο, κωσθῆσις ἔσῆσις ἡρῆμῶν, ἢμοια σῆ τῶς ἢ ἔχθῶν διξῆμῶνθις, μωρῆθῶν ταλαπτορῆθ, καὶ ἀχθορῆθια μωθῆθῶν ἐπὶλομῆθῶν διαδρομῆθ, σιγγιλλᾶσια ἡρῆσπασῆμῶνθ καὶ ἐν ἐν τῶτικ εἰρῆμῆθ μῶθ καὶ μῆ σφραγῆθῶνθ ἰσῆσαι. Vide Gloss. med. Lat. in *Sigillus.*

ΣΙΓΕΛΛ, *Tacitè.* Anonymus MS. de Amorib. Lybistri & Rhodamnes:

Εἶσασιν πῶ τὸ ἡρασι, ἢ σιγγιλλᾶ ἢ κωθῆθια ἡγῆ, καὶ τῆς τὰ τὸ ἔγρῆθ, &c.

Vide Σιγαῆς.

ΣΙΓΓΙΛΛΙΟΝ, *Singilis,* de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Testamentum Gregorij Nazianzeni: Ἠλασίθ τῇ Νόλαρῆθ εἰσῆθῆθ ὄνθ βύλομοιο δολῶθῆθ κάμαθῶν ἢ, σιγαμα δῶο, παλλῆθ σῆθια, σιγγίλιον ἢ ἰνα.

ΣΙΓΓΙΓΓΙΛΛΙΟΣ, *Dracunculus,* Δρακόνθιον, apud Interpol. Dioscor. post cap. 383.

ΣΙΓΓΙΣΤΡΟΝ, *Equi instratum.* Glossæ MSS. Colbertex: σιγγιστρον, τὸ ἢ ἀλόζων σάπασμα. Phavorinus habet Σιγγιστρον.

ΣΙΓΓΙΣΤΡΟΝ, πρὸ Σιγγιστρον, *Arca, Cista.* Eustathius: Π. ν. ἔστι καὶ σασθῆθις ζυγῆς καὶ Πανωσιαν τὸ σιωπῆσον τῶς δακίλυκῶ καὶ κωθῶνθ ἢ ἢς δολοτὸ ζυγῆστρον ἢ ζυλίθθ θρῶς, ὄνθ ἔξουσιθῆθ, ὄνθ κωθῶν ζυγῆστρον, ἢ ἢ παρῆσθῶν τὸ κωθῆθῆθ μῶνθ σιγγιστρον. Et Od. θ. ἔτεροι ἢ σασθῆθ ὄνθ ζυλίθθ σασθῆθ τὸ ζυγῆστρον ὄνθ τὸ ζυγῆστρον δῶξον δ' ἢν ἰσῶς ἐκ καὶ Πάτινθς χῆθῆσις, ἢ πολλοῖ κωθῶνθ μῶ ἢ ἀνάγῆθς ζυλίθθ ὄνθ τὸ ζυγῆστρον, ἀλλὰ ἢ τὸ καὶ παρῆσθῶν λεγόμενθ σιγγιστρον καλῆμῶνθ ἰσῶς ἢτω δῆ τὸ καὶ ζυγῆθ ἰσῶσπασ φορῆθῆθ, &c.

ΣΙΓΓΛΑΙ, *Singularia litera,* sic dicitur, quia *singula* verbum componunt. lib. 2. Basilic. tit. 6. §. 20. κωθῆθῆθ ἢ μῶ δῆ σιγγλῶν τὸ ἢσθ ἢ νόμο γράφῆσαι, δῆ ἢν ἀνῆτορῆθι πολλῶ ἡσῶνθ. Vide Gloss. med. Lat. in *Sigla.*

Καλασιγγίλιον.

Σιδερίτης, Ferrus, σιδήρης. Glossæ Græcobarb. Δύραξ ἐνί ἄρματων, ἔργον ἰμάτιον, ἢ ῥόχον σιδήρινον. Malaxus in Hist.Patr. pag.131. καὶ ἴβανον ἀπὸ ἴβου τσαχαλίη καὶ ἀμφεφρίου ἄλλου σιδερίνου βαρία.

Σιδερίτης, simili notione, in iisdem Glossis Græcobarb. ἔχῃ ἑρπύλαι σιδερίνου.

Σιδερόπυλλον, Ferrum lancea, aut spiculi. Glossæ Græcobarb. αἰκίς, τὰ σιδίρεα ἢ βίαις, τὰ σιδερόπυλλα ἢ σαγίτας.

Σιδερόφιβα, Ferraria, Σιδεργία.

Σιδερίτισ, Ferro instruere, σιδήρειν.

ΣΙΔΗΡΟΣ, in glossis Chymicis MSS. ἔστ' ὁ ἀλυφῶς ἢ αὔ. Putamen oui.

ΣΙΔΗΡΟΠΕΔΑΙ, Ferrea compedes. Scylitzes in Michaële Rhangabe: ὁ ἤμιχαλὸς τ' ἐν τῷ Πάπῳ φρουρῆς ἀναθῆς, ἐπὶ τὴν πόδας ἐν σιδερόπιδαις ἔχων κλιχομήριος, ἔχῃ τὸ πῶ κλῶν τ' σιδήρων ἐν πῶ κλῶν τ' λίσσι φουλάττιση, ἄτως ἔχει μὲν τ' σιδήρων, ἐπὶ τ' βασιλεὺς ἐκαθίστη ῥότος.

ΣΙΔΗΡΟΣΤΟΤΗΡ. Nicolaus Myrepsus scet. 1, cap.298. Cod.MS. σιραπίου, κασίειν, σιδερόστυπον, χαλκάνω, &c. Ubi Fuchsius cap. 304. putat hanc vocem sumi pro σιδήρι σόμωμα, quomodo habetur in cap.459.Cod.MS. editi vero 465. Ferri autem σόμωματων apud Græcos species varias recenset Eustathius ll. β. p.194.

Σιδερόστυπον, eadem notione habet Anonymus de Oxymelle: λαβῶν τὸ μέταλλον τὸ λογιόμορον Σιδερόστυπον, λαβῶν ἱπιμαλῆς, &c.

ΣΙΔΗΡΟΥΝ. Vide in Σήμαντρον.

ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ, Faber ferrarius, apud Harpenopol. lib.2. tit.4. §.30.

ΣΙΔΗΡΟΦΟΡΕΪΝ, Militare, in expeditione versari. Nomocanon Cotelarianus num.423. ἰάν ζωὴ Ἰσραηλίου ἔσθ' ἢ ἀδρα αὐτ', ὅτι καὶ σιδερόφορος, ὁ ἢ αὐτὸς ἢ θῆλα Ἰσραηλίουση, &c.

ΣΙΔΙΑ, τὰ σιδερόλογα ἄνθη ἢ ῥόδες, τὰ ῥόδη κατὰδιν, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Primi flores mali granati. Psellus de Morborum nominibus, MS. Σίδη, ἢ ῥόδα. Vide Dioscoridem lib. 1. cap.184. & infra in φλύσρον.

ΣΙΔΟΝΙΑ ἔργα. Vide in Σινδαῖ.

ΣΙΖΑΤΖ, Σελύχον, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. Samplychum. Vide Σιμτζε.

ΣΙΖΕΙΝ, Quiescere, Σίειν. Glossæ Græcobarb. σία, ἢ σίσει πῶ ἀσπίδα, Alibi: σίειν ἢ σίσειν ἀπάνω καὶ κάτω. Prochoprodromus de sua paupertate, MS.

καὶ τὸ σραπίζω ἴσοζω, κ' ἐκαθίσταν ἰά φασίν.

ΣΙΘΙΑΕΑΣ, Hieracium magnum, Afris, apud Interpol. Dioscotid. c.477.

ΣΙΚΑ, Sica, σιδερά μάχαρη, in Gloss. Basilic. ubi perperam scriptum, αἰκία. Josephus lib.20. Antiq. Jud. cap.7. καὶ οἱ Σικαῖοι καλὸμοροι, ληστὰς ἢ ὄντι ἄται, τότε μάλιστα ἐπιλήθων χαρμῶν ξιφιδίους παραπλοῖους μὲν τὸ μέγιστον τοῦ τ' Περσῶν ἀντάκακῃ ἱπιμαπίας ἢ καὶ παραπλοῖους τ' ἐπὶ Ρωμαίων οἰκας καλυμμένας, ἀφ' ὧν καὶ πῶ προσηγορίας οἱ ληστῆες ἐλαβον. Ab eo hausit Cedrenus pag.197. ut & S. Chrysostomus homil.46. in Acta Apost. τὸς ἢ Σικαίους, οἱ μὲν ἤξιον τι ληστῶν φασίν αὐτὸς ἔν), ἔντω καλυμμένους, ἀφ' ὧν ἐφίροισ ἔργων. Σικῶν λογιόμορον πῶ τ' Ρωμαίων.

Σικαῖον, eadem notione. Theodorus Prodrromus, in Lexico: σικαῖον, ἢ μάχαρη. Lex.MS.Colbertum: σικαῖον, μάχαρη ληστρική. Cedrenus: Σικαῖος ἢ αὐτὸς ἀτόμοσιν, ἔσθ' ἢ σικαῖον, ἄδῃ μάχαρη, ἢ ἐπιφίροισ κρυφῇ.

Σικαῖοι, Sicarij, in Glossis MSS. ex Cod. Reg. 1673. Σικαῖοι, ληστὰς. Suidas: Σικαῖοι, ληστῶν ἄξιον. Occumenius in Comment. Σικαῖος λέγουσιν ληστὰς ἔστι-

δικος χαρμῶν. S. Lucas Act. cap. 21. ἔξαλαζὸν αἰ τ' ἔρημοι τὸς τισσακισχίλους ἀνδρας τ' σικαῖον. Isidorus Petrus lib.3. Epist.119. οἱ αὐτὸς Θεοδῶν καὶ Ἰσίδωρος τ' Γαλιλαῖος, καὶ τ' Διγύπτιον, τ' τ' σικαῖον ἀποστάση. Nicephorus Xanthopol. in Synopsi sacre Script.

Ἐπίδοθι ἀντίρροτον αἰ μήνα πάλιν, Σικαῖον ἔλιπες, &c.

Adde Chronicon MS. Georgij Hamartoli, Collect. Historiar. Scaligerianam in Claudio, & Gloss. med. Lat. in Cultellarij.

ΣΙΚΑΛΙΣ, Secalis, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1261. ἔλυρα, ὁ λογιόμορος σικάλης. Infra: Τόμορα, ἢ σικάλη. Moscopulus: ἔλυρα, ἢ ὅτι τ' σπορίμον, ἢ καὶ ῥόδα καλυμμένη, ἢ κοπῆς σικαλίης.

ΣΙΚΕΛΙΩΤΙΚΟΝ, Psyllium, apud Interpol. Dioscor. cap.652.

ΣΙΚΕΡΑ, Siccera, εἶν' ἢ σιδεράς, in Glossis MSS. ex Cod. Reg. 1673. Πίμα σιδεράς, in Herodianī Epimerismis MSS. Lexicon MS. Cyrilli: Σικερα ὁ ἐκ σίτου, ἢ κριθῆς ἡρόμορος πότος. Lexicon MS. Colbertum: Σικερα, πῶν μέλισμα, ἢ σιδεράς ἐκ σίτου ἢ κριθῶν ἕδαρης καὶ χαλκισίδης. Isaias Propheta: ἡδὸς οἱ ἡρόμοροι τὸ σπῶν, ἢ τὸ σικερα δεικνύσθαι. S. Methodius apud Photium Cod.237. ἐστὶ σικερα φασὶ πῶν τὸ μέλι φῆρον, μὲν τ' αἶνον τ' ἔξ ἀμπέλων. Basilus M. Σικερα, πῶν τὸ δεικνύμενον μέλι ἰσχυροῦσαι πόμα, τοῖς Ἑβραίοις ὀνομάζων σικῆδος. Myrepsus scet.1. cap.73. ἢ ὅτι οἱ ἄλλοις β' μὲν σικερα καὶ. Anonymus Astronomus MS. ἢ πῶ τ' ἢ τόποι αἶνον καὶ σικερα, ἐν τοῖς βορρῆσι καὶ ἀνατολικῆς μέρει. Vide Balsamon. ad Can.5. Apost.

ΣΙΚΙΝΙΒΗΤΖ, τὸ σαλαπινῶν, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Sagarenum. Glossæ Sarcenicæ MSS. habent Σικιδίης. Lexicon Reg. Cod. 1843. Σικιδίης. Matth. Silvaticus: Sagarium, ἢ ἐστὶ Serapium. Vide Ruellium lib.3. cap.53.

ΣΙΚΚΗΡΙΑ, Aphis, Anethum, apud Interpol. Dioscor. c.472.

ΣΙΚΚΑ, Siula, Urna, ἴδρια. Vide Σίτλα.

ΣΙΚΚΟΣ, Tepidus, Leviter calidus, χαλκῆς. Σικιδίης; Tepiditas, χαλκῆς. Σικιδίης, Tepere, Tepescere, ἀλλοῖον, χαλκῆς.

ΣΙΚΚΟΝ, in Gloss. Basilic. τὸ ἴσθ' ἢ Pavitmentum.

ΣΙΚΟΝΝΕΙΝ, Σικῶν, Σικῶν, Subleuare, Tollere, erigere, ἵσταιρεν, ἔξαισασθαι. Σικῶνση, Exurgere, Surgere è lecto, ἔξαισασθαι, ἔγρηδες. Scholiastes Homeri ll. 1. ἵσταιρεν, ἵσταιρεν, σικῶν. Glossæ Græcobarb. ἔξαισασθαι, σικῶνση, σικῶνση, ὅπῃ ἴσθ' ἢ ἔξαισασθαι, ὅπῃ σικῶν τὸ γομάρεν. Constantinus de Adm. Imp. cap. 38. ἐν καὶ ἀρχαῖα καὶ τὸ τ' χαλκῶν ἴσθ' καὶ ῥόδων πεποικῆσιν, σικῶνση αὐτ' οἱ σικῶν. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Σικῶν τὰς κατὰδιν τὰς, ἰσθ' ἔξαισασθαι ἐν δρόμον.

Historia Apollonij Tyrij:

Πῶ ἄρ' ἰσθ' ἔξαισασθαι, ἐν πῶ τ' ἔξαισασθαι.

Anonymus de Nuptiis Thesci lib. 2.

καὶ παρὰ τὸς σικῶν μὲν φαχλῶ μεγάλλω Lib. 5.

Ἀπάνω οἱ τὸς πόδας τὸ ἔξαισασθαι ἰσθ' ἔξαισασθαι.

Physiologus MS. ἢ μὲν κίρατις τὸ βάλλω καὶ σπῶν τ' ἔξαισασθαι ἐκῶν τ' μέγαν. Proverbia Græcobarb. MSS. αὐτὸς ποτὲ μὲν τὰ ῥόδα ἔξαισασθαι.

Ἀσικῶνση, eadem notione. Glossæ Græcobarb. κίρατις, ἀσικῶνση, ἀσικῶνση.

Σικῶνση. Symeon Logotheta in Leone Armenio num.9.& Author incertus post Theophanem p.432. καὶ ἔχον ἔτοιμον τ' ἰσθ' ἔξαισασθαι αὐτ' οἱ μὲν αὐτὸ ἔξαισασθαι. Vide Σίμο.

gnitate egimus in Gloss. med. Lat. Nominis rationem attigere Scriptores, atque in iis Agathias lib. 5. ubi *Silentiariorum*, & ἀσπὶ βασιλῆα εὐχὴ ἐπιτίθεισας, vocat. Glossæ Gr. Lat. *ἠουχοποιός, Silentarius*. Joannes Lydus lib. 2. ἐπὶ ἀρχῶν πολιτικῶν. διὰ τὸτο ἐκ τῆ ἀσπὶ πλὴ σελῶ σπαδῆς, (σελήτιον δ' αὐτῶ πατρῷος κελῶν) *Σιληνιάρους ἕκαστος ἐνομάζον αὐτάς*. Et Procopius lib. 2. de Bello Pers. cap. 21. Βασίλη μὲν αὐτὸν ἐν Παλατίῳ τὰ ἐκ πλῆθους ὑπερέβητο, (Σιληνιάρους ἑκατὸν καλῶν, οἳ ἢ τιμῆ αὐτῆ ἐπίκειντο) τὸν τε ἢ ἄριστον ἔχοντο. Idem cap. 29. ἐν τοῖς Σιληνιάρους ἐν Παλατίῳ ταξομένοις. Denique in Hist. arcana cap. 24. οἳ τὸ Σιληνιάρους καλῶνται, ἐν Δομῆσιν, ἐν Σχολαίῳ, &c. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Sabæ: οἱ ἐπὶ τῆ θυρῶν Σιληνιάρους. Σιληνιάρων σχολῆ, apud Evagrium lib. 3. cap. 29. Idem lib. 1. cap. 10. ἔξ Δομῆδων Σιληνιάρων τοῖς βασιλικῶν κελύμασι διακονοῦσιν. Dorotheus Doctr. 23. πλὴ σελῶν, τὸς Πατρῷος, Σεραλάτας, Ἰπάρχους, Σιληνιάρους: οἳ τὸ αὐτῶ πολιτικῆς ἐρατοί. ἢ θαυμασιώτατοι dicuntur in Concilio Calched. Act. 1. & alibi non semel: Περιβλαπτοί, in Nov. 53. Justiniani c. 5. §. 1. Horum præterea meminerunt Theophylactus Simocatta lib. 8. cap. 9. Chronicon Alexandr. an. 16. Zenonis, Philostorgius lib. 7. cap. 7. Malchus in Byzantic. Nilus Monach. lib. 2. Epist. 12. 284. lib. 9. Epist. 19. 124. lib. 4. Epist. 14. 28. 62. lib. 6. Basilic. tit. 26. lib. 38. tit. 1. cap. 75. &c. Vide Alemanum ad Hist. arcanam Procopij pag. 165. Edit. Reg.

Σιληνιάρικον. locus ubi silentiariorum consistebant, *Confessorium*. Theophanes an. 36. Justiniani: ἔχοντες ἰδίως ἀνδρώνας συνεργῶντες αὐτοῖς Ἰνδῶν κρυπτοῦσιν ἐκ τῶ σιληνιάρικου. Ubi Anastasius, *Abconditos in silentiario*, &c. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Sabæ cap. 51. καὶ τὸ λεγόμενον Σιληνιάρικον ἐθεσάσαντο, οἱ ἐπὶ τῆ θυρῶν Σιληνιάρους πάντας ἴδον ἀεὶ ἐξάμηναι, &c.

Σιληνιάρους. Chronicon MS. Simeonis Logothetæ in Michaële Balbo: τῶν ἢ λαὸς σιληνιάρους ἐπὶ τῆ Μακρυάρας διαλεχθῆς, &c. quam vocem omisit Theophanes p. 421.

ΣΙΛΗΝ, *Sil.* Demetrius Constantinopolit. lib. 1. Hierocosoph. cap. 20. χαμῆσι ἢ ὄσι, ἀπὸ μιᾶς ἡμέρας τῆ ἡλίου ἐκείνου, διδόναι αὐτῆ σιλην.

ΣΙΑΙΑ ΤΡΑ, *Tibia*, ἡλῆς Σιλαυριστῆς, *Tibiessen*, Ἀλμπῆς.

ΣΙΑΙΓΝΙΟΝ, *Siligo*, in Glossis Græcolat. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1334. σιλιγῆς, ἢ ἑκατὸν, ἢ ἑκατὸν σιμιδάλις ἐνομαζομένη. Neophytus: *Σιλιγῆ*, ἢ σιμιδάλις. Paradisus, seu liber SS. Senum, MS. ἠδονιστῆ πῶς ὁ ἀββῆς ἄρσινος ὡς Σιλιγῆν, καὶ ἔχοντες ἕως σιλιγῆς, &c. Vita MS. S. Theodori Syceote: ἰπεδῆς αὐτῆ εὐλογίας διὰ τὴ σιλιγῆς, καὶ μέλων, ἐν αὐτῆ ἐπιπέδῳ. Palladius in Hist. Lausitica cap. 14. ἰβάσας ἢ σαφίδας, βῶς, οἶα, σιλιγῆς, ἢ ἐπιπέδῳ) οἱ ἀρμυρῶνται. Joan. Damascenus de iis qui in fide mortui sunt, ex Vita S. Joannis Panteleemonis: ὅτι φωνὴ ἐν ἐσθῆσι αὐτῶ γαστρίῳ, καὶ τὰς οἰκίας ἀνάξως σταθμίζομεν, καὶ δὲ ἄν λέγει σιλιγῆς ἐν τῆ δειξῆ τῆ ζυγῆ πλάστῆς, ἢ ἐν αὐτῶ μετ' ὄργης ἀπὶ λίθῳ ἐκ τῆ πῆλῳ κατὰ λῆξας πρέσσωπον. Occurrit etiam apud Dorotheum Doctr. 7. pag. 1012. & in Vita MS. Symeonis Sali.

Σιλιγῆς. Anonymus apud Auctor. Etymolog. ὅτι ἰπέδῳ μῆλα, καὶ σιλιγῆς ἡμίσηται. Vide Eustathium Odyss. 5. pag. 1753.

Σιλιγῆς ἀψῆ, *Ranis filiginum*, apud Galenum lib. 1. de Facultat. alimentor. Actuarium, Alexandrum Trallianum, Symeonem Sethi, &c.

ΣΙΑΙΚΤ ΑΡΙΔΕΣ, & Σιληνιάρους, *Equisetum*, *Tur-*

citi, ex peregrinis in Pratorianos allesti, de quibus Laonicus lib. 5. 8. & 9. pag. 122. 233. 264. Edit. Reg. Leunclavius in Onomastico ad Hist. Musulmanicam: *Silichtar*, *Armiger*, qui & arcum & sagittas, & arma caetera Sultani gestat, annus est & tribus illis juvenibus, qui Principis intimi sunt cubicularij.

ΣΙΑΘΑΟΥΡΟΙ, *Soldanij Gallici*, de quibus Cæsar. Eustathius II. 2. pag. 1278. ἰσθῶν ἢ ἐστὶ τὸ ἰσθῶν παρῶνται ἔστι ἔξ τῆ δασυπόσει τῶ ἐκχαλμαίται, ὑπερ ἔστι ἰλλῶνσι ἰρμῶντικῶν λέξις Γαλατικῆς, λέξις Σιλαθῶν τῶς τῆ βασιλῆς τῶς ἐξῆς τῶς ἐκκαποδῶντικῶν τῶς, καὶ τῶτ' αὐτῶ ἀνομοῖται.

ΣΙΑΘΕΡΙΝΟΝ, *Latium Cyminum*. Glossæ Botanice MSS. ex Cod. Reg. 2690. πλάτυμαίται, ἡλῆς σιλαθῆται.

ΣΙΔΩΝ, *Ναυίγι γεννῆ*. Suidas: Ναυίγιος κἀναθῶ. πλοία μὲν ἔτω λεγόμενα, κἀναθῶ ἐν Ναυίγι γῶνται, ὡς τῶ σιλαθῆς λέγουσι τῶ ἀναθῶν ἔδῳ.

ΣΙΜΑ, *Συμά*, *Κοιλία*, *Prope*, *Αρυδί*, *Συμά μῆ*, *Μεσσην*. Glossæ Græcobarb. ἡγῆς τῆ γῆς, σιμά τῆ γῆς. Anonymus de Locis Hierosol. cap. 5. καὶ σιμά ἐκείνη σὰδισθ. cap. 9. αὐτῆ ἐκ τῶ βῶθι σιμά ἔχῃ μεσσηνικῶν τῆ Προδρόμου. Occurrit præterea cap. 10. Joannicus Cartanus in Flore num. 142. ἔρχεται μία γῶνται, καὶ ἰπῆρα δὲ τῶ τῶν, σιμά δὲ τῶ τῶ τῶ ἔξῆς, ἐν παρῶνται ἔκ τῶ, &c. Fabulæ Æsopi Barbarog. ἡγῆς καὶ ἀνομοῖται κἀναθῶν τῶς ἀνομοῖται τῶς, ἀνομοῖται τῶ κἀνομοῖται τῆ καλοῖται τῶς σιμά, ἔξ τῶ ἔχῃ ἀνομοῖται τῶ ἀνομοῖται τῶ σιμά, ἐν τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ ἀνομοῖται τῶ σιμά καὶ βῶθι τῶ σιμά τῶ. Et pag. 58. διὰ τῶ ἔχῃ σιμά ἐκ τῶ μαζῶνται, &c.

Σιμαδίται, *Colligere*. Anonymus M S. de Bellis Francorum Peloponnesiacis:

τὸν τόπον τῶ σιμαδίται, ὑπερῆρα ἰσθῶνται.

Σιμοχουλίται, *Aut simul, & lapidibus pretiosis exornatis*. Anonymus de Nuptiis Thesei:

τὰ σιμοχουλίται ἐν τῶ κῆρα σιλαθῆται.

ΣΙΜΩΜΑΤΑ, *navium ἔμβολα*, apud Scholiast. Pindari.

ΣΙΜΩΝΕΙΝ, *Σιμώνται*, *Σιμοκῶνται*, *Αρροπινγαῶν*, *Simul esse*. Glossæ Græcobarbaræ: πλοία τῶ, σιμώνται, σιμώνται, σιμοκῶνται. Rutlum: σιμοκῶνται τῶ, ἢ σιμοκῶνται τῶ. Vox conflat ex σιμά, simul, & κῆρα προπε. Demetrius Zenus in Batrachom.

τῶς βορβῶνται σιμώνται, κ' ἔχῃ σιμώνται πλοία.

Joannes Glycas de Vanitate vitæ:

βλέπειται σιμώνται ὁ κῆρα, κ' ἡμέρας ἐκείνηται.

Anonymus de Amorib. Callimachi & Chrysothri:

ἔχῃ ἢ μῆται, καὶ μὲ τῶς ἄλλῶς καβαλλῶνται

ἔχῃ, σιμώνται πρὸς αὐτῶ, ὡς δυνῶνται, τὸ κῆρα.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

καὶ τότε πλὴ σιμώνται, ἐν πάρα πρὸς ἐκείνηται.

Σιμώνται, *Ιπασσῶνται*. Glossæ Græcobarb. ἀνομοῖται, ἀνομοῖται, ἀνομοῖται.

Σιμώνται, eadem notione, in iisdem Glossis. Vox conflat ex ἀνομοῖται, & κῆρα. Vide in Κοιλία.

Σιμώνται, *Σιμώνται*. Anonymus M S. de Amoribus Lybistri:

βλέπει με πρῶτα, λέγει με, ἡλῆς σιμώνται μῆ.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 5.

Με τὰ σιμώνται τὰ κῆρα τῶ σιμώνται ἐκ δῶ.

Agapius Cretensis in Geoponico cap. 71. διὰ τῶ κῆρα ὅτι σιμώνται τῶ κῆρα, ἔξ τῶ πλὴ σιμώνται αὐτῶ κῆρα.

Σιμώνται. Fabulæ Æsopi Barbarog. p. 131. καὶ ἰσθῶν σιμώνται

ἰσχυροῦς τὰ φρύγανα, εἶπον ὅτι ἢ παραβοῦλα. Ubi Gr. Cod. ἐπὶ ἢ ἐπὶ αὐτῶν φερόμενα τὰ φρύγανα ἐξ ἑσέρων ἐξήν-
τε, &c. Et cap. 133. de Camelo : ἔπειτα ἰδασιν πλὴν
ἡμετέρεα, ὅτι δ' ἄχιν τόσον, ὅτι ἰδάρησαν, ἢ τὸ ἰσχυροῦς.
Ubi Gr. ἰδάρησαν μίξις ἢ προσελάθην.

Σύμμεσση, Appropriatio, προσεγγισμός.
Συμαζύειν, Ενώνειν, Adunare, Ενῶν. Συμαζυῖα, Κα-
τευνασίη, ἰλιδοί.

ΣΙΜΑΚΑ, Afcis, Fabulum, seu Papaver corni-
culatum, apud Interpol. Dioscor. c. 648.

ΣΙΜΙΚΙΝΘΙΟΝ, Semicicellium, de qua voce
egimus in Gloss. med. Lat. Lexicon MS. ad Schedo-
graphiam :

Καὶ σιμικιθίου ἔστι φύλον, τὸ φακίλιον.
Herodiani Epimerismi MSS. Σιμικιθίου, φακίλιον.
Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. σιμικιθίου, τὸ αὐτὸ
τὰς πόδας σαοδάκιον. Τίσις ἢ φακίλιον λέγουσι, κυρίως ἢ τὸ
ῥιζομακίον, ἢ ἔστι μεσομακίλιον. Lexicon MS. Cyrilli:
σιμικιθία, φακίλια, ἢ ζωνάκια. Ita etiam in Cod. Reg.
1673. & in Gloss. Basilic. S. Lucas Act. 19. ἐπὶ ἐπὶ
τῆς ἀδιουθίας ἐπιφύσθη ὑπὸ ἢ ἕως αὐτῆς οὐδασία, ἢ
σιμικιθία. Ubi Theophylactus: πλὴν τὰ μὲν οὐδά-
κια ἐπὶ ἢ κεφαλῆς ἐπιβάλλουσι τὰ ἢ σιμικιθία ἐπὶ ἢ χερσὶ
καθίστασι οἱ μὴ διωκόμενοι ὡραία φορέσαι, οἳ δὲ οἱ οἱ φο-
ρέουσι ὑπάλκιαι φορέαι, πρὸς τὸ δειμασθῆναι τὰς ὑγρότα-
τας ἢ προσώτω. Ex quo quidem loco intetim liceat
observare, quid sit quod Consules in Diptychis Bi-
turicensi, Leodiensi, Compediensi, & eo quod edi-
dimus; manu gestant, ubi nihil aliud est quam
inappula tergendō naso: quæ inde ἰσχάκιον appella-
batur, quod vulgò manu gestaretur, non verò, ut
hodie, in pera servaretur. Vide in hac voce, in
Τυβίον, & in ἰσάκιον S. Cyrillus in Catech. 18. οὐδά-
κια ἢ σιμικιθία τὰ ἔχουσι ὡτὰ ἢ σωματίων ἀπὸ ἑσέρων ἢ νο-
σθῆσαν ἔχειν τὸς ἀδιουθίας. Utuntur præterea Nicetas
Paphlago in Vita Ignatij Patr. Constantinop. Joannes
Damascenus de Imag. pag. 131. edit. Rom. &c.
Vide Tabellam VII. ex his quæ initio hujusce operis
delineantur.

ΣΙΜΠΛΙΚΟΣ, Simplex, δραχμῶν σίμπλικα, apud
Nicolauum Myrepsum MS. lect. i. cap. 76. al. 78.

ΣΙΜΠΛΙΟ. Fr. Richardus in Clypeo fidei 1.
part. pag. 315. ἀπὸ τὸ σιδῆρον ἢ ἢ σκυρία, ἀπὸ τὰ ῥι-
ζα ἢ καμυρα ἐπὶ ἔστι, ἀπὸ τὸ σίμπλιον ἢ ζευμαίος, ἢ ἴου-
τία ἢ ἀμαρτία, τὸ φόνημα ἢ σαρκεῖς ἐπιθυμίας. Ubi
laudat locum S. Cypriani de singularitate Clericor.
De ferro rubigo nutritur, — & mulier fundis concu-
piscencia pessilentiam.

ΣΙΜΤΖΕ, ἢ σιμ-ἔχου τὰ κοιλία, in Glossis Jatti-
cis MSS. ex Cod. Reg. 190. Sampfyici nuclei. Vide
Σιζάτζ.

ΣΙΝΑΝΙΝ, species quædam. Afflicta MSS. Regni
Hierosol. cap. 297. ἀπὸ τὸ σιναιν, τὸ δίκιον κελ-
βί τὰ παρὶν ἀπὸ τὴν σιναιν ἢ. &c.

ΣΙΝΔΟΝΑ, pro Σινδῶν. Arrianus in Periplo
Maris Erythraei: ἐπὶ περιζώματα, ἢ ζωνάκια, ἢ μολ-
χια, ἢ σινδῶναι ἐλέγει Infra, pag. mihi 32. legitur
σινδῶναι. Martyrium MS. S. Tryphonis sub fin. ἢ λα-
βύλλαι αὐτῶ τὸ σῆμα ἐσάκιον ἐπὶ καθαρῆς σινδῶναι, ἢ ἀπὸ
δουλο ἐπὶ λάρνακι.

ΣΙΝΕΣΚΑΡΔΟΣ, Senescallus, in Afflicta MSS.
Regni Hierosolymitani cap. 206. ἰσὺν γίνεσι ὅτι καὶ
ἀνθρώπων πλῆθος ἔχει ἡμπαλίδικ ἐπὶ (vel) ἵνα ἐπισκαρ-
δον, ἢ μίαν ἐπισκαρδῶν ἢ ἢ ἔστιν τε, &c. Σινεσκαρδον,
apud Annam Comnenam lib. 14.

ΣΙΝΙΑΒΡΙ, Sinapis, Σινπι. Occurrit apud
Agarium in Geoponico cap. 186.

ΣΙΝΙΑΤΡΟΝ. Cribrum, Σινιατρίον. Syntipas
MS. ἢ ὁ παῖς ἢ μίσην τῆτο ἀργάσιο, ἐπὶ αὐτῶν, ἢ τῶ
κόμην ἀπὸ τζουαλίον ἐπιμισθ.

ΣΙΝΙΘΟΣ. Anonymus Interpret MS. Rhamplij:
αἰρέσιος ἢ κακοποιός ἀνθρώπος, ἐπὶ μαλιδίτης, ἢ δὴρ-
ρημίος, ἐπὶ σινίθος. Idem fortè quod Σίνισος, Obscu-
rus. Vide in hac voce.

ΣΙΝΚΕΝΑΤΡΙΑ, Cognata, pro συνηντήριδι
in Afflicta MSS. Regni Hierosolymitani cap. 150. &c
alibi.

ΣΙΝΟΠΙΔΙΟΝ, Sinopidium; Minium. Le-
xicon MS. Cyrilli: μίλιος, ἢ δὴ ἰσχυρῶν, σινοπίδιον.
Eustathius ad Dionysij Perieg. p. 139. αὐτὸ ἢ τὸ
Σινοπιθὸν ἢ μίλιος λέγει, ἢ τὸς πωλαίος, ἢ δὴ τὸ αὐ-
τοῦ γίνεσθαι, ἀλλὰ δὴ τὸ ἐπὶ πρὸς ἢ ἰσχυρῶν κατὰ-
γέσθαι δὴ τῆτο ἢ ταχῶς ἐπὶ Σινοπίδιον παραφθάρωντες οἱ
τεχνίται τὸ τοῦτον χρώμα φασίν. Matthæus Silvaticus:
Magra, Arab. Mezgreh, sinopida, terra rubra
qua carpentarij ligna signant. Alibi: Synopodium,
Magra, Arab. Ejus Commentator in Mezgreh: Si-
nopida est fortior bolo Romano, & ideo ingreditur in
confessionibus unguentorum; & occidit vermes, &c.
Demetrius Constantinopolit. lib. 2. Hieracosophij
cap. 13. σινοπίδιον ἐλέγει, τῆσις μίλιον. Et cap. 50.
σχίνα λίσας ἢ. ἐπὶ σινοπίδιον ἔστις γ.

ΣΙΝΤΖΙΦΙΑ, Zizypha, in Turcogracia Crusij
pag. 218.

ΣΙΠΙΑ, Sapia, Σηπία.

ΣΙΠΟΥΣ, Sapius, in Onomastico veteti.

ΣΙΡΑΙΟΝ, Neophyto in Gloss. MSS. τὸ ἴψημα,
ἔτεροι τὸ ἢ λιπαρῶν ἰσχάκιον ἀπὸ ἴψημα φασίν. Decollum,
praesertim ex caricis.

ΣΙΡΓΙΕΝΙ, Gaudium, Χαρμοῖν. Σιργιανίζον,
Gaudere, ἴδιος. Σιργιανισμός, Coniuiuium.

ΣΙΡΙΚΙΟΝ. Christophorus Angelus de Ho-
dierno Græcorum statu cap. 44. ὁμοίως κατ' ἔτος ἐπὶ
πάντων τοῖσιν ἢ πόλεως αὐτῶν μίσην λαμβάνουσιν ἢ μόνον
εἶναι, ὡσαύτως ἐπὶ οἶνον, ἢ ἔλαιον, ἐπὶ σιρικός, ἢ ἔτερα
τοιούτα, ἢ ἐπὶ τῆτοι πάντων ζῆσιν οἱ Μισροπολίται. Ita
tursum cap. 45.

ΣΙΡΙΚΟΝ, Sircium, Rubrica; Gloss. Arabicolar:
Sircium, rubri coloris pigmentum. Vide Isidor. lib:
19. cap. 17. S. Joannes Damascenus orat. in Constan-
tinum Cabalinum p. 673. ἢ τὸ διαφέρει ὁ μίλιος ἢ σιμαῖ,
ἐπὶ ἢ λοιπῶν χρωμάτων: S. Maximus in Computo par-
te 1. cap. 3. ἐπὶ ἴστω σίχην, αἱ προσθίται ἡμέραι, δὴ σι-
ρικῆ γερμαμερῶν, ἐπὶ ταῦτα μὲν ἔξ ἐπὶ σιμαῖ. Adde
cap. 4. 16. part. 2. cap. 2. 4. part. 3. cap. 6. &c. Vide
Hieron. Mercurialem lib. 4. var. lect. cap. 7.

ΣΙΣΤΟΥΔΟΝ, Sisymbrium, Nardus Celtica, de
qua Ruellius, Gorreus, & alij. Neophytus, &
Glossæ Jaticæ MSS. ex Cod. Reg. 1334. Νάρδος
κελίτικῆ, τὸ σισυμβριον. Σισυμβριον scribunt alij. Lexicon
MS. Nicomedis: νάρδος Κελίτικῆς, τὸ Σισυμβριον. Joannes
Tzetzes de Silphij triplieti genere:

Τριπλαῖ δ' εἰσι τὰ σίλφια, Σισυμβριον τι ἢ Τίδικ,
Καὶ τὸ κλεινόν, τὸ σιβαρόν, τὸ ἀρραμῶν τῶς πάντι

ΣΙΣΕΛΑΟΣ. Anonymus MS. de Amoris Ly-
bistri & Rhodannes:

Ἐλεγει ποτὶ τῶ, ἢ ἐπὶ αὐτῶν ἢ τὸ φάρμα τὸ ἰσάκιον;
Σισελον ἢ ἰσάκιον ἀπὸ τῶ ἀπὸ τῶ.

ΣΙΣΕΡΤΟΣ, Prophetis seu Chymicis, Erym-
gium, apud Interpol. Dioscor. c. 429.

ΣΙΣΙΓΡΙΝ. Joan. Carpathi Episcop. de Ana-
choretis, MS. ἀπὸ ἰσχυρῶν πρὸς ἐπὶ τῶν ἢ ἀδελφῶν ἢ ἰσο-
κρινῶν πλὴν μίσην, ἐπὶ μὴ πρὸς αἶμα, ἀλλ' ἡμέρα ἀποψῆς
τὸ σισίγριν, αἰθουδίαςας ἢ ἀδελφῶν, δὴ ἴσχυον αὐτὸ καθι-
ζόμενον ἢ τὸ καθίσμα, &c.

ΣΙΣΚΙΝΟΠΟΙΟΣ. Anonymus MS. de An-
bus, & eorum Virtutibus in Medicina: ἰσάκιος ἔστιν
ἄρην ἐπὶ βωμοῖς ἢ ἰσίσμασιν τῶς ἐπὶ πᾶσι σισακίνοποιον ἐπὶ
φουλίον,

εωλιών, ἔχει ἐπὶ πλὴν κεφαλῆ ἀνρότηρον, ὡς βασιλεύς.

ΣΙΣΜΑ, *Agitatio, miseria*. Ptochoprodromus de sua paupertate, MS.

Καὶ δὸν τὸ σισμὸν τὸ πάλιν, καὶ τὸ δόμοσ
Ἐπίρην, πάλιν, Βασιλεὺς, εὐδ' σπύττω ὑπαζήμι.

ΣΥΣΤΕΡΝΟΝ, *Arca*, in Gloss. Lat. Gr. forte ex *Cista*, vox formata.

ΣΙΣΤΡΑΜΕΟΡ, Gallis, *Feniculum stratiacum*, apud Interpol. Dioscor. c. 487.

ΣΙΤΑ, *Cribrum*, Σῆτρον, Κόσκη. Agapius in Geoponico cap. 205. καὶ κοσκύνιστ'α μὲ πλὴν σίτας, ὡς ἄλλορον. Ex Lat. *Seta*.

ΣΙΤΑΝΙΟΝ. Vide in Γαϊτάνιον. Est etiam Σιτάνιον ἄδ' μισπίλιν, apud Galenum in Lexico Hippocrat. in Ἐπιμαλίδα.

ΣΙΤΑΡΙ, Σιτάειον, *Frumentum, cith*. Hecodianus in Epimerisimis MSS. εἶτ', τὸ σιτάειον. Glossæ Græcobarb. τὸ ἄς τ' σαχῶν τ' εἶτε ἄνω ὡς κίντηρον ἐκπῖον ὅπου εἶσι) ἀπάνω τ' σαχῶν τ' σιταρίων ὡσαν κίντηρον. Joannicius Cartanus serm. 5. de Avaritia: καὶ ὁπόταν τύχη ἐξ ἰδωσῶν τὰ σαχῶν δὲ τὰ λαβῶν ἄδ', ἢ κρέσθ, ἢ λαδῶ, ἢ σιτάει, &c. Fabulæ Hesopi Græcobarb. pag. 150. ὅρα χαμῶν ἰβράχην τὰ σιταρία τ' μυρμύκων Anonymus MS. de Amoris Lybistri:

Εἰς πλὴν ποδῶν τῶν ἰβράχην σιτάει δὲ τ' σπῖρον. Lucillius, lib. 2. Anthol. cap. 24. Epigr. 4.

Εἰς βραχὺ σιταρίον κέρμα καὶ σπῖρον. Syntipas MS. ἐξ ἰβρίων σιταίρι ἰσωιάξην ὡς τινα τῶν τῶν τ' τοίχων.

Σιταρίον, *Triticeus*, πύρον. Σιταρομάγαζο, *Tritici apotheca, Horreum*, πυρῶν, quasi *Magasin de blé*.

Σιταροπόλ', & Σιταροπόρ', *Puls ex frumento*. Glossæ Græcobarb. ἄδων, πυρίνη, πλωσάν, σιταροπόλ', σιταροπόρ'.

Σιταρίον, & Σιταροκόκων, *Grannum tritici*, ponderis species apud Medicos, voxque frequens Nicolao Myrepsō. Oribasius de ponderib. Medicor. τὸ κέρμα ἔχει σιταρία δ'.

Σιτάριον, *Triticum*, πυρῶν, in Corona pretiosa, pro Σιτάριον, Σιτάριον. Maximus Cythæus. in Synax. 11. Jan. καὶ ἔχον ἔστιν ἔξω αἰ στροῖ τ' σαρίων. Ita 8. Aug. Historia Apollonij Tyrij:

Στὴν τάρσιον ὀπέθραλι, καὶ χάρσι τὸ σαρίον.

ΣΙΤΑΡΙΣ, *Pica*. Suidas: Σίτις, ἢ τὴν, ὄμμα, λαχρόν σιταρίων.

ΣΙΤΑΡΚΙΟΝ, *Arca cibaria*. Menologium Basilij Imp. 12. Martij in S. Gregorio M. πύρηνοντα γδ τομίσματα δίδωκε τῷ αἰτήσαντι, ὅσα ἔξ, καὶ τρίτον ἔπειτα, ὡς ἐκίνων τ' ἐπὶ τῷ μὲν σιταρίων τ' χυσις. Σιταρία, apud Zachariam Pap. lib. 3. Dialog. ejusdem Gregorij cap. 1. Apud Eustathium Il. 2. σιταρίων, est εἶδος ἰταρῶν. Vide Gloss. med. Lat. in *Sitarchia*.

ΣΙΤΗΣΕΙΣ πολλῶν, *Annona civiles*, quæ inter immobilia censentur, in Nov. 7. Justin. in princip. Glossæ Gr. Lat. Σιταρίων, *Frumentatio, Frumentum*.

ΣΙΤΙΛΑ, *Farina subacta, & pani consiciendo idonea*. Apophthegmata Patrum in Theodoro Phetmenfi num. 18. καὶ λαβῶν σίλιαν ὡς τὸ ἀρτοκοπήον, ἰποῖσιν ἄρτους. In Theodoro Nono, num. 1. ἀπῆλθεν δὲ ὡς τὸ ἀρτοκοπήον ποιῆσαι δύο σίλιας, ἐξ ὧν ἐπὶ ἀδελφῶν θείων ποιῆσαι ἄρτους. Infra: καὶ ἰποῖσιν ἔξ σιτίας ὑστῶν ἢ ἰποῖσιν τὰς δύο σιτίας τὰς ἑμὰς, ἀποσχόντων τ' ἰρχομένων. In Glossis Gr. Lat. Σίτιον, *Cibus* exponitur.

ΣΙΤΛΑ, *Sizula*. Glossæ Biblicæ MSS. Κράτῃρας, αἰ σίτλας, αἰ σιτάρι. Rursum: Σιτάρι, σίτλας. Aliz ha-

bent σιτάριον. Ulpianus in Orat. Demosth. contra Midiam: γυναικῶν ἀγῶν, ἢ καὶ σίλιας ὡς τὰς ἀφῆσιν τ' ἄδων, ἢ τὰς τὴν σίτλας. Vita S. Eupraxie Virginum. 22. ἀποσταθῶσα ἔσθ' ἔδωκε, καὶ καλοσχῶσα τὰ σχοινία τ' σίτλας, ἰσοῖσιν ἐπὶ τῷ σιταίρι ὅπως, &c. Zacharias Papa lib. 1. Dialog. cap. 1. καὶ μὲν σίτλας ἐυλίης, καθὼς αὐτῶν ἰσοῖσιν, τὸ ἀδραπέδων ὡς πλὴν πύρην ἰσοῖσιν. Ubi Gregorius M. habet *Situlum legneum*. At lib. 3. cap. 16. exte. σίτλας præfert: τὸ ἢ σχοινίον ἐπὶ ἢ σίτλα ἰσοῖσιν, δὲ ὡς τὸ ὑδὸν λυτῶν, συχτότερος ἐκπῖον. Eucholog. in Officio Dedicat. templi pag. 333. χύτραν, θερμῶν ἀγῶν, καὶ σίτλας, ἢ ἐπιχύτλων, χαλκῶν, ὅτι κέρμα. Ibidem: βαλλίη χυτῶν ὑδὸν ὡς σίτλας, ἢ ἐπιχύτλων. Rursum pag. 344. καὶ σιταίρι σίτλα τ' ἀγῶν βαπτισματῶν πεπληρωμένη ὑδῶν χυτῶν Alexander Trallianus lib. 1. cap. 2. λαμβανόμενα ἢ σίτλας ὑκράτη θερμῶν. Vita S. Theodori Syceotæ MS. ἐξ ἰβρίων αἰ Κωνσταντινουπόλεως δὸν σίτλας λυτῶν ἰταρῶν, &c. Vide Σίτλα.

ΣΙΤΟΔΟΤΗΣ, *Frumentator*. Synesius Epist. 87. Ταμίης ὅστι καὶ σιτοδοτῆς τ' δαλματῶν ταρματῶν.

ΣΙΤΟΚΡΙΘΟΝ, tributi species, inducta ab Andronico Palæologo seniore, qua scilicet ἑκαστῶ τ' γεωργῶν ὑστῶν σιτοκομῆς ζεῦξις, εἶτε ἰσοῖσιν ἔξ, κέρμας ἢ μοδίους τίταται τετακῶς præstare tenebatur. Ita Pachymeres lib. 12. cap. 8.

ΣΙΤΟΜΕΤΡΟΝ, *Cibarium, Diarium*, in Gloss. Gr. Lat. Chronicon Alexandrinum in Constantio: τ' πύρην αἰσῶν, ἄτε, καὶ ὑπὸ αὐτῷ ἀπογενομένου Πάμμου, καὶ δὲ ὅσα γέγονε ἐπὶ αὐτῷ ἰσοῖσιν καὶ σιτοκομῆς τ' διακρίθων ὀνομασίαν, &c. Ita anno 24. ejusdem Augusti: καὶ φυλακῶν σιτοκομῆς προσέδωκε πλῆθος μέτρον, ὑπὲρ ὃ πατὴρ αὐτῷ ἔχρησάτο.

ΣΙΤΟΣΠΙΛΟΣ, *Avena sterilis, qua fortissimè nascitur*, Græcis σιγῶν, apud Interpol. Dioscor. c. 711. Vide Salmasium ad Plinium p. 386.

ΣΙΤΡΕΦ, *Káψικον Indicum*, in Glossis Jatricis MSS. Græcobarb. *Capsicum Indicum*: Ita Cardamomum appellare hodiernos Græcos observat Ruellius. In aliis Glossis ex Cod. Reg. 190. Σιτραίρι legitur: in aliis, Σιταρατῆ χίδ', &c.

ΣΙΤΤΑΧΟΣ, pro *ψιτταχῶν*, habetur in MS. Regio Zonare, ubi Editus p. 141. *ψιτταχῶν* præfert.

ΣΙΤΩΝΙΚΟΝ, *Rei Frumentaria cura*. Justinianus in Nov. 30. c. 8. de Proconsule Cappadocia: ἐρεσίη ἢ ἐξ τ' πύρην, καὶ τ' καλυμμένων σιτωνικῶν, ἐξ τ' ἴσον τ' αὐτῶν, &c. Adde Nov. 128. c. 16. Scholiastes Theophili Antecess. lib. 1. tit. 25. §. 1. λοιπὸν γὰρ ἔστι δυνάστων πρᾶγμα διδιδυρόν τινι, ἢ σιτωνικῶν, ἰσοῖσιν. Modestinus lib. 2. in l. 6. §. 8. de Excusat. γραφῆς Φιλισόφου, ἰσοῖσιν, γραμματικῶν, ἰσοῖσιν αἰσῶν τ' ἰσοῖσιν αἰσῶν, σιτωνίας, ἰσοῖσιν, &c. σιτωνικῶν χυσις, apud Scholiastem Basil. ad lib. 24. pag. 584. Item pro *stipendio*, vel *annona* usurpat Chronicon Alexandrinum an. 36. Theodosij Jun. ἐξ φυλακῶν σιτωνικῶν τῷ τ' ἰσοῖσιν πύρην τ' σιτωνίας χυσις λέγω σιτωνικῶν, ὡς ἰσοῖσιν ἐπὶ τὰς ἀγῶν τῶν. *Sitonium*, eadem notione, apud Gregor. M. lib. 1. Epist. 2. Nescio an non eadem vox restituenda in Gloss. Lat. Gr. *Commodum*, χυσις, ἰσοῖσιν, τὸ σιτωνικῶν. ΠΡΟ ΤΟΥΤΟΥΤΟΥΤΟΥ.

ΣΙΦΑΡΟΣ, species Tibia, nostris, *Sifre*. Atrianus in Epictet. lib. 3. cap. 2. βυθίζομαι ἢ τ' πλοῖον, σὺ μοι παραλῶν ἰσοῖσιν τῶν σιφῶν, ἄδ' αὐτῶν.

ΣΙΦΟΝΕΣ. Vide in Στάλαξ.

ΣΙΦΟΤΝΙΖΕΙΝ, *Siccare*, ἰσοῖσιν. Σιφισμῶν, *Siccus*, ἰσοῖσιν.

ΣΙΦΩΝ. Vita MS. S. Pauli Latrensis, ubi de navi periclitante ob ortam tempestatem: πάντων ἢ τὸ ἔστιν σιφῶν, ὅρα γδ ἰσοῖσιν αὐτῶν ὁ σιφῶν καλυμμένων Σίφω, φοβηθῶν πλὴν σιφῶν ἰσοῖσιν, ἐξ ἰσοῖσιν.

(Cytus) τότε φακέλων και το επιπέδων δαδ ή ή ή ή
 λαιυρίαι, τὸ Σκαρίαιον, εἰς τὸ Καθκάδον, εἰς τὸ Δρακόντων
 φλάμυλοι. Sed quid sit *Scaranicum*, non admodum
 proclive est divinare. Meursius *Σκαρμαζίων* ubique
 his locis, alij *Saranicum*, à Sarrana purpura, sed
 falsò, legendum putant. Goarus ad Codinum, ex
 Georgio Corefio novitio Græculo, cui nescio pariter
 an omnino fides adhibenda, ait *Scaranicum* esse
 vestimenti genus non uno panno continui, ut nec
 uno colore conspicui, cujus exterior species rubra,
 tæniatim & per lora divisa, candidam interiorem
 subductam venustè sese profertre & velut latitantem
 educere permittit: qua de causa cum ἰσχάρι, seu
 σκάρας, uti hodie dicunt, *Craticula* nempe piscibus
 ustulandis idoneæ formam imitetur, vel colorem
 subtus residentem, *σκαρίζον*, *ebullire* cogat, *σκαρ-
 σίκου* nomen potuit promereri.

ΣΚΑΡΓΕΛΑΤΟΝ, *Scarlatum*, *Pannus coc-
 cineus*. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Τυφλόνα εἰς ἰσθμῶν τῶν, παῖζον τὸν εἰς γλάτων,
 Δάχτυ τὸν τ' ἀσπρον κύτρινον, τὸ μαυροσκαρλάτον.

Vide *Σκαρλάτον*.

ΣΚΑΡΔΑ, *Excubie*, *Custodes*, ex Gall. *Garde*,
 vel Ital. *Guardia*. Glossæ Græcobarb. κυσούδια, σω-
 τροφία ξίνου, ἔζον κοτοσαβλία, σκάρα.

ΣΚΑΡΙΟΝ, instrumentum quo naves in mare
 deducuntur. Eustathius Od. 4. ἀθλιωσὶς ἢ και ἰσχά-
 ριον παραζόγος εἶδος, δι' ἣ καθύλασσον ἴσκιος ἄσθαλασαν
 ὄδον ἢ ἀπεριμερῶς γλῶσσα παραφάρμακα, τὸ χαμὸν πλοῖον
 δαδ σκαρίον εἶναι φασί.

ΣΚΑΡΙΦΟΝ, *Delineatio*. Eustathius: και ἔστι
 τῦτο σκάριον ταχισμῶν πιστοποιῶν εἰς ἀσφάλειαν ἢ ὄνοτι,
 εἰ μὲν ἀλθὲς εἴη ἰσθμῶν ταχισμῶν.

ΣΚΑΡΑΛΑΤΟΝ, *Pannus coccineus*, *Scarlato*,
 Italis. Agapius in Geoponico cap. 172. ἴσκιον κίματι
 πῶν σκαρλάτον, ἔζον κίματι. Vide Gloss.med.Lat.in
Scarlatum: & suprâ in *Σκαρλάτον*.

ΣΚΑΡΜΟΣ, *σκαλμὸς*, *Scalmus*, lignum quo
 alligatur remus. Leo in Tacticis cap. 19. §. 5. ἰχέτω
 ἢ και πάντα τὰ σκαρμαζιμῶν δρόμων ἀπαραλοπτε εἰς
 διπλᾶ, εἴη αὐχίται, αὐπαι, σκαρμῶς, σχοπία, &c.
 Constantinus de Adm. Imp. cap. 9. τὰ παλαιὰ αὐτῶν
 μοτοξυλα κατὰ λυσις, εἰς αὐτῶν βάλυσις εἰς πύλλας εἰ σκαρ-
 μῶς εἰς αὐτὰ, εἰ λοιπὰ χρίται. Etymol. MS. *Σκαλμοῖ-
 σι*, τῶν σκαρμῶν, ἀπὸ ἢ σκαίρος ἢ σκαρμῶς, εἰς πλο-
 τασμῶ ἢ ἢ σκαρμῶν. Nicetas Barbarog. in Man.lib.
 2. τὰ κἀτιργα κατὰ σκαρμῶ, εἰς γίμωντα μίχισ σκαρμῶν.

Παρασκαρμῶν. Manuel Palæologus in Onitocritico
 MS. ἰάν ἰδὸν τὸν ὅτι πλοῖον μὲν πλοῖαριον, ἢ παρασκαρμῶν
 ὅτι τῆ θαλάσσης, εἰς ἰλαῖται μόνον, &c.

Σκαλμῶς, apud Pollucem, eâdem notione. Eusta-
 thius ad Od. 2. τροπὸν ἢ ἰχέλιον, ὅτι κενότιρον ἀπὸν,
 τροπὸν, ἰμαθίς εἰς εἰ κίματι πλοῖαριον ὅτι ἰδιω-
 τικῶς λογομῶν σκαλμῶ. Et in Od. 6. ἔστι ἢ ἰπύχαιος ἢ
 καθ' ἡμῶν οἰ σκαλμοῖ πῶν.

ΣΚΑΡΟΛΑΧΑΝΟΝ. *Mercurialis*, herba, de
 qua Botanici: Italis *Mercorella*. Agapius Cretensis
 in Geoponico cap. 149. τὸ σκαρολάχανον ἰπὶ λέγῃσι εἰ
 ἴταλοι Μερκορέλα, και ἔστι ὁμοιον εἰς τὰ φύλλα μὲν ἢ πλα-
 τῶν βασιλικῶν, εἰς ἴμαθιν εἰς τὰ κομῶν χυράφια. Adde
 cap. 140. Occurrit etiam apud Myrsinum sect. 8.
 cap. 71. *Scarviolam*, seu *intubum sativum* interpre-
 tatur Meursius, de quo Ruellius lib. 2. cap. 64.

ΣΚΑΡΠΙΝΙ, *Alutarius calceolus*, λιπὸτάλιον
 τὸ ἐκ ἄνθρακος ἰπὶ δῆμα. Gall. *Escarpin*. Vide *Σκαρπίται*.

ΣΚΑΡΤΑΜΠΕΛΟΝ, *Palus*, seu *Paxillus vi-
 tium*. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS. ubi de
 confectu meretricium:

Και ἢ Ὀριῶναι μὲν αὐτῶν, βασιῶν και σκαρμαζιμῶ.

ΣΚΑΡΦΟΝ, *Elleborum nigrum*, seu *vetustum ni-*

grum, de quo Ruellius lib. 3. cap. 139. Agapius in
 Geoponico cap. 144. ἴσκιον ἴσκιον ἢ σκάριον, ἔζον ἰσθ-
 ρον μαῖρον. Ita cap. 179.

ΣΚΑΡΦΙΟΝ, *Sors*. Portius: *Σκαρφία*, *Sors*, κλη-
 ρῶ. *Σκαρφία*, habet Ulaccus. Constantinus de
 Adm. Imp. cap. 9. pag. 19. ἴσκιον ἢ και σκαρφία εἰς ἢ
 πύλλων, ὅτι και φάγῶν, ὅτι και σκαρφία αὐτῶν, και ἴσκι-
 τας ἴσκιον.

ΣΚΑΤΟΝ, idem quod *Σκατὸν*, *Merda*, *Stercus*.
 Corona Pretiosa: *Σκατὰ*, *Stercus*, εὐβάλας. Pto-
 choprodromus de sua paupertate, MS.

Εὐδὲς εἰ πῶν πῶν ἰσθμῶν πῶν σκατῶν εὐβάλας.

Τῶν κομποπαραζήμιον, εἰς τῶν δυσηδιστάτων.

Infra, *σκατὸν λαμπάρα*.

Σκατῶν, *Merda inquinare*, *κομπρῶν*.

Σκαλοπάμπυλον, *Amprulla*, seu *vas ad excipiendâ
 alui excrementa*. Glossæ Græcobarb. αἰθῶν κίματι,
 μήζον, *σκαλοπάμπυλον* ἢ *μυζῶν*. Hinc *Σκαλοφῶς*,
Civica, in Gloss. ubi leg. *Merdicida*: qua voce
 utitur Aristophanes in Pluto: ubi Scholiastes MS.
 τὸ σκαλοφῶς λίγῃ, ἢ δίδει εἰ ἰατρὸν εἰς ἢ τὰ σκατὰ βλί-
 πον, εἰ τὰ ἄρα, τὸς μὲν εἰς ἰατρῶν ἢ ὅτι ὁ ἢ ἰατρῶν,
 ἰγῶν ἰπποκράτης ἀνθρακῶν αὐτῶν εἰς σκατῶν, ἰγῶν,
 ἰγῶν εἰς τῶν ἰσθμῶν εἰς ἰσθμῶν εἰς ἰσθμῶν, ἢ ὅτι ἰγῶν.

ΣΚΑΤΟΓΕΡΟΣ, *Capularis*, *Τυμβογέρων*, pro
Εσχατογέρων, quæ vox reperitur in Ecclesiaste. Vide
 Hieron. Germanum p. 432.

ΣΚΑΥΤΗΣ, *Fossor*, *Σκαυτής*, in Corona pre-
 tiosa. Vide *Σκαυτής*.

ΣΚΑΦΕΛΙ, *Funiculus*. Nicetas in Andronico
 lib. 2. num. 12. και ἔστι αἰματι ἰπὶ τὸ δίατρον ἀπαχ-
 θῆς μὲν γιλοῦν εἰς ἰσθμῶν, και ἢ οἰκτρῶν εὐπῶν εἰς πα-
 ρεμῶν ἰπὶ κίματι ἰσθμῶν, ὅτι ἀναθῆ κατῶν αὐτῶ-
 ν, εὐπῶν ἀναρτάται, τῶν ἀναρτάται εἰς φιλί-
 ρας κατῶν, &c. Ubi Codex Barbarogr. *σκαφίλι*
 præfert.

ΣΚΑΦΙΟΛΙΟΝ, *Σκαφιόλιον*, *Cyathus*, *Σκαφίον*.
 Glossæ Biblicæ MSS. *Κυάθος*, *σκαφίλια*, *αἰπυτήσια*.
 Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. *Κυάθος*, *σκα-
 φιόλιον*.

ΣΚΑΦΑΙ, apud recentiores Græcos, dicuntur
Descensiones, ἰμαθίαι, alvei scilicet in quibus lava-
 bantur: unde *Σκαφοκῆται*, apud Alexandrum Tral-
 lianum lib. 12. & *Σκαφοκῆται*, *Scaphisterium*, *Al-
 veolus*.

Σκαφοδόπιον, *Alveus Baptisterij*. Anonymus de
 forma baptismi: Τὸ ἢ παρὶ ὁπῶν βασιλῆος, εὐπῶν ἰσθ-
 λας καὶ ἔχῃς καλυμῶν, τῶν ἰσθμῶν σκαφοδόπιον, ἢ
 σκαφίλια μὲν, ἢ ἄλλοι ἀγῶν κοχρησῶν, &c. Vide
 Salmasium ad Hist. Aug. p. 159. & 487.

ΣΚΕΒΑΤΖΗΝ, τὸ ἰσθμῶν, in Lexico MS. ex
 Cod. Reg. 1843.

ΣΚΕΒΟΣ, pro *Σκεῦος*, *vas*, apud Maximum Cy-
 thæretum in Synaxatio 19. Jan.

ΣΚΑΦΟΚΑΡΑΒΟΣ, *Navigium cum adjuncta
 scapha*. Chronicon Alexandri in Heraclio an. 16.
 ἰγῶν ἢ χαλάται εἰς θαλάσσης τὰ μοτοξυλα, ἀπὸ ἰσθ-
 μῶν μὲν ἰσθμῶν, και ἢ σκαφοκῆται εἰς σκαφοκῆται.
 Μοχ: εἰς τὸ ἢ παρῶν ἢ παρῶν εὐπῶν χαλασῶναι μο-
 τοξυλα εἰς ἢ τῶν ἰσθμῶν ἔστιν, και μὲν δυνάμῶν
 εὐπῶν ἢ σκαφοκῆται παρῶν ἢ ἰσθμῶν ἢ σκαφοκῆ-
 ται εἰς ἢ ἢ ἢ ἢ, &c.

ΣΚΕΒΡΙΟΝ, *Cista*, *Arca*. S. Maximus cent. 2.
 cap. 84. σκαφίον ἢ τῆ μῆμῃ ἢ χυσις εἰς ἢ μῆμῃ ἢ
 βαλλαστίς, εἰς ἢ σκαφίον, εἰς ἢ κβαλλαστίς, εἰς ἢ ἰσθμῶν,
 ἢ μὲν μῆμῃ ἢ χυσις ἢ σκαφίον, ἢ ἢ τὸ πῶν ἢ
 ἢ ἢ βαλλαστίς, και ἢ σκαφίον εἰς ἢ ἢ, ἀπλῶν, ἢ τὸ ἢ
 πῶν αὐτὰ πῶν ἢ ἢ. Ita editio Morelliana. Alius
 Cod. habet *σκαφίον*, Regij verd *σκαφίον*, uti monet
 Combesius: unde explodit conjecturam Meursij &
 Martinii,

candela, sive vestis, sive aliud, exhibet, cuius ipse curam gerit, ut eius in quo suppellex Ecclesia conservatur. Sub eiusdem etiam cura sunt Ecclesia presulibus orata, & res earum sacra omnes; iudiciis incūbis, & ut sua quisque in Ecclesia habeat procurat. Chartophylaces in Ecclesia Sophiana primitus ab Imperatore eligebantur, idque perstitit usque ad tempora Isaacii Comneni, qui jus omne illud in Patriarcham transtulit. Zonaras in eius Vita pag. 213. μέχρι τότε τῆς Μιχαὴλ Οικονομῶν προχειρονομίῃ αὐτῆς τῆς βασιλικῆς, ἀλλὰ μὲν ἐκ τῆς Σενοφύλαξ ἐκείνης ἢ ἐκ αὐτῆς ἐκ τῆς Πατριάρχου ἰδίῃ ἐξουσίᾳ ἀποκρίνας ἀμφότερὰ τὸ δημοσίον.

Erant porro plures in Ecclesia Sophiana, quorum alij erant Presbyteri, alij Diaconi, alij Lectores. Presbyterorum numerum ad quatuor, Diaconorum ad sex, Lectorum ad duos redegit Heraclius in Novella 2. De Scevophylace Presbytero, ita Theodorus Anagnosta Ecl. 2. προχειρίζῃ ἡ ὁ βασιλεὺς εἰς ἐπίσκοποι Μακεδονίῃν τινα τῆς ἐκκλησίας Πρεσβύτερον καὶ Σενοφύλακα. In Concilio Chalcedonensi, Act. 1. Μίμνον ὁ Σενοφύλαξ πρεσβύτερος occurrit, ut apud Joan. Moschum in Limon. cap. 180. Dionysius Presbyter Scevophylax Ecclesie Ascalonitanæ: & in Catalogo Patr. Constantinopol. Timotheus Presbyter & Scevophylax, deinde Patr. Constantinopol. sub Anastasio & Justino. At deinceps ex ordine Diaconorum selecti duntaxat Scevophylaces, ut & ceteri Ἐξουκατάκοιλοι. Idem Catalogus: κινεσάσιος Διάκονος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, ἐκ Σενοφύλαξ, &c.

Cum igitur plures essent unâ & simul hac dignitate donati, qui cæteris præerat, ac primas tenebat, Μήλας Σενοφύλαξ subinde appellatus. Nicetas in Isaacio lib. 2. num. 4. extr. προχειρίζῃ Πατριάρχης Μήλας Σενοφύλαξ ὁ Σεφίλιος Γεώργιος. Atque ita indigitatur à Codino, & ab aliis.

Σενοφύλαξ τῆς αὐτῆς βασιλικῆς κλήρου, in Pseudosynodo Palamitarum sub Joanne Cantacuzeno: Scevophylax Cleri Palatini.

Σενοφύλαξ τῆς ἰαζών Πατριαρχικῆν κλήριον, in Synodo VII. Act. 4. Scevophylax orationis qua in Patriarchio erant, de quibus vide in V. Σικριτος.

Σενοφύλαξ ἐρασιπιδὸν βασιλικῆν, apud Balsamon, de Chartoph. p. 457. id est Comitatus, seu obsequij Imperatoris.

Σενοφυλακία, in Sanctimonialium Monasteriis, in Typico MS. Monasterij Deiparæ τῆς Κοχαριωμένης cap. 9. & 19. καὶ Σενοφυλακίαν τῆς βύλομαι ἐν τῇ μοιῇ, ἵτις ἐράδι φυλάττειν τὰ ἱερά σκῆψα καὶ ἱππία, ἐκ ποταίας ἱπιμυλίας ἀξίον αὐτὰ παραδιδόμενα ταῦτα δι' ἡγέρων ἐκ ἀξιοπύου τῆς παραδότης φρακτικῆς ἐσάλης ἐκ τῆς πιαζόμενον κριόν ἐν τῇ μοιῇ ἢ αὐτῆς ἐράδιον παραλαμβάνειν καὶ προσγράσειν καὶ λιπὸν τὰς ἀθροισθῆναι αὐτῶν, καὶ λογαριασθῆναι αὐτῶν τῆς ἡγυμνίας. Mitto reliqua de eius officio.

Σενοφυλακίον, Aedes in qua asservantur sacra Ecclesie vasa & cimelia. οἰκία, ἐν ᾗ τῆς ἱερῶν εὐδῶν ἀπικαὶ τὸ πλῆθος, apud Palladium in Vita Chrylostomi pag. 91. Germanus Patr. Constantinop. in Mystagog. τὸ ἡ σενοφυλακίον, ὅπου ἢ προσκομὴν ἐπιτελεῖται, &c. In Scevophylaciis repositas leges à Principibus latas colligitur ex Nov. 8. Justiniani, & ex Edicto 1. in Præfat. Vide Constantinopolim Christianam lib. 3. scd. 87.

ΣΚΕΥΡΪ, Σκευρῖον. Vide in Σκευρῖον.

ΣΚΕΦΘΕΙΝ. Vide Σκευθῶν.

ΣΚΗΒΓΕΙΝ, Σκῆβρον, Inclinare, κλῖναι. Σκυβῶν, Inclinator.

ΣΚΗΛΙΟΝ. Vide in Σκύλα.

ΣΚΗΝΙΟΝ, Fenis, Σκηνίον. Glossa Græco-

barb. κριόν ἢ ἄν οἱ κάλοι διαδίζουσι, Κρικίλλια ἢ κριελλία δὲ τῆς ἰπείων διαβαίνον τὰ σχοπία, ἢ σκηνία.

ΣΚΗΝΟΠΗΓΙΟΝ, Tentorium. Theophanes an. 3. Tiberij Thracis: παραλαμβάνουσι ἡ καὶ τοῦ Περσῶν τῶν δῶν, ἐκ τῆς βασιλικῆς σκηνοπήριον. Et an. 7. Mauricij: εὐρίνου τῶν τῶν πλῆθος ἰπῶν τῆς ἐρασιπιδῶν σκηνοπήριον. Vide Cedrenum pag. 393.

ΣΚΗΠΟΥΡΙΟΝ. Exceptoriū aquæ. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Sabæ c. 81. Μάμας ἡ τῆς Βηθλεμιτικῆς τῆς τήχην, τὸ ἔργον τῆς λακκῆς καὶ τῆς σκηνοπήριον πεποιθῶν ἔστι τῆς σκηνοπήριον οἰκοκαλίᾳ ἰφισαμῶν, ἔχων μαθητῶν τῶν παῖδα, — χαρμῆς τῆς γλυκῆς, τὸ ὕδωρ ἰδίχλο. τῆς ὕδατος πλεῖστον, ἰρῆζο τὸ ἔργον τῆς σκηνοπήριον καὶ ὁ μὲν Μάμας ἀνδρῶν ἄν διαφύζῃ τῆς κηδίων ἰδίχως ἰχρῶν. ὁ ἡ παῖς καταληθῆς ἐκ τῆς συμπλήμας τῆς τῶν δῶν καὶ τῆς σφοδρῆς ὕδατος συγκαλιούρθε δὲ τῆς κρημῶν κάτω εἰς τὸ μέσσω τὸ ἐν μίση τῆς δύο ἐκκλησιῶν, &c. Incertum potio an Βηθλεμιτικῆς, nomen sit alicujus artificis, vel artis, ita ut Bethlemitæ appellati fuerint Puscorum fossites, quod ex Bethleem urbe Palæstinæ ij prodite solent.

ΣΚΗΠΤΡΟΝ, Sceptrum, Baculus. Eustathius Iliad. α. pag. 15. ἔστι ἡ ἐν τῇ βακτηρίας ἰστίλῃ τὸ σκῆπτρον λαμβάνειν, &c. Adde p. 91. Glossa ad Iliadem Græcobarb. Σκῆπτρον, τῶν ἰστίλων.

Maximè verò Sceptra sumuntur pro Rhombis, seu majoribus illis secutibus, iisque auratis & clavatis, quas vulgò Halebardas nuncupamus, qualque custodes Regij deferre solent, & Anna Comnena pag. 314. ἀργυρία σκῆπτρα, & ἀργυρία δῆρα, appellat, ut observatum ad ejus Alexiadem pag. 227. ubi ex Xenophonte etiam notavimus σκῆπτρου δει Stipatores illos regios, quod Pila, vel hastas deauratas, varicque adeo exornatas deferrent, ut instar viderentur sceptrotum, qui aliis ἰστίλων, apud Codinum ἰστίλων ἰστίλων dicuntur. Donatio Constantinij, apud Balsamonem ad Nomocan. Photij tit. 8. καὶ τὰ βασιλικὰ σκῆπτρα, καὶ πάντα τὰ εἴδη, καὶ τὰ βέβδα, καὶ τὰ λοιπὰ κοσμήματα τῆς βασιλικῆς μεγαλοπῆρας. Libanius ἐκ τῆς προῆς τῆς Βαβυλωνίῳ βασιλεὺς, apud Allatium: ἰστίλων δ' ἰστίλων, σκῆπτρου τῶν καὶ σατράπαι, &c. Ejusmodi sceptrigeras cohortes ita describit Corippus lib. 3. num. 6.

Et leva dextraque acies astare videres, Multaque ancipites splendescere luce bipennes. Et num. 7.

Miratur barbara pubes Ingressus primos, immensaque atria lustrans Ingentes astare viros, scuta aurea cernunt; Pilaque suspiciunt alto splendentia ferro Aurea, & auratos conos, cristasque rubentes, Horrescunt, lanceas ferasque inflare secures, Cæteraque egregia spectans miracula pompa.

De ejusmodi igitur Pilis vel Bipennibus intelligendus Theophanes an. 21. Leonis Isauri: τῶν ἰστίλων ἰστίλων τῆς ἰδῆς παρῶς καὶ τῆς βασιλικῆς ἐκφοβῶν, μὲν δ' ἀρμολύκος βασιλικῆς τῆς, ἐκ ἐρασιπιδῶν, ἐκ σκῆπτρων, καὶ βέβδων, εἰς ἱερουσαλὴν ἐπιπέτα. Et an. 1. Leonis Chazari: προῆδον ἡ ἡ βασιλικῆς εἰρήλην, μὲν τῆς προῆδον τῆς βασιλικῆς, ὁφικουμῶν δὲ τῆς σκῆπτρων ἐκ τῆς σχολῶν. Ubi Miscella: Sceptris obsequentiibus per scholas anielans. Leo Grammaticus in Michaelē Theophili F. pag. 466. & Georgius Monachus num. 3. καὶ ἰστίλων ὁ Πατριάρχης, καὶ ἔργον δὲ τῆς καραλῆς τῆς βασιλικῆς, καὶ ἰστίλων αὐτῶν τῆς βασιλικῆς, καὶ τῆς σκῆπτρων ποσόντων, εἰς ἰστίλων, ἰστίλων ὁ Μιχαὴλ τῆς βασιλικῆς. Id est Inclinatoris hastis, quomodo etiam hastati apud nos milites Duces suos salutant. Sozomenus lib. 9. cap. 4. λαβάρου, σκῆπτρου nomine donat. Michael Cerularius Patr. Constantinop. in Epist. ad Petrum Patr. Antiochen. n. 6. de Legatis

Legatis Apostolicis : μάλλον ἢ δὲ ἰαυτὰς μεγάλας, ἰξαιρούς, καὶ τὰ ὑπὲρ αὐτὰς φωνάζοντες, μὴ τικρῶς καὶ σκόπτων ἐπὶ τὴ βασιλείᾳ ἰσχυροῦ. Michaël Psel- lus in Epist. MS. ad Constantinum Monomachum Imp. ἐν οἷς τὸ φιλότιμον τὸ βασιλείας ἐπιθυμῶν τῆ στρα- τηῆ μάλλον ἐπιφαινεύει, ὅπλασι ἰπικρυοῦσιν ἀσπίδων, καὶ δουρεσφύδων, ἢ σκόπτροι ἀπλάκτοι, ἀλλ' ἀπίσι, καὶ ἰπικρυοῦσι δόρασι. Vide Ἰομφαία.

Σκόπτρον, pro Turcici militari, sed præsertim Prætoriana, quæ ejusmodi σκόπτρα deferre solet, usur- pat Ducas H. st. cap. 37. ἵστω ἢ καὶ τὸ χειρῶν ἄλλο ἐπὶ παραχρημασθέντα σκόπτρα ἐς φυλακὴν τὸ πέλιος, &c. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea :

Εἰσείσιν τὰ φλάμρα τυ Φραγκικῆ φύσάτι,
Ποίει εἶν τίττω, ἰρχοῦντι ὅπου ἴβλεπας τὸ σκόπτρον
Τὸ βασιλείας ἀδελφῆ τὸ Μιγάλυ δουρεσφύδων.

Qua quidem voce intelliguntur Prætoriani milites, qui Magni Domestici Castra observabant: nisi in- telligantur Ἰομφασικράτορες, qui ad illius latera in- cedere solebant, ut quatuor illi, apud Annam, Impe- ratorem stipabant.

Σκοπτοφόροι, Scritiniasij. Glossæ Basilic. Σκριτιάρου, σκοπτοφόροι, ἕξων χαρτυλάριον. Fortè leg. σκοπτοφό- ροι. Infra: σκρίπτον, τὸ γυγραμμένον.

Σκόπτρον, Lycobnis coronaria, apud Interpol. Dio- scor. c. 520.

ΣΚΙΑΔΗ. Pileus, Στήσασρον, in Corona Pretio- sa. Manuel Palæologus in Onitocritico MS. ἰὼν ἰδὴ φορῶν σκιάδιον αἰσώδιον, &c. Anonymus de Nuptiis Thesei & Emilie lib. 6.

Ἐβλίποῦσιν μὲ ἰδουῶν, τὸ σκιάδιον ὅπου βάσα.

Σκιάδιον. eadem notione: Umbra culum, in Gloss. Gr. Lat. Hesychius: Θελία, πτίσασ ὡς ἔξω σκωγμῶν, Σκιάδιον. Scholiastes Theocriti Idyll. 15. οἱ ἢ ἄστικοὶ τὸ σκιάδιον σκίρρον καλῶσι. Pileus viris Ecclesiasticis ac Laicis communis, apud Græcos. De Ecclesia- sticis, testatur Symeon Thessalonie. de sacris Or- dinat. cap. 5. ubi de Sciadiis Sacerdotum: Τὸν οὖν οἱ διακονοὶ καὶ ἱερεῖς ὁμοῦ ἱματίου ἀνδρῶν ἐνδύοντι ἀμφία, καὶ ἰπὶ κεφαλῆς τὰ σκιάδια, καὶ λοιπὰ σκεῦη φορέματα, &c. Sguropolus in Hist. Concilij Florentini sed. 4. cap. 18. de Patriarcha Constantinop. Venetiis agente: ἔτα σκεῦη ὡς τὸ βῆμα, καὶ πικρῶν τὸ ἀλταειν, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ προστάξι περιηλῶν τὰ σκιάδια ἐν τῇ κεφαλῇ ἡμῶν, καὶ περιήλων. Eadem habet Gennadius Scho- larius in Hist. ejusdem Concilij. Christophorus An- gelus de Hodierno Græcor. statu. cap. 21. καὶ ἰσάδιον ἐκβάλλει τὸ σκιάδιον αὐτῷ, ἢ τὸ περιμαλάριον. De Im- peratore & Proceribus, Pachymeres lib. 7. cap. 21. καὶ ὁ μέγας λογοθέτης ὁ Μισαῶν τὰ πολλὰ ἐξ ἡ βασιλεῦς διωμάδων, καὶ γὰρ τιμηθῆς καὶ τῇ τῷ μεγιστάνων χρονοκλι- νη καλύπτρα, &c. Anonymus ex Cod. Mazatino ca- lyptram Magni Logothetæ etiam descripsit:

Ἐγυμῶν λαμπρῶν τὸ Χυμῶν Κοσμιῶν
Στάσιον ἔχοντα μέγιστον τὸ σκίρρον,
Καὶ δὲ μετ' αὐτῷ τὸ καλὸν Μιθόχτιον,
Λιθόβιτον μέγιστον, ἑοίας λῆξιν,
Φορῶντα χρυσῶν ἰρυσῶν πῶν καλύπτρων,
Ἦν δ' ἄρως αὐτῷ σκεῦη ἰσὶ κρῆσιν
Ἄταξ ὁ λαμπρῶν παρῶν ἰσὶ κρῆσιν.

Varius autem fuit Sciadiorum Procerum color ac ornatus, pro Dignitatum gradu, quorum discrimen annotatur in Catalogo Regio offic. Palatij: ἵστω ὅτι χρονοκλινα σκιάδια φοροῦσι οἱ δὲ τὸ Πανσπιρσιβάσιον, μέ- γιστον τὸ μέγαν Στρατηγάρχον τὰ ἢ σκωγμῶν δὲ τὸ μέγαν Περαμῆτικὸν μέγιστον τὸ Κροναλάτιον τὰ ἢ κλαυτο- τὰ οἱ δὲ τὸ Πρωτοβισιμῆς μέγιστον τῶν. Sciadiorum

igitur alia fuere χρονοκλινα, Σκωγμῶν, & κλαυτοῦ: Matthæus Monachus ea Sciadiorum discrimina etiam observat: ita tamen ut Despotæ, Sebastocratoris & Cæsaris Sciadia margaritis ornata fuisse scribat:

Μετὰ τὸ Αὐτοκράτορα σκωγμῶν ἔστι Δεσπότης,
Σεβαστοκράτωρ μετ' αὐτῷ, ἢ Καῖσαρ μετ' ἐκῶτον,
Ἐν κεφαλῇ τὸ κάλυμμα κρονοκλινοῦ μαργαρίται.

Codinus cap. 3. νομῆσι. τὸ ἰσικαλύμμα τὸ κεφαλῆς τὸ Δεσπότη τὸ κάλυμμα Σκιάδιον, ἰσικαλύμμα. & n. 151 τὰ σκιάδια τὸ γαμῶν τὸ βασιλείας, Δεσποτῆ ὅταν, χρονοκλινα, σκωγμῶν ἔχοντα σκωγμῶν μαργαριταρίταις καὶ γύραι. Mox: τὸ τὸ Σεβαστοκράτορα σκιάδιον χρο- νοκλινοῦ σκωγμῶν. Deinde addit idem Matthæus:

Ὁ Πρωτοβισιμῆς, ὁ Πανσπιρσιβάσις τί,
Οἱ σκιάδιοι ἰρυσῶν χρυσῶν κάλυμμασφύδων,
Ἐξ ἀμφιῶν τὸ μέρων χρονοκλινοῦ τοῦ μόνου.

Atque hi sunt ex prima Pentade: secundæ verò, cu- jus initiū ducebat Magnus Dux, ἰσικαλύμμα τὰ πῶν, ἀσπίδων ἰσικαλύμμα τὸ μέρων αὐτῶν μόνου.

Subdit subinde Proceres tertix Pentadis similibus usos Sciadiis:

Ἄλλα καὶ τῶν ἰσικαλύμμα τῶν τοῦ μόνου χρονοκλινοῦ.

Sed Sciadiorum ejusmodi in Magnatibus & officia- libus Palatij discrimina pluribus prosequitur idem Codinus cap. 4. Vide Dissertat. 24. ad Joinvillam,

Gloss. med. Lat. in Umbellum, & supra in Πυραμῆς Σκιάδιον, in Glossis MSS. Reg. Cod. 9301 καρῆκα, Carruca, & apud Suidam. Vide Thomam Reinesium in inscript. nuper edit. p. 91.

ΣΚΙΑΚΟΣ, Umbrosus, Tenebrosus. Glossæ Græcobarb. ἀσπίδων χρονοκλινα, ἰσικαλύμμα τὸ κεφαλῆς ὁ ἰσικαλύμμα.

ΣΚΙΑΝ ΛΑΛΑ, Umbra, Sclia. Synaxar. Maximi Cythæ. 16. Decemb. in S. Theophanone: καλαρο- νῆσα τὸ χρονοκλινα τὸ ἰσικαλύμμα ἰσικαλύμμα καὶ σκωγμῶν.

ΣΚΙΑΡΗ, Dacis, Dipfacus, apud Interpol. Dio- scor. cap. 418.

ΣΚΙΑΣΤΗΣ. Auctor Incertus post Theopha- nem p. 435. & Symeon Logotheta in Leone Arme- nio num. 4. ἰσικαλύμμα ἰσικαλύμμα, καὶ ἐκ τῶν δὲ δαίμονα ἔχει. Ubi Interpres Pileonem, seu τὸ σκωγμῶν, artificem, hac voce notati censet. Malim Phrygio- nem intelligi, qui varij coloris filis, vel lanceis, vel sericeis, in vestibus, ut pictores, figurat adumbrant: est enim coloribus sua sclia. Plutarchus de Herod. ubi de Pictoribus: τὰ λαμπρὰ τῇ σκωγμῶν τρανῆτρα ποιδῶ- σιν. Rursum: τοῖς ἄλλοις λαμπρῶν σκωγμῶν τῶν παραμῆνῶ- σιν. Hinc σκωγμῶν, Coloribus adumbrare, & σκω- γμῶν. Lineamentum, prior designatio, apud Scripto- res. Chronicon MS. Georgij Hamartoli in Leone Isauro: ἰσικαλύμμα ἰσικαλύμμα, καὶ καλαροκλινοῦ σκωγμῶν χρονοκλινα, καὶ ἐν οἷσιν σκωγμῶν. Et hac sanè significa- tione videntur etiam intelligi debere.

Σκιάσρια, apud Constantinum Porphyrog. in Basilio cap. 53. edit. Allatij, & 74. Combefisij: ἵστω ἢ καὶ γυμῶν σκιάσρια ἰσικαλύμμα, καὶ Σκωγμῶν ἰσικαλύμμα. &c. apud Zosimum Panopolitam MS. hæc lego: ἀλλὰ σκωγμῶν ἰσικαλύμμα ἰσικαλύμμα καταζωγραφῶν γραμμῶν σκωγμῶν ἰσικαλύμμα γραμμῶν, &c.

Σκωγμῶν. Theodosius Zygomalas de Statu Eccles. Orientis MS. καὶ ἐν τῇ τῶν τὸ ἰσικαλύμμα πῶν ὁρῶν ἰσικαλύμμα σκωγμῶν (sic) ἐν τῶν.

ΣΚΥΚΟΣ, Interpolatori Dioscoridis cap. 718. Ruscus, seu Myrtus Silvestris. Aliud est Σκωγμῶν apud Nicetam, loco allato in Gloss. med. Lat. in Scincus, quam vocem, post Meursium, Perrinat interpretati sumus, sed perperam; est enim Σκωγμῶν, Jacetzæ species, cujus vis eadem quam prodit Nice-

tas in re venerea, ut scribit Dioscorides cap. 58. seu lib. 2. cap. 71. ubi videndi Interpretes, præterea Cætanis MS. lib. 2. & Matth. Silvaticus in *Rhule*. Neque aliud fortè est apud Stephanum Magnetem in Empiricis MSS. κάμα εκλιτισμορμα, άμύδαλα, κωτάσια, πινίδια 5 Γ. ή βύλλα ή σκίσον, ή προχέριας έχος 5 Γ. ή και πεία πασίλλων τρομαχών. Ex quibus scissurariorem fuisse par est existimare. Σίσχθ scribitur apud Areteum lib. 2. de Curat. Chron. ή δίσθ 7 θρηψο φαρμακόν ποτιν και ή δίσθ βοτάνη, και ή δίσθ 7 ιχθυών ή ιριπύθ. De Scinco verd crocodyli specie, consulendi in primis Commentatores in Antidor. Meisuz pag. 56.

ΣΚΙΖΕΙΝ, Scindere, Σχίζον. Σκισμάδα, Scissura, Σχίσμα. Item Expedire vel extricare st.

ΣΚΙΛΛΟΚΡΟΜΜΥΟΝ, Scilla, seu Squilla, cepe agrestis. Lex. MS. Neophyti: καλαμώνιον και βολβός, τὸ σκυλλοκρόμμυον. Rursus: βόλβητα, ή βολβία, ή βολβός, ή βολβή, τὰ άγρια κρόμμυα, άπανα ή σκυλλοκρόμμυα λίγονθ. Vide Schol. Theocriti.

ΣΚΙΜΝΙΑ, αι 7 σκίμνυ σχλιθίαι, in Gloss. Jatric. MSS. Neophyti. Allij carnes & pulve.

ΣΚΙΝΔΑΨΟΣ, vox nullius significationis. Nicephorus Blemmides de V. vocibus: άσκηθ μύθ εν (ή φωνή) εν ή μη εν δυνά τι πράγμα τεισάτω άσκηθ εν φασαι τις εν τὸ βλίττει και τὸ σκινδαλθ, ήτις φωνή και άκαθηθήθ λίγηθ, ής μη κατά τισθ πράγμαθ άγορορορθηθ. Michaël Psellus in Epist. MS. ad Metropolitam Thessalon. (Eustathium) quæ est 60. in Cod. Reg. άρ άιν πλω γραφών εκπερορθηθαι, ήδωλα φραγματων διδως, ή μη ή τυτο, άλλ' ήρώμαθ φραγματων ήρωμαθ, ήτοι ή σκινδαψαι, και τὸ πελυθρηλλήθ βλίττει άτω ηδ ήξισα ή 7 θμάρε ήρα ήπάτην. Ubi videtur legendum σκινδαλθ, ut apud Blemmidem. Nam σκινδαψθ nomen est plantæ. Vide *Λεονα*.

ΣΚΙΝΟΣΑΠΟΝΟΝ, Genus *Sarothæ*. Demeitrius Constantinopolit. lib. 1. Hieracof. cap. 133. και άκρίδαι, ήτοι κνυβαρίδας φρίζαι, ή τριφαι, ή μιζαι, άτα σκινοςάπωναι.

ΣΚΙΝΘΗ, Egyptiis, *Nerium*, apud Interpol. Dioscor. c. 664.

ΣΚΙΠΙΩΝ, Scipio in Glossis Græcolat. Σκπιών scribitur apud Suidam. Vox formata ex σκίπων, qua usus Nicetas in Manuele lib. 4. num. 2. Consule Henricum Stephanum in Thesuro linguæ Gr.

ΣΚΙΡΑΤΟΥΤΑ, Scirus, animal, Scirusθ.

ΣΚΙΡΙΔΙΟΝ, Piscis βασιλευθ Græcis dictus. Schol. Oppiani lib. 1. Hal. v. 129. βασιλευθαι, σκίριδια.

ΣΚΙΡΡΟΣ, apud Joan. Diac. ad Hesiodi Aspid. γύψθ exponitur.

ΣΚΙΘΟΣ. Anonymus Interpres Rhamplij MS. δινάϊ ποσίλας — και τα άρρητιμορμα παιδία, πόντος, και θδεμίτας, και σκίθαι.

ΣΚΛΑΒΟΣ, Sclavus. Leo Imp. in Tac. cap. 18. §. 80. και ηδ και Σκλάβοι λέω ποτι άτι πύρον κελίρον 7 ήρω, ή και άουβιον κελύμιν. Sed propriè ita appellatur *carpinum*, Ital. *Schiavo*, Gall. *Eslave*. Glossæ Græcobarb. δάλα, πίδατος, σκλάβος, κούλλθ. Cum autem appellati *Sclavi*, qui aliis *Carpini*, docet idem Leo §. 110. Nicetas in Manuele lib. 2. num. 5. ήτοι άτθ ήμβιβασαθαι άνδράριον ήπίσθηθον κελινοχθώτα τινη λιθίοντα υθόμιν ής βασιλεια Ρωμαιοθ. Ubi Cod. Barbarogr. Σαρακευθ σκλάβον. Epistola Sultani Egyptij, apud Cantacuzenum lib. 4. cap. 14. και ή βασιλεια σκ πάλιν ή άν ήχθ άφ ήμθ σκλάβων ή πύμπη άπός ήμας, &c. Joannes Cananus de Bello Constantinop. ήθ ήσθ αιχμαλώτους και σκλάβους ήχορθη. Malaxus in Hist. Patr. και 7 υούθω, ήτοι 7 ήπύρω σκλάβων ήδ ής κώ κπ. Vide Gloss. med. Latin. in *Sclavus*.

Σκλάβοι, Servus, Ancilla. Bartholomæus Monachus in Elencho Agareni: άσπίθς ή κακόςθς ήπύρωθ, και λαβών γυνίκαθ, ή σκλάβιας ήκρίδαια.

Σκλαβονή, Σκλαβία, Σκλαβονία, Carpinitas, αιχμαλωτία, άνδραποδισμός. Glossæ Græcobarb. αιχμαλωτίθονθ, ήκρίθ ήπθ φέρι ής σκλαβιαθ 7 άθρωτων δυναστικθ. Alibi: ήσάρια, δολός, σκλαβία. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Καί ήουσι και γλύττει θανάτω πλω σκλαβίαν.

Occurrit præterea apud Georgium Contarem in Histor. Athenar. p. 69.

Σκλαβόνιον, Σκλαβιωνή, In servitutem redigere, άνδραποδίζωνι Glossæ Græcobarb. αιχμαλωτίθονθ, ήπθ 7 σκλαβίονθι φαικίθ. Georgius Contares in Hist. Athenarum lib. 10. και ήτω πύρωθαι ά. κούτρηθ, ήσθ λια τα πράγμαθ ήπθ ήχθιν κούτρηθ άπός τισ ήχορθαι ται, και τισ σκλαβιωνήθ, ήπθ ήχθιν ήσθλαβιωνήθ ής τισ πόλιμθ, και ήπύρω ής πλω ήπατρίδατω, &c. Cyrillus Patr. Constantinopolitanus contra Judæos: ή τότε ήσκλαβιαθ ή ήξήχθ ή προήτικ, και ήπύρω αι δύο σκλαβιαθ δι ήσθ τήθ βορρακ.

Σκλαβιωνήθ, Qui non est Sclavus, seu servus. Glossæ Græcobarb. άδύλοθ αιάτικ, άσκλαβιωνθ δώθ.

Καυσοκλαβιωνθ. Glossæ Græcobarb. αιχμηθ, χαλιπθ, κικθ, δυσχέριαθ, καυσοφαιθ, καυσοκλαβιωνθ.

Σκλαβονία, ή Βουλγαρία, in Lexico MS. Cyrilli.

Σκλαβονία, Ensis genus: Ital. *Spada sibiavonesca*. Anonymus apud Auctorem Etymologici: ήσθ ή ήλθου ήτις, άποίχαιτις ήπύρω πύλας, ήσθ ται σκλαβιωνθ.

Σκλαβιωνισιον, eadem notione. Mauricius lib. 1. Strateg. φερύθαις, ήτοι λακίδια, σκλαβιωνισια. Rursus Σκλαβιωνισια τισ άσάρθαι πύρω τήσθαι ήχορθαι, ή ή απορορθηθ, ής ήκθ, τήσθ. Leo in Tactis cap. 17. §. 108. Σκλαβιωνήθ ήπθ ήπύρωθ μινθ άσθισθ, ήτοι ήπύρω ταιθ, ήσθ ήσθ θήθ.

Σκλαβινα, Sclavina, vestis longior fagi militaris instar, Sclavis familiaris: præterea *Stragulum*, Scirta, ut est in Cotona pretiosa. Glossæ Græcobarb. ήμάτηθ, ήρύχθ, ή άπύχθ, ή κερπύθ, ή σκλαβινα. Vide Gloss. med. Latin. in *Sclavina*.

Σθλάβθ, etiam interdum ac sæpiusculè occurrit apud Scriptores. Glossæ MSS. & Phavorinus: Ζαλμύδης, ή θλάβθ. Σθλαβιωνθ, apud Cedrenum an. 19. Mauricij. Σθλαβιωνθ 7 Σθλάβθ, apud Scylitzem pag. 441. Σθλαβιωνθ ήπθ, apud Zonaram pag. 98. Apud Nicetam in Manuele lib. 4. num. 2. pro αλλοιούθ, Codex Græcobarb. habet θλάβθ βορρακ. Astrampsyclus: και άσθίονθαι κερπύθαις, ή άπθ γυνίκαθ θλάβθον ή γύλων ζημίαν. Catalogus Patr. Constantinop. Νικητας ή άπθ Σθλάβθον, ήνύχθ. Codinus in Orig. Constantinop. num. 121. Δαμιανός πορρομορθηθ ή θλάβθ Σθλαβιωνθ, apud Cedrenum an. 32. Justiniani. an. 1. Mauricij, &c. Σθλαβιωνθ, apud Anonymum Combesianum in Romano Junior. num. 8. Σθλαβιωνθ, apud Annam Comnenam lib. 2. Σθλαβιωνθ, in servitutem redigere. Euphemius Grammaticus apud Constantinum lib. 2. de Thematibus cap. 6.

Γαρσοκλαβθς ήτις ήσθλαβιωνθ

Idem Constantinus cod. cap. p. 94. ήσθλαβιωνθ πύρω ή χόρθαι. και ηδ ήσθ βαίκαθ. Ita hanc vocem in Σκλάβθ frustra emendant viti docti. Vide præterea notas nostras ad Alexiadem p. 243.

ΣΚΛΕΤΑΔΑ. Agapius in Geoponico cap. 186. άπθ ήπύρω ήν ήχθ άπθ πλω σκλετάδα ήκρίθ, ήσθ κούρθηθ, ή άλλα δυνάτα φασίθαι ή βοσάθαις, ήσθ καιανθ σφουαρμιαθ ή άνάθαις, ήπθ 7 ή πύρω λοθ φασίθαις, ή δόν ήπύρω.

ΣΚΛΗΘΡΗ, *Alnus*, arbor. Eostathius Odyss. 2. ἡ ἕκλιθρον, φυλάσσει μὲν καὶ τὴν τῆσιν, ὑποβαρβαρίζοντι δὲ ἀποδάσκει. Σκλίτρο, Petto Belonio lib. 1. observ. cap. 18.

ΣΚΛΗΡΟΚΟΡΔΟΣ, *Serpens*, *Cruentus*, Νελίς, *Azideum*.

ΣΚΛΗΡΩΝ, ὅτι τὸ ὑπερικόν, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Hypereicum*, herba de qua Botanici.

ΣΚΛΙΜΑ, *Umbra* rugosa, ἡ σκιρὰ μετομαχία. Gallis *Escrite*. Emmanuël Georgillas de Mortalitate Rhodi:

Ταρχιωσπαδοκίλαρι, καὶ σκλίμας ἀγαπίου.

Σκλιμαδύρ, *Lapis*, μάσιν τ' σκλίμας. Γυμνασιάρχης, Μισομαχοτιφθ.

ΣΚΛΙΤΡΟ. Vide Σκλίτρο.

ΣΚΛΟΥΔΑΙΖΕΙΝ, apud Hieron. Germanum p. 216. *Fer* ἴονο βανίνο.

ΣΚΛΩΠΟΣ, Joannes Cananus de Bello Constantinop. καὶ οἱ μὲν σκίλας ἔθρον, — ἄλλοι ἢ τζίκας, καὶ ἕτεροι σισαίς, ἢ ἄλλοι πύρ μὲν μαζαλάδων, ἕτεροι ἢ σκλώπας. Fortè pro σκλώπας, *Stipites*, *spicula*.

ΣΚΝΗΠΙΑ. Vide in Κνίπια.

ΣΚΝΙΘΘΕΣ, *Urtica*. Glossæ Græcobarb. Κνίθαι, κνίθες, σκνίθες.

ΣΚΝΙΦΕΣ, *Sceniphis*, *Cyniphis*, Κυνίφ. *Moschus* in Limon. c. 141. ὑπερῶν γδ σκνίφας, ἢ τ' σκνίφας τ' ἀκούμῶν διαφύγω.

ΣΚΟΒΙΗΜ, Gallis, *Sambucus*, apud Interpol. Dioscor. c. 754.

ΣΚΟΓΙΟΣ, *Scorpius*, Σκίπιλ. Ital. *Scoglio*.

ΣΚΟΔΑΡΙΖΕΙΝ, *Exigere*, *Redimere*. Corona pretiosa: ἡ σκωδάρι, *Exigere*, εἰσπρατίσω. Rursum: *Scodari*, *Redemptus*, εἰσπρατίσθαι.

ΣΚΟΙΝΙ, *Funis*, *vestis*, Σχόν. Σκοινί, *Funiculus*, Σχόνι.

ΣΚΟΛΑΚΙΝ, *Funis*, vel *Funale*, *Scolax*. Aporphthegmata Patrum in Poëmine num. 10. ἀποφραγίθω ἕκαστο ἔχον τ' σκολακίων. Vide Gloss. med. Lat. in *Scolax*.

ΣΚΟΛΑΡΙΚΙΟΝ. Vide in Σχολαρίσιον.

ΣΚΟΛΙΟΝ, *Schola*, Γυμνάσιον, Διδασκαλίον. Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ πύμπτω ἄς τὸ σκολίον τὰ τῶν δασκαλίων.

Rursum:

Καὶ βάντ τῶν ἄς τὸ σκολίον τὰ τ' τάξι δουλία.

Prochoprodromus de sua paupertate ex Cod. Reg. MS.

Ὅπου με παραδύνασιν ἄς τὸ σκολίον ἴδωμαι.

Occurrit etiam in Fabulis Æsopi Græcobarb. p. 59. ubi Cod. Gr. διδασκαλίον habet.

ΣΚΟΛΟΠΕΤΡΙ, *Scolorondrion*, herba, quæ & *Asplenon* appellatur, de qua Ruellius lib. 3. cap. 67. Glossæ Jatricæ Græcobarb. MSS. ἀσπλίτων, σκολοπίτρι, τὸ ἐπὶ τ' πέτρων.

ΣΚΟΛΥΜΒΡΟΣ, *Scolymus*, Σκώλυμ. Glossæ Jatricæ MSS. Σκώλυμ, ὃ Σκώλυμβρ. Nicolaus Myrepsus sect. 1. cap. 187. ex Cod. MS. αἰόρω, λθοσπόρω, ἀνὰ δράμ. α.

Σκομβροβίλο, eadem notione, apud Lemni insulæ incolæ, ut scribit Petrus Belonius lib. 1. Observ. cap. 25.

ΣΚΟΜΠΡΟΣ, *Scombus*, Piscis, Σκώμβρ. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. MS.

Σκομφοπαλαμυδοπλασόν, ἰζήρωλοπασοφάρον.

Infra:

Παλαμύδων ἢ σκωμπρῶν, ἢ θλίωσ βρυμαρίας.

Rursum:

Καὶ παλαμυδομάζα, καὶ τζήρω, καὶ σκωμπρία.

ΣΚΟΝΗ, *Selen*, *Pulvis*, καὶ ἄ, ἄνις. Stephanus Sachleces in versibus Politic. MSS.

Ἀμ ἔχασιν ἀφάρμακον ἄσπιν πάλια καὶ σκόνη. Agarius in Georon. cap. 143. φάρον ἄς ἀλίωσ, καὶ δὲ πῶ σκόνη ἀντιῶ.

Σκώζων, *Pulverem inspergere*, καὶ κώζων.

ΣΚΟΝΤΑΠΤΕΙΝ, Σκοντῶν, Σκοτιάσειν, *Recare*, *Errare*. Corona pretiosa: τὰ σκοντῶν, *Impingere*, περιπόσειν. Glossæ Græcobarb. Κπῶσ, ὅπου δὲ ἔπασιν, ὅπου δὲ ἰκόντα-ψιν, ὅπου δὲ ἰκοντῶσιν, ἢ ὅπου δὲ ἰσφαλιν, ἢ ἰσφαλίωσιν. Potius: *Obliedere*, Σκοτιάσειν, Κτυπῶν. Idem: Σκοτιάσειν, *Cespitare*, *Pede offendere*. Σκόντῶμα, *Offensio*, πῶσῶμα.

ΣΚΟΠΕΛΙΣΜΟΣ, quid sit docet Ulpianus in lege 9. D. de Extraord. crim. In Provincia Arabia scopulismos, (i. lapidum positionem) crimen appellat, cuius rei admissum tale est: Plerique inimicorum solent scopulizos, id est lapides ponere indicio futuros: quod si quis cum agrum coluisset, malo letho periturus esset insidiis eorum, qui scopulos posuissent: qua res tantum timorem habet, ut nemo ad eum accedere audeat, crudelitatem timens eorum qui Scopelismos fecerunt. Ἢ Σκοπιλίσωι dicuntur in Basilicis lib. 60. tit. 11. num. 9. & apud Scholiastem eod. lib. pag. 856.

ΣΚΟΠΙΟΝ, *Cucumis silvestris*, apud Interpol. Dioscor. c. 736.

ΣΚΟΡΒΙΟΝ, *Scordium*, Σκώρδιον, apud Interpol. Dioscor. c. 551.

ΣΚΟΡΔΑΡΙΣΜΕΝΟΣ, *Redemptus*, ἀσπρατίσθαι. ἢ in Corona pretiosa. Vide Σκωδάριον.

ΣΚΟΡΔΟΝ, pro σκώρδων, *Allium*. Corona pretiosa: Σκώρδο, *Allium*, Σκώρδων. Vita MS. S. Symeonis Sali: λίγη αἰώρ, ὕπαγο, ἡ ψα, ἔχου, ἄς ἔξω ἢ ἄς σκώρδα, &c. Theophylactus Bulgariæ Episc. Epist. 73. μόνον ἄλλο καὶ ἄς γὰ παρικοί μόνον, οἱ σκώρ τ' βλαχρῖστα ἀποφραγίθωσιν, πλυτίωσιν σι, ἀνὰ ἰσ σκώρδων δόσις Prochoprodromus de sua paupertate ex Cod. MS.

Καὶ ἄλλα τὰ τ' κωπυρῶν σκώρδα καὶ προμυδοτρία. Idem contra Hegumenum:

Σκώρδα κεφάλια δώδωκα, καὶ τζήρωσ διακατίθω.

Demetrius Constantinopolit. lib. 1. Hieracosophij pag. 78. σκώρδα χυλὸν ἢ ὑσκαυάμω χυλὸν τὸ ἴον μίξας, &c. Liber de Antidotis, ex Cod. MS. Reg. 173. σκώρδα ἰψάσας μισὰ ἰλαίν. &c. Adde Agarium in Geoponico cap. 144. Vide Dioscotidem.

Οἰσκωρδων, *Allij genus*. Demetrius Constantinopolit. lib. 1. Hieracosoph. cap. 89. λαβῶν τὸ λογώρδωσ ὑσκαυάδων, λῶσ ἐν ἰζήρω.

Σκωρδοραζάει, idem quod *Asa fetida*, Italis, Myrepsus sect. 1. cap. 5. *Scordium*, *Lasfer*, unde formata vox. Glossæ Botanicæ ex Cod. Reg. 1177. ὅπου Κωρνοταίος, ὅπου σκωρδοραζάει. Aliæ ex Cod. 1047. habent τὸ σκωρδοραζάρον. Lexicon MS. Nicomedis: ὅπου Κωρνωταίος, ὃ Σκωρδοραζάρον. Ita etiam in Lexico Neophyti. vide Salmasium ad Solinum p. 1025.

Σκωρδοραζία, *Alliorum esus*, apud Nonum de morbor. curat. cap. 156. & 272.

ΣΚΟΡΔΟΥΛΑ, *Lues*, *Pestis*, Λύμα, ὄλιθ. Vide in Σκωρδούλα.

ΣΚΟΡΕΑ. Liber Jatricus MS. ex Cod. Reg. 1904. σκώρδα πῶσας, ἔραβηκῶικανῶσ ἔσθι φάρμακον, ὄφις ἄς τὰ πωροῦσῶ ἰλαίν, &c. Vide an idem sit quod *Scoria*, spuma metalli, seu *Scoria*. Vide in Σκωρῶ.

ΣΚΟΡΟΔΟΥ φῶσῶσ, τῶ λῆμυα τ' σκώρδων, ἢ Gloss. Jatric. MSS. Neophyti. *Tunica*, *Cortex allij*.

ΣΚΟΡΟΣ, *Tinea*, Ἐμίνε, ὅπου.

ΣΚΟΡΠΙΔΙΟΝ, *Scorpio*, machina bellica. Lexicon Stephani: σκώρπις, ὅπου σκωρπίδω, τὰ τῶσ

αδ' αιν' επλων πολικων. Auctor Incertus post Theophanem pag. 434. παρασκευαζει διαφορον λεπτολαν οφθαλμα τι και μαχωνιμα. — κρινε τι και βιλοσ' ασιε, πυροβολα τι και λιθοβολα, και σκορπιδια εις το βαλιεζ βιλα. Eadem habet Symeon Logotheta in Leone Armenio n. 11. Vide Gloss. med. Latin. in Scorpio.

ΣΚΟΡΠΙΟΥΤΡΟΝ, Helioistorium παλαιμ. Pseudo-Dioscorides MS. de Pharmacia simplic. sect. 19. cap. 3. ηλιοσφαιλον το μελαν σκορπιουρον καλυμμενον. Scorpioeionem etiam appellari scribit Apuleius de Virtutib. herb. c. 49.

ΣΚΟΤΕΙΝΟΥΤΡΑ, Σκοτεινάδα, Σκοτεινά, Σκοτεινά, Σκοτεινά, Obscuritas, Caligo, αμυδρότης, ζέφου. Glossa Græcobarb. Σκοτεινά, Σκοτεινά, Σκοτεινά, Σκοτεινά, Σκοτεινά. Astronomus MS. ex Cod. Reg. 945. nunc 3177. Σκοτεινάς και Σκοτεινάς ημάς και αίφου. Alibi Σκοτεινάς και αίφου ητοι σκοτεινάς και εν τῷ παρισί βλῶν ο εἶρ Σκοτεινάς, ἡδονη ποιῶν εις ἡδονη ἡμετε, τα η ἡδονη εις κορον, &c. Ubi videtur legendum Σκοτεινάς. Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 1. p. 340. de gratia divina: η διασκορπιζειν ὄλλω πῶν σκοτεινάς και ψυχῆς.

ΣΚΟΤΗ. Vide in Σκότι.

ΣΚΟΤΙΟΥΨΙΣ, Tenebris. Theophanes an. 27. Copronymi, de Constantino Patr. Constantinop. η δεσποσιας επικελευσας, λαβῶν το ὠμοφειρον ἀπὸ ἀναθημάτων αὐτῶν, η ἰππομασαστις Σκοτιουψιν, ἔξισαν αὐτῶν ἐπιθεσφαιως και ἐκκλησιας.

ΣΚΟΤΗΝΑΓΡΑ, Venatio, seu ferarum interfectio. Vide Σκοτιον. Historia Apollonij Tyrij:

Και μη λογιζομαι τα χαθη εις εν σκωτιωμαζα, και διωζει δεσποσιω εν πῶν τοσων ἀμυλαζα.

ΣΚΟΤΟΠΙΚΟΙ, Heritici quos Circuncelliones vocant. De iis Isidor. Pannomia, Gratianus &c.

ΣΚΟΤΟΥΛΑΤΟΣ, Scutulatus. Arrianus in Periplo maris Erythraei: εφθια η εις αυτω προχωρη, περιφρα διαφορου, η χυδαία, η ἰματισμοδ Αραβιουδ χαρμωτῶν, ετι επλωε, και ο κωπε, η σκυλατω, διαχουγε. Vide Gloss. med. Lat. in Scutula, & infra in Σκυλατω.

ΣΚΟΤΩΝΕΙΝ, Occidere, φοκῶν. Nicetas in Man lib. 6. num. 4. οη η τῶτον εκδῶσαστις Πιρσαι, &c. Ubi Cod. al. ἀποκῶσαστις. Et in Isaacio lib. 2. num. 1. οη η ἡγρηλατω εφθαι και ὄπληρον τα εφθαι τον Λαρδιαν καταστῆζων χαρμια, η πλωσως μην εκδῶσαι, ια ἰλατῆς η συμπεφῶσαι. Ubi Cod. al. δεσποσιω η συλλαβῶν. Nomocanon Cotelarianus n. 278. ιαν δυο παλαιμῆς εκδῶσῶν ο ες, &c. n. 482. ο τις και ζατω αυτω και βῶν εκδῶσῶν, &c. Ita n. 274. & alibi. Syntipas MS. εταετοδ και οικου ημερομω, ια και παιδα κοιμομωρον ἀβλαβῆ θιωρη η και η οειν εκδῶμωρον, η εφθαι τῷ κωφλη και παιδι κωμωρον. Chronicon Veneto-Byzantin. sub finem: εκκῶσαστις μεσα εις το λωσῶν και ρηθῆκα Αχμαθ Μωασια. Historia Apollonij Tyrij: Μελασρεψι και λογιωμοδ, καλλο μη τα εκδῶσῶν.

Rursum:

Ο εφθαι το βαριθου, γιατί δῶν και ἰσῶσων, πῶς ἰσῶσῶσῶν κακα, η δῶν και ἰσῶσῶσῶν.

Stephanus Sachleces in Versib. Politic. MSS.

Αμη οτῶν και ἰσῶσῶσῶν και Παισῶσῶν ο Επτωρ.

Vide Gauminum ad Theodorum Prodromum de Amorib. Rhodant. cap. 16.

Σκοτωμαδ, Σκοτωμαδ, Σκοτωμα. Glades, Strages, εφθαι ελεσθου, υφθαι. Gloss. Græcobarb. ἡδονησῶσῶν, φοικα, η βαταλο, η σκωσῶσῶν και εφθῶσῶν. Nomocanon laudatus n. 485. οη η αυτ παραφῶσῶν χωρη εκδῶσῶσῶν, ιαν εις ιδε, &c.

ΣΚΟΥΒΙΤΟΡΕΣ, Excubitores, εἰσῶ φυλακας ἀγρῶσῶν, in Glossis Basilic. Vide Εξουβιτωρ.

ΣΚΟΥΒΟΥΛΟΝ, Solanum hortense, apud Interpol. Dioscot. c. 633.

ΣΚΟΥΤΑΔΟΝ, Scutum, Moneta quævis aurea, Georgius Contares lib. 2. Hist. Athen. εἰσῶν εφθαι εφθῶσῶν εις ἀγῶσῶν τῶν ἰσῶσῶν, ια πῶσῶν δῶν αἰσῶσῶν εκδῶσῶν καθ' ἡσῶν, &c. Occurrit ibi non semel.

ΣΚΟΥΕΡΙΟΣ. Vide in Σκυταριον.

ΣΚΟΥΤΑ. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Και εἰσῶσῶν η ὄμωσῶσῶν αἰσῶσῶν μιῶν σακκῶσῶν, Κ' οη ἄλλῆς ἐπισῶσῶσῶν λιπαρῶν ην η σκυλα.

ΣΚΟΥΤΑΙΚΗ, Σκυλαί, Σκυλακας, Veritatis, σκυλαξ, in Corona Pretiosa. Rursum: Σκυλαί, Εφθῶσῶν, &c. Fabulae Esopi Græcobarb. Σκυλαί εφθῶσῶν εφθῶσῶν και ηλῶ, &c. Σκυλακας, Veritatis, σκυλακας. Σκυλακας, Veritatis, Σκυλακας.

Σκυλακας, προ Σκυλακας. Glossa Græcobarb. Σκυλαξ, Σκυλακας. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Και εφθῶσῶν τα μελη τα εφθῶσῶν οη σκυλακας.

Damascenus Studita Homil. 24. μαζῶσῶν η δεσποσιω ζῶσῶν βῶν ιδῶν εις πῶν ηλῶ, εφθαι η το σκυλακας και εφθῶσῶν. Apud Fr. Richardum in Clypeo fidei p. 327. μη το αἰσῶσῶν εφθῶσῶν τα βλαβῶσῶν σκυλακας και ηλῶ.

ΣΚΟΥΤΑΚΑΙ, Κυλακας, Excubias, Vigilia. Theophylactus Simocatta lib. 6. cap. 9. τῷ παρῶσῶν τα εφθῶσῶν εφθῶσῶν εφθῶσῶν, και διαφρῶσῶν κατιμῶσῶν. Ιω σκυλακας εφθῶσῶν τῷ παρῶσῶν εφθῶσῶν καλῶν: Chron. Alexandrinum in Heraclio pag 904. τῷ ην τωτῶν εφθῶσῶν διαφρῶσῶν, (ια) ἀδῶσῶν αυτῶν μησῶσῶν διαλαθῶν πῶν σκυλακας ημῶν, και διαφρῶσῶν, Et pag. 912. Ιωσῶν πῶν ημας εις το ἀπλακῶν ημῶν το πῶσῶν και κατασῶσῶν οη και σκυλακας ια Πιρσαι. Mauricius in Strategicis lib. 1. cap. 2. εφθαι η και ἄλλῆς πῶς ἀισῶσῶν εφθαι και κῶσῶν η διαφρῶσῶν ηδ μεμῶν τῶν πολικῶν αι ζαβα. Ubi Rigaltius legit Σκυλακας. Ita Κυλακας rursum occurrit lib. 7. cap. 6. & apud Leonem in Tactic. cap. 14. §. 54. Idem Mauricius eod. lib. cap. 9. τῶν η εφθῶσῶν εφθῶσῶν εφθῶσῶν μη εφθῶσῶν σκυλακας, η ἰσῶσῶν. Et lib. 8. pag. 180. οη δῶν εφθαι πολλῶν δῶσῶν πῶν τῶν πολικῶν, εφθῶσῶν πῶν εφθῶσῶν, εφθαι η χαρῶν αἰσῶν ηησῶν εις ἀσῶσῶν, ἀλλῶ και σκυλακας εφθαι προσῶν. Sic lib. 3. c. 16. lib. 5. cap. 2. lib. 7. cap. 1. 4. 12. 13. & Leo in Tactic. cap. 17. §. 95. 101.

Σκυλακας, Κυλακας, Excubias agere, Excubare. Idem Mauricius lib. 9. cap. 5. πῶς δῶν κῶσῶν εφθῶσῶν, και πῶς δῶν εφθῶσῶν εφθῶσῶν κατῶσῶν καλῶν, λαφῶσῶν εφθῶσῶν εφθῶσῶν. Idem lib. 12. pag. 338. τῶν η εκ πῶσῶν εφθῶσῶν αυτῶν περιπῶσῶν, ια αἰμα μην και εκκῶσῶν και ηησῶσῶν μη ηησῶσῶν εφθαι ηησῶσῶν. Utitur præterea lib. 7. cap. 9. ut & Leo cap. 12. §. 56. Martyrium S. Arethæ & Socior. MS. ια ηδ εφθῶσῶν πῶσῶν και εφθῶσῶν καβαλακῶν πῶν το σκυλακας το μησῶσῶν εφθαι ηδ ο βασιλευς και Αιδῶσῶν. Infra: ἀκῶσῶν τῶν κῶσῶν.

προσκυλακῶσῶν. Leo in Tactic. cap. 14. §. 52. & Mauricius lib. 4. Strateg. cap. 4. exte. δῶν και αυτῶν τῶν εις εφθῶσῶν ἀπῶσῶν εφθῶσῶν ἀσῶσῶν, &c. Hinc Proculeatores, apud Ammianum lib. 27.

Σκυλακας, Excubitores, Vigiles. Constantinus de Adm. Imp. cap. 53. η ηδ εφθῶσῶν εφθῶσῶν εφθῶσῶν ημῶν. Leo in Tactic. cap. 4. §. 24. Σκυλακας η οη κατῶσῶν εφθῶσῶν, οη τῶν μεμῶσῶν τα και ηησῶσῶν ἀπῶσῶν. Ita Mauricius lib. 1. cap. 3. lib. 2. cap. 10. lib. 7. cap. 17. Idem Mauricius lib. 9. cap. 5. τῶν η η σκυλακας πῶσῶν εφθῶσῶν, η ηδ εφθῶσῶν, και ψυχῶν, και ὄπλη, ἀδῶσῶν τι, και η λαφῶσῶν διαφρῶν, &c. Infra: οτῶν η ηπῶν το κατῶσῶν τῶν η ηησῶσῶν, ἀναμῶσῶν τῶν τῶν εφθῶσῶν, &c. Vide eundem Mauricium lib. 7. cap. 10. & pag. 372. 376. 378. Leo cap. 12. §. 56. σκυλακας ηησῶν βῶσῶν εφθῶσῶν και η. 120. δυο η σκυλακας ηησῶν κατῶσῶν, η βῶσῶν εφθῶσῶν και ηησῶν και ἀδῶσῶν εφθῶσῶν. Sculcatoris.

Senleatoris naves, in classe Ravennate, apud Senatore[m] lib.2. Epist. 20. Adde eundem Leonem cap. 17. §. 91. 98. 100. 105. Vide Gloss. med. Lat. in Collocare.

ΣΚΟΥΛΛΑΡΙΚΙΑ, *Ispanes*. Achimes in introduct. in Astrolog. δακτὶ πάλιν κοκκία δριμύα, καὶ ἰκίοσμα, δακτυλίδια, βραχυλίδια, σκυλλάρια, καὶ τὰ ἕμια. In Turcogr. Crusij scribitur σκυλλάρια, Vide Σκυλλάρικον.

ΣΚΟΥΛΟΥΚΙΝ. Vide Σκυλίον.

ΣΚΟΥΛΟΥΠΑΝΔΡΟΣ, *Scolopendra*. Glossæ Græcobarb. ζῶν ὅπου ἔχει πολλά πόδια, ἢ ποδάκια. τὸ ὄνομα καλῶς σκυλλανδρῶς, ἢ καλοπανδρῶς.

ΣΚΟΥΛΤΑΙ. Vide in Σκύλας.

ΣΚΟΥΜΠΡΙΟΝ. Vide in Σκόμπος.

ΣΚΟΥΠΑ, *Scopa*. Isaacius Tzetzes ad Lycophron. p. 175. ὀφιλτρύσασσι, σαρώσσει. Σκῆν ἄδ ἔφιλτρων, ἔφιλων, ἔφιλμα, ἢ σκῆπα ληγῆ. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 54. ἰσπία τὸ πλῆθος καλὰ, καὶ μὴ μίαν σκῆπασ τὸ πρῶτον διωκία. Infra: καὶ τότε βράσει τὸ κτύλον μὴ ἡρὸν γυρτὰ μίαν, καὶ πρῶτον καλὰ μὴ μίαν σκῆπασ.

ΣΚΟΥΡΑ, *Scuria*, *Rubigo*, *Ferrugo*, ἴδρ, ἴδρ σιδῆρου. Corona pretiosa: *Scuria*, *Rubigo*, ἴδρ. Glossæ Botanica MSS. ex Cod. Reg. 1177. Ἐλευσμα, ἴδρ ἢ σκυρία ἢ ἀσμίον. Rursum: καδμίαι, σκυρία ἢ σιδῆρος. Alibi: λιθάριον, σκυρία χροῦ καὶ ἀργύρου. Glossæ Jatrice MSS. ex Cod. Reg. 190. Ἐλευσμα, ἢ σκυρία ἢ ἀργύρου. Alibi: κόμπος ἢ βῆθος, ἢ σκυρία. *Scuria*, apud Paulum Aeginetam lib. 7. pag. 230. 254. & Myrepsum sect. 41. cap. 108. *Scuria*, apud Agarium in Geopon. cap. 203. 229. *Scuria*, apud D. metrium Constantinopolit. lib. 1. Hieracosophij pag. 150. 156. *Scuria*, in Orneosophio p. 194. *Scuria*, apud Auctorem Etymologici in Κεθάλια. Vide Dioscoridem lib. 5. cap. 51. & infra in Σκῆρα.

Σκυρίδιον, apud Olympiodorum Alexandrinum Chymicum MS. καὶ οἱ τὸ δαμνῶν χρῆμα ἰξιδικασ, σκυρίδια ἢ τέρρα Μαρία. Occurrit ibi pluries.

Φάει σκυρία, & χαλκὴ σκυρία, in Glossis Chymicis MSS. καὶ τὸ χρυσάιδιον. De variis verd scoriis vide Commentatibres Joan. Melex in Antidot. p. 127.

Σκυρίαζον. *Rubiginis infestari*, καλιῶσαι. Σκυριασμή. *Rubiginosus*, ἴδρ. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Οὐδὲ πολλά ἀλάρματα λαμπρά, ἢ σκυριασμήρια. Idem lib. 6.

Τὰ σκυριασμήρια ἄματα ἀπάνυ τὸ κόμην τε. Et lib. 9.

Καὶ με σκοπὸν ἰμάσιον, ἐκῆθιν ἢ παρῆν, Γενεσιῶν καὶ τὰ πλεθὴ ὀνότων σκυριασμή. Apud Fr. Richardum in Clypeo fidei part. 1. p. 340.

Ἐξ τὰ χροῦ καὶ τὰ βασάξιν τὰ φιλία, καὶ τὰ λαμπρῶν τὰ σκυριασμήρια πρῶτα, &c.

ΣΚΟΥΡΑΠΟΔΟΝ, *Pyrrocorax avis*, Plinio, κοραίας Aristoteli, Gallis *Chouette*, vel *Choucas*. Vide Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 10.

ΣΚΟΥΡΑΟΥΛΑ, *Pestis*, λοιμὴ. Σκυρδάλιας, *Peste laborans*, ὁ λοιμώτης. Leonis sapientis ænigmata MSS. τῆρα πίνω τὸ ἕμ, ἔγιν τῶν τὰ σκυρδάλια τὰ παρῆ, αὐτὸ καὶ ματῆς, αὶ γυμναίον ἐκ τὸς ἀνδρῶς.

ΣΚΟΥΡΑΟΥΛΙΟΝ, *Piscis genus*. Σκῶρδουλ, & Σκῶρδουλ. Orneosophium: ἔξ πάλιν μετ' ἡμῶν ἰδρὸς δὲ δὸ σκῶρδουλῆ ἀγῆνα πίνω. Rursum: τὰ ἰδρ ἢ σκυρδάλια δόθησαν αὐτῷ μὲν κρῖα ἢ λῶνιμα.

ΣΚΟΥΡΑΟΥΜΑ, *Allium*, Σκῶρδον. Paralipomena de S. Pachomio num. 15. ἰργάζομαι ἑλθῆν μὲν ἢ ἀδελφῶν, λογιζομένη ἕνα μόνον ἰταρῶν ἐν τῷ μαζορῶν πρὸς τὸ καλεῖσθαι τὰ μικρὰ βράματα τῶν ἀδελ-

φῶν, ἀπερ ἔστι λαφῶνα μὲν ἔχει καὶ ἰδρ, ἢ σκυρδάλια μὲν ἢ λεπτολαφῶνα.

ΣΚΟΥΡΓΙΑ, *Flagellum*, *Μαστίχ*, *Scortea*: Ital. *Scorteggia*; & Gall. *Escourgée*.

Σκυρτζιά, eadem notione. Glossæ Græcobarb. ἔρδρι, μαστίχ, ἔρδρι, μινθῶς, σκυρτζιά. Vide Σκυρτζιά.

ΣΚΟΥΡΙΑ, *Urina retentio omnimoda*. Leo Philosphus lib. 6. Synopses jatrice MS. c. 4. ἢ σκυρία, ἔστι ὅταν ἐπιχθῆ τῆς οὐρῆς τὸ ἕμ. Matth. Silvatic. *Scurria*, id est ablatio urinationis.

ΣΚΟΥΡΟΣ, *Obscurus*. Anonymus Græcobarb. MS. de Lapidibus: διαστίωα, ἔκκερτ ἢ σκυρία, ὅς τὸ, χλορὸ ὅταν τὸ ζαφῶν. Vide Σκῶρος.

ΣΚΟΥΤΑΡΙΟΝ, *Scutum*. Glossæ Gr. Lat. Σκυτάριον, *Citra*, seu *Cetra*. Scholiast. Oppiani lib. 1. Halieut. v. 735. σάκ, σκυτάριον Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2062. ἄρην, ὁ ἔστι λῶρ, ἔξ ἢ ἔρδρι τὸ βαλάντιον, ἢ τὸ σκυτάριον, ἢ ἔτοις τι. Alibi: ἀσπίς, τὸ σκυτάριον. Lexicon MS. Cyrilli: θυρῶς, ἀσπίς, ἢ ἔστι βωμαιοὶ καλῶς σκυτάριον. Herodiani Epimerismi MSS. βῆς, θηλακῶν, τὸ σκυτάριον. Justinianus in Nov. 85. cap. 4. ἀσπίδας ἢ τὰ σκυτάρια. Utuntur passim Taciti, & alij, Leo cap. 6. §. 25. 32. 35. 36. 37. cap. 12. §. 81. cap. 14. §. 38. Constantinus lib. 1. de Themat. cap. 13. de Adm. Imp. cap. 38. 51. Nicetas Barbarogr. in Manuele lib. 5. num. 3. Codinus de Offic. Palat. c. 5. n. 63. c. 6. n. 26. c. 15. n. 20. cap. 19. n. 11. &c.

Σκυτάριον. Theophanes an. 7. Justin Jun. ἔξ ἰσῶς ἰπῶν ἀπὸ, ἰσῶσας σκυτάριον μίαν κηρυσομένη. Et an. 17. Hetaclij: ἔξ τὸ σκυτάριον ἢ βαζάξιν ἐλέγχον ἰσῶσας πύλας μῆ. Libri Basilic. μὲν οἱ τίτλος ἰδρὸς τῶν ἀγρῶν ἀπὸ ἐπιθῆς ἢ Πίσης, ἔξ ἢ τὸ τυχὸν θεοῦ ἐν τῷ σκῶρ ἢ ἀγρῶ πινυκίδιον, ἢ σκυτάριον, ἢ ἄλλο τι τοῦτο, &c.

Σκυτάριον, *Vulva*. Symeon Sethi de Facultatib. cibor. τὰ ἢ λεγόμενα τῶν (χείρων) σκυτάρια, πᾶσι δὲ δίσπειτα καὶ δυσκαίρησας, καὶ ἔξ τῶν τῶν ἀπὸ χροῦ χροῦ. Vetus interpres, seu Giraldu, seu Monthenaurus, Pullos vertit, Salmasius σκυτάρια, vel σκυτάρια, in suo exemplari legit, & jecora esse adscripsit, σκυτά. Bogdanus verd, recens interpres, sui vulvam intelligi contendit, idque firmat verbis Scholiastæ Theocriti Id. 9. ad vers. 19. ἐν πυρὶ δρῶν χροῦ ζῆ. Δρῶν πυρὶ, τὸ δὸ δρῶν γυμῶν, χροῦ ἢ σκυτάρια ἐν οἷς οἱ τὰ ἔμβρα: ἐκ τῶν ἢ παρῆ πρὸς τρεφῶν ἀφῶνα. Vetus κῆρια præferunt editiones ejusdem Scholiastæ, non verd σκυτάρια.

Σκυτάριον, *Scutarium*, *Scutarium*. Lactantius de Mortib. persecutor. num. 79. *Dia vero sublati nuper a recortibus & suis, statim Scutarius, continuò Protector, mox Tribunus, &c.* Marc. Antoninus de Vita sua lib. 1. ἔξ τὸ τρεφῶν τὸ μῆτα Πρασιαίς, μῆτα Βυθιαίς, μῆτα Παλμυραίς, ἢ Σκυτάριον ἢ ἕμ. Apud Symeonem Logothetam in Porphyrog. num. 2. Σκυτάριον appellantur, qui Scylitzæ pag. 612. ἔξ ἔστι τωμε dicuntur. Synodicon adversus Tragediam Irenæi cap. 16. *Traditum est ipitur & ipse eidem clarissimo Comiti Iacobo, & custoditur tam à devotissimis Scutariis, quam ab honestissimis Palatinis.* Vide Henr. Valesum ad Marcellin.

Σκυτάριον, Σκυτῆρας, Σκυτῆρας, *Scutifer*, *Armiger*. Dignitas in Palatio Constantinop. apud Codinum cap. 1. num. 42. & Matthæum Monach. qui hanc in decima pentade reponit:

— Οἱ δ' ἔξ τὸ δικάτης.

Σκυτάριον, *Prætorianus*, ἡμῶν οἱ ἰδρ, &c. Hujus officium ita describit idem Codinus cap. 5. num. 63. ὁ Σκυτῆρας βασάξιν τὸ δὸ δὸ δὸ, καὶ ἢ βασιλῆος σκυτάριον, &c. Ita etiam cap. 6. num. 26. ejus verd vestes & insignia recenset cap. 4. num. 45. Anonymi Catalogus offic. ex Cod. Mazarino:

Sculcatoria naves, in classe Ravennate, apud Senatorem lib.2. Epist. 10. Adde eundem Leonem cap. 17. §. 91. 98. 100. 105. Vide Gloss. med. Lat. in Collocare.

ΣΚΟΥΛΛΑΡΙΚΙΑ, *Inanes*. Achmes in introduct. in Astrolog. δολὴ πάλιν κομίσια δρῆμα, καὶ Ἰκίωμα, δαυλιδία, βραχιλία, σκυλλαρία, καὶ τὰ ὅμοια. In Turcoq. Crostij scribitur σκυλλαρίγια. Vide Σχολαρίκισ.

ΣΚΟΥΛΟΥΚΙΝ. Vide Σκυλίαι.
ΣΚΟΥΛΟΥΠΑΝΔΡΟΣ, *Scolopendra*. Glossæ Græcobarb. ζῶν ἔστι ἰχθὺ πλάττα πόδια, ἢ ποδάρια. τὸ ὅποιον καλῶν σκυλοπανδρῶν, ἢ κολοπανδρῶν.

ΣΚΟΥΛΤΑΙ. Vide in Σκύλας.
ΣΚΟΥΜΠΡΙΟΝ. Vide in Σκῆμφο.

ΣΚΟΥΠΑ, *Scorpe*. Isaacius Tzerzes ad Lycophron. p. 175. ἰσοδρασιωσι. σαρίωσι. ἄρον γδ ἔδρατρων, ἔδρατρων, ἔδρατμα, ἢ σκῆπα λέγει. Agapius Cretenfis in Geoponico cap. 54. ἰσοῦ τὸ πλεονε καλῶν, καὶ μὴ μίαν σκῆπα τὸ στίφη δωαλά. Infrā: καὶ τότε βράσει τῶν κελῶν μὴ ἔρον γυριτὰ μίση, καὶ στίφηλο καλῶν μὴ μίαν σκῆπα.

ΣΚΟΥΡΑ, *Scurra*, *Rubigo*, *Ferrugo*, ἴδ., ἴδ. σιδῆρον. Corona pretiosa: *Scurra*, *Rubigo*, ἴδ. Glossæ Botanica MSS. ex Cod. Reg. 1177. Ἐλαισμα, ἢ σκυρία ἢ ἀσημίον. Rursus: καδμίαι, σκυρία ἢ σιδῆρον. Alibi: Λθαγγρον, σκυρία χρυσῶ καὶ ἀργύρου. Glossæ Jatrice MSS. ex Cod. Reg. 190. Ἐλαισμα, ἢ σκυρία ἢ ἀργύρου. Alibi: Κίωρῶ ἢ ἴδ., ἢ σκυρία. Σκυρία, apud Paulum Aeginetam lib. 7. pag. 230. 254. & Myrepsum sect. 41. cap. 108. Σκυρία, apud Agarium in Geopon. cap. 203. 229. Σκυρία, apud D. metrium Constantinopolit. lib. 1. Hieracosophij pag. 150. 156. Σκυρία, in Ornesophio p. 194. Σκυρία, apud Auctorem Etymologici in Κηδωνία. Vide Diolcoridem lib. 5. cap. 51. & infrā in Σκῆρ.

Σκυρίδιο, apud Olympiodorum Alexandrinum Chymicum MS. καὶ εἰ ἢ δαμῖον χρῆσιμοί ἐξιδωκον, σκυρίδια ἔστι τῆρας μαρίας. Occurrit ibi pluries.

Φῶς σκυρία, & χαλκὴ σκυρία, in Glossis Chymicis MSS. ἔστι τὸ χρυσαυτοον. De variis verd scorii vide Commentatibres Joan. Mesue in Antidot. p. 127.

Σκυριάζον, *Rubiginose infestati*, καλῶν. Σκυρισμῶν, *Rubiginosum*, ἴδ. Anonymus de Nuptiis Thefei:

οὐδὲ πολλά ἀλάματ᾽ λαμπρὰ, ἢ σκυρισμῶν. Idem lib. 6.

Τὰ σκυρισμῶν ἀματ᾽ ἀπάνυ τὸ κέρμω τυ. Et lib. 9.

καὶ μὴ σκοπὸν ἡμῶν, ἐκῆν ἔστι παρῆν, Ἰωαννῆδον καὶ τὰ πλεονε ὅπυτον σκυρισμῶν. Apud Fr. Richardum in Clypeo fidei part. 1. p. 340. ἔστι τὰ χύρη καὶ τὰ βασιλεῦ τῶ φηλῶν, καὶ τὰ λαμπρῶν τὰ σκυρισμῶν πρᾶγματ᾽, &c.

ΣΚΟΥΤΡΑΠΟΛΟΝ, *Pyrocorax avis*, Plinio, κορακίς Aristoteli, Gallis *Chouette*, vel *Choucas*. Vide Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 10.

ΣΚΟΥΤΡΑΟΥΛΑ, *Pestis*, λοιμός. Σκυρδελιαρῶν, *Peste laborans*, ἢ λοιμώτιον. Leonis sapientis ænigmata MSS. τίμα πίνει τὸ γῆρῶ, ὅζων τίνω τὰ σκυρδελια τὰ παρῆν, αὐτῶ καὶ μαρῆν, αὐ γυναικῶν ἐκ τῶν αἰδρα.

ΣΚΟΥΤΡΑΟΥΛΙΟΝ, *Piscis genim*. Σκῆρδελῶν, & Σκῆρδελῶν. Ornesophium: ἔστι πάλιν μὲθ' ἡμῶν ἰαλῶ δὲ δὸν σκυρδελια αἴγνα πίνει. Rursus: τὰ ἴα ἢ σκυρδελια δοδῆτασων αὐτῶ μὲθ' ἡμῶν ἰαμῶν.

ΣΚΟΥΤΡΑΟΥΜΑ, *Allium*, Σκῆρδον. Paralipomena de S. Pachomio num. 15. ἰργάζομαι ἡμῶν μὲθ' ἡ ἀδελφῶν, λογιζομῶν ἡμῶν μίσην ἰαμῶν ἐκ τῶ μαρῶν πρὸς τὸ καλῶν τὰ μαρῶν βρώματ᾽ τῶν ἀδελφῶν.

φῶν, ἀπὸρ ἔστι λαφῶν μὲθ' ὅζων καὶ ἰαλῶ, ἔστι σκυρδελια μῶν ἔστι λοιμώτασων.

ΣΚΟΥΡΓΙΑ, *Flagellum*, μάστιξ, *Scortea*: Ital. *Scorteggia*; & Gall. *Escourgée*.

Σκῆρτζιά, eadem notione. Glossæ Græcobarb. ἀρδῶν, μάστιξ. βῆνδρῶ, μῆνδρῶ, σκῆρτζιά. Vide Σκῆρ.

ΣΚΟΥΡΙΑ, *Urina* venentio omnimoda. Leo Philosopher lib. 6. Synopses jatrice MS. c. 4. ἢ σκυρία, ἔστι ὅταν ἰσχυρῶ τῶν ἄρον. Matth. Sylvatic. *Scurria*, id est ablatio urinationis.

ΣΚΟΥΡΟΣ, *Obscurus*. Anonymus Græcobarb. MS. de Lapidibus: διατίτωνα, ἰσὶ κοκίνα ἔστι σκυρα, ἔστι τὰ, χλορῶ ἔστι τὸ ζαφύρον. Vide Σκῆρ.

ΣΚΟΥΤΑΡΙΟΝ, *Scutum*. Glossæ Gr. Lat. Σκυτάριον, *Citra*, seu *Cetra*. Scholiast. Oppiani lib. 1. Halient. v. 735. σκῆρ, σκῆρταρον Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2062. ἀρῆμῶ, ἢ ἔστι λῶρῶ, ἔστι ἢ ἔστι τὸ βαλάντιον, ἢ τὸ σκῆρταρον, ἢ ἕτερον τι. Alibi: ἀσπίς. τὸ σκῆρταρον. Lexicon MS. Cyrilli: θυρίς, ἀσπίς, ἢ ἀσπίς Ρωμαίων καλῶν σκῆρταρον. Hexodiani Epimerismi MSS. βῆς, θυλίον, τὸ σκῆρταρον. Justinianus in Nov. 85. cap. 4. ἀσπίδας ἢ σκῆρταρον. Utuntur passim Taciti, & alij, Leo cap. 6. §. 25. 32. 35. 36. 37. cap. 12. §. 81. cap. 14. §. 38. Constantinus lib. 1. de Themat. cap. 13. de Adm. Imp. cap. 38. 51. Nicetas Barbarogr. in Manuele lib. 5. num. 3. Codinus de Offic. Palat. c. 5. n. 63. c. 6. n. 26. c. 15. n. 20. cap. 19. n. 11. &c.

Σκῆρταρον. Theophanes an. 7. Justinij Jun. ἔστι ἰσὺς ἰπῶν αὐτῶ, ἰβασαζον σκῆρταρον μῶν κερρῶσων. Et an. 17. Heraclij: ἔστι τὸ σκῆρταρον ἢ βασιλεῦ ἰσὺς ἰπῶν πένταλα μῶ. Libri Basilic. μῶδ᾽ ἔστι ἰσὺς ἰπῶν ἀρῶν αὐτῶ ἰσὺς ἰπῶν ἢ Πίση, ἔστι ἡα τυχῶν θῶσι ἐκ τῶ πῶδῶ ἢ ἀρῶ πινυκίδων, ἢ σκῆρταρον, ἢ ἄλλο τι τοῦτο, &c.

Σκῆρταρον, *Vulva*. Symeon Sethi de Facultatib. cibor. τὰ ἢ λιγῶν τῶν (χῆρτων) σκῆρταρον, πᾶσι δὲ δύσπιστῶ καὶ δυσκαλῶσασα, καὶ ἔστι τὸ τῶν ἀπῆ χῆρτων χῆρ. Verus interpret, seu Giraldus, seu Monthenfautus, *Pallos* vertit, Salmasius *σκῆρταρον*, vel *σκῆρταρον*, in suo exemplari legit, & *jecora* esse adscripsit, σκῆρτα. Bogdanus verd, recens interpret, *scio vulvam* intelligi contendit, idque firmat verbis Scholiastæ Theocriti Id. 9. ad vers. 19. ἐν πυρὶ δρῶν χῆρτα ἔστι. Δρῶν πυρὶ, τὸ δὸν δρῶν γυμῶν, χῆρτα ἢ σκῆρταρον ἐκ εἰς ἀπὸ τὰ ἡμῶν ἐκ τῶν ἢ παρῆν πρὸς τρῶν ἀθῶνα. Verum *σκῆρταρον* præferunt editiones ejusdem Scholiastæ, non verd *σκῆρταρον*.

Σκῆρταρον, *Scutarius*, *Scutarius*. Lactantius de Mortib. persecutor. num. 79. *Daia vero sublatu nuper a pecoribus & silvis, statim Scutarius, continuò Protector, mox Tribunus, &c.* Marc. Antoninus de Vita sua lib. 1. ἔστι ἢ τῶν τῶν μῶν Πρασιωτῶν, μῶν Βυθῶν, μῶν Παλμυλαρῶν. ἢ Σκῆρταρον ἡμῶν. Apud Symeonem Logothetam in Porphyrog. num. 2. Σκῆρταρον appellantur, qui Scylitzæ pag. 612. ἔξῆρταρον dicuntur. Synodicon adversus Tragediam Irenæi cap. 16. *Traditum est igitur & ipse eidem clarissimo Comiti Iacobo, & custoditur tam à devotissimis Scutariis, quam ab honestissimis Palatinis.* Vide Henr. Valesium ad Marcellin.

Σκῆρταρον, Σκῆρταρον, Σκῆρταρον, *Scutifer*, *Armiger*. Dignitas in Palatio Constantinop. apud Codinum cap. 1. num. 42. & Matthæum Monach. qui hanc in decima pentade reponit:

— Οἱ δ' ἔστι δὲ δικῶν,
Σκῆρταρον, Πρωτοκωνῶν, ἡμῶν ἡμῶν, &c. Hujus officium ita describit idem Codinus cap. 5. num. 63. ὁ Σκῆρταρον βασιλεῦ τὸ δὸν ἡμῶν, καὶ ἢ βασιλεῦ σκῆρταρον, &c. Ita etiam cap. 6. num. 26. ejus verd vestes & insignia recenset cap. 4. num. 45. Anonymi Catalogus offic. ex Cod. Mazarino:

ἄδ᾽ αἰὲν ὀπλῶν πολεμικῶν. Auctor Incertus post Theophranem pag. 434. παρασκευάζει διαφόρων ἰσοπέλιον ὄργανα τι καὶ μηχανήματα. — κρινε τι καὶ βελοςάσεις, πυρβόλα τι καὶ λιθόβόλα, καὶ σκορπίδια ἐς τὸ βαλιδεῖν βλήν. Eadem habet Symeon Logotheta in Leone Armenio n. 11. Vide Gloss. med. Latin. in Scorpio.

ΣΚΟΡΠΙΟΥΡΟΝ, Heliochorium παλαιῶν. Pseudo-Dioscorides MS. de Pharmacia simplic. sect. 19. cap. 3. ἡλιοτρόπιον τὸ μέγαν, σκορπίουρον καλόμενον. Scorpiodionum etiam appellati scribit Apuleius de Virtutib. herb. c. 49.

ΣΚΟΤΕΙΝΟΥΡΑ, Σελιανάδα, Σελιανὰ, Σκοτεινά, Σελιανάρια, Obscuritas, Caligo, ἀμυδρότης, ζέφυρος. Glossa Græcobarb. Σελία, Σκότος, Σκοτεινὰ, Σελιανίασμα. Astronomus MS. ex Cod. Reg. 945. nunc 3177. ἐξ ὁσμώσεως τῆς ἰχθυῖος ἡμᾶς τῆς αἰφῆς. Alibi ἐξ ὁσμώσεως τῆς αἰφῆς ἔτι σελιανὰς ἰάν ἐν τῷ παρόντι βλάσι ὁ αἶψα ὁσμώση, ἰσχυρῶς ποῦν ἐς ἰσχυρὸν ἡμέραν, τὰ ἢ ὕδατα ἐς κίον, &c. Ubi videtur legendum Σκοτεινὰς. Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 1. p. 340. de gratia divina: καὶ διασκορπίζει ὅλην πλὴν σελιανάρων τὴν ψυχῆς.

ΣΚΟΤΗ. Vide in Σκότι.

ΣΚΟΤΙΟΦΙΣ, Tenebrio. Theophanes an. 27. Copronymi, de Constantino Patr. Constantinop. καὶ ἀποστολῆς ἰπισκόπου, λαβὼν τὸ ὄνομα ἐκ τῆς ἀναθηματικῆς αὐτῶν, καὶ ἰπνομαγίας Σκοτίου, ἔχισαν αὐτὸν ἐπιθεσθῆναι τὴν ἐπιθεσίαν.

ΣΚΟΤΗΝΑΓΡΑ, Venatio, seu ferarum interfectio. Vide Σελιανὰ. Historia Apollonij Tyrj: Καὶ μὴ λογιᾶσαι τὰ χαθῆς ἰσχυρῶς ἐπιπέλαστα, καὶ διὰ τὴν ἀποπνοὴν ἐν πλὴν τὸ ὅλον ἀμειψαῖα.

ΣΚΟΤΟΠΙΚΟΙ, Heritici quos Circuncelliones vocant. De iis Isidor. Pannornia, Gratianus &c.

ΣΚΟΤΟΥΛΤΟΣ, Scutularis. Artianus in Periplo maris Erythraei: φησὶ ἢ ἐς αὐτὴν ἀποχρῆσιν, περὶ τὴν διαφύρα, καὶ χυδαία, καὶ ἰματισμοὺς Ἀραβικῶς χρησάμενοι, ἐπὶ ἀπλῆς, καὶ ὁ κοινῶς, καὶ σκυλατάς, διάχρυς. Vide Gloss. med. Lat. in Scutula, & infra in Σκυτλοισι.

ΣΚΟΤΩΝΕΙΝ, Occidere, φονεῖν. Nicetas in Man lib. 6. num. 4. οἱ ἢ τῶν ἐκείνουσι Πέρσαι, &c. Ubi Cod. al. ἀποκτείνουσι. Et in Isaacio lib. 2. num. 1. οἱ ἢ ἰσχυρῶς ὄντα τῆς ἀπὸ τῶν Λαυδίων καταστρέφον χυρία, καὶ πλάσσει μὲν σκυλάσαι, ἐκ ἐλάτῃς ἢ σκυλαφῆς. Ubi Cod. al. ἀποκτείνουσι ἢ σκυλαφῆν. Nomocanon Cotelerianus n. 278. ἰάν δύο παλαμῆς σκυλάσῃ ὁ ἄς, &c. n. 482. ὁ τῆς τῆς ἀπὸ τῆς βῆν σκυλάσαι, &c. Ita n. 274. & alibi. Syntipas MS. ὁ τῆς ἀπὸ τῆς οἴου ἰσχυρῶς, ἢ τῆς παῖδα κοιμώμενον ἀβλαβῆ θοερῆ ἢ καὶ τῆς ὄντα σκυλάμενον, καὶ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῆς παρῆς κέρμενος. Chronicon Veneto-Byzantin. sub finem: ἰσχυρῶς μίση ἐς τὸ λυσιτελεῖν τῆς βίβητα Ἀχμαθ Μπασια. Historia Apollonij Tyrj: Μιλιάρια τῆς λογισμῶν, κάλιο μὴ τὰ σκυλάσαι.

Rursum:

Ὁ ῥύγας τὸ βαρύνει, γιατί δὴν τῆς ἰσχυρῶς, πᾶς ἰσχυρῶς κακὰ, καὶ δὴν τῆς ἰσχυρῶς.

Stephanus Sachleces in Versib. Politic. MSS.

Ἀμὲν ὅταν τῆς ἰσχυρῶς τῆς Πάνταυλον ὁ ἔκταρ.

Vide Gauminum ad Theodorum Prodromum de Amorib. Rhodant. cap. 16.

Σκοτεινὰ, Σελιανὰ, Σκότιον. Clades, Strages, ἐπὶ τῆς ἐπιπέλας, ἐπὶ τῆς. Gloss. Græcobarb. ἀποστολῆς, φοιτῆς, καὶ θανάτου, καὶ σκυλαφῆς τῆς εὐθρασύου. Nomocanon laudatus n. 485. οἱ ἢ κατὰ παραπλήρη χαρῆς σκυλάσαι, ἰάν ἔτι ἰσχυρῶς, &c.

ΣΚΟΥΒΙΤΟΡΕΣ, Excubitores, εἰσὶ φύλακες ἀγρῶν, in Glossis Basilic. Vide Ἐξουβίταρ.

ΣΚΟΥΒΟΥΛΟΝ, Solanum hortense, apud Interpol. Dioscor. c. 653.

ΣΚΟΥΔΩΝ, Scutum, Moneta quævis aurea, Georgius Contares lib. 2. Hist. Athen. ἐκείνου ὅπου ἰσχυρῶς ἐς ἀγῶνας τῶν Ἰσχυρῶν, τὰ πύργου δὴκα ἰσχυρῶς σκυλά καθ' ἑαυτῆς, &c. Occurrit ibi non semel.

ΣΚΟΥΒΡΙΟΣ. Vide in Σκουβίταρ.

ΣΚΟΥΤΑΑ. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ βίας καὶ ὄντα σκυλάσαι γυμνάσι μίση σκυλάσαι, καὶ οἱ ἄλλοι ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

ΣΚΟΥΔΑΙΚΗ, Σκυλάσαι, Σκυλάσαι, Vermis, σκυλάσαι, in Corona Pretiosa. Rursum: Σκυλάσαι, Vermis, Σκυλάσαι. Fabulæ Esopi Græcobarb. Σκυλάσαι εὐθρασύου δὴ τῆς ἰσχυρῶς, &c. Σκυλάσαι, Vermis, σκυλάσαι. Σκυλάσαι, Vermis, Σκυλάσαι.

Σκυλάσαι, pro Σκυλάσαι. Glossa Græcobarb. Σκυλάσαι, Σκυλάσαι. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ Σκουλάσαι τὰ μέλη τῶν ἀποστολῶν ἐς σκυλάσαι. Damascenus Studita Homil. 24. μαρτυρεῖται καὶ ἀποστολῶν ἐπὶ βίαν ἰσχυρῶς ἐς πλὴν ἰσχυρῶς, ἐπὶ καὶ τὸ σκυλάσαι τῆς ἰσχυρῶς. Apud Fr. Richardum in Clypeo fidei p. 327. μὴ τὸ ἀγῶνα ἰσχυρῶς τὰ βαρύνει σκυλάσαι τῆς ἰσχυρῶς.

ΣΚΟΥΛΑΚΑΙ, Κούλας, Excubia, Virilia. Theophylactus Simocatta lib. 6. cap. 9. τῆς παρῆς τῶν ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς, καὶ διαφύρας κατεμύλας. ἰσχυρῶς σκυλάσαι τῆς παρῆς τῶν ἰσχυρῶς καλῶν: Chron. Alexandrinum in Heraclio pag 904. τῆς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς διαφύρας, (ἐκ) ἰσχυρῶς αὐτῶς μοιζύλα διαφύρας πλὴν σκυλάσαι ἰσχυρῶς, καὶ διαφύρας. Et pag. 912. ἰσχυρῶς πρὸς ἡμᾶς ἐς τὸ ἀπλῆς ἰσχυρῶς τὸ πλῆθος τῆς Κωνσταντῆς ἐκ σκυλάσαι ἰσχυρῶς. Mauricius in Strategicis lib. 1. cap. 2. ἰσχυρῶς ἢ καὶ ἄλλοι πᾶς ἀποστολῶν ἐκ τῆς κούλας ἢ διαφύρας τῆς ἰσχυρῶς αἱ ζάβας. Ubi Rigaltius legit Σκυλάσαι. Ita Κούλας rursus occurrit lib. 7. cap. 6. & apud Leonem in Tactic. cap. 14. §. 54. Idem Mauricius eod. lib. cap. 9. τῆς ἢ ἀποστολῶν ἐπὶ τῶν μὴ ἀποστολῶν σκυλάσαι, ἢ ἰσχυρῶς. Et lib. 8. pag. 180. ἢ δὴ ἐκ πολλῆς διαφύρας πλῆθος τῶν ἰσχυρῶν, ἀποστολῶν πᾶς πλὴν σκυλάσαι, ἐπὶ τῆς χάρῃς ἀρκῆς ἰσχυρῶς ἐς ἀποστολῶν, ἀλλὰ καὶ σκυλάσαι ἰσχυρῶς. Sic lib. 3. c. 16. lib. 5. cap. 2. lib. 7. cap. 1. 4. 12. 13. & Leo in Tactic. cap. 17. §. 95. 101.

Σκυλάσαι, Κούλας, Excubias agere, Excubare. Idem Mauricius lib. 9. cap. 5. πᾶς δὴ σκυλάσαι ἰσχυρῶς, καὶ πᾶς δὴ ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἀποστολῶν ἀποστολῶν, λαυσιτελεῖν θύλας ἐκ τῆς σκυλάσαι. Idem lib. 12. pag. 338. τῆς ἢ ἐκ πλῆθος ἰσχυρῶν αὐτῶν περιπέλας, ἰσχυρῶς ἀμειψαῖα καὶ σκυλάσαι καὶ ἰσχυρῶς μὴ ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. Utitur præterea lib. 7. cap. 9. ut & Leo cap. 12. §. 56. Martyrium S. Arethæ & Socior. MS. ἰσχυρῶς τῆς σκυλάσαι πᾶς μὴ ἰσχυρῶς χιλιάδων ἀποστολῶν πρὸς τὸ σκυλάσαι τὸ μέγαν ὅπου ἰσχυρῶς ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀποστολῶν. Infra: ἀποστολῶν τῶν σκυλάσαι.

Προσκυλάσαι. Leo in Tactic. cap. 14. §. 52. & Mauricius lib. 4. Strateg. cap. 4. ext. δὴ καὶ αὐτῶς τῆς ἐκ ἐπὶ ἀποστολῶν ἀποστολῶν προσκυλάσαι ἀποστολῶς, &c. Hinc Proculcatores, apud Ammianum lib. 27.

Σκυλάσαι, Excubitores, Vigiles. Constantinus de Adm. Imp. cap. 53. καὶ ἰσχυρῶς τὸ δὴ τῆς σκυλάσαι ἰσχυρῶς. Leo in Tactic. cap. 4. §. 24. Σκυλάσαι τῆς οἱ ἀποστολῶν ἰσχυρῶς, οἱ τῶν ἀποστολῶν τὰ τῆς ἰσχυρῶν ἀποστολῶν. Ita Mauricius lib. 1. cap. 3. lib. 2. cap. 10. lib. 7. cap. 17. Idem Mauricius lib. 9. cap. 5. τῆς ἢ τῆς σκυλάσαι πᾶς τῆς, καὶ ἰσχυρῶς σκυλάσαι, καὶ ἰσχυρῶς, καὶ ἰσχυρῶς, καὶ ἰσχυρῶς διαφύρας, &c. Infra: ὅταν ἢ ἐπὶ τὸ ἀποστολῶν τῶν ἢ ἰσχυρῶς, ἀποστολῶν τῶν τῶν τῶν σκυλάσαι, &c. Vide eundem Mauricium lib. 7. cap. 10. & pag. 372. 376. 378. Leo cap. 12. §. 56. σκυλάσαι ἰσχυρῶς ἀποστολῶς, & §. 120. δύο ἢ σκυλάσαι ἰσχυρῶς ἀποστολῶς, ἢ ἰσχυρῶς ἀποστολῶς καὶ ἀγῶνας καὶ ἀποστολῶς ἰσχυρῶς. Sculcasoriz

Sculeatoria paves, in classe Ravennate, apud Senatoretem lib. 2. Epist. 20. Adde eundem Leonem cap. 17. §. 91. 98. 100. 105. Vide Gloss. med. Lat. in Collocare.

ΣΚΟΥΛΛΑΡΪΚΙΑ, *Inanes*. Achmes in introduct. in Astrolog. δολοῦ πάλιν κοκκία δρυμνα, καὶ ἕκαστα, δαυλιδία, βραχιάλια, σκελλαρίνια, καὶ τὰ ἕμοια. In Turcorum. Crusij scribitur σκελλαρίνια. Vide Σχολαρίων.

ΣΚΟΥΛΟΥΪΚΙΝ. Vide Σκυλίαι.
ΣΚΟΥΛΟΥΪ ΠΑΝΔΡΟΣ, *Scolopendra*. Glossæ Græcobarb. ζῶον ὅπου ἔχει πολλά πόδια, ἢ ποδάρια. τὸ ὅποιον καλῶν σκελλοπόδρον, ἢ κολοπόδρον.

ΣΚΟΥΛΑΤΑΙ. Vide in Σκύλας.
ΣΚΟΥΜΠΡΪΟΝ. Vide in Σκόμορον.

ΣΚΟΥΪΑ, *Scopa*. Isaacius Tzetzes ad Lycophron. p. 175. ὀφθαλμοῦσι, σαμύουσι, Σκῶν γδ' ἔφιλτρον, ἢ ὄφιλον, ἢ ὄφιμα, ἢ σκῶπα λέγει. Agapius Cretenfis in Geoponico cap. 54. ἰσχυρὰ τὸ πλῆθος καλῶν, καὶ μὴ μίαν σκῶπον τὸ τρίψαι διωλεῖ. Infra: καὶ τότε βράσει τρυκτέω μὴ ἵψον γυριτὰ μίση, καὶ τρυψίλο καλῶν μίση σκῶπων.

ΣΚΟΥΪΑ, *Scuria*, *Rubigo*, *Ferrugo*, ἴσ, ἢ σιδῆρον. Corona pretiosa: Σκυρία, *Rubigo*, ἴσ. Glossæ Botanica MSS. ex Cod. Reg. 1177. Ἐλευσμα, ἢ σκυρία ἢ ἀσμίον. Rursum: καδμίαι, σκυρία ἢ σιδῆρον. Alibi: Ἀθάριον, σκυρία χροῦ καὶ ἀργύρου. Glossæ Jattica MSS. ex Cod. Reg. 190. Ἐλευσμα, ἢ σκυρία ἢ ἀργύρου. Alibi: κόμρον ἢ ἴσ, ἢ σκυρία. Σκυρία, apud Paulum Aeginetam lib. 7. pag. 230. 254. & Myrepsum sect. 41. cap. 108. Σκυρία, apud Agapium in Geopon. cap. 203. 219. Σκυρία, apud D. metrium Constantinopolit. lib. 1. Hieracosophij pag. 150. 156. Σκυρία, in Orneosophio p. 194. Σκυρία, apud Auctorem Etymologici in Κεβδάλις. Vide Dioscoridem lib. 5. cap. 51. & infra in Σκυρία.

Σκυρίδιον, apud Olympiodorum Alexandrinum Chymicum MS. καὶ οἱ ἢ δαμνίον χρῆσμοι ἔξιδωκαν, σκυρίδιον ἢ τῆρας Μαρίας. Occurrit ibi pluries.

Θάψ σκυρία, & χαλκὴ σκυρία, in Glossis Chymicis MSS. ἔστι τὸ χρῆσθαι. De variis verò scortis vide Commentatres Joan. Mehus in Antidot. p. 127.

Σκυρίαζον, *Rubigine infestari*, καλῶσαι. Σκυριασμίον. *Rubiginosum*, ἴσως. Anonymus de Nuptiis Thefei:

Οὐδὲ πολλὰ ἀλάματα λαμπρά, ἢ σκυριασμίαι. Idem lib. 6.

Τὰ σκυριασμίαι ἀρματὰ ἀπάνυ τὸ κίρμω τυ. Et lib. 9.

Καὶ με σποδὸν ἱμάσου, ἐκῆθι ἢ παρῆν, Γρανιθὴ καὶ τὰ πλῆθι ὀνύτων σκυριασμίον.

Apud Fr. Richardum in Clypeo fidei part. 1. p. 340. ἔστι τὰ χροῦ καὶ τὰ βαρῶν τῶν φιλίων, καὶ τὰ λαμπρῶν τὰ σκυριασμίαι πρῶτα, &c.

ΣΚΟΥΪΑ ΠΟΛΟΝ, *Pyrocorax avis*, Plinio, κορκαίης Aristoteli, Gallis *Chouette*, vel *Choucas*. Vide Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 10.

ΣΚΟΥΪΑ ΔΟΥΛΑ, *Pestis*, λοιμὸς. Σκυριασμίαι. *Pesse laborans*, ὁ λοιμώτιον. Leonis sapientis ænigmata MSS. τῆρα πόντι τὸ γῆμον, ἔγνεν τοῖσι τὰ σκυριασμίαι τὰ παρῆν, αὐτὸ καὶ μαρῆν, αἱ γυμναίης ἐκ τῶν ἀνδρας.

ΣΚΟΥΪΑ ΔΟΥΛΙΟΝ, *Piscis genus*. Σκῶδουλον, & Σκῶδουλον. Orneosophium: ἢ πάλιν μεθ' ἡμέρας ἰσὺ δὸς δὸδ σκεδουλίαι αἰγίνα πῆνι. Rursum: τὰ ὅλα ἢ σκυριασμίαι δὸδ ἰσὺ αὐτῶν μὲν κρῆνι ἢ λυμῆνι.

ΣΚΟΥΪΑ ΔΟΥΜΑ, *Allium*, Σκῶδον. Paralipomena de S. Pachomio num. 15. ἰσχυρομαί φιλια μὲν ἢ ἀδελφῶν, λογισμίον ἢ ἴσ μόνον ἰσχυρῶν ἐκ τῆ μαζοῦ πρῶν τὸ κρῆνι τὰ μικρὰ βρῆματα τῶν ἀδελφῶν.

ροῖ, ἀπὸ ἕνι δαφνίαι μὲν ἔστι καὶ ἰσὺ, ἢ σκυριασμίαι ἢ λογισμίαι.

ΣΚΟΥΪΑ, *Flagellum*; μάστιξ, *Scortea*: Ital. *Scorteggia*; & Gall. *Escourgée*.

Σκυριασμίαι, eadem notione. Glossæ Græcobarb. ἄρμα, μάστιξ, βένδρον, μῆνιον, σκυριασμίαι. Vide Σκυρία.

ΣΚΟΥΪΑ, *Urina retentio omnimoda*. Leo Philosopher lib. 6. Synopses jattica MS. c. 4. ἢ σκυρία, ἔστι ὅταν ἰσχυρῶν τῶν ἴσων. Matth. Sylvatic. *Scurria*, id est *ablatio urinationis*.

ΣΚΟΥΪΟΣ, *Obscurus*. Anonymus Græcobarb. MS. de Lapidibus: διαστίωα, ἢ κοκκία ἢ σκυρία, ἢ τὸ, χαλκὸν ὅταν τὸ ζαφύρον. Vide Σκυρία.

ΣΚΟΥΪΑΡΙΟΝ, *Scutum*. Glossæ Gr. Lat. Σκυτάριον, *Citra*, seu *Cetra*. Scholiast. Oppiani lib. 1. Halieut. v. 735. σκυρία, σκυτάριον Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1061. ἄρμα, ἢ ἔστι λῆρον, ἢ ἔστι ἰσὺ τὸ βαλεῖον, ἢ τὸ σκυτάριον, ἢ ἰσὺν τι. Alibi: ἀσπίς, τὸ σκυτάριον. Lexicon MS. Cyrilli: θυρεός, ἀσπίς, ἢ ἔστι ἰσὺ καλῶν σκυτάριον. Herodiani Epimerismi MSS. Βαῖς, θυρεός, τὸ σκυτάριον. Justinianus in Nov. 85. cap. 4. ἀσπίδας ἢ σκυτάρια. Utuntur passim Theophrasti, & alij, Leo cap. 6. §. 25. 32. 35. 36. 37. cap. 12. §. 81. cap. 14. §. 38. Constantinus lib. 1. de Themat. cap. 13. de Adm. Imp. cap. 38. 51. Nicetas Barbarogr. in Manuele lib. 5. num. 3. Codinus de Offic. Palat. c. 5. n. 63. c. 6. n. 26 c. 15 n. 20. cap. 19. n. 11. &c.

Σκυτάριον. Theophanes an. 7. Justinij Jun. ἢ ἰσὺ ἰσὺν αὐτῶν, ἰσὺσθαι σκυτάριον μῆρον κρῆσθαι. Et an. 17. Heraclij: ἢ τὸ σκυτάριον ἢ βαρῶν ἰσὺ ἰσὺν πῆνι. Libri Basilic. μῆρον τίτλις ἰσὺν τῶν ἀρμῶν αὐτῶν ἰσὺν ἢ Πίτρυ, ἢ ἴσ τυχὸν ἔστι ἐκ τῆ σκυτάριον ἢ ἀρμῶν πῆνι ἢ σκυτάριον, ἢ ἄλλο τι τοῖστο, &c.

Σκυτάριον, *Vulva*. Symeon Sethi de Facultatib. cibor. τὰ ἢ λυμῆνι τῶν (χεῖραν) σκυτάρια, πῆνι δὸδ ἰσὺ καὶ σκυτάρια, καὶ ἔστι τὸ τῶν ἀρμῶν χεῖρα. Vetus interpres, seu Giraldus, seu Monthenfautus, *Fallos* vertit, Salmasius *σκυτάρια*, vel *σκυτάρια*, in suo exemplari legit, & *jecora* esse adscripsit, σκυτάρια. Bogdanus verò, recens interpres, *suu vulvam* intelligi contendit, idque firmat verbis Scholiastæ Theocriti Id. 9. ad vers. 19. ἐκ πυρὶ δρῆνι χροῖα ἴσ. Δρῆνι πυρὶ, τὸ δὸδ δρῆνι γυμῆνι, χροῖα ἢ σκυτάρια ἐκ ἴσ ἢ τὰ ἰσὺν: ἐκ τῶν ἢ παρῆν πρῶν τρῶν ἀρμῶν. Vetus vulgaria præferunt editiones ejusdem Scholiastæ, non verò σκυτάρια.

Σκυτάριον, *Scutarium, Scutatum*. Lactantius de Mortib. persecutor. num. 79. *Daia vero sublatu nuper a pecoribus & silvis, statim Scutarius, continuo Protector, mox Tribunus, &c.* Marc. Antoninus de Vita sua lib. 1. ἔστι ἢ σκυτάριον τὸ μῆρον Πρασιμαίς, μῆρον Βυβλίαις, μῆρον Παλμαλαίς, ἢ Σκυτάριον ἢ ἴσ. Apud Symeonem Logothetam in Porphyrog. num. 2. Σκυτάρια appellantur, qui Scylitzæ pag. 612. ἔστι βῆνιται dicuntur. Synodicon adversus Tragediam Irenæi cap. 16. *Traditum est igitur & ipse eidem clarissimo Comiti Iacobo, & custoditur tam a devotissimis Scutariis, quam ab honestissimis Palatinis.* Vide Henr. Valesium ad Marcellin.

Σκυτάριον, *Scutifer*, *Armiger*. Dignitas in Palatio Constantinop. apud Codinum cap. 1. num. 41. & Mathezum Monach. qui hanc in decima pentade reponit:

— Οἱ δ' ἴσ ἢ δὸδ ἰσὺν,
Σκυτάριον, Πρασιμαίς, Ἀμπαλαίς ἢ ἴσ, &c.
Hujus officium ita describit idem Codinus cap. 5. num. 63. ὁ Σκυτάριος βαρῶν τὸ δὸδ ἰσὺν, καὶ ἢ Βασιλῆος σκυτάριον, &c. Ita etiam cap. 6. num. 26. ejus verò vestes & insignia recenset cap. 4. num. 45. Anonymi Catalogus offic. ex Cod. Mazarino:

ὄρα καὶ Σκυλίον ἐκ τ' ἀσπίδος
 Τὴν βασιλικὴν λαχόντα πάλαι αἶμα.
 Maximus Planudes in Epist. διδόνει δ' αὐτὸ καὶ πρὸς τ'
 ἐμάτομον ἡμῶν φίλον τ' Σκυλίον ἐπιστάτη. Meminit etiam
 Acropolita in Chron. cap.66. 68. Xylæ Σκυλίον, ut
 & Ephraemius in Chronico :

Ἐν τῷ Πρωτόφω Σκυλίον Πυλίων.
 Occurrit pariter Glabus Σκυλίον, apud Cantacuze-
 num lib.3. cap.69. At apud Stephanum Sachleceem
 in Narrat. MSS. famulum domesticum significat,
 quomodo interdum apud Latinos inferioris ætatis :

Σκυλίον καὶ πεδύσπυλα, Λυμπαρδὸς ἐν Γαυδοίσι.
 Σκυλίον, Scutifer, Armiger, ordo militaris apud
 nostros, eorum scilicet quos *Escuiers* dicimus, unde
 efficta vox. Joannes Cantacuzenus lib.1. cap.42. ini-
 tior: ἐκ τῆς γὰρ τῆς ἑσπέρου λατινικῆς Καβαλαρίων ἐν Σκυλίον
 λογομῶν ἦν περὶ αὐτῶν, ἐν τῷ ἄλλω παρ' αὐτοῦ ἐπισημασθέν.
 Πρωτοσκυλίον, Protoscutifer. Glossæ Basilic. Πρωμο-
 σκυλίον, ὑπερσπισαί, οἱ τῶν λογομῶν Πρωτοσκυλίον.

Σκυλίον, idem quod Σκυλίον, Scuto armatus.
 Leo in Tacticis cap.14. ὁ 69. τ' ὀπλιτῶν, ἦτοι τ' λογο-
 μῶν ἐκβαρῶν ἀκίαι. Et 5. 78. μίση τ' ταξί τ' ὀσκα-
 τάρων λογομῶν, ἦτοι ὀπλιτῶν ἔστιν. Adde. 5.84. 87.
 Constantinus in Tacticis pag.6. γύμνασι τ' τ' ἐρασιγόν
 εἰς τ' τοῦτο τρόπο, καὶ ἐπιπέδον ἀρμάτων, καὶ πρῶτον μὲν
 τοῦ ἐκβαρῶν ἵνα ἕκαστος ἐρασιγόν περὶν φορεῖται τὰ ἀρ-
 μάτα αὐτῷ ἐκβαλλεῖ μετ' ἄλλω, ἐν γύμνασι αὐτῶν οἱ μο-
 νομαχίαν ἐκβαρῶν καὶ ἐκβαρῶν, καὶ βαρῶν. pag.8.
 ἦτοι τ' καὶ φίλος, ἦτοι τοξότας καὶ ῥητορίας, καὶ ἐπι-
 δοβολίας τῶν ἡμισίον τ' ἐκβαρῶν. pag.9. ἀρμύρα τ'
 ἵνα τ' περιεσπῶν τ' παρασημασθέν φυλάτῃς ὀπίσθην εἰς βα-
 θύσαν ὀπίσθην καὶ ἐκβαρῶν ἐν φίλος, &c. Occurrit
 præterea p.18.38. Anonymus MS. de Bellis Francor.
 in Morea :

Οἱ ἑκατὸν τριηκόντα, ἐν οἷς ἔστι ἐκβαρῶν.
 Rursum :

Καὶ τριηκόντα ἑκατὸν, ἐν ἑκατὸν ἐκβαρῶν.
 Σκυλίον, eodem pariter significatu. Glossæ Basilic.
 Σκυλίον, οἱ παλαιὸν ὀπλιτῶν. Leo in Tacticis cap.4. 5.56.
 οἱ μὲν γὰρ ἀρχαῖοι πολλὴ πλῆθος ἔχοντες ἐρασιγόντων ποτε
 λογομῶν ὀπλιτῶν, τῶν τ' ἐκβαρῶν καλεσθέντων, &c. &c.
 5.57. πάλαι ταξί τ' λογομῶν ὀπλιτῶν, ἦτοι ἐκβαρῶν.
 Adde 5.58. cap.6. 5.24. 25. cap.7. 5.56. 57. cap.9. 5.74.

Σκυλίον, Protegere, Scuto defendere. Leonis Ta-
 ctica cap.9. 5.49. τῶν ἀσχυρῶν διδόνοντες ἑσπέρου
 τ' ταξίον παρῶν, ἐν τῷ αὐτῷ ὄνομα ἐκβαρῶν. Con-
 stantinus in Tacticis pag.39. μίση δὲ δύο, τῶν, ἢ τῶν
 σπέρων φίλος ῥητορίας ἔχοντες καὶ τὰ ἐκβαρῶν αὐτῶν,
 ἵνα ἂν ἦν τ' χρῆσις ἐκβαρῶν καὶ ῥητορίων οἱ αὐτοί. Ea-
 dem habet Mauricius lib.12. cap.20.

ΣΚΟΥΤΑΡΟΝ, species quædam medica, à loco
 sic dicta, Scutario fortè oppido Asiatico. Constanti-
 nus à Secret. MS. c.64. μαλακρόσπιρμα, ἀλδύλιν, σκίτα-
 ρον ἀνα οὐρίαν a.c.78. ἔξουσιχαρ, τ' ἀλδύλιν, πάλαι σκίταρον,
 τῶν ἔντω καλεσθέντων. Alibi: λαβὼν ἀρμονικῶν, — καὶ
 ἐν γούρῳ, ἐν ἀλδύλιν, σκίταρον, &c. Matth. Silvaticus:
 Scutieram, id est fupus terra.

ΣΚΟΥΤΑΛΟΝ, Lanx, Catinus, πάρολι. Glossæ
 MSS. ex Cod. Reg. 1061. Τρυβλίον, Σκῦλλον.

Σκυλίον, Σκυλίον, & Σκυλίον, eadem notione in
 Corona pretiosa. Ptochoprodromus MS. contra
 Hegumenum:

Καὶ οὖν τὸ πιάσιν, χάνει τ' ἐν οὐρανῷ ἐν τῷ ἐκβαρῶν.
 Excerpta Jattica MSS. Meletij Cocini: ἐπάρων τῶ-
 νων περιερίδων ἑκατὸν αἶ. ἐν βαλὸν οἱ ἐκβαρῶν γυμνασίων.
 Agapius in Geopon. cap.144. ἐν μάζονα οἱ ἵνα ἐκ-
 τῶν τῶν παχῶν. Ita cap. 151. 179. 188. 206. & alibi.
 Vide Σκυλίον.

Σκυλίον, in Gloss. MSS. & in Epimerisimis Hero-
 diani, τρυβλίον. Nicetas de Statu urb. Constantino-

pol. ex Cod. MS. Barbarogr. ἐπάρων τ' ἀπὸ ἐκβαρῶν, ἐν
 πινάκῳ, ἐν οὐρανῷ τ' ἰαντῶν τραπίζακ οὐρίων. Cod-
 Reg. 945. f.444. ἐπάρων τῶν ἀπὸ ἐκβαρῶν ἡμῶν οὐρίων-
 τῶν, &c. Ptochoprodromus MS. de sua paupertate :
 Καὶ ἡμῶν βαλὸν ἐκβαρῶν τῶν πρὶν καθαρισμῶν.
 Adde Sguropulum in Hist. Concil. Florent. sect. 4.
 cap.16. & Codinum cap.7. num.33.

Σκυλίον, Scutella, in Gloss. Gr. Lat.
 Σκυλίον. Anonymus de Oxymelite: ὅδ' αὐτὸ οἱ
 ἐκβαρῶν καθαρῶν, &c. Nicetas in Murzuphio n. 3.
 τὰ τ' οἱ ἐκβαρῶν ἐν πινάκῳ τ' ἰαντῶν τραπίζακ παρῶ-
 νων οἱ τ' ἀσχυρῶν πρὸς ῥομῶν.

Σκυλίον, Minor casinus. Idem Ptochoprodromus
 MS.

Καὶ ἐκβαρῶν μὲν ἴσθιν γύμνασι πάλαι λαπάρων.
 Σκυλίον, ita cognominatus nescio quis Nico-
 laus apud Symeonem Logothetam in Michaele
 Theophili F. num. 28. περιερίδων Σκυλίον, apud
 Contin. Theophanis lib.4. num. 31. idem qui Σκυ-
 τῶν, apud Nicetam Paphlag. in Vita Ignatii Patr.
 Constantinop. pag. 1209. edit. Labbei, quod scilicet
 oculorū cōcava instar scutellæ haberet. Vide Σκυλίον.

Σκυλίον, Catillo, Λιχίον, Τρυβλίον λαχόν.
 ΣΚΟΥΤΑΛΟΝ, Scutellario, vestis prætextu-
 ra, insita, ornatura in ima vestis parte. Hero in
 Isagog. ἐπὶ ἑκβαρῶν. Εὐδοκίμῳ μὲν ἦν ἔστι πᾶν
 τὸ τ' μῦθος μίσην μετρίων, ὡς πᾶν ἐν τῷ ἐκβαρῶν
 σκυλίον, καὶ ἐν τῶν ἐκβαρῶν τὰ κινῆματα, καὶ ἵνα πρὸς
 μῦθος μίσην μετρίων. Vide Σκυλίον.

ΣΚΟΥΤΟΥΡΑ. Stephanus Sachleces in Moni-
 tis MSS. de meretricis :

Καὶ κῆν τ' ὀπλιτῶν, ἀσχυρῶν πάλαι ἐκβαρῶν,
 ἔστι με ξιφασίον, καὶ κόλυβος με οὐρα.

ΣΚΟΥΦΙΑ, Caphia, Birreum. Corona pretio-
 sa: Σκυφία, Caphium, κινῶν. Portius: Capillare,
 Σκυφία, Κυρῶν, Τριχῶν. Sic portè dicta Scup-
 phia, quod Σκυφίον, seu Scyphi formam referat,
 quasi σκυφία, Nicetas Barbarogr. MS. de Excidio Urb.
 num.5. τὰ τ' ἡμεῖς τῶν τυμπάνων, καὶ τῶν σκυφίων μὲν τ'
 ἦν ἦσαν μετρίων ἐν τριχῶν ὀμαλῶν ἐν ἑσπέρων τὰ ἀλδύλιν
 αὐτῶν σκυφίον ἵσθιν. Ubi Codex edit. τὰ τ' ἑκατὸν καὶ
 λαβὼν τριχῶν ἰπικροδία καθῆματα τῶν ἵσθιν περιε-
 ρίδων. Codinus de Offic. Palat. cap.5. de Cortinariis:
 καὶ αὐτοὶ δ' ἦτοι παρῶν φορεῖν κόκκινον ἐν τ' ἡμεῖς σα-
 λαῶν παρῶν, ἔστι ἂν καὶ ἐπὶ κεφαλῆς σκυφίον μίσην ἵσθιν
 ὄνομα, ἔστι τ' αὐτῶν, ἢ μίση τ' ἐν καπσῶν. Em-
 manuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Καὶ σκυφίον ἄλλως διελιχθῶν με τὸ πάλαι λογαρ.
 Anonymus de Nuptiis Thesei :

ὡς χιμῶν ἐκβαρῶν ὅταν ἔσθῃ πάλαι σκυφία.
 Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect. 4. cap.
 18. ποτε ἰλδοῖαν καὶ τ' διουπάτων λαβὼν ἑσπέρων ἐπὶ
 τ' ἀπὸ οὐρανῶν οἱ τ' Πάπῶν, ἦσαν αὐτοῖς οἱ Πατριάρχῳ μὲν
 δρυμῶν, ἐκβαρῶν τῶν σκυφίων. Ita portè appel-
 lant Græci birreum, seu pileum, quo Sacerdotes
 Græci utuntur, etiam inter factæ Liturgiæ proce-
 mia, & ut aiunt ἑκβαρῶν, quod etiam observa-
 tum ab Alcuino de divin. offic. cap. 38. ubi ait Græ-
 cos pilearios divina mysteria celebrare, & caphias
 in capite gestare, dum assistunt altaribus. Eiusmodi
 caphiarum formam exhibet Goarns ad Euchologium
 pag. 157. quem consule etiam pag. 314. Adde quæ
 observamus in voce σκυφίον. Vide etiam in Μπαρ-
 βῆτα, & Gloss. med. Latin. in Caphia.

Σκυφίον, Reticulum detrahente.

Σκυφίον, in Lexico Botanico MS. τὸ ὑπερῶν τ' ἑσπέρων
 κεφαλῆς. Ita etiam nostri pellem hanc coiffe vocant.

ΣΚΡΙΒΑΣ, Scriba. Glossæ Basilic. Σκριβῶν, Γρα-
 φικῶν. Novella 11. Constantini: ἔστι δ' σκριβῶν καὶ ἐπὶ
 δικαίον δικαστῶν, ἀλλὰ καὶ τ' ὀμαλῶν κριτῶν, καὶ
 αὐτῶν

αὐτῶν τῶ ἀβιγρασίω ἐπιθέσει, &c. Harmenopolus lib. 5. tit. 11. οὐ ἀκριβῆς ἢ ἡ αὐτῶν πρὸν ἀπογραφήν...

ΣΚΡΙΒΩΝΕΣ, Scribones, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Suidas & Glossæ Basilic. Σκρίβων, ἢ Ἰατρίκων...

Σκρίβωνες deinde dicti qui vulneratos in acie curant, qui & ἀπολάται appellati. Leo in Tactici cap. 4. 5. 6. καὶ ἕτεροι τινος ἀπὸς τὰς χεῖρας ἀποσεισμένους...

ΣΚΡΙΜΙΑΔΟΣ, Gladiator s̄ ὀπλομάχῳ, in Corona pretiosa: ex Ital. Scrimitore.

ΣΚΡΙΝΙΟΝ, Scrinium, Arcula; Glossæ Basilic. Σκρίνιον, ὅταν τὸ κιβώτιον. Rursum: Σκρίνια, αἱ ἀρχαὶ...

Σκρινίαι, Scrinia. Glossæ MSS. ex Cod. Cæfareo: Σκρινίαι, λαμπρόφοροι, τῆσι χαρφυλάει. Lexicon MS. Cyrilli: σκρινίαι, ἱερογραφίαι...

Vide Ecl. 57. Basilic. tit. 2. sub fin. & Nilum Monachus lib. 1. Ep. 82. 208. 231. 327. lib. 2. Ep. 150. 156. 232. 310. Σκρίνας, ὁ ἐπιγραφίτης, in Lexico M. S. Eudemi...

ΣΚΡΟΠΟΥΛΟΝ, Scrupulum; Scrupulum. Oribasius MS. de Mensuris & ponderibus: τὸ σκρόπυλλον ἐστὶ τριώνιστον α. Σκρόπυλλον, apud Agarium in Geoponico cap. 154. exit.

ΣΚΡΟΦΑ, Sca, ἢ, Scorpha, in Fabulis Æsopi Græcobarb. pag. 84. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1673: γροφί, ἢ, ἢ παλαμὴ σκρόφα. Glossæ Græcobarb. ἀμαρῶσα, αἱ χοίροι, αἱ σκρόφαί.

Σκρόφα, Asellus. Neophytus in Glossis Jaticis MSS. ὀϊσκῶ καλοῖσθαι ἢ ὑδροφῶ, — ὁ σκρόφῶ τῶν πολλῶν σκρόφα καὶ κβαρὶς λέγεται. Lexicon MS. Cod. Reg. 1843. ὀϊσκῶ, αἱ κβαρίδες, αἱ λεγόμενα σκρόφαί.

Σκρόφα, Scorpha, Machina bellica sic appellata; de qua in Gloss. med Lat. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Ὁ σκρόφῶ ὁ μὲν Τζιφρὴ, ὁ ροιζοφίτης ξήλα. Νὰ πῶσι σκρόφα ἀλλὰ ἂ, μάλον καὶ τριμπετζέτα. Σκρόφα, Porcina, in Gloss. Gr. Lat. Ἀγροσκοφα, Aper. Georgius Contares lib. 1. Hist. Athenar. ἐκασίμα ἐκῶ, ὡς λέγεται τινος; μία ἀγροσκοφῶ, &c.

ΣΚΥΒΑΛΑ, Magna palea, in Turcogr. Crusij pag. 155.

ΣΚΥΒΕΛΙΤΗΣ οὐκ, Vinum sponte distillans, in Cod. Reg. 2216. fol. 28. ὁ σκυβελίτης ἢ οὐκ, ὁ αὐτομάτως ἀποστρέφει ἐκ τῆς πατηθείσης σαφίλης, ἢ τῆς εἰς ἀποβαλλόμενης. Ita etiam Galenus lib. 6. de Curandi Rat. pag. 98. Actius lib. 9. cap. 14. & Aretæus lib. 1. de Curat. Chron. cap. 5. 181.

ΣΚΥΘΑΡΙΟΝ. Scholiastes Theocriti Id. 2. v. 88. Σκύθῳ γὰρ ἔστι ξύλον τι ὁ καλῶς σκυθάρων, ὅστις σκυθάρων ξύλον, ὡς φησὶ ἐξ Ἰατροῦ.

ΣΚΥΘΙΟΣ, Dulcis radix, Γλυκυρρίζα, apud Interpol. Dioscor. cap. 412.

ΣΚΥΘΟΠΜΟΝ, Buglossum, Piscis species; Glossæ Jaticæ Neophyti MSS. Σκυθόπυμον, ὁ ἴχθυς τὸ βούγλωστον. Symeon Magister de Piscib. MS. βούγλωστον, τὸ λεγόμενον παρά τινων Σκυθόπυμον, &c.

ΣΚΥΛΗ, Scylla, Capis, κῶν, in Corona Pretiosa, & apud Portium. Nicetas in Manuele lib. 7. ὡς ἐπιτόμιμα τιθένται τῷ τῷ ἐκ κινῶν πλῆθι ἰκτινῶν ἔχον Σκυλειανίτιος γδ ἐπιτελεῖ. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 5.

Ἀλλὰς ἐκασίωθικας καὶ πάλι τὰ σκυλία τῶ. Eodem lib.

Ἄλλοι σκυτρίσκε ἐραξῶ, ἄλλοι σκυλία μαθίτω. Anonymus MS. de Amorbis Lybistri:

Σκυλίη ὅτιση τῷ ἐτραχί, ἢ ἐραξῶ ἰέρων. Syntipas MS. ἀδύρει γδ ἀγαγῶσα, ἢ τῷ μετ' ὑδάτι τῷ ὡς ζύμην ομιξῶσα, σκυτρίσκε ὑσῖρον πολλὸν γομίζου τὸ ζυμάριον, ἢ ὅταν αὐτὸ ὡς ψαμὸν κελασκιδέται, ὅταν ἰχθῶσα, καὶ τῷ ἄγρον λαβῶσα, ἐστὶ ἢ καὶ ἂ ἀχι σκυλάω μετ' ἰανῶ, πρὸς πλῆθι κέρου ποριῶ.

Σκυλίον, eadem notione. Glossæ ad Iliadem barbagogr. Κῶν, Κῶν, κῶν, τὸ αὐτὸ σκυλεον τὰ σκυλία.

Σκυλόπυλον, Catellus. Demetrius Constantinop. lib. 1. Hieracosophij cap. 63. σκυλόπυλλον γαλαθλίον ἀνασχίας. Σερμῶν ἐστὶ ἐν δίδυς σαχίον τῷ ἰσραὶ ἰπὶ δυνῶν ἢ τρισὶν ἡμέραις. Cap. 73. ἀπὸ σκυλοπύλων μικρῶ, ἢ ἀπὸ γερμῶν, ἢ τῶν τριῶν ἡμῶν αὐτῷ ἔρπυλον. Orneosophium: ὅσα ἰμπλάσας αὐτῷ ἡμέραις δ'. ἢ πλῆθι σκυλοπύλων λαβῶν

λαβών σκυλόπυλον μικρόν, δὲ αὐτῶ, &c. Occurrit ibi non semel, p. 181. 188. 231.

Σκυλόμυτος. Vide in Μύτα.

Σκυλόμυτος, Μαγο σακισ, Κνωσσιος, in Glossis Lat. Gr. Codinus de Offic. Palat. cap. 5. num. 62. de Venatore primario: ἀρχὴ ἢ καὶ τῶ κνωσίων τῶ λιγομύτιον Σκυλομάστιον.

Σκυλλιάζον, Rabire, Rabie futere, λυσῆν. Σκυλλισμός, Rabies, λύτῃ.

Σκυλόχορον, Κνωζώλωσον, in Glossis Botanicis MSS. ex Cod. Reg. 848. Lingua canina, Cynoglosson.

ΣΚΥΛΗΝΑΙ ἄρως τισι, Venire, seu veniendi laborem suscipere. Phrasis Gallica, Prendre la peine de venir: quam vocem vetus Interpres Concilij Constantinopol. sub Flaviano, & Calchedonenfis, per Fatigare semper exponit, ut & Synodicon adversus tragœdiam Irenæi cap. 126. 128. 132. &c. Glossæ Gr. Lat. Σκύλλω, Fatigo, Vexo. Epistola 1. Abagari, apud Eusebium lib. 1. Hist. Eccl. cap. 13. ὁ δὲ τῆτο τοῦ ζωγράφου ἰδὲν ἔειπε ἐν σκυλλίᾳ ἄρως με, καὶ τὸ πάθος ὅ ἔχω θρασιπύσαι. Supplicatio Eutythis in Concilio Constantinopol. καὶ ἀντιβλάτῃ ὁ ἀρχιεπίσκοπος, λέγων, ἢ χάριν σκυλλίᾳ ἐσταίθα τῶ αὐτῶ μεγαλοπρίστατον δὲ ἐπαρχῶν. Ubi Interpres: Dicens, quia non oportet hic fatigari eundem virum, &c. Concilium Calchedon. act. 3. ἡμῶς πρὸς τὸς κατασκευαστῆρας Μαγιστριανὸς καὶ ἀπιστάκων, ἀλλὰ πρὸς τὴν δόξουσιότητα, ὅςτι οἱ καθ' ἑαυτοὺς σκυλλίᾳ, καὶ καταλαβῆν τὴν ἀρίστην σῶσιν. Ubi interpres: Quatenus dignetur fatigare te, & pervenire ad sanctum Concilium, &c. Vide præterea pag. 153. 201. 204. 220. 401. 535. & 611. edit. Labbei, ubi hæc vox occurrit hac notione. Ammonius Episcopus in Epistola de Vita & Conversat. SS. Pachomij & Theodori num. 10. Διὸ μεθ' ἐν, καθ' ἑαυτὸν ὡς τῶ οἰκίας με σκυλλίᾳ, ἢ προσύξασθαι ἐν αὐτῶ. Utitur rursus n. 125. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Joannis Solitarij num. 24. γίνεσθε ἐντὶ κῆρ ἔλθω, ἢ θιαρῶς με μὴ ἔν σκυλλίᾳ, ἀλλὰ μάλλον ἐπίμνητον. Idem in Vita MS. S. Sabæ: τῶ μακάριον Σεβῶν μετὰ σκυλλίᾳ, παραστάλα σκυλλίᾳ ὡς τῶ οἰκῶ αὐτῶ. Martyrium S. Theodori Magistri militum MS. ὅτι πρίπρον ἡμῶς ἐστὶν σκυλλίᾳ πρὸς αὐτῶ. Periodus & Martyrium S. Philippi Apost. MS. ὅτι ἔποισαν ἡμῶς σκυλλίᾳ ἄρως τῶ πόνου ταύτου. Vita MS. S. Euphrosynes: ἢ ἔν τῶ δὲ τῆτο ἔσκυλα, ἵνα τελευτήσῃ με ἐπιθυμίᾳ. In Basilicis lib. 10. tit. 37. cap. 2. ἢ τῶ μίλλοιᾳ με σκύλον, ubi JC. in lege 1. D. de Al. jud. mur. aut alium qui me vexaverit est. Adde to. 3. p. 369. & to. 7. pag. 506. & Nilum in Vita S. Theodoti n. 12.

Σκυλμός, Fatigatio. Epistola Theodosij & Valentiniani, in Concilio Ephesino part. 1. cap. 32. συνήτηροι δ' ἡμῶς ἐστὶ τῶ σκυλλίᾳ τῶ αὐτῶ ἰσοστασίας γιγνόμενον. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Sabæ cap. 51. τῶος χάριν τοσούτων σκυλλίᾳ ἐπίμνητας; Marcianus Imp. in Concilio Calchedon. Act. 6. ἢ ἢ κάμαλον τῶ ἡμετέρῃ ὠλαθῆς καὶ σκυλλίᾳ ἐπιθυμίας, &c. Infra: κεκμηκασθὶ τῶ καλῶ διασημάτι ἐπομνηστικῶ, &c. Ita etiam laudatum Synodicum cap. 55. Si igitur possibile est, fatigationem usque ad nos facias. Vide Mofchum in Limon. cap. 215. & Gloss. med. Lat. in Fatigare.

ΣΚΥΛΟΚΡΩΜΜΥΔΟ, seu τὸ Σκυλλικὸν ἔξο, vel acetum quod fit ἐν τῶ σκύλλῃ, de quo Agapius Cretensis in Geoponico cap. 24. 26. 64. qui ita appellari in mediterraneis regionibus observat, in insulis vetè maris mediterranei, Ἀκυλλῶν, Σκυλλίᾳ.

ΣΚΥΛΟΜΥΤΙΑ, Cynoptia, Κνωμίμα.

ΣΚΥΝΘΙΑΙΟΝ. Vide in Κνήμιον.

ΣΚΥΡΟΣ, ὁ γῶψ, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190.

ΣΚΥΤΑ, ἢ κισθὰ, Carni, apud Pselum MS. de Morborum nominibus.

ΣΚΥΤΑΛΗ, Ferula, Protecedico propria. Balsamon ad Can. 9. Concilij Constantinopol. sub Photio: ἐπαύται ἢ ἐκαστὸς ἢ τῶ αὐτῶ τῶ διδασκάλων πλοζῆ, ἢ δὲ οἱ ἐκαστὸς καὶ κληρικοί δὲ ἐκαστὸς ἵνα ἰσοφροῦν καὶ προτροπῶν ἐκαστὸς καὶ τῶ ἀμαρτανότας δῶλος καὶ ἰδὲν τῶ Προτυδίου προσερχομένου. Infra: Πρωτυδίου σκυλλίᾳ appellatur.

ΣΚΥΤΑΛΙΔΑ. Helychius: ἑξοκῶν, σκυλλίᾳ παρακίτῃ, ἢ ἀπειχῶσι τὸ μέτρον. Vide conjecturas Salmasij, Palmerij, & al.

ΣΚΥΤΑΡΙΟΝ, Scutum, Helychius: ἀσπίδα, σκυλλίᾳ ἢ ἐπὶ. Vide Σκυλλίᾳ.

Σκυλλίᾳ. Vide in Σκυλλίᾳ.

ΣΚΥΤΕΙΣ, Cerdones, in Monasteriis, quibus calceorum Monachorum cura incumbit, de quibus extant hi jambi ex Cod. MS. Thuaneo:

Εἰς τὸς Σκυλλίᾳ. sic.

Πεδιλοποιῶν αἰ ἀριστοὶ ἢ τίχην,
Ἀπεσθῶν γὰρ τῶ Παύλου ἐστὶ τῶ πάτυ,
Ζηλοῦσι αὐτῶ τὸς ἰδὲν τῶ κῆρας,
Δίχαθι θρασιπύσαι τὸς πόνου καθ' ἡμῶς,
ὡς ἰρῶ τῶ Χριστοῦ τῶ ἑρασίᾳ,
Δίχως τῶ ἑρῶν αἰς δὲ τῶ τῶ κῆρας,
Παλαιὰ κενεργῶν, ὅτα ἔντα,
Μὴ τῶ θρόνῳ πρὸς παρακίτῃ λέγου,
Ἡπύτων αἰ τῶ τῶ ἑρῶν καὶ ἀρίστη,
Ἡ τῶ τῶ κῆρας ἑρῶν ἰλλοπῶς ἐπὶ τῶ
Ἀπατῶ τῶ ποιῶντις ἀξιοχῆρας,
Τῶν μαρτυρίᾳ τῶν ἑρῶν τῶ δῶλον.

ΣΚΥΦΟΣ, Cymba, Σκάφος. Σκυφός, in modum scyphi. Σκυφῶς ἀφίδις, in Antiquitat. Constantinop. Capite in modum scyphi convexæ.

ΣΚΩΛΗΚΟΚΑΜΠΗ, Vennis genus. Eucholog. pag. 697. in Orat. pro hortis, vineis, & arvis: κάμπη, σκώληξ, σκυλλικὴ κάμπη, σκώληξ, βρύχ, ἀρκ.

ΣΜΑΓΔΟΣ, Encustum, Pigmentum metallicum, ἑκαστῶν. Gallis, Email, Italis, Smalto. Σμαδόνον, Liquatis metallis colores inurete, ἑκαστῶν.

ΣΜΑΡΑΓΔΟΣ λίθος, pro Σμαρῶδ, Smaragdum, apud Myrcesum sect. 1. cap. 459. ex Cod. MS.

ΣΜΑΡΗ, Examen arum, Σμῶδ μιλῶν.

ΣΜΑΡΙΑΕΣ, Pisces olim Diana sacrificari soliti. Mofchopulus: μαρίδες, αἰ κῆρας σμαρίδες. Perperam Meursius mulieres furiosas interpretatur. Scholiast. Oppiani lib. 1. Halieut. v. 110. μαρίδες, σμαρίδες. lib. 3. v. 188. μαρίδες, σμαρίδες.

ΣΜΕΛΑΤΡΙ, Lapis viridis. Anonymus Geocobarbarus de Lapidibus, MS. σμελάτρι ἵνα πύτρα πρῶσιν, ἢ ἰδὲν ἵνα κῆρας πρῶσιν, καὶ αὐτῶ τῶ λῆμα τῶ τῶ κῆρας, &c.

ΣΜΗΣΤΡΙΑΔΗ, ἢ Κιμωλία, in Glossis Jatricis MS. Neophyti. Terra cimolia.

ΣΜΙΜΕΝΟΣ, Σμιμῶδ, Mistum. Glossæ Geocobarb. σκυλλικὴ σμιμῶν, σμιμῶν, ἢ σμιμῶν. ἀ σμιμῶν, miscere, μίλῶδ.

ΣΜΙΛΑ, Σμιλάριον, Σμιλάριον, Scalpellum, Scalprum, Σμίλη, Σμιλίον. Vide Apophthegmata Patrum in Agathone num 7. 25.

ΣΜΙΛΑΚΙΑ, Smilax, apud Petr. Belonum lib. 1. Observ. cap. 45.

ΣΜΙΟ, Subito, in Turcogreæcia Crusij p. 208. In Corona pretiosa legitur ἰομίο.

ΣΜΠΙΡΟΣ, Sattelles, Lilior, Δορυφόρος. Ex Ital. Sbirro.

ΣΜΥΡΝΟΒΟΤΑΝΟΝ, Petroselinum, Ciliacium, vel Amanicum, Græcis Σμυρῶν, sic appellatum

latum ab odore myrrhæ. Lexicon Neophyti : Πιτροσίλων, Σμύρικα. Glossæ aliæ MSS. Σμυραβότων, τὸ Πιτροσίλων. Vide Dioscoridem.

ΣΟΒΕΛ, Ægyptiis, Chamaleon peger, apud Interpol. Dioscor. cap. 416.

ΣΟΒΕΡ, iisdem Ægyptiis, Cornulaca, τραζιον, apud eundem Interpolat. cap. 632.

ΣΟΒΡΑΚΟΜΗΣ. Vide in Κόμης.

ΣΟΓΧΥΤΗΣ, Hieracium parvum, apud Interpol. Dioscor. c. 480.

ΣΟΔΗΜΑ, Redius, Proventus, Εισόδημα, ὄδο.

ΣΟΔΙΟΝ, Fimentum, Κοπρίν.

ΣΟΖΑΤΟΣ. Anonymus de Nuptiis Thefei:

Ἐποίησεν κτλ δάδου, ἃς χροίον γδ σοζάτον
Μά πόνος κίναςναίμας εἶν βασιλίας πλὴν κέρτιν.

Alio loco:

Τρία μίλια τὸ δίασμα, ἀκίερα καὶ θράτα.

ΣΟΖΥΓΟΣ, pro ἰσόζυγος. Glossæ Græcobarb. ἀνιήρσπον, ἰσοβαρής; ἢ ἰσοδύναμος, ἢ ἰσοβαρὸν. Ἄλλω χροίβαρον, ἢ ὀζύσον, ἦσαν ἰσόζυγον.

ΣΟΚΑ, Σοκούεν. Vide in Σόκα.

ΣΟΚΑΜΙΛΑΤΚΟΝ. Vide in Καμιλαύκον.

ΣΟΚΚΟΣ. Olympiodorus apud Photium: ἐ ἔργα ἠρωϊκὰ καὶ θαυμάσια ἔχειν ἠπειροειχάρμων, μόλις σέκουαι ἰζήρησαν, καὶ ὑστὶν ἀταρῶσι. Ita præferre Cod. Henr. Stephani monet Hoeschelius, ubi alij σάκκοι habent. Schottus σάκκα vel σάκκον legendum putat: sed quid est Scutis adhibitis aliquem capere?

ΣΟΚΟΝΔΙΟΣ, lapidis pretiosi species, apud Anonymum MS. de Virtutibus lapidum.

ΣΟΛΑΚΙΑΔΕΣ, Turcis, Solacior, Satellitum genus qui circum Sultanum equitatem in albis subuculis cursitare solent, inquit Leunclavius in Onomast. Turc. Ordo Officiorum aulae Turcicae MS. ἰθὺρα τὰξικ, ἐνόματι Σολακιδικ' ἄσπ' ἢ πεζοὶ ὄμα ἰδόντα. αὐτοὶ ἢ σιωποφιλῶζον Ἄμπαρὸν ἕως πλὴν πύργου καὶ παλατίου, ἢ ἐς τὰς τίνας καὶ μέλας καπιζέουσιν ἕξτε ἐκείνοι σφοδρῶς εἰς τίνας τε γύροισιν, καὶ ἃς πλὴν μπόρξιν αὐθιγίαι, ἕως ἵνα εἶν παλάτιον.

ΣΟΛΑΤΖΑΡΙΖΕΙΝ, Solatiari ex Ital. Solazzare. Agapius Cretensis in Geopon. cap. 59. extr. ὑπαγε ἃς περιδιάβαιε, ἢ ἀδίσου βολῆν ἢ ἐν γῆ καὶ τὸ οἶκον, θλατζάριζε ἐλθῆν ὄραν, ἢ μὴ σε βλάψῃ τὸ φαγῶν, καθίζοιτας ἃς τὸ σωμαχόν.

ΣΟΛΔΑΝΟΣ. Vide in Σολδάνος.

ΣΟΛΔΑΟΣ, Solidus. Theonas Paronaxia Metropol. in Epist. ad Zygomalam, apud Crusium in Turcogr. p. 268. σὺλλουσι με ἐκῆθιν μὲν ἢ ἡμέτερον καλογῆρε σόλδαυ πέντε.

Σολδίων, Σώλδιον, eadem notione. Glossæ Græcobarb. λαμβάνουσι τὰ εἰρήματα, ἢ καρτῆρα, ἢ θλάξ, ἢ γυν χρίματα. Alibi: ἀπὸ εἰρήματα, ἢ ἀπὸ θλάξ, ἢ ἀπὸ καρτῆρα. Codex MS. Reg. 618. f. 181. λαβῶν χριτάφι μέρο γ'. δ'. μέρο ἀπὸ μὲν ἀπὸ παλατιῶν θλάξ, &c. Historia Apollonij Tyrij:

Ἰκασίπεντα εἶν θλάξ ὑστὶν τὰ ἐξοδίζον.

Christophorus Angelus de Hodierno Græcorum statu cap. 2. διδόναι ἕξ θλάξ ἰκασίον ἔστιν ἐν τῇ ἐπισημοσφ. Σώλδιον occurrit pluries in Anonymi Arithmetica practica MS.

ΣΟΛΕΑ. Solinum. Codinus in Orig. Constantinop. num. 62. ubi de Hippodromo: μὲν — καὶ ἐν σφινδύνακ σφθίων, καὶ σφισμμάτων, καὶ σακίων, καὶ θλάξ, &c. Vide Σώλεα.

ΣΟΛΕΜΝΙΟΝ, Honorarium, Stipendium. Glossæ Græc. Latin. Σωμνός, consuetum, solemne. Suidas: Σολέμισον, ἢ ὄδοθ. Βασιλίας ἀναφαιρῶσ δωμα δίδοιμὸν καὶ ἐκκευῖας. Glossæ Basilic. Σολέμισια, καὶ σαλαρία ἰσται ἃς τὰ ἴδια καὶ ἐκκευῖας.

Rursum: Σολέμισια, ἰσφασικὰ, καὶ πάλαι θλάξιον ἐπισημοσφ. τὸ διδόνον παρ' αὐτῶν καὶ ἰσφασίς, καὶ τοῖς ὁμοίαις

Ibidem: Σολέμισια, τὰ ἐπὶ βασιλίας ἐν ἐκκευῖαις διδόνον χροίον μῆμας, ἢτοι ἰσφασίκα. Nov. 128. Justiniani cap. 16. ἐπισημοσφ τὸν χρίμασιν ἄτινα τὸν ἰσφασί καὶ σφισμῶν καὶ πάλιν, ἢτοι ἀφασί καὶ πάλιν, ἢ ἄλλοις εἰς δάδου θλάξιον ἢ σαλαρίας ἀφορῶσται. Adde ejusdem edictum 13. 18. 21. Liber Leonis & Constantini Imp. tit. 17. §. 9. ἐπὶ ἢ καὶ λαμπρῶν σφασμῶν, ἕα ἐκ βασιλίας ῥόγας, ἀνίστανται καὶ θλάξιον τότε ἀφασίκασται, τὰς τῶν ἀφασίκασται, καὶ λαμπρῶν ἀφασί, κομμοφῶσται ἀπὸ βασιλίας ῥόγας, &c. Novella Basilij Porphyrog. de Præscript. 40. annor. ἢ ἢ ἃς τῶν καὶ αὐτῶν ἐκκευῖαι σαλαρία ὄδοθ βασιλίας, ἢ ὄδοθ καὶ γροίκασι, &c. Anonymus in Romano Lacapeno num. 50. ἀφασίκα καὶ καὶ ἐκκευῖαι κομμοφῶσται, τυπώσται καὶ σαλαρία καὶ λαμβάνουσι αὐτῶν ὑπὲρ διασημοσφ αὐτῶν. Ubi perperam edit. σαλαρία. Synaxarium Maximi Cythærensis Episc. 31. Aug. καὶ ἰσφασίκα ἰσφασίκα μὴ χροίκασται λέγοντα τὰ διδόνον σαλαρία καὶ χροίκα ἃς τὸ ταῦτον ἄμα. Vide Gloss. med. Lat. in Σολέμισια.

ΣΟΛΗ, pro σολή. Theodosius Zygomalas in Epist. de Atheniensibus hotdiemnis: τὰ εἶνα εἶνα λέγουσι, καὶ βάρταχο, Παλακῶν, καὶ ἄλλα γροίκα. ἢ καὶ καὶ σολῶν, σολῶν. Item Βαρθα. Symeon Cabafilas in Epist. τῶν καὶ ἀφασί (γροίκα) ἢ καὶ ἄλλοις χροίκασται βολῶσται γδ ἄπὸν, ἰδὸν πῆσι, ὑπὸν, καὶ ἐκκευῖαι διασημοσφ, λέγουσι ἀπὸ τῶν, ἔπα πῆσι, ἰπὸ σολῆ, ἰπὸ ῥομῶν καὶ κρῆσι.

ΣΟΛΗΝΙΤΗΣ. Vide in Σολῶνιτις.

ΣΟΛΙΑ, Soli, in Gloss. Gr. Lat. legendum fortè Solia.

ΣΟΛΟΜΩΝΙΟΝ, Elenium. Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. Σολομώνιον, τὸ ἐλῆιον λέγουσι, καὶ ζηζατά.

ΣΟΛΟΝ, pro ἃς ὄλον. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

ἢ καὶ κληρονομία φυσικὸς ὄλον καὶ Πρισιπῶτον.

Alter Anonymus de Amorib. Thefei:

Ἐγὼ ἐκ ὄλον καὶ κερὸν χροίκασται εἶν ἐκκευῖαι, Οὐδὲ τὸν πλὴν δέχασται ἢ μὴν κατιγορίω.

Historia Apollonij Tyrij:

Σόλις καὶ χροί καὶ καλακ, ἔστιν ἐκκευῖαι.

Infra:

Ἄτυχος ὁ μακροκαὶ γιανῶν χροίκασται, Σόλις καὶ ἀφασί καὶ καλακ καὶ βαθλιγῶσι.

ΣΟΛΤΑΤΟΣ, Miles, Ital. Soldato. Chronicon MS. Manuclis Malaxi pag. 709. καὶ ἕως ἐγχαλασ φράσαν κατιγῶν με σαλατίας πειροσῶ.

ΣΟΜΙ, Ægyptiis, Absynthium, apud Interpol. Dioscor. c. 431.

ΣΟΜΦΙΑ, Ægyptiis, Veratrum album, apud Interpol. Dioscor. c. 732.

ΣΟΠΑΝ, Silere, Σιωπῆ. Prochoprodromus de sua paupertate, ex Cod. MS.

Καὶ λέγουσι με, ὄπασσι, σαλλὸ μὲν σιωπῆσι.

ΣΟΠΕΔΙΟΝ, Suppedanum. Concil. Florentinum pag. 33. Edit. Labbei: ἐκκευῖαι ἢ μὲν θροίκα καὶ σοπῆδιον, ἀλλ' ἐν τῇ πάλαιματι, &c. Occurrit rursum infra. Sed & ibidem interdum ἐποπόδιον appellatur.

ΣΟΠΟΛΙΟΝ, Suburbium. Theodosius Zygomalas in Epist. apud Crusium, pag. 99. de Atheniensibus: τὰ ἕξ καὶ πάλαι προαύλια, ἢ ἕξοπόλια ἰδὸν λέγοντα, σοπόλια λέγουσι.

ΣΟΠΡΑΒΕΣΤΑ, Vestis superior, ἐπισημοσφ. Italis, Sopraveste, Gallis Surveste. Historia Apollonij Tyrij:

καὶ ἕπαρ πλὴν σοπρῶσι με μπερῶστικ ἐκείνα.

ΣΟΡΔΙΟΝ, Solidus, moneta. Alibi MSS. Regni

cap. 15. Georgius Acropolita in Chron. cap. 87. de de ense Balduini Imper. Constantinopolit. και σπαθι εναικον κοκκυβασι ενδεδυμενι σπαθι. Occurrit passim. Vide Gloss. med. Lat. in Spatha.

Μακροσπαθις, Qui longo ense nititur, apud Luithprandum lib. 2. cap. 10.

Σπαθιον. Chronicon Veneto - Byzant. ιπαριον ο Σπανιος ητω Γενεβαν δαδ σπαθιαν.

Σπαθιακι, Gladiolum, ξιφιδιον.

Σπαθια, Minor spatha. Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 2. σπαθια, περιτραχηλια σπογγυλα η τω τ' αβαριον εχουσα. Apud eundem lib. 12. cap. 4. σπαθια Εφυλιουσα. Herculorum spatha. Constantinus de Adm. Imp. cap. 51. αναλαβειν μοι τα σκυλια και σπαθια αυτην, &c. Leo in Tactic. cap. 5. §. 3. σκυτια και ιτερα σκυλια μεγαλα, απη λιγον θυροι, ιτερα σκυλια τα πιτι λιγιονται πηλη, ιτερα σκυλια σιδερα σπογγυλα σαρμυριου. c. 6. §. 2. ιχεν η σπαθια αποκριμαρδια τ' αμην αυτην ηω Ρωμαικη ταξην, και ιτερα παραμυσια, οτοι μαχαιρας διηκουσιν.

Σπαθι, pro σπαθιον. Theophanes an. 17. Heraclij: λωκεν αυτη ηω κηκαλω, και το σπαθι ολόχρυσον. Infra: σπαθια ολόχρυσα. Epistola Sultani Aegyptij apud Cantacuzenum lib. 4. Hist. cap. 14. και το σπαθιον εν αις τρις ιχθρυς εν φοβερων τα το ποιηση.

Σπαθιζεν, Gladio cadere. Vide Gauminum ad Theodorum Prodromum de Amor. Rhodant. cap. 4. Σιππαθιονον, Gladium e vagina educere.

Σπαθομαχαιρον, Spiculum, contum brevior infar spatha. Lexic. Gr. MS. Reg. ex Cod. 930. Λιπακις, μικρον δευ, ηνω κοιλιαει, η σπαθομαχαιρον Περσικον. Vide Ρησιαειον.

Σπαθας, Qui gladios & spathas facit. Glossa Græcobarb. ξιφισικ, σπαθας, μαχαιροποιος.

Σπαθατ, Spathatus, Spatha armatus: seu ut est apud Ennodium, Spatha cinctus. Julius Aphricanus de Apparatu bellico cap. 66. μαχημοροι η ετι μηδ ιπιδιανκοι η ιμφοδιον οι Κουρατοι, ιπαθα οι Σπαθατοι, και οι Ρησιαειοι. Idem etiam qui Spatharius, Armiger. Leo in Tacticis cap. 7. §. 35. η η τερμα ζυμαξιη, μηδ ιτα ιμφοδιον περιπαθον, η μη Τυρμαρχιων κερβαλλειον μη Μασδαφρον δυο, Καμπιδυκλιων δυο, Στρατωρ ινδς, η Σπαθατς ινδς, οτοι τα οπλα τ' ηρχηη και φερονη. Perperam in Cod. MS. apud Rigaltium legitur σπαθις.

Σπαθαρι, Spatharius, Armiger. Cedreno in Julio, ο Σπαθοφωλεξ, Μαχηροφορ βασιλικς, & βασιλεωξ ξιφφορ, apud Menandrum Protektor. p. 100. Σπαθαρις τ' βασιλικς, in Apophthegm. Patr. in Permen num. 14. Chronicon Alexandrin. in Juliano: η αιτιστων οι Κυβικυλαειοι ινυχοι και Σπαθαριοι. an. 5. Justiniani: Ναρσης ο Κυβικυλαρις η Σπαθαρις. Theophanes an. 17. Heraclij: και πολλας θουβουσας, λωκεν ζωντα κς. εν εκ λω η ο Σπαθαρις τ' Ραζατς. Vita S. Theophanis Conf. num. 10. υψοληθη η βαθυ, οτοι τ' Σπαθαριον καταλογη ιπδ τ' βασιλικς τιμηδς. Nicetas Paphlago in Vita Ignatij Patr. Constantinop. Σπαθαρις ηω αξιαν καθυς. Vita S. Luca Junioris pag. 1001. Φιλιππος, κοσμηδς εν, και κοσμηφ αξιωματι τιμηδς. Σπαθαρις αυτης συνθηκς καλυμμεν. Martyrium S. Arethæ & Socior. MS. τότε οι αιροθις ζυματα οπλα τ' βασιλικς οι λιγιονται Σπαθαριοι, απιτιμοι τας τ' δυο θυαλητων τ' αζιαι. Leo in Tacticis cap. 14. §. 81. πηλη τ' Τυρμαρχης, κερβαλλειον, και Μασδαφρον δυο, η Καμπιδυκλιων δυο, η Στρατωρ ινδς, και Σπαθαρις ινδς, &c. Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 9. επιδω η αυτη (σπαθη) ιδδς τρις Σπαθαρις, και μοι αυτης Κυβικυλαρις. Vide Nilum lib. 1. Epist. 227. Zachariam Pap. lib. 3. cap. 6. & Notas ad Alexiadem p. 259.

Ασπαθαρις. Vide in 2.

Σπαθαροκωνδιδατ, Spatharocandidatus, dignitas supra dignitatem Spatharij, cui scilicet adjuncta erat Candidati dignitas. Constantinus de Adm. cap. 51. ζητον ο Θεωδωρ εκητ Προκουραμς, η τω τε καφφ σπαθιατς εν, τιμηδς η διαφικς καφς Κωνδιδατς, Στρατωρ, Σπαθαρις, Σπαθαροκωνδιδατς, η μη ταυτα ο τ' Φιαλκς. Infra: εδ ι ζδ απδ παλαιη ιζηηα η ιτιμηδ Πρωτοκουραμς τ' βασιλικς, αλλ' εδ ι Σπαθαροκωνδιδατς, αλλ' η Κωνδιδατς, η Στρατωρ, η το παλαι Σπαθαρις. Rursum: ιτιμηδ Σπαθαρις, η μη ταυτα Σπαθαροκωνδιδατς. Ita cap. 52. Occurrunt præterea alij hac dignitate donati apud eundem Constantinum cap. 42. 50. Photium in Epist. 30. 147. 151. Gregorium II. Pap. in Epist. 1. ad Leonem Isaurum initio, Luithprandum lib. 3. cap. 7. Continuatorem Theophanis lib. 3. num. 28. Anonymum Combesianum in Romano Juniore num. 1. Eustratium Patr. Constantinop. in Jure Græcorum. pag. 268. &c. Vide Scholiastem Basilic. ad lib. 25. p. 26.

Σπαθαροκυβικυλαρις, Spatharius simul & cubicularius. Concil. VIII. Act. 4. init. δαδ η τ' τ' ευδατη Γρηγορις Σπαθαροκυβικυλαρις. Vita MS. S. Sampsonis Xenodochi: Θεωδωρ ο τω εδ ι Σπαθαροκυβικυλαρις διακριτων ταγματι.

Πρωτοσπαθαρις, in Decreto quodam Augustæ, inter opuscula Pfelli in Cod. Reg. fol. 42. ubi pluries occurrit.

Πρωτοσπαθαρις, Protospatharius. Codinus de Offic. Palat. cap. 5. num. 55. ο Πρωτοσπαθαρις λιγιη, οτι λω ητ' μηδ το παλαιον πρωτος τ' Σπαθαριον παραμοιου. Vita MS. S. Sampsonis Xenodochi: Πρωτοσπαθαρις τε ζδ λω, ως συνθηκς ονομαζεν, επι τ' μακαλαβικς. Infra: καταλογη τ' Πρωτοσπαθαριον. Nicephorus Presbyter M. Eccles. Constantinopol. in Vita S. Andreæ cogn. εξ χριστων Σαλω. Ην τις αυτη κη ονομα αυτη Θεωδωρς, ητ' τ' Πρωτοσπαθαρις τεμηδς αζια τω τ' ευσθις βασιλικς, &c. Anonymus Combesianus in Leone Philos. num. 15. ο η τωτα παρδω ητ' τ' Πρωτοσπαθαρις τιμη ηξισου, η οικον ιωτη κατασταλο. Joannes Cameniata de Excidio Thessalon. cap. 9. Πητρως η υτ' ευκαλητο, η καταλογη τ' Πρωτοσπαθαριον οπαρμηδς. Protospathariorum præterea mentio occurrit apud Theophanem an. 5. Leonis Chazari, an. 9. Nicephori Generalis, Nicetam Paphlag. in Vita Ignatij Patr. Constantinop. p. 197. Photium Epist. 16. 22. 85. &c. Atque ij Primæ olim dignitatis censiti: unde inviti in testimonium vocari non poterant, ut est apud Michaëlem Attaliar. tit. 16. εξουσιουη η αρχικς, η ιερς, η Πρωτοσπαθαρις, και οι μαζονος αξιωματος, ωσο μη μαρτυρον ανοθιας. Adde Mich. Pfellum in Synopsi legum v. 935. & Eclog. Leonis & Constantini tit. 10. §. 10. ubi μεγαλοσπιτς indigantur, & cum Patriciis junguntur. Idem Pfellus v. 1257.

Ει μη Πρωτοσπαθαρις, η πηλις τι τυχηνη. Et v. 1402.

Επ η νόμω ωρατς τρις Πρωτοσπαθαρις, και τρις αιω ευηλυπις, &c.

Atque inde docetur cur in Glossis Basilic. Ιλλυθρις exponantur Πρωτοσπαθαρις. Erant enim postremi ex illustrii ordine. Harmenopolus lib. 4. tit. 2. δα τρις οι αξιωματι μιχς η τ' Πρωτοσπαθαρις γαμς μη συνταλλαντη, η ητ' μη σπεινη συζηραψαση συμβολαση. Adde Scholiastem Basilic. ad lib. 21. pag. 536. & Gloss. med. Lat. in Protospatharius.

Σπαθαρος, Ensim fabricator, ξιφοποιος.

ΣΠΑΘΕΑ, Σπαθια, Spathia. Rude seu bacillo illius inflexus; nam Σπαθα, Græcis est rudis, baculus. Theophanes an. 17. Heraclij: πολλας η η σπαθιας

Θίλις ἐς τὴν ὄψιν αὐτῶν ἴλαβιν. Achmes Onitocrit. cap. 119. σὶ ἢ πάλι ἰδὴ Βασίλειος, ἠ ἑτερές τε, ὅτι ἴλαβι δὲ λφ σπαθίον, ἐν ἑρηότῃ δαλυόσι. Μοχ: γυνὴ ἰάν ἰδὴ ὅτι ἴλαβι σπαθίον, ἢ ἰδων δὲ λωμ, &c. Utiur rursum cap. 149. ex II.

Σπαθίον, *Fustigate. Martyrium SS. Alexandri & Antoninz num. 6.* εἰ πολλα διαφορές ἐν ἑαυτῷ ὁ ἡμίον, ἐκείλων κριμαθίωσι, καὶ σπαθισθῶσι. Et num. 9. καὶ κριμάσας αὐτῶ κριμαθίωσι, ἑτερεῖ-ψι σπαθισθίωσι. Ita num. 10. Menologium 18. Junij: τὸ ἄγιον Θεόδωρον σπαθισθῶ, καὶ οὗτοι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐκμαθίωσι.

ΣΠΑΘΗΤΟΣ αἴθ, *vinum passum; Πατάσις, apud Myrepsum sect. 41. cap. 78. & Aëtium.*

ΣΠΑΘΟΒΟΤΑΝΟΝ, *Gladiolum, fortē. Stephani Magnetis Empirica MSS. σπαθοβότανον λάρων ὀμοίως.*

ΣΠΑΘΟΦΘΙΝΙΣ, *Fruilus Palma adhuc florentis involucrium, apud Nicolaum Myrepsum sect. 16. cap. 42.*

ΣΠΑΛΑ, *Σπάλλα, Dorsum; Humerus; Νῦτον. Σπαλάτ, qui habet latos humeros: Italis, Spallato. Vide Fr. Richardum in Scuto fidei part. 1. p. 122.*

ΣΠΑΛΑΞ, *pro σπάλαξ, Talpa. Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. Σίφις, ὡς εἰμαι σπαίταις τὸ σπάλαξον. Σαλόψ, ἢ σπάλαξ λέγει παρ Ἀστικοῦ. Vide Phavorinum.*

ΣΠΑΛΙΩΝ, *Παλίον, Puteum. Suidas: Παλίονος, σπύματῶ μηχανικά. Agathias lib. 3. ex II. οἱ Φομαῖοι ἐκ τῶ διωξίμου ἱπασθόντων, τίς τι σπαλίνας εἰσέρπων, καὶ ὅποια ἄλλα Περσικά μηχανήματῶ ἀμφὶ τὸ τῆσθ ἐκείλων.*

ΣΠΑΝ, *vel Σπὸν, idem quod Σκιζον. Vide in hac voce.*

ΣΠΑΝΑ, *mensura quae Graecis σπιθαμή dicitur. Petrus Theoponicus MS. de Archemia: ἰχίτω ἢ τὸ Π... αὐτὸ φῶδ σπάνας μίας φῶς τὸ τείχον. Vide supra in Οὐρα, & Gloss. med. Lat. in Spatha.*

ΣΠΑΝΑΚΕΙ, *Lingulatum blitum, ἰσόβλιον. Vide Agarip Geoponica cap. 91. 93. 100.*

ΣΠΑΝΟΡΩΜΟΣ, *Palladius in Hist. Lusitica cap. 16. ἀδελφοὶ ὑπῆρχον, πατῆρι ἐμπόρου Σπανορῶμου. Ubi interpretis; Faire mercatorem. Fronto Ducæus addidit Hispanico. Meursius cutforem vel mercatorem designari putat, qui in Hispaniam negotiandi gratia excurrit. Nam σπανίος, Hispaniam tunc vocabant, ut in Epist. Constantini M. apud Theodoretum lib. 1. Hist. Eccl. cap. 10. scribitur. In Excerptis Rosveidi, σπανορῶμος, qui pergebat in urbem Pannonis exponitur. Ea fuit patria Nonni Poëtæ Christiani.*

ΣΠΑΝΟΣ, *Cui rana est barba, Σπανοπόντων.*

ΣΠΑΝΥΔΡΙΟΝ, *Locus siccus, in quo aqua deficit. Vita S. Nili Junioris pag. 148. Δίρων ἐν τοῖς φ Γαίτας μέρσι τοπάζων, ἀλλῶς δ' σπῶν σπανυδρίον. Ubi editum σπανιδρίον.*

ΣΠΑΝΤΙΟΝ, *Species quedam. Achmes in introduct. in Astrolog. δαλὸν χρισίον καὶ ἀφύσιον, καὶ κελία δριμία, σπατίον τι καὶ πτίσιμ, καὶ τὰ ὁμοία.*

ΣΠΑΟΥΓΛΑΝΟΙ, *nobiles adolescentes. Leunclavius in Onomast. Turc. Spaboglan Αρα, Tribunus equitum. Ordo officiorum Portæ Othomanicæ MS. ἔχει ἢ ἐς φέρτωλ τὰξιν ἰσόματι Σπαουγλάνου, ἔχον ἀρχοντοῦλα ἰξασθίως, οἱ τινες ἱπασχίον ἱμπροσθιν ἑ Ἀμπαρὰ καθάλαροι. Infra: οἱ Σπαούγλανοι, ἔχον πλὴν ἡμέρας ἀλοφάν δὲ δὲ ἀσπασίως πείλωτα, ὃ καλίτερὸς τοσι αἴμα τὸ καβλικόν το ἰσῶ δὲ δὲ ἀσπασ κ. ἢ κί. πλὴν ἡμέρας.*

ΣΠΑΡΑΓΓΙ, *Afragrum, Κοσμάρατ. Vide Alyrij Geoponica cap. 92.*

ΣΠΑΡΑΓΧΝΑ, *Branca, Fauces piscium. Schol. Oppiani lib. 1. Hal. ad v. 160.*

Θαλίς τι βράγχι, σῶμαθ σπύχας ἀμφὶ ἔχων, Βράγχι, βρόχια, σπάραχνα. Damascenus Hieron. serm. 4. βλίπα καὶ τὸ τὸ δακτυλίδιον τὰς αἰ τὰ σπάραχνα (τὸ φάρμα) seu piscis.

ΣΠΑΡΜΟΣ, *Σπαρμόν, Sages; Ἀλίοι Georgius Contares lib. 2. Hist. Athenarum: αἰώμι ὁ Πασίερατ καὶ πλιάνουσι τὸ δίκασιν αἰ τὰς σπαρμῆς; καὶ αἰ δὲ τὰ σπαρματῶ, &c. Σπαρμόθ, Seminarii; Σπαρτόι ΣΠΑΡΡΑ, Ipautes.*

ΣΠΑΡΤΖΑΜΙΑ, *Nicetas in Manuele lib. 6. n. 4: ὀπλισμοῖς τι τὸ ἐκπριπίου ἐκείωθο, καὶ τὰς ἱπασς ἱπασθίως ἔχον, ἀλλῶς τι κόσμοι λαμοφοτάτοι, ἀλλὰ δὲ καὶ ἱπασθίως ἀγλαίσμασι, ἐκ σπύχων σπύμαθίως ἱπασθῶν ἐς ἱκανὸν καθιέρων, καὶ περιεργαθίως ἔχων ἡχάθικὸς κώδωνας. Ubi Codex Barbarogr. habet σπαρτζάμια μὲν κώδωνον. Meursius σπάρτες, sive lineas, interpretatur. Quin potius ita videtur ita appellatum equinum ornamentum; quod σπαρτζίθ instar esset. Est autem*

ΣΠΑΡΤΖΙΟΝ, *Sparia, Scopulae species ex spartis confecta, qua sordes corporis e balneis eluuntur. Eustathius Odys. 8. πολλά ἢ καὶ ἄλλα πάλαι χρισίων λικτῶν παρὶσθῶν, ἂν ἐστὶ ἐν τῷ ἰδιωτικῶν λαγορῶνον σπαρτζίον σπαρτίον ἰσοθῶν λέγει καὶ τὸ ἄσπασθον χρισίων ἰσοθῶν γὰρ πάλι τοῖς λαοῖσι ἀντὶ σπύχων πλίζμα τι δὲ σπάρτων, ὡς ἰσῶς. Alibi: καὶ τὴ σπαρτῆ, ἐξ ἧς παρὶσθῶν χρισθῶν ἰσοθῶν τὸ πλιανὸν σπαρτίον, ὃ σωματῶν ῥύπυς ἐκτίθῃ ἐν λουτροῖς. Idem Il. 7. pag. 421. καὶ τὸ σπαρτίον ἢ ἐν τῷ σπύχῳ, ὡς καὶ προεγράθη, ἐκ παλαιῶ ἔργῳ κρηθὶ λέγειται, παρῶνιμα ὅσα φυτόε ἔξ ἂν ἰσῶθ, ἔχον τὴ φρομένη σπύχῳ ἐτόποι ὑροῖ, καὶ τὴ σπαρτῆ, ἐξ ἧς παρὶσθῶν τὸ χρισθῶν ἰσοθῶν τὸ πλιανὸν σπαρτίον; ὃ σωματῶν ῥύπυς ἐκτίθῃ ἐν λουτροῖς. Ubi leg. σπαρτζίον.*

ΣΠΑΡΤΙΝΑ, *Resis piscatonum. Eustathius Iliad. 8. pag. 191. λέγει ἢ πύκτῳ γλῶ σπαρτοφῶνον ὁ Γεωγράφος καὶ σπασθοπατικῶ σπαρτόν, καὶ μέγιστῳ ἢ τῶ ἄδῶς τι σπύχῳ οἱ ἰχθυοθῶν σπαρτίωσι ἰσομάζουσι.*

ΣΠΑΣΙΜΑΡΕΙΝ, *Σπασμάραν, Spasino vel hernia laborare, σπασμῶ κελχιδῶ.*

ΣΠΑΣΟΥΤΡΑ, *Vestis scopula, Penicillus πορῶθῳ, κάλλυτρον.*

Σπασουρίην, *Vestes detergere; ἐκαθαίρων τὰς ἰσοθῶς.*

ΣΠΑΣΤΡΑ, *Σπασίδ, Σπασροσῶν, Mundities; Καθαρότης.*

Σπασρίον, *Σπασρίων, Σπασρίζον, Verrere, Comere. Glossæ Graecobarb. μὲν κάλλυπιθῶ, μὲν σπασίθ, μὲν σπασρίθ. Rursus: ἀκαλλῶπις, ἀσπασίθ, ἀσπασρίθ. Alexij Comneni Monita ad Spancam, MSS.*

Δυλιεῖς ἐν σπασρίθ σι ἐξ ἑλκῶ φ καρδίας τῆς Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Ὅλες ἰσῶ σπασρίθ, ὅλες εἰμοφοθῶσι.

Jatrotophium MS. αἰ ἱμπασι τὸ φασίον αἰ κελίθ σπασρίθ. Ptochoprodromus MS. in Hegumenum's

Καὶ τὸ λιπλοσῶσι τὸ αἰ εἰ χαθισροπύλοισι; Καὶ λέγει μασ, σπασρίθισαι, Πάσιρε, μὲ βλαθῶ.

Σπασρίθ, *Mundus, Detersus. Maximus Cytharensis Episc. in Synax. 11. Aug. ἱσῶθ βάνου τὰς πλὴν (αἰκῶ) αἰ σπασρίθ σπρίθ, πλὴ ἰσῶθ λιπ.*

Ἀσπασρία, *Detersionis incuria. Orneosophium p. 142. ἢ βλάθῳ τῶ ἰσῶθ ἢ δὲ τῶς αἰτίας δὲ πολυφασρίθ, δὲ ἀσπασρίθ τὸ παραβλάματ, ἐξ δὲ χολίθ, ἡτοι αἰσῶ.*

ΣΠΑΤΑΛΟΧΡΟΜΙΔΗΣ, *Qui primum, seu ceras, pro deliciis habet, vel manducat. Ptochoprodromus*

dromus contra Hegumenum , ex Cod. Reg. MS.

Καὶ οἱ πάλαι τα μὲ κρέζουσιν , ὁ σπαταλοκρομίδας.

ΣΠΑΤΙΟΝ, Spatium, in Chronico Alexandrino p.264. ubi perperam editum σπαθιον, rectius apud Cedrenum pag.147. & Joannem Antiochensem: τὰ ἰσπὰ σπατίου ἢ δρομον ἰσπὰ πλακῶται. Philemon in Lexico Technologico MS. Σταθμῶν, σπαθίων ἔστι λεπτὸν, ὁ μίλιον κρησμομῶν, ἢ ἰτίριον χρώματι γραμμῆς ἀγὰ τῆ ἰκαίτην τῆσιν, δι' οὗ τὰ ξύλα ἰθύνονται.

ΣΠΑΦΗ, pro Σπαθῆ, Spatha, occurrit in Turcogracia Crusij.

ΣΠΑΧΙΔΕΣ, Filij principum in aula Turcica ministrantes, qui Sultanum cum peregrè proficiscitur, ad dextram velut protectores comitantur; Quæsti giovani, inquit Menevinius, sono la maggior parte di quello ch'èsteno fuori del ferraglio. Laonicus Chalcondyl. lib.5. τῶν δ' αὖθις ἔχοντες οἱ Σπαχίδες καλῶνται ἀμφὶ τὸς διακρούς: ὅτοι δ' οἱ οἱ ἢ Ἀρχόντων παῖδες, ὡν τὸς μὲν ἀπὸ τῆ κειτῆσιν ἐκβαλὼν εἰς ταύτην αὐτὸς καθίστησι χόρας, τὸς ἢ ἰπλιζάμενους ἐκτὸς ἔχει ἢ ἀνδρῶν παῖδας ἀγαθῶν ἡρωμῶν. Ita lib.8. extr. Historia Politica: μὲν στρατομάτων, Γενιτζάρων, Σπαχίδων, καὶ πρὸς τὸς Σπαχίδες dicuntur Malaxo in Hist. Patr. Constantinop. Ἀγάδας, Φλαμπυράριοι, Σπαχίδες, καὶ ἄλλοι πολλοί. Nec quicquam hic emendandum; nam & Spahi & Spachi promiscuè dicuntur, ut est apud Menavinum de Orig. Turc. p.42.v. apud Sanfovinum, ubi de eorum officio, plura. Leunclavius in Onomast. ad Hist. Musulm. Israhilerti, Equites Pratoriani. Vocantur & Spahileri. Israhil meidan, locus spatiosus, Israhilertum, vel equitum area, ludicris scilicet exercitiis eorum equestribus destinata.

Σπαχογλάσι, Spachidum Capitanem: Spachoglan, Menevino, loco laudato. Leunclavius in Onomast. Spachoglan-Aga, Tribunus equitum, Græcis antiquioribus στρατῶν. Laonicus Chalcondyles lib.9. pag.264. τὴν ἢ Τρανεζῆσι ἢς μαίρας διελόμενους, τὸ μὲν παρ' ἑαυτῶν καθιέρωσιν, ποιήσας Σιλιανίους, ἢ Σπαχογλάσι, ἔστιν ἢς τὰς θύρας αὐτῶν. Codex Reg. habet Σπαχογλάσι.

ΣΠΕΔΟΥΜΝΟΝ, ἔλλωρ, in Glossis MSS. ex Cod. Reg.1673.

ΣΠΕΪΡΑΤΟΙ αἰγὸς, ὁ κότρῳ ἢ αἰγὸς, in Glossis Jatricis MSS. Neophiti: Fimus, Stercus capra.

ΣΠΕΚΑΟΝ, Speculum, in Gloss. Græcolat. Glossæ MSS. Reg. ex Cod. 930. σπέκλον, ὁ ὕαλις. In aliis est σπέκλον. Suidas: ὕαλιον, τὸ σπέκλον. Lexicon MS. ex Cod. Reg.1708. σπέκλον. ὁ ὕαλις. Michaël Pselus de Operat. Dæmon. pag. 50. καθάπερ γὰρ αὐτῶν ὅτι οὗτοι χρώματα καὶ μορφῆς λαμβάνων ἢς τὰ περιωπῆτα δὲ γὰρ διαδίδωσιν, ἢς ἰπὶ τῆ ἐπίπλων καὶ τῆ σπέκλων ἔργον ἔστιν, &c. Basilic. Eclog. 44. ὡσπερ τὰ ἡμετέριμα τὰ τῆ ἠγροῦν σκεῶν, καὶ τὰ σπέκλα τῆ οἴκου, &c. Scholiast. Basilic. ad lib.20. p.461. οὗρος ἔργων τῆ οἴκου θυρίδων, σπέκλων, καὶ ἰτίρων τινῶν.

Σπεκλωσιός, Specularius, in Gloss. Gr. Lat.

Σπίτλων, pro σπέκλον. Dorotheus Doctr. 3. ὡσπερ λύχνησ φαινοσ ἔστι σπίτλων. Joan. Moschus in Limon. cap.148. ὅτως δὲ γὰρ ἐκ ἡσων ἐσ τῆ μοτασφίω αὐτῶ, ἢ θύρας, ἢ θυρίδας, ἢ σπίτλων, ἢ καθάλασ, ἢ πικιασ.

Σπειλάσιον, Specular. Lexicon MS. Nicomedis Jatrofophilæ: διαφανὲς, γυφῶ ὁμοίον, ὁ καλῶσ Σπειλάσιον. Glossæ aliæ habent Σπειλάσιον. Rursum Glossæ Jatricæ ex Cod. Reg.618. Σπειλάσιον, οἱ ἢ ἔστι τῆ Σπειλάσιον, ὁ τινὲς ἀντὶ σπέκλων ἐσ τῆ θυρίσι χροῦσ, διὸ καὶ διαφανὲς προσγοροῦσ, γυφῶδες ὑπάρχειν τὴν ὕαλιον, &c. Quæ quidem sumpta sunt ex Paulo Ægineta lib.7. Galenus lib. 4. de Composu. medic. pag.360.

edit. Basil. καὶ τὸ διαφανὲς ἢ καλῶνται, ὁ σπειλάσιον ὀνομάζουσι Γωμαῖσι. Liber Jatricus MS. ex Cod. Reg. 190. διαφανὲς ἔστι τὸ καλῶνται σπειλάσιον, κεκαυμένον ἢ λειοτριβῶνται, &c. Infra: τὸ σπειλάσιον γυφῶδες ἔστι τῆ ὕαλι. S. Basilus in Homil.3. in Hexæmeteron pag.1330. ἢ τῆ σπειλάσιον φύσιν ἐσ μίλλαισι σπασαμῶν λιθῶ, &c. Ubi aliquot Codd. habent σπέκλον, uti monet Fronto Ducæus. Vetus Inscriptio, in Roma subterran. lib.3. cap.1. p.244. ET SCAMNA TRAS SPECLARA, &c. Specularia.

ΣΠΕΚΟΥΛΑΤΩΡ, Speculator, Carnifex, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Suidas: Σπειλάτωρ, τῆ δρομῶν. Glossæ Græcolat. MSS. ex Reg. Cod.2062. Σπειλάτωρ, ὁ δῆμιος. Glossæ Nomicæ Vaticanæ MSS. Σπειλάτωρ, Ἀσπιθαλάσιος. S. Athanasius in Apol.2. de Fuga sua: πῶς ἢ σπῆδον ὀνομάζουσ τὸ λῆμα, ἢ κόμος προκαθῶτο, καὶ παρῶ σπειλάτωρ, καὶ Καρδωτάριος ἡμῶσ ἀπὸ τῆ διακρούσ τῆ ἐκκαλῶσι. Rufinum pag.800. ὁ μὲν γὰρ γράφας αὐτὰ, Πύφες ἔστιν, ὁ νῦν ἐσ τῆ Λύγυσαλιανῆ Σπειλάτωρ, ἢ δειψῶσ μαρτυροῦσ. Martyrium S. Georgij ex Cod. Cesareo: καὶ προσελθὼν ὁ σπειλάτωρ, ἀπίτιμῶ τῆ ἡμαῶν αὐτῶ αὐχίνα. Martyrium S. Irenæi Episc. Sirmij in Pannonia: καὶ ταῦτα ὅτι ὁ μακάριος Ἰρηνάσιος, πλεθῶσ τῆ ἔσθῆσ ἀπὸ τῆ σπειλάτωρ, ἔρρησ ἢς τῆ ποταμῶν τῆ λυγῶν Σαδῶ, τῆ οἴκα ἐσ τῆ Σερμῶ. Martyrium S. Acyndini & Socior. MS. ἢ ἀπίτιμῶ τὴν κερὰν αὐτῶ ὁ σπειλάτωρ. Martyrium S. Marini MS. καὶ ὅτι τῆ σπειλάτωρ, ἔρρησ τὴν μάχισον, ἢ ἀσπιθαλάσιον μὲ. Sed in hac Vita legitur σπειλάτωρ crebrius, ut in Vita S. Joannis Baptistæ conscripta, ut fert titulus, ἢ Joanne seu Marco ejus discipulo, apocrypha. Martyrium S. Samonæ MS. τῆ ἢ σπειλάτωρ καλῶν τὸς μάρτυρας παραλαβῶν. Martyrium S. Æcatherinæ ab Athanasio illius seruo conscriptum: προσελθὼν ἢ ὁ σπειλάτωρ, ἀπίτιμῶ αὐτῶ τῆ αὐχίνα. Syntipas MS. ἔρρησ τῆ τῆ βασιλῶσ σπειλάτωρ, ὡδὴ τὴν σπαθῶσ σπῆσ τὴν σπαθῶσ τῆ παιδῶσ ἰτοίμῶν ἔρρησ. Ducas Hist. cap.40. extr. ἢ λῆμα τῆ σπειλάτωρ, Πύφῶσ τὸ καλῶσθιν. Occurrit præterea apud Marcum cap.4. in Martyrio SS. Maximi, Dada, & Quintiliani num.9. in Martyrio S. Basiliei num.14. in Passione SS. Tarachi, Probi & Andronici cap.1. in Martyrio MS. S. Procopij, in Vita S. Bacchi jun. pag.114. apud Theodorum Iconiensis Episc. in Martyrio SS. Cyrici & Julittæ, Joannem Phocam in descript. T. S. cap.12. in Synaxar. in S. Babyla 4. Sept. &c.

Neque portè alij sunt Speculatores vel Spiculatores ab iis, quos Scurrones appellat vetus Martyrologium in S. Victore: Amputatum est caput ejus ab scurrone. Infra: Fecit eas incendi ante se ab scurrone. Glossæ Isidori: Scurra, Parasitus, Buccellarius. Quæ postrema vox Satellitem etiam significat, seu Confessorem. Glossæ Basilic. Βουκκῶνται, ὁ δρομομῶνται, ἢ φῶσ τινὰ. Atque adeo scurra & scurrones iidem videntur, quos S. Athanasius in Epist. ad Solitar. p.868. δῆμιος τῆ τῶσ vocat. Sed de hac voce consulendum Gloss. med. Lat.

ΣΠΕΚΤΑΒΙΑΙΣ, Spellabilis, Περιβληπιος, in Glossis Basilic. Titulus honorarius, de quo agimus in V. Περιβληπιος. Σπειλαβίσι, in Nov.20. Justiniani in ptafat. & in Nov.25. cap.4. Scholiastes Juliani Antecess. cap. 63. Spellabiles dicuntur Comites Consistoriani.

Σπειλαβίσι, Spellabilis titulus & dignitas, in Nov. ejusdem Justiniani 21. cap. 5. Nov.26. cap.5. Nov. 28. cap.5. in edicto 4. cap.1.

ΣΠΕΚΤΟΥΣ, in Glossis Nomicis Vaticanis MSS. Διοπίτρα ρῆθῶν, ὅτιν ὄχι τῆ ὕαλιος, δι' ἢς ἔσθῶσ τὸ ὕδῶρ. Σπίτῶ, τὰ ἀσπιθαλάσιον τῆ σπῆσ ὀνομάζουσ καὶ ἄρχακ

αρχαί τ' ἀρχαί εἰς αἰσθητικὸν ἔλας αἰς τὸ ἰδυῖον τὸ ὕδωρ, καὶ ἢ ἀφίται, ἢ σμύλιν, ἢ μεταφίτων. Specus, per specum aquam ducere, apud Cujacium lib. 16. observ. cap. 17. vel certe quod Regard dicimus, adeo ut vox à Latina Speculare deducatur.

ΣΠΕΛΕΦΡΕΝ, Palaefredus; Equus. Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 5.

Εἶτον ἀπάνω ἐπιλεφρὸν ἰλάσκων ἡς χύση, καὶ τὰ εὐκλῆα τὸ γύρα τῆς, βόσκον τὸ πλάγιον τῆς. Pro ἢς πλιφρὸν.

ΣΠΕΛΗΞ, vestis muliebris species. Suidas: Σπέληξ, ἡμιδουλοῖδον, γυναικῶν ἱματίον. Palla.

ΣΠΕΛΤΟΝ, ζῆα, in Lexico MS. Nicomedis Jatrofophilæ, Spelta, Far. Vide Gloss. med. Lat. in Spelta.

ΣΠΕΡΑ, pro ἰσπέρα. Corona pretiosa: Καλὴ ἐπίπερα, Bonus vesper, Καλὴ ἰσπέρα.

ΣΠΕΡΜΑΤΟΘΗΚΗ, Seminarium. Michaël Pfellus in Synopsi legum:

Ἐπί τε χριστιανότητι ἀγρῷ Σπέρμαθόνας.

ΣΠΕΡΜΟΛΟΓΟΣ, Græc. Etymolog. MS. γήραιος, — ὅστις καὶ σπέρμαλόγος καλεῖται ὅτι γῆ ὁ γιωργὸς σπέρει, καὶ ἢ ψυτὸς αὐτὰ, ὁμοίως ἐπὶ λέγειν ἰδίως.

ΣΠΕΡΝΕΙΝ, pro Σπάρην, Seminare. Stephanus Sachleces in vetibus Politic. MSS.

καὶ οἷσι μὲν σπάρην τὰ λόγια μὲν εἶν ἄμμεν.

Hermodorus Rhegius in Adagiis MSS. ὕψια ἐν ἰάντη, κακία ἐν σπέρην. Anonymi Doctrinæ MSS. καὶ ἴδω τ' ἡμερῶν πῶς σπρίξει τ' ἰσθαλμὸν τῆ ἢς καλασπορίαν καὶ σπῶται, ὅτα σπέρην, μὴ βροχίω, μὴ χύση μὲν ἔλας λογιζόμενος. Georgius Contares lib 1. Hist. Athenarum: αἰ τ' ὅποιος τ' καμὸν ἔπρετο τὰ ἀμάξια, καὶ μάλιστα πῶς τὰ σπέρηναι τὰ καρπύς.

ΣΠΕΣΟΣ, Spissus, Opacum. Vide in Τζελιστῶν.

ΣΠΕΤΖΙΑΙΣ, Σπίτζακ, Species, Αγορῆα, Ἀρώματα. Portolanus MS. καὶ τ' σπείτζις ἀρίστης.

Σπείτζακ, eadem notione. Agapius in Geoponico cap. 63. ἢ τ' ἀφίται πῶ μὲ ἰσφίσειν, βῆαι καὶ πῆσι, ἢ ἄλλο τι ὁμοίον. Et cap. 81. μὲ σπείτζακ καὶ ἄλλα ἀρώματα. Ita cap. 131.

Σπείτζιακ, καὶ Σπείτζιακ, Speciaris, Officina aromatariorum, Ἀρωματοπωλεῖον.

Σπείτζιακ, Aromata, eadem Agario cap. 130. & Theophylactus Hierodiano Homil. 6. pag. 102. ΣΠΕΤΖΙΑΛΙΟΣ, Specialis. Glossæ Basilic. αὐτὰ ἀρμόζει δύο μερικῶν διαπέτακ ἀναλόγως τῆ ἰσφίσειν ἀρμόζει δὲ διαπέτακ εἶς τ' σπείτζιακας ἢ ἄλλο διαπέτακ.

ΣΠΕΤΑΛΟΝ. Vide in Σπίλων.

ΣΠΗΓΩ, apud Nicolaum Myrepsum MS. sect. 27. cap. 11. Vox ignota Fuchsio, in cuius Cod. legabatur σπίζω.

ΣΠΗΛΑΙΟΝ, Monasterium in spelæo, seu anatro, edificatum. Martyrium SS. XX. Patrum Sabaitarum num. 47. ἢ μὲν θωκτικῶς αὐτὰ ἐκελευσὶ σπῆλαιον ἰσπάρχει εὐρύχωρον, δῖον δὲ τ' ἀποδοῖς τοιαύτω λαχόν, ὅς τῶν ἐκελευστικῶν ἔχουσι, καὶ εἶς τὸ τοιαύτω πῶ ἐκελευστικῶν δεξασθῶν. Martyrium S. Niconis num. 9. καὶ δὲ τῶν ἄλλων τελεθῶντων, πεποῖνται ἐν τῇ μοσῇ ἰσπῆλαιον τ' σπῆλαιον τ' ἐν τῷ ὄρει ἰσπῆλαιον. Vide num. 8. Nilum

Monachum Narrat. 5. pag. 70. præterea Dissertationem nostram de Capite S. Joannis Baptistæ cap. 3. num. 8. ubi observavimus, primis Christianismi sæculis antra & spelæa elegisse monachos, ubi & habitarent, & ædiculas sacras erigerent, quæ postmodum evasere in monasteria. Quæserunt, inquit Gislebertus Abbas Svinshetensis, antiqui patres loca horrida & arida, ut exercende haberent abstinentia materiam, & distendendi per solitudines non haberent causam. S. Paulinus Carm. ult. de reditu Nicetæ ad Natal. S. Felicis:

O vices rerum, bene versa forma,
Invi montes prius, & cruenti,
Nunc tegunt versos monachis latrones;
Pacis alumnos.

Sanguinis quondam, modo terra vitæ est,
Vertitur celo pia vis latrocinum,
Et favet Christum supra occupanti
Regna rapina.

Mos ubi quondam fuerat ferarum,
Nunc ibi risu viget Angelorum,
Et latet justus, quibus ipse latro
Vixit in agris.

Speçavit ista Isaiæ, 35. In cubilibus, in quibus prius dracones habitabant, orietur viror calami & junci, & erit ibi semita, & via sancta vocabitur. Meminit Theophylactus Hieromon. Monasterij in Morea Μγάλυ σπῆλαιον dicti, in Homil. 1. p. 31.

Σπῆλαιον, Parva spelunca. Vide in Προσκυλαδίων.

Σπῆλαιον, Parvum speluncum, seu Monasterium. Vita S. Nili Jun. pag. 42. ἐν τῷ μικρῷ τῷ ὑπ' αὐτὸν λατομικῶν σπῆλαιον.

ΣΠΙΘΑ, Spitha, Spithis, Scintilla, Spithis. Spithis, Scintillare, Spithis. Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 1.

καὶ ἀπὸ ἰσπῆλαιον τὰ μύτια τῶν σπῆθις,

Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 1. pag. 315. καὶ τὰ καρβυνα εὐχάινον οἱ σπῆθακ.

Σπιθοβολῶν, Scintillare, Scintillas emittere. Maximus Cythereus in Synaxar. 4. Sept. καὶ ἐκατόντος ἰσπῆλαιον, ὅστις ὁπῶ ἀσπιθοβόλα, ἰσπῆλαιον ἐκ τῶ ἀγίου γυμνασίου.

ΣΠΙΚ, species quædam, Spice nomine, cuiusmodi plures recensentur in Pandectario Matthæi Silvatici. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap. ult. τὰ διαπέτακ τ' σπικ καλεῖται τὸ διαπέτακ παρὰ αἰς τὰ ρ. . .

ΣΠΗΤΙΟΝ, Spithion, Spithis, Spithalium. Vide ὁσπῆλαιον.

ΣΠΙΝΑΚΙΟΝ, Spinacium, Scutlomalachon, de quo Ruellius lib. 2. cap. 147. Anonymus de Vulpe & Lupo:

καὶ φέρουσι μὲ λαχάνα, σέλινα, καὶ αὐτίδια, Σπῆλαιον, καὶ μαράλια, ἰσπῆλαιον καὶ ἀρμόξια.

ΣΠΥΝΘΑ. Vide in Σπίθα.

ΣΠΙΝΤΑΤΖΗ, τὸ ἰσπῆλαιον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 1237. Cernissa.

ΣΠΙΘΑΝΗΣ, Babylonicum, in Gloss. sancti Benedicti.

ΣΠΙΡΗ, Granum, Κλάκ, in Corona pretiosa. Sic dictum quia rotundum, spetæ, seu sphaerulæ speciem habet. Vide Gloss. med. Lat. in Spetæ.

ΣΠΙΚΑΤΟΝ, Spicatum, genus unguenti. Actius: ἰσπῆλαιον καὶ ἄλλων μύριον παρὰ αὐτῶν (Ρωμαίων): ὁ καλεῖται σπικατόν.

ΣΠΙΡΟΣ, Satelles, Δουροφί, Italis, Sbirro.

ΣΠΙΤΗ, Spithis, Spithis. Vide in ὁσπῆλαιον.

ΣΠΙΛΑΧΝΟΝ, Spilachnon, ἰσπῆλαιον ἰσπῆλαιον ὡς τὰ δῖδρα, in

ζομδμ σαματίζω. Codex Reg. MS. 618. fol. 287. τί-
πω σαματίως ἰδραγγύρι. Eimmanuel Georgillas de
Mortalitate Rhodi MS.

Ἡρχίζω, ἱσαμάτιζω μι τ̄ θω̄ π̄ω χίρω.
Anonymus de Nuptiis Thefei :

Ἐγύριζω τὰ δὴ, καὶ κ̄ σ̄ᾱ π̄ω ἱσαμάτιζω.
Nicolaus Lucanus in Iliade Græcobarb. lib. ζ.

Καὶ ἰσὴς ἱσαμάτιωσ, σ̄άλω ἢ ὁ ἱσαμίντων.
Et lib. θ.

Κ' ἐσατίθωσ γλῶ ἴδωσ ὡς τὸ ὑφελὸν τὸ ἔρθ,
Πλωσίον δὴ π̄ω Τροίωσ, ὅσω ἴτωσ ἀσινάσ τ̄,
Κ' ἱσαμάτιζι τὰς ἴσωσ ὁ πατήρ θιῶν ἢ ἀσφρῶτων.

Idem de Excidio Troiano :

Καὶ τὰ σαματίζω ἰσάμωσ τικ, ἢ ἀχέφατ̄ τὰ μδμ.
Agapius in Geopon. cap. 83. de ovib. : καθαρίζωσιν
π̄ω φουλίω, καὶ σαματίωσ τὸ π̄λωσμα τ̄ αἵματ̄. Vide
Panagiotam p. 36.

Σταματῶσιν, Cessatio. Idem Georgillas :

Καὶ τὸ σταμάτ̄ τ̄ χαρῶσ τὰχο σταματῶσιν.
Σταματῶσ, Consistens, Stans. Anonymus MS. de
Bellis Francor. in Morea :

Σταματῶσ ὡς μὲν ἴδωσ με τὰ πεδάρια.
ΣΤΑΜΕΝΟ, Rescopia, Nuptius, Νόμισμα,
Κέρμα. Corona pretiosa : γάρμω, Νυμφίω, Νόμισμα.
Glossæ Græcobarb. ἀνάσσια. ἰθολαί, νομισματ̄, γάρ-
μωσ. Alibi : δὴ γάρμωσ, ἢ δὴ τὸ δόλια, ἢ δὴ καρτζά.
Romanus Nicephorus in Grammat. τὸ γάρμωσ ἰσ
πτοχοε casu significans pecunias multas, à Græco
ἰσάμωσ. Ptochoprodromus contra Hegumenum ex
Cod. Reg.

Πατήρ, δυνάμει γάρμωσ κρατῶν με λουβλίω.
Idem infra :

Ἄν δὴσιν γάρμωσ ποτὶ τ̄ χλῶσ τὰ φινίωσ.
Anonymus de Nuptiis Thefei :

Ομοίωσ π̄άλω ἰσαμίνωσ γάρμωσ γινασδύτω.
Joannicius Cartanus setm. 5. de avaritia : καὶ θέλωσ
τινάσ πλωσίωσ ὅσω δίδωσ τ̄ ἰπλωχῶσ δὴ ἰζύρω, καὶ ὅπωσ
τὰς μετῶσ τὰ γάρμωσ, τὰ μετῶσ δὴ καὶ τῶσ φοραῖσ
δὴ τὰ μάλω λαβαδῶσ καὶ ὅπωσ αἱ πλωχοί τὰς φῆρωσ τὰ
γάρμωσ, ἢ τ̄ τῶσ ἀρπάζωσ ἢ μετῶσ ἰσότησ, &c.
Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 334. ὅτι δὴ γάρμωσ
τὸ κέρμασιν. Ubi Gr. Cod. ἐπὶ γδ ἀφγυρίω τῶτω πω-
σιν. Historia B. lifarij MS.

Δίδα τωσ γάρμωσ πολλὰ, καὶ ἀμετρίτω λογάσιν.
Historia Apollonij Tyrij :

Καὶ γάρμωσ τ̄ ἰβηλα σ̄ε π̄ω κωσλοπύλα.
Rursum :

Ἄσπ̄ε κελὸσ τὰ γάρμωσ π̄ω τὰ μεγαλῶσ.
Vide in χαρτῶ, Fr. Richardum part. 1. pag. 186. Sal-
masium de Usuris pag. 581. & Gloss. med. Lat. in
Sianna.

Σταμνοκρία, Moneta. Idem Ptochoprodromus ex
Cod. Reg. MS.

Οἶρω ἢ Ἠλαχίωσ τυρῶν, ἄλλωσ σταμνοκρίασ
Καὶ δὴ με τὰ προσιθῶμαι καὶ τὸ τι να πωζῶσ.
τὰ ΣΤΑΜΕΝΙΑ, Fenestra valvula, αἱ τ̄ θυ-
ρίδ̄ Διαλῶσ.

ΣΤΑΜΙΝΑΡΙΑ, Staminaria, seu tabulata na-
vis, ligna erecta circa Pericopium navis, σαμίνωσ. Eu-
stathius Od. u. p. 1533. οἱ ἢ φασιν ὅτι σαμίνωσ τὰ ἐσ τῶ
πλωῶ ἰξίχοσ τὰ ἰβηλα ξύλα τ̄ καὶ τὸ περίκωσ τῶτω ἢ
φῆσ ἢ λῆσ μίχρ̄ καὶ τῶσ ἐσ λωίωσ, ἴβη σαμινάσ τὰ
τοιῦτὰ λγῶσ. Vide Σταμνοκρίασ.

ΣΤΑΜΙΟΝ, pro Σταμῶσ. Ὑψηλ, Ἠγάτια. Glos-
sæ Græcobarb. τὰ κερματῶσ ἀγῆσ, ὅσων σάμια, κο-
ρίθωσ, λαγίθωσ, πῶσασ. Occurrit in Typico S. Sa-
bæ cap. 1. pag. 3. v.

ΣΤΑΜΠΙΝΟΣ, Impressum, Ital. σαμπάτα. Oc-
currit non semel in indice MS. Bibl. Monasterij
S. Trinitatis insula Chalcæ.

ΣΤΑΝΙΚΟΣ, Violentus, Coactus, Inpeditus,
Malaxus in Hist. Patr. p. 167. ἀμν τῶτω ὅτῶ ἐσάμωσ,
ἰβη σαμινάσ μεσ.

Στανιῶσ, Coacti, inpediti, vi, αεσῶσ, καὶ γνῶμῶσ.
Glossæ Græcobarb. δυναστικῶσ, σαμινῶσ, idem Mala-
xus, de Gennadio Scholario : ἢ σαμινῶσ ἐσπ̄ ἰκαμωσ
αὐτ̄ Πατριάρχωσ. Et in Chron. MS. pag. 1023. ὅτω τῶσ
ἐπῆρωσ σαμινῶσ δὴ τὸ μίρ̄ τ̄ Μαύρωσ θαλάσσωσ.

Στανῶσ, Στανῶσ, idem quod Στανιῶσ. Fabulæ Æso-
pi Græcobarb. p. 77. ἀμν ὅτῶ ἰβη πλωσίωσ σαμῶσ τῶσ σ̄ε-
κωσ, καὶ πλωσίωσ ὡσ τὰ χίρωσ τ̄ ἰχθῶσ. Historia
Apollonij Tyrij :

Εἴτωσ χλῶσ τὸ θέλωσ τὰ φῆσ τὸ δικοῦσ,
Καὶ τὸ θέλωσ ὁ κῆρ̄ τικ, τὰ κέρμα ἢ σαμῶσ τικ.

Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 5.

Καὶ τῶσ σαμῶσ με πωλωμῶ, κέρμα πωλῶσ θλωμῶσ.
Ibidem :

Θέλωσ ἰβη πλωσίωσ κωτῶ με τὸ σαμῶσ τικ.
Στανιῶσ, Sistere, ἰσδωσ.

ΣΤΑΝΝΙΟΝ, Stannum, κασσίτεροσ. Στάνωσ, apud
Agapium in Geoponico cap. 104. Σταμιαζωσ, Στα-
νιῶσ, Stanno illinere, κασσίτερον.

ΣΤΑΟΛΑ, Anonymus de Locis Hierosolym pag.
81. ὑπάρχων καὶ κελῶσ μαμαρῶσ ἐσπ̄, καὶ πωδῶσ
ὡλῶ ἰξ ἀπὶ τὰ σάλα' καὶ κῶτω ἰδαφ̄ ἰβη κελῶσ ἰσ.
Ubi Interpres : Sunt & columna martireora esto
extra stationes, & in pavimento columna federim.
ΣΤΑΟΥ, τὸ πωσῶσιν, in Lexico MS. ex Cod.
Reg. 1843.

ΣΤΑΠΑΡΟΣ, Glossæ Jattice MSS. ex Cod. Reg.
1673. ἄλλωσ ἀμμωσινῶσ, ὅσων ἰχων οἱ ἐκταρωσ, ἄλλωσ ἢ
λγῶσ ὅτῶ τὸ ἰσῆρωσ ἔσιν.

ΣΤΑΠΙΣ, pro σαπίσ. Jattosophium MS. ἀρῶσ
κλωσ, ἀμῶσ αλωσ, σαπίσ αἱ μαύρωσ, &c. Hermas Medi-
cus in Mathematicis MSS. κῶσ κῶσῶσ, ἰσῆρωσ, σα-
πῶσ ἀγῆσ, αἰσῶσ λῶσ, &c.

ΣΤΑΠΥΔΙΤΖΑ, fortè Staphys, seu pedicularia,
Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum :

Μαλίτζια ἢ ἢ φῶσασ, ἰσῶσ καὶ καρῶσ,
Καὶ σαπυδίτζασ χλωσῶσ, ἢ δὴ τὸ διακῶσ.

ΣΤΑΡΙ, Στάρι. Vide Σίλιρι.

ΣΤΑΣΙΑΡΙΣ, Refractorium equum, Gallis resisti,
qui scilicet resistit equitanti, & cum urgetur, stat
nec movetur. Anonymus in Rhetoricam Aristotelis
p. 36. ἢ ἢ δίδωσ μοι τ̄ ἰσῶσ, ὡσ αἱ τ̄ φῶσῶσ, ἢ σαπῶ-
μ, ὡσ ἄλλωσ πῶσ ἰσῶσ.

ΣΤΑΣΙΑΔΙΑ, Sedes, Cathedra, in Ecclesia,
Patriarche, Hegumeni & Monachorum. Demo-
trius Gemistus MS. de Sacra Patriarchæ Liturgia :
ὁ ἢ Πατριάρχῃσ κατῆρχῶσ, ἢ μὲν ἄλλωσ τ̄ ἰσῶσ
φορῶσ ἰσῶσ τ̄ σαπῶσ ἰσῶσ, &c. Philotheus Patr.
Constantinopolit. in Ordine sacri ministerij, pag. 4.
καὶ θυμῶσ π̄ω ἀγῶσ ἰσῶσ, π̄ω αἱ τὸ σαπῶσ τ̄ προ-
σῶσ, &c. Typicum S. Sabæ cap. 5. μ̄ ἢ τὸ πλωρῶ-
σαι τ̄ θυμῶσ, βαλῶσ μῶσῶσ ἰσῶσ τ̄ ἀγῶσ θυ-
μῶσ, ἢ αἱ τὰς χορῶσ, αἱ σῶσῶσ, ἀπῆρ̄ ὅτῶ τῶ
σαπῶσ ἰσῶσ. Infra pag. 5. de Monacho, qui serius ve-
nit in Ecclesiam : ὡσ ἰσῶσ αἱ τὸ σαπῶσ ἰσῶσ, τῶσ
μῶσῶσ τῶσ ἀδελφῶσ. cap. 10. καὶ ἀπῆρ̄ ἰσῶσ αἱ τὰ
ἰσῶσ σαπῶσ, ἄλλωσ &c. cap. 30. ἢ ἀσπαζῶσ τὰς
ἀγῶσ ἰσῶσ ἐσ τῶσ σαπῶσ ἰσῶσ ἢ ἰσῶσ. Marcus
Hieromon. de dubiis Typic. cap. 100. πρότερωσ ποῶσ
μῶσῶσ ἐσ τῶσ σαπῶσ τ̄ προσῶσ. Ita denique Pa-
chymeres lib. 8. cap. 15. σαπῶσ, Patriarchæ Cathedram
vocat. Euchologium ex Edit. Veneta : ἢ προ-
σῶσ αἱ ἀδελφῶσ τῶσ, ἀσπῶσ ἰσῶσ, (τὸ ἰσῶσ
ἰσῶσ) ὅτῶ τ̄ ἰσῶσ, ἢ τ̄ προσῶσ, ἢ καθῆσ τῶσ ἀδελ-
φῶσ ἐσ τῶσ σαπῶσ ἰσῶσ. Vide Goarum ad Euchol-
og. pag. 19. 31.

μοῦτε σάβλῳ ὑπῆρχον, ἐν δ' ἄλλοις αἰ ἰσχυρῶν ἔδρῳ.
 Theopneustus in Hippiatr. lib. 1. cap. 34. ἔστω αὐτὸ ἐν
 σάβλῳ μικρῷ, καὶ ἐν κύκλῳ αὐτῷ περιέκασα ἀκαπταί.
 Anonymus Combesifianus in Lacapeno num. 44. ἐν
 ξηνοδοχῶν καθίδρυσεν αἰς τὰ Μαυραῖα, καὶ σάβλῳ
 ποσῆας καὶ ὀσπῆτια κάλλιφα. Idem in Constantino
 Porphyrog. num. 19. ἐν τῷ μίλακλαδιῶν σάβλῳ
 αἰς γυροκομῶν. Occurrit etiam in Basilic. lib. 16. tit.
 1. cap. 13.

Σταβλίον, eadem notione. Florentintis in Geopon-
 ic. lib. 15. τῷ γὰρ σταβλίῳ χαρὸν τὸ αἶμα μὴ λαμβάνοιτο
 ὡσπερ πνίγη δίδλω.

Σταβυλαρίον, Stabularium, Caupo. Glossæ Basi-
 lic. Σταβυλαρίον, ὁ τὸ σταβλίον, ἔστιν καταστάσις ἐκχυμ-
 νιάτων.

ΣΤΑΥΡΪΔΑΙΝ, Perdicium, Helxine. Glossæ
 Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 1690. περδίον, σταυ-
 ρίδιον, ὕαντον, αἰ δὲ περιστρωμῆνα ἕρβῳ.

ΣΤΑΥΡΪΟΝ, Crux, Crucicula. Concilium
 Calchedonense Act. 10. σταυρία χρυσῶ καὶ ἀργυρῶ. Con-
 cil. Constantinopolit. sub Mena Act. 5. ubi plebs
 exclamat: τὸ σταυρὶν δός ἡμῶν, τὸ σταυρὸν ἰδύσασθε καὶ ἀν-
 θραξῶν. Ubi vetus Interpres: Cruciferum da nobis,
 &c. Id est, qui crucem in processibus Ecclesiasti-
 cis nobis præferat, cum seditiosi cruciferum pro-
 strassent, & crucem lapidibus impetiissent. Theo-
 phanes an. 7. Justinii Jun. ἀριστέως δὲ καὶ αἰς τῷ ἐκ-
 κλησίῳ τῷ ἀγίας Θεόδωρου τὰς δύο ἀψίδας, τὸ τε ἀρι-
 τε καὶ μεσομεθρίας ἐν τῷ μεγάλῳ ναῶ, καὶ ἰσοίσοι τῷ ἐκ-
 κλησίῳ καὶ σταυρῶν. Chron. MS. ab Adamo ad Leonem
 Philos. in Mauricio: ὑπὸ κτίσει καὶ τῶν τῷ ἀγίῳ
 τισσαράποισι ἕλα πλείονα τῷ σταυρῶ. Typicum MS. Mo-
 nasterij τῷ Κηχαρβιμῶν cap. 34. καθ' ἑκάστην τῷ σάββα-
 τῶν καὶ σταυρία ἐξάγει ἀποστομῆσαι ὑπὲρ τῶν ἀρσενικῶν
 γονίων, &c. Infra: καὶ καθ' ἑκάστην Κυριακῶν ἰτε-
 ρα σταυρία ἰπὸς τῶν κκομμηθῶν ἀποστομῆσαι. Ubi
 σταυρία, videntur esse processiones Ecclesiasticæ, ut
 & in Vita MS. S. Theodori Syceotæ: ἀθανάσιον δὲ
 τῷ λαῶν, ἔρχασθε κλονῆσαι τὰ σταυρία, καὶ σταυρῶν,
 διαμάτῃ φοβερῶ καὶ ἰλισηῶ ἰπὸς ἀκούσθημα. Infra: τῷ σταυ-
 ρῶν σεις μὲν πολλὰ σημαίνει ἡμῶν ἰδύσασθε. Nicephorus
 Presb. in Vita S. Andreæ Sali, MS. κατεχόσαν βασι-
 λῆ καὶ σταυρία ἀσραπτικῶ διαύγασον ἐκτίμωσαν. Rursum:
 ἐκῆθον δὲ ἀπὸ τῆς δρομαίας ἐν τῷ σταυρῶ, &c. Vi-
 ta MS. S. Stephani Junioris: καὶ δὲ ὑπὸ οἰκῶν ἐπὶ τὸ τῷ
 βασιλικῆς δημοσίας λαοφῶν πρῶτος, ἐν τῷ ἰδύσῃ καὶ ἰπὸς
 ἀγίῳ τὸ σταυρῶν, ἔξ δὲ ἀπὸς τὰ κἀτασθε μίση πῶν
 εὐμεγῆθον οἰκῶν ἀποστομῆσαι τὰ κῶντα. Adde Theo-
 phanem an. 6. Copronymi. Vide Gloss. med. Lat. in
 V. Crux, ubi processionem significat.

ΣΤΑΥΡΟΒΟΤΑΝΟΝ. Vide in Σταυρῶν.

ΣΤΑΥΡΟΡΑΘΑΝΑ. Vide in Γαίτανον.

ΣΤΑΥΡΟΔΟΧΟΝ. Vita S. Theodori Archi-
 mandritæ Syceorum, in Concilio Nicæno II. Act.
 4. ἀπὸ τῶν δὲ αὐτῶν ἐν τῷ εὐκλήριῳ αἶμα τῷ ἀγίῳ ἰωάννῃ
 τῷ Βασιλῆ, τῷ ὄσι πλάσιον τῷ χυρῶ, καὶ αἰτῶνται πρὸς
 τὰ ἄλλα τῷ θυσιαστήρι, ἰπὸς αὐτῶ, ἐν τῷ σταυρο-
 δόχῳ ἔσθῃ αἶμα τῷ σάββατῳ ἡμῶν ἰπὸς Χριστῶ. Ubi In-
 terpres: Porro super illud in receptaculo crucis sta-
 bat imago Salvatoris &c. Id est in loco ubi Crux
 collocari solet.

ΣΤΑΥΡΟΘΕΟΤΟΚΙΟΝ, nempe Τροπῶν,
 vel σταυροθῶν καὶ ὄν, Crucis & Deipara junctas
 laudes, vel saltem mixtam utriusque mentionem
 complectens. Triodium in Dominica Tyrophagi:
 Κοπὸν τῷ ἀσπῆρα, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ σταυροθῶν τῷ
 Θεόδωκῳ, αἰ δὲ, καὶ τῷ πτωδίῳ αἰς τῷ. ποίημα Χριστοφῶ
 τῷ Πρωτοσκηπτικῶ. Euchologium p. 188. Θεόδωκῶν, ὁ σταυ-
 ροθῶν.

ΣΤΑΥΡΟΠΑΤΑΙ. Vide in Σταυρῶν.

ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΝ, Equilem. Martyrium MS.
 S. Marini: ὁ δὲ βασιλικῆς ἰθυμῶν λίαν, καὶ ἐκίλῳσι ἰθῶν
 τὸ σταυροπήγιον, καὶ ἀπαχθῶναι τῷ μακαρίῳ παῖδα Μαρ-
 τῶν, καὶ ἰπὸς αὐτῶν ἰπὸς τῷ σταυροπήγι. Infra: ἐκίλῳσι αὐτῶ
 καθαρῶναι δὲ τῷ σταυροπήγι. Rursum: ὁ δὲ βασιλικῆς
 ἐκίλῳσι αὐτῶ ἰπὸς αὐτῶν ἰπὸς τῷ σταυροπήγι, καὶ ἐξῶνται
 λόγων δίδωται.

ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΝ, Iuxta figenda cruceis, seu
 Crucis defixionem in loco sacro, cum scilicet ædifica-
 tur & consecratur, proprie significat, juxta illud
 quod præcipitur in Justiniani Nov. 5. §. 1. (quod
 etiam refertur in lib. 4. Basil. tit. 1. cap. 1. & in Nov.
 67. cap. 1.) Episcopum, περὶ αὐτῶν ἐν αὐτῶ τὸ τῷ ἡμο-
 τῆρας σύμβολον στήριος, ædificationem inchoare de-
 bere: ubi Basilic. Eclog. 4. τῷ οἰκοδομῶν βυλομῶν μο-
 ναστήριον, προκαλῶν δὲ τῷ φασὶν τῷ ἰπὸς αὐτῶ, καὶ πῶν
 σταυροπήγιον. Vide Euchologium Goari pag. 607. 608.
 Chrysostomus Homil. in Baia: ποῖα πῶν αἰ μὴ ἔχουσα
 πῶν βασιλικῶν καὶ τῷ σταυρῶν 3 ποῖα ἐκίλῳσι αἰ μὴ τῷ σταυρῶ
 τῶν τῶν μῶν, Balsamon ad Can. 7. septimæ Synodi:
 αἰ μὴ πῶν τῷ θῶν αὐτῶν εὐχῶς μόνος καὶ σταυροπήγι τῷ
 καὶ χυρῶν ἔπῳσῃ: ὁ δὲ καθῶνται μῶ τῷ ἀπαρτισμῶ
 τῷ τῶν, ὅτι τῶν τῶ ἀνοῖξια καὶ ὁ ἐν θῶν τῶν. Adde eun-
 dem ad Can. 1. Pseudosynodi Photianæ pag. 33 1 edit.
 Oxon.

At posterioribus sæculis alia notione usurpatam
 hanc vocem observare est, scilicet pro eo jure,
 quod Patriarchæ competeat, in quacunque Duce-
 celi Episcopali Ecclesiam dedicandi & consecrandi,
 defixa in ea, quam in hunc finem mittebat; lignea
 cruce, in concha, tecto altate, cum inscriptione
 continente annum & diem, aliosque characteres tem-
 poris defixa eo in loco Crucis: cujus ritus vi, ipsa
 Ecclesia jam non Episcoporum, in quorum Duceceli
 extructa fuerat, jurisdictionis erat, sed tota Patriar-
 chæ, adeo ut visitatores in eam mitteret, illiusque
 solius ἀναφορά, seu in sacris Liturgiis commemoratio,
 fieret. Quæ quidem ab ordinatio exemptio, σταυρο-
 πῆγιον Πατριάρχῳ appellatur. Atque inde percipere
 est quæ fuerint monasteria illa Πατριάρχεια, de
 quibus quædam attigimus in Gloss. med. Lat. in V.
 Abbat, & Monasterium.

Hæc paulo latius explicanda: ac primo quidem
 delibanda quæ in Euchologio pag. 609. cap. τῷ σταυρο-
 πῆγιον, habentur: τὸ δὲ σταυροπήγιον τῷ ἄνω ἀναστή-
 ρῳ τῷ Πατριάρχῳ καὶ τῷ οἰκοδομῶν τῷ τῶν, καὶ τῷ γράμ-
 μα προτραπῆθῳ πρὸς τῷ Ἐξάρχῳ αὐτῶ, ἢ πρὸς τῶν τῷ ἀρ-
 χιεπίῳ, ἰπὸς τῷ θῶν αὐτῶν, καὶ καθαρῶναι, καὶ τῷ
 τῶν τῶν αὐτῶν ἰπὸς σταυροπήγιον πατριάρχειῳ. Addit
 deinde Notarium Patriarchæ hæcce verba Cruci in-
 scribere, in parte altera, Σταυροπήγιον Πατριάρχῳ
 ἀγίῳ ἰπὸς ὄνοματι τῷ ἀγίῳ τῷ δὲ, ἐν τῷ θῶν αὐτῶ πῶν
 τῷ δὲ, ἐν τῷ ἰπὸς αὐτῶ τῷ δὲ, ἐν τῷ ἰδύσῃ θῶν αὐτῶ, καὶ
 τῷ δὲ τῷ ἀγίῳ τῶν Πατριάρχῳ. Et in altera: ἰπὸς τῷ βασι-
 λικῆς τῷ ὄνοματι βασιλῶν ἡμῶν τῷ δὲ, καὶ μῶν αὐτῶ
 τῷ δὲ, ἐν τῶ τῷ δὲ. Missa à Patriarcha in hunc modum
 cruce, is ad quem mittitur, factis primum in fun-
 damentis extruendis fieri solitis precibus, quæ in eod-
 dem Euchologio describuntur pag. 606. cum ædem
 consecrat, hanc crucem tecto Sacram mensam defig-
 git, ita ut supra emineat, facta ad id oratione, ibi-
 dem descripta.

Jam verò Patriarchæ solius esse jus, ut σταυρο-
 πῆγιον date possit in quavis Provincia, modo jam Ec-
 clesia non sit ædificata, aut dedicata, sed in ædi-
 ficanda, docet in primis Mathæus Blastares in liti-
 π. cap. 8. τῷ δὲ Κοσταντινουπόλεως προῖδῳ ἔξῃσι καὶ ἐν τῶν
 τῷ ἄλλων θῶν αὐτῶν, ἐν αἰς ἐν τῶν προκαθῆρσεν ναῶν,
 σταυροπήγια δίδωται ἢ μῶν ἄλλα καὶ ἐν τῶν ἄλλοις θῶν
 τῶν θῶν αὐτῶν ἀποστομῆσαι ἰπὸς αὐτῶν, καὶ διορθῶσαι, καὶ
 πῶν

γέφυρας ἐπιπέδιον ἢ κρῖσιν, ἄσπιδας καὶ μισθίνας, καὶ ἑταίρους αἰμαρίσματα, καὶ αἰρίσαν αὐτὰς καὶ μὲν καθίστη δισβητικὴ τῆς ἰνυμῶν. Similia habet cap. 9. ut & Balsamon ad Can. 12. Concilij Sardicenis, & Eclogæ Leonis & Constantini tit. 3. §. 10.

Sed id ægrè semper tulere Episcopi, ut docet idem Balsamon ad Can. 3. 1. Apost. Extat in Jure Græcorum lib. 3. Sancitum Germani Patr. Constantinopolit. pag. 232. in quo queritur Artæ Episcopus monasterium extructum à suo Metropolitano in Arteni Diœcesi, ἐπὶ σκουροπύργῳ ejusdem Metropolitan: præterea quod dejecerit τὰ ἐκκλησιαστικά σκουροπύργα à suis monasteriis, (ea scilicet quæ sunt ab Episcopis cum consecrantur Ecclesiæ) cum τὰ σκουροπύργα παρ' ἐορίαν σκουροπύργῳ μόνῳ τῷ Πατριάρχῳ μεγαλότατι, ἢ τῷ Μητροπολιτῷ ὄντι competat. Presbytero etiam ex mandato Episcopi Staurapegium facere licet. Nicephorus Homologeta Can. 30. κατ' ἐπιτροπῶν ἢ ἐπιπέδων ποιεῖ σκουροπύργους καὶ σκουροπύργους.

In iis σκουροπύργῳ, seu Monasteriis Patriarchalibus; solius Patriarchæ nomen in sacris Liturgiis recitatur. Sancitum aliud ejusdem Germani Patr. Constantinop. quo id privilegij uni Patriarchæ assecritur: ὡς ἀποφασίζετο τῷ Πατριάρχῳ ὁ ὀνομασθέντι ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἐπιτροπῶν τῶν ἐκκλησιῶν, ἐν οἷς ἢ ἀντιγρηγορῶν ἢ σκουροπύργῳ Πατριάρχῳ ἐξάγει, καὶ μοναστήρια ὄντι. καὶ ἐκκλησιῶν καθολικῆ, καὶ ἐκκλησιῶν ὀρθοδόξων. Ita ut Diœcesis antistiti in iis sacram Liturgiam celebrare, vel Abbatem benedicere, aut aliud quippiam quod ad spirituales jurisdictionem pertinet, exequi non liceat. Sed & qui Abbates in iis præficiuntur, Πατριάρχικοι habentur, & appellantur, eoque nomine Exarchi Monasteriorum jurisdictioni subditi. Quo in Sancito pag. 237. 238. ejusmodi monasteria, μὲν Πατριάρχεια, vel ἐπὶ σκουροπύργῳ Πατριάρχικῆσιν ὀνομασθέντι dicuntur: de quibus præterea extant sancita Manuëlis Charitopuli, Alexij & Georgij Xiphilini Patr. Constantinopolit. pag. 242. 255. 283. quibus addenda Theophylacti Bulgaricæ Archiep. Epist. 17. pag. 40. edit. Meursij, & quæ habet Crusius in Turco-græcia lib. 4. Epist. 16. 17. 18. denique Balsamon in Medit. de Chartophylace: ὅθεν τῶν καὶ τῷ πᾶσι τῶν οἰκουμένων ἐκ τῶν Πατριάρχεια καθ' ἑαυτὰ καὶ ἐκ τῆσιν σκουροπύργῳ. Ea verò describit ὁ ἄρχων τῶν ἐκκλησιῶν, ut est in Catalogo officiorum Allariano & Medoniano: ἡ δὲ ἰσχύς καὶ τὰ ἐπιτροπῶν.

Sed Patriarchale istud privilegium abrogavit Michael Palzologus Imp. ea Novella, quam attigit Pachymeres lib. 6. cap. 11. ὅπως βασιλικὴ παρά προβαίνον ἐπὶ τοῖς σκουροπύργῳ. Deinde: ὁ βασιλεὺς γὰρ παρά βασιλεῦσιν, ἀλλὰ τῷ πᾶσι διοικητικῶν καὶ τακτικῶν, καὶ τὸ τὰ ἐπιτροπῶν Πατριάρχεια, ὅσα ἐν χύμα καὶ μόνῳ, ἐπὶ τῶν ἐπιτροπῶν, ὡς αἰ ἐορίαν ἢ τιλῶν. ἑαλέμα γὰρ ἰφαινόσο, καὶ ὅσα κατόπισ ἐν παλαιῶν ἡμερῶν, ὑπερίστω κειμένη τῷ Κωνσταντινουπόλεως δίκασιν, μὲν τῶν ἄλλῶν, ἢ λιζῶν, ὡς καλῶς τῷ Πατριάρχῳ τὸ οἰκουμένον, ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐπιτροπῶν, καὶ Κωνσταντῶν, μὲν ἐορίαν ἔχει καὶ τῶν τυχόντων ἐπιτροπῶν, προσέμου. Vide cap. 10. exte. Laudantur ab Allatio in Dissertat. de Georgijs pag. 342. Synodalia statuta de Staurapegijs sub an. 1192. ab Eustathio Chandreno Magnæ Ecclesiæ Chartophylace subscripta apud Manuelem Malaxum in Nomocanone, communi Græcorum lingua conscripto, cap. 483. De Staurapegijs scripte præterea Meursius in Gloss. Gretzerus tom. 1. de Cruce lib. 2. cap. 8. & in Apolog. pro S. Cruce cap. 8. Goarus ad Eucolog. Morinus de Ordinat. p. 2510. Possinus ad Pachymerem in Gloss. tom. 1. Altaetra in asceticis pag. 396. &c

ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΑΓΓΗΣΙΣ. Ita appellatur Dominica tertia ἢ Νεσῶν, seu Quadragesima, in qua celebrant Græci S. Crucis adorationem. Hujusce instituti rationem describit Synaxarium Triodij, hac die, ubi & Adorationis ritum pluribus prosequitur idem Triodium & Anthologium, ut & Methodius Novarum Patrarum Episcopus. Evagtius lib. 4. cap. 26. ὅπως ὁ Θεοφύλακτος ἡμῶν τὰ χροῖα, τὸ ἄφθαστος καθάριος ἰσχυροτάτητος ἢ σκουρὸν ἑξήτοι ἑπιπέδων, πάντων ἢ θαῦν ἀνακτόρων περιπέδων, ὡσπερ ἐν τῷ κυριακῆ ἢ ἀποκριτικῶν ἡμερῶν ὄντι. Theophylactus Bulgaricæ Archiep. Homil. in Adorat. S. Crucis in media juniorum Hebdomada: τὸ δ' ἐν τῷ μισότατι ἢ νηστῆσιν ἡμερῶν πρόδοξον ὅπως αἰς προσκυνοῦσιν (ἢ σκουροπύργῳ) &c. Infrā: ἐν τῷ μίση νομοβιβλῶναι πάνδημον ἢ προσκυνοῦσιν. Idem Triodium sabbato 3. Hebdom. jejun. τῷ σαββάτῳ ἑπιπέδων ἢ Σταυροπροσκύνησις, &c. 4. Feria ejusdem Hebdom. ἢ ἡ σκουροπροσκύνησις, ἢ ἐν τῷ πρώτῳ ἡμέρ. ἐν τῷ ἑταίρῳ τὰ προσκυνοῦσιν τριπέδων. Κυριακῆ ἢ Προσκύνησις, apud Theophanem Cerameunt. Homil. 22. Sguropulum in Hist. Concilij Florent. sect. 12. cap. 1. & Codinum de Off. cap. 9. num. 1. Descripsit Gretzerus in libris de Cruce varias Homilias, atque in iis Homiliam Philothei Patr. Constantinop. αἰς τρίτῳ ἢ νηστῆσιν Κυριακῆ, ἢ ἢ Σταυροπροσκύνησις. Laudatur alia Macarij Chrysocephali eodem pene titulo, αἰς πᾶσι τρίτῳ Κυριακῆ ἢ νηστῆσιν, ἐν τῷ κατ' ἑταίρῳ ἢ τῷ τιμῆσιν σκουρὸν τιλῶν προσκυνοῦσιν. Vide Γλωσσ.

ΣΤΑΥΡΟΣΗΜΕΙΩΤΑΙ, Cruce signati, scilicet ad expeditiones sacras, apud Interpretem Concilij Lateran. an. 1215.

ΣΤΑΥΡΟΡΙΞΟΝ, Alisma, Damasonium, de quo præ cæteris Ruellius lib. 3. cap. 73. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 1177. δαμασονιον, αἰ τῶν σκουροπύργῳ. leg. videtur σκουροπύργῳ, quod ejus radix crucis figuram efficiat. In aliis,

Σταυροβόταν, δαμασονιον. Anonymus MS. de Avibus: ἡ τῶν ἑταίρῳ τῶν σκουροπύργῳ. καὶ ὁ βασιλεὺς ἰσχυρῶν. καὶ ὁ τῶν σκουροπύργῳ κεφαλῆ, &c.

ΣΤΑΥΡΟΣ, Cruce, dicitur longior ille Bacillus autem in cruce supernè desinens; quem Imperator in dextra semper portat, instar sceptri. Codinus de Offic. Palat. cap. 6. num. 37. τῷ ἢ ἡ σκουροπύργῳ ἐν δεξιῶν ἑταίρῳ, ἐν τῷ τῷ ἑταίρῳ βλάττει κούδοις κούδοις, δεινότητι καὶ ματῶν, ὁ βασιλεὺς ἔχει χύμα ὅντι; καὶ καλεῖται Ασπία. Et cap. 17. num. 34. de Imp. καὶ τῷ ἑταίρῳ δεξιῶν χροῖα καλεῖται ἢ σκουροπύργῳ, ὡς σκωπῶν ἐν κούδοις ἢ Βασιλεῦσιν, ὅταν τὸ σίγμα φορῶν τῷ ἢ ἑταίρῳ κατὰ τῶν ἑταίρῳ. Vide Dissertat. de Imp. Constantinopolit. Nomismatibus. n. 13.

Σταυρῆς, Nota musica hodierna, apud Rutgerium lib. 2. Var. lect. c. 11. exte.

ΣΤΑΥΡΟΥΣ ποιεῖν, Cruce subscribere, de quo more egimus in Gloss. med. Lat. in V. Cruce. Leonis Nov. 72. καὶ τῷ ἢ σκουροπύργῳ ἢ ἑταίρῳ σκουροπύργῳ τῶν γραμμάτων. Nicetas Paphlago in Vita Ignatij Patr. Constantinop. αἰς τῷ ἢ ἑταίρῳ χροῖα ὁ μαρτυροῦσιν κούδοις, καὶ χροῖα λαβαῖ, ἰσχυρῶν ὡς δὲ ἐπὶ σκουροπύργῳ, &c. Nicetas Episc. Theflatonice in Responf. pag. 347. ὁ τῶν ἡμερῶν, ἢ καὶ λαίκες σκουροπύργῳ ἢ σκουροπύργῳ ἢ καὶ ἀρχοῦσιν, ἢ καὶ ἰδιωτικῶν αἰσῶν, ἢ τῶν τυχόντων ἐπιτροπῶν, σκουροπύργῳ κατὰ τῶν ἐπιτροπῶν ποιῶν, ἢ καὶ σκουροπύργῳ κατ' αἰσῶν, ἢ καὶ λαοσυνταξίας ἐπιτροπῶν, τῶν ἐπιτροπῶν ὄντων. Leo Grammaticus pag. 461. & Symeon Logotheta in Michaeli Theophili F. num. 40. καὶ τῷ Πατριάρχῳ ἑταίρῳ τὰ τιμῶν σίγμα καὶ αἰσῶν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἰσχυρῶν. χαίροντες ἐπὶ Βασιλεῦσιν ἢ Βασιλεῦσιν τῶν τιμῶν ὑπερβαῖον σκουροπύργῳ, &c. Scribit Nicephorus Gregoras lib. 9.

stragarunt aliarum Ecclesiarum Officiales precipui, extremis saeculis; Certè in Thessalonicensi, Joanne Cantacuzeno imperante, si oportet & Thessalonicum...

ΣΤΑΥΡΟΦΥΛΑΣ, Custos Crucis, quæ scilicet Hierosolymis asservabatur: Clericus, vel Presbyter, cui illius servandæ cura incumberebat. Joannes Moschus in Limonar. cap. 49. ubi de re S. Anastaseos Hierosol. dicitur...

ΣΤΑΥΡΩΝΕΙΝ, Crucifigere, a σταυρῶν. Item Cruce signare. Catalogus Officior. M. Eccl. Allatianus: et dicitur dicitur...

ΣΤΑΥΡΩΣΙΜΟΣ ἡμέρα, dicitur Festum exaltationis S. Crucis, & τῆς ἑορτῆς τῆς ζωοποιῆ, in Nomocanone Coteleriano num. 418.

Σταυρώσιμος ἡμέραι præterea dicuntur dies Passionis Christi memoratè dicati, seu Majoris Hebdomadæ. Psellus de Operat. demon. pag. 62. λέγει τὰς σταυρώσιμους τῆς ἡμερῶν, καὶ αὐτῶν πῶς περ ἡμᾶς σπῆται ἀνάστασις, &c.

Σταυρώσιμα, Troparia, vel Canones in honorem S. Crucis. Triodium Fet. 6. hebdom. 1. jejun. τῆ παρασκευῆ & ἀΐθρομαδῶ, πρὸ τῆς ἑορτῆς τῆς σταυρώσεως...

Σταυρωσασίσιμα, Canones, vel Troparia in honorem S. Crucis & S. Resurrectionis. Typicum S. Sabæ cap. 1. ἵστίον ἐστὶ ἰσθμῶν ὁ ἀγῶν & μύστα, κατὰ τὴν ἀνάστασιν...

ΣΤΑΥΡΩΤΟΙ, τοῖοι, vel Σταυρωθῶς edificate sacre ædes dicuntur, quæ intus in structura, crucis formam exhibent, πλῆθει σταυρώσεως τέτραχα τιμηθῆσαι, ut est apud Gregorium Nazianzenum...

— paterius septa facelli, Quæ Crucis in speciem pulcrè fabricatâ manebant.

Σταυροβολοκλιμαῖος, Tbolus in modum Crucis efformatus, apud Anonymum de Locis Hierosol. cap. 7: καὶ ὁ Γολγοθᾶς σταυροβολοκλιμαῖος. Infia: & σταυροβολοκλιμαῖος, καὶ καμάραι ἐπὶ τῶν λ...

ΣΤΑΥΡΩΜΑ. Vide in Σταβάρω. Σταφίδα, ὕνα πασσα, Σταφί. Σταφιδιάζω, ὕνα sole durare, Σταφιδῶν.

Σταφιδιχρῶς, Ex uniu passis satens. Ptochoprodromus de sua paupertate; MS.

Ὅτε μὴ ἴδωσιν ἕθρον, ὅτε μὴ δαμῶν ματάρων, λατῆρον ἐκτὸς λατῆρων οὐκ ἔστωσιν ἡμεῖς, τῶν ἐκδραμῶν πᾶσι, καὶ μὴ παχωμῶν τῶν ὅσων σταφιδιχρῶν, τῶν ἀρροαχμῶν.

Vide Χρῶς. ΣΤΑΦΥΛΑΡΜΙΑ, ὕνα μυτιὰ seu salsugine condita, apud Agapium in Geopon. cap. 186.

ΣΤΑΦΥΛΙΣ. Vide Παζηνάειον.

ΣΤΑΦΥΛΟΣΠΑΣΤΟΝ, Instrumenti genus, quo unguis in Gurgulio attollitur. Nonus de Morbor. curat. cap. 122. Ἐστὶ ἡ σταφυλοπάστω ποιῆσις.

ΣΤΑΧΕΪΤΗΣ. Rhuzanus in Paraphrasi Vaticin. ἐστὶ ἔλθῃ ὁ σταχῆς, καὶ σωτηρίαν ταῖς λαοῖς.

ΣΤΑΧΟΣ, Nardus Indica, Syriaca. Glossæ Jætriciæ MSS. Νάρδος Συριακὴ, τὸ σταχῶ. Rursus: Νάρδος Ἰνδική, τὸ σταχῶ. Alibi: Νάρδος Συριακὴ, Νάρδος σταχῶ. Neophytus Monachus MS. Νάρδος Συριακὴ, τὸ σταχῶ. Vide Salsasium ad Plin. p. 1060.

ΣΤΑΧΥΣ, Lumbus. Eustathius: ἐστὶ τῆς αὐτῆς ἰατρικῆς βιβλίου καὶ ὁ σταχῆς ἐστὶ μέρος ἐμμελῆς ὑπὸ καμάρῳ, ὁ καὶ πολλοὺς ἀσθεῖς τῶν ὀφθαλμῶν, ὡς οὗτος, ἢ πρόσθεν σταχῶ φασὶ τὰ ἀεὶ τὰς ψυχὰς. Vide Pollucem & al.

ΣΤΑΧΩΝΕΙΝ, Librum compingere, καταπλεῖν νότον γραφῶν, apud Galenum de libris suis. Agapius in Geopon. cap. 198. καὶ κάμῳ πᾶσι δωματῶ, καὶ σταχῶ τας βιβλίας χερσὶ σπῆται.

Σταχιδᾶς, Compactores, seu ut vulgo dicimus, Religatores librorum. Idem Agapius cap. 227. βάλει αὐτὸ πρὸς τὴν ἀεραὶ & ἰσθμῶν χερσὶ, ὅσων ἐκείνα ὀπὸ μίπῳσιν οἱ σταχιδᾶς & βιβλίων.

ΣΤΕΑΤΟΝ, πτό σταῖαρ, Adeps. Zosimus Pano-polita, seu Anonymus MS. de rotundandis margaritis: & ἔμβασον σταῖον ἴσῳ πρὸς βελῶν μίξῃ.

ΣΤΕΓΑΙ, Contignationes, Tabulata: vox frequens in libris J C. Græcor. Hinc σταγῆρον, domus triplici contignatione constans, apud Theophan. an. 40. Theodosij jun. Ita πύλας σταγῆρον, an. 8. Justinii Thracis: σταγῆρον, apud alios.

ΣΤΕΓΝΑΤΟΝ, Patina. Anonymus de Oxy-melle: & μὴ τὰυτὰ ὄρεσθαι τὸ ὕδωρ, & τὸ καθυζομένον κατῶ, πρὸς τὸ ἕλθον & σταγῆρον, λαβῶν ἔχει αὐτὸ σφῆλαι.

ΣΤΕΓΟΝΟΜΙΟΝ, in Glossis Basilic. τὸ ἐσθῆσιον, Pretium conductæ domus. Nov. 88. Justin. c. 1. ἕλθῃα μὴλλοισιν τὰ σταγῆρον πρὸς τὸ ἐσθῆσιον λαμβάνουσιν. Eustathius Odysl. 5. καὶ τὸ σταγῆρον, ὁ δὲ δολοῖ, φασὶ παρ ἡμῶν μὴ τὸ τῶν ἐστὶ ἰσθμῶν; παρ Ἀθηναίων ἢ τὸ μῆδον & παρδοχῶν. Auctor MS. Vitz S. Marciani Oeconomii: ἕλθῃ ὁ σταγῆρον & ἀφαιροῦσθαι ἐξ ἀποκρῆστων, & τὸ ὑπό τῆς μεγάλης φουρῆς καταπλεῖν πᾶσι ἀποκρῆστων ἐκ μακρῶν λαχῶν, ἀφαιροῦσθαι τε τοῖς σταγῆρον καὶ τὸ σταγῆρον πρὸς τὸ ἐσθῆσιον. Occurrit præterea in Basilic. 10. 2. pag. 214. 436. apud Harmenopol. lib. 2. tit. 1. §. 12. tit. 3. tit. 8. §. 68. &c. Vide Cujacium lib. 6. observ. cap. 6. & supra in σταγῆρον. Lycophron pag. 169. σταγῆρον ὄρεσθαι gallinas vocat, τὰς ἐστὶ αἰὲν νομομῆτας.

ΣΤΕΓΩΣΤΙΑ. Maximus Cythar. in Synaxar. 3. Julij : ἰβιαζί τω τῆ κατὰ σελήνην ἀς τὸ καλλίωτον πλὴν καμάρων τ' ἑξαετίας, ὅπου ἦναι τὰ ἐσθώτερα μέρη.

ΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ, Foramen securis per quod mambrium inferitur. Eustathius Odysl. 4. pag. 1531. Στάλας, ἡ δὲ ἄνω, τὸ ἐπίρριον ξύλον ἀς πλὴν θυλακῶν λιγομύλων φαλακῶν, ἦναι ἀς πλὴν ὀπλῶν τ' σιδῆρον ἢ φυλάκων μίχρη τ' νύκτ' ἢ λήξῃ, Σταλάσιον λιγομύλον ὅθεν τὰς πολυλῶς, ἡ δὲ φαλακῶν, ἦναι ὀπλῶν, οἱ μὲν παλαροί, καὶ τῆμα ἰρμυόσται. Damascenus Hieromon. ferm. 3. ἐκὰς κόπτοντες τὰ ξύλα, ἔπειτα δὲ ἰσὺ φυλάκῃ τὸ σιδῆρον τ' πελακίον. Vide Στίλιον, & Στάλας.

ΣΤΕΚΕΙΝ, Sticare, versari, commorari, ἰσθῆναι, διαζῆναι, ὑψιστάσαι. Glossa Græcobarb. Ἄσκησις, ὁ ἀπὸ τ' θυρῶν ἰσθῆς βακίος ἐν σχήματι κίονος τὸ θυσιασθῆναι ὅπου σίκα ἐμπαρῆς τ' ἑσπερῆσι ἀς σχῆμα τ' κίονος. Nomocanon laudatus ab Allatio in lib. de Origenat. Græcor. n. 12. ἄλλοι φορὰ τ' βλάπτου ἀς σφάτων, καὶ περιπέλα, ἢ σίκα. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Ἐξίσταται οἱ ἄλλοι ἐκὰς ἀποκισμοῦσι. Historia Apollonij Tyrij : Κ' ἔνα κλοδῆνα σίκα. ἀς τὰ δικά τε χεῖρα.

Joannes Glycas de Vanitate vitæ : σίκα σ' ἐκῆτον τ' ἀριπλῶν, ὅπου μας θίλει κρῖσι.

Στίλιον, eadem notione semel occurrit in Epistolis S. Pauli, quæ ex vocibus vulgaribus, quibus passim scater Novum Testamentum, censetur. Olympiodorus pag. 196. apud Photium, de Joanne Tyranno : ἰσὺ ἢ καὶ τ' ἀναρῆστας ἡμερῶν, ἰρῆθαι ὡσπερ δὲ τῆσ' ἀποκιστικῶν πραχθῆναι, Πίπλι, ἢ σίκα. καὶ τὸ πλῆθος ὡσπερ ἀναλύσει τὸ ῥῆμα, ἀναφανῶσι, Στίλιον, ἢ πῆλιν. Testamentum Salomonis MS: καὶ ἰσὺ σίκα. ἀπὸ τ' θυρῶν τ' βασιλείας σκ. Auctor Incertus post Theophanem pag. 429. ἰταλιπύρσιον ἐν τῷ καύσωνι σίκα. ἀπὸ τ' θυρῶν. Catalogus Offic. M. Eccl. Medoniana : ὁ μὲν σκ Οὐκιστικῶν φορῶν τὸ σίκα. ἀπὸ τ' θυρῶν, ἢ σίκα. ἐν τῷ διζῆ τ' ἀγίας σφαπῆς, ὅταν λαύρηθῃ. Vide Theophan. an. 2. Constantis filij Heraclij.

Ἰσθῆται. Stephanus Sachleces in Narrationibus MSS.

Καὶ ὅταν παρῆναι, καὶ ἰρῆσθῃ, καὶ ῥῆθῃ πῶς ἰσθῆται. Infra :

Καὶ γὰρ θυρῶν πῶς σφῆται, ἢ ὡσαν θυρῶν ἰσθῆται. ΣΤΕΚΟΥΑΙ, Consolida major, Σύμφυτος. Vide Petr. Belon. lib. 1. obs. cap. 18.

ΣΤΕΛΕΝΕΙΝ, Στίλιον, Misterere, Στίλιον, occurrit non semel in Epistolis Græcorum recentiorum in Turcogr. Crisij.

ΣΤΕΛΕΘΣ, Mambrium securis, apud Auctor. Etymologici. Martyrium MS. S. Hieronis : ταχῆς ἀγροικῆς, ἀς ἦσθ, τ' σίκα. ἀπὸ τ' μὲν χῆρας δικάλλος ἐκβαλῶν, τῶν τῶν ἐπίσθῃς ἡμῶν.

Σταλάς, eadem notione. Codinus de Offic. Palat. cap. 4. n. 58. φέρα ἢ ἀπὸ δικάλλου, ἡ δὲ ἰσθῆτικῶς καλῶσι Ματζῆνα, ἀρῆσαν, κίχουσαμῆναι, ἢ ὁ σίκα. ἀπὸ τ' θυρῶν τ' βασιλείας σκ. Vide Σταλάσιον.

ΣΤΕΛΛΙΟΝΑΤΟΥΣ, Stellionatus, Ἐπίθισσι, κακῆρῃ, in Glossis Basilic. Occurrit apud Harmonopol. lib. 6. tit. 15. & in Basilicis.

ΣΤΕΜΜΑ, ita appellabant Græci Byzantini Camelaucium illud constantinianum, quo deinceps Augusti caput redimiti cernuntur, tum in eorum nomismatibus, tum in eorum figuris : & cujusmodi describitur ab Anna Comnena lib. 3. Alexiad. loco in V. σίκα. ἀπὸ τ' θυρῶν, allato. Codinus de Offic. Palat. cap. 6. num. 33. δὲ ἢ γινώσκων ὅτι καλῶν νύκτ' Στέμμα, ἀνομαζῆσθαι πάλαι διαδῆμα. τῶν τῶν ἡ δὲ βασιλῆος μὲν λῆθαι καὶ μαρῆσθαι, καὶ τὸ τ' βασιλῆος ἀποκιστικῶν κίονος μὲν, δικάλλου δ' ὀπίσθῃ ἀπὸ τ' ἰσθῆτικῶν, (δὲ καὶ ἀκαλῶν

διαδῆμα) ὅτι ἐν τ' καὶ μὲν ἀνομαζῆσθαι, ἰσθῆται ὅτι ὀπίσθῃ πλὴν σίκα. καὶ ἀνομαζῆσθαι Στέμμα. Idem cap. 10. num. 6. ἦτα ὁ βασιλῆος, ἢ ὁ ἰσθῆτικῶς ὁ βασιλῆος ὁ παρατύχοι, ἀς δὲ ἰσθῆτικῶς ὅτι, φέρα σίκα. ἀπὸ τ' θυρῶν, ἀς ὁ πατῆρ, &c. Adde cap. 17. num. 19. 27. 34. 42. De coronæ Imperatoris specie intelligendus Theophanes an. 19. Mauricij : Σφῆρα ἀγῆσθαι ἢ γινώσκων ἀνομαζῆσθαι γινώσκων Μαυρῆσι σίκα. ἀπὸ τ' θυρῶν ἀνομαζῆσθαι, ἀπὸ τ' θυρῶν ἀς πλὴν ἀκαλῶν, καὶ θῆσθαι τῶν πρῶσθαι, καὶ ἐκρίσθαι αὐτὸ ἰσθῆτικῶς τ' ἀγῆσθαι σφαπῆς ὅθεν διχαλάσι ἀνομαζῆσθαι σίκα. ἀπὸ τ' θυρῶν. Anonymus Combesianus in Porphyrog. num. 15. τὰς βασιλικῶς σίκα. ἀς τὰ ἐκπάλαι σίκα. ἀπὸ τ' θυρῶν ἀνομαζῆσθαι ἀνομαζῆσθαι διαδῆμα. Michael Pfellus in Hist. MS. ubi de Isaacio Comneno, Cesare appellato : ἀλλὰ ἢ σίκα. ἀπὸ τ' θυρῶν λαμῆσθαι, σίκα. ἀπὸ τ' θυρῶν πλὴν κεφαλῆ ἀνομαζῆσθαι, ἢ καὶ μὴ τὸ τοῦτον τὸ σχῆμα τ' καὶ σίκα. Constantinus Manasses :

Τί μοι ἰσθῆτικῶς πολύχου, πῶ τὰ σίκα. ἀπὸ τ' θυρῶν ἀνομαζῆσθαι Achmes cap. 147. τὸ σίκα. ἀπὸ τ' θυρῶν βασιλῆος κρῖσι καλῶν ὅθεν σίκα. ἀπὸ τ' θυρῶν ἀνομαζῆσθαι βασιλῆος. Adde cap. 148. 260.

Σιμαματόζουρον : ita appellat coronam Despotatum Codinus cap. 18. num. 4. à quo sic describitur : ἀνομαζῆσθαι ὅθεν ὁ βασιλῆος ἀνομαζῆσθαι ἀνομαζῆσθαι τῆ ἀπὸ κεφαλῆ σίκα. ἀπὸ τ' θυρῶν καὶ μαρῆσθαι, ἰσθῆται καμῆρας μικρῆς τῆσθαι ἰσθῆτικῶς τὸ καὶ ὀπίσθῃ, ἢ ἐκ πλάγιον, ἢ ἄρα ὁ χροῦσθαι βασιλῆος ἰσθῆτικῶς ἢ ἢ γινώσκων τῶν καὶ ὅθεν, ἰσθῆτικῶς μόνον ἀς δὲ σίκα. ἀπὸ τ' θυρῶν καλῶν καὶ σίκα. ἀπὸ τ' θυρῶν. De hac corona Despotica, sic Georg. Acropolita in Chron. cap. 77. ubi de Michael Palæologo Despota creato : καὶ πρῶτα μὲν ἐν τῷ Διοσκουρίδῃ τῶν ἀνομαζῆσθαι ἀνομαζῆσθαι, ἢ τῶν ἀνομαζῆσθαι τῶν τῶν ἀνομαζῆσθαι κεφαλῆ. Vide infra in Στίλιον, & Dissertat. 24. ad Joinvillam.

ΣΤΕΜΦΙ, Prophetis, Polyzonum, apud Apul. c. 18. & Interpol. Dioscor. cap. 586.

ΣΤΕΝΑΔΑ, Sempia, Via angustior. Portius : Στενάδα, Στινόςραλον, Diverticulum, Καλαζῶγιον, παροδῆσθαι, ἀπὸ τ' θυρῶν, παρατροπή. Vide Στῆται.

ΣΤΕΝΙΤΑΙ, qui circa Steno seu Fretum, quod Byzantium inter & Pontum interjacet, habitant, & quod τ' ἀγῆσθαι τ' ἑξῆσθαι vocat Constantinus in Basilio num. 93. ed. Comb. Joannes Damascenus lib. 2. Orthod. fid. c. 25. ἦτα ἢ Παραποικῆ ἀγῆσθαι ἀς χαλκῆσθαι ἢ Βυζάντιον, ἢ τὰ τῶν σίκα, ἀπὸ τ' θυρῶν ὁ Πόλις ἀγῆσθαι. Concil. Constantinop. IV. pag. 1404. τ' φῶσθαι ἐν τ' καλυμῆσθαι σίκα ἀνομαζῆσθαι πρῶσθαι τὰ βασιλῆος Στινῆ πλῆσθαι, ναυτῶν qui in in Steno navigant, apud Constantin. de Adm. Imp. cap. 51. Vide Nostram Constantinopolim. Christ. lib. 4. sect. 1. num. 1.

ΣΤΕΝΟΔΟΙ, Angustie itinere, clausura, apud Theophanem an. 25. Heraclij.

ΣΤΕΝΟΡΤΜΙΟΣ, Angiportus, in Basilicis to. 6. p. 788.

ΣΤΕΡΑ, Uterus, Ὑσῆρα. Glossa Græcobarb. ἰσθῆτικῶς ἰσθῆτικῶς πλὴν σίκα, ἦτοι πλὴν μάσθαι. Alibi : ἰσθῆτικῶς, ὑσῆρας, σῆρας.

ΣΤΕΡΙΩ cum τὸ, solo, vel cum τὸ & τὰ, vel cum τὰ solo, contentus sum de hoc, vel de illo, ut σῆσθαι τὸ τὰ ἰσθῆτικῶς, vel ἰσθῆτικῶς μετ' ἰσθῆτικῶς, contentus sum venire tecum. At cum accusativo personæ, vel rei, significat volo, ut ἰσθῆτικῶς τ' Πέτρον, volo Petrum. Ἐξὸ δὲ σῆσθαι σὺ πρὸν, σὺ κράσι, ego volo aquam in vino. Ita Romanus Nicephorus in Grammatica inedita. Priori significatione, nempe pro contentum esse, vel pro approbare, usurpat Pactum Boëmundi cum Alexio Imp. apud Annam Comnenam lib. 13. pag. 410.

καὶ

appellato : ἀλλὰ καὶ Στεφάνου φερὰν λαμπρότερον, στέμματι, ἀλλ' ἢ στεφάνη πλεῖν κεφαλῶν ἀναδύμενον, οἱ ἐκ μὲν τούτων τὸ σχῆμα ἔχει καὶ ἄλλοι. Et ex Anna Comnena lib. 3. Alexiad. pag.78. quo loco describit, ut Alexius parens fratrem natu majorem Isaacium nova, & à se tum primum inventa, Sebastocratoris dignitate, & ut circulo aureo, quem στεφανῶν, ut Imperatoriam coronam, διάδημα vocat, donaverit : τὸ μὲν γὰρ διάδημα βασιλικὸν καθάπερ ἡμῶν ἐστὶν, πλεῖν κεφαλῶν διαδ' αὐτῶν ἄνωθεν, μαργάραις κοσμημένον, τοῖς μὲν ἑξωτερικοῖς, τοῖς δὲ ἑξωτερικοῖς ἐκαστὸν γὰρ ἔχει κροτάρων ὀρθοῦν τινεῖς ἀπαμύνην ἔχει μαργάρων καὶ τὰς παρακὰς ἐπιξύνουσι καὶ ἐστὶν τῆτο ἑξωτερικὸν τι σχῆμα τοῖς βασιλευσὶν ἑσθλῆς, οἱ δὲ τὸ Σεβαστοκρατορικὸν καὶ τὸ Καραύρον στεφανῶν, ὁποῦν ἐστὶν ὅπου τὸ μαργάρων καὶ λίθων μὲν ἑσθλῆς αὐτῶν ἔχει σφαιροειδῆ. Vide imagines à nobis descriptas in Familiis Byzantinis Michaelis & Manuelis Palzologorum, & Gloss. med. Lat. in Circulis.

Στέφανος Ἀροφίτης, Sisymbrium, apud Apul. c.105. Στέφανος γῆς, Chamaecissus, apud Interp. Dioc. c.708.

ΣΤΕΦΑΝΟΙ, vel Στεφανῶν ἢ γάμου, coronae nuptiales, quibus scilicet inter benedictionem nuptialem sponsus & sponsa à sacerdote donantur. Exactis enim aliquot precibus, quae in Euchologio leguntur, in Officio seu ἀκολουθίᾳ ἢ στεφανώματι, λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὰ στεφάνια, στέφει πρῶτον τὸν νυμφίον ἢ τὸ ὄνομα τὸ Πασχάς, καὶ τὸν ἄλλον Πυρῆματι. ἅτα στέφει καὶ πλεῖν νύμφου, λίθων, Στεφάνη ἢ δούλη ἢ θύη ἢ ὄνομα τὸ Πασχάς, &c. ἅτα εὐλογεῖ αὐτὸς τρεῖς, λίθων ἐκ τρίτου, κύβη ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα καὶ τιμὴ στεφανώθην αὐτάς. Ubi coronatio praecedit benedictionem nuptialem. Euchologium Bessarionis pauld aliter haec effert : στέφει ἀμφότερους λίθων ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν, κύβη ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα καὶ τιμὴ ἱεραύουσα αὐτάς ἐπὶ τῶν γυναικῶν, κύβη ὁ θεὸς ἡμῶν, δόξα καὶ τιμὴ ἱεραύουσα αὐτάς ἐξ ἀμφότερων ἀλλήλων τὰς διεξίας, λίθων, &c. Codex verò Barberinus : ἅτα ἱεραύει ὁ ἱερεὺς τὰς ἀπαρχάς, ἔστειν αὐτάς, λίθων, Στεφάνη ὁ δούλη ἢ θύη ὁ δὲ ἄλλο, στέφουσι ἀφ' ἀφορίας ἢ ὄνομα τὸ Πασχάς, &c. ὁμοίως καὶ ἡ γυνὴ στέφει, παραδίδοι πλεῖν χῆρα πλεῖν διεξίαν τὸν νύμφου ἀπὸς πλεῖν χῆρα πλεῖν διεξίαν τὸν νυμφίον.

Ejusmodi Corollas nuptiales hodie ex olive ramo, candida purpureaeque seta circundato, apud Graecos vulgò componi observat Goarus: istius vero ritus occurrit passim mentio apud scriptores. Chrysostomus in Homil. 3. in cap. 3. i. ad Timoth. ἔχει τῆτο στέφανον ἢ κεφαλὰς ἐπιθῆναι στέφανον τὸν νύμφου, ὅτι ἀπὸ τῆσθε ἡμῶν ἔτο προσέχουσι τῆν ἡμῶν, &c. Theophanes an. 1. Heraclij : καὶ ἔλαβον ἀμφοτέρω ἑσθλῆς Σιγγίον ἢ Παμμόρχου τὸν στεφάνον ἢ γάμου, καὶ τῆν αὐτῆν ἡμέραν ὁμῶν Ἀντοκρατορα ἢ νύμφου ἀναδ' ἀπὸ τῆσθε, & an. 19. Copronymi : ἱεραύει ἐκ τῶν τελευτῶν ἢ Ἀγγυστίνου ἢ Βασιλειῶσα Ἑιρῆων, καὶ ἀπελθῶσα ἐκ τῆν ἑξωτερικῶν ἢ ἄλλο Στεφάνου ἐκ τῆν, δάστυ ἔλαβον τὰ τὸν γάμου στεφάνον σὺν τῶν κυρίων ἡμῶν λίθων τῶν βασιλῶν. Leo Gram. in Constantino Leonis F. p. 506. ἑσθλῆς ἢ ὁ βασιλεὺς τῶν ἡμῶν Στεφάνου γυναικῶν ἡγάγετο θυγατρίαν ἡμῶν ἢ Γαβαλά, — ἀμα ἢ τῶν νυμφικῶν στεφάνων ἢ ὁ βασιλεὺς στέφει ἐπιθῆναι. Ita etiam Scylitzes p. 619. Anonymus in Lacapeno n. 23. καὶ ἡ εὐλογεῖ Πέτρον τὸν ἢ Μαρίαν, καὶ τὸν νυμφικῶν στεφάνον ἢ αὐτῶν ἐπιθῶν κεφαλῶν. Scholiastes Epitomes Canon. Hartmenopolis : ἀναδ' ὄσον σπείρι Μουχῶν δέχεται παρὰ δὲ τὸν ἄλλο βαπτισματι, καὶ κροτῶν στεφάνων γάμου, καὶ ἀδελφοποιίας ποιῶν. Theophanes Cerameus Homil. 6. καὶ τὸν στεφάνον ὁποροπόλε, καὶ πλεῖν πασάδα, καὶ τὸν ἡμῶν. Novella 5. Alexij Comneni, lib. 2. Juris Graecorum. p. 137. ἀπὸ τῶν εὐλογικῶν ἢ γάμου, καὶ πρὸ τῶν στεφάνων. Histotia Bertrandi Romani MS.

Καὶ τὸ Πατριάρχου φέρουσι δὲ τὰ ἢ εὐλογεῖται. Ἠθάσει ἢ τὰ στεφάνια, καθὼς τὸ δίδει τὰξικ,

ὁ ἡγίας ἢ Βελβήδου δι' ἑπὶ τὰ στεφάνια, χρυσάξια πάλιν ἐπὶ τὰ στεφάνια φερῶν καὶ φερῶν, ἔποιον ἐξ ἑξωτερικῶν, ἔπαξεν, ἐξορίσαν. Vide Vitam S. Tarasij Patr. Constantinop. num. 35. & Theodorum Studitam lib. 1. Epist. 25. apud Baronium an. 801. num. 26. & alibi.

Στεφανῶν, Στεφανῶν, Matrimonio conjungere, vel conjungi. Leo Grammaticus in Michaeli Theophili F. διὰ συζουγῶν αὐτῶν Ἑυδοκίαν πλεῖν ἢ Διαπολίτη, μὲν ἢ στεφανῶν ἢ τῶν ἄλλων Στεφάνων. Ita Symeon Logotheta in eod. Michaeli n. 9. Idem Leo in Constantino Leonis F. p. 495. διὰ τῶν ἑσθλῶν γαμικῶν σωμαλαματίων ἑσθλῆς Κωνσταντίνου Βασιλέως Ἑλίση τῆν θυγατρίν ἢ Ἑμμανῶν, καὶ τῆν τρίτην ἢ Πέσχυ, τῆν δευτέραν ἢ Γαλατίας, εὐλογεῖ καὶ στεφανῶν ἢ ἀμα αὐτῆ ἑσθλῆς Νικολαίου Πατριάρχου. Adde Symeonem Logoth. in Theophilo n. 1. in Michaeli n. 9. & Anonymum Combefisianum in Lacapeno n. 23. 36. Novella Basilij Maced. lib. 2. juris Graecorum. p. 87. μὲν ἢ μυστικῶν στεφανῶν, ἀλλὰ παρῶν πλείους. Ejusmodi porro nuptiae clandestinae dicuntur ἑσθλῆς ἐξ ἀνύμωσα τυμφώματα, apud Nicetam de Statu urbis Constantinop. n. 3. extr. Manuel Malaxus in Chron. MS. in Nicephoro Botaniata : ἔλαβη ἢ γυναικῶν Μαρίας, ἢ πρὸν Βασιλέως Μιχαὴλ, καὶ ἑσθλῆς αὐτῶν. Vide Epist. 5. Photij ex Additis.

Primitus Bigami & trigami non coronabatur S. Niceph. Homologeta in Canonib. δι' ἡμῶν ἢ στεφανῶν, ἀλλ' ἔχει ἐπιθῶν τὸ μὲν μεταλαβῶν τὸν ἀρχαῖον μυστικῶν. Nomocan. Cotelerianus n. 456. τὸν διεσπαστικῶν ἐπιθῶν μὲν εὐλογεῖται καὶ τὸ πρῶτον σωματικῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἢ ἀμφότερων, ἢ μὲν στεφανῶν καὶ ἐσθλῆς. Penitentialis MS. ex Cod. Colberteo : οἱ δὲ τρεῖς ἢ εὐλογεῖται ἐκ εὐλογεῖται, ἀλλ' ἐκ εὐλογεῖται, ἀλλ' ἐκ εὐλογεῖται.

Sed successu temporis id immutatum, ex quo Copronymus Eudociam in tertiam uxorem sibi adscivit, ut autor est Theodorus Studita in Epist. ad Naucratinum, scribens, διὰ τῶν ἡμῶν ἢ ἀπὸ Κωνσταντίνου, ἢ σωματικῶν ἢ διεσπαστικῶν στεφανῶν, ἐκ τῶν αὐτῶν τριγαμικῶν ἢ ἑσθλῆς obtinuisse. Hinc Nicetas Metropolitae Heraclensis in Responsis : ὁ μὲν ἀρχαῖος τὰς διεξίας ἢ εὐλόγειται ἢ ἐκ τῶν μεταλῶν ἐσθλῆς τὰ τοιαῦτα ἢ παραποροῖται, ἀλλὰ καὶ τὸν διεσπαστικῶν νυμφικῶν στεφάνων ἐπιθῶν. Idem Theodorus Studita in Vita S. Platonis : ὁ γὰρ Βασιλεὺς Κωνσταντίνου, ὁ τὸ φιλοχρίστου Ἑιρῆων ἡγίας, ἢ ἑσθλῆς ἑσθλῆς ἑσθλῆς, καὶ δευτέρας ἀέσας, καὶ μὲν Βαλομῶν, ἐστὶν αὐτῶν ἢ ἡγάγετο, καὶ ὁ μὲν Ταρίσι (Patr. Constantinop.) ἢ εὐλόγειται ἢ σωματικῶν, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἐσθλῆς ἐσθλῆς, ὄνομα ἢ ἑσθλῆς, ἑσθλῆς αὐτῶν. Scribit Allatinus etiamnum, Graecos omnes digamos ubique sine ulla hesitatione coronare, tametsi id Ecclesiae statutis contrarium sit : ὁ γὰρ στεφάνου, ut ait idem Studita in Epist. ad Theophilum, τῆσθε ἐπὶ τῶν νυμφικῶν πλεῖν ἀέσας, καὶ τὸ τὸν παρῶν ἐκ τῶν ἀποσπαστικῶν ἢ διεξίας πρὸ τὸ μὲν ἀέσας τῶν στεφανῶν, καὶ ἐπιθῶν ἢ ἐσθλῆς. Sed & in Euchologio p. 495. in officio seu ἀκολουθίᾳ ἢ διεξίας, coronari dicuntur sponsus & sponsa.

Octava denique post benedictionem nuptialem die detrahuntur corollae à sacerdote, praemissa ad hoc oratione, quae habetur in eodem Euchologio p. 399. diciturque, ἐξ ἑπὶ λίθων στεφάνων τῶν εὐλογεῖται. Adde Synesium Epist. 3. Caeterum corollarum in nuptiis idem à veteribus observatum, annotarunt Carolus Palschalius lib. 2. de Coronis cap. 16. 17. Brissonius de Ritibus Nuptiarum. Pantinus ad Basilium Seleuciensem de Vita S. Theclae p. 56. & alij. Tantum addo in Gloss. Gr. Lat. πασὰ ἐπὶ νύμφου, exponi Obtentum, Coronationem, Thalamum. Vide Gloss. med. Lat. in Corona.

Στεφανώμα, Nuptiae, Matrimonium. Astampfychus in Caelo Pythagorico MS. pag. 86. καὶ ἢ ἐστὶ ἢ ἐπὶ τῶν ἐκ τῶν στεφανῶν, ἢ ἑσθλῆς. Infrà : δὲ τὸν στεφανώμα τυχρόν,

τοχυρῶν, καὶ καλὸν δὸς ζυμῆδος καὶ μεγάλας ἀ-
δραστῶν.

ΣΤΕΦΑΝΟΥΝ, pro *Adornare*, *Exornare*:
Vetus inscriptio Hierapolitana apud Jacob. Spon-
nium tom.3. Itinerarij pag. 150. τὸ τοῦ ἱεροῦ σφραγῖς
ἢ ἱερασία ἢ βασιμ. Theophylactus Simocatta lib.1.
cap.10. de nuptiarum Mauricij solemnitate: ἢ ἡ πύ-
λας ἐπαγγύεσθαι ἐν ἡμέραις ἐπέε, ἡ γυμνῶν τι ἱερασια
σφραγῖς. Id est, ubique ad ædium fenestras exponen-
batur vasa argentea. Georgius Hamartolus in Chron.
MS. & Theophanes in Constantino M. πῶς πῶλο σφ-
ραγῖστας, ἀσπιδόξω μὲν χαρῆς ἢ κεντῶν κενταπῶν,
nempe appendebantur corollæ in plateis in quibus
publicus fiebat Processus. Gregorius Nazianzenus
2. in Julianum pag. 129: μὲν δὲ ἀθῆναι σφραγῖδων ἀγῶν,
μὲν δὲ μύρων ἀσχυμῶν σφραγῖδας, &c. Socrates lib. 3.
Hist. Eccl. cap. 1. ubi de Juliano Imp. ἢ ἐν τῷ πολυχρῶν
ἐπιστάτῳ ἀπὸ, σφραγῖς, ἢ ἂν τὰς πόλεις κενταπῶν, ἐν
μύρων τῶν κένων ἐν καλυδῶν ἡσπῆδῳ, τῶν κενταπῶν
ἐπιστάτῳ ἡμῶν. Ubi Epiphanius Scholasticus Co-
ronam lauream interpretatur. Zonaras in Nerō-
ne τὸ ἡ δῆμος ἐν τῷ Ρώμῳ ἐπὶ ἡμέρα ἡσπῆδῳ, ὑπερχα-
ρον, καὶ πῶς πόλιν σφραγῖστας ἡσπῆδῳ. Dio ubi de
Severi Imp. in urbem ingressu, & ex eo idem Zo-
naras & Xiphilinus: ἢ τὸ γὰρ πόλιν πᾶσα ἀνδρῶν τὸ ἐν
δῆμον ἱερασια. Marcus Diaconus Gazensis in Vi-
ta S. Porphyrij apud Baton. an.401. num.18. Ἐστὶ
vero coronata & ornata uniuersa ciuitas holoserica
& auro & omni alio ornamento, &c. Isidorus Pelu-
siota, in Concil. Nicæno II. Act. 1. καὶ λόγῳ ἀδῶν,
ἢ ἢ σφραγῖδα. Sed maxime ædium postibus affi-
xas corollas testatur præ cæteris Rutilius Namatianus
lib. 1:

*Festa dies, pridemque meos dignata penates
Poste coronato vota secunda colat.*

S. Ephrem Homil. in S. Crucem: ἔτοις ἂν τιμῶμεν
τὰς τῆς κυρίου ἀσπῆς, μὴ κενταπῶν, ἀλλ' ὑπερχομῶν μὴ
κενταπῶν σφραγῖστας, μὴ χαρῆς σφραγῖστας ἀνδρῶν, μὴ
κενταπῶν ἀγῶν. &c. Infra: ἡσπῆδῳ καὶ ὑμῶν καὶ σφ-
ραγῖς κενταπῶν σφραγῖστας ἀσπῆς, ἢ κενταπῶν
καὶ μὴ ἢ ἡσπῆδῳ δῆμον καὶ ἀνδρῶν, ἢ ἡσπῆδῳ ἡσπῆδῳ,
ἢ ἡσπῆδῳ ἡσπῆδῳ. Pandulfus Pisanus in Vita
Gelasio II. Papæ Tunc sanctum Papa leuatur, nivenit
ascendit caballum, coronatur, & tota ciuitas cum eo
coronatur. Alia vide in Gloss. med. Lat. in Coronari.

ΣΤΕΦΕΛΙ, *Circulus*, *circus*. Agapius in Geopon.
cap. 28. καὶ μὴ ἢ σφραγῖς μελεψῖστας, καὶ ζῦστας ἢ δῆμον
ἢ σφραγῖς δῆμον πῶς γὰρ φιλῶντα.

ΣΤΕΦΙΜΟΝ, *Coronationis cerimonia*, *dies
qua quis Imperator inauguratur*. Chronicon MS. Geor-
gij Hamattoli: φιλομῶντα ἀπὸ πᾶσι ἐν τοῖς σφ-
ραγῖστας. Continuator Theophanis lib. 2. num. 1. Συμ-
βαλλῶν ἢ καὶ σφραγῖς μελεψῖστας κενταπῶν, &c. Au-
ctor incertus post eundem Theophanem pag. 428.
Μιχαὴλ ἢ βασιμῶν — ἡσπῆδῳ τῷ ἡσπῆδῳ σφραγῖστας,
σφραγῖστας καὶ τῷ ζυμῆδος ἀπὸ Προκοπίας, καὶ παραση-
μασῖς ἡσπῆδῳ τῷ σφραγῖστας, καὶ ἡσπῆδῳ τῷ σφραγῖστας
καὶ τῷ. Adde Symeonem Logothetam in Leone Ar-
menio n. 14.

ΣΤΗΒΑΝΙ, *Cothurni*, Ἐμβῆς Italis Stivalli.
Vide Gloss. med. Lat. in *Æstiuales*.

ΣΤΗΘΑΡΙΟΝ, *Imago pectore tenem*, quam La-
tini *Thoracidam* vocant. Eustathius in Vita S. Euty-
chij Patr. Constantinopol. n. 66. δῆμον ἡμῶν ἐν μὲν
ἡμέρῳ, λέγον, ἔτι, ἐν ἡμέρῳ τῷ κεντῶν σφραγῖς δῆ-
μον τῷ ἡσπῆδῳ σφραγῖς τῷ ἡσπῆδῳ καὶ σφραγῖς τῷ
σφραγῖς. Chronicon Alexandrinum pag. 258. ubi de
Romulo: καὶ ποικῖας τῷ σφραγῖς τῷ ἀπὸ ἀδελφῶν ἐκλύτῳ
τῷ σφραγῖς ἀπὸ χροῦν σφραγῖς, σφραγῖς ἡσπῆδῳ ἐν τῷ
σφραγῖς ἀπὸ ἐν κεντῶν. pag. 260. καὶ ἡσπῆδῳ ἢ κεντῶν

ἀπὸ τῶν ἡσπῆδῳ σφραγῖς ἡσπῆδῳ ἀπὸ, &c. Idem
an. 6. Theodosij Jun. ἀπὸ τῷ ἡσπῆδῳ σφραγῖς
τῷ ἐν τῷ σφραγῖς σφραγῖς καὶ σφραγῖς ἡσπῆδῳ, ἢ Πυλ-
χρῖας ἡσπῆδῳ, &c. Idem an. 5. Iustini: χροῦν
βασιμῶν ταυλῶν, ἐν ἢ ὑπερχῶν ἐν μύρων σφραγῖς ἀπὸ
δῆμον μύρων τῷ βασιμῶν χαρῆς τῷ ἡσπῆδῳ. Theophanes
an. 7. Iustini Jun. δῆμον μύρων τῷ πῶς τῷ βασιμῶν σφραγῖς,
καλυδῶν πῶς σφραγῖς πῶς ἡσπῆδῳ τῷ σφραγῖς τῷ βα-
σιμῶν. Georgius Hamartolus in Chron. MS. in Con-
stantino M. καὶ παρασημασῖς κεντῶν ἢ ἡσπῆδῳ τῷ ἡσπῆδῳ
διακῶν ἡσπῆδῳ τὰ σφραγῖς τῷ ἡσπῆδῳ ἀπὸ τῷ
σφραγῖς, &c. scilicet SS. Petri & Pauli.

ΣΤΗΘΑΡΙΟΝ, *Pectorale*, munimentum Pe-
ctoris equi bellici. Leo Imp. in Tactis cap. 5. n. 4.
πῶς πῶς σφραγῖς σφραγῖς μὲν κεντῶν ἀπὸ τῷ, ἡσπῆδῳ,
σφραγῖς ἡσπῆδῳ ἡσπῆδῳ, ἢ δῆμον κεντῶν, παρασημασῖς
ἡσπῆδῳ. Constantinus in Tactis pag. 11. μύρων ἡσπῆδῳ
σφραγῖς, ἢ σφραγῖς, ἢ δῆμον κεντῶν. Ita pag. 15. ex qui-
bus emendandus Mauticius in Strateg. lib. 1. cap. 2.
pag. 23. ubi perperam Editum σφραγῖς. Vide Gloss.
med. Lat. in *Pectorale*.

ΣΤΗΘΟΚΟΡΥΖΑ. Vide in *Λεξικόν*.

ΣΤΗΘΟΠΑΝΟΝ, *Pectorale*, *σφραγῖς*. Vi-
de in *Πῶν*.

ΣΤΗΘΟΣ, seu potius *σφραγῖς*, *Columellæ ordi-
natim dispositæ*, *Epistelio supernè junctæ*, quæ
cancelli intercurrentis vicem præstant, ita dictæ quod
ad pectus duntaxat pertingant. *Pectoralia*, in gestis
Innocentij III. Papæ, ut monuimus in Gloss. med.
Latin. Lexicon MS. ex Cod. Colberteo 6076.
σφραγῖς, σφραγῖς, σφραγῖς, σφραγῖς, σφραγῖς,
&c. Supra: σφραγῖς, σφραγῖς, σφραγῖς, σφραγῖς. Germanus
Patr. Constantinop. in Myrtagog. κεντῶν, ἢ τῷ τῷ
σφραγῖς διαχωρίζῳ τῷ σφραγῖς δῆμον τῷ σφραγῖς, καὶ κεν-
τῶν, &c. Theophanes an. 1. Leonis Isauri: παραση-
μασῖς τῷ τῷ σφραγῖς τῷ σφραγῖς, ἀπὸ τῷ σφραγῖς
καὶ ἡσπῆδῳ ἀπὸ παρασημασῖς σφραγῖς ἢ σφραγῖς ἡσπῆδῳ.
Leo Grammaticus in Michoële Theophili F. pag.
467. & Symeon Logotheta num. 45. πῶς ἢ σφραγῖς
σφραγῖς πῶς ἢ σφραγῖς σφραγῖς, ἡσπῆδῳ
σφραγῖς ἐν τῷ ἡσπῆδῳ κεντῶν τῷ ἐν τῷ πῶς
σφραγῖς. Idem Leo in Porphyrog pag. 507. & Symeon Lo-
goth. num. 49. ἢ σφραγῖς ἐν τῷ ἡσπῆδῳ κεντῶν
σφραγῖς, — καὶ σφραγῖς τῷ σφραγῖς σφραγῖς, καὶ
σφραγῖς. Ubi Scylitzes p. 631. σφραγῖς τῷ σφραγῖς
σφραγῖς ἀπὸ τῷ σφραγῖς. Anonymus Combesianus,
in Lacapeno num. 47. habet σφραγῖς. Codinus in Orig.
Constantinop. num. 62. καὶ τῷ σφραγῖς ἢ κεντῶν
σφραγῖς καὶ σφραγῖς ἀπὸ τῷ, καὶ τῷ σφραγῖς σφραγῖς,
καὶ σφραγῖς, καὶ σφραγῖς, &c. Idem n. 134. κεντῶν
καὶ σφραγῖς, σφραγῖς τῷ σφραγῖς. Rursus num. 145.
σφραγῖς ἢ καὶ σφραγῖς, καὶ τῷ κεντῶν, ἐν τῷ
σφραγῖς καὶ τῷ σφραγῖς.

Σφραγῖς eadem notione. Moschopolus: σφραγῖς, καὶ
σφραγῖς, τῷ σφραγῖς τῷ σφραγῖς, ἢ τῷ σφραγῖς
σφραγῖς. Anonymus Combesianus in Lacapeno num. 47. καὶ
σφραγῖς τῷ τῷ σφραγῖς ἀπὸ τῷ σφραγῖς, καὶ τῷ
σφραγῖς.

ΣΤΗΘΟΣ, ἀπὸ τῷ σφραγῖς, ἢ σφραγῖς, *Memoriter*.
Eustathius ad Iliad. ξ. pag. 974. σφραγῖς τῷ σφραγῖς,
ἢ δῆμον τῷ σφραγῖς, ἢ δῆμον σφραγῖς. Vita S. Pachomij
num. 6. καὶ σφραγῖς ἀσχυμῶν, ἢ κεντῶν τῷ σφραγῖς
τῷ σφραγῖς δῆμον σφραγῖς, &c. Socrates lib. 7. cap. 22. de Theo-
dōsio Juniore: καὶ τῷ ἡσπῆδῳ σφραγῖς δῆμον σφραγῖς
σφραγῖς.

ἀσχυμῶν, *Memoriter dicere*, *recitare*, *ἀσχυ-
ματίστας*, de qua voce Consulendus Suidas. Philo-
mon in Lexico Technologico MS. ἀσχυμῶν, τῷ τῷ
σφραγῖς ἢ σφραγῖς δῆμον σφραγῖς ἢ σφραγῖς. Nice-
phorus Gregoras lib. 5. hist. ineditæ cap. 5. de Pa-
triarchis

triarcha Ifidoro: δημοσίη δίκη παντ' ἀπὸ φόμαθ' ἀποτάδω ἑσπιρ' ἀπὸ βιβλίη, &c. Eustathius II. βλαυδάς Porphyrum: ἰσορῶν καὶ ὅτι νόμος τινὲς ἐξήθειε, ἀποσηματίζει τὰς παρ' ἀνομήους ἢ Ομήρου κατάλογον. Glossæ Lat. Gr. ἀποσηματίζει, ἀπὸ φόμαθ'. S. Athanasius in Vita S. Antonij: ἀποσηματίζει τὰ ἐν ἢ γραφαῖς παρὰ γνήσια. Apophthegmata Patrum in Macario n. 3. λέγει αὐτῷ ὁ Γέρον, Νήσου ἑως ὄψι, ἢ ἄσκει, ἢ ἀποσηματίζει ἢ ἑσπιδίη, καὶ ἢ ἄλλαν γραφῶν. Hieronymus Dalmata in Hist. MS. Sanctorum Aegypti fol. 160. ἐν ταῖς γραφαῖς ἀποσηματίζει. Palladius in Hist. Lausiacā in Ammonio: πάλαιον ἢ καὶ καινὴν γραφῶν ἀποσηματίζει. Vide eundem in Marco, ubi semel ac iterum hac voce utitur. Nicon in Pandecte MS. lib. 1. ferm. 28. μετ' τὰς ψαλμοὺς καθίζει ἢ ἐν ἰσχύρην, ἢ ὅτι θίλη, ἀποσηματίζει, &c. passim ibi, ut & apud alios scriptores, Theosteridium in Vita S. Nicetæ Confess. num. 13. Paulum Mon. lib. 1. Collect. Anonymus in Martyrio SS. XX. Patrum Sabaitarum n. 73. in Vita S. Nili Junior. pag. 144. in Vita MS. S. Theodori Syceotæ, & in Concil. Nicæno II. Act. 4. pag. 281. &c.

Αποσηματίζει, Recitatio ex memoria, apud Epiphaniū de Fide pag. 466.

Εκ φίδος λέγειν. Memoriter dicere. Joan. Carpathi Episcopi de Anachoret. MS. αἰ ἑσπιδίη τὰ βιβλία ἐπιήσαν, καὶ ἦλθον οἱ πατέρες ἡμεῖς, ἢ ἀργάσασθαι αὐτά, οἱ ἢ μετ' αὐτοῦ ἐξέλαβον αὐτά ἐκ φίδος, ἢ ληβὴν ἢ ἠγνὴν αὐτῶν καὶ ἔγραψαν αὐτά, καὶ ἴδμεν εἰς πυξίδας ἄργα. Joannes Tzetzes Chil. 1. v. 277.

Οἷδας ἢ πάντας ἀερβίως πᾶς πᾶσαν εἰς α βίβλον,
Εκ φίδος τι ἢ γόμαθ' ὅπως ἵτοιμας λέγον.

Beflation in Epist. ad Pædagogum filiorum Thomæ Palæologi: ἐξ ἄπαντα ἄς μαθὸν ὁ καθὼς ἀπαύτως ἐκ φίδος ἵνα προφάνηται τὸ πλέον μικρὸν εἰς ἢ Πάπαν, &c. Hinc

Εκφιδίζων, eadem notione. Paralipomena de S. Pachomio num. 29. ἐκ ἀπλῶν λέγουν ἐπικρυψά τὰ χειρίδια, ἀλλ' ἐν τῷ σχολίῳ καθήμερον, καὶ ἐκφιδίζων τὰς γραφάς. Occurrit rursum num. 35. (Ubi utrobique peperam editum ἐκφιδίζων,) & apud Gregorium Alexandrinum in Vita Chrysofostomi semel ac iterum.

ΣΤΗΚΕΙΝ. Vide in Στίκειν.

ΣΤΗΛΕΙΟΣ. Vide Στιλεὺς.

ΣΤΗΛΗ, Σταύρα, sed ea propriè quæ columnæ est imposta. Malchus initio Hist. τὰς τε Ζώνης ἑσπιδας καθὰ βάλωσι πάντας. Constantinus Manasses p. 11.

Σιμήχ ἢ πρῶτος ἤρξαστο χῆσθαι γλυπτῶν ἢ γίλας.

Vide Suidam in Σίλη, & in Βίβιν. Continuator Theophan. lib. 4. n. 34. Anonymum Combesif. in Lacapeno n. 21. &c. Occurrit passim apud Scriptores Byzantinos. Pro quavis effigie usurpat Codinus de offic. Palat. cap. 6. num. 25. ἢ ἕτερον ἢ (φλάμμου) πλεῖον ἢ βασιλικῶν ἔχον σῆμα ἑσπιδων.

Στιλογραφήμα, Imago in Statua expressa. Constant. Manasses pag. 97. καὶ τὰ στιλογραφήματα ἢ ἑσπιδων προσηπών.

ΣΤΗΜΟΝΑΡΙΟΝ, Funicis. Anonymus Taciticus MS. de Tuenda urbe obsessa: ἢ ἀπὸ τοῦ ὅτι τῶν προμαχῶν λίθος μέλας, ἢ μικρὸς, ἢ βαρὺς, ἢ δοκῶς, ἢ σημαίοντα παχία, ἢ πολλὰ δρῶντα καὶ τὰς ἄσρας ἔχει.

Στημονάριον, instrumentum architectonicum. Eustathius Od. e. pag. 1533. δῆλον ἢ ὅτι τοῖς ἑσπιδων ἑσπιδων, ἢ ἄς καὶ τινὲς κρίσεις, περιθιπέματα συνταί σημαίνε, ἐκτὸς δὲ κῆλον σημαίνων, ἀρμόστιον πλεῖον ναῶν δονῶσι γὰρ αἱ σημαίνε καὶ πλεῖον τῶν ἑσπιδων ἢ σῶσασιν γῆρας, ἀπ' ἢς ἢ οἱ σημαίνε δὲ ἢ ἢ σημαίνων τῶν τῶν σημαίνων, καὶ τὰ

πῆλιν καὶ φαίνε παρὴν σημαίωμα, ἢ ἢ τῆς ἑσπιδων σημαίωμα.

ΣΤΗΛΙΤΕΥΕΙΝ, Infamare, Publicare, ταμεσί interdum in bonam partem usurpetur, ut observatum à Grammaticis. Vox veteribus scriptoribus fere ignota. Glossæ MSS. ἐσπιδων δημαίνω, ἀναγογραμμάθ. Lexicon MS. Cyrilli: Θρημαθίωμας, φιλίωθας, δημαθίωμας. Rursum: Σταλίωθας, δημαθίωμας, παραδημαθίωμας, ἢ ἐπὶ ἢ σῶλον δημαθίωμα προσδημαθίωμα. Schedæ Basilica: Σταλίωθας, ἑσπιδων περὶ ἐπὶ κατηγορίας λέγει. S. Athanasius in Epist. ad Solitarios: ἢ μὲν ἑσπιδων τῆς ἐπὶ σῶλον, πλεῖον ἢ ἑσπιδων αἰρέσι ἀνομήμαθίωμας, ἢ πλεῖον μέλας ὄρκασι ἢ Οὐάλλιθ φιλίωθας. Theodoritus lib. 4. Hæretic. fabul. ὅ ἢ πᾶσαν ἄσρας ἑσπιδων ἀποφύγισθ, ὅ ἢ ἑσπιδων πλεῖον ἐκκελισίον ἑσπιδων, ἀρβίωθον πλεῖον αἰρέσι (ἢ ἑσπιδων ἑσπιδων). Pantaleon Byzantium Hegumenus in Exaltat. S. Crucis: ἐσπιδων δαίμονι, ἢ τὰ πῆλιν καὶ πῆλιν ἑσπιδων δονῶθ σῶλον. Vox passim obvia.

ΣΤΗΛΟΓΡΑΦΙΑ, Tituli inscriptio, apud S. Maximum in Psalmum 59. p. 335.

ΣΤΗΜΑΡΙΖΕΙΝ, Aestimare. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Ἐχὶ πὺ σημαρίζεται εἰς τίχην ἢ εἰς βάρθ,
Πηλίκον τῶ κατ' ἑσπιδων δεικνύει εἰς ἑσπιδων.

Infrâ:

Τρίαττα ταχίζουσι φάλαρα να τὰ σημάρα δίκια.

Στιμαίζον, Στιμαίζον, eadem notione. Glossæ Græcobarb. ἑσπιδων ἑσπιδων, ἢ ἑσπιδων ἐπὶ λογιζέθ, ἢ ἀποφύγει, ἢ λογαριαζέθ, ἢ ἑσπιδων, ἢ ἑσπιδων, ἢ ἑσπιδων, ἢ ἑσπιδων ἀξίον. Alibi: Σίλη μὲ φησίζον, ἢ Σίλη μὲ σημαίζον ἑσπιδων τῶ δὲ ἢ ἄλλας.

Στιμαίωθας, Aestimatores, δημαθίωμαθ, in iisdem Glossis.

ΣΤΗΜΟΝΙΖΩΝ, de veste rasa, cujus stamina apparent: dont on voit les cordes, ut vulgò dicimus. Eustathius Od. ξ. ἑσπιδων ἢ, φασί, ἢ ἑσπιδων μὲ τὸ δημαθίωμα, ἢ ἑσπιδων ἢ τὸ ἀποφύγει τὰς ἐσπιδων, ὅ ἢ ἑσπιδων οἱ ἑσπιδων φασί. Est igitur σημαίζον ἀποφύγει τὰς ἐσπιδων.

ΣΤΗΥΓΕΙΝ, Στίγην, Maculare, Malignum, inquinum. Στίγμα, Macula, Læles, Στίγμα, μύλωνμα.

ΣΤΗΣΙΟΝ, Staphis agris, apud Interpol. Dicoſcor. c. 638.

ΣΤΥΛΑ, Focus, ἑσπιδων, ἑσπιδων. Glossæ Græcobarb. τὸ μένον πρὸς τὸ πῦρ σῶλον... τὰ σῶλον μωσαχὰ κατὰ εἰς λαμπρὸν, ἢ εἰς πλεῖον σῶλον, ἢ ἑσπιδων, ἢ ἑσπιδων ἑσπιδων. Agapius in Geopon. cap. 141. τὸ ἑσπιδων αὐτόμα μὲ τὸ ἀνομήων τῶν βράσων ὡρον πολλὰ μὲ ἀλόγιον σῶλον.

Παρασία, idem quod σῶλον. Joan. Canaburzes MS. fol. 59. ἐκ ἢ ἀπλῶν πῦρ ὁ τόπος ἐκασθ ἑσπιδων κατὰ λῆθ, καὶ τὸ πῦρ ἐκασθ ἑσπιδων λέγει ἢ γὰρ λογιζέθ βαρβαρικῶς Παρασία, καὶ ἢ τῶν πύρασι, αὐτὸ τῶτο σημαίοντα ἑσπιδων ἑσπιδων πῦρ γὰρ ἑσπιδων ἑσπιδων λέγειται, βαρβαρικῶς Πύρασι λέγει. Idem Agapius c. 158. ἑσπιδων σῶλον ἢ ἑσπιδων δὲ τὸ πλεῖον παρασία. Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 1. p. 338. κατὰ τὸ σῶλον, πᾶσι εἰς πλεῖον παρασία, ἢ βασιλίας ἢ σῶλον αἰρεσι σῶλον κεφαλῶν τῶ, &c.

ΣΤΥΛΑΤΑ, Offa, ὄσπια. Joannes Glycas de Vanitate vitæ:

Καὶ τ' ἄλλα σῶλον πὺ δὲ αὐτ' ὄσπια τὸ ἑσπιδων κῆλον τῶ.

Occurrit etiam in Turcogr. Crusij pag. 208.

ΣΤΙΒΑΖΕΙΝ, Accommodare, Αρμόζιωθαι.

ΣΤΙΒΑΛΙΑ, Ocrea, Aestivalia. Ita Portius. Vide Gloss. med. Lat. in postrema voce.

τὸ πρῶτον φέρει ἢ σαυρὰ δὲ ἢ Παλατίε ἐκκλησίαις
μὲν ἢ φαλλῶν ὁ Ἁρχιεπίσκοπος, φερῶν μὲν τὸ σινδύριον αὐτῷ
συχάρων, φερῶν δ' ἐπ' αὐτὸ ἐξ φιλονίκου. Lucas Patr. in
Sancito: λίγων ἀσίνδύριον ἢ τῆς μὲν φερῶν ἐξ συχα-

ρίων τὰ ἅγια μίσητον ῥοῦθους κωμικὰς σολὰς ἐσδιδύσασθαι.
ΣΤΙΧΗΜΑ, Sponso, Certatio pignoratitia, ὕ-
γη, ἕλησσι, ἕμολογία. Βάξων σύχημα, desofio pignore
spondere. Damascenus Studita Hom. 24. ἰλατι γὰ βα-

λαύων σύχημα ἵς μίθων μας, &c. Agapius in Geoponi-
co cap. 189. ἐξ ἐπιθαίνου τὸ σύχημα. Vide Στοιχὴν.
ΣΤΙΧΗΡΟΝ, Versus paulò longior ab Hymno-

grapho Ecclesiastico conscribitur. Vide Goarum ad
Eucholog. p. 32. 206. Vox inde videtur deducta, quod
sancti Patres singulos factæ scripturæ libros συχηρὰς

βιβλάς vocarent, ut Gregorius Nazianzen. Carm. 33.
& Amphilocheus Iconiensis in Carm. Jambico ad Seleucum:
συχῆρας verò Epiphanius lib. de Ponderib. & Joan. Damascenus lib. 4. Orth. fid. cap. 18.

συχῆρα βιβλία Polychronius in Prolegom. in Job. συ-
χηρὰ denique, nudè, S. Cyrillus in Catech. 4. Philotheus
Patr. Constantinop. in Ordine sacri ministerij pag. 5. ἐπὶ
φαλλομένων ἢ δὲ σύχων συχηρῶν, ἀποπεροδο-
μένοι λαμπάδων, σιχηρῶν πᾶσι ἐν ταύτῃ. Mox pag. 6.
παραδίλιν ἢ δὲ σύχων συχηρῶν, λέγει &c. Infrà:

μὲν πᾶσι δὲ σύχων συχηρῶν συμπλήρωσι, ὁ μὲν ἱερὸς ἐ-
σίχων ἐστὶν ἢ ἀγίω βίβλῳ. Continuator Theophanis
lib. 3. num. 16. ἐπὶ τὸ συχηρὸν ἢ τὸ ἐπὶ πᾶσι βαυ-
φόρον, ἐξίθιθι ἴθι, &c. Ita Scylitzes & Zonaras.

Constantinus Acropol. in Serm. de S. Joan. Damasceno
num. 63. κοσμῶν ἢ ἐν ταύτῃ τῶν συχηρῶν αὐτῷ
μισηδύμασι πᾶσι ἢ σιχηρῶν φερῶν ἐξασάσει. Gennadius
σὲν ἢ ἀπλάστως ἢ ἀγίω, cap. 4. ἐπὶ τρεπάρια, ἐπὶ
ἐδίομα, ἐπὶ καθίσματα. Codinus in Orig. Constantinopol.
num. 128. ex Cod. Reg. de Icaria: κανόνας πο-
λάσι ἐπὶ συχηρὰ, ἐπὶ ἄλλα τινὰ ἀξιοδύματα ποίησασα.

Synodus Hierosolymitana an. 1672. pag. 329. τὰ ἢ γρα-
φῆς ἀπὸ φαλλομένων ἐν ἱερωσὶ ἢ ὕμνων λογιμένων τρεπάρια,
ἢ ἢ σιχηρὰ, ἐπὶ ἄλλας τῶν πάλαι πατρῶσι πο-
θῶσας ὑμῶν φαλλομένων καὶ ἀναζητήσιμων, &c. ubi per-
peram edit. Δικαστῶν. Laudatur ex Bibl. Augustana

Hefychij Presbyteri Hierosolymitani συχηρῶν ἢ ἴθι.
Προφητῶν, ἐπὶ ἢ ἕκαστοι, ἕχον ἐν παραδίσει τὰ ἢ δυο-
σίχων ἱερὴν ἑκαστῶν. Habetur præterea in Bibl. Colber-
tea Codex sign. 837. in quo describuntur συχηρα,
cum notis musicis, quæ canuntur singulis annis in
festis in cujus sine συχηρὰ ἀναλαμα, ἀποτόμοια, κατ'
ἀλάθῳ, &c. describuntur, ut & in Paracletico
pag. 35. 47. 58. 154. &c. συχηρὰ verò ἀναλάμα, in
Anthologio Arcudij part. 1. pag. 179. & seqq. συ-
χηρὰ θιδόμα, p. 150. Vide Eustathium Iliad. a. p. 12.

Σιχηράριος, libet in quo describuntur Sicharia,

apud Theophylactum Hierodiac. Homil. 12. p. 238.
ΣΤΙΧΙΣ, Umbilicus Veneris, apud Interpol. Dio-
scor. cap. 694.

ΣΤΙΧΟΣ, & Σύχη, Versus ἐπὶ Psalms Davidicis,
vel ἐπὶ sacra Scriptura excerpti: proinde differt à συ-
χηρῶ, versu scilicet qui ab hymnographo Ecclesia-
stico, licet prolixiori sententia, ad longiuscularum
etiam periodorum normam compositus: Ita ut σύχη
versiculum, σύχηρὸν versum reddi possit. Ita Goarus ad
Eucholog. p. 32. 206. Idem Euchologium in Litur-
gia Præsanctificatorum: ἐπὶ φαλλομένων τὸ ἰδίωμα ἐπὶ
ὕμνων δὲ, ἐπὶ τὸ μαθηρῶν, ἐπὶ τὰ πρῶτα προσόμοια ἢ
πρῶτον, ἐπὶ ἢ μίσητον τὰ πρῶτα, ἵς σύχη δ'. &c. Philotheus
Patr. Constantinop. in Ordine sacri ministerij:

ἐπὶ πάλιν ἵθα, ἐπὶ τὸ πρῶτον πρῶτον ἵθα, περι-
μένον πᾶσι ἢ σύχων ἐπιθῶν. Horologium: τίθῃ τῶν
Τριαδῶν ὕμνων. Ἐπὶ ἢ συχηρῶν ἢ φαλλομένων ἐπὶ
καθίσματα ἵς πᾶσι τῶν ἑκαστῶν, ἐπὶ μὲν τῶν λογι-
μένων ἢ φαλλομένων, ἐπὶ αὐτῶν ἢ ἀποτόμοια ἢ ἵθα. Typicum

Casulense cap. 19. ἕχον γινώσκον ὅτι ἵς ἑκαστῶν ἕχον δὲ-
κα σύχη ἐπὶ ὕμνων μὲν ἢ ἵθα, ἐπὶ ἢ Δοξα ἐπὶ τῶν, &c.
Ptochoptodromus in Hegumenum, ex Cod. MS.
Τὸ πρῶτον ἵθα ἢ ἵθα πρῶτον ἵθα ἢ ἑκαστῶν ἵθα,
Τὸν σύχων βῆλα δὲ φαλλομένων, ἐπὶ φαλλομένων
Vide Codin. de offic. cap. 6. num. 43. cap. 14. n. 2. &
Suicerum in Thesauri Ecclesiastico.

Πηλῶσιχη, Collecta quinque constans versibus.
Euchologium pag. 429. ἕκαστος ἢ ἢ ἵθα πᾶσι ἵθα
ὁ ἵθα πᾶσι τρῖσιν ἵθα, ἐπὶ ἵθα ἢ πηλῶσιχου, καθῶς
περιγράφει.

Ἀποσύχη, Ἀποσύχη. Triodium. τὸ ἵθα ἢ ἵθα
ἵθα τὸ κύριον ἀποσύχη, τὸ σύχηρὸν ἢ μίσητον, ἵθα σινδύριον
ἀποσύχη τὸ ἰδίωμα ἢ ἵθα, ἢ Paracleticum pag. 22.
τὸ παρακλητῶν πρῶτον, ἀποσύχη, ἢ αὐτῶν, σύχηρὰ
συσμα, ἢ ἵθα. Anthologium 24. Febr. ἢ μὲν ἵθα
μ'. φαλλομένων ἀποσύχων γὰρ πρῶτον.

Σιχηρῶν, Psalmos per versus recitare, decan-
tare. Concilium Oecumenicum VIII. Act. 2. exit.
ἵθα τὸ ἵθα—τὸ κύριον συχηρῶν μίσητον, πρῶτον ἢ ἢ
σιχηρῶν ἢ ἵθα. φαλλομένων, &c. Triodium in Domini-
ca Tytophagi: μὲν ἢ πρῶτον φαλλομένων, σύχηρῶν
μὲν τὸ μαθηρῶν ἵθα. Feria 2. hebdomadae. 1. jejum. ἵθα
σιχηρῶν ἵθα καθίσματα ἢ φαλλομένων. Infrà: ἵθα πᾶσι
τῶν ὕμνων, ἢ σύχηρῶν τὰς ἢ λαμπὰς ἵθα σύχη
λογιμένων, ἐπὶ πηλῶν κατ' ἵθα ἀποτόμοια γ'. Philo-
lotheus Patr. Constantinop. pag. 10. ἐπὶ συχηρῶν
ἢ τριμητῶν. Geronticon apud Nicodemum in Pandectis
MS. lib. 1. serm. 43. ἐπὶ συχηρῶν ἀποτάμοια τὸ
φαλλομένων. Gregorius Decapolita de Visione Saraceni
in æde sacra S. Georgij num. 47. ἵθα ἢ τὸ φαλλο-
μένων, ἐπὶ ἢ ἵθα αὐτῶν κατ' ἵθα. Vide Joannem
Moschum in Limon. cap. 106. 160. Occurrit passim
in libris Ecclesiasticis Græcorum.

Σιχηρολογία, Psalmorum secundum singulos σύχων,
seu versus, recitatio, seu decantatio qua fit in Ec-
clesia. Triodium: ἐπὶ τῶν ἵθα μὲν πᾶσι σινδύριον σύχηρῶν
ἢ πρῶτον καθίσματα ἢ φαλλομένων, φαλλομένων, &c.
Horologium: ἵθα ἢ σύχηρῶν ἢ φαλλομένων, ἐπὶ τὰ
καθίσματα, ἵθα ἢ τῶν ἵθα. Philotheus Patr. Con-
stantinop. in Ordine sacri ministerij: ἢ ἢ ἵθα ἵθα
σιχηρῶν, ἐπὶ ἢ, &c. Vita S. Lucæ Junioris p. 1001.
κατακλιθῆναι αὐτῶν ἵθα πρῶτον, ἀλλῶν ἵθα ἢ πρῶτον
μὲν ὕμνων, ἐπὶ ἢ ἵθα καλυμμένη σύχηρῶν. Joan-
Moschus in Limon. cap. 25. ἵθα πᾶσι πρῶτον ἵθα
ἢ τῶν ἢ σύχηρῶν.

Σιχηρομετρία, ita inscribitur laterculus in quo expo-
sita est mensura versuum universonum operum veteris
ac novi Testamenti. Vide Salmasium in Præfat.
ad Plinium.

ΣΤΙΧΟΠΛΟΚΟΙ. Apomafar in Mysteriorum: ἐπὶ
λοσιάνων γυναικῶν, ἵθα, σύχηρῶν, ἐπὶ πηλῶν ἢ
χαροκότων ἀποτόμοια. Et mox: ἵθα ἢ σύχηρῶν, ἐπὶ
πᾶσι μὲν ἵθα. Ornatrix hic fortè intelliguntur,
quæ capillos discriminant, ordinant, & in
lineas dividunt.

ΣΤΙΨΥ, Alumen, Στυψυρα.
ΣΤΑΙΒΙΤΖΗ Ptochoptodromus MS. contra
Hegumenum:

Σταίβιτρος ὁ ταλαύρω καλύμνη πολλὰσι
ὁ λογιμένων ἀποτόμοια ἢ τὰς διδύμας.
ΣΤΑΙΒΩΝΝΕΙΝ. Vide in Στυψυρα.
ΣΤΟΛ, Musculi, Vegetio: recentioribus Lat-
inis scriptoribus, Καμῶ, de qua machina & ejus
usu pluribus egimus in Gloss. med. Lat. & in Notis
ad Joinvillam pag. 68. Sic potro dicta machina, quod
in modum porticus compingatur. Procopius lib. 2.
de Bello Goth. cap. 19. τῶν ἢ ἐκαστῶν ἐπὶ τῶν ὁμα-
λῶ δὲ ἢ βαλλῶν ἵθα πρῶτον ἵθα ἢ τῶν πᾶσι μα-
χηρῶν ἐπιθῶν ταυτῶν, οἱ ἢ αὐτῶν ὅσῳ ἀποτάμοια
ἵθα.

ΣΤΙΨΥ, Alumen, Στυψυρα.
ΣΤΑΙΒΙΤΖΗ Ptochoptodromus MS. contra
Hegumenum:

Σταίβιτρος ὁ ταλαύρω καλύμνη πολλὰσι
ὁ λογιμένων ἀποτόμοια ἢ τὰς διδύμας.
ΣΤΑΙΒΩΝΝΕΙΝ. Vide in Στυψυρα.

ΣΤΟΛ, Musculi, Vegetio: recentioribus Lat-
inis scriptoribus, Καμῶ, de qua machina & ejus
usu pluribus egimus in Gloss. med. Lat. & in Notis
ad Joinvillam pag. 68. Sic potro dicta machina, quod
in modum porticus compingatur. Procopius lib. 2.
de Bello Goth. cap. 19. τῶν ἢ ἐκαστῶν ἐπὶ τῶν ὁμα-
λῶ δὲ ἢ βαλλῶν ἵθα πρῶτον ἵθα ἢ τῶν πᾶσι μα-
χηρῶν ἐπιθῶν ταυτῶν, οἱ ἢ αὐτῶν ὅσῳ ἀποτάμοια
ἵθα.

ἰσχύειν τι, ἢ πῶς εἶναι ἰσχύειν, τὰς πολιμίας λασσά-
 νουτος. Biton in Mechanicis MSS. ἔτ' αὖ γάρροχλαῖα,
 ἔτ' αὖ σοὰ, ἕτι χιλῖτα ῥαδίως προσοχλαίη. Philon in
 Belopæccis MSS. τὰ ἢ μηχανήματα ὑπορῦχια ἢ πι-
 ριακά οὐδὲν ἀζαν, ἢ φουκας σοιδίας ἰχθίας, ἵνα μὴ σω-
 τήσων, καὶ τὰς σοὰς αἰσοδομῶν, ἢ τὰς ἐπιταδίας ὑπο-
 ρύτων. Anonymus Tacticus M S. de Tuenda urbe
 obfessa: οἱ προσηύτις τὴν πολιορκουμένην ἄρτυον τῶρον
 ἴσχυον ἐπιργῶς παραλληλον τῇ πόλει, ἢ τῇ σοῶ τῇ τὴν πύρ-
 ρων.

Στοιχίδιον, eadem notione. Athenæus de Machinis
 bellic. σέλι ἢ τὸ ὑπορῦχιον καὶ σόιδιον κατασκευῆς, ἢ τὸ
 σέλι αὐτὰ πρῶτα μάλιστα, ὡς τρέπον δὴ γίνεσθαι, γινναστί-
 ος Πύρρῳ ἐν τοῖς Πολιορκησίμοις, καὶ ἕτεροις τοῖς καλῶς ἱερ-
 μέμοις ὑπ' αὐτῷ ἀνελίξαν.

ΣΤΟΙΧΑΡΙΟΝ. Vide in Στοιχείωσι.

ΣΤΟΙΧΕΙΑΤΑΙ. Orig. Constantinopolit. ine-
 ditæ: οἱ ἀγνοῦσι τὰς ἡρακλειανὰς ἀπὸ ἡρακλίου ἐκείνου,
 ἐπιλεξασάντων καὶ ἐκ τῶν πολλῶν στοιχηματῶν σ'. οἱ ἐφίκων
 αὐτῶ, ἢ οἱ ἐκ τῶν πρώτων, &c. ubi Codinus habet ἐκ
 τῶν πολλῶν, nudè. Vide Constantinopolim Christianam
 lib. 4. p. 114.

ΣΤΟΙΧΕΪΝ, Pacifici, Convenire. Theophanes
 in Phoca an. 7. στοιχίσασθαι ἵνα οὐ τις προλάβῃ καὶ κινῆσθαι
 τὴν τέρπον, βασιλεύον. Idem an. 10. Heraclij: ἢ στοι-
 χίσασθαι πάλιν, ὑπέσχεσαν. Et pag. 324. οἱ ἢ ἵστανον,
 Στοιχιστὸν πῶς ἠρέσκει, καὶ τότε ἀναχωρήσαντες. pag. 385.
 ἢ ἵστανον ἀμφοτέρω τὰ μέρη τῶν ποιεῖν ἠρέσκει, ἢ
 ἵστανον ἀλλήλων ἢ ἀντιπῶς καὶ ὁ ἡρακλίου ἔτι πάλιν
 στοιχιστὴς ἢ τῶν κατὰ τὴν αὐτοῦ. Et pag. 407. καὶ
 πάλιν διαλαχθήσων αὐτῶν, ἵστανον ἠρέσκει. Adde
 pag. 282. & 285. Στοιχίδιον, Pactum, apud Hartmenop-
 pul. lib. 1. tit. 8. §. 1. Στοιχίωμα, Pactum, Conuen-
 τίο. Theophanes an. 25. Heraclij: δεισιδελφίαν κίρον προ-
 σπᾶσθαι αὐτῶ ἀναχωρήσει τὴν ἀντιπῶς, τῶν πρώτων στοιχί-
 ματι. Occurrit præterea an. 25. Constantis, an. 9.
 Pogonati, &c. apud Arsenium in synopsi Canonum
 pag. 777. & in Assis MSS. Regni Hierosolymitani
 passim. Vide Στοιχίωμα, & Salmasium ad Solinum
 pag. 1072.

ΣΤΟΙΧΕΪΟΝ, Damon: existimabant enim Pla-
 tonicis καθ' ἑαυτόν τὴν στοιχίων in æthere, igne, aëre
 & aqua, esse spiritus, aliàs invisibiles, ut auctor
 est Alcinous de doctrina Platonis cap. 5. Testamen-
 tum MS. Salomonis: ἢ ἐκείνησιν παρῶναι μοι ἕτερον
 δαίμονα, ἢ πῶς εἶναι πνεύματα συνιδρυμένα ἑμοῖσιν τῶν
 ἐδδ, καὶ ἐπὶ Σαλομὸν ταῦτα ἱδρυμένα, ἢ ἱστανον, λί-
 ζων, καὶ ἕτεροις τοῖς ἐδδ οἱ ἢ ἑμοῖσιν ἵστανον μῆ-
 φωσῶν, καὶ ἀπον. Ἡμεῖς ἵστανον τὰ λογόμενα στοιχία, οἱ
 κοσμοκράτορες τὴν οὐρανὸν τούτῳ, ἅπαντι, ἑεῖς, ἡλύθων,
 Ζάην, &c.

Στοιχῆα præterea appellabant solem ac Iunam,
 & reliquos planetas, ut ex Chrysostomo Homil.
 2. observat Henric. Valesius ad Euseb. lib. 3. Hist.
 cap. 31. Eustathius Odys. λ. ἀνασέχων ἢ σέχων
 πρὸς οὐρανὸν ἡλίῳ λήγει, δὴ πῶς ἔχει τοῦτο, ὃ δὲ τῶν
 περιὲν αὐτῶ ἴδων καὶ στοιχίων τὴντικ μέγαλον ἡμῶν ἰδ-
 ρου αὐτῶ. Sed & cælum ipsum, ut Theophanes Ce-
 ræm in Homil. 18. & 41. Vita S. Acepimæ & loc.
 num. 4. οἱ ἢ, ἕοικε δὴ ἡμῶν λήγειν τολμας, ἕο, τι-
 λικέτω προσκυνήσας στοιχίω ἢ ζωόντω ἡλίῳ: Nicetas
 in Man. lib. 7. num. 6. ex Cod. barbarogt. ἐπὶ καὶ στοι-
 χῆα τῶν οὐρανῶ ὡς ἐν συναχθήσων. Hinc

Στοιχῆον, pro eo quod Τίσιμα vocant Græci,
 usurpant alij, quod principia vitæ hominum ac for-
 tunæ in planetis & signis Zodiaci posita esse exi-
 stimarent. Lexicon MS. Cytilli: Στοιχῆον, σοία
 ἀπὸ τῶν ἀρίστων τῶν, ἢ μοῖρα, &c. Leo Grammaticus
 in Alexandro: οἱ ἢ ποσειδάσιον αὐτῶ ὡς τὸ τῶν ἀνάγνη
 στοιχῆον τὸ ἐν τῶ ἱππιῶ. σὺν καὶ τῶ ἑτὶ ζωῶ προστάται. &c.

Ita Anonymus Combesifianus in eodem Alexandro
 num. 4. Symeon Logotheta num. 1. Zonaras, Scylit-
 zes p. 608. & Glycas pag. 375. Codinus in Orig.
 Constantinop. num. 46. ὑποκατὰ τὸ κίον τῶν οἴκων ἴδιον
 ἢ τὸ Παλλάδιον στοιχῆον, ἢ ἕτερα σημασιολογία πολλὰ.
 Idem num. 64. ἦτοσι τὴν βασιλῆα διασάσων τὰ ἐν τῶ ἱπ-
 ποδρομῶν στοιχῆα, &c.

Στοιχῆον, Magicis prestigiis iniuriare, Consecrare;
 Apollonius Mathematicus ἐν πηχθμίω, de secundâ
 hora: ἐπερθεσιν οἱ ἰχθῆς τὸν θῶν ἢ τὸ τῶν πυρὸς βαδῶν, ἐν
 τῶ ἰστανον στοιχῆσων ἀποτίσιμα ὡς δὴ ἀπὸ τῶν ἢ τὸ
 πῦρ. Cedrenus in Claudio pag. 197. de Apollonio
 Tyaneo: ἔστ' ἐν Βυζαντίῳ ἰδὼν παρακλιθεὶς ἐπὶ τῶ
 ἰστανον, ἱστανῶσιν ὄρεσι μετ' ἢ σκορπίου μὴ πλάσων,
 κείνησιν ἢ μὴ παρῶναι, ἱστανον μὴ κείνησιν, μὴ τὸ
 μὴ ἀγρῶσιν κατ' ἀλλήλων, ἢ ἢ κατὰ τῶν ἢ ἡλύθων
 ἢ τῶν πάλιν ἱστανῶσιν, ὡς μὴ ἡλυμμένῶν τὸ Βυ-
 ζαντίον κατελευθεῖται. Codinus in Orig. Constanti-
 nop. num. 39. μέγαν ἢ τῶν σοιῶ ἢ τύχου τῶν πόλεως, κατῶ-
 νην κειδέμενον ἢ ἱστανῶσιν, &c. Idem num. 62. de
 eodem Apollonio Tyaneo: ὁμοίως καὶ ἐπὶ πάντων τῶν πό-
 λεως τὰ ἀγῶματα ἱστανῶσιν. Ita num. 77. ubi de
 eodem Apollonio. Apud Juvenalis Interpretem sat.
 15. Statua Memnonis magice consecrata, id est pra-
 cationibus consecrata. Vide Zonaram in Lacape-
 no pag. 152. 1. edit. Sed & huc referenda quæ scribit
 Isaacus Tzetzes in Lycophronem, ubi de Palladio:
 ἡσῖς τις μαθηματικὸς ἀποσοπίσας ἢ ἀγρολόγους καλῶς,
 τῶ τὸ καλοκείμενον, οἱ τὸ ἰστανον τὸ πῶς ἴδων, πῶς ἄν-
 τῶν τῶν φυλάττεσαν ἴδων δὴ πῶς ἀποσοπίσας ἢ τὸ ἀγρο-
 λόγημα ἱστανῶσιν ὡς ἢ ἐστὶν κατεπίσιμων.

Στοιχῆσιν, Incantatio, verba magica; apud
 Continuatores Theophanis lib. 4. num. 7. Symeon.
 Logoth. in Michaele Theophili F. num. 2. Scylitzem
 pag. 537. Vide Gloss. med. Lat. in Elementum, &
 quæ de hac voce observat Suicerus.

Στοιχηματῶν, Prestigator, qui magicis artibus
 mira operatur. Cedrenus in Claudio pag. 199. ἐπὶ
 τῶν ἢ ἂπολλῶν ὁ τυανὸς καὶ φιλόσοφος Πυθαγόρου
 στοιχηματῶν.

Στοιχηματῶν λόγῳ, Magica carmina, Sufurri ma-
 gici, apud Scylitzem in Michaele Theophili F.
 pag. 537.

ΣΤΟΙΧΕΪΟΝ, in Musica recentiorum Græco-
 rum, idem est quoddam Πνεύμα. Sunt autem Πνεύματα
 quatuor. Hagiopolites, seu liber MS. de Musica Ec-
 clesiastica: τὸ διακρίνεται ταῦτῶ τῶν συναρθεῖσιν, ἢ
 τῶν πῶν πνεύματων λογόμενων στοιχίων, ἢ δύο φωνῆ-
 των, ἢ τὸ δύο βαρῶσιν, συμπαρῶν) ὡς ὂν καὶ δι-
 τῶ ἀρῶσιν. Rustum: ὡς περὶ σῶμα πῶς ἰστανον μί-
 λην ἀποτίσιμα οἱσιν, οἱ μὴ δὴ τῶν στοιχίων ἐπιργῶσιν, ὡς καὶ
 οἱ τῶν οἱ μὴ πῶς ὡς πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς, ὡς
 μίλλων ἐπιργῶν, ἐν οἱ ἐπιργῶσιν ταῦτα τὰ στοιχία,
 ὡς τὰ μὴ δύο φωνῆα, τὰ ἢ δύο βαρῶσιν, ἢ ἐν τῶ-
 τῶ ἐπιργῶσιν μετ' ἢ αὐτὰ, πῶς πῶς ὡς ἢ τῶν ἐπι-
 ρῶσιν, &c.

ΣΤΟΛΗ, Stola, vestis Pontificalis & Sacerdo-
 talis, quæ περιβάλλον τὴν ἱερῶσιν appellatur in Conci-
 lio Calchedonenfî act. 11. pag. 690. Germanus Patr.
 Constantinop. in Mystagog. ὡς ὂν τὴν ἱερῶσιν ὑπερῶσιν
 καὶ τὴν ποδήρα λαρόν, τῶ τῶν ἱματίων, ὡς ὂν ἱστανον ἱε-
 ρῶσιν τὸ μέγαν τὴν πῶσιν τὸ τιμῶσιν ἱεσῶσιν ἢ ἡνιοκῶσιν,
 &c. Patriarcha Hierosol. in Epist. ad S. Ignatium
 Patr. Constantinop. in Concilio Constantinopolit.
 IV. act. 1. εὐλαμῶν τὴν ποδήρα, καὶ πῶς ἱστανον σῶσιν τῶ
 μῶσιν, πῶς ἱστανον σῶσιν τῶ σῶσιν ἱστανον τῶ ἀδελφο-
 θῶ τῶ ὡς περιτομέτω κισαλῶ, cum qua idem S. Ignatius
 sepeliri voluit, ut narrat Nicetas Paphlago in
 illius vita Vide Gloss. med. Lat. in Stola, & Tabellam
 IX. & X. ex his quæ initio huiusce operis delincantur.

ΣΤΟΜΑΝ, ΟΙ, Στόμα. Glossæ Græcobarb. κα
πύρα ὄπταις διὰ τὸ σίμα.

Στομαλάν, ΟΙ exilis, Στόμιον.

ΣΤΟΜΑΧΗ, Στομάχη, Stomachus, Στόμαχος.

ΣΤΟΜΙΟΝ, Græcis est ἐκβολὴ πόσιμα εἰς θαλάσ
σαν. At in Sylloge Historica edita à Scaligero, &
à Cedreno usurpatur pro aggere: αὐτὴ δὲ μύματα τοῦ
ποταμοῦ ἀφίβασι σίμα. Vide eundem Scaligerum ad
Eusebij Chron. p.16.

ΣΤΟΜΟΜΑΝΙΚΟΝ. Vide in Μαιάν.

ΣΤΟΝ, pro ἄτιν, ut στώ, pro ἄτιν. Στὸ, pro
ἄτιν. Passim occurrit.

ΣΤΟΡΙΔ, Ἰσφία. Vide in Ἰσφίαν.

ΣΤΟΥΠΗ, Στουπί, Στόπια, Σιπρά, Στουπὴ, στυ
πίον. Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ τις ἐλγυ μὲ στυπὴ πῶ ἐκαλαράταν.

Στυπίον, Στυπίον. Anonymus Medicus MS. de
Urinis: καὶ ἐπίθεσι στυπία ζῆσα, καὶ δὲθι αὐτὰ μὲ τὸ
μωδύλλω καλῶς. Joannes Cananus de Bello Con
stantinopolit. pag.197. ἀλλὰ ἡ (γυναικί) ἐκατάσαν
αὐτὰ καὶ στυπία, καὶ τὸ λαβομένης ἰατρῶν.

Στυπί, Στυπίον, Ellhebnium, quod & ἀπτερον, &
corruptè τυβίον, sive τυβίον dicitur, inquit Goarus ad
Euchologium p.431.

Στόπια. Vita MS. S. Auxentij: ἄλλω φέρου ἐπὶ
ζώοις περιβλήμεναι ἔλαση, οἶον, ἄρτυς, τυρὸν, ὄπρια,
στυπία, κηρὸς, &c.

Στυπίον, Στυπίον, Obturare, Oppilare, Πι
εφράτταν, καλασφύον. Cosmas Hieromonachus MS.
de Arte auri conficiendi: ἅτα δὲρὸν πινάκια δύο, ὡς
πομμάνουδς ἡμοσφύμα. Infra: ἐξ στυπίας πῶ στυπία ἢ
κικίον, &c.

Στυπίον, eadem notione, apud Agarium in Geo
ponico cap.123. στυπίονα μὲ τὸ σκόρδον. Et cap.155.
ἐπιπῶ στυπία, ἐξ τῆ λιγὴ πῶ εἰς τὰ ὄπια βάλε καμπούον
λαδί.

Στυπομάτης, Valde nasutus, cujus nasus vice esse
potest obturamenti. Vide Μίτα.

ΣΤΟΥΠΟΣ, pro σίμαμα, poni apud Myrepsum
de Antidotis cap.304. putat Fuchsius, ubi σιδῆρα στυ
πύ meminit.

ΣΤΟΥΠΤΡΟΝ, στυπὴ. Στυπύθ, διακυρβίον, in
Glossis Basilic.

ΣΤΟΥΡΑΚΙΟΝ, Rampinus, Corymbus. Mos
chopulus: Ἐλιξ, ἕομα κύριον, καὶ τὸ καὶ κύριον στυ
ράκιον, εἰς τὰ κοινὰ στυράκια ἔλκεται ἰσον.

ΣΤΟΥΧΟΣ. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843.
Ἄπυλ, τὸ στυχθ.

ΣΤΡΑΒΑΡΑ, Lusitania, vitium oculorum. Vox
formata ex στυπία. Glossæ Græcobarb. ἀλασκοπιή.
τύφλασι ἢ ὀφθαλμοῖς, στυβάρια ἢ ἀμμάλιον. Alio loco:
τυφλάριον, στυβάρια.

ΣΤΡΑΒΟΚΑΜΠΟΥΡΟΣ. Vide in Καμπύρος.

ΣΤΡΑΒΟΚΟΛΙΖΕΙΝ, Nugari, Inertire. Ano
nymus de Vulpe & Lupo:

Τὶ τζαμπυρίζεις, γάδαρι, καὶ τι στυβοκολίζεις;

ΣΤΡΑΒΟΜΑΤΗΣ. Vide in Ὀμμάτι.

ΣΤΡΑΒΟΜΟΥΤΖΟΥΝΟΣ. Vide in Μίτα.

ΣΤΡΑΒΟΜΥΤΗΣ. Vide in Μίτα.

ΣΤΡΑΒΟΥΤΛΟΝ. Glossæ Græcobarb. Ἀμ
φισμία, τὰ μὲ πῶ τρέπιν ἢ πῶς ἔξ ἑατέρου μέρισι
πυθίμια στυβούλα.

ΣΤΡΑΒΟΠΕΦΤΕΙΝ, Dormire collo oborto,
vel male locato, apud Hieron. Germanum.

ΣΤΑΒΟΠΟΔΑΡΟΣ, Vagus, Vagrus, cui pe
des sunt obliqui. Βλαγὸς, βλαβοσκέλις.

ΣΤΡΑΒΟΧΕΡΑΣ. Vide in Χίρα.

ΣΤΡΑΓΓΑΙΝΟΣ, Carduelis, avis, nostris

Chardoneres dicta, Cretensibus sic appellata, ut scri
bit Petrus Belonius lib. 1. observ. cap. 11.

ΣΤΡΑΓΓΙΛΙΟΝ. Historia Apollonij Tyrij:

Εἶτον ἀφίτικος φίλος τῶ, στυβίλιον ἢ λίον,

Πῶ τὰ μαθί γικ λόγῳ τῶ, ἄλλοι τῶ ἢ καλίον.

ΣΤΡΑΓΧΙΖΕΙΝ, Exprimere, Στυβίλιον.

ΣΤΡΑΓΙΟΝ, Stragulum, lib. 2. Basilic. tit.
de verbor. signific. cap.45. πῶ ὀνόματι ἢ στυβίλιον πῶσα
ἔθης περιχέθ, καὶ τὰ στυβίλια καὶ τὰ παλλία, καὶ πῶ
ὁ περιβαλλόμεθα πῶ ἢ ὀνόματι ἢ τροφίς, ἢ ἔθης, ἢ μίον
τὰ στυβίλια περιχέθ. Ubi Glossæ Labbei habent, στυ
βίλια, in v. στυβίλιον.

Στυβίλιον, Stragulum, Leclii cooperio
rium. Symeon Logotheta in Leone Armenio n. 9.
λαβοίσις ἢ πάντῃ τὰ ὑπαρχοῦσα αὐτῷ ἡμερικῶνα στυ
βίλιον, καὶ καυκάσιον αἰώπια, ἢ ἡματισμὸν πο
λίω. &c. ubi Stragula Armenia ea interpretetor, quæ
ex Armeniacis pellibus, quas inde Erminas vulgò
dicimus, confecta erant. Eadem habet Auctor in
certus post Theophanem pag. 434. apud quem male
editum στυβίλιον. Vide Gloss. med. Lat. in coo
periorium.

ΣΤΡΑΜΠΟΥΛΙΖΕΙΝ, Luxare, Eximere,
Demere, Ejicere, λαδῶναι, μελίσσασθαι. Στυβίλιον,
Ossis luxatio, ἔξασθαι.

Ἐξστυβίλιον, eadem notione. Nicetas barba
rogr. MS. in Isaacio & Alexio n. 3. μὲ ἑαύτω καὶ τὸ
Τριγλίον καὶ Σίμιον κρασίον πινούσι μὲ αὐτὸ ἀπράσιον,
τὰς ἔξστυβίλιον χάρας ἑαύτω τὰς ἀφροίτικας κρα
τῶσις καὶ καταφιλῶσις, ubi Cod. edit. τὰς ἔξστυ
βίλιον.

ΣΤΡΑΝΕΥΩ, Merofsum sum, Δυστροπία.

ΣΤΡΑΠΗ, Fulgur, Ἄσραπῆ, in Gloss. Græcobarb.
& στυβίλιον, & στυβίλιον, pro στυβίλιον, in iisdem
Glossis: ἀστροπῆς, ὅπου ἀστυβίλιον, ἢ στυβίλιον, ἢ
στυβίλιον.

Στυβίλιον, Anceps securis, quod fulguris
cadentis formam referat, eadem Glossæ Græcobarb.
ἀμφῆσις, στυβίλιον, ἢ στυβίλιον, ἢ γινῶ μάχαρι. Item
pro fulmine. Eadem Glossæ: ἀστῆς, ὀκρυαῖος, τὸ στυ
βίλιον. Vide Ἄστροπῆ.

ΣΤΡΑΤΑ, Via, Trames, ὁδός, ex Italico & La
tino Strata, & Strada. Vide Gloss. med. Latin. Le
xicon MS. Cyrilli: βαμβάκις, ὁδός, στυβίλιον. Alibi:
ὁδός, ἢ στυβίλιον, ἢ ὁδός. Procopius lib. 1. de Bello
Pers. cap.1. στυβίλιον γλῶττῃ ἰσχυρῶν ὁδός τῆ λατῆος καλῶ
ται στυβίλιον. Theophanes an.20. Mauritij p.140. ὁ ἢ πῶτος
διὰ ἑκοσι μιλίων ἢ στυβίλιον πῶ διατρυβῶν ἰσχυρῶν. Ubi
Anastasius & Miscella: Petrus autem vizigini milli
bus procul ab exercitu morabatur. Unde conjicit
Combesius legisse ἢ στυβίλιον, à castrii. Nicetas Bar
barogr. in Joanne n.11. ἀλλὰ πάλιν ἢ πῶς Στυβίλιον στυ
βίλιον ἰσχυρῶν. Et in Manuele lib.3. num.2. ἰδὲ αἰ ἀμ
φῶσι ἢσαν ἀδιασκέπτοι. Ubi Cod. Barbarogr. στυβίλιον
στυβίλιον, habet: utitur etiam in Isaacio & Alexio num.
1. 2. Catalogus offic. M. Eccl. Allatianus: ὁ στυβίλιον
πῶ πῶτος ἢ ἰσχυρῶν ἢ Ἄσραπῆς, καθαρῶν ἢ λῶν
διὰ πῶ στυβίλιον. Nomocanon laudatus ab Allatio lib.
de Opinat. Græcor. num. 12. ἀλλὰ στυβίλιον ἢ στυβίλιον ἢ
στυβίλιον, καὶ στυβίλιον, ἢ στυβίλιον. Ptochoprodio
mus MS.

πῶ στυβίλιον ἰσχυρῶν πῶ μὲ πῶτος ἢ μὲ διψῶ.
Historia MS. Bertrandi Romani:

Ἐξ δ' ἔχον ἀπαράτῶν ἢ ἔξστυβίλιον πῶ στυβίλιον.
Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ αὐτὴ στυβίλιον πῶ στυβίλιον πῶ στυβίλιον ἢ ὀδῶσι.
Occurrit ibi pluries. Anonymus de Nuptiis Thesei:

lib. 5.

ὀδῶσι πῶ στυβίλιον μὲ, ὡς ἔπος ἐκείνου.

Occurrit

Occurrit præterea semel ac iterum apud Astrampsy-
chum in Pythagorico λαξουτ. Ex his emendare li-
cet Glossas Basilic. ἰτηρ, ἀναμίτων, τυτῆσι στρατα. Le-
gendum, ἰτηρ, τυτῆσι στρατα. Scholiastes Theophili
Antecess. lib.2. tit.3. ἴδος, ἱλασία, στρατα.

Est etiam ratio rei conficienda : Historia Apollonij
Tyrij :

Στρατὸν στρατῶν τὸ δ ἴδουσι τὰ πλὴν Διασαλλύβηφ.

Alibi :

Μὰ βόλομα ἡμισσάπλω εἰ στρατία νῆ ζορτήφω.

Στρατίαν, Deducere, Ducere, ἕλαν, Ἡζομο-
νίαν.

ΣΤΡΑΤΟΚΟΠΟΣ, Viator, ἰδοπῆφ. Στρατο-
κοπία, Iter, peregrinatio. Glossæ Græcobarb. ἀλλῶ
διαβάτας, ἀλλῶ στρατοκόφ. Syntipas MS. στρατοκόφ
ὑπάρχει, καθὼς ἴσῃ. Fabulæ Ἄλοι Græcobarb. p.58.
Στρατοκόφ τισυράτα. Ubi Cod. Gr. ἰδοπῆφ πολλῶ
ἑνὸς ἴδῶν, &c. Adde pag.131. Occurrit etiam apud
Georgium Contarem in Hist. Athenar. p.251.& Pa-
nagiotam p.75.

Δισρατῶν, Bivium, Compositum, ἀμφοδου, διβαμον,
Portio, quasi duplex strata, seu via. Glossæ Græco-
barbaræ, ἀμφοδα, διοδα, διςρατῶ, ζατήνια.

Μηρόστρατῶ, Via, iter unius Diei. Synaxar. Ma-
ximi Cythar. 26. Nov. in S. Jacobo : ὑπῆσῶ ἄς τὸ
μηρόστρατῶ ἑκῶν τ ὑπῆσῶν. Anonymus de Vulpe &
Lupo :

Ἄκω, βλίπῆ εἰ μὰκρὰ σάραντῶ μηρόστρατῶ.

Vide Mura.

Τριςρατῶν, Trivium, Τριδῶ.

Παραστρατα. Quidquid est extra viam, stratum.
Epiphanius de Locis SS. p.51. εἰ τολπῶ μέρῶ τ ἀγίας
πόλιος ὡς ἑδὸς μιλίον δῶ, παραστρατα, ἑτῆ βυχίλ δ
τάφω.

Παραστρατίαν, Παραστρατίαν, Deviare, à via de-
flectere: Historia Apollonij Tyrij :

Ἐκὸ πὸ κῆτιχα καλά, εἰ δὲν παραστρατίαν

Alibi :

Καὶ ἑλῶ παραστρατίαν τασίησι τὰ πῆσι:

Anonymus de Vulpe & Lupo :

— Θῆν πῶ μπῆσῶδῶ τῶ

Νᾶ μὲν παραστρατίαν, &c.

Ἄστράτοφ, Ἰπνίος. Glossæ Græcobarb. Ἄστράτο-
φ, Ἄστρῶ, ὅσα δὲν ἔχῶν στρατῶ, ἕλαν ἴδῶ.

ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ, Dux exercituum. Corona præ-
tiosa : Στρατάρχης, Ducetor exercituum. Nicephorus
Bryennius in Præfat. ad Histor. num. 8. ἄτι εἰ δὲ ὑπῆ
αὐτῶ στρατάρχῶ πῶλλας ἀνδραγαθίας διαπραξάμεφῶ.
Theodorus Prodromus Carm. σι φιλίαν.

Καὶ τ ἑρλοῖτον ἀλλαγῶ στρατάρχης.

Στρατάρχῶ, apud Anonymum in Porphyrog. n.
17. Historia Belisarj MS.

Νᾶν ἀυθίης, στρατηός, στρατάρχης, εἰ κεραρχῶ.

Occurrit non semel apud Constantinum Manassam,
Joan. Cananum de Bello Constantinopolit.& al. Vi-
de Στρατηαρχῶ.

ΣΤΡΑΤΕΙΑ, Stratia, Militia, Munus quod-
vis, quomodo hanc vocem sumi apud scriptores La-
tinos indicavimus in Gloss.med. Lat. Στρατιά στρατιά-
ζων, in Can.83. Apost. ubi consilijendi Zonatas &
Balsamon. & ad Can. 7. Concilij Calchedonensis:
Dorotheus Doctr. 12. πῶ σύλατων, τῶ Πατριῆς,
Στρατιάτας, Ὑπάρχει, Σιλοισίαν ἂν γδ αὐταὶ πῶ
λύτημι στρατιά. Concilium Calchedonense aet. 1.
pag.175. εἰ δὲ ἑαςφ ἐνομέτω ἀξίωμασι τῶ, εἰ διαφό-
ροι στρατίας. Act. 3. pag.398. in libello Theodori
Diaconi Alexandrinæ Ecclesie, qui prius in Scho-
la Magisterianorum militaverat : στρατίας τῶντῶ ἕχῶν

καλαθοποιότα, μέζονα πῶ τ ἱεροσταίως τάξην ἡγεσάμεφῶ.
Ibidem, parte 3. cap.3. οἰ ἡ στρατία κομμῶφῶ πῶ ζῶ-
νῶ ἀραφιῶφῶ. &c. Concil. VI. Oecumen. act. 13. pag.
951. ἄμα εἰ τῶν ἐν ἀξίαν εἰ στρατίας διαλάμνησι. Epi-
stola Nicolai Pap. cap.1. in Concilio VIII. Occu-
menico act. 7. φῶτῶ οἰ δὲν κομμῶφῶ ὑπῆρσιαι, εἰ στρα-
τίας, εἰ εἰ τ ἀγῶας ἀριστίως καροῖ, &c. Ita passim
usurpatur in Novell. Justin. 6. cap.6.8. Nov.8. cap.6.
Nov.15. init. Nov.27. cap.1. Nov.43. cap.1. Nov.53.
cap.5. Nov.117. cap.4. 11. & alibi non semel. Alia
vero est ἰστοῖα στρατία, in Nov.117. cap.11. in edictō
9. cap.6. lib.9. Basilic. tit.3. l. 6. &c. Στρατῶμα, eā-
dem notione apud Theophylactum Simocattam lib.
8. cap.9. Hinc

Στρατιάδαμ, Militare, officio aliquo vel d gnitate
fungi. Concilium Calchedon. act.6. οἰ ἡ στρατῶ μὲφ
ἑτῆ τ ἰωτῶ στρατίας, εἰ δὲ κλασικῶ εἰ τ ἰδῶ βαθμῶ
ἀνδρῶν. Ibid. pag. 839. μὲδῶ δὲ κλασικῶ, ἕλαν
στρατιῶφῶ, ἕλαν ἰτίρας ἀριστίας ἀς δῆσῶ, &c.
Vide Justiniani Nov.8. cap.2. Soeratem l. b. 2. cap.
2. lib.3. cap.9. lib.7. cap.12. Sozomenum lib.2. cap.
3. &c. Apud Ammianum, Notarium militans inter
primos. Hinc στρατιῶφῶ, Palatinus, Regius Comi-
tarius

Στρατιά, Militia cohortalis præsertim, officialium
& Apparitorum dicta, ut observat Henric. Valefius
ad Ammianum Marcellin. & ad Philostorgium lib.3:
cap.15:

Στρατιά, Militia, inter onera vel tributa recen-
sentur in Novella Manuelis Comneni, lib. 2. Juris
Græcorum. pag.153. ἂτι εἰ κλασμάτῶ, ἂτι εἰ συμ-
παδοῦν, ἂτι εἰ τ δῆδ ταπεινῶν εἰχῶν, ἂτι εἰ τ ὑπο-
καμηρῶν τ χορογαῖ, ἂτι εἰ στρατιῶν συμπαδομῶν,
εἰ μὲν ἀριστοκράτους τῶντῶ ἡφῶ. Et Nov.4. pag 158.
οἰ ἐκατοπῶν τῶν τῶντῶ, ἡ στρατία, ἡ στρατία, ἡ
δημῶσῶ.

ΣΤΡΑΤΕΛΑΤΗΣ. Vide in Στάτα.

ΣΤΡΑΤΕΥΤΙΚΟΙ, Sic appellati è Numeris
militaribus, qui tributorum exactioni inserviebant:
Zonaras in Nicephoro Phoca: οἰ δῆδ τῶν ἐφ ἡ-
ρακ ἀπάσαι, ἀπὲ βασιλευσῶφ, ἡ ἀπογραφῶς εἰλλῶφῶ;
Ἐπόφῶ τι εἰ Στρατιῶφῶ, εἰ οἰ εὐκλῆφῶ Πρωτο-
τάμῶ, οἰ παντῶ κακῶσῶν ἡφῶ τῶ ὑπῆσῶ.

ΣΤΡΑΤΗΓΑΡΧΗΣ, qui Nicephoro Bryen-
nio στρατάρχης, vel qui cæteris exercituum ducibus
imperat. S. Basilus in cap.6. proverb. τίς ἴταξί ταυ-
τα εἰ τῶν τομῶν εἰ τῶν ταξίάρχῶ, τῶν στρατηαρχῶ;
ἐτῶν λαμβάνουσι τὰ τακτικὰ μυστηρίαν ἐπὶ πῶ τ
αἰ σῶν τῶν ὑπῆσῶν.

ΣΤΡΑΤΗΓΙΟΝ, pro Prætorio usurpati à ve-
tetibus nemo nescit. Philon in Belopœccis MSS:
καλαμαβῶν δ ἐφ ἡ ἀλῶσῶι μᾶλις δὲ τὰ τῶν, εἰ
πῶ ἀγορᾶν, εἰ τῶ στρατῶν. Adde Synesium Epist.109:

Στρατίων βᾶλλον. Nicetas in Andronico lib. 2:
num.1. ex Cod. Reg. τὸ ἡ λῶπῶν ἕδῶ δουλοκρατικῶν
ἰτίρας πῶ πῶσι τ ἑστῶλῶν, ἡδ ὅτῶ ὅτῶ ἡμερῶν
οἰ βῶμασι εἰ βᾶλλοσις ἡν στρατῶν, ἡ τῶ συμπλα-
κῶν ἀποδῶσῶν τμήμασι. Ita etiam Cod. edit. In
indice, lego, στρατῶν διακριδῶν βᾶλλον, loco non
indicato. Ubi στρατίων βᾶλλον, videtur idem esse quod
βᾶλλον χῶρακᾶ, vel Castra metevi. Nam pro Ca-
stris à Sophocle usurpati observatum à Gramma-
ticis.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ, Prætor, in Gloss. Lat. Gr. &
Basilic. Strategus, Rector provincia, vel urbis, apud
Modestinum in l. 15. §.9. D. de Excusat. οἰ τ πόλιος
ἀρχῶν, τυτῆσι οἰ στρατῶν. Justinianus in Nov.29. cap.2:
εἰ καλῶσι μὲφ, καθάπερ ἰποσις ἑστῶφ, τ ἰπὶ τῶντῶ
ἡγῶμῶν Πρωίτῶ Παφλαγονίας ἐστῶσῶ. ἡφῶ τ
ἐμᾶδῶ γλῶσῶν εἰ Στρατηγῶν καλῶν. Theophanes ap p:
ZZZZ Leonis

Leonis Isauri : Στρατῆς ὁ Πρωτοπαθῆς καὶ Στρατηγὸς Σικελίας. Ita Strategius Patricius eadem dignitate donatur an.25. Copronymi. Apud Cedrenum pag.442. Στρατηγὸς Ἀφρικῆς. Apud Scylitzem pag. 656. Στρατηγὸς τῆ Μαύρου ἕως. Apud Nicetam Paphlagon. in Vita S. Ignatii Patr. Constantinopol. Στρατηγὸς τῆ ἀνατολικῶν, & in edicto 13. Justiniani c.2. Στρατηγὸς τῆ Πρωτοπαθῆσαν ἀνδρομέτου τῆ Θάου Πρωτότου, in Concil. Constantinopol. sub Mena, act. 5. p. 233. Leo Ostiensis lib.1. cap. 52. hic Symbaticus cum esset Imperatoris Protopatharius, & στρατῆς, id est Dux Macedonia, Thracia, Cephalonia, atque Longobardis. &c. Vide Gloss. med. Lat. in Strategus.

Στρατηγὸι præterea dicti *municipales Magistratus*, seu *Dumviri* in Nov.46. Leonis Imp. in Basilic. lib.7. tit.6. c.16. tit.7. c.1. lib.8. tit.2. c.106. lib.38. tit.1. c.6. &c. lib.60. tit.21. c.13. &c. Glossæ Gr. Lat. Στρατηγὸς. *Magistratus*, *Dumvir*. Στρατηγία. *Magistratus*. πολιτικοὶ ἀρχοὶ καὶ στρατηγὸι, apud Sozomenum lib. 5. cap.3. Vide Fabrotum ad Theophilum Antecess. lib.1. tit.20. §.4. & Henricum Valesium ad lib. 31. Ammiani, & ad Eusebij Histor. Eccl. lib.7. cap.12. & ad Evagrium lib.1. cap.18.

Στρατηγὸς ἑκατέρωθι διαμαχίαι, *Magister utriusque militiae*, apud Olympiodorum.

Στρατηγὸι dicti qui postea Κόμητες, apud Constantin. lib.1. them.1.

Υποστράτηγος, in Concilio Constantinopol. 111. act.3. initio.

Πρωτοστράτηγος τῆ Ὀψιμῆς, apud Theophanem & Cedrenum in Philipico.

Στρατηγία, *Prætura*, in Gloss. Lat. Gr.

Στρατηγάτων, ut Δυκάτων, *Præfectura strategū*, seu *Prætoris provincialis*. Anna Comnena in παθῶ Βοῦνδμου cum Alexio Imp. lib.13. pag.412. τὸ στρατηγάτων Παγρῶς. τὸ στρατηγάτων Γαλαττίας. Occurrit pag. seq. ubi promiscuè

Στρατηγὸς etiam scribitur, ut & pag. 412. ὁ ἀρχὸς ἡλίας ἢ στρατηγὸς μὲν τῆ ὑπὸ αὐτῷ πολυχιαν, ἢ στρατηγὸς τὸ Βαρζῆ, καὶ τὰ ὑπὸ ταύτῃσι πολιχίαι, ἢ ἀπὸ πλὴν στρατηγία τὸ Σίετ ἀπασα χύμα, — καὶ τὸ Ἀρτάχ καὶ τὸ πλὴν αὐτῶν στρατηγίδες μὲν τῆ ἑκάστης περιοχῆς, &c. Constantinus lib.1. de Themat. cap. 9. καὶ ἐπὶ αὐτῶν τόποι, καὶ ἡγεῖται ἢ ὄνομα στρατηγίδος. Idem lib. de Adm. Imp. cap. 50. ἴσθι ὅτι ἢ τῆ Καππαδοκίας στρατηγὸς τὸ παλαιὸν τέρμα ἔδεν τῆ ἀνατολικῶν στρατηγίδος. Infra Καλαβρίας στρατηγὸς, &c. Ita in Justin. Nov. 158. init. & apud Continuatore Theophan. lib.2. num.22. &c. alibi. Vide Gloss. med. Lat.

Στρατηγὸς, *Præfectura*, *dignitas strategū*, in Nov. 84. Leonis Imp. Constantinus in Basilio num.19. ed. Combef. ὅς καὶ τὸ Ὀψιμὸν ἦν αὐτῷ στρατηγίδος.

ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΑΙ, *Magistri militum*, quibus scilicet exercituum in singulis provinciis cura demandabatur. Glossæ Gr. Lat. Στρατῆλατες, *Magister militum*. Damascenus Studita Homil.19. initio: στρατῆλατες ἢ ὀνομαζέσθαι ὁ ἀρχὸς τῆ στρατιωτικῆς βασιλείας, αὐτῶν ἐστὶν ἀρχοὶ ἡμῶν τυρμικότητα Γνωστίζατα. In provinciis enim Præsidium alteri politicarum, alteri militarium rerum cura demandata erat. Constantinus lib.1. de Themat. pag. 10. καὶ ἄλλο μὲν τῆ δημοσίων πραγμάτων ἔργον, ἄλλο δὲ τῆ στρατιωτικῶν. Scholiastes Basilic. ad lib.60. tit.35. πῶ στρατῆλατῆ. ἑκάστῃ γὰρ ἵσταρχία δύο ἀρχοὶ προύσαντο, ὁ μὲν πολιτικός, ὁ δὲ στρατιωτικός: ἵπτι μὲν τὸ ἀπαιτῆσαι τὰ δημοσίων τίλη ὁ στρατιωτικός: ἵπτι δὲ τὸ διατάξαι τὰς ἀναφορικὰς δίκας ὁ πολιτικός. Eunapius in Maximo: Εὐστῆν ἢ πλὴν πολιτικῶν ἀρχῶν ἀρχοὶ τῆ βασιλείας ἢ τῆς κατ' Αἴγυπτον στρατιώτας ποικίλων ἀρχῶν, &c. Vide ἄρχων στρατιωτικός. Scribit Zosimus Constantinum instituisse στρατῆλατῶν τῆ μὲν ἵπ-

του, καὶ τῆ περὶ αὐτῶν. Macarius Homil.16. ἄλλο ἔστιν ὁ στρατῆλατῆς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὴν βασιλείαν, καὶ ἄλλο ἔστιν ὁ ἡγούμενος. Socrates lib.6. cap.6. στρατῆλατες Ῥωμαίων ἱπποκίβες καὶ πεζοὶ ἀναδουκίῃ, *Magister utriusque militiae*. S. Athanasius in Epist. ad Solitarios pag. 817. ἀπὸ τῆ βασιλείας, ἢ στρατῆλατες, ἢ ἄλλο δίκας ἀτίτληται &c. In Concilio Calchedon. act. 1. Anatolius dicitur μεγαλοπρωτοστράτης καὶ ἐπὶ ἐξουσιῶν Στρατῆλατες, καὶ δὲ τῶν ὑπᾶτων Πάτριος. Damascius in excerptis Photianis: μὲν ταῦτα ὁ μὲν καὶ τῶν Στρατῆλατες ἱπποκίβων. Chronicon Alexandrin. an.2. Leonis M. ἄσπαρ ὁ Στρατῆλατες. an.11. ἐθαγα ἑπὶ Ἀναγαστῶ τῆ Στρατῆλατῶν Θράκης. an. 4. Zenonis: ἱπποκίβων Ἀρχοὶ τῆ Στρατῆλατῶν τῆ Πρωτότου. Ita an. 10. ejusdem Zenonis. Idem Chronicon. an. 1. Justiniani meminit Petti Στρατῆλατῆ τῆ δὲ Νοταρίου, & Diogeniani & Loxeni δὲ Στρατῆλατῶν, ut an.5. Belisarij τῆ Στρατῆλατῶν. Menologium Basilij 25. April. in S. Saba Duce: πλὴν Στρατῆλατῶν ἰσχυρῶν ἀρχῶν ὅς ἦσαν τῆ πάλαι. Theophanes an. 6. Justinii Thracis: καὶ προέβαλετο τῆ Πατριῶν ὑπᾶτων Στρατῆλατῶν Ἀνατολῆς. Vide eundem anno 13. Leonis M. & an. 1. ejusd. Justinii. Rursum an.1. Justiniani: προέβαλετο ἢ ὁ βασιλεὺς Στρατῆλατῶν Ἀρμενίας Τζιταῶ. ἀνδρα πολυμικῶν καὶ ἑκατέρωθι ἢ γὰρ ἄρχον ἢ Ἀρμόνη Στρατῆλατῶν. ἀλλὰ δὲ καὶ καὶ Κίμωτος. Vide eundem an.2. & 12. ejusdem Justiniani, Dorotheum Doct. 12. Porphyrog. lib.1. Them.1. pag. 8. lib.6. Basilic. tit.1. cap.36. &c. Neque alij sunt Στρατῆλατῆ ab iis qui interdum Στρατηγὸι appellantur. Id evincit locus Theophanis an. 6. Zenonis: ἵπποκίβων αὐτῶν Στρατηγῶν τῆ ἰσχυρῶν πᾶσι, δὲ αὐτῶν ἑκατέρωθι πᾶσι ὡς καὶ δὲ καὶ ποιῶν. Sed & in ejusdem scriptoris Codicib. MSS. sæpe στρατηγὸς vocem occurrere, ubi alij στρατῆλατες habent, monet Goarus.

Στρατῆλατινός, officialis τῆ στρατῆλατῶν, *Agens in rebus*, *Magistriarius*. Apud Theodoritum Epist. 79. occurrit ὁ καθολικὸς ἐπιφάνης ὁ Στρατῆλατινός.

Στρατῆλατῆς τῆ βασιλικῆς βίβλου, in Concilio VI. Oecumenico act. 14. pag. 982. idem qui κόμης τῆ Ὀψιμῆς.

Στρατῆλατῆ, Τακτικῶς, dicti etiam qui aliis Μιστάρχοι. Leo in Taetic. cap.4. §.43. Μιστάρχοι οἱ λεγομένοι ποτι Στρατῆλατῆ, ἵνα ἢ τῆ συντομῆς καλῶν τῶν Τυρμάρχοι. Et §. 65. Τῶν τῶν ἀρχῶν ἢ ἀρχῶν ὁ δὲ ἐξ ἑκῆς Μιστάρχος, ἵνα Στρατῆλατῆς, ἢ τῶν τυρμάρχων καλῶν τῶν. Ita etiam Mauricius lib.2. cap.4.

Στρατῆλασία, *Præfectoria*. Justinianus in Nov.39. in proœm. §. 3. τὰς γὰρ δὲ μόνων τιμῶν διδομένης τιμῆς ἀξίας (τὰς Πρωτοστράτηας φερῶν ταυτὸ ἢ ὅτιν αὐτῶν καὶ Στρατῆλασίας) καὶ ἑξουσίαν τῆ βασιλικῆς δεικνύμενος τῶν τυρμάρχων ἰδιοπισαμῶν. Adde Nov. 70. in proœm.

Στρατῆλατία, *Magisteria militum*, apud Theophanem an.3. Zenonis.

Στρατῆλατικα. Ita vocabant quædam in vestibus Imperatorum ornamenta, quæ Στρατῆλατικὰ olim fuisse peculiaria vero simile est. Codinus de Offic. Palat. cap.3. num.3. τὸ κόκκινον ἱμάτιον, ὡς τὸ γὰρ αὐτῆ (δυσπῆτι) ὡσπερ καὶ τὸ βασιλικόν, μὲν μὲν ἀνδρῶν στρατῆλατικῶν.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ, videntur quibusdam milites ita speciatim appellati inter Imperatoris custodes, ex hoc Gregoræ loco lib. 8. Hist. τῆ ἀπὸ τῆ βασιλείας Πιλακουφόρον, καὶ Στρατῆλατῆ, καὶ Στρατῆλατῶν καὶ Στρατῆλατῶν μελλοῦν. Et ex Codino de Offic. Palat. cap.5. num. 46. ἐν τῆ αὐτῆ παλαιῆ Στρατῆλατῆ ὀνομαζόμενοι ἔσαν Παρμωνοὶ, ἵσχυρῶς ἀλογα, ἵσθ ὡς καὶ Ἀναγαστῶν, καὶ μετ' αὐτῶν ἵπτοι, Παρμωνοὶ μὲν καὶ ἵπτοι, πλὴν ἀνδρῶν ἀλόγων, &c. Sed ex his locis non clarè evincitur Στρατῆλατῶν fuisse

ΣΤΡΑΤΩΡ, *Strator*, *Equorum curator*. Glossæ MS. Reg. Παλατίου, ὁ ἡγούμενος, ὁ τῶν πάλαι δαμάζων. Vetus Inscriptio, 1161. 2. ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΩΡΟΣ ΚΑΙ ΔΡΟΥΤΑΡΙΟΥ ΓΕΓΟΝΟΤΟΣ. Constantinus in Basilio num. 11. edit. Combef. αὐτὸ ἀνίστασθαι τὴν ἐπὶ τῆς βασιλικῆς καθίστασθαι Στρατῶρα. Theophanes an. 10. Leonis Isauri: Κουσαλίτης ἦ τις Στρατῶρ Ἀρταβάσδου, &c. Idem an. 1. Leonis Chazari: ὡς ἐπιβυλλῶν σιδναζῶν κατ' αὐτὸ μὲν Σπαθαρίων τινῶν ἐξ Στρατῶρων, ἐξ βασιλικῶν ἀνθρώπων. Atque ij inter viles habitus: Vita S. Theophanis Confess. num. 9. ὡς γὰρ ἐξ βασιλικῆς ἀξιώματός, ὅτι ἐν τέλει, ἀλλ' ὑπερήκως τῆ βασιλικῶν κισσομηθῶν ἵππων, ὡς ἡ Στρατῶρας καλῶν ἢ τὰξιν ἄδισα. Idem testatur Pachymeres lib. 5. cap. 23. ἐξ ἰδίας ἑλθεῖν ἀπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τῆς ἡμετέρας, ἐξ ἰδίας ἑλθεῖν ἀπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τῆς ἡμετέρας, ἢ Στρατῶρας, ὡς ἰσοκλήσει ἀνάστα, καὶ ὅτι πάλαι; Lexicon MS. ad Schedographiam:

Οἰκισμὸς ἡ ἔστιν ὁ Στρατῶρ τούτου.

Δομισμὸς τῆς στρατῶρων, apud Theophanem pag. 325. Στρατῶρας, *Stratores militares*, de quibus pluribus egimus in Notis ad Cinnamum pag. 474. & in Gloss. med. Lat. Leo in Taoticis cap. 14. §. 81. μὲν δὲ ἐν χειρὶ μάχης ἔμπροσθεν τῆ παρατάξιως πικροπάλιν, πάλιν τῆς τερμαρχῶν, Καβαλλάρων, ἐξ ἡ Μαιδάρων δὲ καὶ Καμπιδυλλῶρων δὲ, Στρατῶρας ἰνὸς ἐξ Σπαθαρίων ἰνὸς, &c.

Στρατορικίον, *Stratoris dignitas*. Vita MS. S. Stephani Jun. ἡ βασιλικὴ προσηγορία στρατορικῆς ἀξίας.

Πρωτοστράτωρ, qui *Stratoribus* praerat: ὁ τῶν βασιλικῶν πάλαι ἰσοκλήσιων ἰστικός ὡς, Πρωτοστράτωρα καλῶσι Ῥωμαῖοι τὸ ληϊόργημα. inquit Cinnamus lib. 3. cui concinit Continuator Theophanis lib. 3. num. 19. & ex eo Scylitzes pag. 523. ἰσοκλήσιον ὁ πρῶτος ἡγεμόνος, Πρωτοστράτωρα τούτων φασί. Et Zonaras p. 132. τῶν οἰκιστῶν ἰσοκλήσιον ἰστικός, Πρωτοστράτωρα τούτων ἑστὸν ὁνομάζον ἢ διάλυσις κοινῆ. Theophan. an. 25. Coptonyμι: Κουσαλίτης Σπαθαρίων ἐξ βασιλικῆς Πρωτοστράτωρ. Πρωτοστράτωρ τῆς ἑλπίου, apud eundem an. 2. Philippici. Continuator Theophan. lib. 1. n. 9. de Michaelē Balbo: ἰσοκλήσιον τῆς ἡμετέρας ἵππων τυχάνων. Et num. 12. πρωτοστράτωρ appellatur. Gregorius in Vita S. Basilij Jun. num. 12. ἐξ κτήσεως μὲν ἐν πρώτοις τῆ αὐτῆ Πρωτοστράτωρα, &c. Cinnamus lib. 4. num. 4. Ἀλιξίον ταινω, ὁ τῆ Πρωτοστράτωρ ἀνελώντος τότε ληϊόργημα. Adde Constantinum in Basilio num. 7. edit. Al-latij, & 14. Combefisij.

Ea portò dignitas inter illustriores semper habita. Nicephorus Bryennius lib. 2. num. 2. Θάτιρος ἡ τότε ἕλπιον ὁ Κουσαλίτης ἱππῶν ὡς τῆ βασιλικῆς προσηγορία γὰρ πρὸς αὐτὸ Πρωτοστράτωρ τῆ τῆ ἰστικός μὲν αὐτῶ βασιλικῆς, ἐξ ἡμετέρας ἰστικός. Et Zonaras in Michaelē Theophili F. ἐξ προῦν ἐξ Πρωτοστράτωρα τῆ ἀνδραγαθίας ἢ ἡ ἀξία τῆ ἰστικός, ἐξ τῆ ἰσοκλήσιον τῆ βασιλικῆς. Apud Codinum de Offic. Palat. cap. 2. octava esse dicitur dignitas, tertia nempe in secunda Pentade: Catalogus Offic. Palatij ex Cod. Reg.

Καὶ τρίτος αὐτῶ Πρωτοστράτωρ ἀξίας. Et Matthæus Monachus: Τῶς ἡ ἑστὸν δὲξ, μὲν αὐτῶ δομισμῶς τε, ὁ Πρωτοστράτωρ πίκουιν, &c.

Protostratoris munus varium fuit: neque enim equili duntaxat Imperatorio praerat, sed & cum Imperator equum ascensus erat, apprehenso freno huc adducebat usque ad quartam vel quintam Palatij partem: tum succedebat Chartularius, equo usque ad portam adducto. Idem observabatur cum Imperator in Regiam redibat: tum enim Chartularius

à porta Palatij equum ducebat ad locum ubi Protostrator solebat succedere, adducto ab eo perinde equo ad locum ubi solebat descendere Imperator: ita Codinus cap. 5. num. 5. & 6. Id etiam muneri Protostratori adscribit Nicetas in Alexio lib. 1. n. 2. ἕλπιον ἡ τῆ ἡμετέρας, ἐξ μὲν ἰσοκλήσιον τῆ ἡμετέρας, ὁ μὲν ἰσοκλήσιον προσάγει ὡς τῆ Πρωτοστράτωρ, δὲ τῆ χαλιῶν ἰσοκλήσιον. Addit denique Codinus eodem n. 5. Protostratorem absente magno Domestico deferre Imperatoris Spatham: ὁ Πρωτοστράτωρ τῆ μὲν αὐτῶ δομισμῶς καὶ τῆ βασιλικῆς ἐστὸν πάλαι. Ferebat etiam Imperatoris βαρδύκων, clavam scilicet seu venabulum, si quando ad venationem exiret. Scylitzes p. 564. κισσοπάλιν ἡ τότε ἡμετέρας ἐξ τῆ φιλοπατίων, προσηγορία τούτου ὁ Πρωτοστράτωρ ἰσοκλήσιον, ἰσοκλήσιον ἰσοκλήσιον ἐξ τῆ βασιλικῆς βαρδύκων.

Sed & militare Protostratoris munus fuit: nam ut ait Codinus in laudato cap. 5. num. 16. in bellicis expeditionibus defensor erat eorum qui excursiones faciebant: ὁ Πρωτοστράτωρ ἔστι ἐξ δεισιπῶρος τῆ κισσοπάλιν τῶν τῶν γὰρ μὲν τῶν ἡμετέρας, μὲν ἡμετέρας ἰδίων, ἀλλ' ἀτάκτως ὡς κισσοπάλιν, ὁ Πρωτοστράτωρ ἰσοκλήσιον τούτων ἰσοκλήσιον δεισιπῶρος τούτων, ἰσοκλήσιον τούτων ἡμετέρας. Deinde subdit Protostratorem appellatum, ὡς τῆ προσηγορία πάλαι τῆ ἡμετέρας, quo in etymo hallucinari Codinum pridem observavimus in Notis ad Cinnamum pag. 475. cum Protostrator militaris appellatus fuerit, quod Stratoribus militaribus praefectus esset, de quibus ibi pluribus egimus.

Jam verò excutores tutatum, docemur praeterea ex Anna Comnena lib. 5. Alexiad. pag. 142. ὁ ἡ γὰρ Πρωτοστράτωρ διατάκων τῶν ἰσοκλήσιον τῶν ἡμετέρας ἐστὸν τῶν, ἐξ ἡ ἡμετέρας ὡς τῆ ἡμετέρας, ἰσοκλήσιον τῶν αὐτῶ. Agitur enim hoc loco de velitationibus bellicis inter Latinos & Graecos. Adde pag. 196. & 229.

Neque profus omnino diversum fuit apud Latinos Marescalli munus, ut ex Fleta alibi docuimus, cum is *cum foratoribus, vexillo explicato, singulis diebus ire debeat in protectionem*. Unde non mirum si Nicetas in Balduino ubi de Gaufrido de Villaharduinī Campaniæ Marescallo agit hæc ait: Μαρσιχαλιῶν ὡς τῆ ἀξίωμα ὁ ἀνδρῶ δὲ καὶ ἑλλῶνας ἢ φασί τῆ Πρωτοστράτωρα. Neque alia notione hanc vocem usurpavit Anonymus MS. de Bello sacro, de eodem Gaufrido:

Μισὸν Τζεφρὶ τῆ ἑλλῶνας, Βαλλαρδὸν τῆ ἑλλῶνας, Καὶ μὲν αὐτῶ Πρωτοστράτωρας ἑστὸν ὡς πάλαι Τζαμπασίας. Alibi: Τῶ μισοπρωτοστράτωρ Μισὸν Νικολῆ ἑστὸν.

Cæterum istius apud Constantinopolitanos dignitatis insignia describit idem Codinus cap. 4. num. 16. ubi & de illius *Dicanicio*, quod Πρωτοστράτωρ πάλαι βακταρίας vocat Gregoras lib. 7. p. 120. Protostratorum vero passim occurrit mentio, apud Theophylactam Bulgar. Archiep. epist. 29. Scylitzem p. 756. Georgium Acropolitam in Chron. cap. 24. 77. Nicephor. Gregor. non uno loco, Cantacuzen. lib. 2. cap. 15. 26. Phranzem lib. 1. cap. 9. lib. 2. cap. 8. 18. &c.

Στρατορικίον, *Locus in Palatio, ubi Imperator à stratore in equum tollebatur*, ut Gretzero: vel, *locus ubi consistebant stratores*, ut Goaro placet. Codinus de Offic. Palat. cap. 5. num. 9. ὅτι καβαλλῶν ἰσοκλήσιον ἀλλὰ μὲν ἡμετέρας, ἡμετέρας ἡμετέρας τῶν ἡμετέρας.

Στρατόνιον, *Stragula* quibus equi insternuntur: *Stratoria*, in Vita S. Benedicti Anianensis num. 28. *Stratura*, apud Fredegar. Scholast. cap. 38. Cyrillus in Lexico: Σαξμάτω, στρατόνιον ἀξίωμα.

ΣΤΡΑΤΩΤΕΙΝ. Vide in Στρατόνιον.

ΣΤΡΑΧΥΣ, Στραχυδιον, *Arista, Spica*. Glossæ Græcobarb. τὸ αἶς ἢ γαχιδί ἢ οἴτε ἀνω αἶς κίναρον ἐκδιον ὄπου φάει) ἀπάνω ἢ σπαχυδιε ἢ σπαχιδί ωσαν κίναρον, ἢ γινε σκιδόν. Alibi: ἐπὶ ἢ ἀσπαχίων, αἶς τὰ σπαχυδιᾶ. Physiologus MS. de Natura animalium, ubi de formica: αἶς ἢ οἶτον ἀσπαχιδί, ἢ κικία σπαχίδε, καὶ σπαχυδιῶν, &c.

ΣΤΡΕΜΑ. Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 2.

Κύρα με ἢ παλῖρα με σ' ἀφίλω κιακαρίστῃ, ὥστ' ἐμὸς τὸ σπῖμα με ἐκάθε τὰ τὸ φῖρα.

Idem lib. 4.

τὸ σπῖμα τῶ ἐκ ἢ θούσιον θάνατον πειράζον.

Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Ὅπισθω σπῖμα ἔπικα ἐκτὸ πρὸς ταῖς κιστόμακ.

Vide Στεριάς, & Στρίμας.

ΣΤΡΕΜΦΥΛΟΝ, πρὸ Στρίφουλον, *Vinacea*. Moschopolus: Στρίφουλα, τὰ κοινῶς σπῖμα.

ΣΤΡΕΠΤΑΡΙΟΝ. Glossæ MSS. ad Hippocratem: σπῖμα, σπῖμα. Ubi Galenus in Lexico Hippocr. habet σπῖμα.

ΣΤΡΕΠΤΟΝ, *Tortile*, in Gloss. Lat. Gr. Rursum: *Torquet*, Στρεπτοί, Μανιάκας. Themistius in Orat. 14. pag. 338. τῖρα ἢ ποῖα βασιλία, ὠδὴ κένδυς, ὠδὴ μαδύς, ὠδὴ ἀκινάκας χυτὸς, ὠδὴ σπῖμα τι καὶ ψῖμα. Codinus de Offic. Palat. cap. 6. num. 34. οἱ τύρατοι αὐτοὶ ἀφίρον ἢ ζῆκας, καὶ ἢ σπῖμα, τὸς ἢ μαρτύρων ἐλίμενος ἢ χεῖρον ὁμιλοζῶντες, ἔπειτα παρεδίδον τῆς βασιλευσάκι' σπῖμα ἢ ὄπιν ἑλακμῖμα χυτὸς, ἐκ πρῶτον πικρὸν ὠδὸν καθάπερ οὐκίμων, ὄπιν ἔφωρον ἐπὶ τραχίλω. Adde num. 48.

ΣΤΡΕΥΛΟΤΗΣ, πρὸ σπῖματος, apud Zachariam Pap. lib. 2. Dialog. cap. 3.

ΣΤΡΕΦΟΥΤΡΙΖΕΙΝ, *Torquere*, *Contorquere*, Πιμάζω, ευσφίρω.

ΣΤΡΕΨΙΜΟΝ, *Restitutio*, *redditio*, ἀπίδοσις, ἀποκατάστασις.

ΣΤΡΙΓΓΑ, *Ligula astrifloria*, Σφαρίδιον.

ΣΤΡΙΓΓΙΑ, *Rupicapra tergem*, vel *Corium*, τὸ ἢ σφῖμα ἀγρῆς δῖμα.

ΣΤΡΙΓΓΙΖΕΙΝ, *Clamare*, *Vocare*. Hieracophilium pag. 121. ἀλλὰ μὲν βίαις ἀπορρομῖσαι σπῖμα. Nomocanon Cotelicianus num. 124. ἱερός ἐπὶ τῶν τρυχῶν βοῶντων ὁνομαζομένων ἐκ τῶν τῶν, ἐπὶ αἰσθησῶν, οὐκ ἐπὶ ἀσφῖμα σφῖμα ἢ βῖμα. Anonymus de Amorib. Callimachi:

Κράζω δ' ἀκούε Κηλίμαχον, Κηλίμαχον σπῖμα.

Alius MS. de Amorib. Lybystri & Rhodamnes:

Ἐσφῖμα αἶς ἢ ὑπῆρον, ἢ ἐλάλω αἶς τὰ ἔφω,

Ἐἰς γλῶσσαν ἀσφῖμα, ἢ αἶς αἶρα ἕλα τὸ.

Rursum:

Περδίκων αἶς τὰ δούχαί τε κόκκωρον τὰ κρεῖδι

καὶ αἶς ὑπῆρον ἐπὶ τῶν, καὶ ἔσφῖμα τὸ περδίκων.

Ἄσφῖμα. Idem Nomocanon Cotelicianus n. 213. ἐπὶ ἀσφῖμα ἀσφῖμα πικρὸν ἢ χῶρας αἶψο, ἢ ἢ κῖμα, ἢ ἢ ἀμπελιώνου καὶ ἀσφῖμα, αἶψο, ἢ δόση πλὴν ἄλλω ἐπὶ πλὴν γλῶσσης, ἢ τυχῶν πρὸς καὶ ἀσφῖμα, &c. τῶν τῶν δ' ἀσφῖμα ἐπὶ, καὶ ἕψωμα διαβίλω.

ΣΤΡΙΓΓΑ, *Strigis*, ξυσφῖμα. Στρίγλασμα, *Strigmentium*, ξίσμα.

ΣΤΡΙΓΓΑΟΣ, *Præstigiator*, ἱός. Στρίγλα, *Strix*, *malefica*. Στρίγλας, *magis*, apud Fr. Richardum in scuto fidei part. 1. pag. 209. Vide Allatum de Opinat. Græcor. pag. 116. 128.

ΣΤΡΙΚΤΟΣ, *Strictus*. Suidas: Στρεκτὸν, ὅτι καλῶς ἐπὶ Ρωμαίους τὸ ἑσφῖμα καὶ ἀπλῶς ἐπὶ παλιῶς ὄντες, κοινῶς ἢ ἐπὶ ἀσφῖμα. Glossæ Basilic. σφῖμα, ἀσφῖμα.

ΣΤΡΙΜΟΣ. *Arboris species*. Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 11.

ἀλλ' ἢ διακριθέντων ἐκ τῶν παλαιῶν ἐπῶν;

Ὅμοια σφῖμα μὴ καὶ ὄμοια, πῦρεξ, σφῖμα, ἢ λιπῶν τὰ κοινῶς ταμοσῶ, &c.

ΣΤΡΙΜΩΝΕΙΝ, *Movere*, *pellere*, *impellere*. Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 653. καὶ ἔσφῖμα τὸ μιλῶν δὸς ἢ τῶν, καὶ ἔσφῖμα τὸ σπῖμα, καὶ ἐκδίωπον ἢ καμπάνα, &c. Id est, melius ad maturum stetit, & motus est fupus, campanaque sonum edidit. Damascenus Studita Homil. 27. de S. Maria Aegyptiaca: ἔλαπα ἢ ἀσφῖμα πλὴν γλῶσσης ὄπιν ὄπιν αἶς πλὴν ἐκκενῶς, — ὄπιν ἢ ἔσφῖμα τὸ σφῖμα αἶς πλὴν θύρα, μὴ ἔσφῖμα ἀλλοί, καὶ δὴ μὴ ἀφίλω τὸ σφῖμα. Ubi vita edita n. 22. πάλιν ἑλακμῖμα ἔσφῖμα ἑλακμῖμα ἑλακμῖμα ὡς ὄπιν τὸ παρῖμα ἀσφῖμα, ἢ ἑλακμῖμα ὄπιν.

ΣΤΡΙΝ. Anonymus MS. de Matellis, seu de urinis: ἐπὶ ὄπιν κλῶσιν καθαρὸν ἔχον μικρὸν ἀφῖμα ὡς σφῖμα μικρὸν, ἐκ ἢ ἀσφῖμα μικρὸν ὄπιν τὸ ἑλακμῖμα, τῶν τῶν ὄπιν τὸ ἑλακμῖμα δὸς ἢ σφῖμα. Fortè, ex tenibus.

ΣΤΡΙΝΙΑΖΕΙΝ. Physiologus de Natura animalium, MS. πάλιν κῖμα, ἢ γινε φάει, αἶψο πλὴν λακίς αἶς πλὴν γλῶσσης αἶς ἢ ἀμπελον ἐψῖμα, ἢ πρὸς μὲν ἀλοζα ἢ γῖμα, καὶ ὄπιν σπῖμα τὰ φάει ἢ φάει τὸν, πῖμα σφῖμα ἢ ὄπιν ἐκ τῶν καὶ βῖμα, αἶς φάει πῖμα ἑλακμῖμα, αἶς ἀφῖμα ὄπιν, &c.

ΣΤΡΙΣΠΑΙ *Terredines*. Glossæ Botanica Colbette MSS. πῖμα, αἶς σφῖμα. Fortè πρὸ σφῖμα.

ΣΤΡΙΦΟΚΑΜΗΛΟΣ, *Struthio*, Στρυθός, ἢ Ciconia pretiosa.

ΣΤΡΙΦΟΚΕΡΙ, *Ovis species*, apud Cretenses, quarum cornua recta, non vero incurva, sunt Petto Belon. lib. 1. observ. cap. 13. 14. ubi etiam appellatur σφῖμα.

ΣΤΡΩΒΑ, *Rhombus*, quem pueri ludentes torquent. Eustathius Il. ξ. ἱερός ἢ πλὴν παρῖμα βῖμα, ἐκ καὶ σφῖμα βῖμα) ἄσφῖμα αἶς ἑλακμῖμα. Vide Στρώμα. & Ρόμα.

ΣΤΡΩΒΙΛΟΝ, *Nux pinea*. Moschopolus: σφῖμα, ἢ μὲν τῶν πολλῶν χῶρον αἶς κοινῶς λεγόμενα σφῖμα, καὶ τὸ πῖμα αἶψο δῖμα.

ΣΤΡΩΒΗΛΙΟΝ, seu potius σφῖμα, vas in modum nucis pineæ effictum, apud Continuat. Theophranis lib. 3. num. 43. Nicetas Paphlago in Vita S. Ignatij Patr. Constantinop. ἀλλὰ ἢ τῶν πῖμα μετολιθῶ κῖμα ἐπὶ ἑσφῖμα τὸ ἐπὶ ἢ κῖμα ἑσφῖμα χῶρον χῶρον σφῖμα βαρύτατον ἐπὶ αἶς πῖμα σφῖμα πῖμα. Constanstinus in Basilio num. 84. edit. Combefisij, ubi describit Phialam Novæ ædis: ἢ διατρίβου αἶψο σφῖμα.

ΣΤΡΩΓΓΑΛΟΣΤΕΓΟΣ, *In totundum recta ades sacra*. Codin. in Orig. Constantinopolit. n. 116. ὃ ἢ πῖμα ὃ σφῖμα. Ubi Codex Reg. addit, ὃ ἔχον τὰς ἀγῶρας.

ΣΤΡΩΓΓΑΛΙ, *Fissura*. Eusebius Monachus in Vita S. Philippi Presbyteri num. 8. ἐπὶ τῶν ὄπιν τῶν ἐλακμῖμα τῶν ἑσφῖμα, — ἐπὶ ἢ πῖμα ἀσφῖμα σφῖμα τῶν ἑλακμῖμα χῶρον, δὸς ἑσφῖμα μὲν πλὴν ἀσφῖμα ἢ πῖμα, ἀσφῖμα ἢ Ναβυκοδόσορος ἐπὶ τῶν, καὶ ἐλακμῖμα τὰς πύλας ἢ τὰ, ἕψω ἀσφῖμα ἐπὶ σφῖμα χῶρον ἀσφῖμα ἀσφῖμα ἑσφῖμα ἢ ὄπιν χῶρον αἶψο, ἢ παρῖμα ἑσφῖμα ἐπὶ τῶν πῖμα ἢ ἑσφῖμα, ἀσφῖμα ἢ ὄπιν ἑσφῖμα ἢ σφῖμα, ἔχοντα σφῖμα καὶ σφῖμα, ἀσφῖμα τῶν ἢ ἑσφῖμα. Vide Στρυγιά.

ΣΤΡΩΜΑΝ, πρὸ σφῖμα. Stephanus Sachlecz Z Z 2 2 2 in

Σύλλογος, & **Σύλλογος**, (promissuè enim hæc vox, tametsi pravè postrema, scribitur) Dignitas Ecclesiastica. Glossæ MSS. Σύλλογος, αξίωμα. Ita præsertim appellabantur Patriarcharum Metropolitanorum, & Episcoporum Concellanei, velut eorum Vitz testes. Horum dignitas magna, ut qui ex eorum ordine Patriarcharum & Metropolitanorum successores, plerumque, neque tamen semper, deligerentur, quod præ cæteris testantur Scylitzes pag. 775. & Zonaras pag. 204. scribentes, Scriphos apud Saracenos eundem obtinuisse apud Chalypas gradum, quem Syncelli apud Patriarcham: *ὡς γὰρ Σύλλογος ἢ Πατριάρχου θανάτου ἢ ἐκείνου τόπου ἀναστασίας, ἢ τοῦ καὶ Ἰερίας ἢ χαλιφῶν θανάτου ἢ τελευτήσαντος διαδόχου.* Leo Diaconus lib. 10. Hist. MS. de Patr. Antiocheno, qui antea Syncellus fuerat: *ἔμενον ἢ, ἀλλὰ καὶ ἢ προσήλυτος ἀπὸς αξιώματός περιζήτητος* πρὸς τὸν συλλογὸν γὰρ τὸ σφύριον ἱτιμῶτος αξιώματι. Unde apud Zonaram pag. 152. Romanus Lacapenus Theophylacto filio natu minimo ἢ θρόνον ἢ Ἀρχιερατικὸν ἢ βασιλείου ἢ πόλεως μεταστέλλων, hunc ἀπὸ καρὰ κλεικῶν δὲ ἢ Πατριάρχου ἀποχαιρῶντος, καὶ Σύλλογον. Syncellorum ejusmodi crebra occurrit mentio apud Scriptores, Anonymum in Chronico Alexandrino pag. 886. 900. Nicetam Paphlag. in Vita S. Ignatii Patr. Constantinopol. pag. 129. Theophanem an. 23. Theodosij Jun. an. 13. Leonis Isauri, an. 5. Constantini filij Irenes, in Concilio Nicæno II. act. 4. pag. 324. in Synodico adversus tragœdiam Irenæi cap. 203. &c.

Syncellorum porro dignitas magna fuit, adeo ut sub Romano Argyro confessus prærogativam in sacris Liturgiis supra Metropolitanis sibi arrogare ausi fuerint. Scylitzes pag. 723. *ἰσχυρὸν ἢ καὶ πλεὺς ἡμεῖρας ἢ ἁγίας Πυθινοῦ τὰς τελεχὰς, δὲ πλεὺς καθύπερθε ἐκ τῆς λειτουργίας, μὴ κατὰ δεξιὰν τῆς Μητροπολίτης προκαθίσαι ἀπὸ τῆς Συλλογῆς ἐκ τῆς συλλογῆς.* Erant quippe hæc una & simul dignitate plures donati, ita ut horum numerum ad duos in singulis Ecclesiis reducerit Heraclius in Constitut. descripta in jure Græcorum. Cum igitur plures essent hæc donati dignitate, qui inter eos primas obtinebat, dictus

Πρωτοσύλλογος, *Primus inter Syncellos.* Liturgia Chrysostomi: *ὅσα τὰ ὑποστασιακά λαβόν, ἢ δὲ Πρωτοσύλλογος ἢ μεγάλος ἐκκλησίας, ἢ ἄλλος τις ἔχων αξίωτα τινὰ, &c.* Balsamon in Medit. de Chartophylace: *καὶ τὴν τῆς βασιλείας ἔχον αξίωμα, ἢ πρῶτος, ἢ Πρωτοσύλλογος τυχόν, &c.* In jure Græco-Rom. pag. 106. & 210. sic mentio Nicetæ ἢ ἱεροστάτου Πρωτοσύλλογου καὶ Χαροφύλακος ἢ μεγάλου ἐκκλησίας. Michael Psellus in Carmine de S. Gregorio Thaumaturgo ad Protosyncellum:

Σύλλογος ὡς σὺλλογος, ἀλλὰ ἢ λόγος,
 Καὶ πρῶτος ὡς πρῶτος, ἀλλὰ ἢ πῶτος,
 Πῶς ἂν τις αὐτὸ Πρωτοσύλλογος λέγῃ,
 ὡς ἡμεῖς πρῶτον, ὡς οὗ φέλοσ.

Apud Zonaram in Michaelē Stratiotico, Leo qui nunc primus Σύλλογος, infra Πρωτοσύλλογος appellatur, ut & à Scylitze pag. 796. Meminit denique Protosyncellorum Codinus de Offic. Palat. cap. 20. num. 16. *εἰ ἢ Ἀρχιερατικῶν, καὶ πρωτοσύλλογοι, ἀλλὰ δὲ καὶ καθολικῶν ἢ ἐπιτομῶν μεταστέλλον, &c.* Adde Lambecium lib. 6. de Bibl. Cæsar. pag. 45. Quinetiam neque is unicus fuit, sed plures perinde fuerunt interdum Protosyncelli, quorum primus

Πρωτοπρόεδρος ἢ Πρωτοσύλλογος deinceps appellatus est, quod in Syncellorum & Protosyncellorum consensibus, primas partes haberet. Nec nupera hæc dignitas, cum illius meminerit Scylitzes in Michæ-

le Parapinacio pag. 845. *προσλάθειν ἢ δὲ τὸ τὸ Σίδος Μητροπολίτης ὡς τὸ τὰ κοινὰ διοικῶν, ἰωάννης ἢ πλεὺς φύσει, δραστικὸν ἢ καὶ ἀμφιδόξιον, Πρωτοπρόεδρον ἢ Πρωτοσύλλογον τυχόντα, ὅδρα πᾶσι τοῖς ἐκείνου συμμοσίοις.* Laudatur præterea à Lambecio ex Bibliotheca Cæsarea Νικόλαος ἢ ΚΠολος ἢ οὗ μεγάλου ἐκκλησίας Πατριαρχικῶ Νοταρίου, καὶ Πρωτοπρόεδρου ἢ Συλλογῆτος, καὶ Νομοφύλακος ἢ ἢ Ρωμαίων Βασιλέως ἢ Δοξαπατρί, Ἐξήγητικῶ Τετρασίζων ἰαμβικῶν Παραρτήτου ἢ ἐκ ἁγίων πατρῶν ἡμεῖς Γρηγορίου ἢ Θεολόγου. Atque is denique videtur appellatus, extrema Græcia,

Μέγας Πρωτοσύλλογος. Sguropolus in Hist. Concilij Florentini sect. 2. cap. 19. *ἰσχυρὸν ἢ ἀπὸ ἐκείνου ἢ πρῶτος ἀπὸ τῆς καὶ Μαρτίνου, ἢ γυναικῶν ἢ πρῶτος, καὶ μέγας Πρωτοσύλλογος.* & sect. 7. cap. 14. *ἰσχυρὸν ἢ αὐτὸς βασιλεὺς τὸ ἢ μέγας Πρωτοσύλλογος ἰσχυρῶς.* Meminit etiam Phranzes Magni Protosyncelli lib. 2. cap. 9. Vide Morinum de Ordinatio. pag. 247. & quæ de Syncellis observavimus in Gloss. med. Lat.

Σύλλογος dignitas & nomenclatura ad ipsos postmodum Pontifices transit, atque adeo etiam Metropolitanis. Nec id omnino nuperum: nam apud Scylitzem in Basilio & Constantino, occurrit ὁ Σύλλογος Στράβωνος ἢ ἢ Νικημοσίου Πρόεδρος. Idem in Romano Argyro pag. 723. *ἰσχυρὸν ἢ Σύλλογος μεταστέλλων τὰς τελεχὰς, ἢ ἰσχυρὸν-Κυριεῖον, ὡς ἢ Πατριάρχου ἡμῶν, Δημήτριον ἢ Κυριεῖον, ὡς λίαν αὐτῶ καὶ τὸ ἢ βασιλείας περιζήτητον, ἢ Μιχαὴλ ἢ ἢ Εὐχαϊστῶν καθ' αἶμα τῶν ἰσχυρῶν.* Inter Epistolas Pselli MSS. 188. inscribitur πρὸς Μητροπολίτην Κυριεῖον πρὸς συλλογῶν κυριεῖον Ρωμαίων. Habetur in eod. Cod. ejusdem Pselli ἰσχυρῶν ὡς ἰσχυρῶν ἢ Διοσκουρίδου Μητροπολίτην Εὐχαϊστῶν, καὶ Πρωτοσύλλογου. In Edicto Michaelis Cæcularij Patr. Constantinopol. de projecto pittacio, apud Allatum de libris Eccl. Græcor. pag. 161. & 171. Theophanes Cyzici, Nicetas Calchedonis, Laurentius Dyrachij, Leo Athenarum, Michael Sylæi, & Nicolaus Euchanæ *ἰσχυρῶν & Σύλλογοι* indignantur. Sed & aliquot Præsulibus Italicis eandem dignitatem attributam docuimus in Gloss. med. Lat. qui *Pontificales & Augustales* Syncelli inscribuntur. Ex quibus emendandus Nicolaus Myrepsus sect. 1. cap. 292. ubi sic: *Antidoron alia Michaelis Angelij (regis), legendum enim ex MS. Reg. Syngeli, seu συλλογῶν βασιλικῶν.* Jam vero Præsulibus Syncellorum dignitatem attributam par est existimare, ut in publicis & Ecclesiasticis consensibus Patriarchales Syncellos præcederent, duplici donati dignitate, cum Syncelli, ut supra attigimus, ipsos præfules antecederent, vel certe ex hæc Syncellorum dignitate ante ceteros etiam metropolitanos & Episcopos.

Σύλλογοι denique iidem qui *Episcopi suffraganei.* Vvillelmus Tyrius in Notitia Ecclesiæ Antiochenæ: *Et quoniam iterum eundem Patriarchatum oportebat habere præter supra dictos Metropolitanos, familiares suffraganeos, quos Græci Syncellos vocant, subtraxerunt prædictis Metropolitanis quosdam Episcopos, & quosdam de novo creaverunt usque ad viginti quinque, &c.*

ΣΥΓΚΕΡΑΣΤΩΝ, *Vinum aqua dilutum.* Apophtegmata patrum in Petro Pionita num. 1. *οἶνον ἐπιπνον, ὅτι ἂν ἴβρασην, ἰπποῖον εἰ ἀδελφοὶ μὲν σὺνταραστῶν, καὶ παρμάλοσ αὐτὸ εἰ ἀδελφοὶ δὲ ξαδαυ, καὶ οὗτος, Θαρσάτι μοι, ὅτι ὡς κοιδῶτον αὐτὸ ἔχω, καὶ ἐκείνου ἰωάννης ἢ τὸ σὺνταραστῶν.* Ubi Codd. alij habent *συγγρασῶν.*

ΣΥΓΚΛΙΠΨ, *Strachas*, apud Interpol. Diofcor. cap. 436.

ΣΥΓΚΛΗΤΙΚΟΙ, *Senatores, Proceres*, apud Modestinum in l. 15. §. 3. de Excusat. & alios, ubi *Consulendus*

αὐτὸν ἰεὺς ἢ Ἀρχιερεὺς καὶ τὴν ἰεὺς πρὸς τὸν ταξὶν διαδοχίμῳ, ἀπέστειλεν ἅπασιν ἱερῆς ἐπ' αὐτῷ ἢ ἐπιμένειν ἢ συγχωρήσας λέγον. Idem lib. 9. τῆ μὲν ὡν λαφ' τῆ τι ζῆσι ἐκ τῶ τεινῶτι, συγχωρεῖν ἱεραρον ἐπ' αὐτῶν αὐτῶν τὴν ἱερατικῶν περιβαλλόμενῳ εὐλῶν ἐν ὄρῳ ἢ μεταβίβασις ὁ Πατριάρχης.

Arcudius de Concordia lib.4. pag.373. scribit Græcos Patriarchas solere ejusmodi diplomata, instar indulgentiarum vel Jubilæi, concedere, hæcque de causa ea appellare Συχωροχάρτια, quasi dixeris Condonatitias literas. Concedunt autem tum his qui apud eos confitentur, si postulant, tum aliis quos jam supponunt confessos fuisse: cujus etiam confessionis auricularis mentionem in literis faciunt. Sed Jacobus Goarus in Euchologio pag.680. tradit quosvis pontifices, præsertim Episcopali dignitate superiores, diplomata quædam à Pœnis & Canonibus non plenè impletis pœnitentes eximentia, maximè circa decessum ex hac vita, extra sacramenti susceptionem, ut fiant παύλι προση συχωροχάρτια, concede- re: & hæc Συχωροχάρτια, seu Chartas condonatitias, indulgentiarum vicem apud Græcos obtinere. Descripsit Crusius in Turcogracia pag. 104. ejusmodi συχωροχάρτιῳ, concessam Theodosio Zygomalæ à Michaelæ Patriarcha Antiocheno, hoc titulo: Συχωροχάρτιον ἰσχυρὸν τῷ Πατριάρχῃ Ἀντιοχείας Μιχαήλ, ἐν ἀπέστει- σεν ἰσχυρὸν τῷ κεφαλαίῳ τῷ αὐτῶν ἱερομοιολογίῳ, φέρων καὶ τὴν ἀρχιερατικῶν εὐλῶν, ἐκ τῶν ἀρχιερέων τὰ σὺνθετα, καὶ τῶν ἐκκλησιῶν ἀπὸ κακῶν, καὶ ποιῶν ἀγαθῶν. Sequitur deinde ejusdem Michaelis diploma, ex quo cujusmodi sit ἢ συχωροχάρτιῳ formula, lector percipete potest. Alias describit Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 2. cap. 5. §. 4. pag. 130. 131. ut & Arcudius pag. 371.

ΣΥΔΟΡΟΚΕΦΑΛΟΝ, Sudarium, Nomocanon Cotelerianus num. 251. ἐπὶ ἀποθήκῳ, ἀλλήλας ἔχουσαν ὡς μίαν σάρκα, ἐκ δὲ τῶν τιτυποῦσιν, ἐκ τῆ θυ- τάτῳ αὐτῶν, μερίζον ὅταν γαμβρῶ καὶ νόμοις τὰ τυτυπο- κέφαλα αὐτῶν, τὰ ἢ προσφορῶν, ἢ γυνὴ ὑπ' αὐτῶ ἀναλι- θίντα μερίζουσιν ἐν μίση, &c.

ΣΥΚΑΜΙΝΟΝ. Aristophanis Scholiastes ad Ranas: εὐκον, ὁ δὲ παθῆματῶν, ἀπὸ ἐν τῶν ἐκκαλυμμένων, ἐκ τῶν ἀλλῶ τῶν μίση τῶν σὺματῶν, ὁ φασὶν ἰδιωτικῶς Συκάμινον.

ΣΥΚΟΤΙΝΑ, pro succotrina, Succotricitina, apud Myrsinum sect. 32. cap. 17. quæ ita appellatur, inquit Fuchsius, ob nimiam aloës copiam: hodie Succotrina dicta. At in Cod. Reg. Συκοτρίνα legitur.

ΣΥΚΩΤΟΝ, Ficatium, Iccur, Recentioribus Græcis. Vide Salmasium ad Solinum p. 1319.

ΣΥΚΟΤΟΚΥΛΟΝ. Eustathius in Vita S. Eutychij Patr. Constantinopol. n. 38. ait eundem Patr. accusatum ab inimicis, ὅτι συνεδίστα δριδίων ἔφαθον, ἐκ ὅτι πολλὰς ὄρας γουκλισίας ποιῶν ἰσχυρῶ. Fortè legendum συνεδίστα, succos jecorum, vel συνεδίστα. Vide Σικότι.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑΣ ἐναγῶν, Actio calumnia, in Basilicis & libris JC.

Συκοφαντικόν, Sacramentum, seu juramentum de calumnia, vox etiam Jurisconsultorum Græc. Nicetas Metropolitæ Heracleæ in Respon. τὰ ἱεροκλί- ματα ἢ ἰσχυρὸν συκοφαντικῶ καὶ τελευτῶν λόγῳ. Occurrit in jure Græcorum. p. 119. 120. &c.

ΣΥΚΟΦΑΣ, Ficedula, Συβαλις.

ΣΥΚΟΝΕΙΝ. Vide in Σικότι.

ΣΥΛΕΜ, τῷ ἱερα τὸ ἄλδρον, in Glossis Jatricis MS. ex Cod. Reg. 190. τῷ ἱερα, in Cod. 1843. Fari- nal olij, ἀραι. Mathæus Silvaticus: Silom est herba nascens inter frumentum, cum est tempus plu- viosum, & est granen.

ΣΥΛΗΓΟΥΑΙΝ. Vide in Τυχοβαίσις.

ΣΥΛΗΓΟΥΤΡΑΟΝ. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg. de Medicis Imperatoris: Ἀγνοεῖ, ποῖσι τὰ ἐκ τὰ, καὶ αἰς ἡμῶν τὸδε τὸδε, καὶ αἰς φέρει συληγούτρον, καὶ αἰς βάλουσι ἀπαται. Vide Συληγούτρον.

ΣΥΛΙΚΤΑΡΙΑΔΕΣ, inter excubitores aulae Turcicæ recensentur à Laonico Chalcondila lib. 5. Hist. pag. 122. μὲν ἢ Συλικτάριαδες ἵσται τῷ Βασιλεὺς θυρῶν ἀμφὶ τῷ στρατοῦ, αἰ ἰστωὺς ὅστις ἀπὸ τῷ τοιυδῶν ἐπὶ ταύτῳ παραγίνουσι τὴν χεῖρα. Apud eundem in fine libri 8. scribitur Συλικτάριαδες, in libro verò 9.

Συλικτάριαδες. Videntur intelligi ij de quibus Menavinus apud Sanfovini de Reb. Turcic. pag. 37. cap. De servitori continovi del palazzo. Il terzo e si- star, che porta l'arco & la sacca, & la sua spada: & questi sono i piu propinqui al signore, & hanno per provisione dieci ducati d'oro il mese per ciascuno, & sono due volte l'anno vestiti del broccato d'oro, & quando sono d'età d'anni 24. gli togliano da qual servizio, & mettongli in maggior grado, &c.

ΣΥΛΙΤΡΑ, Dulcis radix, γλυκύριζα, apud Interpol. Dioscorid. c. 412.

ΣΥΛΛΑΒΑΙ, Apices, in Gloss. Gr. Lat. Litera, sacri affatus, Rescripta principum. Vox apud JC. Græcos passim obvia.

ΣΥΛΛΕΓΕΙΝ, Collectam agere, in factam adem coire, quomodo, colligere, usurpant scriptores Latini, ut in Gloss. med. Lat. docuimus. Joan. Chry- soft. Homil. in Cœmeterij nomen: ἔχουσι ἐν ὅτῳ τῶ συλλεγόμεθα τῆ ἢ ἵσται τῶ μαρτυρῶ τέτῳ, καὶ ἰσχυρὸν ὡ ἰτίρῳ; utitur mox, & alibi.

ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ, Lectoris missa infer- vientis ministeria; quo nomine inscribitur liber Ec- clesiasticus Græcorum Edit. Veneris an. 1635. hoc nempe titulo, ἀκολουθία τῷ ἀναγιῶσι, ἢ γυν τὰ συλλειτου- ρικά. Deinde in ipso libri initio: ἄδουσι τῷ ἀκολουθίας τῷ ἱερατῶ. μὲν τῷ ἔλογιστῶν, ὁ ἀναγιῶσι λέγει τῷ προσημα- νῶν ἱαλμῶν, ὅταν ἰσχυρὸν ἐκ ταπεινῶ τῷ φασὶν, ἀπὸ τῶ προσημανῶν, &c. In Liturgia Chrysostomi apud Goarum ad Euchologium pag. 98. Sacerdos sic Diaconum compellat: ἀδισθὶ ἐκ συλλειτουρῶν, συχωρήσιν μοι τῷ ἀμαρτανῶν. Pachymeres lib. 11. cap. 20. ὁ δ' ἀποστο- μία ὅταν πῶς ἐν τῷ Πατριάρχῳ μὲν αὐτῷ μὴ ἀλλοτῶν ὄλων, ὡς ἀν μὴ συλλειτουρῶν καὶ τῶ ἐπὶ διακόνῳ. Vide eundem Goarum ad Euchologium p. 12.

ΣΥΛΛΗΒΑΡΙ, Frenum, κρῖος, λῶνα. Συλληβαρίων, Frenare, ἀναχατίζων. Vide Συλληβαρία.

ΣΥΛΛΗΓΟΥΤΑΙΑ, Angina, Συβαλίς, ἐγ- χόνη.

ΣΥΛΛΙΓΟΥΤΑΙ, Lacerium, Σαυρῆς. Vide Συληγούτρον, & Τυχοβαίσις.

ΣΥΛΛΟΓΗ, apud Suidam, ὄνομα φηκῆς, no- men dignitatis, Collector scilicet tributorum. Procopius in Anecdor. τότε ληστῆς ἵσται ὄνομα τὴν Συλλογῶν, τῷ ἐπὶ τῶν τιμῶν τῷ φηκῆς ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρηματιῶν ἐκ ἰσχυρῶς τῶν ἱστιάδῳ τῷ ἀμαρτανῶν ἱστυροφῶ.

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΝ, Contractus. Vox JC. fami- liaris, cujus vim sic explicat Scholiastes Basilic. scri- bens τὸ μίγμα τῷ βολυμάτιν τῷ συμβαλλόμενον προσώ- πων, συμβολῶν λέγειται δὲ, inquit, καὶ ἀπὸ ταύτης ἱεραρον σὺνταγμα Συμβολῶν καλῶν, ὅτῳ ἰσχυρὸν τῷ συμφωνήσι μὲν τῷ συμβαλλόμενον, ἢ τῶ συμμιξήσι καὶ σιωπασίσι, ἐκ ὅτι ταυτὸ τὰς ἰσίας ἀναχόσις γνῶ- μας. Lexicon MS. Cyrilli: Συμβολαίον, τὸ γραμ- ματίον, ἀπὸ τῷ καὶ Συμβολαίον. Quæ postrema vox occurrit in Nov. Justiniani 7. 44. &c. Idem Le- xicon: χροφρατον, συμβολαίον, γραμματίον. Scholia- stes MS. Dionis Chrysostomi orat. de Bello & pace:

Ραση : συμβολαία εστι τα επί γάμου γινόμενα γράμμα- ματα.

ΣΥΜΛ, Συμύων, Συραζώνων. Vide in Συμλ.

ΣΥΜΒΑΣΜΑ, Transactio. Συμβαστής, Transactor, Διαλλακτής.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ, Sacra cana, Divina Eucharistia. Palladius in Vita Chrylostomi pag. 66. de Libellis accusationis adversus eundem Chrylostomum : έχοντας ἰθὺ ἀλλόθι ἐδόν, πλώ τόντι, ὅτι παρῖος πασι, μέγ πλω κοιναςίαν ἀποχρησθῆναι ὀδῶν ἐ πασίλω, ἵνα μὴ ἀκουσίως τῷ σίλω, ἢ τῷ φλίματι, συνικπύσονται τι τ συμβόλων.

Σύμβολον, Symbolium Apostolorum, brevis fidei confessio Religionis continens elementa, inquit Euthymius Zigabenus in Panoplia, initio. Theodorus Lector & Cedrenus an. 23. Constantij, de Petro Fullone Antiocheno Patr. καὶ ἐπὶ πάσῃ συναξῆσιν τὸ σύμβολον ἀγῶνι, πρᾶξεν, αὐτότερον τῆ μεγάλης παρασκευῆ καὶ μόνον λεγόμενον, Passim.

Σύμβολα, Codicillis dationum officiorum, apud Justinian. in Nov. 81. Vide Cujacium ad Nov. 8.

Σύμβολα τ φιδμῶν, in Nov. 118. Justin. cap. 1. Galli Chiffres vocant. Vide Cujacium lib. 1. observ. cap. 3. & lib. 11. cap. ult.

Σύμβολον, Signum, Campana. Typicum MS. Monasterij τ Κοχαεθωμόνης cap. 35 : καὶ τὰ τ Ἐνάτης ἄρας μισήρια ἐ τῆ κοιμητήριον ἱερῆ ἑλλησθῆσιν βυλόμενα, τ μικρῶ συμβόλων κρομόν. Typicum S. Sabae cap. 40. ὅτι τ ἰπιστῶ τ κρομῶ τ ἰπιστευῶ, κρομόν τ συμβόλων, συναγάγη ἐ τῆ ἐκκλησίᾳ. Cap. 41. αὐτῆ τ ἄρας ἰστῶ, κρομόν τ συμβόλων, συναγάγη ἐ τῆ νάρθηκι. Cap. 45. αὐτοῦται λειπῆ ἑλλησθῆσιν ἱερῆ λῆως ἐ τῆ νάρθηκι μέ τ ἀύπαν τ συμβόλων κρομόν κατῶ ἄρας τ. Vide Gloss. med. Lat. in Signum.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΤΩΡ, Consiliarius, Assessor, πάριος τ, Σύμβουλος. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea :

Τὸν ἴς ἐκ τῆς αἰδέας τῆ καὶ συμβουλάτορας τν. Nicolaus Lucanus in Iliade Græcobarb. 3.

Ἐμνησθὼν ὁ Νίτωρ συμβουλάτορ τ Ἐλλήνων.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ, Consilium, in Gloss. Gr. Lat. & Lat. Gr. Concilium, Συμβόλιον, Συμβολιον. Alibi : Collegium, Συμβόλιον. S. Athanasius de Synod. Arimin. pag. 878. ὅς τὸ συμβόλιον ἱερῆ κατάστασις ἑαυτῶν. Theophanes an. 34. Justiniani : αὐτῆ ἄρας τ ἑνάτης συμβόλιον ἰποίησεν ἐ ἰπμῶν τ Ἰπάρχον, &c. Martyrium S. Procopij : συμβόλιον ποιήσασθαι, ἵστασιν ἱμπερῶν αὐτῶ &c. Vita S. Eudociæ Mart. num. 35. συμβόλιον ποιήσασθαι ἀπέσταλτο ἀναφορὰν πρὸς τ προσημαζόμενον βασιλεῖα καὶ τ μακαρίας Εὐδοκίας.

Συμβόλιον maximè in malam partem sumitur, cùm de aliquo opprimendo consiliam initur. Vita S. Maximi Confess. num. 16. συμβόλιον τ ποιήσασθαι βασιλεῖς ἅμα ἐ Πατριάρχης, ὅδεν ἦσαν ἢ Πιλάτῳ ἢ Ἰούδαϊσι ἐπὶ τῆ ἱμῶ ἰστῶ, &c. In ejusdem Actis pag. 40. συμβόλιον ποιήσασθαι εὐ τ ἐκκλησίας, ἵστασιν τ βασιλεῖα ταύτων αὐτῶ καταστῆναι πῶ πικρῶν καὶ ἀπάσθραπτον ἱστασθῶν. S. Joannis Theologi Commentarius apocryphus de Jesu-Christo, MS. συμβόλιον τ ἰπύσασθαι ἑαυτῶ καὶ κείρας. Pseudo Eustochius in Vita S. Eusebij : συμβόλιον τ ποιήσασθαι μὲ τ συζυγίαν, φωνῶν, ἑλλησθῆσιν μοι πείδα ἡμῶν καὶ φρόνιμον, &c. Ubi συμβόλιον ποιῶν, idem valet quod apud Latinos inferioris ætatis, Consiliari, pro conspirationem moliri. Utitur præterea Symeon Logotheta in Leone Philosopho p. 4. Occurrit etiam non semel apud Mathezum & Marcum.

ΣΥΜΜΕΤΡΟΣ, Joannes Episcopus Carpathi in Narrat. MSS. de Anachoretis : δύο πρᾶμαδόνται

ἑσὼ φίλοι, ὁ δὲ πλείον, ἑσὼ σύμμετρος. Id est modicè dives.

ΣΥΜΠΛΩΒΙΑ, Venia ; Absolutio ; Remissio. Glossæ MSS. ἰπιχάρισσι, συμπάθεια, παραχάρισσι. Corona pretiosa : συμπάθει, Indulgentia, Σὺχάρισσι Συμπάθειον, Portio ; συμπάθειον, Hieron. Germano. Bulla aurea Alexij Comneni apud Annam filiam lib. 3. pag. 85. ἀλλὰ καὶ αὐξήσας ῥογῶν, καὶ προδύκας δόξασι καὶ συμπάθειας τ λεγομένην σενθωνῶν, καὶ σχιδόμους καὶ ἀποσχιδόμους, &c. Pauld ante : συμπάθεισι δημοσιαρχῆ ὄφλημάτων. Novella 2. Manuelli Comneni Imp. lib. 2. Juris Græcorum. πᾶσα τ πρόσθεσι γένοια ἄτι αὐτῆ τ προσημαζόμενον, ἄτι αὐτῆ κλασμάτων, ἄτι αὐτῆ συμπάθειον, ἄτι αὐτῆ τ ἀπὸ ταπεινῶν εἰχων, ὅτι αὐτῆ τ ἰπποκρίτων τ χαράσσι, ἄτι αὐτῆ στρατιῶν συμπιπαθμῶν, καὶ μὴ αἰσίουσιν ἱστῶ, &c. Idem Jus Græcorum lib. 2. pag. 104. καὶ πολλὰ μὲν ἴσται διαβιβαζῶντα ἐ ἰπποκρίτων δύναι τῆ βασιλεῖ τ τ ἰππῶν συμπάθειων. Codinus in Orig. Constantinop. num. 149. ἰππῶν σιναι τῆ εὐδοξί, αὐτῆ λόγος συμπάθειας τ μὴ φοβηθῆσθαι Damascenus Studita Homil. 10. ἐ ἰστῶ συμπάθειον.

Συμπάθει, Crimen condonare. Epistola Sultani Egyptij apud Cantacuzetium lib. 4. cap. 14. ἀλλὰ ἰφύλαξοι τ ἕσ τ βασιλεῖς, ἐ ἰσινάθισσι τῆς ἰστῶς ἐσ, καὶ ἰχάρισσι ἴς τῶ τῶ πολλὰ.

ΣΥΜΠΑΙΓΝΙΑ, Collusio. Vox Jurisconsultorum in Basilicis ; &c.

ΣΥΜΠΑΜΟΣ, Accidens, Σύμβαμα. Affixæ MSS. Regni Hierosol. cap. 269. ἰστῶ τῆ ἀπὸ κᾶντα σύμπαμοσ ἢ ἰστῶ κᾶντα κᾶν, &c. Ubi verisio Veneta : Per aliena mala forte

ΣΥΜΠΕΝΘΕΡΟΣ, Confocer. Leo Grammaticus in Leone Philosopho pag. 484. ἀπίσθῶν ὁ βασιλεῖς ἱστῶν ἀρμεσικὸν τ σχολῶν τ λεγομένην ἱστῶν τῶν, συμπάθειον ἵστῶ ἱστῶν, καὶ τῶν ἰστῶν αὐτῶν. Idem in Porphyrogenito p. 494. Ναιάτας τ Πατρίσι τ συμπάθει τ ἱστῶν, &c. Adde Anonymum in cod. Porph. n. 11. & in Lacapens n. 21.

Συμπυθίρα, Societas, Πίθηρα, apud Portium. Συμπυθίρα, affinitas inter duos, ex filiorum vel filiarum nuptiis, sic ut uterque societ dicatur, hic quidem respectu nutus, alter respectu genet. Constantinus de Adm. imp. cap. 29. συμπυθίρας μὲ τῶς Τύρκεσ, ἐ ἀγάσας ἱστῶν. Balsamon interrog. 43. ἢ συμπυθίρα τ σινάθῶν μίχῆ πῶσ βασιμῶ κᾶν τ. Adde Nomocanon. Cotelericianum n. 491.

Συμπυθίραζον, Affinitatem contrahere per matrimonium liberorum. Constantinus Porph. de Adm. Imp. cap. 13. ἢ ἀτίμων βασιμῶ ἱστῶν αὐτῶ τ συμπυθίρας μὲ τ βασιμῶ ἱστῶν, ἐ τ ἱστῶν αὐτῶ ἴς ἱστῶν λαβῶν, ἢ ἱστῶν εἰκῶν ἱστῶν, &c. Occurrit ibi rursum semel ac iterum. Vide Notata ad Alexiadem Anneam p. 233. 281. & Gloss. med. Lat. in Confocer.

ΣΥΜΠΕΣΜΑ, Accidens. Anonymus de Nuptiis Thesei :

Γιατῆ λῆσθ τὸ σύμπεσμα αὐτῶ τ ἀρῆτα ἢ ἵστῶ εὐαθίβων, ἐρῶν ἱστῶν

Vide Σύβαμα, & Συμπάθει.

ΣΥΜΠΕΦΥΕΙΝ, Concordare, Convenire, ὁμορμονῶν, συμφωνῶν.

ΣΥΜΠΙΣΤΕΝΕ, Sebesten ; Myrteso de Antidotis cap. 99. Actuario, & aliis. Mίξα, & Mixaria.

ΣΥΜΠΑΥΤΡΟΝ, Perna. Prochoptodromus MS. lib. 1.

Συμπάθει ἱστῶν ἀλλῶν ἐ τῶ τῶ τ.

Infra :

Ἐγὼ δὲ ἴς ἵστῶ κᾶν τῶν συμπάθει τῶ ἀπῶν

Vide in Ἀπῶν.

ΣΥΜΠΑΙΟΝ, Proximi. Anonymus de Locis Hierosol.

Hierosol. num. 4. αὐτῶ συμπλιον ἵνα τὸ σπάλας, ὅτι ἦεν ὁ Χριστός μὴ τὰς ἀγίες ἀποστόλους περιμετρῶ. Et num. 12. αὐτῶ συμπλιον ἵνα ὁ οὐρανὸς ἦ ἰσάκιον.

ΣΥΜΠΟΝΟΣ, *Affessor iudicis*, in Basilicis. Glossæ Lat. Gr. Affessor, Σύμποσις.

ΣΥΦΑΜΙΑΟΣ Vide in Φαμίλια.

ΣΥΜΦΕΡΜΑ, *Symbolum, collatio*. Alexij Comneni monita MSS. ad Spancam nepotem :

Καὶ λίφει τὰ χαρίεματᾶ, καὶ τὰ συμφερίματά σου.

ΣΥΜΦΑΙΡΟΥ, *Aegyptiis, Lilium*, apud Interpol. Dioscorid. c. 512.

ΣΥΜΦΕΡΝΕΙΝ, *Assimilare, Comparare*, Περιβαλλάν, ἀκέρειν.

ΣΥΜΦΟΙΝΑ, *Cicada*. Vide Petr. Belonium lib. 1. observ. cap. 18.

ΣΥΜΦΩΝΗΣΙΣ, *Pañtum, Contractum*. Catalogus offic. M. Eccl. Allatianus, de Protonotario : συμφώμερσις ἢ ἐς συμφωνίαν, ὁμοίως, διαθήκαι, &c. Liuthprandus in Legat. *Symphonia*, id est *consonantia scripta juramento firmata sunt*.

ΣΥΜΦΩΝΗΤΗΣ, *Socius, Sodalis*. Apophthegmata Patrum in Petro Pionita num. 3. ἰνιχα φέει τὸ ἀββα Πίτρου καὶ τὸ ἀββα Ἰππιμάχου, ὅτι συμφωνεῖται ὄσων ἀσ βαθῶ. Ita in Sereno num. 1.

ΣΥΜΦΕΛΛΙΟΝ, *Subsellium*. S. Athanasius in Epist. ad Solitar. οἱ Χριστόμαχοι, τῷτο ἐς κόμην καὶ ὁ καθολικὸς παρήγγελλεν, ἀρπάζαι τὰ συμφέλλια, καὶ τὸ φέρειν, καὶ τὴν στέπτερον. Epiphanius hæresi 58. num. 1. ἀλλὰ πολλὰ καὶ ζήντες παρεχομένους, καὶ παρ' αὐτοῖς ἰπικνωθῆσαι ταύτη δίδησι τῇ διακονίᾳ, οἱ πολὺς φέει τότε δουλοῦ λόγῳ ἀρπάζει γδ τὴν ταύτης ἴδων, καὶ ἐπὶ συμφέλλιος δέσπασιν, μὴ ἀνάστη τὸ χαρῶτελευτὴν ἰργάζουσι τὸ μιλῶν ἀφαιρίτως. Hanc vocem non intellexit Petavius. Vide Gloss. med. Lat. in *Scammum*.

ΣΥΜΨΗΘΟΙ, Græcis dictis, qui populi clerique suffragiis simul ad Episcopatum eliguntur, seu proponuntur. Nam, ut fieri solet in ejusmodi electionibus, alij aliam postulant, ἄλλοι ἄλλοι ἰπικνωθῆσαι, ut ait Socrates lib. 5. cap. 2. lib. 6. cap. 11. tanquam τὴν ἰπικνοπῶν ἰπικνωθῆσαι, ἢ προδουλομένους, ut loquitur Sozomenus lib. 7. cap. 3. donec conspirantibus omnium suffragiis, unus eligatur, vel ἐ τριβύς ad Principem delatis, horum unus ad Episcopatum provehatur : quod postremum obtinuit extremis saltem Græciæ sæculis, cui in Patriarchæ Constantinopolitani electione id competiisse juris constat : immo etiam prioribus, ut testatur idem Sozomenus lib. 7. cap. 8. Quippe, ut scribit Nicephorus Gregoras lib. 9. p. 201. i. edit. ut Imperatores olim Ecclesiæ privilegia concesserant, sic δίδωσι δ' αὐτῶ ἰπικνωθῆσαι τῇ βασιλείᾳ, τὸ Πατριάρχων, ὅτι αὐτῶ ἰπικνωθῆσαι ἀποβάλλεται. Theodorus Lector Ecl. 1. ἰπικνωθῆσαι τὸ ἐπιθῆσαι, ἰπικνωθῆσαι ἀποκαρξίσει προκέρτει δ' ἐκκλησίας, ἰπικνωθῆσαι ὁμοειδῶς συμψήφου ἰπικνωθῆσαι. Theophanes pag. 116. ubi de electione Palladij Episcopi Antiocheni : συμψήφου ἢ καὶ Παλλάδιον καὶ ἰπικνωθῆσαι ὁ κατισπῶν, καὶ ἀποκαρξίσει Συλλυβίταις ὁ καὶς βασιλεύσαν. Ubi observandum tres ibi συμψήφους appellari, licet plures fortean essent, quod ex iis unum Princeps, vel certè Metropolita seligeret pro arbitrio : quippe, uti docemur ex Novella 138 Justiniani cap. 2. mortuo Episcopo, coibant κληρικοί καὶ πρῶτοι τὸ πόλιως, ἴπικνωθῆσαι ἰπικνωθῆσαι sanctis Evangelijis ἐπὶ ἰπικνωθῆσαι ἰπικνωθῆσαι faciebant, seu decretum, οἱ ἐπὶ τὸ ἰπικνωθῆσαι τριῶν προοίπων ὁ βασιλεὺς χειροτονῆσαι τῇ ἰπικνωθῆσαι καὶ πρὸ κριματῆ ἰπικνωθῆσαι, qui quidem tres electi invicem συμψήφου appellabantur, interdum etiam ἰπικνωθῆσαι, ut apud eundem Socratem lib. 5. c. 5.

συναγωγίως τὴν ἐπιθῆσαι ἐς ἰπικνοπῶν, ἀρπάζει τὴν πάντας τὸ φέρειν ἰπικνωθῆσαι.

ΣΥΜΨΥΧΑ, *Sympyche*. Vide in Ψυχή.

ΣΥΝΑΓΕΙΝ, *Synaxin celebrare*, in Ecclesiam coire, ἐκκλησιάζειν. Vide in hac voce. S. Athanasius in Apol. ad Constantium p. 683. ὁ γδ μακαρίτης ἀλιξασθῆσαι, εὐαὶν ὄσαν τὸ ἄλλοι τόπων, καὶ ἀποκαρξίσει τὴν τότε μαρτυρομενίαν ἐκκλησίας τὸ καλῶν ἰπικνωθῆσαι, σὺνῆσαι ἐπὶ τὸ πλῆθος, καὶ σὺνῆσαι ἐπὶ ἰπικνωθῆσαι. Infra : ἀλλὰ καὶ ὁ μακαρίτης σὺ ἀδελφοὶ ἐπὶ ἀποκαρξίσει τὸς ὄσαν σὺνῆσαι, σὺνῆσαι, ὅτι καὶ γὰρ πεπῶκα, καὶ γέροντες ἐπὶ ἰπικνωθῆσαι, ἀλλὰ σὺνῆσαι ὡς καὶ. Et in Apol. 2. de Fuga sua pag. 747. διαβηθαίμενοι καὶ τὸ σὺνῆσαι αὐτῆ, μὴδὲ ἔως αὐτῶ πρόβυτον γεινηθῆσαι πῶς ἐπὶ τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, μὴδὲ σὺνῆσαι αὐτοῦ ποτε ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπὶ πρόβυτον. Vide Sozomen. lib. 8. cap. 3. & observata ab Henrico Valesio ad Euseb. lib. 3. de Vita Const. cap. 65. 67.

Σὺνῆσαι μεγάλη Joan. Catpathi Episc. in Narrat. MSS. de Anachoret. οἱ δὲ ἴπικνωθῆσαι, ἐπῶσαν μαρτυρομενίαν σὺνῆσαι ἐπὶ ἰπικνωθῆσαι, καταλύμενοι δὲ ὑμῶς, ὅτι τὸ ἀποπυ ἰπικνωθῆσαι. Infra : καὶ παρεῖχε ἰπικνωθῆσαι ἰπικνωθῆσαι ἰπικνωθῆσαι, ὁποῦν, ὅτι, Χρῆστα ἰπικνωθῆσαι δὲ ὑμῶς ἰπικνωθῆσαι, καὶ ἰπικνωθῆσαι ὄσαν ὄσαν τὸ ἰπικνωθῆσαι, καὶ ἀποκαρξίσει ἰπικνωθῆσαι ἰπικνωθῆσαι ἰπικνωθῆσαι.

Σὺνῆσαι, *Collecta*. Acclamations in Concil. Constantinopol. sub Mena act. 5. κέρειν τὴν σὺνῆσαι, ἐπῶσαν, ἰπικνωθῆσαι ἰπικνωθῆσαι ἰπικνωθῆσαι, apud Socratem lib. 5. cap. 22. & alios passim.

Παρασὺνῆσαι, *Illegitima collecta, conventus Schismaticorum*. Idem Concil. Constantinopolit. sub Mena act. 1. παραδίδωσι τὴν σχισματικῶν τὸ ἰπικνωθῆσαι τὸ Θεοῦ καθιστῶτα τὸς δὲ τὸ πόλιως, ἐκκλησιάζει ἐπὶ αὐτῶ τολμήσαν, καὶ παρασὺνῆσαι καὶ παρασὺνῆσαι πλῆρωσαι. Ita etiam act. 1. pag. 13. Utuntur præterea S. Basilii in Epist. ad Amphiloichium, & Socrates lib. 4. cap. 29.

Παρασὺνῆσαι, *Conventiculum*, in Hist. Concilij Nicæni II. cap. 6. Aristenus ad Can. 1. Epist. 1. S. Basilij : οἱ μὴ κοινωθῆσαι τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, οἱ τῶν διαρῆσαι, οἱ ἀρῆσαι, οἱ σχισματικῶν, οἱ παρασὺνῆσαι. Deinde : Παρασὺνῆσαι ἢ ὄσαν οἱ καθολικῶν ἐπὶ τῶν πλαισιμασιν ἰπικνωθῆσαι, ἢ πρόβυτον, καὶ ἰπικνωθῆσαι τὸ λοιπῆσαι, καὶ μὴ ἰπικνωθῆσαι τὸς κατίσιν, ἀλλ' ἰπικνωθῆσαι αὐθῆσαι ἐκδικῆσαι τὴν προδραψί καὶ τὴν λοιπῆσαι, καὶ διασπῆσαι πρὸς ἰπικνωθῆσαι, καὶ τὸ γῶσαν αὐτῶ ἰπικνωθῆσαι παρασὺνῆσαι, ὡς σὺνῆσαι αὐτῶ, καὶ τὴν καθολικῶν καταλεπῆσαι ἐκκλησίᾳ.

Παρασὺνῆσαι, *Qui à Synaxi seu Collecta abstinet*, apud S. Cyrillum in Epist. ad Celestinum Papam.

Σὺνῆσαι τῶν Μαρτύρων, in Concilio Gangrensi Can. 20. *Concilium Martyrum*, de quo egimus in Gloss. med. Lat. Epistola ejusdem Concilij de Eustathianis : καὶ τὰς σὺνῆσαι τῶν Μαρτύρων, καὶ τὸ σὺνῆσαι ἰπικνωθῆσαι καὶ τὸ λοιπῆσαι καθολικῶν. Ubi Balsamon, ἐπὶ ἰπικνωθῆσαι ἀγίων μαρτύρων ἰπικνωθῆσαι σὺνῆσαι καὶ παρασὺνῆσαι ἐπὶ τῶν ταῦ, &c. Et Zonaras : κατισπῶν γδ τὸ τῶν ἐπὶ ἀποκαρξίσει ἀπικνωθῆσαι λῆψα.

ΣΥΝΑΓΡΙΣ, *Vermis species*, in Oratione S. Thryphonis. Vide in Βαξίφυλῆταις.

ΣΥΝΑΓΟΓΗ, *Oratorium Iudeorum*, locus ubi simul coënut. Socrates lib. 7. cap. 13. ἐπὶ ἰπικνωθῆσαι ὁ κέρειν σὺν πολλῶ πλῆθει ἐπὶ τὰς συναγωγὰς τῶν ἰπικνωθῆσαι παρασὺνῆσαι, ὅτι γδ τὸς ἰπικνωθῆσαι αὐτῶ ἰπικνωθῆσαι τῶν τῶν, τὰς μὴ ἀποκαρξίσει, τὸς ἢ ἰπικνωθῆσαι τὸ πόλιως.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ, *Ejusdem artis, ejusdem professionis ac muneris*, quomodo *Confreres* vulgò dicimus. Nomocanon Cotelicianus num. 475. οἱ τῶν καὶ οἱ ἰπικνωθῆσαι τὰς τῶν καὶ σὺνῆσαι αὐτῶ.

ΣΥΝΑΞΕΙΝ, pro *Συναξίον*, colligere. Theophylactus

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ, Asceticis quod sit, ita docet Joan. Climacus Grad.18. ubi ait, esse, τὸ συνδυασμῶν τῶν παύσιν κτλ πᾶσι, ἢ ἀπάθει.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ, Assessor, in Basilicis, &c.

ΣΥΝΕΪΣΑΚΤΟΙ, Extranea, subintrodūcte mulieres, quantum consortia interdiciuntur clericis. Vox Antiochenorum, ut testatur Eusebius lib. 7. Hist. Eccl. cap. 30. τὰς ἡσασσάτους ἀπὸ γυναικας, ὡς εἰ Ἀβιγοῦς ἐνομάζουσι. Synodus Nicæna Can. 3. ἀπαγορεύσει καθένας ἡ μεγάλη ἐνώσις, μήτε Ἐπισκόπος, μήτε Πρεσβύτερος, μήτε Διάκονος, μήτε ἕως τῶν ἐκ Κλήρου, ἕξῃνας εὐνοουμένων ἔχον. Ad quem locum consulendi Zonaras & Balsamon, ubi de hac voce plura habent. Palladius in Vita S. Joannis Chrysoctomi pag. 47.

κτλ ὁ ἀσχημὸς κακοζῳίας ἀπὸ τῶν καλυμμένων εὐνοουμένων, (καθαρίων τῶν λόγων) Georgius Alexandrinus in Vita ejusdem Chrysoct. ὁ μῆλας Χριστοῦ παρατίται τὴν ἕχοντων εὐνοουμένων τῶν ἔθους ἕξῃνας. Epiphanius contra Origenem: καθηγοῦνται ἡ δὴ τῶν ἐκκλησιῶν τὰς ἀγαπῶντας λογιζομένων εὐνοουμένων γυναικας ἐκκλησιῶν. Vide Matth. Blastarem lit. Γ. tit. 19. Petr. Arcudium lib. 6. de Concord. cap. 10. Jacob. Billium lib. 1. observ. fact. cap. 39. Langum ad Niceph. Call. lib. 6. cap. 30. Rhenanum ad lib. 7. Rufinij, Suicerum, & Gloss. med. Lat. Sed & εὐνοουμένους, spurios & ex illegitimo concubitu natos liberos videtur appellare Eudocia Augusta in Jonis MS. ubi de Nereidibus: ἴσῃν οἱ φασιν διαφέρει τὰς Νηρίδας, τῶν Νήριος θυγατέρων, καὶ τὰς μὲν ἐκ Δουρίδος γυναικας ἀπὸ θυγατέρας τομζέδου, τὰς ἡ ἄλλων κοινότῃρας Νηρίδας καλεῖται πειθακῶν ἢ τὰς μὲν ἐκ μιᾶς τῶν Δουρίδος γυναικας τῶν ἄλλων ἄσας, Νήριος θυγατέρας λογιζομένων, Νηρίδας ἡ τὰς εὐνοουμένων.

Παρασκίον, eadem notione, apud auctorem de initiis hæreseon num. 100. Glossæ Gr. Lat. παρασκίον, abindudēt. Lexicon MS. Cyrilli: Παρασκίον, ἀλλοστῆρας.

ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ, Collatio bonorum, apud Harmenopol. & al JC.

ΣΥΝΕΚΚΛΗΤΙΚΑΪ Epistola accusatoria, criminatoria: est enim ἐκκλησιῶν, vocare in jus. Synodicon adversus tragædiam Irenzi cap. 95. Sed deliberantibus potius ego & sanctissimus Andreas Episcopus, non Syneccliticis litteris, sed amicabilem, hac tua innotescere sanctitati.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ, Consultatio, in Basilicis to. 1. p. 477. Consolidatio, vox IC. ita Schol. MS. Theophili Antecess. instit. de usufructu.

ΣΥΝΕΡΓΙΟΝ, Officina, in Gloss. Gr. Lat.

ΣΥΝΕΡΓΙΟΝ, Instrumentum quodvis. Vide in τριμῶν.

ΣΥΝΕΣΙΣ, Prudentia, titulus compellatorius in epistolis, apud S. Basilium & alios.

ΣΥΝΕΣΤΙΑΤΩΡ, Convia, Συμβιωτὸς, in Gloss. Lat. Gr. pro Συσιος.

ΣΥΝΕΣΤΟΤΕΣ, Vide in Σύστασι.

ΣΥΝΕΦΟΝ, Nubes, Νεφέλη, Νέφος. Συνοφαί, Nubecula, Νεφέλων. Συνοφία, Nubilum, Σελανὸν νεφῶ. Helychius: Συνοφία, ἐπιπῶν. Occurrit in Genesi cap. 19. Manuel Malaxus in Chthon. MS. p. 401. τότε ἵκεν τὸ νεφὸς καὶ οἱ τὰ εὐνοῦκα ἄσπιρ ἄσπρις ἀμάλωμτοι. Vide Σύνοφο.

ΣΥΝΗΒΑΣΜΑ, Conspiratio, συνομία. In Corona pretiosa, συνομασμός, exponitur, Ραβιν, συλλήκων, Anonymus de Nuptiis Thesæi lib. 6.

Ὅμοι ἐξ ἀντιθέσεως τὰ συνομασμικά τις.

Ἀσυνομία, Discordia. Idem Anonymus de Nuptiis Thesæi lib. 7.

Ἐπὶ τῶν ἀσυνομίας, μὴ τῶν διανομίας.

ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ, Advocatus, Patronus causa, in

Gloss. S. Bened. Scholiastes Basilic. lib. 8. tit. 1. Συνογός ἐστι ὁ τῶν διαφορῶν παρανομῶν, ἢ μὲν ὁ ἐπικαίριος. Συνογός τῶν ταμίω, Advocatus fisci, apud S. Basilium in Epist. 84. Συνογός τῶν δακτύλων, Advocatus Ecclesie, apud Græcum Interpretem Concilij Lateranensis Can. 45. Συνογορία, Advocatio. Συνογοράτος, Patronatus, Advocati officium, in lib. 8. Basilicæ tit. 1. cap. 24. Συνογορῶν, Postulare, in iisdem Basilicæ cod. lib. cap. 1. Συνογορῶν, ἐπὶ τὸ ἐφοδοῦναι πλὴν οὐκ εἰς τὸ δικαστήριον διδόναι, ἢ πλὴν τῶν φίλων ὡς τῶν ἕχοντων δικαιοσύνην. ἢ τῶν ἑτέρων διδόναι ἀπίστων. Scholiastes eorundem Basilicæ ad lib. 21. pag. 560. εὐνοουμένους ἐπὶ τὸ ἐν δικαστηρίῳ παρανομοῦναι οὐκ εἰς τὸ δικαστήριον παρανομοῦναι οὐκ εἰς τὸ δικαστήριον, ἢ τῶν ἑτέρων διδόναι ἀπίστων. Συνογορῶν νετὸ σύστημα, seu collegium etiam sub dispositione Primicerij. Balsamon ad Nomocan. tit. 8. cap. 13. ἀλλ' οἱ τὸς τότε συνογορῶν τὰς τιμὰς οὐκ εἰς τὰ πολιτικά δικαστήρια, καὶ λαμβάνοντες βασιλικά ἐπιτίμια, καὶ ἐπὶ Πριμικερίας ἔστας, & ἐπικαίριους ἐπὶ πομπῶν ἕχοντων, &c. Mox: ἵτι ἡ τὸ συνογορῶν ἐξοικονομῶν τὸ κοσμικόν, καὶ ἐπιτίμια ἕχοντες δημοτικά οἱ τιμὰς οὐκ εἰς συνογορῶν, καὶ ἐπὶ Πριμικερίας ἔστας δὴ τὸν τῶν πολλῶν. Deinde addit illos ἐπικαίριους ἀ Ραφαήλο. Vide 86. Novellam Leonis Imp.

ΣΥΝΗΘΕΙΑ, Consuetudo, Tributum, Vebligal. Κίρη, ἢ δοκῆν τὸ νόμιμα πεποιθὸν ἢ εὐνοῦκα, apud Synesium Epist. 62. Novella Leonis & Alexandri in Jure Græcorum lib. 2. καὶ παράσχον τὸ τιμὴν ἰμφοτάτικὸν τίλο, καὶ πλὴν εὐνοῦκα. Idem Leo in Thetici cap. 19. §. 18. παραγγίλλει καὶ τὰς ἀρχαίς, μὲν οὐκ ἔστας ἀπὸ αὐτοῦ ἐπικαίριους ἀπίστων, ἢ τὸ οὐκ εἰς τὸν παρ' αὐτοῦ λαμβάνον, ἢ τὰς λογιζομένων εὐνοῦκας. Extant præterea in eodem jure Græcorum pag. 120. 123. Novella alia Isaacij & Alexij Comneni ἐπὶ τῶν ἑπὶ χειροποιήτων διδομένων εὐνοῦκῶν, καὶ ἐπὶ τῶν καποικιῶν. Mandatum datum Exarchis Monasteriorum in eodem jure Græcorum lib. 6. & apud Habertum in Archiepat. pag. 572. καὶ πρὸς τὴν τύπον ἐκ πάσης διαφορῶν καθαρίων αὐτῶν καὶ ἀμάλωτων διακρίσις, καὶ μήτε τὰς λογιζομένων εὐνοῦκας, ὡς δὴ τὸ δασκευάζει τῶν ὀνομάτων. Aliud mandatum datum Metropolitanis, in eodem jure Gr. Rom. pag. 430. μὲν οὐκ εἰς τὸν ὀνοματὶ εὐνοῦκας ἐπικαίριους καὶ πλὴν τῶν ἀρπαγῆς καὶ τυρανίδος ἀπγορευμένων ἐπὶ τῶν. Anna Comnena lib. 3. pag. 85. ἀλλὰ καὶ αὐξήσας ὄργῃ, καὶ προδοτικῶν δόσεων, συμπαθείας τῶν λογιζομένων εὐνοῦκῶν, &c. Utuntur alij, Justinianus in Nov. 30. cap. 7. Nov. 112. cap. 3. & in aliis passim, Eclogæ Leonis & Constantini tit. 5. §. 6. lib. 7. Basilicæ tit. 4. §. 2. &c.

Συνοθείαι, Stipendia. Glossæ Lat. Gr. Salarium, ἐφόνο. παροχὴ, εὐνοῦκα, ἀλαίμων. Mauritius lib. 1. Strateg. cap. 2. καὶ ἔχον ταῦτα πάντα μὲν ἀπαλόγως ἐπὶ τὴν πλὴν ἑκάστου ποίτητος, καὶ τὰς λογιζομένων αὐτοῦ χριστικῶν εὐνοῦκῶν. Id est stipendia in pecunia numerata, quæ infra vocat χριστικῶν μόνων. Ita εὐνοῦκῶν familiaria judicum & scribarum dicuntur in Novella Constantini Porph. ἐπὶ εὐνοῦκῶν, & ἐπὶ εὐνοῦκῶν τῶν σερβῶν. Vide Gloss. med. Lat. in Consuetudo.

ΣΥΝΗΘΕΙΑ, τὰ Συνοθεῖα, Menstrua mulierum, ἑμῆλια, in Canonario Joannis Monachi pag. 112. in Pœnitentiā Anonymi apud Morinum pag. 120. & in Nomocanone Coteleriano, locis indicatis in Gloss. med. Lat. in V. Consuetudo. Theophilus, aliis Timotheus, Patr. Alexandr. in Responsis Canonicis: ἰσὺν γυνὴ ἰδὴ τὸ κατ' ἰδίῳ τῶν γυναικῶν αὐτῶν, &c. Formula loquendi ipsi mulieribus familiaris in quibusdam provinciis: qua etiam utitur Theophylactus Simocatta lib. 5. cap. 14. καὶ τῶν ἡμερῶν ἐκείνης ἢ Συρα τὸ ἀδισμένον τῶν γυναικῶν ἐκ αἰδίου. Ab eo hausit Evagrius lib. 6. cap. 20. Vide Βλάσιον. Gregorius M. ad Augustinum: Quippe cum & sine partu causa, εὐνοῦκα ἐστὶ

a consuetis mensuris detinentur, viris suis commis-
ceri prohibeantur. Solinus : quamdin sunt in lege
sua.

ΣΥΝΗΘΗΣ, Familiaris. Hefychius, συνήθων,
δημιουργία, ἐκ ὁμοίας ἰδίας τετραμήνου. Nicetas de
Statu urb. Constantinopol. num. 2. λέγ' ἢ ἰμοίτη συνή-
θας ἢ συνήθου ἐκ τῆς Βυζαντινῆς ἤρας, &c. Et num. 3.
ὡς ἢ ἰμοίτη συνήθας ἢ συζητικῆς, &c.

ΣΥΝΘΕΝΕΙΝ, Componere, Constatuere, συν-
θεῖναι.

ΣΥΝΘΗΚΑΡΙΟΣ, Συνδικάζων. Populares ac-
clamations, in Concilio Const. sub Mena act. 5.
ἔξω βαλε τῆς συνδικασίας καὶ Μαυριχίου ὁ Γερμανὸς δό-
λιος ἦν, τῆς Γερμανοῦ ἔξω βαλε, τῆς Μαυριχίου ἔξω βαλε, κα-
θάρα τὰς ἐκακείας, μήτις ὅτι, καὶ συνδικάζει τὴν
ἐπισκοπίαν. Editio Binij habet συνδικάζων, quæ vox,
conjuratorem significat, seu eum qui cum altero pa-
-ctum inivit ut alium opprimit; Galli dicunt, *comploter*.
Pachymeres lib. 3. cap. 10. ὁμοῦ δ' ἐκάνθη ἡ συνδικασία,
καὶ ἱπποδρόμου φησὶται, &c. Uitur etiam lib. 11. cap.
22. Manethon apocryphaticus MS. λυδῆρας, κνή-
σας, συνδικαρίως, ἀδίας, &c. Vide Gloss. med. Lat. in
Sinthicia, & infra in Συνδικάζων.

ΣΥΝΘΗΚΗ, Pactum, professio monachica: vox
Patribus Græcis familiaris, uti à nobis observatum
in Gloss. med. Lat. in *Paclum*. S. Basilus in Epist. ad
Virgin. lapsam: αὐτὰς ἀπαρῆ τὰς πρὸς τῶν ἀλλήλων
πυρρίων συνθήκας, ὅτι τῆς παρθενοῦ, ὅτι ἰσποχιότου πο-
τι βλάση. S. Ephremus in lib. MS. de Perfectione
vitæ Monasticæ: οὐ μὴ ἀποπελάτης δότῃ τῆς συνθηκῶν, ἢ
συνθεῖν χάριτι αἰώνιος ζωῆς. Mandatum datum Exar-
-chis Monasteriorum, in iure Græcorum. §. 9. pag.
435. δὴ πλὴν οὐκ ἐλαττοῦται τὴν ἡλικίαν ἐκ ἐπίσης μο-
-ναστικῆς τὰς τὴν συνθήκας καὶ ἔξαγορεύσει περὶ μόνον ἀνομι-
-κήν καὶ ἀπειρήσει μὴ προσδέχεται. Aristenus ad
Can. 16. Concilij Calched. ὅτι τῆς ἐπαγγελίας αὐτῆς
ἀδικήσας, ἀποκαταστήσει ἱσποχίου. Theodorus Balsamon
in Resp. 27. ἐὰν δόμοι καὶ ἑκ τῆς ἑαυτῶν ἀγίων ἀποστό-
-λων συστάσεως καὶ ἐκφορμῶν συνθεῖν, τῆς λεγομένης ἁ. καὶ
β. διορίσει ἡ τῶν ἀπαράτητων ἢ μορφήν τὰς ἀπο-
-καταστάσεως γινώσκων, καὶ ἐπὶ ἀναδύου τὰς συνθήκας τῆς ἀπο-
-κατομῆτον δέχεται. In officio Parvi habitus in Euchol-
-ogio pag. 475. Abbas sic Novitium alloquitur:
βλέπει, τίς τοῦ, ὡς συνθήκας δίδως τῆς δισπότρ Χριστῷ.
Joannes Climacus : ψυχῇ ἢ μὴ φιλαλέσσα συνθηκῶν,
ἡμίαντι πνεύματι. Laudatur Homilia Symeonis Hegu-
-meni S. Mamantis, ὅτι τῆς καλῶς ὑποδείξει, καὶ
μὴ ἰσποκαταστήσει τῆς συνθηκῶν, ἢ πρὸς Θεὸν συνθη-
-κῶν. Eustathius II. 1. de voce συνθηκῶν λαμβάνει ἢ
πῶς ἢ λέξει καὶ ἐπὶ τῆς κατὰς λεγομένην συνθηκῶν, ὅτι
συμφωνίαν. Vide Theodorum Edessenum in capitulis
practicis num. 43.

ΣΥΝΘΗΚΙΖΕΙΝ, Pignore deposito certare
Gallis *Gager*. Balsamon ad Nomocan. Photij tit. 13.
cap. 19. ὡς αὐτῶν ἰδέ τὴν συνθηκίζων τὴν πλυσίαν μέγαν
ἰσπονομία. Infra: καὶ ἐπὶ τῆς πέμπτης ἢ παρθενοῦ τῆς
ἐπισημασμένης, συνθηκίζων καθὰς τὴν μέρισι δόξαν, ἢ ἂν
μέγαν νομίσματα ἰσπο πλὴν παλαίαν νομίσματα. Vide
suprà in Συνδικάζων.

ΣΥΝΘΗΜΑ, *Evectio*, in Gloss. Gr. Lat. Palla-
-dius in Vita Chrysofostomi pag. 31. καὶ ἰσπονομίας
τῆς συνθηκῶν πάσης δόξας δημοσίων συνθηκῶν ἀπο-
-στασῶν ἢ Κωνσταντινουπόλει. Extat formula *Evectio-
-nis* apud S. Athanasium Apol. 2. de Fuga sua, pag.
787. Vide eundem in Epist. ad Solit. pag. 821. Grego-
-rius Nazianzen. contra Julianum sic vocat literas
Formatas: ἐπὶ ἰσπονομίας συνθηκῶν, ὡς ἡμῶν ἐξ ἰσπο-
-νίας ἐξ ἰσπο τὴν ἑαυτῶν παρατίμωμα. Vide Gloss. med.
Lat. in *Evectio*.

ΣΥΝΘΕΡΟΝΟΝ. Vide in Θρόνῳ.

ΣΥΝΗΠΠΙΑ, in Gloss. Gr. Lat. Ἄζυλοι ἰσπο-
-Equitium.

ΣΥΝΟΔΙΚΑΡΙΟΣ, Qui ad Synodum proficif-
-citur Episcopus, vel Episcopi Vicarius. VI. Synodus
act. 18. αὐτοῦ ἰσπο τὴν δόξαν τῆς βασιλείας πρὸς Λεῶνα
Πάπαν τῆς πρεσβυτέρου Ρώμης, ἑαυτῶν ἑξ ἡμέρων ἰσπο-
-στασίας συνδικαρίου ὡς πρὸς ἱσπο Ἄζυλους τῆς ἰσπο-
-μίας, pag. 213. 216. edit. 1618. Extat in operibus
S. Maximi tom. 2. pag. 116. ἰσπο τὴν δόξαν τῆς βασι-
-λείας τῆς πρὸς καὶ Συνδικαρίου Παύλου Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως.

ΣΥΝΟΔΙΚΗ, *Συνδικάριον*, Epistola à Patribus Sy-
-nodi, ad Summum Pontificem, vel alios Episcopos;
missa, qua Decretorum in Concilio ratio & series
exponitur. Interdum etiam ita appellatur Epistola à
-rectis electis Episcopis de Fide sua ad Summum
Pontificem aut Metropolitam missa. Codex Cano-
-num Ecclesie Afric. cap. 90. ἰσπο καὶ πλὴν συνδικαρίου ὁ
ὡμοίως ἀγιονομίας τῆς ἀγιονομίας γίρησι Συνδικαρίου ὡς
ἀγιονομίας, &c. Concilium Ephesinum parte 1. cap. 14.
ἰσπο ἢ ὡμοίως καὶ τὴν βυζαντινῶν συνδικαρίου γράμματι πα-
-ρὸν αὐτῶν καθάσται, ὅτι τὰ τὰ ἀγιονομίας καὶ ὡμοίως
καὶ τὴν ἀγιονομίας δ' ὡμοίως. Photius Tyri Episcopus in Epist.
-ad Marcianum Imp. in Concil. Calchedonenſi act. 5.
τοσαύτη ἢ ὁ ὡμοίως δόξα ἰσπο τῶν ὡμοίως ὡς τὸ
πρὸς τὴν τὰ ἐκ τῆς ἐκαστοῦ δόξαν ἐσφάσται ἰσπο-
-στασίαν, ὡς ἢ
συνδικαρίου πρὸς με παραστασιασῶν ἐπισημασμένων, καθάσται
ἀπαρῆ, ὃ μὴ ἢ τὴν τὴν ἐπισημασμένην καὶ ἰσπο. Idem
Concil. Act. 10. καὶ συνδικαρίου ποιήσας, — ἀπὸ τῶν ἐξ
τῆς ἢ πόλεως, καὶ τὴν ἐπισκοπίαν. Et Act. 11. καὶ ἰσπο-
-στασίας γράμματα, καὶ ὡς τὰ διπλοῦκα αὐτῶν ἰσπο-
-στασίας. Agatho Diacon. de VI. Synodo: ἀγιονομίας (acta Syno-
-di) καὶ μὴ τῆς ἰσπο συνδικαρίου γράμματα ἰσπο-
-στασίας. Cyrillus Scythopol. in Vita MS. S. Sabæ c. 56
δποστασίας ἢ ἰσπο συνδικαρίου τῆς Ἀρχιεπισκόπου ἱσπο-
-στασίας. Theophanes an 15. Zenon. ἢ ὡμοίως τῆς ἀπο-
-κρισιῶν φησὶται μὴ τῆς συνδικαρίου, ἀγιονομίας τὴν ὡμοίως
λέξει ἀπὸ τῶν. Et an. 17. ejusdem Zenonis: τὴν τὴν
ἰσπο τὰ συνδικαρίου εὐφρανία φιλόστοργος, καὶ ὡς ὡμοίως
αὐτῶν πρὸς ἰσπο. Idem an. 21. Anastasij: ἰσπο-
-στασίας ἐκ τῶν διπλοῦκα εὐφρανία, καὶ συνδικαρίου πρὸς
αὐτῶν ἰσπο. An. 5. Constantini Ictenes. filij: ἰσπο-
-στασίας ὁ ὡμοίως πατὴρ ἰσπο τῆς ἰσπο-
-στασίας ἐκ τῶν τὰ συνδικαρίου αὐτῶν, ἀπὸ τῶν ὡμοίως
ἀγιονομίας. An. 1. Michaëlis Curopal. καὶ Νικηφόρου ἢ ἀγιο-
-στασίας Πατριάρχης ἀπὸ τῶν συνδικαρίου γράμματα πρὸς
Λεῶνα τῆς ἀγιονομίας Πάπαν Ρώμης. Vide Gloss. med. Lat.
in *Synodica*.

Συνδικαρίου τόμος. Novella Constantini Porph. in
Apostatas, seu defectionum auctores: Νιστά — ἢ
καὶ τὴν τὸν συνδικαρίου ἐπίσπο. Leo Grammaticus
pag. 306. καὶ ἰσπο τῆς Πατριάρχης ὁ πρὸς τῶν τῆς Βασί-
-λεύς ἰσπο τῶν ἰσπο-
-στασίας, καὶ τὸν συνδικαρίου ἐπισημασμένων ὡμοίως τῆς
ἰσπο-
-στασίας διαγορευοῦνται.

Συνδικαρίου denique peculiari appellatione donatur
Synodalis illa sententia promulgata in Concilio
Constantinopolitano contra Iconomachos, Theo-
-dora & Michale filio Imperantibus, quod deinceps
legi quotannis decretum prima Dominica Jejunio-
-rum, quæ ob restitutionem cultus imaginum, *Ortho-
-doxia* nomenclatura donata est. Typicum S. Sabæ
cap. 12. ἀπὸ τῶν ὡμοίως, ἀπὸ δὴ ἀγιο-
-στασίας τὸ συνδικαρίου. Similia habent Triodium in 1.
Dominica Quadragesimæ, & Codinus de Offic. Pa-
-lat. cap. 15. Legi autem consuevit à Chartophylace.
Catalogus offic. M. Eccl. Allatianus: ἰσπο-
-στασίας ἢ ἐκ τῶν,
ὅτι τὸ Συνδικαρίου καὶ ἢ ἀγιονομίας ἀπαρῆ, ὃ καὶ ἰσπο-
-στασίας αὐτῶν ὡμοίως ὡμοίως ὡμοίως ὡμοίως
τῆς ἀγιονομίας.

ΣΥΝΟΔΙ

ἄνους σ. μίαντας π. Ita autem appellari περιουσιον ait Goarus, p.398. à spe prolis è conjugio, quod promoveat, concepta.

ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ, Σωτηλιά κοσμική, Σωτηλία ἑ αἰών, Mundi consummatio & finis, apud Mattheum Evang. Paulum Apost. &c.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ, Oblator, in Gloss. Lat. Gr. Alibi: Conlatores, (ita leg. pro Condatores) σωτηλιασται. Gloss. Gr. Lat. Σωτηλιασται. Tributary: iidem qui Evagrio lib.5. cap.13. Διαμολογίας σωτηλιασται, dicuntur: Σωτηλιασται, nudè, cod. lib. cap. 8. lib.3. c.42. & in Constitutione Anastasij apud Cujacium ad leg. 8. Cod. de Exact. tribut. Glossæ Lat. Gr. *Funguntur, διατιλέσθαι, σωτηλιάσθαι.* Σωτηλιασται, apud Synesium Epist. 79. nos contribuales aux tailles vulgè appellamus. Eiusmodi Σωτηλιασται occurrunt passim, in Chronico Alexandrino an. 20. Constantini M. apud Leonem in Tact. cap. 19. §. 35. Rufum in legib. militarib. §. 23. & Mauricium lib.1. strateg. cap.7. apud quos perpetam Janus Rutgersius lib.2. Variar. Lect. cap. 11. *Caculam militarem*, & Leunclavius *Collectorem*, interpretantur præterea apud Socratem lib.4. Hist. Eccl. cap. 24. in Nov. Justiniani 7. cap. 10. Nov. 17. cap.9. Nov. 128. cap. 7. Nov. Romani Senioris de Potentib. &c. in Basilicis to.1. pag.230. & alibi, &c.

Σωτηλιασται δημοσία, Fiscalium tributorum præstationes, in Nov. Just. 17. cap.8. Nov. 128. cap.12. Τὰς σωτηλιασται κυρίως αὐτοῖς, apud Socratem loco laudato. Καρὸς σωτηλιασται, apud Theophyl. Bulgar. Archiep. Epist. 41. Σωτηλιασται, *Capitatio*, in lib.19. Basilic. tit. 8.17. Glossæ Lat. Gr. *Pensionem*, ἢ Σωτηλιασται. *Pensionis*, Σωτηλιασται. Glossæ Lat. Gr. *Conlatio*, Σωτηλιασται. Σωτηλιασται. Σωτηλιασται βοῦν, apud Cedrenum pag. 367. *Απαρτίσεις ἢ δημοσίων σωτηλιασται*, apud Balsamon. Can. 11. Apost. Vide Scylitz. pag. 367.

ΣΥΝΤΥΖΕ, σπέρθ σπέρθου, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΥΝΤΥΖΕΛΕΤΗ, *Relatio ad iudicem*, *Libellus supplex*, *Αναφορά*, Theodosio Zygomata. Vox Turcica. Malaxus in Hist. Patr. pag. 165. καὶ ἰσώμαζον τὸς ἀρχιερεῖς αὐτὸς ἔλεγε, καὶ σωτηλιετὴ τὸς ἑσάρων ἢ καδδῆ.

ΣΥΝΤΥΖΕΦΛΟΣ, Prochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg.

Καὶ πῶσον καὶ σωτηλιετὴ τα, καὶ σφῆζον τὸς ἐδόντας, καὶ σωτηλιετὴν λαροῦ καὶ καθάπερ ἄρα λέων.

ΣΥΝΤΥΖΗΛΕΙΝ, *Cingere*, *Circumfedere*, *Obsidere*. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Ἀπέλθαι τὰ κάτηρα ὄλοθα ἢ τὰ ἄναπλι, τὸ κάτηρον ἰσώμαζον ὡς μέρθ ἢ Σαλασσικ, καὶ ὁ Πρωτῆτας ἐκ τῶν σφῆζον μὲν φησάτο ἄρα.

ΣΥΝΤΟΝΑΡΙΟΣ, *Pedicularius*, in Gloss. Gr. Lat.

ΣΥΝΤΟΠΙΤΗΣ, *Compatriota*, *Conterraneus*, Συμπατριώτης, ὁμοπατριώτης.

ΣΥΝΤΡΕΧΕΙΝ, pro Συμβάλειν, passim usurpat Moschion de Morbis mulierum.

ΣΥΝΤΡΙΒΗ, *Contritio*, *Devotio*. Euchologium pag. 614. ἡ ἀλλόθεν ἐν σωτηλιετῆ αἰετῆς ἢ ν. ἔχει, Ἐλέσθαι μὲν ἢ θία.

ΣΥΝΤΡΙΜΟΣ, pro σωτηλιετῆ. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 11.

Κρίθθ καὶ μέγας σωτηριετῆς ἐγίνθησαν σφῆζοντες.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ, *Socius*, *Comes itineris*, *Conubertialis*, ὁμοεργθ, ἱταῖθ. Corona pretiosa: Σω-

τηροθ, *Comes*, *Συτηπαδῆς*, Zacharias Papa lib.3. Dialog. cap.24. σωτηροθ, δια τὴ τοῦτον ταχίον ἀνίσκη *Historia Apollonij Tyrj:*

καὶ ἔρξει σωτηροθ τὸ, καὶ ἰσώμαζον τὸν ἄρα. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 5.

Ὁ σωτηροθ ἀπίθαι, καὶ ἕ πῶς τα πῶσον. Nicolaus Lucanus in Iliade Græcobarb. lib. 1.

Μελεθ ἢ ἱταῖσθαι Ὀδυσσεὺς μὲ τὰς σωτηροθ. Vide Nomocanonem Cotelerianum num. 521.

Σωτηροθία, *Societas*, *Comitatus*, ἱταῖσθαι, σινωδία. Glossæ Græcobarb. *κωσθία*, σωτηροθία ξίνον. Anonymus de Nuptij Thesei eodem lib. 5.

Με τὴν καλέω τὴν σωτηροθία ἔξορθη ἢ πῶσον. *Historia Apollonij Tyrj:*

τὴν σωτηροθία τὴ ἱμαροθῆν, ἰμῶσθαι τὸν ἄρα. Vide Crusium lib.4. Turcogr. Epist. 37.

Σωτηροθίασθαι, *Comitari*, *pararibari*. Eadem Historia Apollonij Tyrj:

καὶ ἄρα ἢ σωτηροθίασθαι καὶ ἔξο ἱταῖσθαι ἱταῖσθαι. *Kursium:*

μεθ ἢ ἢ ἱταῖσθαι τὰ δύο σωτηροθίασθαι. ἔξο τὰ ἑσθαι τὰ πῶσον ἱμαροθῆν.

Σωτηροθίασθαι, eadem notione. Anonymus Aftro-nomus MS. καλοῖ σωτηροθίασθαι, σφῆζοντες αἰσθαι. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

καὶ μεθ μέγας τὸν χαροθ θῆσθαι σωτηροθίασθαι. *Ἰσωτηροθίασθαι*, *Infociabilis*, *Incomitatus*, ἀνακάλυθθ. Portius.

ΣΥΝΤΥΧΑΝΕΙΝ, *Loqui*: ut, ὁ δουλῆτὴς μεθ ἰσώμαζον ἔξο ἢ ἀνίθαι τὸ ἄν θίλω τὰ θίλω τὰ ἢ πῶσον, *seruum meum locutus est mihi de nepote suo si volo illum accipere*. Σωτύχασι πῶσον τὸν ἀλυσθαι, *loquere semper veritatem*. Ita quidem in continente Græci: at Cretenses μεθῶν pro loqui usurpant. Romanus Nicephor. in Grammat. MS. Canon Pœnitentialis MS. S. Joannis Chrysostomi nomen præferens: ἔσθαι σωτύχασι ἐν τῆ χαροθ ἢ λατοθίασθαι, ἔξο ἱταῖσθαι τῶ. Prochoprodromus MS. de sua paupertate,

καὶ λέγεται μεθ, Σόμασθαι, σαλῶ, μεθ σωτύχασι. Anonymus MS. de Amorib. Lybistri & Rhodantes:

καὶ πρὸς ἢ ἰσώμαζον τῆ σφῆζον ἑσθαι. Manuel Malaxus in Chron MS. pag. 628. ἢ ἢ ἀδελφθ ἢ βασιλιάσθαι ἑσθαι ἢ βασιλιάσθαι ὁ κόσμθ ἢ βασιλιάσθαι, καὶ ἰσώμαζον. ἕμας ἰσώμαζον πρὸς αὐθ.

ΣΥΝΩΝΗ, pro Ἀππῶνα, occurrit semel atquè iterum apud Procopium in Hist. arcana, ubi Alamanus restituendum putat αἰσθαι. Hunc vide pag. 99, 100. edit. 1. Nov. Justin de Sacris domib. cap. 6. ὁ —σωτωνίω τὴν ἀδελφθ σφῆζον. Ita pro comparatione frumenti vel specierum hæc vox usurpatæ in Basilicis lib.56. tit.9. Glossæ Gr. Lat. Σωτωνή, *Comparatio*, *Commercium*. Gloss. Lat. Gr. *Comparare*, *Σωτωνήσθαι*. Vide Cujacium lib.1. observ. c. 35.

ΣΥΡ, *Domus*: ex Gallico *Sire*. Pachymetes lib.4. cap. 51. ἐσθαι τῶνον ἢ Μήσθαι ἑσθαι καταλαμβάνει ὁμοεργθῆσθαι ἢ, Σύρ ἰσώμαζον γδ ἢ γλῶσσον ἰσώμαζον. Ducas hist. cap. 44. Σύρ Νικηθῆσθαι Γαλιθῆσθαι. Σύρ γαίσθαι apud Joannem Cantacuzenum lib. 1. cap. 2: *Sire Jean*: ut in Assisis MSS. Regni Hierosolymitani cap. 213, σύρ τῆσθαι, non semel. *Historia Apollonij Tyrj:*

Σύρ, τὰ φύσθαι ἑσθαι πῶσον, καὶ μεθ ἀγῆσθαι.

ΣΥΡΑΥΛΙΟΝ, Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. ἀπῆσθαι, πῶσον μεθ σφῆζον, ἀπῆσθαι.

ΣΥΡΓΕΝΗΣ, Vide in Σερῆσθαι.

ΣΥΡΒΙΝ, *Ire*, *Proficisci*, quomodo nos dici-mus, *tirer en quelque part*, aliquod proficisci. Corona pretiosa: Σύρ δαῶ, *Vade illuc*, *Κοιλι ἐσθαι*. B b b b b Infir

Infrà: Σύρι, *Abi*, *Κπιλί*, Σύρι τὰ κομμάτια, *Abi dor-*
mitum, ἰδι κομμηνομήριον.

ΣΥΤΡΕΜΒΟΛΟΣ, *Syrizembolus*. Vide in Εμ-
βλῶ.

ΣΥΤΡΕΠΟΥΛΟΝ, *Serpyllum*, apud Nicolaum
Myrepsum de Antidot. cap.90.

ΣΥΤΡΗΜΗ, *Syrma* *Corrigia*, *calcei ligula*, *lo-*
rum, ἱμάς, ῥινός.

ΣΥΤΡΙ, *Mustum*. Glossæ botanicæ: Γλυκύ, τὸ
σύν. Σύριον, τὸ ἴδιον, in Glossis Jatricis MSS. ex
Cod. Reg.190. *Sara*, *Defrutum*, *Syrion*, apud Ga-
lenum. Matthæus Silvaticus: *Sirenium*, id est *vinum*
coctum, *ersima*, vel *decoctio ficuum*. Vide Gottæum
in Definit. Medic.

ΣΥΤΡΙΛΡΧΗΣ, *Sacerdos provincia Syria*. *Sυριαρ-*
χία, *Dignitas Syria*, apud Scholiast. Basilic. ad
lib.38. pag.18.19. Acta Martyrij SS.Tarachi, Probi
& Andronici cap.10. ἐκίλεισιν λίανον πλώδης αλάσσον
αὐτῶν Ἡρόδω τῷ Ἀστιαχίως Συριαρχοῦ ἀφιδύλαι, &c.
Vide Jacob. Gottofredum ad leg. 1. Cod.Theod. de
Præd.Senator.

ΣΥΤΡΙΚΟΝ, *Sandix*. *Syriacum* verò dicitur *pig-*
mentum quod Phœnices in Rubri maris littoribus colligunt,
inquit Isidorus lib.19. cap. 17. *Rubri coloris*
pigmentum exponitur in Gloss. Arabicolat. Neophy-
tus Monachus MS *Σύρι*, ἐξ τῶ Συρικόν, ὃ ἐξ Σαίδου λέ-
γει. Alibi: ὃ ἐστὶ τοῦ ζωγράφου συρικόν, τὴν τοῦ ἰα-
τρικῆ Σαίδου λέγει. S. Joannes Damascenus orat. in
Constantinum Caballinum pag.675. *συρικόν* colorem
etiam facit, quæ *μέλανι* opponit. Vide Ζακὴν.

ΣΥΤΡΥΓΓΙΤΗΣ, lapidis pretiosi species, apud
Anonymum MS. de Virtutibus lapidum.

ΣΥΤΡΙΣ, *Ægyptiis, Saponaria, spongia*, apud In-
terpol.Dioscorid. c.381.

ΣΥΤΡΜΑ, unus è 19. tonis musicæ Græcicæ.
Vide in Φωνή.

ΣΥΤΡΜΑ, *Aurum* vel *argentum ductile*, vel in
fila diductum. Zosimus Panopolita MS de Rotun-
dandis margaritis: ἰχθύω ἡικίασιν σύρμα ἀργύριον, καὶ
ἐίχθη ταύτων ἐπιθήσιν δι' αὐτῶν. Infrà: πῶθεν ἢ ἱππὶς
λεπίδας ἐν αὐτῶν, ἐξ πύργου δὲ τῷ ἴσθδον μέρει τῷ τοιαύ-
των ἱππῶν τὰ σύρματα. Eustathius ad Odysf. κ. pag.
1645. ὡς τῷ ἀργύρι μίτη, ὃ σύρμα φασὶν οἱ ἰδιωτίζοντες,
σφικλιότερον πῆλκον, ἴππερ ὃ σχοίνον, καὶ βαθέτερον.
Physiologus de Natura animalium, MS. ubi de Basili-
lico: *σφουρίζα πῶ ἴππερ τῶ, ὡσπερ τὸ σύρμα χρυσοῦ.*

Sed maximè hæc vox sumitur pro quovis filo au-
reo vel argenteo etiam molis tulo, quo serica fila
circumvestiuntur, ex quibus panni, quos auteos
vel argenteos dicimus, (*Draps d'or* on *d'argent*) con-
fici solent. Nicetas in Manuele lib.6. n. 5. ex Cod.
Barbarogr. ἰδὼν ἢ καὶ ἱπποκυνδίσσαν, ὃ ὁ Βασίλειος ἱπ-
πῶν τῷ ἀμάταν ἴππερ, ἐπέχου ὅτε μὲν σύρμα, &c.
Ubi Cod. alter: *Θιασάμερον* ἢ *Γαβρῆς* ἢ *ἴππερ* ἢ *σολάδα*
ἰππῶν τῷ *Θύρανον* Βασιλεῦς, &c. Idem in Isaacio & Ale-
xio num.3. καὶ τὰ ἀγία σιναίματα τὰ πολύτιμα τὰ ἐκ
σύρματῶ χρυσοῦ ὅτε. Ita in Cod. MS. ubi perpetam
emendat Salmasius, σύρματῶ ἐξ χρυσοῦ, quasi σύρμα non
etiam diceretur de argento, ut de auro, quod satis
firmat locus Eustathij allatus. Codinus cap.6.num.
47. ἀπὸ τοῦ μαργαρίτα μὲν σύρματῶ. cap.4.num.15. τὰ
τῷ Πρωτοσέβαστι φερίματα, οἷα τὰ τῷ μεγάλῳ Κοῦσάδῳ,
πῶθεν τὸ σύρμα τῷτο (al. ὃ τὸ) βλάτιον. Raimundus
Montaneri in Chron. Catalanico cap.212. descri-
bens vestes Rogerij Cæsaris: *E el Cesar porta cap-*
pell blau, e totes ses robes blaves, ab fres dor estret.
Quibus verbis expressit ista Codini cap.3. num.21.
τὰ τῷ Καίσαρῶ σινάδιον σύρματῶν χρυσοῦ κίρκου. Id est
cum simbrâ ex auro ductili: nam *fres*, apud Mon-

tanerium, *Phrygium* interpretor, quod *frenes* di-
cimus.

Συρμιόγραφοῦ, pro *aureis* aut *argenteis literas* in
Codicibus *ε.χ.α.α.α.α.*, videtur dixisse Theodorus Stu-
dita in Vita S. Platonis Hegumeni num.16. ποῖα γὰρ
χρῆσθαι ἐκείνῳ διέταξε μυστικώτερον ἰουρμιόγραφοῦ, ἢ τις
ἱπποκυνδίσαν ἐκείνῳ προδουμίας ἰσπυδακρογραφῶν; ubi
Interpres: *Qua enim minus elegantius quam illius*
dextera literarum formabatur *ε.χ.α.α.α.α.*? Et Auctor Vitæ
S.Nicolai Studitæ pag.901. ἀλλ' ἢ χρῆσι ποτίων,
καὶ δὲ δὲ δὲ ἀρῆσα συρμιόγραφοῦ, ἢ καὶ ἀλλῶ. Ubi Com-
behsius, *συρμιόγραφοῦ*, longo literarum ductu seu
uncialibus literis scribere esse observat. Sed & hæc
referti posse videtur quod habet Anonymus in
Arithmetica practica MS. ἐν γραφῶν ἀναδί, ὅπῃ αὐτῶ
τὰ ἴππερ μὲν τὰ σύρματα.

Χρυσόστραμα, *Filum auro ductili vestitum*, vel
rappus ex filiis ejusmodi textum. Pachymetes lib.5. cap.
1. κοινῶ ἀλλοις ἐκ χρυσοῦματῶ καλύπτειν ἐδοιμήθη.
Ubi loquitur de Joanne Despota, dignitatis pileum
deponente, qui ἐκ χρυσοῦματῶ erat, id est χρυσοῦ-
ματῶ συρματῶν, ut est apud Codinum.

Συρμάτοι. *Ex auro ductili*. Nicetas in Murtzu-
phlo n.3. τὰς συρματίας πεδίλας ἐξ χρυσοῦ. Ubi Cod. al.
τὰ παυρῶν σικίον ἐξ ἱπποκ.

Συρμάτιον. *Συρματιον*, eodem significato. Codi-
nus de Offic. Palat. cap.3. num. 1. de sciadio Des-
pota: ὃ ἀπὸ αὐτῶ ἰχθὺ ἰσμάτα τῷ φερίτῶ αὐτῶ, χρυσο-
κλαβαρικόν, συρματῶν. Itanum.15. & cap.6. num.47.
Συρματίνα φερίτις, cap.7. n.3. Idem Codinus cap.3.
n.17. de Sebastocratoris calceis n.17. τὰ ἰσπυδακρο-
ῦμα ἱππῶν, ἐξ ὅτε αὐτῶ συρματῶν ὡς αἶρα κίρκου. Geor-
gius Acropolita in Chron. n.82. extr. ἐν τυτῶ ἢ τὰ τῷ
Σεβασουρατῶν δὲ φερίτον, ἐξ ὅτε ὁ μὲν αὐτάδῳ τῷ Βα-
σιλείῳ τοῦ κωνσταντῶν πεδίλοις ἰχθυοῦματῶν ἢ χρῆ-
σῶν αὐτῶ, ὃ ἢ *Τερίτιον* γινώσκον τῶν πεδίλων
ἰσπυδακροῦ. Nicephorus Gregoras id ipsum enarrans
lib.4. statim initio: ἰσπυδακροῦ τῶν πεδίλων ἐξ ὅτε
διαφορῶν, ἐπὶ ἐκ τῶν κωνσταντῶν πεδίλων, καὶ χρυσοῦ
ἐκ τῶν αὐτῶ. Ubi observandum voces *συρματῶν*
& *χρυσόματῶ*, apud hosce scriptores, esse synonymas,
proindeque *σύρμα* non esse aurum vel argentum du-
ctile solidum, quod vult Goarus. Matthæus Mona-
chus de Offic. Palatij Constantinop.

Τρίτη μὲν τῶ πῶθεν χρῆσθαι πῶθεν συρματῶν.

Συρματῶν, eadem notione. Catalog. Offic. Pal. ex
Cod. Reg. τὰ χρυσοκίρκου σινάδια φερίτον οἱ δὲ τῷ Πα-
νυπερσεβάσῳ μίχθῃ τῷ μεγάλῳ Στρατοπεδάρχῳ τὰ ἢ συρ-
ματῶν, οἱ δὲ τῷ μεγάλῳ Πριμμάρκῳ μίχθῃ τῷ Κυρο-
παλάτῳ.

Σύρτη. *Hamenopolus* lib.2. tit.4. §.63. αὐτῶ ἢ τὰ
ἐκ τῷ ἀσφαλίτῳ οἰκίματῶ, καὶ ἀθυρτῶ σολατίτῳ,
ἢ τῷ ἀπὸ τῷ αἰοκτῶ καλυμῶν καλίλων, ἢ τῷ ἀπὸ τῷ
Ubi interpres, *vel scribitur*: quin potius *σύρτη* viden-
tur esse fila ex metallo quovis: unde &

Συρταίων, appellatur instrumentum quo metalla in
fila diducuntur. Cod. Reg. MS. 618. καὶ ἐκ τῶ σῆμα
(σύρι) ἵμῳ ἐκ τῷ σφίρατω. Locum integrum vide in
Κλαπυτῶ. Et in pag.286. hæc lego: *σῆμα* τῷ ποίωσαι σῆμα
μασ κῆριον. Ἐπαρῶ ἀσῆματω φῶν, σῆματῶ ἐξ ἀκακῶ-
τῶ. ἐξ ὅτε τοῖς σίδῆρον φρόζυλον, ἰππῶν βαλεῖ ὡς τῷ σῆματῶ,
ἐξ ὅτε τὸ μέσῳ φερίτῶ κῆρι μῆμα, ἐξ ποίωσαι σῆμα,
καὶ βαλίτω σῆματῶ, ἐξ βαλίτω αὐτῶν ἵμῳ ἐκ τῷ ἀσῆματῶ,
καὶ καλίτῶ. Eod. fol. *σῆμα* τῷ συρματῶν ἐξ χρυσοῦ
τίχθῳ. Infrà: καὶ ποίωσαι τὸ ἵμῳ ἴππερ ὡς τῶ
σῆματῶ.

ΣΥΤΡΝΕΙΝ, *Trabere*, Σύριον. Glossæ Græcobarb.
ἰσπυδακροῦ, ταυρίζα, σύρα, σύρα. Anonymus de Nuptiis
Thesei lib.5.

Ἄλλοι γράμματα βασιλέων, ἄλλοι συνόλι εὐνοίας.

Lib.9.

τῶν ἰσίων πρὸς ἰούρασι τὸ δόξαμενον ἐκείνου.

Joannes Glycas de Vanitate vite :

καὶ πρὸς τὸν ἄδελφόν μου σπουδαίως μου εὐνοῦσιν οἱ χεῖροι.

Anonymus MS. de Amoribus Lybistri :

Περίτω δὲ τὸ ἀλογον, ἐξ ἑνὸς τὸ σπαθίον μου.

Ptochoprodromus de sua Paupertate, MS.

καὶ τὸ τραπέζιον μέλιται, ἐξ ἑνὸς μὲν μαρτύριον.

Vide Fabulas Æliopi Gr. barb. pag. 133. & supra in Γεσίλια.

Ἀποσύρην. πρὸς ἀποσύρην, Retrabere. Ἀποσύριεσθαι, Recedere, Retrogredi.

Κολοσύρην. Historia MS. Apollonij Tyrij : οἱ δὲ τὰρ σιαζήτασι τὸ δισυζήλιον τὸ γέρον, πέμπτη, καὶ κολοσύρην τὸ κέσπιν τὸ κεφάλιον τῆς. Maximus Cythærentis Episcopi. in Synaxar. 3. Nov. in S. Arbdeemonide : ἀκούμι δὲ καὶ δὴ τὰ φορμάτια, ἐπίσραξι γὰρ τὸ κολοσύρην γυμνασίου τὸ φορεῖται τὰ καμύλια, φορεῖται μόνον διαζύσματα.

ΣΥΡΟΠΙΟΝ, Syrium, in Geoponico Agarij cap. 95.

ΣΥΡΠΕΝΤΙΝΑ, Serpentina, Machinæ bellicæ manualis species, nostris olim nota. Hist. MS. Belisarij :

Σελύον ἐξ πυμπαρδύριδος, τομζάνια, συρπιπίναι.

ΣΥΡΤΑ, per vim trahendo. Auctor Incertus post Theophanem pag. 440. παρασκευάζου— σὺρτά καταβάσαι αὐτοῖς.

ΣΥΡΤΗ. Vide in Σύρμα.

ΣΥΡΤΗΣ, apud Mechanicos quid sit docet Apollodorus in Poliorcticis MSS. ὁ δὲ σὺρτις ἐστὶν κέρμη μίση ἐπιμνηστικὴ τροχίλισκον.

Σύρτις, Calcipes ὑποδιπλάκιμα.

ΣΥΡΤΟΘΗΛΙΑ, Laqueus, Pedica, ἀρχαῖον βρόχον, πρὸς Glossæ Græcobarbaræ : ὅσην κέρμη σὺρτοθηλίαν, ἔστιν βρόχος, καὶ πνίγει. Vox confecta, ut videtur, ex Σύρτις, quæ χαλιπὸς exponitur apud Hesychium.

ΣΥΡΤΟΝ, Equus, qui manu trahitur, ducitur, Dexterarius; ἰπισυρτόρον ἴππος, apud Nicephorum Callist. lib. 18. cap. 18. qui πέρροχος Evagrijo, uti in hac voce docemus. Anna Comnena lib. 1. Alexiad. pag. 13. ὅρα τὸ ἰπποκόμιον ἵνα τὸ βροντῖον ἴππος τινα τὸ βασιλικὸν ἰπισυρτόρον, τῆ τὴ ἀλόγηρον ἰφιστιδί κικασμομόριον, ἐξ καλαχρῶσά τὰ φαλαρα ἔχουσα. Auctor Incertus post Theophanem pag. 440. παρασκευάζου— σὺρτά δὲ τῶν τῆς στρατιώταις ἀειδῶν οἱ τὸ Πατριάρχων, ἐξ σὺρτίω καταβάσαι αὐτὸ. Constantinus in Tacticis pag. 44. καὶ τὰ σὺρτά ἐξ, καὶ τὸν λοιπὸν ἀποσυνδύω, καὶ τὰ σὺρτά, ἵνα καταλιμπάνωσι καὶ τὸν τύλιον καὶ γὰρ μὲν οἱ τὰ κέρτα, καὶ τὰς ἄλλας ἰπιδόμας, ἔχουσι οἱ στρατιώται τὰ σὺρτά μὲν αὐτῶν, μέχρι καὶ αὐτὸ τυχόν τὸ ἡμέρας τὸ πολέμου, ποιῶντες οἱ αὐτὰ γύρωθεν πολλὰ ἀσφάλαν. Infra: ἅτι δὲ, ἵνα ἴδωσιν οἱ τὸ στρατὸν, ἀποκινῶσιν δὲ τὸ τύλιον σὺρτὸν τὸ πόλιμον οἱ ἐρασιῶται, ἐρασιῶται βασιλέων οἱ τὰ σὺρτά, ἢ τῆς δασεῖς μίρας, ἢ σαγία διπλά, σὺρτὸν τὸ ἔχον ἵνα οἱ τῶσαν, καὶ τὸ ἄλλο σὺρτάζουσα. Anonymus de Amorib. Callimachi & Chrysothoës :

καὶ μὲν τὸ ἀλόγηρον μου, καὶ τὸ σὺρτὸν μου μόνον, εἰς ἀνδρῶν ἀναδράμωμενον ἐπιπονησθέντων.

Habebant autem Imperatores ejusmodi aliquot surrentia, seu dextrarios vestitos, id est stragulis instructos, quos etiam ἐπίσραξι tecentiores Græci vocabant, ut essent ad manum, cum is equitatus erat, ex iis delecto quem velle. Cujus quidem instituti Theophilus Imperatorem auctorem facit Manuel Malaxus in Chron. MS. loco allato in voce Γεσίλια. Codinus de Offic cap. 5. num. 7. Σημειώσεται δὲ τὸ οἱ σὺρ-

ταῖ ἴππων τὸ βασιλικὸν, ἐξ ἑνὸς τὸν αἰτίαν. Deinde: δὲ ἡ γνώσκουσι ὅτι τὸ σὺρτὸν καὶ ἰούρασι ἴππος τὸ ἴππος ἴππῳ, οἱ καὶ καλῶν Σὺρτίω, ἐπὶ δὲ ἰούρασι τὸ βασιλικὸν καβαλλιστῶν, ἢ ἂν τῶν βόλιον οἱ δὲ λοιπῶν ἴππων ἀπολυθῶσι, οἱ ἐξ καλῶν Σὺρτίω. Quæ postrema verba absunt à Cod. Reg. Ejusmodi est equus Bryennianus, cujus supra mentio est in allato Anna loco. Vide Ἀδίσπρατα, & Πέρροχος, & Gloss. med. Lat. in Dexterarij.

Παρασὺρτάου, Famili qui surrentia, seu equos illos ducebant. Nicephorus δὲ παραδρ. πολ. cap. 11. ἀναλαμβάνουσαι τὸ λαὸν αὐτῶν, καὶ τὰς παρασὺρτάτους, ἐξ ἡμεῶν σὺρτὸν τὸν ὀδόν καὶ τὸν αἱ πόλιμον δὲ τῶν.

ΣΥΡΩΜΑ, seu Σιρωμα; Aqua vel succus orb-balsami. Aëtius : σὺρμάτιον, τὸ ὕδωρ τὸ ἐποβαλῶσμαν. Myrepsus sect. 16. cap. 34. ex Cod. Reg. σὺρμάτιον, τὸ ὕδωρ τὸ ἐποβαλῶσμαν. Cod. Fuchij habuit, τὸ ὕδωρ.

ΣΥΣΤΟΥΔΟΝ. Vide in Κίβαρξ.

ΣΥΣΚΛΗΝ. Leo Grammaticus in Basilio p. 474. ἕφημεν δὲ Συσκλήν τὸν τὸ βασιλικὸν σὺρτὸν τὸ ἴουσαν τὸν κέρτα, &c. Ubi Interpretes, Κομηναίον, vertit. Quo loco Symeon Logotheta num. 12. habet μελιτῶν ἀνταρτία σὺρτῶν, &c. Fortè legendum σὺρτάτι, ut pag. seq.

ΣΥΣΚΟΥΤΟΝ, Scutorum conjunctio. Leo in Tactic. cap. 18. ἐξ μὲν τὸ βαλλομένω κατ' αὐτῶν κατὰ στήθεσιν τὰ σὺρτά ποιῶντα κερῖνοι. & cap. 19. μάλιστα αἱ ἐρασιῶται σὺρτά ποιῶντες, καὶ τὰς βολὰς ἐπιπνῶν δὲ τῶν σὺρτά, ἅτα τῶν πλεονάζοντων, ἐξ τὸ βαλλομένων δὲ τῶν κερῖνων, ἀφ' οὗ ἀναστῆναι τὸ σὺρτά καὶ τὸν ἰούρασι ἀμυνάσθαι. Mauricius lib. 12. c. 10 pag. 381. καὶ ἴσθαι σὺρτά ἰμπεροῦν ἀλλήλους ἀρμολογῶντες ἐ σὺρτάζουσαν αὐτοῖς καὶ τὰ αἶρα ἐξ ἄλλων μερῶν.

ΣΥΣΣΗΜΟΝ, Signum, vox quam ab Atticis nusquam usurpatam contendit Phrynichus, Menandrum incusans. Usus etiam Hedylus poeta :

Ὅς μόνον ἢ ζῶντιον, ἢ ἐνῶτιον, ἢ τὸ σὺρτὸν Σύσσημον, &c.

Atque inde deinceps alij: Marcus cap. 14. de Juda; δεδῶκα δὲ σύσσημον αὐτοῖς, λίγην, ὅτι ἂν φίλος; αὐτοῖς ὅσον. S. Cyrillus in Catech. 6. ὅρα σὺσσημὸν μόνον ἐπὶ ἡλύθω. Vita MS. S. Euphrosynes : τὸ μὲν σὺσσημὸν κατατάσσον τὸ αὐτὸ σὺρτά, ἵνα μὴ δὲ σὺσσημὸν τῶν ἀνομιῶν ἐπιπνῶν αὐτῶν. Auctor Incertus post Theophanem pag. 432. καὶ κερῖνον αὐτοῖς ἐξ ὀμολογίας τῶν τὸ Γάλλικος, ἔξωθεν τὸ πέρροχος τὸ Βλαχρονῶν, δὲ τῶν αὐτοῖς σὺρτά. Mox : σὺρτάον appellat. Eadem voce utuntur Symeon Logotheta in Leone Armenio num. 8. Aeneas in Poliorcticis MSS. cap. σὺρτά σὺσσημον, Leo Imp. in Tactic. cap. 17. §. 112. Georgius Actopolita in Chron. cap. 9. Auctor Etymologici in Συναγμάμα, & alij. Vide Salmasium de Modo usurarum, pag. 449. 584.

ΣΥΣΤΑΜΝΑ, Ægyptiis, Ricinus, Σίσις, apud Interpol. Dioscor. c. 746.

ΣΥΣΤΑΣΙΣ, Quartus gradus Pœnitentium i eum scilicet cum fidelibus admittebantur ad κοινονίαν τὸ ἕως, sed χωρὶς προσφορῆς, ut est in Concilio Ancyrano Can. 4. & 5. S. Basilii de Pœnarum locis : Σύστασις ἐστὶν ἢ μὲν συμπνεύσασθαι τὸ θῶμα μωσαϊστικῆς μὲν τὸ πῖσθαι θῶμα σὺσσημον μὲν γὰρ, ἢ ἀξίον δὲ τὸ κοινονίας, ἢ πλεονάζον τὸ δεισιμόριον χεῖρον. Idem in Epist. ad Amphiloichium cap. 4. ἀλλ' ἀκραστίας αὐτοῖς ἀξίον ἐσθ' οὗ τῶ ἴππῳ, ἢ τρισὶ καὶ μὲν ταῦτα ἰππῶσιν σὺσσημον μὲν, τὸ κοινονίας τὸ ἀξίον ἀπὸ κερῖνων. Adde Can. 56. 57. 58. 61. 64. 75. 77. 81. 82. 33. Canones S. Gregorij Thaumaturgi Can. 11. ὁ σὺσσημον ἵνα σὺσσημον τῶν πῖσθαι, ἐξ μὴ ἐξ ἑρῶν μὲν τὸ κερῖνον. Idem Concilium Ancyranum Can. 25. οἱ σὺ-

ταύτης διαλύθησας ἐν δικασίᾳ δεχθῆναι ἢ τὰς οὐκ-
εὐίας, καὶ τὰς ἀριστοίας βαθμῶν. Alia & plura vide
apud Allatium de Narthece pag. 85.

ΣΥΣΤΑΤΙΚΑΙ, *Commendatitia littera*. Glos-
sæ MSS. συστατικῆ, ἐπιστολαὶ αἱ ἱεροεὐσεβῶν κληρι-
κῶν ἢ λαϊκῶν ἀφαιρετικαί, ἢ ἀναγνώσται ἐν ἱερῆ
χάρᾳ ἀπίστον. Scholion ad Can. 33. Apost. συστατικὴ
ἐπιστολή ἐστὶν ἡ κληροδοσίᾳ τινος κληρονομίᾳ, καὶ ἢς συκο-
φανῶσι ἀπειθεῖσιν, τὸ ἀπεπλήρωσεν τῆς ἐπισημοσύνης
μαρτυροῦσα. Εἰρηναῖος ἡ ἐστὶν ἡ ἀντὶ σπουδαίου τινος ἢ ἐπι-
κομιδοῦ ἐξαρριζομένη ὑπὸ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ἢ ἐπὶ
ἐπίσκοπον. Scholion ad Harmenopuli Epitom. Canon.
in jure Græco Rom. συστατικῆ ἡ αἰὲν ἐπιστολαί, αἱ
διδομένης ἢ ἐπισημοσύνης κληρονομίᾳ ἢ ἐπισημοσύνης
ἢ ἐπισημοσύνης πάλιν ἀπίστον, καὶ συστατικῆς τύπος τῆς ἐπὶ
ἐπισημοσύνης, ἢς πατάσασιν ἀναγνῶντες. Alibi: συστατικῆ ἡ
αἱ διδομένης τῆς ἐπὶ ἐπισημοσύνης ἀνάστασιν, ἢ ἐπὶ
ἐπισημοσύνης συστατικῆς ἐπὶ κοινῆς. Adde Zonaram,
Aristenum, & Balsamonem ad Canon. 11. Concilij
Calchedon. & Matth. Blastarem in Syntagm. juris
Canon. Synodus Sardicensis Can. 9. παράχων αὐτῆς καὶ
συστατικῆς ἐπιστολαί, &c. Adde Concil. Calchedon.
Can. 11. 13. Concil. Constantinopolit. sub Mena
act. 1. pag. 20. ταύτας τὰς δικασίας ἡμεῖς αἰτίας ἀπο-
δειξάμεθα ὅ ἀρμῶν ὅ ἐστὶν αἴτιον, ἐν μὲν συστα-
τικῆς γράμμασι γημομάται, &c. Michaël Anchiali Pa-
triarcha Constantinopol. in Dial. cum Manuele
Comneno Imp. πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀδελφούς καὶ συμπα-
τριάρχας συστατικῆς ἐπισημοσύνης ἐπιστολαί ἱεροκλήεις, δι'
ὧν τῶν οὐκ ἐπισημοσύνης πάλιν ἀναγνῶντες διατηροῦσιν ἰσχύειν.
Vide S. Basilium Epist. 11. Petrum Antiochen. Patr.
in Epist. ad Dominic. Grad. Episc. n. 26. &c.

Συστατικῆν, eadem notione, in Nov. 6. Justin. cap.
3. in Jure Græcorom. pag. 128. 252. & in Euchologio
pag. 935. ubi ejus formula describitur. Glossæ
Lat. Græc. *Commendatitia litteræ*, συστατικῆ. συστατικῆ
γράμματα, in Concilio Constantinopol. sub Mena
Act. 1. συστατικῆ, in Nomocanone Cotelieriano num.
295. συστατικῆ, *Litteræ patentes*, Hieron. Germano.
Describitur apud Anonymum MS. de Arte Notaria
fol. 169. συστατικῆν ἰσχύος ὅ ποιῶν ἐπισημοσύνης. Vide
Cujac. ad Nov. 6. & Gloss. med. Lat. in *Commendatitia*.

ΣΥΣΤΗ. Joannes Cananus de Bello Constanti-
nopol. καὶ οἱ μὲν σκάλας ἔφερον, — ἄλλοι ἢ τρέποντες, καὶ
ἕτεροι πύρ. Infra: ἄλλοι ἢ ἱερουργοῦντες με συστάς τὸς πύρ-
ρας. Trabes vertit Allatius: sed quo fundamento,
incertum.

ΣΥΣΤΗΜΑ, *Collegium, Corpus*. Σύστημα ἰτα-
ρικόν, in Basilicis. Vide Cujac. lib. 7. obfer. cap. 30.
& Eustathium Iliad. β. pag. 239.

Συστηματικοί, *Collegiati*, de quibus in Cod. Theo-
dorus Balsamon in Responsis: αἱ γὰρ τελευτήσασιν κλη-
ρικῶν, πολλῶν ἢ πλῆθους οἱ τῆς ἐπισκοπῆς, δημοσιακῶν ἐπισημοσύνης
ἀναδείξασθαι, ἢ συστηματικῶν πόλιταν καὶ μεταχάριστον ἰε-
ροποιῶντες, καὶ ἀλλὰ τυχόντων γημομάται, ἢ πρὸς ἰσοστάσιν, ἢ
οἰκονομῶν, &c.

ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΟΝ, ἁδὲς pars in qua complu-
res simul stant columnæ. Symeon Logotheta in Ba-
silio num. 5. αὐτὸς ἢ ὁ φιλόσοφος εἰς κίονα ὑπὸ συσταμα-
τικῆς εὐθείας μὲν καὶ ἐπὶ τῶν δύο ἰσοστάσιν. Leo Grammaticus
habet ὑπὸ συστημάτων. Codinus in Orig. Constanti-
nopol. num. 77. συστημάτια ἢ ἰσῶν μίθων τῆς φόρου ἐξῶδα
ἐπὶ κίονων, ἐκ δὲ δυνάμεως ἐκ ἰσοστάσιν τὰ μέλλοσα γημο-
μάται ἐκ τῆς πόλεως, &c. Idem num. 134. κίοναί τι, καὶ
συστημάτια, ἐπιδήσιν τι καὶ ἀββάτια, καὶ κληρονομία. Qui-
bus locis Interpretes συστημάτια ἐξῶδα, *compagari* ver-
tit, seu *coagmenta compactitia*, quibus vel figuræ
insculptæ, vel impostæ fuerunt: nam ζώδια passim
signa & *statuæ* appellat Codinus.

ΣΥΤΡΑΞ, Σύμψυξον, in Lexico MS. ex Cod.
Reg. 1843.

ΣΥΦΑΙΟΝ. Diploma ex Græca Lingua in La-
tinam verſa, apud Rocchum Pirrhum in Notitia
Archimandricatus Mellanenſis pag. 56. *Dono Mona-*
sterio ornamenta altaris octo ex serico: quattuor al-
ba sypha aurea habentia, duo quadragesimalia, &
reliqua duo rubea Græca habentia eminentias au-
reas.

ΣΥΧ, τὸ ἀβρότητον, in Lexico MS. ex Cod. Reg.
1843.

ΣΥΧΑΪΝΕΣΘΑΙ, *Abominari, Abhorreere, De-*
testari, βδελυγνῆσαι, καταπύσαι. Σύχαιμα, Σύχαιμος, Συ-
χασμός. *Abominatio, Excretatio, Nausea, μῶβος, βδελ-*
υγνῆμα, ἄτα. Συχάρης, Συκαδάρης, *stomachosus, ἀγαστη-*
κός, ἀνδός.

ΣΥΧΑΡΟΣ, *Hilaris, Latu, Alacer*, ἰσχυρῶς,
φαίδρος, εὐθυμῶς.

ΣΥΧΕΜ, τὸ ἀμολαχαιῶν, ἢ ἢ δρακοῦλια, in Lexi-
co MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΥΧΑΙΟΣ, *Humidu, Tepidu*, κλαρῶς. Vi-
de in Χαίς.

ΣΥΧΟΥΜΟ. Agapius in Geoponico cap. 184.
ἄξι τὰ πίπῃ τὸ συχῆμο μίσα τὰ μὴ χαίῃ, &c. Infra:
καὶ ἀπὸ τὰ συχῆμοσιν αἱ τὸ ἀγρίον ἰππιμῶν, τότε βαλο
μίσα καὶ τὸ συχῆμοσιν, ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ τὰ ταῦτα.

ΣΥΨΕΛΙΟΝ, *Subfellium*. *Vetus Epigramma:*

Καίρετ' ἄριστος τῆς φήμης ἐπὶ μάχαι
τίτταρες εἰ τὸ καί, καὶ τρία συψέλια.

Vide Συψέλιον.

ΣΦΑΓΗ, *Plaga*, apud S. Athanasium de Imagi-
ne Berytensi. Locum vide in Πότα.

ΣΦΑΓΙΣ, *Sphagis, Culter Macellarij*. Glossæ
Lat. Gr. *Cultra*, Μαγάρου σφαγισ. *Cultrum*, Σφαγίς.
Inguis, Σφαγίς. Σφαγίς, *jugulatores*. Hinc Σφαγιον,
Vitima.

ΣΦΑΓΙΝΟΝ, μάλατρον ἐπεὶ ἦν οἱ τὰ βρωτὰ, in
Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Muscus arbo-*
reus, *Aëtio* appellatur. Vide Ruellium lib. 1.
cap. 66.

ΣΦΑΓΙΖΕΙΝ. Vide in Τζουανιζον.

ΣΦΑΙΡΙΤΗΣ, in Glossis Botanicis MSS. ὁ κυ-
πέριος, *Carpessus*. Occurrit apud *Aëtium*. Vide
Ruellium lib. 2. cap. 94.

ΣΦΑΙΡΙΑ, *Tragemata* fortè in *Sphæcularum*
speciem, quas vulgò *dragées* dicimus. Vita MS. S.
Symeonis Sali: σφαίρια, καὶ σφαίρια, καὶ σφαίρια, καὶ
σφαίρια διαφόρον, καὶ σφαίρια, καὶ σφαίρια, &c.

ΣΦΑΚΕΛΟΣ, *Digitus pedinis*. Scholia inedita in
Æschyli *Prometheum vindictum*: σφακελῶν, οὖτος, καὶ
σφακελισμῶν, ἢ παραπληξία, καὶ ἢ οὖτος τῆς μινῶν λέγει
ἢ σφακελῶν, καὶ ὁ μίση τῆς χάρης δακτυλῶν. λέγει ἢ ὁ σφα-
κῶν. Σφακελῶν ἢ οὖτος τῶν οὖτων λέγεται τῆς οὖτων, καὶ σφακε-
λίως τὸ ἀνασπαλίωσι. Σφακελῶν, καὶ ἢ οὖτος τῆς οὖτων.
Nicolaus Malaxus ἐπεὶ τῆς σφασίας τῆς ἰσοστάσιν δακτυ-
λων τῆς χάρης ἰσῶν ἐκ τῆς οὖτων, &c. Τὸ μὲν ὄρθιον τῆς
λεχάτης, καὶ τὸ ἰσοστάσιν τῆς μίση, τῆς καὶ σφακέλω λεγ-
μῆναι, τὸ ἰσῶν ὄρθιον προδύλων χαρμηλοῦσιν. Vide in
Φαίλιος.

Σφακελῶν, eadem notione. Georgius Sanginatus
de partibus corporis humani, MS.

Σφακελῶν ὁ οὖτος δακτυλῶν, τῆς τῆς ἰσοστάσιν.

ΣΦΑΚΤΟ, Σφακτῶν, *Capra, Pecora, Αἶξ, Κτῶν*.
Βόσκωμα, Σφακτῶν. Glossæ Græcobarb. Αἶξ, Σφακτῶν.
Alibi: Αἶμαξ, ἰσοστάσιν τὸ γάλα, οὖτος τὸ γάλα δὲ
τῆς βουζῆς τῆς σφακτῶν, ἢ τῆς αἶμαξ, ἢ αἶμαξ.

Αἶμαξ σφακτῶν, *Rupis arva*. Eadem Glossæ: Αἶμα-
ξρον, Αἶμαξ ἄγριον, Αἶμαξ σφακτῶν.

ΣΦΑΛΛΗΓΚΙ, Talpa; Ασπίδιξ. Fabulae Aesopi
Graecobarb. τὸ σφαλάει ἢ ζῷον τοῦλον.

Σφαλάει, Aranea, Δράχτης, in Corona pretiosa.

ΣΦΑΛΛΙΖΕΙΝ, Errare; falli, delinquere; pro
τρέλλειν.

ΣΦΑΛΙΖΕΙΝ, Graecis antiquis; est vincire,
ligare: at recentiores usurpant pro ἀσφαλίζαν, διὸ
κλέου, ut Latini sequioris aetatis; Firmare, nos
fermen, Corona pretiosa: καὶ σφαλίζω, Claudere,
κλύειν. Orneosophium pag. 150. Ἡ φαιάρομαθ
ἐπεὶ οἱ σημεῖα ταῦτα αἰσῶσι καὶ σφαλίζω τὸ σῶμα αὐτῶ
συχρὰ ἐξ ἑαυτοῦ τὸ εὐνοχῶριον ἰσχυρῶ. Id est Claudis. Ma-
laxus in Hist. Patr. in Gennadio: καὶ σφαλίζω ἢ φαίω
ἐκείνους σφαλίζωμερον. Rursum pag. 135. ἵνα βέλων αὐτὸ
τὸ λήψαν, ὡς ἵνα τόποι, καὶ τὸ σφαλίζω, καὶ τὸ βελύ-
σω. Vide Hist. Athenarum Georgij Contaris pag.
156. & Fr. Richardum part. 2. pag. 181.

Σφαλισμα, Σφαλισμαί, Claustrum, Κλῆτρον.

ΣΦΑΜΟΣ, Ingulatio; Trucidatio, σφαγή. Σφα-
μῶθ, Interfectus. Glossae Graecobarb. εκδωρόμοι, ἢ
σφαλισμένοι, ἢ σφαμιστοι, ἢ σφάμιτοι.

ΣΦΑΝΤΑΖΕΙΝ, φαντάζειν, Ostentare; inspi-
ciendum se dare, φαντάζειν, ἐπισημαίνει.

ΣΦΑΡΑΓΓΙ, Sphragis, ἑσπέραθ.

ΣΦΑΧΤΗΣ Prochoprodromus contra Hegu-
menum, MS.

Ἄν τὴ ψωμῶθ δρόμων, ἀν τὴ σφαλῶθ σφαχτήν.

ΣΦΕΚΛΑΡΙΟΝ. Vide in Σπικίον.

ΣΦΕΚΑΗ, Σφέκαθ, Σφέτα. Vide in Φέλιον.

ΣΦΕΝΔΑΚΗ, lignum ex quo conficitur Grae-
corum in Ecclesiis σημαντρον, cornupie, inquit Al-
latius in Dissertat. de Rec. Graecor. templis, quod
non aliud fuerit, ut ipse existimat, quam σφινδραμ-
ῶθ Theophrasti, & acer Plinij. Vide Σφισάμα.

ΣΦΕΝΔΟΒΟΛΟΝ, Annuli pala. Etymologi-
cum MS. σφινδοβῶ, τὸ σφινδοβόλαι, ἢ δακτυλίου τὸ
περιφέρειν.

ΣΦΕΝΔΟΒΟΛΟΝ, Fundibulum, Machina
bellica, de qua egimus in Gloss. med. Lat. Constanz
Constantinus in Tacticis pag. 4. ἢ τὸ τεζῶντος, ἢ ἑπισημα-
νει, ἢ λιθὸς ἑπισημαίνει, τὸς μὲν ἐξ ἀπὸς, τὸς ἕθ
σφινδοβόλων. Rursum pag. 6. καὶ ὡς τὸ ἑπισημαίνει
ἑπισημαίνει καὶ σφινδοβόλων. Pag. 11. σφινδοβόλων
μεγάλων. Adde pag. 18. 19. Mauricium lib. 12. & Leonem cap.
6. num. 26.

Σφινδοβολοεις, Fundibularium. Idem Constantinus
in Tacticis pag. 8. ἢ καὶ ἢ ψάλλε, ἢ τὸς ταξίτας, ἢ ἑπι-
σημαίνει, καὶ σφινδοβολοεις. Infra: τὸς ἢ ψάλλε, ἢ τὸς
ταξίτας, ἢ ἑπισημαίνει, καὶ σφινδοβολοεις, ἐξ τὸ ἢ ἑπι-
σημαίνει καὶ γοργὸς, πρῶτα αὐτοῦ ἰδὲ, ἢ ἑπισημαίνει
ὡς τὸ διώ-
ξει τὸς ἑπισημαίνει ἢ σφινδοβῶ, &c. Adde pag. 42.

ΣΦΕΝΔΟΝΗ, Pars circi extrema in funda for-
mati flexa, Σκάνημα, oppressa, quam καμπῶθ vocat
Chronicon Alexandrium an. 25. Constantini: καὶ
πρῶτα αὐτοῦ τὸ ἑπισημαίνει, καὶ ἑπισημαίνει ὡς τὸ
σκάνημα, καλῶνται ἢ σφινδοβῶ καλῶνται. Sed de Sphen-
done, vide quae concessimus in Constantinopoli
Christiana lib. 2. sect. 1. num. 9.

ΣΦΕΝΔΥΛΗ, Vertebra, Σπινδοβῶθ.

ΣΦΕΝΤΑΜΗ, Acer, Arboris species. Σφινδομ-
ῶθ. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 12.

ἄλλ' ἢ δακτυλοειδῆ εἰς τὸ καλῶν ἐκείνων,
ὄφρα, σφινδοβῶθ ἢ ὄφρα, ἢ σφινδοβῶθ, καὶ λέουκα.
τὰ κωμαίσια τέμνοφα, μὲν τὸ μέρδιον τῶν.

Vide Σφινδοβῶθ.

ΣΦΕΝΤΙΛΛΗ, Harpax, Ἄρπαξ.

ΣΦΕΝΤΟΝΑ, Balista, Σφινδοβῶθ.

ΣΦΕΡΑΚΟΚΟΣ, ostrei species; quam Graeci

τῆνας, Latini *Vertibulam* vocant. Petr. Belon. lib. 2.
de Piscibus pag. 433.

ΣΦΕΡΙΑ, τὸ κωμαίσια τέμνοφα; in Lexico MS. et
Cod. Reg. 1843. forte leg. σφαιρα.

ΣΦΕΤΕΡΙΖΕΘΑΙ, Peculari. Σφισμαί, ἑπιση-
μαί. Σφισμαί δηλοῦσιν ἑπισημαί, Pecularis, in
Gloss. Gr. Lat. Voces Jurisconsultorum.

ΣΦΗΓΓΑ, Σφίσα, Σφίκα, Vestra; Σφίξ.

ΣΦΙΖΕΙΝ. Assise MSS. Regni Hierosolymita-
ni cap. 127. ἢ μάρτυρι ἐπὶ τῶν πρῶτον, ἢ
ἐπὶ τῶν μάρτυρων ὡς τὸ αὐτῶν ἐξ ἐκείνων σφίση. cap.
208. τὸ δίκαιον αὐτῶν τὸ ἑπισημαί ἐπὶ τῶν πρῶτον
τὰ ἀμαρτίαν μετὰ τῶν.

ΣΦΙΚΤΟΥΡΙΟΝ, Strictorium. Glossae Lat. Gr.
Strictoria, Σφιχτοεις. Recentiores Graeci, inquit Sal-
masius ad Lampridium, appellarunt hoc genus ve-
stimenti, quod nulla parte apertum esset, sed totum
corpus includeret & stringeret. Hesychius: Σφιστή,
χίτων, Τυρκῆν. Joannes Tzetzes ad Hesiod. ἐξ. β.
χλῆνα ἢ καὶ χλῆνισκίον, τὸ οὐ καλῶνται σφισ-
κίον, καὶ τῶν παχῶν ἑπισημαί. Achmes cap. 232. ἢ ἢ
καὶ, ἐπισημαί δίκαιον σφισκίον, χαρὰ ἐπισημαί μὲν
καὶ, ἐπισημαί δίκαιον ἀναλόγου. Ubi leg. σφισκίον.
Catalogus offic. M. Ecclesiae Allatianus: οἱ δὲ δαμ-
σκίον ἐστὶ τῶν δύο χορῶν, καὶ ἑπισημαί σφισ-
κίον, ὡς Πρῶτον ἐπισημαί. Codinus in Orig. Constanti-
nopol. num. 148. καὶ τὸ ἑπισημαί, καὶ τὸ δακτυλοει-
δῆν, καὶ τὸ σφισκίον, καὶ τὸ σφισκίον αὐτῶν λαβῶν
σφινδοβῶν αὐτῶν.

ΣΦΙΚΤΡΑ, Via, Necessitas. Glossae Graecobarb.
ἢ ἀνάγκη, διὸ βίαν, διὸ σφικτραν. Iterum: ἀνάγκη βίαν,
σφικτρα.

ΣΦΙΡΙΖΕΙΝ, Sibilare, Σφισμα, Sibilus; Σφ-
ρισμός.

ΣΦΑΥΙΟΥΝΑΣ, Σφιστοεις, Pulmo; Πνεύ-
μαθ.

ΣΦΟΝΤΥΛΙΝ, pro σφινδοβῶθ, *Verticillum*; bis
occurrit apud Constantinum de Adm. Imp. pag. 119 &
210. Assise MSS. Regni Hierosol. cap. 216. καὶ ἐξ
τῶθ ἑπισημαί διὸ τὸ ἑπισημαί, καὶ ἑπισημαί ἑπισημαί,
καὶ ἑπισημαί τῶ, &c. Σφινδοβῶθ in Nomocanone Co-
steleriano num. 407. Σφιστοεις, eadem notione habet Ge-
rasimus Ulaecus.

ΣΦΟΡΑ, pro Σφιστοεις, *Vehementer*; apud Myres-
psium sect. de Salibus cap. 5.

ΣΦΟΥΓΓΑΡΙ, Spongia, Σφιστοεις, apud Aga-
pium in Geoponico cap. 176. 212. &c. Cod. Reg. MS.
618. fol. 188. σφιστοεις γὰρ τὸ λέγουσιν ἢ μὲν μα σφιστοεις
Damasceus Studita form. 9. ἑπισημαί ἢ λέγουσιν ὡς τὸ
τὰ σφιστοεις, ἐπὶ ἑπισημαί ἢ ἀποδοῦν, &c.

Σφιστοεις, Abstergere, Spongia detergere, ὡς τὸ
γιγνώσκω, ἐπισημαί. Canon Poenitentialis Chrysostomi
nomen falso proferens: ὡς γινώσκω λαβῶν σφιστοεις, καὶ
ἀποδοῦν τὸ ἑπισημαί, ἢ ἑπισημαί ἢ ἑπισημαί ἢ ἑπισημαί.
Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

καὶ μὲν τὰς χάρας τὰς λέγουσιν ἐπισημαί τῶν
Rursum:

τῶν ἑπισημαί σφιστοεις μὲν δίκαιον μετὰ.

Manuël Malaxus in Chron. MS. pag. 582. καὶ ἐπισημαί
ἐπισημαί ἢ μὲν δίκαιον, καὶ ἑπισημαί, &c. Vide Fr. Ri-
chardum in Scuto fidei part. 1. pag. 260.

Σφιστοεις, Spongia. Stamatius in Epist. ad Theo-
dof. Zygomalam: ἑπισημαί καὶ τὸ ἑπισημαί, ἐπὶ μα ἐπισημαί-
λε, καὶ ἐπισημαί, καὶ τὰ σφιστοεις; &c. Vide Me-
nea 23. April. in S. Georgij Miraculis: & in ἑπισημαί-
χλῶ, in Addit.

ΣΦΟΥΓΓΑΤΟ, Ond frisa; τὸ τῶν ἐπισημαί
Damasceus Studita Homil. 14. καὶ λέγουσιν, ἢ ἑπισημαί
γὰρ, βίαν μα ἐπισημαί, καὶ ἑπισημαί ἢ ἐπισημαί ἢ ἐπισημαί
BBbbb j καλῶν.

καλόν τὸ ἡσυχάζειν ἡζύρειν τὸ τῷ αὐτῷ σωτηριμμίαι
καὶ ταλαιπωμία μὴ κρομίδια καὶ ἄλλα μυροδικά. Ptocho-
choprodromus contra Hegumentum, MS.

Εξάστει τὰ προϋμίματα, καὶ τὰ διπλοσφυλάτα.

Alibi :

Καὶ πρῶτον μίθον ἱερισον, δεύτερον τὸ σφυλάτον.

Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Ἠπίαν καὶ ἱερίθουα σὺν δύο τὸ σφυλάτον.

ΣΦΟΥΝΪΖΕΙΝ. Fr. Richardus in Scuto fidei
part. 1. pag. 181. σφυλίζει τότε τὸ χεῖρ τε κερὸς, καὶ
τρεῖς ταχῆς μίνοι δὲ τὸ βρομοκαύστον καὶ σάπτημα δὴσφου-
ρίζη, καὶ ἱερίθουα καὶ αἰ τὸ πρῶτον καὶ σωτηρίον καὶ, πρῶ-
τον καὶ τὸ μίθον.

ΣΦΡΑΓΪΣ, Signaculum, vel sigillum quod im-
ponitur rebus mobilibus, ut *titulum* immobilibus.
Nov. Justiniani 164. τοῖς μὲν κληρίκοις πρῶτα σφραγί-
δας ἐπιβάλλουσι, τοῖς ὃ ἀκρίτοις σφίδας ἐπιβάλλουσι. Vide
Saris.

Σφραγίς, Syngrapha. Joannes Carpathi Episcopus
in Narrat. MSS. de Anachoretis: καὶ ἱερίθουα τε σφί-
ραν σφραγίδα πύλαιον τομιαμίαν, καὶ λέξη αὐτῆ, λάβει
πλὴν σφραγίδα ταύτην, καὶ ὅτι χεῖρας σχῶ, παρῆχαι μοι
καὶ μίθον.

ΣΦΡΑΓΪΣ, Suffragium, quomodo hanc vocem
usurpat Ecclesia pro orationibus quibus Dei clemen-
tia invocatur per Sanctorum preces. Paulus Silenti-
arius in Descript. ædis Sophianæ part. 2. v. 565. ubi
de Patr. Constantinopol.

Σὴ μὲν ἰσὸς σφραγίδος φυλάσει ἡχεῖ ἀνάστων.

Vide Gloss.med.Lat. in Suffragium.

ΣΦΡΑΓΪΣ, Signum Crucis: Σφραγίς καὶ σαυρή, apud
Nilum lib. 3. Epist. 98. 278. τὸ σημεῖον καὶ κωνια-
κῆ σαυρῆ, apud S. Athanasium in lib. de Virginitate,
& Gregorium Nazianz. orat. in Julian. Apostat. Rationem
nominis indicat Chrysostomus in Homil. de Adorat. S. Crucis :
δὴσφραγίς κωνιακῆ, ὅτι πάσης τῆσθ τὰς παρακαταθήκας,
ὡσπερ ἀν λάβωμῶν, τὴν καθήκον τῆσθ
σημάντων βασιλικῶν καὶ δακρυλικῶν σφραγισμῶν,
&c. Germanus Patr. Constantinop. in Mystagog. ἡ
σφραγίς, καὶ ἡ ἀρχιερίς ἔστι ποίησθ ἐκ τῆσθ τέλει καὶ τει-
εργίῃ, &c. Quomodo vero signum Crucis faciant
Græci, accipe ex Panagiota in Catechismo Russo-
rum, seu Græcorum pag. 73. πῶς χριστομῶν τὰ σημεῖον
ἐνίμωμῶν μὴ τὸ σημεῖον καὶ τῆσθ χεῖρ καὶ ζωοποιῶν σαυρῆ.
Μὴ πλὴν διζήσαν χεῖρα σφίρειν τὰ κάρυκα καὶ σαυρῆν, βάνουας
αἰ τὸ μίθον σὺ τὰ πρῆμα μεγάλα δάκρυα, καὶ τὰ λέ-
ζουα, εἰς τὸ ὄμμα καὶ Πιστῆς, καὶ τότε καθήκον τὸ χεῖρ
αἰ καὶ τὸ θάρμακα, καὶ τὸ γῆρ καὶ ἀπὸ ἐκῆ αἰ τὸ διζῆν
βραχίονα, λέγοντας, καὶ καὶ ἀγίῃ Πνεύματι, παρῆχουας
αἰ τὸ ἀφίσχον καὶ ἀφὸ ἡ σημεῖου καὶ ἰαυτῶν σὺ μὴ τὸ ἀγίῃ
τῆσθ σημεῖον καὶ σαυρῆ, πρῆμα τὰ τελευτῆσθ μὴ τὸ λέγον
τῆσθ, ἀλλά καὶ ἡ ἱερίκας κάρυκα καὶ σαυρῆν σὺ, ἡμφορέως
τὰ λέξουα, κῆσθ ἰσὸς χεῖρτῆ, γῆρ καὶ ὄμα, ἱερίκας μὴ
τὸ ἀμαρτωλῶν, ἀλλῶ. Adde Fr. Richardum in Scuto
fidei part. 1. cap. 2. pag. 52.

Σφραγίσην, Signare, Crucis signo munire. S. Atha-
nasia de Virginitate: καὶ ὅταν καθήκον ἱερί καὶ τσαπί-
ζουα, ἱερίκας κῆσθ ἀφίον, σφραγισσασθ αὐτὸν πρῆμα τὸ
σημεῖον καὶ σαυρῆ, ὅσας ὡ χαρισῆσθασθ, λέξει, &c. Idem
in Vita S. Antonij pag. mihi 49. σφραγισθ ἡ μάλλον
ἰαυτῆσθ, καὶ τὸ ἱερί, ἱερίκας. S. Cyrillus in Catech. 4.
μὴ τῶν ἱερίκας ἱερίκας μὴ σαυρῆ καὶ χεῖρτῆ, ἀλλὰ κῆσθ
ἀλλοσ δὴσφραγίσην, σὺ σαυρῆσθ ἱερί μίθον σφραγίσην,
ἵνα αἰ δάμῶν τὸ σημεῖον ἱερί τὸ βασιλικῶν, μάλλον εἰς
πρῆμα. ποίησθ τὸ ἱερί τὸ σημεῖον, ἱερί καὶ πῆμα, κα-
θῆκον, καθῆκον, ἱερίκας, καλῶν, πρῆμα
τῆσθ. ἀπαξῆσθασθ ἐκ πρῆμα πρῆμα. Vita S. Elizæ Ju-
nioris pag. 198. καὶ σφραγισθ ἡσθ σημεῖον καὶ τὸ πρῆ-
σφραγίσην, &c. Liturgia S. Basilij: καὶ ὁ ἱερίκας πρῆμα τὸ λαβῆ
ἱερίκας, σφραγισθ τρῆμα αἰ τὸ μῆσθ, αἰ τὸ ἀφίση-

ρον, καὶ αἰ τὸ διζῆν. Occurrit passim. Vide Morinum
de Sacris Ordinat. exercit. 14. cap. 4. ubi locos alios
veterum Patrum collegit.

ΣΦΡΑΓΪΣ, Baptismus. Scholiastes MS. Joan-
nis Climaci ad cap. 107. πλὴν σφραγίδα, τὸ βαπτίσημα.
Σφραγίς καὶ κῆσθ, Eusebio lib. 3. Hist. Eccl. cap. 23.
Σφραγίς σαυρῆσθ πνεύματι ἀγίῃ, in Euchologio pag.
359. Σφραγίς ἐκ Χριστοῦ, in Vita S. Basilij Cæsareæ Ar-
chiep. S. Athanasij orat. in Pascha pag. 545. edit.
Combeslij: σφραγίσην δὴσφραγίσην πλὴν σαυρῆσθ ἱερί, ἀλ-
λά μὴ δὴσφραγίσην πλὴν σαυρῆσθ σφραγίδα. Gregorius
Nazianzenus orat. 40. de Baptismo: σαυρῆσθ σαυρῆσθ,
Χαρῆσθ, βαπτίσημα, Χριστῆσθ, σαυρῆσθ, ἀφῆσθασθ ἱερί,
ἀσφραγίσην πνεύματι ἀγίῃ, πῆμα ὅτι τιμῆσθ. Syn-
odus Constantinopolitana I. Can. 7. καὶ σφραγισθ ἡσθ
σφραγίσην ἱερί πρῆμα τὸ ἀγίῃ μῆσθ τὸ μίθον, καὶ
τὸσθ ἱερί, καὶ τὰσθ ἱερί, καὶ τὸ σφῆμα, ἡ τὰ ὄμα, καὶ
σφραγισθ αἰ τὰσθ, λέξουα, Σφραγίς σαυρῆσθ πνεύματι
ἀγίῃ. Concil. Constantinop. sub Mena, A.D. 5. pag.
229. ἱερί καὶ αὐτὸ ἐκ τῆσθ σαυρῆσθ καὶ αὐτὸ ἀγίῃ καὶ σαυρῆσθ
Μαρῆσθ, σαυρῆσθ σαυρῆσθ τῆσθ, μῆσθ μῆσθ σαυρῆσθ
ησθ. ἡ λέξουα καὶ ἀγίῃ σαυρῆσθ, ἀλλὰ ὄμα καὶ ἀγίῃ
σφραγισθ, &c. S. Hippolytus de Antichristo pag 904.
αἰ πλὴν σφραγίδα καὶ πῆμα ἀσφραγίσην σαυρῆσθ. Vita
S. Eudociæ Mart. num. 7. πρῆμα μὴ λαβῆ τὸ λα-
βῆ καὶ τὸ Χριστοῦ σφραγίδα. Vita S. Mauritij ex Meta-
phrasie, n. 19. πρῆμα πλὴν ἐκ Χριστοῦ σφραγίδα ἡσθ
ἀγίῃ σαυρῆσθ. Elogium S. Pantaleonis :

Ὁμῆσθ ἡσθ σαυρῆσθ αἰ τὸ πλὴν ἱερί
τῆσθ πρῆμα σαυρῆσθ, ἡ πλὴν σαυρῆσθ
Σφραγίδα σαυρῆσθ αἰ τριερίσθ σαυρῆσθ
Εἶσθασθ πῆμα σαυρῆσθ, &c.

Σφραγίς καὶ βαπτίσημα, apud Joan. Moschum cap. 198.
& Cyrillum Scythopolit. in Vita S. Euthymij num.
39. σαυρῆσθ σφραγίς, in Periodo & Martyrio S. Philippi
Apostoli MS. Joannes Climacus: καὶ ἡσθ αὐτὸ πλὴν
σφραγίδα σαυρῆσθ σαυρῆσθ, (dæmones) ubi Scho-
liastes MS. πλὴν σφραγίδα τὸ βαπτίσημα σαυρῆσθ πλὴν
καὶ Χριστοῦ σαυρῆσθ σαυρῆσθ, apud Basilium Seleuc. in Ho-
mil. in Olympia, ubi malè edit. σαυρῆσθ. Infra: τὸ
καὶ Χριστοῦ σαυρῆσθ σαυρῆσθ. Eundem vide in S. The-
cla pag. 68. 90. 108. 122. & ibi Pantinum pag. 230.
Vita Sancti Necoti Abbat. num. 2. apud erudicum
Joan. Mabillonium tom. 6. Vitæ SS. Ord. Bened.
Salutari traditur à parentibus lavacro regenerandæ,
sicque exprægato in eo veteri fermento massa corruptibi-
lis, factus est nova conspersio, sigillum accipiens
superna hereditatis. Adde præterea Theodorium lib.
4. Hist. Eccl. cap. 18. Arcudium lib. 2. de Concord.
cap. 8. Morinum de Pœnitent. lib. 8. cap. 16. num. 9.
10. 11. & Combesium tom. 1. Auctarij Bibl. Patr.
pag. 991. 992. ubi observant Σφραγίδα sæpe usurpari
pro Confirmationis sacramento, quod conferebatur
statim post Baptismum. Vide Τελευτήσθ.

ΣΦΡΑΓΪΣ, Electio, Designatio, ordinatio, Be-
nedictio, quæ fit Crucis signatione. Periodus S. Berna-
ræ MS. ἡσθ σαυρῆσθ ἡσθ σαυρῆσθ ἐκ ἀφῆσθασθ, ὅσθ
σφραγίσην ὁ Παῦλος καὶ βαρῆσθ αἰ ἐπίσκοποι. Quæ
quidem vox pro ordinatione usurpari solet in Lecto-
ribus, Subdiaconis, & Diaconis. Catalogus offic.
M. Eccl. Allatianus; καὶ ἡσθ ἡσθ ἡσθ αἰ ἡσθ ἡσθ
καὶ κληρικῆσθ ἡσθ ἡσθ αἰ τῆσθ σφραγίσην ταῦσθ καὶ ἡσθ
καὶ ἡσθ ἡσθ ἡσθ τῆσθ αὐτῆσθ σφραγίσην, ἀσφραγίσην
αἰ πλὴν τῆσθ καὶ κληρικῶν. Alter Catalogus apud Goar-
tum ad Eucholog. pag. 275. ἡσθ ἡσθ ἡσθ ἡσθ ἡσθ ἡσθ
κληρικῶν. Euchologium in Ordinatione Lectoris: καὶ
τῆσθ πλὴν τῆσθ κληρικῶν σφραγίσην, ἡσθ ἡσθ αὐτῆσθ
πλὴν ἡσθ. Catalogus Offic. M. Eccl. Allatianus de
Hieronymone: σφραγίσην ἡσθ ἡσθ ἡσθ. Theo-
dorus

dorus Balsamon ad Can. 14. Syn. VII. εἰ δὲ γὰρ πῶς ἡγε-
 ρομῶν προσετίθει αὐτῶν ἡ ἁγίου πατρῶν τὸ ὅτι πάντες
 ἱεροὶ τὴν ἡγερομῶν, ἀλλὰ εἰς πῶς ἀνατίθεται σφραγίδα
 εἰς δυνάμει μὴ οὖν αὐτῶν καθ' ἑαυτὴν ἀνατίθεται σφρα-
 γιδῶν. Idem ad Can. 51. Epist. S. Basilij ad Am-
 phil. κεν τὴν εἰς μόνον σφραγίδος ἐπίρριον ἔχουσιν ἱερα-
 τικῶν, εἰς οἱ ἀνατίθεται, εἰς ψαλλοί, καὶ οἱ θυρωροί, καὶ οἱ
 ὄμοιοι. Utiur rursum infra, ut & ad Nomocanonem
 Photij tit. 1. cap. 35. Sancitum Lucæ Patr. Constan-
 tinopol. lib. 3. Juris Græcorum. pag. 236. καὶ αὐτῶ
 (ἱεροκότου) ἱεροὶ ἢ ἀναφορῶν, ἢ σφραγίς, ἢ ἐξέτασις, ἢ πρέ-
 σοδός ἢ κωνοκῶν, αἱ χαροκόλαι, &c. Joannes Episc.
 Citri in Respons. p. 327. αἱ τέσσα (ἀρχιεπίσκοπος) σφρα-
 γίδες ἢ θιλάματα ἢ Ἀρχιεπίσκοπος ἔξιστο. Vide Codi-
 num de Off. cap. 20. num. 16.

Σφραγὶς μικρὰ, quod sit, hisce docet idem Codi-
 nus cap. 20. num. 13. εἰ δὲ ἡ γινώσκον ὅτι εἰ μὲν ἄλλοι ἱε-
 ροκότοι χαροκότου σφραγιδῶν εἰς δυνάμει πῶς μὲν πρῶ-
 τῶν σφραγίδα καλεῖται μικρὰν, πῶς ἡ δυνάμει μεγάλην,
 ἢτις ἔστι χαροκότου ὁ ἡ Πατριάρχης χαροκότου μόνος, ἢτοι ἢ
 ἢ Βασιλεὺς σφραγιδῶν ἀντὶ τῆς μικρῆς λογίζεσθαι. Pitra-
 cium quod mittit electum. Apud Habertum in Archie-
 rat. pag. 559. ἢτοι — ἡγεροκότου εἰς πῶς καθ' ἑαυτὴν
 ἀνατίθεται ἐκκλησίῶν, ἢ καὶ καθ' ἑαυτὴν εἰς ἡσπασμῶν,
 εἰ τὴν τελεταρχίαν ἢ πνεύματι χάριτι, εἰς ποιμνίαν ἡγεροκότου
 καὶ διδασκαλίαν ἡγεροκότου εἰς τὴν χαροκότου, εἰ ἡγεροκότου
 εἰς πῶς μικρὰν σφραγίδα, εἰ δὲ καθ' ἑαυτὴν τῶν τῶ
 ἡγεροκότου ἀνάθη εἰς τὴν παρῶν ἡγεροκότου γραφῶν.

Σφραγίζον, Ordinare. Sancitum Germani Patr.
 Constantinopol. lib. 3. Juris Græcorum. pag. 233. εἰς
 ἡγεροκότου εἰς ταύτη (μοῦν) ἡγεροκότου. Balsamon in Ca-
 non. Apost. 36. Διακόνοι χαροκότου μὲν, τῶν σφρα-
 γιδῶν ἡγεροκότου. Codinus de Offic. Palat. cap. 9.
 num. 5. εἰς ἢτοι ὁ Πατριάρχης σφραγίσει τὴν τοιούτως ἡγε-
 κατακότου, &c. Adde cap. 10. num. 13. Martyrium
 S. Aretæ & socior. MS. ἢτοι τῶ σφραγισμῶν παρῶ-
 νίας, καὶ τὸ ἡγεροκότου σφραγίδα ἢ ἡγεροκότου περιβλήματα αἰ
 ἀνάθη. Hinc

Σφραγίζον vox usurpata etiam in civilibus promo-
 tionibus: Blastares lit. K. cap. 31. τὴν σφραγίδα σφρα-
 γίσει ἢ πῶς. παρὰ τῆ Βασιλεὺς ἀνάθη τὴν εἰς πολίτικοῦ τι-
 τακότου δικασίῶν, καὶ ἢτοι Πριμμικηρίου ἡγεροκότου, καὶ
 ἢτοι κοσμικῶν ἀρχιεπίσκοπος σφραγιδῶν, &c. Sancitum
 Lucæ Patriarchæ Constantinopol. lib. 3. Juris Græ-
 corum. pag. 225. Τὸ ἡγεροκότου κληροκότου, εἰς οἱ κοσμ-
 κοί ἡγεροκότου, καὶ ἡγεροκότου σφραγίδα λαϊκῶν, μισθῶ καὶ
 κολάζεσθαι. Ita etiam Balsamon ad Nomocanonem Pho-
 tij. Locum damus in Σωτήριος.

ἡγεροκότου, Inordinatus, absque ullo caractere
 clericali. Interrogationes Monachorum extra urbem
 in Synodo Constantinopol. sub Alexio Comneno :
 ὁ κοινό ἢ παραχαρῶ ἢ ἡγεροκότου ἢ ἡγεροκότου ἀνατιθῶνται
 ἀσφραγιστῶν τῶν, ἢ μοναχῶν, &c.

ΣΦΡΑΓΙΣ, Corona clericalis, seu potius Bene-
 dictio Pontificalis, cum ea sit. Symeon Thessalon. de
 Sacram. ἡγεροκότου τῶ σφραγίδος σφραγίσεσθαι ὁ ἀνατίθεται, θε-
 μέν πῶς χῆρα ἐπὶ τῶ σφραγίδος εἰς ἡγεροκότου. Balsamon
 ad Can. 62. Apost. οἱ σφραγίδα ἡγεροκότου λαβόντες,
 &c. Zonaras ad Can. 33. Concilij Trull. εἰς εἰς τῶ ἢ
 ἡγεροκότου σφραγίδος πῶς κῆρα, ἢτοι τῶ σφραγίδος
 ἡγεροκότου κατονκοῦ, ἢτοι πῶς σφραγίδος σφραγίδος
 ἡγεροκότου. Idem Balsamon ad Can. 77. Synodi Trull.
 ἀσκατοῖ ἢ οἱ μοναχοῖ ἢτοι ἢτοι ἡγεροκότου σφραγίδα ἡγε-
 ροκότου, ἀλλὰ μόνον ἡγεροκότου μοναχικῶν οἱ ἡγεροκότου
 ἡγεροκότου ἡγεροκότου μοναχοῖ, κληρικῶν ἀνάθη. Vide
 eundem ad Can. 15. Concilij Laodiceni, & Goarum
 ad Eucholog. pag. 241.

ΣΦΡΑΓΙΔΑΣ, vocant recentiores Græci, quod
 alij, προσφορῶν, scilicet panum oblatorum particulas,
 quæ decerpuntur ad sacrificium, præterea in hono-

rem Deipatæ, S. Joannis Baptistæ, &c. quod hæc
 particulæ in ipso pane sanctæ Crucis signum im-
 pressum habeant. Liturgia Chrysostomi : ἢτοι λαμ-
 βάνεσθαι ἡγεροκότου εἰς μὲν τῶ ἡγεροκότου χῆρα πῶς προσφορῶν, εἰ
 ἢτοι εἰς πῶς ἡγεροκότου λόγῶν, καὶ σφραγίσεσθαι αὐτῶ
 ἡγεροκότου τῶ σφραγίδος ἢ προσφορῶν, τῶ ἀνάθη, &c. Infra:
 καὶ ἡγεροκότου πῶς ἡγεροκότου λόγῶν εἰς τῶ εἰς μὲν τῶ
 σφραγίδος, &c. Liturgia προσφορῶν pag. 190. καὶ
 ἀνατίθεται πῶς ἡγεροκότου λαβίδα μὲν τῶ ἡγεροκότου ἀνατιθῶν-
 τῶν, εἰς ἡγεροκότου αὐτῶν εἰς τῶ ἀνάθη ἀνάθη, εἰ τῶ
 μισθῶ εἰς ἡγεροκότου ἡγεροκότου ἡγεροκότου πῶς ἡγεροκότου, εἰς ἡγεροκότου
 ἀνάθη τῶν τῶ ἡγεροκότου. Nam ut observat Arendius
 lib. 3. cap. 17. apud Græcos, in Prothesi plures panes
 à populo oblato apponuntur, quandoque unus; à
 quo particulas omnes sumunt. Cum plures offerunt,
 è primò majorem hostiam : è secundo particulam in
 honorem Dei matris : ex alio particulam in honorem
 S. Joannis Baptistæ : & è singulis aliis singulas parti-
 culas. Conetique hi panes προσφορῶν appellantur in
 Liturgia S. Joannis Chrysostomi, quos auctor ru-
 bricarum Euchologij ultimò editi σφραγιδῶν vocat.
 Idem Euchologium : ὁ ἡγεροκότου λαβῶν εἰς αὐτῶ σφρα-
 γίδα, καὶ πῶς ἡγεροκότου λόγῶν, μισθῶ ἢτοι ἀνάθη τῶ
 ἡγεροκότου. Sed de ejusmodi signaculis audiendus præterea
 Allatius lib. 3. de utriusque Ecclesiæ Consens. c. 15. 8. 18
 Σφραγίς inquit, est pars illa panis, signaculo
 crucis pro more Græcorum, aut quadrato aut circula-
 lari obsignata : in quo est signum crucis cum literis
 Græcis ἡγεροκότου χριστός abbreviatis, ΙC XC ΝΙΚΑ, *Iesus-
 Christus vincit*. Græci etenim cum panem ad
 sacrificandum conficiunt, ut plurimum non rotun-
 dant, sed in quatuor ramos ad modum crucis exten-
 dunt; postea sigillum jam dictum imprimunt in me-
 dio crucis, & in ramorum extremitatibus. Sacerdos
 celebraturus, in Prothesi acceptum panem in partes
 dividit, ita tamen ut singulæ partes sigillum inte-
 grum habeant, vocanturque illæ partes σφραγίδος, *sig-
 nacula*. Quotiescumque itaque dicitur accipere sig-
 naculum, intelligitur sumendam esse novam partem
 panis sic assignatam, ex quo excidendæ sunt, quas
 ipse dicit, particulæ : & si unus panis non sufficit,
 accipiunt alium. Hæc tamen non ita religiose ser-
 vantur, ut, si non ita sint, neque ipsi celebrent;
 neque alios celebrare sinant : sæpe enim pane rotun-
 do, nullo signato sigillo, utuntur, & partes illius
 licet sigillo careant, σφραγιδῶν nuncupant, & parti-
 culas ab iis pro sacrificio excidunt. Ipsam vero Eu-
 charistiam σφραγισμῶν πνεύματι vocat Ducas Hist. c.
 37. pag. 147.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ Σολομῶντος, Signacula Salomonis.
 Signa scilicet impressa annulis ex præcepto testa-
 menti Solomonis, in quo ea describuntur in Cod.
 Reg. nunc signato 1843. ubi hæc habentur : εἰς ἡγεροκότου
 μου εἰς ἡγεροκότου Σαβῶν, εἰς ἡγεροκότου ἡγεροκότου δυνά-
 τῶν ἡγεροκότου σφραγιδῶν γλυφῶν λιθίδος τιμῶν, &c. Liber
 MS. Phylacteriorum : εἰς τῶ τιμῶ σφραγίδος, καὶ πῶ
 σφραγίδα, καὶ ἡγεροκότου Σολομῶντος. Aliud Phylacte-
 tium : ἡγεροκότου πῶς δυνάμει τῶ τιμῶ καὶ ζωοκότου σφραγίδος τῶν,
 ἢτοι ἡγεροκότου ἡγεροκότου εἰς ἡγεροκότου, εἰς ἡγεροκότου ἡγεροκότου
 σφραγιδῶν Σολομῶντος. ὁ σφραγισμῶν ἡγεροκότου, &c. Vi-
 de Gloss. med. Lat. in Signum Salomonis.

ΣΦΥΡΝΑ, Piscis quem σφύραντες Græci vocant,
 sic dictus Mitylenæis, ut auctor est Belonius lib. 1.
 cap. 4.

ΣΧΑΔΑ, Σχάδω, Cavica, Ficus arida, ἡγεροκότου
 Cyrillus Scythopolitanus in Vita S Joannis Solitari-
 tij n. 25. εἰς μισθῶ ἢτοι ἡγεροκότου λαβῶν ἡγεροκότου εἰς τῶ γῆρας
 σφραγίδα ἡγεροκότου. Μοχ : εἰς τῶ ἡγεροκότου, προσέπασσε τῶ
 ἀνάθη δυνάμει πῶς τῶ σφραγίδος — Infra : εἰς ἡγεροκότου ἡγεροκότου,
 τῶ ἡγεροκότου ἡγεροκότου εἰς τῶ εἰς ἡγεροκότου. Vide Χάροκοτου.

Chirographum 40 tessium Ecclesiasticorum signis & subscriptionibus munitum ; adeo ut nemo sit schismaticus, & infractor tam audax, qui illud schisma seu infringere audeat.

ΣΧΕΣΙΣ, Schisma, ita dicitur affectiva imaginum adoratio, quarum cultus in Prototypum transit : est autem Schisma, quivis affectus. Michael Psellus in Synopli legum, v. 79.

Συλλήψιας, ἡρώσεως, σχίσματος, σωμαθείας. Anonymus MS. de Cultu imaginum, ex Cod. Reg. 1595. ἢ ἀπὸν σχίσιν ἔχει πρὸς ἀρχιτυποι, &c. Mox : Σχίσιν ἢ ἔστι δυνάμις φύσεως σωμαθείῃ ἢ ἡμοειδῶν λέγει δι' σχίσιν, ἔστι δὲ ἄφορα πρᾶγμα καὶ τι κενωμένη ἀλλήλοι, &c. Theophorus Episcopus Myrorum, in Concilio Nicæno II. τὰς ἀεικῆς δέχομαι ἐξ προσκυμῶν, ἔχαις θεῶν, μὴ ἡρώσο, ἀλλὰ πλὴν σχίσιν καὶ τῷ πόνῳ ψυχῆς μου, ἐν ἔχον ὡς αὐταὶ τὸ πρῶτον, &c. Tarasius Patr. Constantinopol. in eod. Concilio, act. 2. καὶ ταῦτα σχισμῶ πόνῳ προσκυμῶν. Synaxarium 10. Octobr. ἡρξάτο ἢ διαλέγεσθαι ἀπὸ τιμῆς καὶ σχίσιν τῷ σεβασμῶ καὶ ἀγιῶν ἀπόνων. S. Joannes Damascenus orat. in Constantin. Caballinum pag. 669. ἀσπαζόμεν αὐτὰς (ἀπόνων) ἔχαις θεῶν, ἀλλ' ὡς πρῶτον, ἔχαι πόνῳ καὶ πλὴν σχίσιν αὐτῶν. Constantinus Manasses in Theodora :

καὶ τοῖς ἀσπαζόμενοι χειρῶν ἐξ τῷ μαρτύρων,

τοῖς δαπνιμοῦσιν αὐτοῖς τὸ ἔχαι σχίσιν εἶσαι :

Cæsius de Usu Imaginum : ἔστι ἢ καὶ σχισμῶν ἐξ ἀσπασίαν προσκυμῶν ἐκ φιλικῆς διαθέσεως ἐξ ἡρώσεως, ἐκ κίσεως ἐξ ἡρώσεως τοῖς ἡσπαζόμενοι ἐπαρξίμοι. Theophanes an. 10. Leonis Isauri : ἢ μόνον γὰρ ἀπὸ πλὴν σχισμῶν τῷ σπῆρ ἀπόνων ὁ δυναστεὺς ἰσαάκῳ προσκυμῶν, &c. Demetrius Chomatenus in Responsis pag. 321. ἐξ ἔχαι αὐτοῖς τιμωροῖς ἀγιῶν πλὴν σχισμῶν προσκυμῶν καὶ τιμῶν δαπνίμοι.

Σχισμῶν, Affectivè, Relativè. Gregorius II. Papa in Epist. 1. ad Leonem Isaurum Imp. ταῦτα (ἀπόνων) προσκυμῶν, ἢ λατρευτικῶν, ἀλλὰ σχισμῶν. Theostericus in Vita S. Nicetæ Confessoris num. 16. καὶ τῷ ἡμέτερον τῶν διαφορῶν προσκυμῶν οἶδιν ὁ λόγος, πλὴν μὲν καὶ λατρευτικῶν, ἢ ἐπὶ τῷ πρῶτῳ ἐξ θεῶν φύσεως ποίησιν ἰδιόσχημῶν, πλὴν ἢ σχισμῶν ἐξ ἀναγωγικῶν, ὡς καὶ ὁ μόνος ἀπὸ σπῆρ φησὶν. Vita S. Theophanis Confessoris num. 16. ἢ ἂν αἱ προλαβόμεναι ἐξ ἀγιῶν σῶμα προσκυμῶν τὰς ἀγιῶν ἀπόνων σχισμῶν ἢ ἀπικέρξων, ἑσπῆρ τῶν τῶν γῆν. Vita S. Nicolai Studitæ p. 908. αἱ χειρῶν πλὴν ἀπὸν σχισμῶν σιβαζόμενοι. Continuator Theophanis lib. 4. n. 10. ἀνλαμψῶν ἢ αἱ τῷ ἀγιῶν ἀπόνων μορφαί, ἢ θεῶν ἡμῶν λατρευόμεναι τι καὶ τυπόμεναι, σχισμῶν ἢ ἐξ σεβασμῶν πλὴν δι' αὐτῶν πρὸς τὰ πρῶτότιστα ἡμῶν τιμῶν πῶς διαπορμύνοσαι. Ita apud Theophanem Cetameum Homil. 20. in Menologio Basilij 13. Maij in S. Sergio, &c. Michael Psellus ἀπὸ δόγματῶν, ubi de Christo :

καὶ φύσιν ἀνλάβετο πλὴν ἡμῶν ἐκ πατρῶν,

ὁσιν ὡς καὶ σχισμῶν, φύσιν, ἢ φαλαγία.

Vide Davidem Chytræum de Statu Ecclesiar. Orient. p. 131. & Notas notas nostras ad Alexiadem p. 293. De alia verò hujus vocis notione, consule Frontonē Ducæm ad Epist. Dionysij Alexandrini Archiep.

ΣΧΗΜΑ, Quævis hominis conditio, vel quivis status, præsertim Ecclesiasticum. Justinianus in Nov. 6. c. 6. de Diaconissis : ἔστι καὶ ἢ χειροτονθῆναι, καὶ τί τοῦτο πρᾶξαι, ἐξ σωματικῆς μὲν τῷ ἡρώσεως ἀπόματῶ, ἢ σχισμῶν, ὡς ἰδιωτικῶν διαγωγῶν μὲν σχισμῶν ἔχαι. in Nov. 13. c. 10. καὶ διακόνου ἐξ ἐποδιακόνου, ἐξ ἀναγωγικῶν, ἐξ πατρῶν ἀλλῶν οἶδ' ἢ ποτὶ ἡρώσεως τῶν ἀπόνων ἢ σχισμῶν καθιστώται &c. In Leonis Nov. 7. τὸ κληρικόν, ἐξ λαϊκῶν σχισμῶν.

Σχῆμα. Habitus Magistratus. Chronicon Alexandr. an. 11. Theodosij Jun. ἀπὸ τῶν ἀπὸν ἐπαρχῶν πόνων μὲν τῷ σχισμῶν ἐν τῷ μεγάλῳ ἐκκλησίᾳ, &c.

ΣΧΗΜΑ præterea interdum pro habitu Monach-

chico usurpatur, quem ἄγιν σχῆμα vocant Theostericus in S. Niceta n. 19. Moschus in Licon. cap. 144 & 146. Nomocanon Cotelerianus n. 445. &c. Ἀρξικῶν σχῆμα Germanus Patr. Constantinopol. in Mystagog. & alij quos laudamus in v. Ἀρξικῶν βίβλ. Vita MS. S. Joannicij : τὸ τοῦτο τῶν ἀπόνων τῷ μοναζόμενων σχῆμα ἐσθλὸν ὁ μονάζων καὶ πρὸ τῷ σχισμῶν. Vita MS. S. Galactionis : τὸ σχῆμα μοναζῶν, τῷ ἀπόνων ἀγῶν. Chronicon MS. Symeonis Logothetæ & Theophanes p. 415. καὶ τῷ μοναζῶν ἰσῶν σχῆμα, τὸ ἔχαι θεῶν φιλοθεῖας γυμνάσιον. Florentius in Martyriis SS. Senatoris & Soc. ἐξ ἐποδιακόνων μὲν τὸ ἄγιν σχῆμα τῷ μοναζῶν βίβλ. Josephus Episc. Methonenensis in Respons. ad libellum Marci Ephesij pag. 697. ἰωάννης ὁ τῷ σχισμῶν τῷ ἀγιῶν ἀπόνων ἐπαρχῶ. Apophthegmata Patrum in Diocoro n. 3. μεγάλην ἀσπασίαν ἡμῶν μὲν τοῦτον χροῖον φορέσας ἡμῶν τὸ σχῆμα, ἀπὸ τῶν ἐν τῷ ἄρα τῷ ἀνάγκης μὴ ἔχουσαν τὸ ἴδιον καὶ γάρ. Ita in Epiphanio n. 4. in Theodoro Phermenij n. 2. in Joanne Cœnobita, & in Pœmene n. 11. 182. Μοναζόμενων σχῆμα, in Serapione n. 4. & apud Theodorum Studitam in Testamento. Idem in Epist. ad Gregorium filium : τὸ τῷ μοναζῶν σχῆμα παρθένια ἐξ ἰσαάκῳ, ἐξ μυστήριον ἐξ ἰσαάκῳ τελειώσας. Sic etiam apud Moschum c. 78 & 118. & alibi non semel, Justinianum in Nov. 5. cap. 2. 4. Nov. 6. c. 6. Nov. 123. c. 35. Cantacuzenū lib. 1. Hist. c. 31. 52. lib. 2. cap. 14. in Euchologio p. 471. 483. 484. &c. τῶν μοναζῶν πολλῶν σχῆμα, apud Zachariā Pap. lib. 3. Dial. c. 21. Observare porro hic licet Jobum Monachum τὸ ἄγιν σχῆμα inter septem Ecclesiæ sacramenta recensere, ut & Damascenum Hieromon. serm. 3. hisce verbis : ἰσῶν (μυστήριον) ἢ καλογηρικῶν, ἔχον τὸ μέγα σχῆμα. Aliud porro fuit σχῆμα monachorum, aliud Anachoretarum. Joan. Episc. Carpathi in Narrat. MSS. de Anachoretis : αὐτοῖς ἔστι μοναζῶν τῷ κωμῶν ἄλλο ἢ σχῆμα ἔχον ἔστι, καὶ οἱ ἰσῶν ἄλλο.

Duplex autem, vel potius triplex est apud Græcos τῷ μοναζῶν σχῆμα, vel certè monachorum tres sunt gradus : Ἀρχαῖον, seu Novitiorum, quorum vestes sunt ἰσῶν, seu ἰσῶν καὶ Καμηλαύχιον, seu Cingulum & Pileus : Μεγαλοσχῆμα, eorum scilicet qui votis perpetuis Monachicæ vitæ sese obligarunt, quorum vestis est Μανδύας, seu Pallium : Μεγαλοσχῆμα denique, seu eorum qui ad summam perfectionis apicem pervenerunt, & severiorem vitæ rationem inierunt, quorum est Κικύλλιον, ut habetur in Euchologio, ubi de exequiis Monachorum : περιβάλλει αὐτῶν κικύλλιον, ἢ μεγαλοσχῆμα ἔστι. Extant in eodem Euchologio p. 473. & 499. utriusque habitus ἀκολουθία. Ac prioris quidem inferibitur ἀκολουθία τῷ μικρῷ σχισμῶν, ἔστι τῷ μανδύῳ Alterius verò, ἀκολουθία τῷ μεγάλῳ καὶ ἀρξικῶν σχισμῶν. Utriusque habitus non semel mentio occurrit apud Græcos scriptores : ac de Magno, ita Anonymus in Vita S. Lucæ Junioris p. 973. ἰσα ἢ καὶ τῷ θεῶν καὶ μεγάλῳ σχισμῶν τοιοσῶν καὶ χάριτος ἔστι τοῦτο τῶν καὶ ἔστι : Nicetas Barbarogr. ex Cod. Reg. in Isacio & Alexio n. 3. καὶ οἱ ἰσῶν ἀπὸ τῶν μοναζῶν, οἱ μακρὰ ἡρώσα ἔχοντες, καὶ οἱ ἐποδιακόνων αὐτῶν τὸ μέγα καὶ θεῶν σχῆμα φορέσας : Synaxaria 17. Decembr. in S. Donato : καὶ τὸ μέγα σχῆμα ἔστι τῷ πατριάρχῳ ἀμφισαμῶν. Joannes Cantacuzenus lib. 3. c. 50. ἰμάτια μοναζῶν ἐποδιακόνων, καὶ τὸ κικύλλιον μέγα σχῆμα ἰσῶν, &c. Sgropulus in Hist. Concilij Florentini sect. 1. cap. 1. initio, de Metrophane Cyziceno Metropolitano : ὅτι τοῖν παροικῶν ἐξ ἔχαι ἔχον ἐξ ἰσῶν ἐκ τῷ Φλωρεντίας μὲν καὶ ἰσῶν ἀρχιεπίων, ἄχι μὲν τὸ μέγα σχῆμα ὁ περιβάλλει ἀπὸ τῶν ἀπόνων αὐτῶν ἐξ ἰσῶν κικύλλιον. &c. Damascenus Hieromonachus Thessalonicensis Homil. in Epiphano, ἢ καλογηρικῶν, ἔχον τὸ μέγα σχῆμα. Anonymus de Vulpe & Euro :

καὶ δὲ χροῖον μεγαλοσχῆμα, ἐξ μὲν οὖν σῶν γυμνῶν.

Hinc μεγαλοσχῆμα, Magnum habitum induere. Phlippus

lippus Cyprius in Catalogo Patr. Constantinop. p. 14. *ἁγίασθε παρθένους καὶ μεγαλοσχημίνας, ἰτελιούτων. & pag. 15. καὶ ἀπειλὴν ἐν πρῶτο μῦθῳ ἔσθ' ἄθωνος, καὶ μεγαλοσχημίνας, ἐκαστὸν φροσίδρου.* De parvo vero habitu, Nomocanon Cotelerianus num. 148. *Μοναχὸς μικροσχημὸς ἰάν πορνύου, &c.* Vide Matth. Blastarem lit. E, cap. 29.

Neque tamen semper post exactos in vita monastica aliquot annos, ad illud perfectioris vitæ genus perveniebatur, sed statim, saltem morituri, Angelicum illum habitum induebant, *Monachi ad succurrendum*, Latinis, vocati. Phranzes de se ipso lib. 3. cap. 30. *in tam gravem morbum, quod non putaram, incidi, ut perfectè Monachus μεγαλὸν σχῆμαλῳ φαίνομαι.* Et Malaxus in Hist. Patr. pag. 164. de Hieremia Patr. Constantinop. *ἔζησιν ἡμεῖς πλὴν ἀδείσαντες αὐτῶν μεγαλόσχημοι, καὶ ἰμνησομένω Ἰωάννη.*

In Pœnitentiali Joannis Jejunatoris Patr. Constantinop. p. 79. stuprum in Monacha Magni habitus, tanquam in conjugata; in Monacha parvi habitus, tanquam in meretrice perpetratum, in pœnitentiarum judiciis æquatur: *αἱ γὰρ μικροσχημοί, ὡς πόρνοι κρίνεται, αἱ δὲ μεγαλόσχημοί, ὡς ὑπαύριοι.* Adde p. 87. 93. præterea Joannis Monachi Canonarium p. 106. 108.

Id porro discrimen Magni & parvi habitus improbatum olim à Theodoro Studita in Epist. ad Nicolaum discipulum, scribenti, quemadmodum in Ecclesia est unus Baptismus, ita & unum esse debere habitum Monachorum: *ὃ δῶκε ὅπου λέγουσι μικροὸν σχῆμα, ἄτα μὲν χροῖες ἴσταν ὡς μέγα ἰν γὰρ τὸ σχῆμα, ὡς περὶ καὶ τὸ βάπτισμα, καθὼς οἱ ἀγιοὶ πατέρεις ἐχρήσασατο.* Qui quidem Studitæ locus affertur à Gregorio Palama Archiep. Thessalonicensi in Epist. MS. *πρὸς τὸ ἱερῶτασθαι ἐπὶ τῷ ἀγαθῷ καὶ μεγάλῳ καὶ ἀγγελικῷ σχῆμαλῳ.* Ubi hæc de ejusmodi Monachorum strictiori vita: *δὲ ἡ σωματὶ ὄντα, ἐκαστὸν μὲν, μὴ σχημάτων ἀπλῶς ὑπαλλάξω, ἀλλὰ πολλῶν βολίωσιν πλὴν λυσιτίλῳσιν ἀδυνατὴς τῆς ἡ πολλῆσιν, τῆς δὲ ταῦτα ἰσαγγελία; τίνα δὲ βίω τιλοσητήρη τὰ σύμβολα ἐν τοῖς τάφοις κειμήρις, ἢ τοῖς ἀπολείψουσιν ἡδὲ βίον, καὶ πρὸς ἐκφορᾶν ὄσιν ἰτουμολάτου.*

Ἀποσχηματίζον, habitum monachicum detrahete. Apophthegm. Pattrum in Cronio num. 5. *ὅτι δὲ λῶσθ' ἐμὶ τινὸς μεγάλου ἔσθ' ἡμεῖς, καὶ ἰάν γινώσκουμε, ἀποσχηματίζει με, καὶ θύρα πάλιν εἰς τὸ δουλεύειν αὐτῷ.*

Σχηματολόγιον, Liber continens ἀκολουθίαν dandi sancti habitus. Ita inscribitur liber MS. in Bibliotheca Scoriacensis: *Σχηματολόγιον περιέχον πλὴν ἀκολουθίαν ἄσθ' μικρῶ καὶ μεγάλου σχήματος.* Euchologium p. 477. ubi de Officio parvi habitus: *τίθυσιν ὁ ἱερεὺς ἰπᾶν αὐτῷ τὸ Σχηματολόγιον, καὶ λέγει πλὴν ἰχλω ταῦτῳ εἰς ὑπέκωσιν, &c.* Ubi perperam interpretes vertit, *totius monastici congeriem.* Canones S. Nicephori Patr. Constantin. MSS. *δὲ ἡ ἀδείσαντα τὸ ἡ μοναχῶν ἀγιοὶ σχῆμα, καὶ πάλιν ἰπερῆσαντα καθήκοντα δὲ τὸ ἰχλω πᾶσαν καὶ γινώσκω, ἢ μὲν ἡ εἰ τὸ ἡ σχηματολόγιον καθήκοντα, ἢ ἄλλον ἡ τὸ κατᾶ εἰ πρὸ ταῦ, &c.*

Πρόσχηματῳ, vestes quibus induitur Novitium monachum. Habetur in Euchologio p. 469. ἀκολουθία τὸ πρόσχηματῳ τὸ ἄρχαμῳ. Ubi Barbetinum: *ὡχθὲν ἰπὶ τὸ λαμβάνειν μέλλουτῳ σχῆμα μεταχῶ.* Venetum: *τάξικη γινώσκουμε τὸ φορεῖν τινὰ ἴσθ' ἡ μόνον, καὶ καμπαλῆσιν.*

ΣΧΗΜΑΤΑ, Taciticis, dicuntur varij exercituum ac copiarum motus, Κηῖσας, cum sese scilicet explicant in diversas formas. *Ἐναλλαγὴ σχημάτων,* apud Anonymum MS. de Tacitica. *Σχημάτων μεταβολὴ,* apud Continuator. Theophanis lib. 3. p. 25. Leo in Taciticis c. 7. §. 67. *γίνονται δὲ τὰ σχήματα ταῦτα ἄσθ' τὰς διαφορὰς ἀνακλιθῆσας αἰτίας.* Cap. 17. §. 92. *τοσαύτῳ τῷ τῷ διαφορᾶς ὄσθ' αἰς τὰς τάξικη, καὶ αἰς τὰ σχήματα, &c. &c. § 113. εἰς αὐτῶν ἡ, ἀλλὰ καὶ σχήματα καὶ μεσάτα διδὲ-*

ται, καὶ ἐν τῷ ἡμῶν τὸ τὸ σὺλάτῳ. Denique c. 18. §. 9. *αἰσὶν ἐν διαφορᾶς τὸ τὰ ξικῶν τὸ καὶ σχῆμα ἡμῶν τῆσιν, &c.* Vide Mauricium lib. 12. Strateg. c. 14. Hinc, *Μετασχηματίζων,* apud eundem Leonem c. 7. §. 39. *ἀσύμφωνα σχηματοποιεῖται,* apud Mauticium lib. 11. c. 4. *ἡ τὸ σχηματοποιεῖται γυμνασία,* apud Julium Africanum MS. de Apparatu bellico cap. 67. Et c. 69. *τὸ ἡ σχῆμα τὸ φωνάτου ἡ δὲ ἡ εἰσὶν ὄσθ' τὸ ὑχίρωσιν ὑπερ τὸ πολομῶν πολλοῦν καθάπερ λαμβάνου.* Vide Rutgerium in Var. lect. p. 130.

ΣΧΗΜΑ, in Nov. Justiniani 46. c. 2. dicitur *titulus pro soluto: αἱ δὲ ἐν ἰδίῳ τῆς ὁρατοῦ μῦθῳ ἡ δὲ ἐκ τῆσιν καὶ τὸ προ soluto σχῆμα, λαμβάνειν αὐνοῦσας κήσικη, &c.*

ΣΧΗΝΟΚΟΛΛΑ, ἡ σπινθηρῳ, in Glossis Jaticis MSS. ex Cod. Reg. 1261.

ΣΧΙΑ ΔΡΑΚΙΟΝ, ἡ ἀρματῳ, Armatum, in Gloss. Basilic. Vide in Σχηματίον.

ΣΧΙΑ ΕΥΤΜΟΣ, *Rescissio stipendorum, vel donatorum,* in Bulla aurea Alexij Comneni apud Annâ filiam lib. 3. p. 85. *ἀλλὰ καὶ ἀδείσαντα ἰσθῶν καὶ προσθῶσας ἀδεισῶν, καὶ συμπαθείας τὸ λισομῶν Συμβασῶν, καὶ σχηδῶσικη καὶ ἀποσχηδῶσικη, &c.* Vide ibi notas nostras p. 270.

ΣΧΙΖΙΟΝ, *Frustum.* Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 24. *δίδωσαν ἰσθῶσικη τὸ μετᾶσθῶν δῖκα ἰσθῶσικη ἰσθῶσικη ἰσθῶσικη, ὡς δὲ δῖκα ἰσθῶσικη σὺ μὲν ἰσθῶσικη.* Occurrit rursus infrâ cap.

ΣΧΙΝΗ, *Laqueus,* ἡ ἀρματῳ, in Corona pretiosa. Alibi scribitur *Σχηνή.*

ΣΧΙΝΟΠΟΥΛΛΟΝ, *Turdus,* ἡ ἀρματῳ, apud Petrum Belonium lib. 1. observ. cap. 10.

ΣΧΙΝΟΣΤΡΟΦΟΣ, *Cannabis sativa,* apud Interpol. Dioscor. cap. 572.

ΣΧΙΣΜΑ ΔΑ, *Σχημάδα, Segmentum.* Phottius de Re militari:

καὶ ποῖσι σχημάδα μῦθ.
Νᾶ ἡ κησῶσιν μαρτίου.

Syntipas MS. *εἰς πλὴν σχημάδα τὸ δῖκα ἀσθῶσικη.*

ΣΧΙΣΜΑΤΙΚΟΙ, *Schismatici.* Zonaras ad Can. 33. Concil. Laodicensi: *Σχισματικῶν ἡ οἱ ἀσθῶσικη πλὴν πῖσιν καὶ τὰ δόγματα ἰσθῶσικη ἰσθῶσικη, ἄσθ' ἰσθῶσικη ἀδεισῶσικη καὶ ἀδεισῶσικη. S. Athanasius in Vita S. Antonij p. 116. καὶ ἰσθῶσικη τὸ Μιλῶσικη τὸ σχισματικῳ. Concilium Constantinopolit. I. Can. 6. πρὸς τὸ τέτοις (τοῖς ἀίρησικη) καὶ τὸ πῖσιν μῦθῳ ἰσθῶσικη προσθῶσικη ὁμοῦσικη, ἀποσθῶσικη ἡ καὶ ἀδεισῶσικη τῶσιν καὶ καὶ καὶ ἰσθῶσικη ἰσθῶσικη. S. Basilus in Epist. 1. ad Amphilocho. Can. 1. *σχίσμα ἡ τὸ ἀσθῶσικη τὸ μῖσικη διαφορᾶσικη ἰσθῶσικη πρὸς τὸς δὲ τὸ ἐκασθῶσικη.* Ubi consulendus Aristenus. Idem Epist. 62. *οἱ σχίσμασικη καὶ κατατῶσικη ἰσθῶσικη, καὶ μὲν πλὴν σωματῳ τὸ μὲν τὸ σῶμα τὸ χριστῷ τὸ μέγιστον τὸ ἀγαθὸν τῶσικη.**

Σχισματῳ, eadē notione. Palladius in Vita S. Joan. Chrysostr. p. 151. *Ἐπισθῶσικη τὸ μαρτίου τὸ Κοσθῶσικη τὸ Κύπρου ἰσθῶσικη—δυσθῶσικη ὡς ἀίρησικη καὶ σχισματῳ.*

ΣΧΙΣΤΑ, Theophanes an. 7. Justinij Jun. καὶ ἡ τὸ γασθῶσικη ἰσθῶσικη ἄσθ' μαρτῳ τῶσικη, καὶ ἐν τοῖς βραχίσι ἀνὰ πῖσιν κλαθῶν, &c. Ubi Miscella lib. 16. *Circa ventrem verò portabat vestimenta scissa cum margaritis.* Pollux lib. 7. cap. 2. *ὃ ἡ σχισθῶσικη καὶ πρὸσθῶσικη τὸς ὄσθ' ἡμῶσικη δῖκα. Nicetas in Andronico lib. 2. num. 6. ex Cod. Barbarogr. φορῶσικη ἰσθῶσικη σχισθῶσικη ἐν χρομάτῳ δύο.* Ubi Cod. al. *εἰς ὄσθ' ἡμῶσικη ἀμπεροῦσικη ἡ γλυτῶσικη ἀμφοσθῶσικη καταβῶσικη.* Et de rebus post excid. urb. gest. num. 4. *τὰ χάρθῶσικη ταῦτα καὶ ἰσθῶσικη ἰσθῶσικη.* Sed an apud Theophanem vox Σχισθῶσικη, vestimenta scissa, aut scissa, significet, non plane constat. Paulus Aegineta lib. 7. pag. 245. *Aētius lib. 1. & M. Psellus in lib. de Lapidib. inter pretiosos lapillos Σχισθῶσικη memorant.* Apud Anonymum Combesianum in Lacapeno num. 16. Occurrit Anastasius Σακιδῶσικη καὶ ἰσθῶσικη τὸ χροσθῶσικη, locus, seu

edes

ædes fuerit ubi conficiebantur, vel servabantur Σχολαι. At apud Leonem Grammaticum vocatur Ἀρχων χρυσοχόου pag.497. Vide V. C. Gisbertum Cuperum in Apotheosi Homeri p.143.

ΣΧΟΙΝΗ, Funiculus, κάλας, in Corona pretiosa. Σχολιον. Vide Σχολιόν.

ΣΧΟΙΝΟΠΛΩΚΙΟΝ, Funiculus plexus. Codinus de Offic. Palat. cap.4. num.1. ὁ ἢ τέταρτος κτλ ἢ δεύτερον ἐπιβυδισμῶν σχολιολογία ἀργυρῶν. Adde num. 9. Anonymus alter Interpres MS. Rhamplij: αἱ ἤ... ὀνομασθεῖς Ῥωμαίων, καὶ τὰξιν ταλαλάτῃ, ἢ σχολιολόγῃ.

ΣΧΟΛΑΓΓ, Schola Palatina, Cohortes ad custodiam Imperatoris vel palatii destinatae, de qua voce pluribus egimus in Gloss. med. Lat. αἱ αὐτῆς ἢ βασιλίσια σχολαί, apud Palladium in Vita Chrysostomi p.197. Procopius: αἱ αὐτῆς ἢ παλατίου φουλακίαι λέγονται, ὡσπερ σχολαί ὀνομάζονται. Theophan. in Just. αἱ σχολαί, καὶ αἱ προβιότοι, καὶ αἱ ἀεθμοί. An.1. Leonis Isauri: ὁ βικουμένη δὲ ἢ ἐκπύρου ὑπὸ τῆς σχολῶν. Mauricius lib.1. Strateg. cap.8. καὶ ἑλλήνων ἡγεμονῶν ἢ ἀρχομένων ὑπὸ αὐτῶν, ὅτι σχολῶν ἐστὶν αἱ ἀναθροῦν. Martyrium S. Athanasii & Socior. MS. καὶ αἱ ἢ ἐπιβυδισμῶν σχολαί θιῶν αὐτῶν ἀπεικάζονται. Vita MS. S. Stephani Junior. ἐν ταύτῃ ἢ ἡμέρᾳ πρῶτον συλακίαι ὑπὸ τὰς ἢ σχολῶν ἐστὶν, &c. Codinus in Orig. Constantinopol. num.17. καὶ πάλῃ θίλον ἢ ἐπιβυδισμῶν, ἢ καὶ μέχρι τῆς ἰουδαίας ἰουδαίων ἢ σχολῶν. Idem num.100. ex Cod.Vatic. αἱ σχολαί καὶ τὰ τάγματα.

Erant portio scholæ variæ. Primæ Cyrillus Scythopolitanus, secundæ Vita S. Dalmati, sextæ vero meminit Chronicon Alexandr. an.3. Gordiani, ubi ait Candidatos ab eo institutos ἐκ τῆς ἰατρικῆς σχολῆς fuisse: septimæ, idem Chronicon an. 5. Philippi, scribens Candidatos Juniores ab eo institutos, ἐκ τῆς ἰατρικῆς σχολῆς fuisse. Agatho Bibliothecarius M. Ecclesiæ, de Bardæ tyrannide: ἢ μὲν δὲ τῶν ἀναθροῦν ἀνάγειν αὐτὸν ἀγίας ἑστὶν σιωπῶν πλείους καὶ μεταξὺ τῆς τεταρτῆς καὶ ἰατρικῆς σχολῆς, ἐν τοῖς προαυλίαις ἢ βασιλικῇ παλατίῃ, καὶ ἐπιβυδισμῶν ἀποτίταται. Vide Nov. 128. Justin. cap.17. Theophanem an. 32. Justiniani, &c.

Σχολαίαι, Scholarii, Custodes Palatii vel Imperatoris: Qui in scholis Palatinis militant. Glossæ Basilic. Σχολαίαι, αὐτῶν φουλακῶν. Agathias lib.5. p.159. ἐκ τῆς τάγματος ἐκείνου, αἱ ἰς τὸ διημερῶς τε καὶ διακοκτιρῶν ἐν τῇ αὐτῇ ἀποκίρῃ, ὡς ἢ Σχολαίαι ἀποκαλοῦσιν, ὅτι ἢ ἐπιβυδισμῶν μὲν ὀνομάζονται καὶ ἐπιβυδισμῶν τῶν ἢ καὶ τῶν βιβλίων. Mitto reliqua, ubi militiam hanc pluribus perstringit, ut venalem, & ex Urbanis ac splendide vestitis, ad Processuum publicorum pompam duntaxat constatam, cujusmodi sunt hodiernæ ad Principum custodiam militiæ. Concil. Calchedonense Act.3. καλούμεται ὑπὸ τῆς καθυπερβορῆς Μαγιστρίων καὶ Σχολαρίων. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Sabæ cap.38. ἰωάννης ἢ τῆς κλίμας δὲ τῆς αὐτῆς ἢ Σχολαρίων σχολῆς, &c. Vita MS. S. Dalmati Archimandritæ: ὅτι ὁ αὐτῆς δαλματῶν Σχολαίαι ὑπερβυδισμῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ σχολῇ ἢ Σχολαρίων, ἐπὶ θεοδωσίῃ ἢ βασιλικῇ. Procopius in Anecdor. pag.106. 1. edit. ὅτι ἐν τῇ ἐπιβυδισμῶν ἢ πύλασι καὶ ἐπιβυδισμῶν, τὰ ἑξαρτῶν ἐπὶ φουλακῇ ἢ Παλατίῃ κατῆσαν, ὡσπερ Σχολαίαι καλοῦσιν. Auctor Chronici Alexandrini. an. 3. Gordiani, ait eundem Augustum Candidatorum cohortem instituisse, hancque selegisse potissimum δὲ τῆς τάγματος ἢ ἀποκίρῃ Σχολαρίων. Eundem vide an.5. Philippi. Idem an.5. Justiniani: Περὶ τῆς Σχολαρίων καὶ τῆς Προβιότων, καὶ τῆς Κασιδιῶν. Vide Theophanem an.6. Zenonis, an.32. & 35. Justiniani, an. 25. Copronymi, an.6. Constantini filij Ire-

nes, an.3. ejusdem Irenes, Leonem Grammaticum pag.454. Symeonem Logothetam in Theophilo num.17. Nilum monachum lib.1. Epist. 226. Justinianum in Nov. 30. cap.7. §.2. Concilium Nicænum I. pag.37. edit. Labbei, Moschum in Limon. cap.25. Agathiam lib.6. pag.154. 1. edit. &c.

Scholatorum militia, ἢ ἐπιβυδισμῶν vulgariū militiam dignitate superabat, ut est in Novella Constantini Porpyr. αὐτῆς διωκτῆς, &c. αἱ ἢ ἐκ τῆς περιεστῆσαν τῆς ἐπιβυδισμῶν, ἢ ὀλίγον ὑποβυδισμῶν ἐν ἀξίωμασι, τὴν σχολαρίων πρὸς ἐπιβυδισμῶν, &c. & in Novella Basilij Porphyrog. de præscript. 40. annor. ubi de Romano Lacapeno: ὅτι ἢ αὐτῆς τῆς σχολαρίων ἀξίωμασι. Id est, potentibus viris hos accensit. Vide lib.6. Basil. tit.1. §.33. Vita S. Nicolai Studitæ pag.920. ἐν τῇ ἢ Σχολαρίων ἐπιβυδισμῶν κασιδιῶν.

ΣΧΟΛΑΖΟΥΣΑ ἐκκλησία, Σχολάζων ἐπίσκοπος, vacans Ecclesia, vacans Episcopium. Zonaras ad Canon. 16. Concilij Antiocheni: Σχολάζων ἐστὶν ἐπίσκοπος ὁ μὴ ἔχων ἐκκλησίαν, ἢ ὑπὸ ἑαυτῶν κρατυρῶν, ἢ ὑπὸ τῆς λαοῦ ἢ πάσης ἐν ἢ ἐκκλησίᾳ μὴ διεχθῆς, καὶ αὐτὸ δύνῃσι οἰσίῃ, ἀλλ' ἀποχθῆται ἢ λαῶν. Σχολάζουσα δὲ ἐστὶν ἐκκλησία, ἢ μὴ ἔχουσα ἐπίσκοπον. Vide ἐπίσκοπος.

ΣΧΟΛΑΡΙΚΙΟΝ, Inauris. Lexicon MS. Cyrilli, & Glossæ MSS. ex Cod. Reg.201. ἐστὶν ἰατρικῶν σχολαρίων. Suidas in Etymologico: ἰατρικῶν, τὰ ἐστὶν, ὁ ἢ σχολαρίων. Lexicon MS. ex Cod.Reg.1843. & Moschopulus: ἐστὶν, ἰατρικῶν ἰατρικῶν, ὅτι τὸ κοινῶς σχολαρίων, αἱ σχολαρίων. Synopsis legum MS. ex Cod. Colberteo: ἰατρικῶν κλίμας ὑπὸ τῆς κλίμας ἐστὶν ἐκ τῆς κλίμας. Ubi ibi in margine scriptum, σχολαρίων. Constantinus de Adm. Imp. cap.50. extr. ἀποκαλοῦσιν καὶ τεταρτῆς δέρας, καὶ πάλῃ ζυγῶν τὰ σχολαρίων, ἢ ἰατρικῶν τὸ ἀνάγκαστον, καὶ διεχθῆς ἀσίμα, &c. Nicetas Græcobarb. in Alexio lib.1. n.8. ἰατρικῶν ἢ ἰατρικῶν, καὶ σχολαρίων φορέσει. Ubi Cod. edit. ἰατρικῶν ἰατρικῶν ἰατρικῶν καὶ σολομάτων. Nicolaus Lucanus in Iiade Barbarograc. n.

Κ' ἴθαδε σχολαρίων μὴ ἀδελφῶν ἐπιβυδισμῶν Vide Σχολαρίων.

Σχολαρίων, longè alia notione usurpat Geronticon, apud Niconem in Pandicte MS. lib.2. serm.45. διεχθῆς περὶ τινος, ὅτι ὁ ἀδελφῶν Ποιμῶν, καὶ αἱ ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπιβυδισμῶν σχολαρίων, ἢ προσεχέρι δὲ τὸ μὴ ἔχον αὐτῶν ἀποκαλοῦσιν δέρας. καὶ τῆς αὐτῆς ἀγαπῶνς διεχθῆς τῆς πρῶτα αὐτῶν τῆς ἀδελφῶν Ποιμῶν καὶ ἴθαδε λαβὼν παρὰ τῆς τῆς, ὅτι πάλῃ ἐκκλησίαν ὁ ἢ ἀποκαλοῦσιν θίλον τοῖσιν ἴθιν ἢ γέροντι, προσεχέρι δέρας ἔχον ἢ σχολαρίων, καὶ ἴθαδε τὴν καμῶν, καὶ ἴθαδε αὐτῶν. &c.

ΣΧΟΛΑΡΧΑΙ, Professores, in Gloss. Lat. Gr. Σοφισταί, καθῆνται.

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΘΣ, Disertus, Eloquent, Facundus. Zonaras ad Canon.10. Concil. Sardic. καὶ σχολαστικός, τῶν λόγων σχολάζων. Palladius in Hist. Lausica cap.26. ὅτι ὁ Εὐλόγιος σχολαστικός ὑπερβυδισμῶν ἐν τῇ ἐπιβυδισμῶν παρὰ δέρας. Macarius in Homil. 26. αἱ χάρις, ἰαν τῆς ἀπέλθῃ, ὀλίγα γράμματα ὡς, ὅτι αἱ αἱ ἰατρῶν, δεχέρι ὑπὸ αὐτῆς σχολαστικός, ὡς χάρις καὶ αἱ ὀλοῦς, μὴ ἀδελφῶν δέρας αὐτῶν ἢ ἴθιν ὁ τὰ ὀλίγα ὡς γράμματα ἰαν ἀπέλθῃ αἱ πάλῃ. ὅτι αἱ ἰατρῶν καὶ σχολαστικός, ὁ τὸμα παραφανέων αὐτῶν, ὅτι λαβῶν ὡς χάρις γὰρ κρῖνῃ ὑπὸ τῆς σχολαστικός. Vide Synesium Epist. 105.

Σχολαστικοί præterea interdum appellati Gentiles, respectu Christianorum ὑπὸ φιλοδημίας λόγων κομπαζόντες, ut est apud Sözomenum lib.1. c.8. Colloquium

Joviani Imp. cum Arianis, tom.2. operum S. Athanasij pag.29. ἱστῆρις τις σχολαστικὴ Παλαιᾶς ἔστι, Καθηγορίαν ἔχει κατ' Ἀθανασίου ὁ βασιλεὺς ἔπει, καὶ εὐτὶ κατόν ἔχει πρὸς χριστιανὸς, Ἐλλω ἄν; ita paulo supra simili sensu hæc vox usurpatur.

Σχολαστικὴ, *Advocatus*. Synodus Sardicenis Can. 10. ἄσι ἰάν τις πλάσιος, ἢ σχολαστικὸς ἐσπὶ τῆ ἀγορᾶς ἀξιότο ἰπίσκοπος γίνεσθαι, &c. Eadem habentur in Synodo VIII. Constantinopolit. Codex Canonum Ecclesie Africanæ cap.97. αἰτήσεων δὲ τῆ ἐξουσίας τοῦ βασιλέως, ὡς δεδωκεν ἀδοῦναι τῆ κατὰ δέουσαν ἐκείνου σχολαστικὸς, ἢ τινος αὐτὸ τῆτο τὸ λατὴρρημα τῆ ἐκείνου τὰ πράγματα ἐπιβέβημα ἔχουσιν, &c. Macarius Homil. 15. pag.215. ἀπίχθη πρὸς τὴν σχολῆν τῆ γραμμάτων, καὶ ἔτι πάλιν ἐκεί ὡς ἰσχυρὸς ἐξ ἀρχαῖος ἔτα ὄταν γῆνη σχολαστικὸς, ὡς τῆ δουλόγυι ἀρχαῖος καὶ ἰσχυρὸς ἔτα πάλιν ὄταν ἐκεί γῆνη πρῶτος, τότε τῆ ἰσχυρὸς, &c. Nilus Monach. lib. 1. Epist. 76. ad Ruffinum Scholasticum: ἔπ' σου τοῖς νόμοις τοῖς δημοσίοις καὶ τὴν θόαν μεταχειρίση γραφῶν, ὅτις ἄν πολυμαθίας ὑπάρχο τιμῆριον, &c. Habentur apud eundem Nilum complures Epistolæ scriptæ ejusmodi Scholasticis, ut & apud Synesium Epist. 155. 156. Adde Epist. 105. extr. Theophanes an. 23. Theodosij Jun. ἐντίβηις τις σχολαστικὸς τῆ βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως. Ubi Cedrenus pag. 338. habet σχολαστικὸς τῆ βασιλίδος. Sed legendum βασιλίδος, de qua copiosè egimus in Constantinopoli Christiana lib. 1. Extat apud S. Marcum Eremitam, ejusdem ἀντίβηλι πρὸς σχολαστικόν, qui mox τις τῆ ἐν λόγῳ διαφανῶν. & alibi nudè διαφανῶς dicitur: ita hanc vocem usurpant præterea Leontius de Sphæra Arati init. Zacharias Episcopus Mitylen. in lib. de mundi opificio, initio, Suidas in Agathia, &c. Apud Photium Cod. 75. Joannes Patr. Constantinop. qui vixit sub Justino Jun. dicitur σχολαστικόν. Vide Gloss. med. Lat. in Scholasticum.

ΣΧΟΛΕΩΣ, seu σχολαίως, *Lentè*. Typicum S. Sabæ c.2. ἔτα ἀπίχθη ἔκρηι τὰς βαρίας σχολαίως. Cap. 5. ἄς τῆ ἄρσεν κρέα ὁ καθόλου τὰς βαρίας πρῶτον σχολαίως, ἄχρι τῆ γ. Vide Auctorem Etymologici in Σχολή.

ΣΧΟΛΗ, *Festum, Festivitas, Ἑσπέρη, Μεγάλας σχολῆς, Διηποτικαὶ ἑσπέραι, Fæsta mobilia, Dominica.*

ΣΧΟΛΗ, *Fel, χαλι.*

ΣΧΟΛΙΟΓΡΑΦΕΪΝ, apud Eusebium lib. 6. cap. 25. est brevibus scholiis illustrare, quod fit cum obscuras voces aliis vocibus magis usitatis explicamus. Ita Hentius Valesius. Auctor Etymologici: σχολίων ἄρση ὅστ' ἐστὶ σχολίων παραθήσθαι πρὸς σαφισίφραν ἰερωλείας τῆ δυσνοήτων ῥημάτων. Constantinus Porph. lib. 1. de Themat. cap. 17. καθὼς φασιν αἱ τῆ ὀμιρων σχολιασάντες. Ubi Cod. Reg. σχολιογραφεύσαντες. Vetus præfixi Joan. Tzetze Scholiis in Hesiodum in edit. Basileensi, de eodem Tzetze:

Τὴν Ἀσκραϊκῶν ἡμερῶν ταύτῃ βίβλον

Σχολιογραφῶν, ἐκ τοῦ καθάρτου.

Σχολικὴ αὐτῶν, inscribitur liber Arethæ in Apocalypsin.

ΣΧΟΛΙΟΝ, *Scholia*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1078. λογῶν, τὸ μαλῶν, καὶ τὸ σχολῶν. Alibi: μνησῶν, τὸ σχολῶν. Lexicon MS. Cyrilli: διδασκαλῶν, παιδῶν, καὶ τὸ σχολῶν. Historia de Judæo Constantinop. ex Cod. Reg. 973. τῆ ἔτι ἴδη αὐτῆ παρίδουσι ἐν σχολίων μαθησῶν τὰ γράμματ'. Vita MS. S. Symeonis propter Christum Sali: καὶ ἀσχολημῶν ὅστ' ἐστὶ πέρτης, ὅτι πλειονῶν ἔτι τὸ σχολῶν τῆ παιδῶν. Infrà σχολῶν scribitur. Catalogus Offic. M. Eccl. Allatianus, de Didascalo: ἀρατῆ καὶ τὰ σχολία τῆ Ἐπισκοπῆς. Vide Σχολῶν.

ΣΧΟΥΡΝΟΥΚΑ, *Piscis species, cujus meminit Petr. Belonius lib. 1. observ. cap. 53.*

ΣΩΒΑΡΙΟΝ, *Supratium, Abolla*. Achmes Onirocrit. cap. 158. ἢ ἴδου ὅτι φορῆ ἀναβόλιον, ὅτοι οὐβάσιον, δῆρισι γυναικα ἐστὶ τὸ κάλλος, καὶ τὴν πᾶξιν αὐτῆ. Puto leg. σολάριον.

ΣΩΔΟΝΕΣ, in Vita MS. S. Andreæ Sali cap. 22. ubi de Medicis. Vox incertæ notionis.

ΣΩΖΕΙΝ, *Ite, Pergere*. Anonymus de Nuptiis Thefei in prologo:

Λοιπὸν ἄρ' ἄν ἴσῳσι τὴν πόλιν τὴν Ἀθῶνα,

Ἐτὴν φαλακρὴν τῆς ἕδρας μὲ διέφω καὶ μὲ πίνα.

Nicolaus Lucanus in Iliade Græcobarb. lib. 1.

Εἰς τῆ ἰαυτὸ πάλιν ἴσῳσι ἢ ἡ θῆτις τότε.

Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ μὲ ἡμέρας ἴσῳσι ἐς τὴν Ἀντιοχίαν.

Mox:

Ὅ μὲ γὰρ βαρῆσαι, γιὰτι διὸ τῆ ἴσῳσι.

Πᾶς ἰσῳσι φασιν ἰαυτῆ, διὸ τῆ ἰσῳσι.

Rursum:

Ἀπὸ τὴν τὴν ταύταν ἴσῳσι, καὶ τὴν τὴν ἀδουλίαν τε.

Epist. 12. apud Crusium lib. 4. Turcogr. ἴσῳσι μὲ τὴν δωάκιον τῆ ὄν ὡς τὴν πατρίδα μὲ, &c. Vide διὰ σωζαν.

ΣΩΖΟΥΣΑ, *Artemisia*, apud Interpol. Diocor. cap. 534. & Apul. cap. 10.

ΣΩΘΙΑ, *Solida, Interanea, Viscera, Ἐύλη*, pro ἰσῳσι, vel ἰσῳσι. Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 10.

Δόξη πᾶς ἐν τὰ σωθία μὲ, ὁ φῶς ἢ ἡ γῆ τε.

Georgius Contares lib. 3. Hist. Athenar. καὶ τῆτο τὸ μινῶτατον ἐξ ἀδουαμῶντατον παθῶ τῆ φθῶν τὰ μὲν ἔχῳ ἐλεγχῶ δωάκιον ἐὰ τὸ κατὰποσιση, ἀλλὰ τὰ τὸ ἀρῶν τὰ φρῶν τῆ σωθίας μὲσα τὰ σωθία τε. Scribitur etiara σωθία, cum T. ut apud Crusium σωθία, eadem notionè.

ΣΩΚΟΣ, *Laquei species: unde Σοκίωσι, & Σοκίζον, Laqueo irretire; quemadmodum venarij apud Romanos solabant.* Chronicon MS. Georgij Hamartoli in Theodosio Juniore: ἀρῶν τῆ Πύργῳ ἡρμικῆ δρομῶν τῆ Γετόθου διέξιν πλαγιασθῆς, ἰσῳσι αὐτῆ τῆ Γετόθῳ ἰδῶ, καὶ φῶν ἐκ τῆ ἴσῳσι κατὰλαζῶν αὐτῆκα ἴσῳσι. Theophanes an. 12. Justiniani: καὶ ἐπ' ἰσῳσι αὐτῆ μὲ γὰρ, ὑπὸ τῆ αὐτῆ ἄλλοι Βουλγᾶροι, καὶ ἰσῳσι αὐτῆ φῶν, Κωνσταντῶν καὶ τῆ ἑσῳσι καὶ Γετόθῳ. καὶ ὁ μὲν Γετόθῳ μὲ τῆ παραμυρία αὐτῆ κόψῳς τῆ ὄν, ἰσῳσι. Eudocia Macrembolitissa in Joniis MSS. de Pittaco Mitylinxo: ἐξ φρωμῶντα στρατηγῶν Ἀθῶναιων πολιορῶντα ὑπερ τῆ Σωθῶν μονομαχῶν ἀπίδου, διὰ τῆ πειθαλῶν αὐτῆ.

Σωκαεσι, *Mensura agitaria species: Funiculus, cujus passim mentio in libris sacris.* Hero in Geodesia MS. ὡς ἢ καὶ μῆτρα τὰ δι, δάκτυλος, καὶ δούλος, παλαστῆ, δισκῆ, σπιθαμῆ, πῆξ, πῆξ, βῆμα, ἄρῳσι, σικαεσι, πλέθρον, ἰσῳσι, &c. Infrà: τὸ σικαεσι τῆ σποριμῆ γῆς ἢ ἄρῳσι ἰσῳσι. Vide Οἰρηα.

ΣΩΡΟΣ, in Vita MS. S. Andreæ Sali cap. 23.

ΣΩΛΑΡΙΟΝ, *Solarium*. Suidas in Etymolog. & Glossæ Basilic. Σωλᾶριον, Ἡλιαῖον. Eadem Glossæ: Σωλᾶριον, ἔξῳσι τῆ ἔξῳσι. Lex 12. quæ est Zenonis Imp. Cod. de ædific. privar. ἔτι ἢ δωσῆσι μὲ τὰ καλῶντα σωλᾶρια μὲ τῆ παρῶντα νόμον, μὲ ἐκ μόνον ἔξῳσι τῆ καὶ σωλῶν γῆν. lib. 58. Basilic. tit. 2. cap. 1. ἐξ τὸ ἰσῳσι ἔξῳσι τῆ τῆ τῆ τῆ, καὶ τὸ ποῖσαι σωλᾶριον.

Σωλᾶριον, *Tributum quod pro solo pendebant qui in publico ædificassent.* Eadem Basilica: ἢ ἢ μὲ βλάστη τὸ πῆθῶν, φῶν ἰσῳσι αὐτῆ, ὁ λῆγῆ δὲ τῆ ἰσῳσι σωλᾶριον.

ΣΩΛΕΑΣ, *Solia*, Pars templi quæ Bemati obversatur

versatur, quæ uno aut altero gradu ædis sacræ pavimento eductior est: cujusmodi est solea ædis Sophianæ etiamnum binis gradibus inter utramque pillam orientalem elevatior, uti scribit Gelotius in Descriptione ejusdem ædis, quam ex Ichnographia nostra, suppresso nostro nomine, adornavit, pag. 147. ubi tradit hos gradus Turcos versus Koble, seu Mahumetanorum altare, postmodum obliquè detorsisse. Lexicon MS. Cyrilli: *σαλαῖα*, τὸ τῆς διασκευῆς καθέστη, ἢ τῆς ἱερῆς σαλαῖα, quia scilicet in solea erat Cancellus Bernatis. Theophanes an. 27. Copronymi: ἐπίλασον ἢ αὐτὸς ἢ φορεῖν βασυχθλυῖαι, ἐπιπλάσσοντα καθίστασιν ἐν τῇ ἑλλάδι τὸ μεγάλης ἐκκλησίας, &c. Georgius Monachus in Leone Armenio num. 21. εἴ τι θῆος κείνης, ἐξ ἢ αἱ Σαλαῖαι αἱ καλῆμεναι, αἱ τὸ σὺβασίον τῆς ἱερῆς διασχεζέουσι θυσιαστηρίον. Leo Grammaticus in Leone Philosopho pag. 481. & Symeon Logotheta num. 11. τῆς βασιλικῆς ἀπειλοῦσιν ἢ αἰώνιον μῦθον, ἐξ ἢ πρεσβυτέρῳ, ὅτι ἄλλου πλείων τῆς ἑλλάδος, ἐξελθὼν τι ἐξ ἀμύθου, &c. Georgius Hamartolos in Chron. MS. in Anastasio: ἐξ τῆς βασιλικῆς τῆς σαλαῖας πλεσιόσων, &c. Ita apud Georgium Monach. in Theophilo num. 8. Pachymeres lib. 3. cap. 2. τὸ τὴν σῆμα, ἐξ ἀμύθου, ἐξ ἑσουλῶν, ἐξ ἄλλοις βασιλικαῖς ἐξῆδες ἀντιοδόμοι. Euchologium in Ordinatis. Diaconi: ἐξελθόντες δύο διακονῶν ἐκ τῆς ἀγίας βασιλικῆς, λαμβάνουσι τὸ μύθον τῆς χειροτονίας διακονῶν ἑστῶτα ἐν τῇ σαλαῖα. Idem in Ordin. Presbyteri pag. 192. μὴ τὸ πλερωθῆναι τὸ χειροβὸν ὑμῶν, ἔσα) ἐν τῇ ἑλλάδι ὁ μύθον χειροτονίας ἀποσπύρει, ἐξ ἐξαρχόμενοι δύο διακονῶν, λαμβάνουσι αὐτὸ ἐξ ἑκαστῆρος μέρους, ἐξ ἢ φέρουσι αὐτὸ ἀρχὴ τῆς ἀγίας θυρώων. Idem Eucholog. pag. 482. τὴν τῆς σαλαῖας, ἔρχε) ἐν τῇ σαλαῖα, ὅτι ἐν τῇ μέσῃ τῆς σαλαῖας. Demetrius Gemistus MS. de Ordinationib. ὅτι προσηπάτας ἐξ ἢ ὁ δυντορίων τῆς ἱερῆς θυροχόμοι δὲ τῆς θυρώων τῆς διακονίας, προσηδομῶν τῆς ἑπὶ τῆς ἐπιτάξιας, δῆλον δὲ τῆς σαλαῖας, μίχμι αὐτῶν εὐτάσσει ἢ τὰς ἀγίας θυρούς. Σαλαῖα, in Eucholog. pag. 931. Symeon Thessalon. de Sactis Ordinatis. cap. 7. pag. 158. παρακρατῶντι δύο προσηδομῶν δὲ τῆς διζυῖο μύθου τῆς σαλαῖας ἀρχὴ τῆς βασιλικῆς ἔρχε). Alia vide de Solea apud Allatium in syntagmate de eadem Solea to. 2. Symmictor. & nostram Constantinopolim Christ. lib. 3. sect. 73. ubi docuimus Clericos & Pfaltas seu Cantores extra Bema constituisse. Proinde ea videtur ædis sacræ pars, de qua loquitur S. Athanasius lib. de Synodo Ariminensi pag. 887. ἐπιθερεῖν ἢ ἐπὶ τὴν μέσην αὐτῆς τῆς παύλας τελομαρῆς, ἐξ ἢ τῆς κληρικῶν τῶν καθεδρῶν, ἀνεγίνετο τὰ σιωτάματῶν. Vide Tabellam I. & II. ex his quæ initio hujusce operis delineantur.

Σ Ω Λ Η Ν Α Ρ Ι Ο Ν, Tubus, Tubulus, Σουλῶ. Lexicon MS. Cyrilli: ὄχιδω, ῥήμαξ, σουλῶν. Glossæ Basilicæ. Τύβυλα, σουλῶν. Suidas: Σουλῶν, τὸ παρὸς ἡμῶν Σουλῶν. Moschopolus: Σουλῶν τὸ σουλῶν. ita etiam in Epimeristis MSS. Herodiani. Hero Alexandrin. in Pneumaticis MSS. ἐπὶ τῆς ὕδατος ἰσχυρῶν λεβητῶν, τὸ δ' ἔχον ὄρθον σουλῶν, &c. Utitur ibi non semel. Alexander Trallianus lib. 11. cap. ult. ἐξ ἐδύτας ἐκ νύρα γράντι, εἶτε ἑμῶν τῆς πετάλων σουλῶν κατὰς. Inf. 2. ἐξ ποπίσας σουλῶν, κατὰς. Harmenopolus lib. 2. tit. 4. §. 95. ἰάν τις ἦν) ἄλλα ὑπαλλογῆς ὄρῃων ἐξ ἢ σουλῶν τῆς καθῆριον, &c. Malaxus in Hist. Patr. pag. 152. αἶμα δὲ τὸ σῶμα αὐτῶν, ἐξ κατὰ δὲ τὸ πῶτον τῆς ἐτῆρας καθὼς τὸ ἑρὸ δὲ τὸ σουλῶν. Damascenus Studita ferm. 30. de Cisterna: δαί τι ἔχειν πύλα καμάρας, ἐξ πύλα σουλῶν, &c. Vide Georgium Contarem in Hist. Athenar. pag. 149.

Σουλῶν, apud Tacticos maxime sumitur pro sagittarum theca, in modum tubuli confecta. Leo cap. 5. §. 4. σουλῶν μὴ μικρῶν σαρῶν, ἐξ ἢ κούρων

αὐτῶν & cap. 6. num. 26. σουλῶν ἐξ ἢ μὴ μικρῶν σαρῶν, κούρων μικρῶν, ἀπὸ τῆς ἐπὶ πολὺ διασκευῆς ῥήτων δὲ τῆς τοξομῆς. Similia habent Constantinus in Tact. pag. 11. 19. & Mauricius lib. 12. Strateg. cap. 4. Pigafetta in notis Italicis ad Leonem pag. 64. *Che cosa siano σουλῶν, cioè solinari, veramente in fino adhora non ho potuto sapere: mà secondo il giudicio di dotti Greci, è una maniera di ferro da porre nelle lunate facite che non si possa cavare piu della carne, ò rigittare contra l'aversario, &c.*

Σουλῶν, idem quod Σουλῶν, Tubus. Damascenus Studita Homil. 18. ὅτι τὰ κάμυσι σουλῶν μαγάλα, ἐξ ἢ τὰ σαρῶν τῶν γλῶσσῶν, ἵππετα τὰ χύσων τὰ σουλῶν, τὰ ἐρχε) τὸ ἑρὸν αἰ τὸ μετασῆρον. Utitur rursum Homil. 31.

Σ Ω Λ Η Ν Α Τ Ο Σ. Cedrenus an. 1. Tiberij Thracis: ἤνδριον ἢ ἰσπικὸν ἠμορῶν, ἐξ ἢ τῆς Μιρῶν ὀφίτων σαλαῖς σουλῶν τὰς δὲ βλατιύδεις, ἐξ ἢ χλαμύδας παραπομῆς τῆς βασιλικῆς, ἴπασσι ταύτας, &c. Imbricatam vertit Xylander, quæ scilicet sua amplitudine σουλῶν, tubulorum, vel imbricum figuram demissæ conficiunt. Verùm hac voce aliud significari indicat Anonymus de Templo S. Sophiæ pag. 259. ἀριθμὸς τῆς ἱερῆς σαλαῖας σαλαῖς μίαι ἐδύτας δὲ λίθων σουλῶν τῶν &c. Ubi Combefisus *interulas, vaginaeque tubi in morem lapillis interstitæ* vertit. Atqui ἐδύ) non sunt interulæ, sed altatis pepala, vel etiam ædium factatum aulæ, uti in hac voce observamus. Goarus censet *σουλῶν* dici vestes multifido tenuiolarum textilium ordine variegatas: dicitur scilicet, vel obliquis interdum canaliculis distinctas. Manuel Malaxus in Chron. MS. eadem ex Anonymo enarrans pag. 500. ita habet: ἵκαμι δὲ ὁ βασιλεὺς ἱερὰ σαλαῖα τῆς ἱερῆς, — ἐξ ἢ σῆματα, ἣν τὸν τιμπλά τῆς δάδα ἐπὶ τῆς σαλαῖας ἰμῶ σαρῶν τῆς ἱερῆς ἑκάστῃ σαλαῖα, ἑλλῶν τῆς σαλαῖας, πόρφυρα, ἐξ ἢ αἶρας χροσῶν δὲ λίθων μαγάρων χιλιῶν γ'. Vide Gisbertum Cuperum in Apotheosi Homeri pagina 190.

Σ Ω Λ Ι Ν Α. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Μίαι τῆς ἀλλοῦ, δισποτῶ, ἄλλοι, ἐξ τὰς σαλαῖας. Vide in Περιφορῶν.

Σ Ω Μ Α. Homo, Persona. Eclogæ legum Mosis: ἐξ ἢ ἰλιθῆρα κλοπόντων σῶματῶν, ἐξ ἢ κλοπόντων σῶματα, ἐξ ἢ πικροπόντων. Ibid. ἐξ ἢ ἀγοράζουσιν ἰλιθῆρον σῶμα. Mauricius lib. 7. Strateg. cap. 1. ἄλλο τῆς ἱερῆς τοξομῆς ἀρχόντες προσηδομῶν τὰ κούρῆρα, ἐξ ἀναπλερῶν τὰ λαπῶντα σῶματα. Sozomenus lib. 1. Hist. cap. 9. καθέτι ἐπὶ πολλῶν τῶν τῶν ἵππων ὑποθαλάσσις τὰ σῶματα ἐν ἑσουλῶν πολίμας. Quæ sic vertit Epiphanius Scholasticus: Quia non multum ante hos leges plurimos in civilibus bellis amiserant.

Σῶματῶν, τὰ δῶλα σῶματῶν, Mancipia. Vox veteribus nota, & à recentioribus etiam usurpata, de qua Mauillacus & Hentic. Valesius ad Harpocrationem pag. 258. Theophanes an. 8. Nicephori Generalis: τὸς ἐκ πάσων ἢ παλίων κλοπομῶσας διακρίνας, ἐκ τῆς αὐτῆς γόνου ἑοσι, ἑσουλῶν τῆς δημοσίης τὴς πίνιας, ἐξ τὴν ἑσουλῶν ἑσουλῶν τῆς αἰκῆς αἰκῆς ἀνά δύο νομισματα τελεσῶν ἵπταξεν. Idem an. 4. Tiberij: ὁ ἢ βασιλεὺς ἀγοράσας σῶματα ἰδιωτῶν, καθῆσσι ἐστῶμα ἢς ἑσουλῶν ἑσουλῶν, &c. Constantinus Porph. in Basilio num. 62. edit. Combef. ἐξ πολλὰ σῶματα λαμβάνων ἀρχομῶν. Adde num. 76. Ita Leo in Tact. cap. 16. §. 10. Cedrenus pag. 394. & alij. Vide Stockium ad Atrianum in Periplo matris Erythræ pag. 23.

Σῶματῶν, Mancipiorum manones. Codinus in Orig. Constantinopol. num. 57. ἐξ ἀποστῆρῶν οἱ

σωμασπορίῳ ἐκάσταν παρατάσαν τὰ ἀικτιὰ ἔχοντα. Plutarcho, Straboni, & aliis σωμασποροὶ dicuntur, ut & in Basilic. lib. 2. tit. de verbor. signific. cap. 107. in Gloss. Gr. Lat. &c. Suidas, ἄνδραποδοπάλας, ὁ σωμασπορός. Vide Arremidorum lib. 3. cap. 17. σωμασπορῶν, apud Strabon. lib. 14.

Αἰσίτωμον. Zacharias Papa lib. 3. dialog. cap. 1. ἰδὲ τὸ ἀΐθρων τῶν τῶν ἄϊσίτωμον ὑπὲρ αὐτὸ παράχου. Ubi Gregorius M. *Ecce hunc hominem pro eo vicarium praebeo.* Servum scilicet pro servo.

ΣΩΜΑ, *Corpus, Codex, Liber compactus*, qua voce usus est Cicero in Epist. ad Atticum. Concil. VI. Oecumenicum aet. 10. λαβὼν ὁ Πίπτος — τὸ αὐθιγὸν βιβλίον τὸ ἐκ τοῦ βιβλίου ὑπάρχον τὸ ἐκ τῶν ἀγωνιτῆτων μεγάλης ἐκκλησίας ἐν σῶματι ἀγρυμνῶνον. Αἰ. 14. ἀπόστολος τὰ αὐτὰ δύο ἐν σῶματι βιβλία, καὶ τὸ χαρτῶον ἀλιτάριον τὸ ἰερόμακρον πραξίως συμφουῦτα μὲν αὐτοῦ, &c. Ubi σῶμα & ἀλιτάριον opponuntur: aliud enim est *Codex compactus*, quem σῶμα vocant, aliud *voluptas*, quod ἀλιτάριον. Occurrit pluries in hoc Concilio. Vide Salmasium ad Hist. Aug. & ad Solinum.

Σωματίον, in Glossis Gr. Lat. *Membrana & Corpus*, exponitur, id est *membranam Codex*, uti censet Salmasius de Modo usurar. pag. 405. Glossæ Lat. Gr. *Membrana*, διφθέρα, *Σωματίον*. Epistola Constantini M. apud Theodorum lib. 1. Hist. Eccl. cap. 16. *ἡρώσι τῶν κατιφῶν διαλύσει τῶν τῶν σῶσι, ὅπως ἀνὰ πειθίκοις σωματίον ἐν διφθέρα ἐγκατασκευῆσαι ἐπιστάτωσιν ἐν τῇ πρὸς πλὴν ἄρστην ἐπαρκεύμεθα, &c.* S. Basilius in Epist. 395. τὸ σῶμα τὸ πνεύματος βιβλίον γεγραπταὶ μὲν ἡμῶν καὶ ἱεράρα, ὡς αὐτοὶ εἶδες ἀποστολῆσαι ἐν χαρτῇ γεγραμμένον ἐκλύσει μὲν αὐτὸ μετ' ἡμῶν ἀλιτάρια, ἐπιτίθει σῶμα τὸ ἱερόμακρον ἐν ἐπιτολῆς ἔχει ἐν σωματίον γεγραμμένα. Macarius in Homil. 26. pag. 340. ὡς περ σωματίον γεγραμμένον ἔστι, διαφόρος θελήτας ἱεραφίας, πάλιν ἀπολαφίας δέχου τὸ σωματίον πᾶσιν γεγραμμένα.

Σωματίον, *Corporinum*, in Gloss. S. Benedicti, cap. de Laneis.

Σώματα, ἔστιν ἡ σῶσις, καλῶς γε γεγραμμένων. Ita Glossæ Chymicæ MSS.

ΣΩΜΑΤΕΪΟΝ, *Corpus, Collegium*, lib. 2. Basilic. tit. 5. cap. 17. πραξιατικῶς ἡ θᾶς τύπος μὲν ἐκφρασίῳ πρὸς ἰδιωτικῶν τῶν ἰδιωτικῶν πράγμασιν ἐπισημαίνεται, ἀλλὰ μόνον πρὸς σωματίον, ἡ ἴτιον εἶδημα, ἡ πόλις, ἡ ἐπαρχία, &c. Adde cap. 8. lib. 7. tit. 8. cap. 11. tit. 11. cap. 20. Biblioth. Juris Canonici pag. 129. &c.

Σωματίον. Scholiast. Basilic. lib. 7. pag. 139. πραξιατικῶν τύπων, πρὸς σωματίον ἡ εἶδημα, ἡ πόλις, ἡ ἐπαρχία.

ΣΩΜΑΤΙΚΟΣ ἄρτος, *Corporale juramentum*, apud Harmenopol. lib. 1. tit. 3. §. 22. Σωματικῶς ἐπιμαρτυρεῖται, *corporaliter jurare*, lib. 1. tit. 1. §. 17. Σωματικῶς λέγουσιν, eadem notionem, in Concilio Trullano aet. 14. pag. 996. Vide Gloss. med. Lat. in *Juramentum corporale*.

Σωματικὸν ἀμαρτήριον. Vide in Ψυχικὸν ἀμαρτήριον.

ΣΩΜΑ, *Summa*, seu *quantitas pecunie*. Rationale peræquatorum Alexij Comneni Imp. MS. καὶ γράφει ἐν τῇ δόσει αἶμα τὸ τελῶν ἡ χυρῶν, ὅπως ὅμοι 11. β. (id est νομισμάτα ἑκατὸ) διαίρετον, μυριασίων ἑκατὸ, ἴσων 11. γ. (id est νομισμάτα τρία) ἕξαπολλοὺν μυριασίων 11. β. (νομισμάτῳ ἡμισυ.) σικκῶν 11. γ. καὶ ἑλατικὸν νομισμάτῳ 11. ὁμοῦ σὺν διαίρετον ἕξαπολλοῦ, τῇ σικκῶν, καὶ τῶν ἕξαπολλοῦ νομισμάτα ἑκατὸ διαίρετα, ἠεὶ τὰ δὲ δεικνῶν.

ΣΩΝΕΙΝ, *Salvare, servare, sufficere, suggerere*, Σῶσον, Σῶσον. Glossæ Græcobarb. *σῶσον, ἐλευθῆσαι, σωσέναι, ἐλευθῆραίνεαι. Σῶσαι, Sufficere, ἰσοπεποιθῆσαι*, apud Crusium pag. 208. Theodosius Zygomal. Themato Epist. 46. apud eundem: ἀλλὰ ἀνὰ ἰσὺν ἡσὺν γίγνηται, καὶ τὰ ἕξαπολλοῦ, καὶ ἡ καλῶς μαῖα αὐτῶν, αἰνῶτα μᾶς ἐν τῷτο,

Fr. Richardus in Clypeo Fidei part. 1. pag. 323. *σῶσον τὰ κακά, ὅτι εἶμι τὸ ἀμαρτίας μας, μᾶς ἐπλάσσωσεν, &c.*

Ἀποσιῶν, *Pervenire*, ἑρριχθῶς, παρῖς, εἶμι. Vide Σῶσον.

ΣΩΠΛΩΝ, & *Σωπαιον*, pro *Σωπαιον, Silere, Σωπῶν*. Glossæ Græcobarb. *σωπῆ, μελλῶναι, Σωπῶναι*. Anonymus de Amorib. Callimachi & Chrysothoes.

Σῶπα τὸ λέγει, Βασιλῶν, ἀπάφθι μὴ μεμῆρα.

Anonymus de Nuptiis Thesei:

Ἄφθι ἄν ἵταυσι ὁ θεὸς, καὶ εἴταυσι τὸς λόγους.

ΣΩΠΛΑΔΙΟΝ. Vide in Σωπιδιον.

ΣΩΡΑΝΘΙΣ, *Solastrium*, Ἀθηναίς, apud Interpol. Dioscor. cap. 559.

ΣΩΡΕΥΓΕΙΝ, *Cumulare, Σωρεύειν, σωρεύειν*, in Gloss. Græcobarb.

ΣΩΣΑΝΔΡΟΝ, *Delphinium*, apud Interpolat. Dioscor. cap. 489.

ΣΩΣΤΟΣ, *Integer, plenus, saluus*. Historia MS. Belisarii:

Καὶ τῆς ἡμέρας ἔταυσε εὐσᾶς πικραμένης,

Μὴ τε φαζῖν καὶ πολὺ μὴ τε ὑπὲρ προσφάσων.

Stephanus Sachlees in Monitis MSS.

Ἐὺ ἔχε ἔλασε εὐσᾶ, πάντα ἐν τα πιδίξια.

Vide Fr. Richardum in Clypeo fidei part. 1. pag. 379. & alibi.

ΣΩΣΑΝΙΟΝ. Vide in Σῶσον.

ΣΩΤΗΡΑΣ, *Servator, Sator*, in Corona pretiosa.

ΣΩΤΗΡΙΑ, *Latrinx*. Ita appellabantur Smytnæ latrinæ publicæ, in quas habentur Agathiæ & aliorum epigrammata lib. 4. Anthol. cap. 28. pag. 371. 372. cum hoc lemmate, *ὡς σωτήρια ἐν Σμύρῃ*. Constantinus Acropolita in sermone de S. Joanne Damasc. num. 48. ἄλλω πλὴν λαίφρον περιούγιον, καὶ τὰ τὸ οἰκιδιον, ἃ δὲ καλῶντο σωτήρια, ἀποστάτη τὰ λύματα. Ubi Joannes Hierosol. Patr. num. 30. πᾶσιν διὰ τὸν πλὴν τὸ λαίφρον περιούγιον, καὶ δὲ ἑαυτὸν ἐκποθῆσαι τὰ ἐν τῇ ἀλλάξει τὸ μοναχῶν τὸ ρησιματίον οἰκιδια. Neque aliter hanc vocem usurpat Suidas: Ἄφθρον, δὲ τὸ ἱερόν ἱεραῖ γῶ λόγῳ καὶ εἰς αἴσθησιν Σελάρια, σωτήρια. Rursum: ἱεραῖ λόγῳ καὶ αἰ εἰς αἴσθησιν, εἰς αἴσθησιν, σωτήρια. Ubi Phavorinus: ἱεραῖ λόγῳ καὶ αἰ εἰς αἴσθησιν, καὶ εἰς αἴσθησιν σωτήρια. Quo loco vox σωτήρια effertur ut apud Acropolitam. Idem Suidas alibi: εἰς αἴσθησιν, εἰς αἴσθησιν, σωτήρια, ἱεραῖ. Idem Phavorinus: Ἄφθρον, εἰς αἴσθησιν, σωτήρια, ἀπολαφία. Atque hinc omnino lucem accipit Suidas. At

ΣΩΤΗΡΙΑ, aliud sonat apud Tacticos, *scilicet equestrum*. Constantinus in Tacticis pag. 15. *σικκῶσων καὶ αἰ κοιλίας αὐτῶν (ἴστων) εἰς μνηστῶν ἀποκρημασμάτων δὲ τὸ ἀφίλτρων τὸ σωτήριον*. Ubi Leo Imp. cap. 6. num. 8. *εἰς μνηστῶν ἀποκρημασμάτων, δὲ τὸ λέγουσιν ἀφίλτρων τὸ εἶλας*. Idem Constantinus infra: *κριμάσει καὶ τὸ τοῖστων τζικῶν μὲν θρησκῶν διημῶνισιν αἰ πλὴν σωτήριον*.

ΣΩΤΗΡΙΚΙΟΣ, *Moneta Constantini M. in qua expressa Labari, vel S. Crucis figura, quam σωτήριον Eusebius in orat. de laudibus Constant. c. 9. seu ut Codd. MSS. præferunt, σωτήριον ἐμαῶν*, Synodus vero Trullana Can. 73. τὸ ζωντῶν σῶσον σωτήριον vocant. Anonymus de Antiq. Constantinopol. ἐν οἷς καὶ χαρακτῆρὸς βασιλικὸν ἐκτελείναι ἡ ληγομένη σωτήρια καὶ χίλιον κολλῶμα. Vide quæ de hac moneta diximus in Dissertat. de Inferioribus ævi Imperij Numismatibus n. 26.

ΣΩΤΙΚΑ, *Socia*. Vide in Σωιδία.

ΣΩΦΟΒΙΑ, *Agyptiis, Rubia*, ἱεροσύβασ, apud Interpol. Dioscor. c. 566.

T.

ΑΒΕΛΛΑΙΣ, Vari, ἰουδοί, ἀναί.

ΤΑΒΕΛΛΑΡΙΟΣ, Tabellarium, in Glossis Basil. ὁ ἐστίν ἡ γράφων, τὰ βιβλία γδ ἡ σελ. Palladius in Vita Chrysostomi pag. 27. καὶ Εὐσταθίου Κορίνθου ἐν Ταβηλαρίῳ.

ΤΑΒΕΛΛΑΙΩΝ, Tabel-

lio, Suidae, ὁ τὰ τ' ὁλίως γράφων συμβόλιον. Hisce addunt Glossae Basilic. ὁ πρὸς τοῦ πολλοῦ Νομιστὴς λογισμῶν, ἀπὸ τῆς ἰσχυρῆς τὰ τ' πολιτῶν γραμματῆα, ἵκασιν αὐτῶν εἰσὶν ἐπισημαζίζων γραμμασι. Quae postrema verba sunt Procopij in Historia arcana pag. 124. 1. edit. ἡλικα ὁ Μαμμωνιὸς περιῶν, δόξωσι πολλῶν ἐπὶ τῆ ἀλλοτρίᾳ καὶ τῆ ἄλλῃ φιλίᾳ ἔχων, ἀπὸ τῆς ἰσχυρῆς τὰ τ' πολιτῶν γραμματῆα, ἵκασιν εἰσὶν ἐπισημαζίζων γραμμασι, ὑπερ Ταβηλλίων καλοῦσι Ρωμαῖοι. Eadem verba laudat Suidas in Πρῶτῳ. Nicetas in Isaacio lib. 2. num. 6. βασιλεὺς ἡ χολοθεῖς, αὐτῶν μὲν τ' Κρητῶν τ' Πάρι, ταβηλλίως ἀπίσταν ὄψιδας. Occurrit apud IC. non semel. Glossae juris MSS. ταβηλλίων ταβηλαρίον.

ΤΑΒΕΡΝΑ, Taberna. Lexicon MS. Cyrilli: Ταβερῶν, παροδοχίων. Glossae MSS. ex Cod. Reg. 202. ταβερῶν, καπηλίων. Glossae Basilic. ταβέρνα, ἰργαστήριον. S. Lucas Act. cap. 28. ἐξῆλθον εἰς ἀπάλησον ἡμῶν ἀρχιε Ἀππίου φέρου, καὶ τριῶν ταβερῶν. Ab eo Euthalius de Peregrinat. S. Pauli: ἀκαθῆν ἀπῆλθον εἰς Ρώμην ἀπαρτεσάντων αὐτῶν τ' ἀδελφῶν εἰς Ἀππίου φέρου, καὶ Τριῶν ταβερῶν. Ubi Theophylactus cap. 28. τὸ ἡ τ' ταβερῶν, παροδοχίων τῶν, ἡ καπηλίων ἡσῶν αἰσῶν, τῆ τ' Ρωμαίων φωνῆ ὅταν ὀνομαζομένη. Scævola in l. 34. de Pignorib. & Hypoth. οἶδας γδ ἀκριβῶς, ὅτι καὶ ἡ ταβέρνα, καὶ οἱ δύναι μὲν ἔστιν καὶ ἡσῶν.

Ταβερῶν. Lexicon MS. adespoton, & Suidas: ταβέρνια, καπηλῆα, παροδοχῆα. Pseudo-Eustochius in Vita S. Eufignij: καὶ κατέλυσαν ἡμῶν ἀκαθῶν ἐν τῷ παροδοχίῳ πρὸς τῶν Ἑλλήνων προσήσαντες ὅν τῶν ἰσχυρῶν αὐτῶν ἡσῶν τ' ταβερῶν, καὶ ἀσπιδόθῆς ἔστω, &c.

Ταβερῶν. Glossae MSS. ex Cod. Reg. 930. ταβερῆα, καπηλῆα.

Ταβερῶν, Tabernarium, Caupo. Theodotus Prodromus in Lexico: Ταβερῶν, οἱ κάπηλοι.

Ταβερῶν, eadem notione. Ταβερῶν, Tabernaria, Cauponis uxor, apud Pottium. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morez:

Διὰ τὴν ἰσχυρῆν πολλὰ, δῶτε τῷ ταβερῶν, Ἐπάρατι πολλῶν κρασῶν, καὶ πίνετε μετ' αὐτῶν.

ΤΑΒΛΑ, Tabula lusoria. Suidas: τὰ βιβλία, ὄνομα παιδιῶν. Glossae Gr. Lat. τὰ βιβλία, Tabula. Rursum: Μοιχῶν, ἐν τὰ βιβλία. Apollonius contra Cataphrygas, apud Eusebium lib. 5. Hist. Eccl. cap. 18. ἀπὸ μοι, βία τῆς; πρὸς τῶν σιβίξῆς; πρὸς τῶν φιλοκαρμῶν; πρὸς τῶν τὰ βιβλία καὶ κύβου παίξων; Ex eo Sophronius in versione libri S. Hieron. de Scripioribus Eccles. in Apollonio: τὰ βιβλία ἐ βολίως παίξων.

Ταβλῶν, idem quod ταβλα. Vita MS. S. Symeonis Sali: ἰσχυρῆς τὰ ταβλία τ' πλακιστῶν. Nicetas in Isaacio & Alexio num. 3. ex Cod. Barbarogr. καὶ δῶν ἡμῶν πολλὰ καὶ ἰσχυρῆς τὰ βιβλία καὶ ζῆσι.

Ταβλῶν, Tabula ludere. Hesy chius: Κυβῶσαι, τὰ βιβλία. Glossae Gr. MSS. ex Cod. Reg. 2062. πρὸς τῶν καὶ πινεῖ, τὰ βολία ἐν οἷς ταβλίζουσι. Glossae aliae ex Cod. 930. Πάρασι, Ταβλίζουσι.

Ταβλῶν, ταβλοπαροχῶν, in veteribus Glossis: qui scilicet tabulam lusoriam exhibet, porrigit.

Ταβλοδοχῶν, & Ταυλοδοχῶν, eadem notione, apud Scholiastem Basilic. ad lib. 60. tit. 8. ὁ παρῶν τῶν κατὰ τοῦ βυλοδοχῆ κατὰ τῶν, ταβλοδοχῶν λέγει. Infra, ταυλοδοχῶν scribitur.

Ταβλίση, Dea Aleatorum. Ita dicta per lusum. Palladas in Anthol lib. 2.

Πάσιον μυστῶν ἡ καλλιῶν θῆς θῆς, Σῶν ἡ καλλιῶν ταβλίση λέγει.

Ταβλία, Tabula, Clavi, quibus vestes ornari solebant: Tabula & orbiculi, Anastasio in vitis Pararum non semel Chronicon Alexandrinum pag. 274. in Numa: ἔστ' ὁ Νυμάς, ὁ καὶ Πομπήλιος. Διῆμῶν ἀποδοχῆς ἐν τ' χύρας τ' λογοδοχῶν Πελοποννησίων φορέσαν χλαμύδας ἔχοντες ταβλία ἴσασιν, καθάτιρ οἱ δὲ τ' Ἰσαυρίας χύρας, καὶ τριθῆς τ' σχήματῶν, ἰσχυρῶν σῶν ἐν Ρώμῃ χλαμύδας φορέσαν, τὰς μὲν βασιλικὰς πορφυρὰς ἔχοντες ταβλία χρυσῶν, τὰς ἡ τ' συλλογικῶν καὶ ἄλλων τ' ἐν ἀξίᾳ τῶν ἐσῶν χλαμύδας, σήματῶν τ' βασιλικῶν φορέσαν ταβλία πορφυρὰ ἀξίᾳ δυνάτα Ρωμαίων πολιτῶν, &c. Similia habet Cedrenus pag. 19.

Ταυλία, eadem notione. Idem Chronicon Alexandrinum an. 4. Justiniani, de Lazorum Rege: φορέσαν ἐσῶν Ρωμαίων, καὶ χλαμύδων ἰσοπεριῶν, ἔχων αὐτῶν πορφυρῶν χρυσῶν βασιλικῶν ταυλίᾳ, ἐν τ' ὑπερῶν ἐν μίση σῶσαν ἀλλοτρίᾳ μικρῶν τ' βασιλικῶν χαρακτῶν Ἰουστίνου. Quibus quidem verbis nescio an intelligatur segmentum illud aureum, quod vestibus circa pectus non tam assutum, quam depictum cernitur, in Graecorum imaginibus aliquot: verbi gratiā in vetustissima imagine Theodosij M. Imp. in qua exprimitur Synodus secunda contra Macedonium, in Cod. Reg. S. Gregorij Theologi: praeterea in alio Cod. Reg. ejusdem Sancti Gregorij 2296. fol. 59. in Sancti Cypriani, fol. 194. v. in Sancti Basilij, fol. 409. & in S. Athanasij Imaginibus: in priori vero Cod. in imagine Caesarij, Patris ejusdem Sancti Theologi, quam in nostra Constantinopoli lib. 3. pag. 77. & lib. 4. pag. 125. descripsimus, & in effigie mulieris, quae ad sinistram Consulis stat, in Diptycho Consulari, quod dedimus in Dissertat. de Nomismat. Imperatorum Constantinopolit. cujus quidem moris (nam in aliis similibus ἐσῶν non semel observare licet) rationem nondum sum assecutus: nec scio an eod spectarit Achmes in Onirocriticis c. 258. ἰσχυρῶν τῶν ἐστὶν ἐστὶν ἐν τῷ σῶσιν αὐτῶν ὡς χλαμύδα χρυσῶν, δῶσαν ἐσῶν καὶ σῶσαν καὶ τῶν.

Ταυλίση, Pugillares, in Turcogracia Crusij pag. 208.

Ταυλία, Tabula, Mensa, Tabula lusoria. Corona pretiosa: ταυλίση, Tabula, Σανδῆς. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 12.

Σταῖν ταυλίση ἐκαθίσασιν, ἐλο χερὰ ζεμάτι.

Isaacius Porphyrogenitus, in Characteribus Graecor.

cor. & Trojanor. ubi de Palamede : ὄριστο πλὴ ταύλων, ἔτοι γ' πίνακα τ' παθίον, &c. Cedrenus de eodem Palamede : ὅτι ἐστὶ Παλαμίδης, ὁ καὶ πλὴ ταύλων ἱερών. Ismenius : τῆ λογομένη ταύλα βασιλεὺς ἰδέχθη τὸς δὸν τ' ἰθὺν δουρασί. Agathias lib. 1. Anthol. pag. 87. edit. H. Steph.

Ταύλων φεύγει πάθης, ἐπὶ τῆ κοίτης αὐτῶν
Κάνης τὰς ἀλόγους ἔχ' ὑπάλυξί τύχας.

Historia Apollonij Tyrjij :

Ἔπιν τὴν καὶ τὰ βύβλα, τὰ πείζον τὰ σχολάζον
τάσων.

Καὶ ἄλλως σποπύτῳ ἰδίξει τ' ταύλας παρδουάτων.

Joannes Cananus de Bello Constantinopol. p. 196. τὰς ταύλας ἐπὶ ἱερώνων, &c.

Ταυλίον, Tabula lusoria. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. & Basilii de Exercit. Grammat. κίβη, τὸ ταυλίον. Corona pretiosa : ταυλῖον, Fritillium, ταυλίον. Astrampsyclus in Cælo Pythagorico MS. pag. 62. ἔχει κοιωνίαν πρὸς γυναικὰ καὶ παῖδας ἀζημίους ἰσχυροὺς καὶ παισίνα, καὶ ζατρίνα, ἢ ταυλίνα, καὶ ἴτερα. Nicetas barbarogr. in Isaacio & Alexio n. 1. ἰδί κηλομοῦν καὶ ἰξοδιάζον (ἰλοζίζον) αἰ τρυφῆ καὶ ταυλίνα ἢ ζῆλια περιωτότερον τύτων.

Ταυλίζον, idem quod Ταβλίζον. Auctor Etymologici : Πιτσίον, τὸ ταυλίζον. Isaicius Porphyrogen. loco laudato : ὁ ἢ δὴ πρῶτον τὸ ταυλίζον, ἵτοι κωβύειον ἱξοδίον. Moschopulus : ἐπεκράτησεν ἢ ἰδίως λίγισθ' αὐθὺς τὰ ἐπιρρύθια ὄσα, ὡς καὶ τῶν οἰ ταυλιζόντες. Eadem habet Thomas Magister, ubi in edit. Rom. pag. 59. recte edit. ταυλιζόντες, contra quam in posteriori, ταυλιζόντες. Auctor Etymologici : Πιτσίον, τὸ ταυλίζον. Ita Eustath. Od. a. Lexicon MS. Reg. ex Cod. 1708. Πιτσί, καὶ πινσί τὰ βόλια ἐν οἰ ταυλιζόντων. Nov. Justiniani 123. cap. 10. ἀπαγορεύει τῶν ἰσχυρῶν ἐπισκόπων καὶ πρεσβυτέρων, — ταυλιζόν, ἢ τ' τοιαῦτα παίζοντων κοινίαν ἢ θυμίας χάρι παραζημιώσων.

Ταυλώματα, Tabulamenta, Tabulata. Scholiastes Aristophanis ad Equites : τὴν δρυφάειος, τὰ νῦν ταυλώματα καλέμεθα. Idem ad Vespas : ταυλώματα τ' διασπρῖν.

Ταυλώσει, Tabulationes. Callisthenes in Vita MS. Alexandri : ἱξήθησαν αἱ ταυλώσεις τ' ἵππων, λυώθησαν ἢ ἀφετήρες τ' κανίλλων, πρὸς πύδωσαν πάντες, ἔξα ἄμματι ζῆσαίμεθα.

Ταυλωτὸν, Tabulatum. Scholiastes Aristophanis ad Vespas, & Suidas : δρυφάειος, ζυλίον θύρακις, τὰ διασπρῖματα, ἢ τὰ περιδελχίσματα, ἢ κηλίδικα, περιθρῖματ' ἢ τὰ νῦν ταυλωτὰ καλέμεθα, τὰ τ' οἰκοδομημάτων ἱξοχίτ' ἔξυλα.

Ταυλάδο, eadem notione, in Corona pretiosa, ἰκρίον.

ΤΑΒΑΪΣ, Vannus, in Glossis Servij laudatis à Meursio ; sed vereor ne legendum sit, Pannus, ut ταβλίδικα fuerint Panni segmenta, seu clavi. Vide supra Ταβλίον.

ΤΑΒΟΥΛΑΡΙΟΣ, Ταβυλλάριος, Tabularium, de quo vide Henric. Valegium ad lib. 18. Ammiani. Glossæ Basilic. ταβυλλάριος, Δημοσίον. Scholiastes Basilic. ad lib. 60. tit. 9. ἢ ὁ ταβυλλάριος ἢ, τῆτις ὁ λογογράφος. Eusebius de Martyrib. Palestinæ cap. 9. τὴν ἐν ἀπάσαι πόλεις λογιστὰς ἀμα ἐράτησθ' ἢ ταβυλλάριος ἐπίσπιρχον. Al. Ταβυλλάριος. Concil. Ephesinum part. 2. c. 4. ὡς ἢ ἐπὶ ψαμθὸν ἀκριβέστερον μάθων, ἴφρηται, ὅτι ἢ ἐπὶ ταβυλλάριον ταῦτα ἢ παρατήματα αἰπῶν. Infra : κληρονομῖον, ἢ ἢ ταβυλλάριον. Synodica Hadriani II. Papæ in Synodo VIII. part. 3. cap. 10. ὡς τῶν τ' ἀγοραίων, τ' βυλλαντίων, καὶ ταβυλλάριον, &c. Chronicon Alexandrinum pag. 918. ἢ ἀπὸ ψαμθὸν μετ' αὐτῶν Ἐυσαβίου τ' μεγαλοσπρίστου ταβυλλάριον. Eclogæ Leonis

& Constantini Imp. tit. 26. §. 7. ἐν μεθύριον μὴ ποσλίτῳ ταβυλλάρῳ. Joannes Botaniata de versib. Jambicis, MS.

Τὰ βυλλώματα ταῦτα Ταβυλλάρῳ.
Βυλλαντίος ἰσχυρῶν φιλότης.
Βλασφ. Χίω, Κρὸς ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν.

Occurrit præterea in aliquot veteribus inscriptionibus apud Gualterum in Tabulis Siculis pag. 96. & Gruterum 595. 11. apud Nilum Monach. lib. 2. Epist. 214. in Nov. 7. Justin. cap. 8. Nov. 112. c. 2. & apud Jurisconsultos.

ΤΑΒΟΥΛΙΟΝ, Tympanum quod nostri Tabour olim, nunc Tambour vocant. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 8. initio :

Κρηματῶ, βύβλα, φουτῶς, ταβύλια ἢ τρυμπήτακ.

ΤΑΒΡΙΣΜΟΣ. Vide in Ταυρίζον.

ΤΑΓΑΓ', Quidquid ad victum, equi præferim, τῆτις, ordinatur, decernitur : Latinis sequioris aetatis, Præbenda equi. Nam τῆτις, Græcis, ἐκ κομμεατῳ, ὃ comparatio rerum necessaria ut. Leo in Τακτικῶν cap. 20. §. 8. κ. ἰσχυρῶν παρὰ χα βὶ μαχομένην τριψάσαι τὴν ἰσχυρῶν, μὴ ἰσχυρῶν τὴν στρατιῶν ἀσπίδας πλὴ τῆτις διαρπάξον, ἢ τὰ ὄπλα, ἢ τὰ σκευῆ τ' πολυμίαν, &c. Anonymus de Castametat. τ' μὲν τῶν τῆτις ἀποδιδραχνοζομένη, ἀναλαμβάνουσιν οἱ δὲ ἐπὶ ἐπιτιμόν τ' λαὸν, καὶ τῆτις τ' ἵππων δύο ἡμῶν ἢ τῶν βασιζομένων αἰ τῆτις ἡμῶν, &c. Nicephorus ἐπὶ παραδρ. πολίμου. cap. 21. ἢ τὴν μὲν παρὰ πρῶτον, καὶ τὰς τῆτις τ' ἵππων ἐπισημομίαν, μὲν κῆτις ἀποδίδουσιν ἐν ὄχυρῳ τόπω. Fr. Richardus in Scuto fidei part. 1. p. 102. ἐκσκινίζει ὁ αἰσθητικὸς τῆτις, ἔξ τὰ φῆτις τὸ ζῆ, &c. Hinc

Τῆτις, Pascere, Cibare, in Glossis Græcobarbaris : ἀρβῶν τῆτις γυζομένη πῶς, ἀρβῶν τῆτις βύβλα. Theophanes an. 17. Heraclij : οἱ ἢ τ' Ῥωμαίων λαὸν τῆτις ἰσχυρῶν καὶ ἰσχυρῶν τὰ ἄλλα αὐτῶν. Codinus de Offic. aulæ Constantinopol. c. 15. n. 6. ἢ τῆτις ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν, καὶ ὅτι ἀρβῶν τῶν ἵππων. Ubi Cod. Reg. τῆτις τὰ ἄλλα. Agapius in Geoponico cap. 174. βῆσι τὸ ἀρβῶν ἢ ἀρβῶν, ἢ ἢ τῆτις τῆτις τὰ ἰσχυρῶν, μὴ τ' ἐπιτῶν τ' ἀρβῶν, &c.

Τῆτις, idem quod τῆτις, Cibum, Pastum.

Τῆτις, pro Τῆτις, Cibare, Σιτίζον, τῆτις.
Ἐκταζόν, Damnare in expensas, in sumptibus. Ἐκταζόν πρακτικόν, apud Anonymum de Arte notaria, MS. κρῖνον τὴν περιπτῆσιος ἀποδίδου, παρῶν τ' δὴ κληρονομῖον ἢ ἀρβῶν, ἢ μετομιμῶν καὶ ἀποδίδου καὶ τ' ἀναφορῶν ὑπαίτων παιδίον καὶ ἄλλῳ τῆτις πρὸς πλὴ ἰσχυρῶν καὶ τὸ πρῶτον.

Ἐκταζὸν, Sportula. Glossæ MSS. in Aristophanis Nubes : τὰ πρῶτον, τὰς ἐκταζῶν. Infra : ἀπομ καὶ τῆτις ἰσχυρῶν ὅτι θῆτις ἀρβῶν ἢ κληρονομῖον τῆτις ἀρβῶν καὶ ἄλλῳ τῆτις. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Philosoph. in Pogonato : ἢ ἐν τῆτις ἀρβῶν τῆτις ἀρβῶν ἢ ἀρβῶν ἀρβῶν πενμῶν μῆτις τ' Βασίλια τῆτις πρῶτον.

Ἐκταζῶν, vel Εκταζῶν, Sportula, quæ iudicibus dantur, sic dicitur non δὸν τῆτις, ἢ ἀρβῶν, ut cenfer Carol. Labbeus ad Novellam 8. Constantini Porphyrog. ἐπὶ ἀρβῶν, sed ex voce τῆτις, quæ κομμεατῳ, & res ad victum necessarias denotat, quidquid scilicet cuique ad victum decernitur, quomodo τῆτις equorum & jumentorum præbendæ, seu victum quotidianum, appellari diximus. Eadem Novella : μὴ ἰσχυρῶν ἢ ἀρβῶν τῆτις ἀρβῶν τὰ ἰσχυρῶν μετῶν. Et Nov. 9. φουτῶν τῆτις ἰσχυρῶν, ἢ

καὶ πάλιν ἀπομαρῖμοι, ἐχέτωσαν καὶ τὰ τ' ἐκταρ-
τιῶν. Vide Gloss. med. Lat. in V. Species.

Ταγισίον, *Mensura annonae prebendaria ad equos*, *Præbendarium*. Ducas Hist. cap. 45. ἔστι τ' διαπόροισι τὰ μέτρον τ' Ἀρμῆσι, καὶ γαίνοιζοῖσι τοῖς κόλχοι Οὐσὸν Χασάν, αὐτῶν παρ' αὐτὸν τὴν παραροή-
σινε πράγματ᾽, λήγον ἐχρυσῶσιν αὐτῶν τὴν ἐπίκουσιν
ἐστὶ ξ'. τ' δύναι κατ' ἐστὶ χίλια σαρῖματα δὲ τὴν ἴπ-
πος αὐτῶν, ἔξ χίλια ταγισίον, ἔξ χίλια κεφαλίδεσμα.
ubi perperam tapetes vertit eruditus Interpres, qua-
si legisset ταγισίον. Vide Gloss. med. Lat. in Pra-
bendarium.

Ταγιστρον, eadem notione. Nicetas in Alexio lib. 2.
num. 2. εκτῆ. ὃ τ' Βασυραλίτις πρὸς τὸν τ' Βασιλῆον
κεφαλῶν ἐνθὶμοι, ἔξ ἑσῶσι ἰστανῶν αἰ Βασίλια. Ubi
Cod. Barbarog. habet ταγιστρον. Vvolffius τερῖδιον,
Capsulam vertit.

Ἐταγισράτι, qui pabulum equorum parant in exer-
citiis, *Pabulatores*, *Fodratii*. Nicephorus ἔστι πα-
ραδρ. πολίμου, cap. 15. τὸν Πασπαριῶν καὶ Ἐταγι-
σράτι διαχωρίζον ἐξ αὐτῶν, αἰ ἰχρῶματα, ὅστι κέρρα
δασπίδιαι, α τὴν πλοῖον. Et cap. 22. ἔξ τὸν μὲν πα-
ρπαριῶν, ἔξ τὸν ταγῶν τ' ἰστανῶν ἰστανῶν, &c.

Ταγείον, *Cribitum*, quo fortè ταγῶν equorum
feu avenæ excernuntur. Zosimus Panapolita MS.
de Rotundandis margaritis : ἔξ λαβῶν κίστικον, ὃ τα-
γῶν καλῶσι, πρὸς ὅταν λιπῶν ὅς αὐτῶν. Occurrit ibi
rursum mox.

ΤΑΓΕΟΝ, καὶ ταύγιον, δίνυμος μὲν, τὸ θρύγιον
ἀλας. Ita Neophytus in Glossis Jatricis MSS. *Sal*
Phrygium.

ΤΑΓΥΝΟΝ, *Savtago*, *Patella*, Τάγαν. Glossæ
Græcobarb. καθίσιον, καθισίον, καθισίμα, σκαμνίον, τάγυ-
να, ταγάνα. Vide Ταγῶν.

ΤΑΓΙΝΑΡΙ, *Atlagen*, avis sic dicta Cretensibus.
Petr. Bellonius lib. 1. observ. cap. 9.

ΤΑΓΜΑΤΑ, *Numeri militares*. Sozomenus lib.
1. cap. 8. ἐξ ἑκάστου τ' καὶ τὰ Ῥωμαίων ταγμάτ᾽, α νῦν
ἀριθμῶν καλῶσι, ἑκάστου ἴδιου σκευῶν καὶ οὐκ ἀνάστα.
Apud Eusebium lib. 4. de Vita Constantini cap. 51.
στρατοματῶν ταγμάτ᾽ παύσι. Ita cap. 2. & ibi non
semel. Πρῶτ᾽ ἀταγμάτ᾽, apud Continuatores Theo-
phanis lib. 3. num. 43. Chronicon MS. ab Adamo
ad Leonem Phil. in Leone Chazaro : καὶ ἄριστον αἰτε
τ' θιματῶν ἴσιν ταγμάτων, ἔξ τ' πολιτῶν παύσι, &c. In
Constantino & Irene : τ' τ' ταγμάτων ἔξ τ' θιματῶν ὅς
τὴν πόλιν ἰστανῶν, &c. Passim.

Ταγματάρχης, *Taumatarches*, *Tribunus numeri mi-*
litaris, vel etiam *Dux exercitus*. Glossæ vet. τα-
ματῶν ἰστανῶν, *Factionarius*. Theophylactus Si-
mocatta lib. 3. cap. 1. αἰ ταγματάρχων ἀπλωτων τῶν στρα-
τηγῶν, &c. Theophanes an. 3. Mauricij : χαρῶν ὅστις τ'
αἰφῶν καθῶσιν λαῶν, καὶ ἑστῶσι ταγματάρχων ὁρ-
σιματῶν. Constantinus Manasses pag. 86.

Πατρίσιος καθίστα ἔξ Μήσας Ταγματάρχης.
Rursum :

καὶ ταγματάρχης ἰσχυρῶν, ἔξ κρατῶν ταγματάρχης.
Pachymeres lib. 4. cap. 16. αἰ δὲ ἐπὶ ἑκάστου πολλοὶ τῶν
ἔθης καὶ μήσι αἰ λοχαγῶν καὶ ταγματάρχης, ἔξ Κόμισιαι,
ἔξ Ναυαρχῶν ἑτάσιν. Ducas Hist. cap. 16. παρὶ ταγῶν
παύσι τὸν ταγματάρχης ἔξ χιλιάρχης.

Συμβεταγματάρχης, apud Sozomen. lib. 8. cap. 4. ubi
consulendus Hent. Valesius.

Ταγματικοὶ, *Numeri militares*. Iidem qui ταγματῶν, in
Glossis Basilic. Scylitz. pag. 610. τ' Ῥαίσιον ἰστανῶν
ἄμα Νίσι καὶ Πέσι τὸν Ἀργυρῶν ἐπίμπεσι μὲν πλῆθος
ἰστανῶν. ἔστι τ' βασιλικῆς ἑταρῶν, ἔξ τ' ταγματικῶν. In
Novella Constant. Porphyrog. cap. de Fundis Arme-
niac. ἀρχῶν θιματικῶν καὶ ταγματικῶν. Ita apud Zonara
in Alexio p. 136. ταγματικοὶ ἀρχῶν. Leo Gram-

maticus p. 498. πλῆθος ἑστὶ τ' βασιλικῶν, ἔξ τ' ἑτα-
ρῶν, ἔξ τ' ταγματικῶν. Vide παρῶν, in Appen-
dice.

Ταγματοφύλαξ, dignitas ; cujus meminit Alexius
Comnenus in Nov. de Testibus :

ΤΑΔΕΠΟΙΟΣ, *Talis*, τοῖσι, τοῦσι.

ΤΑΖΛΑΝ. Jattofophium MS. fol. 375. Cod. Reg.
καὶ αἰ ἰστανῶν τὸν χαλῶν τ' ταζῶν, καὶ αἰ τὸν ζυλῶν.

ΤΑΖΕΙΝ, *Vouere*, *Votum facere*, *polliceri*, ὅς
καὶ, ἰστανῶν. Anonymus MS. de Amoris Ly-
bistri & Rhodannes :

Ἐστὶ τὰ ἰστανῶν τὰς, ἔξ ἰστανῶν τὰς δὲ ταῦτα
Historia Apollonij Tyrij :

Τὰς καὶ τὰ ε' ἰστανῶν ἰστανῶν ἀστανῶν τ' ἰστανῶν.

Vide Georgium Contarem lib. 6. Histor. Athenar.
pag. 158.

Ταξιμῶν, *Taxima*, *Votum*, Εὐχῶν, Ἄρα. Eadem Histo-
ria Apollonij :

Τὸ ταξιμῶν ὁπῶσιν, ἰστανῶν ὁ καρδιῶν.

Vide Τάξιμα.

Ταξιμῶν, *Votivum*, ἰστανῶν.

Αδίσαι, *Adipisci*, *Acquirere*, ἰστανῶν, πρὸς
μπούσιν.

Τάξιμα, *Pollicitatio*, *Votum*.

ΤΑΗΝ μαχῶν, ἰστανῶν στανῶν, in Glossis Ja-
triciis Græcobarb. MSS. *Terra sigillata*, *Lemnia*, de qua
præ cæteris Martinus Rulandus in Lexico Chymico :

ΤΑΓΤΗΝ. Vide in Ταγῶν.

ΤΑΓΤΗΣ, *Lapidis species*. Cæranis MS. lib. 1.
ταῖσι καὶ ἑστὶ ἰστανῶν ταῖσι, ἰστανῶν τῶν ταῖσι, ἔξ καὶ
Πάξιαι καλῶσιν ἑστὶ ἀπὸ τῶν ταῖσι, ὅς τὸ πολυχρῶ-
μον, ὅς καθῶν καὶ ἰστανῶν.

ΤΑΚΑ, *Stigma*, *Macula*, *Labes*, *Stigma*, καλῶν,
λάβη. Ex Gall. *Tache*.

ΤΑΚΙΣ. Affixæ MSS. Regni Hierosolymitani cap.
132. καὶ τὰ ἑστὶ, ἰστανῶν, τὸ αὐτὸ χαρῶν, ἰστανῶν τῶν
ὁ Βιστανῶν τῶν ταῖσι, ἔξ ἰστανῶν, ἔξ ἰστανῶν τὰ πρὸς
τὸ ταγῶν ἰστανῶν ὅς αὐτῶν, ἔξ τὸ χαρῶν τὰ λαλῶν ὁ Βιστανῶν
τα, καὶ ἰστανῶν τῶν ταῖσι φῶσιν ματῶν τ' ματῶν,
ἔξ (vel) τ' τῶν τὸ πρὸς ὁ τῶν ἰστανῶν ἰστανῶν τῶν
τῶν τῶν, &c. cap. 198. καὶ πρὸς τῶν χαρῶν, ὅς
κατῶν αἰ τῶν ἰστανῶν μας, τῶν τῶν τῶν τῶν ἰστανῶν
ἰστανῶν τ' ταῖσι, &c. Cap 199. ἀπὸ τῶν ἰστανῶν τ' χῶ-
ματῶν τὸ φῶσιν ἀπὸ τῶν Σαρανῶν τῶν τῶν τῶν, κατῶν
τὸ δῖον, &c.

ΤΑΚΤΙΚΑ, *Acta publica*, *Commentarii publici*.

Vide in Τάξι. Balsamon de Incens. pag. 471. ἀλλὰ
ματῶν τῶν ἰστανῶν, ἔξ ἰστανῶν τῶν ἰστανῶν ἀνα-
τορικῶν κεκατῶν καὶ Στανῶν, &c. Nilus Doxapatrius
de V. Patriarchatib. ἔξ ἰστανῶν ἀνατορικῶν ἔξ αὐτῶν αἰ
ἀνατολικῶν ὅς τῶν ἰστανῶν τ' Νομοματῶν ὅς τῶν ἰστανῶν
κῶν. Infrā : δῖον ἔξ ἰστανῶν ἰστανῶν ὅς ἰστανῶν,
πρὸς ὅς τῶν ἰστανῶν ἀνατολικῶν, ἔξ αὐτῶν ὅς τῶν ἰστανῶν
κῶν.

Ταξιμῶν, libri quos *Ceremoniales* dicimus. Conti-
nuator Theophanis lib. 3. num. 53. ὅς καὶ τὰ ταξιμῶν
διαφῶσιν. Sic etiam dicuntur libri Ecclesiastici,
qui apud Latinos *Ordinarii* vulgò appellantur, in
quibus *ordo* & *regula* divinorum officiorum conti-
nentur, & quid singulis diebus in rebus sacris præ-
agendis præstandum sit præscribitur: hos Græci præ-
terea *τυσινῶν* appellant. Apud Panagiotam in Cate-
chismo Russorum seu Græcorum pag. 131. τὰ ἀνα-
τορικῶν ἰστανῶν τὰ ταξιμῶν ταξιμῶν dicuntur, quæ
unà cum Orationibus in Ecclesia recitari solitis Ec-
clesiasticum ordinem seu ritum continent. Ea etiam
Typica vocant, quæ varia interdum fuerint in variis
Ecclesiis. Unde Gregorius Protosyncellus & Patr.
in Apologia adversus Marci Ephesij Epistolam :

καὶ γὰρ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία ἐν τῷ Ψαλμῳδίακ ἄλλω τά-
ξιν ἔχει, καὶ ἄλλω αὖ μὲν ἄλλω μοσάι.

Τακτικός, Miles, στρατιώτης, in Lexico MS. ex
Cod. Reg. 1708. Philemon in Lexico Techno-
logico MS. τακτικά, τὰ στρατιωτικὰ ἢ πολεμικά. S. Cy-
rillus de Recta in Christum fide num. 3. ἔδδ τὸ τακ-
τικῶν ἱμπτριακ τὸ ὑπὸ χεῖρα ἡγήμενον, &c. Constanti-
nus in Basilio num. 36. Ed. Combef. de militibus :
γυμνάσιαι τύποι τὸ τακτικαῖς μελίται, &c. apud Eusta-
thium Il. d. Menestheus & Nestor Τακτικώτατοι δι-
κύνται. V. Danielelem cap. 6.

Τακτικά denique dicuntur libri de re militari con-
scripti : καὶ Ἰάνης τακτικῆς, seu τακτικῶν λόγων, uti in-
scribitur liber Arriani à Scheffero primùm editus :
καὶ τακτικῆς θεωρίας, καὶ τακτικῆς ἱστορίας, uti alio-
rum Tacticorum libri, apud Aelianum cap. 1. qui
suos de hac arte libros καὶ στρατηγικῶν ἱστῶν Ἑλλη-
νικῶν ἱερογραφεῖται, ubi videndus Sixtus Arcecius. Τακ-
τικὰ συγγραμμάτω, apud Constantin. in Basilio num.
35. Apud Eudociam Augustam in Jonis MSS. Poly-
xenus Macedo Rhetor dicitur scripsisse τακτικῶν
βιβλία πέντε, ut Damocritus Historicus, τακτικά ἐν δυοῖ
βιβλίοις. Sed στρατηγικά Ducem potissimum specta-
te, Τακτικά verd milites, ex inscriptione lib. 7. Mau-
ricij, rectè observat idem Schefferus, quomodo
στρατηγικά, libros suos appellarunt Polyænus & Fron-
tinus, quod ille *artem imperatoriam*, uti vocatur à
Fabio lib. 11. cap. 17: duntaxat spectent. Et certè
ita Τακτικά usurpavit Scylitzes pag. 491. ἐπιπέμπει
καὶ Βασιλεὺς τακτικά διδάσκων τὸ ὑπὸ χεῖρα λαόν,
id est milites. Neque aliter S. Chrysofostomus in
homil. 3. ad Epist. 3. S. Pauli ad Thessalon. μὲν τὸ
διδασκαλῶν τὸ τακτικά διδάσκων αὐτός, & Gre-
gorius Nyssen. orat. Catechet. 35. ὑπερ γὰρ καὶ
τὸ πεινῶν ἀρμόζον τὰ τακτικά σφὸς πλὴν ὑπὸ ἡγεμονίᾳ ἱμπτει-
ρίᾳ ἀνάγει, ὅτι ἂν βέλτερον εἰ σφὸς πλὴν ὑπερβῶν τι ἐ-
ἵσπλω κίνουσι παρὶ ἀρμόζου.

Τακτικά, Exercitium. Nicephor. Constantinopol. in
Brev. pag. 160. 1. edit. καὶ τὰ τακτικά διελύθη.

Τακτικός κρησῆς, Index ordinarius. Ἐξωκλιτικός, ex-
traordinarius, apud Græcum interpretem Concilij
Lateran. cap. 38.

ΤΑΛΑΓΟΥΡΥ, Quadra, Orbiculus, Πίραξ, Τι-
τηράζιον. Vide Ταλίεσ.

ΤΑΛΑΝΤΟΝ, Talentum, centum viginti li-
bra. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. Τάλαντον, λί-
τρας ἑκατὸν ἑκοσιπίνη. Pro centenariio, seu centum
auri signati libris usurpat Theophanes an. 9. Nice-
phori gener. τάλαντα ἢ λίβρα 17. γυμνάσιαι λίτρας χίλιας
σημακίσιαι. Hac voce alibi non semel utitur idem
Theophan. an. 2. Justiniani M. an. 4. Focæ an. 16.
Leonis Isauri, an. 24. Copronymi, an. 1. 22. Mi-
chaëlis Curopal. Zonaras pag. 179. &c. Sed an in
hisce locis semper centenarium sonet, nolim af-
ferere, cum Anna Comnena pro libra auri Talen-
tum usurpet, uti monuimus ad Alexiadem Annæam
pag. 400.

ΤΑΛΙΕΡΗ, ex Italico Tagliere, Orbis, Orbi-
culus mensurarius, in quo seinduntur dapes : nostris
Tailloir. Talbadorium, in Monarchia Lusitana Bran-
daonis tom. 5. pag. 304. Scissorium, aliis de qua vo-
ce nos in Gloß. med. Lat. Corona pretiosa : Τα-
λίερον, Orbis lignæum, κύκλῳ ξύλινῳ.

Ταλίερον, eadem notione. Sguropulus in Hist.
Concilij Florentini scd. 6. cap. 2. καὶ τὸ ἀσημογραφεῖον
καθὼς ἔστι ἡ ὑπόθεσις, καὶ γραφῆσθαι τὰ σκῆψα, ἵνα πάντα
ἔστω ἀγρία μέχρι ἐξ τὸ ταλίερον.

ΤΑΛΙΚΟΣ, Fragilis, ἰσχυρῶς. Ταλικωπῶν,
Fragilitas, delitia, mollities, cultus mollitia.

ΤΕΜΑΡΕΝΤΙ, Acida palmula, vulgò Tama-

rindi. Lexicon Græcoarb. post Apfytti Hippiatric-
ca, in Cod. Reg. ὁριστικῆς, Ταμαρῆσι, τὸ λίγρον Περ-
να δαμασκηνῶ. Τεμαρχίη, in Glossis Græco-Arabicis
MSS. τὸ ἐξυφοῖται.

TAMEION Θῶα, Sacrum ararium, Cellarium,
seu Cubiculum sacrum, uti interpretatur Cujacius
ad Nov. 30. & 149. cap. 1. τὸ ταμῶν ἡγήμενον, apud
Procopium lib. 1. Vandal. cap. 10. βασιλεὺς ταμῶν,
in Concil. Constantinopol. sub Menas scd. 1. pag. 44.
apud Nicetam in Man. lib. 4. 2. 7. ext. &c. τὸ βασι-
λικῶν θεωρητῶν ταμῶν, apud Theophanem an. 9. Va-
lentiniani. Vide Scylitz. pag. 641. Phavorinus :
Πρωτῶν, τὸ κοινῶς ταμῶν, καὶ αἰνοῦσθαι καὶ τοῦ
ἀδελφῶν, ἵνα αἱ κοινὰ ἰατρολογία καὶ οὐκίσιαι ἴ-
δωσθαι.

Ταμακῆ, Possessiones, Patrimonium Principis.
Scholiastes Juliani Antecessor. ad cap. 83. Tamia-
ca, id est Fiscalia. Nam Ταμῶν appellatur Græci
ararium. Ergo Tamiaca ad fiscum pertinencia. Ju-
stinianus in Nov. 30. cap. 1. de Cæsarea Cappadocia :
καὶ μιμησιμῶν ἢ τὰ τὸ πόλιος ἔστι ἐ τὸ μὲν τι τα-
μακῶν ἔστι αὐτῶν ἑλδουσιμῶν ἢ καλῶς θάπρον, καὶ μὲν
μὲν ἔστι ἡ πόλιος πρὸ περιβόλου. Et cap. 5. §. 1. προσήχτω ἢ
τὰ μάλιςα τὸν τῶ τὸ Ταμακῶν δικουῖου προσηματων.
Cap. 7. ταμακῶν κτήσιν. Adde Nov. 68. hinc fortè
emendandus Manethon in Apotelesmatis ascendenti-
um MSS. καὶ ποιῶν ἀρχονταί πλουσίαι ἀταμακῶν προ-
γυμάτων μιλίχοις. Legendum enim videtur ταμακῶν.
Ταμακαὶ ψήροι, Fiscales rationes, apud Palladium in
Vita S. Chrysofostomi pag. 28.

Ταμακαὶ, Qui tradunt patrimonium Principis,
in eadem Nov. 30. cap. 1. §. 1. Eorum officium ταμα-
κῶν ζῶν dicitur cap. 7. Scholiastes Juliani Antecess.
cap. 83. Tamiacum cingulum, id est, si Palatinus sit
vel Apparitor Comitatus, is est qui ante Comes do-
morum dicebatur.

ΤΑΜΜΑ. Vide in Τέρον.

ΤΑΜΟΥΤΤΖΑ, Simia, in Turcogræcia Crusij
pag. 208.

ΤΑΜΠΑΚΟΣ, Exactor reliquorum. Stephanus
Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ τότε καὶ ἀνέχεται ὁ σκῆψος μεταχῆς τοῦ,
ἀμ ἡρχῶν ἐ ἰσφίρι μου ἵνα ἀγροῖσι ταμακῶν
Συλίρις καὶ παρὶ ὄπυλα, Διμακῶν ἐ Γενδιόσις

Ταμπάκια, Reliqua, Gallis, ἀργεταγες. Diploma
Græcanici Antistitis MS. Communicatum à V. C. Ul-
rico Obrechtio Argentinenis : μὲν πλὴν καίμοισιν τὸ κυ-
ρίῳ Λεοσίῳ, δίδωκε αὐτῶ τὸ τῶν, ἵνα ἐκλήσθαι ἢ παραλα-
βῶν τὰ αὐθιγὰ χαρῆσθαι, καὶ τὰ ἄλλα διασωμασθαι
ἡμῶν, καὶ τὸ δοθῆν αὐτοῖς Πατριάρχικόν καλῆσθαι, ὅτι ἢ
ἐ . . . τὰ ταμπάκια (sic) ἵνα τα ἰσφολόμω ἐ πολλῶ.

Ταμπάκιδες, Librorum compactiones videntur ap-
pellari ab Agapio Cretenis in Geoponico cap. 229.
fortè ex reliquiis pergameni ab iis projectis : ἵνα
δὲ τὸ ταμπάκιδες, ὅπῃ γραφῶσι τὰ ποτῆρα ἐ δερ-
μάτια τὸ βωδίων ἐ τῶν, ἐ ἄλλων ζῶν, τὰ αἶμα ἵνα
ἵσπυσι ἵνα ἀχρῶσθαι τὰ ὅπῃ αἶμα, &c.

ΤΑΜΠΑΡΙΟΝ, Chlamydis, vel Sagi militaris
species, Italis Tabarro, Gallis & Anglis Tabars.
Nicetas

Nicetas in Manuele lib. 4. num. 1. *καὶ τῶ μὲν ταμπαρίῳ τὸ σμάτω περιάλει τὸ λύρον, τὸ δ' ἐπι κρατὶς πίδακ ἐπίθκει ἀνδρῶν. Ubi Cod. al. χαλαρῶδα habet. Codinus de Offic. Aulæ Constantinopol. cap. 3. num. 4. τὸ ταμπαρίον ἀπὸ κόκκου, μὲν μαργαρίων. Adde n. 16. Chlamydis verò Imperatoris mentio est præterea in Euchologio Goari pag. 925. ubi de Imperatoris inauguratione: μὲν τὸ φορέσαι τὸ μίλλιοντα σμῖ Θεῷ βασιλεύον πάντα τὰ βασιλικὰ ἱμάτια ἀπὸ τὸ χαλαμῶδον, τὸ σίμμε- τρον, καὶ σίβλας. Infra: καὶ μὲν τὸ, ἡμίλιον, ἱπαιρα τὸ χαλαμῶδον ὁ Πατριάρχης, καὶ ἐπιθίδουσι αὐτὸ τοῖς βασιτέροι καὶ τῶ σίβλας. Quo loco idem Goarus ejusmodi Chlamydis figuram ex Codd. MSS. descripsit. Vide Gloss. med. Lat. in *Tabardum*.*

ΤΑΜΠΟΥΡΑΟ, *Tympanum*. Ταμπερίζον, *Tympanizare*. Ex Ital. *Tamburlo*.

ΤΑΝΑ, *Novis pars interior*, Italis *Tana*, nostris *Tane*, vel *Dane*. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Ὅταν πλὴ θάλασσα φάσει, καὶ σίβλαι τὸ τάναι.

Alius de *Vulpe & Lupo*:

— Τὰ πᾶμα εἰς πλὴ τάναι,
καὶ θίλιον τανὴ πλόσει μας μέσα εἰς πρηνιλάνα.

ΤΑΝΑΛΙΑ, *Forceps*, πυράζρα. in *Corona pretiosa*. Glossæ ad *Iliadem Græcobarb*. Πυράζραν, πλὴ τανάλια. Ex Ital. *Tanaglia*.

ΤΑΝΑΧΙΟΝ, *Coniza major*, apud *Interpol. Dico-* *scor.* c. 541.

ΤΑΝΕΒΑΣ, *Clypeus*, quem *Talevas* nostri appellabant, de quo egimus in *Gloss. med. Lat. in Talevasium*. Affixæ MSS. Regni Hierosol. cap. 255. καὶ τὰ τε διδὸς εἰς αὐτὸ τὸ ἕλιμα κένου, καὶ εἰς κλατρίε ἀναια, καὶ τὸ τάνεβας, καὶ τὸ βῆδιν. Ubi versio Veneta cap. 236. & *la corte li deve dar li vestimenti vermigli, & le calce rosse, & le targe, & bastoni*. Rursum cap. 157. καὶ ἐπὶ τῆς τῆς ἐπὶ τὰ σκεῦα τὰ μαζοῦμα ταμπεβάς κόνια.

ΤΑΝΗΚΑΡ, ἡ μπιράνα, in *Lexico MS ex Cod. Reg.* 1843.

ΤΑΝΤΖΑ, *Chorea*: ex Ital. *Danza*, & Gall. *Dance*. *Historia Apollonij Tyrij*:

καὶ πᾶσαι ὁ Ἀπολλώνιος, καὶ ἀρχαῖοι πλὴ τάντζα.

ΤΑΞΑΤΙΟΝ. Vide in *Τάξις*.

ΤΑΞΑΤΟΙ, *Milites quivis*, à voce *τάξις*, nisi quis malit sic appellatos, quod iis taxetur certa in stipendium pecuniæ summa. Vita S. Symeonis Montis mirabilis: ὅταν ἡ αὐτῆς ἐν Γαββίλοις, καὶ τὸ σκῆπτρον ταξάται τὸ χαλαρῶν κατὰ τὸν πλὴ παραβλασάν. Theophanes an. 17. Heraclij: ἰδὲν μοι, ἵνα τῆς ἐγ. τὸ μαρτίον μὲν δὲ λαβὼν ταξάτας κιντήρι, καὶ εἰς πλὴ ποντογεῖραν τὸ Τυρριδὸν πῶλε μὲν ὑπαυθίσι αὐτῆς. Codd. alii habent ταξάτας. Ubi *Miscella ταξάτας, Iuniores* interpretatur. Sed

Ταξάται, maximè dicuntur *Milites Præsidarij*, seu *qui in Castrorum præsidia inducuntur*. Constantinus Porph. in *Basilio* num. 70. edit. Combefisii, & 49. edit. Allatij: τῶν τὸ διαδράσιον τὸ ἄλαθρον ἀπὸ τὸ καὶ Πελοπόννησον Μαρδαίτη καὶ Ταξάται τυχεῖσθαι, &c. & in lib. de *Adm. Imp.* καὶ ὁ κύριος Ἑρμανδὸς καὶ αὐτὸ ἡ βασιλευσά ἐπέβησε τὸ κάστρον τὸ Κιτζίον τὸ ἀναλαβίθαι αὐτὸ, καὶ ἀσφαζάν ταξάται. Theophanes an. 2. Artemij: ἰπιδεῖσθαι αὐτὸ οἰκὸν εἰς τὸ ἰσδρομα σκῆπτρον, ἔβαλε ταξάτας εἰς τὸ ὄψιν θίμαθ. &c. Ubi *Miscella, nisi laxatos ex themate Orficio*. Ita usurpat pag. 322. 324. 326. 376. 377. 410. &c. ubi θιμάτων ταξάται, non semel memorantur, milites scilicet ex iis qui in *Provinciarum præsidia* seligebantur.

Ταξάταιον, *Præsidium imponere*. Constantinus de *Adm. Imp.* cap. 46. καὶ ἵνα δόξασιν ὁ βασιλεὺς βασιτεῖον τὸ ταξάταιον τὸ κάστρον.

Ταξάταιον, *Præsidium militare*. Vox *Tacticotum*: Theophanes an. 3. Leontij: τῶν τῶ ἱερί ἐπιστάτουσιν οἱ ἄραβες πλὴ Ἀρραβίω, καὶ ταύτην περιάλει, καὶ ἐκ τὸ οἰκὸν στρατὸν ταξάταιον ἐν ταύτῃ κατίσταν. Ubi *Miscella: & ex proprio exercitum taxatos in ea quosdam constituerunt*. Mox: ἀπᾶσα τὰ τὸ Ἀρραβίε κάστρα ἔλαθον θίρασει, καὶ κατὰ τὸν ταξάταιον ἰδῶν, τὸ βασιτεῖον ταύτη ἀνίχαζον. & an. 1. Michaelis Curopalatæ: οἱ ἡ Βαλζαροὶ τὰ τὸ στρατὸν μαθόντες τὸ στρατόματόν, καὶ ὅτι πλοῦμοι τὸ πόλιμον, καὶ τὸ ταξάταιον ἀτακῆσαι; πλὴν κατὸ σχυρῶν θίρασει καὶ Μακεδονίας. Leo Imp. in *Tactic.* c. 8: 5. 4. ἐπὶ τῆς πολέμου βαγεῖσαι ὑπὲρ τὸ χείρον τὸ κομμάτι, ἔστιν τὸ δόξασιον τὸ στρατιώτῃ, ἡ τὸς ἰδῶν οἰκὸν, εἰς δὲ τὸ ταξάταιον κατὰ τὸν. Constantinus Porph. de *Adm. Imp.* cap. 22. καὶ ἐκ τὸ οἰκὸν στρατὸν ταξάταιον ἐν αὐτῆς (πολεμ) κατίσταν. Leo Grammaticus in *Michaelis Theophili F.* pag. 460: καὶ λιζομῶν τὰ ταύτη θίμαθ, ἡ θιμάτα ταξάταιον ἰπιδεῖσθαι. Ubi Symeon Logoth num. 12. ἡ θιμάτα ταξάταιον πύμασα, τῶν τὸ τὸ μῦθος ἔστιν.

Ταξάταιον, *Taxatio*. Vox *Jurisperitorum*. Glossæ *Basilic.* Ταξάταιον, ἡ δικαία διαίτασιον ἡ ἀντιομῶν ποσῶν τὸ ὄρθως καὶ ἀλλοῦς διαπραγμάτων ἐπὶ αἰς καὶ ἡ ὄρθως ἰστομαζῶν. Liber 7. *Basilic.* tit. 1. cap. 13. ἀπὸ ὄρθως ἰστομαζῶν ἀπὸ τὸ διαπραγμάτων ὁ δικαστὴς πὴ νομιματῆς; δὲ τὰ καὶ μὲν τὸ φασμαθικὸν αὐτῆς ὄρθως ἔχει ποσῶν τῆς; καὶ δὲ ταξάταιον καλῶν οἱ νόμοι, &c. Vide *Nov.* 53. cap. 2.

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ, ταξίδιον, *Expeditio bellica*. *Philemon* in *Lexico Technologico MS.* in *κλιματ.* τῆς — ταξίδιον, δαμαλάδιον, &c. Agatho Diaconus de *Actis VI. Synodi*: τὸ ὑπὸ αὐτῆς ἐν διαφόροις ταξείδιος δόξασι τῆς δὲ θάλασσας. Inter *Epistolas MSS.* Pselli, 13. 75. & 76. inscribuntur *Alexio Comneno Imp.* ἐν ταξείδιον ὄρθως. Anonymus *Combesianus* in *Porphyrog.* num. 29. τὸ Πατριάρχου βασιτεῖον ἐξουμαζῶν καὶ στρατιώτῃ τὸ Κιβουραμῶν ταξείδιον καὶ διαπραγμάτων. Leo Grammaticus in *Michaelis Theophili F.* pag. 466: ἰπερῶν, καλὸν ταξείδιον ἰστομαζῶν, ὁ βασιτεῖον. Adde pag. 465. Uruntur passim scriptores, Leo & Constantinus in *Eclog.* tit. 26. 5. 8. Idem Constantinus de *Adm. Imp.* cap. 30. 40. 51. 52. 53: in *Tacticis* pag. 13. in *Nov.* tom 2. *Juris Gr. Rom.* pag. 166. *Basilius Porph.* in *Nov.* *Simeon Logotheta* in *Michaelis* num: 40. 42. *Seylitzes* pag. 658. *Nicetas Barbarog:* in *Alexio* lib. 2. num. 2. *Achmes Onirocrit.* cap. 158. 160. 165. 172. 235. 263. *Jus. Gr. Rom.* in *Patr. Constantinopol.* pag. 303. *Joannes Mon.* in *Canonarib* pag. 111. 114. *Euchologium Goari* pag. 865. *Nomocanon Cotelarianus* num 340. *Synaxaria* in *S. Domna* 28. *Decemb.* *Ducas Hist.* cap. 43. *Codinus* in *Orig. Constantinop.* num. 100. 102. 132. *Manuel Palæologus* in *Onirocritico MS.* &c. *Cujacius* ad *Nov.* 43. ait apud *Cedrenum*, ταξίδιον esse locum in quo acta & insinuationes fiebant: sed aliud sonat locus à me ex *Seylitze* indicatus.

Ταξίδιον, *Expeditionem bellicam suscipere*, in *expeditionem pergere*, vel in *expeditione* esse. Glossæ *Græcobarb.* ἀπιδίμασιον, ἰπερῶν, ἰταξίδιον: Constantinus in *Tacticis* pag. 13. δὲ ἰστομαζῶν τὸς στρατιώτας δὲ τὸ ἰδῶν ἀρχαῖον, καὶ ἰστομαζῶν τὰ ἰπιδεῖσθαι τὸ κατὸν. ἀν τὶ παραπραγμάτων μῦθος πὴ τὸ φασματόν, αὐτὶ ταξείδιον. Idem pag. 27. τῶν τῶ ὄρθως ἡ μῦθος ποτήρ καὶ βασιτεῖον ἰστομαζῶν; ὅτι καὶ ἰστομαζῶν ἐν Συρία ἰταξίδιον. Idem lib. de *Adm. Imp.* cap. 51: δὲ τὸ τῶν τῶ ἀρχαῖον καὶ τὸ παλαιὸν τῶν ἰστομαζῶν καὶ τὸ ἀρχαῖον τὸ ἐχλαῖον ταξείδιον, &c. & sub finem capituli: ἰστομαζῶν οἱ αὐτὶ ἰστομαζῶν μὲν ταξείδιον; ἀλλὰ δὲ τὸ ἰστομαζῶν χίλια ἰστομαζῶν καὶ χαλιμαζῶν. Anonymus de *Castrametac:*

ἵπποι γινώσκον ἔχει μὲν ἀπὸ τῶν ταξιδιῶν οὐκ ἔστιν τῆ ἀρχῆ αὐτῆ βασιλείᾳ. Achmes Onitocrit. cap. 158. ἀποδύμῳ ἴσαι, τοξιδιῶν, ἐπὶ τοῦτον ἔχον ἱπποπόδον. Cap. 161. οἱ δὲ πλεονεῖαν ἰαυτῶν θάρρων ταξιδιῶν. Adde cap. 213. Prochoprodromus inverfibus Politicis de sua paupertate lib. 1. extr.

Τὸς πλοῦτας ἀποβάλλομαι, θύσσει, μεσίτας, τὸς μαρτυροῦντας εἰρῆς ὑπὲρ χειρῶν αὐτῶν, Γεώργιον, Δημήτριον, Τήρεια, Σεραφιδάτιον, Οἱ δὲ ταξιδιῶν ἐν πάσι ταξιδιῶν, ἐν σωδοῦσιν οὐκ ἐστὶν ἡγεμονία.

Σωταξιδιῶν. Constantinus de adm. Imp. cap. 45. Ἐβασιλείᾳ Ἡρακλεῶν καὶ Περσῶν ἐκστρατεύσαντες, ἠνώθεσαν καὶ σωταξιδιῶν αὐτῶν. Infra: ὁ δὲ Μάγιστρος Παγκράτης σωταξιδιῶν τῆ αὐτῆς Μαγίστρων ἐν Θεοδοσιουπόλει, &c. Utitur rursum cap. 50. pag. 178. ut & Balsamon ad Can. 4. Concilij Constantinopol. sub Photio.

Ταξιδιῶν, Navigare, Navigio iter facere, δαποπλῆν, διαπλῆν. Anonymus MS. de Amoribus Lybistri & Rhodannes:

Ὁ Πέρσης ἱταξιδιῶν μακρὰν ἐκ τῆ Λιβύης. Fabulae Aesopi Graecobarb. pag. 60. ἔτυχεν καὶ ἦτο γαλιῶν μεγάλην λοιπὸν ἐπιθύμουν τὰ ταξιδιῶν ὡς πραγματικῶν. Ubi Cod. Gr. ἐπιθύμουν πλεῖσαι πρὸς ἑμπορίαν. Vide Georgium Contarem in Hist. Athenar. p. 79.

Ταξιδιῶν, Navigabilis, ναυσιπλοῦς. Ταξιδιῶν, Navigatio, πλοῦς, ναυτιλία. Affix MSS. Regni Hierosolymitani cap. 46. ἰαντῶν τῶν ναυτικῶν σωπαύθων μὴ δὲ παρασκευῆ, εἰς πλοῦς ἢ ταξιδιῶν, &c. Historia Apollonij Tyrij:

Ναυτικὰ ταξιδιῶν, καὶ γινώσκων σωτροφία οὐ. Rursum:

Μήτις ὁ Ἀπολλώνιος ἀφῆκε πλοῦς ἐν πλοῦν Ἐκ τῶν ταξιδιῶν τὸ μακρὸν, ἐπὶ δὲ ἀναμῆν.

Ἰταξιδιῶν, Innavigabilis, ἠπλοῦς. Ταξιδιῶν, Idem qui Ταξιδιῶν, Miles gregarius. Apomasar in Mysterijs: πλοῦς κλιπτοῦς ἐν λυσίᾳ, κερσῶν ταξιδιῶν. Achmes in Introduc. in Astolog. δεικνύει δεικνύσας τῶν χαρακμάτων, καὶ τῶν χημίας, φέρον ταξιδιῶν, πολλὰ ὄχλησον, καὶ πολίμους. Scribit Nicolaus Alemannus in Notis ad Anecdota Procopij, in diversis antiquis monumentis Ταξιδιῶν, Ordinarium vocatum Justinum Thracem Imp. quemadmodum & alios Imperatores, Julianum, Jovinianum, Valentinianum, Valentem, Theodosium, qui militari deposito sago purpuram induerunt.

Ταξιδιῶν, Apparitores, Cohortales, Officiales judicum. Glossae Gr. Lat. Ταξιδιῶν, Apparitor, Officiales: ταξιδιῶν ἰσχυροῦς, apud Eustathium Iliad. α. pag. 104. Concilium Constantinop. sub Flaviano Aet. 7. μὲν πολλὰ πλοῦς στρατιῶν καὶ μοναχῶν, ἐν ταξιδιῶν τῶν μεγαλοφρονιστῶν ἐν ἐπισημοῦν ἑπαρχῶν τῶν Πραιτωρίων. Suprà ἑπαρχικῶν appellantur. Palladius in Hist. Lausiacae cap. 63. γινώσκων ἑμφορῶν ὄρων φυλακισθέντων ὑπὸ τῶν ταξιδιῶν ἡρχοῦν, ἐν τῶν Βυζαντιῶν, ἐξ ἧς δὲ δὲ δὲ ἀνδρῶν, &c. Adde cap. 67. Macarius in Homil. 15. ἐν τῶν οἱ δὲ δὲ δὲ ἡρχοῦν, ἐν οἱ ταξιδιῶν ἀρπάσσει ἀπὸ ἰαυτῶν, &c. Occurrit passim apud Scriptores, Justinian. in Nov. 5. cap. 1. 4. Nov. 15. cap. 3. Nov. 30. cap. 10. in Editio 10. & alibi saepe: in lib. 6. Basilic. tit. 1. cap. 58. lib. 7. tit. 3. cap. 27. tit. 15. cap. 20. lib. 9. tit. 3. 69. &c. in Chron. Alexandrino an. 8. Phocae, in Martyrio S. Bonifacij pag. 322. in Anonymi Narrat. apud Combefisium to. 2. auctarj Bibl. Patr. pag. 324. apud Joelem in Chron. in Philippico, Socratem lib. 7. H. st. Eccl. cap. 14. Porph. in Nov. 11. de Scribis, Aristinum ad Can. 80. Apost. Codinum in Orig. Constantinop. num. 40. 76. &c.

Ταξιδιῶν, Milites Praefidarij. Constantinus de Adm. Imp. cap. 30. ἰαντῶν οἱ ταξιδιῶν ἀπιστάσασον δαποπλῆν. Occurrit rursum infra. Idem cap. 45. μὲν καὶ τῶν Σαρκῶν τῶν καζάρων κέρσων, ἐν τῶν ταξιδιῶν καθέρον. τὰ καὶ ἡσίων ἐσθλασολογοῦν. Continuator Theophanis lib. 2. num. 11. ἐπισημοῦν ἐν δὲ δὲ καὶ διαποτῶν, καὶ στρατιῶν καὶ ταξιδιῶν, καὶ λοχαγοῦ καὶ στρατηγῶν πλοῦς χερῶν φωνῶν καθάπτειν. Adde lib. 3. num. 28. ubi Ταξιδιῶν quendam militarem gradum supra milites gregarios videtur denotare.

ΤΑΞΙΔΑΡΧΟΣ, Ταξιδάρχης, Dux manipuli militaris: Centurio, ἑταξιδάρχης, Suidae. Glossae Basilic. ταξιδάρχης, ἡγεμὸν, στρατιῶν ἀρχῶν. Glossae Gr. Lat. ταξιδάρχης, Ordinarius: Manipularius in alijs, Evocatus exponitur. Theophanes an. 15. Mauricij: ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν ταξιδάρχων τῶν προτιχόντων χαλεπῶς ἐμασῆσεν. Idem an. 20. pag. 241. μὲν σαλαμῶν τῶν ταξιδάρχων τῶν λαῶν, &c. Ubi καὶ pro exercitu sumitur. Anonymus MS. de Castrametatione: ἂν δὲ τῶν ταξιδάρχων ὡς ἐν τῶν ἐκστρατείας, ἐν τῶν ἑκάστῃ τῶν ἀναστρατοῦσιν ὁπλίταις ἔχον, &c. Utuntur alij, S. Basilus in cap. 6. proverb. pag. 34. edit. Cotelerianae, Ἀβὴ Martyrij SS. Tarachi, Probi & Andronici cap. 1. Synesius Epist. 62. Eusebius lib. 4. de Vita Constantini cap. 51. Porphyrogenit. lib. 1. de Themat. cap. 1. in avi Vita cap. 42. edit. Combefisij, Sancitum Eustratij Patr. Constantinop. lib. 4. Juris Graecorum. p. 268. &c. Vide Salmasium ad Vopiscum pag. 473. & Eustathium Iliad. α. pag. 80.

Ταξιδάρχης, Epitheton S. Michaeli vulgò attributum, quod sit Dux ἢ Capitanus caelestis militiae, & ἀρχιστρατηγῶν. Hirmologium: ἔχω εἰ προσάτω ἐν βοθῶν, φύλακα, καὶ ἐπίπλοῦν τῶν ψυχῶν με ταπεινῶν, Μιχαὴλ προξιδάρχης ἐν μέγα Ταξιδάρχης, ἐν αἷμα τῶν θανάτων οὐ μὲν βούθων. In Anthologio 9. Novembr. ταξιδάρχης τῶν αἰώνων δυνάμειον Μιχαὴλ, πρωτοστράτης τῶν θάων ταξιδάτων. Apud Nicetam Paphlagonem in Vita S. Ignatij Patriarchae Constantinop. τῶν μεγάλων Ταξιδάρχων μοιῶν. Ducas cap. 34. τῶν ναῦν τῶν Ταξιδάρχων Μιχαὴλ. Adde Anonymum de Locis Hierosol. cap. 8. Laudatur Macarij Chrysocephali λόγῳ οἱ τὰ ἐπισημοῦν ταξιδάτων τῶν αἰώνων δυνάμειον, καὶ οἱ τῶν παμμίτων Ταξιδάρχων Μιχαὴλ τῶν ἀρχιστρατηγῶν. Et alter, οἱ τῶν δύο Ταξιδάρχων καὶ πρωτοστράτης τῶν ἀγίων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ. Οὐρανῶν ταξιδάρχων, apud Zonaram pag. 14. 2. edit. id enim Epitheti S. Gabrieli etiam adscribitur in eodem Hirmologio: διὸ ἐπισημοῦν οἱ πιστοὶ τῶν δύο φωνῶν τῶν μεγάλων ἐν φωταυγῶν Μιχαὴλ τῶν μέγαν, καὶ Γαβριὴλ τῶν θάων, τῶν δύο Ταξιδάρχων τῶν πρωτοστράτων. Vide Anthologium 8. Novembr. & I. Sponium tom. 2. Itiner. pag. 284.

Ταξιδάρχης, in Monasterijs, idem qui ὁ ἑταξιδάρχης, de quo officio egimus supra. Illud potissimum describunt subiecti Jambij ex Cod. MS. Thuaneo.

Εἰς τῶν Ταξιδάρχων.
Τὸς Ταξιδάρχων τῶν λόγων δεικνύσασον,
οἱ ταξιδάρχων τῶν λαῶν τῶν κυρίων,
ταξιδάρχων φύλακῶν παντὶ κερσῶν καὶ τόπῳ.
Εἰς ἀσπίδας ὁμῶς τε καὶ διηξιδάσων,
Εἰς τῶν ἰπποτῶν ὅσον τῶν ἰξόχων,
Εἰς τῶν ἀθροισμοῦ τῶν καὶ διαποτῶν,
Χερσάτων ἀπὸ τῶν ὁμῶν καὶ λόγῳ,
Ταρῶν ἑκάστῃ πλοῦς τιταξιδάτων εἰσῶν,
Στολέων ἀπαρῶν, καὶ βάδισμα τὸ πρῶτον,
Εἰ ταῦτα ποίης ἰσοτόνως ἐν σωτόνως,
Θεοπρῶτος τε, πρῶτος, κερσῶν,
Ἐξῆς χερῶν ἐν μὲν δὲ θεῶν μέγαν.

ΤΑΞΙΜΑ, Notum. Ex voce Τάξων, de qua supra. Panagiota in Catechismo Russorum pagina 241.

ΤΑΠΙΟΝ, *Tapes*, τάπη. Theophanes an. 17. Heraclij: τινὲς ἔχει ἄσπις (ἄσπις) ἢ ὀλοσκοπεῖα ἱμάτια, ναυοπαπῶναι ἢ τάπητα ἀπὸ βελουκ. Ubi quidam Codd. habent ταπίται.

Ταπίτον, eadem notione. Nicolaus Lucanus in Iliade Græcobarb. lib. 10.

Καὶ τὴν θρόνον τὸς καθίζου μὴ τὰ πορφύρα ταπίται.

ΤΑΠΑΡΑ. Rhuzanus in Paraphr. Vatican. ἐπι ἔλθω ὁ σαχότζικ, καὶ σωτηριεψυ ταπαρά τε. *Tabularia* hic Meursius interpretatur.

ΤΑΠΑΗ, ῥέος μαζορικός, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 2843.

ΤΑΠΥΡΑ, vel Τάπτυροι. Nicetas in Isaacio. lib. 1. num. 10. exi. ἢ γὰρ οἶνον προκαταλεθροῦσαν οἱ ταπτύρων οἴνοβαρῆσται, οἱ δὲ σμύλας καὶ ῥοφίσι προκαταλεθροῦσι, &c. Videntur esse ista animacula quæ se in vasa vinaria immittunt.

ΤΑΡΑΒΕΪΝΑ. Manuel Palzologus in Onitocritico MS. τὸ δαυλίον κρινεῖται ὡς ταρβανίας ἐνταλὸς ἐπὶ θείους. ἢ ἔστι διαφραγὴ, δὲ καὶ παρασάλλουσι ῥ' ὑπὸ σφραγίδος πρᾶγματος ῥ' συμφωνίας.

ΤΑΡΑΖΕΪΝ, *Turbare*, Ταράσσει.

ΤΑΡΑΣΟΥΚΤΗΝ, χαλκὴ κελαιμύδρον, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Æs ustum*.

ΤΑΡΑΗΑΟΥ ΑΡΪΟΝ, *Plantago minor*, apud Interpol. Dioscor. cap. 340.

ΤΑΡΑΒΕΙΑΟΝ, τὸ Κροικὸν στίλι, in Glossis Jatricis MSS. Neophyti. *Seseli Creticum*.

ΤΑΡΓΑ, *Pelta*, *Cetra*, ἀσπίς. πέλτα. Glossæ Græcobarb. ἀσπίδων, ἢ ὄπλα, ἢ ἀρμάτων, ἢ τάρων. Alibi: τὸ μανικὸν ῥ' σκεταρίον, ἢ τάρων. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Ταργισοπαυκόνταρον, ἢ σκλίμας ἀγαπίου.

Vox confecta ex τάρρα, σπάθι, & κοιλίαιον. Extat liber Francisci Richardi Soc. Jesu inscriptus, Τάρρα ῥ' πίστις ῥ' ἑνωμαίως ἐπιλασίαις ἐπὶ τῶν διακρίσεων ῥ' ὁρθοδοξίας. edit. Paris. an. 1658. Vide Gloss. med. Lat. in *Targa*.

Ταργικὰ, *Clypeatum*. Glossæ Græcobarb. ἀσπίδων, ταργικὰ, μὴ ῥ' τάρων.

Ταργοπέλα, *Panopelta*, Πηλίοισιν.

Ταργοφριμύθ, *Peltasta*, *Cetratus*, Πηλίοισι.

ΤΑΡΔΟΣ, *Iardum*, Gall. *Dard*. Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 1.

Ξιλάρδους καὶ δεξάρια, σάιτις ἢ λατζόρια.

Vide Gloss. med. Lat. in *Dardum*.

ΤΑΡΘΟΥΝΙΟΝ. Ptochoprodromus in versibus Politic. MSS. de sua paupertate:

Καὶ τζήνια γέμισαν πικρὴν ταρθούνα μου τῶν σφάτων. Vide Νταρδύνα.

ΤΑΡΙΔΕΣ, *Taridæ*, *Naves contraictæ Longitudinis*, uti eas describit Pachymeres lib. 5. cap. 30. καὶ καλιτόλμου αὐτῆ (Εὐζάνου πόλιν) καὶ μίση χαμῆς ἐν συσπλορῶμας καὶ μῆα ταισίς, ἃς ἐκῆται Ταρίτας λέγουσι, πλίοισι. Nicetæ in Alexio lib. 3. num. 9. ταρίδες, δρόμωνες dicuntur. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Εἰς κἀτρηνα ἀτίθισαν, καράβια ἢ ταρίτακ.

Infra:

Ἐξέλωτε κἀτρηνα ἰθασιώ, καράβια, καὶ ταρίτακ,

Andreas Dandulus in Chron. MS. an. 1275. duo galica Iapnensium circa Messaniam unam Venetorum tartidam caprius. Vide Gloss. med. Lat. in *Tartida*.

ΤΑΡΙΟΝ, ponderis apud Medicos species. Anonymus de Oxymelle: καὶ ἀίσαρδ καὶ κροκὸν αἰα δύο ταρία σαβίλιω καὶ χόλον παπαρινὰς ἰφρῶμας, &c. Fuchsius apud Myresum sect. 10. cap. 94. quale sit

pondus ignorare se fatetur: ῥόδων ξερῶν, καρποβαλλοσάμου ἀνὰ ταρία ἢ σμύρας ταρία β. Ad Sect. 1. c. 193. pro οὐλίαιον usurpari putat: apud Nicandri verò Scholiastem οὐλίαια quatuor faciunt κερταίον, seu siliquam. At idem videtur quod Ταρτσου apud Matthæum Silvaticum, qui appendere dicitur 10. grana: nam Ταρίσιου, dicitur etiam Ταρία Italici, uti monemus in Gloss. med. Lat. in voce *Tartum*, de qua moneta pluribus ibi agimus. Vita S. Nili Junior. pag. 121. ἀγαζὸν τὸς μαζορικός καὶ φιλοσοφικός ἀμύθ. προσόβιος, κατσοχόν τι δι' ὑπὸ μανικὸν ἢ καύχημα τὸ βορδύιον, ἀπίδουσιν αὐτὸς αὐτὰ ταρία. Hinc fortè orta vox *Tartisse* apud Gallos & Italos.

ΤΑΡΙΧΕΪΑ, *Tarichia*, *Arts Chymia*. Zosimus Panopolita MS. de Lapide Philosophor. ταριχία ἢ ἄρτῃ ἐκ ῥ' τὰ ῥυθρὰ χίσις, καὶ ἀντίσις, καὶ ἰπσισημαπύων τοῖς κλυσις δαλίσις, &c. Alibi: τῆσ' ἀσπίσις ῥ' λογορῶμας ταριχίας. Olympodorus Philosophus MS. in eundem Zosimum: ῥ' ἢ ἢ ταριχία οὐδὲ ῥ' παλίδους γῆς μέλλει ὡς τὸ παλίδου ἰξίλθω, ἢ ἐκ ταμυμον καταλέξω, ὅτι ἢ τῆσ' αὐτῆ ῥ' πύρις ἢ ῥ' ῥ'. Infra: τίς ἢ ταριχία, καὶ τίς ἢ πλίοισι, καὶ τίς ἢ ξερῶσι, &c.

ΤΑΡΙΧΙΝ, *Salsamentum*, τάρικον, in Apophthegm. Patr. in Romano num. 1.

ΤΑΡΚΑΣΙΟΝ, *Tarcastion*, *Pharetta*, Italici *Tarcasso*, sive *Carcasto*, nostris *Carcastum*. Glossæ ad Iliad. Græcobarb. φαρῆσα, τὸ ταρῆσι. Corona pietiosa. Ταρῆσι, *Pharetta*, φαρῆσα. Glossæ Græcobarb. ἄρτις πηλιδωτικῶς φαρῆσας, ταρῆσια, ἰσθόβιας, βελόθιας. Joannes Cananus de Bello Constantinopolit. καὶ δύναισι πᾶσις δίδωσι τίτων ἐκαστὸν ἀπὸ θείας ἢ ἄσπις σαγῆσις ῥ' τῶσιν, ἀλλὰ καὶ πλίοισις τίτων ἰξίλθω ῥ' πολέμου τῶν ὤρων, ὁμοίως τὸ ἀρμάσφουλακίον ὄχι ῥ' τῶσιν, καὶ τὰ ταρῆσια ῥ' οὐσαίτη. Anonymus de Nuptiis Thefei & similis lib. 5.

Κ' αἰ τὸ πλέρων τῆς ἰσθίαι δόξουσι ταρῆσις, Σαίτις καὶ ῥ' τῶσιν ἄτις ἢ γὰρ γομάτα.

Et lib. 6.

Ταρῆσια πηλιδωτικῶς ἢ τὸ ῥ' ζουμάτῃ.

Lib. 7.

Καὶ τὰ ταρῆσια σήμασις ῥ' ἰμορῆσι δαίσις.

Et lib. 9.

Ταρῆσια τῆ ἰσθίαι ἰμορῆσι καμορῆσι.

Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea 1

Καὶ τὰ ταρῆσια ἰθασιώ, τὸ πηλιδωτικῶς ἐκαστῷ.

Ταρκαθόξωρον, *Pharetta cum arsen.* Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 11.

Ἄλλοι ταρκαθόξωρα γομάτα ῥ' σάιτακ.

Vide Δοξάρια.

ΤΑΡΜΕ, *Terminus*, ex Gallico *terme*. Assisæ MSS. Regni Hierosolymitani cap. 68. ἰαί ῥ' τὸ ἢ αἰθροπῆ ἢ ῥ' χροφιδίτλιω, καὶ ἰρχίλι ἢ αὐτῆ ῥ' αἰ ῥ' κρόν ῥ' λέγη ἢ τὸ ταρμε, καὶ ζῆτα τῶσιν βίος τε, &c. Vide in voce Ἄμαχι.

ΤΑΡΟΥ, ὁ κῆρξ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΑΡΠΗ. Pachymeres lib. 11. cap. 13 Cod. Reg. Γενεῖτῃ ἢ αὐτόθεν καὶ ἰταλὸς βύρσοι, ἢ τάρων, ἢ σάνισιν ἀσφαλιδέντων κῆρξ, &c. Ita etiam editio Romana cap. 14. ubi Possinus, fortè, inquit, τάρων. Sed aliud hic sonat à τάρων, seu Clypeo. Vide Hesych. Gloss. med. Lat. in *Tartum* & Add. in *Tarpon*.

ΤΑΡΤΑΡΟΝ, *Tartarum*, fæx vini indurata, & doliis adherens, apud Myresum de Antidotis c. 76. & Petrum Theoponicum de Archemia, MS. ubi ejus virtutes exponuntur.

ΤΑΡΤΖΗΝΗ, & Ταρτσῆ, κλειάμου, in Glossis Jatricis Græcobarb. MS. In aliis ex Cod. Reg.

Ταρτζῆων,

ταρτζίων, τὸ κινάμωμον. In aliis ex Cod. 1137. Ταρ-
στῆν, τὸ κινάμωμον.

ΤΑΡΤΕΜΠΕΑΙΓΗΣ, τὸ μακροπέτερον, in Glof-
fis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Longum piper.

ΤΑΡΤΕΡΩΝ, pro Ταρτρων, de qua voce infra.
Ptochoprodromus MS. lib. 1.

Καὶ τίως ὁ κίνυ λῶμα τὸ ταρτρὸν τὸ λίγυ.

Infra :

Μετὰ βελόνης, ταρτρὸ καὶ βάρμα ὁ σαμδῆν.

Idem lib. 2.

Καὶ οὐ ποῖε ἕα ἠγάρασι καὶ ταρτρῷ καβιάρω.

ΤΑΡΦΕ, μυρικός τὰ φύλλα, in Glossis Jatricis
Græcobarb. MSS. Myrticeis, seu Tamarices folia. Le-
xicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Ταρφίτ, ἡ μυρική.
Matthæus Silvaticus : Tarsa & Tarsē, Tamariscus.
Rursum : Tarsa, Tarnuzis, Arab. id est Tamaris-
cus. Vide Ruellium lib. 1. cap. 91.

ΤΑΡΧΑΝ, Dignitas apud Persas, de qua Me-
nander Protector in excerptis de Legat. pag. 154.
edit. Reg.

ΤΑΣ. Vide in Τάδε.

ΤΑΣΙ, vox Italica, inquit Nicolaus Mytespus
sect. 8. cap. 42. Pro thaplo usurpari putat Fuchsius. At
Italici Τασ, est tartarum.

ΤΑΣΙΝΑΡΙΑΙ, ita appellati viri quidam ob
fortitudinem illustres, apud Armenios: Anonymus
de Castramet. & Nicephorus ἑξ παραδρ. cap. 5.
ἀλλ' ἐπὶ οὗδ' αὐτοὶ οἱ μὲν μετ' εὐ καὶ ἀντίοις ἠρμόμοι
ὄντες, καλῶς πλὴν τ' ἠεγλῶν ὑπερβῶσι δύλακας δὲ τ' ἀπο-
στειλομένην καλασούπων, καὶ τὰς κινήσει τ' φουάτων
ἀταμασάσαι καὶ τραπιζίταις ἐπιλέγεσθαι ἡμαίαις καὶ ἀν-
δράσι, ἕς ἡ ἠρμόμοι Τασναρίας καλῶσι καὶ ἐκ ματρι-
κίου ἀπογράφου, καὶ ἀρχαῖος ἐκ αὐτοῦ ἱφισάται. Alibi : τὰς
τραπιζίταις ἀποτίλλει, ἔτι τὰ σαάκια, καὶ καλασούπους
πλάσκει. Ita etiam apud Nicephor. cap. 10. sed emen-
dat Meursius, Τασναρίας.

ΤΑΣΙΜΑΝΗΣ, qui Leunclavio in Historia
Musulmanica Talismanus, qui scilicet apud Turcos
Meschitis & precibus præest. Gregorius Palama Ar-
chiepiscopus Thessalonicensis in Epist. MS. ad Thef-
salonicenses, de sua captivitate, ubi funus Turcicum
describit : καὶ τὸ κινώτιον ἐνδύσει ἰσαλίαν λαυκαὶ ὁ τ'
νεκρὸν ἰθὺς ἴφρι σωτηρίωμι πλῆκος ἐπὶ τ' κῆρυ ἰερμῆς
ἰδιόλο' ἀτα περισάντι αὐτ', μίση ἄχου παρ' αὐτοῦ τα-
σιμάτω ἵνα καλῶν ἢ ἀύδασι ἄτω τὰς ἀνακαμένους πρ'
κατ' αὐτὸς ἰφρ', &c. Occurrunt ii ibi pluries.

ΤΑΣΚΟΔΡΟΪΤΟΙ, Hæretici, qui & Monta-
nistæ & Cataphrygæ : sic dicti à τῆσσι. Phrygio
idiomate, Paxillus, & δρυγῶ, nasium, quia sole-
bant, quo tempore Deum precabantur, naso me-
dium supponere digitum : hoc nimirum signo se ad
justiciam ultero amplectendam paratos esse signifi-
cantes. Timotheus Presb. καὶ τῶτοι ἐν τ' ἀπέσω λίγοι
Γαλιλαῖσι Τασκοδρῶσι, ὅσπερ ἱρμυκῆσι Παταλομῆσι.
De iis agunt præterea Synod. VI. act. 11. Theodo-
rit. contra hæretic. serm. 1. Epiphanius hæresi 48.
Nicetas in Thesaurio fidei Cathol. lib. 4. pag. 193.
Scholiastes Basilic. ad lib. 21. p. 581. &c.

ΤΑΣΣΑ, τασάρισμα, Taxatio, aestimatio, τιμη-
σι. Ex Ital. Tassa. Τασάρισι, Taxatio, Aestimatio,
τιμῆσι, ἐπιλογισθῆσι.

ΤΑΤΑΡΟΣ, Centaurus. Glossæ MSS. ad Batta-
chom. Homeri : ἐξ κινάμωμον κρατὸς ἴρχου ὅσπερ τα-
τάρων φουάτων. Nisi Tartari intelligantur, quos Græ-
ci posterioris ævi Ταταροι vocant.

ΤΑΤΑΣ, τ' αὐλῆς, 36. officium aulæ Palatinæ,
cujus munus ignotum postremis sæculis, testatur
Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. cap. 5. num.
57. Sed cum τατάς, Pædagogum significarit, uti do-

cemur ex Duca in Hist. Byzant. cap. 35. fuit ille for-
tè filiorum Imperatoris adhuc impuberum nutritius
ac Pædagogus : quæ est etiam sententia Possini
Acropolis in Chron. cap. 66. de Theodoto Lascari
Imp. ἀφ' οὗ Θεόδωρον Καλαμπάκιον, ἢ καὶ τάλαν τ' αὐ-
λῆς καλονόμαζον. Pachymeres lib. 4. cap. 29. καὶ τ' τρί-
τω τ' ἐκ Χριστοφύλου Τζαμπλάκου Τάλαν τ' αὐλῆς
ἰγκατίσθων. Idem lib. 6. cap. 32. τ' ἀνδρόμοις ἐκ τῆσιν
Τάλαν τ' αὐλῆς ὄντα πρὸ πόντι. Τὰ τ' αὐλῆς, in Codice
Reg. Codini dicitur : Τατ' αὐλῆς, in Catalogo Of-
fic. Constantinopol. ex Bibl. Mazarina : Τὰς νεκρῶ
Matthæo Monacho. Vide Gloss. med. Lat. in Τατα.

ΤΑΥΛΑ, Ταῦλας, Ταυλίσις, &c. Vide in Τάβλαι

ΤΑΥΡΑΙΑ, Tuba species qua tauri mugitum
efferebat. Est enim ταυραία, φωνὴ τ' ταύρου, Suidæ. Mau-
ricius lib. 12. c. 16. γίνου ἢ τὰ σχήματα ταῦτα ἐξ τῶν
ταῦταις, φωνῆ αἰτίας ἄτοι κινήσει ἐξ σημείων τινῶν, κινήσει καὶ
ἴσων τ' καὶ ὅτι θίλα κινήσει, σημαίνει θουλίσι, ἢ τῇ ταυ-
ραία ὁ Καμπιδύκτης, ἢ τῇ φωνῇ, καὶ κινήσει ἢ τ' σῶμα
ἢ τῇ τέλει, ἢ τῇ φωνῇ, καὶ κινήσει. Leo cap. 7. §. 31. ὅταν
ἢ θίλα σῶμα, τὸ σημαίνει ἢ τῇ φωνῇ σῶ, ἢ τῇ ἴσων τ'
σκελίσι, ἄτοι ταῦτα, καὶ λίγισσι οἱ κινῶ βέβαιον, ἢ τῇ
ταυραία. Idem §. 68. φωνῆς ταύρου ἢ κινήσει ἐξ σημείων
τῶν κινήσει καὶ ἴσων τ' ὅτι ἢ θίλα κινήσει, σημαίνει ἢ θου-
λίσι, ἢ ταυραία ὁ Καμπιδύκτης. Frustra Meursius Τυρ-
ρανium ἐ pelle taurina, & Schefferus Tauricam seu
tiscam interpretantur. Procopius lib. 2. de Bello Got-
thico cap. 23. duas tubarum fuisse species docet, al-
teram æream, qua in equitatu, alteram ex corio, li-
gnoque tenuissimo, ἐκ βύρσις τε καὶ ξυλῆ ὑπεράγει
λίπ', qua in peditatu utebantur : postremam ταυραία
dictam putem. Sed & de hac tuba forte intelligen-
dus Eustachius recensens varias tubarum species, Ἡ
εὐ. τῆσιν ἢ Περλαζονικῆ, ἕς ὁ κινῶ βέβαιον καὶ ἀποβῆται
κινήσει, ἀναφυσίσι καλῶται ἢ, φασὶ, βῆσι. Vide Gloss.
med. Lat. in Taurica.

ΤΑΥΡΙΑ, ταυρία, Scutica, Taurica : βῆσι, So-
zomeno lib. 6. cap. 19. lib. 8. cap. 24. S. Athanasius in
Epist. ad Solitar. καὶ ποικίλεις οἱ τὰ ἄλλα ταυρίας ἵνα
θατάσθαι κατέσκηπται, &c. Palladius in Hist. Lausiaca
cap. 18. παρατῆσθαι ὁ δαίμων ἐκ νεκτὸ, ταυρίων κινήσει,
ὅσπερ οἱ δαίμονι, σχήματα ἔχον ἐπὶ αὐτῶν βακκοδῶντες
φῶσις ἰρραζέμεθ τῇ ταυρία.

ΤΑΥΡΙΑΡΙΟΣ, Tauricarius : Glossæ Lat. Gr.
Pila, ταυρίαριος, ταυροθάπτη.

ΤΑΥΡΙΖΕΙΝ, Trahere, vim inferre. Glossæ ad
Iliadem Græcobarb. Ἀνάλην, Ταυρίζα. Rursum, ἔλασι,
ἔταυρίζω. Glossæ Græcobarb. Τάσι, ἔταυροι, ἔταυρίων
να, ταυρίζω, σύρη, σύρη. Anonymus Medicus ex Cod.
Reg. 945. pag. 100. καὶ τ' κόμπων δῶσις τὸ βάρμα, καὶ
ὅτι μέλι, ἰθάλα, ἵνα ταυρίσις τὸ βάρμα. Cananus de
Bello Constantinopolit. πύργους ξυλίνας μεγίστους με ἀπό-
χουσι σιδηροειδημένους πολλὰς ἰσοπίσασθαι ἵσσι, ἕδον τὸ ἔξω
τ' πύργων τ' πόλεως μάλλον καὶ ὑπεράχον ἐπίσους, καὶ ξυλί-
βων καὶ βυβαλίων ἀπάρου ἀχασσι ἕξ ἰσοίσι, ἵνα τῶν πύρ-
γους ταυρίσσει μὲν σχημάτων, καὶ πλῆσιον τ' σῶμας ἐπίσους.
Thomas Magister in Scholiis MSS. ad Nubes Agi-
stophan. σκορνιάς, τὸ πῶσις φῶσις τὰ μέλι ἐπὶ αὐτῶν σκορ-
δῶσθαι ἔλιγον, ἢ ἀποταυρίζω. Joannicius Cartanus in
serm. de Avaritia : καὶ ὅσπερ οἱ ἰσλαχαί ἵνα φῶσις τὰ
σῶμα, καὶ τ' ἵσων, ἀρπάζοντα καὶ μετῶντα ἀτόσις, καὶ
μετῶντα ἀτόσις, καὶ ταυρίζοντα γλῶσσα, ὅσπερ λύκοι
ἀνῆμερι καὶ ἀγροῖ, ὅταν ἀρπάζωσι τῶσις θῆρα. Histō-
ria Apollonij Tyrij :

Ἐδῶσθαι ἐδὸ μῶμασις, ἀπανοβίσις ἕδον,

Καὶ τὰ μαλίσσις τῶ ἰταύσις, καὶ σῶν γυναικῶν ἰδῶσθαι

Anonymus de Nuptiis Thesæi lib. 8.

Ἀπὸ τ' ἴσων ταυρίζω καὶ τῶ ἰρῆσι

Ταβεισίσις, pro Ταυρισμός, Rursum. Nicetas in Mure-
zuphilo

zaphlo num.4. ἀνδρῶν εἰμαζαί, γυναικῶν ἰλελυαί, ταβρισμοί, διαχυρισμοί, ἰλαυσμοί, ἀνδραποδισμοί.

ΤΑΥΡΟΚΕΡΩΣ, *Tribulus matutinus*, apud Interpol. Dioscor. cap. 597.

ΤΑΥΡΟΚΟΛΛΑ, in Glossis Botanicis Colberticis MSS. ἢ δὲ τῶν βύρων κόλλα, *Gluten ex cortice*.

ΤΑΥΡΟΥΡΑ, *Cauda Tauri*, Constellatio: ταύρου αἰμαζοῦ, Gemino in elementis Astronomicis. Theophanes pag. 316. ἢ ἐν τῇ πελάγῃ φθαδίστις ἐν τῇ φ ἄστρῳ ἐπίσολῃ, φ λογαριθμῶν ταυρουρά.

ΤΑΥΤΟΠΛΑΘΕΙΑ, Talionis pœna, in Concilio Nicæno II. Can. 4. in Basilicis, & apud Michaelem Psellum in Synopsi leg. v. 864. & Harmenopolium non semel. Vide Balsamon. ad Concil. V I I. Can. 4.

ΤΑΦΑΤΛ, Pannus sericus, in Turcogr. Crusij, pag. 188. Gallis, *Tafetas*.

ΤΑΦΙ, *Catinus argenteus*, vel ex quovis metallo. Συνοικίζω τὰ ἀργα μίσα εἰς σκυτιλίδι, vel εἰς τάφι, vel εἰς ππάκι, vel εἰς λεκάνιω, ὅτε τὰ τυγανίω εἰς ταράσι μὲ τὸ βύτυρον ἢ μὲ τὸ λάδι. Contereo οὖνα in scutella, vel in catino argenteo, vel catino ligneo, vel in pelvi, ut ea frigrantur cum butyro vel cum oleo. Ex Romano Nicephoro in Grammatica inedita. Hinc fortè docemur quid sit.

Ταφίω, in Glossis Basilic. quæ vox exponitur τὸ ἵδεν ἢ πτωχευθῆναι οἰκίας κόμην, κικρυμμένον, καὶ τιθεσθαι μύρον. Ubi leg. fortè, ταφίω, ut sint vasa argentea recondita, desissa, vel pecunia sepulta.

ΤΑΦΘΕΙΝ, *Tumulare*, θάπην. Vide Ταύθεν.

ΤΑΦΙΑΡΙΟΝ, *Ligonis species*, qua fossæ, vel sepulcra effodiuntur. Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 388. ἢ τῶν βίῳ ἱμαζώχῃ, ὅτι τὰ τζαπία καὶ ταφίαια, τὰ μυστρία τῷ μαστίχῳ τὰ ἱκαμῶν ἀγυρά.

ΤΑΧΑ, vox præmitti solita à Græculis nomini dignitatis, in demissi animi ac humilitatis argumentum. Verbi gratiâ in Georgij Phranze historiz titulo: αἰκτρός Γιωργίου ὁ φρατζικῆ Προλογοποιήσεως, καὶ Γρηγόριου, τάχα μοναχός, ταῦτα ἱγροφίαν ὑπὲρ τῆ καθ' ἑαυτὸν ἢ πῶν μικρῶν γεγονότων, ἐν τῇ τ' ἀλλοίως αὐτῷ ζωῆς χρόνῳ. Theodulus Trapezuntius Episcopus: ἱγροφίαν αἱ βίβλοι αὐταὶ — ὅτε χρόνος ἡμῶν τ' ἀμαρτωλῶν, τάχα ἢ καὶ ἀναξίω ἰπιστάπῳ τ' Θεοδώλῳ τ' ποτὶ Τραπεζιζούθῳ, &c. Et ad calcem Typici in Cod. Vatic. 784. χροὶ ἀμαρτωλῶν γραφίως Νήλυ, τάχα ἱερομονάχῳ, γραφῆσα, &c. Ad calcem Cod. Reg. in quo continentur Dialogi S. Gregorij à Zacharia in linguam Græcam conversi, habentur hi Jambis:

Θεὸ τὸ δῶρον καὶ ἰωάννη πρόθῳ,
Τλαπαθῆς ἔργον καὶ τάχα θύτυ.

Vide Allatium de Symeonibus pag. 181.

ΤΑΧΙ, species quædam. Ἀσίσσῃ MSS. Regni Hierosol. cap. ult. ἀπὸ πλεῶ τάχι, τὸ δὲ κατῶ. Apud Matthæum Silvaticum, *Tachic*, est *Ebulum*. *Tachir* verd, *Papaver*.

ΤΑΧΥ, *Manè matutino tempore*, ἰωθῖν, σφῶν. Achmes in Præfat. MS. Onitocrit. καὶ ἄλλα τ' ὀναράτων ταχίως, καὶ ἄλλα βραδίως γίνουθῳ. Damascenus Studita Hom. 18. καὶ τὸ ταχὺ ἰσχυρῶν ὁ Κανδελάρης, καὶ ὕψηλῃ τὰ ἀνάψῃ τὰ καυδίλια τ' ὀκελοσίαι. Et Homil. 27. ἢ τὸ ταχὺ ὅταν ἱζημίρῳσιν, ἐκατίβημα κάτω εἰς τ' ποταμῶν.

Ταχίως, eadem notione, in Glossis Græcobarb.

Ταχίωτικα sub matutinum tempus. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 3.

Ἐνα πῦρον ταχίωτικα ἱγρόθηκον ἢ κόρη. Eodem lib.

Καθὶ πυρῶ ταχίωτικα πῦρ τις ἔστιν σφάλῃ.

Alio loco:

Ἀρεταὶ καὶ ὁ Παλαμῶν καθὶ πυρῶ πορχίτων

Ταχίωτικα μὲ πλεῶ αἰγίλι τῆς λογιμῆς γεμάτων Ταχίω, *Matutinum tempus*, ὄρσθῳ. Agapius in Geoponico cap. 152. καὶ πῖν πλεῶ ὁμοίως ἔστις ταχίωτῆς, &c.

Ταχίως, *Matutinum*, ἰωθῖν.

ΤΑΦΙ, *Patera*, Italis *Tassa*, Gallis *Tasse*. Manuel Malaxus in Hist. Patr. pag. 126. ἢ ἱθαλί μίση αἰετα ταφίον ἀγγυρῶν φλορία χιλιάδας δύο. Μοχ: πλεῶ ἱπποτῆσι, ὅτι τὸ ἱθ ταῦτα τὰ φλορία μετὸ ἀγγυρῶν ταφίον. Theophylactus Hierodiac. Homil. 5. pag. 61. ἱθαλί γῶν τ' χυθῶχῶν, καὶ ἱθαλίαν τῶν, ὅτι ἐὰ μὲν αἰμαζοῦ δύο ταφία ἀστέμῃα, &c. Et sem. 6. pag. 89. ἢ τὰ ἱκαμῶν ταφία καὶ μαστραπίαι.

ΤΑΦΙΑ, ἢ θαφία, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΕΛΦΗ, *Tiafen*, *Sulphur*, pro διαφῳ, vel θαφῳ, ut habet Joannes Tzetzes Chil. 11. v. 750. Lexicon MS. Reg. θαφῳ, ἢ διαφῳ. Moschopolus pag. 112. θαφῳ ἢ ἀπυρον, ἢ κοπιῶν τιάφῳ. Glossæ Biblicæ MSS. ταφῳ, θαφῳ, θαφῳ. Glossæ aliz MSS. θαφῳ, τὸ θαφῳ. Glossæ aliz ex Codd. Reg. 848. & 1177. θαφῳ ἀπυρον, τιάφῳ ἀβρασα. Michael Psellus in Grammat. MS.

Θαμάλασι, ἡμίθῳ τιάφῳ, θαφῳ ἰσθῳ.

Synaxaria 3. Sept. ἱθαλίαν πλάω, καὶ ἀσφαλίω, ἢ τιάφῳ. Orneosophium cap. 23. ἔταν ἀφοδίω τιάφῳ, — ἰαν κοπιῶν τὰ πλεῶ ἀπῶ δὲ τ' πλεῶρον, καὶ ἰσθῳ τ' μισαφῳτῶν ἀπῶ πλεῶ γίαιω καὶ ἀφοδίω αἰ ἱθαλί. καὶ φαιθῳ αἰ ἀμαθίαι, &c. Adde cap. 43. Ducas Hist. cap. 30. ἢ ὀπιθῳ ἢ τ' χαλκῆς καλαμῳ βθίαις ἐκδασία ἐκ νίφῳ τιάφῳ καὶ κερθῳν ἰτίας πλεῶρον. Ita Tiafen usurpat Nicolaus Myrepsus sect. 12. cap. 27.

Θαφῳ etiam in Dictionariis Græcobarb. Glossæ Gr. Lat. θαφῳ, *Sulphurium*.

Τιαφῳ *Sulphureum*. Glossæ Basilic. σαρφῳ, τιαφῳ, τιαφῳ.

Τιάφῳ. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Τὸ χροῶμα τῆς ὀλόχλομῆς σάν τὰ τ' δὲ τῆς τιάφῳ. Et lib. 9.

Καὶ ὅτι ἀπῶ ξηλαμῳρον, λαμῳρον ἀπῶ τὸ τιάφῳ.

Τιάφῳ, apud Agapium in Geoponico cap. 183. βρασι ἀπῶ, ἔταν τιαφῳ μὲ νίφῳ.

Θαφαίαι, *Solfanello*, apud Hieronymum Germanum.

ΤΕΓΙΟΣ, *Lupular*, apud Clementem Alexandr. lib. 3. Stromat. Chrysostomum in Orat. de S. Babyla contra Gentiles, & Eusebium lib. 2. Hist. Eccl. cap. 13. ut observatum ab Henrico Valefio.

ΤΕΙΧΟΚΑΣΤΡΟΝ. Vide in Εἰσφῳ.

ΤΕΙΧΟΜΑΧΙΟΝ, *Machina bellica diruendis muris*. Nicetas in Andronico lib. 1. num. 2. ταχομάχια ἰσθῳ, βελοςάσῳ τῆ, καὶ ἱσθῳ τῆς ἰσθῳ χυθῳ. Apud eundem in Manuele lib. 6. num. 2. ταχομάχια μηχαναί.

ΤΕΙΩΣ, *Saltem*, τίως.

ΤΕΚΕΝΔΕΤ, τὸ πύριθῳ, in Glossis Jarricis MSS. ex Cod. Reg. 190. In Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. scribitur τεκιδετ. De Pyrethro, vide Ruellium lib. 3. cap. 49.

ΤΕΚΝΑ & Πῶθῳ, *Liberi*: Filij ὑπὸ dicuntur Modestino. Vide Anton. Augustin. ad eundem pag. 297. 362. & Nicol. Fullerum lib. 2. Miscell. fact. cap. 20. Gloss. Lat. Gr. *Liberi*, τίτω. Ita in Gloss. Gr. Latin.

Τεινοπιῳ, ἰωθῳ, *Adopio*. in Gloss. Lat. Gr.

τεκνοποιῳ,

τιτοποίαμα, in Gloss. Basilic. Theophanes an. 7. Mat-
ticii, τιτοποιασας ὁ Βασιλεὺς Μικρικοῦ Χερσίου ἢ Βασιλῆα
Πισίου.

ΤΕΚΝΑ ΔΕΛΦΟΣ, Filius fratris, ex fratre ne-
pot, in Apophthegm. Patrum, in Arsenionum. 34.

ΤΕΛΕΙΛΑ. Vide in Τέλειμα.

ΤΕΛΕΙΟΙ, Perfecti; dicti qui Baptismum jam
consecuti erant, in Clementina epitome de gestis
S. Petri n. 34.

ΤΕΛΕΙΟΝ consequi, dicebantur Pœnitentes,
qui exactis pœnitentiæ βαθμοῖς, seu gradibus, ad Sa-
cramentoꝝ participationem, ἢ ἀγισμάτων με-
χλῶ, admittebantur. Perfectiōnem consequi, dixit Con-
cilium Triburicē Can. ult. Ad Perfectum suscipi,
Ordo Romanus cap. 6. Concilium Ancyrānum Can.
4. Ἔδοξεν ἐναντ' αἰρεσῶν, ὑποποιῆσαι ἢ πρὶς ἔτι, εὐχῆς
ἢ μίνας κωνοῦσθαι ἐν δύο, καὶ τότε ἰδὲν ἐπὶ τὸ τέλειον.
Et Can. 5. ἢ μὴ ἴσθαι, δύο ὑποποιήσεις ἐτι, τῆς πρὶς
κωνοῦσθαι χάρις προσφορῆς, ἵνα τῆς τετραετίας τὸ τί-
λειον λάβωσι. Adde Can. 6. 9. 10. 11. Id Can. 16. τυ-
χάντων ἢ προσφορῆς vocat.

ΤΕΛΕΙΩΝΝΕΙΝ, Perficere, Absolovere. Glof-
sa Græcobarb. ἀπέλειον, ἀκατάπαιυσαν, ὁσθ' ἢ κάλασα-
σάναι, ἔργον δὲν τέλειῶσαι.

Τέλειον. vitam finire, præsertim martyrio. Eusebius
lib. 7. hist. Ecc. c. 16. παραδὸν πλωμάδι τέλειωμένων τῆς μάρ-
τυρεῖ. Apophthegmata Patrum in Betarione n. 4. εὐ ὡς
πέλαθωσιν, ὑπόμω αυτ' τέλειωθίσα. S. Ephrem de
Miraculo in puero facto &c. de S. Clemente: καὶ ἦ
ἄρδ' ἢ μαρτυρία τέλειωσικ μετὰ ἐκχρησκέσθ. Clemens
Alexandr. lib. 4. Stromat. pag. 306. αὐτίκα τέλειωσιν
ἦ μαρτυρία καλυμμένη, ἕξ ὅτι τέλει ἦ βίη ὁ ἀσθρῶς
ἔλασθη, ὡς εἰ λειπεί, ἀλλ' ὅτι τέλειον ἔργον ἀζάνει ἐν-
δοξᾶσθ. Nilus in Vita S. Theodoti Ancyrani num. 6.
εἰ γδ τέλειωθμοι δῆ ποικίλων κολλήσων, τυτων ἴα σῶ-
ματᾶ κωσιν ἱρήσθησιν ἀπὸ ἀνάσων. Chronicon Ale-
xandrinum an. 5. Constantini M. Αἰγύπτω, ἢ Παλιῆς εὐ
Νήλῳ ἐπισκοποῖ μὴ ἴσθαι δῆ πρὸς Ἰεραδουίαι. Cy-
rillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 76. Edit.
Cotelierianæ: ἀποσάσει ἐπὶ Ἰαίρειον ἀπὸ τὸ ἔο κελ-
λίω τέλειωσάσαι. Apud Balsamonem de Ræphorhis
num. 2. τὸ τελειῶσαι δὲ ἀποσάσει. num. 15. Ἰεραδοῦσιν
δὲ ἀποσάσει. num. 17. τελειῶσῃσιν ἀποσάσει. Ugnit-
tut Zacharias Papa lib. 1. dial. cap. 24. 35. lib. 4.
cap. 9. Leo Imp. in Nov. 87. & alij passim. Vide
Hæschelium ad S. Athanasium in Vita S. Antonij
pag. 137.

ΤΕΛΕΙΩΣΙΣ, vox usurpata à Patribus Græ-
cis pro Baptismo, ut multis probat Henricus Va-
lkisius ad Euseb. lib. 4. de Vita Constant. cap. 61. &
ad Theodorit. lib. 4. cap. 3. vel pro Sacramento
Confirmationis, ut Petr. Arcudius lib. 2. de Con-
cordia cap. 1. quia scilicet Confirmatio, præsertim
apud Græcos, in Baptismo exhibetur, cui Con-
firmationis effectus sæpe tribuunt scriptores, cum
tamen per unctionem in baptismo non accipia-
tur Spiritus sanctus, siquidem quæ antecedit Ca-
techumenorum est. Clementina Epitome de ge-
stis S. Petri num. 18. & num. 141. τελειῶσῃσιν δῆ
βαπτισματῶ. Martyrium S. Polyeucti MS. μέλλων
γδ ὄναι τέλειωσῃ, καὶ δῆ ἦ ἀίματος οὐ ἦ ἰσθ' τὸ
Θᾶν βάπτισμα, καὶ πῶ ἐο Χριστῷ σφραγίδα λαμβᾶ-
ται, &c. Vita MS. S. Hilarionis: καὶ ἦ μακαρλεκ
τότε χάρις, τὸ μέγα οὐ ἕξ ἔχον ἰσθ' ὑποσχόν, σφραγι-
θῶσαι τῆ ἦ Χριστῷ σφραγίδι, καὶ τελειῶσῃσιν δῆ
ἦ βαπτισματῶ. Michael Psellus in Epist. MS. ad Neo-
photistum: ἡμέρα ἢ ἢ ἐ τελειῶσῃσιν ἀσάσει, ἢ μὴ
πῶ πωθήσειν ἦ κορυφαίων ἀποσάσει κυριακῆ. Constant.
Manasses pag. 59.

Ἀπάσαι, καὶ λυτρεῖ τῆς Θᾶν τελευσῃ.

Ita apud Continuator. Theophanis lib. 4. num. 141
& Scylitzem pag. 519. Locos vide in Μύρω. Joannes
Cypariſſiōtus de Palamitis cap. 2. τὸ μίγα ἦ ἡμῶν τε-
τελειῶσῃσιν μωρῶ.

Τελοποιῶν, Βαπτιστῶν. Geronticon apud Nicē-
nem Monachum in Pandectis MS. lib. 1. sem. 29.
Υπόδῆκον ἢ καὶ διῆκον δῆ τὸ διῆκον τῆς Θωσι-
σφρίῳ ἀριστοῦτῃσιν ἢ δῆ τὸ ἰεραγῶν, καὶ τελοποιῶν, καὶ
βαπτιστῶν.

ΤΕΛΕΙΩΤΗΣ, Integritas; Titulus Com-
pellatorius, in Epistolis S. Basilii, & Pho-
tiii 191.

ΤΕΛΕΣΜΑΤΑ vocant J. C. Græci Complacitiones
instrumentorum. Prius enim solent tabelliones con-
tractus scribere in scedulis, deinde complere in mun-
do. Justinianus in Nov. 73. τὰ συμβόλαια τὰ ἐν
ἀγορᾶς σφραγισθέντα, καὶ πῶ ἦ συμβολαιογράφου ἔχει
πλήρωσιν, προλαμβάνονται καὶ αὐτὰ ἀπὸ ἦ τελεσμα-
τῶ, πῶ ἐο γράμμασι ἦ μαρτυρίῳ, ὡς ἐστῇ; πα-
ρῆσαι.

ΤΕΛΕΣΜΑΤΑ, Operationes diabolicae. Andreas
Cretensis in S. Patapio pag. 206. ἰδιῶθ' ἢ αὐτῆς ἴα
χαιοποιήσῃ, εὐ πάντα ἦ δαίμων τὰ μυστὰ τέλειωσῃσθ
κατάλλου. Præsertim vero à peculiari notione, ita
appellantur Magica consecrationes, statuarum vi-
delicet, vel aliarum rerum quarumvis, ad hostium
transitus aut superuentus prohibendos, vel inor-
borum ingruentium aut hostiarum incursum aver-
tendum. Ejusmodi portὸ statuas τελεωσῃσθ voc-
cant Græci: unde Τελίσματῳ dicuntur Arabibus.
Ἀπολλωνίω τελεωσῃσθ, apud Justinum Martyr. quest.
24. Olympiodorus: ἀπὸ ἀσφάσεως ἀγγυῶν τέλειω-
σῃσθ ἐν βαρβαρῶν ἀποσάσει. Infra: ἰσθ' ἦ τῶσιν
ἦ, καὶ ἦ ἀρχαίας τελετῆς ἀσφάσεως ἐν αὐτῆς ἀσφ-
ρῆσθαι. Chronicon Alexandrinum: ἰσθ' τῶσιν ἦ τῶσιν
των ἀπολλωνῶν ὁ Τυανῆς ἡμαρτίῳ, ἀσφάσεως πῶσθαι
χῶ, εὐ πῶσθιν τέλειωσῃσθ ἀπὸ τῶσιν ἦ καὶ χῶραι. Idem
Chronicon, ubi de Perseo & Medusa: καὶ ἀσφάσεως
αὐτῆς τῶσιν ἦ ἀσφάσεως, ἢ ἦ ἀσφάσεως ἀσφάσεως
ἔσθαι, ἀπίστῃσθ αὐτῆς πῶ ἀσφάσεως, εὐ ἀσφάσεως
ἦ Πηρῆσθ, ἔσθαι ἦ ἀσφάσεως πῶ ἀσφάσεως, καθὼς ἦ
ἀσφάσεως ἦ ἦ ἀσφάσεως πῶ ἀσφάσεως ἦ ἦ ἀσφάσεως.
Symeon Lo-
gotheta in Chronico MS. τὸ Παλλάδιον λογοδοῦν, εὐ
λυτὸν ἦσθαι ἀσφάσεως ἦ Παλλάδῃσθ ἦ τῶσιν ἦσθαι
μῆσθ ἀσφάσεως τῶσιν ἦ δαίμων ἦσθαι τελεωσῃσθ, ἦσθ
μυστῶν ἦσθαι ἀσφάσεως. &c. Scriptor alius: πῶσθαι
δῆ τῶσιν ἦσθαι ἀσφάσεως μῆσθ ἦσθαι, ὁ ἦσθαι ἦσθαι
τελεωσῃσθ, φυλάσει πῶ βασιλῆα ἦ Τροίαι. Aliis verbis Jo-
annes Antiochenſis ἀπὸ ἀρχαιολογίας. Τὸ ἐο Τροίαι Παλλά-
διον ἀσφάσεως ἦ μῆσθ ἦσθαι ἀσφάσεως φιλῶσθ κατασάσει
ἀσθῇ ἀπὸ φυλάσει ἦ ἀσφάσεως. Hunc portὸ λέου, τελε-
σῃσθ vocat Suidas: ut Laium Philosophum, τελε-
σῃσθ & μυστῶν, Tzetzes: & Libanium quendam,
τελεσῃσθ. Olympiodorus. Meminit Scholiastes Ari-
stophanis Eudami cujusdam Pharmacopolæ, οὐσθ
δασυλίῳ ποίησθ περὶ δαίμων ἀπὸ ἀσφάσεως, εὐ τὰ τῶσθαι
Agunt etiam de hisce magicis consecrationibus scri-
ptores Latini, atque in his Spartianus in Helloga-
balo: Dicitur est à quibusdam per Chaldaeos & Ma-
gos Antonium Marcum idegisse, ut Marcomanni
P. R. devoti semper essent, atque amici, idque factis
carminibus, & consecratione: cum quereretur qua illa
essent, aut ubi esset, suppressam est. Constabat enim
illum ob hoc consecrationem querere, ut eam dissi-
peret spe belli concitandi. Et Vopiscus in Aureliano:
In illo autem timore, quo Marcomanni cuncta va-
stabant, ingentes Roma seditiones mota sunt, paventi-
sibus

tibus ne eodem qua sub Gallieno fuerant provenirent. Quare etiam libri Sybillini noti beneficiis publicis inspecti sunt, inveniuntque, ut in certis locis sacrificia fierent, qua barbari transire non possent. Ita apud laudatum Olympiodorum mentio fit statuæ consecratæ in Sicilia, ἐγάλματι τέλειτρεμία, ad ignem Aetnae compescendum, ἢ ἐπὶ κείνῃ παρὶς δὲ θαλάσσης βαρβάρων. Vide Στοιχῆον, & Epistolam Joannis Trætza ad Patrarum Metropolitanum Chiliadibus subditam.

Τελεία, eadem ferme notione. Chronicon M S. Georgij Hamartoli in Leone Isauro : καὶ δὲ τῆς ἀνοπῆς ἀναβαλλομένης ἐ διαπορεύσει, πρὸς τὸ ἀνετάθειν ὃ ἐστὶν τελείας ἀπορήσει, &c.

ΤΕΛΕΤΡΟΝ; pro Τίρετρον, Terebella, Philemon in Lexico technologico M S. Τίρετρον, τὸ τρίπαρον. ὃ δέλετρον ἐ τέλειτρον Ἀσιαὴ τις γλῶσσα φασὶ παραφέρουσα. Paullò aliter Eustathius Odysf. 1. τὸ ἴτιρετρον ὃ δέλετρον ἐ τέλειτρον Ἀσιαὴ τις γλῶσσα φασὶ παραφέρουσα. Vide Δέλετρον.

ΤΕΛΗ, Intestina. Epiphanius de Ario, Hæc. 69. num. 10. οὕτως πίπλαζ ἐν τῇ δυοῦσαί τεπέφ δυοῦσὶ ἀπὸ τε τελε.

ΤΕΛΑ. Vide Adamantium Sylburgij ad pag. 188. 7. 234. 7.

ΤΕΛΩΝΟΥ καὶ Φαρισαίου Κυριακὸν, Dominica quæ Latinis Tertia vel Epiphaniam, sic dicta à Græcis quod in ea Evangelium S Lucæ de Publicano & Phariseo legatur. Vide Christophorum Angelum de Hodierno Græcor. statu cap. 9. & Allatium de Domin. & Hebdomad. Græc. n. 8.

ΤΕΛΩΝΙΑ, τὰ τῆς αἴρας δαμίνα, apud Maximum Mazari Monach. in Canone M S. Anonymus Astronomus in Cod. Reg. sign. 3004. τὰ φερόμενα ἀσπρα καὶ πίπτεσιν τινὲς λέγουσιν ὅτι ἀσπρὸν αἴρα· ἄλλοι ἢ λέγουσιν ὅτι τελεῖν ἐστὶν ποιῆσαι. ὅτι ἀσπρὸν ὄν ἐστὶν τελεῖν, ἀλλὰ δασυόμενα αἴρα τῆς ἕραντι πυρρῆς. Infra: ἀσπρὸν ἢ ὑδὸπῃ πίπτεσιν, ὃ μὴ ἐστὶ τῆς Χριστοῦ παρυσία· τότε γὰρ ἐστὶ αἴρα πίπτεσιν, ὁμοίως καὶ τὰ τελεῖνα πνεύματι τότε φερόσιν ἐν τῇ πυρρῇ αἰσινή. Damascenus Hierodiac. serm. 3. καὶ ἄλλοι ἰσχυροῦσιν αἰ πλὴ γλῶ, καὶ ἄλλοι αἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἄλλοι ἰσχυροῦσιν αἰ τῆς αἴρας, αὐτοὶ ὅπου λέγουσιν ἑστέρα τελεῖνα. Eadem, σεραλόζα πνεύματι, vocat Maximus Cythærensis Episcop. 18. Novemb. fol. 97. v. βάνη καθομινοῦσιν αἰς τῆς ἡν μὴ τῆς κριτεῦ, καὶ τὰς καθῆδρους τῆς σεραλόζου πνεύματι. Georgius Hamartolus in Chronico M S. in Constantino Heraclij filio : καὶ ἀναφαιρόμενοι ἀρίστου τελεῖνα φυλάσσοντα μὴ τελεῖν ἀκριβῆσας πλὴ ἀνεδόν, ἐ καλιόνα τὰς ἀνερχομένης ψυχῆς, καὶ λογιζομένη καὶ ἕκαστον τελεῖν πλὴ ἀνεδόν ἀμαρτίας, τὸ μὴ τῆς ψυχῆς, τὸ ἢ τῆς ὄψεως, τὸ ἢ τῆς δουλορίας, ἐ ἀπλῆς ὄν καὶ ἕξ ἕκαστον παθῶ ἰδίως τελεῖνας ἕξ καὶ διαλόγου, &c. Mox : ἐ πρὸς πλὴ πύλλω τῆς ἕραντὸς φασεῖσιν ἡμῶν ἐ τὸ τελεῖν τῆς προφῆας λῶ, &c. Rursus in eodem Augusto : ἐ τὰς ὁδοφῆτας τῆς αἴρας, ἐ διαλόγου, ἢ τελεῖνας ἐ σεραλόζου ἢ δῶα γρησὸν προσγοριῖνα. Non quidem sacra Scriptura, sed illius interpretes ad illum locum Lucæ cap. 12. v. 20. ubi Christus, ἄφρον, ταῦτη τῆς νυκτὸς πλὴ ψυχῆς οὐκ ἀπαρτεῖσιν δὸν οὐ. Vide Theophylactum ad hunc locum. S. Cyrillus, de demonibus : αἱ τελοῦσσαι, λογιζομένη, ἐ πρακτοῦσσαι. Anastasius Sinaita orat. in defunctos : αἱ δασοὶ τελεῖνας, ἐ λογιζομένη. Nilus Monach. lib. 2. Epist. 22. πειραστότεροι ἀπειτίσθαι οἱ πρῶτοι ἀγῆλοι. Sed & ἡμῶν ἐν Apocalypsi appellari δυνάμεις θῆρας, ἢ δαίμονας, obiter at Athanas cap. 55. Euchologium in officio agentis animam : ἐπιστάει με, ἀγῆλοι παναγιοὶ θῆσ τ

παιλατόροσ, ἐ λυτρώσασθαι. τελεῖν πᾶσι ποταμῶν. ἐ ἕξω γὰρ ἕξω ἀνίστασθαι τῆς ζυγῆς τῆς φασῶν πράξων. De iis demonibus cursim initio : ἰδὲ ἐπίσταντες ὄχλοσ τῆς ποταμῶν πνεύματων καλιζομένης τῆς ἡμῶν ἀμαρτίας ἰσχυροῦσιν, ἐ κρηνοὶ σεραλόζου, ἐ ἐξῆς ἀνασῶν τῆς ταπεινώ μὴ ψυχῆ. Eiusmodi porro exacti à Demonibus ægrius Monachum sub vitæ exitum circumstantibus λογιζομένη historiam narrat Joannes Scholasticus, seu Clinacus, grad. 7.

ΤΕΜΑΡΧΕΝΤΙ, το ἕξωσῆνον, in Lexico M S. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΕΜΑΧΙΟΝ, Frustrum panis, Nicephorus Monachus de Custodia cordis pag. 423. τὰ ἢ πᾶσι ἐν ἐ τὸ αὐτὸ δέλετρον, αἰς αἰετὶς ἑπὶ ἀρῆσιν, καὶ το ἡμαρτίας, ἐ τὸ θεῖον.

ΤΕΜΠΗ, διδὸν quivis Montium στυποῦ, quos κλεισῆρας vocant Græci πει sequioris. Lexicon Herodoti : Τέμπη, τὰ εἰσὶ τῆς ἡν, καὶ αἱ στυποὶ τῶν τοῦ Τέμπη τῆς Κελίας, apud Nicephor. Bryennium lib. 1. num. 21. Τέμπη τῆς Αἴμα, apud Annam conjugem lib. 7. Solinus in Pontico :

Vos quoque qui refecto colitis caeva tempora citu.

Aliàs Τέμπη Hesychio & aliis, dicuntur στυποὶ δὲρα χωρία. Vide Auctorem Etymologici, & Notas nostras ad Historiam Comnenicam pag. 206. 328.

ΤΕΜΠΛΟΝ, Pars ædis factæ : sed quæ illa sit non liquido constat ex scriptoribus. Theodorus Studita in Jambis, αἰς τὸ Τέμπλον.

Θῆσαν τρέπιζαν ἐπὶ προσέσω οὐ βλέτων, ἰδὲ τὸ σπῆλον, ἐ δῶα σῆθι φῆσιν.

Eusebius Monachus in Vita S. Philippi Presbyteri n. 7. ubi de ejus adventu Romæ : ἕξω τὸν θῆσαν ἐπὶ Εὐσταθίῳ τῆς μοναχῶν, ἕρχει τῆς ἐπονομασῆσ ἐν τῷ ἐκκλησίῳ. (S. Petri) ἐ εἰσῆσαν ἀμαρτίας ἐπὶ τὰ ἐπίγραμμα τῆς ἑσῆ, ἰδὲ τὸ Τέμπλον τῆς ἐκκλησίας ἕσιν, αἰετὶς τῆς θῆσαν οἰκονομίασ δασυαῦσῆ τῆς Πάτρα : ἐ δασυαῦσῆ τῆς δασυαῦσῆ, λέγει αὐτῆ, ἕπῆσιν ἐπὶ τὰ ἐπίγραμμα τῆς ἑσῆ, καὶ ἕρχει ἐπὶ τῆς δασυαῦσῆ φερόσῆ φερόσῆ, στυποῦ ἕπῆσιν μοναχῶν, &c. Ecce in sinistra S. Petri ædis factæ parte Templum statuitur : quippe perperam vertit Eudius Interpreter : Constitueruntque in lava templi parte. Ita enim vertendum fuit : constitueruntque in lava ædis factæ parte, in qua est templum Ecclesia. Proinde Templum pars fuit ædis factæ. Id præterea exerte indicat Typicum M S. Monastetij τῆς Κηχαελλομένης, cap. 59. κυρία ἢ πῆσιδουσαν μὴ βαμβακκῆ τῆς ἑσῆ ἵντι τῆς λάμας τῆς Τέμπλων, ἐ τῆς προσκυωῖσιν. Cap. 60. ἐ τῆς ἑσῆ τῆς ἑσῆ τῆς ἑσῆ ἑσῆσιν ἑσῆσιν ἀπὸ τῆς ἑσῆσιν κρηνοῦ ἐ τῆς δασυαῦσῆσ ἀπὸ ἕξ, αἰς τὸ Τέμπλον ἕξ. Eadem habentur cap. 62. 66. 67. 68. Anonymus M S. de Bellis Francor. in Morea :

*Θεῖσιν καὶ παρῆσῆσιν ἀφῶν δασυαῦσῆ
Μηπαρτεῖσιν ὃ κρηνοῦ ἐπῆσιν καὶ ὃ κρηνοῦ,
Τὰ ἕσῆ τὰ μοναχῶν τὰ θῆσαν αἰς στυποῦ.
Στὸν ἀγῆλον ἰακωβῶν, ἐπῆσιν αἰς πλὴ ἑσῆσῆσιν,
Στὴν ἐκκλησίαν πλὴ ἑσῆσιν, ἐ ἑσῆσιν ἐ τῆς Τέμπλων,
Τὸ κρηνοῦ ὅπου ἕπῆσιν, ὅπου ἕπῆσιν ὃ πατὴρ τε.*

Ubi monendus Lector per Κηχαελλομένη hoc sepulcrum intelligi, uti in hac voce docemus. Proinde sepulcrum extractum est in Templo. Sguropulus in Historia Concilij Florentini sect. 4. cap. 16. ubi de Joanne Palæologo Imp. Venetias appulso : ἀπῆσιν πρῶτον αἰς τῆς τῶν τῆς ἀγῆλον Μῆσιν, καὶ τὰ ἐπῆσιν ἑσῆσιν κρηνοῦ ἑσῆσιν πῆσιδουσαν ἑσῆ καὶ πῆσιδουσαν. Mox : ἰδὲ δὲ καὶ τὰς

ταὶς τῆς ἱερῆς καλυμμένης Τίμπλου θείας ἀποστογραφίας κα-
τάδεικτον τῆς αἰγλῆς τῆς χρυσῆς μαρμαρίσας, &c. Deinde
cas imagines olim ablatas è Templo Ecclesie So-
phianæ Constantinopol. cum urbs à Francis & Ve-
netis est expugnata, se accepisse tradit: πάλιν αὖ καὶ
ἐκ τῆς Τίμπλου τῆς ἀγυμνίας μεγάλης ἐκακισίας ἀποδείκνυ
τῆς ταύτας, &c. Ubi observare licet, Τίμπλου τῆς με-
γάλης ἐκακισίας, peculiari appellatione, dici, ita ut
Templum aliud fuerit ab ipsa æde facta, & illius
duntaxat pars quædam. Neque alia notione hanc vo-
cem usurpasse videtur Malaxus in Historia Patr. pag.
180. ubi de Hieremia Patr. Constantinop. à quo
ædes facta Deiparæ τῆς Περμακαρίσιν instituta est &
adornata: καὶ ἐν τῆς ἀμαθίας τὸ Τίμπλου, μετὰ τῆς
θύρῃς, τὸ πάλαιον ἐπέτο, τὸ πρῶτον ἑστῶς, τὸ ἐνθάδε
καὶ ἐκακισίας αὐτὸν, ὅλον γλυπτὸν μὴ καθαρὸν χρυσῶν, καὶ
ταὶς θύραις τῆς ἑστῶς. Deinde scribit supra Tem-
plum steterisse crucem, cui affixus erat mundi Salva-
tor: τὸ δὲ τρίτον (καὶ δὲ) ἀνθὶν τῆς Τίμπλου τῆς χρυ-
σῆς, ὅτι ἔστιν ὁ σαυρὸς μετὰ τῆς χρυσῆς, καὶ ἔστιν ἑστῶς
ἐν αὐτῇ ὁ κύριος καὶ σωτὴρ τῆς κόσμου αὐτὸς ὁ Χριστὸς, τὸ
δὲ τρίτον ἐκρίμασεν ἐν τῇ μέσῃ τῆς ταύτης καὶ ἐν τῇ
ῥοῆ. Et infra p. 184. ἐστὶν αὐτὸς ὁ καὶ τῆς Περμακαρίσιν
ἀντι τῆς φωνῆς τῆς ἑστῶς τὸ ἀρσενίον καὶ λαμπρότατον χρυ-
σῶν Τίμπλου, ἐπέτο μὲτα τῆς χρυσῆς σαυρῆς, ἐ-
πεὶ ἔστιν αὐτῇ ἑστῶς ὁ κύριος καὶ σωτὴρ πατὴρ καὶ ἀν-
θρῶπων ἡμῶν, καὶ αὐτὸς ἀποκατέστη ἡμῶν. διὰ τὸ ἑστῶς καὶ
καταβῆναι τῆς Τίμπλου, ἢ αἰετῶν τῆς κορυφῆς ἡμῶν ἰσοῦς
μεγάλης καὶ λαμπρότατης, &c. Exornatum igitur erat
Templum cereis, & variis imaginibus duodecim Fe-
storum, quæ Græci Dominica appellabant: quod
idem Malaxus observat in Chronico MS. in Justi-
niano pag. 500. ἑκαμὴ καὶ ὁ βασιλεὺς — καὶ ἐστῶς, ὅτι
Τίμπλου τῆς δωδεκά ἑστῶς. Sed præsertim in apice crux
eminebat, ut scribit Malaxus: unde licet coniecere
Templum nihil aliud esse quam Ciborium, cui cru-
cem imponi solitam docuimus in nostra Constanti-
nopoly Christiana lib. 3. cap. 61. Sed & Ciborium Ec-
clesiæ S. Marci Venetiis variis adornatum imagini-
bus & candelabris habent Sansovinus & Stringa
lib. 1. Descript. Venet. cap. 41. 42. Enimvero Tem-
plum appellatur, quod ædis cujusdam à cætera æde
discretæ figuram exhibeat: unde Chrysostomus ex-
ponens τὴν ἀρχαίαν, in Actis Apostol. ἵσως κρυφία
μικρὰ dixit, quod ciboria quatuor altioribus colum-
nis innixa Templi revera formam referant: quæ
quidem, cum altari superimposita illud tegant,
cælum exhibere dixit Getmanus Patr. Constantinop.
in Mystagogia: quod referri possunt quæ scribit Sal-
lustius Philosophus in libro de Diis & mundo c. 15.
οἱ μὲν καὶ τῆς ἑστῶς, αὐτῆς ἑστῶς μὲν τὸν γλῶσσο. De-
nique Templum seu Ciborium Sophianum, urbe ex-
pugnata à Francis & Venetis, Venetias translatum
scribit pariter Malaxus in eodem Chronico MS. pag.
790. ubi de Capta à nostris Constantinopoli agit:
καὶ ἰσχυρῶς ὅλα τὰ ἄγρια ἀφῆκε καὶ τὰ ἑστῶς, καὶ
ἀποκατέστη, ἵνα καὶ ἐκείνη τὸ πάλαιον ἑστῶς, ἑ-
στῶς, Τίμπλου, ποδῶν, ἀρσενῶν, καὶ ἑστῶς ἑκείνη μὲν
μαγισίας, τὰ πολυτέτα Τίμπλου τῆς ἀγίας Σοφίας: τὸ
ὅποιον ἀρσενῶν ὅτι τὸν αἰμαρὸν ἐν τῇ τριζορῇ τῆς ἑ-
στῶς. Mox! ἑστῶς καὶ τὰ θυμαρίστα τὰ μαλαμα-
ρίστα, — ὁμοίως καὶ τῆς Τίμπλου ὁ ὅποιος ἔστιν ὅτι
ποδῶν καὶ ποδῶν, γλυπτὸν, μὲν τῆς ἀποκατέστη καὶ Προ-
φῆτῆς, ἱεραρχῶν, μαρτύρων, ὅτιον, ἔστιν ἐν τῇ μέσῃ αἰετῶς
τῆς κορυφῆς τῆς χρυσῆς, καὶ τὸν ἀποκατέστη ὅτιον μὲν τῆς
Προφῆτῆς. Idem scribit Anonymus in Epistola ad In-
nocentium III. Papam edita ab erudito Cotele-
tio tom. 3. monument. Eccl. Gr. Præallatis addere
libet diploma Scholarii Abbatis S. Pantaleonis ex
Gr. Lat. versum à Constantino Lascari, apud Roc-

chum Pirrhū in Archimandritatu Messanensi pag.
56. Item dono imagines perperlas, & cooperas
auro, & Templum pulcrum: his omnibus intra orna-
tur Monasterium. Ubi perpetam Pirrhū ædem sa-
ctam Monasterij ibi innui existimavit.

ΤΕΜΠΛΟΝ, Templum, seu ordo Templariorum
equitum. Anonymus M. S. de Bellis Francorum in
Morea:

Μητροπολίτας, Ἀρχιεπίσκοπος, τὸ Τίμπλο, τὸ Σπίδα.
Alibi:

Στὴν ἐκακισίαν τὸν ἑστῶς, καὶ ἑστῶς ἐν Τίμπλο.
Τεμπλουμαίστωρ, Magister-Templi: τοῦ Τεμπλο-
ριουμ ὀρδίνι πρῶτος. Joan. Cinnamus lib. 4. n. 21.
τῆς Σαγγάρας τὸν ἑστῶς ἑστῶς, ἀδελφὸς Ἰταλῶν, καὶ τῆς ἑστῶς
Παλαστίνῃ ἑστῶς ἑστῶς, ἐν Τεμπλουμαίστωρ ἑστῶς
ὀνομαζῶσι. Vide Gloss. med. Lat. in Templum.

ΤΕΜΠΟΡΕΣ, Quatuor tempora, quibus jeju-
nium indicitur. Paulus Lagnius in Enchiridio or-
thodoxo: ἐν ἑστῶς τῆς ἑστῶς καὶ ἐκακισίας, ἐν τὸν
ἐκακισίαν, τῆς ἑστῶς.

ΤΕΝΑΝΤΙΟΝ, Fibula qua quid teneretur, ex
Gallico Tenent, aut Italico Tenente. Oratio in Fe-
stum τῆς ἑστῶς, seu restitutionis imaginum, pag.
723. βλάστη τὸν τῆς ἑστῶς τινάσκει ἐν τῇ τραχύλα αὐτῆς,
τὸν ἀγίον καὶ ἀπαράλλακτον ἑστῶς τῆς ἑστῶς ἑστῶς.
Infrà: καὶ ἐν τινάσκει τῆς τινάσκει ἐν τῇ χαλκῶν αὐτῆς,
&c. Nicetas in Manuele lib. 3. num. 3. καὶ ἑστῶς ἑστῶς
μὲν ἀποκατέστη ἀδελφῶν τῆς ἑστῶς ἑστῶς. Ubi
Cod. Græcobarb. μὲν τινάσκει, ἑστῶς ἑστῶς ἑστῶς.
Sed legendum τινάσκει. Vox deducta fortè à
τῆς, de qua mox, quæ collum significat, quod
ejusmodi encolpia collo aptarentur.

ΤΕΝΑΣ, pro Τέναν, Collum, Cervix: Martyrium
MS. S. Theodori Magistri militum: καὶ ἑστῶς ἑστῶς
σφαίρας μολυβδίνης τῆς τῆς αὐτῆς τῆς χρυσῆς
τῆς ἀγαθῆς ἀγαθῆς, καὶ ἑστῶς ἑστῶς τῆς ἑστῶς
αὐτῆς. Occurrit eadem notione in Vita MS. S. An-
dree Sali cap. 7. καὶ τῆς τῆς, &c.

ΤΕΝΔΑ, Tentorium, Tabernaculum. Suidas:
Παυλιῶν, οὐκ ἔστιν, ἵτοι τῆς. Rursum: τῆς ἀπαρ-
τῆς, οὐκ ἔστιν ἐν τῇ. Glossæ Basilic. τῆς τὸν ἑστῶς
διατεταμένον ἑστῶς τῆς τῆς τῆς. Theophanes
an. 1. Theodosij M. καὶ ἐστῶς τῆς τῆς ἀν-
τῆς. Leo in Tactic. cap. 5. 5. 9. ἑστῶς καὶ τῆς
ἀγαθῆς τῆς, καὶ ἀγαθῆς μὲν τῆς αὐτῆς ἑστῶς
αὐτῆς καὶ ἀγαθῆς καὶ καὶ ἀγαθῆς ἀγαθῆς. Constanti-
nus in Tactic. pag. 16. ἐστῶς τῆς ἀγαθῆς, καὶ τῆς τῆς
Adde pag. 12. 44. 45. 50.

Τέντα, eadem notione, quomodo Galli Tente ef-
ferimus. Glossæ ad Iliadem Græcobarb. καὶ τῆς, τῆς
τῆς. Idem Leo cap. 10. 5. 12. τῆς δὲ τῆς. Cap. 18.
5. 54. τῆς καὶ τῆς. Occurrit præterea cap. 11. 5. 16.
20. Julius Africanus MS. de Apparatu bellico c. 69.
τῆς ἑστῶς τῆς τῆς. Mauricius lib. 1. Strateg.
cap. 2. καὶ ἑστῶς τῆς τῆς τῆς τῆς ἑστῶς
ἢ τῆς, ἑστῶς, ὅτι καὶ καὶ ἑστῶς ἑστῶς. Oc-
currit præterea infrà, lib. 5. cap. 3. lib. 11. cap. 3. lib.
12. cap. 22. 24. apud Leonem Grammat. in Michaelē
Theophili F. pag. 465. Georgium Monachum in eod.
Michaelē, Nicetam in Manuele lib. 3. num. 2. ex Cod.
Barbarogr. & in Murtzuphto, Anonymum de Locis
Hierosol. num. 1. Codinum de Offic. Aulae Constan-
tinopol. cap. 3. num. 11. cap. 16. num. 1. Joannem Ca-
nanum de Bello Constantinopolit. & Ducam Hist.
cap. 16.

Τεντήριον, Tabernacula figere. Ducam Hist. cap. 17.
καὶ τῆς τῆς ἐν τῇ πολυτέτα τῆς φωνῆς, &c. Uicitur
rursum cap. 28. pag. 106. Malaxus in Hist. Patr. pag.
161. ἑστῶς ἑστῶς μετὰ τῆς ἑστῶς ἑστῶς καὶ τῆς ἑστῶς.
E E E c c x ἑστῶς

νεπίσκοπος ἴδου, καὶ ἐκαθίσταται, &c. Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 1.

Ἐστ' ἴριον καὶ ἡλίος καὶ ἡλίος ὁ θεός. Joannes Glycas de Vanitate vite: Δὲν τὸ αὐτὸ ὅτι τὸ συχρὸς εἰς τὸς κίματους ἡλιόνας.

Vide Historiam Athenarum Georgij Contaris p. 65. Ντινῶ, in Chronico MS. ejusdem Malaxi pag. 838. αὐτοὶ ἵππερος καὶ τῶ μίτων τὰ ἄρματα, τὰς ἡλιώτας, τῶ βίον, &c.

ΤΕΝΙΑΖΕΙΝ. Vide in Καστριάζειν. ΤΕΝΤΑΛΙ, apud Myrepsum de Unguentis c. 42. Vide in Ἰσάλι.

ΤΕΠΠΙΤΟΠΟΤΙΟΥΜ, πάλις εἰ ἐν τῇ πάλαι ἀρχαί, in Glossis Basilic. Legendum videtur Τεπι-τάλαρι.

ΤΕΡΑ, Terra. Pachymeres lib. 11. cap. 12. quo loco ait Carolum Comitem Vadsensem, ducta Catharina Balduini II. Imp. Constantinopol. filia, Imperatorem Constantinopolitanum à Papa solemnī ritu coronatum: ὅν καὶ αἱ βασίλια στέφανος ὁ πάππας, καὶ δίχα τέρας, ἔγυν γῆς, ἡπειρωτικῆς κρῆτορα, &c. Quibus verbis innuit Carolum ea tempestate donatum eodem epitheto, quo Joannes Anglorum Rex, qui Regno pulsus & exactus, Sine terra, ab Anglis & Francis nostris cognominatus est.

ΤΕΡΑΓΝΟΥΠΗΛ, τὸ ὑδρόμυλι, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΕΡΑΡΕΙΑ. Vide in Τετραρία.

ΤΕΡΒΕΤ, in Glossis Saracenicis MSS. ἢ λουκὴ ἀλυπία, Alyria, Turbet album, Actio.

ΤΕΡΒΗΣΙΑΔΕΣ, Dervij, qui apud Turcos Calogeri Græcorum & Monachi nostris respondent, in Chronico Veneto - Byzantino an. 1522. Vide Pandectem Turcic. Leunclavij num. 34. 64. 171. ubi de eorum institutis.

ΤΕΡΓΙΑΖΕΙΝ, Comparare, Consonare, Consonare, Concordare, παραβάλλειν, &c. Glossæ Græcobarb. τὰ συμφωνίσην, τὰ τεργιάσην, τὰ ὁμοφωνίσην. Τεργιάσην, σύμφωνον, in iisdem Glossis. Ἄτεργιάσην, ἀσυν-πα, ἀσύνμοσα, ibidem.

ΤΕΡΕΜΠΕΠΟΥΤΑ, καὶ τὰ ῥαμφίσι, τὸ πύριον μακρὸν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΕΡΕΝΟΥΘΙΝ. Vide in Ὠτικ.

ΤΕΡΙ, Aequalis, Ingalis, ἴσος, ὅμοιος. Anonymus MS. de Amorib. Lybistri & Rhodamnes, de turture:

Πάλις εἰς ἔρθ πῆτι, καὶ εἰς αἶραν ἐστέρησα, Καὶ ἰὼν φορέθη τὸ ἴσον ἴσος, καὶ λήθη δὲ τῶ κέρου, Εἰς δὲ ἴσον ἢ κατίζη, &c.

Τερίάζειν, Equipare, Comparare, ἴσων, παραβάλλειν. Τερίασμα, comparatio, παραβολή. Paulus Lagnius in Enchiridio Orthodoxo pag. 48. κάμο καὶ μίση ἔχουσι ἀπ' ὅσα κρῆματα ἴσους εἰς ἐκείνην τῶ κέρου ἴσην τὰς πῆτιν ἀρματα, καὶ τερίάζουσι τὰ μὲν ἴσην.

Ἄτερια, Impar, Incomparabilis, Dispar, ἀσύμ-βλητος, ἀίσις, ἀσύμμελος, ἀπαραβλήτος, ἀσύμοιος. Ἄτεριασα, adverbialiter, αἰσικός, &c. Ἄτεριασις, Disparitas, ἀισότης.

ΤΕΡΜΕΝΤΙΝΗ, Terebintina, Θέρμηθος, Dioscoridi: occurrit apud Nicolaum Myrepsum MS. sect. 1. cap. 87. & alibi: Τερμενίθη, in Euchologio pag. 638.

ΤΕΡΜΙΝΟΝ. Terminus, Glossæ Basilic. τέρμη-τος, ἔρθ. Alibi: ἀποδομῆ, ἢ ῥῆθ καὶ τελευτήν ἡμέρα εἰς τὸ ἵτι, ἔγυν συμποφωνημῆν, ἢ παρ' ἰταλοῖς λέγει τέρμητον.

Τέρμητον. Innocentius IV. Papa in Constit. pro

Cypris: εἰ μὴ ἴσους ὅταν ἴση τὸς κληρικῶς ἀμελλῆσαι, καὶ μὴ βυλομετρῶς ἐκλιθεῖσαι ἑπίσκοποι, ἰσάλη αὐτοῖς, ἵνα δώση αὐτοῖς τέρμητον δύο καὶ τρεῖς φορὰς. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Δότε μο μιλίω τέρμητον, ὅταν διὰ τα μιλίω. Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 6.

Τὸ τέρμητον πῶ ἴσησι ἀφίσις ὁ θεός.

Infra: Μίση σε τῶτο κόνιστι τὸ τέρμητον εἰ ἡμίση.

Historia Apollonij Tyrij: Σύρα τὰ εὐχρῆς δὲ τὸ πῆτι καὶ μιλί ἀρχήσις, καὶ τρεῖς μίση τέρμητον εὐ δίνουσα γυρῶσι.

Rursum: Τῶ ἄρα δὲ ἰσάλασι, τὰ τέρμητον τὰ εὐχρῆ. Σατισῶσι τὸ τέρμητον, ὁ εὐχρῆς τῶ ἐκράζει.

Vide Τέρμη.

ΤΕΡΜΟΤΡΥΧΟΣ, Glossæ Basilic. τερμῶντος, τερμῶντος. Nescio an huc referri debeant Glossæ Lat. Gr. Μαγρητ, τερμῶντος ἐκχαλεῖν ἰσάλας. Quæ verba mendo non carent.

ΤΕΡΝΕΜΕΝΤΟΝ, Torneamentum, Decursio militaris, Hastiludium. Joannes Cantacuzenus lib. 1. Hist. cap. 42. de Latinis: καὶ πῶ λογορῆν τετρεσιον, καὶ τὰ τερνῶντα αὐτοὶ πρώτοι ἰδιδάξου ἰσάλας, ὅταν πρότερον εὐ ἰσάλας ἰδὲν. Vide Gloss. med. Lat. in Tormentum, & D. feriat. 6. ad Joinvillam.

ΤΕΡΟΝΑΤΖ, ἢ κεδρία, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΕΡΠΩΝ. Arrianus in Periplo Maris Erythraei: παραλίην τῶ γωσιζῆ καὶ τῆσις, βασίλειος φερία μίση τέρπωσις ἀμαμπελίον παραπλάσιον. Et infra: καὶ ἀρπάζουσι ἐπὶ τινος ἡμέρας, ὑπερβασίσις αὐτοῖς τὰς τέρπωσις, καὶ ἀπαρῶσι εἰς τὰ ἴση εἰς τὰς ἰσάλας τοπῶς.

ΤΕΡΣΕΝΗ. Vide in Τερση.

ΤΕΡΤΕΡΙΑΖΕΙΝ. Orneosophium cap. 62. pag. 224. ἰσάλας ὅταν ἀρῆν τερτερίάζειν. ὅταν αὐτῶ πῆσι-πῆσι. Nescio an hęc Glossarii Græco Lat. ex Cod. Reg. 85. huc spectent: Τετρίζω, Biscanto, Facio tenorem. In Cod. Reg. 1596. ubi voces animalium describuntur. Τετρίζω dicuntur ἀνδῶσις.

ΤΕΡΤΙΑ, Tertia, ἢ τρίτη, Helychio, apud quem ut & apud Phavorinum Τίβη scribitur.

ΤΕΡΤΙΟΔΕΛΜΑΤΑΙ, dicti officiales ac Domestici Moderatoris Phanicis Libanica, in cōdico 4. Justiniani ubi τῶ ἀριθμὸν τῶ ἀνδρῶν τερτεριάζειν, legere est. In collatione septima Concilij V. in Synodico adversus tragediam Irenæi cap. 72. fit mentio Tertio stabilisianorum: ubi vox tertio proponitur, quod si essent ex tertio numero legionum Dalmaticatum, & Stabilisianorum, & ut δελμάται, ἀνδρῶν τῶ Justinianus, ita fortissimo hos vocat idem Synodicon. Neque enim placet eorum sententia qui has voces à Syriaco accersunt.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΘΗΜΕΡΟΝ, Jejunium quadragesimale ante Pascha: ἢ τῶ πῶ ἡσαρακοθῆ-μερον τῶ ἴση, Balsamoni Idem in Responso 53. μία γῶ τεσσαρακοθῆμερον τῶ ἴση ἴση, ἢ τῶ ἀρῆ καὶ τῶ μίση-λα πῆσις, cum alia scilicet τῶ ἴση ἡσάλας sint ex præscripto: nempe jejunia ante quatuor festa, ut SS. Apostolorum, Natalis Christi, Transfigurationis Christi, & Deciparæ Assumptionis: ita ut si jejunium SS. Apostolorum & Natalis Christi ultra septem dies protendatur, id sponte & ultro fiat, vel δὲ ἀσάλας τυπικῶ, seu ex Monasterij libro ordinario. Ita Balsamon. Michaël Patriarcha Constantinopolitanus; ubi de Liturgia Præsanctificatorum: ἢ τῶ ἴση γῶ τεσσαρακοθῆμερον ἴση ἀσάλας σῶ-δρομῶς ὅταν τῶ ἀσάλας. καὶ ἴση τῶ τεσσαρακοθῆμερον τῶ ἴση παραδῶσι σῶ ἡσάλας, ἴση τῶ αἴση ἀσάλας.

ἀναλίσθη) διὰ τὴν κεφάλῃ αὶ ἐν τῇ ἀγίᾳ τριακοντῆ
γιοῦσιν, &c. Sic etiam appellatur in Novella Manuel-
lis Comneni de Feriis, ubi ait μετόπιαις ἢ τριαρα-
κοσιμῆς νηστίας feriatas & ἀπράτους esse. Vide Epist.
2. Photij in Additis.

Τριαρακοσιμῆρον præterea dicitur *Jejunium qua-*
draginta dierum, quod ante Christi Natalem ob-
servant Græci, sed maximè Monachi. Nam postea,
refrigescenie paululum pietate, illud ut cætera alia
ante Sanctorum festa jejunia, ad septem dies redi-
gunt, adeo ut si ultra jejunium producat, non ex
necessitate, sed ex mera devotione fiat, aut ex præ-
scripta monasterio lege. Qui portò quadragenarium
dierum numerum observant, jejunium auspiciantur
15. die Novembr. ut scribit Goarus in Euchologio
pag. 207. cui concinit Anthologium Arcudij, in quo
dicitur is dies esse ἀρχὴ τῆς Χριστοῦ γιοῦσας. Georgius
Protosyncellus scribens contra Marcum Ephesium,
qui Latinis in Concilio Florentino utriusque Ec-
clesiæ in ritibus dissonantiam objecerat, eandem in
Græcis ipsis Constantinopolitanis sua etiamnum
ætate rituum diversitatem obtinere aliquot exemplis
ostendit, ac præsertim in Christi Nativitatis jeju-
nio: quidam enim, inquit pag. 764. διὰ τῆς δὲ καὶ τῆς
τάρτας τῆς Νομβρίου ἀρχῆς νηστίας τὸ Τριαρακοσιμῆ-
ρον, οἱ ἢ διὰ τῆς αὐτῆς Δεκεμβρίου, οἱ ἢ διὰ τῆς ἑκαστίας.
Ubi διὰ, significat post 14. Novembtis, à quo jeju-
nium S. Philippi interdum appellatur. Nomocanon
Coteletianus num. 433. de hoc jejunio: καὶ πάλιν τῆς
Χριστοῦ γιοῦσας. Τριαρακοσιμῆρον διὰ τῆς ἀγίας Φιλίππου
τιτράδι, τῆς τρίτης ἰσπύρας ἢ τῆς παρασκευῆς, τῆς πέμπτῃς
ἰσπύρας ἢ τῆς Χριστοῦ γιοῦσας ἰσπύρας, ἢ τῆς παρα-
σκευῆς, ἀκολουθίας ἰδίως. A Festo portò S. Philippi, à
quo initium ducit hæc quadragesima, τριαρακοσιμῆρον
τῆς ἀγίας Φιλίππου interdum appellant Græci, ut est
apud Arcudium 15. Nov. Joannes Jejunator in Pen-
nitentiali pag. 89. τὰς ἢ διὰ τῆς τριαρακοσιμῆρας, τῆς ἢ ἀγίας
Φιλίππου, καὶ τῆς ἰσπύρας. ἰσπύρας μὲν μὴ μάλιστα
τὰς κοσμητικὰς ἰσπύρας. Sua denique ætate ἰσπύρας
fui sse auctor est Balsamon Resp. 53. Vide Christo-
phor. Angelum de Hodierno Græcor. statu cap. 6.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΡΙΟΙ, *Milites quorum*
stipendium erat aureorum quadragesima. Scylitzes in
Michaële Balbo pag. 511. μὲν ἢ ταῦτα ἀνὴρ τις πολυ-
μικός, ἐξ ἰσπύρας, ἢ ἀρχηγός, ἢ ἀπαρτῆς, τὸ ἰσπύ-
ρασι Οὐράς, ἐστὶν τὴν ἀποσάξῃ ἀθροίσας βασιλεῦς,
τριαρακοσιμῆρον τότε καλεῖσθαι, ἐκ τῆς διανομῆς
αὐτοῦ ἀπὸ τριαρακοσίων χρυσίνων. Aliam nominis ratio-
nem videtur suggerere Symeon Logotheta in eodem
Michaële num. 4. ubi de infausta in Cretenses Aga-
renos Oryphæ Ducis expeditione: καὶ ἐπὶ κρήτης ἐπα-
νίστασις, ἀπαρτῆς ἐκ τῆς παλιμῆς ἰσπύρας, οἱ πάλιν
ἐκαστὴ κατασχεῖσθαι, ἢ καὶ τῆς ἀποσάξῃ τρια-
ρακοσίων ἀνίστασις. Nescio portò an huc referri
possit quod habet Synesius ἐν Καλαστῆσι, sive in Elo-
gio Anyrij: Οὐκ ἔστι μὲν ἀπὸ τῆς ἰσπύρας χερσὶ
σπῆν ἀπὸ τῆς τῆς τριαρακοσίων τῆς παρῆρας
ἰσπύρας μὲν ἔχον τῆς ἰσπύρας, ἢ ἰσπύρας ἢ ἰσπύ-
ρας.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΑ, quadragesimus dies à
morte alicujus, quo officium defunctorum pro eo
agitur. Clemens lib. 8. Constit. Apostol. cap. 42. ἐπι-
τάλασθαι ἢ τρίτα τῆς κοιμηθῆσαν ἐν ἰσπύρας καὶ ἀνοσπύ-
ρας ἢ ἀποσάξῃ, — ἰσπύρας ἢ ἰσπύρας τῆς παρῆρας
καὶ κοιμηθῆσαν καὶ τριαρακοσίων καὶ τῆς παλιμῆς τῆς
Typicum S. Sabæ cap. 30. pag. 66. τὰ ἢ τριαρακοσίων
ἀπὸ τῆς γιοῦσας, ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς τῆς ἡμερῶν αὐτῆς πλεοναθῆναι. Vi-
de Codinum de Offic. Aulæ Constantinop. cap. 21.
num. 3. & infra in Τρίτο.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ, *Quadragesima, Quadra-*

simale jejunium, quod & τριαρακοσιμῆρον appellatur.
Cum verò quatuor Quadragesimas celebrent Græci;
ea quæ Paschatem præcedit, κατ' ἰσπύρας, appellatur
Μεγάλη. Symeon Thessalonicensis in Responso 37:
καὶ ἐστὶν τὸτο μᾶλλον τῆς ἀλλοῦ Μεγάλης λέγει, ὅτι καὶ ἰσπύ-
ρας αὐτῆς, αὐτὸ ἢ τῆς ἰσπύρας. Phavorinus: τρια-
ρακοσὶ ἔστι σύμβολον καθαρῆς καὶ ἡμερῆς σῶματῶς ἢ
παρασκευῆς δοχῆς τῆς ἀγίας σῶματῶς τῆς Χριστοῦ τῆς
καὶ τῆς Χριστοῦ ἔστι, τὸ σῶμα τῆς λογικῆς ἢ τῆς ἀνάστασις ἀπὸ
τῆς παρῆρας ἀνοσπύρας. Licet portò jejunium Quadra-
gesimæ apud Græcos numerum 40. dierum excedat;
ut quod septem hebdomadas continet, Τριαρακοσιμῆρον
tamen appellationem semper servavit. Sociates lib.
5. cap. 12. οἱ ἢ τῆς ἰσπύρας, καὶ ἐστὶν τῆς ἑλλάδος; καὶ οἱ ἐκ
ἀλλοῦ λέγει, ἀπὸ ἰσπύρας ἢ, πάλιν πρὸ τῆς Πάσχα τῆς
σῶματῶς, Τριαρακοσιμῆρον αὐτῶν ἰσπύρας.

Sed & jejunia septem aut plurium dierum ante
festa Sanctorum observari solita eandem nomencla-
turam obtinent. Vide Τριαρακοσὶ τῆς ἀγίας Ἀποστό-
λων, apud Joannem jejunatorem loco supra allato;
Atque hæc quadragesima prima post festum Pente-
costes septimana initium, finem verò die 29. Junij;
hoc est in eodem festo SS. Petri & Pauli sortitur, ut
scribit Christophorus Angelus de Hodierno Græco-
rum statu cap. 6. Habetur in Paschali MS. Nicepho-
ri Gregoræ caput hoc titulo: ἐστὶν δὲ ἀπὸ τῆς
ἀγίας Ἀποστόλων νηστίας.

Sunt & duæ aliz Quadragesimæ, quarum altera
est quæ τριαρακοσιμῆρον dicitur, & observatur ante fes-
tum Nativitatis Christi, ut innuimus in hac voce: altera
est quæ observatur ante festum Assumptionis
Deiparæ, initiumque sumit à 1. die Augusti; ut
habet idem Angelus cap. 7. qui cap. 8. discrimen in-
ter harum trium Quadragesimarum jejunia esse scri-
bit, quod in Quadragesimis festorum Nativitatis
Christi & SS. Apostolorum, non solum pisces, sed
etiam iterata vice de die: in quadragesima Virginis
bis quidem de die, sed pisces nequaquam comedere
liceat. Præterea observandum Græcorum majorei
Quadragesimam, seu jejunium Quadragesimale in
feriam sextam ante sabbatum Lazari, hoc est in diem
Venetis ante festum Palmarum desinere. Ita exertè
Theophylactus Homil. in Mediam jejuniorum heb-
domaden p. 1501. sed & Anonymus in Tractatu con-
tra Græcos apud Stevartium: *Nec Quadragesimam*
celebrant, cum Quadragesima sit jejunium quadragin-
ta dierum. Ipsi verò majorem septimanam à numero
Quadragesima secludentes, sex hebdomadis Quadra-
gesimam claudunt, tot enim sunt à prima eorum septi-
mana; usque ad sabbatum; quod Palmatum ramos
præcedit, in quo universaliter ab illis canatur: Qua
anima nihil est completus Quadragesimam. Vide quæ
in hanc rem commentatur Henricus Valesius ad Eu-
sebij lib. 5. cap. 24.

Τεσσαρακοσίων, *Quadragesimam agere*, apud Theo-
dorum in Epitaphio matris suæ MS.

ΤΕΣΣΑΡΑΝΤΟΑΥΤΟΤΡΙΗΜΑ, *Missæ*
per 40. dies celebranda. Vide Goarum ad Eucholog.
p. 678. & in Σαράντοια.

ΤΕΣΣΑΡΕΚΝΙΔΕΚΙΤΑ, sic dicti quidam
Hæretici in Asia, qui Pascha quarto decimo die ob-
servabant, licet in sabbatum incidere. De iis agunt
Concil. Laodiceum: Can. 7. Ephesium act. 6. p. 674:
682. sexta Synod. act. 11. Trullana Can. 95. Socra-
tes lib. 5. Hist. Eccl. cap. 21. lib. 6. c. 1. lib. 7. cap. 29:
Sozomenus lib. 7. cap. 18. Theodorus serm. 3. Con-
tra hæres. Epiphanius pag. 182. Photius in Bibl. Cod.
115. Harmenopol. de sectis, Auctor de initiis hæ-
resicon num. 50. Nicetas in Thesaurò Orthod. fid.
lib. 4. pag. 195. Matthæus Blastares pag. 9. & alij.
E E E c 3 Adde

Adde novam Collectionem Conciliorum Baluzij pag. 651. & Petavium l.2. de doctr. temp. c. 58.

ΤΕΣΣΑΡΟΚΑΝΤΟΥΝΟΣ, *Quadratus*, Τετραγωνος. Τεσσαροκωντηζον, *Quadrare*, in quadratum figurare, τετραγωνίζον.

ΤΕΣΣΑΡΟΣΤΡΑΤΟΝ, *Quadrivium*, Τετράδοσ. Vide ΣΤΡΑΤΑ.

ΤΕΣΣΕΡΑΡΙΟΣ, *Tesserarius*. Plutarchus: εστί τούτος, Ουβίλειος ε Βάρριος, ο μόνος Οπίων, ο ε Τετραρριος. ετο ε καλώς οι ε δι' οπίων ούπερσια τα λυβίος. Vide Vegetium lib. 2. cap. 7.

ΤΕΣΤΑ, *Catinus testaceus*. Eucherologium pag. 624. εστί η χαλκωδη λογομνην, κρημιζοι ο Σπυροφύλαξ μύσας το, και δικαίρια τα ποιως λογομνην, και ησα ο λυβιη λικάν.

ΤΕΣΤΑΜΕΛΙ, *Pavum manile*, in Turcogretzia Crusij pag. 188.

ΤΕΣΤΑΜΕΝΤΑΡΙΟΣ, *Testamentarius*, ο γραφος εις διαθηκην, in Glossis juris MSS. Qui in Testamento scribitur.

ΤΕΤΑΡΤΗΡΟΝ, Monetae species tum primum cufa à Nicephoro Phoca Imp. Scylitzes pag. 658. ηλαττωσιν η ε νόμισμα, το λογομνην τετραρριον ηπεισάας. Vide Salmasium ad Lampridium pag. 217. 218. & quae de hac moneta observamus in Dissertat. de inferioris aevi Numismatibus n. 87. & in Gloss. med. Lat. in ΤΑΤΙΛΟΝ.

ΤΕΤΑΡΤΙΑΖΕΙΝ, *Quadrivetiri*, τετραρχως μηρίζον.

ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΑ, *Hostia profanificata*, προηγιασμενα δωρα, apud Pachymetem lib. 7. cap. 28. Eucherologium in Liturgia Praefanificatorum pag. 191. προηγιασμενα γαρ εσιν η τετελεσμενα αυτη η θυσια. Chronicon Alexandrinum an. 5. Heraclij: ιδω θυσια τετελεσμενη δεσφορα. Vide Τέλεσμα.

ΤΕΤΕΡΙΖΕΙΝ. Vide in Τετρημάζον.

ΤΕΤΙΟΣ, τίτοι, τύτοι, *Talis*, τεύτ. Historia Apollonij Tyrij :

Γυναικας, ανδρας, η παιδια, τα κάμνον τίτιο κλάμα. Anonymus de Nuptiis Thefei : Εις τίτιον αγονοι ο θυσιας μελιως πολλως ισάθη.

ΤΕΤΡΑΒΗΛΟΝ. Vide in Βέλον.

ΤΕΤΡΑΒΗΘΟΝ, *Quadrivium*, ita dictum quoddam aedificium quatuor portis pervium Constantinopoli, quod postmodum τετραπόδοι appellatum fuisse scribit Codinus in Origin. Constantinopol. num. 53. De eo pluribus egimus in nostra Constantinopoli.

ΤΕΤΡΑΒΟΛΟΣ. Auctor incertus post Theophanem in Leone Armenio, pag. 434. εως η τούτοι παρασκευάζο διαφόρον ηλεπόλιον οργανα τα και μαχανήματα, και μαζανικα παμμυγισατα, σφιδάλους η, και ηισθαβόλους, και χιλιάτας. Vide Gloss. med. Lat. in Tribulum.

ΤΕΤΡΑΓΑΜΙΑ. Scylitzes in Basilio & Constantino, de Nicolao Chrysoberga Patr. Constantinop. εως η τις διακρηνομινος λυωσι εσθ πλώ ηισθαβόλους. Ita Meursius. Sed editio Regia pag. 702. recte τετραγαμίον praefert. Univit nempe eos qui ab Ecclesia se separaverant ob controversiam ortam sub Leone Philosopho Imp. de quartis nuptiis.

ΤΕΤΡΑΓΓΟΥΡΟΝ. Vide in Αζύβειον.

ΤΕΤΡΑΙΚΑΝΘΟΝ, pro τετρακανθον, apud Nicolaum Myrepsum sect. 1. cap. 96. 97. ex Cod. Reg. & alibi.

ΤΕΤΡΑΓΩΝΑΚΗΣ, *Quadrangulus*. Phortius εσθ στρατη. παραμαλ. lib. 2.

Εις τον φιλόν νομαλακον Καθ' ας πορ τετραγωνάκην.

ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ, *Quadriviticus*, in actibus Ecclesiarum Theophanes an. 8. Leonis M. τετρα πο ιτα εατιδη τετραζωον ε αζιη Γουσιου εο Αλιξασδρησ, και το αζιασάεωσ. Ubi Cod. Palatinus τετραζωον praefert.

ΤΕΤΡΑΔΑ, τετρας, *Quarta feria hebdomada: Dies Mercurij*. Clemens Alexandrin. lib. 7. Strom. οιδεν αυτις και ε νησάας τα αιτισματα η ημεριων τετων, ε τετραδ και παρασκευη λην. Socrates lib. 7. cap. 21. de Theodosio Juniore: νησάας τα τεταλλα, η μαλιστα τα καλυμινια τετραδας και παρασκευη ημερας. Joannes Jejunator in Paenitentiali pag. 88. η μη το τετραδα η παρασκευη φυλάτλαν εσ τοιστε. Petrus Alexandrinus in Epitome Canon. τετραδι γδ και παρακαλη νησάτων, &c. Ita apud Philostorgium lib. 10. cap. 12. τετραδ και παρασκευη νησά. Anonymus Combesianus in Lacapeno num. 44. και τετραδ λω η παρασκευη ηα διδω— ηνα ηασον ανθρωπον ανα φυλιας διακρησιν. Nicetas in Man. lib. 4. num. 6. τετραδα και παρασκευη νησάμας ημερας vocat. Vide Nomocanon Cotelicianum num. 160. 279. Occurrit passim.

Τετραδοπαρασκευη, *Tertia et quinta feria hebdomadii*. Joannes Jejunator in Paenitentiali pag. 88. δευτερας μω, και τετραδοπαρασκευη ιωσιν ηλαση και εσπειον κη λαχάων μωσιν. Occurrit ibi non semel, & in Canonario Joannis Monachi pag. 113. apud Anonymum de D. Illio Graecorum & Latinorum; in Nomocanone Coteliciano num. 417. in Epist. 44. Joannis Zonae, quae est 45. apud Lambecium lib. 3. Comment. de Bibl. Caesar. p. 156. &c.

Τετραδι, Hæretici Sabbatiani, sic dicti, inquit Constantinus Harmenopolus de sect. cap. 15. οτι το Πασχα ιεραζοσικ, η καλαζον, Αλλα νησάων αιρη η, ως εο ε τετρας ημερι. Interrogationes de Jejunio post Typicum pag. 131. κη μηδ τει τετραζον οι αιρητοι οι λογομνηοι τετραδι μεγαλλω νησάων παρατηρουν. Horum praeterea meminere Synodus Trullana Can. 95. Balsamon ad Concil. Constantinopol. Can. 7. Theophanes an. 1. Michaelis, Scholiastes Bibl. Photij ad p. 404. Nicephorus Callist. lib. 18. cap. 49. Matthæus Blastares p. 9. &c.

ΤΕΤΡΑΔΕΡΜΑ. Vide in Δέρμα.

ΤΕΤΡΑΔΙΑ, *Excubia extra castra*, quae quatuor militibus constabant: Gallis, *Garde avan-cée*. Anonymus MS. de Castrametatione: τα η εθ ιδις ηεαβηλα η ηεαβηλα τα και πλουσιωρον ισάμνηα, εσ ποιων ακοισιων και τοσοτε περην το ηεαβηλον ηζην ανδρας δαλω, διασάμνηα ηασα δαδ ε χαρακ και νωσι τοξυ κελλω, η η μικρον τι πλεον. τα η ηεαβηλα μακροτερον σπητιωσαν απιχον η ηεαβηλα μα πλεον λιθοβολωσ. Ταυτα η δαδ ποσάρον ανδρων ισωσαν, απια η καλως Τετραδια. Infra: αι η πορροτερον γρημνηαι (βηλα) αι η ηεαβηλα καλως τετραδια ισωσαν. Nicephorus εσθ παραδρ. πωλεμ. c. 9. διασάμνηα η και τιασαρα ιτορα Τετραδια ισασθ, ησπησικ η αυτις, ηθον κακαθιν ε φουατυ απ' Αλληλων διακρηνομινια. Alias,

Τετραδιον στρατωσ, apud S. Lucam Act. cap. 12. v. 4. & Nicetam in Man. lib. 1. est quatuorvigium quorumvis militum.

ΤΕΤΡΑΔΙΣΙΟΣ, nempe λθ, lapis quadratus, majoris magnitudinis. Codinus de Orig. Constantinop. pag. 21. ισωσιν εσθη δωο ισπησικ κινσροικ αντηροπομηνικ, λθικε τετραδισικ σωιζησικ ε νω ε αζιη Φικα. Rursum pag. 24. εσπησιν η ε μεγαλων κωσων ε τετραδισικ, &c. Atque inde forte dictum Constantinopoli τετραδισικ το εαταζωον, juxta Chalcen, constans octo porticibus, in quo morabantur 12. Oecumenici Doctores, quos una cum ipsa aede ac libris igne consumpsit Leo Isaurus, quod illud ex lapidibus

lapidibus quadratis constructum esset. Vide eundem Codinum pag. 42.

Τετραδίσις, eadem notione. Anonymus in Paraphrasi oraculor. Leonis Imp. pag. 177. τετραδίσις ἐστὶ λίθος ἔχων τετραδίσις. Vide Gloss. med. Lat. in Quadrataris, & infra in Τετραπέδιον.

ΤΕΤΡΑΕΝΤΟΝ. Chronicon Alexandrin. ubi de Seditione Victoriorum: καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία πᾶσα σὺν τοῖς βασιλεῦσι καὶ θραυσίσι κίσει πᾶσι ἐκκλησίαις καὶ κληρικοῖς. Pauld aliter Theophanes an. 5. Justiniani pag. 157. καὶ πάλιν ἐκκλησίαι σὺν τοῖς ἀμφοτέρωσι κίσει, καὶ πᾶσα ἐκκλησία καὶ κληρικοῖς. Ubi Goarus Interpres: Totia vero quadruparum in ruinam concidit. Vide Τριλίσις.

ΤΕΤΡΑΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Vide in Ευαγγέλιον.

ΤΕΤΡΑΚΑΝΘΗΛΟΣ. Vide in Κανθάλιον.

ΤΕΤΡΑΚΕΡΑΤΟΝ. Vide in Κεράτιον.

ΤΕΤΡΑΚΙΟΝΙΝ. Quatuor columna. Epiphanius Hagiopolita de locis SS. pag. 50. κατέστιν ἡ τὴν οἴκον ἔχει τετρακίονον, &c. Adde pag. 57.

ΤΕΤΡΑΜΕΡΟΝ, Τετραμέριον. Vide in Μέρας.

ΤΕΤΡΑΝΣΙΤΟΝ. Anastasius Bibliothecarius in Collectaneis pag 257. meminit Plurimi beatissimi Imperatoris Historis, id est, qui super omnes pistores publicos est, eorum videlicet qui annonas Scholarum omnium solvunt, quod app. llunt Τετρανσιτον. Vox videtur formata ex τετράσις, quadruplex annona, ut monuit in Gloss. med. Lat.

ΤΕΤΡΑΝΥΜΦΟΝ, ædes sic appellata Hierosolymis, quatuor Nymphis fortè dicata. Aut potius regio sic dicta à quatuor Nymphæis, seu aquarum receptaculis ibi extuctis, de quibus videtur intelligitur Libanius in Monodia de Nicomedia terræ motu subverta: πᾶ λυτρά χαρίτων καὶ Νυμφῶν αὐτῶν, ὅν τὸ μέγιστον ἰσοκύβητον βασιλῆα τῆ ἐκκλησίας, πόλιος ἀίλων ἔστιν. Hæ enim verbis non balneas publicas, sed aquarum receptacula intelligit, Gratiis ac Nymphis dicata. Chronicon Alexandrin. an. 3. Hadriani: καὶ καθελὼν τὴν ἐκκλησίαν, ἔκτισεν τὰ δύο θυμῶσια, καὶ τὸ θιάτρον, καὶ τὸ τρικλίονον, καὶ τὸ τετρανυμφον, καὶ τὸ δωδεκάτυλον, τὸ πρὶν ἑνομαζόμενον ἡγεβαθμῶν, καὶ πάλιν Κόδρον.

ΤΕΤΡΑΟΥΓΓΙΟΝ, Τριεπς. Chronicon Alexandrin. an. 18. Aurelij Antonini: ἐπὶ τούτων ὑπάτων νόμος ἐτίθη, ὅσιν ἐξ ἀδελφῶν κληρονομήν τὴ πάλαι τὰ ἱερά, καὶ τῆ ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῆ τῆ τετραουγγίον διδασκῆς τὴ πατρῶσι πρῶσις.

ΤΕΤΡΑΠΕΔΙΚΟΣ. Constantin. de Adm. Imp. cap. 29. αὐτὸ κατέρον ὑπὸ δὲ βασιλῶν ἔστιν ἐπισημῶν, ὅτι δὲ ἐχρησίζον, ἀλλ' ὑπὸ λίθων τετραπέδικων ἐχόντων οἰ μῆκος ἀπὸ ἑξήκων ἀ, πολλῶσι καὶ ἀπὸ δύο, καὶ τὸ πλάτος ἀπὸ ἑξήκων μῶσι, &c. Ubi Meursius lapides quadratos: putabant legendum τετραπέδικον, de qua voce egimus supra.

ΤΕΤΡΑΠΕΖΟΝ, Capæculum, Τριλίσις, in Corona pretiosa.

ΤΕΤΡΑΠΑΛΑΤΕΙΑ, Quadrivium, vel quadrivitiæ, seu potius forum quaternum portium civitatum. Chronicon Alexandrinum an. 10. Hadriani: ἀδριανὸς ἐν Νικομείῳ καὶ Νικοίᾳ καὶ ἀρχαῖς ἐπέποιε καὶ τετραπάλατας, καὶ τὰ τῶσιν. Interpretes quatuor regiones vertit.

ΤΕΤΡΑΠΑΝ Quadrupla, exactio inducta fortè sub Constantio, vel sub Juliano. S. Basilus Epist. 373. ἡδὲ καὶ οἱ Περσῶσι τισὺς ἀποσιμῶσιν πάλιν Τετραπῶσι, ὅσιν οἱ οὐκ ἐκλογίζοντες τὰ δυνάμει πάλιν Τετραπῶσι καὶ τῶσιν τὸ ἐκλογίζοντες οὐκ ἐκλογίζοντες, καὶ ὑποτάσσοντες λόγον τισὺς, αὐτὸ ἔστιν οἰ πάλιν τὴν τετραπῶσι ἐκλογίζοντες.

ΤΕΤΡΑΠΟΔΙΟΝ, Mensa quadrata, sed maxi-

mè illa in qua vasa ad ornatum reponuntur: Abacum. Martyrium S. Placidæ, seu S. Eustathij, ex Cod. Casareo: ὑπερέβλεπον πάντας τὸς ἐκλογίζοντες, ἐπὶ κληρονομίᾳ, καὶ χρονοῦ, καὶ ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ τῆ λοιπῆς πρῶσις.

Τετραπέδιον, Mensa quadrupes, in qua panis cum frumento, vinum, & oleum benedicenda offeruntur, quæ interdum in Analogio reponuntur; ut in voce ἀναλόγιον observatum: vel etiam ad alios usus Ecclesiasticos. Philotheus Patr. Constantinopol. de Ordine facti Ministerii pag. 6. καὶ τὰ μὲν μνησθέντα τῶσιν παρ' ἑαυτὰ τὴν ἀποσιμῶσιν τῶσιν τετραπέδιον, ἐπὶ ἡ καὶ τὴν οἰκίαν, καὶ πάλιν ἄλλοι, &c. Adde Eutholog. pag. 615. 898. Typicum S. Sabæ cap. 11. καὶ ὅσιν ἀποσιμῶσιν καὶ τῶσιν ἑαυτῶν, καὶ οὐκ ἐκλογίζοντες τῶσιν τετραπέδιον, τῶσιν ὁ τῶσιν ἑαυτῶν ἀπὸ τῶν αὐτῶν.

ΤΕΤΡΑΠΟΡΤΟΣ. Vide in Πόρτος.

ΤΕΤΡΑΠΥΛΟΝ, adificium quatuor portis petri vium. Joannes Carpathi Episcopus, in Narrat. MSS. de Anachoretis: ἐν τετραπύλῳ ἡ, καὶ ὁ θῶλον ἀσκήσει καὶ ἑξήκει. Vide Martyrium S. Anastasij & Sophronij Patr. Hieros. de SS. Cyri & Joan. miraculis, in act. 4. Concilij Nicæni II. pag. 216. 215. & Constantinopolim Christ. lib. 2. pag. 178. 179. τετραπύλῳ ἡ ἀσκήσει meminit Theophanes an. 1. Joviani.

ΤΕΤΡΑΡΕΙΑ, Petraria, Λιθολία. Ita tunc efferebant, pro Πιτταρία. Parecholæ Heronis: οἱ ἡ μηχανοποιοῖ ἀπὸ τῶν μηχανῶν ἀπὸ τῶν ἔργων, καὶ τῶσιν μηχανῶν, καὶ τῶν μηχανῶν ἡλεκαίας. Similia habet Anonymus MS. de urbe obsessa. Leo in Tactis cap. 15. 5. 27. πέμπτη καὶ ἐμπύσει ὑπὸ πυρὸς προσέει μὲν τῆ σαγήνη ἔστι τὴν πετραρίας μηχανῶν ἡ μηχανῶν ἀλακαλίον, ἡ τετραρίον τὴν πετρῶν πυρὸς πετραρίας δὲ ἄλλοι, καὶ βαλλομένη καὶ τὴν ἐπιμετρεῖσιν οἰκον, &c. ubi Pigafetta, ἐν δὲ δὲ πετραρίας, re ad vertit: Apud Nicetam in Manuele lib. 5. num. 7. ex Cod. Barb. MS. τετραρίας καὶ μηχανῶν ἔστι. Ubi alter, ἐπιπέλας. & in Alexio lib. 3. num. 10. λίθος μετ' αὐτῶν τετραρίον ἑπιπέλας. In Balduino num. 2. ex eodem Cod. MS. ἡ καὶ τῶσιν τετραρίας ὅσιν ἐκλογίζοντες τὸς ἀπὸ τῶν μηχανῶν ἐστὶν. Infra: ἀπὸ τετραρίας τὴ λῆσιν τῶσιν τῶσιν.

Petraria, petretam, ni fallor, pro Πιτταρία; apud Theophanem an. 1. Artemii: κίσει τῶσιν μηχανῶν καὶ τετραρίας οἰ τῶν μηχανῶν, καὶ μηχανῶν: Ubi Miscella: Siftens arcobalistas, & magnas in turribus, & & argumentosas alias machinas. Cod. al. habet τετραρίας. Vide Gloss. med. Lat. in Petrarria.

ΤΕΤΡΑΡΧΗΣ, vox Tacticorum, quam sic explicat Leo in Tactis cap. 4. num. 13. Τετράρχης ἐστὶ ὁ καὶ φύλαξ, ὁ μηχανῶν οὐραγὸς καὶ πᾶσι τῶσιν ἰσχυρῶν τῶσιν.

ΤΕΤΡΑΣ, Τετράδιον, Τετραδίου, Quaternio; Quaterna folia simul juncta. Glossæ Basilic. ἐστὶν ἡ ὅτι μὲν ἐκ σχήματι τετράδιον ἐκ ἀποσιμῶσιν ὅσιν αὐτῶν μηχανῶν καὶ μηχανῶν πάλιν διαβίβω, τὰ τῶσιν μηχανῶν τὰ ἡ ἐκλογίζοντες καὶ αὐτὸ καὶ πᾶσι καλῶν. S. Cyrillus in Epist. ad Clericos Constantinopolit. in ἡ ὅτι ἐκλογίζοντες τῶσιν ἀλλοῦσιν ἐκλογίζοντες πάλιν μηχανῶν. Basilus Seleucienus lib. 2. de Miracul. S. Theclæ cap. 16. καὶ ἀποσιμῶσιν μὲν τὴν μηχανῶν πάλιν τετράδιον, ἐπὶ ἡ τῶσιν μηχανῶν καὶ τῶσιν μηχανῶν τὰ δὲ δὲ μηχανῶν μηχανῶν. Nilus Monachus de Osa vitis, ubi de deside lectore: πάλιν ἀποσιμῶσιν ἀπὸ τῶν μηχανῶν καὶ ἀποσιμῶσιν, τὰ τῶσιν τὴν μηχανῶν μηχανῶν, ἀποσιμῶσιν τὰ τῶσιν μηχανῶν. His familiæ habet S. Antiochus in Homil. de Acedia. Concilium Ephesinum part. 1. cap. 1. cap. 17. δεξιάδιον — τετράδιον ἐκλογίζοντες παρ' αὐτῶν Νεστρίου δι' ἀπὸ τῶν μηχανῶν, &c. Synodus VI. Constantinopolit. act. 14. ἀπὸ τῶν μηχανῶν μὲν τῶσιν τῶσιν τετράδιον τὴν μηχανῶν τὴν μηχανῶν ἐκλογίζοντες

αζίας πριμπίου σουδου. Adde Synesium Epist. 141. Τετραδίων, eadem notione. Idem Synesius Epist. 143. ο τετραδίου τ' ισμελιαν υρον επι τλους της διδουκα σιχου γραφικου αμα, ως ισραηλιμα. Joannes Tzetzes Chil.9. v.291.

Λαβόν δέ τι τετραδίου μέγιστον, ἐγγράφον, Τριφταγμοῦ ἢ Σιχισμοῦ τετράδια ὡς δὶκα. Laudantur non semel in Concilio Ephesino act. 1. Τετράδια Νισορίας Patr. Constantinopolit.

Τετραδίσκιον. Idem Tzetzes Chil.9. v.284. Διὸ ἢ γράφον ἐξήχουν Ὀμόρῃ τῇ Λιγύσῃ, Ἐχουσα ἔξ μισθρασιον ἡμαξομένου σιχου, Πρῶτος μὲν τετραδίσκιον τ' σμυραλίτων γράφον.

Vide Τετράδα. ΤΕΤΡΑΣΕΡΟΝ. Vide in Σίρα. ΤΕΤΡΑΣΣΑΡΟΝ. Vide in Λαζείον.

ΤΕΤΡΑΦΥΛΛΟΝ, Corona Imperatoria species, e qua emergunt quatuor folia aurea, cujusmodi fuerit, quas Latini Hetruscas appellatas scribit Plinius, sicque describit Tertullianus de Corona milit. Praferuntur etiam illi (Magistratibus) Hetrusca: hoc vocabulum est Coronarium, quas gemmis & foliis ex auro quercinibus ob Iovem insignes, ad deducendas thesuras cum palmatis togis sumunt. Codinus de Offic. aulae Constantinop. cap.6. num.18. de Imp. φορηὶ ἢ ἐπι κεφαλῆς τὸ δοκὸν αὐτῆ φορέμα, ἥως ἢ κενονίαν, ἢ τετραδύλλον, ἢ τι ἕτερον ὅμοιον τούτοις.

ΤΕΤΡΑΩΔΙΟΝ, Canon quatuor odis constans, in Sabbatis, Quadragesimae praesertim, cani solitus. Triodidum in Sabbato 2. Hebdom. jejuniar. δαδ ἢ τ' ε'. ἄρας ἐπὶ τρεῶν ἢ τετραδία ἔξ κατὰ λιμπάνου ὁ κανὼν τ' ἀγίου τ' μοῦσι. In sabbato mediae Hebdom. ἑλλημορδου τ' κανὼνα τ' Μίλαιου, καὶ τ' ἀγίου τ' μοῦσι. ἔξ τὰ παρόσια τετραδία καὶ πᾶσι τάξιν αὐτῶν. Ex his Tetraodiis Canonibus, extat ille qui in Sabbato sancto canitur, à Cosma Monacho, Majumensi Episcopo, inter Melodos praecipuo, primum compositum, deinde auctus & completus à Marco perinde Monacho, Episcopo Hydruntino, Leonis Philosophi Imp. suasionibus. Leo Grammaticus in eodem Leone p.482. μὲν ἢ τινὰ κερὸν ἀνάλθην Μάρκου ὁ φιλοθεωταῖος Οικονόμου τ' αὐτῆ ἐκκλησίας ὡς, ἐξ αὐτῆ ἀνακληρώσας τ' μεγάλην σαββάτου τετραδίων τ' κυρίου Κοσμά. Similia habent Anonymus Combesianus in eod. Leone num. 19. Scylitzes, Symeon Logotheta & Zonaras pag.144. Laudantur ab Allatio in Dissertat. de Georgiis pag. 419. Gregotij seu Georgij Metropolitae Corinthi in Cosmae Monachi Canones expositiones, in quibus una est, quae sic inscribitur: οὗ τ' κανὼνα τ' ἀγίου καὶ μεγάλου σαββάτου, ποιήμα Μάρκου μοναχοῦ, ἀρχὴ τ' πριμπίου φιδῆς ἔξ αὐτῆ τ' ἢ ἐξ αὐτῆν Κοσμά μοναχοῦ. Canonis autem istius principium est,

Προσαββατὸν τὸ σαββάτον μέγα μίγα.

Sed de hoc Tetraodio, consulendus omnino supra laudatus Allatius in Dissertat. 1. de libris Eccles. Graecor. p.71.73.74.76.77. praesertim ex Theodoro Prodromo, Nicephoro Callisto, & aliis. Vide Typicum S. Sabae p.73. 78.

ΤΕΤΤΑΝΟΣ, pro Calx, occurrit non semel apud Nicolaum Myrepsum. Vide sect.9. cap.71.

ΤΕΤΥΠΟΜΕΝΗ, Formata, Epistola τύπω, seu sigillo Episcopi munita. Codex Canonum Ecclesiae Africanae cap.23. εἰ μὴ ἀπ' αὐτῆ Πρωτοσύνη κατεξαιρέτων λάβη πᾶσι, ἥτις λέγει ὑπελύθη, τυπωμένη. ἵτοι παραδίδω. Ubi Concil. Carthaginense III. c.28. habet formatam. Vide in Τύπος, & Gloss.med. Lat.in Formata.

ΤΕΥΞΙΝΟΝ, Aristolochia longa, apud Interpol. Dioscor. cap.410.

ΤΕΥΤΕΡΤΕΡΗΣ, ita Quaestor dicitur apud Turcos. Malaxus in Hist. Patr. pag.129. καὶ ἴδωσαν οὗ πᾶσι τῆ Σουλῆου πιστεύου τὰ χιλία φλαρία, — καὶ ὁ Τεττερίτης διτ τὸς ἰδέχθη πλάσι. Sic pag. 141. 168. 178.

ΤΕΥΤΡΙΟΝ, τὸ Πόλιον, in Lexico M S. ex Cod. Reg.1843.

ΤΕΥΧΟΣ, Volumen, in Gloss. Gr. Lat. & apud Harmenopol. lib.1. tit.1. §.11. Μοῦσις Ἀττικίστα M S. Τεύχου, τὸ ἀγίου τὸ ἢ βιβλίον λέγουσι Ἑλληνας. Typicum M S. Monasterij τ' Κιχαρλιμῶντος cap.77. τετράδια τεύχου.

ΤΕΦΕΣ, ἄγριον πῆγμα, in Lexico M S. ex Cod. Reg.1843.

ΤΕΦΕΣΙΑ, τὸ κασιέω, in Glossis Jaticis MSS. ex Cod.Reg. 1237. Aliæ ex Cod.190. τειφω, τὸ ἄγριον πῆγμα.

ΤΕΦΛΟΤΙ, Τεφλίτι, serpentis species, apud Cretenses. Vide Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 18. extr. & cap.31.

ΤΕΦΡΑ, Rogum. Anonymus de Nuptiis Thelei lib. 2.

Μετὰ μεγάλην τ' τιμὴν μεμύστω τὸ πῆγμα, καὶ τῆρα ἐκατιφῶσι ἐκόντ τὸ πῆγμα τε.

Infrà: Μεμύρια τὰ τὸς κάμωσι, ἢ τῆρα τὸς πῆγμα.

ΤΕΦΡΑΤΙΤΗΝ, Panis in cinere coctus, vel cinereus. Ptochoprodromus de sua Paupertate, ex Cod. Reg.

ὄρμισα τάχα καὶ ἰγὼ τ' να ἡρῶ τζαχαρῆ, ἴνα χαρίσκ τὸ φουλιὸ τὸ λέγον τεφρατίτην, ἀλλὰ τὸ μισκαδορο τὸ λέγον κισαρίτην.

ΤΕΧΝΙΚΟΙ, & Τεχνολόγοι, Grammatici, seu Grammatica artis doctores, ut est apud Eustathium, Iliad. a. pag.14. 22. & alibi passim: quomodo Artigraphi apud Latinos sequioris aetatis dicuntur. Idem Eustathius II. β. pag. 368. αἰτ τεχνικὸν nudè Herodianum Grammaticum appellatum. Apud Stephanum de Uibib. & Auctorem Etymologici, Apollonius Alexandrinus cognomento Dyscolus, Grammaticus insignis, Τεχνικῶς indigitatur: ut & Georgius Chceroboscius, in arte Grammatica sua aetate pariter singularis, apud Allatium in Syntagm. de Georgiis pag. 320. & ex quo Phavorinus Camers pleraque in sua cornucopia collegit. Laudatur in eodem Syntagmate pag. 363. Geotgii Lecapeni Τεχνολογία καὶ Γραμματικῆ. Denique Manuel Phile in Carm. in obitum Georgii Pachymeris:

Ὁ γδ καὶ σὺ τεχνικῶς διδάσκαλος Ἄριστον ἐκίησας, ἢ εἰλιω τίλῃ Ἰσαυλίτικῶς ἐδιδόκῃ τῶν πατρῶων.

Pfellus in Synopsi disciplinarum MS.

Ὁ τεχνικῶς μὲν τίθει ψιλὰ ἔξ δασία.

Et Joannes Tzetzes Chil.6. v. 406.

Οἱ ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς, ἱστορῆς, λογογράφοι, ἱστορικοὶ ἔξ ἡρωικοὶ, καὶ ἱεροικοὶ παλοῖσι.

Ubi perpetam Interpres Τεχνικῶς artifices vertit. Adde Chil.9. v.376. Idem rursus Chil. 13. v.560. Τεχνίω pro Grammatica usurpat:

Πᾶς ἢ κανόνων ἡρῶσις, ἢ τίχως ζυγοστάτης.

Apud Eudociam in Joniis MSS. & Suidam, idem Apollonius Dyscolus, dicitur pater Herodiani τ' τεχνολόγου, cujus scilicet extat Grammatica.

Τεχνίον, Artificium, in Gloss. Graec. Latin. τίχου τ' Γεωργίου, laudatur ab Eustathio II. α. pag.107. Chcerobosci, fortè, quem saepius laudat. Τεχνικὸν γλῶσσα, apud eundem pag. 140. Ptochoprodromus M S. de sua paupertate:

Ἄρ' ἢ ἢ τάχα λέγον γραμματικῶς τεχνίτης. Vide Gloss. med. Lat. in V. Art.

TZ, pro Σ, usurpant passim recentiores Graeci scriptores. Eustathius in Dionysij περιήγησιν pag. 100. edit. Henr. Steph. Τύτως τῶν Σάνων φερῶν, ἰδιωτικώτερη ἢ τζάνες, ὡς πῶν Κισσαίων, Καλιζίων καὶ πῶν χέρων ἢ τζάνων Τζανικῶν λέγουσιν οἱ πῶν φράσιν ἰδιωτικώτερος. Vide Casaubonum ad Hist. Aug. pag. 343.

TZABAP σιχαρῖσι, κίρξθ ἰδὲ πῶν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

TZABOYΣHP, τὸ ἐποποιεῖξ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

TZAGANOS, Cancer, ex Hispanico Zangano, Scholiastes Oppiani lib. 1. Halieut. v. 280. καρκῖνος, ἰδιωτικῶς τζαγανός.

TZAGGAI, Τζαγγαί, Calcei, seu potius Cothurni, cum crura & pedes tegerent: Soccos vocat Liuthprandus lib. 1. cap. 3. Glossæ Basilicæ. Τζαγγαί, τὸ ἐπὶ δῆμα. Ita vero præsertim dicti Imperatorum coccinei coloris Cothurni, qui, tacito licet Tzangarum nomine, ita describuntur à Procopio lib. 3. de Ædific. Justiniani cap. 1. ἐποδήματα μίξις ἐς γένυ φαινή χρομαθῶ, ἃ δὲ βασιῶν ἐκ μόνον Ρωμαίων τε καὶ Περσῶν ἐποδῶσαι θύμακ. Leo Diacon. hist. MS. lib. 3. de Nicephoro Phoca: ὁ ἢ καλαδίχης πῶν φχλῶν, καὶ τὸ ἱεροσπὸν πιδίλων, ὁ δὲ βασιλικῶν παράσημον μίξις ἐς πύρουκιν, ἐποδῶσαι. Ex autem Tzangæ quas Sycionis calceis similes fuisse innuit idem Liuthprandus in Legat. ubi Nicephorum Phocam Imp. describit Sycionis calceamentis calceatum, asseruebantur in Vestuario Regio cum vestes cæteræ essent in Ruchatio. Aquilis ex margaritis & lapillis interstinguebantur, saltem extremis sæculis, ut est apud Codinum de Offic. aulæ Constantinopol. cap. 5. num. 14. ἔστι ἢ ἐ ἴτεροι ἂν θ' ἐποδημάτων, ἃ καλεῖται τζαγγαί, ἔχοντα ἐκ πλαγίων καὶ τὰς κνήμας καὶ ἐπὶ τερσῶν αἰτὰς ἐξ λιθῶν καὶ μαργάρων, ἅπαντα καὶ φορὰ ὁ βασιλεὺς ἢ τε τὴν περιστατικῶν καὶ τὰς φρουρῶν καὶ ὁ ταῦτα ποιεῖν ἢ τζαγγαί, ὡς σκυλῖνος, ὡς οἱ ἴτεροι, ἀλλὰ τζαγγαί ὀνομαζοῦν. Addere debuerat colorem Tzancharum Imperatoriarum, Rubrum scilicet seu purpureum, uti passim ἢ cothurni describuntur ab auctoribus à nobis laudatis ad Villharduinum, & in Gloss. med. Latin. in V. Tzancha, ubi multa de Cothurnis istis annotavimus, quibus addi possunt quæ habent Scyllitæ pag. 485. Theophylactus Bulgar. Archiep. de Institut. Reg. part. 2. cap. 27. Contin. Theophanis lib. 1. num. 24. Zonaras pag. 134. 171. Nicetas non uno loco, Constantinus in Avi vita num. 25. ed. Combefisij, Pachymeres lib. 2. cap. 4. 24. lib. 6. cap. 34. Cantacuzenus lib. 3. cap. 27. lib. 4. cap. 37. & alii sine numero.

At cum ejusmodi Tzangæ Imperatoriarum ex pellibus rubricatis, ut ait Liuthprandus lib. 3. cap. 9. quas Parthicas vocat Pollio in Claudio, confectæ dicantur, quid hac voce intelligatur dubitari potest: tamen in Gloss. med. Lat. ubi de Parthiis pellibus egimus, à Parthis populis, apud quos reperiebantur, dictas fuisse innuerim. Sed hujusce sententiæ, ne quid dissimulem, videntur refragari, quæ habet Mandevilla in Itinerario, si tamen fidem aliquam meretur autor meo judicio cæterà futilissimus. Is enim ubi Tartarorum Chami aulam describit, animalia ita fuisse appellata docet. Sic ille porro: Les murs d'entour sont couverts de peaux rouges qu'ils font de bestes qu'on appelle Parres, qu'ils sont bien fort odorans, tellement que pour la bonne odeurs des peaux nul mauvais air ne puet entrer au palais, & sont les peaux aussi rouges que sang, & luisent si fort contre le soleil, que a tres grant peine les peut l'en regarder, & plusieurs gens adorent ces bestes, quand il les voient, pour la grand & bonne odeur qu'elles ont, &

prisent plus les peaulx, qu'ils ne feroient plates de sin or. Atque hinc discere est, si, inquam, fides adhibenda huic scriptori, quæ fuerint Parthica pelles: nam Paulus Venetus lib. 2. cap. 20. parietes tentorii Regij, non ejusmodi pellibus coccineis, sed Armellinis & Zebellinis vestitas fuisse scribit. Nescio tamen an ad has pelles coccineas & rubro tinctas colore, quibus ædium parietes exornabant, referri debeat quod scribit Lactantius in libro de Mortibus persecutorum num. 4. Decio Imperatori à Sapote Persarum Rege exutam visceribus pellem, infectam rubro colore, ut in templo barbarorum Deorum ad memoriam clarissimi triumpho poneretur. Sed & Ammianus lib. 23. scribit Persas pellibus solum stravisse, in quas expuisse nefas. Thephanes an. 20. Michaëlis Cæsaropala meminit pariter κοκκίνοιον δερμάτων. Utcumque sit, constat primitus Imperatorum calceos ex corio rubeo confectos, quod an seculis sæculis obtinuerit dubitari potest. Syncellus in Orat. de Regno pag. 16. ἢ γδ βασιλεὺν ἠελῶδῃ, μὴ ἔχει ἐ τῶν σκῆπτῶν ἢ ἐποδημάτων τετραῶν. Et supra, calceos ejusmodi Augustorum margaritis exornatos fuisse innuit. Scribit Anna Comnena lib. 3. Alexiad. pag. 79. ἀεὶ in ordinem Michaële Duca Imp. à Nicephora Botaviata Constantino Porphyrogenito illius filio, ut certis in locis cothurnorum color intermiseretur coccineus indulgisse, cum ut planè rubris uteretur non concederet: τὰ μὲν μέλαινα ἐκείνων δοσοβαλῶν διαρίσαστο, ἐκ ποικίλων ἢ σκευῶν ὑφασμάτων ἐποδημάτων προσοίτην περιδῶσαι, ὡς περ ἢ πασιπῶν ἰσχυροκόρμῶν, καὶ ἢ κάλλος ἐμῶν καὶ ἢ γῆρας ἀγάμῶν τὸ μὲν κοκκίνοι δι' ἅλα ἀπασφράσισιν αὐτὸ ἢ πιδίλων ἢ ἰφθόνα, τὸ ἢ τινὰς τόπους ἐκ ἢ ὑφασμάτων αἰθῶν τὸ κῆκινος ὑπιδίδυ.

Summarum deinde dignatum Fastigia per Tzangarum colores & ornamenta distinguebantur. Ex porro erant, Despota, Sebastocrator, Cæsar, Panhypersebastus, & Protovestarius. Anonymi Catalogus postquam hos recensuit:

Οὗτοι καὶ τῶν σχήμασι καὶ τοῦ πιδίλου
τῶν ἀριτέρων ἰσχυράσι ἐν τέλει τάξην.

Despotæ, Sebastocratoris, & Cæsaris Tzangæ aquilarum figuris interstinctæ micabant. Mathæus Monachus in Catalogo Offic. Palatij Constantinopol. de iisdem:

Ὡς καβαλῆς τὸ κάλυμμα κοκκίνοισι μαργάρων.
τῶν δ' αἰσῶν τοῦ σχήμασιν αἱ ἢ πιδίλων ἠμβαδῆς.

At licet aquilis ejusmodi exornarentur, harum dignitatum Tzangæ, erat tamen color diversus. Despotæ quippe τὰ ἐποδήματα erant διβελία, seu duplicis coloris, χρομαθῶ ὀξίως καὶ λευκῶν, violacei & albi: ἔχοντα αἰτὰς μαργαρίτων ἐκ πλαγίων τε καὶ ἐπὶ τῶν τερσῶν, ἢτοι ἰσάτω ἢ ἐποδημάτων ἢ μεζαίων. Ita describuntur à Codino cap. 3. num. 5.

Despotam excipit Sebastocrator, cujus erant τὰ ἐποδήματα ἠράνια, ἔχοντα αἰτὰς σурμαλῶν ἐκ αἶρα κῆκινος, ἢ ἢ ἢ τῶν τῶν ἢ Διοπότα. Ita Codinus eodem cap. num. 17. ex quo discimus ea coloris fuisse aërij seu cyanei, interstincta aquilis autò ductibili adornatis in campo rubeo. Acropolita in Chron. num. 82. extt. ἐ τῶν καὶ τὰ ἢ Σιβακουραίων δὲ φερων, ἐκ αἰς ὁ μὲν αὐτὰς ἐκ τῶν βασιλικῶν τοῦ κῆκινος πιδίλοις ἰσχυροκόρμῶν ἔχει, καὶ χρομαθῶν αἰτὰς, ὁ δὲ Τοροκῶν γυμνά τῶν τὰ πιδίλων ὑπιδίδυτο.

Cæsaris Tzangas ἠρανίου coloris pariter extitisse scribit idem Codinus num. 23. in eo tamen differabant à Despoticiis, quod aquilas non haberent. Nicephorus Gregoras lib. 4. init. ὁ ἢ μέγας Δομῆτιος

ἐν τῷ τ' Σιδουσιανῶν ἱστορίᾳ δ' ἰστορησέντων πάλιν ἐν τῷ πεν-
δεκάτῳ διαφορῶν, ὅτι ἐν ταῖς κωνσταντινῶν παρὰ τὴν ἑσπερίαν
αὐτῶν ἐπισημασθέντες ἀστέροι.

Post Casarem erat Πανυπερσίβας, cujus τὰ ὑπο-
δήματα erant κίτρινα, ut habet Codinus cap.4. num.
4. Scribit Nicephorus Gregoras lib.7. Panhypersebasta
dignitatem Theodoro Metochitæ Logothetæ
curfus publici datam, angustiotem, quàm prius fue-
rat, effecisse Andronicum Palæologum Seniore, concessis vestimentis, calceis, & equi ornamentis co-
loris lutei. καὶ τῷ τ' Πανυπερσίβασιν ἀξιώματι, ὃ καὶ
καὶ αὐτὸ, ὅς ἐστι πάλιν αὐτῶν ἐπισημασθέντες ἀστέροι, ὅτι ἐν ταῖς
κωνσταντινῶν παρὰ τὴν ἑσπερίαν αὐτῶν ἐπισημασθέντες ἀστέροι, ὅτι ἐν ταῖς
κωνσταντινῶν παρὰ τὴν ἑσπερίαν αὐτῶν ἐπισημασθέντες ἀστέροι.

Protovestiarii verò ὑποδήματα erant κίτρινα, se-
cundum eundem Codinum num. 5. quomodo etiam
ea describit Nicetas in Alexio lib.3. num. 1. ἀμύλια
καὶ τὰ ἐν τῷ σκίματι διὰ τὸν ἄνθρωπον, ἐστὶν ὅτι καὶ τὰ βασιλικὰ
τὸ ἔξωθεν πίδαλα Πρωτοβυσταρίων. Et in Isaacio & Ale-
xio num. 5. καὶ τὸ ἑσπερίαν αὐτῶν ἐπισημασθέντες ἀστέροι, ὅτι ἐν ταῖς
κωνσταντινῶν παρὰ τὴν ἑσπερίαν αὐτῶν ἐπισημασθέντες ἀστέροι.

Ὁ Πρωτοβυσταρίων, ὃ Πανυπερσίβας τὸ
Οἱ σκίματι κίτρινα χρυσοῦ καθύπερθε, ὅτι
Ἐξ ἀμύλια καὶ τὸ ἑσπερίαν αὐτῶν ἐπισημασθέντες ἀστέροι, ὅτι ἐν ταῖς
κωνσταντινῶν παρὰ τὴν ἑσπερίαν αὐτῶν ἐπισημασθέντες ἀστέροι.

Enimvero cæterorum ex plebe, vel etiam eorum
qui dignitatibus Palatinis fulgebant μέλητα erant
ὑποδήματα, ut est apud Theophanem an. 1. Nicepho-
ri general. Annam Comnenam lib. 3. pag 79. Nice-
tam in Andronico lib. 2. & alios. Georgius Hamar-
tolus, & ex eo Cedrenus de Heraclio: καὶ ἀστέροι ἐν
ταῖς ἐκκλησίαις κίτρινα ὑποδήματα περιβαλλόμενοι ἕξαστο
ἐν ἑσπερίαν αὐτῶν ἐπισημασθέντες ἀστέροι, ὅτι ἐν ταῖς
κωνσταντινῶν παρὰ τὴν ἑσπερίαν αὐτῶν ἐπισημασθέντες ἀστέροι.

Μιλιαμαρὶς πίδαλον ἐπίσης ποδός,
βασιλικῶν Πρωτοβυσταρίων ἐξ αἱμάτων.

Leo Diaconus lib.7. Hist. MS. de Phoca Tyranno sub
Tzimisce: ἰρῶσαι τὸ τοῖς πίδαλοις τῶν ὀφθαλμῶν ἰρῶσαι
ἢ φαντασίαν ἡγεῖσθαι ἀλλόκοτον δόξα καὶ ἐν ἑσπερίαν ταῦτα
τυχεῖν, ἀκριβῶς ἢ μιλιμαρῶν, &c. mox ea vocat
ἰρῶσαι πίδαλα. Vide Tabell. I V. ex his quæ initio
hujusce operis delineantur.

Τζαζίον. Chronicon Alexandrinum an. 4. Justinii
Thracis: τὰ τὸ τζαζίον αὐτῶν δὲ τὸ χίματι αὐτῶν φαντασίαν
Πρωτοβυσταρίων ἐξαστο μαρμαρίτας. Ita etiam Theo-
phanes an. 5. ejusdem Justinii. Idem Theophanes an.
15. Heraclij: ἐν τῷ τ' ἀστέροι τζαζίων ἐπισημασθέντες ἀστέροι. Et
an. 2. Constantini & Irenes: καὶ πίδαλοις ἐπισημασθέντες ἀστέροι
τζαζίων. Leo Grammaticus pag. 466. καὶ οἱ Πρωτοβυστα-
ρίων ἐπισημασθέντες ἀστέροι τζαζία ἐπίσης βασιλικῶν.
Adde pag. 468. Ptochoprodromus contra Hegume-
num, MS.

Σὺ παρατήρησι καὶ ὁδὸν πίδαλον καὶ τζαζίων.
Historia Belisarii MS.

Πρῶτα φιλῶν τὰ χίματι, ἰσπερὶ τὸ τζαζίον τι.
Vide Symeonem Logothetam in Michaele Theophi-
li P. n. 47. Codinum de Offic. cap. 5. n. 14. &c.

Τζαζίαιον, Calceolarius, Sutor calcearium, σκυλίον,
qui ὑποδηματοποιῶν, Constantino Porph. in Basilio
n. 36. edit. Combef. dicitur. Moschopolus: σκυλίον, ὅτι
παρὰ Ἀλίου, σκυλίον, ἔστιν ὁ κοινὸς τζαζίαιον. Anony-
mus Tacticus MS. de Urbe obsessa, &c. τῶν ἄλλων
πολεμικῶν, μαχητικῶν, τζαζίαιον, ἰσπερὶ, &c. Joan. Tzet-
zes Chil. 11. v. 223.

Πρωτομαχαροποιῶν, τζαζίαιον, ἐπισημασθέντες ἀστέροι.
Occurrit præterea apud Zachariam Pap. lib. 4. dialog.
cap. 38. Autorem incertum post Theophanem p. 436.

Symeonem Logothetam in Leone Armenio n. 4. &
Codinum de Offic. aulae Constantinop. c. 5. n. 14. &c.

Τζαζίαιον, eadem notione. Corona pretiosa: Τζαζί-
αιον, Cerdo, σκυλίον. Alibi, Coriariu. Lexicon MS.
Reg. Cod. 1843. Σκυλίον, ὃ Τζαζίαιον. Σκυλίον, τὸ
αὐτό. Ptochoprodromus de sua paupertate:

Ναὶ τὸ σκυλίον τζαζίαιον τὸ παίδιον ἐν,
ἴσταν ἔχω πτωχὸν τὰ τζαζίαιον τὸ παίδιον ἐν,

Maximus Cythæ. 13. Febr. ἴσταν τζαζίαιον αἰ τὸ τζαζίαιον,
Fabula Æsopi Græcorum. καὶ ἴσταν πάντων τῶν τζαζίαιον,
μόνον ὃ τζαζίαιον δὲν ἴσταν τὰ παρὰ Ἰνδία: καὶ
ὅτι τὸ ἴσταν ὅτι ἐστὶν οἱ τζαζίαιον τῶν τζαζίαιον; καὶ
πλείστον οἱ τζαζίαιον. Hermodorus Rhegius in Ada-
giis MSS. Τζαζίαιον ἀξιώματι, ἰσπερὶ παραπομπῶν.
Galli dicimus, il n'y a pas de plus mal chausse que les
cordonniers.

Τζαζίαιον, Τζαζίαιον, eadem notione. Joannes Ca-
nanus de Bello Constantinopolit. ἐπισημασθέντες ἀστέροι,
καὶ τζαζίαιον. Nomocanon Cotelerianus n. 475. καθὼς καὶ οἱ τζαζίαιον οἱ τζαζίαιον τὰς τζαζίαιον τῶν
σκυλίαιον αὐτῶν, καὶ τὸ μισθὸν αὐτῶν κρατῶν, ὅτι τζαζίαιον
ἐν ἴσταν, ἢ ἴσταν, ἢ τζαζίαιον, &c. Cætanis MS. ἴσταν ἴ-
σταν τζαζίαιον... ὃ μισθὸν τζαζίαιον ἐπισημασθέντες ἀστέροι.

Τζαζίαιον. Heilychius: σκυλίον, τζαζίαιον, καὶ τζαζίαιον.
Nomocanon Cotelerianus num. 182. ἰσπερὶ ὃ ἴσταν
καρπῶν, καὶ τὸ ἴσταν, καὶ τὸ τζαζίαιον &c.

Τζαζίαιον, Calcearius Imperatoris, cum alij τζαζίαιον
dicerentur: ita Codinus esp. 5. n. 14. cujus verba
supra descripsimus, & esp. 1. 5. num. 10. cap. 18. n. 1.
De ejus prærogativa, Vide in Διόσκωρ.

Τζαζίαιον. Ars furoria, apud Nicetam in Cod.
Barbarogr. Τζαζίαιον, καὶ ἴσταν, καὶ βασιλικῶν. Mi-
chael Patr. Constantinop. in epist. apud Crusium lib.
4. Turcogr. ep. 11. καὶ τζαζίαιον τζαζίαιον ἐπισημασθέντες ἀστέροι.

Τζαζίαιον, locus dictus Constantinopoli ubi ha-
bitabant τζαζίαιον, apud Theophanem an. 5. Justi-
niani p. 155. ubi Cod. alter habet τζαζίαιον.

Τζαζίαιον, Qui τζαζίαιον & tibialia induit. Ita
cognominatus nescio quis apud Continuatoretem
Theophanis lib. 4. num. 23. Vide Τυβίαιον.

ΤΖΑΓΓΟΣ, Sinister, ex Italico Zanco, Occur-
rit in Scholiis ad Oppianum.

ΤΖΑΓΓΑ, Arcus Balistarius, balceus, Græ-
cis pridem incognitus, qui unde id nominis accepe-
rint, non tradiderunt: alius proinde ab eo quem
χειροβαλλίστρον vocant, cujus descriptionem habemus
ex Herone Ctesibio. Heron alter in Pærebol. ὃ
μετὰ πάντα τὰς δὲ ἀστέροι (leg. ἀστέροι) καὶ τῶν
χειροβαλλίστρον, ὅτι τζαζίαιον. Perperam scriptum in
Cod. Colbertico τζαζίαιον. Anna Comnena lib. 10.
Alexiad. pag. 291. βαλλιστὸν τῶν τζαζίαιον ὅτι τῶν
τζαζίαιον καὶ τῶν τζαζίαιον. ἢ τζαζίαιον τζαζίαιον ὅτι τζαζίαιον
καρπῶν, καὶ ἑλλοισι πασιλοῦς ἀστέροι. Deinde multis
arcum hunc balceum describit, cujus verba omitti-
mus, dum brevitati studemus. Nicetas in Manuele
lib. 4. num. 3. ex Cod. barbarogr. καὶ τζαζίαιον καὶ ἴ-
σταν ὅτι τζαζίαιον. Anonymus MS. de Bellis Francorum in
Morea:

Τὰ τζαζίαιον ἴσταν, ἰσπερὶ ἐν τῶν τζαζίαιον,
ἢ τζαζίαιον ἐν ἀστέροι ἀστέροι καὶ ἀστέροι.

Cantacuzenus lib. 1. Hist. c. 36. ὑπερὶ τῶν τζαζίαιον,
ἐπισημασθέντες ἀστέροι καὶ τζαζίαιον, ὅτι ἐν τῶν τζαζίαιον
καταστῶν τῶν ἐπισημασθέντες ἀστέροι, τζαζίαιον τζαζίαιον,
ἀστέροι ἐπισημασθέντες ἀστέροι οἱ ἴσταν τῶν τζαζίαιον κα-
λλοῦς ἀστέροι. Joan. Cananus de Bello Constanti-
nop. καὶ πλείστον ἀπὸ βίβρασι ἴσταν ἐπισημασθέντες ἀστέροι
ἢ ἀστέροι τὰς ἀστέροι τζαζίαιον καὶ τζαζίαιον τζαζίαιον τζαζίαιον.
pag. 189. καὶ τζαζίαιον καὶ τζαζίαιον. Vide quæ annota-
mus ad Alexiadem pag. 357.

Μαζαζίαιον, apud Heronem in Belopæcis.
Τζαζίαιον.

Τζαζράτωρ, *Arctabalistivius*. Nicetas in Manuele lib. 2. num. 2. Θεζαυροὶ τι ὡς ἔχον τὰ τέρη τοῦτοκα καὶ ζαζράτωρ. Pachymeres lib. 11. cap. 21. πύμπεν τι- να Σίβερν, στρατοπέδ' ἀρχῶν τ' τζαζράτωρ τζιμημῶν. Meminit ejusdem dignitatis Codinus cap. 1. num. 68. Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect. 2. cap. 12. ἰρωτιδίης ἢ ἀπὸ τ' ποστίδ' τ' ἰζίδων, ἰσκι-ψαῖο, καὶ ἄπο ὅτι ἴσι χῆρα τζαζράτωρ τεμακίσι, ἢ κατίρ- ζων φων, ἔξ' φυλακῶν τ' πόλει. Cap. 23. ἢ ὁ μὲν ὡς ἔξ' αὐτῆ' στρατ' πρὸς τὴν Βασιλίαν, καὶ αἰκονομικὴν κἀτερφα καὶ τζαζράτωρ, ἴνα ὡσὼν, &c. Adde sect. 3. cap. 8. sect. 3. cap. 3. & idem Concilium Florentinum pag. 7. ult. edit. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea :

Καὶ τζαζράτωρ διακοσίς, ἐκελίτης γδ εἰς ἀερο. Rursum :

Τὸς τζαζράτωρ ἰβαλαν, τ' πόλιμον αρχισσ.

Ducas cap. 27. ἴνα λάβωσι γλῶ ὄλις ὄλις τέτων ὄνιζ τὸς πειλακοσίς φράζης τζαζράτωρ ἢ δερμπόμπυς. Cap. 39. ἢ ἢ τζαζράτωρ, ἢ πειτροβολισκίς. Utitur etiam Phranzes lib. 2. cap. 14. Ex his emen- dandus Græcus Interpres Concilij Lateranensis an. 1215. cap. 18. μηδ' αἰ εὐ κληρικὸς τζαζράτωρ, ἢ τ' ταύτων ἀνδρῶν αἰμάτων προσημῶν. Ubi Lat. Nullus quoque clericus Rottariis, aut hujusmodi vi- ris sanctorum præponatur. Perperam edit. τζαζράτωρ.

Τζαζρόλοξ, eadem notione. Nicetas in Alexio πρσιμῶν, αἰ ὄπλις αἰ δεικωμῶν, μάλισα ἢ αἰ τὸς καλυμῶν τζαζρόλοξίται. Et num. 10. αἰ ἢ τειχισ- πλάτων κρῖν κραλιμῶν, ἢ τὸς τζαζρόλοξίταις πῶλ- λακῆ πειριστάσις, ἢ ἀφ' ἰνὸς σιμβίματ' ποσῶν τὴν εὐρ- ρήξιν.

Τζαζρόβιλλ, *Tzazra*, seu *Arctabalista spiculum*, quod describitur ab Anna loco supra laudato. Ducas hist. cap. 7. ἢ βίλλ' ἀφ' ὅν τζαζρόβιλλ' κατ' ἀπὸ. Cap. 37. ἔξ' τζαζρόβιλλ' βιλλῶν. Infra: τὰ βίλλ' τζαζράτωρ. Vide Gloss. med. Lat. in *Quadrullus*.

Τζαζρε. Vide in *Μπαρβῶτα*.

ΤΖΑΓΔΑΡΟΣ, Anonymus MS. de Bellis Fran- corum in Morea :

Καὶ τῶν αἰ τ' συζήσε. οἴλις γδ ἢ γηόνος, Τζαζδάρως καὶ λιμασικὸς βυλῆ τ' ἰβαλιδα.

Alibi : Καὶ αὐτὸς τα ἴσι ὡς τζαζδάρω, ἴρμω αἰ τ' κότμον.

ΤΖΑΓΙΟΣ, pro ἀγῶ. Historia Apollonij Tyrij pag. 2.

Μ' αὐτὸς ἐκίνω τὴν φερῶν θιν δὲν ἰθυμά τος, Γεῖα τὴν κελῶν τ' ὄρην ἄλις τζαζίως φηάτω.

ΤΖΑΓΚΟΥΡΝΙΖΕΙΝ, *Vnguibis lacerare*, κα- ταξίαν. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Κρατζατζὺ βλίπω τιν, ἢ ὅτεν τζαζακρσιμῶν.

ΤΖΑΚΑΠΑΝ, φαις ὁ ἰνὸς τ' τιμῶν, in Lexi- co MS. ex Cod Reg. 1843. Lens palustris.

ΤΖΑΚΙΖΕΙΝ, *Tzakizem*, *Frangere*, *Confrin- gere*, ἀναμῆμνυδω, σιωτρίβεν. Nicetas in man. lib. 6. num. 5. τ' πὸς τραυθῶσπ, ubi Cod. Barbarogr. habet, τζακιδῶσπ. Idem in Andron. lib. 2. num. 12. ἴνα τι κά- λισμον σιωτρίμμῶν προσημῶν; ubi idem Cod. τζακίζωτ. Chronicon Veneto-Byzant. an. 1514. ἰδο- κω πόλιμος ὡς τ' ἴοντι τὴν Σοφῆ, καὶ ἰτζακίωσιν αὐτὸ Σοφῆ. — καὶ ἰζακίωσιν ὁ Σαλάμης τζακισμῶν. Rhuzanus in Paraphr. Vaticanior. ἴραγι τὸ μαιρῶν ποσῶν τὸ μασάγιν τ' κωδῶλας, ἢ ἰτζακίωσιν ἢ κωδῶλα. Ptocho- prodromus MS.

Καὶ βῆσι τὸ χερτζῶ μω, σιωτρίβω, καὶ τζακίζω.

Monita MSS. Alexii Comneni ad Spancarni nepotem;

Καὶ ὡσπερ χαλαζῶν ἀμπλων ὄταντιδὲ κἀλακίς, Τζακίωσι καὶ τὰ κἀματῶ, ἢ βῆσι τὸς κερτζῶν τιν. Fabula Æsopi Græcobarb. ἴτιωσιν τὰ αὐτὰ δὸτὸ τὴν πο- δίω τιν, ἢ ἰτζακίωσιν, occurrit passim.

Τζακῆ, *Fissura*. Glossæ Botanicæ MSS. Colbetteæ: Ἀριστολογία, τ' κέρσι τὸ τζακῆν.

Τζακισμα, *Fractio*. Glossæ Græcobarb. Κἀταμῶ, τζακισμα, κληψία. Orneosophium jussu Michaëlis Imp. scriptum: ἀπὸ σιμβόλων τὸν ἰμωσῶν, ἴνα τζακισμῶ. In Fab. Æsopi pag. 59. τζακισμῶ ἀμψι- δάλω, κίλυφω dicuntur. Τζακισμῶ, eadem notione in Synaxatio Maximi Cythæ. 2. Mattii.

Κἀτατζακισμα, *Fissura*, *Fractio*. Exdem Glos- sæ: ἀμψίς, παραθραύσιν, θραύσιν, κἀτατζακισμῶ. Rursum: παραθραύσιν, κἀτατζακισμῶ, ἀμψίωσις κἀτατζακισμῶ.

Ζακίζων, pro τζακίζων, semper habet Romanus Nicephorus in Grammatica M S. Chronicon M S. Georgii Hamartoli in Justiniano Rhinotmeto: τὸς μὲν γδ ὄφραως ἴραζω, τὸς ἢ ἰβαλὸς ἰβακίξιν.

ΤΖΑΚΟΣ, *Loricæ*, *Θώραξ*. Vide in Τζακῶ.

ΤΖΑΚΟΥΤΑΡΙΟΝ. Index M S. Bibliothecæ Monast. S. Trinitatis insulæ Chalces: βιβάσιον ὁ μαμβράτας μαιρῶν, πειράζω τὰς Πτωχοπροδρομῶν ἰζακίωσιν, καὶ ἰβακίωσιν, ἢ δὲ κελῶν ὡς κελῶν τζακίωσιν. Idem forte quod τζακῶ.

ΤΖΑΚΩΜΑΝ. Anonymus alter interpres MS: Rhamplij: ὅτε φράζω φανερῶν ἀσχημον, ὅτε τζακω- μω, κἀπλῶ, ἢ πῶρμω τ' ζῶν μῶν ἴραξιν.

ΤΖΑΚΩΝΕΣ, dicti, extremis sæculis, qui prio- ribus *Lacones*, seu Peloponnesi, & Lacedæmonii tractus incolæ: maximè qui 14. pagos inter Nau- plium & Monembasiam seu Epidaurum inhabitant, qui, ait Gerlachius in Epist. ad Martinum Crusium in Turcogr. pag. 489. antiqua Græcorum lingua, sed multifariam in Grammaticam peccante, utitur i qui Grammaticè loquentem intelligunt, vulgarem verò linguam minimè. Hos quidam à monte, qui antiquis *Tronion* dicebatur, appellatos volunt, ex descript. Peloponnesi Gemisto Plethoni subjecta pag: 231. ubi hæc leguntur: κρόσιον, τὸ τ' τὴν Τζακωσίας, quasi ita mons iste Τζακωσίας appellatus fuerit, ut censuit Ortelius: imò *Monti Tzaconia* dictus fuit, quod in eo tractu, qui *Tzaconia* appellatur, situs sit, ab eoque nomen sit sortitus. Ex quibus sicuti *Tzaconia* percipere licet, quàm esse, quæ olim *Laconia* dicebatur, scribit Leunclavius in Pand. Turc. num. 120. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Ἐτρηάτης ἰδῶσιν, τὰ ἔχῃ τὴν Τζακωσίας

Alibi: Ἰζακίωσιν τὰ κερτζῶν ὄλις τὸ μῆρ' Τζακωσίας

Portolantus MS. ἀποπανάτοι τὰ βάλω τὴν πῶρῆ τὸ σῶσπια εὐσπῶκω, τὰ ἰδῶν ἰζακίωσιν μίλια τζακίωσιν, τὰ ἴσι ἀπὸ μῶσ τὴν Τζακίωσιν, καὶ τ' ὄπλις ὄπλις ὄπλις ὄπλις ὄπλις. Itinerarium MS. Theodosij Zygomata: ἀπὸ τὸν Ναυπλίον εἰς Τζακίωσιν, μῶσ Ναυπλίον καὶ Μοριμ- βασίαν, &c.

Tzacones verò cum uxoribus & liberis; captiæ recens Constantinopoli, in urbem traduxit Michael Palæologus Imperator, ut exerte scribit Pachymeres lib. 4. cap. 26. ἄλλω τιν πῶρῆ τὸ ἰζακίωσιν, ἢ ἢ Τζακίωσιν παραθραύσιν ἰζακίωσιν, ἢ ἴσι Μω- ρίω ἢ τ' δυομῶν μαιρῶν, ἀμω μῶσ ποσῶν, ἀμω ἢ τζακίωσιν, ἀμω γωσῶν καὶ τῶν αἰς Κωνσταντινουπόλιν μῶσῶν ὁ Κρατῶν. Et Nicephorus Gregoras lib. 4. στωλῶ ἢ ἴοντι (Γαμῶν) ἢ φρατῶ εἰς τὸς ὄπλις θω- λάτῶ, ἰζακίωσιν ἀπὸ προσημῶν εἰς Πιλοποννήσου τὸ Βασίλῶ, ἢ ἢ κωσὶ γλῶσιν Τζακίωσιν μῶσῶν. Atque

hi audaces & fortes censebantur : quos non in mil-
litiam suam modò, sed & in custodiam Palatinam
adscivit Michael , iis Præfecto Duce , qui στρα-
τοπεδάρχης ἢ Τζακίων dicebatur, in officialium Pala-
tinorum numerum relatus , ut ex Codino docemur
cap.2. num.6. & cap.5. num. 47. 50. ubi πικαλία &
καπάνια gessisse observat. Vide Leonem in Tacit. c.7.
num.88.

ΤΖΑΛΑΒΥΤΕΪΝ, *supervadere, διαπιρῆν.*
ΤΖΑΛΑΠΑΤΕΪΝ, *Calcere, pedibus premere, VADERE, καταπαλῶν, διαπιρῆν, ποσὶ διαβαίνειν.* Oc-
currit apud Fr. Richardum in Clypeo fidei part.1.
pag.42.

ΤΖΑΛΟΠΕΡΙΠΑΤΗΣ. Ptochoprodromus
MS. contra Hegumenum :

Ἐπιπερ αὐτὸς ὁ λεγόμενος, ὁ τζαλοπεριπάτης
Ὅτινι λτζάτζικ ὁ χουδρὸς ὁ λεπρμυροζόχ

ΤΖΑΜΑΝΔΑΣ, *Pera, in qua vestes includuntur :* nostris, *Portemanteau,* quasi *facium* τῶν μαν-
δύων. Thomas Magister pag.122. edit. Rom. φάκου-
λ, ὁ ἐν δέμας, ὁ λεγόμενος ἰδιόκειως τζαμανδάς,
ἐστὶ τὰ ἱμάτια φερόμεν.

ΤΖΑΜΗΛΟΤΙΟΝ, & Τζαμπιλότο, *Campti-
lium,* pannus ex camelorum pilis confectus, *Ciam-
belloto,* Italis, nostris *Camelot.* Emmanuel Georgil-
las de Mortalitate Rhodi MS.

Μοῖραν ἀπαύτακ να φορῶν βελύδα τζαμλότια.
Idem sub extremum :

Πολλοὶ φορῶν μιλαζωιά, βελύδα, τζαμλότια.

Excerpta Jattica MSS. in Cod. Reg. 1843. ἐστὶν ἡ τὸ
τζαμλότιον, ἢ ἡ τζόχαν, ἢ ἐπιπὶ τῆ βρίζικ, &c.

ΤΖΑΜΠΕΡΑΛΑΝΑ, *Cambellana, Cameraria, Abra,*
ancilla honestior. Affixæ MSS. Regni Hiero-
solymitani cap.86. ἐστὶν ἡ ἀφρομπε κρατίζι να σερβύτι,
ἢ μίαν τζαμπιράνα ἐστὶ τὸ δούλι-ψιν τῆ, &c. Ita non
semel in Capitibus 87. 88. 89.

ΤΖΑΜΠΙ, Τζαμπίος, *Racetius vna, βότρικ,*
Pampirus, in Lexico Cyrilli : ἐπιφωλίδι, τὰ τζαμ-
πία. Ex Italico *Zampa.*

Τζαμπινίτζας, *Tricari, nugari,* φλουράν, ληρῶν,
quod faciunt qui de acinis vix contendunt. Anony-
mus de Vulpe & Lupo :

Τὶ τζαμπινίτζας, γάδαρ, ἢ τὶ σραβοκολίζας
Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ ὅσα ἢ ἀντζαμπινίτζι τίποτι ἠφελάτλι.

Τζαμπινισμάτσα, *Nuga,* φλουράρια Τζαμπινισκί,
Nugator, φλουρός, in Corona pretiosa. Vide mox
τζαμπέρτα.

ΤΖΑΜΠΟΥΡΝΑ, ἄσκοτζαμπύρια, *Fistula, Σύ-
ειγξ, αὐλὸς,* ex Italico *Zampogna.*

ΤΖΑΜΠΡΑ, *Camera, Cubiculum,* ex Gall.
Chambre. Lexicon Cyrilli : θαλαμπέλιος, τζάμπρας
δύλον. Rursum : θαλάμ, ὁ κοιτῶν, ἢ τζάμπρα. Co-
rona Pretiosa : Τζάμπρα, *Thalamus, θαλάμ.* Anony-
mus MS. de Bellis Peloponnesiacis :

Ἐπίπεσον κρηβάτλι τῆ, ἐκτίσιν εἰς τζάμπρα.
Anonymus de Nuptiis Thefei lib.2. extr.

Εἰς τζάμπραν μίαν ἐλόχουσι, ἐκτὶ γδ τὸς ἰλοισαν.
Idem lib. 4.

Οἱ τζάμπρας εἰ ἐλόχουσι, ὅπως μίσα ταῦτα.
Et lib.7.

Οὔτως ἰσράφα ἢ λυγρὸν, εἰς ἧτων μαρμάρῳ.
Δαλοσκοπῶσα δωατὰ εἰς τζάμπρασκί ἀπίσω.

Infia :
Ἀκόμα εἰς τὸ τζάμπρασκί ἰστίσιν ἐκῆσι.

Et lib.12.
Εἰς τζαμπρὸν εἰ τζάμπρας τῆς, κῆπαν εἰς τὸ πελάτι.

Affixæ MSS. Regni Hierosol. cap.264. ἐστὶν τὰ ἐχί-
κλίπικ ἐνοχ, εἰς τὸ κώλλω τῆ, τὸ λέγον τζαμ-
πραν.

Τζαμπριάν, *Cambellanus.* Idem Anonymus MS.
de Bellis Peloponnesiacis :

Νὰ τὸ δειχθῆ εἰς τὸ κάστρὸν μὰ ἴσαν τζαμπριάνον.

ΤΖΑΝΔΑΝΑΝ. Cosmas Indicopleustes, ubi de
insula Taprobana : δέχθη μίλαξιν, ἀλίω κορυφώλλιν,
ξυλοκαρμώλλιν, τζαδανάν, ἐστὶ ὅσα κτ' ἕτερα ὀ-
εἰ, &c.

ΤΖΑΝΝΟΣ, *Stultus,* ex Italico, *Zano.* Eustath.
ad Odyss. ξ. ἢ τὸ εἶδος ἀπλῶς δολοῖ, ἀλλὰ τὸ μωρὸν, ὅν
ἴσως ἢ κοινὴ γλώσσα τζανόν καλῶν. Vide Τζανιάζαν.

ΤΖΑΝΟΣ, *Iohannes,* ex Ital. *Iano,* apud Cru-
sium in Turcogr. p.217. 218.

ΤΖΑΝΤΖΑΛΙΑΡΗΣ, Ptochoprodromus MS.
contra Hegumenum :

Καὶ ἰλίωον καλόζηρον ἐκ τῶν ἱεροσωμάτιας,
ἢ τζαντζαλιάρλι τζέφυχοι δὸς τὸ δωματιόλλιν.

ΤΖΑΝΤΖΑΛΟΝ, *Nugamentum,* φλουρία, apud
Portium: vel certe quidpiam vile ac tritum, Ptocho-
prodromus MS. contra Hegumenum :

Καθάδλι ἄχιν εὔπνοσι τζαντζαλα φερμάρσι.
Rursum :

Καὶ φαίνοσι ἐστὶ εἰ σάρικι μῆ, ἐστὶ ὁμοιάζω τυλο-
κλίπικ,
Συραρισκί κακότυχ, δὸς περὶ ἱεροσωμάτιας,
Καὶ τζαντζαλιάρλι ζέουεχ, δὸς τὸ δωμασιό.

Demetrius Metropolitanus Cyzici de Jacobitis &
Chatzizariis, ait Jacobitas dici à quodam Jacobo
hæretico, qui δὲ τὸ ἄνω ὑψηλῶς Τζατζαλ, vo-
catus est : propter nimiam *parisioniam* nempe, non
verd propter *prosperam fortunam,* ut vertit Inter-
pres : unde colligitur τζαντζαλον, fuisse vile aliquid.

ΤΖΑΝΤΖΑΡΙΖΕΪΝ, *Iocari,* ex Ital. *Zanzera-
re, Zanzerate,* quasi *muscas capere :* est enim *Zan-
zera,* musca. Ptochoprodromus contra Hegume-
num, ex Cod.MS.

Ἄπεξ τὸ γόρον ἀλογοι πολλὰκις ἐξήκισον,
Νὰ ἴδω να ἴδω φῶν μῆ μικρὸν τὰ τζαντζαρίσι,
Καὶ τὰ φανικ τῆ γάτουσι ὅτι μὲ καθάδλι.

Vide Τζαντζαλιάρικ.

ΤΖΑΝΤΖΗΡΙΝ, *Herba quæ Græcis ἀζαμ, ap-
pellatur.* Cœranis MS. lib.1. ἠζαμ, βελύδα, τζαντζ-
ζέειν ληρομάρ.

ΤΖΑΞΙΡΙ, *Ocrea,* in Turcogr. Crusij p. 208.
Τζάζλα.

ΤΖΑΟΥΡΣΗΡ, & Τζαουρ, ἰσποπιάκ, in Glof-
fis Jatticis Græcobarb. MSS.

ΤΖΑΟΥΣ, τὸ λεγόμενον μοσχοκαρίδακ, in Glof-
fis Jatticis MSS. ex Cod. Reg. 1237. *Nux Myristica.*
Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Τζάος, τὰ μυρισκί
κάρσα.

ΤΖΑΟΥΣΙΟΙ, *Zauzij, Officiales Turcici,* quo-
rum opera Sultani in expediendis variis negotiis uti
solent, ut est apud Busbequium in Legat. Asiae.
Leunclavius in Onomastico ad Hist. Musulm. *Τζαου,*
*Commissarius aulicus, hoc est cui varia res à Sultano
& Vexilibus committuntur, ut eas expediat : cuius-
modi sunt diversa legationes, exterorum legatorum
deductiones, aut quum literas ad Principes extraneos
& alios proceres perferre iubentur.* His præest *Τζαου-
Bassa, sub quo Τζαουσί πιμ μινιμ 700. militanti.*
Vide eundem in Pand. Turc. num. 172. 228. Anony-
mus Astronomus ex Cod. MS. Colberteo 2079. κα-
λὸν πῦσαι ζήτῳσι δὸς συμμοφολλάκων ἐστὶ τζαουσίον.
Occurrit rursum infra. Σιανὸς apud Annam Commen-
nam pag. 170. Τζαουσί, apud Malaxum in Hist.
Patr.

Patr. pag. 134. & alibi, cui aliorum supremus, qui & *Vizirius* dicitur, *Μίνας Τζαύσις* & *Βασιλεύς* appellatur. Transiit à Turcis eadem appellatio, atque adeo dignitas, in Aulam Imperatorum Constantinopolitanorum. Nam (ut omistam Stylianum, cujus filiam Zoen in uxorem duxit Leo Philosophus, quem *Στυλιανὸν Τζαύτζαν* vocat Leo Grammaticus, ut & Codex Regius 1023. *Ζαντζῶν* Scylitzes & Zonaras, cum incertum sit an cognomen fuerit Styliani, an verò nomen dignitatis) scribit Acropolita cap. 60. Constantinum quendam Margaritem seu potius *Μαργαρίτην*, id est Saracenum, ex Neocastris oriundum, in eo Themate primùm militiæ operam navasse, Τζαύσιον deinde factum, Joanni Vatarzæ Imperatori, ὡς ἐστρεχίος erat, ἔχ' ὑπερτάτων ἰκανὸς ἐν τοῖς ἀνακτόροις, cognitum, indeque ab eo amotum, τζαύσιον τ' αὐτὸν τάξιως, seu obsequij Palatini, (nam id sonat vox *Τάξις*;) creatum, Magni exinde addita appellatione, quæ ad hæc tempora nemini concessa fuerat. Verba ejus sunt: *Ἐν Νικαίᾳ ἦν ὁ ἄριστος, ἔχ' ἐπέλα τὰ πρῶτα ἐν τῇ τ' Θιμαλίᾳ τῆντι σπασίᾳ, ἅτα ἔχ' Τζαύσιος γίνοντι δόξαν ὅ παρασχόντι πρὸ βασιλῆα ἰωάννη ὡς ἐστρεχίος ἔστι, ἔχ' ὑπερτάτων ἰκανὸς ἐν τοῖς ἀνακτόροις, ἐκῆθη ἐμβαλόν, Τζαύσιον τ' αὐτὸν πεποιήκει τάξιως ἅτα αὐτῷ ἔχ' τὸ, Μίνας, προσέθιστο ὅ ἔχ' βασιλεύς Θεόδωρος Ἀρχιεπίσκοπος αὐτὸν ἀλλοιόμασε τάξιως, ἔπα μίνας αὐτῷ τὸ τοῦτον ἂν ἴσῃ γινόμενος ὅ ἔχ' τὸ μίνας προσέθηκε πρὸ ἰνόματι.* Ex his discimus Margaritem illum in Neocastrensi legione militasse, in eaque postea τζαύσιος, id est *Μαργαρίτης*, munus gessisse: inde amotum à Joanne Imp. factum Magnum Τζαύσιον obsequij Palatini, cui tandem præfectus est à Theodori Lascari Imp. *μυζάλῳ ἀρχιεπίσκοπῳ* τ' τάξιως dignitate donatus. Ex hinc *Μυζάλῳ Τζαύσιος* mentionem fieri videmus inter officia Palatina, præsertim apud Pachymerem lib. 7. cap. 1. lib. 12. cap. 30. lib. 13. cap. 22. & Codinum de Offic. cap. 2. num. 58. ubi ejus munus sic describitur: *οἱ Μυζάλῳι τζαύσιου ὀφείκουσι ὑπακούειν πλὴν τ' βασιλέως σὺνταξίῳ, ἔσθ' ἔχ' Μίχαν Πριμμικήριον ὄντι.* Sed pro *σὺνταξίῳ*, Cod. Reg. habet *τάξιῳ*, quomodo legitur apud Acropolitam. Cap. vero 4. num. 40. illius pileum *Cabbadium*, & *Scaranicum* describit, additque hunc *φίρον* δὸτ' ἔχ' ἀριστοῦ μίρας τ' ζώνης αὐτῷ Σερμασίῳ, ἐν κοπῶς καλῶσι Σαλίβαν. Quid sit verò *Σερμασίος* & *Σαλίβα*, alibi indicamus. Τζαύσιον præterea mentio fit in antea bulla ex Cod. Reg. 1598. f. 3. & apud Theophylactum Hierodiac. Homil. 6. pag. 102. 112. Vide *Οἰσίας*.

ΤΖΑΠΑ, Τζάπσα, Τζαπίον, *Ligo*, ex Ital. *Zappa*. Glossæ Græcobarb. *δρακίνα, ζωρμὸν ἰργαλῶν ἀγροῦν τὸς ζωρμῶς, τζάπσα.*

Τζαπίον. Scholiastes Theocriti Idyll. 4. v. 10. *σκαφίον, τὸ κοινὸς λεγόμενον τζαπίον.* Moschopulus ad Hesiodi ἰργ. β. pag. 100. *κράτῃ μακρότερον, τὸ αὐτῷ τοῖς κοινῶς τζαπίον.* Hero in *παρυβολ.* MSS. *Δὴ ἐπιφύσσει τ' σπασίον τζαπία, καὶ ἀξιορῶν, πινύεια, τζέχως, &c.* Chronicon MS. Manuelis Malaxi pag. 331. *καὶ λαβὸν τζαπὶ μὲν καὶ ἀρχαίον πολλῶν, ἰσκαπίας ἕως αἰκοσι πίζης.* Et pag. 388. *τὰ τζαπία, ἢ ἰσκαπία, τὰ μυσρία τ' μασῶρον τὰ ἰσκαμὸν ἀρχαίᾳ.* Fabulæ Æsopi Græcobarb. *ὁ δὲ ἴστο ἔλαβεν ἰὰ τζαπία ἔχ' δειλλία, ἔχ' ἰσκαπίας τὸ ἀμπέλι, &c.* Vide Gloss. med. Lat. in *Sapa*.

Τζαπαεὺς, Τζαπαριεύς, *Fossitius*. Rhafes de *Peñe* cap. 11. *οἱ τοίνυν ἴσθον ζωρμῶν, ἄλας τζαπαεῖων, ἀδάρα, καρεῖν κακαυμῶς. Sal Ammoniacum, Fossitium.* Lexicon MS. Nicomedis Jatrofophistæ: *Ἄλας Ἀμμωνιακὸν, τὸ τζαπαριεύ. Anonymus MS. ἀπὸ Ἀπλωνυμίων θλιάνων ἰσκαπίων ἄλας Ἀμμωνιακὸν, τὸ τζαπαριεύ. Zosimus Panopolita, seu Anonymus MS. de Rotundandis margaritis: ἔχ' δὸτ' ἔχ' οἰκοσμηθίῳ ἔχ' ἔσθ' ἔχ' τζαπαεῖον. Cosmas Hieromonachus MS.*

de Chrysopea: ἅτα ἴσθον τὸ μίγμα ἴσθον καλῶ ἔχ' τζαπαριεύ.

Τζαπαριεύ, nuddè, pro sale fossitio, non semel usurpatur in Cod. Reg. 618. f. 282. v. &c. Vide in *Μιχαδαράν.*

Τζαπίτζον, *Fodere, Suffodere*. Sguroplus in Hist. Concilii Florentini sect. 7. cap. 2. *καὶ ἴσθον τζαπίτζοντα τὰ ἀμπέλια ὡμῶς, ἔχ' λέγῃ, ὅτι τζαπίτζοντα ταῦτα ὡς ἔτυχε, ἀλλὰ παραγῶδοντα σκαπῆται καλῶς ἔχ' ἰπιμελῶς.*

ΤΖΑΠΙΟΥΝΙ, *Campio*, in Affsis MSS. Regni Hierosol. cap. 255. editionis verò Venetæ 236.

ΤΖΑΠΟΣΩ. Historia Apollonij Tyrij: *Ἐπίσθον πλὴν ἀγάπῃ τις αἰς πλὴν καρδία τζαπίου.* **ΤΖΑΠΩΤΟΣ**, Idem videtur quod *Κλαπῶδες*, de qua voce supra egimus: *ὀλοτζάπῳ*, apud Emmanuel Georgillam de Mortalitate Rhodi, MS.

Τρίασι ταξίως φλυρία τα τὰ σημάρις δίκια, διατ' ἴσθον ὀλοτζάπῳ χροβικλαβρισμῶς, Μὲν λιθομαργαρίων περιγύρι σολισμῶς. Χροβτζάπῳ, in Hist. MB. Belisarii: Σκαδία χροβτζάπῳ πολλὰ ἀραμῶς.

ΤΖΑΡΑΛΑΝΟΣ, *Circulator*, ex Ital. *Ciaralano*, ex Gallico *Charlatan*.

ΤΖΑΡΜΑΤΩΝΕΙΝ. Vide in *Ἄρμα*.

ΤΖΑΡΟΥΚΑΣ, *Gurgulio*, *Γαργαριόν*.

ΤΖΑΡΤΖΙΡΗ, ἡ ῥόκα, in Glossis Jatricis MSS. Græcobarb. Vide *Ρεκα*, & *Μπαζύρ*.

ΤΖΑΣΜΑΖΑΝ, σπέρμα πλατῶ, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 1237.

ΤΖΑΤΖΑΡΙΖΕΙΝ. Occurrit in indice ad Nicetam, loco non indicato. *Zazzeave*, Italis, est *tempus male collocare*. Vide *Τζατζαρίζον*.

ΤΖΑΤΖΙΟΙ. Achmes in *Introduct.* in *Astrologia* αἱ ἔχ' ἔστιν ὁ ἥλιος, δὸτ' αἱ δυνάμεις βασιλέων, ἔχ' μετιστασέν τ' ἕφασι, ἀπάλαν τ' κικῶν καὶ φθοροποιῶν, τζατζίον καὶ μωρῶν. Τζατζίον occurrit nescio quis apud Theophanem pag. 166.

ΤΖΑΤΗΡ, τὸ χαλβάν, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 1237.

ΤΖΑΤΟΥΝΙΝ, *Pannus sericeus*, quem *satini* appellamus. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Βελίον ἢ ἔχ' τζαῖον, ἢ καμυχὲ αὐτῶ μπίσος, τὸ πλάτῳ πλὴν πιδάμῳ τὰν πλὴν κυβισμίζα.

ΤΖΑΝΟΥΧΕΓ, *Osthani*, *Buglossum*, apud Interpol. Dioscor. cap. 710. *Tzannechi*, apud Apul. cap. 41.

ΤΖΑΦΑΡΪΑ, *Cohors*, *Σπύρα*.

ΤΖΕΑΝΑ, Affsis MSS. Regni Hierosol. cap. 272. *ὁ ὀλοπῶς τα πλῆθον, ἢ πικρατα ἀπ' αἰνῶν τὸ θίλινον τὰ πλῆθος ἔχ' φύλακον ἢ αἰς τὴν τζεάναν, ἢ αὐτὸ πῶς ἔχ' ἔσθ' ἔχ' ἀπῆσθον τ' γραφίμῳ, &c.* Ubi Versio Veneta cap. 251. *ὁ retien dal haver che si da al fontego, ὁ αἰ comerchio, ὁ questo fa per il suo consiglio falsa, ὁ per sua scrittura falsa, &c.* Videtur per τζεάναν, intelligenda *Doana*, seu *Deana*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat.

ΤΖΕΓΡΕΚΪΑ, *Rhadachne Blitum*, herba de qua Botanici. Neophytus in Gloss. Jatric. MSS. *Ἐαδάχων, ἢ τζεζρεκία, ἢ τὸ βλοπ, ἴσθον πλὴν ἰσκαπῶς λέγῃ.*

Τζετζινκαία, eadem notione, apud eundem Neophytum.

ΤΖΕΚΗΝΙΟΝ, *Sequinus*, Monetæ species nota. Occurrit apud Franc. Richardum in *Clypeo fidei* part. 1. pag. 141.

ΤΖΕΚΗΟΝ, pro ζυζόν. Stomaticus in *Epistad* Theodosium Zygomaliam apud Crusium in *Tarcogr.*

pag. 226. σίλων πλώ ἀφηνία σου, δὴ πλώ ἄρση, σιζήυλα τζικία πύλι, μι τ̄ πάριον καταβούρη. Ubi idem Zygomalas ζυγῶ ligna vendi Constantinopoli, seu ponderatione observat.

ΤΖΕΚΟΥΡΪΟΝ, Τζικύειον Τζικύειον, Τζικύειον, *Securis*. Anonymus de Nuptiis Thefei :

Αὐτὸν αὐτὸς μίσωπιεφία τ̄ ἀγρίν τ̄ παρμύνη Βάεια τζικύεια ἑπίασαν, καὶ μεθυμὸν μεζάλον.

Manuel Malaxus in Chron.MS. pag 488. Ἰδραμιν μὲ τζικύεια, καὶ μὲ ἄλλα ἀρμαία, &c.

Τζικύειον. Corona pretiosa: Τζικύειον, *Securis*, πύλιαις. Constantinus in Tacit. pag.6. ῥηπίαειον, καὶ σαλίβαν, ἢ τζικύειον.

Τζικύειον. Leo in Tacit. cap.5. §. 3. τζικύειον, ἕτερα τζικύειον ἀμπίσομα, ἰσ̄ ἰσ̄οις μέρει οἰσ̄οι σπαδίον, ἰσι ἕ ἕτερον, ἢ ἕξ̄οι κατάρια. Cap. 6. §. 11. 15. & ex eo Constantinus pag. 10. ῥηπίαειον, τζικύειον, καὶ ἕτερα τζικύειον δίσομα, ἀπὲρ οἰσ̄οι ἰσ̄οι μὲν τὸ ἰν μέρ̄οις σπαδίον, ἰσ̄ ἕ τὸ ἕτερον ἰσ̄οι ἕξ̄οι μέρ̄οι κισ̄οι. pag. 10. ἀρμύζον ἢ καὶ τ̄ καθάλλαιον ἐρασιώπειον ἔχον τζικύειον δίσομον, &c. Adde pag. 18. & eundem Leonem cap 7. §. 58. cap.14. §.69. πύλιαις ἑπίασον, apud Nicetam in Joanne n.4.

Τζικύειον. Idem Nicetas in Alexio lib. 2. num.5. δίδου καὶ ῥηπίαειον αἰά χῆρας, ὡς ἰσ̄οι τὰ ἕξ̄οια, καὶ ἰσ̄οι αἰσ̄οι, καὶ ἑρμαίνεσθαι. Vide Notas ad Alexiadem p.257.

ΤΖΕΛΛΑΔΑ, Galea, Κίρι. Ex Ital.& Gallico, *Salada, Salade*.

ΤΖΕΛΕΣΤΡΪΝΟΣ, *Celestinus, Carulew*. Anonymus MS. Græcobarb. de lapidibus: Κυρκία, ὡς αἰσ̄οι ἰσ̄οι ἀρσ̄οι, ἰσι ἰσ̄οι χλορὶ τζελισπία, καὶ ἰσ̄οι σπία, καὶ ἰσ̄οι λαίμα.

ΤΖΕΛΥΜΟΙ, *Solyms*. Eustath. ad Iliad. β'. pag. 369. δίδου ἢ ὅτι μὲν καὶ ἰσ̄οι μέρ̄οι Λυκίας ἑσπίαειον καὶ οἱ Σόλυμοι ἑρμαίνε μέρ̄οι χῆρας ἔχοντες. ἑρμαίνεσθαι ἢ τζελύμοι ἑσπ̄οι ἢ ἑρμαίνε καλύμμοι. Eadem iterat ad Iliad. ζ'. pag.611.

ΤΕΜΠΟΡΑΧ, ἢ ἑρμία μολοζῆ. in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Malva Silvestris.

ΤΖΕΝΑΡΑ, ex Gallico *General*. Anonymus MS. de Ballis Francor. in Morea:

Ὁ Δάνας ἢ τ̄ ἄθλων, ἐκλύω ὁ Γυλιόμο, Μπαίλο ῥηπίαειον τζεναρὰ ἑσπ̄οι ἢ Προζισπία.

Vicarium Generalis. Τζεναρὰ, in Chronico MS. Manuelis Malaxi p. 887.

ΤΖΕΝΚΑΡΗ, τὸ ἰάριον, *Ξε*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΖΕΝΙΟΝ, *Sannium, Subfannatio*, Italis. Ζανπε, & Ζανί, circulatorum, scurrarum, ludionem sonat. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Καὶ κάμη καὶ τὰ τζένια τικ σάν ἢ μαθημύνη. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Καὶ ἄλλα τζένια πικρὰ καὶ ἰσ̄οι μὲν καθεύου.

Τζενιάειον, *Illudere, Subfannare, Decipere*. Glossæ Græcobarb. ἀπατῶ, γελῶ, τζενιάειον.

Τζενιάειον, *Planus, Sannio, Impositor*. Eadem Glossæ: ἀπατῶν, γελῶν, πλανῶ, τζενιάειον. Vide Salmasium ad Hist. Aug. p.283. & supra, Τζένιο.

ΤΖΕΝΤΖΑΒΡΟΥΤ, *Zinziber*. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 1690. ζίζιβερ λήρῃ τζεντζαβρου.

ΤΖΕΝΤΖΕΡΙ, Τζεντζερῶν, *Zinziber, Zizyber*. Ital. *Zenzero, & Zenzenero*.

ΤΖΕΝΤΖΙΑΔΕΣ Chonicon MS. Manuelis Malaxi pag.857. ubi de Turcis: ὁ ἢ αἰσ̄οις ἰσ̄οι μέρ̄οι μὲν τ̄ τζεντζιδου, καὶ ἰσ̄οι μέρ̄οι ἰσ̄οι καραμανίον ἰσ̄οι τὰ ἄταρα. Nescio an sit nomen proprium Gentis.

ΤΖΕΝΤΟΓΑΛΗ, *Censurum galline*, vulgò Sal-

via silvestris. Occurrit apud Mytesium sc̄ct. de Ur-guentis cap. 61.

ΤΖΕΟΥΤΣΗ, ἑσπίαειον, in Glossis Jaticis MSS. ex Cod. Reg. 1237. Vide Τζουβουρ.

ΤΖΕΠΠΗ, Τζίπτι, *Vidulus, Crumena*, Πύρι.

ΤΖΕΠΟΥΝΗ, *Sagum, duplax*, in Corona pretiosa, ex Ital. *Ginprone*.

ΤΖΕΡΒΙΝΑ. Glossæ Jaticæ Græcobarb. MSS. Ἀτῆλασεν ἢ ἰσ̄οι τζερβίνα πλάσιν.

ΤΖΕΡΒΟΥΔΙΑΝΟΙ. Vide in Σέρβια.

ΤΖΕΡΓΗ. Apomafar in Mysteriis: δῶμα τ̄ ἑσπίαειον ἰσ̄οι τὰς τζίργας καὶ χαρὰς ἑσπ̄οι τὰς τζίργας καὶ Τύρην. Mevsius Gallicum *Charge* interpretatur, quomodo dicimus, *charger quelqu'un*, impetum facere in aliquem.

ΤΖΕΡΔΕΛΑ, *Sardinia, Piscis*: ex Ital. *Sardella*. Prochoprodromus contra H gumentum, ex Cod. Reg.

Τὸ πῶς τὰ ζῆνα ἑσπίαειον μὲν αὐτὰς τὰς τζερδῆας.

ΤΖΕΡΕΜΠΟΥΛΟΝ. Vide in Εμβολῶ.

ΤΖΕΡΙΜΟΝΙΑ, *Cerimonia*, apud Fr. Richardum in Scuto fidei part. 1. pag.34. & alibi.

ΤΖΕΡΚΗ, Τζερκί, Τζερκυλο, *Circulus doliaris*. Hinc fortè *Zercola* dicitur in capitis è filtro tegumentum apud Turcos, latam auream fimbriam habens, (instar circuli) qua parte capiti imponitur. Vide Leunclav. in Pand. Turc. num. 21.

ΤΖΕΡΜΑ, vitii vel morbi genus in avibus, de quo in O. neosophio pag. 248. est caput, hoc titulo, καὶ τζερμαίον.

ΤΖΕΡΟΝ, *Serum*. Agapius in Geoponico c. 116. ἕτερα ἄλα ἑρμαίνε, ἀνακάτωστο μὲν ἕξ̄οι, καὶ ἕσπ̄οι ὡσαν τζέρου. Vide Τζέρου.

ΤΖΕΡΟΥΠΟΣ. Synodicon Pappi MS. cap.67. μάλιστ᾽ ἢ χρυσάειον τ̄ Τζέρουτον ἰσ̄οι ἑσπίαειον Πραπίαειον ἑρμαίνεσθαι, καὶ ἰσ̄οι αὐτὸ ἰσ̄οι μέρ̄οι ἰσ̄οι ἑσπίαειον ἑσπίαειον.

ΤΖΕΡΤΟΣ & ἰσ̄οι τζέρου, *Certus & Incertus*, apud Michaelem Pfellum in Synopsi legum v. 144.

ΤΖΕΣΜΕΖΕ. τὸ μέρ̄οι μέρ̄οι μέρ̄οι ἑσπίαειον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΖΕΣΤΟΥΑΡΙΑ, *Zedoaria*, apud Mytesium sc̄ct. 1. cap. 136. 38. &c.

ΤΖΕΣΤΟΣ, *Cestus, Kises*. Glossæ Græcobarb. αἰσ̄οις, λυγὸς, φῶλον ἰσ̄οι αἰσ̄οις, ἰσ̄οις τὸ πλόκον, ὅπῃ πλόκον μὲν τὸς αἰσ̄οις, ἕσπ̄οι τζίσου.

ΤΖΕΤΑΡΙΟΙ, *Pradones variis ex locis coacti*. Joannes Anagnosta de Excidio Thessalonicæ num. 7. ὡς δ' αἰσ̄οις ἑσπίαειον ἑσπίαειον καὶ διασπίαειον αἰσ̄οις μέρ̄οι, καὶ δῆλον ὡς οἱ κρατῶν τ̄ πόλιος, ἑσπίαειον καὶ ἑσπίαειον, καὶ τὸς πλώ λυσίον μέρ̄οι καὶ αἰσ̄οις ἑσπίαειον: ἢ τὸ πρῶτον ἑσπίαειον αἰσ̄οις ἑσπίαειον. καὶ δῆλον τὸς φροῦσεν ἑσπίαειον ἑσπίαειον. τὸς Τζέσους, ὡς ἢ καὶ φωνὴ τῆς ἐκείνης, (λυσίον δ' ἑσπίαειον ἑσπίαειον ἐν διασπίαειον τῶν σπίαειον) φύλακας ἰσ̄οι ἑσπίαειον. Horum præterea mentio occurrit num. 13. exti. Vide Gloss. med. Lat. in Zeta & Z iarius.

ΤΖΕΤΖΕΝΙΚΙΑ. Glossæ Jaticæ, MSS. Neophyti: ἑσπίαειον, ἢ ἑσπίαειον, ἢ τζεντζένια, καὶ ἑσπίαειον λήρῃ.

ΤΖΕΤΖΗΣ, *Cacus*. Ita Joannem & Isaacium Tzetzes, fratres, ac scriptores recentioris Græciæ sat notos, appellat Theodorus Gaza in l. b. de Man-sib. Aldus Manutius, & Leonicus Thomæus in libris variatam Historiarum. Verba Gaza sunt ex cap. 5. κῆρῃ ἢ πρῶτον γλαυῶν, &c.

ΤΖΕΥΔΟΣ, *Balbus*, ἑσπίαειον. Τζευδῶν, *Balbu-ton*, ἑσπίαειον. Τζευδῶν, *Tzadismos, Balbucies*, ἑσπίαειον. Nicetas in Isaacio Angelo lib 3. n. m. 1. ὡς καὶ τὸν διασπίαειον καὶ πλώ ἑσπίαειον ἑσπίαειον, καὶ

ἢ ΛιοσίταρδⓄ κοιτῆριον διζήμερον χϛ Ϝ σόματⓄ αὐτῷ. Videtur esse nomen proprium.

ΤΖΗΡΟΣ. Ptochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg.

Σκέρδα κεφάλια δώδεκα, ἐξ τῆρας δεκαπέντε.

Italīs Ziro, est amphora olei, seu vas olearium.

ΤΖΗΤΖ, ἀναγάλιδⓄ. in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Anagallis*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. τζητῆ, τὸ ἴδιον τῆ ἀναγάλιδⓄ.

ΤΖΗΤΖΟΥΝΙΟΝ. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Ἡ πολυκὴ Ϝ καύχη τις κάμη μῦθεν τζητῆνια, κ' ἡ μάνα τις μαλάντη ὡς διαναφίτη φῆσι.

ΤΖΟΥΛΟΥΝΑΡ, Βαλάνσιος. Βαλάνσιον, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Balanstium*, *Flos ronica*.

ΤΖΗΘΕΣ, τὸ αἷμα τῆ νυκτιδῆⓄ, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. ex Cod. Reg. 190. *Sanguis noctua*. Vide τζητίτ.

ΤΖΙΑ, *Tibia*. Demetrius Zenus in Battochomach.

Κυαία κλορῆ ἰσχίοςαι, ἐξ σαίπαζον τὰ τζία της. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ ἡ βαροπύλα τζηχόθα τὰ τζιατικὴ ἐλυπύσα.

ΤΖΙΑΒΟΥΣΙΔΕΣ, ita appellantur Temiris regis viri præcipui. Ducas Hist. cap. 16. ἡξαιο ὅν ὁ Παγιαζήτ ἀδολισχῶν ἐξ ἄβριζον τὰς μεγιστάνας αὐτῷ ἐξ τῶν τζιαβούσιδαι ἐποβιβάζον ἔδιδον, ὡς ἡ καλῶς τῆ πόλεμον ἀντιτιθῆν.

ΤΖΙΑΚΝΙΑΣ, *Avis species*. Lexicon MS. Nicomedis Jatosophistæ: ἰμσαⓄ, ὄριον, ὁ τζιακνίας. Vide τζηκνία.

ΤΖΙΑΡΙΟΝ. Acta Concilij Florentini sess. 16. ἴππος γδ ρικοϊόμισσο λσικὴ δώδεκα μῶ τζιαρίον ἐξ ἐρδυμάτων λαμπαῶν. Ubi *Cariophyllus*, *Equos albos 12. phaleris & operimentis superbis ornatos paraverant*.

ΤΖΙΒΕΛΙΣ, *Civilis*, in Glossis Basilic.

ΤΖΙΒΙΚΙΟΝ. Vide τζηβίκιον.

ΤΖΙΓΑΡΙΖΕΙΝ. Vide in τζηγαρίζειν.

ΤΖΙΓΚΙΣΜΟΣ. Theodorus Studita in Catechesi MS. ἐξ ἴτηρⓄ, ὁ οἶⓄ τζηγισμὸν ἔχει, φασί, ἐξ τὸ ἴψημα ἀνάσσει.

ΤΖΙΕΡΜΙΠΟΣ. Vide in τζηέρμα.

ΤΖΗΚΑΡΙΑ, ἡ ἰσὴ μίλιον, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. ex Cod. Reg. 1047.

ΤΖΙΚΗΤΖΙΠΗ, vox incertæ notionis apud Myrepsum sect. 7. cap. 23.

ΤΖΙΚΝΑ, τζῆνα, *Fumigatio*, καπνισμὸς, Portio. *Cinereum* exponunt Glossæ Græcobarb. τζῆνα, κόνις, τίφρα, κομποτός. *Odorem ex cibis intelligere* videtur Ptochoprodromus MS.

Καὶ πῶς δὲ τὰ κρέατα μοσχομυρίζη τζῆνα. Rursum:

Καὶ τζῆνασ φῆσι πολλὰ ὡς δὲ τῆ βρομάτου. Infrâ:

Καὶ τζῆνα γήμισαν πολλὰ τερθῶνα μὲ σὺν κρέατα. Deinde:

Τὸ τζῆνα ἠκολούθησα, κ' ἡς μακίλιον μὲ πάγει. Alibi:

Καὶ πῶς πολλὰς τῆ κριῶν δαπνοῦσιν τζῆνασ.

Τζηκνίον, *Ustilare*, *torrere*, καυτηριάζειν, ἐπίτηρ. *Odorem ex cibis haurire*. Idem Ptochoprodromus:

Καὶ γὰρ τζηκνίον δὲ φημῶ, ἐξ ἡ ἔχω τι τὸ φάγει.

ΤΖΙΝΕΑ, & ζυκνία, *Cyperus*, κύνⓄ. Omeosophium Michaelis Imp. jussu scriptum, pag. 244. τὸς ζυκνίος, Ϝ τζηκνίος, τὸ αἶδιον, ἐξ τὰ τοιαῦτα, ὀφί-

λοι ἴνα ἀποτίχη αὐτὰ. Et pag. 254. τζηκνία σάρμας, ἡ πικραγῶ, ἡ ζυκνίος, ἡ αἶδιος μὲ πολλὸ παραβαλλικῆσιν. Anonymus MS. de Avibus: τὸ ἦ ὡν τῆ ἴβικας, ἔγνϜ τζηκνίας, δῖκασι θυρία.

ΤΖΙΚΟΥΔΟΝ, *Bacca*, ἀπόδρυν, σῖμφυλον. τζηκνιάκι, *Baccula*, κακιδίον.

ΤΖΙΚΟΥΡΙΟΝ. Vide in τζηκνίον.

ΤΖΙΚΟΥΤΑ, *Cicuta*, κύνων, apud Agarium in Geoponico cap. 171.

ΤΖΙΑΙΑΚΟΝ, *Ventris profusivium*, κοιλιοκνία. τζηλιαρῆς, *Qui ventris profusivio laborat*, τζηροκοιλῆσ.

ΤΖΙΜΒΛΑ, τζῆμβλⓄ. Vide in τζημπλα.

ΤΖΙΜΙΑΛΡΙΟΣ. Vide in ἈρμυδάσειⓄ. Hic tantum moneo in Cod. Reg. Armenopuli sign. 558. nunc 2522. legi, ἡ τῆ Ἀρμυδάσιον, ἐξ ἡ τῆ καπλῶν τίχησ.

ΤΖΙΜΙΣΚΗΣ, *Adolescentulus*, Armeniorum lingua. Leo Diaconus MS. lib. 4. Sub finem, de Joanne Tzimisce Imp. ἐξ καπτινῶν τζημιστικῆς ἐκαλῶν τῆτο ἢ τὸ τῆ Ἀρμυρίων διακνίον πρόσημα ὄν, ὡς τὸ ἐλλάδα μεθρημῶν ὀρθρον μερακίτζηλ δολῶ. βραχῦτατⓄ γδ τὸ ἴδιον τιλῶν, ἰππωνίον ταῦτῶν ἐκίπασⓄ. Sed legendum μερακίτζηλ docent Excerpta historica MSS. ex Cod. Reg. 1334. ubi de eodem Joanne: τὸ τζημιστικῆς πρόσημα, τῆ τῆ Ἀρμυρίων διακνίον, μεθρημῶν ὀρθρον, μερακίτζηλ δολῶ ἰπποκνίον ἢ ἔτⓄ δὲ τὸ βραχῦ τῆ ἡλικίας. Constantinus Manasses:

τῆ τζημισχῶ ἢ κλῆσις τῶ βρομάτου ἰσάντησ.

ΤΖΙΜΜΙΖΕΙΝ. Vita MS. S. Symeonis propter Christum Sali: ἴσιν ὅτι ἰβαλλῶν τὰς χῆρας αὐτῷ τὰ ἄσμηνα δῦμασ ἡς τῆ κῶπῶν αὐτῆ, ἐξ ἡ ἰσῆρον αὐτῆ, ἐξ ἐκῶσις, ἐξ ἡ τζημιμῶν αὐτῆ.

ΤΖΙΜΟΥΡΙΟΝ, *Ricinus*. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. κρότων, τζημῶσα. Neophytus in Glossis Jatricis MSS. κρότων, τὸ τζημῶσιν, ἐξ τὸ σκυλακίον. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1334. κρότων, τὸ τζημῶσιν, ὁ ἐξ κροῦσιν ἄγῆσ. Vide in Ζαδῶσ, & Ruellium lib. 3. de Nat. stirp. cap. 144. Nonnus de Curat. morbor. cap. 43. ἀνασπῶσας ταύτας, πρῶτω τζημῶσιν αἶμα ἰσῆσιν.

ΤΖΙΜΠΕΙΝ, *Extremis digitis carpere*, τσῆτο ἰμπετετε. Ptochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. MS.

Πάλῶ ἰξασπῶσιν τὸ, μαλάντη ἐξ τζημῶ τὸ.

τζημπημα, *Rostro perstrixi*.

τζημπιδίον, *Ungula*. Damascenus Studita Homil. 25. βασῶσῆσ ἡς τὰ χεῖρά της παιδοντικῆ σῶσῆσ ἀλλⓄ σπαῖλις, ἀλλⓄ μαχίριον, ἀλλⓄ βίτζῶ, ἀλλⓄ τζημπιδίον, ἐξ ἀλλⓄ σῶσῆσ ὄρησ.

ΤΖΙΜΠΛΑ, τζημπλα, τζῆμβλα, τζημπλια. *Lippitude*, λῆμα, ξηροθαλμία. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. λῆμα, τὸ τζημπλα. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2062. λῆμα, λαπὸν ἰγῆσ ἐξ τῆ ἰσθαλμῶ σῶσῆσ ὀρθρον, ὀπρ ὄσιν ἡ τζημπλα. Hermodorus Rhegius in Adagiis MSS. πῶσⓄ παρῆ τὸ ἰσῆμασ, ὡσῆ ἡ τζημπλα ἡ πάντα της.

τζημπλῶν, *Lippire*, λημῶν, in laudatis Glossis. Lexicon MS. Cyrilli: γλάμασ, ὁ λημῶσ, ὅτος τζημπλῶν τὸσ ὀσθαλμῶσ. Glossæ MSS. ex Cod. Colbeteo 2218. λημῶ, τὸ τζημπλῶ. Aliud Lexic. MS. λημῶσ, τὸ τζημπλῶσιν.

τζημπλῶσιν, eadem notione. τζημπλῶσῆσ, *Lippire*, λημῶσ, γλάμασⓄ.

τζημβλα. Suidas in Etymolog. λῆμα, ἡ τζημβλα. τζημβλⓄ, *Lippire*. Idem Suidas: λημῶσ. τζημβλⓄ. Rursum: πῆλιος, ὁ μαδῶσ τὸσ βλαφῶσ, τζημβλⓄ. Lexicon Stephani: πῆλιος, τζημβλⓄ.

τζημβλα,

Τζύμβλα, τζύμπλα. Moschopulus: Λάρα, ἢ ποιῶς τζύμβλα, ἢ ἢ λαμῶν, τὸ τζυμβλωτίον. Apud Demetrium Constantinopolit. lib. 2. Hieracosoph. caput 75. inscribitur ὡς τζύμπλαν. τζυμβλωτίον, apud Phavorinum, λαμῶν pariter exponitur. Glossæ MSS. in Aristophanis Nubes: αἰ μὴ λαμῶς κολουουθαί. Τζυμβλωτίας.

Τζυμπλότιν, Ἰλαμῶν, in Lexico M S. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΖΥΝΑ, Fram. Glossæ Græcobarb. δέλιον, δέλα, ἀπάτη, τζήνα.

ΤΖΥΝΑΜΩΜΟΝ, Cinnapomum. Glossæ Jarricæ Græcobarb. MSS. Cod. Reg. 1047. Κήρυξ δρόσος, τακιστότατος μὲν ἐστὶ τζυναμῶμον τὸ λέγοντι καὶ τζυνομῶνα τζυφιδίον.

ΤΖΥΝΖΕΥΡΟ, Gingiber, in Corona pretiosa, ex Ital. Zenzerevo.

ΤΖΥΝΤΖΙΒΑ, Gingiva, Ἰνκλον.

ΤΖΥΝΤΖΙΚΑΣ, Cicada, Τίτλιξ. Vide in Τζέλω τζίκας.

ΤΖΥΝΤΖΙΑΟΥΚΙΟΣ, ita cognominatus quidam Cosmas Monachus, apud Joëlem in Zoe.

ΤΖΥΝΤΖΙΦΟ, τζυφίφωρον, Ziziphra, ζιζιρον. Joannes Iatrographista MS. cap. 140. ἐξ εὐκείῃ, ἔτοι τζυφίφωρον.

Τζυφίφωροζέλατον. Iuleron ex ziziphra. Anonymus MS. de Methodo urinarum: ἐπὶ πόνθῳ αὐτὸ τζυφίφωροζέλατον, ἐπὶ σαβάνῳ, ἐξ χλῆν μύλων, ἐπὶ κῆρῳ ἰαταί.

ΤΖΥΝΤΟΣ, Cingulum, Ital. Cintio. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Σπαθία σαι ἐξ μπυσιάλα σαι, ἐξ τζυφίφωροζέλατον.

ΤΖΥΠΑΤΑ. Heronis Patecholæ: ἐπὶ τέτοις καλασκιάζον ἐξ τζυπάτα δαλῆς ἢ τζυφίφωρον. Vide Τζήπα.

ΤΖΥΠΟΤΟΣ, Ἀποζιπότι, Ἀποζιπομίον, Τεμετατίον.

ΤΖΥΠΟΥΡΑ, Τζυπερίτις, Vinacea, flores, Στίμφουλα, περὶ πύμα. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Ζήγαρτά, τὰ ποιῶς λογοῦντα τζυφίφωρα.

ΤΖΥΠΟΥΡΕΣ, Piscium species. Theodosii Zygomalæ itinerarium MS. ἐπὶ κῆρμαι ἐξ χυμῶν πολλὰ κῆρμα δὲ ἢ λίμνη ἢ ἰχθυῶδες ἐξ θαυμασίας, ἢ πλείονος ἄψαρια πολλὰ ἐξ ἀγαθῆ. λογοῦντα ἐκῆ κῆρ τῶπον τζυφίφωρον.

ΤΖΥΠΠΑ. Glossæ Græcobarb. τὰ ποιῶματι ἐπὶ ἔρχοντι ἰσποκίτω ἢ λιπῶ ἢ ὀφθαλμῶ ἔτι τὰ λέγουσι, ἔχον τζυφίφωρον.

ΤΖΥΠΕΜΒΟΛΟΣ. Vide in Εὐμβολῶ.

ΤΖΥΡΟΣ, Serum lactis, ὄρος, ὄρος γάλακτι. Vide in Τζέρον, & Τζυφίφωρον.

ΤΖΥΤΑΡΙΟΝ, pro silerion, Frumentum. Nicolaus Myrepsus sect. 1. cap. 91. in Cod. MS. al. 93. καπορῶν εὐφρύτων αἰ. τζυτῶρον σίμων, ἐξ ζυλαπῆν ἢ ῥόδων τὸ ἀκῆν. Fuchsius legendum putat κτερίν σαλμα. Sed videtur indicari cochlea frumentii. Vide in Στίμη.

ΤΖΥΤΖΗΣ. Vide Τζυφίφωρον.

ΤΖΥΤΖΙΑΙΑΝΟΣ, Siculus, ex Ital. Siciliano. Glossæ Græcobarb. αἰ Σικελοί, ὄρον αἰ τζυφίφωρον. Τζυτζίαια, Sicilia insula, in Chron. MS. Manuel. Malaxi pag. 574 &c.

ΤΖΥΤΖΙΝΙΚΙΑ, Portulaca, Ἀνδράχον. Neophytus in Lexico Jarrico MS. Ἀνδράχον, ἢ ἰγκλυσεκ, ἐπὶ τζυφίφωρον, ἐξ τζυφίφωρον λέγει.

ΤΖΥΤΖΙΡΙΖΕΙΝ, Serridere, τρίζον, βρίζον.

ΤΖΥΤΖΙΠΕΡ, Gingiber. Anonymus MS. in Methodo de Urinis: ἔταρι γαρύφαλον, μοσχικαφίρον, τζυφίφωρον, καὶ τζυφίφωρον, ἐπὶ κῆρμαι.

ΤΖΥΤΖΙΡΟΣ, Nudus. Glossæ Græcobarb. ἀνάμωμος, μὴ ὄσους ἰμάτιον ἐκῆ ἢ ἐπὶ δῶν ἔχον ἴδωρα, ζυμῶν τζυφίφωρον. Prochoprodromus contra Hegumenum MS.

Ὁ τιτυφίφωρον ὁ ποιῶς ὄσους ἰμάτιον.

ΤΖΥΤΡΑΚΟΤΑΑ. Glossæ Jarricæ Græcobarb. ex Cod. Reg. 1047. ὄσους ἰμάτιον, τζυφίφωρον τζυφίφωρον.

ΤΖΥΤΟΥΑΑ, Cithara, Κίτυρα, φέρμυξ.

ΤΖΥΤΤΑ, Civitas, ex Ital. Citta. Constantin. de Adm. Imp. cap. 27. ἔξ ὄσους ἰμάτιον τζυφίφωρον, τζυφίφωρον ἰμάτιον. Adde cap. 28. ex. 1.

ΤΖΥΦΕΣ, ἐξ ἔτ, ἐξ αὐτ, ὄσους τὸ αὐτὸ. ἔστι τὸ αἶμα ἢ κῆρμαι. Ita Glossæ Saraccnicæ MSS. Sanguis potius.

ΤΖΥΦΡΑ, Nota numeri, Cifra, de qua voce egimus in Gloss med. Lat. ubi ex Valla indorum nomen esse docuimus, quod & innuit Maximus Planudes in Psephophoria Indorum MS. τζυφίφωρον ἐξ ὄσους ὄσους, ὁ καλῶς τζυφίφωρον. Infra: αἰ ὄσους ὄσους, γράφει τζυφίφωρον, ὄσους ὄσους ὄσους. Scholion M S. Neophyti Monachi ad Characteres Numerorum Indicorum: τζυφίφωρον ἢ ἐπὶ λέγει τὸ ἰσποκίτω ἰσποκίτω ἢ ὄσους ὄσους, ἐξ ἢ καλῶς ὄσους ὄσους. ὡς ὁ κῆρμαι. ὄσους ἢ ὄσους τζυφίφωρον ἢ ὄσους ὄσους τὸ τοῦτον πᾶσι ἀναλογίᾳ ἢ ὄσους ὄσους.

ΤΖΥΧΑΑ, Turdus, Κίχλα, in Corona pretiosa & apud Portium.

ΤΖΥΦΕΣ, τζυφίφωρον, Res, ex Gall. Chose, inquit Meursius. Glossæ Græcobarb. τὰ ποιῶματι, ὄσους τζυφίφωρον. Alibi: κῆρμαι, τζυφίφωρον, βραβῶνα. Rursum: ἀσθαλῆς, τὸ βραβῶνον ἢ νίκας αἰ ὄσους ὄσους ἢ τζυφίφωρον ἢ κῆρμαι. ὄσους ὄσους ὄσους. Vide τζυφίφωρον.

ΤΖΥΜΑΡΟΑΚΟΣ. Portolanus MS. ἢ μῆλα ἰσποκίτω μῆλα, ἐξ ἰσποκίτω τρία τζυφίφωρον, τὸ μῆλα ἢ ὄσους. &c.

ΤΖΥΚΑΡΑ, Soccus, Calcem lignem, ξύλινον ἰσποκίτω. Ital. Zoccolo.

ΤΖΥΚΟΣ, Scipes, Truncus, Ital. Zocco. Heronis παρυβλαί MSS. δῶ ἰσποκίτω ἢ ὄσους ὄσους τζυφίφωρον ἐπὶ ἄσους ὄσους, ἐξ ὄσους ὄσους ὄσους, ὄσους ὄσους ὄσους. Rursum: ὄσους ὄσους ὄσους ὄσους ὄσους ὄσους. Rursum: ὄσους ὄσους ὄσους ὄσους ὄσους ὄσους. Ubi leg. τζυφίφωρον. Joannes Cananus de Bello Constantinopol. ἐξ αἰ μῆλα ὄσους ὄσους, — ἄλλοι ὄσους ὄσους, ἐξ ὄσους ὄσους, ἐπὶ ὄσους ὄσους ὄσους ὄσους ὄσους, &c. Infra: ἄλλοι ὄσους ὄσους ὄσους ὄσους ὄσους ὄσους τζυφίφωρον, ἄλλοι ὄσους ὄσους ὄσους ὄσους ὄσους ὄσους. Ubi Allatius Scipites interpretatur. Vide Gloss. med. Lat. in Zoccus, & infra hic in τζυφίφωρον.

ΤΖΥΜΑΧΟΣ, pro στόμαχῶ, Stomachus. Liber de Antidotis ex Cod. MS. Reg. 1673. ἐξ ἐκδιδῶμαι ἢ τζυφίφωρον. Occurrit ibi pluries. κῆρμαι, Dolor stomachi, ibidem.

ΤΖΥΝΑΡΙΣ, Dulciarium. Apud Constantinum Meletiniotem MS. de Medicamentis Persicis hæc vox passim occurrit in capit. cujus titulus ita concipitur: ὄσους ὄσους ὄσους, ὡς τζυφίφωρον. In contextu semper scribitur τζυφίφωρον, adjunctis variis specierum nominibus Persicis.

ΤΖΥΝΝΙΖΕΙΝ, Siphone instillare, τὸ εἶπον, ἰσποκίτω.

ΤΖΥΠΕΛΟΥΣ, Græci hodierni vocant eos qui semper utuntur τζυφίφωρον. id est talibus verbis quæ sic incipiunt aut desinunt. Crusius in Turcogr. p. 109.

ΤΖΟΥΒΑΧΑ. Stephanus Sachleces in versib. Politic. MSS. ubi de Meretricibus:

Καὶ αὐτῶν ἐξ ἀρῆς τζυφίφωρον ἰσποκίτω τζυφίφωρον, καὶ τζυφίφωρον ὡς ἀνδραγαθῶν αἰ ἢ παλαιῶν ἢ τζυφίφωρον.

ΤΖΟΥΒΑΛΟΝ, Stola Persica. Nicetas in Mart lib. 6. n. 8. ἔσται τζυφίφωρον ἐξ ὄσους ὄσους ὡς παλαιῶν ἢ τζυφίφωρον. Ubi Cod. edit. εὐλαί Περσικῶν.

ΤΖΟΥΒΑΡΙΝ. Achmes in introd. in Astrolog. δολιῶ ἀνωμαλίας γυναικῶν, πομπῶν αἰ τὰς γυναικας, καὶ τζουβάρειν, ἰννοιας αἰ τὰς καρδίας παύσειν.

ΤΟΥΓΚΡΙΑΝΙΖΕΙΝ, Scabere, unguibus radere, κνίζειν, ἰπιξίαι.

ΤΖΟΥΖΕΙΝ, Exurgere, Sugere, Επιπιζέειν, Εκθαλάζειν. Pro Fulgere, usurpat Anonymus M.S. de Amouib. Lybistri & Rhodamnes:

Κόκκινα λυχνιάεια τὰ τζούζων ὡς ἡ φλόγα.

ΤΖΟΥΪΖΑ, Indicium, iudicium Dei, seu purgatio Canonica per duellum, vel per ferrum candens; vel per sacramentum: Iuifium, scriptoribus Latinis inferioris ævi, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Affixæ MSS. Regni Hierosolymitani cap. 125. ἰὰς γνῆσι τὸ αἰ ἀφροπῶ ποσῆσι παρῆνιαν κορασις, καὶ ἄδιν ἰμποροῦν τὰ τῶ κρῆσιων ἰνοχοι μιλῶντας μαρτίρας, καθ' ὄνομα καὶ ἡ ἀσιζα ἰθισπισαο, ἰπῆρο αἰ τὸ ἀλλοι κρῆσισιμοι κῆκῆσι ἰσῶσι αἰ τῶ φιλαιον, λάλη, ἢ ἀφῆσι τῆαν τὰ πῆσι δὲ λόγῳ ἰμποροῦν τῶ Βισκῆσις, καὶ ἰμποροῦν τῶ κρῆσιδα τὸ θῆσι τὰ ἐο σῆσι τζουζῶν τὸ ἄδιν ἰπικῶν αὐτὸ τὸ κάρομοιαν τῶ κοπῆλας, τὸ κῆρμον ἰρῆσι τὸ πῆσι τὰ βῆσι αἰ τῶ τζουζῶν τὰ μῆσι, καὶ ἀπογοαλμῶσι, καὶ ἀπὸ κῆσι τῶ κῆσιρισιον μῆ τὸ κῆρμον τὸ ἰπῆρο τῶ ἰρῆσι καὶ τῶ μαρτίριον τῶ θῆσι, &c. Et cap. 248. ἂν θῆσισι τὰ βασῆσι κῆσιαν τζουζῶν, &c. Ubi Editio Veneta cap. 229. & alcun d'essi volo portar el iudicio per monstrar che non l'ha ferito, &c. Adde cap. 249. Denique cap. 251. πῆσι τὰ δι- βασῆσι τῆαν τὰ βασῆσι ὀρομοδῆσι λῆρομοιαν τζουζῶν. Ita cap. 267. 268. De hac formula pluribus agimus in Gloss. laudato.

ΤΖΟΥΚΑ. Ptochoprodromus MS.

Στιναζῶ καὶ λυπῆρῶσι ἄλλω ἰδωκα ῥῶμῶν, ἔαν ἡμῶν ἰζυγαλαῖσι ἰζυγαλον τὰ πῶλων, τῶν τζουκῶν ἢ τῶ ἰζυγαλον αἰ τῶ ἄμοιαν μῆ ἐκῆρῶν.

Rursum:

Καὶ ἀνακομῶματῶ πολλὰ ἐβλῆσι τῶτε ἀγῆρις Αἰ τζουκα ὄνυ τὰ ἰχῆρῶσι καὶ παρ' ἄδιν ἰσῆσιδης Ἐκῆσι βασιλῆσιρα ἔτον ἐκῆσι τζουκα ἰα ἔτον.

ΤΖΟΥΚΑΛΙ, Τζουκάλη, Τζουκάλο, Olla fistilis, κῆσιμῶν ἀγῆσιον. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Λοπαῖς ἢ χύτρα καλῆσι, ὄπιρ ἰσι τζουκάλη

Liber Chymicus MS. ex Cod. Reg. 930. λαβῶν ἰγῆρῶν γυρη ὄνυ θῆσι, βῆσιαν τῶτε αἰ τζουκάλην κῆσιρῶν. Joannes Jatrofophista MS, cap. 16. βῆσι ἄδιν αἰ τζουκάλην, καὶ ἀγῆσικοριαν, ἐβ τὰ μῆσι λυπῆσιμῶν. Demetrius Zenus in Batrachom.

Οὐδ' ἄλλα ἰα φαγῆσι πῶ βῆσιζων μῆσιζουκάλη.

Alibi:

Μαθῆσιροῦσι ἰσῆσισι ὄ ἰμπαῶσι τζουκάλησι.

Agapius Cretensis in Geponico cap. 34. βῆσι ἰα τζουκάλην ἄνω κατῶ. Adde cap. 81. &c. τζουκάλησι, Testula, ὄσῆσιμῶν.

Τζουκάλης, Figulus, Κῆσιμῶν. Emmanuel Georgilias MS. de Mortalitate Rhodi:

Ἄν ἰσῶσι ἐβ τῶ τζουκάλησι ἰχῆσι μῆσιζῶν ἄδιν, Καὶ κῆσιμῶν ἀγῆσι εὐμορῶσι χυτῶ μῆσι σῆσιμῶν.

Syntipas MS. εἰσιῶσιον ἡσι κῆσιμῶν ἀγῆσι τζουκάλησι ἐκῆσιμῶν.

Τζουκαλοάγιον, Olla facta instar lagenæ. Nicetas Græcorarb. in Man. lib. 4. ἰσῆσι γῆσι ἀπὸ μῆσιμῶν τῶ βασιλῆσι βῆσιπῶν αἰ τῶ θῆσιμῶν κατῆσι ἢ ἀλῆσι τζουκαλοάγιον ἰχῆσι τὰ ἀγῆσιμῶν.

Τζουκαλῶσι. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Ἐκῆσι βασιλῆσιρα τῶ ἰα ἔτον τζουκαλῶσι.

Τζουκαλοπῆσι, Ollula. Joannes Jatrofophista MS.

cap. 133. ὄταν ἐβαλῆσι ἢ ἰχῆσι τὸ τζουκαλοπῆσιον ἐπῶ ἰχῆσι τὸ μῆσι.

Τζουκάλο, Olla, χύτρα in Corona pretiosa. Anonymus in Canonico Mathematico: τὸ τζουκάλην; ἢ τὸ χαλῆσιμῶν, ὄταν ἰχῆσι.

Τζουκάλο, Τζουκάλην. Glossæ MSS. in Batrachom. Homeri: κομῆσι χύτρασι, σῆσιζῶσι τζουκάλησι. Glossæ MSS. Colbertæ: χύτρα, τὸ τζουκάλην. In Epimerisimis MSS. Herodiani, τζουκάλην scribitur. Vide Ollaria.

Τζουκαλοῦσι, Ollarum artifex. Codinus in Orig. Constantinopol. num. 24. καὶ δῆσιζῶσι αἰ τῶ πῆσιμῶν κῆσιμῶν τῶ τζουκαλοῦσι. Idem n. 77. meminit, τῶ τζουκαλοῦσι τῶ χαλῆσι.

ΤΖΟΥΚΑΝΙΣΤΗΡΙΟΝ. Vide Τζουκαλοῦσιον.

ΤΖΟΥΚΑΙΛΙΖΕΙΝ. Vide Παρῆσιζουκαλοῦσι.

ΤΖΟΥΚΝΙΑ, Τζουκάδα Fumigatio, Vaporatio, Κῆσιμῶν, ἀτῆσιμῶν.

ΤΖΟΥΚΝΙΑΔΑ, Urtica, ἀκαλῆσι, in Corona pretiosa, & apud Portium. Scholiastes Oppiani Hælicut. lib. 2. vers. 429. τῶ κῆσιδα, λῶ τῶσι τζουκάδα. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. ἰκαλῆσι, ἢ τζουκάδα ἢ ἡμῶσι. Vide ἰσῆσιμῶν.

Τζουκῶν, Pungere, Urticare. Agapius Cretensis in Geponico cap. 141. τὸ ὄπιον ἀγῆσιμῶν καὶ τὸ ἄνωσι τῶ πῆσι βῆσιμῶν ἄρασι πολλῶν μῆ ἰσῆσιμῶν ἰσῆσι, τὰ μῆσι τζουκῶν, ἐβ ἀκαλῆσιμῶν μῆ ἰα ἰσῆσι ὄσῆσι ἄρασι τὸ βῆσιμῶν.

Τζουκῆσιμῶν, Ρησῆσιμῶν. Glossæ MSS. Reg. Cod. 1708. & 2062. μῆσιμῶν. ἰσῆσιμῶν, τζουκῆσιμῶν. Lexicon MS. Cyrilli omittit vocem ἰσῆσιμῶν.

Τζουκῆσι, eadem notione. Historia Bertrandi Romani MS.

Ἄρασι ἄδιν ἐκῆσιμῶν αἰ τζουκῆσι τῶ ἰσῆσι.

ΤΖΟΥΛΑΝΑΡ, Balsamum. Lexic. MS. ex Cod. Reg. 1843. τζουλαῦσι, τὰ βῆσιμῶν. Constantinus Asecretis in Viatico MS. lib. 1. cap. 50. δῶ πῆσιον ἰσῆσιμῶν καὶ φάρμακα ἐβ κομῆσιμῶν ἡσι βῆσιμῶν τζουλαῦσι, ἀκαλῆσι, ἰσῆσιμῶν. &c. Infra: λαβῆσι τζουλαῦσι βῆσιμῶν ἀγῆσι ἰσῆσι β. &c. Vide τζουλαῦσι.

ΤΖΟΥΛΕΒΗ, Iulium. Constantinus Asecretis in Viatico: πῆσι τῶ ἰσῆσιμῶν σῆσιμῶν ἰσῆσιμῶν καὶ σῆσιμῶν, ἢ τζουλεβῶν, ἢ ἰσῆσιμῶν.

ΤΖΟΥΛΟΥΚΩΝΕΣ, Calones. Georgius Actropolita in Chron. cap. 43. τῶσι ἐπῶ μῆσιμῶν ἰσῆσιμῶν δῶ λῆσιμῶν, ἢ ἐβ τζουλαῦσι ἢ χυτῶσι γῆσιμῶν κατῶσιμῶν, σῆσιμῶν.

ΤΖΟΥΛΟΥΡΝΑΡ, τὸ βῆσιμῶν, in Glossis Sacerenicis. τζουλαῦσι, τὰ βῆσιμῶν, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Vide τζουλαῦσι.

ΤΖΟΥΚΟΥΦΙ, Apsia, Apex, Frontis capillitium, ἀκαλῆσιμῶν, ex Ital. Cusso.

ΤΖΟΥΛΑΤΖΟΥΛΕΝΗΝ, σῆσιμῶν κῆσιμῶν, in Glossis Jatricis Græcorarb. Sesamum ustum.

ΤΖΟΥΝΙΠΕΡΙΝ, Iuniperum, apud Nicolaum Myrepsum MS. sect. 1. cap. 36.

ΤΖΟΥΝΕΙΝ, Hieronymo Germano, Sgbitzate, Saltare qualche liquore. Fr. Richardus in Scuto fidei part. 2. p. 181. ὄκαλοῦσι, ἰσῆσιμῶν ἀγῆσι, ἐβ δῶ ὄσι τὰ σῆσιμῶν τῶ ἰσῆσιμῶν.

ΤΖΟΥΡΑΚΙΟΝ, Avis venaticæ species. Orneofophium Michaëlis Imp. iussu scriptum p. 245. τὰ τζουρακῆσι ὄσῆσιμῶν ἰσῆσιμῶν, τῶσιμῶν, πῆσιμῶν. MOX: κῆσιμῶν ἢ τζουρακῆσι τῶ μῆσιμῶν καὶ μῆσιμῶν. Anonymi Hieracosophium ex Cod. Cæsareo, apud Lambecium lib. 7. hoc titulo: ἰσῆσιμῶν αἰ ἰσῆσιμῶν ὄσῆσιμῶν, ἐβ αἰσῆσιμῶν καὶ ἰσῆσιμῶν, ἰσῆσιμῶν, πῆσιμῶν, ἰσῆσιμῶν, τζουρακῆσι, ἐβ ἰσῆσιμῶν.

ΤΖΟΥΡΗ, Herba species. Jatrofophium MS. πῆσιμῶν μῆσιμῶν, τζουρακῆσι τῶ ἰσῆσιμῶν, δῶσι πῆσιμῶν, ἐβ ἰσῆσιμῶν.

ΤΖΟΥΡΪΧΗΝ. Astrampsyclus in Cælo Pythagorico MS. λαζίειν, τριτάδια μαδινάια, γόνιατα και νύρα, ιδρύρμυθ, αβρις, φαβα, και όμειν, καταβόπορον. τζουρίχλω, και μόντην.

ΤΖΟΥΡΪΧΟΣ. Joannes Tzetzes Epist. 57. ex MSS. ιππίλακ, ιπιπυρ, Πρωτοκαλιθλαριος, μανδατωρσι, δομυκοίς, και πάστραξαι τή τή ιπαρχων ει τή ρηθιτικ οιτοι τζύειχου, και τζουριχοχαρολίνοιοι αζίοι ειδη βαρμε τοιότη, &c.

Τζουριχαζι, Irrisor factorum, fortè; quasi νεως τή αζιον. Idem Tzetzes Chil.9. v.276.

Τηρην, μη ιπυαλιθιου, και απαλαδου δόλου, Τόκ τή κλιπιαζιου τι και τζουριχαζιου.

Et vers. 369.

Ει λιπτακ κλιπιαβδασι τι και τζουριχαζιου, Επιδι ει τή μηλω τι δωρδου, και τή ροφ.

ΤΖΟΥΡΪΖΕΙΝ, τζουρλόν, Circumvolvete, περιμιλίσειν.

ΤΖΟΥΡΟΣ, Serum lactis, όρδ, όρδς γαλακίθ Agapius in Geoponico cap.184. όπυ έχι τ όρδν, ήζυ τ χουμάν, ή τζύραν τ γαλακίθ. Portius habet τζίρθ eadem notione. Ptochoprodromus de sua paupertate MS.

Να άνογα άμάρλω μη να τή θρικόω γιμάτων; Ψυμλω, κρασιν πλυθουσιών, και θυωμαζιου; Και παλαμειουματ, και τζίρς, και σκυμπρια.

Sed hoc loco τζίρθ sumitur pro pisce. V. τζύρθ.

ΤΖΟΥΡΟΥΧΟΣ. Vide in Τζαντζαλιάρς.

ΤΖΟΥΡΤΖΟΥΝ. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Και κόν όπυ γλύθσιν έκ πλώ έρσι τ' άζίλω, Κ ή γιάνυμα τ ζυρτζουνα, όπυ καλόν τή θλιών.

ΤΖΟΥΣΤΡΑ, Τζυσρια, Monomachia Indica, Hastiludium singulare. Nicephorus Gregoras lib.10. pag.339. edit. Geneu. άτα και άζώνας εξήλιισι δύο, οι δη τήσ λαθίκω πάλα ιπτανούλωζ γυμνασίας ύνα σόματθ, όπότε σχολώω άζων τ πολυμικών τύτων ό μωθ οι μονομαχίας ύδαζιν έχι, και τζύστρα πθζ λατινικω καλωζ. Joannes Cantacuzenus lib.1. hist. cap.42. de Latiniis: και πλώ λιθομύλω τζυσρια, και τή περιμύλω αυτω πρώτω ιδιδόζων Ρωμαίως, ύπω πρώτων σθδ τοιότων σιδάτας. Historia Apollonij Tyrj:

Ναρθόν μεγαλω και μικρσι σλώ χύρα μη να σώνσι, Και ιάμπυσι αι όρδλωια πλώ τζύστρα γιανιδών.

Infia:

Σπλώ τζύστρα όποζίνθ, σύρς, και σδ να κάμει. Anonymus de Nuptiis Thefei lib.5.

Κοιδάεια ει άχασι οι δύο καλω σραλιώζ, Γιατύτω ει ιδύκασι αι τζύστρα σά κοιδάεια.

Et lib 6.

Εκαμωσ τζύστρακ ύμορφακ πόλι χάρακ μεγαλάκ.

Τζυσρίζειν, Hastiludio singulari certare, contendere. Anonymus de Nuptiis Thefei lib.6. extr.

Τών πλέον κερδ οι νότιροι έπαζω, Ιτζυσρίζω, Εις πειβόλια χαιριτας μέ ύμορφα κοράσια.

Τζυσράριον, eadem notione. Historia Apollonij Tyrj:

Και τότε άπολωθθ θειλ έλθι νατζυσράρι, Και θίλομω ιδά παλά άνιμι παλαμά.

Vide Dissertat. 6. ad Joinvillam.

ΤΖΟΥΧΟΥΡΪΟΝ. Vide in τζουχόρον.

ΤΖΟΦΕΣ, ύτλω ιετρίδασ, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. ιετρίδς, Græcis Galbulam avim, & morbum iætericum sonat. Sed an idem valeat ιετρίδς, hoc loco, alij disquirent.

ΤΖΟΦΑΙ, τζόφλιω, Cortex, Cutis, Liber, φλοώς, λιπύμα, δέρμα. Item, Limacis concha.

ΤΖΟΧΑ, Pannus ex filis & lana animalium contextus: unde Illytici, inquit Allatius in Creyghton. pag.671. τζόχαι vocant indumenta ex panno lanceo ad talos usque demissa. Portius: τζόχα, Pannus, Pânθ. πάνω, τ' φασμα. Italis, zocca, est floccus. Codex Reg. MS. 1299. ad calcem: τζόχαι πράσινοι πήχαι σφ. έτιρον τζόχαι βιαλέτων πήχαι δς. Thomæ Israelite lib. Apocryphus de Infantia Christi: περιδομύθς τή Ιησού σδδι τια έργασύρων, και τια ναισιων βίαπύτω αι λιβίτω ιμάτια και τζόχαι τιας διαφύρς φαις, &c. Sguropulus in Hist. Concilii Florentini sect.4. cap.12. ύπυρδεν τή τύτω κισιλισι κακοβαρσι κωλιθρμύς διουκώσασθ εις ύψθ ικανόν ύπυρμύνακ, ύθ ών ιππίλωμα περιλιθισσι έα ακυλιων τζόχων, χόσασ σάπικ ει άδύ τήρλω ειπληρς, & sect.6. cap.16. τή τή ύδασθ άπασ κλιερωμύων λώ τζόχαικ πρσινακ. Vide Τζουμαλότων, & Τζόζα.

Τζοχαρικόν, res Pannaria. Diploma Andronici pro Monembasiotis, apud Phranzem: εζε προσφάριον; πασών, ή πιτζιον, ή πασι, ή λιουσιουκ, ή τζοχαρικθς, ή τερρατίδων, &c.

Τζόχα. Joan. Tzetzes Chil. 12. v.165.

Ησιόθς ό πρώτιρθ; καλά τπασ, όμάρυ; Καλά τπασ δ' ιθόχθς, ύςυρθ καθ ύτιρς; Κατά ήμας θ τζίτζλω τ, τας τζόχασμου τας μίας; Ολιγον ύςυρτζζιθ χόσασ τερρακσιουκ.

Ubi Meursius τζόχας, Calculos interpretatur.

ΤΖΟΧΗΝΟΣ. Vide in Καβαδλω, in Append.

ΤΖΥΓΑΡΙΖΕΙΝ. Vide in τζουγαρίζων.

ΤΖΥΚΑΛΗ. Vide in Τζουκάλη.

ΤΖΥΚΑΝΙΟΝ, Ludus pile in equis, de quo dissertationem instituimus ad Joinvillam, quæ est 8: Nicephorus Blemmides in libro MS. cujus titulus; όποιον δη τθ βασιλιώκ. Ποτι μωθ ει τή διεζιθ, ποτι δη ει τή φισιρθ ει τή μιλισιζων αις ύψθ εζε τθ δίνω πλώ σφαιραν, ό δη κονως ένομαζιθ τζυκάνιον. Meminit Michael Pfellus in Hist. MS. ιπσω τή πρδ πλώ σφαιραν ύπιδάων.

Τζυκαίζω, Pila in equis ludere. Achimes Onir. cap.156. ιάν τκ ιδυότι ύριπθ άμα τή βασιλθ αυτθ, ότω μύζω, ιαύειν πλώ σφαιραν, έτοι τζυκαίζω, άρθσι χαρην και δοζαν παρ αυτθ άναλόζωκ θ ιππύχιας θ σφαιρας, και θ ιδύτθθ τ ιπσω. Rursum: ιάν ιδη ό βασιλιώκ ει τζυκαίζων, άρθσι όρδύτθλα.

Τζυκαισύριον. Locus in quo Pila ludebant in equis; Zucanistrum, Luithprando lib.5. cap.9. Βασιλική αυλή, καθ λώ μωθ ζιππυ σφαιρίζων βασιλεύσιν, και τήσ ύδαμύων παρ κωθισμω σιωνθς, ut ait Constantinus in Basilii vita cap.55. edit. Allatii, & 85. edit. Combesij. Theophanes an.30 Copronymi: πάντα μοναχών και μονασριαν τας ύπθ τθ θιμάτων τ θρακισίω ύτα σιωνθζιν αι εριθ, και εξαγαζών αυτωκ αι πωθιοι λιγύθρω τζυκαισύριον, έρα πρδ αυτωκ, &c. Ita etiam scribit ejusdem Continuator lib.3. num.43. pag.89. Constantinus de Adm. Imp. cap.9. ό τή τώ σραμύκ τοσούτων εστ σιωνθς, άνω τή πλατθ τ τζυκαισύριου. Καλάσασθ τ τζυκαισύριου, apud Leonem Grammaticum p.480: Τρκόμβωλοθ τ τζυκαισύριου, apud Anonymum Combesianum in Porphyrog. num.4. Idem in Romano Juniore num.5. και τή δώλω ει τζυκαισύριου σφαιρισας μω τ δοκίμων και ύμπερρω, και πολλάκις νικώσας, &c. Vide Scylitzem pag. 75 r. prætetea Constantinopolim Christianam lib.2. sect.4. num. 30.

ΤΖΥΚΝΑ. Vide in Τζικνα.

ΤΖΥΚΝΕΑ. Vide in Τζικνεα.

ΤΖΥΜΒΑΑ, Τζυμβλώτθον. Vide in Τζιμπλά.

ΤΖΥΜΦΡΑ. Vide in Τζιφρα.

ΤΖΥΠΑ. Vide in Τζίπα.

ΤΖΥΡΕΜΒΟΛΟΣ. Vide in Έμβολθ.

ΤΖΥΡΟΣ, Τζυρδς. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Σκυμπρία πασα μὲν ἄκοι, ἐν τζήρσι δικαίση.
Alibi:

Καὶ παλαμυδακόμαλα, καὶ τζήρος, ἐν σκυμπρία.
THBENNA, Τύβεννα, Toga, vestis Romana, cujus mentio apud Polybium, Plutarchum, Syne- sium, Artemidorum lib. 2. cap. 3. & alios. Auctor Etymologici: Τύβεννα, ἱματίον, ἢ χλαμύς, ἡ φορέσι τύβεννοι. Lexicon MS. Cyrilli: Τύβεννα, μασδίας, καὶ πάλαι. Eunapius in Juliano sub fin. ἐπίδωσι ἢ ἀνδύ- παλῶ ἐν τζήρσι, καὶ πάλαι περιπερὶφρον ἀναστάντων ἰσθῆτα, Τύβεννοι αὐτῶν φυμακίσι καλύσει, &c. Justinianus in Nov. 103. cap. 1. χρίσι τζήρσι καὶ τζήρσι ἀρχαία τεκίτην, (φαρμῶν τζήρσι πεισπερὶφρον σολῶ) ἐν τζήρσι ἱερμα- νίας αὐτῶν πεισπερὶφρον. Περιπερὶφρον Τύβεννα, apud Theophylactum Bulgar. Archiep. in Institut. Reg. cap. 3. Nicetas in Alexio lib. 1. num. 4. ὁ τζήρσι τεκίτην φρον τζήρσι, ἐν διεπῶν ἀρχαίσι σφισσάματι. Joannes Cantacuzenus lib. 3. Hist. cap. 81. Βασιλῆα τζήρσι πατέρα τέ- βεννοι ἰσθῆτα, καὶ χρίσι, περιπερὶφρον. Τυβηννοφρον, το- γαίτην, in utroque Gloss. Vide Cujacium ad Nov. 103. & Petrum Fabrum lib. 2. semestr. cap. 10.

THGANAPION, Avis species. Anonymus Philosophus MS. de ciborum facultate: τὸ τζήρσι ἀπαν- ταν τζήρσι πάλαι ὀρνίθων, ἐπιζήρσι, τζήρσι τζήρσι ἐν ἰ- περὶπῶν τζήρσι ἢ τζήρσι πάλαι, ἐν μάλισα πέρδικῶ, τζήρσι- ρι, περιπερὶφρον καὶ ὀρνίθων. Ἐπιζήρσι τζήρσι κίχλα κατ- ζήρσι, καὶ τὰ μικρὰ σφισσάματι, &c.

THGANOSTROFON, Phavorinus: Ἀσπίον τὸ ἐν ἱερῶν λιγύρσι τζήρσι σφισσάματι ἢ τζήρσι τζήρσι ἐν ἰπῶ τζήρσι ἀλδρον ἐπιζήρσι.

THKEA, Τάκεια. Glossæ MSS. Reg. ex Cod. 1708. & 2062. τάκεια & τάνεια, τὰ καθήκεια.

THA ἄρδρη, ὁ ἄρδρη βάλῶ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

THAIGGIN, Τηλύγειν, Involvere, ἐπιζήρσι. Τηλυγίσι, Involutum, ἐπιζήρσι. Τηλυγίσι, Involu- erum, ἐπιζήρσι.

Τηλυγίσι, Involutum. Index MS. Bibl. Mona- sterij S. Trinitatis insulæ Chalces: τηλυγίσι πλάσση σφισσάματι λυγίσι χρίσι σφισσάματι, Βασιλῆα, καὶ πάλαι προ- ζήρσι, &c.

THN, τὰ σῆμα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Ficus.

THNIOAIA, Tincola. In Orneosophio caput 13. pag. 185. inscribitur, ἡ σφισσάματι τζήρσι. Infra: ὅταν ἰδῶ τζήρσι ἰσθῆτα ὅτι πάλαι καλῶν αὐτῶν μάλισα, ἐν τὸ κῶ- λον αὐτῶν, ἢ ἐν τὸ σφισσάματι, ὅτι τζήρσι ἰσθῆτα.

TYPBET, ἢ ἀλυπία, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Glossæ alix Græcobarb. MSS. τζήρσι, ἀλλοπία, ἢ τζήρσι. Atyria, quæ Actuatio curpes candidum appellatur.

THPHTHS, Custos, qui servorum operis invigi- lat. Apophthegmata Patrum in Romano num. 1. καὶ ἐπιζήρσι αὐτῶν, λέγει, Πόλις χρίσι τζήρσι ἐν τζήρσι τζήρσι, — ἐν τζήρσι τζήρσι ἰσθῆτα ὅτι πάλαι καλῶν αὐτῶν; ἐν τζήρσι τζήρσι. In Macario num. 31. ἀβῶ, ἀρα ὅταν τζήρσι κα- μάλισα, καὶ ἐπιζήρσι τζήρσι, ἐν τζήρσι αὐτῶν, ἐν ἰσθῆτα ὅτι τζήρσι;

THPIΔION. Vide in Ταγισίσι.

THPON. Vide in Τιρον.

THΦONION, Zoroastri, Hioscyamus, apud Interpol. Dioscor. cap. 651.

TIΛAOS, Lilium, apud Interpolat. Dioscor. cap. 522.

TIΔOI. Vide in Τεσίσι.

TIBAPYPI, apud Myrepsum sect. 1. cap. 295. Cod. MS. editi vero, 301. πτο τζήρσι σφισσάματι, id est sul- phure ignem non experto, seu sulphure vivo, sumi putat Fuchsius. At capite 296. τιμάρισι scribitur. Vide Τιμάρισι.

TIBEP'AS, ἐν Πέρδισι, τὸ σφισσάματι καρδάμου, in Gloss. Jatric. MSS. Neophyti. Cardammum, Herba de qua Botanici.

TIBOTAS. Vide in Τίποσι.

TIGABAPINOS, Color. Damascius in Vita Isidori Philosophi, apud Photium: ἐν γραμματῶν ἀνι- δέσι ἡμῶν ἐν τζήρσι λιγύρσι γζήρσι, χρίσι τζήρσι καλῶν μζήρσι τζήρσι καλῶν γζήρσι. Legendum forte καταβαρίσι.

TIGKA, Tinca, Piscis, ἴσθῆτα.

TIGNON, Tignum. Lexicon M S. adespoton, Suidas & Helychius: Πίτσου, τίσι Glossæ Basilic. τίσι, λιγύρσι, ἰσθῆτα, κατῶν γζήρσι, πάλαι ἴσθῆτα. Ex Theophilo de rer. divis. ἀλλῶ γζήρσι ἢ ἰσθῆτα, ἢ ἴσθῆτα; τζήρσι τζήρσι σφισσάματι ἀπασα ἴσθῆτα σφισσάματι.

TIEATITZE. Vox incognita Fuchsi apud Myrepsum sect. 1. cap. 314. Cod. MS. editi vero 310.

TIOMALON, Tishmallus, Herba: Τέθμα- λῶ, apud Agapium in Geoponico cap. 172.

TIKOATHOS, apud Myrepsum sect. 1. cap. 427. in Cod. Reg. in edito vero 433. ubi Fuchsi Codex prætulit τζήρσι, quem Indicum lapidem vocari observat à Paulo Ægineta lib. 7.

TIMAPION, Honorarium. Damascenus Stu- dita Homil. 17. in Martyrio S. Theodori, scribit, Tribuno militum, virtutis & rerum fortiter gesta- rum nomine, à Licinio Augusto datum, vice τιμαρίσι, castrum Heracleæ: quam vocem retinere Turci, quibus etiamnum Timar dicitur pensio, vel stipen- dium, vel reditus assignatus in prædiis, & posses- sionibus castrorum, oppidorum, pagorum, agro- rum, vel in percipiendis decimis aliisque fructibus. Duo enim sunt stipendiorum genera apud Turcos, quorum alterum vocatur Ules, estque illud quod more nostro militibus vel aulicis solvitur à Rationa- libus vel Quæstoribus, apud nos menstruum vel an- num, apud Turcos, in singulos dies. Hi Ulesdzil dicuntur. Hæc ferè Leunclavius in Pandectæ Tur- cico num. 186. prius vero ῥήρσι Græcis appellatur, qui ut & Romani olim & Franci etiam nostri, militi- bus interdum agros, vel in ipsum stipendium, vel in laboris bellici mercedem, assignare soliti erant. De postremis Imperatoribus Constantinopolitanis, id testatur Cantacuzenus lib. 1. Hist. cap. 33. Vide dis- serrat. 17. ad Joinvillam. Threnus MS. de capta à Turcis Constantinopoli, de Mahumeto II.

ῥήρσι δίδου παράξι, δέξι τιμάρισι, τιμάρισι.
— Καὶ καθ' ἡμέραν δίδου δέ, λαμβάνουσι τζήρσι.

Idem Damascenus Homil. 17. loco laudato à Leun- clavio: ἄξι τζήρσι τζήρσι τιμάρισι τζήρσι. Et sect. 25. ἡμῶν, κράτισι Βασιλῆα, μάλισα ἰσθῆτα τζήρσι, μάλισα τι- μάρισι, &c.

Τιμαρίσι, Timariota, vocantur ejusmodi apud Tur- cos Τιμαρίσι donati. Leunclavius in Onomastico ad Hist. Musulman. Timarati, qui Timariu fruantur, iidem τζήρσι Timariota dicuntur. Laonicus lib. 8. extr. ὑπαρχει τζήρσι ἀρχαίσι, καὶ σφισσάματι, καὶ Τιμαρίσι κα- λῶν μζήρσι. μζήρσι τζήρσι τζήρσι πάλαι σφισσάματι. Idem Leun- clavius: Timarchana, Græcis ἰσθῆτα, locus ubi pascuntur τζήρσι curpes à reditus ad hanc piam causam edificio collatis.

TIMARTYPL. Nicolaus Myrepsus sect. 1. cap. 148. in Cod. Reg. καρδάμου ἀνι ἰσθῆτα. γζήρσι τιμάρισι ἴσθῆτα. ubi Cod. Fuchsi τιμάρισι prætulit, cui hæc vox incognita. Vide Τιμάρισι.

TIMASIA, Opprobrium, πτο ἀτιμασία, ἀτι- μίσι. Glossæ Græcobarb. ἴσθῆτα, ἀτιμασία, ἀτιμασία, τιμασία.

ΤΙΜΗΡ, τὰ φονία, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΙΜΗΤΗΣ, Censor, ἄρχὴ Ῥωμαίων, ἀρχὴ θρονομασίης, in Gloss. Græc. Lat. Vide Suidam in Ἀπία δδβ.

ΤΙΜΙΟΤΗΣ, Veneratio, Reverentia, Dignitas: titulus compellatorius, apud Joannem Patr. Hierosol. in Vita S. Joannis Damasceni, ubi illius pater sic Monachum alloquitur, num. 10. τὴν δὲ μίαν ἀφ' ἧς εἶς ἀπὸ τιμότητος, &c. Ita etiam in Epistolis S. Basilii, & aliorum non semel.

ΤΙΜΟΝΗ, Τιμόνι, Gubernaculum, πινάκιον, in Corona pretiosa, & apud Portium: ex Italico Timone, & Gall. Timon. Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ φέρει τὰξιν μέρημα, ἰχάσαν τὸ τιμόνα.

Damascenus Studita Homil. 20. ἰφαίν ὁ μέγας Νικόλαος ἡς πλὴν ἀριμελῶν καραλίς, καὶ ἐπίσταν τὸ τιμόνιον, &c. Agapius in Geoponico cap. 60. ὁ μισομελῶν τὴν ἑσάν ἵνα καραλί χωρίς τιμόνι ἡς τὸ μέγαν πλάγνυ.

Τιμονίον, Clavum tenere, Regere, διακίβαν.

Τίμων, in Glossis Basilic. ἀρχὴ πλοίων καὶ ἐπιπέδων τιμῶν ἀνάστα, ἢ τὸ κυβερνήσεως, ἢ τὸ ἀναπληρώσεως. Temponum prestatio, in l. maximar. C. de Excusat. muner. l. 4. C. de dignitat. &c. Vide Gloss. med. Lat. in Temponaticum.

ΤΙΜΩΝΙΤΗΣ, judicis pedanei species apud Byzantios, cujus non semel meminit Theodorus Hermopolites MS. locis allatis in V. ἄλωπας.

ΤΙΜΩΡΟΣ, Cicuta, apud Interpol. Dioscor. cap. 661.

ΤΙΝΑ, Aliquis, pro τὴκ. Glossæ Græcobarb. τὰ παραλογίζη τινάν.

ΤΙΝΑ, Cypri, vai balnearium. Alexander Trallianus lib. 12. διότι τὸν ἰχθυὸς ἀφ' οὗ πάντων τῶν δυνάμεων δὴν ἐπιπορευμένων, ὁ ἔστι ἄρχὴ Ῥωμαίων, Τίνα ἰμβραλῶν. Prochoprodromus in Hegumenum, ex MS.

Τίνα λαζάν ἀπὸ δωμαίων ἢ πάλιν τίνα, Καὶ τὸ παραβατὴν, καὶ τίνα τὸ τὸ ἀφ' οὗ.

Vide Gloss. med. Lat. in Tina.

ΤΙΝΑΖΕΙΝ, Agitare, Quassare, κραδαίνειν.

ΤΙΝΑΡΙΟΝ. Anonymus Interpres MS. Rhampli: σημεῖον ἐστὶ δυνάσεως ἐν πλοίοις, τὴν δὲ μίαν, καλὸν τινάριον οὐκ ἔστι, αἱ δὲ πλοῖα καὶ πέντε διακάσαι δυνάσειν αἱ ἔστι... καλὰ τινάριον δυνάσει, ἢ διακάσαι.

ΤΙΠΟΤΑ, Τίποτε, Τίποτε, Nihil, ἰδίον, μηδέν. Glossæ Græcobarb. αἱ ἐκ διαγωγῆς τι πράττοντες, ὅπου κἀνεν τίποτε δὴν πλὴν διαγωγῆς τῆς. Cosmas Hieromachus MS. de Chrysopea: ὅτι ἐπὶ οὐρανῶν καὶ ἐπί τῆς γῆς ἐκ ταύτης τήχασμα. Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 34. καὶ ἐκράξεν ἰσχυρῶς, καὶ ἐπὶ οὐρανῶν τὰ γλῶσσιν, καὶ ἰσχυρῶς δὴν ἰσχυρῶς ἐξ αἱ δὴν ἔβηκε πλὴν γλῶσσιν, καὶ δὴν ἰσχυρῶς.

Τίποτας, eadem notione. Stephanus Sachlees in Monitis MSS.

Ἀμὴν αἰ ἰχθὺ καὶ τίποτας ἀφ' οὗ να τὸ πλάσσει.

ΤΙΡΙΚΤΑ. Afis, Herba quæ Græcis γιγιδίων. Interpolat. Dioscorid. cap. 355.

ΤΙΡΩΝ, Τίρων, Τίρων, Τύρο.

Τίρων. Macarius in Homil. 43. ὡς περὶ ἢ ἐν φασματικῶν πολέμων ἐπιπορευμένων, καὶ ἀπὸ τῆς οἱ ἑσάν καὶ μεγιστῆς ἐσάν. ἀλλὰ φοβούμενοι τὸ θάνατον ἀπομύθιστον λοιπὸν ἀποβαλλόντων οἱ τίρωνες, καὶ οἱ πικρῶς, καὶ οἱ ἰδίον, &c. Vita S. Pachomij, num. 1. de Constantino M. καὶ φέρει τὴν τίρωνον πολέμῳ: ἐκείλινον λοιπὸν πολλὰς τίρωνας οὐκ ἀναλαβόντων, &c. Triondium: ἰσοπέμπτοι τὸ μέγαν ἀπὸ ἀλλοφύρον Θεόδωρον, τὸ δὴν τὸ τίρωνικὸν τήμα τὸ τίρωνικὸν ἰσοπεμαζόμενον.

Τίρων. Glossæ MSS. Reg. ex Cod. 1708. & 1062: τίρων, ὁ ἐστὶν ἐπιπορευόμενος, ὁ κολλητὸς φρατῆς. Nicetas Paphlago in laudat. S. Eustachij pag. 69. καὶ τὸν αἰ τήρωνας ἡς ἕως εἶδος οἱ κομῆντες ἀποβαλλοῦτο.

Τύρων. Menologium: ἀπὸ ἢ τῆς φρατῆς τὸ τίρωνικὸν καταλογίσι, καὶ ἐπὶ πλὴν τῆς φρατῆς τὸ τίρωνικὸν καταλογίσι, καὶ ἐπὶ πλὴν τῆς φρατῆς τὸ τίρωνικὸν καταλογίσι. Αἰτῶν S. Eustachij pag. 29. καὶ ἰσχυρῶς καὶ πᾶσαν πόλιν ἐξ κομῆντες τὸ Ῥωμαίων περιφύλαξι αἰς τίρωνας. Theophanes an. 7. Phocæ: αἰς τὸ κολλητῶν, αἰς ὁ γυμναζόμενος οἱ τίρωνες.

Τίρωνικόν, Rudimen, Exercitium ex Tironibus confectum, πολυκροστῆμα in Glossis MSS. Reg. Cod. 1013. Codex Canonum Ecclesiæ Africanæ cap. 90: ἀλλ' ὁ δὴν τὸ ἀπὸ Νυμφίδας τοποθετητῶν περιφύλαξι αἰς ἀδυναμίαν, ὅτι ἀπὸ τῆς φρατῆς τὸ τίρωνικόν οἱ ἐπίσκοποι ἰδίαν ἀνάστα αἰς τὸ πόλιν αὐτῆς ἀπασχολῶν ἡμῶν ποδὸς ἰσχυρῶς. Infrā: ἀπὸ τῆς φρατῆς τὸ τίρωνικόν οἱ ἐπίσκοποι ἰδίαν ἀνάστα αἰς τὸ πόλιν αὐτῆς ἀπασχολῶν ἡμῶν ποδὸς ἰσχυρῶς. Infrā: ἀπὸ τῆς φρατῆς τὸ τίρωνικόν οἱ ἐπίσκοποι ἰδίαν ἀνάστα αἰς τὸ πόλιν αὐτῆς ἀπασχολῶν ἡμῶν ποδὸς ἰσχυρῶς. Vide l. 11. Cod. Th. de Tironib. ubi Τίρωνικόν, sumitur pro eo tempore quo tirones militiam exercent.

Τίρωνικόν, Stipendium quod in Tironum stipendium exigebatur. Synesius in Epist. 79. ad Anastasium: ἐν ἑστὶ τὸ δωμαίων τὸ τίρωνικόν ἀπὸ τῆς φρατῆς τὸ τίρωνικόν οἱ ἐπίσκοποι ἰδίαν ἀνάστα αἰς τὸ πόλιν αὐτῆς ἀπασχολῶν ἡμῶν ποδὸς ἰσχυρῶς. καὶ οὐκ ἔστι τὰ λυλασία.

ΤΙΣ, Egyptiis, Mentha, apud Interpol. Dioscor. c. 446.

ΤΙΣΑΝΗ, Tifana, in Gloss. Gr. Lat. πινάκιον, vel πινάκιον.

ΤΙΤΑΝΙΣ, τῶς, pro τίτωνος, apud Alexandrum Trallianum lib. 10. cap. 1. & apud recentiores rei medicæ scriptores, sæpe poni, obsetavit Jacobus Goupylus ad eundem Trallianum.

ΤΙΤΑΝΟΣ, in Glossis Chymicis MSS. τὸν ἀφ' οὗ.

ΤΙΤΖΗΝΗ. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843: Ἀρβάν, τίτζηνῆ, τὸ ἴσον.

ΤΙΤΛΟΣ, Titulus, in Gloss. Gr. Lat. in Lexico MS. Cyrilli, ἀνάστα, ἐπιπορευόμενος; in Glossis Nomicis Vaticanis MSS. ἢ τὸ διακροσῆς αἰτία: Helychius; πλοῖον, ἐπιπορευόμενος: Moschopulos, ἢ ἐπιπορευόμενος: Cedreno, πλοῖον, ἐπιπορευόμενος τὸ ἀξιώματι. Pfellus in Glossis Juris MSS. τίτλος, ἢ προγραφή τὸ ἀξιώματι. Nonnus Panopolitan. in Joan. cap. 19:

Καὶ Πιλάτος ἐστὶν ἐπιπορευόμενος μάρτυρι γόμοφ Τράμμα, τόπος καλῶς λατρεῖς τίτλων ἰσχυρῶν.

Michaël Pfellus in Nomocanone Photii: Πάσις αἰς ἐν οὐρανῶν ὡς περὶ τὸ τίτλος.

Martyrium S. Euphemie MS. τίτλος γραμμάτων ἐπιπορευόμενος καὶ τῆς ἐπιπορευόμενος πλοῖον. Theophanes in Canone Theodori Grapti: τὸ τίτλος τὸ ἑστὶ τῆς ἐπιπορευόμενος ἰδίαν ἰδίαν παραχαρῶν, τὰ γραμμάτια τὸ ξύλον τὸ ξύλον. Apud Justinianum in Nov. 29. cap. 4. τὸ μὴ συγχωρεῖν τίτλους ἐπιπορευόμενος χωρίς τῶν ἀναγλωσσισμένων αἰς τῶν ὄνομα, &c. Occurrit præterea in Cod. Canon. Eccl. Africanæ cap. 33. in Martyrio S. Glycerii num. 1. apud Joan. Damascenum orat. in Constantin. Cabalinum pag. 671. Mauricium lib. 1. Strateg. cap. 2. interpretem Gr. Concilii Lateran. Can. 54. Xanthopolunt in Synopsi Evangel. in Synopsi Basilic. lib. 7. tit. 10: & alibi passim.

Τιτλασιον. Lexicon Cyrilli MS. δὴν, πινάκιον, τίτλασιον, ἐπιπορευόμενος. Eadem ferè Suidas & Phavorinus. Arrianus ad Epictetum lib. 3. cap. 22. ἀπὸ πρὸς γραμματιστῶν ἀποσῶν πινάκιον ἰσχυρῶς γραφῶν, τίτλασιον, καὶ τῶν ἐπιπορευόμενος ἰσοπέμπτοι.

Δωδεκάτιτλος, ita inscribitur S. Athanasii Στοιχασμοῖς, de qua Petrus Morellus in Parergo ad Nicetæ Thesaurum Orthodoxæ fidei pag. 273.

Παράτιτλα, Appendices titulorum, seu collectio

eorum qua ad certum titulum spectant, quibus scilicet suppleantur ea quae ad titulum pertinere videntur. Atque ita hanc vocem interpretantur Janus à Costa, Franciscus Florens, Fabrotus, & novissime V. Cl. Aegid. Menagius in Amœnitatibus juris cap. 15. Mattheus Blattares in Præfat. διὸ πάλιν ὠρίσθη καὶ ἐξήρητο τὰ λογόμενα παράτιλα, καθ' ἕνα σὺν τίτλοις ἀναπληρώσει ἕκαστα τῶν παραλειπόμενων χειρίμων. Justinianus in Epist. ad Tribonianum, seu præfatio de Conceptio Digesti. Sufficiat per indices tantummodo, & titulorum subtilitatem, qua Παράτιλα πνευματικῶν, quædam admonitória esse facere. Ita in alia ad Senatum. Scholiastes Basilic. ad lib. 12. pag. 53. σημειώσαι τὸ ἐπὶ γάμου παράτιλον, ὅτι καὶ ἀγράφως συνίσταται γάμος. Adde eundem Schol. ad lib. 41. pag. 521. Laudatur Theodori Balsamonis Diaconi collectio Græca Constitutionum Ecclesiasticarum, ex titulis lib. 1. Cod. Justiniani, quæ perperam à Leunclavio inscribitur παράτιλα, cum MS. Cod. ἐκδοχὴν præferat, additis Paratitlis in singulos titulos, cum hac inscriptione, Ὅσα παράτιλα, quibus ex reliquis titulis suppleantur ea quæ ad titulum pertinere videntur. Laudatur præterea liber Photii Patr. Constantinop. Παράτιλα ἃ ἐκ τῶν Μιχαήλ τῶν ἀρχόντων Βουλγάρων ἐπιστολῶν, καὶ τῶν ἐπιτὰ οἰκουμένην συνόδων. In editione Justelli post Nomenclonem, deest vox παράτιλα. In Codice Colberteo 581. describuntur Canones Africani, & aliorum Conciliorum: deinde subduntur sequentia: ἐκ τῶν μὲν τῶν Κόδικα θείων κανόνων διατάξεων τῶν θείων λόγων ἰσχυρισθὲν διάφοροι διατάξεις συνάδουσαι ἕκαστης τῆς θείας καὶ ἱερῆς κανόσι, καὶ ἐκ περιουσίας τῶν οἰκίων ἰσχυρῶν ἱκανοί, αἱ τὰ ἐπιτὰ καὶ ἀριθμῶν ἐπιτοίκα. Ἐκ τῶν αὐτῶν συνόδων ἐπιτοίκα καὶ ἐπιτοίκα κειμήλια, ἃ τὰ τὸ, ὡς ἐπὶ τῶν, ἐκ διαφόρων διατάξεων τῶν τῶν συναχθέντων αἱ ἐπιτοίκα τῶν ἐκαστῶν μὲν τῶν κανόνων τῶν συνόδων διατάξεων τὰ κειμήλια. In fine ejusdem collectionis, adduntur καὶ ὅσα παράτιλα, quæ desumuntur ex variis libris Codicis.

Τίτλος, Πρότιλον, Titulare, Titulum inscribere. Eustathius ad Iliad. l. initio: ὅτι λέγεται ἢ ῥα-φιδία ἐπιγράφει αὐτὴν, ἐπὶ μίαι ταύτης τίτλων μὲν λέξις. Idem II. μ. ἄλλως τῶν μίαι λέξις ἐπιγράφει ταχομαχία γδ, ἔτι ἐπιτοίκα τῶν τῶν παλαμῶν.

Ἐπιτοίκα. Michael Pfellus in Synopsi legum v. 47. Διακριτὸν ἐπιτοίκα οἰκίως καὶ δικαίως. Τίτλων, ἢ ἐπιτοίκα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1708.

ΤΙΚΕΡΑ, Fortunio, Commodum, τυχερῶς. Demetrius Raules Cabaces in Epist. ad Manuelem filium: ἀλλὰ τυχερὰ καὶ διὰ τὸν δυνάστην ἐκαστῶν ἀνεον.

ΤΑΛΩΝ. Jatrophiolum MS. τάλων ἀροδύματα συνὸν ἕνα λαύρας, &c.

ΤΟΒΙΟΝ, Scabiosa, Στοιβὴ, apud Interpol. Dico-geor. c. 594.

ΤΟΓΑ, Toga, Chronicon Alexandrinum an. 1. Theodosii Jun. ἕρπυσι αὐτῶν καὶ τῶν δεξιῶν μέτρων εἶδος, ὅσα τὸ πινυλὸν αὐτῶν, καὶ τὸν τόγον τῶν κελύων.

ΤΟΙΧΟΒΑΥΣΤΗΣ, τυχοβάτης, Lacertus. Simeon Magister de Quadrupedibus, MS. ἑξολοβαίος ἐστὶ ζῷον, ὃ τῆς τοιχοβαύσεως καλεῖται. Ubi ad marginem, ἢ τυχοβάτης, ὃ αἱ πολλοὶ συνάδουσαι Σαρμαθίων λέγουσιν, ἴτεροι Συλλογῶν. Vide Συλλογῶν.

ΤΟΙΧΑΡΜΑΡΙΟΝ, Armarium ad parietem posuit. Leo Philosophus de Regno, MS. cap. 50. ὅ μὲν τῶν ἐπὶ συνάδουσαι ἐστὶ τὸ κλαπὸν, ἢ αἱ τοιχαρμαρίων, ὡς συνάδουσαι. Anonymus de Amorib. Callimachi

Καὶ τὸ κλαπὸν ἀναλαβὴν διὰ τῶν προσκεφάλων, Ἐκαστὸν τῶν δρῶσιν ἄλλοις τὸ τοιχαρμαρίων, τὸ τοιχαρμαρίων ἀνοίξει, &c.

ΤΟΙΧΟΔΑΙΜΩΝ, in Glossis Botanicis Colbert. MSS. σφραγὸν μωρὸν, Passerculus.

ΤΟΙΧΟΚΑΣΤΡΟΝ. Vide in Κάστρον.

ΤΟΚΑΡΥΔΙΟΝ, Usurula, in Gloss. Gr. Lat.

ΤΟΚΟΛΗΠΤΗΣ, Usurarius, δαιμονεύς.

ΤΟΛΛΑΜΠΡΟΝ. Vide in Λαμπρόν.

ΤΟΛΜΩΝ, Τολμῶς, Τολμῶτας, voces usurpate in epistolis, quæ ad Imperatorem, vel ad Despotam Imperatoris filium scribebantur à Patriarchis, Metropolitibus, & aliis, hac formula: Τολμῶς ὁ δούλος καὶ ὑπόδικος τῶν κρατικῶν καὶ ἀγίας βασιλείας σου, Δεσποτάμι εἶμι. Et in fine τῶν τολμῶτας ἀνοίξω. Michael Glycas in Epist. 39. MS. ad Manuelem Comnenum Imp. τολμῶς ὑπομιμνήσκω τὸ προσηγορικὸν γράμμα τῶν βασιλείας σου, &c. Vel τολμῶς ἀνοίξω τῶν βασιλείας σου, Πασχὴν τολμῶσαι Δεσποτάμι. In Jure Græcorum lib. 2. pag. 132. suggestio Joannis Thraçessii Cyropalate ad Alexium Comnenum Imp. sic clauditur: αἱ δούλος ἀνοίξω τολμῶτας ἀνοίξω. Prochoprodromus in versibus politicis MSS. contra Hegumenum:

Τολμῶτας ἀνοίξω ὅτι τῶν κρατικῶν Δεσποτάμι, τῶν ὑποδικῶν, κρατικῶν, σφραγισμένον.

Nec recens hæc formula. Epistola Epiphaniij Episcopi Cypri ad Ignatium Patr. Constantinop. in Concilio Constantinop. I V. Τολμῶς ὁ ἀνοίξω καὶ παναντικῶς τῶν πινυλῶν καὶ ἰσαχίλων Δεσποτάμι μου δούλος γράσω. Vide Epistolam Eugenij Episcopi & Abbatis Montis Sina, apud Davidem Chytzum de Statu Eccles. Oriental. pag. 79.

ΤΟΛΟΙΠΟΝΙΝ, pro τὸ λαπὸν. Glossæ Græco-barb. λαπὸν, τολοίπον, τολοίποιν.

ΤΟΛΟΥΤΕΓΟΝ, vox tactica apud veteres Gallos, ejus vim ac significationem prodit Arrianus in Tacticis pag. 67.

ΤΟΜΑΡΗ, Τομαρ. Scortum, Corium, Pellis, σκῆτος, δέρμα. Corona pretiosa: Τομαρῆ, Κυβίς, Δέρμα. Malaxus in Hist. Patr. pag. 128. ὅτι ἐξήταξεν καὶ ἠδύμασαν, διότι δὲ ἦτο σαρκὸς σημάτων αἱ αὐτῶν, ἢ καὶ τῶν αὐτῶν, ἢ μὲν μόνον ὀλίγον κομῆται ταμάρι. Id est, μέρι δέρματι, ut ibi interpretatur Zygomalas. Anonymus de Nuptiis Thesæi lib. 7.

Τὸν ἕδωκε καὶ ἐξήταξεν λαπὸν μὲ τὸ ταμάρι.

Occurrit apud Agarium in Geoponico cap. 226.

Τομαρίων, Pellicens, Coriaceus, σκῆτος, δερμάτινος. Glossæ Græco-barb. σαρμαθίκα ἐκ δερμάτι, ἢ γινὲ τὰ τομαρίνα σαρμαθίκα.

ΤΟΜΟΣ, Membrana explicata, Libellus, Epistola. Constantinus in Basilio num. 58. edit. Allatis ubi de liberorum ejus imaginibus in æde Sacta: ἐν τῶν μὲν ἀρτίων τῶν ἐπιτοίκα δύνανται τὰς θείας ἐκδοῦν, αἱ σαρμαθίκα ἐπαρῶν τῶν ἐπιτοίκα τὸ τῶν ἐπιτοίκα καὶ αὐτὸ κίβλος τῶν καλίχων ὄρα, τῶν θείων ἰσχυρῶν περιχλῶν. Joannes Cinnamus lib. 2. ἴδου τῶν αὐτῶν τῶν ἐπιτοίκα ἐκ Βυζανθίου ἐπιτοίκα, καθυστάσει δὲ τῶν τῶν ἀνδρῶν καθυποβαλλόντων, &c. Ita τῶν ἔχει Codex edit. Nicetæ in Isaacio lib. 3. num. 5. & de urbis statu num. 1. ubi Barbaroge. γραμματίων δε χάρτιον præfert.

Τομάριον, eadem notione. Concil. Constantinopolit. III. act. 14 pag. 978. ὅτι τὰ δύο τῶν τῶν αἰροῦν τὰ πεπραγμένα τῶν ἀγίας καὶ οἰκουμένης πιαπτικῶν συνόδων, ἢ τομάριον τῶν ἰσοδομῶν ἀνοίξω τῶν αὐτῶν ἀγίας πιαπτικῶν συνόδων.

Τόμος, Libellus, acta & decreta synodi & totum illud, quod fidei professionem & expositionem continet, complectens, indeque interdum ipsa dogmata: ut Tomus Leonis Papæ contra Eutichen dicitur ipsum dogma Ecclesie contra eundem hæreticum: cur autem Τόμος dicatur ejusmodi libellus, sic explicat

Explicat Philotheus Patr. lib. 2. contra Nicephorum Gregoram : τομογραφῶν, ἴσ'ι τὸ σωματικὸν ἐκδιδόναι, καὶ ἡ ὁρίζουσα τὰ ἐξ μακρῶν διαλαλῶσα, καὶ δραβίνα πωλλῶν. Diurnus Romanus cap. 3. tit. 6. Sancta & beata recordationis Leonis Apostolica sedis Antistitis Epistolam ad Flavianum Constantinopolitanum Episcopum datam, qua & Tomus appellatur, &c. Et pag. 40. de Concilio VI. Cui Apostolica recordationis Agatho Papa per Legatos suos & Responsales presuit, cuius venerabilem Tomum celebriter exequentes, &c. Ubi Tomus nihil aliud est quam fidei iuxta concilia professio. Ita passim in Conciliis & in Hist. Eccles. τὸμος αὐτῶν πίστεως, apud Zonaram in Marciano : τὸμος συνδικῶν, apud Harmenopol. lib. 4. tit. 6. §. 30. Vide Cantacuzen. lib. 2. Hist. cap. 40. Georgium Monachum in Theophilo num. 7. & alios laudatos scriptores in Gloss. med. Lat. in V. Tomus.

Τὸμος, Decretum, seu Epistola cleri & populi, qua quempiam in Episcopum electum esse Metropolitanano significatur : vel etiam commune suffragium scripto exaratum. Pachymeres lib. 4. c. 13. ἐν τῇ τῷ ἀγίῳ Πιύματῳ ἰορτῇ, ὑπὸ τὸμος κοινῇ γιγονότι, Πατριάρχῃ ὑποκρίσει. Hinc

Τομογραφῶν, Decretum Synodale conscribere, electionem Decreto firmare, apud eundem lib. 6. cap. 29. ubi de Andronici Imp. coronatione.

Τὸν ἄδιον, instrumenti musici species. Vide in Χαρίτῶν.

Τὸ πᾶριον, Arcum, τόξον. Constantinus in Tactis : αἱ τῷ ἱερῶν μὲν τῷ τοξάριον, ἢ ἑλγος ἰπποτοξότας. Adde pag. 6. Mauricius lib. 1. cap. 2. Leonem cap. 5. §. 3. cap. 6. §. 2. 6. 13. 28. Chronicon Veneto-Byzant. τῷ ὀπίων ἰππῶν μὲν πῶν χόρδων τῷ τοξάριον.

Τοξάτιον, Arcarius. Hist. MS. Belisarij :

Τξάτιος καὶ μεταλαξίριδες, τόξα καὶ τοξάτιος.

Τὸ ξηθησία, Arcensis, apud Interpol. Diofcor. cap. 534.

Τὸ ξικη, Fenestra quavis : sed proprie Fenestricula oblongior & strictior in urbium & castrorum muris, per quam sagitta emittuntur in hostes : τοξικὴ φεστωτός, Constantino de Adm. Imp. cap. 29. τοξικὴ, nudè, Harmenopulo & aliis. Typicum MS. Monasterij τῷ Καραβιμῶν, cap. 73. ὅδ' ἐν τοῖσι τοῖσι βίαισιν ὄσας ἀνογυλῶν πύργων πύλας, ἢ παραπόρτιον, ἢ τὸ ὄρυον πῶν οἰκῶν, ἢ θυρίδας, ἢ τοξικῶν, ἢ μακρῶν ὀπλῶν εἰσδύματα. Vide Cujac. lib. 13. observat. cap. 30. Fulleronum lib. 6. Miscellan. cap. 13. & Gloss. med. Lat. in Archeria.

Τὸ ξοβολίστρα, vel τοξοβαλλίστρα, Machina qua sagittas plures unâ emittit. Theophanes an. 1. Armenij : καὶ τὰ παράλια ἢ ἀπικαίνισι τόξῳ, ὡσαύτως ἢ τὰ χροαία, κίτας τοξοβαλλίστρας, ἢ τεραταίαις ἢ τῶν πύργων, καὶ μαγλανικά. Leo in Tactis cap. 5. §. 7. ἱτίρας ἀμάξας ἰχύτας τοξοβαλλίστρας, μαγλανικά ἀλακῆτια ἢ cap. 6. §. 27. ἱτίρας ἀμάξας ἰχύτας τοξοβαλλίστρας καὶ σαγίτας αὐτῶν, ἢ βαλλίστρας, ἢ μαγλανικά τὰ ἀγρόμωρα ἀλακῆτια, &c. Et cap. 14. §. 83. τὰς τῷ βαλλίστρας. Adde cap. 15. §. 61. cap. 19. §. 53. Constantinum in Tactis pag. 11. & in Basilio num. 59. edit. Combef.

Τὸ ξοζόνια, Zone è quibus arcus pendent. Mauricius lib. 2. Strateg. cap. 2. ἐν ταῖς τοξοζωνίαις βενία καὶ σελία. Eadem habet Leo cap. 6. §. 2. ubi perperam in edit. Meursij τοξοζωνίαι editur.

Τὸ ξον, Arcus celestis, Iris, nostris Arc-en-Ciel. Helychius : Εἶρη, ἢ τῷ ἄλιε ἐν τῷ πελάγει χροα, τὸ λαζόμωρον τόξον. Lexicon MS ex Cod. Colberteo 6076. ἴμε, ἴσθ' ὕψῳ καὶ ἴμπελισσι, ἢ ἄλιε πεποικιλῶν, ὁ κα-

λῆθ' τόξον. Infra : Γεα, τόξον, ζῶντα αὐτῷ τῷ ἵππῳ Scholiastes MS. Joannis Climaci ad cap. 324. Γεα ἔστι τὸ τοξόμωρον ἐν τῇ κρήνῃ τοξόν. Alibi : τὸ πάλυχρον μὲν τῷ ὄμβρον ἐν ἴσθ' τόξον, Γεα λῆθ'. Vide Genes. cap. 9. Aretham in Apocal. cap. 10. &c.

Τὸ ξοφάρετρον, Arcum cum Pharetra. Mauricius lib. 2. Strateg. cap. 2. καὶ πάσαι τῶν ποταμῶν ἑμαίαις δίχῃ τῷ ἰθὺσὶν τὰς μέγας τῷ τριαράτοιον ἰθὺ ἀναβαλλίσει, ἢ τῷ ἰθὺσὶν εἶδαι τοξοζῶν, ἢ τῷ μίτῃ τῶν πάντων τοξοζῶντα φορεῖ. Lib. 12. cap. 5. τοξοζῶντα ἐπὶ τῷ ἴσθ' ἀναβαλλίσει, ἢ ἰθὺσὶν ἀναβαλλίσει σαγίτας. Cap. 20. pag. 337. τῶν τῷ ψιλῶν σαγίταις μικροβίαις, ἢ ἐλαφροῖς τοξοζῶντα, &c. Adde Leonem in Tactis. cap. 6. §. 5. & Constantinum in Tactis pag. 14. 18.

Τὸ πᾶρξη, Τοπαρχία. Procopius lib. 1. de Bello Gotthico cap. 12. ἀγαθῶν μὲν τῶν ἐν ταῖς ἀνω χροαῖς ἑδίσει τοπαρχίαι, ὅτω γὰρ τῶν καὶ ἰθὺσὶν βασιλῆς τίμασθαι ἐκάλουν.

Τοπαρχία, Urbium ac civitatum preserti vel iudices. Nov. Justin. 128. cap. 21. κλεισθῶν τῷ πᾶσαι τοπαρχίαι, τὸ τῷ στρατιωτικῶν, τὸ τῷ καὶ πολιτικῶν, δὲ ἑαυτῶν ἀναστῆσαι τὰς λαοὺς, &c. Supra cap. 10. ἀρχοντας πολιτικῶν τῶν στρατιωτικῶν appellavit.

Τοπαρχία, Pagus, in Gloss. Græc. Latin. & in Lat. Gr.

Τὸ πᾶρξη, Τοπασίον. Anonymus Græcobarb. MS. de Lapidibus, τοπαρξῆ ἐν πέτρῳ κίτριον, ἢ τὸ χλόειν τῷ ἀλφασίον, ἢ λαμπρῶν, &c.

Τὸ πᾶρξη, Loca incolæ. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 4.

Ἀγρίαια, λάφια ἢ λαγῶν, πλάσθια, μίξοματις, ἑπιασῶν μὲν δὲ ἰσθ' ἢ μὲν σκυλία τοπατίαι. Vide Τοπικῶν.

Τὸ πᾶρξη, Locarium, uti à Varrone dicitur merces quæ datur ab eo qui locum quo consisteret conduxit in taberna, vel in stabulo : sic autem appellatur à recentioribus Jurisconsultis προβύριον κέρδος, Inctum ἐξ ἰποχῶν, seu ex Transis, de quo Cujacius lib. 14. obser. c. 1. ubi hæc de iis affect : πᾶρξη ἢ πρόβριον τῷ προβύριον διαπότις λαμβάνει ὑπὲρ τῷ προβύριον τὸ ἰπιλαγχαίον αὐτῷ τοπιατίον, ἢ καὶ κέρδος προβύριον διομάζει, ἢ ὑπὲρ τῷ προβύριον διδόμενον. Quo loco Michaeli Attaliotes in Synopsi tit. 95. τοπικὸν habet : πᾶρξη μὲν τῷ διαπότιον ὑπερβύριον τῷ προβύριον κέρδος, ἀλλὰ λαμβάνει τὸ ἰπιλαγχαίον αὐτῷ τοπικῶν. In Leonis Imp. Nov. 56. dicitur ἢ ὑπὲρ τῷ τῶν προβύριον. Michael Pfellus in Synopsi legum :

Δὴ καὶ πῶν σκεῦσας πῶν πάλαι τυπιδῶσας τὰς ἰποχῆς ἰφίστασαι ἀλλήλων ἐν θαλάσῃ τὰς ἀκροῖαις ἔργωσι, καὶ προδιπλαχθῶσας πᾶρξη πρὸς τῷ ἰθὺσὶν καὶ τρικοσίαις, ἢ τῷ μὲν ἴσθ' αὐτῶν τῶν πᾶσαι τῷ μίτῃ, ἢ τῷ ὄριον, ἀποπέτα, τῷ γὰρ θαλάσῃ μίτῃ, μίξη τῷ γελωνίαισιν τῷ λοιπῷ τῷ ἰσθ'.

Τὸ πᾶρξη, Vestigalis species : idem fortè quod τοπιατίον, Locarium. Joannes Cantacuzenus lib. 2. c. 1. καὶ ἐπ' αὐτῷ τῷ ὅ, τι ἂν κληθῆ ποιῶν, καὶ ἀκαλωμάτων ἴσθ' αὐτῷ τῷ ἀλλήλων, δὴ τῷ τῷ δημοσίον φόρον πῶν λαζομῶν παρὶχλο τοπικῶν, φέρουσι ἐπ' ὅσων διαχίλιος ἐπὶ μυρίοις χροαίς, &c. Et lib. 4. cap. 42. καὶ ἐκ τῷ ἐν Βυζαντίῳ δημοσίον φόρον πῶν τοπικῶν ὑπομαρτῶν, μυρίων χροαῶν ἐλγῶ πᾶσαι ἰπποσίαι φέρουσι. Nescio an quis præbet conjecturas Gretzeri & Pontani ad hunc locum pag. 1058.

Τὸ πᾶρξη, Loca incolæ, qui in loco habitant, ἐπὶ ἴσθ' αὐτῷ. Clemens lib. 2. Constitut Apostol. cap. 9. ἢ καὶ πᾶρξησιν οἰκῶσι. Nicetas in Alexio lib. 3. num. 4.

an ab Avaribus & Pannonibus hauserint, quibus olim in usu fuit. Theophanes an. j. Mauricii: ἰνὲς γὰρ ζῆς ἔφ' ὅριος διασφίλων, ἰτερὸν δὲ δεσπότην ἔζῆς σφισσῶν τὸ φερλον ἀπορβύσασθαι τῆ πατρῷα φωνῇ. Τόρνα, τόρνα, φρατρι, μεγίστακ φωναὶ ἀνακραζόντι· ἐξ ὁ μὲν κύριος ἔμμοις τὸ φωνῆς καὶ ὁ δὲ οἱ ἵ λαοὶ ἀκρόασις, ἐξ τῆς πολλοῖς ἰτισίωαι αὐτοῖς ἰποδοῖσιαις, ὡς φωνῶν ἰτραπῶσαν, τόρνα, τόρνα, μεγίστακ φωναὶ ἀνακραζόντι.

Ρετόρνα, Gallis, Retournez, Redire. Theophylactus Simocatta lib. 1. cap. 15. de iisdem Avaribus: ἰτιχῶρῖον τι γλωττῆ ἀς τῶσιον ἰριπῆσι αἰλλῶ ἄλλα προῖταλῆσι, Ρετόρνα, μὲν μεγίστῳ ταραχῶ φησι γλωττῶν. Vide Gloss. med. Lat. in Tornare & Retourzare.

ΤΟΡΝΕ, Torneamentum, Hastiludium, ex Gallico Tournoi. Nicephorus Gregoras lib. 10. pag. 339. edit. Geneu. ἄτα ἐξ ἀγῶνας ἐξήλιθισιν δύο, οἱ δὲ τὰς λαλίους πάλαι ἰποδοῖσιαις γυμνασίας ἵνα τῶμαθ, ὅπου σφαλῶν ἀγῶνι τὸ πολυμικῶν τῶν ὁ μὲν εἰς μονομαχίας ἰνδῶν ἰξῆ, ἐξ τῶσρα φησι λαλίους καλῶν, ὁ δὲ ἰτερὸν ἔ ἀγῶνων τόρνα προσαγορεύθ.

Τορῆσιον, pro Hastiludio contendere, in Cod. Barbarogr. Nicetæ reperiti aiunt. Galli Tournoier, dicunt. Vide supra in Τετρημῶντα.

ΤΟΡΝΕΜΕΝΟΣ, pro τιτορημῶνθ. Glossæ Græcobarb. πόλιον τιτορημῶνθ. πόλιον τορμηθῶν.

ΤΟΡΝΕΣΙΟΝ, Minutior moneta, nostris Turonensis, Gallicè Tournois, dicta, de qua pluribus egimus in Gloss. med. Lat. Semiaffis: vel etiam Ponderus apud Medicos. Glossæ Græcobarb. χῆματῶ. ἢ εἰσῆματῶ, ἢ τορῆσιαι, ἢ χαρτῆα. Ptochoptodromus contra Hegumenum, ex MS.

Καὶ εὖ πόλι καὶ ἰγῶρασι καὶ τορῆσιαι χαιμάριον. Joannes Jatrolophista MS. cap. 291. τῆς χαιμάρας μέλι καὶ βύβρου ἰγῶρας α. καὶ κερὶν τῆσιον τορῆσιαι. Theonas Patonaxia Metropol. in Epist. ad Theodosium Zygomalas, in Turcogr. pag. 268. εἰλλυσι μοι ἐκῶθιν μὲν ἢ ἡμῶν καλοζῶνθ βλδ αὐ ἢ. ἄτινα ἴσι πολλοῖς τῶρῆσιαι ε. καὶ κρῆσις πῆσκα β. Bellarion in Epist. ad Pædagogum filiorum Thomæ Palzologi: καὶ δ' ἴ μόνον κατῶγῶνθ τὸ α. μὴ ἰδὲ βύβρου τῶ ἰξῶνθ ἰσῶν ἵνα τορῆσιον πλῆον. Oribasius de ponderibus & mensuris, ex Cod. Reg. 1177. τὸ σκρόπυλον, ἔχθ τιρῆσιον α. Myrepsus sect. 8. cap. 116. datur vero Rheubarbarum, ὅθον κάμπασον τῶρῆσιαι ἰνδ.

ΤΟΡΤΑ. Vide in Τῶρτα.

ΤΟΡΤΖΑ, Fax, ex Gall. Torches, & Ital. Torchio. Theodosius Zygomalas in Turcogr. Crusij: τῶρτζα, φῶς πῶσαι, κερὶ τῶσρασι ἄμα κινδύνηθ.

ΤΟΞΙΤΖΟΝ, Toxicum, apud Myrepsum sect. 1. cap. 89. Vide Βιτξῆτοντζι.

ΤΟΞΟΣ, ὡς τὰς τόσας, familiaris loquendi formula apud Græcos hodiernos, cum mensis dierum numerum incertum expriment. Epitaphium Similis Præfæcti Prætorio sub Hadriano Imp. apud Xiphilinum & Zonaram: Σίμιλις ἐὼθῶ κῆθ, βῆσις μὲν ἴτη τόσα, ζῆσις ἵ ἴπῶ. Ubi Cedrenus pag. 249. βῆσις μὲν ἴτη ζ'. &c. Apud Joannem Gazensem φησι ἰχαραλοζῆσι, laudatum à Salmasio ad Spartianum, habetur, βῆσις εἴ ἴτη ε. At Leunclavius ex relatione Theodosij Zygomalæ, in antiquo ejusdem Cedreni Codice legi ait, Σίμιλις ἐὼθῶ κῆθ, βῆσις μὲν ἴτη ε. ζῆσις ἵ ἴτη ἴπῶ. Verum quidquid sit de scriptura Cedreni, apud Dionem, ut dixi, & Zonaram τόσα rectè legitur, licet mendam inesse putet Leunclavius, cum iis vitæ anni incetti essent, quod Græcorum vulgus voce τόσος exprimeret solebat. Ita apud Codinum de Offic. cap. 16. num. 6. καὶ μῆμα τὸ ἵ, ὡς τὰς τόσας, (supple ἡμέρας) ἐν ἡμέρῃ καὶ ἰνδῶνθ τῆθδ ἔθδ ἔ ἴται. Theodorus Studita in Catechesi MS. πάλιν αἰλλῶ (φῶσι) εἰ μὴ ἴχω τόσα βαλαῖασι, ἢ ἐξ προσειφέλασι, ἢ ἐξ ἄλλασμα κατὰ πλῶν, δ' ἀνταυθῶμα. Vide in Τριμῆραλον.

ΤΟΥΒΑ, Tubæ. Leo in Tactic. cap. 7. §. 31. ὅταν ἵ θῆναι εἰσῶσι, τὸ σφῆσι ἢ τῆ φῶν εἰ, ἢ τῆ ἰχῶ ἔ σφῆσι τῆσι, ἢτοι τῆθ, λῶ λῆσισι οἱ τῶ βῆσιον, ἢ τῆ ταυραῖα, καὶ αὐτῶ μὲν μῆσι κῆσι. Mauricius lib. 3. c. 5. ἐξ τῆ χαρῆνῆσι, ἢτοι τῆθ. Lib. 7. cap. 10. δολῶσι ἵ μῆσι τῶσι παλλῆσι, ἐξ σφῆσι ἐν ὀφθαλμοῖσι καὶ διαφόροις τόποισι πα- Δισαμῆσι, ἢ τῆσι βαλλομῆσι, τῶσι τῶ ἀσκαλῆσι σφῆσι. Utitur alibi non semel.

Τουβῆσιον, Minor tuba. Historia MS. Belifarij: Τριμῆσις, ὄρῶσι, τουβῆσιαι, ἰσκαρῆσι.

Τουβῆσιον, Tubicen, Tubator. Mauricius lib. 12. cap. 11. καὶ προπερῶνθ ἔ ἀρχῶσι ἕμα τῆ βῆσι- φῶσι, ἐξ μῆσι τῶσι, καὶ κῆσι κῆσι κῆσι, ἰσκαλοῦθῶσι ὡς ἀρίθῶσι οἱ λοχαγοί. Et cap. 21. δῶ ἵ τὸ σφῆσι τῶν φῆσι αὐτῶ ἴχθιν τουβῆσιαις ἐξ βῆσι τῶσι, &c.

ΤΟΥΒΙΟΝ, Tibiale. Scholiastes MS. Dionis Chrylostomi in Boristenitico: ἀναξυρίδης, τὰ ἰσολι- κῶσι ἰσκαρῆσι βῆσιαι λῆσιθ, δῶσι ἔ φῆσι πῆσι- ζῆσιον ἰσολιόν τὸ β. τῶσι δῶσι ἔ φ. ἀρχομῶσι ἔ ἰσκαρῶσι. νῶ μῆν τοι ἀναξυρίδης, τὰ ἐν τῆ σφῆσι φῶσι τῆσιαι. Leo Grammaticus in Basilio pag. 473. κατῶρῶθ ἰσῶν ὁ βασιλῆσις φησι Σαλαβαρῶνθ ἢ τὸ πῆσιρα αὐτῶ, ὡς ὅτι μαχῆσιον ἰσκαρῆθ βῆσι τῶσι αὐτῶν ὡς μετ' αὐτῶ ὅτι αὐτῶ μαχῆσιον ἐξ δολῆσι σφῆσι κῆσι ἰσκαρῆσι πῆσι- σφῆσι ἐν τῆ τῆσιαι αὐτῶ. Ita etiam Georgius Monachus num. 14. Achmes Onitocrit. cap. 244. ὡς ἰσῶν τῆ ὅτι ἰσκαρῆσι τῆσιαι νῆσι, δῶσι τῶ νῆσι χαρῶσι, ἢ τῶ αὐτῶ σφῆσι ἢ ἵ ἰσῶ ὅτι ἰσκαρῆσι λῶ τὰ τῆσιαι, ἴσθαι ἢ χαρῆσι δαφῆσι. Occurrit illic pluries. Rursum cap. 268. ἰσῶν ἰσῶν ἰσκαρῆσι τῆσιαι, ἢ ἰσκαρῆσι γυμῶσι, &c.

Τῆσιαι præterea appellabant segmenta sericeæ panni, quæ ad pedum, seu tibiarum articulos, equorum Imperatoris, ornamenti gratia, aptabantur: cujusmodi videre est in Bulla Balduini II. Imperatoris, quam ad Villharduinum, & Alexiadem, præterea in Familiis Augustis Byzantinis, & in tabella V. ex iis quas initio Glossarij describi curavimus. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. cap. 17. num. 47. ubi varios equi Imperatoris ornatus refert: μικρὸν δὲ ἀναθῆν (ἰσῶν) τὸ ἀσκαρῶσι περιδεμῆσι μῆσι τῶσι ἰσκαρῆσι, ἀπῆρ ἰσκαρῶσι τῆσιαι. Additque, licet ij quos describit ornatus sua ætate defierint, adhuc tamen τὸ τῶ τῆσιαι γῆσιθαι. Idem videtur quod

ἡμῶσιον. Damascius in Vita Isidori Philosophi pag. 1063. edit. Photij: κῆσι τῶσι, φῶσι τῶσι, ὄρῶσι, ἔ προσῶσι ἐματῶσι, ἡμῶσιον. Scholiastes Aristophan. ἡμῶσιον exponit δῆσι τῶσι φῶσι τῶσι & σφῆσι τῶσι. ἡμῶσιον habet eadem notione Hippocrates de Morb. lib. 2. & alibi, ubi Galenus in Lexico Hippocr. ἡμῶσιον μῆσι τῶσι τῶσι. Pfellus in Grammatica MS:

Τὸ δῆσι τῶσι ἰσκαρῶσι ἡμῶσιον λέγει.

Τῆσιαι, Tibiale induere. Theodorus Studita in Catechesi MS. σφῆσι μῆσι καλῆσι, ἐξ ὁ πῆσι μοι ἀλ- λατῆ ὄρῶσι ἰσκαρῶσι, ἐξ τῶσι τῶσι ὡς ὁ αἰλλῶ ὄρῶσι τῶσι, καὶ ἀπῆρ, φῶσι, ἴχω, ἢ ἰσῶ πῆσι πῆσι.

Τῆσιαι τῶσι. Vide in Τῆσιαι.

Χαλκῆσιον, Aeneid tibiale. Constantinus in Tacticis pag. 4. κῆσι τῶσι, ἐξ καλῆσι, ἐξ μασι κῆσι, ἐξ χαλ- κῆσι, ἔ πῆσιαι μαρῶσι. Idem pag. 18. ἰσκαρῶσι ἵ καὶ χαρῶσι, ἢ δῶ χαρῶσι τῶσι καὶ ἰσκαρῶσι, καὶ πῆσι τῶσι, ἢ δῶ χαλκῆσι τῶσι. Adde Leonem cap. 6. n. 25. & 36. cap. 7. n. 75. Apud Scylitzem pag. 739. occurrit nescio quis Λεγ χαλκῆσι τῶσι cognominatus.

ΤΟΥΒΙΝ, Ellipticum. Vox formata ex σφῆσιον seu σφῆσιον. Euchologium ex Cod. Barbarino p. 428. ubi de Officio sancti Olei: ἐξ λῆσι πῶν ἰσκαρῶσι, ἀπῆρ τὸ τῶσι ἢ ἰσκαρῶσι, πῶσι τῶσι σφῆσι. Pag. 429. καὶ ἀπῆρ ἰσκαρῶσι ἢ ἰσκαρῶσι πῶσι, μὲν τὸ τῶσι πῶσι σφῆσι τῶσι, καὶ ἀπῆρ αὐτῶ. Denique pag. 430. καὶ σφῆσι τῶσι τῶσι αὐτῶ ἰσκαρῶσι. Nunc

ἀπρότερον, seu potius ἀπρότερον, eadem notione apud Nicephorum Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: ἰτοιμασέν μοι κενδύλον, καὶ ἴλαρον, καὶ ἀπρότερον, καὶ ζώνην, καὶ πῦρ. Mox: λαβὼν τὸ ἴλαρον, ἐπιβουρῖσαν καὶ ἰπικαλύμνον, ἐν τῇ κενδύλῳ ἴθαμι, καὶ ἀπάραι τὸ ἀπρότερον, ἢ τὸ αὐτὸ. Occurrit rursum infra.

ΤΟΥΒΑΘΝ, Later, later coctilis, πλιθῶ. Mofchopulus in Lexico Philostrati: ὁπλῆ λιθῶ, τὸ τῷ βλοκ. γράσει) ἢ καὶ ἕως ὄρακον, τὸ αὐτό. Nicetas in Manuele lib.3. num.2. πύργῳ ἢ ἔτῳ ἕλ ἐκ πλίνθων ἀπας ὁπλῆ. Ubi Codex Barbarogr. ἐκ τῶβλων. & in Isaacio & Alexio num.2. ἐκ τῶβλων ἐπιθεῖσαι κενδύρας. Agapius in Geoponico cap.212. ἴπαρι—κομάτι σφοδραὶ, καμῆθ ὡσαν τῶβλο, καὶ βρήξεν το εἰς αὐτὸ τὸ λάδι, &c. Damascenus Studita Homil. 25. ἕλῃσιν ἀπομυρῶσα ἢ τόπον μὴ τῶβλα καὶ ἀβήθλι.

Τῶβλῶνον, Pavimentum struere, τὸ ἰδαφῶ καλακιδίαν τοῦ λίθου. Τῶβλωμα, Pavimentum lapidibus stratum. Τῶβλας, Lapidarius, πλιθῆργός.

Τῶβλον, idem quod τῶβλον. Malaxus in Hist.Patr. pag.169. ἔλεον ἢ πικροφραμίον ἢ Πατριάρχῳ ὅτι ἦτον γύροθιν μὴ πάλαια πίταυρα σισαφρωμίον, ἔρρηξεν αὐτὰ, καὶ ἕλῃσιν ἀβήθλι, καὶ λιθάσια, καὶ κενάμεις, καὶ τῶβλα, καὶ ἕλῃσιν αὐτὸ γύροθιν.

Τῶβλον, alia notione, Tubulus, Siphon. Glossæ Basil. Τῶβλα, Σιλωάσια.

ΤΟΥΔΟΥΝΟΙ, Turcis, Locum tenentes, vicarii. Etymologicum MS. τῶδουνοί, οἱ τοποῦνοι ὡς τῶ χέραι. Phavorinus rectius, τοποῦνοι.

ΤΟΥΔΥΒΗΛΑ, Centaurium minus, Dacis, apud Interpol. Dioscor. cap. 414. Σίρφοζίλα, apud Apul. cap.35. perperam scribitur.

ΤΟΥΔΚΑΤΗΡΙΔΕΣ, Phrygia majoris incolæ, quam Durguilli Turcæ vocant. Manuel Malaxus in Chron. MS. pag.851. ὅτι ἰδελον οἱ Βαρσάνιδες, καὶ οἱ Τυλακτίριδες, καὶ οἱ Καραμυνί) τα ἢ κενάμιν αὐθιτῶν. Vide Onomasticon Turcicum Leunclavij in Durguilli, & in Turcaturis.

ΤΟΥΔΑΘΝ, τῶδῶ, Sarcina militares, impedimenta, Gallis Toudis. Glossæ MSS. ex Cod.Reg. 2062. ἀποκλιῖν, τὸ ληζομένην παρ ἡμῖν τῶδον. τὰ σαλμάσια, τὸ παρ ἡμῖν ληζομένην τῶδον, τὰ βασάζοντα πῶν ἀποκλιῖν καὶ πῶν μιτακομιδῶν ἰπικαλύτων. Vide præterea Glossas Basilic. Theophylactus Simocatta lib.2. Hist. Mauricii cap.4. πῶν τε Περσικῶν ἰχθυόμαστο, καὶ σῶν τε Βυμαίοις τῇ ἰπικαλύφῃ φωτῇ τῶδον ἀποκαλῶν. Theophanes an.3. Tiberii: παραλαβάνουσι καὶ τὸ Περσῶν τῶδον, καὶ τὸ βασικὸν σκωπητήριον, καὶ πῶν πῶν ἀποκλιῖν. Idem an.4. Mauricii: καὶ τὸ τῶδον περιλαβῆν. Ita an.7. ejusdem Imp. an.14. & 17. Heraclij: & pag. 215. 400. 410. 426. Leo in Tactis in præfat. ὡς τι τῶ ληζομένην τῶδον καὶ ἀπὸ κλίτων. cap.4. §.29. καὶ τῶδον ἔστι ἢ ἀποκλιῖν, καὶ ἕλῃσιν πῶσα τῶ στρατιωτῶν, τῶτ ἔστι παιδὶς τι καὶ ὑπερύβρια, καὶ τὰ λοιπὰ ζῶα, καὶ ἔστι ἔτιον σφῆμα σφῆς ὑπερμείων τῶ φονάτω ἰπικαλύφῃ, (eadem habet Mauricius lib.1. cap.3.) Adde §. 52. cap.6. §. 15. cap.8. §.20. cap.9. §.36. 46. 58. 60. cap.10. §.1. c.16. §.6. cap.17. §. 33. 60. Constantinum in Tactis pag. 16. 31. 43. 44. 46. & Mauricium cap.5. Nicephorus Bryennius lib.4. num.9. σφῆχιστος ἢ ἐκ ταῦτος τῶ αἰτίας ἡρομίως τῶ τάξιον, ὡς τῶ σφῆ τῶ τῶδον Βυμαίοις καλύμνον, οἱ αὐτὰς καταζυγῶσιν δέει τῶ τῶ Σκίθων, &c.

Τυλαδοφύλαξ, Impedimentis militariibus custodiendis præfictus. Mauricius lib.3. Strateg. c.7. βάνδον τυλαδοφύλακα ὅταν σῶσιν. Lib.7. part. 2. cap.17. καὶ τῶ τυλαδοφύλακα ἐκ τῶ παρακλιῖν καὶ τῶλαμῖνον ἵνα στρατιωτῶν ἀφορῆσαι. Idem ὁ ἵνα τῶ τῶδον dicitur lib.5. cap.3. ὁ δὲ τῶ τῶδον οὐλάξ καταπολέμῳ, apud Hermenopol. lib.2. tit.6. §. 8. uti emendat Cujacius lib.9. obsery. cap.1. pro τῶδον, uti duos MSS. Codd. præ-

ferte, præter editos, monet Fabrotus. Anonymus de Castametat. τῶς οἱ φυλακῶν τῶ τῶδον τῶ περιμείων ἐν τοῦ χερσὶν μὴ ἔξερ χόμῳ.

ΤΟΥΔΟΥΠΛΑΝΙ, Turbanus, Turcicus pileus, apud Crusium in Turcogracia pag.188.

ΤΟΥΔΦΟΣ. Vide in τῶδον.

ΤΟΥΔΜ, τὰ θυμά, in Glossis Jaticis MSS. ex Cod. Reg. 190.

ΤΟΥΔΜΠΕΣ, Tumbe, Turmuli, Colles. Glossæ Græcobarb. ἀνόμελον, τραχῆς, σκληρὰν. πῶν γῆν ὅπῳ δὲν ἴνῃσιν, παρῶ μερῶν ἡλῆν, καὶ μερῶν χερσὶν, ἤγειν τῶμπις καὶ λαξίς. Vide Gloss.med.Lat. in Tumbe.

ΤΟΥΔΜΠΙ, Τυμπῶν, Τυμπῶν, τυμπῶν, diminut. Historia MS. Belisarii:

Παίξεν τυμπῆτις, ὄργανον, τυμπῆτις, ἀνακαρδῆς. Vide Τύβα.

ΤΥΜΠΙΚΕΣ, Suidæ: οἱ Βασιλῆς τῶ Βυμαίον. Quid sibi hæc velint minime liquet Meursio & aliis.

ΤΟΥΔΤΕΣΚΟΣ, Theuto, ex Ital. Tudesco, Alemannus, Germanus, in Corona pretiosa.

ΤΟΥΔΤΡΑΤΟΣ. Prochoptodromus contra Hegumenum, ex Cod. MS.

Πρῶτον διαβαίνει τὸ ἔξῃσιν ἰσοπέδον τῶδον.

ΤΟΥΔΡΗ, Turris, Πύργῳ, in Gloss. ad Iliad. Græcobarb.

ΤΟΥΔΡΤΖ, μῦλον ἰσθμῶν, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΟΥΔΡΚΟΚΑΛΟΓΗΡΟΣ. Vide in Καλοῖς.

ΤΟΥΔΡΚΟΠΕΡΣΑΙ. Turci Iconienses, apud Ducam Hist. cap.21. quos scriptores alij Byzantini nudè πέρσαι ferè semper vocant.

ΤΟΥΔΡΚΟΠΟΥΛΟΙ, Turcopuli, Milites levissimaturæ, de quibus pluribus egimus in Gloss. med. Lat. Niceph. Gregoras lib.7. καὶ ὅσα τῶ τυρκοπῶν φάλαγγες ἦσαν. Adde pag.111. 1. edit.

ΤΟΥΔΡΚΟΣ, Ægyptiis, Caprifolium, apud Interpol. Dioscor. cap.596:

ΤΟΥΔΡΑ. Vide in Τρύλλα.

ΤΟΥΔΡΜΠΗΤ. Vide in Τυρμῆτ.

ΤΟΥΔΡΜΑ, Turma, Leo in Tactis cap.4. §.9. μῆθῳ γὰρ ἔστι ἢ Τύρμα, ἐκ τῶν μορῶν, ἢ τῶν δρῶν σφῆ καὶ σφῆ ἀφροῖμα. Μοῖρα ἢ ἔστι, ἢ τῶ δρῶν, τὸ ἐκ τῶν μῶν, ἢ τῶ ἀδρῶν τῶ ληζομένην Κομάτην σφῆ κῆροσ ἐπῶ-θῶ. Adde §.44. 45. 47. c.7. §.55. c.9. §.5.6. c.13. §.1. c.16. Leo Grammat. in Theophilo p.450. τῶ τῶ Θεοφίλου προσεῖδον Θεοφίλου Πέρσαι ἄμα τῶ πατρί ὡς μῆ Περσῶν κλιῖων ἰδ'. ὡς δέινον μῶν ἔτῳ ἐν τῶ θυμάσι κατὰ κλιῖων, καὶ οἱ τῶ τῶ ἀποκαλῶσῃς, οἱ μῆ καὶ τῶ ληζοῦ) Τύρμα Περσῶν. Adde Symeonem Logoth. n.3. &c Chr. MS. Georgii Harmartoli. Continuator Theophanis lib.3. n.29. ἀλλὰ καλῶς σφῆ μῶν ἰσθμῶν θυμάτι χιλιάδας δύο ἀπέσταλιν, ἔπει χῆρα τιλῶν τοῖς οἱ στρατηγῶν τιταρμένοις ἰθ' ὡς τῶ Τυρμαρχας ἰπικαλύφῃ ἕλῃσιν το, ὅταν ἄχρῃ ἡμῶν πῶν προσεζοῖον Περσῶν αἱ τῶ θυμάτων τῶ τῶ κλιῖων, ἰθ' οἱ ἀποστῶσαν.

Τύρμα, pars θίμα, vel στρατιῶν: nam Provinciarum præfecturæ distinguebantur ὡς τύρμας, Τυρμας verò ὡς βάνδα, seu τοποῦνοι. Sic autem propterea appellatæ, quod ejusmodi militares Turmæ in præfidiis essent in statis regionibus provinciarum. Constantinus lib.1. de Themat. c.7. δῆρῃ) ἢ τὸ θίμα τῶ Σάμς ὡς τύρμας δύο, μῶν μῶν ἔφῃσιν, ἔτιον ἢ Ἄτραμυτιλίω. Idem de Adm. Imp. c.47. ὁ δὲ δαβῆδ ὁ μῆ καὶ τῶ ἰανῶ χῆρον ἰσθμῶν τῶ βασιλῆα, καὶ τῶ σφῆ πῶν τῶ τῶ τῶ Ἀκαμῆ καὶ τῶ Μερῆλα. cap.50. ἢ τῶ Καππαδοκίας στρατῆρος τὸ παλαιὸν τύρμα καὶ τῶ ἀναβολῶν στρατηγῶν. Occurrit ibi non semel eodem significatu. Rectè igitur τύρμας, seu τῶ τῶ τῶ, regiones esse dixit Eustathius ad Iliad. α. καὶ τόσοι λιβεκοὶ Νόμοι ἰσθμῶν ληζοῦ), κατὰ τις ἀν ἄπο βίβλῆς, ἢ τῶ τῶ τῶ, ἢ μῶν ἔφῃσιν.

Τυρμαρχας, Turmarcha, qui turma militari præf, qui olim ἀποστῶν, deinde Μυρῶρχας. Vel etiam qui Turma, seu regioni vel tractui alicujus θίμα, seu

seu Provincie præfectus erat. Leonis Tactica cap. 4. §. 7. *νῦν ἡ ἑποστράτηος ἔπι γυριζέει, αἱ μὴ ὁ καλὸς μὲν Μιρμάρχος καὶ Τυρμάρχος ἔστιν ὁ ποτὶ καλὸς μὲν Μιρμάρχος, αὐτοὶ δὲ μίρας πλὴν ἀρχαῖ ἡμιπεπαιδευμένοι.* Et §. 42. *ταῖς ἡ μίρας ταύτας, αὐτοὶ τὰς δρόμους, σιωλάξους αἰ μίρας, ἔχον τυρμας, καὶ ἐπιστήθῃ αὐτοῦ γυμνὸν τὸ βασιλικὸν ἡμῶν Μιρμάρχοι, αἱ λοχόμοροι ποτὶ στρατάῳ;* *νῦν ἡ τῆ σιωθία καλὸς μὲν Τυρμαρχοι.* Adde §. 65. cap. 7. §. 55. cap. 12. §. 61. cap. 13. §. 3. cap. 17. §. 52. 54. Constantinus Porphyrog. lib. 1. de Themar. cap. 1. *οἱ ἡ λοχόμοροι Τυρμαρχοι αἱ ὑπερλίαν τὸ στρατοῦν βασιλευσάντων ἐμαίησιν ἡ τὸ ταῖσιν ἀξίωμα τὸ ἔχοντα ὑφ' ἑαυτῶν ἐφελίωτας τοξοφόρους πεδαικούς, καὶ πύθιασας τριακοσίαι, καὶ δεξιολάθους ἑκατόν.* Idem de Adm. Imp. cap. 46. *καὶ ἀναλαβομένων τυρμαρχίας χρισίμου, καὶ ἀρχοῦσας, καὶ λαὸν μόνον τ. &c.* Adde cap. 45. pag. 154. & ejus Tactica p. 9. 17. Theophanes an. 17. Heraclii: *πίπτα ἄν ἐν τῷ πολέμῳ ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ τρεῖς τυρμαρχοὶ τὸ Περσῶν.* Idem in Rhinotmeto p. 317. *καὶ Χριστοφόρον τυρμαρχίαν τὸ Θρακισίαν.* Adde pag. 325. 326. 339. 396. Leo Grammaticus pag. 495. *τυρμαρχοὶ ὄντες ἀμφοτέρω.* Vide Continuator. Theophanis lib. 3. num. 5. 29. Symeon. Logoth. in Porphyrogen. 14. Zonaram in Leone Armenio, &c.

Τυρμαρχάτων, Praefectura Tymarche, in Thematate, seu Provincia. Constantinus de Adm. Imp. cap. 50. *ἐκράτησε ἡ καὶ τὸ Συμπόσιον, ποιήσας αὐτὸ Τυρμαρχάτων.*

ΤΟΥΡΤΟΙ. Nicephorus Gregoras lib. 5. hist. ineditæ c. 10. ubi Genuensium cum Græcis prælium circa Constantinopolim enarrat, *καὶ ἅμα εὐώνυμον τὸ ἰππίων περὶ μόνον ἔχοντα ὑπὸ τὸ ἰλαρῶν ἐκείνων τυρτῶν, τὰς ψυχὰς θορυβῶσται.* leg. fortè *τυρμῶν.*

ΤΟΥΡΜΕΝΙΟΝ, Turma, Constantinus in Tacticis pag. 16. *προσάνατομῳ ἡ ἵνα ἕκαστον τυρμῶν ἔχη καὶ δρόσασα ἡ ἀξίωμα, δὲ τὸ ἔξ ἀνατολῆς τῷ πλὴν χροῖαν αὐτῆς.*

ΤΟΥΡΜΗ, ὁ θίμῳ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΟΥΝΕΣΕΙΝ. Vide in Τόρῳ.

ΤΟΥΡΝΕΥΕΙΝ, Tornare, Tornos elaborare. Histotia Bertrandi Romani MS.

Ὅτινα ἄπει ἐν παντὶ ἐπὶ ρυκνοστίλων Ἐρρικνοστίλων, σαβμάσας ἔπαιξεν τα.

Τέρνυμα. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Καὶ ἀπᾶν αἱ τὰ στραχῆλια τὸ αἰς τὰ τυρνούματά των. Χρῆσά να ἔχον γυριζέια μέγισ καὶ τὰ βυζιάτων.

ΤΟΥΡΟΝ. Leo in Tacticis cap. 6. §. 10. *καὶ τοφία ἡ (ἔξῃτω) αἰς τὰς ἐπιθελίνας τίνασμα, καὶ κορυφᾶδων τὸ ἴπῳ τυρῶν, καὶ ὑποχρῆσται ὀμῳ.* Hanc vocem non habet in versione sua Chæcus: sed Pigafetta legisse videtur *tufron*: *Habbiamo nelle coperte delle groppe quatro tufrbi, cioè peruggi, ὁ buchi, per metterui i flammuli, ovvero penoncelli, ὁ di altri ornamento, & in cima della testa del cavallo, un altro tufrbio, e sotto il mento parimente.* Certè ita præfert Cod. Reg. laudatus à Rigaltio: *τοφία αἰς τὰς ἐπιθελίνας τίνασμα, κορυφᾶδων, καὶ ὑποχρῆσται τοφῶν.* Vide in Τυρίων, & in Νυρτίων.

ΤΟΥΡΟΥΠΗΝΑΣ, Ciconia, Πιλαργός.

ΤΟΥΡΠ, ἡ ῥαφῆς, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1743.

ΤΟΥΡΠΑΪΝΑ, Turpana, apud Alexandrum Trallianum lib. 11. pag. 197. edit. H. Stephani.

ΤΟΥΡΠΕΤ, τυρπίτη, Alipia, herba quæ Aethiæ dicitur *Turpet album.* Ἀλπίων, τυρπίτη, in Glossis Jaticis Græcobarb. MSS. Aliæ ex Cod. Reg. 1237. *τυρπᾶτ τὸ τυρπίτ.* Aliæ ex Cod. 190. *Πιτίνοσα, τὸ τυρμῶν.* Interpolat. Dioscorid. cap. 740. *τὸ τυρπίτ θερμῶν*

ἔστι ξηρὸν καὶ πλὴν τρίτων ὑπόστασιν. Vox Afrorum. Vide Ruellium lib. 3. cap. 132.

ΤΟΥΡΣΑ, τὸ λάπαθον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΟΥΡΤΑ, Τόρτα, Placenta, Gall. *Tourte.* Corona pretiosa: *τόρτα, Placenta, Πλακῆ.* Erotianus in Lexico Hippocratis: *Ἄρτοι ἰσχυροῦσας παρ' Ἀττικῶν ἄται ὀνομάζονται ὁ σωτιθίμῳ ἢ ἐν τῷ σπονδῶν λιπαρῶν καὶ ἀλευρῶ καὶ ὕδατος ἡ καὶ ἡ ληθῶν τὸ ἐν θερμῶσποδιᾷ ἰσχυροῦσας, ἐπιθελίνας, ἐν τῷ τῶν καλῶν.* Ab eo hausit Neophytus in Glossis Jaticis MSS. At de loco Erotiani ita sentit Hieron. Mercurialis lib. 2. var. lect. cap. 5: *ut Glossema sit temerè in textum immisissum.* Vide Commentatotes Mesuræ in Antidot. p. 463. & Gloss. med. Lat. in *Torta.*

ΤΟΥΡΤΟΥΡΪΖΕΙΝ, Algore inhorretere. Gall. *Frisonner.* Ptochoptodromus in versibus politicis MSS. de sua paupertate:

*Τάρταρον τὸ τυρβυλισμῶν τὸ τυρβυρίζω τόρτα,
ὡς ἐκ χειμῶν παρῶν, καὶ τὸ φορῶν ἐκ ἔχῳ,
Καὶ γὰρ ἐκ ἔχῳ τὸ φορῶν, μεγάλως τυρβυρίζω.*

ΤΟΥΤ, ἡ Τία, τὰ μόρα, ita Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΟΥΤΔΟΥΜΠΑΝ, τὸ θυμάκον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΟΥΤΙΑ, Tutia, cujus passim mentio in libris recentiorum Medicorum. Glossæ Botanice ex Cod. Reg. 848. *τυτία, ἡ δὲ μῆλας.* Glossæ aliæ Jaticæ MSS. ex Cod. 1334. *Καδμία λιπῶν, ἡ τυτία.* Lexicon Nicomedis MS. *Καδμία, τυτία.* Glossæ Jaticæ MSS. Neophyti: *Καδμία, ἡ κυρία, ἢ καὶ βερρούτιας καὶ τυτία λιπῶν.* Rursus: *Καδμία λιπῶν, ἡ τυτία.* Hinc emendanda Joannis Garlandii Synonyma: *Cadmia, id est tutia* Legendum enim, *Cadmia, Kadmia, i. tutia.* Zosimo Panopolitano *ἑστία* dicitur. Myrepsus de Unguentis cap. 69. *recipis aloes flavas succi lycii, capnura, τυτία, sing. drach. 2.* Rhazes lib. de peste cap. 11. *ἰσθὺς τμήμα, μαμυρά, τυτία, αἰμαλίτης.* Diodorus Euchyon Polychemize lib. 1. c. 2: *plumbi, stanni, acachymia argenti & auri, tutia; storacis non liquida.* Ubi Meursio nihil aliud est quam lapis Lydius, ex idiomate Italico, Gallico, & Hispanico. Dictionarium Medicum Hispanicum: *Tutia, la amia, medicina para los ojos, adonde rec duxeron algunos el Ponsolia, spondio que es succudus de Avicena, y otros bollines.*

Τυτζία, apud Agarium Cretensem in Geoponico cap. 159. *Τυτζία, ὅτι λέγει Ἐλλῶνικὰ πομφόλυξ.* Adde cap. 143.

ΤΟΥΤΟΥΜΑΛΟΥ, Tishymallu. Vide Γαλατζίδα.

ΤΟΥΤΡΑΣΤΡΑ, Dacis, Cucurbita silvatica, apud Interpol. Dioscor. cap. 757.

ΤΟΥΦΑ, Tufa, Apex cassidis ex indicotum boum caudis, ut tradit Cosmas Indicopleustes: *ἀγρόθυς ἔστι μέγισ τὸ ἰσχυρῶν τῶσδε τὸ ζῶον, ἔξ ἢ ἔστιν ἡ λοχόμοροι τῶσδε, ἡ κοσμοῦσιν τὰς ἰππῶν καὶ τὰ βιάδα αἱ ἀρχοῦσας αἰς τὰς κάμπους. Φασὶ ἡ σφῆ αὐτῆ, ὅτι ἰάν ἀντιλαβῶν δειδρῶ τὸ ἔρας, ἢ ἐπὶ κλίτη, ἀλλ' ἴσα) αὐτῶν ἔχον ἕσται μίαν τρίχα ἔξ αὐτῆ. λοιπὸν ἔρχον) αἱ ἔχοντες καὶ κοπίσσει πλὴν ἔραν, καὶ ἴσται φούξ, τὸ πᾶν τὸ ἔρας ἀπολίσας. αὐτὴ ἡ φύσις τῆ ζῶον. Huc spectant ista Scholiastæ Homeri MS. Iliad. μ. τριφαλίας ἰπποκόμους λέγει τὰς περιεφαλαίας, ἔχουσας ἀνδρῶν σφῆ τὸ μέγισ τὸ κορυφῆ ἡμιπεπαιδευίας τῆ τίκτη τρίχας ὑραῖς ἰππῶν. Sic potissimum dicitur ille qui Justiniani Galeæ, seu potius Camelæcio imminebat, in ejus statua Equestri, quæ Constantinopoli stetit in Augustæo. Georgius Hamatolus in Chronico MS. & Leo Grammaticus*

In Theophilo pag. 456. In autu itis... Eadem habet Symeon Logotheta num. 25. apud quem expungenda voces...

Tiara... Ubi videtur legendum... Zonaras in Basilio Porphyrog.

Ubi videtur legendum... Zonaras in Basilio Porphyrog. tiara...

Tyrion, eadem notione Leo in Tacticis cap. 6. §. 2. & ex eo Constantinus in Tactic. pag. 13. Ichtusan...

TOYΘEXI, typhion, Scoloris, Tormentum bellicum minus, quod manu gestatur...

Alymparides... typhion...

Agapius in Geoponico cap. 173. Ubi tunc... Georgius Contares in Hist. Athenar. lib. 5. pag. 126.

Tormation, eadem notione in Hist. MS. Belifarij:

Tyrion e... Manuelis Malaxi pag 866. &c.

TOKA, pro taxa, Fortis. Historia Apollonij Tyrij:

Kai an... Tyrion...

Vide taxa.

TOKME XAPΠΟΥΖΛ, topme... in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

Tokme... Tokme...

Tokme... Tokme... Traba...

TRABEA, trabes, Suidas: trabes... Codinus in Orig. Constantinopol. num. 31.

TRABIZEIN, trahere, Trahere, Attrahere, illic, sursum. Trabium...

Tos... trahere...

Portius: Moneris, una karabi... Manuel Malaxus in Chron. MS. in Theophilo Imp. pag. 652.

TRAGANOS, Citius, velox. Nicetas in Murtzuphlo num. 4. Ubi Codex Barbarogr. in Tormation...

TRAGOΔINOS. Vide in Aspergalis.

TRAGOKEPAS, Cornulaca, tragion, & tragos, apud Interpolat. Dioscor. cap. 632.

TRAGOLAS, Stragula. Suidas: tragulas, utraque... Stragula...

TRAGONATON, Lychnis silvestris, apud Interpolat. Dioscor. c. 521.

TRAGOTHEIN, Canere, cantum edere, modulati, adire, adire, meliorum, lychnis, ex tragodon. Nicetas Barbarogr. MS. in Murtzuphlo num. 4.

Na... trahere...

Alibi:

Mono... trahere...

Mox:

Kal... trahere...

Fabula Aesopi Græcobarb. pag. 97. Ubi Codex Barbarogr. in Tormation...

Tragion, Captilena, adire, in Corona pretiosa: Glossa

Glossæ Græcobarb. τὰ τραγῳδία, καὶ ὕμνοι, ἢ δόξολογῆματα. Anonymus de Nuptiis Thefei:

Τότε με λόγιον δευκά, καὶ με γλυκύν τραγῳδία, κλοζῶν τ' θοιήτρας τὸς, &c.

Et lib 6.

Ἦμεν τραγῳδία καὶ χαραὶ, παρῖδια τὰ σημαίνον. Hermodorus Rhegius in Proverbiis MSS. ἐνθὶ καὶ λυσιγὰς τ' χαρῆ, πολλὰ τραγῳδία ζῆνρα. Apud Panagiotam, pag.248. τὰ δεικνύει τραγῳδία.

Τραγῳδία, eadem notione. Luitprandus lib.1. cap.11. post nonnulla inutilia τραγῳδήματα, id est cantilenas, somno sese dedere.

Τραγυδαίου, Cantinnocula.

Τραγυδικός, & τραγυδική, Cantor, Cantator, αὐδὸς. Scholiastes Theocriti Idyll. 7. σφιρτίαν λέγῃ, ἢ τ' κοινῶς τραγυδικῶν. Fabulæ Ἐσopi Græcobarb. pag. 103. διακρίπτει, ὅτι ἰσθῶς τὰ ἄμα μάχαρ, δὴν ἰσραῖτι τὰ ἄμα τραγυδικῶν. Et pag.105. τραγυδικῶν καλεῖται ἰτραγυδικὰ συζῆα εἰς ἕνα σπῆδι Θεολογίας. Stephanus Sachleces in versibus Politicis:

Τραγυδικὰ εἰς πρῶτον, παινήσεις κατάκρυσον.

Chronicon MS. Manuelis Malaxi pag.849. ἵμαθι τὸ ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι γράφου τὴν φωνὰν τ' φιλτῆρ, καὶ τ' τραγυδικῶν, &c.

ΤΡΑΓΟΤΑΛΟΣ, Capere, Hircus, à αἶρα, in Glossis Græcobarb.

ΤΡΑΔΙΤΕΥΕΙΝ, Tradere, vox frequens apud J.C. Græcos. Responsum de Nudis pactis, in jure Græcorum. tom.2. pag.193. ἵματ' γὰρ τις, φωνή, τραδιδύον ἀγρὸν ἀπὸ τ' τραδιδύου τ' ἀγρὸν, &c. Uti tur præterea Scholiastes Basilic. lib.2. pag.99.

ΤΡΑΪΤΟΥΡΗΣ, Proditor, Traditor, ἀφοδότης. Τραϊτοριά, Infidia, Proditio, εὐδορία, ἀφοδοσία. Τραϊτοριῶν, Prodere. Historia MS. Belisarii:

Ἀλῶν εἰς γῶ φονεὶα ποτὶ δόλον δημογεγρία; Ἀν ἰτραϊτοριῶν τ' μάχα Βασιλία.

ΤΡΑΚΑΔΑ, Strues lignorum, apud Crusium in Turcogræcia pag.255.

ΤΡΑΚΤΑΥΖΕΙΝ, Tractare. Glossæ MSS. τρακταίσει, εὐποιεία. Glossæ Basilic. τρακταίσει, φιλὰ φέσι. Τρακταίσει, ἀραιοῖσι. Τρακταίσει, σκοπῆσαι, ἔξεται. Codex Canon. Eccl. Afric. καθὼς ἡ ὑμῖνα ἀγιστωσῶ παρ' ἑαυτὴν τρακταίσει. Et Can. 56. τῶν ἄν πάντα τομῆζω τὸ τετρακταίσειμα, &c. Menander in Legat. τὰ ἀπὸ τ' ἡρῶν κατῶς ἐλάλασαν εἰς ἰτρακταίσεια τὴν ἀρῶν πρὸς τὴν ἐναυτῆρ. Chronicon Alexandr. an. 5. Justiniani: εἰς λατὸν τρακταίσεια οἱ ἐν τῶ παλατίῳ ἦσαν, ἐλάλον τὴν ἀρῶν ἐναυτῆρ. Chronicon Alexandr. an. 5. Justiniani: εἰς λατὸν τρακταίσεια οἱ ἐν τῶ παλατίῳ ἦσαν, ἐλάλον τὴν ἀρῶν ἐναυτῆρ. Sic ibi legendum. Photius in Bibl. Cod.18. ἀνδρῶν πρακταία τ' ἡ σκῆρ, ἐν εἰς τὰ λοζόμια τρία κφάλαια ἰτρακταίσει ἀπὸ ἀρῶν. Nicetas Nicænus, ubi de Canonibus Synodi Trullanz: εἰ τῆς εἰς φῶν τ' διαχθῶν ἀπὸ Ῥωμαίων, ἢ τρακταίσεια. Occurrit præterea, in Basilicis lib. 8. tit.1. cap. 17. 38. & alibi non semel, in jure Græcorum. lib.3. pag. 217. apud Theophilum Antecessor. lib.2. tit.12. Hattmenopolium lib.2. tit.3. 5.9. &c. Vide Τράκτον.

Τρακταίσιος, Τρακταίσιος. Græcus Interpres Concilii Lateranensis an.1215. cap.12. τὴν τὸ καπύλον τισὶ ἰστ' ἡμῶν σκητῶν, καὶ τὸ ἴδθ τ' Κισίλιος, ἐπιθῶ, ἐν φ' ἀκρίβει κρῆσιθ τρακταίσιος ἀπὸ ἀναπύσιος τ' τῆς καὶ φιλῶν κακοποιεῖ.

Τρακταῖον, idem quod Τρακταίσειον. Apophthegmata Patrum in Nisteroo, num.5. εἰς ἄρας τρακταῖσιος ἑαυτῶν τὴν πᾶσαν ζωὴν. Theodorus Studita orat. in S. Platonem num.27. καὶ τὸν τὸ ἄρα καὶ μὴ τὸ φέμῳ ἐπίμω, ἢ τὸ χαρ' ἀβασιλῆα ἢ τὴν τρακταῖσιον. Mauricius lib.2. Strateg. c.7. εἰς τὸ δεικνύει δὴ δειν-

τῆς τρακταῖσιος τῆς τῆς ἑαυτῶν ἑαυτῶν ἐν τῶ φῶντῶ σκῆρ καὶ χαρῶν καὶ τῶν. Constantinus de Ann. Imp. cap.53. καὶ δὴ καταβόλῃσιν αὐτῶν ἀμῶντῶ ἐν τῶ πιδίῳ ἀπὸ τὴν μετομαχίαν, εἰς τρακταῖσιος ἑαυτῶν, &c.

Τρακταῖος, Tractator. Lexicon MS. Cyrilli: τοῖς τρακταῖσι, τοῖς τὰ τ' δημοσίῳ ἀρῶντῶ δεικνύει. Τρακταῖος τ' ἑπάρχης, apud S. Basilium Epist. 420.

Τρακταῖος τ' δημοσίῳ ἀρῶν, in Nov.28. Justiniani cap.84. Nov.147. cap. 2. & in edicto 13. cap.12: Horum nomen ut odiosum abolevit idem Justinianus Nov.30. cap. 2. 3. Eustathius in Vita S. Euty-chij Patr. Constantinopol. num.68. σαυῶν πᾶντας τῶς τὴν ἰπαρχίαν τ' Πόνθ διοικῶντας, τρακταῖσιος φησὶ εἰς αὐτῶν τ' δημοσίῳ, ἐν τὸ μὴ τὰ τ' Μοδερῶντῶ τῆς ἑμπεριθῶντῶ, ὁρῶντῶ πᾶντας ἐν τ' ἀρῶντῶν πόλιος, &c. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S.Sabæ cap.54. οἱ καὶ τῶν τρακταῖσιος, εἰς ἑπίσιος τ' τῶν Παλαισῶντῶν δημοσίῳ, ἐκῶντῶν χρῶντῶ λίτρας εἰς δόσαν ἀφοδότην καὶ δωροδοκίαν ἀναθῶντῶ μὴ δωροδοκίαν ἀπραξιῶντῶν ἀρῶντῶντῶ ἑαυτῶντῶ τὴν τὴν ἀπραξιῶντῶν τῶν καὶ ἰεροτόλυμα σαυῶντῶ καὶ ἀναθῶντῶ τ' ἑπίσιος δωροδοκίαν. Et cap.73. καλεῖται τοῖς τρακταῖσιος Παλαισῶντῶν χρῶντῶ ἑαυτῶντῶ ἀπὸ ἀναθῶντῶ.

Τρακταῖσιος, quæ ab ejusmodi tractatoribus seu exactoribus, præter consuetum tributum exigebantur, in eadem Nov.30. c.3. Vide Ἀσπασινός, & Gloss. med.Lat. in Tractatores.

Τρακταῖος, Τρακταῖσιος. Glossæ Lat.Gr. Tractatibus, (sic leg.) τοῖς τρακταῖσιος, εἰς δικαιοσύνη. Glossæ Basilic. Τρακταῖσιος, ἀναθῶντῶ, εὐδοκίαν, ἐπίσιος. Psellus in Gloss.MSS. eadem habet, nisi quod τρακταῖσιος præfert. Codex Canonum Eccl. Afric. cap.47. al. 51. ἀπὸ τ' πῆσιος τὸ τ' ἐν Νικαίῳ τρακταῖσιος ἑαυτῶντῶ. Ubi Balsamon: ἐν τῶ ἀπὸ τ' πῆσιος τρακταῖσιος, ἑπὶ ἐν τῶ καλῶντῶ τ' πῆσιος τρακταῖσιος γὰρ ἐπὶ καὶ ἑπὶ τῶν ἑπίσιος. Vide Gloss. med. Lat. in Tractatus.

ΤΡΑΚΤΕ κακοποιεῖν, δεικνύει τ' ὁρῶν ἀκρίβει. Ita Lexicon MS. ex Cod. Reg.1843.

ΤΡΑΚΤΟΝ, Cera alba. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 190. κατὸν τρακτὸν, ὃ λευκόν. Neophytus in Glossis Jatricis MSS. κατὸν τῆς, τὸ τρακτῶ. Auctor Etymologici, & ex eo Phavorinus: τρακταῖσιος, τὸ λευκῶν, καὶ καλοπαιδιῶν, εἰς τὸ τρακτῶ, ὃ κατὸν τ' σπινομεῖντῶ λευκόν. Glossæ MSS. habent post καλοπαιδιῶντῶ ἀρῶν, δὴ τ' τρακτῶ κατὸν. Orneosophium cap. 46. pag. 214. κατὸν τρακτῶ εἰς μάρμαρον καλοπαιδιῶντῶν, καὶ κοκκῶν, εἰς τὸ λευκόν τ' ὄψι μίχας καὶ κοκκῶντῶν εἰς τὸ καλοπαιδιῶντῶ, εἰς καλοπαιδιῶντῶ. Ubi Interpretes Gyllius Ceram albam vertit. Liber Jatricus MS. ex Cod. Reg. 1673. κατὸν τρακτῶ, ἑπίσιος τῆς καλοπαιδιῶντῶν, πρόπολις, &c. Sic apud Paulum Aeginetam lib.4. cap. 21. ubi Cornarius ita ceram albam appellari censet, quia tractu & tractionem eò devenit, ut alba evadat, quo modo fieri docet Dioscorid. lib.2. cap. 105. viderique vocem à Latinis sumptam esse, & à Græcis usurpatam: quæ est etiam sententia Ant. Saraceni ad eundem Dioscoridem. De Tracta veterum vide Hieron. Mercurialis lib.1. var. lect. cap.12.

Τρακταῖσιος, Emplastum quod ex cera alba, & aliis speciebus, confici solet. Liber Jatricus MS. ex Cod. Reg. 1673. τρακταῖσιος ὡς ἑπὶ πίνον. Occurrit apud Apfyrtum, & Demetrium Constantinopolit. in Hieracosophio pag.146. 147. & Medicos recentiores.

ΤΡΑΚΤΟΡΙΑ, τρακταῖσιος, Tractoria, de qua voce diximus in Gloss. med. Latin. Glossæ Basilic. τρακταῖσιος, ἀλῶντῶ ἑπάρχης, εἰς κοκκῶντῶ, ὅτι σαυῶντῶ ἀπὸ τ' δημοσίῳ ζῶντῶ. Eustathius Antecessor de Tempore. intervall. τρακταῖσιος ἑπὶ ἀρῶντῶ ἀπὸ ἀρῶντῶ τ' ἑπάρχων προφῶντῶ ζῶντῶ δημοσίῳ ζῶντῶν.

ΤΡΑΜΙΟΝ. Vide in Δράμα & in Καταλαύσιος.

in Theophilo pag. 456. ἐπὶ αὐτῷ ἔπεισι ἡ χρυσὴ τῆρα ἰσχυριῶν, ἢ λογομῶν λογισμῶν. Eadem habet Symeon Logotheta num. 25. apud quem expungendæ voces ἢ φασί. Joan. Tzerzes Chil. 8. cap. 184.

Τῆρα εἶπε κεφαλῆς ὑπὲρχει πῶς Πύρακ, Ὑσρον ἐν ἢ εἶακ ἢ ἡμῖν οἱ σιφφῆροι Σοῦς κεφαλαῖς ἐπιβίβω τῆρας, ἦτοι τῆρας, Οἶον ἰσιππῶ φορῶ ὁ ἀνδρίας ἐκῆντ Οἰσπιῖαιετῶ ἢ κῆντ ἰπῆαν.

Ubi videtur legendum τῆρας. Zonaras in Basilio Porphyrog. τῆρα περιεθεῖ ἰβρία, λέω τῆρας καλῶ ὁ θυμῶδες, ἢ παλὺς ἀνδρωτῶ, τῆρον εἶμαι ὀνομασμένω, ὡς τὸν φῶδαι ποιῶσαν τῆς ταύτης ἀναδῶμῆς. Nicetas in Man. lib. 3. num. 3. καὶ πάλιν ἔχον ἐπὶ κεφαλῆς καὶ τῆραν ἰπικλιῆ. Ubi Codex barbarogr. pro τῆραν, habet τῆσαν. Vide in Θεῖα, præterea Dissertat. 14. ad Joinvillam pag. 292. & Gloss. med. Lat. in *Tufa*.

Τυφίον, eadem notione. Leo in Tactis cap. 6. §. 2. & ex eo Constantinus in Tactic. pag. 13. ἰχίτωσαν ἢ καὶ κειδῆς σιδεράς σισαμμῆνας, λαμπρῆς πάντοτε, ἰχῆσας αὐα ὡς τὰς κορυφὰς τυφία μικρὰ, ἔχον λιβρία. Pag. 14. ἰχίτωσαν ἢ καὶ τὰς ἐπιθελῆνας πῆσαρα, ἢ ὡς τὸ κορυφαίον ἢ ἰππαρίῳ τυφίον, καὶ ὡς τὸ ὑποξῆσον ἔμολες. Adde pag. 18. & Leonem d. cap. 6. §. 10. Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 2. κασιδῆς ἰχῆσας ἀνάθιν τυφία μικρὰ. Lib. 12. cap. 4. κασιδῆς ἰχῆσας τυφία μικρὰ καὶ φλάμελα μῆκῃ ἢ μάλον. Nescio cur Pigafetta ad cap. 6. Leonis, §. 2. & 10. *Foramina* interpretetur, in casside scilicet, cui infigi possit *Plumatis*, seu quodvis aliud ornamentum, cum sit ipsum ornamentum. Vide in *Tυρόν*.

ΤΟΥΦΕΧΙ, τυφίον, *Sclopiu*, *Tormentum bellicum minus*, quod manu gestatur, Καλαπῆτικ διαπυρῶ, Portio, nostris, *Mousquet*. Historia Politica pag. 41. ἔχον γδ μομοπαρδάς ἢ τυφίον πολλὰ, καὶ βίβασῆς πῶτα, ἰχῆσῶ καπνῆς. Manuel Malaxus in Hist. Patr. Constantinopol. pag. 16. καὶ δὲ τῶ λυμπαρδάκ, καὶ δὲ τὰ τυφίον, ἢ δὲ τῶ κλιδῆς ἢ λαῦ, ἰσχυριῶσαν ὁ κῆσῶ. Infra: καὶ ἡμῶς ὡς τῆς Ῥωμαῖς πολλῶ κῆματι ἐκαίμαθῳ ὡς αὐτῶς μὲ ἢ λυμπαρδάκ, καὶ μὲ τὰ τυφίον. Anonymus de Vulpe & Lupo:

Λυμπαρδῆς γὰρ μὲρτζητῆς, τυφίον γυμνομῆμα.

Agapius in Geoponico cap. 173. καὶ τότε πῶ κῆμα κοματια, ἢ ῥῆε τα περιῶρε ἐκῆ ὅσῳ ἔσαι κρυμμένῳ μὲ τὸ τυφίον. Adde cap. 175. Georgius Contares in Hist. Athenar. lib. 5. pag. 126. ἔκῳ οἱ παλαῖς τυκῆια ποτῆ δῆε ἰπικηρίζον, &c. Theodosius Zygomalas apud Crusium pag. 101. ait vocem τυφίον formatam ex sono τυφ, ut Bombardæ ex sono βομ. Hinc apud Turcos mansit vox *Tor*, pro tormento bellico, & *Torfeh*, seu *Torgibassi*, Præfecto munitionum bellicarum: & *Torcapissi*, Portæ bombardicæ, Constantinopoli, de qua Leunclavius in Pand. Turc. num. 220.

Τομφάιον, eadem notione in Hist. MS. Belisarij:

Συῖν ἔ συμπαρδῆριδῆς, τομφάια, ευρυπῆνας.

Ντυφίον, crebro in Chron. MS. Manuelis Malaxi pag 866. &c.

ΤΟΧΑ, pro τάχα, *Fortè*. Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ ἀν ἰόχα ξυρίων, ἄτυχῶ ἢ ἠδῆλα σαφῆσαι, Τὸν κῆσῶν ἔλον ἀνίμελα, ἢ ἠδῆλα γυρίσι.

Vide Τάχα. ΤΟΧΜΕ ΚΑΡΠΟΥΖΑ, σπόρῶ πῆπονῶ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

Τόχμη κικριε, σπόρῶ ὑζῆμῶ, in cod. Lexico. Τόχμη καχῶ, σπόρῶ σπιδῆκῶ, in cod. Lexico.

Τόχμη κάβλατα, σπόρῶ σφῆσι, in eod. Lexico. Τόχμη σαζῆτ, σπόρῶ πηγάτῆ, in eod. Lexico. ΤΡΑΒΑ, *Trabs*, *Acies*; Ital. *Trava*. *Trabocci*, *Tellum*, *Contignatio*, *Δάσκευ*. *τραβῶν*, *Tegeret*, &c. ΤΡΑΒΑΖ ΛΡΕΙΝ, *In aliud vas refundere*, ex Ital. *Travasare*. Agapius in Geopon. cap. 48. σφῆσι καὶ μὲτῶ γίγῆς ἢ εἶνῶ, ἔχον γὰ τὸ τραβαζῆρε, γὰ μὲ χαλασῆ.

ΤΡΑΒΕΑ, *trabaia*, *Trabea*. Suidas: *τραβαῖα*, αἱ πολυθῆδες χλαμῆδες, ἔκῳ Ῥωμαῖοι. Similia habet Codinus in Orig. Constantinopol. num. 31. *τραβῆια* ἢ ἀλῶντῆ αἱ παλυθῆδες χλαμῆδες. Joannes Lydus lib. de Mensibus: *τραβῆια* ἢ ἀρῶντῆ ὡσῶς τῆραβῶτῆ ἐκ τῆρον γδ δῶστολῶν χλαμῆτων, πορφύρας, κίκεκ, καὶ ἢ λογομῆτες ἰσῆδῶ βῆλαις. Pzanius seu Capito Lycius in Metaphrasi Eutropii lib. 1. ἐπίδῳ τὸ σχῆμα, *τραβῆιον* τῶζον αὐτῶ ὀνομαζῶσιν, ἐκ ἢ ὀπλοῖοκ ἢ Ῥωμῶν μὲτῶ χῆδῶσῶ ὡς σφῆσι. Vide Gloss. med. Lat. in *Atrabatica*.

ΤΡΑΒΥΖΕΙΝ, *trabēn*, *Trabere*, *Atrabere*, ἰκον, εἶρεν. *Τραβῆισμα*, *atractio*, ἰκονκ. Damascenus Studita in Homil. 21. καὶ τραβῆιστικῆ τὰ μῆλια τῆς &c. Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 8.

Τῶσῳ τῆς ἰτραβῆιστικῆς τέλοζα ἔ τῆς δῆ.

Portius: *Meneris*, ἴνα καράβῆ μῆ ἴνα ἀνδρωτῆ, ἐπῶ τραβῆ τὸ κῆσι εἰ καθῆ πάγῶ. Manuel Malaxus in Chron. MS. in Theophilo Imp. pag. 652. καὶ ἰπικῆ τὸ σχῆσιε ἢ καμῶνας, ἢ τὸ ἰτραβῆ, καὶ ἔρεν ἢ καμῶνας. Rursum pag. 595. ἰτραβῆισον αὐτῶ σκῆλασῶ ὡς ἰσῆσι. Georgius Contares lib. 5. Hist. Athenar. pag. 120. ἢ τραβῆιστικῆ τῆ ὡς τῆς ἰσῆδῶμῆς ἢ σκαζῆ, ἰσῆσι. *Δικωτραβῆισον*, *dulciter atrabere*, apud Fr. Richardum in Scuto fidei part. 1. pag. 50. A voce Latina, *Trabere*, deducit Romanus Nicephorus in Grammat. MS.

ΤΡΑΓΑΝΟΣ, *Citius*, *velox*. Nicetas in Murtzuphlo num. 4. ἢ ἄσπορῶ γυῖμῶ, ἢ τὸρῶ καὶ τροχῆλῆ λαλιῶ, καὶ μόνον ἢ ἰπορχομῆν τῆς χαλῆσι. Ubi Codex Barbarogr. ἢ τῶρωμῆν ἢ τραγῶν στυτυχῆ, præfert. In Gloss. Gr. Lat. *τραγῶν*, *Callosum* exponitur. In Gloss. S. Bened. *Cartilago*.

ΤΡΑΓΟΔΙΝΟΣ. Vide in Ἄστρογῶν.

ΤΡΑΓΟΚΕΡΑΣ, *Cornulaca*, *tragon*, & τῆρῶ, apud Interpolat. Dioscor. cap. 632. Vide Ruellium lib. 3. cap. 99. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. τῆρῶ γῶμῆς, ἢ ἀλεῖ.

ΤΡΑΓΟΛΑΣ, *Stragula*. Suidas: *τραγῶλας*, ὄπλον ἢ χροῦμῆμῶ ὁ κῆσῆς ὅτω βλαπῶ ἰσῆσι πλεθῶν, ἔρε ἢ βλαθῆτῆ δῆ ἢ θῶρακῶ, καὶ ἔρε ἢ πλεθῶν διαπῆραι, καὶ τῆ γῆ σποσῶλῶσαι. Vide eundem in *Κῆσῆς*.

ΤΡΑΓΟΝΑΤΟΝ, *Lycnius silvestris*, apud Interpolat. Dioscor. c. 521.

ΤΡΑΓΟΥΔΕΪΝ, *Canere*, *cantum edere*, *modulari*, ἄδῶν, ἄδῶν, μῆλῶν, λογορίζῶν, ex τραγῶδῶν. Nicetas Barbarogr. MS. in Murtzuphlo num. 4. καθῆσῶσα σῶθροσῶ, ἰτραβῆιδῆ καὶ ὄρχῆτο. Ubi Cod. edit. κικλασῶμῆον ἀφῆσι μῆλῶ. Achmes Onirocrit. cap. 254. ἢ ἢ ἰτραγῆιδῆ ἢ μόνον αὐτῶς ἠδῶρῆτικῶ, &c. Historia Apollonij Tyrij:

Νὰ τραβῆιστῆ γῆνῶ ἀσῶτῶ τὰ πῶ ἰσῆσιεσῆσι.

Alibi:

Μόνον τὰ πῶν ἢ τῶρῆιας τῶρῆ καὶ τραβῆιδῆ.

Mox:

Καὶ τραγῶδῆ τῆ ἢ ἀτυχῶ μὲ τίλλῶν μῆλῶν.

Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 97. δῶτῶ μῆσῶ θυρίδῶ ἐκρυμῶσῶ ἴνα τῆρῆιδῆ, ἔχον γῶρῶμῶ, καὶ ἰτραγῶδῆ. καὶ ἢ ἰσῆκῆρῆδῶ τὸ ἰρῶνῆσῶ δῆ τῆ αἰτία πῶ ἡμῆρα ἠσῆχῆζῶ, πῶ ἢ σῆλῶ τραγῶδῆ.

Τραβῆιδῆ, *Coronilla*, ὡδῶ, in Corona pretiosa: Glossæ

Glossæ Græcobarb. τὰ τραγῳδία, ἐπὶ ὕμνοι, ἢ δεξολογήματα. Anonymus de Nuptiis Theſci :

Τότε μο λόγια δὲσιναί, καὶ μο γλυκία τραγῳδία,
κλόζω τ' φωνήτας τῆς, &c.

Et lib 6.

Ἦμο τραγῳδία καὶ χαρὰ, παρ' αἰδία τὰ συμπίπνυ.
Hermodorus Rhegius in Proverbiis MSS. ἐπὶ τὰ
δύττω τ' χαρῆ, πολλὰ τραγῳδία Ζηρα. Apud Panagio-
tam, pag. 248. τὰ ἀσέμια τραγῳδία.

Τραγῳδία, eadem notione. Luithprandus lib. 1.
cap. 11. post nonnulla iniuria τραγῳδηματά, id est
cantilenas, somno sese dedere.

Τραγυδακίαι, Cantiancula.

Τραγυδοτικός, δε τραγυδοτικός, Cantor, Cantator, ἀσι-
δέ. Scholiastes Theocriti Idyll. 7. συρίττω λήχ, ἢ
τ' κοινῶς τραγυδοτικός. Fabulæ Æſopi Græcobarb. pag.
103. δίκαια ἴσταν, ὅτι ἱστίως τὰ ἅμα μάχαρ, δὴ
ἴσταν τὰ ἴσταν τραγυδοτικός. Et pag. 105. τραγυδοτικός
κακίμων ἴσταν καὶ συχρὰ πρὸς ἴσα σπῆτι θελοσφίταστος.
Stephanus Sachleces in versibus Politicis :

Τραγυδοτικός πειρατῆν, παίτησιν κατάκρυσιν.

Chronicon MS. Manuelis Malaxi pag. 849. ἱμάτι ἃ
ἐπὶ οἱ Ρωμαῖοι γράφει πρὸς φωνῶν τ' φαστά, καὶ τ' τρα-
γυδοτικός, &c.

ΤΡΑΓΟΥΛΛΟΣ, *Caper, Hircus*, ἢ αἶζα, in
Glossis Græcobarb.

ΤΡΑΔΙΤΕΥΕΙΝ, *Tradere*, vox frequens
apud J. C. Græcos. Responsum de Nudis pactis, in
jure Græcorum. tom. 2. pag. 193. ἱμά γὰρ τις, φασί,
τραδιτικός ἀγρὸν ἀπὸ τ' τραδιτικῶν ὅτι τ' ἀγρὸν, &c. Uti-
tur præterea Scholiastes Basilic. lib. 2. pag. 99.

ΤΡΑΙΤΟΥΡΗΣ, *Proditor, Traditor*, προδο-
τικός. Τραιτέρια, *Infidia, Proditio*, ὀϊδίρα, προδοσία.
Τραιτέρωτον, *Prodere*. Historia MS. Belifarrii:

Ὀϊδῶν ἢ γὼ φασί ποτὶ δόλον δμνηγορία ;
Ἄν ἰτραιτέρωτικὰ τ' μῆγα Βασιλῆα.

ΤΡΑΚΑΔΑ, *Serues lignorum*, apud Crusium in
Turcogræcia pag. 255.

ΤΡΑΚΤΑΙΖΕΙΝ, *Tractare*. Glossæ MSS. τρακ-
ταίρια, σκοπιρία. Glossæ Basilic. τρακταίριον, φλα-
φασί. Τρακταίριον, ἀσκασίσι. Τρακταίριον, σκοπιρία, ἰζα-
τάσσι. Codex Canon. Eccl. Afric. καθὼς ἢ ὑμίριρα
ἀγρὸσιν πρὸς ἴσταν τρακταίριον. Et Can. 56. ἴσταν ἢ
πῶσα νομίζω τῷ τετρακταίριον, &c. Menander in
Legat. τὸ ὅτι τ' ἀρλίως κοινῶς ἰλάσσιν ἢ ἰτρακταίριον
πρὸς ἀρλίως πηλίως ἰσποσῶν. Chronicon Alexandr.
an. 5. Justiniani : ἢ λειπὸν τρακταίριον αἰ ἐπὶ πρὸ
λακτιρ ὄσιν, ἰλασιν πρὸς ὀϊδίως ἰσὼ βουδιν. Sic ibi
legendum. Photius in Bibl. Cod. 18. ἀσφῶσιν φρακ-
τικὰ τ' ἰ. σενίδις, ὅτι εἰς τὰ ἀσφῶσιν τρία κερῶσιν ἰτρακ-
ταίριον ὅτι εἰσφῶσιν. Nicetas Nicænus, ubi de Ca-
nonibus Synodi Trullanz : ἢ τινε δὴ φασί δεχ-
θῶσιν ὅτι Ρωμαῖων, ἢ τρακταίριον. Occurrit præ-
terea, in Basilicis lib. 8. tit. 1. cap. 17. 38. & alibi
non semel, in jure Græcorum. lib. 3. pag. 217. apud
Theophilum Antecess. lib. 2. tit. 22. Hattmenopolum
lib. 2. tit. 3. §. 9. &c. Vide Τράκτος.

Τρακταίριον, *Tractatus*. Græcus Interpres Conci-
lii Lateranensis an. 1215. cap. 12. τῶτο ἢ τὸ καπῶσιν
τισὶ πρὸς ἰμάρσιν σενῶσιν, καὶ τὸ ἰσθ τ' Κισίλσιν, ἰσπί-
λάσιν, ὅτι ἰσπίλσιν κρῶσιν τρακταίριον ὅτι ἀσφῶσιν-
σιν τ' τῶσιν ἢ φλασῶσιν κροσῶσιν.

Τρακταίριον, idem quod Τρακταίριον. Apophtheg-
mata Patrum in Nisteroo, num. 5. ἢ ἴσταν τρακταίριον
ἰσποσῶν πρὸς πῶσιν ζῶσιν. Theodorus Studita orat. in
S. Platonem num. 27. καὶ ἰσὴ τὸ ὄσιν καὶ μὴ τὸ ὀϊ-
δίρας ἰτίρσιν, ἢ ἢ χῆρ Ἀβισσαλῶσιν ἢ τῶτο τρακταίριον.
Mauricius lib. 2. Strateg. c. 7. ἢ γὼ δμνητικῶν ὅτι δειν-

τικε τρακταίριον τῶτα τῶσιν ἰσποσῶν ἐπὶ τῷ φασῶσιν
σενῶσιν κροσῶσιν καὶ τῶσιν. Constantinus de Adm.
Imp. cap. 53. καὶ δὴ κατελόσιν αὐτῶν ἀσφῶσιν ὅτι τῷ
πιδῶσιν φασῶσιν πρὸς μόνσιν, ἢ τρακταίριον ἰσποσῶν, &c.

Τρακταίριον, *Tractator*. Lexicon MS. Cyrilli : τῶν
τρακταίριον, τῶν τῶ τ' δμνητικῶν φασῶσιν δμνητικῶν. Τρακ-
ταίριον τ' ἑπάρχων, apud S. Basilium Epist. 420.

Τρακταίριον τ' δμνητικῶν φασῶσιν, in Nov. 28. Justinia-
ni cap. 84. Nov. 147. cap. 2. & in edicto 13. cap. 12.
Horum nomen ut odiosum abolevit idem Justinia-
nus Nov. 30. cap. 2. 3. Eustathius in Vita S. Euty-
chij Patr. Constantinopol. num. 68. σενῶσιν πῶσιν τῶν
πρὸς ἰσποσῶν τ' πῶσιν δμνητικῶν, τρακταίριον φασῶσιν ἢ ἀσφ-
σῶσιν τ' δμνητικῶν, ὅτι γὼ μῶσιν τῶ τ' Μοδραβῶσιν τῶσιν
ἰσποσῶσιν ὄσιν, ἰσποσῶσιν πῶσιν ὅτι τ' κρῶσιν σενῶσιν
πῶσιν, &c. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS.
S. Sabæ cap. 54. οἱ καὶ κρῶσιν Τρακταίριον, ἢ ἰσποσῶν τ'
καὶ Πάλασιν δμνητικῶν, ἰσποσῶν χρῶσιν λῆσιν ἰσποσῶν
φασῶσιν καὶ δμνητικῶν ἀσφῶσιν μὴ δμνητικῶν ὀϊ-
δίρας. ἰσποσῶν λῆσιν ἰσποσῶν ἰσποσῶν πρὸς τῶσιν ἀσφῶσιν
τῶν καὶ ἰσποσῶν σενῶσιν καὶ ἀσφῶσιν τ' ἰσποσῶν
δμνητικῶν. Et cap. 73. κρῶσιν τῶν τρακταίριον Πάλασιν
τῶν χρῶσιν ἰσποσῶν αἰ πρὸς οἰσποσῶν.

Τρακταίριον, quæ ab ejusmodi tractatoribus seu
exactoribus, præter consuetum tributum exigeban-
tur, in eadem Nov. 30. c. 3. Vide Ἀσφῶσιν, & Gloss.
med. Lat. in Tractatores.

Τρακταίριον, *Tractatum*. Glossæ Lat. Gr. Τρακταίριον,
(sic leg.) τῶν τρακταίριον, ἢ δμνητικῶν. Glossæ Ba-
silic. Τρακταίριον, Ἀνακασῶσιν, Σενῶσιν, ἑπάρχων. PSELLUS
in Gloss. MSS. eadem habet, nisi quod τρακταίριον præ-
fert. Codex Canonum Eccl. Afric. cap. 47. al. 51. ὅτι
τ' πῶσιν γὼ τ' ἐπὶ Νικαῖα τρακταίριον ἰσποσῶν. Ubi
Balsamon : ὅτι τῶ ὅτι τ' πῶσιν τρακταίριον, ὄσιν ἐπὶ τῷ
κακῶσιν τ' πῶσιν τρακταίριον γὰρ ὄσιν καὶ λαίριον ἢ
δμνητικῶν. Vide Gloss. med. Lat. in Tractatum.

ΤΡΑΚΤΕ κροσῶσιν, δμνητικῶν τ' φασῶσιν ἰσποσῶν.
Ita Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΡΑΚΤΟΝ, *Cera alba*. Glossæ Jatricæ MSS. ex
Cod. Reg. 190. κρῶσιν τρακτῶν, ὁ λακτιρ. Neophytus in
Glossis Jatricæ MSS. κρῶσιν τῶσιν, τὸ τρακτῶν. Αυστος
Etymologici, & ex eo Phavorinus : τρακτῶν, τὸ
λακτιρ, καὶ κρῶσιν ἰσποσῶν, ἢ τὸ τρακτῶν, ὁ κρῶσιν ὁ
πῶσιν ὄσιν λακτιρ. Glossæ MSS. habent post κροσῶσιν
ἀσῶσιν, δμνητικῶν τ' κρῶσιν Orneosophium cap. 46. pag.
214. κρῶσιν τρακτῶν ἢ κρῶσιν κροσῶσιν κροσῶσιν, καὶ
κροσῶσιν, ἢ τὸ λακτιρ τ' ὄσιν μῆσιν καὶ κροσῶσιν αἰ
τὸ κρῶσιν ἰσποσῶν, ἢ ἰσποσῶν. Ubi Interpres Gyllius *Ce-
ram albam* vertit. Liber Jatricus MS. ex Cod. Reg.
1673. κρῶσιν τρακτῶν, ἰσποσῶν τῶσιν κροσῶσιν, κροσῶσιν, &c.
Sic apud Paulum Aeginetam lib. 4. cap. 21. ubi Cor-
natus ita ceram albam appellari censet, quia tractu
& tractionem eò devenit, ut alba evadat, quo mo-
do fieri docet Dioscorid. lib. 2. cap. 105. viderique
vocem à Latinis sumptam esse, & à Græcis usurpa-
tam : quæ est etiam sententia Ant. Saraceni ad eun-
dem Dioscoridem. De Tracta veterum vide Hieron.
Mercurial. lib. 1. var. lect. cap. 12.

Τρακταίριον, *Emplastrum quod ex cera alba*, & aliis
speciebus, confici solet. Liber Jatricus MS. ex Cod.
Reg. 1673. τρακταίριον αἰ ἰσποσῶν πόνων. Occurrit apud
Apsyrtum, & Demetrium Constantinopolit. in Hie-
racosophio pag. 146. 147. & Medicos recentiores.

ΤΡΑΚΤΟΡΙΑ, *Tractoria*, de qua
voce diximus in Gloss. med. Latin. Glossæ Basilic.
τρακτορία, κρῶσιν ἑπάρχων, ἢ κροσῶσιν, ὅτι σενῶσιν ὅτι
τ' δμνητικῶν ζῶσιν. Eustathius Antecessor de Tempor.
intervall. τρακτορία ἰσποσῶν αἰ κρῶσιν αἰ ὄσιν τ'
ἑπάρχων πρῶσιν ζῶσιν δμνητικῶν ἰσποσῶν.

ΤΡΑΜΙΟΝ. Vide in Δράμα & in Φασῶσιν.

ΤΡΑΜΠΟΥΚΑ, *Trabuca*, Machinæ bellicæ species, de qua pluribus egimus in Gloss. med. Lat. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.1.

Καὶ παραβίς γδ δεῖσι ζυλόκασρα τὰ ποῖον,
Καὶ μαγανίλακ φοβεραὶ, καὶ πύργος, καὶ τραμπύκα.

ΤΡΑΝΑ, *Trana*, Matris ἐποχῆ, in quibus piscatoria fiunt, de quibus egimus in Gloss. med. Lat. Michaël Attaliates in Synopsi tit.95. καὶ ἐτυπώθη τὸ ἐν μίση διάστημα ἀπὸ τρανάς ἵως τρανάς ὀρχυῶν τῆς.

ΤΡΑΝΣΑΛΤΕΥΕΙΝ, *Transferte*. Glossæ Basilic. *τρασελάδουδρον, μεταδιδύμρον*. Vide Gloss. med. Lat. in *Translatate*.

ΤΡΑΝΤΑ, *Trantata*. Vide in *Τρίατα*.

ΤΡΑΠΑ. Sguroculus in Hist. Concilij Florentini sect.4. cap. 22. de Patriarcha: ἐκαστὸν ἃ διαπορίσθαι αὐτῷ, αἰσθηθῆναι μὲν αὐτῷ, καὶ διὰ τὸν τὸν ἐν τῷ ἀσπύτῃ πύλῃ ὑπερήτας τῷ Πάπα τὰς τὰς ἀρχιεραίας τραπας κατήχουρας ὑπὲρ αὐτοῦ ὄντας, πάλαιθεν ἕως τῶν τριώνων. Idem sect.16. c. 15. ἀπογράψατο ἃ αὐτῷ (τῷ Πάπα) σαυρὸς, καὶ κανονοὶ, καὶ οἱ Πρωτοεπίσκοποι, καὶ οἱ τὰς ἀρχιεραίας τραπας κατήχουρας, &c. Hos *servientes armorum cum argenteis baculis* vocat ceremoniale Romanum pag. mihi 120.

ΤΡΑΠΕΖΑ ἱερὰ, *Altare, Mensa sacra que in Bematate consistit, in qua sacrificium conficitur.* ἢ θεία, καὶ ἱερὰ, καὶ λατρυῶσα τραπέζα, apud Basilium Seleucensem lib.1. de Vita S.Theclæ pag.122. τραπέζα τῷ ἀγαμμάτων Θεοῦ, apud Theophanem an. 12. Heraclij. Vide eundem an.32. Justiniani: πασαρχὸς καὶ θυρωρὸς τραπέζα, apud Nicetam in Isaacio lib. 3. num.1. extr. Verfus Politici MSS. de sacra Liturgia:

Ἡ δ' ἀγία τραπέζα πῶς φάτιλον ἀπομεινῶν,
Ἐν ἣ κλειστὸς κατήχουρος ἡμῶν ἐκ παρθενα.

Vide in hanc sententiam S.Maximum & Germanum Patr. Constantinopol. in Mystagog. Palladius in Vita S. Chrysofolomi pag.51. δίδωσι χιλίους χρυσίους, ὀρκώσαντα αὐτὸν τῷ τῷ αὐτῷ τραπέζης, &c. Idem Theophanes an.3. Leontij: προδοσία γίγνοι ἃ τῷ μοναστῆρος ἐπὶ ἐξωτικῶν ἀρχόντων ἢ τὰς κλῆς τῷ χριστιανῶν τῶν μὲν ὄρκου φρικτῶν ἐκ τῷ ἀγίας τραπέζης ἱμπιδουτίων. Theophanes Cerameus Homil. 55. ἢ ἃ θεία τραπέζα τῷ ἐξ ἀρχῆς καὶ χριστῷ μαρμαρυγαῖς ἀπαεραπύσσα κατὰ πλείστα τῷ διαπῶ. Constantinus Manasses:

Καὶ τραπέζαν πῶς μυστικῶς καθαρῶς ποιῶν.

Pachymeres lib.7. cap.17. ἀπὸ τῆς τῷ αὐτῷ τῷ καὶ, καὶ ὡς ἱερὰ ἀσουλῆ τῷ μυστικῷ τραπέζῃ χρυσοῦ, ἐκαστὸν ἀντιτίμωσαν τὸς ἀπὸ τῶν μὲν ἐξελθῶν, μῆτι μὲν ἀρμῶν, καὶ ὅτι ἐκ παρθενα. Vide nostram Constantinopolim Christianam lib.3.num.53,54,55. & Gloss. med.Lat. in *Mensa*. præterea Symeonem Logothetam in Basilio num. 9. Tabellam I. ex his quæ initio hujusce operis delineantur.

Nec Bematis τραπέζα duntaxat ἱερὰ appellata, sed & illa quæ in Diaconico stabat. Euchologium Goati pag.245. τῷ ἀρχιεραῖς ἱεραρχῶν πρὸ τῷ ἀγίας τραπέζης τῷ ἐν τῷ διακονικῷ, &c. nimirum priusquam μὲν ἃ ἃ factæ Liturgiæ fiat, in ea disponuntur panis & vinum ad sacrificium, quæ quidem τῶν ἀγίων nomine donant, licet nondum consecrata, ut ex Liturgiis passim docemur.

Τραπέζα, *sacra Eucharistica participatio*. Synesius Epist. 66. ἐκκλησία μὲν ἐν ἰδιόκλειον αὐτῷ, ἃ δὲ τραπέζης ἱερῆς ἐκονοῦσα. Synodicon adversus Trapeziam Irenæi cap.3. *Sermo Nestorii Constantinopolitani Episcopi, quem dixit dum tardius intrasset ad mensas, eo quod necessitates poposcissent in secre-*

tario. Id est ad celebrandam sacram Liturgiæ, & cap.133. *nec patrii senectam miseratum, nec communionem mensa formidans, nec naturam reveritum, &c.* Vide Παρατραπέζιον.

Τραπέζα, *Mensa*: dicitur interdum quidquid ad mensam, seu ad victum, infertur à collatoribus, vel in specie, vel in adæratione, (ἰεραρχικῶν) Præsidibus, iudicibus, atque adeo militibus. Illa autem erat duplex, altera δημοσία, altera ἰδιώκ. Utriusque meminit Edictum 13. Justiniani cap. 6. 21. ubi dicuntur inferri ἃς ἀποτροπῶν τῷ ἀρχόντων, ἢ τῷ ταξίω, τὰς τῷ ἐρασιμαῖς, τὰς τῷ ἑθελωτίων. Unde colligere licet ἰδιώκ τραπέζαν videri appellari, quæ Præfides spectabat: δημοσίαν verò, quæ milites vel donativa. Adde cap.23. §.2. & lib. 56. Basilic. tit. 17. §.19. & Gloss. med. Lat. in *Mensa*. Atque ita intelligendus Synesius Epist. 127. ubi de Rufino Præfecto Prætorio: τὰς τῷ ἐρασιμαῖς ἐκ τῷ ὑπερητῶν, ὡς φῆς, τῷ ἀνδραγαθῶν, καὶ ἰουστῶν, ἢ ἢ οὐδὲν βία πρῆξασας τὸ χρυσίον ἀνακομίσει πῆξας, ὡς πῶ τραπέζαν πῶ αὐτῷ.

Apud Codinum, caput 7. inscribitur τῷ τῷ Βασιλικῶν τραπέζης. Et cap. 14. num.24. γίνεσθαι τραπέζαν dicitur, cum Imperator in Festis solemnioribus publicè convivabatur cum Procetibus. Vide Gloss. med. Lat. in *Mensa*.

Ὁ ἐπὶ τῷ τραπέζης, *Præfectus mensa Imperatoris*. Acta S. Maximi Conf. num.6. pag. 36. καὶ Σίργιος ὁ Εὐκρατῆς ὁ ἐπὶ τῷ τραπέζης βασιλικῶν. Leo Grammaticus in Basilio pag.472. Νικητῆς ὁ ἐπὶ τῷ τραπέζης τῷ Συλλογῆς καθηγορητῶν, &c. pag.476. ἀπίστατος Κωνσταντῖνον τῷ τῷ τραπέζης, &c. pag. 5. Κωνσταντῖνον ὁ τῷ Βονῆα ὁ τραπέζης. Ita de eodem Constantino Anonymus in Leone Philosopho num.2. & Symeon Logotheta num.6. Apud Annam Comnenam lib.13. Alexiad. pag. 377. occurrit alter Constantinus ἐρασιμαῖς ἐπὶ τραπέζης, qui pag. seq. dicitur ὁ ἐπὶ τῷ τραπέζης. Georgius Acropolita in Chron. cap.56. Ταρσανώτης Νικηφόρος, ὁ ἐπὶ τῷ τραπέζης τῷ βασιλικῶν ὑπερητῶν ἡγετῆς, μέγας δομιστικῶν τιτίμη τῷ ἰσραῖ. Adde cap. 40. 68. Joannes Cantacuzenus lib.1. cap.41. δεικνύσθαι τῷ αὐτῶν ὁ ἐπὶ τῷ βασιλικῶν τιταμῶν τραπέζης. Pachymeres lib.4. cap.29. τῷ μὲν λιβαδάων Πισίφωλον ἀποκαθίσκει, τῷ ἢ ἑρμῶν ἐπὶ τῷ τραπέζης τιμῶ. Ita lib.11. cap. 15. huic præterea primitus incumbere cura agrariorum vel Dromonum Imperatoris, ut τῷ ἐπὶ τραπέζης Augustæ cura τῷ ἀρχιεραῖον vel δημοσίων ἀρχιεραῖων, ut scribit Porphyrogenitus lib de Administ. Imp. cap.51. sed hæc postea translata ad Præfectum Phialæ, τῷ τῷ θιάκ. Scribit seu potius fingit, Gregoras lib.7. jam inde à Constantini M. temporibus Russiæ Principem habuisse τῷ ἐπὶ τραπέζης dignitatem.

ΤΡΑΠΕΖΑΡΗΣ, exponitur à Goato ad Euchologium pag.867. *Refectorarius*, cui, uti scribit, in Monasteriis Refectorii & mensæ sternendæ cura incumbit.

Τραπεζαρία, idem munus & officium in monasteriis Puellarum. Typicum MS. Monasterij Deiparæ τῷ Κεχαρισμῶν cap.25. προχωρηθῶν ἢ ἡμερῶν καὶ Τραπεζαρίαν, διακονῶσαν μὲν καὶ τὰλλα ὡσαυτὸν ἢ Κιθαρία αὐτῇ ἰπιτρέψαν, καὶ ἐν αὐτῇ ἢ ἰσῶσι περιέρχουσαι πῶ τραπέζαν ἰουχῆ καὶ ἰεραρχικῶν ὀραλῶν, καὶ ἢ τῶν αὐτῶν τῷ ἀδελφῶν διοχλῶν καὶ παραπομπῶν ἢ ἰδιουχῶν. ἢ ἢ ταῦτα ἰουχῆς ἰσομμῶν, καὶ συμβουλίαν αὐτῷ φάλλον καὶ ἢ ἢ, καὶ ὀμιλίαν ἀπὸ τῶν καὶ προστί μολῶν ταῦτα καὶ ἢ ἀδελφῶν ἀκριβολογῶν, καὶ τὸ μὲν ἀγοῦσαι τῷ μὲν αὐτῷ ἢ παρῶ ἐν τῷ ἀρχιεραῖα, τῷ ἢ ἀπελάθῃ ὡς πῶ ἰσῶσι, καὶ ἢ ἢ ἀνάγκῃ ἀναγίλλαν τῷ προΐσταν. Adde c.47. Eujusmodi portio Refectoriariorum munus

Τραπεζαρίων

Τραπεζαρίον videtur appellari à Paulo Monacho lib. 1. Collectan. μὲν γὰρ τὸ παραλίθιν ἢ χαρὸν ἢ τρυγῆ, παραδίδοι δαλιύειν εἰς τὸ τραπεζαρίον.

ΤΡΑΠΕΖΙΑΤΙΚΟΝ, *Sumptus pro mensa*, seu pro quotidiano victu. Typicum MS. Monasterii Deiparacæ ἢ Κεχαλειωμένης cap.7. Δουριανὴ ἢ προσλαμβάνουσα καὶ ἀποκρίνουσα, τὰς προσύτας βολόμεθα, ἐν τῇ βίβλῳ τῶν ἀδελφῶν κατὰ ἐκδομὰς ποσότητι δέστυς ἀνδρῶν τινῶν· ἔτι γὰρ ἀποκρίνω περιζῆτις, ἢ τι συμπόσιον, ἢ τι προσυτίθειν ἐπιζήσιον, ἢ τι τὸ λογόμενον τραπεζιακόν, ἢ ἄλλο τι ὅπου δῆλοσι ὀνομασι κατονομαζόμενον. Vide Gloss. med. Lat. in *Cœnaticum*.

ΤΡΑΠΕΖΙΤΑΙ. Vide supra in Τραπεζαρία.

ΤΡΑΠΕΖΟΓΙΓΑΝΤΕΣ, *Summi belluones*, in invectiva in Constantem ac Maximi judices.

ΤΡΑΠΕΖΟΚΡΑΒΒΑΤΟΝ. Vide in Κράββατον.

ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΔΗΛΟΝ. Vide in Μανδύας.

ΤΡΑΠΕΖΟΠΟΙΟΣ, *Structor, Inferior*. Hesychio, ὁ τὸ πάσης ἀεὶ τὰ συμπόσια παρασκεύησιν ἐπιμελούμενος. Similia habet Auctor Etymologici. Synesius de Regno pag. 15. Σευδικὸν ἔχει τὸ δῶλον, καὶ ὁ τραπεζοποιός, καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων, ἐν ὁ ἀμφικαπέρος.

ΤΡΑΠΕΖΟΦΟΡΟΣ, *Trapezophorus*, apud Paulum J.C. in l.3. D. de supellectile leg. quam vocem variè interpretes vertunt. Quibusdam enim dicitur mensa, in qua vasa potoria reponuntur, quam ita recepti significatione appellatam sua ætate scribit Julius Pollux. Glossæ Gr. Lat. Τραπεζόφορος, *Caliclaris*. Hac etiam voce utitur Artemidorus lib. 1. Onirocrit. cap.76. Alij Τραπεζόφορα columellas esse volunt, quibus mensa ipsa sustentatur. Vide Auctorem Etymologici. At si recentior spectetur ætas,

Τραπεζόφορος, erit Mappa quæ mensæ sacræ insternitur: nam ita *Pallam altaris*, quæ alteri, quam *Κατασάρκα* vocant, insterni solet, & quæ interdum ἀπλωμα dicitur, uti in hac voce docemus, appellant. Symeon Thessalonic. lib. de Templo pag. 216. κατὰσάρκα ἢ τὸ λογόμενον εὐδὺς καὶ μετ' αὐτὸ, Τραπεζόφορον κέλεται, ὅτι τὰς εὐδὺς καὶ φρούς τῆς ἑσπέρης ἐν τῷ μὲν ἔστιν ὡς εὐδὺς ἢ περιελεῖται νεαρὸς τὸ ἢ ὡς δόξαι περιβολία. Et lib. de Sacrament. Κατὰσάρκα τιθεῖται, ὁ δὲ δαλὸς πλὴν σινδύων ἐπὶ τῇ νεκρωθῆναι δι' ἡμᾶς θάψαι σωματι. ἅτα τὸ Τραπεζόφορον, ὅπερ λαμπρότερον, ὁ δὲ τύπον τῆς δόξης τῆς Θεῆς ἔστιν, ὅτι καθίδηται Θεῷ τὸ θυσιαστήριον. Græcus Interpretes Concilij Lateranensis an. 1215. cap.9. καὶ τὰ σκεῦη τῆς διακονίας, καὶ τὰ ἐσθύματα τῆς διακόνων, καὶ τὰ Τραπεζόφορα. &c. Ubi Lat. *Vasa ministerij & vestimenta ministrorum, ac pallis altaris*, &c. Sguropus in Hist. Concilij Florent. scilicet. 3. cap.17. τὴν ἢ χροῖαν τῆς ποσότητος ἱερῶν ἐκδύων ἢ ἐν ποίαις Τραπεζῆς μεγάλης ἀπλωθῆναι τὰ τοιαῦτα ἱερά Τραπεζόφορα.

ΤΡΑΠΕΛΛΑ. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ τὸ πατάδιον ὀνομαζόμενον καὶ κάρυσι Τραπεζέλα.

ΤΡΑΠΗΔΑΝ, *Τραπεζίδαν, Tripedans*, τριποδίον, ut est in Glossis Græcolat. Glossæ Græcobarb. ἀλωμαλίσις, ἀλλομενὸν τῆς ἰσχυρῆς ποδῆς. Τραπεζίδαν μὲν τὸ ἴσχυρον ποδῆς. Alibi: ἀδρυμύδις, παίζων, σκιρίδιον. καὶ παίζων, καὶ σμύδιον, καὶ Τραπεζίδα. Vide Salmasium ad Hist. aug. pag. 244.

ΤΡΑΠΠΑΓΑ, Navigij barbarici species. Ariannus in Periplo Maris Erythræi: τὴν τὴν χροῖαν ἀεὶ αὐτῆς ἢ ἄσπλον βασιλικὸν ἀλῆς ἐδύτοις πληρώμασι μακρῶν πλείων, ἢ ἀλγῆ Τραππαγα ἐν Κότυμβα, πρὸς ἀπείρητον ἰζήρῳ.

ΤΡΑΤΕΡΕΙΝ, *Trattare*, ex Ital. *Trattare*, agere. Theodosius Zygomalas Epist. 6. apud Cru-

sium in Turcogr. ἰχθὺς τὸ ταχὺ ἄχα ἵστυας μεγάλης ἔχει λόγῳ σου, πῶς καὶ μὴ Τραπεζαρίκ. Et Epist. 36. εὐὶ δὲν ἕξῳ πῶς μὴ Τραπεζαρίκ, ὅτι εὐὶ καμίας Τραπεζῶν σε ἱλασθαι.

ΤΡΑΦΟΣ, *Fossa, Vallum*, τάφρος. Corona pretiosa: Τράφρος, *Fouera*, βίβλος. Herodiani Epimerismi MSS. Σάραξ, ὁ Τράφρος. Glossæ Basilic. μὲν τὸ Τραπεζίδαν ἢ τὸ περὶ μίαν γλῶσσαν ἀρῆσιν ποσῶν Τράφροι, ἢ τοὶ παρεμβολῶν, &c. Scholiastes Hermogenis: ταῦτά ἐστι καὶ τὸ, ἴσχυρον πλὴν τὰ Τράφρον ἀσπρῶν, ἢ τὸ καχευδίας, ἄσπρον καχευδίας. Adde Eustathium ll. 2. pag. 582. & ll. 9. pag. 706. Leo in Tacticis cap. 11. n. 8. ἀσφαλίσεισθε ἢ ὀρύγμασιν, ἢ πάλαι, (al. πάλιν sed leg. πάλαι) ἢ ὀλοκαλίφω Τράφρον, ὁ λήγῃσι φέουσα. Et cap. 20. §. 2. ἔστι Τράφρος ὀρύγμασιν, ἢ τὸ Τράφρος ἀσπρῶν ποσῶν. Julius Africanus MS. de Apparatu Bell. cap. 69. ἔσθῃν ἢ τὸ Τράφρον, μὲν ἴσχυρον ἀμαξῶν, ἢ ἴσχυρον οἰκοδόμημα ἐπισκευάζουσα. Cyrillus nuperus Patr. Constantinopol. in Homil. de Publicano: καὶ ἐν ἰσχυρῶν κλίμακας, ἢ κλίμακας ὀκτώων, καὶ δὲ τὸ Τράφρον τὸ διωχνοῦσα. Ubi, ut & infra, sumitur pro septo seu vallo quo muniuntur oves à lupis. Damascenus Studita Homil. 18. καὶ ἱσχυρῶν χροῖαν μεγάλα, καὶ Τράφρος, &c. Vide Theophylact. Hierodiac. in Homil. p. 6.

ΤΡΑΧΑΪΑ, *Bellaria*, *Gallis Dragæes*, δραχμήματα. Vide Salmasium ad Solinum pag. 1323.

ΤΡΑΧΑΛΟΣ, pro Τράχην, *Torques*; seu *collum indusii*, apud Crusium in Turcogr. pag. 158. est etiam idem quod Τράχην, *Collum*. Eustathius: τὸ δὲ Τραχάλου μέγιστον αἰδέσιον ἐστὶ τὸ σῶμα τῆς δραχμῆς, ἐν ὁ δὲ τινος καλύειν.

Τραχάλας, qui est crasso collo. Symeon Logotheta in Chronico MS. & ex eo Cedrenus de Constantino M. pag. 269. ἰσχυρῶν τὴν ἀμυγ, καὶ παχὺς τὸ αὐχίον, ὅτι καὶ Τραχάλας αὐτῆς ἰσχυρῶν. Aurelius Victor in Epitome, ubi de eodem Augusto: *Irrisfortius quam blandus; unde proverbio vulgari, Trachala, decem annis Præstantissimus, duodecim sequentibus latro, decem novissimis pupillus, ob profusiones immodicas nominatus*. Solent potè Græci scurrilia ista vocabula fere per æ semper efferre, ut φαγῆς apud Procopium, ἀκαρῆς, apud Agathiam, φακῆς, apud Eudociam & Suidam in Dioscoride, κεφαλαῖς, apud Symeonem Logothetam & Joëlem in Michaeli Theophili F. num. 11. Τόξαρος, num. 41. Βεκαφαλαῖς, apud Zonaram MS. & Manassem pag. 170. qui aliis *Bucephalus* dicitur, &c. Apud Polemonem in Physiognomon. Τράχην, παχὺς ἀμυγ καὶ εὐμύκας θυμακὸν αὐδῶν ἐν μισθῶν καὶ αἰδέσιον σημαίνει. Ita etiam apud Adamantium lib. 2. Physiogn.

ΤΡΑΧΑΝΑ, condimenti species. Vide Petr. Bellon. lib. 1. observ. cap. 59. lib. 2. cap. 7.

ΤΡΑΧΗΛΙΓΧΗ, *Funis collo inflexus* quo quis strangulatur, apud Eunapium in Maximo pag. 113.

ΤΡΑΧΗΛΕΟΝ, apud Nicetam Græcobar. in Isaacio lib. 3. n. 7. imit. ubi editus habet περιδέρησαν *Monilia, torques*.

ΤΡΑΧΥΣ, *Asper*: vox Monestatorum. Rationale peræquatorum Alexii Comneni Imp. ex Cod. Reg. MS. ἐπὶ ἢ ἀπαρῆσιν τῶν τομιαμάτων τὸ Τραχὺ πάλαι ἐν ἀπείρητον βαρῆσαν ἰσοζύσιον πλὴν ἀπείρητον. Rufinum: καὶ ἔχει σπῆσαι ποσῶν τῶν μὲν χαρῶν καὶ τῶν Τραχῶν ἀσπρῶν τομιαμάτων ἀπαρῆσιν, τὰ ἢ ἀπείρητον τῶν Τραχῶν χαρῶν, &c. Typicum MS. Monasterij τῆς Κεχαλειωμένης cap. 59. τῶν μὲν μὲν μεθ' ἡμῶν τριῶν, τομιαμάτων Τραχῶν ἔχει ἀπείρητον. Occurrit ibi pluries. Vide Gloss. med. Lat. in *Asperi*.

ΤΡΑΧΩΝ, Herba ignota Dioscoridi, & aliis, nuperque inventa, de qua vide Geoponicum Agapij cap. 96.

ΤΡΕΒΑ, Τρέβα, *Inducia*, Gall. *Trene*. Anonymus MS. de Bellis Francorum Peloponnesiacis:

Στὸ κάστρον ἰπλοκίανον, καὶ τρέβαν ἰζήτησαν.

Alibi:

Τραίβαν ἰπικίον με ταυτ', ἀγάπλω χρίον ἴα.

Codinus de Offic. aulae Constantinopol. cap. 14. n. 12. ἴα ἰπικίον ἐξ τῆτο ἀγάπλω τιλάνον, ἀλλὰ τριών μίξιν τινὸς ἐλίγν χαρῶ. Ubi Cod. Reg. τρέβαν praefert.

Τρέβ. Pachymeres lib. 13. cap. 34. ἴδιν καὶ τὰ κατ' ἀνάστωλιν, ὅς τις τριβάσι τιθεῖ, ὡς αὐτίκα ἐπιξέμεθ' ἰδίαν, ἴω γι ἰπικίως ἰρμίστην. Vide Gloss. med. Latin. in *Trene*.

ΤΡΕΖΑΖΕΙΝ. Fr. Richardus in Scuto fidei part. 2. pag. 167. πῶς ἰμριζάζηκε καὶ ἴγρα-φε μίση αὶς τὸ αὐτὸ συνάζηκε.

ΤΡΕΖΟΥΡΙΕΡΗΣ, *Thesaurarius*, ex Ital. *Tresoriere*. Anonymus MS. de Bellis Francorum Peloponnesiacis:

Πρωτοβισιάρην ἴβαλον, ἴμοικ, ἐξ τριζυρίων. Suprà:

Πρωτοβισιάρην ἀλαξην, ἴμιθ τριζυρίων, Τὺς προβιδύρες τ' κισρῶν, τὺς κασιλάνους ἴλους.

Ubi leg. Τριζυρίων.

ΤΡΕΚΛΟΣ, *Mutilus*, mancus.

ΤΡΕΛΟΣ, Τριλός, προ σφιδλός, *Vesanius*, *Stolidus*, ἄνοηθ, ἰλῶθ. Τριλότης, *Delirium*, Παράληρησι. Fabulae Aesopi Graecobarb. pag. 141. καὶ πολλὰ μὴ φαίνῃ τὰ ἴσαι τριλὸς ἐξ ἀνωσθ. Ubi Gr. Cod. σφιδλός ἰπαρχος, ὡς γο σίμαι, ἐξ ἀνωμῶν. Portius: *Contremisico*, τριών, εἶμαι τριλός.

Τριλός. Manuel Malaxus in Chron. MS. in Andronico tyranno, pag. 705. ἐξ ὁ βασιλεὺς ἀπάκασην τριλός, ὅτι γυρίων καλοζορμαῖς, ἐξ τὺς ἴπιν, &c.

Τριλάδα, *Vesania*, *Vacordia*, *Stupor*, ἀφροσύνη, ἀνοησία, &c. Fabulae Aesopi Graecobarb. pag. 33. ὁ κύρα μαίμῳ, τίτοιαν τριλάδα ἴχει, ἐξ θίλει τὰ γῆρας βασιλεὺς τ' ζῶν. Ubi Gr. Cod. τοσαύτην εὐ μωρίαν ἴχων. Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 401. ἐξ αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἰγρήθω παρέρην, ἐξ δὲ τὸ πλὴν τριλάδα ὑπὸ τῷ αὶς τὸ χάλκιον τ' λυτῶ, ὅπῃ ἴβραζε.

ΤΡΕΜΑΝΤΙΝΗ, *Terebinthus*, apud Myrseum sect. 3. cap. 15. &c alibi passim, προ Τερεβινθίν.

ΤΡΕΜΟΥΤΑΙΡΗΣ, *Humerus & capite subsiliens*, *Tremulus*. Ita Goarus ad Cedrenum p. 46. Vide *Tremυχιάζον*.

ΤΡΕΜΟΜΥΤΑΝΑ, *Boveas*, *Aquila*, *Serpentis*, ex Ital. *Tramontana*. Portolanus MS. ἢ Σαπιδί-ζα ἴπιν τῷ ἐξ σὺ μωρίαν τ' τριμυτιάνας. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 2.

Καὶ κᾶθιν μὲ τὸ βόρειον, ἐξ μὲ πλὴν τριμυτιάνας, Ἀπὸ τ' τόπον μόνισαν ὀλόχαροι τὺς ἴλοι.

Alius de Vulpe & Lupo:

— Τὰ πᾶ μὲ αὶς πλὴν τᾶνα

Καὶ θίλη ναν ἢ πλόει, μᾶς μίση πλὴν τριμυτιάνας.

ΤΡΕΜΟΥΧΙΑΖΕΙΝ, *Tremere*. Glossae Graecobarb. καὶ τρέμα, καὶ τριμυχιάζειν. Alio loco: *πιορμασιν*. Nostri *Tremouffer* dicunt. *Τριμυχίασμα*, *Tremor*. Eadem Glossae: ἀτρίμας, ἴρμα, ἴσυχως, χαρῆς τριμυχίασμα.

ΤΡΕΝΑΝΤΙΟΝ. Vide in *Τινάσιον*.

ΤΡΕΝΣΙΕΡΑ, *Vallum*, ex Ital. *Trinciera*. Phortius ἐξ στρατ. στραγμ. lib. 1.

Τὸ τᾶχος τὰ σημάσις,

Τριτσίρας τὰ ἰτωμῶσις.

Rursum:

Ποῖση καὶ τριτσίρας,

Μίση τας λυμβαρδίρας.

ΤΡΕΣΗΜΑ, Τρέξιμον, *Cursus*, Δρίμθ. Glossae

Graecobarb. ἀγάριον, ἀγαν φούδῳ, ὅπῃ ἴχθ' δεικνὸν ρόμα, ἢ τρέξιμον. Rursum: τὰς χαρᾶς τ' τρέξιον, ἐξ ὁμορρομίας τὰ συμπυμάλα τ' τρέξιματων τὰ τρέξιμαλα ὅπῃ ἴτριξαν αἰλίμα.

ΤΡΕΣΠΙ, *Tripes*, τριπύς, τριπυλός. Gallis, *Trespis*.

ΤΡΕΥΑ. Vide in *Τρέβα*.

ΤΡΕΧΑΤΑ, *Cursus*, *Curticulo*, *δρομαίως*, *δρομάδων*.

ΤΡΕΧΩΝ, *Argentum vivum*, sic dictum quod hinc inde currat & moveatur, nec stabile maneat. Nicolaus Myrepsus MS. sect. 3. cap. 97. τρέχων, ὅπῃ ἀρτζίνω ρίβω ἴκαγ. β. Ita alibi non semel.

ΤΡΗΓΥΡΕΪΝ. Vide in *Τυρίων*.

ΤΡΙΑΔΙΚΑ, *τροπάεα*, vel *σιχηρά*, in honorem S. Trinitatis in sacris Liturgiis decantari solita, maxime in *μειθυσίῳ*, seu *μειθυσίῳ*, medietate scilicet noctis, officio, ut ait Allatius. Hinc in Octoecho: τῇ κυριακῇ, αὶς τὸ μείθυσίον, καὶ τὸν τριαδικόν. Triodiam: ἐξ ψάλλομεν τὰ τριαδικὰ τὰ αὶς τ' ἴχον, &c. Feria 5. Tyrophagi: τὰ τριαδικὰ τ' ἴχον. 2. Feria 1. hebdom. Jejun. ἐξ ψάλλομεν τὸ τριαδικὸν τροπάριον τ' τριαδικῶν. Describuntur portò ὅμοιοι ἱστὶ τριαδικοί ἰτεγῆ in eodem Triodio in officio vespertino sabbati sancti, &c in Horologio.

ΤΡΙΑΝΤΑ, *Triginta*, τριακῶθ. Lexicon MS. adespoton: Παρασάβως, ἄθθ μίτρο Πιρσιῶ, *σάβια* τειανθ. Anonymus de locis Hierosol. cap. 8. παρκα μίση τρανθ ἴνα ἢ ἀγία μοτῆ τ' ἀγίθ χαρίτωνθ. Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ τριακῶθ μίση τέρμῳ οὐ δίδω τὰ γυρίση. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morca: Ὅπρὸς ἴπῳ ἰζήτησαν πρὸς αἴουσι καὶ τριαθια.

Τραίθ etiam dicunt, ex Ital. *Trenta*, & Gall. *Trente*. Hinc *τραισαρία*, *Tricenarium*, *τριανθ*. Glossae Graecobarb. τριακαθ: θίκα, τριανθρίας.

Τριακιάφυλλος, τριακιάφυλλον, τριακιάφυλλον, *Rosa*, ρόδον. Glossae Botanicae MSS. Colbertex: *ρόδα*, τὰ τριαντάφυλλα. *Corona pretiosa*: τριακιάφυλο, *Rosa*, *Rόδον*, *Rosa alba*, *Ulacca*. Anonymus MS. de Amorbibus Lybistri & Rhodannes:

Ἀλῶθῳ τριακιάφυλλον αὶς τὸ χαίρει τας ἴβασα. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 5. Καὶ αὶς καθὼς ἴβλιτομὶ τριακιάφυλλον ἐξ ρόδον.

Τριακιάφυλλον. Glossae Graecobarb. ἄδαθια, ρόδα, τριακιάφυλλα. Idem Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Αὐτῇ ἴμαθι αὐζερῶ, ἴλαμπιν αὶς ἀσίρας, Καὶ τ' Μαίσις τριακιάφυλλον, καὶ ρόδον μωρισμῶν.

Ita lib. 3. & alibi. Vide *Σορακῶθ*.

Τριακιάφυλλον, eadem notione. Moschopolus ἐξ σχεδῶν pag. 199. ρόδον, τὸ κοινὸν τριακιάφυλλον, Joannes Jatrosophiata MS. cap. 130. τριακιάφυλλον σπορον κοπαίνθ, καὶ φιλὸν πείσας, μίση τὸ μῶ μίση, ἐξ ἀλσφ τ' ὅμην. Joannes Tzetzes Chil. 3. v. 218.

Τὸ δὲ βωμίας γίμῳ τ' τριακιάφυλλον.

Codinus in Orig. Constantinopol. num. 80. καὶ τὰ ἀιρβίθια ἰπῶν τ' σαυρῶ κριτα τῇ ἐξ θίλλα, ἐξ βωμικῶ, ἐξ τριακιάφυλλον, ἐξ κῆσις, ἐξ σκαμψυχα, ἐξ βάλισσα ἰρῶτισση. Anonymus MS. de Amorbibus Lybistri & Rhodannes:

Καὶ αὶς τὸ ἐπὶ τὸ χαίρει τας τριακιάφυλλον ἴρατα. Vide Joan. Tzetzem Chil. 3. cap. 70. sub fin.

ΤΡΙΑΒΑ. Vide in *Τρίνα*.

ΤΡΙΑΒΑΪΑ, *Pisana*. Lexicon MS. Cyilli: Πεισάνη, ἢ τριβαία, ἢ τὸ πῆτυρον.

ΤΡΙΑΒΑΚΟΣ, *Panofus*, in Glossis Graecolat. Alibi:

Ita Leontius de sectis pag. 474. Photius in Bibl. Cod. 24. Nicetas Byzantius pro Concilio Calched. pag. 715. Timotheus Presbyter de iis qui accedunt ad Ecclesiam, Victor Tunnunensis in Chron. Nicephor. Calist. lib. 18. cap. 45. 46. 49. &c.

ΤΡΙΘΕΚΤΗ, *trithēta*, Tertium & sextum canticum Canonis in Matutinis horis cantati. Duo verò illa cantica seliguntur præ aliis in Liturgia cantanda, eo quod inter tertiam & sextam horam, & post tertiam & ante sextam Officij, illa celebratur. Ita Goarus ad Eucholog. pag. 124. 625. liturgia Chrysoctomi pag 67. ἐστὶν χορὸς ψάλλον τὸ τρίτον ἀστίφονος, ἢ πλὴν τριβίβλιου. Triodium Fer. 6. quartæ hebdom. jejunior. μὲν πλὴν ἀπάλυσιν τῶν ἁγίων, ἐν αἰρεσίῳ ὁ τίμιος στυφὸς ἢ πλὴν τριβίβλιου. Typicum cap. 21. ἢ τὸ τρίβιβλον ἢ ἢ πλὴν τὰ ξιν αὐτῶν, ὡς σκώδικος. Pentecostarum: ἵστασθε ὅτι ὅτι ἐν ἔχρησθαι λειτουργίας, ψάλλοντες πλὴν τριβίβλιου ἁγίων ἐν τῇ ναῷ, καὶ ψάλλοντες τυπικά.

ΤΡΙΘΥΡΟΝ, *Triforium*. Macarius in Homil. 27. pag. 384. ὁ γὰρ πολὺπλοκὸς διάβολος ἔχον μύστηνα, καὶ τρίθυρα, καὶ ποιικίλιαν πολλὰ, μέλιχρον τὰς τομάς τῶν ψυχῶν. Vide Gloss. med. Lat. in *Triforium*.

ΤΡΙΚΑΒΑΛΛΟΣ. Vide in *Κάβαλλος*.

ΤΡΙΚΑΜΑΡΟΝ, idem quod *Τρικέλιον*, *Adificium* tribus cameris vel conchis constans. Vide in *Τετρακίον*.

ΤΡΙΚΕΑ, *μύσπιλα*; in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΡΙΚΕΦΑΛΟΝ, *Nummius* trino capite insignitus, uti hanc vocem interpretati sumus in Dissert. de inferioris ævi nomismatibus n. 72. Liber in Bibl. Reg. inscriptus, Τύπος τέχνης τῶν γραμματίων. ἱερὸς μνησασαν καὶ καταβλήσασαν δὲ τῶν ὁσίων χοιρῶν ἢ τὰς χερσὶν μὴ τόσα νομίσματα τρικέφαλα. Rursum: ἐπὶ τιμῆματι ὑπερπύρον τρικέφαλον τίσων, καθὼς ἀμφοτέρω σιωπρηθῆναι, καὶ τὰ τοιαῦτα τόσα χαρῆματα τρικέφαλα χαροδοῦναι ἅμα καὶ μετρητῶς δὲ τῶν ὁσίων χερσῶν λαβόντες, &c. Astrampsyclus in Cælo Pythagorico MS. p. 56. καὶ ἀπὸ ἀπυλίας παραμάτων, ἐκδοτόντι ἀσπρον, ἢ τρικέφαλον, καὶ τῶν ὁμοίων. Ex his lucem mutuatur Balsamon de Incensis Patriarchæ, die Catecheseos, pag. 473. ἵστασθε ὅπως ἐν δὲ διὰ τὴν ἀσπρον τῶν Πατριάρχων μὲν τῶν κατήχησιν θυμιάματα δίδοντες, καὶ πλὴν Βασιλείου σαυροί, καὶ αὐτὸς καὶ μεγάλλων τετραδά κερία, καὶ τῶν ἁγίων Πάσχα ἀσπασμοὶ καὶ τρικέφαλα. Leges MSS. Cypriorum Græcor. sub Latinis: ἱερίων ἐσθρία τυρῆσια, ἢ πλὴν ὁ μῆδρα τρικέφαλον. Gloss. MSS. *Τρικέφαλος*, *τρικάρπος*.

ΤΡΙΚΗ, *Trica*, *Frams*, Gallis *Tricherie*. Synaxarium vitæ S. Joannis τῶν 18. April. in Anthologio: ἐχθρὸς ἐστὶν ὁ τῶν Χριστῶν αὐτῶν ἐν τρικῆ αὐτῶν ἱερομοσάμενος. Infra: ἐδὲ γὰρ ἱερομοσάμενος ἔγχετο ἄλλοτε, ὅτ' ἐν τρικῆ, ἔτ' ἄλλαχθ', μὴ ἢ μὴ γήμοιτο τότῳ.

ΤΡΙΚΗΡΟΝ. Vide in *Κηρὸς*.

ΤΡΙΚΑΪΩΝ, *Triclinium*, *Τρικλίον*, apud Anonymum de Nuptiis Thesei lib. 6.

Οἱ ἴμμοι καὶ τὰ ξέστρα, ἢ αἱ φίλοι τρικλίονακ. Idem lib. 4.

Τὰ παραθύρια τῶμορτα, καὶ αἱ φίλοι τρικλίονακ.

Eustathius Odyss. n. καὶ ὁ κενὸς λεγόμενος ἀνδρῶν, ἀνδρῶν καὶ παρ' ἱεροδοτῶν οἰκῶν καὶ αὐτοὶ μύσας, ὁ παρ' ἄλλοις ἀνδρῶν ἴμμοι, ἢ τρικλίονακ.

ΤΡΙΚΡΙΑΝΙ, *Tridens*, *fuscina*, *Τρίκραν*. *Τρικριανόβασα*, *τριανόβασα*.

ΤΡΙΑΛΤΟΝ, *Regulus*, *Regalis*, avis, Cretensibus, apud Petr. Belon. lib. 1. observ. c. 10. & Potrium.

ΤΡΙΑΙΘΟΣ, quid sit in Chronico Alexandrino anno 1. Theodosij M. quæzunt viri eruditi: κατέλιπον καὶ τὸ ἱερὸν Ἰδουπέλιος τῶν βαλάντι τὸ μύσας, καὶ

περιβιτῶν, καὶ τὸ τρίβιβλον, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ἐκακώτατον Χριστιανῶν. Reinefius lib. 1. Var. lect. cap. 25. πολυ-σφάλλων legendum censet. Holstenius vero triplex lapidum genus hanc vocem significare putat, ita ut Heliopolitanum templum ex triplici lapidum genere constructum fuerit. Possit etiam existimari τρίβιβλον fuisse marmor triplicis coloris, sic ut triplex marmor effinxerit, atque adeo τρίβιβλον appellatum fuerit. Sed rem ni fallor, aliter explicare videtur Lampridius in Alexandro Severo: *Alexandrinum opus marmoris de duobus marmoribus, hoc est Porphyretico & Lacedæmonio primum instituit, Palatio exornato hoc genere marmorandi*. Ubi observare est marmorationem hanc τετρεθὲς τρίβιβλον posse appellari, ut quæ ex tribus marmoribus constiterit, Alexandrino primario, deinde Porphyretico & Lacedæmonio, quibus Alexandrinum marmor incrustatum fuit. Nam ut ex Plinio lib. 35. cap. 1. docemur, duæ sunt *ἰσοπέδιαι* seu vermiculationis species: altera quæ crustis marmorum varij coloris, animalium, aut rerum quarumvis aliarum species referret: altera, quæ marmoris alterius coloris maculas alteri marmoris infereret, crustas scilicet vel orbiculatas vel ovatas. Ita enim ille de hac postrema marmorationis specie, postquam de priori egit: *Neronis vero (principatu inventum) maculas, quæ non essent, in crustis inferendo unitatem variare, ut ovatum esset Numidicus, ut purpura distingueretur Sinadicus, qualiter illos nasci optarent delicia*. Quod hæc referunt viri docti ex Seneca Epist. 87. *Pauper sibi videtur ac sordidus, nisi parietes magnis ac preciosis orbibus resplenderent: nisi Alexandrina marmora Numidicis crustis distincta sint*. Ecce Alexandrinum marmor de alio marmore incrustatum, ac de unitate variatum: proinde, inquit Casaubonus, ejusmodi marmorationis inventor Alexander Severus censeri non debet, siquidem ejus repertor dicitur Nero. Quod ita conciliat, ut Alexander fortasse nova aliqua è Porphyretico & Lacedæmonio inventa incrustatione illius auctor haberi debeat. Ut ut res sit, eadem ratione, non aliud fuerit, *κατέλιπον*, quam marmor distinctum multis ac variis crustis: hic enim centenarius numerus pro multiplici sumitur. Symeon Thessalonicensis in Chron. MS. de Philippico Imp. ὁ ἢ Θεοδοσίος ἀβλαβῆ τῶν τριῶν, ἐν Θεσσαλονίκῃ ἱερόνιστον ἀνεκρίθη τὸ σῶμα αὐτῶν μὲν τὸ ἀναρθεῖναι καὶ λίονακ, ἐν ἑτέροις ἐν τῇ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστέλλων ἐν ἰατροποιίῃ λαφρακί, καὶ Κοχλαιτίου λέγουσι. Origines, seu Πέτριος Constantinopoleos à nobis ex MSS. laudata lib. 3. Constantinopol. Christ. pag. 110. ubi de sepulchris Imperatorum: ἱερίων λαφρακί ἰατροποιίῃ, ἐν ἢ δέσποσι καὶ τῶν ὁσίων ὁ υἱὸς Κωνσταντίνου υἱὸς Ἡρακλείου. Infra: ἵστασθε δὲ τὸν λίονακ ἰατροποιίῃ, ἐν ἢ δέσποσι Κωνσταντίνου ἢ τῶν Μαυρικίου γυναικῶν. Quod vero istiusmodi lapidem Κοχλαιτίου vocet Logotheta, id fortè causæ fuerit, quod crustæ illæ cochlearum, ut aliæ apud Plinium, ovorum & orbium, figuram expresserint. Nescio potro an ex hisce annotatis emendari posse locum alterum auctoris ejusdem Chronici Paschalis anno 5. Justiniani quispiam existimet, ubi ait, in seditione Victoriotum, μεγάλλων ἐκακώτατον πῦρσιν σὺν τοῖς φοβεροῖς καὶ θαυμαστοῖς κίσι πᾶσι ἐν τετρακίονακ κατέλιπον, cujus vocis ἐν τετρακίονακ notionem nemo, opinor, est affecutus: tamen si eandem hoc loco usurpet Theophanes, auctorem Chronici, ut videtur, secutus. Ita enim ille: καὶ πλὴν μεγάλλων ἐκακώτατον σὺν τοῖς ἀμφοτέρω (ita legit, pro φοβεροῖς) κίσι, ἐν πᾶσι ἐν τετρακίονακ κατέλιπον. Ubi legendum, κίσι πᾶσι ἐν τετρακίονακ. Quæquidem postrema vox, cum nihil sani significet, scribendum censēbam, facili & prona emendatione,

ione, ἐκ τριπλίτου, ita ut columnæ istæ stupendæ ex marmore fuerint crustis triplicis marmoris distinctæ, quod inde τριπλίτου appellatum fuerit. Videat tamen lector an hanc conjecturam probeat, vel potiozem proferat, cui lubens manus dederim.

ΤΡΙΜΕΡΟΝ, *Triduum, Trimeron.* Vide Μέρα.

ΤΡΙΜΗΝΑ, quæ xario publico tertio quoque mense Principi præbentur. Scholiastes Synopsos Basilicæ apud Car. Labbeum : τρεὶ σὶ ταξες ἢ βασιλικῶν κήσεων, μία μὲν, αἱ λαγγελίαι, τρεῖς δὲ, ὅταν αἱ δημοσίαι εἶδου αἰ δημοσίαι ἀγαλιστου) χθῆαι καὶ Ἐκνήθ, σὶ πρὸρ Δαφίλαα λῆου), ἐξ Παροχαί, αἱ ἣ λῆου) Πριβάτα, ὅταν αἱ δημοσίαι ὄσφοροι αἰ ἰδικῆς Ἐ Βασίλειος παρήχου) Χρήαι, αὐαῖ σὶ τὰ διδόμενα Τριμήνα τῷ Βασίλει, ἀτινα εἰς ἔτερον ἢ μεταφορο) αἱ ἣ λῆου) Πατριμόνια, αἱ τικαι μεταφορο), ὅν τὰ ἰδια κήματα καὶ σραάσα τῷ Βασίλειος.

ΤΡΙΜΗΠΗΛΟΝ, πλὴ ἰρῆμ, ὅπου δὲ ἀπέκλιμα. Τριμίπυλον, τριμότρυχον. Ita Glossæ Basilicæ.

ΤΡΙΜΙΣΙΟΝ, Τριμίσιον. *Tremissis.* Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 81. ἐξ πάροσχην ἐκ τῷ ἰαυτῷ κόπε τὰ κῆ κατὸν οἰκονόμου τριμίσιον ἢ ὑπὲρ ὑπαρσίαις. Leontius Episc. Neapoleos Cypri in Vita MS. S. Joan. Eleemonis : δέος μου ἰνα τριμίσιον. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali : δέος ἣ μοι ἢ τριμίσιον τῷ διακονῆσαι τοῦ πέντε ὑπὲρ ψυχῆς σὶ σωτηρίας. Theophanes an. 27. Copronymi : ἐξ ἤτοι πρόλθου οἱ βασιλεῖς βίβλιος ὑπαλίαν τριμίσιον, ἐξ σιμια καὶ νομίσιμα) κεινέριαι, ἰως τῷ μεγαλικῆ ἐκκλησίας. Leo Grammatic. in Porphyrog. pag. 504. Anonymus in Lacarpeno num. 27. & Logoth. num. 38. δειλάζατ ἐξ τὰ μενιαια τριμίσιον ἐξ τῷ ἐκκλησιακ τοῦ πέντε διατιμήσαι. Vetus Inscripctio Romana apud Reinesium p. 964. QVEM SE VIVO COMPARAVIT SOL. TRIS ET TRIMISSE. Vide Dissertat. nostram de Nomismatibus Impæ. Constantinop. num. 86.

ΤΡΙΜΟΣΙ, Τριμοξη. Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 8.

Στὴν τριμοσι ἰσθίβην δὲ τῷ ἀδελφῷ τα. Infrà :

Εὐὰ πὴ τριμοξη βλοπιον ὅλη πλὴ ἀναδέξαν. ΤΡΙΜΠΟΥΛΟΝ, *μαρίνο, Tribulum maritimum,* apud Myresum MS. scet. 3. cap. 43.

ΤΡΙΜΠΟΥΤΖΕΤΟΝ, *Machinæ bellicæ species,* quæ Latinis inferioris ævi Scriptoribus *Trebuchetum* dicitur. Vide Gloss. med. Lat. in hac voce. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea :

Τὰ τριμπουτζέτα ἔσσαν κῆ) πάλυ τροχίφου. Alibi :

Ἐδῶσαν τὰ σελπίγια, τῷ πόλεμοι ἀρχίταν, Τὰ τριμπουτζέτα ἰσῆσαν κυροθιν σὶ τὰς τοίχαις.

Occurrit non semel apud hunc Scriptorum.

ΤΡΙΜΦΑΛΙΤΗΣ, *Cyclaminus,* apud Interpolat. Dioscor. cap. 382.

ΤΡΙΟΚΟΚΑ, *Meospila.* Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 190. & 1843. τριόκοκκα, μίστυλα.

ΤΡΙΞΕΛΛΑΣ, *Grillus,* in Gloss. Gr. Lat. ubi leg. τροξάλλικ, ut in aliis.

ΤΡΙΞΙΣ, *Ricinus, ricinus,* apud Interpolat. Dioscor. c. 746.

ΤΡΙΟΦΘΑΛΜΟΣ, *lapidis pretiosi species,* apud Anonymum MS. de lapidum virtutibus.

ΤΡΙΟΥΜΒΙΡΑΤΟΡΙΑ, *Triumviratus,* in Chronico Alexandrino. p. 438. 456. 1. edit. ubi de Julio Cæsare.

ΤΡΙΟΓΓΙΟΝ. Vide Διόγγιον.

ΤΡΙΟΥΛΟΝ; ἢ ἀσφαλίη, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 1261. *Asphaltion,* vel *asphaltites,* Trifolii species.

ΤΡΙΠΑ, *Foramen,* pro *τρίπα.* Corona pretiosa :

τρίπα, *Foramen,* ἐπὶ Glossæ Græcobarb. αἱ τρίπα ἔχον στίβου τὰς ἀλωπῆαι. Liber Chymicæ Orphei & Cleopatæ MS. ποῖθη τῷ ἰπαίνο τριππα μικροῦ, ἕβον βελόνου.

ΤΡΙΠΑΓΙΝΟΝ. Vide in Περίω.

ΤΡΙΠΕΔΙΚΛΟΝ, *Marrubium,* apud Interpol. Dioscor. cap. 525.

ΤΡΙΠΑ ἄ τριπῶν. Vide in Διπλῶ, in Additionibus.

ΤΡΙΠΟΔΟΝ, *Incessus equi moderatus & ordinarius,* nostris, *le trot,* à pedum strepitu. Leo in Tacit. cap. 7. §. 35. μὲ) τῷ σκαλίον ἰπικλασιον οἰτάσας τριπέδον μότφ, ἔχον ἀπόμαθι συμμέτρη τῷ λισομένφ κάλπα, ἐξ μὲ) βιαίαις. Pelagonius lib. 1. Hippiatr. cap. 34. 128. καὶ ἀναβάτω ἰπικαθῆσαι ποῖσας, δρόμφ δὲ) κάλπαις γύμναξι, ἔπει τῷ λισομένφ τριπέδφ. Hinc τριπέδισον, *Trepidare,* in Gloss. Gr. Lat. Vide Salmasium ad Capitolinum pag. 245. & supra in Κάλπα.

ΤΡΙΠΟΚΑΡΙΔΗΣ, τριποκαρίτης, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Græcis τριποκαρίτης, est *Passer.* Sed an hic herba aliqua intelligatur, nescite me fateor

ΤΡΙΠΟΤΑΓΙΑ, *Casus, Lapsus.* Phortius lib. 2. de Re militari :

Μόνον ἐκ πλὴ τριπαλίαις, ὧ) πλὴ ὀμοιβραδίαις. Τριπαλίτζα, Idem Phortius lib. laudato : Καὶ ποῖσε τὰς μισσ κατω Τριπαλίτζου σὶ τῷ πάτω.

ΤΡΙΠῸΛΑ, *Triga,* in Gloss. Gr. Lat.

ΤΡΙΣΛΙΓΙΟΝ, *Hymnus, sic dicitur à ter repetita voce, ἄγιφ, nempe ἄγιφ ὁ θείφ, ἄγιφ ἰσχυροφ, ἄγιφ ἀθάνατοφ, ἰληθῶ ἡμας, qui τῷ τρισαγίφ δοξολογία, & τείσῃ τῷ ἄγιασμῷ τῷ θῶαι ὑμνολογίας ἐκκῶται dicitur S. Maximo in Mystagogia cap. 19. Versus Politici MSS. de sacra Liturgia, ex Cod. Reg.*

Ὁ δ' ὑμνοφ ὁ Τρισαγίφ δηλοῦ τὰς ἐποσάσεις. Τῆτε Πατῆρ καὶ τῷ τῷ, καὶ Πνεύμαθ ἄγιφ, καὶ ἰφ ἰαίση τῷ τριῶν ἀρμόζῃ παραδόξου, καὶ γδ ἰασηφ ἄγιφ, ἐξ ἰσχυρῆς ὑπαρχῃ, καὶ σὴν τῷ αἰάτῃ, ὧ) δὴος ἐξ δισπότῃ.

Atque hac quidem oratione nulla frequentior, ac majoris dignationis apud Græcos, quam non modo in sacris Liturgiis adhibent, sed è lecto surgentes, in Ecclesiarum ingressu, atque adeo morituri pronuntiare amant. Ac de Missæ solemnibus, ita Jovius lib. 6. cap. 25. apud Photium : καὶ ἄμα τῷ σπῆ τῷ θυσιαστικῶν ποῖναι τὰς ἰπῆαι, ὁ ἱεροζάλλικῆ αὐθιφ ἀναβάτφ τὸ, ἄγιφ ὁ θείφ, ἄγιφ ἰσχυροφ, ἄγιφ ἀθάνατοφ, καὶ τῷ ὑμνολογίαι οὐκῶσθαι τῶσφ ἐκ τῷ τῷ Συναγῆφ φειπὶ ὀμολογίαις. Concil. Constantinopolit. sub Mena act. 5. pag. 185. ubi de sacra Liturgia : ἰπὶ πολλῶ) ἣ ἄρα ἀθιφουπῶν ἰκαίρων τῷ μερῶ, ἐξ ἱαλλόσιον πλὴ ἱαλλοφδία, ταυτίλω αἱ ἱαλ), ἰπιτῆατῶσαν ἀπαλθῆτικῆ σπῆφ τῷ τρισαγίφ, καὶ αὐτῷ ἄξῆσῃσῃ, πῆαι ὁ λαῖς ἰπαίσιαλο καὶ ὑπῆκῃσῃ τῷ τρισαγίφ, ἐξ μὲ) πλὴ ἀνάσῃσῃ τῷ ἰαγῆλίσω, ἕξ ἰδου τῷ θῶαις λαθουγίαις ἰπῆιλαμῆμῃ, καὶ τῷ θυρῶν κλειθῆσῶν, καὶ τῷ ἄγιφ Μαθημάθ κῆ) τὸ σὴνθῆς λεζοθῶσφ, &c. Adde Cyrillum in Vita S. Euthymij c. 78.

Hunc hymnum tum primum cani in Ecclesia ceceptum aiunt, Theodosio Junio imperante, atque hunc edoctum δὲ) δεπκακῶ) φως, uti scribit idem Jovius, Proclum Patriarcham Constantinopolitanum. Quippe sub an. 30. ejusdem Theodosii terræ motu quatuor mensium spatio urbem Constantinopolitam concutiente, Byzantios terrore consternatos, in campum urbi vicinum secessisse ferunt, dies noctesque orationibus & supplicationibus cum Proclo Antistite vacantes : accidisseque ut quodam die,

terra violentius agitata, populoque universim κένεν ἐλέθῃ conclamante, sub omnium conspectu, circa horam dici tertiam, puer in aërem sublatus, divinam vocem audierit sibi præcipientem, ut Episcopo plique nuntiaret, λιτανύειν ὑμῶν, καὶ λίαν, ἄγιος ὁ θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέθῃ ἡμᾶς μηδὲν ἔτι προσεθίβητας, quo facto, cessaverit terræ motus, indeque Pulcheriam ac Theodosium, per universum orbem hunc hymnum decantari præcepisse: ἐξ ὑμῶν τότε παρέλαβον πάσαι ἐκκλησίαι καὶ ἐκείνων ἡμέραν ἔδιδον αὐτῷ τῷ Θεῷ. Ita Theophanes, ut perinde alii, Felix Papa, Acacius Patriarcha Constantinopol. Quintianus & Justinianus Episcopi in Epistolis ad Petrum Cnaphæum, Joannes Damascenus lib. 3. de Fide orthodoxa, idem Jovius loco laudato, Auctor Narrationis de recta fide Armeniorum apud Combesium pag. 273. Alexander Monachus in laudatione S. Barnabæ, Cedrenus, &c. Id porro ἀπὸ τῆς ἀναστάσεως accidisse testantur Menæa, unde in die Parasceves hunc hymnum cani solitum apud Latinos quidam volunt.

Enimverò cum Petrus Fullo Antiochenus Episcopus Trifagio hæc verba addidisset, ὁ σαυραθὸς δι' ἡμᾶς. eo postmodum pulso, Calandio Catholicus ejus successor, eidem Trifagio hæc verba interfecit, Χριστὸ βασιλεῦ, ὁ σαυραθὸς δι' ἡμᾶς. Petrus verò Fullo, pulso Calandione, eandem Antiochenam sedem rursus adeptus, verba, Χριστὸ βασιλεῦ sustulit. Rem ita narrat Theophanes sub an. 16. Zenonis, postquam de Fullone recepta sede quædam præmisit: ἀριστερὸν ἢ τῆς Τριτάτης προσέθηκεν, Χριστὸ βασιλεῦ ὁ σαυραθὸς δι' ἡμᾶς Πίστεθ ἢ πάλιν ἰδὼν, πεισθῆν τὸ, Χριστὸ βασιλεῦ. Ubi ex Theodoro Lectore Ecl. 2. & Nicephoro Call. lib. 15. cap. 28. post πρότερον, omnissimam vocem, Καλαυδίου, observat Henricus Valefius: neque enim hæc de Petro Fullone dici, ut qui reversus ex exilio sententiam mutaverit. Ita porro Lector: Καλαυδίου ἀλιγὰ προσέθηκεν τῷ τριτάτῳ, Χριστὸ βασιλεῦ, ἐξ τῆς προσεθίβητας, ὁ σαυραθὸς δι' ἡμᾶς. Quippe Fullo hæc verba longè antea Trifagio addiderat, ὁ σαυραθὸς δι' ἡμᾶς, factusque Antiochenus Episcopus, à sede statim ejectus fuerat, uti narrat idem Theophanes an. 7. Leonis. Quò igitur dissidia ex his additamentis in urbe Antiochena enata sedaret Calandion, omnique dubietate sublata, hæc de secunda persona intelligi debere doceret, hæc verba Fullonianis addiderat, Χριστὸ βασιλεῦ, tametsi longè aliam mens fuerit Petri Fullonis, cum προσέθηκεν illam adjecit, ut qui non Filium in mente haberet, sed Deum crucifixum adstruere cum Theopaschitis satageret: quod maximè ex eo colligitur, quod Antiochiam reversus, addita à Calandione verba statim sustulerit. Nam constat veteres omnes Trifagium hymnum nunquam de Filio solo accepisse, sed de Deo trino, quem τριτάτον ὕμνον ea de causa nuncupant.

Quinetiam Τριτάτον pro sancta Trinitate usurpatum legere est apud Theophylactum Simocattam lib. 1. cap. 2. Σταυραθὸς porro se addidisse profitebatur Petrus Fullo propter Nestorium, ἐξ τῆς αὐτῆς παρεξουσίης ἐν τῷ τῷ Θεῷ καὶ ἐν τῷ σαυραθῷ αὐτῷ, ut est apud Asclepiadem Episcopum Trallium in Epist. ad eundem Petrum. Sed quod παθητὴν καὶ ἀπαθῆν τῷ Θεῷ Θεωτῆρα conficeret, in eum insurrexere Catholici, à quibus ille & ejus sectatores Θεοπασχίῳ, habiti sunt: in iisque S. Joannes, ut est in ejus synaxario 12. Nov. προσέθηκεν καὶ ἐν τῷ τριτάτῳ ὕμνον προσέθηκεν καλῶς, προσεθίβητον γράμματα καὶ ἄλλα τινῶν, τὸ ἄγιος ἀθάνατος ὁ σαυραθὸς δι' ἡμᾶς. Subsequenti deinde alii, atque in primis Felix III. Papa, Acacius P. Constantinopolit. Quintianus Episcopus Acullianarum, Justinus in

Sicilia Episcopus, Antheon Arsinoes Episcopus, Faustus Apolloniadis Episcopus, Pamphilus Abydarnum Episcopus, Asclepiades Trallium Episcopus, & alii quorum Epistolæ ad eundem Petrum Antiochenum describuntur in Conciliorum Collectione. Vide Suidam in V. ἀγιος.

Hanc postea hæresim fovit amplexusque est Anastasius Imperator, & in Ecclesia, Trifagio dum caneretur, eadem verba, ὁ σαυραθὸς δι' ἡμᾶς, addi præcepit reluctantem licet populo, & seditionem excitante, ut habent Cyrillus Scythopol. in Vita S. Sabæ cap. 32. Idem Theophanes anno 20. & 22. ejusdem Anastasij, Marcellinus Comes, Victor Tannonensis, Evagrius lib. 3. cap. 44. Constantinus Manasses, Cedrenus, & alii. Sed & sub Justiniano eandem additionem adhuc Trifagio insertam observare est ex Chronici Alexandrini auctore sub an. 6. ejusdem Imperatoris, scribente, in quodam Terræ motu, πᾶσαι τὰ πόλιν ἢ τὸ φόρον τῆς Καισαρείης secedentem, supplicasse, & dixisse, ἄγιος ὁ θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ὁ σαυραθὸς δι' ἡμᾶς, ἐλέθῃ ἡμᾶς. Perstitit porro hæc hæresis apud Syros Monophysitas, ut Theophanes an. 5. Copronymi, & apud Armenios, ut Nicon de Relig. Armenior. scribunt. Sed tandem profcripta, præsertim in Synodo Trullana Can. 8. Ephraemius Patr. Antiochenus, apud Photium Cod. 228. hæc videtur velle conciliare: φησὶ ἢ ὁ Ἐφραίμης τὸ τοιαῦτον ὑπολογίῳ τὸς μὲν τὸ ἀνατολίῳ οἰκοντες, ἢ τὸ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ἀναφίσει, καὶ ἐξ τῆς τῆς τοῦ μὲν ἡμαρτανίας, ἐπισυναψίσεως τὸ, ὁ σαυραθὸς δι' ἡμᾶς τὸς ἢ τὸ Βυζαντίῳ τὴν τῆς τῶν ἰσχυρῶν νομοθεσίης, ἢ τὸ ἐπισηάτῳ καὶ πατρὶν ἡμεῶν τῶν ἀναθῆται, καὶ ἐμοῦσι τριάδα, καὶ δευτερολογίῳ ἀνάστατον, διὸ μὲν ἀνιχνύει τῆς ἐπισυναψίσεως τὸ, ὁ σαυραθὸς δι' ἡμᾶς, ἢ μὴ πᾶθος τῆς Τριάδος περιέψωσεν ἐν πολλαῖς ἢ ἰπαρχίας αὐτῶν, ὁ σαυραθὸς δι' ἡμᾶς, τὸ ἄγιος τριὰς ἰδὼν ἡμᾶς ἰπάσαν. Tum addit rectè utrosque facere, neque ullam repetire rationem cur alterutra sententia reprehendatur, vel in disquisitionem revocetur. Ita sanè, modo constat de Filio hæc dici, ut ait Sirmondus ad Epist. 3. Aviti Viennensis.

Sed an ante Petrum Fullonem hæc verba, ὁ σαυραθὸς δι' ἡμᾶς, Trifagio Patripassiani olim addiderint, subdubitant plerique. Certè id videtur innuere Theophanes, scribens Puerum in aërem sublatum nuntiasse Proclo Episcopo Constantinopolitano, ita hunc hymnum decantare in posterum debere Catholicos, cum nullo alio additamento, μηδὲν ἔτι προσέθειται. Et Zonaras pag. 37. de eodem puero, λίαν προσέθηκεν, μὴ δ' ἦν προσέθειται τῷ τριτάτῳ τὸ, ὁ σαυραθὸς δι' ἡμᾶς. Præterea Constantinus Manasses:

Ἐν μίθῳ ἐξήρασαν πᾶσι καὶ τὸ ὕμνον ὅλκιον, ἦσαν γὰρ ἢ πρὸ πολλῶν πρὸς τῶν ἰσχυρῶν.

Denique Codinus in Orig. Constantinop. num. 25. historiam eandem enarrans, ait id potissimum evenisse, cum Amalechitæ & χατζουτζάρου in urbe habitantes, in Trifagium blasphemarent. Sed Jovius loco laudato tum primum sub Proclo ab Angelis decantatum hymnum hunc scribit, eundemque deinceps cani præcepisse: λίαν ἢ τὸ αὐτῶν ἰερῶν αὐδρα, καὶ τὸ αὐτῶν ἐκδιδάσκατον, καθὰ καὶ ἑτέροις ἐξήρασαν, ἢ τῶν μακαρίων Πρίκλων (Κηθόλων ἢ πρόδρομῶν) ἢ τῶν ἀρχιεπίσκοπων μελοδύμασθῳ δι' ἀποκαλύψαις ἡμεῶν συνουσίας· ἀγγέλων μὲν καὶ ἰερολογίῳ ταύτῳ ἀναμειψίτων, ὅπου ἢ τὸ μῦθον πρώτῳ ἐκείνου ἐκδιδάσκατον.

Alij contra sentite videntur, longèque ante Proclum in Ecclesia Trifagium hymnum decantatum volunt, tum quod in sacris Liturgiis, Jacobi, Marci, Basilij, & Chrysofomi, passim reperitur (quibus alij

τις παρακοσά, ἐς τὰς ἑπτὰς μῆνας, καὶ τελεταί. Vita S. Luca Junioris pag 97. δακρυά τε αὐτοῦ πολλά κατὰ σπένδα, ἐς τρίτα, καὶ ἰνιατα. καὶ τις παρακοσά τῆς πολυθλίπης ἀκλήσιας. Vide Gloss. med. Lat. in Tertius dies.

Τριτάτῃ, id est, Τρίτα ἐς ἑνάδα. Typicum S. Sabae cap. 30. παυθῆν ἢ ἐς αἰ ἀπὸ τὰς διατυπώσεις τῆς πικρῆς ἰσραφίμῃ μίση, καὶ σὺ ταύταις αἰ ὑπὲρ τῆς κερῶν λειψυρίας, ὑμνοδίαί τε, καὶ ψαλμοδίαί, τις παρακοσά σὺ τριτάτασ, ἐς ἑπτὰς μῆνας, καὶ τελεταί, αὐτοῖς ἐκ ἐς μάλιστα ἰσπύσθησαν.

ΤΡΙΤΑΚΙΟΝ, Spissior Charia, quam vulgò carie dicimus. Euchologium pag. 611. & 616 λαμβάνουσι οἱ ἐς ταῦτα τεσσάρημι χαρτία ἀπὸ τριάντων. Ita enim in plerisque MSS. legi monet Goarius, pro πικρῆ. Et pag. 832. in offic. dedicationis Templi: ζῆνας πρᾶς, ταυθὴ ἦν ἰσραφίμῃ χαρτίω χόρην, ἢ ἐς τριάντων πρὸς τὸ παχῆ τῆς ὑπερδόντων κίων τῆς τραπεζῆς. Adde pag. seq.

ΤΡΙΤΖΕΙΝ, Terere, in Glossis Jaticis MSS. Neophyti. Locum vide in Ολοκαρτῷ.

ΤΡΙΤΖΕΡΙΟΝ, Trivertis. Moschopolus: τριπρῆς, ἢ πρᾶς ἰσπίας ἔχουσα ταῖς, ἦν τὸ κοινὸς τριτζέριον. Nicetas in Alexio lib. 1. num. 1. κάτρηα διτζέρια, καὶ τριτζέρια πεξάρημι. Ubi Cod. al. τῆς διμῆτος ἐς τριπρῆς, &c. Vide διτζέριον.

ΤΡΙΤΖΕΡΙΖΕΙΝ, Stridere, Τριζοῦ.

ΤΡΙΤΖΟΝΙ, Bubo. Fabula Ætopi Geocobarb. pag. 97. ἀπὸ μίση θυρῖδα ἐπιματῆρ ἕνα τριτζόνι, ἦν ἡ γρολλῆ, καὶ ἰτραυθία. Ubi Ge Cod habet ἐν τῷ αἰ.

ΤΡΙΤΖΟΥΛΟΣ, Murex. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS. ubi de concilla mateticum:

Ἡ Μαργαρίτα πῖουσι τὸ πολυκαδάκιν,
Ὀπύκαμι με τῆς κύρτοι τριτζουλον τὸ παρῶκιν.

ΤΡΙΤΗ, Tertia, Officium Ecclesiasticum quod hora tertia decantatur. Joan. Moschus in Limon. cap. 136. ἐν μίση ἡμέρῃ ἐς τὸ σπῆλαιον με πλῆσιον τῆς ἀγίας Γερθᾶν καὶ ὡς ἐφθλον πῶ τριτῆν, ἰδὲ Σαρακῶνα ἰλθῶσα, &c. Vide Achmetem in Onirocrit. cap. 72. & Gloss. med. Lat. in Tertia, & supra Τριτάτη.

Τριτῆ μεζάλη, Feria tertia Majoris Hebdomadis, apud Zonaram in Nicephoro Botaniata, initio, & alios.

ΤΡΙΤΑΠΕΖΟΝ, Cœnaculum, Τρικλίνιον, in Corona pretiosa.

ΤΡΙΤΥΓΕΙΝ, Terere, Τριθεν. Agapius in Geoponico cap. 142. καὶ καμῖαν φεράν παλιν τὰ τριζοῦ με ψυχὰν ψομίση.

ΤΡΙΦΘΙ, Tyrocnestis, in Turcogræcia Crusij.

ΤΡΙΦΙΛΘΣ, Ptochoprodromus MS. contra Hægumenum:

Καὶ τριφίλον με λήγουσι ἀδδῆφαρον, γυλάρον.

ΤΡΙΦΛΙΟΝ, Physiologus MS. de Natura animalium, ubi de Struthocamelo: κάμην χολὰ εἶα ἀνθρακῷ δὲ τῆς ὀφθαλμῆς τῆς, καὶ βάλαν τριφλίων ἐκ σφρακαμῆλυ.

ΤΡΙΦΤΕΙΝ, pro Τρίβαν, Morari. Chronicon MS. Manuelis Malaxi pag. 653. καὶ ἐκὸ ἰσραφίμῃ τὸ μυλάρι ἀπὸ τῆς τῆχον.

ΤΡΙΦΤΟΝΤΖΙΚΟΣ, Ptochoprodromus ex Cod Reg. MS.

Λήω, κύρα μαλκίπυσα, τὸ πῶς αὐτοῖς ἐκ ὄδα,
ἀὸς καὶ μῆκον πριφίοντζικον δαμῶν τὰ βουκῶσα.

ΤΡΙΦΥΛΛΟΝ, Herba pedicularia, apud Interpol. Dioscor. cap. 738.

ΤΡΙΦΩΤΟΝ, Lychmus tribus cereis, aut lucernis oleariis instructus, in honorem S. Trinitatis.

Symeon Theffalonic. lib. de Templo, quærit, τὶ τὰ πολυθλίπια, καὶ δωδκάθλια, ἐς τριφωτα, ἐς τὰ λοιπὰ ἀναπλομῆρα ἐκ ἐκκλησία; & Μοκ: τὰ μὲν τριλαμπῆ δὲ τῆς Τριαδα, ὡς ἐς Τελεταί. Vide Τριμῆσιον.

ΤΡΙΧΛΑ, Pilius, Θριξ, in Corona pretiosa.

Τριχαράτῷ, Crinofium, ὑπλοκαμῷ. Ptochoprodromus MS.

Καὶ τὸρα καλοκλίνισῷ, ἐς μακροτριχαράτῷ.

Vide Κεῖσατῷ.

Σταβοτριχαρῆς, quidam cognominatus apud Scyllitzen p. 739.

ΤΡΙΧΑΓΙΟΣ, Scarabei species. Scholiastes Opiiani lib. 3. Halicut. v. 339. ad illud:

— Ἄγαθος δ' οἱ ἰσραφίμῃ ἰσθῶς
Κάθαρῷ, ἢ πετρῶν ἀσ, λειψῶς μίμωλι.

Ἄγαθῷ: ἦν οἱ τὸ ἀγρίωδῃ πῶ ἀλῆν ὡς ποσῶν κατὰ σαφῶ. δὸς ἢ οἱ ἡγῆν καθαροῦ, τὸ μὲν ἐκ ὁ καλοκλίνισ ἢ πολλοῖ Τριχατῷ τὸ ἢ ἰσραφίμῃ γορφορῆς ἐμοῖση.

ΤΡΙΧΑΠΤΟΝ, Vestis hincalinea Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. Τριχαπῆν, ἡσμηκῶν ἰσραφίμῃ. Pollux lib. 1. Τριχαπῆν ἢ φασὶ πῶμα ἐκ τριχῶν. Vide Gloss. med. Lat. in Gambesio.

ΤΡΙΧΑΡΑΣΣΟΜΕΝΟΣ, Ptochoprodromus MS. lib. 1.

Ὅταν γδ ἰδῆ πῶ αἰγῶν τριχαρῶσφῆλυ.

ΤΡΙΧΑΡΑΤΟΣ, Vide in Τριχα.

ΤΡΙΧΑΡΪΚΙΑ, Liber Jaticus MS. ex Cod. Reg. 945. τὸ δισκαλῶμῆν, τὸ διαπρᾶσις, ἐς σὺ τῶτες κοκκία τὰ ληζῶμῆρα τριχαρῆκία.

ΤΡΙΧΕΣ κωκικῶν, Prophetis, Anethum, apud Interpol. Dioscor. cap. 472.

ΤΡΙΧΗΛΑΒΟΣ, Volfella, Forpex. Marcellus Sidetes in Jaticis p. 7.

Ἡ παρ δ' αὐτοῦ χολὰ τε φιλοσοφῆλυ θωσῶ,
Ὅκ ἐκ ἑρῶσῃ θαμῶν τριχῆς ἐκ βουκῶσῃ,
Νύσῶσῃς ἰστ ἂν κῆ τριχῆλαβῶ ἑξῆσῶσῃς.

In Glossis Philoxeni & Benedicti, Τριχολαβῆς scribitur, & τριχολάβιον apud Actium.

ΤΡΙΧΙΝΑ, Vestis monachorum ex pilis camelorum contexta. S. Ephrem in Actis SS. Abramii & Mariae num. 24. ἐκ γδ τῶς πύθῃσῃς ἰσραφίμῃ τῆς ἀσῶσῃς αὐτῷ, ἀπὸρ ἐκδιδῶσῃ τριχίνα, ὡς διαρκῆς ὑπερῶσῃ, ὡς καὶ ἰσραφίμῃ καλοκλίνισῃ τῆς παλαμῶν τῶσῃ αὐτῷ ὑπερῶσῃ. Idem num. 17. χίλων τριχίνῃ. Vita S. Eupraxia num. 6. ἡ ἢ καὶ τὰ ἐκδῶματῃ αὐτῷ χεῖθῃ τριχίνα ἰσραφίμῃ καλοκλίνισῃ τῆς πῶσῃ τὰ ἀπῆρα. Et num. 14. ἐκδῶσῃ ἢ λῆβῃς κωμῆσῃ, ἢ τῆσῃ ἰσραφίμῃ πῶ κατῆν τῆς ἀδῶσῃ ἰσραφίμῃ τῆς σῶσῃ, ἢ τῆσῃ ἰσραφίμῃ τριχίνη καταρῶσῃ. S. Dorotheus Doct. 3. ἔχει τριχίνη, ἰδὲ ὅτῃ ἐς θῆλυ ἀλλῆξῃ αὐτῷ, καὶ λαβῶν ἄλλο, ἢ τῆς, ἢ ὑμῶσῃ, &c. Nikon MS. lib. 1. f. 768. αἰρῆσῃ τῆς μαλαχῶσῃ τριχίνοσῃ, &c. Vita MS. S. Stephani Junioris: καὶ μοισῆσῃ ἰσραφίμῃ γωμῶν ἰσραφίμῃ Τριχίνασῃ τῆτο ἰσραφίμῃ, ἢ δὲ τὸ τραχῆ τῆς τῶσῃ ἢ δῶσῃ, ἢ ἐς δὲ πῶ τῆς ἐκδῶματῃ ἀκαθῶσῃ ἢ σῶσῃ τριχίνη καὶ ἰσραφίμῃ. Herodiani Epimerismi MSS. τριχίνη, ἢ τῆς τῶσῃ. Vide Vitam Sancti Maximi Confess. num. 5. Ammonium Mon. de SS. Monachis Sinaitis pag. 117. 126. Menologium Basilij Imp. 20. April. in S. Theodoro Trichino. Continuatore Theophanis lib. 1. num. 3. Hoefchelium ad S. Athanasium in Vita S. Antonij pag. 138. 151. & Notas ad Cinnamum p. 456. 457.

ΤΡΙΧΟΒΑΠΤΑΙ & Τριχολάσῃ, Balsamoni ad Can. 96. Synodi Trullanæ dicuntur, πᾶσῃ σῶσῃ δῶσῃ ποσῶσῃ κωμῶν. καὶ γωμῶσῃ σῶσῃ κωμῶσῃ μῆξῃ ζῶσῃ κωμῶσῃ, ἢ δῶσῃ, — καὶ βαπῆσῃ ἢ ἰσραφίμῃ ζῶσῃ ἢ χρισῶσῃ, καὶ ὡσῃ πῶ τριχῆ τῆς κῆσῃ

καρλίς ποίσι διάβροχοι, κληριδίαι ταύτω ες άμμή θίμας αίχου, ή αυταί τώ μέλω μεταβληθήν τώ τ τριχών σί ή οι και νόθας πλοκάμια περιτίθασιν ίου- ται, πλώ ίηγηή και ξυμφουή ξυμύμμοι τριχουσι. Vide præterea Zonaram ad hunc Can. & Matthæum Bla- starem lit. T cap.9. Cæterum mitto quæ in hanc rem habent criticorum filij.

ΤΡΙΧΟΒΕΛΩΝΑΣ, Discerniculum, Καλα- ριαι. Vide Gloss. med. Lat. in Discrimen.

ΤΡΙΧΟΒΟΤΑΝΟΝ, Adiantum, Herba de qua Botanici. Glossæ MSS. Botanica: άδιανον, τώ τριχοβότανον. Glossæ Jatticæ MSS. Neophyti: άδιαν- τον και καλλιτριχον, τώ τριχοβότανον. Anonymus MS. in Methodo de Urinis: λαβών τριχοβότανον, και σί- λλωον, και καλάμινον, και μέλω, και βιβίθια μινύ- ρα, &c.

ΤΡΙΧΟΔΕΣΜΟΣ, Fascia qua crines religan- tur & continentur. Glossæ Græcobarb. άμυξ, Χαλιός, Τριχόδεσμο.

ΤΡΙΧΟΚΟΥΡΙΑ, Prima capillarum detonsio, qua fit in Ecclesia, cum orationibus à Sacerdote re- citatis, quæ habentur in Euchologio pag. 375. Sa- cerdos verd κέρω πλώ κέρω τετραμερος ης τώ όνομα τ άγιας τριάδ. Ubi consulendus Goarus. Vide etiam Dissertat. 22. ad Joinvillam, & supra in κερύτωμα.

ΤΡΙΧΟΛΑΥΔΗ. Cod. Reg. MS. 3178. f. 285. cap. 48. τ σιματων τ χυθχοίαις τίχης. Infra: θίς τώ ες τή πυρί, ες άιάδ άβήν καλώς, άσι τα ήην κά- λα, ήπειθα ήπαρον τριχολαυδίω, ες ήπαρον προς ήα σύρ- μαν, &c.

ΤΡΙΧΟΡΑΧΑΤΑΙ. Vide in Κεραή.

ΤΡΙΧΩΡΟΣ, Trichorus, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Vetus Inscriptio apud Reinesium pag. 968. SIBI SARCOPHAGVM ET PAN- THEVM CVM TRICORO DISPOSVIT AC PERFECIT.

ΤΡΙΨΑΛΜΟΣ, Tres Psalmi Davidici, 3, 6, & 62. qui in libris Ecclesiasticis Græcorum nudè τής ψαλμοί dicuntur, ut in Euchologio Goati pag. 48. & in stasis officiis decantantur. Triodium 2. Fe- ria Magnæ hebdom. ίστιν ότι ή πρώτη ήρα ες ή όνά- τη σιχολογή ες τή μεγάλη ήβδομάδι, αλλά μόρον ψάλλη) τριψαλμο, ή ή τριβίτη σιχολογή. Typicum cap. 15. σωμαζόμω ες τή έκκλησία, και ψάλλομεν τας τρεις ήρας τριψάλμους, ήην εύλογήθη τ ήριαις, άρχόμω τώ τρισάγιον, άτα τώ δούτι προσμμωσώμω, τρις, ες σι- χολογώμω ψαλμους τής. Cap. ult. ψάλλομεν πλώ τρίτω άρα τριψάλμον. Infra: σωμαζόμω ή ψάλλομεν ες πλώ 5. ήρα, ες αυτίω τριψάλμον. Marcus Hieronom. de dubiis Typicis cap. 41. & 42. ψάλλομεν τας τρεις ήρας τριψάλμους ες τή τέρθικη.

ΤΡΙΨΗΔΙΝ, τώ κωνάμωμον, in Glossis Jatticis Græcobarb. MSS. ex Cod. Reg. 190. Σίνατομωμον. Gloss. Botan. MS. ex Cod. Reg. 2690. Ξυλοκωνάμωμον, ες κωνάμωμον, κοπής τώ τριψίδιν. Glossæ aliz Jatticæ Græcobarb. ex Cod. 1047. Ξυλοκωνάμωμον, ες κωνόν τριψίδιον, Ξωθόν εση σίραξ. Τριψίδιν, apud Nicolaum Myrepsum sect. 1. cap. 410. in Cod. Reg. MS. in edi- to vero 416. ubi Fuchsius vox ignota. Ptochoprodromus. MS. contra Hegumenum:

Έχουσι σάχ, σίσγηδον, καμώφαλα, τριψίδιν. Vide in Βαβαλίξον.

ΤΡΙΨΙΜΟΝ, Intritum, sarcimen. Glossæ Græ- cobarb. ίπίτριμμα εκ πλειότων κριών, Τριψίμω δώδ πολ- λά κριά.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ, Triodium, Τριώδι, recentioribus Græcis. Hæc vox duplici significatione sumitur apud Græcos: est enim Triodium, ut ait Allatius in Dis- sertat. de Georgiis pag. 417. Canon omnibus diebus jejuniorum, præterquam in Dominicis & in cele-

briori aliqua solemnitate, usitatissimus: Quare liber ille in quo jejuniorum officia, à Dominica nempe septuagesimæ ad diem Paschatis continentur, Trio- dium dicitur. Idem de libris Ecclesiast. Græcor. Trio- dium appellatur liber Græcorum Ecclesiasticum, in eorum Ecclesiis recitari solitus, à Dominica septuagesi- ma, quam ipsi vocant, Publicani & Pharisei, ad sabbatum sanctum continetur: quod cum Canones & hymni in solemnitates D. N. Iesu Christi, & B. Ma- ria Virginis, & aliorum Sanctorum, qui in eo descri- buntur, novem habeant strophas, ψδάς νηνευραται, liber canones hujusmodi, ternas, ut plurimum, non excedentes ψδάς, complectatur. Hæc autem Domi- nica τ Τολάτω, seu Septuagesimæ, à qua Græci τοςάας, seu jejunia sua, auspicantur, Triodia, inde nudè in- terdum vocatur Τριώδιον, ut in Paschaliis passim hæc formula usurpatur: Τριώδιον άρχη) — τ Ιανουάρι. Ni- cephorus Xanthopulus Callist. in Synaxario istius diei: ες πλώ παρίσω ήμωρον σου θω ή τ τριώδιον άρ- χόμω. Typicum S. Sabæ cap. 15. άρχόμω αν δώδ τώδ ή ψάλλομεν τριώδια ες τας δώδ άπτοικ, ήχ. β. Idem Xanthopulus de primis Triodij inventoribus hæc subdit de eadem Dominica: άρωτ) ή πάλιν τ τ ήπει- όσση, τας τής σφαι ή άδών, ης τύπου, όμω, τ άγιας ες ζωαρχίαις τριάδ, ή μέγας ποικτικ Κοσμάς, ες τή μα- γάλη ες άγια τ παών τ κυρίω ες θω ες ουτωήρω ήμω ήπω Χριστ) ήβδομάδι, ες πλώ όνομασίω σχάδον ήσας ήμωρας, ήξ τ άεροσιχίδων ήπειόσας τας μέλω ήξ ήπει- οι λοιποί τ πατίρων, και μάλλον τ άλλων, θωδ άρω και Ιωσφ οι Στυδί), ες ζώδον ήκωον εφ τ λοιπαίς ήβδο- μάσι τ άγιας μεγάλης τεταραμωσής σωμαζόμωμον, τή αυτ) μωτ) τ Στυδίω άρωτ) παραδωδ άσση, ίπτι μάλ- λον τας άδας καταλάξωτικ και ψάμωστικ, και τ άλλα τ Βιβλίς, ήιν ήπειθε άρωτ) τ πατίρων άδρωσάστικ, ες ήρα- νισάμωμον. Ut potro singulæ Triodij oda singulis jejuniorum Hebdomadis diebus recitentur, sic idem Nicephorus: ίπτι αν πλώ άρωτ) τ ήμωρον ή κυριακή περικλήα, ως άσασίμω άρωτ) τι όσα, ες ήδω ες τε- λωταία, άρίσως διαπραττόμωμον, τή δούτ) τ ήμωρον πλώ άρωτ) ανόθωλο τ άδών τή δ' αυτ) τρίτη τ ήμωρον, τ άδών πλώ δούτ) αν ες τή τετάρτη πλώ τρίτω και τή πέμπτη πλώ τετόρτω, και τή ήπτη πλώ πέμπτω, τή ή ήβδωμ, τή σαββάτω δωλαδ) αν, αυτίω τω πλώ έκτω, ες ήβδωμω, και τας λοιπας δώ, άς ήπειόσας τ ήμωρον, ως κυριώτερας ήχουσι, άσωτ) δ) ή ες ή δω Κοσμάς ες τή μεγάλη σαββάτω τίθαι, τετραώδιον εκάσσι πεπωκίαις, και ίσούτερον ή θρωτάδ) βασιλικ) λίων κωλύσας εις τίλωον κατόσα ήξ τ ήπειόσση ήδωτ) τ μοναχ) Μάρω άργά- σατο καλαχρησικ) ή Τριώδιον όνομάζη), ε γδ άσ τριώ- δια ήχ, αλλά όμω δώδ τ πλειόταδ) πλώ ήπειόσας λαβών, ή ήξ τας τ μεγάλης ήβδομάδ, ως άρωτ) πρώτως γνωμόμω. Triodij portò σωω-φιν, versibus Jambicis conscripsit supra laudatus Nicephorus sub finem car- minum Basileæ an. 1536. editorum. Vide Τετραώδιον, ubi de Cosma Triodii autore quædam attigimus, & Allatium de Georgiis pag. 419. ubi laudat Gregorij Metropolitæ Corinthi expositiones in Troparia & Canones.

ΤΡΟΓΙΑΝΟΣ, Trojanus. Glossæ Græcobarb. άρωτ) θρωτ) αν, κοιλ) εις τας Τρογίανω.

ΤΡΟΓΙΖΕΣΘΑΙ, Tabescere, Σωθίαισθαι.

ΤΡΟΔΗΛΟΣ ΠΕΡΜΑΝ, apud Myrepsum sect. 1. cap. 405. in Cod. MS. ubi Fuchsius cap. 411. προ- τορδιδίω σπύρωμα poni censet.

ΤΡΟΜΑΡΑ, Tremor, Pavor. Threnus de capta à Turcis Constantinopoli MS.

Μιτω τρωάροι πλώ πολλω, μεθρλωσώμω καρδίαις. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Έμπαρ) ες αν δώνα προσκωμ) με πλώ σωδωλω τρω- μάραν.

ΤΡΟΜΥΖΟΝ, in Glossis Botanicis MSS. ex Cod. Reg. 848. τὸ ἀγριομάριον. *Lactuca silvestris.*

ΤΡΟΣΑΛΛΙΔΑ, pro Τρωαλλίς. Glossæ Græcobarb. ἀδινός, τρωαλλίς, τρωαλλίδα.

ΤΡΟΠΑΪΚΟΝ, *Victoriae*, Moneta. Hero, seu Africanus apud Scaligerum de Re nummaria : διαμριθ ἢ ἐκ πικρῆς καὶ τὸ δλωδερὸν καὶ Ρωμαῖς οἱ μὲν μν ἀριθ. ἔχον γδ τροπαϊκὰ β. ἰνμυ δ'. ἀνωσεια ις'.

ΤΡΟΠΑΙΟΥΧΙΑ, *Corona Imperatoria species.* Codinus de offic. aulæ Constantinopol. cap. 6. n. 36. ἐπὶ ἡ κεφαλῆς φορεῖται διάφορα (φορὰ) ποτὶ ἢ τὸ ὀνομαζόμενον τροπαρχίον, ποτὶ ἢ ἰουστινιανέου, &c.

ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΣ, Epitheton unice fetè S. Georgio à Græcis attributum. Joannes Euchaitorum Metropolitæ p. 23.

Αὐτὸν τι τὸ σύμμαχον καὶ προσάτιον, εἰ τὰ τεύχεα κλύειν ἀξίαν ἴδω.

Idem pag. 51. Carin. οἱ Τροπαφοροί.

Τὸ πρὸς σὲ φίλτρον, ἔῃ ἐν ψυχῇ εἶρω, Ἐργασίει εἰδεῖα, λαμπρὴ τροπαφορί.

Adde pag. 69.

ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ, vox generica, & canticis in Ecclesia Græca receptis communis : modulum semper vertit, & Antiphonis Latinorum quadantenus respondere observat Goarus ad Eucholog. pag. 32. cui concinit Zacharias Papa lib. 4. dialog. cap. 36. οἱ ἀντιφωνῶν τὸ τροπαρίον αὐτὸς ἀπὸ ἑαυτοῦ ὑπέλαβη, λέγων, ἀνοιχάτι μοι πύλας διαμαρτυρίας. Ubi Gregorius M. quibusdam tamen antiphonam ipse per semetipsum de semetipso imposuit, dicens, &c. Allatus in Diatriba de Georgiis pag. 418. Canonis, inquit, in Odam dividuntur: Ode in Troparia ex quibus componuntur. Singulæ namque Troparia continent aut plura aut pauciora, cum eorum numerus determinatus non sit. Troparia quandoque libera ac vaga relinquuntur, quandoque primis literis, quasi annulis in verbis veluti catenula inseruntur, quam Acrostichida auctores vocant, &c. Vide in Ἀκροστιχίς.

Unde porro dicta Troparia, indicat Zonaras ad Canon. Anastasim. Joan. Damasceni: τροπαρία ἢ λέγονται ὡς πρὸς τὴν ἑρμῆν τροπόμενα, καὶ πᾶσι ἀναφορὰν τὴν μίλιον πρὸς ἐκείνους ποιούμενα, ἢ καὶ ὡς τρέποντα πᾶσι ἐπιπέδῳ τὴν ἀδούνην πρὸς τὸ μέλι καὶ τὴν ἑρμῆν τὴν ἑρμῆν. οἱ μὲν γὰρ πρὸς ἐκείνους ὁ τὴν αὐτὰ ψαλλόμενον ἐπιπέδῳ εἰδόμενον, ἢ ἐπιπέδῳ ἴσῳ τὸ μέλι, ἢ δὲ ἑρμῆν, ἢ δὲ μέλι λέγοντο, ἀλλ' ἀπὸ τῆς καὶ ἀνάμμεσσι, καὶ ἀρῆθμον φάνημα. Tropariorum verò scriptores varij recensentur, atque in his Josephus & Nicodemus à Germano Patr. Constantinopol. in Theoria pag. mihi 155. præterea Anthimus & Theocles, qui Leone Macela imperante vixere, ut est apud Theodorum Lectorem Ecl. 1. Theophanem & Cedrenum an. 8. ejusdem Augusti. Joannes Hierosol. Patr. in Vita S. Joannis Damasceni pag. 160. edit. Rom. συνῆσαν ἢ τῶν οἱ πινθῶν καὶ τι αὐτὰ μιλιεργῶσαι τροπαρίων ἐπιπέδῳ, παραγομένων τὸ πινθῶν καὶ πᾶσι ψυχῶν καταψῆν. Vita S. Nili Jun. pag. 143. πολλὰ καὶ γὰρ ἔστιν ἰουστινιανέου, ἢ γνήμιου, ἢ τὴν τροπαρίων ἐν τῇ κατόνῳ, καθόρθωσιν ἔχει διδάσκοντα, &c. Vita MS. S. Auxentij: τῶν τῶν τροπαρίων ἀπὸ δύο φησὶ ἢ τριῶν λίαν τερπνὰ καὶ ἰσχυρὰ μὲν ἔχει ἀπλυσίτη καὶ ἀπερίεργη διαλυτώσας, &c. Joannes Archiep. Nicænus de Christi Nativitate pag. 310. ἀσάυτως καὶ τῶν πᾶσι ἡμέρῳ τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν βαπτισματικὴν ὑπελάμβανον, ἰκασίως τελεμεθίως ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ, καὶ μὲν πλῆθος ἀναθωσμάτων, τροπαρίων καὶ κανόνων τὴν ἰδίαν καὶ τὴν αὐτῆν κυρίῳ ἡμετέρῳ Ἰησοῦ Χριστῷ. Τροπαρία τὴν κανόνων, apud Joannem Plusiadenum pro Concil. Florent. p. 643. Vide Cedren. pag. 371. Horologium: τροπαρία ἀνασάυσιμα ψαλλόμενα μὲν τὴν ἡμετέραν ἐν τῇ κυριακῇ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ἡμέραν.

ΤΡΟΠΙΚΗ, pars ædificij. Anonymus MS. de Amonib. Lybistri & Rhodannes:

Τὰ πρῶτα οὐσίβω πᾶσι τροπικῶν, καὶ ἄπὸ τῆς πᾶσι τῆς ἡμέρας.

Ἀπὸ χυλοδύματῳ ἰσοδυστομεθίως.

Infra:

Καὶ ἔχον ἀπᾶσι ἰσομεθίως τὴν τροπικῆν τὸ γῆρας.

Continuator Theophanis lib. 3. num. 43. καὶ πᾶσι ἐπιπέδῳ μαρμαρίων τροπικῶν. Anonymus Combesifianus in Porphyrogenito num. 4. ἐνδύσασα αὐτὴ ἢ θισίβω καὶ, ἀσάυτη αὐτὴ οἱ τροπικῶν.

ΤΡΟΠΟΔΕΜΕΝΟΣ, *Versutum, Callidum.* Glossæ Græcobarb. παύρη, πολύτροπος, τροποδύματῳ, παραβύβω.

ΤΡΟΠΩΣΕΙΣ, in Glossis Basilic. αἱ τὴν τρίτην γῆρας.

ΤΡΟΥΓΑΝΙΣΜΟΣ, *Stridor, crepitum densium,* Βρυθμός, τὴν ἰδέσθω ψῆσῳ.

ΤΡΟΥΓΑΝΟΝ τὴν αὐτίαν, ἢ τὴν μήτην, *Cartilago auris vel nasi,* χόνδρος, λοιπός.

ΤΡΟΥΔΑΤΟΣ, *Prochopodromus* MS. contra Hegenum:

Πρῶτον διαβίβω τὸ ἔκτερον ψισίπυλον τρεδάτω.

Vide in Βαβαλίζων.

ΤΡΟΥΛΑ, *Trullus, Trulla, Trullion, Trullion,* Trulla: vas de quo Cujacius lib. 11. observat. cap. 7. & alij. Glossæ Gr. Lat. τρούλλα, Trulla. Olympiodorus apud Photium pag. 189. οἱ Οὐσιβῶντες τὴν τρούλλαν καλεῖσι, ὅτι τὸ λιμῶν πιζομεθίως αὐτῆς, τρούλλαν οἱ τὴν Οὐσιβῶντων ἀγοράζον ἐν τῇ χυλοδύματῳ ἢ τῇ τρούλλᾳ ἐν τῇ τρίτῳ ἔχου χωρῆ. Liber 44. Basilic. tit. 13. cap. 3. κανονοδύματῳ, λύχτοι, τρούλλαι, χαλεπὴ ἐκείνη.

Trullion, Trullion. Lexicon MS. adespoton: ἐπαρῆσθαι, ἐπαρῆσθαι, ἢ μικρὰ τρούλλια ἐν τῇ κυριακῇ. Glossæ MSS. in lib. Job: ἔξελπτερον, ἐσάυτηρον, τρούλλια ἐσάυτη. Hierocles lib. 2. Veterin. c. 74. καὶ ἄρας ἀπὸ τῆς πυρῆς τὸ τρούλλιον, ἐπιβάλλω πᾶσι ἀσάυτῳ, καὶ κινῶ αὐτῶν, &c.

Trullion. Olympiodorus in Psalmum 106. pag. 596. τὸ ἔξελπτερον, τρούλλιον μύρον.

ΤΡΟΥΛΛΑ, *Trulla, Testudo orbiculata,* Græcis θύλα, sic dicta quod Trulla fundum seu imum specie sua referat. Ita porro appellant vulgò scriptores Byzantini Hemisphæria in medio ædium sacrarum, ut est etiamnum Trulla, seu Trullus ædis Sophianæ Constantinopoli, & S. Petri Romæ. At ex iis paulò antiquiores scriptores hanc vocem masculino, posteriores verò feminino genere efferte solent.

Trulla. Metrodorus in Martyrio S. Dionysij: τῶν οἱ ἰδίων ὀρθοῦσα ἐπιπέδῳ τὴν ἀγίαν μαρτυρίαν τὰ ὄσα, πᾶσι ἐπιπέδῳ καλεῖσθαι, καὶ ἑρῆσιν μὲν τρούλλων, οἰκοδομῶν ἰσχυρῶν. Theophanes an. 32. Justiniani: ἐτροπῆσιν τὴν πινθῶν τὴν βασιλῆως τὴν τρούλλων. Mox: ἔχου ἄλλως πινθῶν, καὶ ἰδέσθω τὸ τρούλλων. An. 10. Pogonati: γῆρας οἰσμέ μῆρας καὶ πᾶσι Μισσοπῆσιαν, ἐν τῇ πινθῶν τὸ βατῶν, καὶ ἢ τρούλλος τὴν ἐκασίας Ἐδίας, Leo Grammaticus in Theophilo: οἰσμέ ἐκ τῶν λαχίτην καλασκίνας, ὁ τρούλλος μὲν τὴν ὀνομαζίτη. Ubi Symeon Logotheta num. 13. habet τρούλλος, ut & Georgius Hamartholus in Chr. MS. Constantinus lib. 1. de Themat. cap. 13. δασίωστος, ἐν τῇ τὸ ἐκασίαν τὴν μεγαλομαρτυρῶν Θεοδώρου ἐν τῇ τρούλλῳ ἐν αὐτῇ δόκτωρ. Adde cæteros scriptores quos laudamus in nostra Constantinopoli Christiana lib. 3. scilicet 33. & 35. ubi de Trullo Sophiano, & in lib. 2. scilicet 4. n. 20. ubi de Triclinio Magni Palatii, quod τρούλλων vocabant, in quo habita Quindecima Synodus, Trullana inde appellata.

Τρούλα, eadem notione. Anonymus de locis Hierosol. num. 1. ὁ μὲν ναὸς ἔστι τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔχει τρούλας δύο. Occurrit ibi pluries. Idem n. 12. ἵνα καὶ ὁ ναὸς μέγας εὐροζουλαδῆς, καὶ μὴ τρούλα μελιβοσκαστο ἰσχυρομένη ἰσθμῶν καὶ ἔχουσι μὲν μύσους. Adde num. 14. Sed & Codinus de Offic. cap. 4. num. 31. sciadij ambitum τρούλαν vocat. Crusius pag. 208. ait τρούλαν 128. Campanile Græcis dici.

Τρούλα, pro τρούλα, usurpat semper Manuel Malaxus in Chron. MS. ἡ ἓν μία τρούλα ἐστὶ τῆς ἁγίας τῆς ἁγίας τῆς ἁγίας. Ita alibi passim. Vide Tabeliam I. & III. ex his quæ initio hujusce operis delineantur.

Τρούλατος, in Trulli formam adificatus, θολωτός. Joannes Phocas in Descript. T. S. num. 12. ὑπάρχει ἓν ὁ ναὸς ἔστι τῆς αὐτῆς τρούλατος. num. 14. ὑπάρχει ἓν ὁ ναὸς τῆς τρούλατος τρούλατος. Infra: ὁ ἓν τρούλατος ναὸς ἐστὶ πᾶσι περικαλλιστάτος, τρούλατος ἔχων πᾶσι ὄφθαλμοις. Codinus in Orig. Constantinop. num. 88. τὸ ἓν τρούλατος τῆς τρούλατος ἐστὶ τῆς Μιχαήλ, &c. Ex his emendare licet Gregentij disputationem cum Herbano Judæo, quæ facta dicitur ἐστὶ τῆς τρούλατος, pro τρούλατος. Vide Lambecium lib. 3. comment. de Bibl. Cæsar. pag. 129.

Τρούλατος, Lignorum struem interpretatur Porcius. Τρούλατος, In trulli formam adificare. Codinus in Orig. Constantinop. num. 144. ἡ ἵππων ὄπας, βαλλομένη διαφόρα λαφύρα ἁγίων πάντων, ἕως ἂν τρούλατος ὁ τρούλατος.

Τρούλατος, Trullus ligneus, ex ligno confectus. Michael Glycas in Chron. pag. 169. ἡ ἓν τῆς ἁγίας ἁγίας ἐκκλησία δρομική τρούλατος ἐκτίθητο τὸ πρότερον καὶ τῆς μεγάλης καὶ τῆς ἁγίας. Codinus in Orig. Constantinop. num. 95. πρῶτον γὰρ ὑπῆρξε μικρὸν καὶ ἡ ἁγία ἁγίας καὶ τρούλατος. Idem num. 128. ὁ ἁγίας τρούλατος ὁ πλεῖστον τῆς τρούλατος ἐκκλησία καὶ μεγάλη τρούλατος. Adde n. 149.

Τρούμπητα, Tuba, Σάλπιξ. Ital. Trombeta, Gall. Trompette. Historia Belisarij MS.

Παίζων τρούμπητες, ὄργανα, τυμπάνια, ἀνακράδεις. Anonymus de Naptiis Thesei lib. 2.

Καὶ τότε ἀρχαῖος τρούμπητες ἡ τρούμπητες. Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 1023. ἵππων ἐκτύπασαν τὰ τυμπάνια, καὶ αἱ τρούμπητες. Fabulæ Æliopi Græcobarb. pag. 155. μύσους αὐτῶν πᾶσι τρούμπητα λαλῶν. Occurrit etiam apud Contarem in Hist. Athenar. lib. 11. pag. 293. Dorotheum Monembas. in Synopsi Histor. non semel. Theophylact. Hierodiac. Hom. 7. pag. 143. &c.

Τρούμπητες, Tubicen, σαλπικτής, in Corona pretiosa, τρούμπητες, in laudatis Fabul. Æliopi Græcobarb. ubi Gr. σαλπικτής. Glossæ ad Iliadem barbarogr. κήρυξ, σημαίνει ἄνδρα τρούμπητες.

Τρούπητην, Turpetum, apud Nicol. Myrepsum MS. sect. 1. cap. 30. 31. &c.

Τρούπης, τὸ ῥητοσπιρμαν, in Glossis MSS. Jatticis ex Cod. Reg. semen taphani: in Lexico ex Cod. Reg. 1843. ὁ ῥητοσπιρμαν.

Τρούπης τρούπης. Astrampsyclus MS. in celo Pythagorico: χυσιῶν, μάργατος, λυχίτης, λαζύσιον, τρούπης τρούπης, τρούπης, κοζάν. &c.

Τρούπης, Currens, in Basilicis lib. 19. tit. 10. c. 5. Glossæ Gr. Lat. τρούπης, Velox, Loguax. Τρούπης, ἵππος δρομῶν, Cursim. Nicetas in Murtzaphlo, num. 4. ἡ ὄστρακος γούμην, ἡ τρούπης καὶ τρούπης λαλία. Ubi Cod. Barbarogr. ἡ τρούπης αὐτοκλήσια.

Τρούπης, Acute, Exacete. Fabulæ Æliopi Græcobarb. ἡ ἀγέλαος ἵππων ἡ ἵνα δίδρον κατόπι, καὶ ἵππων τὰ δόξια ἐστὶ. Ubi Cod. Gr. τὸ δίδρον ἵππων.

ἵππων. Infra: ὁ τρούπης τὰ δόξια ἐστὶ ubi Gr. τὸ δίδρον ἵππων δίδρον.

Τρούπης, pro Τρούπης, Passillus, usurpat Notus de curat. morbor. cap. 120. 132. 161. 167. & 168.

Τρούπης. Vide Τρούπης.

Τρούπης, Trulla, vas, apud Myrepsum sect. 9. cap. 71. Ita Codex Fuchsi, at Regius habet βαλλομένη τρούπης. Vide Τρούπης.

Τρούπης, Praefurnium, ὁ φούρνος, in Turcogæcia Crusij. Est & foramen. Syntypas MS. ὁ πειστικός ἀκαλυψάτος ὄπιδον τῆς διεσπῶν σωματῶν τῆς σίτου, καὶ ἰδιώτα: ὡς ἡ ἔχουσι, τὸ πρῶτον εἰσάγει ἰσχυρῶν ἡ τῆς τρούπης τῆς τρούπης, &c.

Τρούπης, Herba species, quam ita describunt Stephani Magnetis Empirica MSS. ὁ μύσους πόντιος καὶ πᾶσι τρούπης λογόμηνος θανάτων, τῆς ἁγίας τῆς πύθωνος φουρμῶν, καὶ τιμωρῶν ἐκλύσασαν γάλα, καὶ γάλακτος ἁγίας.

Τρούπης, Mollities, τρούπης. Vide in Μαλακιοποιία.

Τρούπης, κερμῆς, ὁ σπυρίων καὶ ὁ πλύσασαν τὰ ἱμάτια. Ita Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843.

Τρούπης. Vita MS. sancti Symeonis propter Christum Sali: τῆς τῆς τῆς τῆς, καὶ πᾶσι τρούπης καὶ τὰ τρούπης.

Τρούπης, Crepare, Crepitare, Crepare dentibus, ἡ τρούπης, ὁ σπυρίων.

Τρούπης, Passer. Manuel Moschopolus in Lexico Philostrati: τρούπης ἡ κυρτός ὁ λογόμηνος τρούπης. Similia habet Eustathius ad Iliad. β. διαζωρηφῶν τῆς τρούπης ἡ τρούπης ὁ λογόμηνος ἰδιώτικον τρούπης.

Τρούπης, & τρούπης dicti Eunomiani & Aëtiani hæretici, ὡς ἐστὶν οἰκίακ καὶ θανάσιος τὰς σωματῶν ποσῶν, inquit, Theodotus lib. 4. Hæreticar. fabul.

Τρούπης, in Glossis Botanicis Colbert. MSS. τὸ λάδανον. Ladanum.

Τρούπης καὶ πᾶσι, Edulia & Potus offerri solita in Festis Sanctorum & in exequiis mortuorum, apud Græcos Balsamon in Responsi. τὰ ἓν τρούπης καὶ πᾶσι σωματῶν ὡς μύσους ἁγίας, ἡ ὑπὲρ μνημοσύνης κατόχου ἁγίας ἀσκαμίζομεν τῆς τρούπης, καὶ τὰ ὑπὲρ ψυχῶν διαδότων τῆς ἐκκλησίας ποσῶν τῆς σπυρίων, τῶν ἐπισκόπων διδάσκει ἐκαστῶν.

Τρούπης, Mauricius lib. 12. Strateg. p. 178. τὰ πᾶσι ἡ τῆς ἀλφῶν, καὶ πᾶσι πρῶτον δόξα ἁγίας ἐστὶ τῶν ἰδίων καλαμπάνων ἐν ἀσφαλασίᾳ τῶν, καὶ μετρίως παραφυλακῆς ἡ ἀρχοῦ τῆς ἁγίας δρομῶν καλαμπάνων ἐν τῶν τρούπης τῶν ἀνακρίων. Schefferus legendum opinatur τρούπης, ut sit à Latino tractus, id est χώρα, quod vix putem.

Τρούπης, Vulnerare. Glossæ Græcobarb. ἀτρός, ὅτι δὲ τρούπης, ἡ πλύσασαν.

Τρούπης, Accutia, in Glossis Lat. Gr. μαρίλιον, seu Laticia, in Glossis Botanicis. Glossæ alie: τρούπης, λάχανον, Accutia. Glossæ S. Benedicti: Escutia, Τρούπης. Geoponica ex Didymo: τρούπης, τῆς τῆς τρούπης ἐν ἕξ βαπτισμῶν καὶ ἰδιώτων, σωματῶν καλαμπάνων.

Τρούπης. Vide in Τρούπης.

Τρούπης, Ægyptius, Stratiotes, apud Intetpol. Dioscorid. c. 684.

Τρούπης. Codinus in Orig. Constantinop. num. 70. καὶ τρούπης ἁγίας ἡ ἁγίας ὑπῆρξε ἐν τῆς τῆς. Ita perperam legi in aliquot MSS. obsetvat Lambecius, seu potius Holstenius, ubi meliores præferunt, καὶ τρούπης ἡ τρούπης, &c. Unde Meursius Turbulum vocem τρούπης expressisse putavit.

Τρούπης. Jatrophiolum MS. ex Cod. Reg. K K K k k φλαβόμηνος

ἐπιβολομήδην μερῶν μὴ τετρατάναρα ἐκ τῆς ὕψους ἐξ ἀβιλο-
γιας, τῆς ἴσης ἢ ὑπὲρ τυμβωρα δὲ πλὴν πρὸς χυτὴν τῆς ὀρθομῆδης.

ΤΥΜΠΑΝΟΝ, *Fustis*, Suidæ, Damascio in Vita Isidori apud Phot. p. 1060. unde τυμπαμίζων & ὑπο-
τυμποιζέω, *fustibus cadere*, apud S. Paulum, de quibus vocibus vide Scaliger. ad fragm. veterum Græc. post libros de emendat. temp. pag. 15. & Suicerum.

ΤΥΜΠΑΝΙΑ, *Psici mulierum Constantinopolitanaarum*, in *formam tympani*, cujusmodi videre est in Theodoræ Michaelis Palæologi Imp. & Helenæ Manuclis Palæologi Imp. uxorum figuris, quas delineavimus in familiis Augustis Byzantinis, in syn-
tagmate de inferioris ævi Imp. nomismatibus, & in Tabella VI. ex his quæ initio hujusce operis delineantur. Nicetas in Alexio lib. 1. num. 3. φοικαῖοτο λαμπρῶς διασκευασθῆναι λίθους τε καὶ μαρμάρους τὸ τυμπάνιον ἀναδύσασθαι. Idem de Reb. gest. post excidium Urbis num. 5. τὰ δὲ ζῶντα καὶ τὰ ἄλλα ἐξ ἀδελφῶν τριχῶν ἐπιμνησθῆναι καθήματα, τοῖς ἵπποκ. περιέδιδασθαι. Strabo quoque lib. 3. ait mulieres Hispanas, τυμπα-
νιον περιεχῆσαι, πρὸς μὲν τῷ ἵππῳ περιεχῆσαι, ἐξ ἑστῆτος δὲ κεφαλῆν μὲν τῆς παραλίθου, ἢ ὑψὺς δὲ καὶ πλάτος ἐξυ-
πνοίας μὲν κατ' ἐλίγαν.

Τυμπάνιον. Joannes Cananus de Bello Constanti-
nopolit. ἄλλοι δὲ μὲν ἐξ ἑστῆτος καὶ περιεχῆσαι, ἑτέροι δὲ ἐξ αὐτῆς ὑπορέσασθαι, ἀλλὰ τὰς ταύτας ὑπὸ ἑτέρωθεν, καὶ τὰ τυμπάνια τῆς βουτῆς ἰδύσασθαι με σκευῆς, ἐξ ἰθαύμαζον αὐτὶ ευκαταρίων. *Afferes quibus compinguntur dolia.*

ΤΥΜΠΑΝΙΤΑΙ dicuntur Græcis recentioribus qui in excommunicatione mortem obierunt, & quorum cadavera post obitum ad *tympani morem Turgentia*, nigra, deformia apparent, eaque incorrupta, & quæ tum resolvuntur, postquam excommunicationis & interdicti à Sacerdote data est absolutio. Vide Christoph. Angelum de Hodierno Græc. statu cap. 25. Goarum ad Euchologium pag. 688. 689. & Allatium de Opinationibus Græcor. Pottius: *Τυμπα-
νιτῆς, ὅταν ἢ καὶ μὴ τῷ ἵππῳ περιεχῆσαι, καὶ καρδισ-
μῆς, ὅτῃ σημαίνει τὸν ἵππῳ τυμπί.* Gregorius Protosyncellus Patr. Constantinopol. pag. 432. ἢ γὰρ ἀπλῶς ἀφορισμὸν ἐπιπέσει δι' ἐξουσίας τις, τυμπανια ὄρα, ἢ καὶ τῷ ἵππῳ, ἐξ τῆς εὐχαριστίας τῆς Ἀρχιεπισκόπου διαλύσει. Malaxus in Hist. Patr. pag. 133. ἢ γὰρ δὲν λύνει τὸ κερ-
μὴν ἐκείνη τῆς ἀφορισμῆς, ἀλλὰ μὲν ὡς τὸ τυμπάνιον. Et pag. 151. de excommunicatione: καὶ ἄριστα μὲν κερμὸν αὐτῶν κερμὴν μαύρον καὶ τυμπανιαίων. Ita pag. 165.

ΤΥΠΑΡΙΟΝ, *Figura seu τύπος in Moneta*, ἀρχέτυπον σφραγισμένον. Glossæ Basilic. *Μονῆτα, τὸ τυπάριον νομισματῶν.* Sic leg. pro *μοῦνατῶν.* Cod. Reg. MS. 618. f. 183. ὅτι τῆς ποίσεως φέρμας. Deinde: ποίσει χίμαια ἐκ τῶν μέταλλα, ἢ ἀλάμην, ἐξ ἧς αὐτὰ ὡς τυπαρία, &c. Adde Joan. Tzetzem Chil. 11. v. 475. Vide Gloss. med. Lat. in *Tyrarium*.

ΤΥΠΟΙ, *Decreta, Constitutiones Principum, Forma, Decreta de fide.* Concil. Calchedonenſe act. 13. μὴτε τὸς τῆς ὑπερβίας ὑμῶν ἐστρεπόμενοι, συγχίον καὶ καταρτίσαντες ἐν τῇ βουτῆς ἵπαρχίᾳ παρὰ τὴν κρῆσιν σαφῆς ἐν τῆς ἐκκλησιαστικῆς βασιλικῆς τε καὶ κερμῆς τύπος. Balsamon ad Synod. Trull. Can. 38. δὴλον γὰρ ἔστιν ἀκολυθῶν πλὴν ἐκκλησιαστικῆς τάξεως τοῖς πολιτικοῖς καὶ δημο-
σίοις τύποις, ὅτι τοῖς βασιλικῶν προσημασίαι. Cedrenus in Zenone: τύπος ὁ βασιλικῶν μὲν τύπος ὡς Ἀλέξανδρον ἐξέπεμψε. ὅθι τύποι, θάλας κελύσσει, in Nov. 113. 152. Justiniani. τύποι πραγματικῶν. Vide *Πραγμα-
τιῶν.* Adde Theophan. an. 2. Zenonis, &c.

Τυπῶν, *Decernere.* Nicetas in Man. lib. 3. num. 1. γράμμα ἱεροσπουδαίου — τυπῶν αὐτοῖς ἀρχετύπα ἰστορία κίρματῶν. Ubi Cod. al. τάσιν.

Τυπῶν, *Formare, Effingere.* Glossæ Græcobarb. τυπῶν καὶ ἀνωίξασθαι πλὴν δέξασθαι.

Τυπωμῆδην, *Formata.* Codex Canon. Eccl. Afric. c. 23. ubi vetatur Episcopus trans mare proficisci, ὅ μὴ δὲ τῆς Προβιουτῆς κατ' ἐξαιρέτων λάθρ πλὴν, ὅτι λέγει δὲ ἀπολυτικῶν, τίτυπωμῆδην, ὅτι παραβῆσιν. Adde Can. 73. & Gloss. med. Lat. in *Forma*, & in *Tyrum*.

Τυπικόν, *Edictum, Præceptio.* Nicetas in Isaacio lib. 2. num. 6. ὅτι τὸ τυπικὸν αὐτῶν (Regis Bulgarorum) βασιλεὺς παραβλήσασθαι. Ubi Cod. Barbarogr. διατά-
ξην πρæfert. Τυπικὸν χρυσόβουλλον, & τυπικὸν, πῶ-
δὲ in Novella 1. Alexij Comneni de Canonico, &c.

ΤΥΠΙΚΟΝ, Liber Græcorum Ecclesiasticus, in quo, ait Allatius, à primo die anni singulis diebus, quid inter missarum solemnias, quid ad vespertas, quid ad Horas, quid ad Matutinum, quid denique ad reliqua divina officia, sive dies illi feriales sint, sive festi, recitandum, quid psallendum aut legendum sit, quibus diebus jejunandum, quibus & quomodo solvendum jejunium, verbis clarissimis ac facillima methode præscribitur, variisque est distinctum pro materis varietate capitibus. *Ordinariū* ejusmodi librum Ecclesia Latina vocat: qui scilicet *ordinem recitandi officij* complectitur, sic dictus por-
rò, quod sit *τύπος*, seu forma ac norma officij recitandi, & Ecclesiasticarum ceremoniarum. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Phil. in Constantino & Irene: τῆς δὲ δούτιρας τῆς ἀγίας Πάσχα, ἀπὸ τῆς βασιλίσσης ἐπὶ τῆς ἐξ ὑπομνήτης προελπίσσει ὡς τῆς ἀγίας Ἀποστόλων, &c. Habebant autem Ecclesiæ ferè omnes sua τυπικά, quomodo apud nos suos *Ordinariis*. Sed præsertim obtinuit illud quod S. Sabæ nomen præfert, & quod S. Sabæ Monachis suis Hierosolymis præscripsit à SS. Euthymio & Theodotisto acceptum, à Sophronio Patr. Constantinopol. & Joanne Damasceno restitutum ac renovatum, cum illud scilicet barbarorum incurſione excidisset, ut auctor est Symeon Thessalonicensis in Dial. contra hæreses, & in Responsis ad Quæstiones Gabrielis Pentapolitani Metropolitæ, à quo etiam ἱεροβ-
λυμιτικὸν τυπικὸν interdum appellatur: ut & à Theodoro Balsamone in Epist. de jejunis num. 5. Ita por-
rò inscribitur: τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως καὶ ἀκολουθίας τῆς ἐν ἱεροβλύμῳ ἀγίας Λαύρας τῆς ἰστορίας καὶ Θεο-
φόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τῆς ἰστορίας. *Εκκλησιαστικῶν κερμῶν* dicitur Cyrillo Scythopolitano in Vita S. Theodosij Archimandritæ.

Varia denique pro varietate Ecclesiarum & quandoque in eadem Ecclesia, fuisse Typica, docemur ex ipso Typico S. Sabæ: ταῦτα πάντα πατῆρες ἐξ ἀδελφῶν ἐξ ἀπλῶς, καὶ ὡς ἔτυχον, ἰδύσαντες παρ' ἡμῶν, ὡς ἂν τις οἴδῃ, ἀλλὰ διαφόροι ἐντυχόντες τυπικῶν πλὴν πραγματικῶν τῆς ἀγίας. Nicon in Pandectæ MS. Serm. 57. τῶν δὲ ἱε-
ρον λογισμῶν ἡμῶν ἐντίθισσι παλιν καὶ γὰρ τῆς ἱεροβλυμιτικῆς μὲν τὸ τυπικὸν ἡμέρας ὅτι ἱερτάζον τῆς δὲ Στυδιῶν τῶν ἡμε-
ρας, τῆς δὲ μεγάλης ἐκκλησίας Ἀλεξοχίας, ὅτι τῆς Πατριάρχου ὁ τύπος μίαν ἡμέραν ἱερτάζον. Apud Scylitzem pag. 635. τυπικῶν προελπίσσει, quæ in typicis præscri-
buntur. Ejusmodi fuere τυπικὸν τῆς Λαύρας, apud Joannem Euchaitorum Metropolitam pag. 37. & aliquot alia quæ in Bibliotheca Barberina asseruari num. 75. & 76. observat Allatius. In indice MS. Bibliothecæ Monast. S. Trinitatis laudatur τυπικὸν τῆς ἀγίας Ἀθανασίου τῆς ἐν τῷ Ἄδῳ. Scribit Pachymeres lib. 12. Athanasium Patr. Constantinop. sub Andronico seniore Palæologo τὰ μονῶν τυπικά immutasse. τυπικῶν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας meminit Symeon Thessalonicensis Respon-
so 57. Meminit etiam ibidem τυπικῶν τῆς ἱεροβλυμιτικῆς, quod non aliud est à Typico S. Sabæ, ut diximus: ut Balsamon loco laudato, Studiani. Ejusmodi est etiam Typicum MS. Monasterij τῆς Κοχαριστικῆς Con-
stantinopoli

stantinopoli ab Irene Ducena Alexii Comneni Imp. conjuge exstructi, quod asservatur in Bibliotheca Regia: quod non modo Officij Ecclesiastici ordinem, sed etiam Regulas monasticas sanctimonialium continet. Agit pariter de Fundatorum Typicis Balsamon ad Canon. 1. Concil. Constantinopol. sub Photio ἡράδων ἢ τις, πῶς πρὸς τὴν τύπην (Ἐπισκόπου) περιβλεπόμενοι εἴ τι μοναστηρίων δομάτορες τυπικὰ τε ἐκλήθισται, καὶ ὅ μόνον ἡγουμένους, ἀλλὰ καὶ ἱερεῖς ἐν αὐτοῖς καθιέθωνται, καὶ ὅτι ἐπιτοπῶσι οὐκ ἰστέροις ἀκαταστάσις τίσι, καὶ τὰ μὴ ἔχοντες παροῦν ἐν αὐτῇ καὶ ἡ χῆρα ἐπισκοποῦν. De iisdem præterea agit ad Nomocanonem Photii tit. 2. cap. 1. Arque ea.

Τυπικὰ, κτητορικὰ proprio nomine appellabantur, ut quæ à Monasteriorum conditoribus & institutoribus fuerant exarata. Scholion in sect. 2. tit. 6. factorum Canonum Constantini Armenopuli, & Balsamon in Responso 53. ἢ ὅ τι καὶ πλείον ἢ ἑπτὰ ἡμερῶν καὶ τὰς ἑορτὰς τῶν, ἢ δὲ πρὸς κτητορικῶν τυπικῶν συνωδήματα ἡγουμένων, ἢ καταρχωμένων. Idem ad interrogaciones Monachorum, &c. Interrog. 3. εἰ ὅτι δὲ πρὸς κτητορικῶν τυπικῶν συνωδήματα μεταχῶν, ἡγουμένων ἐπὶ πλείον, — καὶ ἀποστὰς ἀναστασίου τῶν κτητορικῶν αὐτῶν τυπικῶν ἀκολουθεῖν, ὅτι τὸ κτητορικῶν ἐκ σωτηρίας ἔστιν, &c. Titulus Typici quod in Barberina Bibliotheca asservatur: Τυπικὸν οὐκ ἔστιν ἄλλο ἢ ἕνα ἔχον τὴν ἐκκλησιαστικὴν κατὰστασιν ἀπαρῶν τῶν ἡ διεποτικῶν ἱερῶν, καὶ τῶν ὑπὸ ἀρχιεπισκόπου, καὶ τῶν ἐπισκόπων ἀγίων, καὶ ἄλλων ἐπισκόπων καὶ τῶν πατέρων τῶν ἀγίων Σέβαστα, καὶ τῶν Στουδίτων, καὶ τῶν πλάτων τῶν ἀγίων ὁμοῦ ἡμερῶν ἢ ἄλλων καὶ μὲν τῶν πατέρων καὶ ἱερωμένων πατρῶν ἡγουμένων ἡγουμένων τῶν ἀγίων μοῦσικῶν καὶ ἀγίων Νικολάου καὶ Κασσιανῶν. Typici κτητορικῶν meminit etiam Prochoptodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg.

- Τὸ τυπικὸν τῶν κτητορικῶν βλεπῶν ἡμερῶν.
- Rursum:
- Τὸ τυπικὸν τῶν κτητορικῶν ἰσχυρίσιν ἀνάστα.
- Infrà:
- Τὸ τυπικὸν φυλάσσονται, καὶ ἡμέρας τῶν πατέρων.

Τυπικὰ præterea dicuntur versuum ex Psalmis hinc inde congestorum, & ad solemnitatis arcana exponenda aptiorum eclogæ: quæ quidem in Festis Christo & B. Mariæ dicatis, quæ διεποτικὰ vocant, recitantur, variè pro solemnitatum diversitate concinnata, cum aliis diebus Dominicis non dicantur; sed loco eorum Psalmus, qui Græcis ἡμωμῶσιν nuncupatur. Ejusmodi portio Typicorum duo sunt genera, alterum quod in precibus dum Vigilæ, quod eam noctem infomes traducant, recitari aut cani solet, in festis scilicet Dominicis quæ sola vigiliæ habent. Alterum Typicorum genus est, quod inter Missarum solemniam diebus etiam non omnibus dicuntur, eaque sunt πρῶτα & δεύτερα, quæ non alia sunt à Psalmo 102. qui πρῶτα, & 145. qui δεύτερα dicuntur. Quando vero ea dicuntur, docet Typicon S. Sabæ: ἵσταν ὡς δὲ τῶν ἡμερῶν κυριακῶν, ἵσταν τῶν ἀγίων πάντων ἀληθινῶν ψαλλομένων ἐκκλησιῶν, καὶ ὅ τυπικὰ, ὁμοίως καὶ τῶν δωδὲκα ἡμερῶν τῶν Δεσποδικῶν ἱερῶν, καὶ οἱ τὰς μνήμας τῶν ἀγίων αἰ ἑορταζομένων, τὰ ἀληθινῶν ψαλλομένων τὰς ἡμερῶν πᾶσαι κυριακῶν καὶ ἡμερῶν ψαλλομένων τυπικὰ. De iis Typicis agit etiam Liturgia S. Basilii: καὶ τὰ ἀληθινὰ, ὁ χορὸς ψαλλοῦν τὸ πρῶτον ἀντίφωνον, ἢ τὰ τυπικὰ, ἢ ἵσταν κυριακῶν, &c. Vita S. Lucæ Junioris pag. 985. καὶ θυμολογία καύσας, τῶν τῶν τυπικῶν ψαλλομένων, ἢ τὸ τριεπίσητον ἱστέρας καὶ τῶν συμβόλων πύσιν. Vide Goarum ad Euchologium pag. 124. 186.

ΤΥΠΟΣ. Stephanus Alexandrinus Philosophus in Apotelesmatis MSS. ἀνὴρ διμορφῶσ, τυπὸς, λασιόσφιξ, &c.

ΤΥΡΑΓΝΙΖΕΙΝ, pro Tyrannizari. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 3.

Ἐάντις οὐ ἀπίθανον, πολλὰ τυράγνισι τυς. Uctur non semel.

Τυραγνισμὸς, Tyrannia. Idem Anonymus lib. 10.

Νὰ εἶδω αἰ τυραγνισμὸν γινώσκω γλυκύτερὰ μὲ. Et lib. 4.

Παρισταζὼ τίτιον ζῶναι πολλὰ τυραγνισμῶν.

Τυραγνία, eadem notione. Idem Anonymus lib. 1.

Θόβος μόνον ἐκ κλάσι καὶ τυραγνία μεγάλη, ὅτι οὐ ἔχει ἐπ' αὐτῆ, λίγω τῶν κρασιδῶν.

ΤΥΡΕΥΕΙΝ, pro Moliri, struere, usurpari observat Eustathius ad Iliad. λ. Concilium Calched. Can. 18. ἢ φραγνιζόντας, ἢ κατὰσυνάσιν τυρῶντας ἐπισκόπους. Ubi Balsamon: καὶ τινὰ μηχανοκράτοι, τὸ το γὰ τὸ τυρῶντας, ἀντὶ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ πολεμῶν κατασκευάζοντες, καὶ τὸ, καὶ ἱερωμένων ἢ καρδία αὐτῶν, ἀντὶ τῶν, ἱερωμένων. Constantinus Manasses pag. 91.

Τυρῶν τὴν ἐπιβολὴν, φύς καὶ τῶν φιλάτων.

ΤΥΡΗ, Turritia, Casium, Turc. Prochoptodromus contra Hegumenum ex Cod. Reg.

Λύγα καὶ δικασίονα καὶ Κρητικῶν τυρῶντων.

Supra, Creticum casium etiam commendat:

Καὶ τὸ τυρῶν τὸ Κρητικῶν τὰ γδάρη τῶν λιμένων ἐν.

Commendat etiam Blachicum. Vide Ἀβούρον.

ΤΥΡΙΝΗ. Vide in Τυροφάγῳ.

ΤΥΡΟΒΟΛΟΝ, Fuscilla, Calathium vitimense. Glossæ MSS. ad Aristophanis Ranas: ταλαροῦ, τυροβόλου. Apud Scholiastem Theocriti Idyll. 11. v. 37. τυροβόλου scribitur. Ταρβῖ, τὰ κενῶς λεγόμενα τυροβόλου. Vide Τυροφάγῳ.

ΤΥΡΟΓΑΛΟΝ, Serum lactis. Moschopolus: ὄρεξ, τὸ κενῶς καλεῖσθαι τυρογάλο.

ΤΥΡΟΦΑΓΟΣ, Hebdomada que subsequitur Dominicam τῶν Δοκρίων, sic appellata à Dominica quæ hanc perinde excipit, cui Tyrophago, à casei esu nomen est, ut τυροφάγῳ nominetur: quæ quidem Hebdomada Latinis Quinquagesima appellatur, quæ scilicet Græci caseo ac ovis, quando jam præterita Dominica carnibus vescendis finem imponunt, vescuntur. Symeon Thessalonicensis in Responso 57. scribit, etiam in Magna Quadragesima cum προηγασμένης sacra Liturgia celebratur, exceptis Sabbato & Dominica, in ea tamen Hebdomade quæ τυροφάγῳ appellatur, Feria quarta & sexta, τῶν δὲ λουτζῶν confici: hancque rationem addit, ἵσταν καὶ ἢ τυροφάγῳ ἡβδομάς ὄρεξ τὸ τὸν τομοδιότην οἱ προκαθαρίσιν ἡμερῶν, καὶ πρὸς τὴν αἰ ἀγίων τῶν αἰώνων ἱτοιμασίαν ἵνα προκαθαρίσιν τῆ τῶν αἰώνων προκαθαρίσιν, καὶ δὲ βρομάτων λουτζῶν καὶ σφοδρῶν πρὸς ἐλθὸν ἱερωμένων, τῶν τῶν αἰώνων ἀφῶμιθα καθαρῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀγίων τῶν ἀγίων δὲ καὶ πρῶτον μὲν εἰ πατέρων τῶν ψυχῶν ἐκκαθαρίσιν ἡβδομάς οἱ τιμῶν τῶν Τριάδος τὰ αὐτῶν τῶν τῶν αἰώνων ἀφῶμιθα οἱ εὐαγγελιστῶν τῶν εὐαγγελιστῶν πρὸς μέλαινα καὶ τὴν κῆν θάρον ἡμερῶν ἐκκαθαρίσιν. Laudat Lambecius lib. 8. Bibl. Cesar. pag. 451. excerptum ἐκ τῶν ἑρῶν τῶν ὄρεξ πατρὸς Θεοδώρου καὶ ὁμολογῶν τῶν Στουδίτων, καὶ τῶν ἡβδομάς τῶν Τυροφάγῳ ὅτι ἐν ταύτῃ οἱ μὴ μετρίως τυρῶν, ἀναβίματι καθυποβάλλου. Hebdomadam τῶν τυροφάγῳ institutam ab Heraclio Imp. nescio an verè, prodit Synaxarium in Triodio: καὶ μὲν τῶν τῶν τυροφάγῳ φασί τῶν τῶν βασιλέων Ἡρακλίου ταύτῃ ἐντύξαι, κρηφάγῳ ὄρεξ τὸ πρῶτον. Κατὰ Κασσιανὸν γὰ καὶ Περσῶν ἐπὶ ἱερωμένων ἐκκαθαρίσιν, ἡμερῶν τῶν ὄρεξ, ἀκατ ἐκκαθῶν ἰσχυρίσιν, ταύτῃ μὲν μὲν τῶν, καὶ μὲν τῶν τῶν καὶ πρῶτον κατὰστασιν, καὶ καὶ ἱερωμένων ἡμερῶν ἢ ὄρεξ καὶ τῶν τυροφάγῳ ἰσῶν, τῶν ἀγίων ἱερωμένων καὶ ταύτῃ πατρῶν δὲ προκαθαρίσιν τῶν, ὡς αἰ μὲν ἐκ κρηφῶν καὶ ἀφῶμιθα αὐτῶν οἱ ἀσπίων ἀφῶμιθα τῶν τυροφάγῳ. Idem Triodium, ex Nicephori

Patr. Constantinopol. Canone: δὴ νηστεύειν τὰς με-
 ναιχὰς τῆ δ. καὶ τῆ ε. τ. τυροφάγῃ καὶ μὴ πλὴν τῆ προ-
 γιαισμίαν δόξωσιν ἰδίωσιν τυρὸν καὶ ὡά, ὅπου ἂν ἰσθῆσιν.
 ἀναστρέφῃ ἢ ὕψῃ ὁ κασὸν τὸ δόγμα τῆ Ἰακωβιτῆς, καὶ πλὴν
 τῆ τετραδιστῆς αἰμεσι. Κυριακὴ τῆ τυροφάγῃ, apud Theo-
 phanem an. 5. Leonis Chazati. Anna Comn. lib. 8.
 Alexiad. pag. 221. καὶ πλὴν ἡβδομάδα τῆ τυροφάγῃ. Ad-
 de pag. 224. Pachymeres lib. 11. cap. 3. τὰ γδ τῆ τρωα-
 κοςῆς ἰστορίας ἀπόδια, καὶ τυροφάγῃς ἡσασ ἡμέραι. Vide
 p. zeterca Nomocanonem Coteletianum num. 288.
 299.

Τυρινὴ, eadem Dominica & Hebdomada, quæ τυ-
 ροφάγῃ. Michael Cerularius Patr. Constantinopol. in
 Epist. ad Petrum Anthiochenum num. 12. καὶ τὸ καὶ
 πλὴν ἀπὸ πλὴν πλὴν ἀγίων νηστεύων ἡβδομάδα, καὶ πλὴν δό-
 κριων ἐν ταύτῃ, καὶ πλὴν τυρινῶν ἐκτελεῖται. Isaac Ca-
 tholicus in investiva 2. in Armenios: ὅτι πλὴν τυρι-
 νῶν, ἡ περιλαβὴν ἢ τῆ Χριστιανῶν ἐκκλησία, — καταφρο-
 νῆσι. Τὸ εὐβλαστὸν τῆ τυρινῆς, apud Annam Comnenam
 lib. 2 Alexiad. pag. 51. ἡβδομάς τῆ τυρινῆς, in Triodio.
 Pachymeres lib. 7. cap. 28. ἡμέρα μὲν ἔν τῆ τυρινῆς κυ-
 ριότημῃ τῆ ἰστορίας. Christophorus Angelus de Ho-
 dierno Græcor. statu cap. 11. ἢ ἐγδὸν Κυριακῆ πρὸ τῆ
 Πάσχα καλεῖται τυρινὴ, ὅτι τὸ ἰδίωσιν τυρὸν καὶ ὡά, πᾶν
 ἄλαμμα, καὶ χαίρειν τῆ αὐτῆ ἡμέρα, τῆσιν τῆ ἡμέρα τῆ
 σιλικῆς ἀρχεῖται νηστεύων. Adde Nomocanon. Cotele-
 gianum num. 417. Chronicon Veneto-Byzant. an.
 1391. &c.

Τυροκοπίαισι, septimana qua Græci à caseo absti-
 nent incipiunt, quæ est post Dominicam τῆ τυροφάγῃ.
 Laudatur à Lambecio lib. 5. Commentar. de Bibl.
 Cæsarea Clementis δόξωσιν de Paschate, hoc initio:
 ζήτωσιν τῆ πλὴν ἀρχαῖν τῆ τρωακόςῃς δόξω τῆ δούτιρας
 τῆ τυροκοπίαισι, ἡσασ τῆ παρασκευῆς τῆ Βαΐων, &c.

Ἀπολύρωσι, eadem notione. Extat Damasceni Stu-
 dita Homil. 16. dicta τῆ κυριακῆ ἰστορίας τῆ δόξω-
 ρήσιν.

ΤΥΡΟΨΥΚΤΗΣ. Manuel Moschopolus in Le-
 xico Philostrati: τρωός, ἐπὶ χειρὸς λαμβανῆς λέγει καὶ
 ὁ τυροψύκτικ. Vide Τυροβόλιον.

ΤΥΡΡΙΔΙΟΝ, Turricula. Vetus inscriptio
 Messanz apud Gruterum 213. ΑΧΡΙ ΠΟΤΙ ΤΑΝ

PEINA ΤΑΝ ΕΧΟΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΤΥΡ-
 ΡΙΔΙΟΥ. &c.

ΤΥΡΧΗ, Furca, in Gloss. Gr. Lat. Puto legen-
 dum φέρκ. Vide φέρκ.

ΤΥΡΩΝ. Vide in Τύρω.

ΤΥΦΑ. Vide in Τύφα.

ΤΥΦΑΛΑ, Cecitas. Glossæ Græcobarb. ἐπὶ φ-
 μῶν τῆ ὀφθαλμῶν, τυφάλαρ, ἐπὶ φάλαρ. Τυφάλαρ, apud
 Fr. Richardum in Scuto fidei part. 1. pag. 290.

ΤΥΦΛΟΚΩΜΕΙΟΝ, in Miraculis S. Anasta-
 sij Persæ Mart. c. 12. Hofprium cacorum.

ΤΥΦΛΟΠΑΝΙΑΖΕΙΝ, Culabum impingere.
 Lexicon Gr. MS. Reg. Cod. 2062. κολαφίζαν, πύμῃ
 παῖων, τύπῃ, ἀπὸ κλύων τὸ φᾶς, ἢ τὸ τυφλοπαῖάζειν.
 Vox formata videtur ex Τυφλοπαῖων, id est, Pannus
 qui cæci oculis aptatur, ut alapa præstet quod τυφλο-
 παῖων.

ΤΥΦΛΩΝΕΙΝ, pro τυφλῶν, Excæcare. Glossæ
 Græcobarb. ἐχίζαν, ἐπαράσῃ, ἢ ὅτι τυφλῶσιν. Theo-
 phanes an. 27. Copronymi: τυφλῶσιν ἡμεροπῶν, μάστιγι
 ζεινῶν, &c.

ΤΥΦΩΝΙΟΝ, Zoroastri, Hystasyamus, apud
 Apuleium cap. 4. Draconica, c. 14.

ΤΥΧΗ, Statum. Περὶ τῆ τύχης ζήτησι, Quæstio de
 statu, in Basilicis.

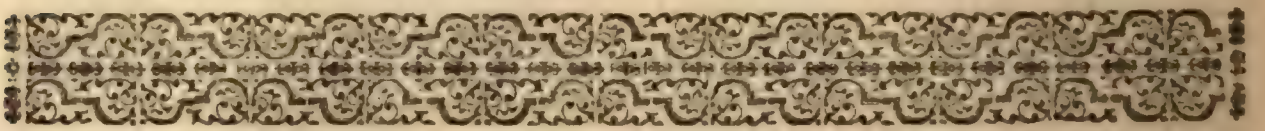
ΤΥΧΟΔΑΙΜΟΝ. Nonus de Curat. morb. cap.
 274. πρὸς λίθου λαβῶν τυχοδαίμονα, ἐξ ἀρκίους πόσιμους
 κῶσιν ἐν χύτρῃ.

ΤῶΘΟΣ, pro τῶδαμῃ. Vita S. Bartholomæi
 Junioris Cryptoferratenis: ὁ γδ παιδίακ ἡσασ ὀχλα-
 ζων καὶ ἀθύρωσιν, ὅτι τῶθου, ἐξ δρόμοι, καὶ ἄλμασιν,
 οἷς οἱ τὰ πολλὰ ἢ νύκτις φιλοῦσιν τέρπειν, &c.

ΤῶΡΑ. Vide Τόρα.

ΤΩΣ, pro τῶσιν, seu αὐτῶσιν, Idiotismus Thessalorum
 hodiernorum. Verbi gratiâ apud Georgium Conta-
 tem in Hist. Athenarum lib. 3. εἰκόσῃν μὲ πλὴν μὲν-
 ἄλλω τῆσιν ὀφείσιν καὶ μεγαλοψυχίῃ τῆσιν πλὴν δεινῶσιν
 αὐτοκρατόρας ἢ αὐτοῖς ἐξ δημοκρατίας. Sic apud hunc
 scriptorem passim, ubi alij τῆσιν scriberent.

ΤΩΤΟΙ, pro τῶσιν, Ἰγίτων. Nicetas in Man. lib. 6.
 num. 1. τῶσιν καὶ ἀλλῶσιν ἀσθετικῶσιν τι καὶ πρὸσῃσιν.
 Ubi Cod. barbar. Gr. τῶσιν.

Υ.

ΥΑΙΝΟΨΟΛΟΝ, Ocimastrum, apud
 Interpolat. Dioscor. cap. 610.

ΥΑΛΗ, Vas vitreum colli angustio-
 ris, nostris inde Fiole. Interpolator
 Dioscoridis lib. 1. Parabil. cap. 170. πύ-
 ρητρην καὶ γαλαζῆαν ἀνά Λγ, τριῖνας, ἴσῃσιν μὲν ζάμβα-
 κῃ, Γα γ, βαλλῶν αὐτὸ ὡς ὑάλῃν, ἐξ κρῖμασιν εἰς ἅλῃν
 ἡμέρας λ. &c.

Υάλων, Speculum. Damascenus Studita Homil.
 25. ἐκτάρα εἰς τὸ ὑάλῃν τὸ πρῖστωσιν με, &c. Vide
 Τίλιον.

ΥΒΡΙΣΣΙΑ, Injuria, ὕβρις, in Corona pre-
 tiosa.

ΥΓΕΙΑ, Ædes sic dicta Alexandriæ. Vide in
 Γασκ.

ΥΓΡΑ, vox incertæ notionis Fuchsi, apud My-
 rersum de Antidotis cap. 403.

ΥΓΡΟΠΙΣΣΗΝ, Υγροπίσσην, Pix liquida.
 Anonymus MS. ἀπὸ ἀπυρομῶν ἄλλῶσιν ἰατρῶν. Κε-

φαλῶν, τὸ ὑγροπίσσην. Infra: Σιγάρα, τὸ ὑγροπίσ-
 σῃν. Scholiastes Nicandri ad Alexipharm. ἂν ἢ μὲν
 ὁσῃν ὁμοία ἐστὶ πῖσση χυτῆ, πρὸ ὑγροπίσσην ἢ ἢ ζῆσιν, κε-
 δρῖσι. Demetrius Constantinopol. lib. 2. Hieraco-
 soph. cap. 8. ὑγροπίσσην καθαρὸν μὲν μίλιθῃ αὐτῆ δόξωσιν
 πῖσση ὅσῃσιν πῖσση. Cap. 11. ἐξ αὐτῆ τῆ ἰσρακα ἀπὸσῃσιν,
 ἢ δόξωσιν ὑγροπίσσην ἀλλῶσιν. Alibi: ὑγροπίσσην scribitur.

ΥΓΡΟΣΑΓΓΗΣ. Vide in Σαῖτις.

ΥΔΑΤΟΣΤΑΤΟΣ. Nicephorus Presb. in Vita
 MS. S. Andreæ Sali: καὶ μὲν ἔχων τι πρῶτα ἐξασῃ, ὁ-
 ρῖσιν πλὴν ὑδῶσιν ἐπὶ τῆ λυφῶν, ὡς δόξωσιν ἡσασ
 &c. Vide Υδροστάσις.

ΥΔΡΑΓΩΓΙΟΝ, Im aqua rivo ducende, apud
 Harmenopolum lib. 2. tit. 4. §. 122. 125. Glossæ Lat.
 Gr. Aquarium, ὑδραγωγῖον.

ΥΔΡΑΓΩΓΟΣ, Laureola mas, Δαφνοδὸς, apud
 Interpol. Dioscor. cap. 731. & Apul. c. 27.

ΥΔΡΑΣΤΙΝΑ, Cannabis, apud Interpol. Dio-
 scor. cap. 371.

ΥΔΡΕΙΟΝ,

ΥΔΡΕΪΟΝ, *Aquarum receptaculum*, apud Theophanem an. 36. Justiniani : propriè, *Nymphæum*, ut docuimus in Constantinopoli Christ. lib. 1. ubi de Nymphæis. Chron. MS. Simeonis Logothetæ in Leone Isauro, ubi de Crumo Bulgatorum Rege, καὶ τὸ χαλκὸν λουτὰ τὸ ἰσχυρὸν σὺν ἀραιῶν καὶ τῶν δρᾶκόντων ὕδατος, καὶ μαρμάρων ἐπιπέλασι ἐν ἀμαξίας, ὑπὲρ-ψι. Ubi apud eundem Theophanem perperam editum ὕδρην, quam vocem non videtur intellexisse interpretes.

ΥΔΡΟΜΙΚΤΑΪ, *Caurones qui aquam vino miscent*, apud Joannem Jejunatorem serm. de Confess. & pœnitent. pag.93. ubi Anonymi Pœnitentialis, apud Morinum : ἱβραϊκὸν ὕδωρ εἰς οἶνον, καὶ ἰσχυρὰς;

ΥΔΡΟΜΥΛΗ, *Aqua mulina*, in Gloss.Gr.Lat. seu *Aquimola* : ὕδρομύλιον, in Basilicis lib. 58. tit. 19. cap. 10. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Philof. de Constantino M. ἀρχαῖο ἢ ὕδρομύλιον καὶ λόντρα μίχρη τὸ τίμα μὴ γινωρίζομεθα. Vide Gloss.med.Lat.in *Aquimola*.

ΥΔΡΟΜΥΣΤΗΣ. Habetur Epistola Synesij 121. inscripta Ἀναστασίῳ Ὑδρομύστῃ. Mentius eum cenfet qui aquæ lustrali in vestibulo Templi præfectus, incuntes exeuntesque aspergebat : quasi vero is obtinuerit unquam ritus, qui nusquam legitur. Sed indulgendum Heterodoxo, cui mores nostri Ecclesiastici minimè noti fuerunt. Alii legunt Ὑδρομομύστῃ.

ΥΔΡΟΠΑΡΑΣΤΑΤΑΙ, *Agharaj*, Hæretici qui & Ἀκουφῶροι, voce hybride, ex Latina, *Aqua*, & φέρων Gr. qui scilicet aquam offerrebant in sacrificio : οἱ ἀντὶ οἴνου μέτρου τῆς ὕδατος ἐν τῇ οἰκίᾳ θυσίᾳ κέρχλυται, ut est in Synodo Trullana can. 32. Agunt de iis Synod. VI. a. 11. Theodoritus serm. 1. de Hæretic. S. Basilii in Epist. 1. ad Amphiloichium can. 1. Timotheus Presbyter, S. Augustinus hæresi 64. ubi Danæus : Aristenus, Balsamon & Zonaras ad Canon. 32. Concil. Trull. Mattheus Blastares pag. 8. & 15 2. &c.

ΥΔΡΟΠΙΠΕΡΟΝ, *Persicaria*, herba, juxta quosdam, licet contra sentiat Ruellius lib. 2. de Natura Stirpium cap. 92. Agapius in Geoponico c. 144. ἔπαρ᾽ ἵνα χόρβος ὅπου τὸ λίζουσι οἱ Ἰταλοὶ Περσικάριον, καὶ ἡμῶς Ὑδροπιπερον.

ΥΔΡΟΣΑΤΟΝ, Ὑδροσατόν, *Aqua rosacea*. Joannes Jatrofophista MS cap. 143. πότιζι ἢ τὴν ποίηται, ὕδροςάτον, τὸ λιζόμενον ζυλάπην μὲν ὕδατος ψυχρῆς. Occurrit passim apud Alexandrum Trallianum, Nonum, Symeonem Sethi, & alios medicos.

Δροσατόν, contractè, vox Nicolao Myrepsō peculiaris, inquit Fuchsius ad eundem, sect. de Antidotis cap. 12. 97. & sect. 8. quæ est φεῖ δροσατόν, pro *setario*, seu uti hodie loquimur, *sirupo*. Utitur etiam Demetrius Constantinopolit. Hieracosophij lib. 1. cap. 87. apud quem interdum ὕδροςάτον, & ὕδροςάτων scribitur, *Aqua rosacea* : item Orneosophium pag. 186. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex MS.

Ὁ μὲν τὸ σακχαρόδηρον, ἀλλ᾽ ἢ τὸ δροσατόν.

ΥΔΡΟΣΤΑΣΙΟΝ, *Stagnum, Lacum*, in Gloss. Gr.Lat. *Stilliciadium*, in Lat. Gr. Glossæ Basilic. ὄρυμα ὕδροςάσιον καὶ λίμνη διαφέρει. Λίμνη γὰρ ἔστι ἢ δλίμνη καὶ ἔχουσα ὕδωρ. Ὑδροςάσιον, τὸ ἀπὸ χειρῶν, καὶ ὡς ἰσχυρὰς ἐν χειρῶν σιμυλόμενον. Ὅρυμα ἢ, δεχόμενον ὕδατος χαρποσίον. Suidas : Ὑδροςάσιον, λίμνη μίμνη. Παραμαφάδην τὸ μίχρα τῆς ὕδροςάσιον, ἀφίκοιτο εἰς τὰ λίμνας, ἐν οἷς ἰσχυρὰς σιμυλόμενον ὀδύλλου ὁ Κασίω πάλαιος. Verba sunt Menandri Protectoris in legat. pag. 109. qui supra *λίμνην* vocat, quod postea ὕδροςάσιον. Oc-

currit præterea in Basilicis lib. 16. tit. 1. cap. 10. lib. 58. tit. 21. cap. 1.

ΥΔΡΟΣΤΑΤΗΣ, *Tubum, canalis, quo aqua ad restringenda incendia eicitur*. Vita MS. S. Stephani Junioris : Ἐπὶ δρομῶν ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἰσχυρῶν ὕδροςάτων τὸ ἰσχυρὸν, ὡς πρὸς Σίφωνα καλύσων, καὶ ἔξ ἰσχυρῶν μεγάλων λαβόμενον, ὅπου ἀπὸ τῶν λίμνων, ἰσχυρῶς ἀντανακλάσει, — καὶ ἐπὶ τῶν μίμνην κίβητος, δίκην κίβητος παρατὰ τὸ ἀγίον πεφοῦδον.

ΥΔΩΡ, *Aqua potus ac refectio*, extra prandium, apud Græcos Monachos. Typicum S. Sabæ cap. 10. extt. καὶ εἶδεναι ὅτι παραλάβομεν, ὡς τὸ χροῖον, μὲν τὸ ἀφίκοιτο ἐν τῇ σφραγίδι, μὴ πίνειν ὕδωρ μίχρη τὸ δρομῶν τὸ ἰσχυρὸν παραλάβομεν ἢ καὶ καθ' ἑκάστην ἐν τοῖς ἀποδύπτοις ψάλλον κασίνας παρακλήσεις τὸ ἀγίον Θεόδοξο. εἰς ἢ πλὴν ἢ ἐπιδίδωσιν ὁ κανὼν ἀπὸ τῆς ὕδωρ τοῦ ἀδελφικοῦ. Cap. 41. διακλύομεθα ἢ οἱ μὲν λαμβάνομεν ὕδωρ, εἰς ἐν τῇ τριτῇ, ποῦντος ὅπως καθ' ὅλην πλὴν ἀγίον τισσαρκασιῶν ἐν τῇ σφραγίδι. Similia ferè occurrunt alibi semel ac iterum. Vide Christophorum Angelum de Hodierno Græcorum Statu cap. 34. & supra in *Διακλύον*.

Ὑδωρ ζέον. Vide in *Ζέον*.

Ὑδωρ θάον, in Glossis Chymicis MSS. ἀδύλον ἔστι ὕδωρ ἰσχυρὸν σιμυλόμενον μὲν ἀλῶν. Illius confectio describitur in Cod. Reg 618. fol. 83. Stephanus Chymicus MS. μὲν ἔν τῷ ὀπίσθῳ τῆς θάου ὑγρῶ, ὁ καλύσει ὕδωρ θάου τὸ δρομῶν ἔλασιν. Alibi : ὑγρῶ ἢ ἐκάλισιν, ὡς ὅπως αὐτὰ εἰς ὑγρῶν δεκακτίσων, τῆς εἰς εἰς ὕδατος θάου. τι ἔν ἄρα ἔστι τὸ θάου ὕδωρ τῆς, καὶ διὰ τὴν αὐτὴν θάου ἐκάλισιν ; μίχρα ὅσμοι, ἐ ἀγίον τῆς ὑπὲρ πάλαι τὰ λοιπὰ. Mitto cætera nugacis scriptoris. Habetur præterea apud Christianum Chymicum MS. cap. hoc tit. φεῖ τὸ θάου ὕδατος, καὶ πῶσα τὰ ἄλλα τὸ ἡμικῶ καὶ θάου ὕδατος, &c. Rursum : Ὑδωρ θάου, κατὰ ὕδωρ ἰσχυρῶν, λίζου ἢ μίχρη καὶ δρομῶν χαλκῶ. Μοχ : Ὑδωρ θάου, σιμυλόμενον μίχρη κατὰ ὕδωρ ἰσχυρῶν ἔστι ἢ κατὰ... τῆς εἰς ἢ τετρασωμία.

Ὑδωρ πικρῆς οἰκομείας ; cujus confectio describitur in eod. Cod. fol. 289.

Ὑδωρ λυκόν, ἀρχαῖος ὄρυμα ὕδωρ ἐκάλισιν, in eod. Cod. fol. 290.

Ὑδωρ Σουδιόν, ἔστι ἀστυμιάν, in iisdem Glossis Chymicis MSS.

Ὑδωρ μίμνη, καὶ ὕδωρ χαλκῶ, καὶ ὕδωρ πύρρον, καὶ ὕδωρ ὄλεθ, ἐ ὕδωρ ἀγίον, καὶ ὕδωρ ἀστυμιάν, καὶ ὕδωρ πύρρον, ἢ ἰσχυρῶν ἔστι. ibid. Vide in postrema voce.

Ὑδωρ θάου, ἔστι θάου, ibid.

Ὑδωρ ὕδωρ ἰσχυρῶν, λυκὸν βαρικό ἔστι ἢ κατὰ... γινόμενον ἢ πύρρον, ibid.

Ὑδωρ χαλκῶ, καὶ τίτρου, καὶ ἀγίον, ἐ ὕδωρ πύρρον, ἔστι ὕδωρ θάου, τὸ εἰς τὸ λυκὸν σιμυλόμενον ἀπυρροῦμενον, ibid.

Ὑδωρ ἀπλῶν τῶν πρῶτον θάου σιμυλόμενον εἰς ἀστυμιάν, ibid.

Ὑδωρ τὸ κατὰ ἀστυμιάν, λίζου ἀπὸ καὶ δρομῶν καὶ ἀπυρροῦμενον ἰσχυρῶν, ibid.

Ὑδωρ κίβητος, τὸ ὕδωρ τὸ θάου τὸ ἀδύλον.

Hicce addo quæ habet Nicephorus Blemides de Chymia, MS. τῆς τὸ λίζου ὕδωρ θάου, καὶ ὕδωρ θαλασσίον, καὶ ὄλεθ, καὶ λυκὸν ἰσχυρῶν, καὶ γάλα πύρρον, καὶ ὕδωρ πύρρον ἀστυμιάν, ἐ ὕδωρ σιμυλόμενον, καὶ ὕδωρ σποδοκίμιας, ἐ ὕδωρ ἰσχυρῶν, καὶ ὕδωρ ἀπυρροῦμενον, καὶ ἔτιρα ὀδύλλου, τῆς ὑπὲρ καὶ τὸ θάου ὕδωρ, εἰς ἢ λυκὸν τὸ σῶμα τὸ μαγνησίον.

ΥΕΛΑΟΝ, *Pistium*. Georgius Lecapenus de Syntaxi pag. 114. ὡς πρὸς γδ ὁ ἔλεθ ἔλεθ μίμνη ὕδατος, ἢ ὕδατος τὰς ἀδύλας ἐκάλισιν τὸ θάου.

Υἰλλιον. Typicum MS. Monasterij τὸ Κιχαρῶν μίμνη cap. 73. ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἰσχυρῶν ἢ μίμνη καὶ ἡμικῶ.

Υ'ΕΛΙΟΝ, *Urina*, vel *Color urinae in scypho vitreo*. Habetur in Cod. Reg. 957. διαλύσει υλίου τ' ὕρου, περί τε χρωμάτων ὑπεράστας αὐτῶν, ἢ αἰτίας ὄντων σκωβῶν, καὶ ἰριξέθ' ὀφθαλμοῦ αὐτῶν, ἐκιδύονα αὐτῶν τ' ὀφθαλμοῦ μοναχῶν Κυρίῳ Μαξίμου τ' Πλαυδῶν. Deinde sequitur: λυκῶν υλίου δολαί φυχρότηα καὶ πῶς νεφρῶν, &c. Describitur praeterea in Cod. Colbertico Anonymi mibod τ' υλίου Γαλλωῦ φιλοσόφου, in quo tractatur de coloribus urinarum. **Μοχ**: καὶ βλέπει ὅτι ἔχει διακρίσιν, καὶ ἴαν ἔχει καὶ πιάσει τρία υλίου καὶ ὄν τα τρία ἕματα, δελιὸν θάλασσαν σημαίνει. Procho-prodromus contra Hegumenum ex MS. ubi de Medicis Manuclis Comneni Imp.

Ἐχει, βλέπειν ἰδὸς, κρατῶσι τ' σφισμένον τῷ, ὀφθαλμοῦ καὶ τὰ κύβηλα, μὲν τ' υλίου.

Id est inspiciunt excrementa cum urinis, neque enim haec ad specilla spectant.

Υλίου, *Monilia*. Glossae MSS. ex Cod. Reg. 1673. κλάσει, ὑλίου βραχιόνων.

Υλίου, *υλίου*, *Vitrum*, seu *pellucens ut vitrum*, vel *encaustico opere confectum, adornatum*. Codinus de Offic. aulæ Constantinopol. cap. 4. num. 5. τὸ διακρίσιν τ' ἀποδοξασίας χροχρόσιον. χροχρόσιον, ἀποδοξασίας. Cod. al. habet ὑπερόξιον. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Phil. in Theophilo: καὶ τὰ δύο μέγιστα ὄργανα ὀφθαλμοῦ διαφόροι λόγοι καὶ ὑλίου καὶ καλλυίας αὐτά. Ita apud Georgium Monachum in eod. Theophilo num. 5. ubi perperam Interpres ἔλεγε edidit. Vide Gloss. med. Latin. in *Limogia*; & *Smaltum*.

Υ'ΕΛΟΠΗ, vitium in Accipitribus, cum scilicet oculos quasi vitreos habent. Apud Demetrium Constantinopolit. lib. 2. Hieracosophij, cap. 62. inscribitur, αἰς ὑλοπιῶν ὀφθαλμῶν.

Υλοπιζῶν, hoc vitio laborare. Ibid. ἴαν ὁ ἰραξ ὑλοπιζῶν τὸν ὀφθαλμῶν, ὅπως αὐτὸν ἰοῦσιν.

ΥΙΟΘΕΤΕΪΝ, *Adrogare*. **Υιοθεσία**, *Adrogatio*, *υιοθεσία*, *Adrogator*, in Basilicis tom. 1. pag. 153. apud Harmenopol. &c. Vide Glossas Basil. in *Adoptivum*, Glossae Gr. Lat. *υιοθεσία*, *Adrogatio*, *Adoptio*. Scylitzes in Stratotico pag 803. αὐτὸ μὲν υιοθεσίαν καὶ τ' βασιλείαν, &c. *υιοθεσίαν*, apud Constantinum in Basilio n. 18. edit. Combef. Cedrenum an. 10. Justinij Jun. &c.

Υιοθεσία, seu *Adoptionis in filium*, ritum apud Graecos ita describit Euchologium pag. 706. ἔσθ' ὁ μὲλλον ἀναγγεῖλαι ὑπὸς, ἢ θυγατέρα, ἴσθαι τ' πατρὸς τ' ἀγίου θυσιασταρίου, ἢ ἀνάδοχου ἕξουσι, ἀμφοτέρω κατὰ ἱεροῦ ἀποδοξασίας, tum Presbyter quasdam orationes praemittit ibi descriptas, quibus exactis, λαμβάνει ὁ πατὴρ τ' ἕν ἐκ τ' θυσιασταρίου, ἢ ὅ ὑπὸς πάλιν αἰς τὰς πόδας τ' πατρὸς, ἢ πάλιν αὐτὸν ὁ πατὴρ αἰς τ' τράχηλον, λέγων, Σήμερον ὑπὸς μεσθ' ἐσθ' ἐγὼ σήμερον γνησύνωκα σε. καὶ ἀνίστα αὐτὸν, ὅσα ἀσπάζου ἄλλῃθεν ὁ ἵ ἱεροῦ ποιῆ δόξα σου, ἢ εὐλογῆ αὐτίς, ἢ δίδασκον αὐτίς. In aliis Euchologiis alio ritu ad optiones fiunt: quippe post lectum Evangelium, adoptans Bema ingreditur; tum facta à Sacerdote oratione, adoptandus manus protendit ad *διάκονα*, seu ad cancellos altaris, & salutato Sacerdote, ab eo in Bema inducitur, & ad sanctam mensam, quam ille adorat. Tum κολοῖ τ' ἔδον ταχθέντα πατέρα τριε, designatum sibi patrem ter circum, pedesque illius osculatur. Deinde Sacerdos orationem dicit, quae describitur in Euchologio pag. 708. Ejusmodi adoptiones ante Bematis cancellos factas testatur praeterea Michael Pselus lib. 4. hist. MS. de Zoe Augusta Michaellem adoptante: ὁ μὲν γὰρ δὲ τ' τ' θίου περιθῆναι βήματι αἰς ἕν ταξιν ἀναλαμβάνει. Alios ritus adoptionis apud

Graecos, vide in Dissertat. 12. & 23. ad Joinvillam.

Υιοθεσία praeterea dicitur *Adoptio per baptismum*. Hefychius: υιοθεσία, ὅπως τις θυτὸν ἕν λαμβάνει, καὶ τὸ ἄγιον βάπτισμα. Ubi Salmastius reponit τ'. Alij nihil mutandum volunt. Sanctus Maximus ad calcem computi Eccle. ὅ ἔστι ἢ τ' βασιλείας Τιβερίῳ ἐκ τῆς Ἰουδαίας βασιλείας (Χριστῶ) καὶ πῶς ἐκ πνεύματι ἀγίῳ τοῦ πιστεύουσι υιοθεσίαν χαρίζετ'. Procopius in Anecdor. initio: τῶντων κῶνικα ἢ διβυλίω ἀποπλῶν ἱμαλλίον, ἕσται μὲν ὁ βασιλεύς τὸ θῶον λυτῶν, ἢ χρῆσιν ἐκιδύει ἀποδόξασίας οὐκῶν, ἀποδοξασίας οὐκῶν σὺ τῆς ζωῆς πατῆρα. Continuatur Theophanis lib. 1. num. 12. τ' ἕν αὐτῶ ἐκ τ' θῶου λυτῶν ὑποδοξασίας. Ita rursus lib. 2. num. 7. lib. 4. num. 21. S. Nicephorus in Breviario pag. 35. 1. edit. ἢ οἱ Πατριῶν ἀρχόντες τὸν θῶον ἀρχόντες, καὶ τὰς ἐκείνων ζωῆς αἰ τῶντων αὐτῶ τῆς θῶου λυτῶν ὑποδοξασίας εὐλογῶν. Ita alibi, Photius Epist. 97. Symeon Logotheta in Leone Armenio num. 7. in Michaele Theophili F. num. 14. & alij à nobis laudati in Dissert. 12. ad Joinvillam. Vide Gloss. med. Lat. in *Adoptio*.

ΥΙΟΠΑΤΟΡΙΑ, Patris & Filij eadem persona: haeresis Sabellianorum. Synodus Constantinopolitana I. Can. 7. ἢ Μοιλασιδῶν, τὸν ἐκ τῶν λειτουργικῶν ἐνόησε, ἢ Sabellianῶν τὸν ὑποδοξασίας διδασκόντων. S. Cyrillus Catech. 11. ἀπίστευσαν γὰρ οἱ ἀσθρονοῦ τ' ἰερῶν πῶσι καὶ οἱ μὲν ὑποδοξασίας κατὰ ἰσομοίωσιν, οἱ ἢ τ' χεῖρὸν ἔχον ἕν ὅπως αἰς τὸ ἵ ὑποδοξασίας λέγον τὸ ἴσθαι. Adde Gregor. Nyssen. orat. 12. contra Eunomium pag. 733. & al.

ΥΙΟΘΗΣ, *Filiatio*, titulus honorarius, quo Episcopus compellere solent summi Pontifices. Basiliius Achridenus in Epist. ad Hadrianum Papam τὸ ἕν πρὸς ἡμῶν ἢ παραβολῆ τ' πλανηθῶν προβάται, ἀγνώταται Πάπα τ' ἢ ἢ οὐκῶν τ' ἀποδοξασίας δραστικῶν ἢ ἡμῶν γὰρ ἕν ἐκπιστοῦσιν αὐτῶν τ' ὅντων κολποῦ ὀφθαλμῶν, ὅτι πῶς ἕν ὅπως, ἢ πῶς ποικιλῶν ἀποδοξασίας, ὅσα καὶ ὅπως ἀνοδοξασίας. Vide Luithprandum lib. 5. cap. 11. & Gloss. med. Lat. in *Filiatio*.

ΥΛΙΑΔΑΣ. Auctor Incertus post Theophanem p. 435. de quodam Joanne: ὅστις ἕν ἵμαλλον ἐπινοήμασιν, ὅς τῶν τῶσιν, ἱμαλλον δόξασιν, ἕσται τ' λέγει Προδρόμου ἢ σὺν τῶ τ' διαβόλου.

ΥΛΙΣΜΟΣ, *Fusio*, *Εἰσφορὰ δημοσίω*, in Gloss. Lat. Gr. Rursum: *Fusiones*, *Υλισμοί*, *Συλλήσεις*, *Εἰσφοραί*. *Fusionaricium*, *Υλισμῶν*. Vide Gloss. med. Lat.

ΥΛΟΓΡΑΦΙΑ. Vide in *Κυριόχειρ* γραφῆ.

ΥΜΝΟΣ, *Hymnus*. Gregorius Nazianzenus in Definitionibus:

ὁ δ' ὕμνος, αἶνῶν ἱμαλλον, ὅς οὐκῶν. Vide Gloss. med. Lat.

Υμνος Ἀγγελικῶς, *Angelicus Hymnus*, *Gloria in Excelsis Deo*, de quo pluribus egimus in eodem Gloss.

Υμνος Ἀγγελικῶς, sic etiam appellatum *Trisagium*, *Sanctum*, *Sanctum*, *Sanctum*, &c. Nomenclaturæ rationem, ita aperit Nicolaus Cabasilas in expositio. missæ cap. 20. de Hymno Angelico, seu Trisagio: ὁ ἵ ὕμνος ἐστὶ ἄγιος μὲν δὲ τ' ἀγγελοῦ ἄγιος ἢ καὶ δὲ τ' βίβλου τ' ἱερῶν τῶ Προφήτου ψαλμῶν σὺν ἕν τ' τ' Χριστῶ ἐκκλησίας, ἢ ἀνέσθη τῶ Τεσσαρτῶ τὸ μὲν γὰρ ἄγιος προσβοῶμενος, τ' ἄγιων τὸ ἵ. ὅσος ἢ ἰσχυρῶ καὶ ἀβάνων, τ' μακαρίου δασιδῶ, ἐκ οἰς φουί, ἕσται ἢ ψαλμῶν ἢ ψαλμῶν μὲν πρὸς τ' ἕν τ' ἰσχυρῶ τ' ζῶντα, &c. Symeon Thessalonicensis de sacris Ordinat. cap. 6. pag. 152. ὅσα τ' τρισάγιον ὕμνον τ' ἀγγελοῦ ὑμνῶσιν. Cap. 7. μὲν γὰρ τ' τρισάγιον ὕμνον, πῶς τ' ἀγγελοῦ ὀφθαλμῶ, &c.

Υμνος Σαραφικῶς, idem supradictus Hymnus appellatur ab aliis, ἢ ἐκ τ' Σαραφίω θεολογία, apud S. Cyrillum in Catech. myst. 5. ὁ τρισάγιος τ' Σαραφίω ὕμνος.

ἑσθαι, Nuptias inire, γαμήσθαι. Πατριμύθος, Conjugio illigatus, συναζαγμύθος. Afflicta MSS. Regni Hierosolymitani cap. 124. ἢ δὲ ἐν ἰν ἄξις τὰ πατριμύθη. Historia Apollonij Tyrij:

Διατι αὐτὸν ἐξ ἰσχυροῦ ἑλκευε ἀπολογισαί.

Alibi:

ὅτε τε τὰ βριταῶν μαζὴ ποτὶ δὲν πλὴ πατριμύθη.

Joan. Glycas de Vanitate vitæ:

Παρία ἐξ ἰσχυροῦ, ἐξ ἰσχυροῦ, κερύθια, πατριμύθη.

Πατριμύθη, Πατριμύθη, Πατριμύθη, Nuptia, Matrimonium, Conjugium, Ὑπατριμύθη. Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 5.

Λοιπὸναι χῆμα ἐξ ἰσχυροῦ μὴ γαμήθην τὰ εὐπορήσθαι.

Γιατὶ χαρὸς τὰ δὲ δὲ δὲ καίρη δ' ὑπατριμύθη.

Idem lib. 7.

Νὰ ἡμὲ εἰς ὑπατριμύθη ἰσχυροῦ ὑπατριμύθη.

ΥΠΑΝΤΗ, & Ὑπαπαντή, Festum Purificationis B. Mariæ, & occensus seu obviationis tunc factæ à Sene Symeone & Anna vidua. Nicolaus Patr. Constantinopolit. ad Anastasium Hegumenum:

Ἡ τῆν αὐτὴν ἑλκευε, ἑσθαι τὴν ἐξ ἰσχυροῦ,

Ἡν παρία ἰσχυροῦ Ὑπαπαντή κυρίν.

Theophanes an. 15. Justiniani: ἐξ τῆ αὐτῆ χῆμα ἢ ὑπαπαντή κυρίν ἑλκευε ἀρχιμύθη ἐπιπληθῶν ἐν τῆ Βυζανθίῳ τῆ δ' αὐτῆ τῆ φεβρουαρίου μὲν. Georgius Hamartolus in Chron. MS. in eodem Justiniano: ἐξ ἢ ὑπαπαντή ἑλκευε ἀρχιμύθη ἰσχυροῦ φεβρουαρίου δ' αὐτῆ, γνομήθην ἰσχυροῦ τῆ δ' αὐτῆ μὲν. ἢ τὴν ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ τῆ δ' αὐτῆ ἰσχυροῦ. Adde Nicephorum Callist. lib. 17. cap. 28. Chronicon Joëlis, &c. Occurrit passim. Vide Gloss. med. Lat. in Hyrapanti.

ΥΠΑΡΧΟΝΤΑ, Bona, Fortuna, in Gloss. Gr. Latin.

ΥΠΑΡΧΟΣ, Praefectus, in Gloss. Gr. Lat. qua de voce vide supra in Επαρχος.

Υπαρχος τῆ στρατοῦ, Quasstor exercitus. Procopius lib. 1. de Bello Vandal. c. 11. ἰσχυροῦ τῆ ἐξ ἀρχιμύθη. ἰσχυροῦ ἐν Πατριμύθη τῶν, ἰσχυροῦ τῆ αὐτῆ Ὑπαρχος ἐν τῆ Βυζανθίῳ ἐξ ἰσχυροῦ γνομήθην, τότε τῆ τῆ στρατοῦ καίρη τῆ Ὑπαρχος ὑπο τῆ δ' αὐτῆ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ.

ΥΠΑΤΑΡΙΑ, Fasti Consulares. Chronicon Pachelale an. 7. Phocæ: πλὴν ἀλλὰ ἐξ τῆ Πασχαλίῳ, ἐξ τῆ Ὑπατριμύθη ἐσθαι, ἰσχυροῦ τῆ ἰσχυροῦ τῆ αὐτῆ.

ΥΠΑΤΕΙΑ, Missilia, seu sparsiones Consulatum & Imperatorum in populum, cum procedebant. Theophanes an. 1. Tiberij: ἐξ ἰσχυροῦ αὐτῆ ἰσχυροῦ, ἐξ ἰσχυροῦ ὑπατριμύθη πολλῶν. Idem an. 1. Justiniani: τῆ τῆ ἰσχυροῦ μὲν, ἢ τὴν αὐτῆ ἰσχυροῦ, ἰσχυροῦ ἢ βασιλεὺς ὑπατριμύθη, ἐξ τῆ αὐτῆ ἰσχυροῦ, ἰσχυροῦ ἢ βασιλεὺς ὑπατριμύθη. An. 2. Justinij Jun. ἰσχυροῦ τῆ ὑπατριμύθη, ἐξ ἰσχυροῦ χῆματα πολλὰ, ἢ τὴν πολλῶν πλὴν. Et an. 2. Phocæ: τῆ αὐτῆ τῆ αὐτῆ, ἢ τὴν ὑπατριμύθη πολλῶν. Ita an. 1. Tiberij, an. 3. Leonis Isaugi, an. 28. Copronymij, & an. 2. Irenes, & Leo Grammaticus in Michaelē pag. 462. & in Basilio pag. 470. Nicephorus Constantinopol. in Breviario, sub fin. προδὲν ἐξ τὸ εὐχὸς ἐπὶ πλὴ καθολικῶν ἐκκλησιῶν ἰσχυροῦ, ἰσχυροῦ, ἐξ τῆ παραπληθῆ χῆματα δὲ ἰσχυροῦ. ἐξ τῆ παλαιῆ μὲν τῆ ἐκκλησιῶν τῆ ἰσχυροῦ. Ita Cedrenus an. 7. Justiniani. Adde Antiquitates Constantinopol. pag. 18. edit. Combefisij. Ὑπατρια περὶν, dixit Codinus in Orig. Constantinop. num. 146. ubi de Justiniano post confectam ædem Sophianam: ἐξ ἰσχυροῦ ὑπατρια, ἐξ ἰσχυροῦ πλὴν τῆ λατῆ δὲ τῆ ἰσχυροῦ. Hinc Consulatus dare, in veteri Chronico laudato à Lambecio. Vide Gloss.

med. Lat. in V. Consulatus, cui hæc addenda ex libello Episcoporum Arelatensis Provinciae oblato Leoni Papæ: in hac urbe quicunque intra Gallias ex tempore predictorum ostentare voluit insignia dignitatis, consulatum suscepit & dedit. Quæ quidem formula occurrit etiam apud Marium Aventicensium, ubi de Belisario Consule: Hoc Consule, eo anno quo Consulatum dedit, Siciliam ingressus, eam Imperio Romano restituit. Occurrit præterea crebrius in excerptis Chronologicis ex Eusebio, Africano, & aliis, editis à Scaligero post Eusebium, quæ in veterrimo Codice Regio, olim Puteano, Georgio Episcopo Ambianensi, vel Victori Episcopo Turonensis litera paulò recentiori, videntur adscribi: ac primò quidem ubi de Julio Cæsare: Hic & Consulatum unum quemque annum fieri instituit. Deinde, & sumpsit Imperium Octavianus qui & Augustus annos 56. & dedit Consulatus 13. quoties scilicet Consul fuit. De Tiberio: Dedit Consulatus 7. atqui Consulatum quinquies tantum gessit. De Caligula: Dedit Consulatus 4. De Nerone: Dedit Consulatus 14. quartum verò tantum Consul fuit. De Vespasiano: Dedit Consulatus 9. quoties etiam Consul fuit. De Tito: Dedit Consulatus 2. sed pro II. scribendum fuit VII. nam septies Consulatum gessit. De Domitiano: Dedit Consulatus 9. totidem enim Consul fuit. De Valentiniano & Valente: Dedit autem Valentinianus Consulatus 4. & Valens Consulatus 6. quæ quidem quadrant cum eorum Consulatu dignitate, ut quæ habentur de Theodosio: Dedit Consulatus 3. ex quibus confici videtur apud Socratem lib. 2. cap. 29. & lib. 6. cap. 2. ὑπατριμύθη ἰσχυροῦ, idem sonare quod Consulatum dare, tamen vir doctissimus Circenses dare interpretetur; nam & Consulatum suscipere & dare dicebantur Consules, cum unà & simul Consulatu dignitate donarentur, & munus in populum spargerent, quod ὑπατριμύθη vocabant. Quæ superius sunt allata ex Chronologicis excerptis, à Græcis scriptoribus sunt desumpta, quæ ὑπατριμύθη ἰσχυροῦ indubiè habuerunt, quorum auctor Consulatum dare vertit. Itaque

ὑπατριμύθη, Est munus seu ὑπατριμύθη in publicum spargere. Theophanes in Justiniano pag. 170. ἢ τῆ Βυζανθίῳ μὲν τῆ ἰσχυροῦ ὑπατριμύθη, ἐξ ἰσχυροῦ τῆ αὐτῆ ἰσχυροῦ, ἰσχυροῦ τῆ αὐτῆ ἰσχυροῦ. Constantinus Porphyrog. in Basilio num. 23. edit. Allatii: & 29. Combefisij: τῆ αὐτῆ ἰσχυροῦ ἢ βασιλεὺς ἐπὶ τῆ μὲν τῆ αὐτῆ, τῆ τῆ αὐτῆ ἰσχυροῦ, τῆ αὐτῆ ἰσχυροῦ, τῆ αὐτῆ ἰσχυροῦ, τῆ αὐτῆ ἰσχυροῦ, τῆ αὐτῆ ἰσχυροῦ, τῆ αὐτῆ ἰσχυροῦ, τῆ αὐτῆ ἰσχυροῦ, τῆ αὐτῆ ἰσχυροῦ, τῆ αὐτῆ ἰσχυροῦ. Vide Procopium lib. 1. de Bello Gotthico cap. 5. edit. & Cujacium ad Nov. 105.

ὑπατριμύθη χῆματα βασιλικὰ, apud Scilitzem pag. 835.

ΥΠΑΤΙΚΟΣ, Consularis. Occurrit sæpius in Actis Martyrij SS. Tarachi, Probi & Andronici, apud Socratem lib. 7. cap. 12. Cyrillum Scythopolit. in Vita MS. S. Sabæ cap. 56. & alios.

ΥΠΑΤΟΙ, sequiori ætate, interdum & crebrius δὲ ὑπατριμύθη, dicebantur Consules codicillares, seu honorarii, uti observat Nicolaus Alemannus ad Procopij hist. arcan. ubi Belisarius ad Photium: ἰσχυροῦ ὑπατριμύθη ἰσχυροῦ, &c. Qui quidem Photius in Fastis Consularibus non legitur. In Synodo VI. act. 11. sub finem nominantur Constantinus & Anastasius Πατριμύθη ἐξ ἰσχυροῦ τῆ αὐτῆ, anno scilicet Chr. 680. & Act. 18. καθολικῶν τῆ τῆ ἰσχυροῦ Πατριμύθη ἐξ ὑπατριμύθη, &c. Qui quidem ii sunt qui δὲ ὑπατριμύθη supra indigitantur.

Senescente

Senescente denique Græcia, consularis dignitas, qua μᾶλλον ἔδει ἐν τῇ Ρωμαίων πολίτει fuerat, ut ait Procopius lib. 1. de Bello Persico cap. 15. omnino viluit, ἐκ τῆς πρὶν δόξης ἐξ μεγαλοτέρας ἐπὶ ταπεινὴν μετασκευασμένην σχῆμα, ut loquitur Leo Imp. in Nov. 94. Passim tamen vitis primariis concessa ab Imperatoribus legitur, maximè urbium ac Civitatum Præfectis, quod aliquot exemplis firmavimus in Gloss. med. Latin. V. *Ἡγρᾶται*. Theophanes an. 1. Theodosij III. πρῶτον ἐπὶ αὐτῷ διὰ Ὑπάτου, καὶ διὰ αὐτῶν, &c. *Consulis* vertit Miscella. Vita MS. S. Joannicij, qui vixit sub Leone Armenio: *Κωνσταντῖνος τῆς ὑπάτου ἡγεμονίας*. Eclogæ Leonis & Constantini Imp. in Præfat. pag. 80. τὰς ἐπισημίας Ὑπάτου καὶ ἀντιγραφῶς. Apud Gualterum in Tabulis Siculis p. 101. ΣΤΕΦΑΝΩ ΥΠΑΤΩ S. ΒΑΣΙΛΙΚΩ ΣΠΑΘΑΡΙΩ. Ejusmodi sunt perinde Paulus & Theodosius Ὑπάτοι μισσὶ ad S. Maximum, in Narratione de gestis in ejus exilio, & in illius vita num. 27. 31. 32. & Leo Ὑπάτου in Synodo VIII. act. 9. Descripsit Laurentius Schraderus in monumentis Italiæ hocce epitaphium, quod legitur Neapoli in Ecclesia SS. Joannis & Pauli: *Θεοδώρου ὑπάτου καὶ διὰ τὸν Θεμελίον τῶν ἐκδομοῦν καὶ τῶν διακονῶν ἐκ τῆς ἀντίσας ἐκ πρῶτης τετάρτη ἐ βασιλείας ἐπὶ καὶ Κωνσταντῖνος τῆς διορίων καὶ τῆς βασιλείων σερμῶν βίωσας ἐκ πρῶτος ἐξ τριῶν ἡμῶν μιλῶν ἀντιγραφῶν ἡβασὶ βίωσας Χριστῷ ἴτη ἐθ.*

Ὑπάτοι, denique dicuntur *Viri primarii*, *Proceres*, apud Theophanem an. 1. Joviani, & an. 6. Theodosij M. An verò Consulatus apud Arabes viguerit, quod vult vir doctissimus, supra examinavimus in V. *Πρωτοσύμβουλος*.

Ὑπάτοι *Διπλασιόμοροι*. Formula literis vel actis adscribi solita, cum scilicet hoc anno quo scribuntur, an Consules creati erant ignoraretur, de qua sat multis egimus in Gloss. med. Lat. in V. *Consul*, ex scriptoribus præsertim Latinis. Id porro ex Græcis rursum nobis probandum incumbit. Apud Athanasium ad Solitarios pag. 860. Epistola Ecclesiæ Alexandrinæ sic clauditur: τῶν μὲν τῶν ὑπάτων Ἀρβαγίου καὶ Λαλαίου τῆς λαμπροτάτης ἀποστολῆς ὑπάτοι, Μισχρίτῃ. ἡτις ἐστὶν πρὸς μίαν αἰῶν ἡγεμονίαν. Hoc est anno 355. quo totum tempore qui designati vel designandi essent Consules, Alexandria ignorabatur, quia fortè necdum erant creati. Sed & accidit, cum divisum ac partitum esset Imperium, ut qui Romæ imperabat alterum Consulem, qui Constantinopoli alterum perinde renuntiaret, diversis interdum temporibus. Procopius in Anecdotis pag. 114. 1. edit. ὑπάτου Ρωμαίων ἀπὸ πάντων ἰσθμῶν ἐπιπέδων διὰ, ἀπὸ μὲν ἐκ Ρώμης, ὁ δὲ δὴ ἰσθμῶν ἐκ Βασιλείας. Hinc Synesius Epist. 132. καὶ καὶ πρῶτος ἰσθμῶν τῆς ὑπάτου ὑπάτου, ὅν ἀπὸς ἐστὶν ἡγεμονίαν τῆς γὰρ σπαρταρῶν ἀπὸς. Apud Polemium Silvium (cujus nominis extitit Consul an. 338.) in laterculo: *Ab urbis exordio mille & ducentis annis, Posthumiano & Zenone Consulibus, Asterio Consule tanquam primus annus incipit.* Ubi Bolandus in Præfat. ad Tom. 1. cap. 4. §. 3. rectè conjectat Protogenem, qui designatus est Consul cum Asterio, an. 449. hic non adscribi, quod necdum Romæ, ubi Polemius scribebat, qui Constantinopoli Consul designatus fuisset sciretur. Vicissim sub diem 6. Id April. eodem anno Constantinopoli Protogenes designatus ac creatus erat Consul, cum quis esset ejus collega adhuc nesciretur: quod exercè docet subscriptio quæ habetur in Concilio Constantinopolitano sub Flaviano act. 7. pag. 235. edit. Labbei: *φλαβίου πρωτογένους τῆς λαμπροτάτης, καὶ τῆς διπλασιόμορου ὑπάτου πρὸς τὴν αἰῶν ἡγεμονίαν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ac sub mensem junium, Protogenis Consulatus no-*

tus erat Romæ. Nam Epistola Leonis Papæ ad Flavianum Patr. Constantinop. in Concilio Constantinopol. ita subscribitur: *ἰδὼν αἰῶν ἡγεμονίαν; ὑπάτου Ἀστυρίου καὶ πρωτογένους τῆς λαμπροτάτης ὑπάτου.* Describitur præterea in eodem Concilio Calchedonenσi act. 1. Epistola Imp. ad Dioscorum Alexandrinum Patr. cum hac subscriptione: *ἰδὼν αἰῶν Μοίνας ἐκ Θρακίας ὑπάτου πρωτογένους τῆς λαμπροτάτης, καὶ τῆς διπλασιόμορου.* Extat in eodem Concilio Epistola Valentiniani & Marciani Imp. ad Anatolium Patr. Constantinop. data πρὸς δεκάτῃ καλαυδῶν Ἰουλίου ἐκ ΚΠ. ὑπάτου τῆς διορίων ἡμῶν Μαρκεσιῶν τῆς αἰῶν ἀγύρας, καὶ τῆς διπλασιόμορου. Anno scilicet Christi. Ita idem Concilium Calchedonenσe ceceptum dicitur, ὑπάτου τῆς διορίων ἡμῶν Μαρκεσιῶν τῆς αἰῶν ἀγύρας καὶ τῆς διπλασιόμορου οὐκ ἰδὼν ὑπεροβίαν. Proinde Adelphius necdum creatus erat Consul mense Octobri, vel potius ignorabatur ejus creatio, quæ ante mensem Julium facta erat, nisi mendosa sit subscriptio Epistolæ Leonis Papæ in eodem Concilio pag. 73. nam Græca consulem non habent, sed tantum diem. Anno seq. 452. Constantinopoli mense Julio ignorabatur Consulatus Herculani, collegæ Sphoracij: quippe Epistola Valentiniani & Marciani ad Palladium Præfectum Prætorio Orientis, in eodem Concilio Calchedonenσi, sic clauditur: *ἰδὼν πρὸς μίαν Νονίον Ἰουλίου ἐκ ΚΠ. ὑπάτου Σφωρακίου τῆς λαμπροτάτης, καὶ τῆς διπλασιόμορου.* Denique cum Concilium Ephesi ceceptum est an. 431. 10. Kal. Julij, nulli adhuc erant designati Consules: tertio verò Kal. ejusdem mensis, unicus tantum Consul designatus erat Antiochus: quod docet Epistola Theodosij & Valentiniani Imp. ad Patres Synodi, in Actis adversus Cyrillum, quæ sic clauditur: *ἰδὼν τῆς πρὸς τριῶν καλαυδῶν Ἰουλίου ὑπάτου φλαβίου ἀστυρίου, καὶ τῆς διπλασιόμορου.* Quo tempore necdum Anicius Bassus designatus erat Consul, vel certè ejus creatio haud nota erat Constantinopoli. Idem Polemius vulgò suff. Actos Consules, & Prætores designari solitos 5. Non. Januarii scribit.

Ὑπάτου τῆς αἰῶν. Inter Epistolas MSS. Theodori Studitæ in Cod. Segueriano habetur una inscripta *Σεργίου τῆς ὑπάτου τῆς αἰῶν.* De hac dignitate nulla aliàs quod sciam occurrit mentio. Quid verò sit *ἡγεμονίαν*, diximus supra in hac voce.

ὙΠΑΤΟΣ τῆς φιλοσοφίας, *Supremus Philosophorum*, dignitas Palatina: recensetur in Catalogo Reg. vicessimus nonus inter officiales Palatij. Sed quæ fuerit illius functio, non planè constat; nam licet dicatur *καθηγητῆς τῆς φιλοσοφίας*, apud Anonymum Combefisianum in Porphyrog. num. 10. ac proinde Professoribus publicis accensendus videatur, præter quod dignitas in Palatio fuisse dicitur, Philosophi inter Professores apud Græcos ejusce ævi non labebantur, ut testatur Michael Attaliata in Synopsi tit. 49. αἱ δὲ φιλοσοφίαι ἐκ παλαιῶν συναεθροῦν τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἐστὶν ἡγεμονία καλαυδῶν ἡ τῆς χαρακμάτων ὀφθαλμοῦν. Videtur tamen magna illa & illustris nomenclatura spectasse vitos eruditione & sapientia conspicuos: est enim ὑπάτου, apud Scholiast. Homeri ad Iliad. τ. πρῶτος, μίγιστος. & in Lexico MS. Colbertheo, ἔξοχτάτος, μίγιστος. Atque id causæ fuit, ut eorum nomina subinde legendo annotarim, quæ hic subjungam: ac primus quidem mihi occurrit

Constantinus Eparchus Protospatharius & Μυσθίσιος, de quo ita laudatus Anonymus in Porphyrogenito: *καὶ ἀπὸ αὐτῶν προχειρισθέντος Ἐπαρχου Κωνσταντῖνου Πρωτοσπαθαρίου τῆς τιμωρίας Μυσθίων καὶ Καθηγητῆ τῆς φιλοσοφίας, ἀγύρας καὶ ἰσθμῶν ἀξίωτων.* Hunc excipiunt

Constans Vestarcha, sub Constantino Monomach

cho, in Edicto Michaëlis Cerularij Patr. Constanti-
nop. de projecto pittacio, apud Allatum in Dis-
sertat. de libris Eccl. Græcor. pag. 169.

Ioannes Italus, apud Annam Comnenam lib. 5. Ale-
xiad. pag. 144. cujus Encomium scripsit Michaël
Pfellus, de quo quædam attingimus in Not. ad eandem
Alexiadem, sed plura congestit Eruditus Cotelarius
tom. 1. Monument. Eccl. Græc. vixit autem ille sub
Michaële Duca. Illius varia laudantur in indice MS.
libror. Græcor. Bibl. Vaticanæ, hoc titulo, Ιωάννης
ἰταλῆς καὶ διδασκάλος τῶν φιλοσόφων τῶν ἰταλῶν, &c. ut
& in Codd. MSS. apud Lambecium lib. 7. de Bibl.
Cæsar. pag. 148. 257.

Constantinus Pfellus Hypertimus sub Stratiotico
& Romano Diogene, apud Scylitzem pag. 803. 835.
843. 846. quem Zonaras pag. 225. & 229. Michaë-
lem vocat, qui non alius est à Michaële Pello sub
codem Duca, de quo Allatius in Dissert. de Pfellis
pag. 44. & qui in Cod. Reg. in quo illius opusculum
de Grammatica continetur Ἰωάννης, & Πρόεδρος τῶν
φιλοσόφων, inscribitur.

Amyrneus, sub Alexio Comneno Imp. apud
Theophylactum Archiep. Bulgar. Epist. 40. cui di-
citur τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ Χριστιανῶν, ἢ τῶν ἐν Χριστιανῶν φι-
λοσόφων Ἰωάννης, ubi legendum fortem Smyrneum, ut sic

Theodorum Smyrneum, hac dignitate donatus in
Cod. Cæsaræo apud eundem Lambecium lib. 3. pag.
125. ubi ejus scripta laudantur.

Michaël Curucas, qui & Anchiali cognominaba-
tur, postea Patriarcha Constantinopolit. sub Manue-
le Comneno, in Jure Græcorom. p. 6. 227. & apud
Balsamon. ad Can. 65. Synodi Trullanæ, & in Præ-
fat. ad Nomocanonem Photij.

Theodorum Irenicum, deinde Patr. Constantinopo-
lit. sub Theodoro Lascari, apud Ephræmum, & in
jure Græcorom. pag. 307.

Cyprianus, sub Andronico Palæologo Seniore, ad
quem extat Epistola 42. Nicephori, seu Nathanaëlis
Chumni, Præfati Canicleo, in Cod. Reg. 1751.

Ioannes Diaconus, cognom. Padiasmus, Primæ
Justinianæ & totius Bulgariæ Chartophylax, cujus
extant Scholia in Hesiodum, & in Cleomedis sphæ-
ram, sub Andronico Palæologo Juniore. Denique

Emparius Magnus Chartophylax, in Pseudosyno-
do Palamitarum, sub Joanne Cantacuzeno, is, ni
fallor, cujus meminit Demetrius Cydonius adver-
sus Palamam pag. 414.

ΥΠΕΙΣΕΡΧΕΣΘΑΙ, Adire hereditatem. Ὑπε-
είλθετε, Aditio, in Glossis Basilic.

ΥΠΕΚΚΛΗΣΙΩΝ, qui vices Imperatoris ἐν
ἐκκλησίᾳ, seu in Silentii publicis, seu confessibus
fungebatur, ejusque nomine orabat: non verò ut
Meursius, qui Imperatoris partes in Ecclesiasticis
rebus obibat. Neque enim ullam partem habuit Im-
perator in rebus Ecclesiasticis, ut hodie Principes
apud Hæterodoxos. Quod spectant ista Cinnami lib. 6.
num. 13. καὶ τῶν τῶν ἁγίων, καὶ τῶν ἐκκλησιῶν ὁ βασι-
λεὺς αὐτὸς ἐπιβλέσας λόγων, ἕχ' ἄπο τῆς ἐπίσης, τῆς ἁγίας
αὐτῆς ἐκ βασιλικῆς δόξης ὑπαγορεύσας, ubi con-
sulere licet quæ ad hunc Cinnami locum annota-
vimus. Est igitur ὑπεκκλησιῶν, qui pro Imperatore
orabat, ἡ γρηγορεῖς βασιλικὸν ἰτιφώνημα, ut est apud
Ignatium Diaconum in Vita Nicephori Patr. Con-
stantinopol. Disputatio Gregentij pag. 201. ἵνα τῶν
ἐκκλησιῶν αὐτῶν τῶν ἐν ἀποστολῇ, ὑπεκκλησιῶν αὐτῶν ποιή-
σαι, ἐν οἷς ἡρώματων Πατριάρχων ἐκ Κωνσταντίας προσηγο-
ρήσονται.

ΥΠΕΝ, τὸ μολίθιν κακαυμένον, in Glossis Jarricis
MSS. ex Cod. Reg. 190. Plumbum ustum, seu scoria
& rescrementum plumbi.

ΥΠΕΞΟΤΣΙΟΣ, Filius-familias, Ὑπεξοστῆ-
τος δίκαιος, Ius-patriæ potestatis: λέγει, emancipa-
tio, passim in libr. JC. Glossæ Gr. Lat. ἐὶ ὑπεξοστῆ-
τι, in sacris, (paternis.)

ΥΠΕΡΑΠΑΙΤΗΣΙΣ, Plus petitio, vox JC.
quæ in Basilicis non semel occurrit.

ΥΠΕΡΒΕΡΕΤΑΙΟΣ, Olober mensis, apud
Macedones. Vide Suidam & alios passim.

ΥΠΕΡΗΜΕΡΟΣ, Qui ultra diem distulit, apud
Harmenopol. lib. 3. tit. 5. §. 66. in Gloss. Græc.
Lat. ὑπερήμιος, υπερημερία, nulla addita expli-
catione.

ΥΠΕΡΘΕΜΑΤΙΣΜΟΣ, Licitatio, ἢ ὑπαύξηση
τῶν τιμῶν καὶ πρᾶσις, in Basilicis to. 2. p. 31. 50. 381.
&c. & in Gloss. Gr. Lat. Πλασματισμός, ὁ ὑπερθεμα-
τισμός, Licitatio. Alibi: Πρᾶσις καὶ ὑπερθεματισμός,
Auctio, Asta. Rufom: ὑπερθεματισμός, Licitio, Licetio.
ὑπερθεματισμός, Licitator. ὑπερθεματισμός, Licitatio,
Adjectio. Utitur hisce vocibus Harmenopulus non
uno loco.

ΥΠΕΡΘΕΣΙΣ, Dilatio, Mora, in Basilicis
apud Harmenopulum, &c. Vide Glossar. Græc.
Latin.

ΥΠΕΡΘΕΣΙΣ, Superpositio jejunii, de qua egimus in
Glossario mediæ Lat. in hac voce. Dionysius Patr.
Alexandrinus in Epist. ad Basilidem Can. 1. ἐπὶ με-
τὰ τὸν εἶς τῶν ἡμερῶν ἡμέρας ἵσως μὴ ὁμοίως πάσης
διαμνησῶν ἄλλ' εἰ μὴ καὶ πάσης ὑπερθεσίαν ἀπὸ δια-
τάξεως εἰς τὸν εἶς, εἰς τὸν εἶς, εἰς τὸν εἶς, εἰς τὸν εἶς
καὶ τοῦ μὴ πάντων διακοινησῶν ἐν τῇ ὑπερθεσίᾳ ὅτι
ἀποκαμῶσι, καὶ μόνον ἐπιπέσει, τὸν εἶς καὶ τὸν εἶς
ζεύσται. Evagrius lib. 1. cap. 21. εἰ πολλὰς μὲν τὰς
καθεμίνας ὑπερθεσίαις ἐπίσει, δέκα καὶ τριήμινοι
τὰς ἡμέρας ἐπιπέσει, &c. Epiphanius in Epilogo li-
bri de Hæresib. καὶ εἰ ἐπιπέσει δεκάς καὶ τριπλάς καὶ
τετραπλάς ὑπερθεσίαι. Ammon Episcopus de Vita &
conversatione SS. Pachomii & Theodori num. 13.
de quodam monacho qui furtim comederat: καὶ τῷ
ἐὸ μίση τῆς μεταθέσεως καθὼς ὁ κληρικός, παραβάτης τῆς
ἐκείνης προδότης ἡμερῶν, οἷς μὲν αὐτῶν ὑπερθεσίαις.
Vide δὲ δὲ. Sed hæc pluribus sumus prosecuti
in laudato opere, ubi hæc addi velim ex Cumeano
Abbate de Mensura pœnitentiarum cap. 1. qui de-
derit aliquos liquores, in quibus fuerit mustella, mi-
lum, (l. f. viva) vel mortua inveniatur, tribus
superpositionibus pœniteat: qui non noverit, postea
quod talis visus est, potum si perponat. Idem cap. 2.
veniam omni hora roget, superpositionem faciat in
unaquaque hebdomada, exceptis quinquagesimis die-
bus: post superpositionem pane sine mensura utatur,
& ferculo aliquatenus butyro impingnato, hoc est
quadrante, & die Dominica sic vivat. De lingua
seu silentij superpositione agit eod. cap. 1. Qui psal-
lere non potest, in lingua superponat. Et cap. 5. Men-
dax vero per ignorantiam, & non nocuit, confitea-
tur ei cui meminit est, & Sacerdosi, & hora tace-
ndi damnatur; vel 12. Psalmos cantet: si vero de
industria, tribus diebus tacendi; vel 30. Psalmos, si
præst. Cap. 9. Si vero verborum diligens fratri de-
roget, uno die, vel 2. dies taceat pœniteat.

ΥΠΕΡΘΕΣΙΣ, Superstitio. ὑπερθεσίαις τῶν ἀγαθῶν, apud
Moschionem de Morbis mulierum cap. 65. ita vetus
Interpres vertit.

ΥΠΕΡΘΥΡΟΝ, superlimen, in vet. Gloss.
apud Harmenopulum lib. 2. tit. 3. §. 59. & alios. Con-
stantinus in Basilij vita num. 83. edit. Combefisij:
καὶ αἱ τῶν ἐκτὸς δειρῶν τὰ θυσιασθέντα κελιάδες, καὶ
τὰ ἐὸ αὐτῶν περιβύλα, καὶ τὰ ἀσθενῶν ὑπερθύρα ἁγ-
μαλιστά.

ΥΠΕΡΥΛΑΜΠΡΟΣ, dignitas in aula Con-
stantinopolitana,

Constantinopolitana, Inventa ab Alexio Comneno Imp. qua ab eo donatus Scaliarius, Turcicus Satrapa, apud Annam Comnenam lib.6. Alexiad. pag. 180. Vide in Λαμπαρός.

Υ ΠΕΡΙΣΤΗΣ, *Aditus*. Glossæ Biblicæ MSS. in Act. Apost. Νικώρθ, κομήτωρ τῶν ὑπερίστων. Idem qui *Superista* apud Anastasium Biblioth. de qua voce vide Gloss. med. Latinit.

Υ ΠΕΡΟΧΗ, *Excellentia*, titulus Compellatorius summarum potestatum, verbi gratiâ Magistri officiorum, &c. in Concilio Constantinop. sub Mena act. 5. pag. 233. In Nov. 19. Justiniani ad Joannem Præfectum Prætorio, ἡ σὴ ὑπεροχὴ, ubi vetus Interpretes, *una Sublimitas*: in Nov. verd 25. cap. 5. vertit, *Excellentia*: in Nov. 21. in Procem. *Celsitudo*.

Υ ΠΕΡΠΑΣΪΔΙΟΝ, *Passus*, Angustie & claustra itinerum & montium, seu potius, quæ ultra passum sunt regiones. Constantinus in Tacticis pag. 30. ὅταν ἢ μίλλας λαμβάνω μὲν τὸ ἔρατ' αἰς ὄροντες τόπους καὶ σινές, καὶ δύσκολον χῆρσιν, ἀναγκαῖον ἔστι ἵνα σφοδρίως μίρθ' ἐκ τ' ἐρασίμαθ' , καὶ κρατ' τὰ ὑπερπασίδια καὶ κλαυθρας, πρὸς τὸ μὴ προλαβῆν τὰς πολυμίαι. Vide Gloss. med. Lat. in *Passus*.

Υ ΠΕΡΠΛΕΟΝ, *Residuum alienum majoris summe*: quod summam aliquam excedit, Gallis, *Surplus*: tributi genus inventum & exactum ab Alexio Comneno. Zonaras in eodem Augusto pag. 237. ἐπιόθις ἀπογραφῆς παύλαχθ' ἢ ἐν ἀγροῖς καὶ χωρίοις διαφικουμένων τῶν ὑπὸ κῆρας ἐσθλοῦ κῆρας, καὶ τὰ κατὰ τὸ ὄνομα τῶν ἱππηνόων, τὰ ὑπερίτιμα λέγου, καὶ τὰ ὑπερπλεα, καὶ ἄλλοις ἄλλοι τρόποι ἱππηνόων καὶ τὸ ὑπὸ κῆρας ἀπογραφῆς. Haustus à Zonara Glycas pag. 332. Novella 4. Manuells Imp. lib. 2. Juris Græcorum pag. 159. ἡ ἐξέτασις ἢ ἀπογραφῆς — τὰ τὸ μετασκήριον αἰνίττα ἀναγραφίδου, ἢ καπιτολογῆς, ἢ ἀναξίτων μίτρα καὶ, ἢ παροῖκον παρόντων, ἢ γὰρ τὸ ὑπερίτιμοι, ἢ τὸ ἀδίκως καλεχόμενον ἐξήλαστο. Vide Gloss. med. Lat. in *Superplus*.

Υ ΠΕΡΠΥΡΟΝ, *Anrea moneta Imperatorum Constantinopolitan.* de qua copiosè egimus in Gloss. med. Lat. in V. *Hyperperum*: & in syntagmate de inferioris ævi Numismatibus n. 80. Theorianus in Legat. Armen. ἔσταν αἰς ἐν ἰσοδία ἐπὶ ὑπερίτιμα σρία, μίαι ὅλα φύσικαι, χρυσὸν δολονότι. Mox: τόσα νυν ἀπὶ ταῦτα τὰ ὑπερίτιμα. Balsamon ad Concil. Nicænum Can. 24. καὶ γὰρ, φασί, ἡ ἀπαρτὴ ὁ κληρικὸς ἐκατεστηνὸς τῶν βασιλέων, ἦτοι ὑπερπλεα καὶ ὑπερίτιμα νομισματῶ δάδοια, &c. Vide eundem ad Can. 85. Synodi Trull. Liber MS. Reg. cui titulus, τὴν τήλικον τὴν γραμματίαν. Ἀλλὰ χωρὶς λόγου καὶ ἀμφιβολίας τῶν καθυπισχεθῶν, ἀποφασίζομαι τὰ κυριαρχήματα ὅτι παρ' ἡμῶν τόσα ὑπερίτιμα, ὅσα οἴτω ἔσονται μῆσα, &c. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Τὸν τόσον τὴν ἰσιμὰ δόσαν, ὑπερίτιμα ἰδανόσω. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Ὅλοι τὰ πράγματα ἀγάπην, τὰ ὑπερίτιμα σποῦσιν. Historia MS. Belisarij:

Τί μο ἀφελῶν τὰ ὑπερίτιμα, τί μο φιλὰ ὁ πλῆτθ'.

Codinus in Orig. Constantinopol. num. 117. δίδωκε καὶ κομισοῖσι ὑπερίτιμα ἰατῶν. Ubi Cod. alius, νομισματα. Idem n. 136. ἡ ἀπὸ ἰσιμὰ αἰς ὑπερίτιμα λήτας ἰ. Ita idem Codinus de Offic. aulæ Constantinopol. cap. 5. num. 22. Scholiastes Harmenopuli lib. 1. tit. 15. §. 3. & alij.

Υπερπυρῶν, ab Hyperperis cognominatus nescio quis occurrit apud Cantacuzenum lib. 3. cap. 69.

Πίρπρον, truncate. Prochoprodromus contra Hegumenum, MS.

Αὐτὰ ἰσρίζοι πίρπρον, καὶ γράφει ἢ ἐροχόλιαι Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Με πίρπρον καὶ χήματα ἐξαγορεύσει ταν.

Vide Histor. Corcyensem pag. 145.

Πίρπριν, *Cambitricæ*. Idem Sachleces:

Οἱ Πίρπρινες ἴδασι ὅλα ἀδελφουσίαν,

Ἐσμῆσιν οἱ κηράτες με πᾶσα καλοσίαν.

Υ ΠΕΡΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ, *Malva terrestris*, Ἀνάγυρι, apud Interpol. Dioscor. cap. 573.

Υ ΠΕΡΤΕΡΟΝ, *Calyptra Imperatoria* species. Codinus de Offic. aulæ Constantinopol. num. 36.

ἰπὶ ἢ κεφαλῆς φορέματ' διαφόρα, πῶσι ἢ ὀνομαζόμενον Τροσπαρχίαν, ποτὶ ἢ ἰουστινιάνων, ἐν ἄλλοις ἢ ὑπερίτιμοι, ὡν τὰ σχήματα ἰκασον ἢ ἐστὶ νυν καὶ μίρθ' ἀχρον.

Υ ΠΕΡΤΙΜΟΝ, Tributi genus ab Alexio Comneno Imp. institutum, ut scribunt Zonaras & Glycas. Vide in ὑπερίτιμον.

Υ ΠΕΡΤΙΜΟΣ, titulus Metropolitanis attributus: sed à quo & quando juventus, non omnino constat. Illius certè mentio occurrit circa tempora Alexij Comneni: tradit quippe Anna filia eo donasse Patriarcham Venetorum: ὑπερίτιμον ἢ καὶ τὸ Πατριάρχου σφῶν (Βυβλικῶν) ἐξῆσσι μὲν τὸ ἀναλόγη ἴστας.

Ex hinc Dyrachinus Antistes & Metropolita sic appellatur in jure Græcorum. pag. 285. sub Joanne Camateto Patr. Constantinop. Denique in notitia Episcopatum exarata sub Andronico seniore, observare est generaliter omnes Metropolitanas ὑπερίτιμοι μίτων γράφιδου. Nam alij sunt Metropolitanæ qui non modo ὑπερίτιμοι, sed & Ἐξάρχου, Provinciarum scilicet sibi subditarum appellatur: verbi gratiâ, in Synodico Dominica Orthodoxiæ recitari solito Niphon, Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, ὑπερίτιμος καὶ Ἐξάρχος τὸ Θεσσαλίας dicitur. Erant & alij, qui suprâ Hypertimos & Exarchos erant, atque in iis Metropolitanus Cæsareæ Cappodociæ, qui ὑπερίτιμος τὸ ὑπερίτιμον, καὶ Ἐξάρχος πάσης Ἀνατολῆς, dicitur

Theodosius Zygomas in Itinerario MS. ὁ ἢ Κακαρούας ὑπερίτιμος τὸ ὑπερίτιμον, τῶσι Προβουαθῶν καὶ πρώτος ἐν τῆμ' ὑπερίτιμον, τῶσι τὸ ἀρχιεπισκοπικόν, οἱ τῆμ' ἔσταν ὅσα τὸ ἐπιστάτων αὐτῶν, καὶ ὅσα τὸ καὶ ἄλλων. Ephesinus verd ὑπερίτιμος καὶ Ἐξάρχος πάσης Ἀσίας, inscribitur in eadem notitia, ut Heracleensis Metropolita, πρίεδρος τὸ ὑπερίτιμον καὶ Ἐξάρχος πάσης Θρακίας καὶ Μακεδονίας, apud Sguropulum in Hist. Concilij Florentini sect. 7. cap. 9. αἰς τοποηρητῆ τὸ Ἀλεξασδρῆας, καὶ αἰς σποδῶν τὸ ὑπερίτιμον, καὶ πρίτω Μητροπολίτη.

Is etiam in Concilio Lugdunensi Præsul Honoratorum appellatur. Idem Zygomas: Πρίεδρος λέγου ὁ Ηρακλείας, ὅτι ἡ καθῆρα ἐπίλωος ἐπισκοπῆς ἡ αὐτῆ, ἔστι καὶ ὑπερίτιμον Πρίεδρος λέγου. Eorum verd qui ὑπερίτιμοι & Ἐξάρχου erant, nomina eadem notitia recenset, ubi hæc subdit: οἱ ἢ ἀρχιεπισκοπῆς ἢ γράφου ὑπερίτιμοι

Neque postò Metropolitanis duntaxat is titulus concessus: nam in Jure Græcorumano lib. 4. pag. 284. Joannis Xiphilini Patr. Constantinopol. Sancitum an. 1197. subscribit Ἰωάννης Χαρθούλαξ τὸ ἀρχιεπίσκοπος ἐκκλησίας, καὶ ὑπερίτιμος ὁ Κεματῶν, qui scilicet postmodum Patriarcha Constantinop. extitit. Ita Aristænus Magnus Chartophylax ὑπερίτιμος appellatur à Balsamone ad Can. 6. Apost. & ad Can. 37. Concil. Trull. &c. Vide Joan. Morinum lib. 1. exercit. 10. & subscriptiones Pseudosynodi Palamitarum pag. 170.

Sed & ὑπερίτιμος titulo donatus passim legitur Michael Pfellus, apud Cedrenum sub initium Annalium, Zonaram in Romano Diogene, Theophylatum Archiep. Bulgar. Epist. 15. qui de Psello verba faciens nun extincto, τρισμυασιώτατος ὑπερίτιμον καὶ παρὰ μύλλων πῶν γλῶσσαν vocat, & in ipsius Pselli opusculis editis & ineditis. Verùm id Epitheti ipsi-

met superstiti ob eruditionis amplitudinem vulgò indultum constat , adeo ut plurimorum suæ ætatis ipsi invidiam conflat : quod testatur illius orationumula : *ὡς τὴν βασικῆς αὐτῆς ἑαυτῆς ὑπερτίμητις*, qui inter varia ejus opera habetur in Cod. MS. Reg. fol. 64. ubi ob doctrinæ præstantiam illud sese adeptum innuit , hisce potissimum verbis : *καὶ ἵνα συλλήψας ἑμὲ ἰδὲν δραμῶν ἑμῆν πλὴν διδράμακα πύμα πρῶτο, καὶ πυνικώτερον ἢ ἄλλων ἰσὺ δίσκου βολῆ, καὶ ἀπὸ τῆς ἑμῆς ὑψηλότερον, &c.*

ΥΠΕΡΤΟΝΟΝ. Eustathius II. β. pag. 245. λέγει ἡ μέλαθρον μὲν καὶ τὴν παλαίαν, ἢ ὁ ἔροφος, ἢ τὸ μίθρον ἢ σίτην ἔξωθεν, ὁ φασὶ καλῆν ὑπερτόνον.

ΥΠΕΡΦΥΗΣ, & **ΥΠΕΡΦΥΣΑΤΑ**, titulus datus Senatui Constantinop. *Υπερφυσάτη Σύγκλητος*, in Concilio Constantinopol. & Calchedon. act. 1. *Υπερφύς σύγκλητος*, in eodem Concil. pag. 61. 97. 155. &c. *Υπερφύσατος πατριάρχης*, in Synodo VII. act. 1. pag. 161. in Leonis Nov. 19. &c. Stylianus Magister officiorum *ὑπερφυσάτης*, qui in Nov. 1. *περιφυσάτης*, indigitatur. Sed & *Υπερφύς* appellatur Joannes Zonaras à Balsamone in Can. 36. Apost. & Matthæo Blastare litt. E, cap. 11. fortè ob obitas dignitates, antequam monachum induisset.

ΥΠΕΡΩΝΟΝ, *Superficies folii*, τὸ ἀνωθεν κατὰ σκευασθὲν ἢ μιθωθῆν ἰδαίως οἶσμμα, in Glossis Basil. quas vide in *Συπερῶνιον*, ut & *Harmenopulum*. Glossæ S. Benedicæ, *Cana culum*, ὑπερῶν.

Υπερῶν, *Basillus*. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. ἔλεγε ἑὸν πτίσσει τὰς κηρίας, καὶ τὰ τῆς μυρμηκῶν τὸ ἡτόπιον, ὑπερῶν λεγέτω.

ΥΠΗΚΟΥΤΕΡΟΣ. Vide in *Υπακούτερος*.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ, *Famulitium*, *Familia*. Eusebius lib. 4. de Vita Constant. cap. 43. *παρὼν ἡ τῶν ἀπασιν βασιλικῆς τῆς ὑπηρεσίας*. Petrus Patricius in excerpt. pag. 27. λέγει ταῦτα ἡ ὡς τὸ ἀδελφὸν ἢ πολέμου ἀποβλήσαν, αἶμα π. ε. ὅτι οἱ τῆς ἀκρίβειας ἰσοδὸς λαμβάνουσι χερσὶν ἀμφοτέρων, πλὴν βασιλικῶν αὐτῶν μὲν τῆς βασιλικῆς ὑπηρεσίας κατισχύον, δέχεται αὐτοῖς. Ubi Valesius. πλὴν βασιλικῶν ὑπηρεσίας, *Suppellectilem regiam* interpretatur. Malim, *famulitium* hic intelligere, & *obsequium*, ut interpretatur apud Eusebium. Theophanes an. 3. Copronymi : *καὶ ἰσῆρασαν τὰ φλάμικρα, καὶ ἡ ὑπηρεσία*. Nicephorus Bygenius lib. 1. num. 2. ἴδως γὰρ τῷ βασιλεὺς Ῥωμαίων τὴν τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν παίδας, καὶ τῆς ἰσῆρασαν, τῆς ἑαυτῶν ὑπηρεσίας συγκαταλέξαν. Nos dicimus, *estte au service de quelqu'un*. In Basilicis lib. 9. tit. 4. cap. 6. *opera, ὑπηρεσίας*, exponuntur, ut & lib. 16. tit. 7. Vide *Υπερῶν*.

Υπερῶν, *Ministerium*, vasa sacra & Ecclesiastica. Concil. Calchedonense act. 10. καὶ ταῦτα ἰσῆρασαν τῆς ἰσῆρασαν πλὴν ἰσῆρασαν τῆς ὑπηρεσίας ἰσῆρασαν. Ubi vetus Interpres : *Conscio eo qui potestatem ministeriorum habebat*. Vide Glossar. med. Lat. in *Ministerium*.

ΥΠΗΡΕΤΑΙ, *Subdiaconi*, qui & *Ministri* Latinis interdum dicti. Concil. Laodicenum Can. 21. ὅ δὲ ὑπηρετῶν ἔχον χάριον ἐν τῇ διακονίᾳ, καὶ ἀπὸ τῆς διακονίας ἐκείνης. Adde can. 22. 25. 43. & Gloss. med. Lat. in *V. Minister*.

Υπερῶν ἀρχιεπίσκοπος. Codinus de Offic. aulae Constantinopol. cap. 14. num. 1. ἰσῆρασαν ὁ πρῶτος ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἡ ἀρχιεπισκοπία ἐστὶν τῶν τῆς ἀνατολῆς, καὶ διδύμοι λαμπράδα τῆς βασιλῆς, καὶ οἱ ὑπερῶν ἀρχιεπίσκοποι, ὡς πολλὰ καὶ ἰσῆρασαν. διδύμοι πᾶσι τοῖς ἀρχιεπίσκοποις, ὡς καὶ ἐν τῆς ἀρχιεπισκοπίας ἰσῆρασαν, καὶ. De iisdem cap. 8. num. 2. διδύμοι ἡ ἀρχιεπίσκοπος μὲν τῆς Πατριάρχου τῆς βασιλῆς λαμπράδα καὶ ἡ ἀρχιεπίσκοπος ὑπερῶν, τῶς ἀξιώμασι, καὶ πᾶσι τοῖς τοῖς ἐξῆς τῆς ἀρχιεπισκοπίας ἀρχιεπίσκοποις. Goarus *Leitores* & *Canonarchas* intelligi censet, de quibus idem Codinus cap. 6. num. 2. 3. atque appellari ὑπηρετῶν, quod

Protopapæ sint subditi : ἀρχιεπίσκοπος verò, quia Palatini Malim hic intelligi eos è clero qui dignitates Ecclesiasticas possidebant, quas ἀρχιεπισκοπία appellabant, de quibus supra in hac voce.

ΥΠΗΡΕΤΑΙ, in Glossis Botanicis MSS. ex Cod. Reg. 2690. *μυρμηκῶν. Mandragora.*

ΥΠΟΒΟΛΕΥΣ, in Gloss. Gr. Lat. *Subjessor*, *Submissor*. Socrates lib. 5. Hist. Eccl. cap. 22. ἐν τῷ αὐτῷ ἡ ἀποβόλαι ἀνατολῆς, καὶ ὑποβόλαι ἀνατολῆς, ὅτι καὶ ἀποβόλαι ὄντι, ἢ τῆς ἀποβόλαι ἀνατολῆς, ὅτι καὶ ἀποβόλαι ὄντι, ἢ τῆς ἀποβόλαι ἀνατολῆς. Quam vocem ὑποβόλαι Musculus & Christophorus, *Interpres* veterunt. Nicephorus Callistus pro ὑποβόλαι, legit ὑποβόλαι, id est *Notarius*, quos idem ferè muneri objisse in Ecclesia quod ἀνατολῆς, *Leitores*, probate conatur Henricus Valesius, quem consule, si lubet. Goarus ad Eucholog. pag. 30. eum esse ait, qui Canones Hymnosque per membra concisos suggerit, decantandaque cuncta edicit, & voce præit, *Κανονάρχης* hodie, *Canonum dux & incantator*, non præfectus nuncupatur. Vide Cujacium ad Nov. 3. Justiniani, & Arcudium de concordia pag. 465.

ΥΠΟΒΟΛΟΝ, apud auctorem Etymologici, exponitur ὑποβόλαι πρὸς δάταν καὶ τόκον. Eustathius Thessalonicensis Odysl. a. pag. 1405. ἐκείνη καὶ ὑποβόλαι, ἢ μόνον ἀπὸ τῶν τοιμαίικ, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑποβόλαι, ἢ καὶ ὑποβόλαι πρὸς δάταν καὶ τόκον, ὅτι ἀρχος, ἢ τῆς ἀρχος, ἢ τῆς ἀρχος. Οὐκ ἔστι πλὴν οἰκιστὴν πλὴν πρὸς τῆς ἀρχος, ἢ τῆς ἀρχος. Sed Receptionibus Jurisconsultis *Υποβόλαι* dicitur incrementum dotis, vel quod mortuo marito uxori superstiti redditur supra dotem ; καὶ τῆς ὑποβόλαι, quod est majori rei vel summæ minorem adjicere, ut censet Cujacius lib. 5. observ. cap. 4. vel eadem planè res, quæ Gallis *dotarii*, hoc est *dotarii* nomine nuncupatur, ut vult Salmasius. Suidas, *υποβόλαι, δακτυλίδιον* interpretatur, annulum scilicet pronubum. Eclogæ Leonis & Constantini, ἀρχιεπίσκοπος. Rectius Glossæ Basilicæ. *Υποβόλαι* ἐστὶ τὸ ἰσῆρασαν τῆς πρῶτης ὑποβόλαι πρὸς τῆς ἀρχος, καὶ ἢ τῆς ἀρχος ἀνατολῆς καὶ πρῶτης. Georgius Phorbenus Diczophylax Thessalonice. in Tract. ἀπὸ ὑποβόλαι. Τὸ ὑποβόλαι, ὅ ἐστι προνομία καλῆν δαμά, ἰδία τις συμφωνία ὄντι, ὡς τῆς πρῶτης ὑποβόλαι πρῶτης ἀνατολῆς, ἢ τῆς ἀρχος, ἀνατολῆς καὶ πλὴν τῆς πρῶτης συμφωνίας, τὸ ἰσῆρασαν τῆς ἀρχος πρῶτης ἀνατολῆς καλῆν ἢ τῆς ἀρχος καὶ πρὸς τῆς ἀρχος, ὅτι πρὸς τῆς ἀρχος συμφωνίας. Et Eustathius Magister Romanus in tractatu M S. de Hypobolo : ἰσῆρασαν ὅτι μὲν τὸ παλαιὸν ἰσῆρασαν καὶ πρῶτης ἢ ὑπερ ἢ πρῶτης ἀρχος, λίτρας καὶ ὑπερβαλε αἰτῆς λίτρας ρ. ἐν γὰρ τῆς ὑποβόλαι αἰτῆς τὰ ἰδία, ἐκείνη τὸ ὑποβόλαι γίγνεται ἢ ὑπερ Νεσῆ ἀνατολῆς γίγνεται τὸ ὑποβόλαι τῆς πρῶτης τῆς ἢ πρῶτης ὅτι ἀνατολῆς ἐκ τῆς ἰδίας, καὶ ἢ τῆς ἀρχος καὶ γίγνεται συμφωνίας, καὶ δὲ καὶ πρῶτης τῆς ἀρχος. Mitto reliqua quæ ibi de Hypobolo suggerit idem Eustathius, Aliud igitur fuit à dote vel donatione propter nuptias : quippe ad constituendum in bona viti tale mulieri hypobolum, ratio habebatur quantitatis ipsius dotis, quam mulier afferebat. Verbi gratiâ si nongentos aureos in dote haberet, Hypobolum in trecentis constituebatur, ut constat ex libro cui titulus, *Μικρὸν καὶ σοφιστικόν*. ἢ, inquit, ἀνὰ μία λίτρα ὑπερβαλε ἢ πρῶτης, τὸ πρῶτης τῆς λίτρας, ὑπερ ὄντι τοιμαίικα καὶ, καὶ τῆς ἰσῆρασαν ἀπὸ τῶν νόκων ὡς ἀρτι κρατῆ, καὶ ἢ τῶν παλαιῶν τὸ ὑποβόλαι ὡς τῆς ἰσῆρασαν τῆς πρῶτης ἢ ἀνατολῆς. Ubi & dicitur

tur locum habere, si vir prior decefferit, quod & scribit Demetrius, Chartophylax Archiepiscopus Bulgariae quæst. 55. ut & Harmenopolus & alij. Atque ita vocem hanc usurpant J.C. Græci, idem Harmenopolus lib. 2. tit. 10. §. 14. lib. 4. §. 7. lib. 5. tit. 9. §. 22. Michael Attaliates in Pragmat. tit. 27. & alij. Sed de Hypobolo consulendi iidem Eustathius, Phorbenus. Cujacius loco laudato, & Salmasius de Modo usurar. pag. 150. 151. 585. 586.

Υποβολοδιωριστον. Anonymus MS. in Formulario Notariorum : η̄ αυτῆς ἐπὶ αὐτῶν ἀπακὲς ἀδελφότητος φάσιν, ὁποῦταιν, ἵνα λαμβάνη αὐτὰ χάριν ὑποβολοδιωριστον αὐτῶν τὸ πρῶτον ἐπιδοθείσας αὐτῶν μερίδος ἐν γυναικῶν κληρονομίας. Ubi mirari licet cur hic ὑποβολοδιωριστον junctis vocibus efferatur, cum diversa fuerint διωριστον & ὑπόβολον: nam videtur ὑπόβολον tantum accipiebant, virgines ὑπόβολον, & διωριστον, quod ultimum ob precium virginitatis ipsis competebat. Vide in hac voce.

ΥΠΟΓΕΝΕΙΟΝ, *Submentum*, ornamentum equi, quod ejus γυνίαι supponitur. Constantinus in Taclic. pag. 15. ἰχθύωσαν ἢ καὶ τυρία αἰς τὰς ἐπιθελίνας τράσας, καὶ αἰς τὸ κορυφαίον τῆς ἰσοσταῖας τυρίων, καὶ αἰς τὸ ὑπογείον ὁμοίως. Eiusmodi ornamenta intelligit Nicetas de statu urbis Constantinopol. num. 4. τὰς ἀρχαῖς περιπέσας, καὶ τὰς ἰσοσταῖας περιεργασίας καλυπτρὰς τῆς κορυφαίας ἢ ἰσοσταῖας περιπέσας, καὶ τὰ κῆρυκα λαυκόνια τῆς ἰσοσταῖας γυνίαι αὐτῆς περιπέσας, ἀλλὰ ἢ ἄλλῃ τῆς πόλεως ἰσοσταῖας.

ΥΠΟΓΛΩΣΣΙΟΝ, *Linguis*, Δάφνη, apud Interpolat. Dioscor. cap. 729.

ΥΠΟΓΟΝΑΤΙΟΝ, & Ἐπιγονάτιον, *Mappula*, cujus vicem fortè obtinuit, vel ornamenti species, Episcoporum apud Græcos propria. Figura est quadrangula, latitudinis sesquipalmi, vel circiter, à zona dependens, & super femur ad usque genu fluitans, nullo inferius loco constricta, rhombi formam efficiens: inde vocis Etymon. Atque hanc quidem mappulam in veterum è Græcia Episcoporum imaginibus licet passim observare, ac præsertim in iis quas in æs incidi curavimus in Dissertatione de inferioris ævi nomismatibus, & in Constantinopoli Christiana. Liturgia Chrysostomi: ἄτα ὑπογονάτιον λαβών, ἢ ἢ Πρωτοσύλλαξ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἢ ἄλλῃ τῆς ἔχων ἀξιώματα τινὰ, ἢ εὐλογίας αὐτῶν, ἢ ἀσπασμῶν, λέγει, &c. Euchologium in Ordinatione Episcopi pag. 310. καὶ εὐδὲ ἀνίστασθαι ἢ Ἀρχιερεῖς, ἢ πάσης οἱ Ἀρχιερεῖς μετ' αὐτῶν αἰς ἢ ἔξ αὐτῆς ὁρῶν τῆς ὑπογοναῖας τὸ ὑπογονάτιον, ἢ πολυχρῶσθαι ὡς ἀπάσιον ἢ ἰπιστοπῶν τῆς χειροτονίῳ. Adde Morinum de factis ordinat. pag. 124. Symeon Thessalonicensis lib. de Templo pag. 219. ἐν τῇ ζώνῃ τὸ λεγόμενον ὑπογονάτιον ἢ ἰερῆς περιπέσας ἔχαστας ἢ πᾶν τῆς Ἐκκλησίας νίκην, καὶ πᾶν ἀσπασμῶν τῆς ἡμέρας φύσας, καὶ τὸ μέγα τῆς Ἐκκλησίας ἰσχύος τῆς ποικίλης τυραννίδος ἡμῶν. δὲ καὶ σχῆμα ἰσοσταῖας ἔχον, ἢ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἐκρέμασθαι, ἵνα τὸ δυνάμει ἀσπασμῶν ἢ φασί. Idem de factis Ordinat. cap. 7. ubi de Episcopi ordinatione: ἢ ὑπογοναῖας ἢ ἐν τῆς διακονίῳ ἐοικῶσας, καὶ ἰπιγονάτιον περιπέσας, ἢ ἐν τῆς καὶ αὐτῶν τῆς ἀσπασμῶν ἰσχύος τῆς καθαρῶσας τῆς ἐκκλησίας, τὸ σημεῖον ἔχον σαφῶς ἐν ἀγνῆσ καὶ καθαρῶσας νίκης καὶ ἀσπασμῶν τῆς ἡμέρας ἰσχύος Χριστοῦ τῆς ἡμέρας. ταῦτα γὰρ δὲ τὸ ἰπιγονάτιον, ὡς ἰσοσταῖας καὶ πᾶν ζώνῃ ἐκκρεμάσθαι, τῆς σαφῶς ἐκκλησίας, καὶ πᾶν ἀσπασμῶν περιπέσας ἔχον, τὸ τῆς Ἐκκλησίας κρᾶτος δὲ τῆς. Similia habet in lib. de Templo p. 219. Sed & Nicolaus Cabasilas de Veste sacra, καὶ τῶσας τινὰ ἰσοσταῖας περιπέσας αὐτῶν τὸ λεγόμενον ἰσοστάτιον, ἢ ἐπὶ σχῆμα ἔχον ἰσοσταῖας. Ubi ἰσοστάτιον vocat, quod alij ἰπιγονάτιον. Theodorus Balsamon in Ref-

pensio 37. ἢ τῆς ἰπιγοναῖας καὶ τῆς ἰπιγοναῖας ἰσοστάτιον ἐκκρεμάσθαι μόνον τὰς ἀσπασμῶν περιπέσας, ὡς τῆς τύπος ἰσοστάτιον τῆς κυρίας καὶ Ἐκκλησίας ἢ σαφῶς ἡμέρας ἰσοστάτιον. Inf. ἀ: τὸ ἢ ἰπιγοστάτιον αἰς τῶσας τῆς λαλῆσας ἔστιν, ἢ ἢ κῆρυκα ἐκκρεμάσθαι, καὶ τὰς πόδας τῆς μαθητῶν ἰσοστάτιον. Idem in Medit. de Patr. τῆς ἰσοστάτιον τὰ ἰσοστάτιον, τὸ λαλῆσας τὸ ἰσοστάτιον, δὲ ἢ τὰς πόδας ἢ κῆρυκα τῆς ἰσοστάτιον ἀσπασμῶν. Mappulae speciem referre, reveraque primitus Mappulam fuisse supra observavimus, idque firmat Petrus Antiochenus Patr. in Epist. ad Michaelem Cerularium Patr. Constantinopolit. χερσὶν ἢ αὐτῶν ἰσοστάτιον, καὶ ἰσοσταῖας, ἢ ἰσοσταῖας περιπέσας ἰσοστάτιον. Ubi ἰσοστάτιον vocabulo intelliguntur ἰσοστάτιον. Vide ἰσοστάτιον.

Ἐπὶ τῆς ἰσοστάτιον, Dignitas Ecclesiastica: qui Pontifici sacra facturo, ἰσοστάτιον seu ἰσοστάτιον zona ejus alligat. Catalogus Officiorum M. Ecclesiae Medoniensis: ἢ Ἐπὶ ἰσοστάτιον, ὅταν ἰσοστάτιον ἢ ἰσοστάτιον, αὐτῶν τὸ ἰσοστάτιον αὐτῶν φασί. Demetrius Gemistus de Sacra Patriarchæ Liturgia, ex Cod. MS. ἢ Ἐπὶ τῆς ἰσοστάτιον λαβών τὸ ἰσοστάτιον, ἢ τῆς Πατριάρχης, ἢ εὐλογίας ἢ ἀσπασμῶν τῶσας ἢ περιπέσας αὐτῶν ἢ Ἐπὶ τῆς ἰσοστάτιον κατὰ τῆς ζώνης ἢ τῆς διέξῃς μέρους, λέγει, Περιπέσας πᾶν ἰσοστάτιον ἐν τῆς μερίδος, εὐδὲ τῶσας, &c.

ΥΠΟΓΡΑΜΜΟΝ, *Exemplum*, *Exemplar*. 1. Petr. 1. ὅτι Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν ὑπογραμμῶν ὑπογραμμῶν. Patalipomena de S. Pachomio num. 2. ὅταν ἰσοστάτιον πάσης αὐτῶν, ὡς αὐτῶν ὑπογραμμῶν ἰσοστάτιον αἰς πᾶσας ἀντιπῶν διοστάτιον πᾶσιν τὰς ἀσπασμῶν. Utiur præterea Ammon Episcopus in Epist. de Vita & conversat. ejusdem S. Pachonii & S. Theodori num. 15. Nicetas in Alexio lib. 3. num. 7. ὡσπερ ὑπὲρ τῆς ὑπογραμμῶν ἢ τύπος.

ΥΠΟΓΡΑΦΕΥΣ, *Descriptor*, *Tributorum exactor*. Vita MS S. Joannicij: ὑπογραφεύς καὶ ἀσπασμῶν πᾶσας ἡμῶν κῆρυκα διαλαμβάνων. Vide Gloss. med. Lat. in *Descriptor*.

ΥΠΟΔΕΚΤΗΣ, *Susceptor*, in Gloss. Gr. Lat. *Exactor*, *Colector tributorum*. S. Athanasius in Epist. ad Solit. pag. 861. νῦν ἢ πᾶν τῶσας τῆς Καθημερινῶν ἀσπασμῶν ὑποστάτιον ἐν Κοινοποιῶν τῶσας τῶσας ἰσοστάτιον, &c. Idem de Synodo Arimin. pag. 881. καὶ τῆς τῆς ὑποστάτιον τῶσας. Vide Justin. in Nov. 163. cap. 2. Basilic. lib. 56. tit. 11. cap. 12. lib. 60. tit. 27. & Harmenopolus lib. 2. tit. 6. §. 2. χρυσοδέκτης, *Susceptor aurarius*, in Gloss. Gr. Lat. ὑποστάτιον χρυσοῦ, in Lat. Gr. Ἀργυροδέκτης, *Argenti susceptor*, in iisdem Gloss.

ΥΠΟΔΗΜΑ, pro *Calciaris*, uti hæc vox sumitur in Digestis, usurpatur in Basilicis lib. 11. leg. 8. §. 7. Vide Gloss. med. Lat. in *Calciarium*.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑΡΙΟΣ, *Calceamentarius*, *Calciarius*, in Glossis Græcolat.

ΥΠΟΔΗΣΙΑ, *Calcei*, *Υποδήματα*, in Glossis Græcolat. Vide in Πῆδμα.

ΥΠΟΔΙΑΚΟΝΟΣ, *Subdiaconus*. Leo Grammaticus in Porphyrogenito pag. 502. ἀλλὰ καὶ Θεοφύλακτον τῆς ἡμέρας αὐτῶν ἢ Πατριάρχης ἀσπασμῶν κῆρυκα, χαρακτηρισίας ὑποδιακονῶν, &c. Passim.

Υποδιακονῶν, *Edicula Ecclesie ad juncta*, in qua consistebant subdiaconi, ut διακονῶν, in qua Diaconi. Concilium Constantinopol. sub Mena act. 5. pag. 227. καὶ ἄλλων ἢ παραστασίας καὶ ἢ ἀσπασμῶν τῶσας, λέγειν ὅταν, (τῆς διακονῶν μετὰ ἰσοστάτιον ἐν τῆς ὑποστάτιον) ἢ ἰσοστάτιον πᾶν κῆρυκα, καὶ ἀσπασμῶν, μετὰ ἢ αἰς τὸ ὑποδιακονῶν.

ΥΠΟΔΟΧΛΗΡΟΙ, appellati milites qui alios à pugna redeuntes excipiebant: vel qui in subsidium servabantur. Lexicon MS. Cyrilli: δακτύλιος, ὑποδοχῆς. Nicephorus ἀπὸ παραδρ. πολίμ. cap. 11. ἰσὺν ἢ ἰσοστάτιον

σοειν ἐκδοσι αὐτῶν, ἀλλ' ὑποδοχαρίως παρ' αὐτῶν κατὰ λαοφθία-
τας. Μοχ: πῶς ἴσως πάλιν ἀναγῶν ὑποδοχαρίως, ἢ γρα-
τηρῶ ἴσως πάλιν μὴ κινῶν. Et cap. 11. κατὰ λαοφθία-
σίτω ἢ ἐν τῷ τῷ κυλίσιτο ἐξ ἀνδρας, ἢ ἐκτῶ, τῆς ὑπο-
δοχαρίως καλυμμένης, μὲν καὶ τῆς ἀρχοντῶν ἢ ἡγε-
σίμων.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ, *Negotium, Materia, Lix, Actio*,
Υ'λη, Υποκείμενον. Synodus Calchedonensis Can. 9.
ἅτις κληρικῶς πρὸς τὸ κληρικὸν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἔχει, μὴ ἰσακαλιμ-
παίτην τὸ ἴδιον Ἐπισκοπιῶν, καὶ ἐπὶ κοσμικὰ δικάσιμα
κατὰ λαοφθία, ἀλλὰ πρότερον τὸ ὑπόθεσις γυμνασίτω ὡς
τῆ ἴδιῳ Ἐπισκόπῳ, &c. Codinus de Offic. cap. 1. num.
5. de Chartophylace: κριτικῶν τῶν ὄλων ὑποθέσεων ἐκκλη-
σιαστικῶν. Num. 7. de Protecديو: καὶ κριτικῶν τῶν ἰσακαλιμ-
παίτων ὑποθέσεων. Ita Δημοσιαρχία ἔ ἀρχοντικῶν ὑποθέσεων,
mun. 9. Adde cap. 5. n. 71.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ, *Præscriptum, Constitutio Imperatoris*. Ni-
cetas in Manuele lib. 1. n. 3. initio: μελετώντων ἢ με-
τιούτων ἐν τῷ οἰκίῳ ὑποδοχῆρα διατάξιμα. Ubi Cod.
al. habet ὑποθέσεων.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ, *Preces que fini hymnorum subiecta ad-
duntur*. Vide in Παραδοσι.

ΥΠΟΘΕΤΟΝ, seu **βαλάνος**, *Suppositorium*, apud
Paulum Aeginetam lib. 7. cap. 12. Mycepsum sect. 6.
cap. 1. &c. Vox medicis nota. Damascenus Studita
Hom. 18. ὃ ἢ ἱατρὸς ἰδὼν τῆς τὰ λεγόμενα ὑπό-
θετα.

ΥΠΟΘΗΚΗ, *Trotheca, Obligatus, Obligatio*,
Fiducia. Υποθηκωτάτος, *Fiduciarium*, in Gloss. Græc.
Latin.

ΥΠΟΘΗΚΑΡΙΑ, *Rescissoria, Αναδικὰ*, in Gloss. Ba-
silic.

ΥΠΟΘΗΚΑΙ, *Mandata que dantur his qui extra or-
dinem in Provincias mittuntur*. Vide Cujac. ad
Nov. 17.

ΥΠΟΘΗΣΙΔΡΙΟΣ, *Subditus*. Michael Bal-
famon, ubi de Synodo Florentina: καὶ πρῶτον εἰδὲ
πρῶτῳ ἔχοντι τὸ ἀπαθῆς ἐν ἀμοτίῳ τῆς λόγῳ ἀνα-
σῆμῳ, καὶ πῶς δικαίως ἀποδοῦναι τῷ ἴσῳ, ἀλλ' ἰσῶν
ὑποθεσίαις πάντες. Allatius vertit, sed summi omnes
Hypothefarij. Locum integrum dedit lib. 3. de utriuf-
que Eccles. Consens. cap. 2. num. 4.

ΥΠΟΘΗΚΑΙΣ. Vide in Καμίσιον.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ, *Substitutio*, in Gloss.
Gr. Lat. ἢ ἐξ ἀπολύτως ἢ πρῶτον κληρονομῶν ἐπὶ ἕτερον
τὸ κληρονομίας κατὰ τῆς ὡς ὅταν ὅποι ὁ κληρονομῶν, ἔσῳ
μοι ὃ δ᾽ ἄνα κληρονομῶν, ἢ ἢ μὴ, ἔσῳ ὃ δ᾽ ἄνα. ita Glos-
sæ Basilic. Vide Blastarem lit. K. cap. 38. & Cujac.
in Præfat. ad lib. 60. Basilic.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΤΗΣ, *Substitutus*, in iisdem Basilic. tom.
1. pag. 509. 542. &c. Item *subrogatus Index*, in Gloss.
Gr. Lat.

ΥΠΟΛΗΨΙΣ, *Concilium Calchedon*. Can. 11.
Ἐξ τῶν τῶν συστάσεως ἰσῶν τῶν προσκίτων τῶν ἰσῶν ἐν
ὑπολήψῃ παρέχοντι προσώποις. Ubi Dionysius: pro-
pterea quod *commendaticias literas honoratioribus
tantummodo personis prestari conveniat*. Isidorus
verd Mercator, qui in opere sunt *clariores*, vel in
opinionem, ut Codices alij præferunt. Zonaras deni-
que & Balfamon hic *personas suspectas* interpretan-
tur, quam postremam interpretationem amplectun-
tur Cujacius ad Nov. 6. Bernardinus Ferrarius de
Epist. Canon. Hervetus & alij. Sed Isidori & Mer-
catoris longè veri similiorem contendit Albaspinus,
eamque esse, ὑπόληψις, vocis vim variis veterum
scriptorum auctoritatibus probat: quibus certe
omissis, Albaspinei conjecturam firmat omnino lo-
cus insignis scripti Valentiniæ & Marciani in
eodem Concilio part. 3. cap. 11. ἐπί τῶν δὲ τῶν ἰσῶν
ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἰσῶν, εἰδὲ τῶν συστατικῶν τῶν τε-

λογοῦν αἱ ἀρτὰς μάλιστ' ἢ τὸ ἀγαθὸν ἢ ὑπόληψις
αὐτῶν τῆ τελευτῆ, ἐπὶ τῶν ἀπαιτῶν ὃ καὶ τὸ τελευτῶν
ἐκποδῶν ἢ φθόνῳ. Ubi vetus Interpres, *existimatio
augetur proborum hominum*. Alios locos ex veteri-
bus Græcis affert Henricus Stephanus in Thesaurο,
quibus unicum addam ex Nov. 3. Justiniani: παρα-
ρησιάζου μάλιστα τὸ ἐξ αὐτῶν τὸ πάλιν ἀξιοπίστον, ἐν κα-
τηριῶν ὄσῳ, καὶ ἐπὶ χροσῆς ὑπολήψις ὄντων, &c.
Pro existimatione & bona fama utitur etiam Zona-
ras in Annalib. tom. 2. Annal. pag. 12. 1. edit. ut &
Michael Psellus in Hist. MS. lib. 5. ἐπιστημῶν ἢ
ὡς τῶν πᾶσιν ὡν ἀξιομάτῳ ὄντα, ἐν τῶν κρᾶτῶν ὑπο-
λήψις.

ΥΠΟΛΟΓΙΟΣ. Vide in Λήξ.

ΥΠΟΜΑΝΙΚΙΟΝ. Vide Ἐπιμανίσιον.

ΥΠΟΜΑΣΧΑΛΟΝ. Liber Miraculor. SS. Cos-
ma & Damiani: καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἀτάμῳ ἰδῶν τὸ δια-
γῆματῳ, ὃ ἔχει ἐν τῶ ὑπομασχάλῳ αὐτῶ τὸ τὸ ἀγίον
ἐν ἰσοκιδίῳ ἐκτύπωμα, &c. Ubi vetus Interpres in
Synodo VII. act. 4. *sub axilla sua*, sed malè, ut opi-
nor: nam hic ὑπομασχάλο, arcam, aut quid simile
significat. Videtur etiam usurpari pro *Pera* seu
*Mantica ad vestes viatorias sub alis equi succin-
ta*, in Narratione de uxore Constantini Laodi-
censis MS. ἔχει ἐν τῶ ὑπομασχάλῳ αὐτῶ τὸ τῶ
ἀγίον ἰσοκιδίσιμα. Vide Ἄβριτῳ, & Budzum in Pand.
part. 2.

ΥΠΟΜΗΝΙΣΚΕΙΝ, *Ferre, Tolerare*, Υπο-
μῆσιον. Glossæ Græcobarb. ἐπὶ τῶ ὑπομῆσιον, ἐν ὑπο-
μῆσιον, καὶ ὑπομῆσιον, καὶ ὑπομῆσιον, ὃ δὲ τῶ ὑπομῆσιον.

ΥΠΟΜΙΜΝΗΣΕΩΝ, *Monitor, Suggestor*,
Dignitas in Ecclesia Constantinopol. apud Codi-
num cap. 1. à quo statuitur Prima quartæ Pentadis,
num. 18. ejusque officium sic describitur: ὁ Υπομι-
μήσιον, πῶς τὸ ἐπιμῆσιον τὸ Ἀρχιεπίσκοπος μυστικῶν. In Ro-
gio Cod. is primus tertiar Pentadis ponitur, hisce
verbis: ὁ Υπομιμήσιον, ἀρχιεπίσκοπος τῶ Πατριάρχῳ
ἐν τῆ λατურία τῶς ὑπᾶς καὶ ἰσῶν ὑπομιμήσιον.
Longè potèd aliud huicce dignitati officium adferi-
bit Codex Allatianus: ὁ Υπομιμήσιον, ἀρχιεπίσκοπος
τῶς ὑπομιμήσιον τῶ ὑπομιμήσιον τῶ ἰσῶν ἰσῶν ἐν τῆ
πρῶτον, καὶ ἀνατίσιον τῶ Ἀρχιεπίσκοπος ἐν τῶ Κλήρῳ. Ἐπιμῆσιον
dicitur in Catalogo Reg. additurque, ὡς τὸ ἐπιμῆ-
σιον τὸ Ἀρχιεπίσκοπος μυστικῶν. Ilius dignitatis meminit præ-
terea Michael Psellus apud Allatium de Simeonibus
pag. 150.

Ὅστις τῶν ὑπομιμήσιον τῶ
Κλατῶν, ἀλλῶν, γυμνῶν, ἀποδύσει, &c.

ΥΠΟΜΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ, *Actuarius, Me-
morialis*, in Gloss. Græc. Latin. Dignitas Eccle-
siastica, apud Codinum cap. 1. num. 12. ubi ejus
munus sic describit: Υπομηματογράφῳ, ὡς τὸ γρα-
φῶν τὰ ὑπομῆματα. Codex Allatianus: ὁ ὑπομημα-
τογράφῳ καθεζόμενος πῶς τῶν ἰσῶν ἰσῶν, καὶ γρᾶφῶν,
ἢ τῶ ἰσῶν ἀλλῶν. Joannes Episcop. Citti in
Resp. lib. 5. Juris Græcorum. πρῶτον μὲν τῶ τῶ
καρτοφύλακῳ, ἢ ἀποδύμενῳ, αὐτῶ ἐκείνῳ τῶ ὑπομημα-
τογράφῳ αὐτῶ ἢ ἰσῶν καὶ ἀνατίσιον τῶ τῶ χαρτοφύλακῳ
Σικέρτῳ ὑπομηματογράφῳ. Michaël Ceterarius Patr.
Constantinopol. in edicto de projecto Pittacio: δι-
δομαστικῶν τῶ πρεσβυτέρῳ Μαρίστῳ, ἐν ἐπὶ τῶ δούκῳ,
καὶ τῶ ὑπομῆσιον τῶ καρτοφύλακῳ, ἐν τῶ ὑπομημα-
τογράφῳ, &c. Euchologium pag. 623. ἰσῶν ὁ καρτο-
φύλακῳ ἄμα τῶ ὑπομηματογράφῳ καὶ τῶ ἰσοκιδίσιμον.
Nicephorus Call. lib. 14. cap. 7. ἰσῶν, ὡς τῶ τῶ ὑπομ-
ήματα Βασιλῆα γραφῶν.

ΥΠΟΜΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ, *Commentariensis, Custos car-
ceris*, in lib. 60. Basilic. tit. 35. c. 20. 11.

ΥΠΟΜΗΜΑΤΙΚΟΝ, *Commonitorium*, in
Gloss.

Καὶ λύτερον μίαν ἴλαρον, πιπτερον, φούρα μίαν. Athenæus ὑποδουρά Edulum ex lacte & melle vocat. ΤΡΟΥΤΕΛΙΟΣ. Vide in Διαγίλας.

ΤΡΟΥΡΓΙΑ, Ministerium, Officium, seu officiales minores domus regia: qui scilicet in variis ministeriis subserviunt; ὑπερῤῥοι, quomodo hanc vocem usurpat Porphyrogenitus in Novella 8. & Harmenopolus lib.1. tit.5. §.3. Ita δουλίας Palatina officia vocat Nicetas in Alexio lib.3.num.2. μεγάλας δουλίας τ βασιλείας ποιῶν. Ubi Cod. al. χαρίζωτ μαγίστας ἀρχάς. Theophanes pag. 327. πειλοχων ὃ τ Θεοδῶσιον ἦν, χειρῶν τῶτον μὲν πάσης τ βασιλικῆς ὑπερῤῥίας, καὶ τ ἐν τῶν ἀνδρῶν τ παλάτιν, & pag.390. ἔβηθη πάσα ἡ ὑπερῤῥία καὶ ἡ κόρτικ ἔως τ Μαλαζηνων. Adde pag. 270. 395. Leo Grammaticus pag. 496. & 497. & Anonymus Combesifianus in Porphyrog.num. 16. & in Lacapeno num.5. mentionem agunt Theocleti Notarij τ ὑπερῤῥίας.Ubi Notarius idem videtur qui in Palatio Regum nostrorum Clericum dictus Eujimodi ministris præerat Domesticus, qui Δομίστικος τ ὑπερῤῥίας dicebatur. Idem Porphyrogenitus de Adm. Imp. cap.43. ἔξαπιστάλη αὐτῷ αὐτῷ Κωνσταντῖνῳ ἔ Δομίστικος τ ὑπερῤῥίας, τ λιβός, ὁ τῶν λιθόπυλῶν, Πατριῆκος καὶ Μίστας Ἐταρατέρηκε. Quæ quidem ita capienda videntur, ut is Constantinus filius fuerit Constantini Libis, conditoris Monasterij Libis dicti, de quo pluribus egimus in nostra Constantinopoli Christiana lib. 4. pag. 92. Sed de voce ὑπερῤῥία, vide præterea Joannem Euchaitorum Metropolitam p.70.& Chronicon Alexandrinum pag. 916. Vide etiam supra in ὑπερῤῥία.

ΥΠΟΦΩΝΗΤΗΣ, Succentor. Epistola interpolata S. Ignatij ad Philadelph. num.4. extt. τίς γάρ ἡμῖν ἰσῶ, ἢ τις ὁ οὐκός μου, ἢ αἰ ἰσῶτιμον ἡμῶν ἐκείνων ἔγω, ἀλλ' ὡς συστρατιῶτες ἡμεῖς, ὑπερῤῥοῦ τ ἄξιν ἰσῶν.

ΥΠΟΧΑΡΤΗΣ, Υποχάρτυς, Opus testorium. Glossæ Græcolat. Υποχάρτυς, Testoria. Polychronius in Canticum Cantico. pag. 88. ὑπερῤῥοί τις καὶ καὶ δὲ γλυκῶς πῆξικ τὸ τ ὄροφῆς καλλῶ διασπυκίλλουσα, ὁ λέγει τ Υποχάρτικ. Anonymus in Exaltat. S. Crucis pag. 1285. ἡλῶς ἰσῶσιζιτο, καὶ ἡν ἡν ἰδῶσιν τ ὑπερῤῥων, καὶ τὸ φαίνῃ μῆρον στερίω, τ ἄσμου περίβολον, τ τ ἄλλοιως ὄροφον, πῶ τ πνοδῆμν εἰκίας κεράμωσιν, πῶ ἀπαλαμῶτ στῆλιν, πῶ ὑδρῶσιν καμάρας, πῶ κρυάλλιον φουάλλιν, πῶ ὄμαλλιν ὑποχάρτυσιν, πῶ χυσογράμματον βίβλον, &c. Epistola Hadriani Papæ ad Carolum M. de Camaradō autem quod est Hyrocartsa, &c. Prior vox occurrit in Vet. Inscriptione apud Reinesium pag. 1031. DVM AEDICVLA MEDIAM PART... QVAE EST SVB SEC VND. ASCENS. CAMARATVM EMIT MLX. Vide Gloss.med.Lat. in Camaratum.

ΥΠΟΧΕΪΡΙΟΙ, Famuli, Subditi. Pactum Boëmundi cum Alexio Imp. apud Annam lib. 13. Alexiad. ὡς τ λῆζων ἡμιδῶς τ σκῆπτρου σὺ ἀνδραπον, ἔ ἢ ασείσιρον ἔποιμν καὶ φανερῶτερον, οὐκῆτῶν ἔ ὑποχάρτιον. Infrà: καὶ τ βασιλικῆς ἰακῆδν (δύλον τ) καὶ λῆζισ ὑποχάρτιον.) Nicetas barbarogr. in Manuele lib.6. num.2. τὰ σαλμάεια, ἔ καλῶναι, καὶ οἱ ὑποχάρτιοι, αἰ τ ἄμαζα. Ita Leo Grammaticus in Theophilo pag. 452.

ΥΠΟΧΛΕΟΣ, Carpinus. Glycas in Annal. pag. 334. ὁ τ βασιλικῆς δῆ τὸ πῶν δυσβάτων, ἔ πῶν παρῆμβῶλλῶ αὐτῷ καταλαβῶν, ὑποχάρτια ποιῶν. Ubi Cod. al. ὑποχάρτια præfert. Vide Theophanem an.18. Coptonymi, & Eustathium Odyss. ὁ. p. 1788.

ΥΠΟΨΗΦΟΣ, Υποψήφιος, Cleri ac populi ἄψος, seu calculus electi in Episcopum, vel etiam in Abbatem: nec dum confirmatus & consecratus.

Υποψήφιος quippe dicebantur qui ad Episcopalem dignitatem eligebantur. Pachymeres lib. 8. cap. 13. καὶ δὲ ὑποψήφιοι τῆς γὰρ τὸ σὺνδῆσι ἀπῶτον μὲν Γενναῖδιον, ὅς δὲ ἔ ἰπὶ τῷ πῶτῳ Γενναῖδι ὑποψήφιος, καὶ πῶν ὑποψήφιοι δὲ ἀμῶν, ἰπιδῶμασας ἔ ἔχθρονας, ἔπειτα παρῶντο, &c. Sed & ἄψος ipsas Episcoporum electiones vocat lib. 10. cap. 11. Idem scriptor lib. 6. cap. 5. γέγονε ταῦτα καὶ ὡς ὑποψήφιοι ἐπῶνδιν προεστῆρῶν ὁ κρατῆρ, τὰ φιλικὰ τῆ ἰπιδῶλλῆ. Georgius Cuscyrensis in Tractatu de communionē: οἱ τῶτον ἀπῶντες ὑπερῤῥοι ὁ ἀλλῶνας ἰπιδῶσῶ, καὶ ὁ τ Βαδλίμ ὑποψήφιοι. Ephraemius in Chronico:

Συλλογῆς τῆ Πασιῶν τῶν τῶν τῶν, Τῶν ὑποψήφιοι ἀπῶσῶ.

Codinus de Offic. Palat. cap. 20. num. 4. de Patriarcha Electo: ἔρχῶ ὁ ὑποψήφιος Πατριάρχης, (ὑποψήφιος γδ μῆξιν τῶν λέγει) καὶ καθίξῶ ἰπ' αὐτῷ (ἔρῶν.) Ita vocem hanc usurpant passim scriptores, Isaacius Angelus in Nov. 2. descripta in jure Græcorum. Euthologium apud Goarum pag. 305. & seqq. 490. & apud Morinum pag. 117. 119. Symeon Thessalonicensis in dialogo de Hæresibus, Ignatius Patr. Antiochenus in Tomo contra Isidorum Patr. Constantinopol. Malaxus in Hist. Patr. Constantinopol. pag. 154. &c.

Sed & vox ὑποψήφιος usurpatur in dignitatibus politicis & Palatinis, apud eundem Codinum c. 18. num. 2. ubi de Despota creato, necdum solenni ritu inaugurato, Dorotheus Monembasiota, de Theodoro Lascari Imp. ἔ ἔξῆ ἰπῶσῶ αὐτῷ τ ὑποψήφιοι Βασιλῆα, ἔ ἰπῶσῶ ἔ τῆ μῶσῶσῶ Φιλαδελφῆας, ὅτι ἔκαμῶ τ ἔρῶν τ Βασιλῆας.

Υποψήφιοι & Υπόψηφοι præterea dicebantur qui ad dignitatem Episcopalem eligebantur, seu proponebantur, cum ex iis tamen cum unus duntaxat consequeretur. Ita usurpant Socrates lib. 5. cap. 5. & Sozomenus lib. 2. cap. 20. lib. 7. cap. 8. præterea Pachymeres d. lib. 8. cap. 13.

ΥΠΟΠΙΟΝ, Ferulago, Thapsia, apud Interpol. Dioscorid. c. 739.

ΥΠΟΠΡΟΝ, Fruētus, ὑπῶρ. Georgius Contares lib. 7. Hist. Athenar. ubi de hortis: καὶ τὰ μῶν ἡμῶν δὲ τῶν ὄσῶν δὲ ἔσῶν ἡδῶν τὰ πῶσῶν μῶσα, ἔ τὰ τῶν δὲ τῶν ὑπῶρ.

ΥΣΚΑ, Fomes, Ignitabulum, Hispanis, Hiesca. Suidas: Ὑσκα, ἰψῶσιον, καὶ ἔξῶν ἔ ὁ ἄπῆ τ πῶ. Guido II. in statutis Ord. Catusiensis cap. 38. §. 5. Ad ignem, facile, esca, lapis ignitum, ligna, securis. Leo in Tactic. cap. 5. §. 4. σῶσῶσῶσῶ μῶσῶ, πυρῶσῶ, καὶ ὑσκα. Sic enim rectè legit Interpres, pro ἰσκα, uti præfert Meursij editio, nisi quod ἰσκα, vertit: Pigafatta verd Focili & Esca. Sed & ὑσκα legere est apud Constantinum in Tacticis pag. 11. ubi eadem verba habet quæ Leo. Vide ἰσκα.

ΥΣΚΑ, Suidæ, ἰψῶσιον id est Piscis. Symonem apud Symeonem Sethi de Aliment. interpretatur Martinus Bogdanus: ὁ ἔχθῶς ὁ κοπῶς Ὑσκα ὄνομαζῶμῶ φλεγματικὸν ἀποξηρῶ χυμῶν, &c. Certè ab hac notione non abludit Michael Pfellus de facultatibus aliment. MS. ὁ ἔχθῶς κοπῶς ὑσκα ὄνομαζῶμῶ, φλεγματικὸν ἀποξηρῶ χυμῶν κοπῶχυμῶν ἔ ὄσῶ, ἔ ἔ ἡδῶς ὄχθῶν ἀπῶσῶ τῶτον προεστῆρῶσῶ, ὡς ἀπῶσῶ τῶν ἔχθῶς τ σαρκῶς αὐτῷ πῶσῶ πῶ ἡμῶσῶ, ὄσῶ ἔ ὄσῶ ἔ μεταλλάξῶ τὸ ὄνομα αὐτῷ δὲ τ ἔ, ὁ σαμῶσῶ τ χῶσῶ, &c.

ΥΣΟΡΟΠΟΣ, τὸ δυνῶσῶσῶ, in Lexico Botavico MS. ex Cod. Reg. 2147. Semen lini.

ΥΣΤΕΡΝΟΣ, Ὑστῶ, Supremus, Ultimus, ὑσῶ, ἰσῶ. Ὑστῶ, Ὑστῶ, Supremò, ultimò, ἰσῶσῶ.

Ἰσχαίαι, ὕψαται. Ὑπερόψατος, Posterior, Joannes Tzetzes Chil. 1.

Ὀλίγον δ' ὑπερόψατος Ἰόνος τετρακοσίαις.

ΥΨΩΠΟΣ, Ὑψωπός, Ἰσχυρῶς. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. Ὑψωπι, ἢ βόλων, καὶ ὁρίσθαι τὴν ἴριον τὴν ἀροβάτων. Nempe recentioribus Græcis dicitur id quod veteribus ὀσυπός, Lana succida simpliciter appellatur. Ita usurpant Arætus lib. 1. de curat. Acut. cap. 7. Paulus Aegineta lib. 4. cap. 28. Nicolaus Myrepsus de Unguentis cap. 2. 25. ubi Fuchsius. Hinc Ὑψωπῶν, in Glossis Chymicis MSS. dicitur esse δόξοβρυγμα τὴν ἰριον.

ΥΨΑΔΙΟΝ, Textum, ὑψί. Glossæ interlin. MSS. ad Homeri Batrachom. ἄσπαστον γὰρ ὑψίως δαίτυσα μὲν ὑψίον.

ΥΨΑΝΘΗΣ, Aranea. Aetius lib. 1. ex Cod. Reg. de Arachne, ὁ καὶ αὐτὸς τὴν ἰδιωτῆρα καλεῖται ὑψάνθη, ἧς τὸ μυσθῆται πλὴν τὸ ὑψάνθη τέχνη, ἀποβλήτων ἰσθῆ, δὲ λήγει ἰσθῆ ἀσχημα.

ΥΨΟΣ, Textum Evangeliorum, seu liber Evangeliorum cujusque Evangelistæ. Verbi Gratia in Præfat. ad Evangelistarium: ἰσθῆ ὅτι τὸ ὑψός τὸ καὶ Ἰωάννη ἀγίου ἐκείνου ἀναβύσται, &c. Pentecostarium pag. 76. v. 125. v. 149. 172. ἐκείνου ἰσθῆ τὸ ὑψός. Sic non semel in libris Ecclesiast. Græcor. ubi ὑψός intelligitur ipsum Evangelistarium, in quo describuntur undecim Evangelia ἰσθῆ. Τὸ τὸ δὲ δὲ ἰσθῆ τὸ ὑψός, in Vita S. Nili Junioris pag. 22. Ita ὑψός pro ipsis Notariorum scripturis usurpat Martyrium SS. Maximi & Dadae num. 4. Μαγνηθιανός ὁ Νεοτάειος ἀπυρῆς, ἔαν κελίον ἢ ἰσθῆ ὑψός, ἀναβύσται τὸ ὑψός.

ΥΨΗΛΗ, unus è quatuor spiritibus, seu Pneumatibus, in Musica Græcica. Vide in Θεωρία.

ΥΨΗΛΩΝΕΙΝ, Ὑψίωσι, Sustollere, Evahere, ἐπαίρειν, ὑψί. Glossæ Græcobarb. ἄραι, κρυφίας, ὑψίωσις, ψιλώσις.

ΥΨΙΣΤΑΡΙΟΙ, Heretici, qui, ut ait Hefychius, τὸ ὑψίωσι εἰδῆσι. Etymologicum MS. Ὑψίσταροι, αἰρετικὸν αὐτῶν ἀφροσύνη γὰρ τὴν αἰρετικὴν εἶναι πατήρα, ἢ τὴν ἰσθῆ ὁμοιοῦντες, ἢ μὴ μόνον ὑψίωσι, quo nomine vulgo donabatur Deus Judæorum, ut est apud Philonem in Legat. ad Caium, de quo scribens, διατάχεται ἐκ τῆς ἰσθῆ ἀποδοῦναι ἀνάγκη δυνάμει ἐπιτελεῖται τῆς ὑψίωσις θύμῃ καὶ ἰσθῆ ἰσθῆ. Quomodo etiam reperire est in ejusdem Caligulæ edictis appellari, quia in eorum libris ita ferè semper indignantur. Gregorius Presbyter in Vita Sancti Gregorii Nazianzeni: καὶ πλὴν τῆς ὑψίωσις ἀποδοῦναι δυνάμει ἐπιτελεῖται τῆς ἰσθῆ ἰσθῆ. Ipse Nazianzenus in Orat. funebri in Patrem: Ὑψίσταροι τοῖς ταπεινοῖς ὄνομα. Eorum rursus meminit in Orat. contra Eunomium, ubi malè edit. Ὑψίσταροι, pro Ὑψίσταροι, observantur viri docti.

ΥΨΟΣ, Gyrus, Γύψος.

ΥΨΩΜΑ. Vide in Παναγία.

ΥΨΩΣΙΣ, nempe τὸ ὑψίωσι, Festum Exaltationis S. Crucis, 14. Sept. Theophanes an. 22. Anastasij: ἧς τὸ μὴ κενῶν ἐκ τῆς ὑψίωσις τῆς ἐκ Χαλκιδόνι συνοδῆ. Typicum S. Sabæ cap. 12. pag. 13. v. σαββῆται μὲν πλὴν ὑψίωσις. Mox: κυριακῆ μὲν πλὴν ὑψίωσις, ἀναβύσται τὸ συνοδικὸν τὸ σ'. συνοδῆ, &c. Infra: δὲ ἡ γνῶσις, ὅτι διὰ τὸ β'. ἦτις κυριακῆ μὲν τὸ ὑψίωσις ἔστι, ἀρχὴ ἀναβύσται, &c. Alibi dicitur ὑψίωσις τὸ τιμῆς ὑψίωσις. Vita MS. S. Theodasij Cœnobiarchæ: τίποτ' ἢ τὸτο τὸ καλῶς ἰσθῆ, ὁ κωνσταντῆν τὸ μὲν ἐκ Βασι-

λιῦσι ἀναβύσται λήσθαι καὶ ἐκ δὲ καὶ ἰσθῆ ἰσθῆ τὸ τιμῆς ὑψίωσις ὑψίωσις ἐκ παλῶς συντηρήσθαι. Symeon Logotheta in Michaelē Theophili F. num. 33. Οὐτίς τὸ τιμῆς ὑψίωσις ἐκ πλὴν ἰσθῆ ὑψίωσις, &c. Nicephorus Constantinopol. in Brev. pag. 67. 1. edit. de S. Cruce ab Hierusalem in urbem ab Heraclio allata: καὶ πρὸς πλὴν μὲν ἰσθῆ ἀναβύσται ταῦτα ἀναβύσται. Hinc festum Exaltationis S. Crucis initium cepit. Vide Bedam de Locis sanctis cap. 20. Luitprandus in Legat. Post biduum, decimo octavo scilicet Kal. Octobr. pretiis muneribusque effecti, ut vivificum atque saluferum adorarem lignum, &c. dum scilicet Constantinopoli moraretur. Vide Euchologium pag. 828. Chron. Alexandr. an. 4. Heraclij, Scyltzen pag. 729. Vitam S. Mariæ Aegyptiacæ num. 19. 24. & supra in ὑψίωσις.

ΥΨΩΣΙΣ ἀγία, in Liturgia Chrysofostomi, Sacra hostia elevatio in sacra Liturgia, quæ apud Græcos fit longè post orationem dominicam & pauld ante ante communionem juxta Jacobi, Basilij & Chrysofostomi Liturgias: tum enim Dominicum corpus, non ita tamen ut à populo conspiciatur, elevat Græcus Sacerdos. Ita Goarus ad Eucholog. pag. 145. eadem Liturgia Chrysofostomi: ὅταν ἡ ἰσθῆ ὁ διάκονος τὸ ἰσθῆ ἐκείνου τὰς χεῖρας, ἐκ ἀπὸ μὲν τὸ ἀγία ἄρτυρῆς τὸ ποῖσαι πλὴν ἀγία ὑψίωσις, &c. Pantaleon de Miraculis S. Michaelis, MS. ἐκ μὲν σὺν τὸ θείῳ λειτουργίας ἐπιτελεσθῆς, ἐκ τῆς ὑψίωσις μὲν τὸ ἀρχιμὲν πλὴν μυστικῶν ἐκ ἀγίας ἀναβύσται ἀναβύσται, &c. Anonymus Combesianus in Porphyrog. num. 4. ἑσθῆς ἐκ πλὴν ἰσθῆ, ὅτι ἰσθῆ ὁ πρῶτος ὑψίωσις τὸ ἰσθῆ καὶ ἀγία ἄρτυρῆς, &c. Apud Codinum cap. 17. num. 41. ὑψίωσις τὸ δὲ ἰσθῆ καὶ ἀγία ἀναβύσται. Adde num. 42. & Catalogum offic. M. Eccl. Allatianum ubi de Protonotario.

Est & alia ὑψίωσις τὸ ἀγία, quæ fit in fine Lychnici, tempore quadragesimali, quæ τὰ προηγασθῆς conficiuntur: tum enim quæ in sacra pyxide ad eusmodi sacrificia reservantur, sub exitum λειτουργίᾳ, à populo adoranda, à Sacerdote elevantur & proponuntur. Nicetas Pectoratus, & ex eo Joannes Claudii Metropolitanus de Azymis & suffocatis: ὅταν τῶν παραλαβῆς ἡμῶν, σαββῆται λειτουργίᾳ, ἐκ κυριακῆ, καὶ πλὴν τρίτῃ τὸ ἰσθῆ, (sacrificio scilicet perfecto) ὅτι ἐκ τῆς θείας ἀποδοῦναι κατέβη τὸ ἀγία πνεῦμα: διὸ καὶ προσκομιζοῦν ἐκ αὐτῆς ἀναβύσται τὰ δῶρα, ἐκ τῆς ἀναβύσται ἰσθῆ τῆ ἰσθῆ ἰσθῆ, ἐκ τῆς ἰσθῆ ἰσθῆ συμπεριφάνει πᾶσαν ἰσθῆ ἐκ τῆς πληρώματι τὸ λειτουργίᾳ, ὅτι τὰς λειτουργίας καὶ τὸ Μιχαὴλ Βασιλεῦς ἰσθῆ, ὑψίωσις τὰ ἀγία, λέγουσι, Πρὸς χυμῆ, τὰ προηγασθῆς ἀγία τὰς ἀγίας, καὶ τότε τιμῆς ἡ ταῖς τὸ ἰσθῆ ἰσθῆ, &c. Vide Allatium in Dissertat. de Missa Præsanctificat. num. 16. 20. In Euchologio Allatiano apud Goarus pag. 641. hæc leguntur: ἡ ἡ τὸ ὑψίωσις τελετὴ ἀρχὴ ἐκ τῆς συμπληρωθῆς πλὴν τῆς ἰσθῆ ἰσθῆ καὶ τὸ πλὴν παρασκευῆ, καὶ πλὴν ἰσθῆ ἡ τὸ τιμῆς ἀρτυρῆς, &c. Quæ quidem verba de elevatione τὸ προηγασθῆς capienda esse arbitror.

ΥΨΩΣΙΣ κλάσμα, Panis ex quo desumpta est hostia, quæ supersunt, in Ecclesia à fidelibus edi solita. Responsa ad Monachos in Synodo Constantinopol. sub Alexio Comneno: τὰ ἰσθῆ τὸ ὑψίωσις κλάσμα ἔχει, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐκείνου μόνον ἰσθῆ, ἐκ τῆς ἀναβύσται δαπανοῦναι τὰ ἡ περιττὰ τὸ ἀλλῶν μὲν μὲν γαλακίῃ ἐκ τῆς ἰσθῆ καὶ ἰσθῆ, ἀλλ' ἀποδοῦναι καὶ ἰσθῆ ἰσθῆ.

Φ.

ΦΑΒΑ, *Faba*, in Glossis Servij. Neophytus & Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 190. **ΕΤΙ** Φ, τὸ φαβα. **Lexicon MS.** ex Cod. Reg. 184. **ΕΤΙ** Φ, **ΑΔ** Φ ἰσπρυ, ἕδι-
 τέρως, ὁ ἰω φαβα οἱ ἰδιῶ καταχρησι-
 πίας, καὶ ἀγροικοὶ καλύσι. **Αὐτοῦ Ετυμολογικῆ:** **ΕΤΙ** Φ,
 ἕδι τέρως, τὸ φαβα καὶ ἰδιῶ καὶ ἀγροικοὶ ὀνομαζοῦν. **He-**
sychius: φαβα, μίγας φοβῶ, καὶ τὸ σπυριδιόν. **Glossæ**
MSS. ad Bairochom. **Homeri:** κνάμυς, φαβατα.
Lexicon MS. ad Schedographiam:

ΕΤΙ Φ τὸ φαβα γίνωσκε, ταῦτα φιλογραφῶν. **Anonymus MS.** de Alimentis ad Imp. Pogonatum: **οἶτ** Φ ἰσπρυ, φαβα. **αὐχ** Φ, λαβὴ τῆ φαβαλίαν. **Leo Philo-**
sophus in Carcinis. Ἄρα φαβα μίγας φαβα. **Hippiat-**
rica: φαβα ἰψήσας εἰς ἕδωρ ληυσον μὲν μίγας. **Vi-**
de pag. 31. 79. 68. 185. **Ordo Monasterij Casulorum:**
 τῆ πέμπτῃ τῆ πρώτῃ ἰσπρυμάδ Φ μὲν πλὴν λατυργίας τῆ
 προσηγορίας ἰδιῶ μίγας ἀρτον, καὶ φαβα βριμτὸν, καὶ ἕδι
 τι ἄλλο. **Ubi** observare licet vocem φαβα, neutro ge-
 nere effecti, ut in Glossis laudatis & in Gloss. Lat.
 Gr. ubi *Fabarium*, φαβατος κνάμυ, exponitur, ut &
 in Orneosophio pag. 100. καὶ κνάμυ φαβατος μὲν ἄλα-
 τος. Ita in Orneosophio Michaelis Imp. pag. 147.
 248. **Prochoprodromus contra Hegumenum ex Co-**
dic. MS.

Καὶ φερὶ φαβατα, καὶ γραφεὶς ποικίλατα.

Vita MS. S. Symeonis Sali: τίτισι τὰ φαβατα, καὶ
 τραχάλια, &c. **Anonymus MS.** de ciborum facultate:
 τὰ φαβατα τὰ καρυβαρικά, κακοσόμαχα, καὶ ἰσπρυ
 ἰργάζη.

Φαβατα βιβραμίνα, apud **Anonymum MS.** de Tuenda
 urbe obsessa. Feminino gen. usurpat Christophorus
 Angelus de hodierno Græcorum statu cap. 34. καὶ
 ἰδιῶ φαβατος μὲν ζωμῶ. **Utitur etiam Moschion de**
Morbis mulierum cap. 158.

Φαβατίτζη, diminutivum ex φαβα. **Idem Procho-**
prodromus:

Καὶ φαβατίτζη ἄλισον, ὀρίτζη μὲν μέλι.

Φαβατόν, *Puls fabaria*, quæ *Fabaria* dicitur **Apicio:**
 φαβαλίαν ἄλισον, **Paulo Æginetæ** pag. mihi
 126. **Phæmon in Cynosophio cap. 14.** pag. 171. φαβα-
 τυ λαβὴ ζιζηλυ αὐτῶν ἄλισον τὸ ἰσπρυ. **Anonymus**
MS. de Matellis, seu de Urinis: ἰσπρυ κνάμυς χλο-
 ρὸν ὡς ἰσπρυζοῦσα, καὶ ἰσπρυ φαβατος ζωμῶν,
 &c. **Vide Salmasium ad Lampridium p. 187.**

ΦΑΒΡΙΞ, *Fabrica armorum*. **S Athanasius in**
Epist. ad Solitarios pag. 820. καὶ πεποικίλαται δὲ τὸ ἐπὶ
 καλυμμένῃ φαβατικῶν δινῶν λαβὴν δὲ ποικίλαται τὰς κεφα-
 λὰς. **Justinianus in Nov. 85.** cap. 2. σπυριδιόν τὸ τῆ
 ὀπλοποιίας ἰργον μὲν ἰσπρυ ἰργάζησαι, μόνον ἢ
 ἐπὶ τὰς τὰ ἄλλα κατὰ σπουδαζοῦν τὸ ἐπὶ τῆ δυνάστεως κατὰ
 λογιζομένη φαβατῆ. **Mox:** ἐπὶ τῆ σπουδῆς τῆ φα-
 βρικών.

Φαβατικῆ **Anastasius Sinaita in Hodego:** κατ' ἰσπρυ
 κατόθεν σπυριδιόν ὡς δινῶν ὁμοίως ἐπὶ τῆ φαβατῆ τῆ
 δυνάστεως.

Φαβατίτζη, φαβατίτζη, *Fabricenses*. **Cedrenus**
 pag. 168. οἱ φαβατίτζη, οἱ τῆ ὀπλοποιίας δυνάστεως. **Justi-**
nianus in Nov. 75. cap. 2. ὅτι φαβατῆ ἢ δινῶν,
 ἢ φαβατίτζη διαπαρασκευάζει, σπυριδιόν οἱ καὶ τὰ

πρὸς ἀρχαίως τιμωρία τὸς τοῖς ἰσπρυ. **Φαβα-**
τίτζη, apud **Scholias. Basilic. ad lib. 45. tit. 1.**

ΦΑΓ ἌΣ, *Helluo, Edax, vorax, φαγῶ*, ἀδδου-
 φαγῶ, λαίμαργῶ, &c. **Portio. Procopius in Hist.**
arçana: καὶ ἰσπρυ, ὅππρ ἰσπρυ φαγῶν ἐπὶ ἄλλων.
Apud Fr. Richardum in Scuto fidei part. 2. pag. 213.
 πρὸς φαγῶν dicitur *dives avatum* Evangelij. **Vide**
Τραχάλια.

ΦΑΓΕΝΗ, *Dolium*, apud **Crasium in Turco-**
græcia p. 255.

ΦΑΓΗ, φαγῶ, *Cibus, Edulium, Opsonium, βρω-*
σκ, τροφὴ, ἰσπρυ. **Corona pretiosa:** φαγῶ, *Pabu-*
lum, βοσκή.

Φαγῶν, idem quoddam φαγῶ. **Occurrit non semel in**
Geoponico Agapij Cretensis, apud Georgium Con-
tarem in Hist. Athenar. pag. 126. Richard. &
alios.

Φαγῶν, eadem notione. **Vita S. Pachomij num.**
 40. καὶ λαβὴ αὐτῶν. **Τὸ τὸ ποῖος, πάτερ,** ὡς καὶ τῆ φα-
 γῶν; ἀπεκρίθη αὐτῶν, **Τὸ φαγῶν, ἵνα μὴ ἰσπρυ ἰσπρυ ἐπὶ τῆ**
φαγῶν.

Φαγῶν, simili significato. **Lexicon MS.** ἀδδου-
 ton: ἰσπρυ φαγῶ. **Cyrillus Scythopolitanus in**
Vita MS. S. Sabæ: Σὺ γὰρ μὴ, ἀδδου, ὅτι ἰσπρυ
 ἀρτύων καλῶς, καὶ ἰσπρυ ἐπὶ ἰσπρυ φαγῶν. **Αρ-**
phuegmata patrum in Sisoë num. 52. ἢ ἰσπρυ ἰσπρυ
 μεταλαβῶν, ὅτι ἰσπρυ φαγῶ. **Stephanus Sachleces**
in Narrat. MSS.

ὀρίτζη ταύλας, τίνω φαγῶ, ποτῶ, καὶ ἰσπρυ.
Historia MS. Belisarij:

Μάτη φαγῶ καὶ ποτῶ, μάτη ὅππρ φαγῶν.
Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 12.

Καὶ τὰ φαγῶ ὡς σπυριδιόν ὅτιση τίνω πλῆθῶ.
Vide in Διδασκαλίῳ.

Φαγοπότιον, *Cibus & potus.* **Emanuel Georgillas**
de mortalitate Rhodi MS.

Συμφαμίλοι τὰ φαγῶν μὴ φαγοπότιον ἔδει.
Occurrit apud Theophylactum Hieromon. serm. 1.
p. 8. serm. 18. pag. 351.

Φαγοπότιον, *Ciborum dominium*, *Helluo*, vel ut
 interpretatur **Salmasius ad Vopiscum, Magister Co-**
mede. **Palladius in Historia Lausica in Eulogio:** καὶ
 ἰσπρυ λαβὴ κατ' αὐτῶ δυνάστεως, ὡς λαβὴ πλῆθῶν ἢ
 ἄλλων, ἰσπρυ αὐτῶ, φαγοπότιον, φαγοπότιον, ἀλλο-
 τρια φαγῶν ἰσπρυ. **Quem verò φαγοπότιον hic**
compellat, Aristophanes in Pluto p. mihi 74. φα-
 γοπότιον *Merditorum* vocat.

Φαγοπότιον, *Cibus vorax.* **Collatio S. Maximi:**
 κακὸς φαγῶ, φαγοπότιον. **Colloquia Zosimæ,** ἐπὶ τῆ
 μαγοπότιον καὶ λαβὴ φαγῶν, ταῦτα λαβὴ
 ἵνα δὲ φαγῶ φαγῶν.

Φαγῶν, *Mensa in qua cibus exponitur.* **Glossæ**
Græcorum. φαγῶ, ταῦτα, φαγῶν.

Ἀποφαγῶν, ἀποφαγῶν, *Quidquid à mensa vel cibo*
sumptio remanet. **Roman. Nicephor. in Gram.**

Ἀποφαγῶν, *Tragemata, Τραγμάτα.*

Προφαγῶν, προφαγῶν, *Serpendium, σπυριδιόν*, **Por-**
tio. **At pro Pulmento & Pulmentario, usurpant Glossæ**
Lat. Gr. & Gr. Lat. ut & Herodianus in Epime-
risimis MSS. ὅππρ, τὸ προφαγῶν. **Hieronymus Dalma-**
ta in Historia MS. Sanctorum Ægypti fol. 161. ἰσπρυ
 ἢ ἰσπρυ, ἢ τῆ παραπομπῆν ἀπὸ φαγῶν, καὶ ἰσπρυ φαγῶν

Utitur præterea S. Paulus ad Timoth. 2. cap. 4. v. 13. Vide Πανάκι. Inde

Φιλόνιον, Φιλόνιον. liber 20. Basilic. tit. 4. cap. 23. ὠτ- πηρ ἰάν δάσω φιλόνιον, ἔπι τὸ λαβῶν σιχαίρον. Ubi Jurisconsultus : Sicuti si remilam dederint , ut tunicam acciperent. Germanus Patr. Constantinop. in Mystagog. τὸ ἤ ἀπιζωσμήλιος τὰς ἰερῆς περιπατῶν φιλόνιος, δάκνυται ὅτι ὁ χειρὶς ἐὸ τῶ σαυρῶ ἀπικρόμῶθ, ὅπως ἴω βασάζων ἤ σαυρὸν ἀπὶ. Infra : τὸ φιλόνιον ἠμοφαίνω πλὴ δὸσ κοκκίον πορφόρον, ἠωπερ τῶ ἰσοῦ ἠμοαίροσις ἀσπίθης ἐφόρεται ἴσι ἤ τῶ ἠ σολὴ ἤ βασιλεμαίθ. Theognostus Archimandrita de causa Ignatij Patr. Constantinopol. καὶ γὰρ τὸ πλὴν φιλόνιον αὐτὰ ἀπλωτικῶσι ἠματίῃ τι καὶ φιλόνια καὶ ἠμοαίροσι. Leo Grammaticus & Georgius Monachus in Leone Armenio : αἱ εἰ ἰερῆς μὲ φιλόνιον ἀσπίθον, ἢ ἤ βασιλεῖς ἐν τῇ ἐκκλησίῃ ἀσπίθῶθ, &c. Symeon Logotheta in cod. Leone n. 14. εἰ ἤ σιωαχθίσις, καὶ φιλόνια αἱ ἰερῆς φορέσῃσι. Philothens Patr. Constantinop. in ordine sacri ministerij pag. 2. ἀλλ' ὁ ἰερὺς μόνθ ποροσκυῶ, ἢ μόνθ ἐσδύθ ἠπιταχίλιον ἢ φιλόνιον. Et pag. 4. καὶ ὁ ἰερὺς κηχαλασμήρον ἔχων τὸ φιλόνιον. Pag. 7. ὁ ἤ ἰερὺς ἀσπίθης τὰ ἄγια θυρία, χαλάσας τι τὸ φιλόνιον, ἠσπερ θῆς ἠ διακόνου ἔχων ἐκ δεξιῶν, &c. Pag. 9. ὁ ἤ ἰερὺς χαλάσας τὸ φιλόνιον, ἢ βασάζων τὸ ἄγιον ἠωαχίλιον ἠμοφοδῶν ἤ σίθως, ἠέρχῃθ, &c. Adde Euchologium pag. 233. 236. 294. 295. 246. 607. Eusebius Monach. in Vita S. Philippi Presbyt. num. 7. καὶ ἀσπίθης διάκονον φορένῃ φιλόνιον, &c. Ita num. 24. Isaac Catholicus in investiva 2. in Armenios pag. 413. ὅτι τὸ φιλόνιον τὸ κελῶν ὠσπερ τῶ χῶ πασίῃ τὰ μέλα ἠδὸσθ δότυλασι, καὶ ἠσπίθης μὲ φόβου θῆς ἠσπίθον ἢ τὸ ἠδὸσθ ἠ τοὺς ἠσπίθῆσι, ἢ ἐσπίθ ἠμολήσῃ θῆς, nempe καταφορεῖται. Vide Bolandum ad cap. 1. Vitæ S. Auxentij 14. Febr. & Tabellam VIII. ex his quæ initio hujusce operis delineantur.

Φαρωνιον, apud Sguropulium in Hist. Concil. Florent. sect. 10. cap. 4. Malaxum in Hist. Patr. pag. 183. & in Euchologio ex Cod. Reg. apud Goatum p. 233. & 244. Est etiam

Φαρόνιος, Volumen chartaceum. Lexicon MS. Cyrilli : φαρόνιος, ἠλπτήν τομαέλιον μιμειραίνον, ἢ γλωσσόμοι, ἢ καὶ χιλόνιον. Similia f. re habent Auctor Etymologici, & Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 930.

Φ Α Ι Τ Ο Ν, Cibum, Εδωγμα, σίλιον, pro φαγητόν. Vide in Φαγή.

Φ Α Κ Α Ρ Ι Ζ, Fulica, λέρῶθ, in Glossis Lat. Gr.

Φ Α Κ Ε Ω Δ Ι Ο Ν, Φακιδιον, Φακιδιον, & Φακιδιος.

Fascia qua caput involuebant olim Saraceni , atque adeo Graeci ipsi Byzantini, ut hodie Turci : ita enim hanc vocem usurpatam pro fasciola , institi seu logo ; indeque acceptam opinatur Salmasius ad Vopiscum, Nonnosii apud Photium auctoritate præfertim fultus, cujus hæc sunt : ὅτι τὰ σαυράλια νυμ λοζόμῶθ αῖσθῆλις ἔλζον αἱ παλαί, καὶ τὸ φακιδιον, φακιδιλιον. Sic quippe emendat , pro φακιδιλιον, qua cetèrè notione usurpasse videtur Germanus Patr. Constantinopol. in Mystagogia pag. 150. περιτραχίλιον ὅσθ τὸ φακιδιον, μηδ' ἠ ἠσπίθῆθ ἠσπερ ἠ ἠρχηρικὸς δεινῶθ καὶ σὺρομῶθ ἠπι τὸ φορέθον. Grammatici verd omnes φακιδιον, capitum tegumentum, interpretantur. Suidas : Φακιδιθ, τὸ ἤ κεφαλῆς φόρημα, ὁ καὶ φακιδιον λέγῃθ. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. Θῆριον, τὸ δρίπασον, ἢ τὸ φακιδιον. Glossæ MSS. ad Plutum Aristophanis : ἠμοαίροσις, λῆθῆν τι φακιδιον. Scholiastes M S. Joannis Climaci gradu 15. τῶ ἠσπίθῶ, ἠτοι φακιδιλιον. Theristrum autem interdum sumi pro capitis tegumento, observamus in Gloss. med. Lat. Scholiastes ineditus Aelchyli in Prometheus vincto : διασπίθα ἢ σφαιλῶθ φακιδιον σφαιλῶθ γδ μῶθ ὅσθ ὁ σπασμος ἢ κεφαλῆς φακιδιθ ἢ ὁ δῶσμος, αῖφ' ἢ καὶ φακιδιον φακεῖ γδ αἰετῶ Ρο-

μαίροι τὰ δῶσμο. Glossæ Basilic. σφαιλῆθια, φακιδια, ἢ ζῶσῆθια. Denique Scholiastes Aristophanis in Pluto: ἠμοαίροσις, ἀντι ἢ σαυράσιον, ἢ φακιδιλιον ἠμοαίροσις, ὅθ σαυράσιον καὶ σαυράσιον, ἠμοαίροσις σαυράσιον, ἢ διτροσον φακιδιλιον. Licet potèd hic pro mappula , seu oratio, videatur sumi, non obstat tamen quin φακιδιον fuerit capitis καλύπτῆθ, complicatum scilicet , seu potius circa caput convolutum : quippe explicatum mappula seu orarii vicem præbebat. Joannes Moschus in Limon cap. 196. εἰ ἢ τὰς ὀκ ἠσπίθον, ἠρπίθῆθ. Et Anastasius Sinaita in Psalm. 61. καὶ τῶ ἠδῶ φακιδιλιον τὰ δάκρυα ἐμείλῶν, παρῆθων τὸ πνύμῃα. Infra : ὅσθ τὸ φακιδιον ἢ σαυράσιον ἀπὸ ἠω. Idem, ἢ κεφαλῆς σφαιλῆθια pag 972. Commentarius S. Joannis Theologi de J C. apochryphus MS. καὶ ἐκβαλῶν τὸ φακιδιον ἀπὸ ἠπλωσιν χῆμα.

Ea verd mappula , rursus sic φακιδιον, seu φακιδιον, in fasciam, quodammodo convolvebatur, circa caput : unde fortè vocis arcellendum etymon potius quam à fascia , vel faciali. Nam φακιδιος pro fascibus usurpat Nicetas in Alexio Man. F. num. 13. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. cap. 6. n. 46. 47. ejusmodi Calyptras à Medis & Persis fluxisse innuit ; apud quos , κρηται ἠσπίθον ἠπιλήρῃα, καὶ ἠπι κεφαλῆς φακιδιλιον ἢ φακιδιλιον ἠωσῆθ, addit ille, ἀρῃματα τι καὶ τὸ ἠσπίθῆθ μῆθ μαργίθιον σφαιλῆθιον, ἢ ἠσπίθῆθ φερῆθῆθ ἢ ὠτῆθ καλύπτῆθ δάκρυον αἱ τὸ ἀσπίθῆθ ἢ ἠσφαιλῆθιον ἢ τὸ ἠσπίθῆθ ἢ τὸ καυρομῆθιον μῶθ, μὴ παροῖθον ἢ. Regi Homeritarum, qui Persis vicini erant, φακιδιον pariter adscribit Theophanes an. 7. Justinij Jun. ἐὸ ἢ τῇ κεφαλῇ λῆθῆθ φακιδιον ἠσφαιλῆθιον ἠσπίθῆθιον — ἠσπίθῆθ. Ubi videre licet φακιδιον nihil aliud esse quam fasciolam circa caput convolutam. Sed & Saracenorum pariter fuit. Vita S. Nili Junioris p. 156. de iisdem Saracenis : καὶ ἠδὸ ἠρχηθῆθ ὠσῆθ δῆθα καθαλλῆθιον, ἐσδύματα, ἢ ὀπλα, ἢ φακιδια, ἔλζον τὸ σχῆμα ἠχοθῆθ ἢ Σαρακηνῶν.

A Saracenis ad Turcos transit. Leunclavius in Pand. num. 240. Tulipantium est lineum illud regmen, quo capita Turci candidis involvere spiritus solent. Graeci nunc φακιδιλιον. Atque in his Nicetas in Alexio lib. 3. num. 4. ubi de Chaichofroe Iconiensium Turcorum Sultano : φακιδιλιον χῆσῆθ ἠπι κεφαλῆς ἔχων. Ubi Cod. edit. κρηθῆθιον præfert. Et Ducas Hist. cap. 37. de Turcis hodiernis : κρηθῆθῆθῆθ ἢ τῆ ἠδῆθ ἐὸ μῆθ τῇ πόλε φακιδιον βασιλεῖς Τύραν, ἢ καλλῆθῆθον ἠσφαιλῆθ.

A Saracenis denique φακιδια accepere Graeci, quo, jam ab ipsis Justiniani temporibus, utebantur Byzantij, si qua hac in re fides præstanda Codino in Orig. Constantinop. num. 148. ubi de quodam Architecto : καὶ τὸ ἠματίον αὐτῆ, ἢ τὸ ἠσφαιλῆθῆθιον, καὶ τὸ σφαιλῆθῆθιον, ἢ τὸ φακιδιλιον αὐτῶ λαβῶν, σφαιλῆθῆθιον αὐτὰ, &c. Liuthprandus in legat. testratos Græcos non semel depingit : Mibi mandavit fas non esse quempiam, ubi Imperator esset , pileatum , sed testratum incedere. Mox : manicati enim , fasciari, fibulati ; criniti , talari tunica induti pedes incedunt , equitant , mensæ assident : & quod nobis omnibus turpe videtur , ipsi soli capite aperto Imperatores nostros deosculantur. Quæ postrema verba potissimum observanda. Rursum : Græcorum Rex crinitus , tunicatus , manicatus , testratus , &c. Denique molles , effeminatos , manicatos , isavatos , testratos, eosdem vocat in Hist. lib. 3. cap. 5. Qui cum eodem pervenisset , inter caetera qua Imperatori Romano Rex Hugo miserat munera, duxit duos canes , quales in eadem patria non sunt alicui visi. Qui cum ante ejus præsentiam adducti fuissent, nisi multorum brachiis constructi fuissent, cum protinus morsibus laniassent.

laniaffent. Puto enim quod dum hunc Græcorum more atheristro operatum, habinque insolito viderunt indutum, non hominem, sed monstrum aliquod putaverint. Michaël Pfellus lib.7. Hist. M.S. de Græcis: ἀπαδουμένη ταραίαι τὰς κεφαλὰς. Certè ejusmodi thegistris seu calyptris usos etiam Byzantios sub Michaele Stratioco videtur innuere Scylitzes pag.793. scribens hunc Augustum veteres Consoctudines reduxisse: & πρὸς cæteris statuisse, τὰς δὲ πολλῶν κεφαλὰς σκεπάζει, μὴ δὲ γραμμῶν, ὡς νῦν, ἀλλὰ δὲ μεγάλου γράμμου ἰσοῦν ἐκ βουτῶν πορφύρας ἔξυφασμένον. (Vide in Γράμμα.) Sed & ejusmodi fasciis utebantur, cum Franci nostri Urbem expugnarunt, ut testatur Nicetas de Statu vrb. Constantinopol. num.5. τὰς ἀγμάς περιέσσω, καὶ τὰς ὀλοοσκηπῶν περιεραίνω καλύπτρας δὲ κεφαλῆς δὲ ὀχημάτων περιδύω, καὶ τὰ ἄλλοις ἐπιπέδω δὲ ἰσοπέδω ἄλλοις ἄλλοις περιδύω, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις δὲ πέδιλοις ἔξυφασμένω. Ubi Codex Barbarogri. τὰ χυβύρατα σπύριον, σάβανον, καὶ σποδία. Idem in Alexio Man F. num.18. τὰ σκεπτικῶς ἔξυφασμένω δὲ κεφαλῶν ἔξυφασμένω καλύμματά, καὶ τὰ ἄλλοις ἐπιπέδω λαβόμενοι, διαλύον αὐτὰ ὡς σφαίρας, χοροστασίαις τοῖς ἐκ τριόδων. Logothetæ cursus φακιωλίδων, καὶ ἐπιλυρῖκων tribuit Codinus de Offic. aulæ Constantinopol. cap.4. num. 30. atque adeo ipsi Imperatori, cap.6. num.35. ἐπὶ τῶν ὀ βασιλεῶν τὸ στίγμα φορῶν, ἑτέρον τι ἔσδωμα ἢ φορῶν, ἢ μὴ τὸ σάκκον καὶ τὸ διάδημα: καὶ ὅτι μὲν ταῦτα, ἐπὶ δὲ ἐπιλυρῖκων καὶ φακιωλίδων φορῶν, ἀλλὰ καὶ καβέδια καὶ σφαίριον. Immo omnibus Archontibus: αἱ δὲ ἀρχοντικῶν φορῶν σκαρῖνικα, φακιωλὶκα, καβέδια. Denique Phaceolia Græcos gestasse testatur præterea Nomocanon Cotelarianus num. 300. αἱ δὲ πλείον αὐτῶν, φακιωλὶκων, ἢ τι μαυροῦ, ἢ τι γοῦ, ἢ ἑτέρον τι δὲ βίον ὑποκαλύπτει. &c. Ita porro Græcanica ista Calyptra describitur à Corelio Chienh apud Goarum: φακιωλὶκα ἴστω ἐστὶ, & militum pileum, propriè, inquam, caprisis καλύπτρα, Turcicè persimilis, qua caput velut zona vel cingulo circumcingitur. In hoc tamen à Turcica differebat quod tenix illius caput circumducens extrema ad aures dependerent, quemadmodum Codinus ait fuisse Medorum seu Persarum Phaceolia. Quippe ita effinguntur in Vincolis editionis Regiæ Historicorum Byzantinorum, ubi Josephi Patriarchæ Constantinopol. in urbem Romam ingressus, & illius cum Summo Pontifice colloquium effinguntur. Vide Tabellam V. ex his quæ initio huiusce operis delineantur. Præallatis addo quæ habet Achmes Onitocrit. cap.226. ἐπὶ ἰδῶν ὅτι ἰφόρῃσεν φακιωλὶκων, ἰνῆσιν ἀξίωμα σπαργάνων μέγιστον, ἀναλόγως δὲ τὸ ἐκ μίαις κυκλώσεως δὲ φακιωλίνων. Sed & quidam existimant. Timotheum Patriarcham Alexandrinum, qui in ea dignitate Proterio successit, dictum Σαλαφάκιον, quod albo facialis caput tegetet: Nam Salaphaciolum sive Albus dicitur apud Liberatum Diacon. cap.16. Σαλοφάκιον nuncupatur ab Evagrio lib.2.c.12. quod si ita est, Σαλὸς Ægyptiis albus fuerit. Theophanes an.3. Leonis M. Τιμόθιος δὲ ἄλλος, ἐπιπέδω λευκός, καὶ ὁ Σαλοφάκιος.

ΦΑΚΖΗ. Cohortis Turcicæ nomen. Laonicus Chalcondyles lib.7. initio: καὶ Γωάννης μὲν ὁ χρωστικῶς ἔχων πᾶσι φακιωλὶ, τὴν βιλάξιδας καλυμμένης, ἐπὶ ἑπὶ δὲ ἁγίας σπαργάνων. Ita utraque editio: unde nescio cur Meursius legerit φακίον. Fabrotus monet in uno è Regiis Codd. legi *Faktionem*.

ΦΑΚΗΤΕ, in Glossis Saracenicis MSS. τὸ αἷμα δὲ σάου, *Sanguis columbe*, exponitur.

ΦΑΚΙΛΛΙΟΝ, *Facialis*, vel *Faciale*, *Ovarium*. Palladius in Hist. Lausiaca cap.1. ἔστι δὲ ἀγίος μίχρος αὐτὸ δὲ τελευτῶν ἐκ ὀδόνων ἰφόρῃσεν, ἐπὶ δὲ φακιωλίνων. Vide Gloss. med. Lat. in *Facialis*.

ΦΑΚΛΑ, *Verbascum*, arbor. Vide in Κάλαντος
 ΦΑΚΛΑΡΙΖΕΙΝ. Ptochoprodromus de sua Paupertate ex Cod.MS.
 Καὶ βλίτου πᾶσι ἰστίωντων πᾶσι συχοφάνηριζον
 Καὶ πᾶσι δὲ τὰ κρέατα μεσοχρυσίζον τζῦνα.

ΦΑΚΛΗ, *Facula*, δὲ τὸ φαῖνον, apud Suidam in Etymologico.
 ΦΑΚΟΨΙΣ, *Lentiginosum*, *sparsa ore*, in Gloss. Gr. Lat.
 ΦΑΚΡΑΣΙΣ, *Vino crapulatum*, ex κρασί, *vinum*, Ptochoprodromus MS. Contra Hegumenum:
 Καὶ σκαρῖν με λήγιστον, καὶ ἰστίον δὲ μυστίον,
 Καὶ μιδυσίον δὲ ἐκ τῶν πᾶσι ὑδροπικασμένων.

ΦΑΚΤΟΝ, *Factum*, ἔργον, ποίησι, ἀριθμῶσι, ἀράμα, in Glossis Basilic. Leo I Papa in Epist. ad Flavian. Patriarch. Constantinopol. in Concil. Calched. part.1. σκαρῖνικῶν τῶν αἰσίων, ἐπίλοπον δὲ ἐκ τῶν δὲ λογισμῶν μαθῶν. Balsamon in Resp.72. ἐπὶ δὲ φακτον αἰσίουσας, αἰσίουσας ἀν καὶ ἔστιν, ἀξίον δὲ τὸν μεσοχρυσίζον. Νόμος καὶ φακτον ἀγνοῖα, in Fotmulario MS. Notarium. ἢ δὲ φακτον ζήτησι, apud Photium in Nomoc. tit.9. cap.38. Vide Zonaram ad Can.69. Epist. S. Basilij ad Amphiloeh.
 ΦΑΚΤΟΝΑΡΗΣ, *Factionarius*, quivis ex Circi factionibus. Glossæ Basilic. φακτονάριος, ποίηται, τῆσιν. Meursius legit φακτονάριος, contra editi fidem. Leo Grammaticus in Theophilo pag. 453. ἰσπίων ποίησι, καὶ τὸ σκαρῖν βαίον παιζας, ἀράματι λευκῶ ἰσπασμένω, χρωστικῶ τῶν βουτῶν ἀμφιστάμενω, καὶ κικῶσας ἰσπασμένω, δὲ δημῶν ἰσπασμένω, Καλὸς ἄλλος ἀσπίρησι φακτονάριος. Eadem habent Symeon Logotheta n. 11. extr. & Georgius Hamartolus in Chron. MS.
 ΦΑΛΑΓΓΕΣ, *Ædes lignæ*, à voce φαλάγγια, quæ Græcis ἔζωλα significat. Eustathius Iliad. d. pag. 469. διὸ φασι καὶ ἡμεῖς τὰ ἐκ ἔζωλων οἰκοδομήματα φαλάγγια καλεῖμεν καὶ μὴ πᾶσι δὲ τῶν, καὶ τὰ ἐκ δὲ δονακῶν δὲ αἰκῶν τεχνηθέντων ἀράματα, φαλάγγια λέγουσιν, ἴσως δὲ καὶ τὰ τοῖς πλοίοις ὑποτιθέμενα ἱμάτια ἐπιπέδω αἱ πολλοὶ φαλάγγια λέγουσιν. Ita Iliad. a. pag. 140. Inde Phalanges dictæ. Idem Eustathius ad Iliad. d. ἐπὶ αἱ σπαργάνων φαλάγγια, ἔστι δὲ ἔζωλος αἱ πάλαι καὶ ῥοπάλοι καὶ κορυμνὰ ἱμάτια, διὸ φασι καὶ ἡμεῖς τὰ ἐκ ἔζωλων οἰκοδομήματα φαλάγγια καλεῖμεν.
 ΦΑΛΛΑΓΓΗΝ, ἢτοι ἀράματι αἰ, in Glossis Juristicis MSS. ex Cod. Reg. 848. *Ova atanca*.
 ΦΑΛΛΑΝΤΖΑΜΕΤ, στίγμα βασιλικῶν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.
 ΦΑΛΒΑΣ, Theophanes pag. 266. de equo Heraclij Imp. ἐπιπλοῦν ἰσπίον τῶν βασιλικῶν ἰσπίον, λεγόμενον φαλβας, ὁ δὲ δόκον. Σὶ φαλβας & δόκον, idem sonant φαλβας capream significaverit: si verò binis nominibus vocatus fuerit equus Heraclij, φαλβας dici potuit à colore fulvo, quem *Favus* dicimus, & Procopius lib.1. Gothic. cap.18. φαλβον appellat, id est, ut ipse interpretatur, φαῖον. Tamen τὸ φαλβον, τὸ λευκὸν esse dicat Eustathius Il. γ. Hinc fortè βυβήραλος, equus Alexandri celeberrimus, quem Zonaras tom.1. pag. 136. 1. edit. βασιλικῶν semper vocat, licet à bovino capite appellatum communis sit sententia, ut bovi fulvo similis fuerit. Vide supra in Βάλων & Gloss. med. Lat. in *Barum*.
 ΦΑΛΕΙΑ, pro ἀσφάλια. Stephanus Sachlces MS.
 Δὲ αὐτὸ αἰς τὸ διαλαλίμενον, καὶ φαλβαν τὸ μὴ ἔχειν.
 ΦΑΛΕΡΑΙ. Joannes Moschus in Limon. cap. 8 γ. σκίβητα λῶν καὶ μεγάλων ἀγίων πέμπτων ἔρχομαι ἐπὶ τῶν πλοίων, καὶ ἰσπίον δὲ ταῦτα χύρας, καὶ λαμβάνων
 M M M m m 3 αὐτῶν

αὐτὸς δὲ ἡμίστευ μὲν οἶνον, ἔπειτα δὲ δὴ σὺν αἰθέρι εὐλο-
γῶν, ἐξ δὲ φελερών εἰ. ἐξ δὲ ξησίον οἶνον, καὶ δὴ ἡμίστευ
ξησίον μέλιτος. Quam vocem omisit interpres.

Φ Α Λ Ε Ω Σ, *Brassica canina*, *Aprocyon*, apud In-
terpolat. Dioscor. cap. 663.

Φ Α Λ Η. Myrtilus sect. 36. cap. 82. τὰριχου κεκαυ-
μίνου, φάλκας κεκαυμίνου. Vox Fuchsio incognita. Vide
an non legendum εἰς αἶμα.

Φ Α Λ Ι. *Umbilicus*, *venterulus*, ὑμφαλῶ, γαστρι-
διον. Agapius in Geoponico cap. 149. ἐξ ἑσθῆν αὐτὰ μὲν
πομπῆτι ψυχῶν φάμιον ξησίον, καὶ βαλιτίον εἰς τὸ φάλκ.
Ita cap. 217.

Φ Α Λ Ι Α. Φάλκας, Ἐρρον. Glossæ Græcobarb.
Ἀμαθρία, σφάλμα, φαλία. Stephanus Sachleces in Nar-
rat. MSS.

Δι' αὐτὸ αἰ τὸ διαλαλῆθῃ, ἐξ φάλκας τα μὲν ἔχου.
Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Ἐπιτύρη τέρην τὰν πισθὸν ἐλλήλων ἐ φαλία.

Φαλιάζον, φαλίαν, Fallere. Eadem Glossæ: ἰσα-
λίαν, ἰσφαλίαν. Alibi: ἐὰ φαλιά, ἢ σφάλμα. Φαλίανμα,
Ἐρρον, Peccatum. Eadem Glossæ: ἀβλιμα, φαλίανμα,
ἀμαθρία, σφάλμα.

Φ Α Λ Ι Ο Σ. Vide in Φάλκος.

Φ Α Λ Κ Α. Falx, *Falcastrum*, genus armorum, de
quo in Gloss. med. Latin. in eadem voce Falcastrum.
Joannes Cananus de Bello Constantinopolit. p. 194.
ἀλλοι ἡ σιδερά μίχμημα ἔπλα δριπακφόρα μὲν κοιτῶν
μακρίων, τὰ ἰππονομαζόμενα φάλκας. Infra pag. 197. καὶ
τὰς μὲν ἀναβαίνουσαι μὲν τὸ φάλκας ἐπῆσαν τὸ ἕξουάστου
τὰς κεφαλὰς ἀσπίτων τύτων.

Φαλίαις, ὁ κόπῃον, δὴ μὲν φελερῶν τὸ δριπακῶν, in Gloss.
Basilic.

Φαλίδια, *Falcidia*, vox J C. τὸ τρίτον τὸ καθ-
ρῆς περιουσίας, δὴ τὸ φάλκος ὁ δὴ αἰ τὸ δριπακῶν, ut
est in iisdem Glossis. Hinc φαλίδιον, *Falcidia*
subjacere, apud Balsamonem ad Nomocan. Photij
tit. 3. ubi perpetam ἢ φαλίδιον scriptum in prima
edit.

Φαλίον, idem quod φάλκας. Leo in Tactis, cap. 6.
n. 27. κοφίνα, κλίμα, φαλία, τριχία.

Φάλκας, eadem notione. Glossæ Basilic. & Scho-
liastes Harmenopuli lib. 5. tit. 10. §. 2. ubi de lege
Falcidia: ἔστι ἡ ἰσφαιλίαν. δεκά τισὶν δὴ τὸ φάλ-
κας, ὁ δὴ αἰ τὸ δριπακῶν, ἐξ τὸ τομῶν τὸ δὴ τὸ δρι-
πακῶν, παράμῃ.

Φαλίδιον, *Falcula*. Suidas in Etymologico: φα-
λίδιον, δριπακῶν. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 216. Φαρ-
κῆ, τὸ φαλίδιον. Leo in Tactis cap. 5. num. 5. ἀξίνας,
φαλίδια, πάλκας, ἐπίσφρα, &c. Constantinus in
Tactic. pag. 10. δριπακῶν, ἀξίνας, φαλίδια, πάλκας.
Pag. 19. πάλκας δὴ, κούρην κλίμα, φαλίδιον, τριχί-
μα. Eadem habet Mauricius lib. 12. cap. 6. nisi quod
scribit φαλίδιον, & κλίμα.

Φ Α Λ Κ Ι Ν Η Ν Ο Ν. Absyrtus in Hippiatr. lib. 1.
cap. 96. περιδῶμα (ἢ ἕλη) ἢ ἰσφαιλίαν καθῆσι φα-
κίνας εἰς τὴν ἐνθελαίαν ἐο τὴν σῶματι ἑμῶν δὴ αἰσῶν, καὶ
μύσθων, καὶ πύθων. καὶ ἐπὶ τὴν λαμβάνουσιν αὐτόμαθον.
Ubi Ruellius Interpres: Cum tubercula profiliunt,
qua Romano sermone falcinina nominantur. At Meur-
sius φαλίμων ἐμμενδῶν, ex Vegetio lib. 1. artis Ve-
terinar. cap. 7. qui Farciminum vocat.

Φ Α Λ Κ Ω Ν. Falco. Suidas: Φάλκων, φάλκων, ὄνομα
καὶ αἰσῶν ἰσφαιλίαν. Achmes Onirocrit. cap. 287.
ὁ ἰσφαιλίαν, ἐξ ὁ φάλκων, εἰς δὴ τὴν ἕξουάστου δὴ τὸ
βασιλείαν κλίμα. Sidonius in Panegy. Aviti:

Quid voluistum studium, dai quas natura rapaces
In vulgus prope cognatum? quis doctior isto
Instituit varias per nubila jungere lites?
Alter vincit aves, ceterique per athera plausu
Hoc nulli melius pugnator militat unguis.

Sed præ cæteris hoc genus aucupij præclare des-
cribit Michael Pfellus in Isaacio Commeno lib. 7. hist.
MS. καὶ ἡ πᾶσι τὸ γένος τὸ φάλκας ἐξ ἑμῶν ἰσφαιλίαν, καὶ
τὸ φάλκας αἰσῶν φελερῶν καὶ ἀπερίσπαστον, ἀλλὰ καθῆσι
τὸ φάλκας καὶ ἄλλοις ἡ δὴ αἰσῶν ἰσφαιλίαν φελερῶν τὸ μὲν
τὸ φάλκας, ἐπὶ παρμυθίαν αἰσῶν ζῶν τὰς πᾶσι δὴ δὴ
ρασι χεῖρας, καὶ τὰς ἰσφαιλίαν ἰσφαιλίαν, ἐπὶ φε-
λερῶν ἀποφῆσι τὸ φάλκας ἡ δὴ αἰσῶν ἰσφαιλίαν ἰσφαιλίαν
τὸ φάλκας ἰσφαιλίαν τὸ φάλκας, καὶ τὸ μὲν τὰ φελερῶν,
τὸ φάλκας φελερῶν τὰ ἰσφαιλίαν. Vide Petr. Belon. lib. 1. ob-
serv. cap. 11.

Φαλίον, *Junior Falco*, vel etiam *Falco adultus*.
Leo Philosophus de Regno MS. cap. 50. εἰς τὸ φάλ-
κας φελερῶν, ἰσφαιλίαν, λαπακῶν, πάλκων, &c. Constans-
tinus de Adm. Imp. cap. 52. καὶ ἑσθῆν ἀσπίδων αὐτῶν
καὶ ἕξουάστου φελερῶν δὴ, φαλίαν δὴ, σφάλμα δὴ,
&c. Otneosophium pag. 244. τὰ φαλίαν ἕξουάστου
κρίτην, παρ ὁ τὰ φαλίαν. Historia Bertrandi
Romani MS.

Ἦν παρὰ τα λαζῶν, ἐξ ἰσφαιλίαν τὸ φαλίαν.

Φαλίαι, in Assis MSS. Regni Hierosol. cap. 241.
locum vide in Σάρι.

Φαλίαν, Machina bellica, quam vulgo *Falcon-
nean* appellamus. Joannes Cananus de Bello Con-
stantinopolit. pag. 190. ἀλλὰ καὶ φαλίαν ἰσφαιλίαν,
ἐξ φαλίαν, ἐξ ἀποφῆσι, καὶ ἄλλα πολλὰ ἕξουάστου καὶ
μηχανικὰ ἔργα, ἐξ ἰσφαιλίαν καὶ φαλίαν. Historia
MS. Belisarij:

Καὶ αὐτὸς ὄντας τὰ ἰσφαιλίαν φαλίαν καὶ φαλίαν,
τὸ φαλίαν καὶ μπαλακῆρις, τὸ φαλίαν καὶ τὸ φαλίαν.

Φ Α Λ Σ Ο Μ Α Ν, *Falsus paries*, ut videtur. Pto-
choprodromus MS. lib. 1.

Ἰσφαιλίαν ἔχου φαλίαν, φαλίαν μὲν φαλίαν
ἀτ' αὐτῶν, ὅπου φαλίαν τὸ φαλίαν ματίαν.

Φ Α Λ Σ Ο Ν, *Falsum*, φάλκας, in Gloss. Græco-
barb. Synodus VI. Constantinopol. aet. 12. φαλίαν ἢ
τὸ φαλίαν λογῶν ἀναγνωσίαν καὶ φαλίαν, ἢ φαλίαν καὶ
φαλίαν ἔστι.

Φαλίαι, *Falsitas*. Anonymus de Nuptiis Thesei
lib. 7.

Καὶ τὰ φαλίαν τὰ φαλίαν ἢ δὴ φαλίαν,
καὶ τὸ φαλίαν πύθων, ἐξ φαλίαν φαλίαν.
Idem lib. 4.

Τὸ φαλίαν ἢ τὸ φαλίαν φαλίαν τὸ φαλίαν.
Φαλίαν, *Falsare*. Sexta Synodus Constantino-
pol. aet. 3. ἰσφαιλίαν ἐξ αὐτῆ ἢ φαλίαν, &c. Et aet. 14.
τὸ φαλίαν φαλίαν τὰ φαλίαν δὴ φαλίαν Occurrit ibi
non semel Theophanes an. 17. Heraclij: ἐξ φαλίαν
τὸ φαλίαν ἰσφαιλίαν, &c.

Φαλίαν, φαλίαν, *Falsator*. In Pseudolypho-
do contra imagines acclamatum φαλίαν φαλίαν τὸ
φαλίαν δὴ φαλίαν, ἀσπίδων, ἀσπίδων, τὸ φαλίαν
φαλίαν φαλίαν, ἀσπίδων.

Φ Α Μ Α, *Textum*, φαλίαν.

Φ Α Μ Α Ι Ζ Α, *Masa*, *Polonia*. Glossæ MS. inter-
lin. ad Theocritum: φαλίαν φαλίαν, φαλίαν φαλίαν,
ἀσπίδων.

Φ Α Μ Η Λ Τ Α, φαλίαν, *Familia*, λαδί. Item φα-
λίαν ἢ φαλίαν καὶ ἀσπίδων ἐξ ἄλλα πολλὰ. in
Glossis Basilic. Glossæ Juris MSS. φαλίαν, ἀσπίδων
ἀσπίδων. Chronicon Alexandrinum in Heraclio
pag. 900. καὶ φαλίαν φαλίαν καὶ τὰς φαλίαν φαλίαν.
Theophanes an. 1. Philippici: φαλίαν καὶ φαλίαν
ἀσπίδων ἀσπίδων φαλίαν. Adde pag. 26. 330. 390.
Codinus in Orig. Constantinopol. num. 19. καὶ τὰ
φαλίαν, καὶ τὰς φαλίαν. num. 20. ἐξ φαλίαν τὰς φα-
λίαν τὸ φαλίαν. Adde num. 21. occurrit præterea
apud

apud Theophanem pag. 326. Diophanem in Geopon. lib.2. Zachariam Papam lib.4. Dial. cap.32.40. 41. in Novellis Constantini Porph. apud eundem lib. de Adm. Imp. pag.66. 77. 123. 200. 203. Sittocattam lib.6.cap.5. Mauricium lib.11. Strateg. cap.5. Achmetem Onirocrit. cap.79. 83. 104. 113. 130. 142. 149. 159. 199. apud Jureconsultos, & alios passim.

Φαμίλια, hodie. Ducas Hist. cap.42. αὐτὰς ἢ πατρῴϊκας φαμίλιας, &c. cap.ult. μεθύιστοι ἐν τῷ Πιλοποννήσου φαμίλιας διασχίλιας.

Φαμίλιος, Domesticus.

Φαμίλιαστέον, quidquid alendis Familiaribus, seu famulis, militibus datur & subministratur. Mauricius lib.1.cap.2. pag.24. καὶ ἀναβαλεῖσθαι τὰς ἐρασίαιτας, καὶ μάστιγα τὰς τὰ φαμίλιαστέα διαβαίνεισθαι, πάντας, πάντας παῖδας ἑαυτοῦ ἑκποῦν, ἢ δούλους, ἐλευθέρους καὶ πλὴν ἡμετέριον διαλύσασθαι.

Φαμίλικός. Cedrenus in Rhinotmeto pag.447. τὰς μὲν ἐρασίαισιν Χριστοῦ, τεταραμένοι τε δύο οὗτως, φαμίλικός ἐστὶ τῷ βασιλεῖ ἑξαπέστολος. Id est cum suis familiaribus, quidquid contra censet Meursius.

Φαμίλιος, Famulus. Φαμίλιον, Famulari.

Συμφαμίλιος. Theophanes an. 15. Copronymi: ὁμοίως ἢ καὶ ἐν τῇ πόλει ἀλγυαθίλων τῷ ἐκλήρωσιν αὐτῶ ἐν τῷ Συναλίῳ, λέγουσιν συμφαμίλικός ἐστι τῶν καὶ ἐλλὰδός, καὶ τῶν καλιτικῶν μισθῶν, καὶ ἐποίησεν καθολικῶσαι πλὴν πόλιν, καὶ κατεπέμψεν αὐτῶν. Ubi alij Codd. habent συμφαμίλιον, & συμφαμίλικός. Miscella verò vertit, cum familiaribus. Emanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Να πᾶν κατῆσανόνοισι πᾶσα ἰορὴν καὶ ἐκόλη, Συμφαμίλιος να πείχουσι με φαλοπότια ἔλοι.

ΦΑΜΙΛΙΟΝ, φάμιλον, Famulus libellus: φλυαρία, nudè, apud Harmenopulum lib. 5. tit. 1. §. 24. lib. 6. tit. 9. §. 5. 6. 7. Glossæ Basilic. φάμιλον, λέβητος καὶ ἀποτύμων βιβλίον τῷ ἀπλοῦσιν φλυαρίας. Rursum: φάμιλον λέγει τὸ γραφόν. Alibi: καὶ τῷ (ἢ κοσμητικῶν) καὶ προδοσί, καὶ φαμίλιασ, ἔχου γραφῶν. Joannes Tzetzes Chil. 13. v. 489.

Φάμιλον ἢ μοι λέγεισθαι τὰς τομογραφίας οὐκ, τὰ ἔγραφα λέγῃσθαι καὶ τῷ ὑπερέχον, ἄπειρ λατρείας καὶ κρυφῶν τῶν ἀγοραῖς ἔπιπῶν, εἴτε καὶ μέσως τοῖς, ἢ ἔν ἑτέροις τόποις, οἱ νόμοι τιμωρῶν ἢ τὰς ταῦτα γεγραφότας.

Joannes Antiochenus in Chron. MS. & apud Suidam in Ἰσθμιακῶν. Ἰσθμιακῶν ἢν αὐτῶ φῶδαι καὶ παραδοίαι, καὶ τοῖς λαομένοις φαμίλιασ, ἔχου πλὴν τῷ Νισιδίῳ πρόδοισιν. Basilic. lib.35. ὁ ἀπλοῦς ἔστι διαδοίῳ, ἔστι μαρτυρῶν ἐν διοικήσῃ δυνάσῃ, ἔστι ὁ δὲ φαμίλιασ καλαδικαδῶν. Anna Comnena lib.13. pag. 377. φάμιλον τῶν γραφῶν, καὶ πλὴν τῷ βασιλεῖ ἔπιπῶν σαλευῖ. — δολοῦ ἢ ἢ λέγει τὰ φάμιλα, λαοδομίλια τῶν ἔγραφα. Balsamon ad Nomocan. Photij tit. 9. cap.36. καὶ τῷ ὑπερέχον, ἢ τυπῶν, ἢ ποιῶν φαμίλιασ. Pachymeres lib. 6. hist. cap.14. ἐκτενομήνικ τόνω τῷ παρῶν τῶν ἐλευθέρων ἐπὶ αὐτῶν φαμίλιασ ἔπιπῶντο, πλὴν τῷ φητικῶν παραβασίω ἰλλήσῃ. lib.9. cap.22. ἐπέμπε καὶ τῶν γραμμάτων καὶ τῶν, ὁ δὲ λέγει φαμίλιασ, ἢ καὶ χάρις πῶν βασιλεῶν. Adde lib.13. cap.5.

ΦΑΝΑ, Myrica species, de qua Consulendus Petr. Belonius lib.1. observ. cap.53.

ΦΑΝΑΡΗ, Φανός, Laterna, λαμπτήρ, in Corona pretiosa, & apud Crusium pag. 108. Agapius in Geoponico cap.172. κάμιν ἢν φασαι μὲν γαλιὰ, πρῶσταλλα, &c. Vide Galenum in Lexico Hippocrat. in λαμπτήρ.

Φαναρός, Laternarium, Laternarium orifex, λαμπτήρ.

ΦΑΝΑΡΙΟΝ, Speculum. Eustathius Odys. 7. καὶ τὸ φαρίον ἢ ἐν τῷ φαρίον παράγειον, ἢ ἢ καὶ ἐν τῷ φαρίον παράγειον, τὸ ἐπιπέδον παράγειον καὶ τὸ ἰδιωτικῶν λεγόμενον φαρίον. Moschopolus in Lexico Philostrati: Κάτοπτρον, ὁ Ἀσθμιακῶν λεγόμενος καὶ φαρίον ἢ φαρίον ἢ τὸ κοινῶς φαρίον. In descriptione Peloponnesi Gemisto Plethoni subiecta: τριζυλίον πᾶν, φαρίον.

Item Farnus, Caminus. Scholiastes Oppianilib. 5. Halicut. v.430. ἰππῶ, ἢ φαρίον.

ΦΑΝΕΙΝ, pro φαίω, crebro usurpat Fr. Richardus in Clypeo fidei.

ΦΑΝΕΡΩΝΕΙΝ, Manifestare, φαίω. Glossæ Græcobarb. ἀναφαίω, λέγειν, τὸ φαίω.

ΦΑΝΕΡΩΣΕΟΣ ΔΙΑΚΑΣΙΡΙΟΝ, Indicium de tabulis exhibendis, in Basilicis.

ΦΑΝΕΡΩΣΙΣ, cum Christus primo se manifestavit. Euthymius Zygabenus in Præfat. ad Psalmos: πρῶτον θεῷ εὐλαβῆς, ἔτα ἡνίκαι, ἔτα κλέπει καὶ περιόμην, καὶ προσάγει πρὸς τὸ φαίω, καὶ ὑπάγει, ἔτα μὲν τριπλοῖα καὶ ἢ βασιλικῶν, ἢ φαίω, ἢ διαδοικαία, τὰ φαίω, καὶ πᾶν ἰσχυρῶν ἢ ἀνάστασις. Infra: ἔτα ἢν τῷ μὲν ἰσχυρῶν ἢ ἀνάστασις, ἢ ἢ ἡμερῶν ἢ σωματικῶν, πάλιν ἀνάστασις, μεταμάρτυρικῶν, ἢ ἢ ἡνίκαι, ἔτα πᾶν ἰσχυρῶν ἢ φαίω.

ΦΑΝΙΖΕΙΝ, Apparere. Gregorius Hieromonachus in Synopsi Ecclesiasticæ dogmat. cap. 4. de Spiritu Sancto: καθὼς ἰσχυρῶν καὶ ἢ τῷ ἰσχυρῶν πᾶν ἢ ἢ περιόμην ἢ αὐτῶν.

ΦΑΝΙΟΝ, Facula. Anonymus MS. de economia belli: ἐπὶ δούλων ἀντισημῶν φαίω καὶ ἰσχυρῶν. Ubi describuntur ejusmodi Faculæ militates, ut & apud Annam Comnenam in Alexiade.

ΦΑΝΤΑΣΙΑ, Pompa, Apparatus. φαίω βασιλικῶν, Pompa regia, apud Nilum lib. 3. Epist. 14. S. Lucas Act. cap. 25. τῷ ἢ ἰσχυρῶν ἢ τῷ ἰσχυρῶν καὶ τῷ ἰσχυρῶν μὲν πολλῶν φαίω. S. Athanasius in Epist. ad Solitarios pag. 817. ἐν παλατίῳ μὲν ἐρασίαισιν καὶ ἰσχυρῶν καὶ φαίω ἀπῆσθαι. Adde pag. 861. S. Proclus orat. 9. καὶ πλὴν λαοτικῶν φαίω ἢ ἰσχυρῶν οἱ πρῶτα βασιλεῖς ἐν ταῖς προδοίαις ἐπιδοκῶντες. Gregorius in Vita S. Basilij Junioris num. 16. μὲν ἢ τῷ ἰσχυρῶν μὲν πολλῶν φαίω τῷ Σαρωνίῳ ἀπῆσθαι ἢ τὸ παλατίον, &c. Martyrium S. Basilij num. 3. ἢ ἢ μὲν μὲν μὲν φαίω ἢ τὸ καθ' ἡμᾶς Νικομήδων. Vita S. Nili Jun. pag. 91. καὶ ἢ ἢ μὲν μὲν πολλῶν ἰσχυρῶν καὶ φαίω, &c. Acta S. Maximi Conf. p. 60. ἢ ἢ πρὸς αὐτῶ — οἱ Πατριάρχαι μὲν πολλῶν περιόμην καὶ φαίω. Chronicon Alexandrinum an. 20. Constantinij: Κωνσταντῖνῳ αὐγῶ πλὴν ἰσχυρῶν ἀποσημῶν μὲν πολλῶν φαίω καὶ παραδοίαις ἐπῆσθαι ἐν τῷ ἰσχυρῶν, &c. Similia habet Theophanes pag. 37. ἢ ἢ τῷ ἰσχυρῶν Κωνσταντῖνῳ ἐπῆσθαι μὲν πολλῶν φαίω καὶ παραδοίαις, &c. Adde pag. 100. Vide Salmasium ad Lampridium p. 210. Fronton. Ducrum ad S. Basil. pag. 30. & Glossæ med. Lat. in Phantasia.

Phantasia, Somnus venerens. Apud Petrum Charophylacem queritur, an ἰσχυρῶν ἢ ἢ φαίω φαίω φαίω, λαοτικῶν τῷ ἰσχυρῶν ἐπῆσθαι, ἢ καμινῶν μεταδοίαις.

ΦΑΝΤΑΣΙΑΣΤΑΙ. Hæretici qui Christi corpus incorruptibile esse, id est naturales affectiones in Christo non reipsa, sed specie & apparentia fuisse, seu τὰ τῷ ἀποσημῶν ἀπῆσθαι φαίω φαίω, assertebant, de quibus Liberatus Diacon. cap. 9. 19. 26. Synod. VII. act. 5. Chronicon Alexandrinum pag. 279. Nicephor. Callist. lib. 18. cap. 45. &c. Vide Concil. Nicænum I. l. act. 5. p. 361.

Φανασουδοῦς, iidem dicuntur apud Theophylactum in cap. 4. Joan. p. 605.

ΦΑΝΤΖΑΚΟΥΣΤ, τὸ πιτάφυλλον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΦΑΝΤΖΗ, ἡ φανή, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΦΑΝΤΙΖΕΣΘΑΙ, Somnare, Somnio deludi. Theodorus Patriarcha in Responsis MSS. λαϊκὸς λέει φανισθὴ ἀξιοθῆναι αὐθήμερον ἢ ἢ θάμνι ἀγικισμάτων μεθίστως ἢ ἔ. Anonymus MS. de Amorbibus Lybistri & Rhodamnes :

Ἦλθε χρυσὸς ὁ βασιλεὺς, σίμῃ, ἰρώτα τῶν, Πῶς ἰφανισθῆναι, διατί ἦτον το ἰφανισθῆναι, Καὶ ἂ ἀπὸ ἠμολόγησεν ἕνερον ὡς ἦτον.

ΦΑΝΤΙΝΑ, Virgo, Puella, ex Italico Fantina. Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 1. extr.

Ἐἶπα τὸ πῶς ἐὶ ἀδελφὴ κυρὸς γδ ἢ Φανίνας, Ἐμίλια λέγειν τῆνομα ἐκείνης ἢ φανίνας.

Et lib. 3.

Καὶ φανὸς τῶν Τζάμπα κίνοσι ἢ ἔμορφη φανίνα.

ΦΑΡ, Far, apud Aretæum lib. 2. de curat. Acut. cap. 2. ubi φάρ τὸ τυρηνικόν, Far tyrrhenum commendat. Adde pag. 144. Vide φάρ.

Φάρα, eadem notione. Aëtius lib. 1. ex Cod. MS. ζία, τὸ ἐπιλογοῦμενον Ἰταλίᾳ γλῶττη φάρα, &c.

ΦΑΡΑΓΓΙΖΕΙΝ, Praecipitare, in vallem detruddere. Glossæ Græcobarb. Ἐκβαλεῖν, ὄψασαι, φαραγγίσει.

ΦΑΡΑΚΛΟΣ, pro Φιλακρὸς, Calvum. Lexic. MS. ἴρασι ἢ λέγειν Λιάσιλλο, ὁ ἀναπλασιός, (sic) φαρακλός. Ita occurrit in Chronico MS. ab Adam ad Leonem sapientem, nescio an errore antiquarij.

Φαρακράμα, pro Φιλακράμα. Glossæ Græcobarb. Φαλακράμασι, ἢ τὸ φαλακράμα, ἢ φαρακράμα.

ΦΑΡΑΣ, Φάρις, Φάρις, Equus Arabicus, & qui vis equum sella instruetur, de qua voce pluribus egimus in Notis ad Alexiadem pag. 408. & in Gloss. med. Lat. in V. Farium: quem quidem à Pharaone sic appellatum videtur innuere Achmes Onitocritic. cap. 1. λέγει ἰδρὸς ἐκβάσειν ἐπὶ ἴπῳ ἢ φαραῶ, ἦτοι σιλλάσειν, &c. Idem cap. 152. λέγειν τῶν ἴπῳ ἰποχάμῳ ἢ φάρας ταξὶς δὴρῶν ὑπόκοψις ἢ ἴπῳ, &c. & cap. 152. ἄδον κατ' ὄψιν φάρας ξανθὸν ἄλλο μιλίς ἰποχάμῳ ἰμὶ ἐκείνῳ, &c. Adde cap. 233. Anonymus Combianus in Romano Juniore num. 14. Καθ' ἃς ἴχειρῶτο, φαθίῳ καὶ ἰκλάσειῳ ἢ φάρα, ἦτοι, ἰκλάσειν, εἰ μὴ ὁ μαγαρίτης ἰωάννης ὁ ἀθροῦσθ' αὐτὸ κρατοῦσι, καὶ ἢ ἀλάσειν περισειθίῳ. Nicetas in Isaacio lib. 1. num. 2. θάραν γὰρ ὁ Καῖσαρ πῶ ἰαντ' ἰνίλιν ἀνακαλίσει, ἡματιθῶν, ἢ ἐκβαλεῖσιν Ἀραβικὸν φάρας. Ubi Cod. edit. ἴπῳ Ἀραβικῷ ἰποχῶ.

Φάρις. Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 6.

Φάριον ἐκβαλεῖσθαι μέγα, χοντῶν, ὠραίον. Rursum:

Ἦτον ἀπᾶν σὲ φάριον ἔμορφον καὶ μεγάλον.

Ibidem:

Ἐκ χαλκιδονικὸν φάρῳ ἦτον κυβερνησομένη.

Mox:

Εἰς φάριον μέγα θαυμαστὸν μαύρις πρὶν ὠραίον.

Φάριον. Leo Imp. In Tacticis cap. 18. §. 137. de Sarcacenis: ἦτον γδ ἢ ἴπῳ αὐτῶν τοξομοῦμενον, ἢ λιθομῶνον φάριον, καὶ ἢ ἀθροῦσθαι, καὶ ἢ ἄλλων τοξοτῶν αὐτῶν, &c. Historia MS. Bergtandi Romani:

Λέγει ἢ τὰ φάριον σὲς ἐρῶντέ τα εἰ πάντες.

Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Ἐἶχον φλαμῆτις ἰξασοῦς, ἢ πρῆκασοῦς φράγλις, ὅπῳ ἦσαν ἰλλικῶς ἰπᾶν σὲ τα φάρια.

Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 6.

Φάρια ἐκβαλεῖσθαι, καὶ πῶς παλασφία.

Hæc vox passim pro quovis equo usurpatur, præsertim Genetoso, apud Poetastros Græculos.

ΦΑΡΑΣΙΟΝ, τὸ πρᾶσιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΦΑΡΔΥΣ, Latius, Largius. Leo in Tacticis cap. 5. num. 4. κίβηκλα φαρδία ἐδιδύσθη ἢ ἐρᾶνιῶν μὲν ἢ ἔπλων. Mauricius lib. 2. Strateg. cap. 2. 2ῃ κῆνία, (leg. γῆνία) ἦγος ἰδῶμα δὴ κίβηκλῶν σπλάττα, πᾶν, ἴχθη μανίκα φαρδία ἰπποῦσαι αὐτῆς. Ubi Porphyrogenitus habet κίβηκλα ἰπποῦσθαι. Abyrtus lib. 2. Hippiatr. cap. 15. δὴ ταῦτα ἴχθη ἢ ἴπῳ, μακρὸν ἐξᾶχλον, μακρὸν κερμῖν, καὶ μακρὸς πόδας, φαρδύ σῆθῳ, φαρδία ἀναπνεύσθαι, καὶ φαρδῆς ἄγμῆς. Orneosophium pag. 245. φαρδία τὰ ραθῆνικα αὐτῶν, τὸ ἑῶμα μέγα, ἢ γλῶσσα μαύρα. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Πολλὰ φάρῳ μεταξὺ, βελῶδα, τζαμυλότια, Πᾶσα λογίς κατὰκοπία, φαρδία τὰ μακρότητα.

Φαρδαῖον, Ampliare, Dilatate, μεδῶν, πλατῆσαι. Vide Philipp. Pigafettam ad Leonis Tactic. lib. 5. pag. 66.

Φαρδῶ, Latitudo, apud Petrum Theoponicum de Archemia, M.

Φαρδύρῳθον, Qui habet latus naves. Idem Orneosophium pag. 244. μεγαλόμαθῶ, μεγαλόσῳμῶ, φασόσῳθῶ, φαρδύρῳθον. Et pag. 245. τριζᾶγῳτα, πλατῆκῳφαλα, φαρδύρῳθῳνα, μεγαλόμαθῳα.

ΦΑΡΙΖΕΙΝ. Vide Δυσφάρησιν.

ΦΑΡΚΟΝΛ. Vide in Φάκων.

ΦΑΡΧΟΥΣ. Hesychius in ἄλλῳ καὶ ἰπὶ φαρκῶντες προῦσθαι, ἴξ ἢ ἄλλαν ἔπῳα.

ΦΑΡΜΑΚΟΝ, in Glossis Chymicis MSS. ἦν αἰθῆρ στυπιδῶσα ἴξ ἢ αἰουσμίας.

ΦΑΡΟΓΑΜΗΜΕΝΟΣ Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Τῶν ἀντιχῶν τις ἴσθη πῶ φαρμαμηδῶν.

ΦΑΡΟΣ, Far, ζῳῶ. Neophytus in Glossis Jaticis MSS. ἢ ζῳῶ λέγει καὶ φάρ. Myrepsus sect. 42. cap. 18. in Cod. MS. ζίας, ὅπῳ φάρῳ εἰ λατῆνι λέγειν. Aëtius lib. 9. τὸ ἢ λογοῦμενον Ρωμαῖσι φάρ ὡ τῶς ἢ Ρωμαῖς μέγισσι σπλάτῳ ὅπως, &c. Asclepiades apud Galenum lib. 7. & 9. κατὰ τόπος, meminuit ejusmodi φάρῳ. Vide J. Sponij Itinerat. 10. 2. p. 390. & supra in φάρ.

ΦΑΡΣΩΜΑΝ. Prochoprodromus de sua paupertate, ex Cod. MS.

Τιτόνῳ ἴχῳ κίβηκλῳ φάρῳμασι μαι χριζῳ.

ΦΑΡΤΖΑΓΚΟΥΣΙΟΝ, Stirpis species. Anonymus Medicus M S. ex Cod. Reg. 945. φαρτζαλασῳν ἄθη τραῦμα ἢ φαρρῳσι τραῦμα ἢ ἦρον βροχῆς ὄγῳαν ἢ. &c. Jatrosofium M S. φῆλ κυφῳμῳν αὐτῳ. φαρτζαλασῳν ἄθη τραῦμα, μὲν ἢ φαρρῳσι, &c.

ΦΑΡΦΙΟΝΛ. Anonymus Medicus MS. ex Cod. Reg. 945. καὶ ὅταν τὸ κῆλασῳσι, αἰς τὸ ἰλίσει αἰς πᾶνίλιν, ἢ ἀπικῆ αἰς ἰμῳάσει τὸ φαρρῳσι τρῳμῳν λίαν αἰς κῳάλευ σπασρῳκῳν. Occurrit pauld supra, Jatrosofium MS. φῆλ κυφῳμῳν αὐτῳ φαρτζαλασῳν ἄθη τραῦμα ἢ. μιλῳ ἢ φαρρῳσι, &c. Pro φαρρῳσι, seu φαρρῳ fortè usurpatur.

ΦΑΣΙΑΣΜΑ, morbus quidam Accipitris. Orneosophium Michaelis Imp. jussu scriptum p. 250. ἢ φασιάσῳσι σῳσι γῳν δῳε τὸ μῆν ἢ ξῳρῳν, τὸ ἢ ἴπῳ ἰγῳρῳν, &c.

ΦΑΣΙΝ, Phasiolus. Φασῳλῳδῳν, apud Nicolaum Myrepsum sect. de Antidotis cap. 430.

ΦΑΣΙΟΝ. Affix MSS. Regni Hierosol. capit. 4. επί τῆ φάσις τὸ διοικεῖν τῶν φάσις καὶ τὰ εἶδη τὸν ἕξο τῆ χώρας, &c.

ΦΑΣΧΑ, Pascha Iudeorum. Vox frequens in Paschaliis & computis Eccles. Græcorum. Damascenus Hieromon. serm. 8. τὸ Πάσχα ὅτι λέγομεν ἡμεῖς, αἱ Ἑβραῖοι τὸ λέγουσιν Πάσχα διότι τὸ Πάσχα πάλαι διαβάσιν, ἔην πῶς ἀπέρασεν πάλαι Ἐρυθρὰν Θαλάσσαν, ὅπως ἕκαμεν τὸ Πάσχα αὐτοὶ οἱ Ἑβραῖοι. Vide Πάσχα.

ΦΑΣΚΙΑ, Fascia. Glossæ Gr. Lat. φασία, τὸ τῶν παλαιῶν ταρία, Fascia. Eustathius ad Dionysium pag. 43. εἶναι ταρία, ὅτι φασία. Adde pag. 15. Scholiastes Aristophan. in Pluto: ταρία τὸ εἶναι τι καὶ ἀπίμοις ὑφασμα, καὶ ἄλλοι τὸ εἶναι, φασία. Moschopolus: καρία, ἢ ἵππιον δισμός, ἔην ἢ κενὸς φασία. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1703. Καρία, ἢ λεγομένη φασία. Rursum: Καρία, οἱ δισμοὶ, τὰ σχοπία. Auctor Etymologici: λέγουσι αἱ πρῶται φασίας σπαρτανομάτα, ὅτι δισμοῖσι οἱ παῖδες ῥυθμιζόμενοι ἐπὶ τὸ ἰσθμότερον. Vide eundem in Μίσση, & in Ταρία, & Phavorinum. S. Basilus in Epist. ad Monach. lapsus: καὶ φασίας μὲν ἀπαλῆς πάλαι λέγουσιν ἀσπρίνου. Hippiatrica pag. 93. καὶ ἐπίθετον μὲν φασίας. Ita lib. 2. cap. 77. Moschion de Morb. mulier. cap. 34. καὶ αὐτὴν πάλαι γαστέρα, αἱ τῆ βάρει πλέον κρῖμα, φασίας ἰσχυροῦς ἰσχυροῦς παραδίχου. Adde cap. 68. 100. Phavorinus: Πόδιος, δευτέρου ποδῶν, ἔην φασίας.

Φασία scribitur apud Nicetam de excid. urb. n. 3. ex Cod. Barb. gr. μὲν φασίας βυζάντιον κρητῶν.

Φασίδιον, Fasciolum. Lexicon MS. Colbertum: μίσση, διάδημα κεφαλῆς, φασίδιον, ζώνη, χαλκὴ λωπή. Joannes Episcopus Carpathi in Narrat. MSS. de Monachis: λέγει τὸ μαθητῆ ἀποτῶ, Ἐδύεντο ἵππῶν ἂν ἰσθμότερον ἰσθμότερον φασίδιον εἰς ἵππον ἰσχυροῦς κρητῶν.

Φασκίον, Fasciis involuere, alligare, σπαρτανοῦσαν. Theophanes an. 2. Leonis Isauri: αὐτὸς τὸ τὸ μὲν βασίλειον αὐτῶ τῆ μορφῆς αὐτῶ ἀποκεφάλισεν, καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶ φασκίον, τὸ βασίλειον δὲ σπαρτανοῦσαν ἀπέβαλεν. Vide in Φάσα. Moschion de morb. muliebr. cap. 62. καὶ κατ' ὄλιγον ἐπιζῶντι τῆ χερσὶ αὐτὸς τὸς μασκίον φασκίον ἀρχόμεθα. Ubi vetus Interpretes Fasciæ vertit. Adde cap. 68. 89. 102. 107. 138. Liber Jatricus MS. ex Cod. Reg. 1673. ῥῖσμα ποίησας, ἐπὶ λαφύρα μὲν, καὶ ἐπὶ πᾶσιν αὐτῶ πᾶσι, καὶ πᾶσι αὐτῶ τρημύριον, καὶ μάρμαρον, καὶ φασκίον.

ΦΑΣΧΟΜΗΛΙΑ, Lens, Lenticula: aliis, Salvia. φάσις. Agapius Cretensis in Geopon. cap. 34. βράσον φασχομηλίου, ἔην φάσιον, καὶ διενδραβάνου, &c. Adde cap. 56. 159.

ΦΑΣΚΑΛΙΟΝ, Cynometra, Marsiprum. Hesychius: Φασκάλιον, βαλλάνιον διρμάτιον φασκάλιον τὸ μέγα, αἱ δὲ τὰ ἱμάτια ἱμβάλλουσι. Scholiastes Homeri Od. 3. Φασκάλιον, φασκάλιον. Scholiastes Dionis Chrysost. orat. 7. φασκάλιον, ταριχὸν βαλλάνιον ἢ ὑφασμάτιον ἀπῶν. Hinc liquet vocem deductam à Latina Fascia. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2062. φασκάλιον, ἱμάτιον, ἢ φασκάλιον. Nicetas in Manuale lib. 7. num. 2. τὰ φασκάλια σπαρτανοῦσαν δισμοῖσι. Ubi Cod. Barbarog. habet φασκάλια. Theodorus Prodromus in Testrati. chis, αἱ πάλαι τῶν κρητῶν ἀποδοσι.

Ἰχθὺς τὸ φασκάλιον ὅτι τῆ λέξι, Ἰχθὺς αἱ κλάς, αἱ αὐτῶ τὸ χρωδίον.

Occurrit præterea apud Hieroclem in Facetiis MSS. laudatum à Salmasio ad Jus Atticum pag. 35. & apud Photium in Bibl. pag. 4. ex Cod. Margunij, ubi alij habent φασκάλιον, &c. Adde Suidam, Auctorem Etymologici, & quæ observat Hent. Valerius ad Harpocratonem pag. 194.

ΦΑΣΟΣΤΗΘΟΣ, Qui palumbi pedus habet. Omeosophium: ὁ Πιπῆς ἐξάγει τὸν αὐτῶν, μα-

προδάλιον, μακροκέφαλον, μεγαλόμαστον, μεγαλόμοστος, φασιστόθ.

ΦΑΣΟΤΑΟΝ, Φασόλιον, genus leguminis, φασόλιον Dioscoridi lib. 2. cap. 130. Vide Ruellium lib. 2. cap. 57. initio, & lib. 3. cap. 136. extr. Glossæ Botanice MSS. Colbertæ: Δουλιχὸν, αἱ φασόλιαι. Lexicon MS. Cyrilli: Δουλιχόν, λέβητος, φασόλιον. Lexicon MS. adespoton: λέβητος, ἐπὶ τῆ ἑσπέρη, τὸ φασόλιον. Rhazes de peste cap. 12. ἀλβέρου κρητῶν καὶ ἰσχυροῦς, καὶ φασόλιον. Symeon Sethi de Alimentis: οἱ φασόλοι Σερμῶν ὅτι καὶ ἰσχυρὸν καὶ πάλαι α. Prochoprodromus contra Hegumenum ex Cod. Reg.

Φασόλιον ἰσοβαλμίσσον, ἰσχυρὸν, καὶ χυρομαρτῆριον. Anonymus MS de Alimentis ad Imp. Pogonatum: φάσα, αὐχὸν, λοβοὶ τῶ φασυλίον, καὶ αὐτὰ λαβίαι. Anonymus Philosophus MS. de Ciborum facultate: λυμπίσιαι, φασόλια, σπασίαι, βαλλάνια, &c. Agapius Cretensis in Geoponico c. 59. τὸν παλαιόν, κρητῶν φασόλια, φασόλια, &c. Adde cap. 88. Jatrosofium MS. φασόλια ἰσοβαλμίσσαι, μὲν ἔχει ἰσχυρὸν, ἐπὶ χρωδίον, &c.

Φασόλιον, Phasiolum montanum. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreae Sali: αὐτὸ ἐπὶ τῶν ἰσχυροῦς κρητῶν. τὸ λεγομένη ἰσοβαλμίσσον.

ΦΑΣΦΑΣΑ. Constantinus à Secretis MS. cap. 91. σπέρμα ἰσχυροῦ καὶ ἀγροῦ αἵμου, σπέρμα φασφασα, ἄμμοι, ἢ κρητῶν.

ΦΑΤΕΙΛΕΙΝ, Deserre, Accusare. Antiquit. Constantinopol. spectac. 4. τὸ δεύτερον φασκάλιον ὁ αὐτὸς Γαλιεὺς ὡς τῆ Κωνσταντῖνου, τοσούτος ἰσχυροῦς ἰσχυροῦς, καὶ βολιδας ἰσχυροῦς, ὡς, &c. Vide φασκάλιον.

ΦΑΤΑΙΟΝ, Candelas, Cereus. Constantinus Porph. in Basilio n. 21. edit. Allatij, & 27. edit. Combefij καὶ φάσαν ἀκόλαστον διὰ τῆ μαρτῆς ἀπῶν γαστρὸς ὅτι βαρῶν, καὶ σπασίαι καλῆριζονα, ὡς καὶ τὸ φάσαν φασκάλιον ἀποδοσι. Ubi Allatius: ut apparens phatium dimoveretur. Combefisius verò ut lucentem faculam statu extinxerit. Φατῖον, id ipsum enarrant, habet Continuator Theophanis lib. 4. num. 21. ἄλλοις πῶν ἰσχυροῦς καὶ πάλαι φάσαν, καὶ φάσαν ἐκ τῆ βιβλίου αὐτῶ γαστρὸς καὶ ἀποδοσι τῆ βασίλειος καὶ τῶ σπασίαι ἀπῶν τε, αἱ καὶ τὸ φασκάλιον τὸ τῶ φασκάλιον ἐκ τῆ πᾶσι καὶ φάσαν κατῶσι, &c. At Simeon Logoth. num. 14. Φατῖον præfert. Ex quibus excerptè docemur φασκάλιον seu φασκάλιον, nihil aliud fuisse quam candelam: quod præterea firmant quæ habent Leo Grammaticus p. 485 & Anonym. Combefisianus in Leone Philos. n. 26. Symeon Logoth. n. 22. σπασίαι καὶ πᾶσι τῶ βασίλειο φιλοσοφασκάλιον τῶ τῆ Πραγατικῆς Σαρακενῶν, καὶ ἀποδοσι καλῆριζονα μὲν λέγει ἀποδοσι τῶ τῶ φάσαν πῶν ποίησας ὁ γασκάλιον, γραφῆς δὲ ἀποδοσι καὶ φασκάλιον μὲν χρυσοβυλῆς ἰσχυροῦς φασκάλιον φασκάλιον φάσαν. Ubi quod ἰσχυροῦς φασκάλιον, Scylitzes pag. 603. & Zonaras, κρητῶν λαμπάδης προσκομῶτα, habent. Vide in Τρακίῳ, & Φατῖον. Simile quid legitur in Vita MS. Dalmati Archimandritæ: δέσποτις γὰρ πάλαι ἰσχυροῦς, καὶ ἐπὶ τῶ φασκάλιον, &c. Eadem habentur in Concilio Ephesino p. 752.

ΦΑΤΡΙΑΡΧΑΙ, dicti interdum Patriarchæ Heretici, vel pravus moribus, tanquam seditionum & conjurationum auctores. Vita MS. S. Stephani Junii φασκάλιον γὰρ ἰσχυροῦς Πατριάρχης ἰσχυροῦς, αὐτῶ τῶ τῶ φασκάλιον ἐκφασκάλιον, ἰσχυροῦς. Vide vitam S. Theophanis Conf. n. 13. Symeon. Logothetam in Michaële & Theodora n. 1. &c.

ΦΑΥΛΑΤΑΣ, Nugator, Gattulus, Σαρματόθ, Μαλερολόθ. Φαυλάσιον, Τριεσί, Νυγασί, φλυαρίον. Φαυλάσιον, Νυγασί, Gattulus, φλυαρία, πολυλογία.

ΦΑΥΡΟΚΟΙ, Φαυροκοί. Vide in Φαυροκοί.

ΦΑΧΗΤΕ, in Lexico Botanico Saraceno MS. τὸ αἶμα τῶ φασκάλιον. Sanguis columba.

ΦΕΓΓΑΡΙΟΝ. Vide in Φεγγάριον.

ΦΕΓΓΕΙΝ, cum accusativo, *Illuminare*, Gallis *Eclairer*, γὰρ ἐπιφύγει, jam illucescit. Ex Grammatica MS. Romani Nicephori.

ΦΕΓΓΕΨΟΝ, *Nimbus*, qui Sanctorum capita circumdare solet in eorum imaginibus. Symeon Thessalonicensis de Ordinationibus: δὲ καὶ φηγύτων ἔχει ὁ αἰὼς, ὡς τὸ θεολογικὸν καὶ κεχαρισμηθῆσιν δαλῶν. Demetrius Gemistus de sacra Liturgia Patriarchæ, MS. ζυγρῶν ὁ ἐπὶ τῷ ἰσταξίας αἰτῆ μὲν φηγύτων. Vide in Ἀντίκ.

ΦΕΓΓΙΤΑΙ, *Perspicillia*, Διοπτρα. *Occhiali*. Neophytus in Gloss. Jatricis MSS. Σπέκλον, τὸ φέγγιτι ἴδων. Isaicius Tzetzes in Lycophonem p. 22. παλάμβαι ἢ αἰ φαισπῆ, ἴτοι αἰ φηγύτῃ ἰδίωτικῶς, ὡς τὸ εἶλας δι' αὐτῆς βαίνων.

ΦΕΓΓΟΣ, *Luna*. Hefychius: φέγγος, φῶς ἡμέρας, φέγγος. Herodiani Epimerismi MSS. Σελῶν, τὸ φέγγος. Lexicon MS. Cyrilli: Σελῶν, τὸ φέγγος, ἢ τις μὲν φέγγος ἰτάχθη φέγγος πλὴν τῆς. Mauricius lib. 9. Strateg. cap. 2. ἐν ἢ νεξὶ τολακ ἢ καὶ ἐπιπιδεύων, τῆσις π ἢ ἐν πωσσελῶν, ἢ ἰπαρμῆσι φέγγος τῆ διασῆματι ὅ ἐλας πορῆας. Vide Leonem in Taciticis cap. 17. §. 12.

Φέγγος, *Lucere*, φέγγος.

Φηγύρα, φηγύρα, *Luna*, σελῶν, seu prima luna visio, luna corniculata. Glossæ Græcobarb. αἰδῆς, ἢ σελῶν, ὡς Καλδαίος, τὸ φηγύρα. Andreas Hierosolymitanus in computo paschali: ἢ βάλη ὄραν τὸ θεμῆλιον φέγγος, ὅπῃ λίθη ἢ δ. Nicetas in Alexio lib. 1. num. 2. πλὴν ἰερωφιαζοριδίου τῆ σφάνου σφίτηρον φάλακρας αἰς πλοσφῆσον σελῶν τῶν κλιπιδυκτικῶν. Ubi Cod. Græcobarb. φηγύρα. Idem in Isaacio & Alexio num. 5. ex cod. Cod. MS. καθῶς καὶ τὸ φηγύρα, ὅταν ἔχει πλὴν αὐτῆ δόσῃ. Isidorus Metropolitæ Thessalon. in Ephemeridib. σῶσπιν ἢ ἀκριβῶς, ὅταν πορῆων χροῖοι δύο, καὶ μελῶς ἰπῆ, τῆσι ἢ σελῶν φηγύρα ἢ. Joannicius Cartanus in serm. de Avaritia: καὶ τῶν ὁ ἰσῶρ αἰν ἴνα ὄταν, πῶς φέγγος ἰπροσκεινῶσ αἰ ἴλας καὶ τὸ φηγύρα, καὶ ἴδῃκα ἄσρα. Ornesophium Michaelis Imp. jussu scriptum pag. 254. μὲν πλὴν δόσῃ φηγύρα, δὲ αὐτῆ σπυρακῶν, δ. Threnus Carpæ Constantinopol. MS.

Νάχε χαθῶν ὁ ἴλας, τ' ἄσρα καὶ τὸ φηγύρα.

Historia Apollonij Tyrij:

καὶ σελῶν αἰν ὁ καρῶς, τ' ἄσρα καὶ τὸ φηγύρα.

Alibi:

καὶ ἄσρα πιν σελῶν μίσην, ἢ λαμπερὶ σα φηγύρα.

Φηγύρα. Anonymus de Nuptiis Thesei:

καὶ πῶς ἰστιχκαίρη αἰς ἴλων καὶ φηγύρα.

Alter de Amoris Lybisti & Rhodamnes, MS.

Πῶς ἴσων τὰ ἰσῶν σα αἰ ἴσων τὸ φηγύρα.

Rursum:

ἴλῶν ἢ πῶς, ἰσῶν πιν, ἴσων τὸ φηγύρα.

Vide Scaligerum de emendar. tempor. pag. 9. 377. & in Canonib. Isagogic. pag. 245. 283. 313. 2. edit.

Φηγύρα, *Lunula*, μίσην, σελῶν.

Φηγύρα, *Lunaticum*, σελῶν.

Φηγύρα, in cornuam lunam effingere ἢ ἀγκυλῶν.

ΦΕΛΟΥΑ, *Puella*, fortè ex Italico *Fedele*. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

καὶ μὲν ταυτίνῳ ἔρχῃν μία ζελάμῃ φεδῶλα, Ἐμῶν ἰσῶν, δ. Lib. 3.

ἢ ἴνα πῆ τε χορῶν ἢ ἴμορφα φεδῶλα.

Et lib. 7.

καὶ δῆξ φεδῶν τίτῃς ἢ ἴμορφα φεδῶλα,

ἀπὸ φεδῶν πλὴν φεδῶν ἀπῶν.

Φεδῶλα, eadem notione. Anonymus MS. de Amoris Libystri & Rhodamnes:

καὶ πῶς τῶς κατ' ἴμῳ τὰ ἴσῶν φεδῶλα.

Occurrit ibi pluries.

ΦΕΛΟΥΑ, *Vul lignum*, apud Crusium in Turcogr. pag. 255.

ΦΕΙΤΙΦΑΝ, vox Turcica, νόμον, καὶ ἴστον, significans, uti exponit Theodosius Zygomalas apud Malaxum in Hist. Patr. pag. 156. καὶ ἰστον φειτῶν, ὅτι ὅποιον καστρον ἰσῶν μὲν τὸ σπαθῆ, χαρῆς τὰ προσκεινῶν αἰς αὐτὸ τὸ καστρον ἰστον φειτῶν τὰ μὲν δὲν φειτῶν, ἢ δὲ τὰ ἴσῶν μόνον τὰ τὰς χαλῶν ἰστον φειτῶν γῆ. ἔχει ἢ τῶν φειτῶν αἰ τῶν καστρον φειτῶν. Occurrit rursum pag. 164.

ΦΕΚΛΑ, *Facula*, *Fax*. Glossæ Chymicæ MSS. φέκλα, τρυγία αἰν, ἢ αἰ τὰς πορῆρας πορῆρας αἰσῶν. Julius Africanus de Apparatu bell. μίση τὰ αἰσῶν καὶ τρυγία ἰσῶν, ἰσῶν φέκλας καλῶν φειτῶν. Nicolaus Myrepsus sect. 9. cap. 71. ex Cod. MS. αἰσῶν Γαλικῶν, τῶν φειτῶν φέκλας, φέκλας ἀμμοσιακῶν φειτῶν. Infra: ἢ πλὴν τῶν φειτῶν μὲν καὶ φέκλας, δ. Stephanus Chymicus MS. ἢ ἰσῶν, ἢ ἰσῶν, ἢ φέκλα καλῶν.

Φέκλα, *Suidæ*, τρυγία καλῶν.

Φέκλα, eadem notione. Alexander Trallianus lib. 11. φέκλας, τῶν τρυγία αἰν καλῶν. Ita etiam scribitur apud Paulum Aeginetam.

Φέκλα, in Glossis Chymicis MSS. ἢ ἰσῶν φειτῶν, καὶ σῶν φειτῶν.

Φέκλα, ὁ καλῶν τρυγία αἰν, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190.

Φέκλα, idem quod Φέκλα. Glossæ Botanicæ ex Cod. Reg. 177. φέκλα, ἢ τρυγία αἰν καλῶν. Pseudodioscorides de Pharmacia simplicibus ex Cod. MS. sect. 15. cap. 3. ἢ ἰσῶν φειτῶν φειτῶν, φειτῶν φειτῶν, occurrit ibi rursum. Vide Ant. Saracenum ad Dioscor. lib. 5. cap. 132.

ΦΕΚΟΥΑ, *Furca tricuspis*, in Crusij Turcogracia.

ΦΕΛΕΤΡΟΝ, Vide in Ἄφελτρον.

ΦΕΛΙΑΖΕΙΝ, *Congruere*, *Convenire*. Ex ἰσῶν. Glossæ Græcobarb. φέκλα, ἰσῶν, ἰσῶν, ἰσῶν.

Φιλιανός, *Conveniens*. Eadem Glossæ: φειτῶν, φειτῶν, φειτῶν, φειτῶν.

ΦΕΛΛΟΣ, *Crepida*, Italis *Pantafola*, ἰσῶν. Φέκλας, *Crepidatum*.

ΦΕΛΛΟΥΡΙΑ. Lexicon Botanicum MS. Reg. Βαλῶν φειτῶν, ἢ φειτῶν. Ubi legendum fortè vel intelligendum μαλάθῃ φειτῶν, nam est in serie litt. M.

ΦΕΛΩΝΗ, *Philonem*. Vide in Φειτῶν.

ΦΕΛΟΣ, *Suber*, φέκλας. Phostius de re militari:

Ἐστὶ φέκλας φειτῶν.

καὶ ἰσῶν φειτῶν.

Vide in ἰσῶν.

ΦΕΛΟΣ, pro φειτῶν, *Emolumentum*, *Lucrum*. Stephanus Sachlees in Monitis MSS.

φειτῶν, φειτῶν, ἢ φειτῶν, ἢ φειτῶν αἰς τ' ἰσῶν.

καὶ ἰσῶν φειτῶν, καμῆ φειτῶν.

Infra:

διδῶν πλὴν φειτῶν, καὶ φειτῶν, φειτῶν φειτῶν.

ΦΕΛΤΕΡΑ, *Centaurium magnum*, apud Interpol. Dioscorid. c. 413.

ΦΕΛΤΖΑΙ. Constantinus à secretis MS. cap. 69. ὡς τὸ φειτῶν αἰ μὲν καλῶν φειτῶν φειτῶν, αἰ ἢ φειτῶν, καὶ ἢ τὸ φειτῶν φειτῶν, ἢ τὸ φειτῶν, ἢ τὸ φειτῶν.

ΦΕΛΟΥΑ, *Facula*, nostris, *Sarpe*. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 11.

Ἐστὶ γὰρ φειτῶν φειτῶν φειτῶν.

ὅπῃ ἐκ τῶν φειτῶν τῶν φειτῶν φειτῶν.

ΦΕΛΩΝΙΟΝ. Vide φειτῶν.

ΦΕΜΕΛΙΟ, *Fundamentum*, Σιμίλιον, in Turcogr. Crusij.

ΦΕΜΠΡΕ. Nota marginalis ad marginem Cedreni in Cod. quo usus est Xilander, ubi de mense Februariario: καὶ τὰ φεβρουαρίου μὲν τὸν ἄλλοις ὕπνῳ ἐκείνῳ ἰσοστατοῦν, ἀπὸ δὲ τὸ ἀπὸ τῶν γραφῶν ἢ δυνάμει ἀπὸ τῶν ἡμερῶν, ὅτι Ῥωμαῖοι φεβρουαρίου τὸ πολὺ λέγουσιν ἡμέρας, καὶ μὲν τῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῶν φεβρουαρίου ἐκάλουν. Febrim forte intelligit.

ΦΕΝΟΓΓΑΙΝ, *Faniculum*, ex Gall. Fenouil, apud Myrepsium scd. de Antidot. cap. 37. 77. 492.

ΦΕΝΤΙΑ, Φέντια. Vide in Αἰθίοπ.

ΦΕΡΑΓΓΑΛΑ, Φεραγγάλο, Φεραγγίλο, Φεραγγιάλο, *Pennula*, *Pallium*, Φαγγάλο, μαυδίνα, ex Ital. Feravolo.

ΦΕΡΑΚΑΛΑ. Coeran MS. lib. 1. ἀ γὰρ τικ αὐτὸ κατὰ τὸν φερακάλου, ἢ μίξας ἰλαίρ φερακάλου, περιχρῆσι. &c.

ΦΕΡΓΑΔΑ, *navicula*, quam *Fregate*, dicitur. Georgius Contares lib. 2. Hist. Athenar. pag. 37. ἰν ἰσθμῶν μίαν φεργάδα κατὰ φερακάλου φεργάδα ἐξ ἡμέρας ἐξῆς ἀπὸ τὸ πέντα, τὰ μὲν τικ δυνάμει φερακάλου ἢ ἀδελφῶν. Utitur rursus lib. 4. pag. 88. lib. 9. pag. 232. &c.

ΦΕΡΕΙΝ, *Ducere*, *Adducere*. Eustathius II. a. pag. 57. ubi de vocibus φερεῖν & ἀγεῖν ὅμοι ἔστιν ἐπὶ ἀδιαφοροῦν, ὡς αἱ ἀλλήλων λαμβάνουσι, καὶ ἐπὶ ἵππων ἢ τῶν σωματικῶν τιδῶν, ὡς πολλὰ φερεῖν, ἢ μάλιστα φερεῖν τοῦ ἵππου, οἱ δὲ τὸ φερεῖν καὶ τὸ ἀγεῖν ἀδιαφοροῦν οὐδέν. S. Athanasius tom. 2. p. 667. μετὰ δὲ τὸ λιθῶναι τὸ πάλιν ἐπὶ τὸ μαθῆναι, φερεῖν αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἵππων, χαίρειν χαρὰν μὲν ἀλλήλων. Vita MS. S. Dalmati Archimandritæ: τὸς ἀδελφῶν τὸς ἱερομόνους δὲ ἀγίας Ἀναστασίας ἐπὶ ἵππο φερεῖ μετὰ. Synodus Sidæ habita contra Massalianos apud Phorium Cod. 51. ἐπὶ φερεῖ μίαν κέρην ἀπὸ ἡμῶν καλῶν, ἢ δὲ φερεῖ ἢ ἀγωμαίον. Moschus ex edit. Cotelerij cap. 139. ἐπὶ πολλὰς ἐπιστάτους καὶ προβαλίτες καὶ ἄλλους τινὰς φερεῖ πρὸς ἡμῶν, &c. Testamentum Abræ MS. ἀπὸ τῆς αἰτίας ἐπὶ ἀγίον τὸ ἵππων, καὶ εἰς τὴν δὲ ἵππων, ἢ φερεῖν ἢ καὶ ἡμέρας. Zacharias Papa lib. 1. Dial. cap. 4. ἐπὶ τῆς Ῥωμαίων πόλεως ἐπὶ φερεῖν ἐκείνου. Ubi Gregor. M. Ut ad Romam urbem duci debuisset. Occurrit passim, apud Evangelistas, Joan. Damascen. in Cabalin p. 685. Theoph. an. 23. Justiniani, an. 2. Phocæ, &c. Codinum cap. 5. num. 6. cap. 12. n. 4. cap. 17. num. 47. cap. 20. num. 6. in Concilio Nicæno II. act. 2. in Vita S. Bartholomei Junioris pag. 453. in actis S. Maximi Confess. num. 29. 30. in Euchologio p. 292. 294. &c. Προερίαν, apud Morinum de sacris Ordinat. p. 117. 119. &c.

Φερεῖν, eodem significatu. Codinus cap. 17. n. 47. ἢ ἢ πρότερον μὲν αὐτῶν φερεῖν τὸ φερεῖν βασιλεὺς ἵππων ἐπὶ τῆς τοιαύτης πανηγύρεως ἀπὸ τῶν φερακάλων, &c.

Φερεῖν, idem. Glossæ Græcobarb. ἀγάγει, ἀγαθῶν, φερεῖν, φερεῖν. Joannes Glycas de Vanitate vitæ:

Καὶ ἀλλὰ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ φερεῖν ἐπὶ ὅτι καλοῦ κῆρυ.

ΦΕΡΕΤΖΕ, *Vestis*, *Cyclus*, *Κουλάς*. Vestis exterior Turcici dicitur in Turcogreæcia Crusij, ubi φερετζε scribitur.

ΦΕΡΙΟΣ, *Dies feriatus*. Sententia lata, post Alexij Comneni Imp. Novellam 1. tom. 1. Juris Græcorum. pag. 184. τὸ ἐπὶ τῆς φερίου καὶ τὰς ἡμέρας ἐπιμαρτυροῦν, ἐπὶ αὐτῆς ἢ παρὰ τὸ φερεῖν τὸ φερεῖν, ἢ τὰς φερίους, ἢ τὸ φερεῖν τὸ φερεῖν καὶ ἀπὸ τῶν φερίων φερεῖ τὸ φερεῖν τὸ φερεῖν.

ΦΕΡΙΠΟΝΙΟΝ, *Syris*, *Peconica*, apud Anton. Musam cap. 1.

ΦΕΡΜΠΙΟΝ, τὸ φερεῖν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Euphorbium*.

ΦΕΡΜΟΥΛΛΑ, τὸ φερεῖν, in Glossis Basil. edit. & MSS. *Formula*.

ΦΕΡΟΜΒΡΟΣ, *Cucumis silvestris*, apud Interpolat. Dioscor. cap. 736.

ΦΕΡΟΥΛΛΑ, *Ferula*, ἢ φερούλα, in Suidæ Etymologico, & in Glossis Basilic.

ΦΕΡΟΥΜΒΡΟΣ, *Lactuca silvestris*, Zoroastri, apud Interpolat. Dioscor. cap. 354. Vide φερούλα.

ΦΕΡΟΥΣΑ, *Cardum*, *Σελύμη*, apud Interpolat. Dioscor. cap. 421. Apud Moschionem de morbis mulierum cap. 82. φερούσα, *Cinerem* vertit verus Interpres.

ΦΕΡΣΙΜΟΝ, *Tolerantia*. Maximus Cythærensis Episc. in synax. 19. Nov. οἱ ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου καὶ τὸ φερεῖν τὸ φερεῖν, ἐπὶ ὅτι ἢ τὸ φερεῖν.

ΦΕΣΚΕΤΙΟΝ, ἀπὸ φερεῖν. Goarus ad Codinum de Offic. cap. 4. vocem esse ait Tinctorum Græcorum, & significare φλογέον, *Flammæ colorem in album declinantem*.

ΦΕΣΤΑ, *Festum*, ex Ital. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Ἰνὸς ἡμεῖς τίνεσσι, ἢ τὸ φερεῖν φερεῖν

ΦΕΤΖΑ, *Fex*, τὸ φερεῖν. Ex Ital. *Feccia*.

ΦΕΤΟΣ, pro φερεῖν, *Hornum*, *annicium*, ἢ φερεῖν, ἢ φερεῖν.

ΦΕΥΓΑΤΟΣ, φερούλα, *Fugitivum*, *Perfuga*, *Transfuga*, φερεῖν, αὐτόμαλ.

ΦΕΥΓΙΟΝ, *Fuga*, *Exilium*. Glossæ Græcobarb. ἀφύγια, τὸ ἀπὸ φερακάλου, τὸ φερεῖν φερεῖν. Alibi: φερεῖν, φερεῖν, φερεῖν, φερεῖν, φερεῖν.

ΦΕΥΚΤΗΝ, ἀπὸ φερεῖν, in Glossis Chymicis MSS.

ΦΕΥΣΑΣΠΙΔΙΟΝ, *Polygonum montanum*, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 530.

ΦΕΧΙΤΖΕ, in Glossis Saracenicis MSS. τὸ φερεῖν. *Castorium*, herba de qua Botanici.

ΦΗΚΑΡΙ, φερεῖν & φερεῖν, *Theca*, *Vagina*, φερεῖν. αὐτῶν. Glossæ Græcobarb. φερεῖν φερεῖν, φερεῖν φερεῖν, ἢ φερεῖν. Alibi: φερεῖν ὅτι τὸ φερεῖν ἀπὸ αἰ φερεῖν τὸ φερεῖν, ἢ τὸ φερεῖν, ἢ φερεῖν φερεῖν. Occurrit præterea in Turcogreæcia Crusij.

ΦΗΚΛΗ. Vide φερεῖν.

ΦΗΚΡΑΤΟΝ, φερεῖν, φερεῖν. *Histotia* Apollonij Tyrij:

Ἀγχοῦν φερεῖν ἀπὸ φερεῖν ἢ φερεῖν.

Ὁ φερεῖν μὲν φερεῖν ἢ φερεῖν ἢ φερεῖν.

Alibi φερεῖν scribitur:

Ἦσα μίση ἢ φερεῖν, τὸ φερεῖν τὸ φερεῖν.

Rursus:

Καὶ μετὰ αὐτὸ φερεῖν φερεῖν φερεῖν φερεῖν.

Τὰ φερεῖν ὅτι φερεῖν ἢ φερεῖν καὶ φερεῖν.

ΦΗΜΗ, pro φερεῖν, *Acclamatio*, & *vita diuturnioris*, seu *πορευτικὴ ἀπρεκατο*. Symeon Thessalonicensis de sacris Ordinat. cap. 10. μὲν τὸ φερεῖν ἢ ἢ φερεῖν κατὰ τὸ φερεῖν, ἀλλὰ ὡς ἐπὶ φερεῖν φερεῖν φερεῖν φερεῖν. Infra: καὶ τὸ φερεῖν φερεῖν φερεῖν.

ΦΗΜΝΑΛΙΑ, φερεῖν, *Feminalia*. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Καὶ φερεῖν φερεῖν, φερεῖν μὲν, τὸ φερεῖν.

Endemus MS. φερεῖν φερεῖν, φερεῖν φερεῖν. Glossæ MSS. φερεῖν φερεῖν, φερεῖν φερεῖν. Glossæ Græcobarb. φερεῖν φερεῖν, φερεῖν φερεῖν. Lexicon MS. Cyrilli, & Suidæ: φερεῖν φερεῖν, φερεῖν φερεῖν. Glossæ Lat. Gr. *Vasstrapés*, φερεῖν φερεῖν. Auctor Etymologici: φερεῖν φερεῖν, φερεῖν φερεῖν. Ita variè hæc vox scribitur.

ΦΗΝΗ τὸ φερεῖν, apud Arcadium in Grammaticæ MS.

καὶ πάλιν ἢ ἀπὸ πρὸς φιλαδίας καθεστῆς ὅτι τὸ ἕσυχον ἢ τόπος, ἢ ἕσυχον πάλιν ἱερῶν αὐτῶν.

Φιάλη, dictus Alexandriae locus ubi recondebatur publicum frumentum, apud Procopium lib. 5. de Edif. Justin. cap. 1.

ΦΙΛΛΗ, Φυλίον; Georgio Corefio Chienfi, apud Goarum ad Codinum, dicitur esse πολυχημίον ἰσομερῆν καὶ πεπλασμένην κάλυπτρα. Meursius velint hac voce designari contendit, cui assentitur Gretzerus, scribens etiamnum Germanis ein Vuil; Vuail; seu Vuil, id significari. Hanc conjecturam firmat Hesychius, ἀρρῶν, φιάλην exponens: & Theophilus Protospatharius lib. 2. de Humani corp. fabr. ἔστι ἢ πρὸς μωδὸς πλάτυσμα ζωοκόφου φιάλην, πρὸς κοινῶς λεγομένην Σπομοματικῶν. Certè ex his licet conijcere calyptram illam veli speciem fuisse, qua caput tingebant Græcortum primarij, quibus illud potissimum adscribit Georgius Acropolita in Hist. num. 11. ἐστὶν ἰσχυρῶς τὸ ἢ Βυζαντινῶν φυλῶν ἡρώδης πολλῶν ἐκ τῶν Βυζαντινῶν κερδῶσ' ἀλλὰ δὴ ἐν τῶν Βασιλικῶν παρασῆμειν τὰ τιμιώτερα τὰς τι γὰρ τῶν Βασιλικῶν πυραμίδας ἀνελάβετο, ἐν φιάλας τῶν ἱππύμων, καὶ ἄλλοι αἰ σπλάγγ, ἐν αὐτῶν δὴ τῶν Βασιλικῶν σκαυρῶν. Quæ quidem perperam Interpretes Doula & Allatius verterunt. Φυλίον vocat cum, u, & Imperatori tribuit Codinus de Offic. aulæ Constantinop. cap. 6. n. 35. ἐν ὅτι μὲν ταῦτα, ἐν ὅτι ἢ ἱππυρίων καὶ φικαυλίδα φορῶν, ἀλλὰ καὶ καθάπερ καὶ φυλίον. & num. 40. αἰ ἢ μὲν τὸ σκῆπτρον ἱμάτιον αὐτῶν, ἕως ἑδύμας, καὶ ἰπ' αὐτῶν τὸ λεγόμενον φυλίον. Cap. 10. num. 6. αἰ ἢ μὲν, σφῆραι ἐν φυλίον, ὡς σφῆραι. Goarus putat sic appellatam hanc calyptram à Fialæ figura posse existimari. Apud Cosmam Hieromonachum MS. de Chymia occurrit φυαλόβωμος. & βωμὸς φυαλοειδής.

ΦΙΑΜΕΤΑ, Flammula, ex Italico Fiametta. Anonymus de Nuptiis Thesæi in prologo:

Τετίναι κείνη ἢ ἔμμορφη ἢ ἑλάμμορφη φιαμετα, πῶ πῶ καθ' ἑαυτῆς οὐκ ἔστι μὴ τῶν χρυσῶν οὐκ αἰτά.

ΦΙΑΜΠΟΛΙ, Tibia; Fistula, αὐλὸς.

ΦΙΒΛΑ, Fibula. Hesychius, & ex eo Phavorinus: φιβλα, πόρπη, φικίον, πύρρον. Suidas: πόρπη, ἢ ἑστὶ Βυζαντινῶν φιβλα. Glossæ Græcolat. φιβλα, Fibula. Adde Auctorem Etymologici in Πύρρον. Chronicon Alexandrinum pag. 101. αἰ μὲν περιβόλαια, αἰ ἢ φιβλας, ἐν μακρῶν ἰσχυρῶν ἑαυτοῦ πορφυραῖα ἢ ἱσοσταῖα, βέλτερον τὰ δὲ βελανῶν. Euchologium pag. 925. ubi de Imperatoris inauguratione: μὲν τὸ φορέσαι τῶν μύλων τῶν θεῶν βασιλικῶν πάντε τὰ βασιλικὰ ἱμάτια, ἑστὶν τῶν χλαμύδων, τῶν σιμῶν, ἐν τῶν φιβλας. Infā: ἐν μὲν τὸ ἡμῶν, ἰσχυρῶν τὸ χλαμύδιον ὁ Πατριάρχης, ἐν ἰσχυρῶν αὐτῶν τῶν βεστῶν, ἐν τῶν φιβλας. Ubi videtur designari vestis Imperatoris species, atque eadem, quam

Φιβαλίον, Fibulatorium, vocat Suidas, atque esse περιβόλαιον Πύρρον. Glossæ Nomicæ Vaticanæ MSS. φιβλα, πύρρον, ἐστὶν ἢ καὶ φιβλατόριον, ὅ ἐστι πύρρον σιμῶν μανδύας ἐπὶ τῶν ὤμων. Martyrium S. Aeyndini & Sociorum, MS. παλασχῶν τὸ φιβλατόριον ἱερῶν, ἢ τὸ ἰδῶν αὐτὸ καλλιῶν. Vide conjecturam Goari ad locum Euchologii, præterea Salmasium ad Pollionem pag. 302. & Gloss. med. Lat. in Fibulatorium.

Φιβλίον, Fibula: πόρπη, in Gloss. Lat. Gr.

Φιβλῶν, Fibulæ. Suidas: Πύρρον, φιβλῶν. Hesychius: ἱμφορπύδων, φιβλῶν. Palladius in Hist. Lausiaca, in Eulogio: σπῆλαι ἢ τῶν ἀλλῶν ἱμφορπύδων τῶν μύλων ἰσχυρῶν βελανῶν, ὡς χροῖον διαγῶσθαι, ἱμφορπύδων χλαμύδα δερματίνων.

Φιμβλῶδες. Lexicon MS. Cyrilli: ἱμφορπύδων, φιβλῶν. Ubi leg. ἱμφορπύδων.

Φιβαλίον, Fibulatoria. Constantinus de Adm. Imp. cap. 53. περιχρησθῶν ὡμῶν καὶ ἡμῶν ἀνδρῶν χροῦσῶν, μὲν καὶ χλαμύδων βασιλικῶν, καὶ φιβλαίρας, ἐν σφῆραι χροῦσῶν.

Φιβλα, pro φιβλα, apud Scholiastem Basilicad lib. 21. pag. 601.

ΦΙΠΟΣΤΑΛΟΣ, Equile, in Turcogracia Crusij.

ΦΙΔΑΓΓΕΝ. Anonymus de Oxymelite pag. 884. Λαλίμων, φιδάγην, ἐν διαγῶν, καὶ πύρρον ἱμφορπύδων, &c. In Lexico Chymico Joan. Garlandij Fedotum, est Cytocum.

ΦΙΔΕΙΚΟΜΙΣΣΟΣ, Fideicommissum: vox Jurisconsultorum. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 930. & Hesychius: φιδεϊκόμιον, ἢ ὅ ἐστι μαρτύριον πίστεως. Suidas: φιδεϊκόμιον, ἢ ὅ ἐστι Βυζαντινῶν, τὰ ἐν πίστει καὶ ταλμπατόριον ἐστὶ τῶν μύλων τῶν πύρρον. Glossæ Basilicæ. φιδεϊκόμιον, τὸ τῶν πίστει τῶν κληρονομῶν κληρονομῶν. Gregorius Nazianzenus in Testamento: πῶς ἂν ἐν ταύτῃ τῇ διαθήκῃ μὴ τῶν ἰδιῶν κατὰ τὸν νόμον, ἢ φιδεϊκόμιον χροῦσῶν. Vide lib. 1. Basil. tit. 1. c. 33. Photium in Nomocan. tit. 2. cap. 1. &c.

φιδεϊκομιναίος, Fideicommissarius, ὁ πῶς πίστεως ἔχων, in Glossis Basilicæ πύρρον φιδεϊκομιναίος, lib. 1. Basilicæ. cap. 23. φιδεϊκομιναίος ἰσχυρῶν lib. 45. tit. 1. cap. 14. & alibi passim.

ΦΙΔΕΡΑΤΟΛ Vide φιδεϊράτοι.

ΦΙΔΗΙΟΝ, τὸ σῆμα τῶν ἕσυχων, apud Pfellum MS. de Morborum nominibus. Os secundarium.

ΦΙΔΙ, φιδῆ, φιδίον, Anguis, Serpens, ἕσυχος, φιδίον. Anonymus de Nuptiis Thesæi lib. 3.

καὶ εἰν ἢ ἕσυχος πῶς ἕσυχος τὸ δὲ φιδίον τῶν φιδίον, Πρῶτα δασκατὴ κατὰ τὸν μικρὰ δασκαματῖα, &c.

Fabulæ Aesopi Græcobarb. pag. 153. ἢ ἕσυχος φιδίον φιδίον, ἐν ἰσχυρῶν τὸ πῶς τῶν φιδίον. In tit. ἕσυχος.

φιδεϊσάρμα, φιδεϊσάρμα, Serpentis exuvie, λευκῶν οὐφῶν.

ΦΙΘΟΘΕΘΕΛΑ, Dacis, Adiantum, apud Interpol. Dioscor. c. 718.

ΦΙΚΟΠΕΤΡΟΣ, cognominatus quidam Genadius apud Theophanem an. 18. Anastasij.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΣ, Xenitium. Lexicon MS. Cod. Reg. 1843. ἕσυχος, ὁ φιλανθρωπῶν. Suprà: ἕσυχος, ἢ φιλανθρωπῶν.

ΦΙΛ, τὸ εὐφροσύνη, ἢ ἢ τὸ εὐφροσύνη. Ita Glossæ Jatricæ Græcobarb. MSS.

ΦΙΛΑ, Fibula, φιλῶ, oculum cui fibula inseritur, in Turcogracia Crusij. Vide φιβλα.

ΦΙΛΑΚΟΥΤΟΝ, Aegyptiis, Ambuxium, Clematis; apud Interpolat. Dioscorid. cap. 61.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ, pro φιλανθρωπία, seu ita divina, usurpant Theodorus Lector, Chronicon Paschale & Theophanes an. 17. Leonis M. & idem Chronicon ad. an. 2. Justiniani.

ΦΙΛΑΝΑ, Amasia, Amica, ἑταίρα, πάλαι λαίλαξ.

ΦΙΛΑΕΤΑΪΡΙΟΣ, Pes Philetarius; mensuræ agrariæ species. Theonis Isagoga, ἢ ἕσυχος φιλανθρωπῶν; MS. ὁ πῶς ὁ μὲν βασιλικῶν, καὶ φιλανθρωπῶν λεγομένων, ἕσυχος πῶς δ'. δακτύλιος ἕσυχος ἢ ἕσυχος πῶς ἕσυχος δακτύλιος ἕσυχος.

ΦΙΛΕΥΓΕΙΝ, Amicæ excipere. Glossæ Græcobarb. ἢ φιλανθρωπῶν, ἢ φιλανθρωπῶν, ἢ ἕσυχος φιλανθρωπῶν.

ΦΙΛΙΤΟΥΚΑ. Vide in Ράμα.

ΦΙΛΗΜΑ, Infinitum, Εμφυλλισμός.

Φιλῆμα τῶν φιλανθρωπῶν, de quo Zonaras ad Can. 98. Synodi Nicænz, & nos in Gloss. med. Lat. in V. Oculum.

ΦΙΛΙΚΑ ΣΥΜΠΟΣΙΑ, ea dicuntur convivia NNNnn 3 φιλῶ

quæ ad parentum & affinium sepulera fieri solebant, de quibus Epiphanius in Ancorato cap.87. nos etiam in Gloss.med. Lat. in V. Festum epulatum. Chronicon Paschale in Romulo : ὅθεν ἔστι ἐν τοῖς συμποσίοις τοῖσι λυγρομένοις φιλικῶν ἕκαστος ἢ συμπορομένοις ὡς τὸ συμπόσιον, τὸ ἴδιον βρώμα καὶ πόμα μὲν ἰαυτῷ κομίζεσθαι, καὶ ὡς τὸ κοινὸν τὰ πάντα παραλήθει, ἔστι ἰσθίσι, κρᾶνθίσι τὸ ἀρχαῖον ἰσθ.

ΦΙΛΙΚΑΛΑ, βέτανον ὅταν ξηραθῆναι ἢ μαρμακαίη. Ita Glossæ Jatricæ MSS. Græcobarb. Filicula, seu Polypodium. Vide Ruellium lib.3. cap.155.

ΦΙΛΙΚΟΝ, mercedis species data Naviculariis Alexandrinis, quasi amicale, & quod datur amicis, inquit Cujacius. Lex 4. Cod. de Navicular. lib.11. Solatiis pro mercedula praestitis ex tributaria pensionis immunitate, & eo quod vocatur φιλικόν. Glossæ Lat. Gr. Salarium, (sic leg. pro Salialium,) Στρατιωτικόν, Φιλάνθρωπον. Vide Chron. Alexandr.p.268.

ΦΙΛΙΠΕΔΟΥΛΑ, Filipendula, apud Myresum de Antidot. cap. 40. Herba de qua Fuchsius eo. 1. Commentar. de Stirpib. & Ruellius lib. 2. de Natura Stirp. cap.142.

ΦΙΛΙΤΟΥΜΑΣ, As Damascenum. Affixæ MSS. Regni Hierosol. cap.297. τὸ δῶκεται ἢ φαρμακὸν ἢ Δαρμακικὸν, λυγρομῖν, φιλιτόμας, δεικτόμας ὅστις.

ΦΙΛΟΚΑΛΕΪΝ, Exornare, Venere, Evertere, παρασπῆν, ἐκαθαίρειν. Munditias facere, ut Monachi loquuntur. Joannes Carpathi Episcop. in Narrat. MSS. de Anachoretis : ἀθροῦσι τινεσὶ ἔχον χωρίον, καὶ ἐξ ἀμειλίχας αὐτῷ ἰχθυοῦσι, καὶ ἰππικῶσι θρίον καὶ ἀκαιοῦσιν ἰδίῃν ἢ αὐτῷ φιλοκαλεῖσθαι, &c. Alibi : ἰσχυροῦσιν ἢ τὰ ἴδια, ἤρχετο φιλοκαλεῖσθαι ἄγρον, καὶ ἰτίρην κλισίαν. Lexicon MS. Reg. Cod.1843. Σαίρω, τὸ φιλοκαλεῖν. Theophanes an.32. Justiniani : φιλοκαλυμίνην ἢ ἡρώδην ἢ μιγάλην ἐκκλησίας, &c. ubi Miscella lib. 16. edificatum est trullus magna Ecclesia, &c. Apud Nicetam, ἐκκαρμῆση, exponitur φιλοκαλυμίνην. Catalogus offic. Ecclesie ex Cod. Allatiano : ὁ καθολογιστὴς, φιλοκαλῶν ἢ ἐκκλησίας, ἀπλοῖ καὶ τὰς κεινῶνας, φέρει ἢ καὶ λαμπρόν.

Φλοκαλῶν, Φρυκαλῶν, ἰτυπεατῆ, eadem notione. Glossæ Græcobarb. μὲν δὲ καλλωπιζέσθαι, μὲν δὲ σαράνην. ἦγον φλοκαλῶν, ἢ φρυκαλῶν, ἢ φρυκαλῶν. Occurrit etiam in Turcogr. Crusij pag.210.

Φλοκαλῶν, Φρυκαλῶν, Evetriculum, Scorpa & σαρωσῶν, καλλωπιζῶν. Occurrit apud Crusium ibidem. Φλοκαλα, φρυκαλα, Purgamenta, τὰ ὕδαλα.

ΦΙΛΟΛΑΒΙΟΝ. Vide in Φίλιβιον.

ΦΙΛΟΜΗΔΕΙΟΝ, Chelidonium magnum, apud Interpolat. Dioscorid. cap.399.

ΦΙΛΟΜΗΛΑ, Philomela, Piscis. Cuculus, de quo Aristot. lib.4. de Animal. Lexicon MS. Cyrilli : φιλομήλα, ὄνομα ἰχθύος. Glossa MS. interlinaris ad excerpta Oppiani : κόκκυρις, φιλομήλι. Ptochoptodroma contra Hegumenum, ex MS.

Αὐτὸς φωνάζει πάντοτε λαυράκια, φιλομήλας. Infrà : Καὶ μίση καὶ κόρη μὲν γὰρ μεγάλη φιλομήλα. Καὶ κίραλ φρεπίδαμ αὐτῶν ἐκ τὸ μύριον. Rursum : Φιλομηλίτζας φρεφράς, κοβίδια, γαλίαι.

ΦΙΛΟΠΑΤΙΟΝ, locus sic appellatus juxta & intra Constantinopolim, arboribus confusus, & venationi idoneus : nam bina φιλοπάτια recensent scriptores Byzantini. Leo Grammaticus in Basilio pag. 470. ὁ μὲν βασιλεὺς τὴν κωμῶν μὲν ἢ βασιλεὺς ἐν τῷ φιλοπατίῳ, &c. Constantinus Porph. in cod. Basilio p.14. edit. Combef. κωμῶσι καὶ λυγρομένοις ἐν τῷ λι-

γρομένῳ φιλοπατίῳ. Vide nostram Constantinopolim Christianam, & Notas nostras ad Vllhardunum.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, Vita Monastica. φιλοσοφία μοναχική, apud Isidorum Pelusiotam Epist. 1. Sozomenum lib.3. cap.14.16.lib.6. cap.32. 34. lib.7. cap.28. lib.8. cap.19. Theodorit. lib.4. Hist. cap. 27. Justinian. in Nov. 5. cap. 3. Joan. Anthiochenum de Charisticariis num.14. &c. ἑστὶ φιλοσοφία, apud eundem Isidorum Epist. 260. & Theophanem pag 66. φιλοσοφία πνευματική, apud Nilam Monach. lib. 3. Epist.72. eundem Theophanem pag 425. ἢ καὶ θεῶν φιλοσοφίας γυμνασίον, apud Joannem Patr. Hierosol. in Vita Joan. Damasceni num. 8. φιλοσοφία εὐνοῦσθαι, in Vita S. Pauli Eremitæ. Λοκική φιλοσοφία ἀγαθῶν, in Vita MS. S. Marcelli Archimandritæ Accemetensis, & in Vita MS. S. Abramij. Nicephorus seu Nathanael Chumnus opusc.12 MS. ad Thessalonicenses, ubi de eorum urbe : μεταλείπον ἐκείθεν ἄθροιστὰ ἰμνηζόμενοι, ὅρασι ὅτιοι : καὶ πάλιν ἐκείνη φιλοσοφία, καὶ ἢ ἀρχαῖον βίον, καὶ πάλιν ὅρασι τὰ ὑπάντα μίμνησι. Joannes Tzetzes Chil.10. v.198.

φιλοσοφία μὲν φιλία, ἢ λόγος θεουμένων, ὅστις φιλοσοφία ἢ ἢ μοναστικὴ ἢ ὅστις, Αὐτὸ θανάτου μάστιξ, ἢ τίνισσι σαφῶς, &c.

φιλοσοφία, Monachum. In Cod. Czfateo Isaaci Syri Episcopi Ninevite sermones Ascetici dicuntur inventi ἐπὶ τῷ ἰδίῳ πατρίῳ ἢ ἄββᾶ Πατρικίῳ, καὶ ἢ ἄββᾶ Ἀβερμίου, ἢ φιλοσοφία καὶ ἰσχυροῦσιν, ἐν τῷ λαίῳ ἢ ἐν ἀγίοις πατρίσι Σάββα. Apud Sozomenum lib.6. cap.38. ἐκκλησιαστικὸν φιλοσοφίῳ Monachi dicuntur.

φιλοσοφίῳ, Monasticam vitam prescribi. Philo ὁ βίβλιος θεωρητικῶν, ubi de Eliazis : τὰς μὲν ἢ ἐξ ἡμέρας χωρὶς ἕκαστοι μονῆροι παρ' ἑαυτῶν ἐν τῷ λιγροῦσι μοναστικῶν φιλοσοφῶσι. Apud Diadochum cap. de Perfectione spirituali, ἀκροαστικῶν τῶν, dicitur ὁ ἢ φιλοσοφῶσι, ἢ ἢ φιλιαμῶν ἀμείλιχα. Nilus Mon. in Ascetico cap.1. φιλοσοφῶν ἰπποκρίστου μὲν καὶ ἑλλείων πολλοί, καὶ ἰουδαίων ἢ ἢ ἐλλογῶν, μόνον ἢ πάλιν ἀπὸ φιλοσοφίαν ἰχθυοῦσιν ἐν τῷ χειρῶν μαθηταί, &c. Socrates lib. 6. Hist. cap.7. λυγροῦσιν ἢ ὅμοι, ὅτι μὴ ἰσχυροῦσιν ὡς ἰουδαῖοι, τῷ ἀκούσι φρονησῶν. Leo Grammaticus in Theophilo, ubi de Icalia : μοι μὲν καλοκρίστουσαν, ὡς μὲν ἀποκαρμῆση ἀπῆρα καὶ φιλοσοφῶσα, καὶ ὅτι μὲν ζῶσα διήλυσεν. ὅτι φιλοσοφῶν, apud Sanctum Basilium in Epist. ad Monachum lapsum. Ἐν Χριστιανισμῷ φιλοσοφῶν, apud Sozomenum lib. 6. cap.34. 35. κείνη φιλοσοφία, lib. 8. cap. 2. φιλοσοφῶν καὶ ἢ ἐκκλησιαστικῶν θρωμῶν, cap: 9. Νόμος Χριστιανῶν φιλοσοφῶν, lib. 9. cap. 1. Vita & Martyrium Sancti Gregorij Archiep. magnæ Armeniæ, MS. παραγυρόμενοι τοῦτον ἔσθαι, καὶ ἢ μὲν ἐκκλησιαστικῶν κατὰ λαοῦσιν, ἢ πάλιν ἰσχυροῦσιν φιλοσοφῶσα, &c. Michael Psellus lib. 4. hist. MS. ἀπὸ ἢ καὶ ἢ ἀνδρα — καὶ φιλοσοφῶσι ἀνδρασι προσημῶν, καὶ ἰσχυροῦσιν διαπραχῶν. φιλοσοφῶσι ἢ ὅμοι, ὅτι τὰς τὰς ἑσθια ἢ ὅταν διαπραχῶν, ὡς τὰς ἀρχαῖς μὲν ἢ κοσμοῦ ζῶσι τῶν τῶν, ἢ ἢ ἀρχῶν ἢ οἰκίας σωτηρίας κατὰ μὲν τῶν τῶν ἀλλὰ τῶν κόσμῳ κατὰ φρονησῶν, καὶ μὲν ἢ ἰσχυροῦσιν ζῶσιν τῶν. Vide eundem Sozomenum lib. 1. cap.12 v 13. lib.5. cap.10. 16. lib.6. cap.15. 27. 28. 29. Photium Epist. 191. Vitam S. Maximi Confess. num. 5. Vitam S. Nili Junioris pag. 164. Cantacuzenum lib.4. Hist. cap.16. &c. Luithprand. lib.5. cap. 9. 10. præterea Hentic. Valesium ad lib.1. Eusebij cap. 17. lib.7. cap.31. & Gloss. med. Lat. in Philosophia.

ΦΙΛΟΤΙΜΟΝ, appellant Græci hodierni munus, quo Patriarcham donant, cum quarto aut quinto quoque anno cum suis comitibus Metropoles Ecclesie Græcicæ subiectas lustrat ac circummit. Ita Crusius in Turcogræcia pag.502.

ΦΙΛΟΤΗΣΙΑ, vox nota veteribus. Vide Suidam in φροσίνων, ubi eadem verba recitantur ab Eudocia Augusta in Joniis MSS. præterquam quod sub finem illa ita scribit: καὶ ἐκαλεῖτο αὐτὸ τὴν φροσίνων, ὅτι ἡμεῖς λεγόμεν φιλοψυχία. Suidas verò, ἡ ἡμεῖς φιλοψυχία.

ΦΙΛΟΦΑΡΕΣ, *Marrubium*, Πράσιον, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 525.

ΦΙΛΙΤΖΑ, Φίλιξ. Vide in Σάρτζι.

ΦΙΛΑΤΡΟΠΟΣΙΜΟΝ, *Potio amatoria*. Liber Coeranidis MS. lib. 1. ἔχει ἡ καὶ ἄλλαι ἐπιγραφῆς πρὸς φιλατροποσίμα.

ΦΙΜΒΛΟΥΨΘΑΙ. Vide in Φίβλα.

ΦΙΜΙΝΑΛΙΑ. Vide in Φιμιναλία.

ΦΙΝΑΙ. Anonymus in Descript. S. Sophiæ pag. 261. edit. Combefisij; de Justiniano: τὰς γὰρ τέσσαρας φίας ἔχει τὴν ἀνάστασις τῆς δ. πλομαῖς ἐξερρομήμις ἐκ τῆ παραδείου, καὶ ἰδίων νόμων, ἵνα καὶ τὰς ἀμαθίας ἴσαται ἐν αὐταῖς ἵνα ἴκασον ἀπορρομήμις. Ab eo hausit quæ habet pag. 502. Manuel Malaxus in Chron. MS. ubi φίνας scribitur. Per φίνας verò Nartheces, seu porticus exteriores ad ædis Sophianæ aditum videntur intelligi, cum in iis consistenter pœnitentes. Hanc vocem, licet alia forsitan notione, usurpat etiam Historia Apollonij Tyrij:

Βάλε ἐν ἀπορρομήμις, καὶ δαμάξει ἢ φίνας.

ΦΙΝΙΒΙΚΙΝΙΟΥΜ, ὀροσειόνιον, ἀγροσειόνιον, εἴτις ἀπὸ ὄρων ἔχουσι φιλουσιαν, in Glossis Nomicis Vaticanis MSS. *Finivicinium*, seu *actio finium regundorum*.

ΦΙΝΟΣ, *Merus, Excellens, Prestans*. Codex MS. Reg. 618. f. 284. ἀσημελι φίνω κοσάνισον ἕψαλα, &c. Historia Apollonij Tyrij:

Μοῖσαν ὑπεβρίσμενον, χυσοῖσιν κ' ἦτον φίνον.

Portius: *Percontus*, πολλὰ φροσικτιὰς, Φίσι. Emmanuel Georgillas M S.

Καὶ ἐξέλασαν ὁ δὲ φίσι ἢ ἀτυχῶν ἢ φίνον.

Idem sub finem:

Ἄλλα ἐν ὀροσειόνιος ὁ φάτρος ὁ φίνος.

Vide Gloss. med. Lat. in *Finis*.

ΦΙΟΛΑ, *Ampulla*, φιάλα, *Corona pretiosa*, nostris *Fiola*. Vide Υἱόν, & Φιάλα.

ΦΙΟΝ. Vide in Φία.

ΦΙΡΜΕΝΟΣ, *Attonitus*, ἐκτασιὰς, ἀπέπληκτος.

ΦΙΣΚΙΝΑ, *Piscina*, Fons in hortis *aquas emittens*. Anonymus MS. de Amoribus Libystri & Rhodamnes:

Καὶ μόνον τὰ ἀφρηθῶμαι πλεὶς καίσρου πλεὶς φισκίνας.

Mox:

Καὶ μόνον εἰς αὐτὸ καὶ τὸν ὑαλέκτις φισκίνα.

Rursum:

Εἰς πλεὶς φισκίνας γέροντες ἔχουσι ζυδία.

Infrà non semel φισκίνα scribitur.

ΦΙΣΚΙΟΝ, pro φισκίον, nisi mendum subsit, apud Michaële Psellum de Grammatica, in Cod. MS.

Δάπνις, ὑπερρώμα. Δίλινος, τὰ φισκία.

Ita Codex Regius. Vatinus: Δίλινος, τὰ φισκία. Hefychius: Δίλινος, φισκίς, ἡ ζῶον ὅμοιον μελίσση. Vide Φίσκος.

ΦΙΣΚΟΣ, *Fiscus, Spota*. Cedrenus in Julio: ἡ σπόρτα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ (Ρωμαίου) ἡ σπορίς, ἡ καὶ φίσκος καλεῖται καὶ διαθήκη, τῆ φίσκου μὲν καλεῖται πλεὶς βασιλευσίων πλοκίσιων ἡ σπόρτα ἢ πλεὶς φλοκίνα. Item *Fiscus publicus*. Glossæ Basilic. φίσκος, ὁ δημόσιος. Glossæ MSS. φίσκος, δημόσιος. Addunt alii, ut & Auctor Etymologici, Ταμίαν, ut & Glossæ Basilic. Cod. Reg. 2013. φίσκος, κέρσιος λέω, ἐν ᾧ τὰ τῆ δημοκρατίου ἰδιόμο χημάτα μὲν ταῦτα ἢ ταμίαν γέροντες καίσρου ἐν

ἢ πρὸς φυλάττει τὰ φισκίλια χημάτα, καὶ ἰδιόμο ταμίαια, αὐτὰ τὸ παλαιὸν ὄνομα τῆς δέμου, μὲν ἰδιόμο τῆ τῆ βασιλείου ὄνομα. Vetus Inscriptio apud Eruditum Sponium: Ο ΔΕ ΠΑΡΑ ΤΑΥΤΑ ΤΟΛΜΗΣΑΣ Η ΒΙΑΣΑΜΕΝΟΣ ΔΩΣΕΙ ΕΙΣ ΜΕΝ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΦΙΣΚΟΝ ΔΗΝΑΡΙΑ ΧΕΙΛΙΑ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑ. Alia apud Gruter. 749. 4. ΕΙ ΔΕ ΤΙΣ ΕΚΒΑΛΗ ΤΗΝ ΜΥΡΤΑΛΗΝ ΔΩΣΕΙ ΤΩ ΦΙΣΚΩ... In indice MS. Bibliothecæ nescio cujus ex Cod. Colberteo, Zosimus κόμης καὶ δὸς φίσκου σιωτήρος indigitatur. Ita φίσκου σιωτήρος, *Advocatus fisci*, apud Nilum Monach. lib. 2. Epist. 178. qui unica voce dicitur φισκουσιωτήρος, apud Hefychium, ubi exponitur ὁ ταμίαν σιωτήρος. Hinc emendanda Glossæ Græcolat. φίσκου σιωτήρος, *Fisci A*. Id est advocatus. Occurrit passim apud JC:

φισκίον, eadem notione. Lexicon MS. Cyrilli: φισκίον, δημόσιον ταμίαν.

φισκίον, *Confiscare*. Balsamon ad tit. 3. Nomocanon. Photij cap. 10. φισκίον, ὅτι δημοσιονίδος. Interpres Gr. Concilij Lateranensis Can. 3. ὅτις ἵνα τὰ ἀγαθὰ τῶν τοιούτων καθερίτων, ἐὰν λαϊκοὶ ὦσιν, φισκίωσι, ἢ ἢ κληρικῶν, προσκυρῶσι ἢ ἐκκλησιακῶν, παρ' ὧν τὰ ὀφείματα ἰδίω. Dositheus sentent. lib. 3. ἢ βιβλίου λέγουσιν τὸ πατέρα ἰδίον ἀποπισκίωσιν.

ΦΙΣΤΟΥΚΙΟΝ, *Fistula*. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap. ult. τὸ δίκτομον ἢ φισκίον, ἐν τῆ φίσκῃ τῆ κορβαλίον, &c.

ΦΙΣΤΟΥΛΑ, *Fistula*. Καρίας φίσουλα, apud Myrsinum sect. de Unguent. cap. 2. id. In Stephani Magneti Empiricis MSS. extat caput ἀπὸ φισκίνας, ubi *Fistula* est morbi species, seu potius vulneris.

ΦΙΤΕΝΕΙΝ, *Defodere*. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap. 266. τὸ δίκτονον κρῖν τὸ παρ' ἡ ἐπὶ αὐτὸ ὄνομα ἡσὸν εἰς τὸ αὐτὸ κακὸν, ἐπιτίθει τὰ τῶν φισκίνας ὄνομα τῶν ἀπακάτω τῆ γῆς πλεὶς κεφαλῶν κάτω, ἢ τῶν πόδας αὐτοῦ, &c. Ubi editio Veneta cap. 246. *Debesti esser priantati interi costi vivi, la testa sotto, & la piedi sopra suor del semiterio*.

ΦΙΤΖΟΠΑΙΓΝΙΑΘΝ. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Ὅτε εὖ φιτζοπαίγνιδον ἀπὸ τῆ δάφνης κλέβου, ἢ ἐκ τῶ σελινόμορφου σιφάνι εἰς Νεμίον.

ΦΙΤΩΓΑΔΣΣΟΣ. Vide in Φίλιξι.

ΦΙΩΤΗΣ. Vide in Φίον.

ΦΚΕΡΕΪΝ, *Φικρίνον, Stillare, Fluere*. Glossæ Græcolat. σαλάσση, ἢ σαλαμαλίζουσι, καὶ φικρίνοι καὶ φικρίνοι. Alibi: αἶμα, διαρρῆς αἶμα, ὅπου τριχὴ πάλσι, καὶ δὲν σῖκος, ἢ δὲν φικρίνα. Rursum: ἀπὸ τῶν τῶν φικρίνα, ἢ τῶν ἀφίνα.

ΦΛΑΒΑ. Demetrius Constantinop. lib. 2. Hieracophij cap. 64. τὰς μὲν δὸς τῆ καπνῶν φλαβας θρακίους φάδιν. Recentioribus Latinis, *Flava*; est iudicis, morbus regius. Vide Gloss. med. Lat. in hac voce.

ΦΛΑΒΕΛΛΙΟΝ, *Flabellum*. Athenæus lib. 14. ἐὰν ἢ μὲν ἢ κοκίνα, φλαβιλλίος καρῶν καὶ, ἐν οἷς τὸ πῦρ φητίζει.

ΦΛΑΒΙΟΝΕΣ, *Flavi*. Sic dicti Franci nostri à Græcis scriptoribus xvi inferioris, uti docuimus in Gloss. med. Lat. Nicetas in Isaacio & Alexio n. 2. Τὸς τῆ φρατζισίων, (ὅις ἐν φλαβίονος ὀνομαζόμενοι,) Πρωσπίων ἐν Βενδικίων μόνον φλαβίονος, &c. Ubi Codex ed. habet φλαβίονος. Id est *Flandrienses*, quos *Flamens* dicimus.

ΦΛΑΓΕΛΛΙΟΝ, *Flagellum*. Glossæ MSS. Reg. Cod. 2062. στυλάου, τὸ φλαγγίλιον. Hefychius: στυτάλαι, βακίρια, καὶ αἱ ἰσχυρῶς ἵλα, καὶ ὄφιν οἱ φλαγγίλιον, λῶρος. Occurrit apud Zachariam Papam lib. 1. dialog. cap. 2. lib. 3. cap. 1.

Φλαγγίλλων, Φλαγγίλλων, Flagellare, flagris cedere, μασιζον, καταπαίαν. Metaphrastes in Vita S. Theclæ: τὸ μὲν Παῦλον φλαγγίλλους, ἐβάλλει τὸ πόλιος. Vide Φραγγίλλων.

ΦΛΑΓΓΙΟΝ, Latini, Gall. Flanon Glossæ Græcobarb. μίρον τι τὸ ἦπαρ, μίρικον τι τὸ φλαγγίον, ἦρον σιρόλιον.

ΦΛΑΓΚΙΛΑ, Latena, Ital. Fianci, Gallis Flanes. Glossæ Græcobarb. αἰρώα, σπλαγχα, φλακία, ἔντερα. Vide Φιάκω.

ΦΛΑΜΑΡΙΖΕΙΝ, Flammam emittere. Prochoprodromus MS. lib. 1.

Ὅταν ἴδῃται καὶ πρὶν αἱ δὲ αἱ κερῶσαι,
καὶ βλέπω πῶς ἴσῃσι πῶς συχοφλαμαρίζοι,
καὶ πῶς πολλὰς τὸ κρῖον ἀπολύοι τρέκτασ.

ΦΛΑΜΟΝΑΡΗΣ. Vide Φλαμυλάρης.

ΦΛΑΜΟΥΛΟΝ, Φλάμπυρον, &c. Flammulum, Vexillum. Flammæum vexillum, Ammiano lib. 10. Glossæ MSS. & Basilic. σημαία, τὸ φλάμυλον. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. Σιμῆμα, γινώσκω, σημαῖον, βάνδον, φλάμυλον. Theophanes an. 7. Rhinotmeti: τὸ τὸ ἑρμῆς ἐξήραρον λόγον λίσσας, καὶ ἐπὶ ἑφελῆς ἄσας ἀντὶ φλαμύλου σφοδρῶν κριμάσασιν, καὶ τὸ Ρωμαίων ἄρματα. Ubi Cedrenus, ἐπὶ φλαμυλῶν Constantinus de Adm. Imp. cap. 29. ἐξ ἀναλαβόμενοι τὰ τε ὄπλα αὐτῶν, καὶ τὰ φλαμυλα, καὶ τὰ λοιπὰ πολεμικὰ σημεῖα, &c. Idem cap. 46. ἐπὶ Πατρικίου Κωνσταντίνου ἔχει παρ' ἑαυτοῦ φλάμυλα, καὶ ἐπιπέδωκε τῷ Πατρικίῳ Κωνσταντίνῳ τῷ καὶ Κισαῖον ὃ ἦ λαβὼν αὐτὸ, ἕως Κωνσταντίνου περιέθηκε, καὶ ἐπιπέδωκε τῷ Πατρικίῳ Κωνσταντίνῳ, ἅπαν, ὅτι ἐπίστρεψεν αὐτὸν ἐς τὸ καὶ, ἵνα γινώσκῃ πάντες τὸ βασιλικὸν ὅτι δὲ τὸ σημεῖον ἡμῶν τὸ τοῦτον κέσται. Adde cap. 30. 49. Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 2. καὶ τὰς μὲν κεφαλὰς τὸ βάνδων ἐκαστὸν μέρος ἰσομήκους γίνεσθαι, τὰ δὲ φλάμυλα ἐκαστὸν μέρος ἰσόχρονα. Eadem habet Leo cap. 6. num. 18. Eundem vide cap. 7. num. 31. Nicetas in Isaacio lib. 1. num. 10. ἰσπαδικῶν ἀπὸ τῶν βαρβάρων — τὰ φλάμυλα, ἀπὸ καὶ ἐπιπέδωκε ὁ Πίτρος καὶ ὁ ἰσὼν σφοδρῶν ἐμπροσθεν τῶν στρατῶν αὐτῶν. In Alexio lib. 1. n. 4. φλάμυλον κριμάσασιν. Laudatur ab Allatio in Dissert. de Psellis Carmen ἕως τὸ φλάμυλον τὸ Μοισμάχου ἔχει ἰσομετρίως τὸ ἄγιον Γεώργιον, τὸ βασιλικὸν ἰσπεσον, φέροντα λόγχην, καὶ τὸς βαρβάρους διώκοι. Occurrit passim apud Scriptores. Vide Gloss. med. Latin. in Flammulum.

Φλαμυλίσκιον, dicebatur Panni segmentum, quod humeris militum, vel etiam hastis ipsis aptabatur, ἧς τὸ κόμπον τὸ παρατάξιον, ut ait Leo in Tact. cap. 12. num. 55. Ac ad humeros quidem: idem Leo cap. 6. num. 3. καὶ φλάμυλα μικρὰ ἵππων τὸ λαβὼν καὶ τὸ ἄρον. Eadem habet Mauricius lib. 1. cap. 2. Rursum Leo num. 25. καὶ τὸς ἄρους τὸ ἄρας φλαμυλίσκια μικρὰ. Constantinus in Tact. pag. 18. καὶ αἱ τὸς τὸ λαοεῖκιν φλαμυλίσκια μικρὰ. De Flammulis hastarum, idem Leo cap. 5. num. 5. &c. Constantinus pag. 11. ὁμοίως φλάμυλα μεγάλα, φλαμυλίσκια τὸ κοιλίασιν. Ea verò, si praelium ingrueret, deponerentur. Idem Leo cap. 12. num. 55. ἀλλὰ μὲν ἧς τὸ κόμπον τὸ παρατάξιον, ὡς φαίνεται μίσητον ἔχει τὰ φλάμυλα αἱ τὰ κοντάσια, ἕως αἱ οἱ ἔχουσι φάσασιν δὲ μίσητον ἕως, δὲ τότε ἦ ἵνα συλλασσῶν αὐτὰ, καὶ ἐν τοῖς θηλασίοις αὐτῶν ἀποτάσῃ. Et 5. 118. τὰ δὲ φλάμυλα τὸ κοιλίασιν ἐν τῷ κερῶν πολέμῳ μὴ ἀφίαν, αἱ ἀπὸ, αἱ τὰ κοιλίασιν, ἵνα μὴ τοῖς ὀπίσθιν καὶ αὐτοῖς ἔχουσι κοιλίασιν ἰσποδίζωσιν. Mauricius lib. 2. cap. 9. φλάμυλα ἦ ἐν κερῶν μάχης τὰ κοιλίασιν ἔχουσι συμβουλοῦσθαι ὅταν γὰρ αἱ ἀμφοτέρωτα καὶ πολυερκίασιν, ἵτοι ἐπιπέδωκεν καὶ κόμπον ἀναγκαῖα αἱσιν, τοσούτων ἐν τῷ μάχης ἀρχῶσ ἵσαν. Similia habet idem Leo c. 12. num. 54.

Φλαμυλάρης, Vexillifer. Glossæ MSS. φλαμυλάρησιν, ὡν ἐπὶ τὸ ἄρας τὸ δόρατὸς φονικὰ ῥάσιν ἰσπεσον. Glossæ Basil. habent φλαμυλάρησιν.

Φλάμυρον. Moschopolus ἀπὸ σχεδὸν pag. 54. σημαία, τὸ φλάμυρον. Theophanes an. 33. Copron. καὶ ἰσπεσον τὰ φλάμυρα, καὶ ὑπερσία. Anonymus MS. de Bellis Francorum Peloponnesiacis:

Να ἡκολούθῃ τὰ φλάμυρα τὸ Μιγαπρωτοστράτηγος,
Rursum:

Ὅτι φλάμυρα ἰσπεσον, ἦ πάλιν ἰσπεσον.
Historia MS. Belisarij:

Ἐρράξῃ τὸ κερῶν, ἵσπεσον φλάμυρα πολλὰ.
Rursum:

Συκοῦσι τὰ φλάμυρα τὸ βασιλικὸν τότε κατὰ ξαμάτῃ
ταῦτα ἦ καὶ κερῶν, &c.

Φλαμυλάρης, Vexillifer. Damascenus Studita serm. 14. καὶ μὲν πῶς ἐρασιωτικῶν τάξιν ἔχει φλαμυλάρησιν. Ita leg. serm. 35. ubi perpetam editum φλαμυλάρησιν. Maximè & fere semper pro eo qui apud nos Miles banneretum seu Bano, appellatur, usurpat idem Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morca:

Οἱ δὲ ἄλλοι φλαμυλάρησιν ἕσταν ἐκ πλείστοι ἀνδραποῦσιν
Rursum:

Ἀρχηρῆσιν, φλαμυλάρησιν, καὶ αἱ τὸς καβαλάρησιν.
Alio loco:

Ὅσαυτὸ οἱ φλαμυλάρησιν, καὶ οἱ ἀράτοι τὸ φονικὰ.
Passim toto libro.

Φλαμυλάρησιν, Βατονατῶν. Idem scriptor:
Τὸ δὲ πλείον τὸ λαοεῖκιν, καὶ τὸ φλαμυλάρησιν,
οὐκ ἔμπορὸν ἐὰν τὸ ἔσω δὲ πῶς πολυγραφίον.

Φλάμυλον. Lexicon MS. ad Schedographiam:
Σημαία τι τὸ φλαμυλόν, καὶ Σιλιμβρία τόπος.

Φλάμυρον. Corona pretiosa: φλάμυρον, Vexillum, Σημαία. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. cap. 5. num. 4. καὶ οἱ μὲν αἱ τὰ ἔντερα ἀντιπέδωκεν ἀρχηρῆσιν, αἱ κεφαλὰς, ἵσπεσον τὸ σιμῆτικὸν βασιλικὸν φλάμυρον.
Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Μπιλλίον τὸ τὸ φλάμυρον ἔχει σὲ φέλαξιν τῶ.
Infrà:

Φλάμυρον ἔχει καθὼς σημαίῳ ἵσπεσον τῶ.
Anonymus Græcobarb. λοιπὸν αὐτοῖς Χριστιανοῖς ἀναρτήσιν ἐὰν δέσιν σημαίῳ μίση φλάμυρον, τὸ φονικὰ τὸ κερῶν. Hist. MS. Apollonij Tyrij:

καὶ ὄρισα ἐὰν ἔμπροσθεν χωρὶς σημαίῳ φλάμυρον
Ὅλα μαυροβοῦσιν, &c.

Georg. Contares lib. 9. Hist. Athenar. καὶ φλάμυρα ἔχου μίση αἱ ἐκὼν τὰ κερῶν. Dorotheus Monembasiensis in Synopsi Histor. καὶ τότε ἰσπεσον τὰ φονικὰ τὰ ἄλλοι, καὶ ἵσπεσον πλείον ἵτοι φλάμυρα αἱ τὰ τοιχῶσ.

Φλαμυλάρης, Flammularius, Vexillifer. Damascenus Studita serm. 35: ὁ ἐπὶ τῶ ἵτον φλαμυλάρησιν ὄρας τὸ ἀνατολῆσιν. Chronicon Veneto-Byzantinum an. 1522. καὶ ἵσπεσον αὐτὸ Σιλιμβρία, ἦ ἀδελφῆσιν ἡμῶν φλαμυλάρησιν αἱ τὸ Μυραῖον, quo loco Sangiacum ἔσταν interpretatur Bulialdus. Quippe, ut scribit Leunclavius in Pandecte Turcico cap. 2. Sangiac, dissyllabum, vexillum significat, à quibus quidem signis dicitur Sangiacbegi, Provinciarum scilicet Præsides, qui cum ad expeditiones suscipiendas mandato Sultani evocantur, curant ante se vexillum, cuiusmodi ibi describit, cum strepitu tympanorum & aliorum instrumentorum, quibus utuntur, gestari. Mox addit, Turcicum illud Sangiac, Flammularium & Flammularium Græcos appellare: Sangiacos autem, Flammularios. Ita Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 8.

Ἐπιπέδωκεν ἐν ὄριον ἐπὶ τὸ φλαμυλάρησιν.
Et

Et Malaxus in Hist. Patriarch. pag. 161. ἀγάδις, φλαμ-
πυράριος, παίδες καὶ ἄλλοι πολλοί. Historia MS. Be-
lifarrii :

Περὶ τῆς γειμῆς τριπλῆς, ἔσδ ἦσι φλαμπυράριος.
S. Demetrius Martyr φλαμπυράριος ac pateses Thessa-
liz nuncupatur etiamnum apud Græcos. φλαμπυλα-
ρίος, apud Crusium in Turcogrezia Crusii pag. 201.
ΦΛΑΡΥΑ, Νυξ, φλαρία. Emmanuel Georgil-
las de Mortalitate Rhodi MS.

Μὴ γάρη τὸ συμπάδιόν τε ἅς τὰ κριματὰ τὰ ποιεῖν,
καὶ τὴ λολίαν, ἔξ τὴ φλαρίακ παστάσασι γαρῆου.

ΦΛΑΣΚΗ, φλάσκι, in Corona pretiosa, σπο-
ροβουμ, ἰσοφόρον.

φλασκίον. Lexicon MS. Cyrilli, & Glossæ MSS.
ex Cod. Reg. 1078. & 2062. Κιβώσιον, φλασκίον. Glos-
sæ alix: πυθὼν, φλασκίον. Vita S. Marci Atheniensis
num. 3. τότε ἔβαλον εἰς φλασκίον ὕδωρ. Zacharias Papa
lib. 2. dialog. cap. 18. ἔπειτα πρὸς αὐτὸς μὲν ἀνδρῶν
αὐτῷ φλασκίον δύο. Leo Imper. in Tactis cap. 12. §. 53.
αἰσάσκων ἢ ἔστι τῆς λογομῆρας ἀποστάτης εἰς φλασκίον ὕδωρ
βασάζων ἢ τῆς πολλὰς λαποθυμῶντες τελευματίας.
§. 123. καὶ ἂν ἔξ τῆς ἡμέρας τὴν πολίμου ἕκαστον ἐρασιώτιον
ἔξ τὴν εἰδικακ αὐτῶν ἐπιφύραξ ὕδωρ εἰς τὰ λογομῆρα φλασκί-
ον. cap. 13. §. 11 ἔχον ἢ ἔξ φλασκίον μικρὸν ἔξ τῆ ἀρχαβία
ὑδάτι γίμων. Adde Mauricium lib. 2. cap. 8. extr. lib. 7.
cap. 11. Leonardus Phottius ἐξ ἐρατ. ἐρατῆμα. φλασκίον
γαμῶσις μὴ ἔστι ἀρτίλαρία. Rursus lib. 2. ξίσας ἔτι ἔξ
φλασκίον πολλὰ μὲν ἔξ ἔρατῆμα. Vide Agapij Geoponicon
cap. 206.

φλασκίον, Larvula, λαζλίον.
φλάσκων. Galli Flacon dicunt. Helychius: ἀρβασ-
σαλον, καύλα, ἢ φλάσκων φλάσκων ἢ ἔξ τὸ ποτιρίον. Ita
emendat Meursius, pro φάσκων. Joannes Tzetzes
Chil. 13.

Ὁν βλοκτα ἔξ φλάσκων παίζων ὁ τζιτξικ ληξ.
φλασκόφαρον. Vide in ἔφαρον. Vide Gloss. med. Lat.
in Flasca.

ΦΛΑΣΚΟΜΗΑΙΑ, Salvia sativa & agrestis,
Ἐλαίεφακ, Φαίε.

ΦΛΑΣΜΙΑ, pro βλασφημία. Monita MSS. Salo-
monis ad Roboam filium:

καὶ ἔχει κριμάν ἐκ θιῶ καὶ φλασμίαν μεγάλην.

ΦΛΕΒΑ, Vena, φλέβ, in Corona pretiosa. Item
Fodina μεταλλου.

φλέβα, eadem notione. Glossæ Græcobarb. Λιμα-
νίτικ, ἢ φλέβ, ἢ φλέβα, ἢ φλέβα. Ita etiam Portius.

ΦΛΕΒΑΡΗΣ, Februarius mensis, Φεβρουάριος.

ΦΛΕΓΑ. Vide in φλέβα.

ΦΛΕΜΜΟΝΙ, Pulmo, πνεύμων, Πλύμων. Aga-
rius in Geoponico cap. 169. ἢ φάξι φλαμμῶνι τὴν αἰγας
ψυμῶν. Vide Πνεύμων.

ΦΛΕΜΟΥΝΟΣΤΕΡΑ, Fumus terra. Glossæ
Botanice MSS. ex Cod. Reg. 2690. φλαμμῶσιον, λί-
γητὸ καπνὸς τὴν γῆς. Vox ex Lat. formata, ac male à
Græculis elata.

ΦΛΕΣΣΑΔΑ, apud Zacinthios, Stragulum.

ΦΛΕΥΟΤΟΜΙΑ, pro φλεβωμία, in Methodo
MS. Anonymi de Urinis: καὶ βλεπὶ ἕως τρεῖς ἡμέρας
τὰ ποτιρίον φλασκίον.

ΦΛΕΒΑΡΑ, pro βλεφαρα, in Cod. Jatricio Reg.
945. nunc 3177. fol. 336.

ΦΛΙΜΕΛΙΟΝ, Elemen, Flegmen. Apsyrus in
Hippiatricis lib. 1. cap. 51. ἀνελασῶν ἔξ τῆτο εἰδῆμα. μί-
ματα ἅς τὰ γόνατα ἰμπίουλα, ἄττα ψυμῶσι λησῶν
φλιμῆλια, ἢ δὴ τῆμων. Et Hierocles, in eod. cap. ἰμ-
πίλια τὴν γόνατι μίμα. καλῶσι ἢ αὐτὸ ψυμῶσι φλιμῆλιον,
ἔξ δὴ τῆμων. Ubi Ruellius Flimelia vertit.

ΦΛΙΣΚΗΝΑ, Piscina. Historia MS. Bertrandi
Romani :

λοιστὸν παρῆξ τὴν λυτῶ ἕκαστο ἢ φλοισκίον,
ἰσραῖα, πανεξαιρίτη, ὅλα λυβαρῶμην.

Mox: Τῆς ἢ φλοισκίον καλῶν, καὶ τὴν ζυδιῶν ἐκπίωσι
ἔβρω βρῖση καθαρά πολλὰ διαδίσαστη.

Vide φλοισκίον.
ΦΛΙΣΚΟΥΤΗΝ, φλοισκίον. Anonymus Philoso-
phus Græcobarb. de ciborum facultate MS. ἰσραῖα
— βλαβερὰ καθαίρει ἔξ τὰ σῖκα, καθὼς πλεῖστα τὰ γλυ-
καῖα, ἰμπίουλα μίμα ἢ καὶ σκληρῶμην, ἦως τὰ σπλα-
χτα μὲν ἰσραῖα, ἢ φλοισκίον ἰσραῖα, μὲν ἔξ φλοισκίον
Prochoprodromus MS. contra Hegumenum :

ψυχίτξας ζυματίον μίμα ἅς τὸ πῖακον,
καὶ ἔστι τὸ μικρῶτικον κεφάλου κρομπίτξου;
καὶ βλάτι ληξίτξιον ἰσραῖα τὰ μίμα,
καὶ φλοισκίον ἔξ τὸ πῖακον ἢ τὸ ἰσραῖα,
εἰ ἢ δειψῶσι δότι τὸ νηξίτξιον ἔξ τὸν.

ΦΛΙΣΚΥΣΙΝΙΑ. Vide in Πονία.
ΦΛΟΓΑ, Flamma, φλόξ. Anonymus MS. de
Amoribus Lybistri & Rhodannes :

εἶπατον καὶ εἰζάνθη ἦτον ὡς δακτυλίδιον,
αὐτόφωον, αὐτοκάματον, κόκκων ὡς ἢ φλόγα.

ΦΛΟΓΙΝΟΣ, Color igneus. Joannes Prisdianus
Episcopus de Urinis MS. αὐθὶς ἢ τὸ ἰσραῖον γί-
νῶμην δὲ ἔξ ἰσραῖον αἰματίον, ὡς τὸ ἐκ λουθῆ χρώμα-
τος λαμῶν φλοῖον, ἢ καὶ εἰ βαφῆς φλοῖον ἰσραῖον
ζυμῶν, εἰ ἢ τὸ τὸ Γαλλῶν φλοῖον καλῶσι.

ΦΛΟΓΟΤΟΜΙΖΕΙΝ, pro φλοισκίον, oc-
currit non semel in Assis MSS. Regni Hierosoly-
mitani cap. 125.

ΦΛΟΚΑΛΕΪΝ. Vide in φλοκαλῶν.

ΦΛΟΚΤΙΣ, Pusilla, Papula pusilla, Pessula,
in Gloss. Gr. Lat. Glossæ Græcobarb. φλοκίτικ, κωσι-
ματῶ, φλοκίτικ.

ΦΛΟΜΟΝΕΙΝ, Inficere, Corruptere. Præte-
taxare, rei pretium imponere, μολύνειν, τιμῆτι.
Historia Apollonij Tyrij:

Κ' εἰζῆκεν ἅς τὸ πῖακον, εἰς φλοισκίον φάξι
Πυθῶν ἔξ τῆρον πῖακον, τὴν εἰζῆκεν τὰ πῖακον.

ΦΛΟΜΟΝΙΔΙΟΝ, Symphytum Glossæ Bota-
nica MSS. ex Cod. Reg. 2690. φλομονίδιον, τὸ εἰ-
σοφύτον.

ΦΛΟΜΟΣ ἰσραῖον, Helenium, apud Interpolat.
Dioscorid. cap. 27.

ΦΛΟΡΟΙ, Cretensibus, aves quas ἄττες Græci,
nostri Bruvans vocant. Vide Petr. Belon. lib. 1. ob-
serv. cap. 11.

ΦΛΟΥΔΑ, φλόδι, Cortex, φλοῖον. φλοῖον, Cor-
ticula, φλοῖον, seu ut est in Lexico MS. Cyrilli,
τὸ φλόδι. Joannes Jatrosofista MS. ἔστω κρισητὸν εἰ
ἐφθαλμοί, ἰσραῖον φλοῖον μίμα ἔξ τῆρον, καὶ φλοῖον τὸ ἅς τὸ
ἄττες, &c. Demetrius Zenus in Battachom.

Κλοῖον μίμα ἔξ τῆρον φλοῖον ἅς τὰ κρισητῶν.
Agarius Monach. in Geoponico cap. 15. ἔσα κλαρία
ἔχον πῖα φλόδι κροτῶν καὶ ζυμῶν, αὐτὰ κροτῶν
ἅς πῖα φλόδι. Passim apud hunc scriptorem. φλοῖον-
κι, φλοῖον, Corticula, φλοῖον. φλοῖον, Cortico-
sim, ληξῶν.

ΦΛΟΥΜΠΑ, φλομπῆμα, Fibula, Πύρρον, Πύρρον
φλομπῆμα, Fibulare.

ΦΛΟΥΡΗ, φλοῖον. Vide in φλοῖον.

ΦΛΟΥΡΟΣ, Anonymus Jatricus ex Cod. Reg.
945. φλόξ καλῶν μίμα μὲν μίμα τὸ λογομῆρον ἀκα-
πῖον, &c.

ΦΛΟΥΣΣΟΣ, Ventris fluxus, κολίαις ἴσεν. Aga-
rius Cretensis in Geoponico cap. 65. χροτῶν τὸ αἶ-
μα. ἀρῆ τὰ χροτῶν, καὶ κῆμα φλοῖον τὸ εἰματῶ.
Adde cap. 133. 150.

Φλαγγέλλαν, Φλαγγέλλων, *Flagellare*, *flagris cadere*, *μασιζεν*, *καταπαίαν*. *Metaphrastes in Vita S. Theclæ*: τὸ μὲν Πάυλον φλαγγέλλουσαν, ἐκβάλλει τὸ πόλιος. Vide *Φραγγέλλιον*.

ΦΛΑΓΓΙΟΝ, *Latine*, Gall. *Flanon* Glossæ Græcobarb. μίρον τι τὸ ἦπαρ, μίριον τι τὸ φλαγγίον, ἕως σιδήριον.

ΦΛΑΓΚΙΑ, *Latere*, Ital. *Fianci*, Gallis *Flanes*. Glossæ Græcobarb. ἀριστα, σπλαγγια, φλαγκία, ἵντιρα. Vide *Φιάκο*.

ΦΛΑΜΑΡΙΖΕΙΝ, *Flammam emittere*. *Prochoprodromus MS. lib. 1.*

Ὅταν ἔχων καὶ ἀριζοῦν αἱ δύο αἱ κεφάλαια,
καὶ βλέπω πῶς ἴσται πῶς εὐχεσφλαμαρίζει,
καὶ πῶς πελάκις τὸ κριῶν ἀπολύσιον τρέψαν.

ΦΛΑΜΟΝΑΡΗΣ. Vide *Φλαμυλάριον*.

ΦΛΑΜΟΥΛΟΝ, *Φλάμπυρον*, &c. *Flammulum*, *Vexillum*. *Flammæum vexillum*, *Ammiano lib. 20.* Glossæ MSS. & Basilic. σημαία, τὸ φλάμουλον. *Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708.* Σιδημα, γινέσιμα, σημαῖον, βάνδον, φλάμουλον. *Theophanes an. 7.* *Rhinotmeti*: τὸ τὸ ἀριστα Ἰσραφον λόγον λίσσασθε, καὶ ἐπὶ ὑψηλῆς ἄσας ἀντὶ φλαμύλου προέστην κριμάσασθε, καὶ τὸ Ρωμαίων ἄρματα. *Ubi Cedrenus*, ἐπὶ φλαμυλικὸν *Constantinus de Adm. Imp. cap. 29.* ἐ ἀναλαβόμενοι τὰ τι ὅπλα αὐτῶν, ἐ τὰ φλάμουλα, ἐ τὰ λοιπὰ πολυμικὰ σημαῖα, &c. *Idem cap. 46.* ἐπὶ Πατρικίον Κωνσταντίνου ἀρχὴ παρ' ἑαυτῶν φλάμουλα, καὶ ἐπὶ δίδουσι τῶν Πατρικίων ἄνωτιν τῶν καὶ Κισκάριον ὃ τὸ λαβῶν αὐτὸ, ἀς κοιλίαν περιέχει, καὶ ἐπὶ δίδουσι τῶν Πατρικίων Κωνσταντίνου, ἀπάν, ὅτι ἐπίστῳν ἄνωθεν ἀς τὸ καὶ, ἵνα γινῶσι πάντες τὸ Βασιλεῖος τὸ δὸτ τὸ σήμερον ἡμέρας τὸ τοῦτον κάσρον. *Adde cap. 30. 49.* *Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 2.* καὶ τὰς μὲν κεφαλὰς τὸ βάνδον ἐκάστω μέρος ὁμοχρῶς γινέσται, τὰ τὸ φλάμουλα ἐκάστω μέρος ἰδιόχρῳ τῶν. *Eadem habet Leo cap. 6. num. 18.* *Eundem vide cap. 7. num. 31.* *Nicetas in Isaacio lib. 1. num. 10.* ἰρπαδοῦσαν ὡς τὸ τὸ βαρβάρου — τὰ φλάμουλα, ἄπτα ἐ ἐπὶ δὲ αὐτοῦ ὁ Πίτρον ἐ ὁ ἴσται προσηρόμενοι ἔμπροσθεν τὸ στρατῶν αὐτῶν. *In Alexio lib. 1. n. 4.* φλάμουλον κριμάμενον. *Landatur ab Allatio in Dissert. de Pfellis Carmen* ἀς τὸ φλάμουλον τὸ Μοισιμάχου ἔχον ἰσοεισμήτως τὸ ἀζιον Γιώργου, τὸ βασιλεῖα ἱσταν, φέροντα λίσσῳ, ἐ τὸς βαρβάρους δεικνύσῳ. *Occurrit passim apud Scriptores.* Vide *Gloss. med. Latin. in Flammulum*.

Φλαμυλίσιον, dicebatur Panni segmentum, quod humeris militum, vel etiam hastis ipsis aptabatur, ὅθεν τὸ κόμπον τὸ παρατάξις, ut ait *Leo in Tact. cap. 12. num. 55.* Ac ad humeros quidem: idem *Leo cap. 6. num. 3.* ἐ φλάμουλα μικρὰ ἰσάντων τὸ λαβῶν καὶ τὸ δῶρον. *Eadem habet Mauricius lib. 1. cap. 2.* *Rursum Leo num. 25.* καὶ τὸς ὅμοις τὸ λαβῶν φλαμυλίσιον μικρὰ. *Constantinus in Tact. pag. 18.* ἐ ἀς τὸς τὸ λαβῶν φλαμυλίσιον μικρὰ. *De Flammulis hastarum, idem Leo cap. 5. num. 5.* & *Constantinus pag. 11.* ὁμοίως φλάμουλα μεγάλα, φλαμυλίσιον τὸ κοιλίαν. *Ea verò, si prælium ingrueret, deponerentur.* *Idem Leo cap. 12. num. 55.* ἀλλὰ μὲν ὅθεν τὸ κόμπον τὸ παρατάξις, ἔστι φαίνεσθαι μεθόθεν ἔχον τὰ φλάμουλα ἀς τὰ κοιλία, ἕως ἀν ὅι ἔχρησται φλάμουλον δὸτ μελέν ἴσται, δὸτ τότε τὸ ἵνα συσπλάσσει αὐτὰ, καὶ ἐν τοῖς θησαυρίσιν αὐτῶν ἀποτάσσῳ. *Et §. 118.* τὰ τὸ φλάμουλα τὸ κοιλίαν ἐν τῶν κριμῶν πολέμου μὴ ἀφίαν, ἀς ἐπὶ τῶν, ἀς τὰ κοιλία, ἵνα μὴ τοῖς ὀπίθεν ἐ αὐτοῖς ἔχουσιν κοιλία ἰμπεδίζουσιν. *Mauricius lib. 2. cap. 9.* φλάμουλα τὸ ἐν κριμῶν μάχης τὰ κοιλία ἔχον τὸ συμβουλευόμενον ὅθεν γδ ἀς ἀρμωστικῶν ἐ πολιορκίας, ἵτοι ἐπὶ δειξῶν ἐ κόμπον ἀναγκαῖα ἀς, τοσάτον ἐν τὸ μάχης ἀλλῶν ἵσται. *Similia habet idem Leo c. 12. num. 54.*

Φλαμυλάριον, *Vexillifer*. Glossæ MSS. φλαμυλάριον, ἂν ἐπὶ τὸ ἀκρας τὸ δόρατὸν φωνικὰ ῥάση ἱσταν. *Glossæ Basil. habent φλαμυλάριον.*

Φλάμουρον. *Moschopolus ἐπὶ σχεδῶν pag. 54.* σημαία, τὸ φλάμουρον. *Theophanes an. 33.* *Copron.* ἐ ἰσταν τὰ φλάμουρα, καὶ ὑπερσία. *Anonymus MS. de Bellis Francorum Peloponnesiacis:*

Νὰ ἡκολούθῳ τὰ φλάμουρα τὸ Μιζαπρῶσις ῥάση
Rursum:

Ὅυτε φλάμουρα ἰσταν, ἂ πῶς ἡμεῖς ἴσταν.

Historia MS. Belisarij:

Ἐρράξῃ τὸ καράση, ἴσταν φλάμουρα πολλὰ.

Rursum:

Συκοῦσι τὰ φλάμουρα τὸ βασιλεῖον τότε κατὰ ξαμάτη
ταῦτα τὸ μὲν κοιλίαν, &c.

Φλαμυράριον, *Vexillifer*. *Damasceus Studita serm. 14.* ἐ μὲν πῶς ἐρασιωτικῶν ταξῶν ἴσταν φλαμυράριον. *Ita leg. serm. 35.* ubi perpetam editum *Φαμυράριον*. *Maximè & fere semper pro eo qui apud nos Miles banneretis seu Bato, appellatur, usurpat idem Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:*

Ὅι τὸ ἄλλοι φλαμυράριον ἴσταν ἐ πῶς ἴσταν ἀνδραποῖ.

Rursum:

Ἀρχιμῶν, φλαμυράριον, καὶ ἀς τὸς καβαλάριον.

Alio loco:

Ὅσαῦτῳ οἱ φλαμυράριον, ἐ οἱ ἀφῶν τὸ φλαμυράριον.

Passim toto libro.

Φλαμυράριον, *Batonarius*. *Idem scriptor:*

τὸ τὸ πῶς τὸ λαβῶν, καὶ τὸ φλαμυράριον,

Ὅσα ἡμεῖς τὰ το ὅσα ὅθεν πῶς πολιορκίας.

Φλάμουρον. *Lexicon MS. ad Schedographiam:*

Σημαία τι τὸ φλαμυράριον, καὶ ἰσταν τὸ τῶν.

Φλάμουρον. *Corona pretiosa: φλάμουρον, Vexillum, Σημαία.* *Codinus de Offic. aulæ Constantinop. cap. 5. num. 4.* καὶ οἱ μὲν ἀς τὰ ἴσταν ἀνδραποῖ ἀρχιμῶν, ἀς κεφαλὰς, ἴσταν τὸ σιδηρῶν βασιλικῶν φλαμυράριον. *Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.*

Μητιμῶν πῶς τὸ φλάμουρον ἀς τὸ φλαμυράριον.

Infra:

Φλάμουρον ἴσταν καθῆς σημαίαν ἰσταν τῶν.

Anonymus Græcobarb. λατῶν αὐτοῖς χριστιανῶν ἀναρτήσῳ τὰ δὸτ σημαίαν μίγα φλάμουρον, τὸ στρατῶν τὸ κριμῶν. *Hist. MS. Apollonij Tyrij:*

καὶ ὅθεν τὰ ἴσταν χωρὶς σημαίαν φλάμουρον
Ὅσα μακροβόσῳ, &c.

Georg. Contares lib. 9. Hist. Athenar. καὶ φλάμουρον ἔχον μίγα ἀς ἴσταν τὰ κάτῳ. *Dorotheus Monembasiensis in Synopsi Histor. καὶ τῶν ἴσταν τὰ φλαμυράριον τὰ ἄλλα, ἐ ἴσταν πῶς ἴσταν φλάμουρον ἀς τὰ τοῖχα.*

Φλαμυράριον, *Flamularium*, *Vexillifer*. *Damasceus Studita serm. 33:* ὁ ὅθεν ἴσταν φλαμυράριον ἀς τὸ ἀφῶν. *Chronicon Veneto-Byzantinum an. 1522.* καὶ ἰσταν αὐτὸ ἰσταν, ἂ ἀφῶν τὸ φλαμυράριον ἀς τὸ Μυρσίον, quo loco *Sangiacum* τῶθεν interpretatur *Bulialdus*. Quippe, ut scribit *Leunclavius in Pandecte Turcico cap. 2. Sangiac*, dissyllabum, vexillum significat, à quibus quidem signis dicti *Sangiacbegi*, Provinciarum scilicet *Præfides*, qui eum ad expeditiones suscipiendas mandato Sultani evocantur, curant ante se vexillum, cujusmodi ibi describit, cum strepitu tympanorum & aliorum instrumentorum, quibus utuntur, gestari. Mox addit, *Turcicum illud Sangiac, Flamularium & Flambulum Græcos appellare: Sangiacos autem, Flambulares.* Ita *Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 8.*

Ἐμπαρῶν τὸν ὄριον ἐπὶ τὸ φλαμυράριον.

Et Malaxus in Hist. Patriarch. pag. 161. ἀγάδες, φλαμπυράριοι, παίδες ἐπὶ ἄλλοι πολλοί. Historia MS. Basilarii :

Περὶ ἐξ γυμνῆ τυφλός, ἐ σὺ ἦσσι φλαμπυράριοι. S. Demetrius Martyr φλαμπυράριος ac praefes Thessaliae nuncupatur etiamnum apud Graecos. Φλαμπυράριον, apud Crusium in Turcogracia Crusii pag. 101.

ΦΛΑΡΓΙΑ, Νυμφ, φλωρία. Emmanuel Georgilas de Mortalitate Rhodi MS.

Μὴ ναίρη τὸ συμπάθιον τὸ εἰς τὰ κριματὰ τὰ ποικίλη, καὶ τὸ λαλίακ, ἐ τὸ φλαριεκ παστάσσι ναίρη.

ΦΛΑΣΚΗ, φλάσκι, in Corona pretiosa, σπορβορον, ὑπερόρον.

Φλασκίον. Lexicon MS. Cyrilli, & Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1078. & 1062. Κιβίσσιον, Φλασκίον. Glossæ alia: πυθῖον, φλασκίον. Vita S. Marci Atheniensis num. 3. τότε ἔβαλον εἰς φλασκίον ὕδωρ. Zacharias Papa lib. 2. dialog. cap. 18. ἔπιμαψι σπρὸς αὐτὸς μὲν ἀνδρῶντι αὐτῷ φλασκία δύν. Leo Itop. in Tacticis cap. 11. §. 53. αἰνασκίον ἢ ἔστιν τῆς λογομῆδος διπλόατος εἰς φλασκία ὕδωρ βασιζέον ἢ τῆς πολλὰκις λοποθυμῶντας τραυματίας. §. 123. καὶ ὅτι ἐ ἐπὶ τῆ ἡμέρα τὸ πολίμου ἔκαστον στρατιώτην ἐπὶ τὸ σιλλεκ αὐτῷ ἐπιφέρει ὕδωρ εἰς τὰ λογομῆμα φλασκία. cap. 13. §. 11 ἔχον ἢ ἐ φλασκίον μικρὸν ἐπὶ τῆ ἀργαλίῃ ὕδωρ γίμω. Adde Mauricium lib. 2. cap. 8. extr. lib. 7. cap. 11. Leonardus Phottius ἐπὶ στρατ. στρατ. φλασκία γυμῶσις μὲν ἄλλοι ἀντιταρία. Rursus lib. 2. ἔστιται ἐπὶ ἐ φλασκία πολλὰ μὲν ἐ γογία. Vide Agapij Geoponicon cap. 206.

Φλασκίον, Λαμπυρία, λαγυρίον. Φλασκίον. Galli Flacon dicunt. Hefychius: φουβάσκαλον, καύλη, ἢ φλάσκον φλάσκον ἢ ἄδω ποτιμῖον. Ita emendat Meursius, pro φάσκον. Joannes Tzetzes Chil. 13.

Ὁν βίαια ἐ φλάσκονα παίζων ὁ Τζέτζης λέγει. Φλασκίον. Vide in ὄφρον. Vide Gloss. med. Lat. in Flasca.

ΦΛΑΣΚΟΜΗΛΙΑ, Salvia fativa & agrestis, Βελιδίον, Φάσκ.

ΦΛΑΣΜΙΑ, pro βλασφμία. Monita MSS. Salomonis ad Roboam filium:

καὶ ἔχει κριμὸν ἐν θεῷ ἐπὶ φλασμίων μεγάλων.

ΦΛΕΒΑ, Vena, φλέβ, in Corona pretiosa. Item Fodina μάταλλον.

Φλέβα, eadem notione. Glossæ Græcobarb. Αἷματις, ἢ φλέβ, ἢ φλέβα, ἢ φλέβα. Ita etiam Portius.

ΦΛΕΒΑΡΗΣ, Februarius mensis, Φεβρουάριος.

ΦΛΕΓΑ. Vide in φλέβα.

ΦΛΕΜΜΟΝΙ, Pulmo, πτύον, Πλύμων. Agapius in Geoponico cap. 169. ἢ φάσι φλαμμῶν τὸ αἶμας φλαμμῶν. Vide Πτύονα.

ΦΛΕΜΟΥΝΟΣΤΕΡΑ, Fumus terra. Glossæ Botanice MSS. ex Cod. Reg. 1690. φλαμμῶσται, λίγρη ὁ καπνὸς τὸ γῆς. Vox ex Lat. formata, ac malè à Græculis elata.

ΦΛΕΣΣΑΔΑ, apud Zacynthios, Stragulum.

ΦΛΕΥΟΤΟΜΙΑ, pro φλεβομία, in Methodo MS. Anonymi de Urinis: ἐπὶ βλεπὶ ἰως πρὸς ἡμέρας τὰ ποικίλους φλεβοτόμιον.

ΦΛΕΒΑΡΑ, pro βλάφα, in Cod. Jatrico Reg. 945. nunc 3177. fol. 336.

ΦΛΙΜΕΛΙΟΝ, Flemen, Flegmen. Arsyttus in Hippiatricis lib. 1. cap. 51. ἀναγκαῖον ἐ τὸτο ἄδιναι. ρύματα εἰς τὰ γόατα ἡμπίσθητα, ἄτινα φουμαίσι λέγουσι φλιμίλια, ἢ δὲ τίμωσιν. Et Hierocles, in eod. cap. ἡμπίσθη τὰ γόασι ρύματα καλῶσι ἢ αὐτὸ φουμαίσι φλιμίλιον, ὃ δὲ τίμωσιν. Ubi Ruellius Flimelia vertit.

ΦΛΙΣΚΗΝΑ, Piscina. Historia MS. Bertrandi Romani :

λοπὸν παρῆξ τὸ λυτὸν ἰουλο ἢ φλοσκίον, ὄρῆα, παρῆξίτη, ἔλο λιθαρυμῶν.

Mox: Τῆς ἢ φλοσκίον καλῶν, ἐπὶ τὸ ζωδιῶν ἐκάνωσι ἔβρη βρῖση καθαρά πολλὰ διαδίστα.

Vide φλοσκίον.

ΦΛΙΣΚΟΥΝΗ, φλοσκύνιον. Anonymus Philosophus Græcobarb. de ciborum facultate MS. ἰσχαδία — βλαβερὰ καθάπερ ἐ τὰ σῦκα, καθὼς πλεῖστα τὰ γλυκαῖα, ἡμπίσθημῶν ἢ ἐπὶ σκληρῶν, ἢ γὰρ τὰ σπλαγχνὰ μὲν ἰσχύον, ἢ φλοσκύνιον ἰσχυρῶν, μεγάλας ἐπιλύσει Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum :

Ἐν γὰρ τῆς ζυματίου μικρὰς εἰς τὸ πικρῶν, καὶ ἔστι τὸ μικρῶν κρομμῶν κρομμῶν, καὶ βλάτι λεγῶν ἰσχύον τὰ μῆλα, καὶ φλοσκύνιον ἰσχύον ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν, εἰ ἢ δειψῶσ δότι τὸ κρομμῶν ἰσχύον.

ΦΛΙΣΚΥΣΙΝΙΑ. Vide in φλοσκίον.

ΦΛΟΓΑ, Flamma, φλόξ. Anonymus MS. de Amotibus Lybisti & Rhodannes :

ἔσταται ἐπὶ ἐγῶσ ἦτον εἰς δαυλιδίων, αὐτῶσιν, αὐτακάματι, κούκισι εἰς ἠφλόξ.

ΦΛΟΓΙΝΟΣ, Color ignem. Joannes Prisdianotum Episcopus de Urinis MS. αὐθὶς ἢ τὸ ἐρυθρὸν γινόμενον ἐπὶ ἰσχυρῶν αἵματι, εἰς τὸ ἐκ λουκῆ χρώματι τὸ λαμψρὸν ἐρυθρὸν, ἢ ἐπὶ οἱ βαθῆς φλογῶν ἰσχυρῶν, εἰ ἢ ἐπὶ τὸ Γαλλῶν φουκῶν καλῶσι.

ΦΛΟΓΟΤΟΜΙΖΕΙΝ, pro φλεβοτόμιζον, occurrat non semel in Assis MSS. Regni Hierosolymitani cap. 225.

ΦΛΟΚΑΛΕΪΝ. Vide in φλοκαλῶν.

ΦΛΟΚΤΙΣ, Pusula, Papula pusilla, Pessula, in Gloss. Gr. Lat. Glossæ Græcobarb. φουλαίνας, καθῶσιν, φλοκίδια.

ΦΛΟΜΟΝΕΙΝ, Inficere, Corruptere. Præterea Taxare, rei pretium imponere, μολῶσιν, τιμῶσιν. Historia Apollonij Tyrrij:

Κ' ἐγῶσ εἰς τὸ πύλαξ, ἐπὶ φλομορῶν φάρον Πυθῶν ἐξίβρη πύλ ἔδον, τὸ σιλλῆας τὰ πάρα.

ΦΛΟΜΟΝΪΔΙΟΝ, Symphytum Glossæ Botanice MSS. ex Cod. Reg. 1690. φλομορίδον, τὸ σύμφοτον.

ΦΛΟΜΟΣ ἰσχύ, Helenium, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 27.

ΦΛΟΡΟΙ, Cretensibus, aves quas ἄντις Græci, nostri Bruans vocant. Vide Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 11.

ΦΛΟΥΔΑ, φλόδι, Cortex, φλοῖος. Φλοῖασι, Corticula, φλασκίον, seu ut est in Lexico MS. Cyrilli, τὸ φλόδι. Joannes Jattosophista MS. ἔστω κρομμῶν ἐπὶ ὄφθαλμοι, ἰσχυρὸν φλοδῶν ροῖδιον ἔλκωσιν, ἐπὶ φροῖε τὸ εἰς τὸ ἦλον, &c. Demetrius Zenus in Barrachom.

Χλορῶν ροῖδιον ἔχασιν φλοῖος εἰς τὰ κεφάλια. Agapius Monach. in Geoponico cap. 15. ὅσα κλαρία ἔχουσι πύλ φλόδα κρομμῶν ἐπὶ φροῖε, αὐτὰ κρομμῶν ἢ εἰς πύλ φλόδα. Passim apud hunc scriptorem. φλοδῶσιν, φλοδῶσιν, Corticula, φλοῖος. φλοῖος, Corticosum, λεπῶσιν.

ΦΛΟΥΜΠΑ, φλομμῶσιν, Fibula, Πόρπον, Περῶσιν φλομμῶσιν, Fibulare.

ΦΛΟΥΡΗ, φλορίον. Vide in φλωρίον.

ΦΛΟΥΡΟΣ, Anonymus Jatricus ex Cod. Reg. 945. φλόξ χολῶν μίξον μὲν μίλιε τὸ λογομῶσιν ἀπαρῶσιν, &c.

ΦΛΟΥΣΣΟΣ, Ventris fluxus, κοιλίας ροῖσι. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 65. χροτταῖα τὸ αἷμα, ἀγῶσ τὰ χροτταῖα, ἐπὶ κῆμω φλοῖον τὸ σῶμα. Adde cap. 133. 150.

ΦΛΟΥΣΤΡΟΝ, *Fluamen*. Lexicum MS. Jatricum: *οἰδία φλῶστρα ροιδίων*. Vide Ruellium lib. 1. de Plant. cap. 122. extr. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. φλῶστρα ροιδίων. Vide in Σίδια.

ΦΛΥΤΑΡΙΑΙ, *Fatosi libelli*, in lib. 6. Basil. tit. 21. & tit. 60. Glossæ: *φάμωσα, λιβέλλοις, φῶλι ἀνοσῶμων βιβλίων διὰ τὴν φλυαρίαν*. Vide Cujac. lib. 6. observ. cap. 6.

ΦΛΥΣΚΥΝΙ, Agapius Cretenensis in Geoponico cap. 86. *ἀμὲν ὅταν τὰ βράσια μὴ βοσμάει, ἢ σκέρδον, ἢ ῥίζας πιτροσελίνα, ἢ μὲ φλυσκῦνι, &c.*

ΦΛΩΡΪΟΝ, *Florenus*, Moneta aurea, de qua egimus in Gloss. med. Lat. Sguroplus in Hist. Concilij Florentini sect. 2. cap. 12. *καὶ φλωρίῳ ταῦτα αἰς φλωρία χολιάδας οἰ, cap. 13. ὅτι ἡμῶς τομίζετε αἰς ἐπὶ τῷ ἰχθυῶν τὰ φλωρία περιανά, &c.* Adde cap. 18. 23. sect. 3. cap. 12.

Φλωρί, Φλωρί, Φωρίον, Φλωρίον, eadem notione. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

ἔχει τὸ σημαριζίδου αἰς τέχνην καὶ αἰς βάρῳ. Πυθίκοι καὶ ἰκατὶ φλωρία διακρίσια αἰς θάψῳ.

Infra: *Τρίατα ναζίζοι φλωρία κα τὰ σημάρις δίαια.*

Joannicius Cartanus in serm. de avaritia: *ἐπεὶ θλίσι κα μὲ δάσις ἀνοσι μέτρα κρασὸ δὲ καρῶ, καὶ μὲ ἴσα τὸ φλωρὸν ἐπὶ ἴδουσι τὸ ἰπλοχῶ τὸ πέρην ἀνοσι μέτρα κρασὸ, ἐπὶ ἀξίζον διακρίσι φλωρία*. Anonymus in Arithmetica practica MS. *τόρα γὰρ εἰρήνη αἰς πῶν πύλοισι αἰς καθῶς τὸ ἰαπόσαζα, ὅτι ἔχα κίρῳ φλωρία γ', καὶ ἴσα τρίτην τὸ αὐτῷ. Occurrit ibi plures.*

ΦΝΙΑΖΕΙΝ, *Φνιδιάζειν, Luxare, desorquere, λοιπὸν αἶμα, ἔξαρθρῶν*. Vide Auctorem Etymologici in Φνα.

ΦΟΒΕΡΑ *Mina, Terror*. Glossæ Græcobarb. *Ἀπαλή, ὄρη, θυμὸς, φοβίρα, φοβίρισμα.*

φοβιρίζειν, Minari, Deterrere, in Gloss. Lat. Gr. *Ἀπαλή*. Glossæ MSS. in Batrachom. Homeri: *Ἀπολιόσασθε, φοβιρίσασθε*. Vita S. Pachomij num. 65. *τὸ ἔνδυμα αὐτῷ σιωχας αἰς μίθον τὸ μόνος ἕκαστον, φοβιρίζον πάντας μὴ καταφροῦν τὸ ζῶσι αὐτῷ*. Paralipomena de eodem S. Pachomio: *φοβιρίζον αὐτῷ ἐπὶ τῷ τὸ πῶσι ἐνοικίσι ἀπαλάα*. Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 1.

Θεῖσι τὰς γυναικας τὸ ὄλακ τὸ φοβιρίζον. Alter Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Πάντα ὑπάσιν ἀγοῦν τὴν φράζην φοβιρίζον. Stephanus Sachleces MS.

Να μὲν παυοί τῖβος, κα ἄλλοι κα φοβιρίζον.

Φοβίρισμα, Φοβιρισμός, Mina, Terror. Chron. MS. Malaxi pag. 662. *τὴν φοβιρισμὸν τὸ θῶ ὅπερ ἰβλαπι.* Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 7.

ὄλακ ὁ τόπος ἰδουσι, ἔχει καὶ χολιασμοῦ. Ἀγρίν γδ φοβιρισμὸς, κα ἰμαδίτην μαλίαν.

Utitur etiam Anonymus MS. de Amoribus Lybistri & Rhodannes:

ΦΟΒΕΡΟΣ, *Φοβιρίβωσ*. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreae Sali: *καὶ ἡ ἐν παρολίον ἀνθίων πεπλιμῶσ σίρωσ ἀλλά κα ὑποδήματα ἐπὶ τὸ ποδῶν μὲ ζῶνῳ ἢ ἡμῶν ἐνζωτῶσ αἰς κόκκισεν φοβιρίβωσ τὸ χῶμα ἔχουσαν*. Infra: *καὶ ἡ ἐπὶ φοβιρίον καταπίττασμα, αἰς ἡλικτῶ ὑπὲρ λαμπρῶ καὶ σφίδρα καθαρύτατοσ*. Videtur esse intensior tibeus color, cujusmodi est in vultu minitantium.

ΦΟΒΗΤΖΑΡΟΣ, *Timidus, Meticulosus, Dalos, ἴμειβ*, apud Agarium in Geopon. cap. 177. *Φοβητζίρας*, apud Porrium: *Φοβηκίρας*, apud Hieron. Germanum, Glossæ Græcobarb. *Ἀβλιμῶς, δαλός, φοβηκίρας, ἀχρῶ, χαμλοπιλοισμῶ, κακός*. Φοβητζίρας. eadem notione. Georgius Comares lib. 4. Hist. Athenar. *ἰσῶτασ κα ἰδὸ ὁ λαγῶσ ἴσα ζῶσι τό-*

ῶν φοβητζίρας, &c. Φοβητζίρας, Timidus, Dalos, Φοβηκίρας, Timor. Eadem Glossæ: *ἢ δαλία, ἢ φοβῶ ἢ φοβηκίρας*.

ΦΟΓΑΤΖΑ, *Panic subcinericus*, ex Ital. *Focacia*. Agapius Cretenensis in Geoponico cap. 3. *ἢ κάμω μωσπίτων ἢ γὰρ φογάτζα κίρινα, βάλι τῶν αἰς τὸ κρῶσι*. Et cap. 85. *καὶ μάλισα ἐκείνο ὅπερ ἔχει τῶν ἴρων καὶ ἢ πογάτζα, ἢ γὰρ λαφίσι, ὅπερ ἴρων αἰς πῶν αἰθαλίω*. Fotté leg. Φογάτζα. Vide Gloss. med. Latin. in *Focacia*.

ΦΟΔΕΡΑ, *Pellitium*, ex Ital. *Fodra, Fortura*. *Φοδραρίζον, Φοραρίζον, Foderare*. Vide Gloss. med. Lat. in *Fodra*.

ΦΟΔΕΡΑΙ, *ἔρξα*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1708. ex Lat. *Fodere*, ubi Pfellum laudat.

ΦΟΔΕΡΑ, seu potius *φοιδρα, Fadera*. Mich. Pfellus in Grammatica MS.

Φάττωμα, τὸ σπιδῶμα, φοιδρα κα σπιδῶμα. Cod. al. habet *φιδρα*.

ΦΟΔΟΣ, *Stercus, ἀρῶσ*. Nonus de curat. morb. cap. 124. *φίδον χοίρου κείνας μὲ μίλι, &c.*

ΦΟΙΒΕΡΑΤΟΙ, apud Scylitzem pag. 477. 500. 755. alij sunt à *Federatio* de quibus mox, si Goaro credimus: sed non ego credulus illi. Scribendum enim utrobique *Φοιδράτοι*.

ΦΟΙΔΕΡΑΤΟΙ, *Federati*. Scholiastes Basilic. ad lib. 12. pag. 13. *τὸ ἢ ἰδῶ τὸ μὲν παλαιὸν ὅτις ἰματιζῶσ ἴσαν τοῖς αἰς συμμάχοις Ρωμαίοις ἐπιγράμω ἰαυτῶσ. ἴσαν ἢ ὅτις φοιδράτοι, κα ἔξ τῶν πολλῶν ὅτις Ρωμαίοις ἔχον προόμω, &c.*

Φοιδράτοι, Federati, ita appellati Gotthi asciti à Romanis in *Federatos*, uti pluribus monuimus in Gloss. med. Lat. quibus qui præerat, κάμωσ φοιδράτων dicitur Theophani pag. 134. Cedreno pag. 341. & aliis: *τυρμαρχῶ, Zonara* pag. 104. unde videntur emendanda Glossæ Basilic. *Φοιδράτοι, οἰ ὑποσπιδῶ τὸ σπιδῶν*. Legendum enim videtur *Γότθων*, nisi per Scythas Gotthi intelligantur. Emendationem adstruit Malchus in Ecl. de legat. *ἐπὶ Ζῶνῳσ πρίβος ἄλλων ἐν θράκω τὸ ὑποσπιδῶν Γότθων, ἢ δὲ καὶ Φοιδράτοι: αἰ Ρωμαίοι καλῶσιν*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. *φοιδράτῳ, ἀξίωμα*. Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 2. *βυκιλαρίως καὶ φοιδράτῶσ*. Horum præterea meminit lib. 2. cap. 5. 10. lib. 3. cap. 6. ut & Olympiodorus apud Photium pag. 179. Procopius locis alibi laudatis, Justinianus in Nov. 103. 116. 117. Continuator Theophanis lib. 1. num. 3. 4. 12. 21. lib. 2. num. 11. Cedrenus pag. 487. Scylitz. pag. 755. Harmenopulus lib. 4. tit. 12. §. 28. &c. Habetur denique apud Nilum Monachum Epistola 284. lib. 1. inscripta *Iulio Φοιδράτω*.

Φοιδρατικά, Federatorum cohortes, apud Laudatum Mauricium lib. 2. cap. 5. *φοιδρατικῶν διακρίσεις*, in Nov. Justiniani 147. cap. 2. Nov. 149. cap. 2.

ΦΟΙΚΑΡΙΝΟΝ ὄξῳ, apud Mytesum sect. 38. cap. 123. in Cod. MS. & 125. in edito. Vox ignota Fuchsi.

ΦΟΪΝΙΚΕΣ, *Φοίνικας*, Extremæ vittarum aut tæniarum quarumvis partes, uniuersibus aliquot in dactylorum, atque adeo uvarum, speciem quodammodo dispositis, adornatæ, cujusmodi videre est in vittis Calypticarum posteriorum Imperatorum, in nummis & figuris à nobis delineatis. Codinus de Offic. aulae Constantinop. cap. 3. num. 2. de calyptra Despota: *τὰ Σῶα, οἶα τὰ βασιλικά, πῶν τὸ κάμωσ τὸ φοίνικων*. Infra num. 9. ubi de equo ejusdem: *ἐπὶ τὸ μίωπῶ τὸ κωθαλαρίας τὸ χαλπαρίω, διβηλίας καὶ αὐτῶ, ἀπάρῳ τῶσα μὲ φοίνικων, οἶα καὶ ἐπὶ τὸ βασιλικά, ἢ μίω ἢ καὶ κάμωσιν*.

ΦΟΥΤΗΛ. Vide in Φούλιον.

ΦΟΛΑ, Φόλλα, Φόλις, Φόλλια, *Follis, Obolus.*

Φόλα. Lexicon MS. ad Schedographiam :

Φορβή ἢ ὄσιν ἢ σφοδρὰ. Φόλας τὴν ἑστὴν ἢ Φόλα.

Petrus Theoponicus de Archemia, MS. λαβὼν τὰ ἀνωθιν ἀρρομήνια, τὴν μὲν αὐτὰ οἰωνῆα Φόλας. Prochoprodromus contra Hegumenum ex Cod. Reg.

Λύτρε μὲν Φόλας ἢ δὲν ἔχασ, τὰ δὲ ὄσιν ἢ Φουλίον οὐ.

Φόλλα. Glossæ Græcobarb. ὁμοίως ὀβολός, ὁμοίως ἢ Φόλλα.

Φόλις, Moschopulus pag. 43. Epimerismi MSS. Herodiani, & Basilii in Grammat. Φόλις; ὁ ὀβολός Lexicon MS. Cyrilli: ὀβουλίσιμος, ὀβολός, ἢ Φόλις. Vita S. Matiae Aegyptiacæ num. 26. Ἐξαρρομήλιον ἢ τὴν ἰσραηλῶν μὲν, ἰπιδιδῶσιν μὲν τῆς Φόλας, δὲξαι ταυτας, Ἀμμὲ μὲν, ἢ τῶν. Joan. Moschus in Limon. cap. 134. ἐλάμβανον ἡμερῶν Φόλας πέντε. Et cap. 185. ἰομίζουσα ἢ ἑ. ἢ ἑ. Φόλων αὐτῆς περὶ ἀρκῆναι. Ita scribitur apud Theophanem an. 14. Anastasii, Anonymum Combesianum in Lacapeno num. 44 in Chronico Alexandrino an. 6. Leonis M. Symeonem Logoth. in Theophilo num. 10. &c. Vide varias lect. ad Theophanis pag. 147.

Φόλλος, cum duplici λ. Cedrenus: κίρατα ἢ αἰ δαδὲκα Φόλλος ἐνομασθέντων. Chronicon Alexandr. an. 16. Heraclij: ὁ γὰρ λαχθὸς ἰωάννης ὁ Σομοὺς γ' Φόλλος σιπτακομήλιον ἢ ἑμῶν, αὐτὸς ἢ Φόλλων αὐτὸ ἡβουλίθη ποῖσεν. Theophanes An. 7. Justinii Thracis: ζυριούσα τὰς πόλεις, ἐλάμβανον ἢ ἰσραηλῶν Φόλλων μίση. Eustathius Iliad. e. pag. 136. ἑστὴν ἢ αὐ τὴν ἑστὴν ἰπιδιδῶσιν ἰπιδιδῶσιν ὀβολός τὰς λαγομήλιον Φόλλος. Syntipas MS. Φόλα ἰνα μὲν δάσιν ἐν τῇ πτωχῶν Φόλλος ὄσιν ἔχασ. Sed & hujus vocis mentio passim occurrit apud scriptores, Eusebium lib. 10. hist. Eccl. cap. 6. Epiphanium de Ponderib. Procopium in Hist. arcana, Achmetem onirocrit. cap. 157. Zonaram tom. 1. pag. 86. Constantinum Manassem pag. 63. edit. Reg. Harmenopulum in legib. Georgic. lib. 6. tit. 1. §. 1. 10. &c. Apud Hispanos obtinet etiamnum minutissima moneta *Follaz* dicta, quæ tertia pars est Denarij Turonensis.

Erat & Φόλλος majoris pretij, de quo ex Zosimo lib. 1. & Hefychio Milesio quædam attigimus in Gloss. med. Lat. & in Dissertat. de Nomismatib. Imp. Constantinopolit. Sed de Follibus consulendi inprimis qui de re Nummaria commentarios ediderunt, Hotomanus, Scaliger, Casaubonus, Salmasius, Petavius, Bolandus ad cap. 1. Vita S. Auxentij, & alii.

Φόλλια, Φόλλια, *Follera, Follerialis; Follis arem.* Geronticum apud Niconem in Pandectæ MS. lib. 1. ferm. 45. ποῖσεν ἢ ἐν τῇ μὲν αὐτῶν Φόλλια τομίσματα τῆς. Moschus in Limon. cap. 61. ex edit. Coteliana, ἰπιδιν ἡμερῶν αὐτῶν — τὰ Φόλλια; ἢ καὶ αὐθὶν ἐλάμβανον αὐτὰ ὁ πτωχός. Cap. 111. λέγει ἢ μὲν ὁ ἀβραῆς Σορόνισ, δὲς μοι Φόλλια, ἑστὴν ἢ αὐτῶν τῶν ἡμερῶν ἢ ἰσραηλῶν δίδωμι αὐτῆς πέντε Φόλλιας, ὁ ἢ λαβὼν δίδωσι τῇ Φορομήλιον σαλῶ, &c. Nicephorus Presbyter in Vita MS. S. Andreae Sali: ὁ ἢ σαρπηζὶν τὰ Φόλλια, ἔχουτο σαρῆ. Supra: καὶ ἀπὸ ἑκῆς ἐστὴν κατῆχον τὰ Φόλλια, ὡς δὲν πωζῆν. Vide Gloss. med. Lat.

Διπράσιον Φόλλιον. Vide in Κίρατιον.

Ἐξολλόν, *superindictum sex follium*, inventum ac impositum ab Leone Isaurο: Rationale Persequutorum sub Cesare Augusto MS. καὶ ἢ γινώσκον, ὅτι Ἐξολλόν ποσὸν ἐστὶν ἰσραηλῶν Λαῖον ἢ ἰσραῦρ.

ΦΟΛΒΙΟΝ. Vide in Ἐφίλιον.

ΦΟΛΕΑ, Nidus, καλὸν, in Corona pretio sa. Φόλλος.

ΦΟΛΕΑ, *Bombarda. seu Bombarda canalis.* Ducas Hist. cap. 38. pag. 153. ἄχι γὰρ ἐν πλεῖστον Φόλιας δὲ κατασκευασμένας, χωρὶς πίστεως αἰε λητῶν... αὐτοφῶδες τιχασμῖνας. Infrà: pag. 156. ἄλλοι λίδον ἑστὴν αὐτῶν παμμεγέτη τῇ Φόλιᾳ ἢ χυτῆας ὀσμῶσαν.

ΦΟΛΕΡΑ. Vide in Φόλα.

ΦΟΛΙΣ, *Follis, Sacca.* Georgius Sanguinatus de partibus corporis humani, MS.

Φόλις ἔστιν ὁ σῶμαχος, ἰσραηλῶν καρδίας τέπθ.

Nescio an stomachum vel pulmonem intelligat Agapius Cretensis in Geoponico cap. 61. de aceto ἢ αἰμὲν βλάστη τὸς χολικαῖος, τὰ πύρα, ἢ Φόλιος, ἑστὴν ἢ σῶμαχος. Vide Φόλα.

ΦΟΛΚΟΣ, *Strabo.* Lexicon MS. ad Schedographiam :

Φορὰς, ὁ ἀκαθάρσιος. Φορὰς ἑστὴν ὁ τραπεζῆς τῆ.

Moschopulus: φορὰς, ὁ παράβληψ. Vide Hefychium; &c.

ΦΟΛΟΝΙΑ. Vide in Ζυζυφῶν.

ΦΟΝΑΩΜΑΤΑ, *Fundi*, in Turcogracia Crusii pag. 255.

ΦΟΝΕΑΣ, *Eupatorium.* Glossæ Jaticæ MSS. ex Cod. Reg. 190. & 1843. Εὐπατόριον, ὁ καλὸς Φοῦνας.

ΦΟΝΕΜΕΝΟΣ, *Interfellum.* Glossæ Græcobarb. ἐξολλίμην, ἢ Φαναλιμῶν, ἢ Φονίμην.

ΦΟΝΙΔΕΣ, *Homicide*, ἢ δὲ μῶν, in Glossis Græcobarb.

ΦΟΝΙΣΚΟΣ, *Homicida.* Stephanus Sachletes in versibus politic. MSS.

Τὴν τούτην πόνον περιπέτῶν ἢ κλέπῃ ἢ φοιτῶν

ΦΟΝΟΚΟΠΙΟΝ, *Cades.* Theophanes an 36. Justiniani M. τῇ δ' αὐτῶν μὲν ἕλθον λίθου ὕδατος, ἑστὴν ἐφαλιθῶν τὰ δὲ μῶν ἢ λυτῶν, ἑστὴν γινώσκον φοροκῶσια αἰε τὰ ἰσραῦρ. Ubi Cod. Barberin. habet φοροκοπῶ.

ΦΟΡΑΙ, ἢ ἑστὴν ἢ αὐ τῶν ἐσθλασῶν, apud Auctorem Etymologici: recentioribus, *vices.* Corona pretiosa: μία φορὰ, *semel*, ἢ πᾶξ. Rursum: πόνος φορῆς, *quoties*, *quotiens*. Glossæ Græcobarb. ἀγγῶν, ἰπιδιδῶσιν, ὅτι δουλεύει μὲν φορῶν ἢ μίση. Theophanes an. 20. Heraclij: ἑστὴν ἢ αὐτῶν φορῶν πᾶσι ἢ ἰσραηλῶν σαρῆ. *Prima vice.* Leo in Tacticis cap. 6. num. 30. ἑστὴν γὰρ τῶν ἀρχαῖος τῶν μῶν ἰσραηλῶν τῆς αἰε δὲ φορῆς ὀπλιτικῆς ἰπιδιν οἱ σαρῆγοι, μὲν μῶν κατὰ φρακῶν λαγομήλιον, ἢ ἢ ἰσραῦρ ἢ κατὰ φρακῶν. Menologium Basilii Imp. 8. April. in S. Pausilypo: ἑστὴν τῆς ἢ ἰσραηλῶν ἀσπιδὸς τῆς φορῆς. Græcus Interpres Concilij Lateran. cap. 24. τῇ αὐτῇ φορῇ ἢ ἢ ἐσθλασῶν πόνος σαρῆσῶν, *ea vice.* Nomocanon Cotelierianus n. 46. ἰπιδιν ἢ ἰσραηλῶν παιδῶν δὲ φορῆς, &c. *Vis.* Nicolaus Myrepsus MS. de Antidotis cap. 51. ἰσραηλῶν τῶν ὄσιν φορῆς δ' ἢ ἑστὴν πέντε. Idem sec. 8. cap. 7. φορῆς τῆς. *Ter.* Occurrit passim.

ΦΟΡΑΔΑ, φορῆσιον, *Iumentum*, ἢ ἰσραηλῶν, apud Leonem in Tactic. cap. 18. §. 53. Hefychius: φορῆσιον αἰε δὲ λαοῦ ἰσραηλῶν. Moschopulus pag. 43. φορῆς, τὸ φορῆσιον. Lexicon MS. ad Schedographiam :

Φορῆς ἢ τὸ φορῆσιον. Φορῆσιον ὁ σαρῆς

ΦΟΡΑΚΙΔΕΣ, Bartholomæus Monachus in Elencho Agareni: ἑστὴν αἰ μῶν μουσικῶν πόνος τὰς μουσικῶν τὰς μουσικῶν, αἰ ἢ σαρῆς ἢ ὀσμῶν ἀπικῶν κῆλυται, ἑστὴν αἰ κοσμικῶν, ἑστὴν αἰ λαϊκῶν μῶν ἢ πᾶσι αὐτῶν πόνος τὰς ἰσραηλῶν χῶρας, ἑστὴν ἀναδῶς φωνάζουσι, ἢ αἰ κῆλυται ἢ ἰσραηλῶν, ἑστὴν ὅσιν κατὰ πῆλιν.

ΦΟΡΑΣΑΙ. *Conjicere, Conjecturare*, Στοχάζαν. φορῆσιον, *Conjectura*, Στοχασμῶν.

ΦΟΡΕΪΝ, *Venire, Accedere, Adesse*, quomodo *sest*

sive aliquo transferre Latini dicunt: qua notione vocem hanc passim usurpat Sguropulus in Historia Concilij Florentini: sect. 10. cap. 6. ὁρίζει ἕν ἕνα ὑπογραφήν μὴ τῶν ἄλλων ἐν ὑμῶν, καὶ φορέσει αὐτοὺς καὶ ἐν τῷ ἕκτῳ. Infra: καὶ πάλιν μαδίτω ὁ βασιλεὺς ὅτι ἕτε ὑπογραφήν, ἕτε φορέσει. Ita φορῶν, & συμφορῶν eadem sect. sub finem, sect. 7. initio, & cap. 4. 10. sect. 11. cap. 4. sect. 12. cap. 5.

φορῶν, *Adducere. Vide in Φέρω.*
ΦΟΡΕΪΝ, *φορέσαι, Vestem inducere, amiculum gestare, veste uti, ἀμφιένδυσαι τῆ χιτῶνα.* Eustachius II. d. τὸ ἥ, ἱερεῖς, δὲλοι γὰρ τὸ ἱερεῖ κῆρ ἢ κωνότρον ἐν ἐπιπέδῳ, φορῶ γὰρ ἱμάτιον, &c. S. Achanasius Orat. illud Lucæ, *Eunte autem illo, &c.* Εὐα, γυνὴ Μαρίας, ἔξ ἧς ἱερῆς ὁ Χριστὸς ἀθροπος ὁ ἁδῶν, ἀθροπος ὁ ἱερεὺς ὁ Χριστὸς. Joan. Moschus in Limon. cap. 134. δὲς μοι σακκομάχιον, ἵνα φορέσω ἕν γδ ζυμῶς. Et cap. 168. ex edit. Cotelieriana: φορῶν ἐν πῶν πηλά, ἐν φορέσει καλῶς δεικνύμεθα. Apophthegmata Patrum in Panepthio num. 1. καὶ σῶνδιν αἰ τῶν κίλλων, καὶ ἱερεῖων ἱμάτια ἱερατικά, καὶ ἱερατῶν ἱερατῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ πάλιν ἀσπιδῶν, ἱερεῖς τὰ ἴδια ἱμάτια. Theorianus in legat. pag. 192. φορέσῃ τῆ ἀγιώτατος ἐν ἀνυμνῶν. Πατριάρχης φορέσει τὰ ἱερατικά αὐτῶ, ἕνα φορῶν αὐτῶ τῶν θείων ἐκτελεῶν ἀνυμνῶν. Symeon Thessalon. de sacris Ordinatis. cap. 7. pag. 157. ὁ ὑποφέρει ἢ ἐν τῶ διακονίῳ φορέσει, καὶ ἐπιτονατίων περιβλήμῳ, &c. Vide Philotheum Patr. Constantinopol. in Ordine facti ministerij pag. 3. litteras Pontific. apud Habertum in Archierat. pag. 561. &c.

φορεῖσθαι, *Vestitum, ἐσθιδυμῆσθαι, apud Portium: φορεῖσθαι πάντες, omnes cum sacris vestibus, in Concilio Florentino sect. 16. & in Euchologio Goari pag 667.*

φορεῖν, *Inducere.* Demetrius Gemistus MS. de Sacra Patriarchæ Liturgia: ὅταν τοίνω ἀρχῆσθαι φορέσει ὁ Πατριάρχης, &c. Catalogus Offic. Eccl. Constantinop. ex Cod. Reg. ὁ ἐπὶ τῆ ζωάτων φορεῖν τῶ Πατριάρχῃ τὸ ἐπιτονατίον. Euchologium Allatianum apud Goarum pag. 284. καὶ φορέσει αὐτῶ τὰ ὑπομάνια, ἐν λόγῳ, &c. Adde pag. 607.

φόριμα, *Vestis, Vestitum, ἰδίως, ἔνδυμα.* Glossæ ad Iliadem barbarogr. ἔδῃται, ἔνδυμα ἐν φοριμαῖ. Glossæ Basil. φορεῖται, τὸ φορέμα ἑσθασίον. Apophthegmata Patrum in Josepho Panepthio num. 1. μὴ ἀλλάζω δὲ τῆ ἀτίμου φοριμαῖ. Nicetas in Manuele lib. 6. n. 8. γυναικῶν φορέσει περιβλήμῳ. Ubi Codex Græcobarb. φορέμα præfat. Nomocanon laudatus ab Al-latio in lib. de Opinat. Græcor. num. 12. καὶ ἕν ἢ ἔχον καθαρὴν πίσιν αἰς τὸ θῶν μίλας χηματίσθαι διαβολῶ, ἐν ἐσθῆσθαι ἕν ἑν φορέσει ὑπὸν φοριμα τῆ ἀπιδάμῃ ἐκείνῳ σώμασθαι. Symeon Thessalonie. de sacris Ordinatis. cap. 5. exi. τοίνω αἰ διακονεῖ ἐν ἱερεῖ ἡμῶν ἱματίον ἀγίων ἐσθῆσθαι ἀμφία, καὶ ἐπὶ κεφαλῆς τὰ σκιάδια, ἐν λυτῶ σκιάδι φοριμαῖ. &c. Uruntur præterea, Acta Concilij Flotentini pag. 8. edit. Labbei, Codinus de Offic. cap. 4. num. 15. cap. 6. num. 29. 31. 36. 37. cap. 11. num. 2. &c. Malaxus in Hist. Patr. pag. 158. Demetrius Zenus in Batrachom. Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 135. &c.

Ποφορέμα, *Tota vestis, Vestes omnes, apud Crisostomum in Turcogr.*

φορεῖα, *Forma habitus, vestimenti.* Corona pretiosa: φορεῖα, habitus, σχῆμα. Chronicon Alexandrinum pag. 274. σήμερον τῆ βασιλικῆς φορεῖας ταβλία πορορεῖ αἰξίον δαλῶντα ἑσθασίως ποδῆσθαι. Theophanes an. 31. Justiniani, de Avabus: ἢ ἢ λοιπὴ φορεῖα αὐτῶ ὁμοῖα τῆ λοιπῶν οὐγγων. Eclogæ Leonis & Constantini Imp. p. 134. αἰ σραβιανικῶν ἱερατῶν, αἰ δὲ

πάντων αὐτῶ, ἐν ἑς φορεῖαν, &c. Joannes Antiochenus pag. 825. & ex eo Suidas in Ἀλιανῶν αἰς ἐν συμμάχῳ παρῶ αὐτῶ λαβῶν, ἐν τῆ σῶμασθαι ὁμοῖα, καὶ τῆ φορεῖας αὐτῶ ἑσθασθαι. Mauricius lib. 12. Strateg. cap. 8. de occreis: αἰ τῶν ἐν τῆ ἰδοιοπορίας ἐν ἐπιτονατίων ἑσθασθαι, ἀλλὰ ἐν τῶ φορεῖαν βραδείων. Et in Præfat. pag. 5. λιτόν τῆ ἐν ἀπλῶν τῶν τῶν διατασθαι ἐν φορεῖας, ἐν μὴ ποικίλον ἐν κομπῶν τῶν αἰ αὐτῶ θοραπέσιον. Anonymus Astronomus MS. Colberteus: ὡσπερ ἑσθασθαι φορεῖα αὐτῶ, &c. Historia Apollonij Tyrjij: Νὰ σὲ φορέσει φορεῖσι πηλά μαργαρίτεια.

Alibi: Καὶ γὰρ τῶν μῶν φορεῖαν εἶναι ἐν ἀνυμνῶν. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 6.

Πολλοὶ αἰ τῶν φορεῖαν ἀπὸ τῶν ἰδίως τῶ. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Μία ἑσθασθαι τῶν φορεῖαν θοραπέσιον καὶ ἑσθασθαι. Vide Cedrenum pag. 19. Nomocanonem Photij tit. 3. cap. 1. 10. &c.

φορεῖν, apud Codinum de Off. Palat. cap. 6. num. 31. ex Cod. Reg.

ΦΟΡΙΑΜΟΣ, τὸ κινῶν, in Lexico MS.

ΦΟΡΙΜΗ, in Lexico M S. Neophyti, ἢ ἕν ἑν σπληνῃ, Alumen liquidum.

ΦΟΡΚΙΑ, apud Paulum Æginetam lib. 3. cap. 18. Forceps, ut quidam volunt.

ΦΟΡΜΑΡΙΑ, *Formula, sententia mortis.* Suidas: φορμαρία, αὐτῶ ἑσθασθαι, ἀπὸ τῶν θανάτου. Ammianus lib. 14. ablato pretioso Regina monili id affecta est, ut ad Honoratum tum Comitem Orientis, Formula missa, lethali odio, scelere nullo contentus idem Clematim, nec hiscere, nec loqui permissus, occideretur.

ΦΟΡΜΙΖΕΙΝ, *Exulcerare.* Maximus Cythærensis in Synax. 4. Sept. ταῦτα τὰ λόγια ἱερατῶν τῶ βασιλεία, ἐν τῶ σὺ αὐτῶ.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ πτώματῶ. Vide in Τελόνια.

ΦΟΡΟΙ, *Imagines Imperatorum.* Ildorus Pelsi-fiota lib. 1. Epist. 337. τὸ ἀρχεῖ ἀπὸ τῶν φῶν, ἐν τῶν ταβηρῶν τῶν ἀπὸ τῶ ἀποσῶν πρῶσθαι ἑσθασθαι, τόπος τῶν σῶμασθαι πρὸ τῶ ἑσθασθαι, τῶ μὴ ἀπὸ τῶ ἀπὸ τῶ ἑσθασθαι, αἰ αὐτῶ, ἐν τῶν ἐκείνῳ καλῶν, αἰ μὴ αὐτῶ αἰ τῶ βασιλείων αἰ τῶ τῶν φῶν φορολογῶν. Eadem habent Oecumenius in Acta Apost. cap. 40. & Theophylactus in eadem Acta cap. 18. Sed unde orta hæc vox, alij fortè indicabunt: in Glossis Basilic. φῶν, αἰμαδιδοῦσα.

ΦΟΡΟΛΟΓΟΙ Vide in Τελόνια.

ΦΟΡΟΣ, *Forum, ἄγορῶ,* in Glossis Græcolat. Suidas: φῶν, τὸ πηλάσθαι, ὁ τόπος ἐν τῶ πηλάσθαι τῶ ὄντα. Scholiastes Oppiani lib. 2. Halicut. ἄγορῶ, τὸ πηλάσθαι, ὁ τόπος αἰ ἐν καλῶσθαι, ὁ φῶν. Olymipiodorus: ἰπποδρόμος, ἐν φῶν, ἑσθασθαι, καὶ πηλάσθαι, &c. Scholiastes Theophili Antecess. lib. 2. tit. 1. 6. 40. αἰ τῶ φῶν ἐν αἰ τῶ ἀγῶνισθαι. Justinus Apol. 2. ἐν τῶ φῶν τῶ Τραμῶ. Chronicon Alexandr. in Constantino M. ubi de Constantinopoli: αἰσῶν ἐν τῶ φῶν μῶν. Acta S. Maximi Confess. pag. 65. ἀγῶνισθαι αἰ αἰ τῶ πηλάσθαι, ἐν ἑσθασθαι αἰ τῶ φῶν διδῶν, &c. Constantinus Porph. in Basilio num. 91. edit. Combef. καὶ τῶ ἀγῶνισθαι, ὁ φῶν φορολογῶν. Uruntur passim scriptores ac præsertim Byzantini, Evagrius lib. 18. Anna Comnena pag. 52. 68. Zacharias Papa lib. 3. Dialog. cap. 7. & alij à nobis laudati in Constantinopoli Christ. lib. 1. ubi de Foris urbis.

Item Forum juridicum. Phebamon Sophista de Figuris Rhetoricis, MS. αἰ ἐν ἑσθασθαι, ὁ δὲ αἰ ἐσθασθαι ἑσθασθαι ἑσθασθαι, ἐν ἑσθασθαι ὁ φῶν. Auctor innominatus: αἰ ὑπερῶν τῶν ἑσθασθαι τῶν διδῶν τῶ φῶν τῶ ἐσθασθαι

ζοιζών τῷ φόρῳ τῆς ἐσθλῆς ἱστίας. Φόρου παραγραφή, *Fori praescriptio*, in basilicis tom.1. p. 750.

Ἀντιφῶρος, *Locum ante Forum*. Nicephorus Presbyter in Vita MS. S. Andreae Sali: ἐν μὲν ὕν τῇ ἡμέρᾳ πρῶτον ὁ θεῖος ἐπὶ ἀντιφῶρον, &c.

ΦΟΡΤΙΚΟΣ, *Coronatus*, Βιβιασμίος, in Corona pretiosa.

ΦΟΡΤΟΥΝΑ, Φορβύνα, *Tempreslatiatis aβίω*, Ζάλα, Πλημμυρίς, Ἄνεμον ἱμβολή. Glossæ ad Iliadem Græcobarb. Τρικυμία, Φορβύνα. Chronicon Manuelis Malaxi MS. pag. 567. ἀπὸ τῆς κότερα πολλὰ τὰ φέρον πλὴν ζυμῶσαν ἀπὸ δὲ τῆς Χαζαρίας, καὶ ὑπάρχοντα κότερα τὰ ἔρη φορβύνα μεγάλην, καὶ ἰχθυόσαν ἰμβ μὲν ἀνθρώπων. Dototheus Monembasiota in in Synopsis histor. ἵσται κάμνη φορβύνα, ὁ πάλαιστα ἔλη κάμνη νύστα φοβερῶν. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 61. λοιπὸν ὄβη τὴν καὶ τὴν αὐτὸ τὸ ἴσον δὲ τῆς φορβύνας, καὶ χίνας, καὶ παραχρῆς σοικῆς τούτων ὅ βλαβερῶτερη. Idem in Ριχάτ. καὶ τὰ θαλάσσια (ζῶα) ἰχθυοῦσιν ἵσται θάλασσᾳ ἀλλὰ καὶ ὁ φέρει, τὰ ἴσται φορβύνα. Adde cap. 101. Georgius Contares lib. 4. Hist. Athenar. ἀμὲν ἱστῶντες τὰ ἱστυῶντα μία φορβύνα μεγάλη καὶ χαλάζει ὄβη, &c. Vide pag. 96. 113. Maxim. Cythæ. 28. April. &c.

ΦΟΡΤΩΝΕΙΝ, *Onerare*, *Onus imponere*, Βαρύνειν, φορτίζειν, φορβὸν ἐπιβῆναι. Corona pretiosa: φορτωμένος. Ονυβίαι, φορτοζόμενος Pantaleon de Miraculis S. Michaëlis, MS. πλοῦσαι καμῆλας φορτωσάσιν κερὸν καὶ ἔλαση. Theodorus Episcopus Paphensis in Vita MS. S. Spiridonis: φορτωσας τὰ ἄλογα, καὶ ἀπειθῶν ὡς τῆς ἀγῶν τάρου, &c. Anonymus post Theophanem pag. 434. λαβόντες ἡ καὶ πῶτα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, — ἰφορτωσαν πάντα ὡς τὰς ἀμαθίας. Nicetas Barbarogr. MS. in Murtzuphlo num. 31. πῶτον τὰ ζῶα πρὸς τὸ φορτῶσαι αὐτὰ μὲν καὶ τῆς ἀμωθῶν. Anonymi Doctrinæ MSS. τῆς ἱστῶν ὡς τῆς ἰφορτωσῶν τῆς σαυρῶν ὡς καλῶν ἰστυῶν, &c. Historia Apollonij Tyrij:

Εἰς δὲ παράβλη ἱσβαλῆ, καὶ φέρουσι μὲν τρέμον Σηλάρην ὄβη πῶτον, καὶ κίττω τῆς δρόμον.

Alibi:

Τρίχῳ πειλαμῶσιν πλὴν μὲν δάκρυ φορτωμένος. Vide Theophanem an. 12. Constantis, Simeon. Logothet. in Leone Armenio n. 10. &c.

Φόρτωμα, *Onus*, *Sarcina*, ἀχθῶν, φορβὸν.

ΦΟΣΣΑ, *Fossa*. Glossæ Basilic. κάστρον, τυτίσι φέσασ, ἡ ἡμῶς καλυμνῶν κατῶν. Julius Africanus de Apparatu Bell. ἱσθῶν ἡ τούτου τάρου κατῶν πῶτον τριβῶναι σπυδριμέναι, ἡ φέσασ μικρὰς ἰχθῶν ἰσθῶν σκόλοπας, ποδάγρας, ἡ ποδαλάσας. Mauricius lib. 4. Strateg. cap. 3. τῆς πλάσας τῆς ἰχθῶν ἀπώλεσας, τῆς μὲν ὡς ἰμπερίστας ἐν τῇ φέσασ, τῆς ἡ ὡς τσαπῆστας ἐπὶ τῇ ἀδουήτῳ συμπλωμάτι. Adde lib. 10, cap. 4. Leonem in Tac. cap. 11. §. 8. cap. 14. §. 43. cap. 20. §. 40.

Φύσα. Theophanes an. 1. Leonis Isauri: ἀρῆσαν φύσασ μεγάλην, &c. In Lexico MS. ex Cod. Reg. 1708. φύσασ, ἐρῶσαι exponitur.

Φουσίον. Scholiast. Demosth. in Orat. Cherson. εἰρήνῃ ἐκάλει αἱ Θράκας καὶ αἱ Λίβους, ἀ τῶν φουσίᾳ ἰδωτικῶς.

Φουσίον, *Fossam facere*. Apomasar in Myster. Σιμιλιατίον, ἰσοπλιτίον, φουσατίον, iterum: κωμωγῆτον, φουσατίον. ἰτομασίον.

Φουσίον, eadem notione, apud Mauricium lib. 8. Strateg. cap. 1. πῶλαμῶν διάβασσι ἀκαλύψῳ, τὸ φουσίοναι αὐτῆς τῆς πῶλαμου, καὶ βαθίαν ἐρῶσαι τάρου, &c.

ΦΩΣΣΑΤΟΝ, *Fossatum*, *Fossa*. Procopius Gazæus in lib. 1. Regum cap. 20. ὡς μὲν ἔλλουσι τάρου, ὡς ἡ Ῥωμαίους, φουσατόν. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1727. Ἀματῶν, τὸ καλυμνῶν πῶρ ἔλλουσι τάρου, καὶ ὡς Ῥωμαίους φουσατόν, τῶν πῶρ ἔλλουσι ἀματῶν.

Φουσατόν, φουσατόν, φουσατόν, φουσατόν, *Castra fossis circumducta*, atque adeo ipse exercitum. Glossæ Basilic. φουσα ὄβη δούλων ὕδατος χρηροποιῶν, ἱσ ἡ καὶ φουσατόν ἰσθῶν καλῶν, μὲν ὁ τὸ στρατόπεδον ἡ πλὴν τῆς πῶλων ζῶν σπυδρῶν ἀρῆσιν ποιῶν πῶρ φου, ἡτοι παραμῶν καλῶν ἡζον κάστρον, τυτίσι φουσα, ἡ ἡμῶς καλυμνῶν κατῶν, Eadem Glossæ: Κάστρον, ἡζον φουσατόν. Basilus in exercitat. Grammat. φουσατόν, ὁ στρατός. Maximus Mazaré Monachus in Canone MS. φουσατόν, τὸ πλῆθος τῆς στρατεύματι. Chrysostomus Homil. 23. in Epist. ad Ephes. ὁ παρὸν βίος ὄβη τῆς φουσα, καὶ ὡς αἱ ἰσθῶν, τὸ λυζόμενον παρ' αὐτοῖς φουσατόν. Leo in Tact. cap. 17. §. 19. καὶ ὄβη τῶν διάσασ τὸ φουσατόν, ἡζον τὸ ἀπληθῶς μάσαστας. Idem cap. 20. §. 40. ὡς χαρῶν πῶν ἡ φουσατῶν φουρῶν. Mauricius lib. 12. Strateg. cap. 22. πῶς δὲ ἀπληθῶς γίνεσασ, ἡτοι φουσατα. Urbicus: βασαταί παπυλῶναι, ἀσχολιαί αὐτῶν πλὴν τυτίσι κατῶν τῆς φουσατῶν ἡ σπυδρῶν ἰσθῶν. Constantinus de Adm. Imp. cap. 46. καὶ ἰσθῶν κησῶν ἰσθῶν φουσατόν κατῶν τῆς φουσατῶν ἰσθῶν. καὶ τῆς φουσατῶν, ἡ αὐτῆς τῆς Ῥωμαίους. Anna Comnena lib. 11. pag. 312. καὶ τὸ ἀποροπληθῶς τῆς φουσατῶν. Pag. 330 τὸ τῆς Νορμῶν φουσατόν καλῶν. Pag. 340. μὲν τῆς ἰσθῶν φουσατῶν παραμῶν πλὴν ἰσθῶν. Meminit denique Procopius lib. 3. de edific. Justiniani, castri quod ἰσθῶν φουσατόν appellabatur. Occurrit passim apud Tacticos, aliosque Scriptores, Cedrenum an. 32. Justiniani, Michaëlem Attaliatam tit. 56. Achmet. cap. 300. in Actis S. Maximi n. 1. 31. &c.

Φουσατόν, φουσατόν, cum, ω, interdum habent, &c sæpe scriptores: Chronicon Alexandrin. pag. 906. 914. &c. Theophanes pag. 329. Harmenopolus lib. 1. tit. 16. §. 8. Martyrium SS. XL. Patrum Sabaitarum num. 9. 12. Vita S. Bacchi Junior. pag. 101. Ducas Hist. pag. 33. 108. 113. 122. Joannes Cananus de Bello Constantinop. &c.

Φουσατόν. Glossæ Græcobarb. ἀχθῶν, ἀφροσῶν, σπυδρῶν, στρατός, φουσατόν, στρατία. Theophanes pag. 198. καὶ ἰποικῶσασ φουσατόν, καὶ ἡρῶσασ πῶσασ τῶν ἱσθῶν. &c. pag. 424. στρατοπέδῶσασ ἡ ὡς Βερτυνῶν ὡς δὲ τῶν τριακοντῶ τῆς βασιλείᾳ φουσατῶν. Ilias Græcobarb. Nicolai Lucani lib. 3. initio:

Ἄφ' ἡ μὲν τὰ δύο φουσατά ἐστῶν τῶν ἡ μῶσασ Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Ὀπῶναι ἀχθῶν τὰ κρατῶν, φουσατά τὰ δούλων. Occurrit etiam apud Leonem in Tact. cap. 8. n. 14: in Hist. Politica, &c.

Φουσατίον, φουσατίον, *Metari*, *Castra locare*, eademque *fossa circumducere*. Vita MS. S. Stephani Junioris: καὶ σπῶν τῆς βασιλείᾳ καὶ τῆς σπυδρῶν ἐπὶ πλὴν ἑρῶσασ ἰσθῶν. Theophanes an. 7. Justiniani: Βυλατίον ἡ ἡ δούλων ὡν, ἡδὲ τῶν ἡ μῶσασ ἀλλὰ χαρῶν πῶν πῶσασ, ἰσθῶν, an. 7. Constantini & Irene: καὶ πῶσασ φουσατίον μῶσασ ἐπὶ τὰ ἀνατολικὰ μῶσασ, &c. Bartholomæus Monachus in Elencho Agatzeni: ἰδῶντες ὁ λαός τῆς Μιχαήλ τῶσασ, ἡμῶσασ πῶσασ λαός, καὶ ἰσθῶν ὡν ἡ μῶσασ Μιχαήλ κατῶν τῶν. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Motica:

Βυλῶ ἰσθῶν ὡν, τόπον να φουσατίον.

Παραφουσίον, *Intra castra metari*. Theophanes anno 24. Heraclii: πῶσασ ὡσασ τῆς Βαρδανῶσασ πῶσασ παραφουσίον. Hinc emendandum Chronicon Alexandrinum an. 3. Carini: καὶ παραφουσίοναι αἱ ἰσθῶν ἡ μῶσασ αὐτῆς ἀχθῶν, &c. Legendum enim παραφουσίοναι: nisi hæc vox, *declinantes*, vel *secedentes à via*, significet, legendumque sit παραφουσίοναι.

Φουσατίον, *En exercitu*, Galli dicunt, *en corps d'armée*. Theophanes an. 3. Leontij: καὶ ὡς περιδρόμον λῆτῶν ἡδὲ παραμῶν, ἱσθῶν φουσατίον ἡ πῶσασ.

si se aliquo transferre Latini dicunt: qua notione vocem hanc passim usurpat Sgropulus in Historia Concilij Florentini: sect.10. cap. 6. ὀρίξει ὃν ἵνα ἰστογράφοι μὴ τῶν ἄλλων ἐξ ὕμνης, καὶ φορεσίᾳ ἀνεῖλον καὶ εἰς τὴν ἴστων. Infra: καὶ πάλιν μαθίτω ὁ βασιλεὺς ὅτι ἔτι ἰστογράφοι, ἢτοι φορεσίᾳ. Ita φορεῖν, & συμφορεῖν eadem sect. sub finem, sect. 7. initio, & cap. 4. 10. sect. 11. cap. 4. sect. 12. cap. 5.

φορεῖν, Adducere. Vide in Φορεῖν.
ΦΟΡΕΪΝ, Φορεῖν, Vestem inducere, amiculum gestare, veste uti, ἀμφιένδουσι τὸ χιτῶνα. Eustathius II. d. τὸ εἶ, ἰφέρει, δὴλοῖ γὰρ τὸ ἰφρι καὶ τὸ κοιότερος ἐξ ἐπι ἐσθῆτος, φορεῖ γὰρ ἰμάτιον, &c. S. Athanasius Orat. illud Lucæ, Eunice autem illo, &c. Εὐν, γυνὴ Μαρία, ἢ εἰς ἰσθῆτον ὁ Χριστὸς ἄσθρωνος ὁ ἄδὰμ, ἄσθρωνος δὲ ἰφριστεῖ ὁ Χριστὸς. Joan. Moschus in Limon. cap. 134. δός μοι σακκομαχίω, ἵνα φορεῶ ἡμῶν γὺρ ζυμῆς. Et cap. 168. ex edit. Coteliziana: φορεῖν ἐξ ἰστῶν πολυλά, ἐξ φορεῖται καλῶς θυμῶμα. Apophthegmata Patrum in Panepthio num. 1. καὶ ἐσθῆτον εἰς τὴν κίτταν, καὶ ἰφριστεῖ ἰμάτια ἰσθῆτικὰ, καὶ ἰξιλθῶν ἰσθῆτον ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ πάλιν ἰσθῆτων, ἰφριστεῖ τὰ ἴδια ἰμάτια. Theorianus in legat. pag. 192. πορῆος τὸ ἀγιώτατος ἐξ οἰκουμένης. Πατριάρχῳ φορεῖται τὰ ἰσθῆτικὰ αὐτῶν, ἔσα φορεῖν ἄσθῃ τὴν ἑσθῆσαν ἐκκλησιῶν λαοφίλων. Symeon Thessalon. de factis Ordinatis. cap. 7. pag. 157. ὁ ἰστογράφοις τὸ ἐν τῇ διακονικῇ φορεῖται, καὶ ἐπιζωστῆτον περιβηθῆτος, &c. Vide Philotheum Patr. Constantinopol. in Ordine sacri ministerij pag. 3. litteras Pontific. apud Habertum in Archiepat. pag. 561. &c.

φορεῖν, Vestitus, ἐσθῆτος, apud Portium: φορεῖται πάντες, omnes cum sacris vestibus, in Concilio Florentino sess. 16. & in Euchologio Goari pag. 667.

φορεῖν, Inducere. Demetrius Gemistus MS. de Sacra Patriarchæ Liturgia: ὅταν τοίνω ἀρχῆς φορεῖται ὁ Πατριάρχης, &c. Catalogus Offic. Eccl. Constantinop. ex Cod. Reg. ὁ ἐπὶ τῇ ζωστῆτον φορεῖται τῷ Πατριάρχῳ τὸ ἐπιζωστῆτον. Euchologium Allatianum apud Goarum pag. 284. καὶ φορεῖται αὐτὸ τὰ ἰσθῆτικὰ, ἐξ ἰσθῆτων, &c. Adde pag. 607.

φόριμα, Vestis, Vestitus, ἱδῆς, ἔνδυμα. Glossæ ad Iliadem barbarogr. ἔσθῆτος, ἴδῆκα ἐξ φορέματα. Glossæ Basil. φορεῖται, τὸ φορέμα ἑσθῆτικόν. Apophthegmata Patrum in Josepho Panepthio num. 1. μὴ ἰλλεζῶν δὸς τῷ ἀτίμῳ φορέματι. Nicetas in Manuele lib. 6. n. 8. γυμνασίῳ σελῶν περικεῖται. Ubi Codex Græcobarb. φόριμα præfert. Nomocanon laudatus ab Alatio in lib. de Opinatis. Græcor. num. 12. καὶ ἰσθῆ τὸ ἔχον καθαρὴν πίστιν εἰς τὸν θεὸν μάλα χηματιστῆς διαβολῆς, ἐξ ἐσθῆτος ἢ ζων φορεῖται ἄσθῃ φόριμα τὸ ἀπιδάμην ἐκίνο σῆματι. Symeon Thessalon. de sacris Ordinatis. cap. 5. excc. τοίνω εἰ δάμοις ἐξ ἰσθῆτος ὁμοῖα ἰματῖοι ἀγαθῶν ἐσθῆτων ἀμφοῖα, καὶ ἐπὶ κφαλῆς τὰ σκιάδια, ἐξ λυτὰ σκιάδια φορέματα, &c. Utuntur præterea, Acta Concilij Florentini pag. 8. edit. Labbei, Codinus de Offic. cap. 4. num. 15. cap. 6. num. 29. 31. 36. 37. cap. 11. num. 2. &c. Malaxus in Hist. Patr. pag. 158. Demetrius Zenus in Batrachom. Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 135. &c.

πανφόριμα, Tota vestis, Vestes omnes, apud Crisostomum in Turcogr.

φορεῖται, Forma habitus, vestimenti. Corona pretiosa: φορεῖται, habitus, σχῆμα. Chronicon Alexandinum pag. 274. σῆματιον τὸ βασιλικὸν φορεῖται ταβλίκα πορφυρῆ ἀέθῳ δελφίνῳ ἑσθῆτικῆς ποσειδῆας. Theophanes an. 31. Justiniani, de Avaribus: ἢ τὸ λοιπὸν φορεῖται αὐτῶν ἰματῖα τῶν λυτῶν ὄντων. Eclogæ Leonis & Constantinii Imp. p. 134. εἰς σφαιροειδῆ ἰστοφίτων, εἰς δὲ

πάλιν αὐτῶν, ἐξ εἰς φορεῖται, &c. Joannes Antiochenus pag. 825. & ex eo Suidas in Ἀθανῆσις εἰς τὴν συμμάχου παρ' αὐτῶν λαβῆται, ἐξ τῆ σῆματι φορεῖται, καὶ τῆ φορεῖται αὐτῶν χλαδά. Mauricius lib. 12. Strateg. cap. 8. de octeis: εἰς τῶν ἐξ ἰστοφίτων ἐκ ἐπιζωστῆτον ὄντων, ἀλλὰ ἐξ ἰσθῆτων φορεῖται βραδείων. Et in Præfat. pag. 5. λοιπὸν τὸ ἐξ ἀπλῶν ἰσθῆτων τῶν διαγῶν ἐξ φορεῖται, ἐξ μὴ ποιικίλον ἐξ κομπῶν ἰσθῆτων εἰς ἰσθῆτων θοράκων. Anonymus Astronomus MS. Colbertens: ὅσπερ χλαδά φορεῖται αὐτῶν, &c. Historia Apollonij Tyrij:

Νὰ σε φορεῖται φορεῖται πολλὰ μαργαρίτια.

Alibi: καὶ γὰρ τὸ μάθηλον φορεῖται εἰς τὴν ἀνευθῆτον. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 6.

Πολύχρως τίττω φορεῖται ἀπὸ τῶν ἰσθῆτων. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Μίαν ἔχασιν τὴν φορεῖται θοράκων καὶ ἑσθῆτων. Vide Cedrenum pag. 19. Nomocanonem Photij tit. 3. cap. 1. 10. &c.

φορεῖται, apud Codinum de Off. Palat. cap. 6. num. 31. ex Cod. Reg.

ΦΟΡΙΑΜΟΣ, τὸ ἐκβάτιον, in Lexico MS.

ΦΟΡΙΜΗ, in Lexico M S. Neophyti, ἢ ἰσθῆτος σελῆρια, Alumen liquidum.

ΦΟΡΚΙΑ, apud Paulum Æginetam lib. 3. cap. 18. Forceps, ut quidam volunt.

ΦΟΡΜΑΡΙΑ, Formula, sententia mortis. Suidas: φορμαρία, ἑστῆ ἑσθῆτικῶν, ἀπόφασις θανάτου. Ammianus lib. 14. ablato pretioso Regina monit id affecta est, ut ad Honoratum tum Comitem Orientis, Formula missa, lethali odio, scelere nullo contactu idem Clematium, nec bisecere, nec loqui permissus, occideretur.

ΦΟΡΜΙΖΕΙΝ, Exulcerare. Maximus Cythærensis in Synax. 4. Sept. ταῦτα τὰ λόγια ἔξῃφορμαται τῷ Βασιλεῖ, ἐξ τῶν σὺν αὐτῶν.

ΦΟΡΟΛΟΓΑ πτωμάτα. Vide in Τελόνια.

ΦΟΡΟΙ, Imagines Imperatorum. Isidorus Pelusiota lib. 1. Epist. 337. τὸ ἀρχεῖ ἑσθῆτικῶν, ἐξ τριῶν ταβερῶν τῷ Λόγω ἐξ τῆ Ἀποστόλων πράξεων ἑσθῆτικῶν, τόπως τινὰς σημαίνα πρὸς τὸ ἑσθῆτικῶν, τὸ μὲν αἰὶνα τινὰ ἑσθῆτικῶν ἔχουσα, εἰς αἰὶνα, ἐξ ἑσθῆτικῶν καλῶματων, εἰς μέγχι νῦν αἰ τὸ βασιλικῶν αἰὶνα τῶνδε ἑσθῆτικῶν φορολογητοῖσι. Eadem habent Oecumenius in Acta Apost. cap. 40. & Theophylactus in eadem Acta cap. 28. Sed unde orta hæc vox, alij fortè indicabunt: in Glossis Basilic. φόρος, εἰματιοειδὲς ἄξικ.

ΦΟΡΟΛΟΓΟΙ Vide in Τελόνια.

ΦΟΡΟΣ, Forum, ἄγορα, in Glossis Græcolat. Suidas: φόρος, τὸ πωλητήριον, ὁ τόπος ἐξ ὃ καλῶνται τὰ ὄνια. Scholiastes Oppiani lib. 2. Halicut. ἄγορα, τὸ πλῆθος, ὁ τόπος εἰς ἃ καθίζουσι, ὁ φόρος. Olymperiodotus: ἰσθῆτικῶν, ἐξ φόρος, ἑσθῆτικῶν, καὶ πηγάς, &c. Scholiastes Theophili Antecess. lib. 2. tit. 1. §. 40. εἰς τὸν φόρον ἐξ εἰς τὸν ἀγῶνιστον. Justinus Apol. 2. ἐξ τῆ φόρος τῶν Τραμῶν. Chronicon Alexand. in Constantino M. ubi de Constantinopoli: αἰσῆτος ἐξ φόρον μέγαν. Acta S. Maximi Confess. pag. 65. ἀσθῆτικῶν εἰς εἰς τὴν πάλιν, ἐξ ἰσθῆτικῶν εἰς τὸν φόρον δεδομένον, &c. Constantinus Porph. in Basilio num. 91. edit. Combef. καὶ τὴν ἀγορῶν, ἢ φόρος ἀγοραγορίων. Utuntur passim scriptores æc præsertim Byzantini, Evagrius lib. 18. Anna Comnena pag. 52. 68. Zacharias Papa lib. 3. Dialog. cap. 7. & alij à nobis laudati in Constantinopoli Christ. lib. 1. ubi de Foris urbis.

Item Forum juridicum. Phebamon Sophista de Figuris Rhetoricis, MS. εἰς ἀπῶν, ὁ δάνα ὁ σχολαστικὸς ἴδου, ἐξ ἴδου ὁ φόρος. Auctor innominatus: εἰς ἀπῶν τὸν φόρον τὸν διορκομένον τῆ φόρος τὸν ἐνάγορον.

φορβίον τῷ φόρῳ τὸ ἐκείνου ἐπιθεῖται. Φόρῳ παραγραφή, *Fori praescriptio*, in basilicis tom.1. p. 750.

Ἀνίσφορῳ, *Locus ante Forum*. Nicephorus Presbyter in Vita MS. S. Andreæ Sali: ἐν μὲν ὡν τῇ ἡμέρᾳ παίζον ὁ θεὸς ἐπὶ ἀνίσφορῳ, &c.

ΦΟΡΤΙΚΟΣ, *Coactus*, *Biassatus*, in Corona pretiosa.

ΦΟΡΤΟΥΝΑ, *Fortuna*, *Tempestas*, *manis ælium*, Ζάλα, Πλαμμυρίς, *Κόσμος ἰμβροῦ*. Glossæ ad Iliadem Græcobarb. Τρυμμία, *Fortuna*. Chronicon Manuelis Malaxi MS. pag. 567. ἀπίστα κατὶ γὰρ πολλὰ τὰ φέρων τῷ γυναικῶν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Χαζαρίας, καὶ ὑπάρχοντά τε κατὶ γὰρ τῆς ἡμετέρας μεγάλης, καὶ ἰχθυόσαν ὁμοῦ μὲν ἀφ' ὧν. Dorotheus Monembasiota in in Synopsi histor. ἔστι καμὲν φορτίνα, ἢ πάλαια ἔστι καμὲν νύκτα φορτίνα, ἢ θάλασσα ἔστι καμὲν νύκτα φοβίρα. Agapius Cretenis in Geoponico cap. 61. λατρεῖν ὄντι τύχη καὶ τῷ αὐτῷ τὸ νεῖον ἀπὸ φορτίνας, καὶ χίνας, καὶ παραχρᾶς σοχῶν τινῶν τῷ βασιλευμένῳ. Idem in Ριστά, καὶ τῷ θαλάσσι (ζῶα) ἰζηυρίζουσα ἔστι θάλασσα ἀλλὰ καὶ ἡ χίνα, καὶ γὰρ φορτίνα. Adde cap. 101. Georgius Contares lib. 4. Hist. Athenar. ἀμὲν ἰσχυρῶς καὶ ἰουαυθὴ μία φορτίνα μεγάλη καὶ χαλαρὴ ὁμοῦ, &c. Vide pag. 96. 113. Maxim. Cythar. 18. April. &c.

ΦΟΡΤΩΝΕΙΝ, *Onerare*, *Onus imponere*, *Barium*, φορτίσαι, φορτίσαι ἐπιθεῖναι. Corona pretiosa: φορτωμένῳ. *Onus*, φορτωμένος. Pantaleon de Miraculis S. Michaëlis, MS. πλάσας καμύλους φορτωμένους κερὸν καὶ ἰλαρον. Theodotus Episcopus Paphensis in Vita MS. S. Spiritonis: φορτωσας τὰ ἀλογα, καὶ ἀπειθεῖν αἰς τὸ ἀγίον τάφο, &c. Anonymus post Theophanem pag. 434. λαβόντες τὴν καὶ πᾶσι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, — ἰφορτωσαν πάντα αἰς τὰς ἀμαξίας. Nicetas Barbarogr. MS. in Murtzuphlo num. 3. πῶς τῶν ζῶα φορτίνα τὸ φορτίον αὐτὰ μὲν καὶ τὸ ἀμαξίον. Anonymi Doctrinae MSS. τὸ ἰπάραι αἰς τὸ ἰφορτίον τὸ ἑαυρὶν αἰς κατὰρτιον, &c. Historia Apollonij Tytiji:

Εἰς οὐ παράβλην ἰβαλὲ, καὶ φέρωσιν μὲν τρέμον
Σπάρτῳ ὄντι πύργου, καὶ κίνας τὸ δρόμον.

Alibi:

Τρίχη περιλαμβάνει τὴν μεθὰ κερὰ φορτωμένῳ.
Vide Theophanem an. 12. Constantis, Simeon. Logothet. in Leone Armenio n. 10. &c.

Φορτωμα, *Onus*, *Sarcina*, ἀχρῶν. φορτίον.

ΦΟΣΣΑ, *Fossa*. Glossæ Basilic. κάστρον, τῶν τῶν φόντων, καὶ ἡμῶν καλύμνου κατ' ὅσον. Julius Africanus de Apparatu Bell. ἔχουσι τὸ τοῦτο τάφο κατ' ὅσον τριβόλου στυμίνου, ἢ φόντας μικρὰς ἰχθῶσας ἰσχυρῶς σκόλοπας, ποδάγρας, ἢ ποδαλιᾶσας. Mauricius lib. 4. Strateg. cap. 3. τὸς πλάσας τὸ ἰχθῶν ἀπάλασσο, τὸς μὲν αἰς ἡμισυτοῦσας ἐν τῇ φόντῳ, τὸς ἢ αἰς τριπύσας ἐπὶ τῇ ἀδούτῳ συμπίσματι. Adde lib. 10. cap. 4. Leonem in Tacit. cap. 11. §. 8. cap. 14. §. 43. cap. 20. §. 40.

Φόσσα. Theophanes an. 1. Leonis Isauri: ὄφρα φόντοσιν μεγάλῳ, &c. In Lexico MS. ex Cod. Reg. 1708. φόνται, ἐρύξαι exponitur.

Φοσάτιον. Scholiast. Demosth. in Orat. Cherson. εἰρηκὲς ἐαυτῶν οἱ θρακῆς καὶ οἱ λίβυς, ἀ τῷ φόντα ἰσχυρῶς.

Φοσάτιον, *Fossam facere*. Apomasar in Myster. Θεμελιατικόν, ἰσχυρῶς, φονατικόν, iterum: κωμωδικόν, φονατικόν. ἰστοματικόν.

Φουσίον, eadem notione, apud Mauricium lib. 8. Strateg. cap. 1. πλάσας διάβασαι ἀμυλῶν, τὸ φουσίον αὐτῶν τὸ πλάσας, καὶ βαθῆσιν ἐρύξαι τάφο, &c.

ΦΩΣΣΑΤΟΝ, *Fossatum*, *Fossa*. Procopius Gazæus in lib. 1. Regum cap. 20. ὡς μὲν ἔλλοι τάφο, ὡς ἢ Ῥωμαῖοι, φονατικόν. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1727. ἁμαξίον, τὸ καλύμνον παρ' Ἕλλησι τάφο. καὶ ὡς Ῥωμαῖοι φονατικόν, τὸ τὸ παρ' Ἑβραίοις ἀμαξίον.

Φονατικόν, φονατικόν, φονατικόν, φονατικόν; *Castra fossis circumdacta*, atque adeo ipse exercitus. Glossæ Basilic. φόντα ἔστι δόξαον ὑδατῶ χροσποῖτ, ἔξ ἢ καὶ φονατικόν ἔστι καλὸν, μὲν ὁ τὸ στρατόπεδον αἰς τὴν τὸ πλάσας γλῶσσιν ἀρξίῳ ποιῶν φόντος, ἢ τοῖς παραμυθῶν, ἢ τὸν κάστρον, τῶν τῶν φονατικόν, καὶ ἡμῶν καλύμνου κατ' ὅσον. Eadem Glossæ: κάστρον, ἢ τὸν φονατικόν. Basilus in exercitatu. Grammat. φονατικόν, ὁ στρατός. Maximus Mazari Monachus in Canone MS. φονατικόν, τὸ πλάσας τὸ στρατιώματι. Chrysostomus Homil. 23. in Epist. ad Ephes. ὁ παρὸν βίβλος ὁδὸς τῆς ἐστῆς, καὶ ὡς αὐτῶν ἀποτίει, τὸ λογισμῶν παρ' αὐτοῖς φονατικόν. Leo in Tacit. cap. 17. §. 19. καὶ ὄλιγον διάστημα τὸ φονατικόν, ἢ τὸ ἀπλοῦς μῆλαστικόν. Idem cap. 20. §. 40. ὡς χροσποῖτ ἢ φονατικόν φονατικόν. Mauricius lib. 12. Strateg. cap. 21. πῶς δὲ ἀπλοῦς γίνεσθαι, ἢ τοῖς φονατικόν. Urbicus: βασιλεὺς παπυλῶν, ἀσχαλίαι αὐτῶν τῶν καταπέτην, φονατικόν ἢ φονατικόν ἰσχυρῶς. Constantinus de Adm. Imp. cap. 46. καὶ βασιλεὺς ἀσχαλίαι ἰσχυρῶς φονατικόν κατὰ τὴν φονατικόν ἀσχαλίαι, καὶ τὸ χροσποῖτ αὐτῶν, ἢ αὐτῶν τὸ Ῥωμαῖοι. Anna Comnena lib. 11. pag. 312. καὶ τὸ ἀπορῶν τῶν φονατικόν φονατικόν. Pag. 330. τὸ τὸ Νορμάνων φονατικόν κατὰ τῶν. Pag. 340. μὲν τὸ ἰσχυρῶς φονατικόν παραλαμβάσας τὴν λογισμῶν. Meminit denique Procopius lib. 3. de edific. Justiniani; castrum quod λογισμῶν φονατικόν appellabatur. Occurrit passim apud Tacitos, aliosque Scriptores, Cedrenum an. 32. Justiniani, Michaëlem Actaliatam tit. 56. Achmer. cap. 300. in Actis S. Maximi n. 1. 31. &c.

Φονατικόν, φονατικόν, cum, &, interdum habent, &c sæpe scriptores: Chronicon Alexandrin. pag. 906. 914. &c. Theophanes pag. 329. Harmenopolus lib. 1. tit. 16. §. 8. Martyrium SS. XL. Patrum Sabaitarum num. 9. 12. Vita S. Bacchi Junior. pag. 101. Ducas Hist. pag. 33. 108. 113. 122. Joannes Cananus de Bello Constantinop. &c.

Φονατικόν. Glossæ Græcobarb. ἀχρῶν, ἀφροσιν, τρέμονσιν, στρατός, φονατικόν, στραλία. Theophanes pag. 198. καὶ ἰσχυρῶς φονατικόν, καὶ ἰσχυρῶς τῶν τῶν ἔξ αὐτῶν. &c. pag. 424. στρατοπέδουσας ἢ αἰς βερσικῶν αἰς ἀπὸ στυμῶν τριακοντῶν τὸ βασιλικῶ φονατικόν. Ilias Græcobarb. Nicolai Lucani lib. 3. initio:

Ἄφ' ἢ μὲν τὰ δύο φονατικὰ ὑπερπίδουσιν αἰς μάχῳ
Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Ὅτινα ἀξίαι τὰ κρατῶν, φονατικὰ τὰ δολιχῶν.
Occurrit etiam apud Leonem in Tacit. cap. 8. n. 14; in Hist. Politica, &c.

Φουσίον, φουσίον, *Metari*, *Castra locare*, eadem fossa circumdacta. Vita MS. S. Stephani Junioris: καὶ αὐτῶν τῶν βασιλῶν καὶ τῶν βασιλῶν ἐπὶ τῶν εὐρωπῶν ἰσχυρῶς. Theophanes an. 7. Justiniani: Βασιλεὺς ἢ ἰσχυρῶς ὡν, ὡς τὸ τῶν ἡμετέρων ἀλλὰ χροσποῖτ πλάσας, ἰσχυρῶς. an. 7. Constantini & Irenes: καὶ πλάσας φονατικῶν μῆλασιν ἐπὶ τὰ ἀνατολικὰ μέρη, &c. Bartholomæus Monachus in Elencho Agareni: ἰσχυρῶς ὁ λαὸς τὸ Μιχαῖλ νικησῶν, ἰσχυρῶς πολλὸς λαός, καὶ ἰσχυρῶς ἐα τῶν ὁ Μιχαῖλ κατεπαίνουτος. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morte:

Βυλλῶν ἰσχυρῶν ὄλων, τῶν τῶν φουσίον.

Παραφουσίον, *Iuxta castra metari*. Theophanes anno 24. Heraclii: καὶ αὐτῶν τῶν βασιλῶν παρὰ τὸν παραφουσίον. Hinc emendandum Chronicon Alexandrinum an. 3. Carini: καὶ παραφουσίονσιν οἱ Πέρσαι ἔλαβον αὐτῶν ἀχρῶν, &c. Legendum enim παραφουσίονσιν: nisi hæc vox, *declinantes*, vel *secedentes à via*, significet, legendumque sit παραφουσίονσιν.

Φουσίον, *Cum exercitu*, Galli dicunt, *en corps d'armées*. Theophanes an. 3. Leontij: καὶ ἰσχυρῶς ἀπὸ τῶν παραφουσίον, ἔχουσι φουσίονσιν ἰσχυρῶς.

Et an. 15. Copronymi: ἔχιδον φασαλικός, καὶ ἄλλοι οἷοι
 τῆ μακρῆ τήχης. Ubi Miscella, exierunt hostilitet.
 Vide Gloss. med. Latin. in hac voce. Constantinus
 de Adm. Imp. cap. 19. 91. ἀπὸ τῆς πάσης φασαλικός, καὶ
 τῆ πλὴν Σαλονίαν ὄρισαν. Concilium Nicænum II. pag.
 40. edit. Labbei: ἐστὶ τὸ ἰθὺς τῆ Ἀγαθῶν φασαλικός
 ἔχιδος.

ΦΟΡΤΑΖΕΙΝ, Onerare, pro φορτίζαν, apud Scho-
 liastem Basilic. ad lib. 20. pag. 472.

Φορτίζαν, eadem notione, in lib. 60. eorund. Basi-
 lic. tit. 3. pag. 53. & apud Theophanem in Leone
 Armenio pag. 417. Scylitzem in Romano Argyro
 pag. 717. &c.

ΦΟΥΕΙΑ, Ignis, πῦρ, in Corona pretiosa. Vide
 infra Φωβία.

ΦΟΤΙΝΓΕΣΤΗ, Plagiola, in Gloss. Lat. Gr.

ΦΟΥ, ὁ κόπρος κέσθ, in Glossis Jatricis Græ-
 cobarb. MSS. Vide Ruellium lib. 1. cap. 32.

ΦΟΥΤΛΑΡΟΝ, Focularis, Ignitabulum, Πυ-
 ρῆος.

ΦΟΥΔΟΥΔΙΑ. Ptochoprodromus MS. contra
 Hegumenum:

Καὶ τὸ βράδιον ἐν ἰσραήλ δὲ τὸ φουδύλιον.

ΦΟΥΓΝΑ, Genā. Auctor Etymologici: παρὰ τῆς
 φουγῆ τὸ περιουσιωδῆς ἔχον τὰς γνάτας, ἢ γυν τὰς παρὰ τῆς
 αἰ ἐξ φουγῆς λέγουσι.

ΦΟΥΔΟΥΛΑ, Vide in Φιδύλα.

ΦΟΥΕΝ, πλὴν ροσίας τῆ βαφίον. Ita Glossæ Jatri-
 cis Græcobarb. MSS. Aliæ: Φουσία, φουί τῆ βαφίον,
 Phu, Nardus creticum, de quo Ruellius lib. 1.
 cap. 9.

ΦΟΥΙΑΚΑΧ. Constantinus à Secretis MS. lib.
 4. εὐχοπαίδου, ἢ λογομήνη φουϊακάχ, &c. Flos schæni. Le-
 xicon MS. Botanicum ex Cod. Reg. 1845. φουϊακά, τὸ
 σκαυαίδου.

ΦΟΥΚΑΓΙΤΑ, φουίς ἀνα, ἰσραήλ περιάλυπθ, in
 Etymologico Suida.

ΦΟΥΚΑΡΟΝ, Φουκίον, Fucus mulierum. He-
 sychius: ἄλυσσα, ἢ ζα τῆ φουκῆ τὰ γυναικα. Rursum:
 Ἀλγυσιζή, ἐστὶ ζιζή τῆ παρὰ τῆς, ἰσραήλ φουκάρου. Vide
 Φουκαρι.

ΦΟΥΚΑΣ, Camum, cervicis species, quæ φού-
 κα dicitur Paulo Aeginetæ, & φουκα. Alexandro
 Tralliano lib. 7. cap. 5. in edit. Rob. Stephani, p. 109.
 πῦρκα, in edit. Guinterij. Lexicon. MS. Nicomedis
 Jatrofophistæ: ζιζή, φουκῆς πινόμενον. Glossæ Bota-
 nicæ Colbertæ MSS. ζιζή, τὸ φουκάδι. Symeon Se-
 thi de Facultat. cibor. ὁ λογομήνη φουκῆς, ἀπλῶς μὲν
 καλεσθέντα ζιζή, ἔστι δὲ ἐστὶ, σὺν τῇ ἀθύρματι φουκῆς
 ζιζή. Matthæus Sylvaticus: Fusa, vel Fuscab, vox
 Arabica, est potus factus ex ordeo & aliis rebus ca-
 lidis, ut zinziber, & similia, quæ ponuntur in va-
 sis parvis terreis, & bene obscurantur. Cum aperiantur,
 salit in altum, & vocatur cervisia. Rursum: Fucha-
 la, Fuchalia, potus qui fit de ordeo & aqua, Fucad-
 ion, Gr. 1. Focha. Vide eundem in Camum, Cujaci-
 um lib. 24. observat. cap. 39. Ruellium lib. 2. de
 Natura stirp. cap. 18. & infra in Φουκάδιον.

ΦΟΥΚΑΧ, ἰδιόχρη, τὸ εὐχινάδι, in Lexico MS.
 ex Cod. Reg. 1843.

ΦΟΥΚΙΟΝ, ἡτοι βροχὸν θαλάσσης, in Glossis Bo-
 tanicis ex Cod. Reg. MS. 848. Alga, φουκῆ. Vide Sal-
 masium ad Plinium pag. 1146.

ΦΟΥΚΙΣ, forte pro φουκῆς, seu Phycos, de qua
 Ruellius lib. 3. cap. 20. Ptochoprodromus MS. con-
 tra Hegumenum:

Καὶ λαχαιότρω ὡς φουκῆ, μὲν ὀσπιδιομιδία.

Vide in Φουκαζήν.

ΦΟΥΚΤΑ, ἀραξ, κένδυλθ. Anonymus de Nuptiis
 Thesei lib. 7. edit.

Καὶ οἱ πλὴν φουκῆς τῆ σπαθῆς πάντα τῆ χιτῆς τήχης.

Fr. Richardus in Scuto fidei, part. 1. pag. 30. ἢ
 ἡμπόρου τὰ κάμη ἄλλο, ἢ τῆ πῶς ἢ μὲ πλὴν φουκῆς τῆ, ἢ
 μὲ ἄλλο τίπῳ ἐπιρῶν ἀπὸ ἑαυτοῦ τὸ τῆ, &c. Adde part.
 2. pag. 182.

Item Mensuræ genus, δισμῶν, quantum ἴσων
 capi potest. Arithmetica adespota: ὁ θαλάσσιος μῶ-
 δος ἐράλη χάραξ οἴου καθρῆ καὶ δισμῶν λισσας μί. ἢ φου-
 κας κα. ἢ 3^{ος} φουκῆ, ἢ νημιλθ, ἢ λογομήνη ἀνιδιτῆ, ἢ
 εἰ λίτρας, &c. Alexander Trallianus lib. 4. cap. 1. πο-
 τῆ οἴου φουκῆς μίση, ἢ δα ξηρὰ ὄλιζα, ἢ κολοῦ φου-
 κας πῆ. Ptochoprodromus contra Hegumenum, ex
 Cod. MS.

Καὶ λίτρα μίση ἔλαση, ποτῆ φουκῆς μίση.

Occurrit præterea apud Michælem in Synopse me-
 dicinæ, & alios.

ΦΟΥΤΙΑ, Unguis animalis, Hieronymo Ger-
 mano: Pugio, Portio, ξηριδία.

ΦΟΥΚΧΑ, ἰδιόχρη τῆ εὐχινῆ τὰ ἀδα, in Glossis
 Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Flos schæni, vel
 schini, seu lentisci. Glossæ aliæ Græcobarb. φουκακά,
 τὸ σκαυαίδου. Ibid. φουκαχ, ἰδιόχρη, κευαίδου.

ΦΟΥΓΙΑ, Antium, νίδου, Φουκίον. Physiologus
 MS. de Natura animalium: ἢ πῆρκα ὄντ ἔχουσι τὰ
 ἀδα ἐτ φουκῆς τῆ, τῆ τῆ ὡς τὰ ὄντ, τὰ βουκῆ, ὡς τὰς ἰα-
 πας, ὡς τὰ λαφάδιον.

ΦΟΥΓΙΑΤΟΝ, Foliatum, unguenti species.
 Aëtius: φουκίον, ἢ δὲ μύρη ὄντ. ἢ τῆ Ρωμαίοις
 καλυμμένη ζιζή τῆ τῆ παρ' αὐτοῖς αἰ πλυσία τῆ γυ-
 ναμῶν. Ex eo habet Neophytus. Joannes Jatrofoph-
 ista MS. cap. 125. κατῆροι φουκῆς μίση μὲ τὸ ἔλαση
 λογομήνη φουκίον.

ΦΟΥΚΑ, φουκίση. Vide in Φουκα.

ΦΟΥΚΑΚΟΝ, Cuneus militum. Theophanes an.
 17. Heraclij: ὁ τῆ βασιλικῆς κατῆλας ἢ αὐτοῖς πορτο-
 ζαλο τῆ φουκῆς, καὶ τῆ τῆ βασιλικῆς, ἔχουσι. Ubi
 Miscella pag. 555. Καταίς ὑπὸ εὐμ φουκῆς ἰλλυς,
 & ipse prælium dirigit, in cuneis tribus contra Im-
 peratorem procedit. Anonymus Combethianus in
 Constantino Porphyrogenito num. 41. καὶ τῆ ἰδιόχρη
 θάμθ, ἢ ἔμπληξεν τὰς ὄντ τῆ Νικητῶν Νικητῶν τὰς
 παραλαίας & δυνάμεις ἢ τὰ φουκα τῆ ἀδὲς Χαββαθα εὐ-
 κόπῆ καὶ ἀπὸ τῆ τῆ. Anonymus Tacticus MS. de
 Tuenda urbe obsessa: δὲ κατῆλας ἔχουσι τῆ κατῆ
 ἄρας, ἢ φουκα ἀραιζή τῆ κατῆς μίση φουκῆς ὄντ
 τῆ, αἰ πολέμεις, ἢ τῆ τῆ ὄντ ἢ βόθου. Anonymus:
 αἰ τῆ ἄλλοις φουκακῆ ἢ ἐδιδόσαν ἢ βόθου αὐτῆ ἰσ-
 σαν, καὶ αἰ μύχη, φουκῆ ἔχου τῆ φουκα τῆ πολέμεις
 ἰσάμθ. Nicephorus ἀπὸ Παρὰ τῆ πολ. cap. 12. ἢ
 ἐπιρῶν ἀπὸ τὰς σκαυαὶ αὐτῆ καὶ τὰ φουκα τῆ τῆς
 λατῆ. Anonymus de Castramet. MS. αἰ τῆ καὶ ὡς
 φουκῆ τὸ ὡς φουκακῆ τῆ διασκοπιζομένη ἀπὸ τῆς πο-
 λεμίας ὑπάρχου σκαυαὶ ὡς φουκῆς, &c. Rursum:
 αἰ τὸ φουκῆ ἰσάμθ πολέμεις. Leo Imp. in Tacticus
 cap. 7. 5. 66. ἰδιόχρη τῆ αὐτῆ δὲ ἀπὸ τὰ φουκῆ, ἢ
 νύματι, ὡς σκαυα τῆς, ὡς ἐπὶ καὶ ἰσάμθ τὸ λατῆ
 τῆ αὐτῆς, φουκα πειπῆσθ ἰσας σκαυα τῆς ἰπὶ σά-
 μα, ἢ τῆ ἰσάμθ. ἢ καὶ κοίτης τῆς, ἢ διασκοπιζο-
 μενῆσαι, ἢ τῆ σκαυα καὶ λατῆ ἢ τῆ σκαυα πε-
 ριπῆσθ, συμβάλλων ὡς ἐτ τῆ μὲν ἔχουσι. Idem
 5. 74. φουκα τῆ πειπῆσθ λέγει, ὡς ἰσάμθ τῆ παρα-
 τάξιν τῆ τῆ ἡμῆρας ἢ τῆ ἐσάμθ, μίση ἀρχῆς
 ἢ τοξία γινέσθ. Hac paulo aliter effertur apud
 Mauricium lib. 12. cap. 16. φουκα περιπῆσθ, ὡς ἂν
 ἰσάμθ τῆ παρατάξιν τῆ τῆ ἡμέρας, καὶ τῆ ἐσάμθ
 μίση ἀρχῆς ἢ τοξία γινέσθ, & ὡς φουκῆ ὡς ἐτ
 μίση ἀρχῆς ἢ τοξία γινέσθ, ἢ γουκακῆ, παρατάξιν,
 λατῆ καὶ ἢ τῆ ἰσάμθ καὶ τὸ πικῆ τῆ τῆ σκαυα
 αὐτῆ μίση τῆ ἰσάμθ τῆς βακῆ κατῆσθ τῆς προ-
 πηλασθ τῆ τῆς αὐτῆ μίση τῆ κῆ. Idem

Mauricius

Mauricius cod. cap.1. καὶ τὸ μὲν α. ἢ β. εἰς ἄλλοις ἰα-
 τικαίς ἀκρίαις ἐπὶ τοῖς καλῶς, τὴν δὲ ἰσὺν ἐν οὐρανῶν,
 καὶ τὰ κοίτια αὐτῆς ἰξὺς τὸ σπυρίον ἕρδρα προβαλλέντες
 αἰνιχίζον ἡμεῖς τῆ γῆ, &c. cap.24. ubi de manda-
 tis: -φύλαξ περιπατῶν, καὶ παρασπίλων, *Amisulco*,
 ubi leg. ad *Fulcum*.

Ex quibus percipimus φύλων, esse turbam conden-
 sa tam, maxime, millium, quæ vis est vocis Germa-
 ni cæ *Folk*. Quod omnino testatur Mauricius, cum ait
 mandatum *Ad Fulcum*, idem sonare quod *πύκνωσις*,
densa, *addensa*: quod faciunt milites cum se adden-
 sant ac constipant, scutis ita junctis, ut se totos te-
 gant, nihilque nisi scuta cerni faciant. Codex Re-
 gius Leonis ad d. 5.67. φύλων περιπατῶν, ἦσαν τῆς
 ὁπλίστου ἐπιπέδου τῆς ἡμετέρας κερφαλῆς τῶν σκεταρίων, καὶ
 οἰοῦντο κερφαλῆς περιπατῶν. Id est *Fulco ambulans*,
 est cum milites ita procedunt, ut qui in primo sunt
 ordine, sua ipsorum capita, atque adeo eos qui re-
 tro sunt tegant suis scutis, quæ vicem tecti præ-
 stent.

Sed nescio an hue pertineat, quod habet auctor
 Saracenicorum, quem Macarium Xinum vocat Meur-
 sius, pag. 24. ubi de Mahometico Alcorano: ἐπέφυ-
 ῖ τὸ φύλον αὐτῆς τοῦτον ὄρον οὐρανῶν, Μαῦ φύλων τὸ φύλων,
 καὶ προδισματῆς τὸ προδισματῶν. Ubi Sylburgius in Ind.
 Gr. Si φύλων legatur, significabit circulum circulo-
 rum, id est calum celestes spheras ambiens, &c.

ΦΟΥΛΛΕΥΕΙΝ, *Ferire*, *Obierere*, *Calcare*,
 è Gallico *Fouler*. Glossæ Græcobarb. τὸ πλῆξαι,
 καὶ κρῖναι, καὶ σαρῶσαι, καὶ φυλάσσειν.

ΦΟΥΜΟΣ, *Fama*, *Gloria*, φήμη. Historia MS.
 Belisarii:

Ἀνατολῆς καὶ δύσεως κύρια λύταρμάτωρ,
 καὶ τὸ φουμῶν ὁ θυμῶς, κελσιμῶν τὸ φουμῶν.

Φομιζέω, *Celebrare*, *Laudare*. Stephanus Sachle-
 ces in versib. Politic. MSS.

καὶ πάντα ἡμετέρας καὶ πίσω τῶν φομιζέει καὶ παρὰ τοῦ.
 Alibi:

καὶ ἐδὴ ἡμετέρας ἐκτρέψῃ τῶν ἀποσημίσει.
 Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Τόσα καὶ πλῆξαι καὶ πλιότερα να με ὑπερκαίσειν,
 ἡμεταχολυράκιμα τῶνα αἰς τὸ φουμῶν.

Infra:

Ταυρόχρονα τὰ κάμιασιν πολλά εἶχον φουμῶν.
 Φουμῶς, Φουμῶς, *Famosus*, *Celebris*. Anonymus
 de Nuptiis Thesei lib. 5.

Οὐχὶ γιαντὸ ὁ ἰσχυρῶς καὶ φουμῶς ἀρῆται.
 Eodem lib.

καὶ αἰς καλῶς καὶ κερφαλῶν, καὶ φουμῶς σπατιώτης.
 Laudatur à Lambecio lib. 5. ex Cod. Cæsareo, liber
 Græcobarb. hoc titulo: Δύλασσε τὸ φουμῶς Βιτιτίας.

Φουμισμῶν, eadem notione: φουμισμῶν. Idem Ano-
 nymus lib. 7.

Ἀρχιλοχῶς ὁ θαυμαστῶς, Νίβος ὁ φουμισμῶν.
 Threnus MS. de capta à Turcis Constantinopoli:

ὦ φράτζα τιμιωτάτη καὶ πελοφουμισμῶν.

ΦΟΥΜΙΤΕΡΑ, ἦτοι κάπνισμα, apud Nicol. My-
 repsium sect. 3. cap. 57. *Fumum tertia*, *Fumaria*, her-
 ba de qua Ruellius lib. 3. cap. 124.

ΦΟΥΜΟΣ, *Fumus*. Petrus Theoponicus MS.
 de Archemia: ἵνα τε καὶ ὅπως ἐστὶ ἰσχυρῶς φουμῶν ἡμε-
 τῶν.

Φουμῶς, *Famosus*. Athenus lib. 3. ἰππιδῶν δ' ἡμε-
 τῶν ἄς τὸ φουμῶν, ὑποτάσσῃ τῆς κερφαλῆς χύνδρῶς τῆς καὶ
 τότε ἐκτρέψῃ ὁ φουμῶς, καὶ ἴλην χερῶν ἀετοῦ ὅτι τῆς φου-
 μῶν τῶν.

ΦΟΥΝΔΑ, *Funda*, *Marsupium*. Glossar. Lat. Gr.
Ventralis, καλλιόδωρος, φῶνδα. Item: *Ventriale*, φῶνδα.
 Scholiastes Dionis Chrysostr. orat. 7. φουμῶν, τῶν.

δὴ βαλαρίνα ἐξ ὑποσφύτων λίθων, ἢ καὶ τοῖς θραχίσι,
 ἐστὶ ἐκ τῆς ζώνης περιελίχουσι καὶ δὴ καλῶσαι αἰ βαρ-
 βαρικώτερον φουδαί.

Φουδάξ, *Funda*, *emporium*, Belgis, *Beurse*: Latini
 medix ætatis, *Fundacus*. Scylitzes in Michaelle
 Duca pag. 850 φουδάκα ἐστὶ τῆς Ραιδίσης καὶ μοροπαλῶν
 σπυρίσματος, καλῶσαι καὶ ἀπαρῆσαι τῆς παλαιῆς ἀπαρῆσαι
 τοῦ βασιλικῆς τῆς πρῶτης ἡμετέρας. Michael Glycas
 in eodem Michaelle Parapinacio: αὐτὸς ὁ μὲν φουδάξ ἢ
 Ραιδίσης φουδάκα καὶ μοροπαλῶν σπυρίσματος. Vide Gloss.
 med. Lat. in *Funda*.

Φουδῆκα, *Funda*, *Fundicus*, seu ædes in quam ex-
 portantur merces aliunde in portum aut civitatem
 advectæ. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap. ult. τὸ
 δικουμάτῃ τὰ φουδῆκα, καὶ ἀνεῖναι τὰ λῆθον αἰς τὸ φουδῆκα.
 Occurrit ibi pluries.

ΦΟΥΝΔΑΓΓΑΤΑΙ, φουδαῖοι, φουδαγγοῖ. Her-
 retici Massaliani & Bogomili, sic appellati in Ana-
 thematizms ex Cod. Cæsareo, apud Lambecium lib.
 3. pag. 170. 171. lib. 5. p. 38.

ΦΟΥΝΤΑ, *Portio*, & *Ulacco*, *Pannicula*, *Apex*
Floccus, κούφα, ἀθάνα, κερφαλῶν, κρουσι. Alibi: *An-
 tia*, ἡμετέρας φουδα, φουδαμῶν. Codinus de offic. antiæ
 Constantinop. cap. 4. num. 53. τὸ σπαρῶν δὲν ἐν-
 δεδυμῶν χουδῆν, ἔχον ἐπὶ κερφαλῆς κερφαλῶν φουδῶν κερ-
 φαίλων. Ita Codex Regius & Colberteus. Ubi editus
 habet τῶρα. Et cap. 5. num. 10. τὰς σπῆρας καὶ τὸ κερ-
 φαίλων, καὶ τὰς κερφαλῶν ὅτι καὶ τῶν φουδῶν. Ita iidem
 Codd. ubi edit. τῶν. Junius legit φουδῶν. Vide Gret-
 zerum ad eundem Codinum lib. 2. cap. 4. num. 9.

ΦΟΥΝΤΑΝΕΛΛΑ, *Camcerium*, *Kauterion*. Vox
 Italica.

ΦΟΥΝΤΗΣ, *Fundus dolii*. Vide in Βουζῆων

ΦΟΥΝΤΙΚΑ. Vide in Φουδα.

ΦΟΥΝΤΟΣ, *Fundus*, *Ima pars maris*, nostris
Fond. Portolanus MS. καὶ πῆξαι τὰ κερφαλῶν καὶ κερ-
 φαίλων, ἔχον αἰς φουδῶν ὄρον ἡμετέρας. Occurrit ibi
 pluries.

ΦΟΥΡΑΟΥΤΑΛΛΗΣΙΝ. Glossæ Græcobarb. ἡμε-
 τῶν καὶ κερφαλῶν, ἡμετέρας φουδαμῶν. Meursius
 putat hic exprimi Gallicam vocem, *Fleurs de lys*,
 cujus vim ignoraverit hic Grammaticus, qui nigrum
 florem esse putaverit.

ΦΟΥΡΙΑΖΕΙΝ, *Furere*, *Agitari*. Fr. Richar-
 dus in Clypeo fidei part. 1. pag. 345. de *Agnus Dei*:
 μαρτυροῦν αἱ ταῦτα, ὅτι φίλος αἰς τὸ φουδαμῶν φου-
 ρισμῶν ἡμετέρας κομμάτι κερφαλῶν, πολλὰς φουδῶν φου-
 ματῶν τῶν ἡμετέρας. Infra: ὅτι τὸ φουδαμῶν ὁ φου-
 ματῶν, &c.

ΦΟΥΡΚΑ, *Fures*, *Patibulum*, *σαυρός*, ἡμετέρας.
 Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. & Phavorinus:
 ἡμετέρας, *σαυρός*, φουρκῶν. ἔχον ἐπὶ αἰς κερφαλῶν φου-
 ρισμῶν. Nicephorus Presb. in *Vita* MS. S. Andreæ Sali: de
 Antichristo: τὸ φουρκῶν φουρκῶν ἡμετέρας. Synaxar-
 ium Colberteum MS. in S. Anna, Euphemiano di-
 cta, 19. Octobr. τὸ φουρκῶν φουρκῶν αἰς ἐπὶ κερφαλῶν
 ἡμετέρας τῶν φουρκῶν φουρκῶν φουρκῶν. In edi-
 to legitur φουρκῶν. Apud Achmetem MS. in Onirocriticis,
 caput inferibitur φουρκῶν. Ubi in ipso contextu ha-
 betur ἀνασκωδῶν. Constantinus Porph. in Basilio
 num. 62. φουρκῶν φουρκῶν φουρκῶν, καὶ τὰς αἰς φουρκῶν φου-
 ρισμῶν φουρκῶν ἀποσφύτῃν. lib. 48. Basil. & Rufus
 in legib. militarib. 5. 63. ὁ φουρκῶν τῶν πολεμικῶν φουρκῶν, καὶ
 φουρκῶν φουρκῶν, βασιλείῃ, καὶ φουρκῶν φουρκῶν. ἡ αἰς φου-
 ρισμῶν φουρκῶν φουρκῶν. Ducas Hist. cap. 21. καὶ τὸ φου-
 ρισμῶν φουρκῶν φουρκῶν αἰς ἀμπῶν τὰς φουρκῶν, καὶ αἰς φου-
 ρισμῶν τὰς ἐπὶ κερφαλῶν φουρκῶν. Anonymus apud Sui-
 dam in ἡμετέρας φουρκῶν φουρκῶν φουρκῶν φουρκῶν φου-
 ρισμῶν φουρκῶν. τῶν αἰς φουρκῶν. Vide Harmenopa-
 lum lib. 6. tit. 8. 5. 1.

Φουρκῶν

σπλιν' ο' η Καθολικὴ Μυστὴς ε' ποτιχθὴ τοῖς φουραχθῶσι, λῆγων. Ου μὴ γδ παρίλω τ' πλάμιον Ἀζατ, ἀδὲ μὴ φά-
ζω φουριτῶσι, ε'δὲ μὴ πῖω θερμῶν.

Προφύριον, *Prasfurnium*. Ptochoprodromus de sua paupertate, MS.

Ἄν ἡ μιν παραζηματικὴ, ἢ δολοτικὴ μαλαίτη,

Προφύριον τὰ χερτίνα, ε', τὰ καλοπαθίμιον.

Καὶ γδ δίδωται φουρτικὴ πλεσίον μαγαρίτιν.

Φουριλάριον. Inter Epistolas Eufathij Metropolitæ Thessalonicensis, quæ in Pfelliano Cod. MS. Reg. describuntur, habetur una fol. 145. inscripta τῆς Δι-
σουλῆτος ε' φουριλάριον, dignitas ne, quæve illa, alii docebunt.

ΦΟΥΡΤΟΥΝΑ. Vide in Φουρίθνα.

ΦΟΥΣΚΑ, *Vesica*, Κύστις, Φύσις Φουσκοπέλα, *Vesicula*, Κυτίδιον. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. & Moschopulus: Φύσις, ἢ κοιτικὴ φύσκα. Corona pretiosa: Φύσκα, *Vesica*, Κύστις. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Φύσκα ἢ φύσκα ληγῆ, Φύραμα καὶ ἢ ζύμα.

Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 945. Κύστις, ἔργον φύσκειν ἀγῆς, ἢ φουράτις, καίσις ε' λυσις, &c. Agapius Cretenfis in Geoponico cap. 86. καὶ βλαπτει τὰ νεφρά, πλεὺ φύσκα, καὶ ἄλλα τὰ ἐστιάδια. Adde cap. 159. & 174. Zosimus Panopolita MS. de rotundandis Margaritis: καὶ ἐξελὸν τὰς τοιούτας ἰχθίας διτὸ τ' φουρακίς, ἵαθον χλιασθίαι, καὶ ὅτις ἱεβαλι ἐξ αὐτῆ φύσκα. Suprà, dixit φύσκα. Anonymus MS. de Matellis, seu de Urinis: ἰαν ἔστι κλόιον καθαρόν ἔχον μικρὴς ἀφῆς, ὡς φύσκα μικρὴς ἐα τ' φουρατὴ μέρως, &c. Infra: ε' ἔχῃ φύσκα ὡς φαλάτῃ ζυμῶν.

Φουκαλίζων, *Ebullire*, ἠνακλύζων, ἐμφουάθω.

Φουκίαν, *Tumefacere*, *Inflare*, Ἐμφουάθω. Glossæ Græcobarb. ἀπ' ἰωσι, ἢ διτὸ μίσα κερμῶ, ἢ φουκομῶ. Ptochoprodromus contra Hegumenum, MS.

Χειρὶ μὲν τὰ πλεὺ ἰπίασα, εὖν ἴτον φουκομῶν.

Joannes Jattosophista MS. cap. 167. ε'ζθα, ἴτι ἔταν τ' ἀνθρώπου τὸ σῆμα φουκόνα ἀπίσω τὰ ἄλλα, &c. Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 6.

Ὅταν φύσις αἵματος, καὶ θάλασσα φουκίαν.

Et lib. 8.

Ἄν ἡ σκληρία καὶ ὁ θυμὸς, αἰσῆρα τε καὶ τὸ κρόθω,

τῆς φουκομῶς θάλασσης, ὅταν πλεὺ ἰφουκόνα.

Stephanus Sachleces in versibus politicis MSS.

Καὶ τ' παρῆς ἐν ἡ φιλία φουκίαν μετὰ κλάψω.

Adde Rharturum Doctr. 7. Historiam Apollonij Tyrij, Agapium in Geoponico cap. 107. Maximum Cytæteum s. Oâ. 2. April. &c.

Φύσκωσι, *Supertbia*, *Inflatio*. Threnus MS. de capta à Turcis Constantinopoli:

Φύσκωσι ἀνατολῆς ἰπάρσι πλεὺ πάλιν.

ΦΟΥΣΚΑ, *Pusca*. Phæmon in Cynosophio pag. 264. Φύσκα ἢ ἔστι ὄξω καὶ ὕδωρ θερμῶν, ε' ὡς διὰ. Adde pag. 273. 277. Paulus Aegineta lib. 3. cap. 45. ἴτι νεφρίων φύσκα, καὶ τὰ πρὸς τὴν σιμβίωσιν κωδέτα. Idem lib. 7. pag. 260. φύσκα καθαρίων. Adde pag. 271. Alexander Trallianus lib. 11. παρὶχῃ ἢ αὐτὸ πρό ἡμέραν ὑπὲρ ὄσι, ἢ ὡς ῥοάτων, ἢ ὡς φύσκα. Vide Gloss. med. Lat. in *Fusca*, & suprà in *Φουκάς*.

Φουκαίσι, *Puscarius*, *Pusca confector*: maximè vendit pro vini venditore, Vita MS. S. Symeonis propter Christum Sali: Σιωπὴ αὐτὸν ὡς φουκαίσι. Infra: ληγῆ ἢ ζυμῶ τ' φουκαρίων. Infra: ἰπάρσι ὡθίως πλεὺ χύτρω τ' φύσκα τ' ζίσως, ἵαυσι τὰ χόλα τ' δόσ, ἵνα μὴ δειπῶσι λαλῆσαι τότε ἴπιν αὐτοῖς ἱλαθὼν ὡς λὼ ὡς τὸ φουκαίσιον τὸ αὐτὸ ἐν μίᾳ παυδάρῃ, καὶ ἤρξατο αὐλῶν, &c. Ubi φουκαρίων, est officina *Puscarij*, seu potius vini venditoris. Infra: ἀνοίχον φουκαρίων ἰφίτω, καὶ συμφίρει σαι. Nicephorus Presbyter in Vita MS.

S. Andrez Sali: εἰσῆλθον ἐν φουκαρίων, καὶ καθιδίθης, ἴπιν πρῶτον, ἔπινον. Occurrit rursus infra.

ΦΟΥΣΚΙΖΕΙΝ. *Afflicta* MSS. Regni Hierosol. cap. 246. ἂν ἐκὼ ε'χῃ μάβυρας καλῆς ἀνθρώπος τὸ πρὸς ἐκὼν ἰπάρσιον τὸν, ἢ ἰφύσκειν τὴν καλὰ, ε' ἱλακίον πάσιον τῶν. Ubi Versio Veneta cap. 226. & *havendo testimonio che li ha ditto villania, o dato pugni, o calzi*. Videtur vox deducta à φύσκα, ut φουκίζων sic *alaris inflare alterius genas*. Ut φουκισμῶς, ἴπιν quem *orbium* Latini inferioris ætatis vocant, ut docuimus in Gloss. med. Lat. Neque fortè aliud sonat.

Φουκίζων, apud Theophanem an. 2. Leonis Isauri: αὐτὸς ἢ τ' μὲν βασιλεὺς σὺν τῷ μοναρχῶν αὐτῷ ἀπικραλίσι, καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν φουκίσεως, τῷ βασιλῶ δ' ἢ τ' σταβάρῃ ἀπίσειεν. Ita Cod. Barberinus. Ubi alii φουκίσεως, & φουρίσι. Ita si prior spectetur lectio, horum capita pugnis cæsa, ad Imperatorem missa fuerunt.

ΦΟΥΣΚΙΞ, *Rana terrestris*. Nicolaus Myrepsus Sect. 3. cap. 59. ex Cod. MS. βασιλαχῶ τ' χερσαίς τῆς ἰφθαλμῆς, ἴπιν φουκίω λαγομῶν.

ΦΟΥΣΚΟΛΟΓΟΙ. Glossæ Græcobarb. Καθήγοροι, κατὰ λαλοταίδικε, ἢ φουσελόγοι, ἢ κακολόγοι.

ΦΟΥΣΚΟΥΛΑΡΙΟΝ. Anonymus alter Interpres MS Rhamplij: ἢ ὡς μαγαρίων, ἢ ὡς πεζύλων, ἐκλισημῶν, ε' ὡς τόπον ἴμοιον φουσεκλίριον, ἢ ὡς ἀλλῶ φλίαν, ἢ ὡς τόπον. Vide φουκαρίων.

ΦΟΥΣΚΟΛΛΑΤΗΣ. Vide in Καμπανῆς.

ΦΟΥΣΚΩΝΕΙΝ. Vide in Φύσκα.

ΦΟΥΣΟΥΓΡΕΣΤΙΣ, *Aitætylis*, apud Interpres. Dioscor. cap. 513.

ΦΟΥΣΣΑΤΟΝ. Vide Φουσατόν.

ΦΟΥΣΤΑ, φύσις, *Minor Biremis*, *Fustis*, δίαρως, vulgò *Fuste*. Chtonicon Veneto-Byzant. an. 1522. καὶ σῶλον διακωσις ἰβρομῆκοντα ἀρμῆμα, κἀτίρημα, καράβας, ε' φύσις. &c. an. 1523. μὲν κατίρημα καὶ φύσων. Malaxus in Hist. Patriarch. Constantinop. pag. 137. καὶ ἀμάδα ἱκαμῆ, κἀτίρημα καὶ φύσις διακωσις πίνλυτα. Damascenus Studita ferm. 35. ὡς ἢ πλεὺ σράτες διτὸ παραμῶν τ' δαίμων, φύσκα ἰπίασαν τὸ κερραβῶν ἐκῆτο, καὶ ἰπάρσι τῆς ἀνθρώπου αἰχμαλύτης. Vide Gloss. med. Lat. in *Fustis*.

Φουσαρίδι, *Pradones maritimi*, *Pirata*, *Cursarii*. οἱ φουσαρίδες, vel οἱ κυρσαρίδα ἰπίασαν τ' ἀνίψων με σκλάβων. *Pirata cepertunt nepotem meum captivum*. Romanus Nicephor. in Grammat. MS. Idem Damascenus ferm. 14. ε' οἱ κρῆτικοὶ φουσαρίδι ἰβάλασιν βυλλῶν τὰ αἰχμαλυθῶν πλεὺ Μιλιδιῶν.

ΦΟΥΣΤΑΝΗ. *Fustana*, Panni species, de qua in Gloss. med. Lat. Anonymus de Nuptiis Thefei lib. 3.

Μὴ φουσακῆζήμιλον γῆα πηριδία βασιτικῆ.

Demetrius Zenus in Battochom.

Καὶ φόρμα ἰπείνω κατὰ λαλο φουσαίσι.

Φουσῶχ, τὰ φουσαίσι, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. Vide in Πουσῶχ.

ΦΟΥΤΑΣ, *Sudarium terforium*, ἀμύλων. Vide φῶτῶ.

ΦΟΥΤΡΕΪΣ, φουτῆς, *Carnifex*, δάμω, in Corona pretiosa, & apud Portium. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ τὰ πλεὺ δέριτ ε' ὡς φουτῆς διασάχη μὲτὰ βάρω.

ΦΟΥΦΕΛ. Constantin. à secret. MS. φύφιλ, σῆχως, καρῶνυλλῶν, κῆσι, σῆχῶν αἰθῶ, &c.

ΦΟΥΦΟΥΔΟΥΤΟΣ. Vide in Ρηδῶ, in addit.

ΦΟΥΧΤΑ, φουχτιῶ, *Pugillus*, *Pugnum*, *Manipulum*, δρῆξ, δρῆγμα. *Manipulum*. Glossæ Græcobarb. αὐπῶ, ἱλαθῶ τ' ξῶσις, τὸ πλάσμα, ὅγῶν ἢ φῶχτα τ' σπαδῆς. Anonymus de Nuptiis Thefei:

Καὶ ὡς πλεὺ φῶχτες τ' σπαδῆς παντῶ πλεὺ χίρα τῶχι.

Damascenus Studita ferm. 32. ἐπιζητῶν ὡς ἐκὼν καὶ μάλιστα ὅτι ἔχουσα μίαν φύσιν τὸν εἶναι τὸ πρῶτον μόνον.

Φ Ο Ψ Α Λ Ο Σ. Anonymus MS. in Naturali theoria de terra motu, in Cod. Reg. 1843. τὸ ἵματιον ἢ μαζιόν ἢ λώφον, ἔχει τὸ πνεῦμα πολλόν, καὶ φέρον καὶ πᾶσι τὸν ἀνθρώπον.

Φ Ρ Α, Frater, ex Ital. Fra. Monachus. Gennadius in orat. de Spiritu sancto: δειλάσας ἰχθυόων, ἢ μὲν προσδεδωκένον Φρᾶ Ἰωάννης βοῶντι, Φέρει ἢ Εφίσει ὁ δὲ. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Φρᾶ Πίριον δι' Ἀβουζῶν, καὶ μὲν Γαβριήλιν. Frater Petrus de Aubusson M. Magister ord. Hospital. occurrit non semel apud Sguropulum in Hist. Concilij Florentini cap. 23. 28. & alibi sæpe. Apud Cantacuzenum lib. 1. cap. 20. καὶ Καβαλλάρην Φραμπίριν τιμωπιόλ, id est Gallicè Frere Pierre Chevalier du temple, Frater Petrus vel Perrinus Eques templarius. Vide Φέρει, & Κέρυξ.

ΦΡΑΓΕΛΛΙΟΝ, Φραγέλλιον, Flagellum. Mæris Atticista MS. Σουλῆν, βακχίρια ἀεροπυρῆ, ἢ Φραγέλλιον. Scholiastes Antholog. lib. 1. cap. 1. pag. 3. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1062. & Auctor Etymologici: ὑπεπληγῆ, Φραγέλλιον, ἀφῆρεια, βύκιντρον. Lexicon MS. Cyrilli: Φραγέλλιον, σείρα ἐκ σχοινίου πεπλεγμένον, ἢ καλῶς μασίξ. Eudemus MS. Φραγέλλιον, Ῥωμαϊκὸν ἐστὶν ἵψι ἢ μασίξ ἢ τοῦ καλυμμένου βίτζα. Michael Pfellus MS. de Grammatica:

Σουλῆν τὸ Φραγέλλιον, Στίβη ψύχου καὶ πάχου.

Idem in Glossis Juris MSS. Φραγέλλιον, ὁ ἐπιπλεγμένον ἵματιον. Theophylactus Hierodias. ferm. 13. pag. 261. τὸ Φραγέλλιον λέγουσιν ὅτι τὸ τιμωπιόλ ἐστὶν ὅπερ τῷ λῶφον, ἢ σχοινίου πεπλεγμένον, καὶ δαίρυνται τὰς κακίους, ὡσπερ αὐτὸ ὅπερ λέγουσιν ἵματιον καὶ τὸ καλῶς γλῶσσον, βίτζα. S. Joannes Evang. cap. 2. καὶ ποίησας Φραγέλλιον ἐκ σκοινίου, ἔξισθαι ἐκ τῆς ἵψος. Chrysofostomus in Orat. de circo: λάβει καὶ πᾶσι κασιδὰ ἢ σάβριον, καὶ τὸ Φραγέλλιον ἐκ τῆς χειρὸς σου. Vita MS. S. Theodori Syceotæ: καὶ δὲ τῆς ἀγίας Φραγέλλιον, παρικάλου φέρειναι τὸ παῖδα, καὶ ἔξισθαι τὸ δαιμόνιον. Paradisus Patrum MS. ἀπὸ τῆς αὐτῆς λαβῆν Φραγέλλιον, καὶ βύκιντρον χείρας. Utuntur passim Scriptores, Gregorius Nazianz. orat. in S. Athanasium, Palladius in Vita Chrysofostomi pag. 126. Chronicon Paschale an. 11. Heraclii, Martyrium S. Sabæ Gotthi num. 4. Vita S. Germani Hegumeni num. 19. Basilica lib. 57. tit. 17. cap. 1. Menæa 7. Aug. in S. Donato. Zonatas in Gan. 27. Apost. Balsamon de Privileg. Patr. pag. 477. Suidas in Ἀεροπυρῆς, Theodorus Prodrom. in Tetraëtic. in S. Matthæum, &c. Sed & locum Φραγέλλιον appellatum Hierapoli scribit auctor MS. Vitæ S. Aberciji Episcopi Hierapolitani.

Φραγέλλιον. Vita MS. S. Isaacii Confess. καὶ ἢ Φραγέλλια ἵματιον αὐτῶν. Vide in Βίβρα.

Φραγέλλιον, Flagellare. Glossæ MSS. Colbertæ: Φραγέλλιας, μασίξος. S. Matthæus Evang. cap. 27. ἢ ἵψος Φραγέλλιας, παρὶδων ἢ σαυραθῶν. Adde. S. Marcum cap. 15. Basilic. lib. 7. tit. 8. τὸ γδ ὅτι ἕβριος ἕβριον ὁ πάσων τῶν ἀπειλήθων, τυχὸν Φραγέλλιας. Vide Menæa in S. Mercurio 25. Novemb. Maximum Planudem in Orat. de Sepult. Dom. Auctorem Etymologici in Φραγέλλιον. & Theophylactum Hieromon. Hom. 13. p. 260.

Φραγέλλιον, eadem notione, in lib. 16. Basil. tit. 1. cap. 13. lib. 60. tit. 5. 1. cap. 10. Epiphanius Hagiopolita p. 30. καὶ πλοσίον αὐτῆς ἵψος ὁ λῶφον ἐκ τῆς Φραγέλλιας ἢ Χείρας.

Φραγέλλιον, Flagellatio. Index capitum Historiæ

Michaëlis Glycæ: καὶ Φραγέλλιον, καὶ καὶ ἢ Πιλάτου, καὶ καὶ κρείται.

Φραγέλλιας, Lictor, Ραβδούχος. Joannes Moschus in Limon. cap. 49. τῷ ἢ παρῶντι σαυροφύλακι Ἀζαρίᾳ, καὶ τοῖς παρῶντι Φραγέλλιας, &c. Georgius Alexandrinus in Vita Chrysofostomi: ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς ἐπιτοπίας, καλεῖται ἀποφασίζουσαι τὰς θύρας αὐτῆς, καὶ τὴν βίβρα ταύτας ἵψος ἢ ὑπερῆς καὶ Φραγέλλιον τῶν ἐκκλησιῶν.

ΦΡΑΓΓΙΑΤΑ, Tugurium, Καλύβη. Vide Φραγία.

ΦΡΑΓΜΑΤΟΣ. Vide in Ποικίλεις.

ΦΡΑΖΕΙΝ, Munire, Serpere, φράσειν. Φράζω τὸ ἀμπελῖ, serpis vineam. Romanus Nicephorus in Grammat. MS.

ΦΡΑΚΤΑ, Φράκην, Serpes, φράξις, in Corona pretiosa: φράκην, in Fabulis Æliopi Græcobarb. pag. 19. ἀλιπῶ ἀνίθωρον ἢ ἢ φράκην. At pag. 61. φράκην scribitur. Anigmata MSS. Leonis sapientis: φράκην καὶ διαβαίνει καὶ τῶν φράκων, καὶ τῶν φράκτων καλεῖται Angelophotus in versibus politicis MSS. de Constantinopoli:

Καὶ ἀπὸ τῆς ἵψος τὸ φράκην, τὰς πύλας παλάτιας, καὶ τῶν φράκτων τὰ κάβρα, καὶ τῶν φράκων τὰ ἀφανίστα. Procopius lib. 2. de ædific. Justin. cap. 3. ubi aggerem describit, quo amnis, duos scopulos intercurrentis, cufus averfus est: τὰ τὸ ἢ τὸ ἵψος οἱ καὶ ταῦτα σοφοὶ φράκην ἢ φράκτα καλεῖται. Hinc fortè φραγίκοι διδῆσι δορυφόροι, & satellites, apud Athenarum lib. 5. quod latus principis obsepant.

ΦΡΑΜΟΣ, Serpes, φράξις. Glossæ Græcobarb. Ἀίσιον, φράξις, φράξις. Vide φράξω.

ΦΡΑΝΤΖΑΖΕΙΝ, Scabie Franciscæ laborare. Anonymus de Vulpe & Lupo:

Καὶ δὲν με λέγουσιν εἶναι πύλας, καὶ μεθύσρα, καὶ φραντζαζέειν, καὶ λῶφον, καὶ μὴ κακῶς μαυλίσρα.

ΦΡΑΟΥΛΕ, προ Φραγίον, Fragaria, apud Myrepsum de unguentis cap. 46.

ΦΡΑΤΖΑ, Franciscæ. Φρατζαζέειν, Franciscæ. Threnus MS. de Capta Constantinopoli:

Ὁ Φράτζα τιμωπιόλ καὶ πολυσημωμένον Φρατζαζέειν πύλας, ἀφῆρεια μὲν φρατζαζέειν.

Infrà: Φρατζαζέειν καὶ Ουγγαζέειν, Σπανίλιας, Ἀλαμάνιας.

ΦΡΑΤΖΑΤΟΣ. Vide φραντζαζέειν.

ΦΡΑΤΗΡ, Frater. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 930. φράτερ, διδάσκαλος, ἢ πατήρ, ἢ συγγενῆς, καὶ Ῥωμαῖος. Φράτηρ, καὶ τὸ φράτηρ, ὁ σημαίνει τὸ ἀδελφόν. Theophanes an. 5. Maurici pag. 218. ubi ita Avares loquentes inducit, τῶρα, τῶρα, φράτρα, quo loco Codd. alii habent, φράτηρ.

ΦΡΑΤΗΡ, ὁ συγγενῆς, in Lexico Grammatico MS. Gloss. vetus nomicum: λέγονται ἢ κατ' Ἑλλήνας αἱ φράτριάς, καὶ φρατρία, καὶ τὸ τῆς φρατρίαζέειν φράξω ἢ φράξω ἀφῆρεια καὶ ἀφῆρεια τὰ ἴδια βυλάματα, ταῦτα δὲ καὶ δὲ τῶν Ῥωμαῖος καλεῖται λέξω ἢ φράτηρ, ὁ δὲ καὶ τῶν ἀδελφῶν.

ΦΡΑΤΟΜΕΝΟΥΡΙΟΣ. Vide in Μινῆς.

ΦΡΑΧΘΗ. Vide in φράξω.

ΦΡΕΑΡ. Theophanes an. 22. Constantii: καλῶς γὰρ τὸ σῶμα τῶν μεγάλων Κωνσταντίνου ὡς τῶν ἀγίων Ἀνακίων δὲ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, πῶς ἐστὶν φρατρίαζέειν τῶν καὶ τῶν λαῶν καλῶς, φράξω γέγονε πολλὰ, ὡς πύλας τῶν φράτων, καὶ πᾶσι αὐτῶν τῶν μαβίριος, αἱμάτων, καὶ τὰς παρακειμένης πύλας, &c. Ita etiam Cedrenus. Ubi αὐτῶν, est atrium seu quadriporticus ante ipsam ædem sacram: πύλας, porticus ipsa, ac denique φράξω, fons in medio atrii, seu Phiala, de qua pluribus egimus in Constantinopoli Christiana lib. 3. n. 2. ejusmodi vero porticus, σοαὶ φρατρίαζέειν dicuntur, quod φράξω ambient, apud Anonymum in Descript. ædis Sophianæ.

φράξω

Φράγ, Putens, apud Athenienses, ut monet J. Sponius.

ΦΡΕΓΓΙΑΤΑ, φρίτζα, Umbraculum, Tugurium, Pergula, σκιάδιον, σκιάδιον. Vide Φρεγιάτα, & Φριτζάτα.

ΦΡΕΝΑ, Phrenesis, Φρήνη, Φριάζειν, Phrenesi Laborare, Φρησιάζειν.

ΦΡΕΝΕΣΙΣ, προ Φρήνη, Prudentia. Glossæ Græcobarb. φρήνη, η φρήνη, η σωφρονιστική.

Φρήμιος, Prudens, Φρήμιος. Eadem Glossæ: σωφρονιστικός, Φρήμιος.

ΦΡΕΝΩΝΗ, Crassum cribrum, in Turcogracia Cituli pag. 257.

ΦΡΕΡΙΟΣ, Frater, maximè ex Ordine Minorum vel Prædicatorum, ex Gall. Frere. Nicephorus Gregoras lib. 5. pag. 95. edit. Genev. τὸ ἴδιον ἀναγράφεται ἢ Φριριὸν τὸν ἐκτελεσῆσαν, ἀπὸ ἐκείνου τὸν Ἰβλοχίρην ὁμοιοφωνίας τὴν ἴδιαν. Pachymeres lib. 5. cap. 8. ἐστὶ δὲ εἶδος τῆς ἰσχυρίας αὐτῶν λέγεται, ἀδελφός δὲ ἴδιος, ἰσοχρόνος τῆς θανάτου, &c. Idem lib. 7. cap. 6. τὸ δὲ γ'. Ἀρχιεπισκόπος, τῆς τὴν Μελιτεσίαν, φριμ, ἧς τῆς Μιλοχίτη, ἐπὶ ἀριστίας ἐπιμεθυσίαι ἀπὸ Βασιλέως Ἐπιβόλου τῆς Πόλεως ἀποτρεγῆναι, καὶ γὰρ σωφρονιστοῦ ἐπὶ αὐτῶν τῶν ἐπιπέδων ἀπὸ τῆς Πάσης τῆς ἀριστίας ὁμοιοφώνως. Φριεσι, ἧς αὐτῶν ἀπὸ τῆς Πάσης τῆς ἀριστίας ὁμοιοφώνως. Et lib. 9. cap. 10. ἐστὶ δὲ τῆς ἀριστίας Ἰταλίας εἶδος. Ita lib. 13. cap. 23. Laudatur ab Allazio lib. 2. de utriusque Eccl. Const. Constantinopolit. Dialogus, in cuius titulo, ἐστὶ πολλοὶ τῆς ἀριστίας ἀπὸ τῆς Πάσης, ἧς Ἐπιπέδων, ἧς Φριριὸν ἢ τῶν Κηρσιστιανῶν κατελεθῆσαν. Vide Φριμ & Μιλοχίτη.

Φράσι, eadem notione. Stephanus Sachleces in Narrationibus MSS.

Καὶ ἰσχυρίων ἐκείνων ἰσχυρίων ἧς ἰσχυρίων φράσι.
Φριεσι præterea, ac præsertim, dicti Fratres seu Milites Templi, vel Hospitalis S. Iohannis Hierosolymitani. Nicetas in Andronico lib. 1. num. 4. ἐστὶ δὲ ἧς τῆς ἰσοχρόνου ἰσχυρίας, ἧς Φριριὸν φράσι, &c. Cinnamus lib. 1. num. 8. ἧς αἱ λοιπαὶ λατρινὸν δυνάμεις Βασιλέως ἀριστίας ἧς, ἐπὶ τῶν αὐτῶν Φριριὸν λεγόμενοι, ἧς δὲ τῆς ἰσχυρίας περιουσίας. Pachymeres lib. 11. cap. 12. ἧς τῆς ἰσχυρίας Πτολεμαίου. ἐστὶ ἐκ τῶν ἰσχυρίων, ἧς τὸ περιουσίον ἐκ πάλαιον ἧς, τῆς ἰσχυρίας ἧς Φριριὸν ἐπὶ αὐτοῦ. Cantacuzenus lib. 2. H. St. cap. 12. ἐστὶ δὲ ἧς ἐκ τῆς ἰσχυρίας Ἀρχιεπισκόπος, ἐκ τῶν τῆς Κηρσιστίας τῆς Πάσης ἰσχυρίας ἰσχυρίας, ἧς ἰσχυρίας τῶν κατ' ἰσχυρίας, &c. Ducas Hist. cap. 17. ἐστὶ τῶν πολλῶν τῆς Φριριὸν. Idem cap. 22. ἀριστίας ἧς κατὰ τὸ Φριριὸν, ἧς πύργους ἀριστίας ἀριστίας, ἧς Φριριὸν ἧς φράσι κατὰ ἰσχυρίας, ἧς ἰσχυρίας ἧς φράσι. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Ἀρχιεπίσκοπος, τὸ ἴδιον ἧς πύργους, μὴ τῆς τῆς μεγάλοι, καὶ ἧς αἰσθήσει Φριριὸν, ἧς ἰσχυρίας τὸ κεφάλαιον.

Φριριὸν φράσι, in Chronico Veneto Byzant. an. 1404. Vide Notas ad locum laudatum Cinnami.

ΦΡΕΣΚΟΣ, Novus, recens, ex Ital. Fresco, apud Agaprium in Geoponico cap. 56. & alibi. Vide in Notis.

ΦΡΙΓΓΙΑΛΑΡΙ, Cretensibus dicta Fringilla, avis, nostris, Pinson. Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 11.

ΦΡΙΓΗΤΗΣ, τὸ σκολοπέτριον, in Glossis Jaticis Græcobarb. MSS. μοχ: σκολοπέτριον, τὸ σκολοπέτριον, τὸ ἰσχυρίων πύργους. Scolopendra.

ΦΡΙΔΗ. Vide Φριδῆ.

ΦΡΙΚΤΟΤΡΟΜΙΣΜΕΝΑ, Cum formidine & tremore, apud Fr. Richardum in Glypeo fidei part. 1. pag. 326.

ΦΡΙΝΤΖΑ, Tugurium, Umbraculum, καλύβη σκιάδιον. Vide Φριτζάτα.

ΦΡΟΚΑΛΙΔΑ, herba, quam Σαφίραον vocant Lemniæ & alii insularum Ægei Pelagi incolæ. Vide Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 26.

ΦΡΟΝΗΜΕΥΕΙΝ, Sapere, Prudentia pollere, Φρονοῦν. Φρονημαίειν, eadem notione. Scylitzes. pag. 808. ὁ δὲ Πατριάρχης τῆς Βασιλέως ἀπὸ τῆς ἰσχυρίας φρονημαίειν κατ' αὐτῶν, ἧς αὐτῶν τῆς φρονημαίειν, &c.

Φρονημαίειν, Φρονημαίειν, Φρονημαίειν, Prudentia, σωφρονιστικός. Corona pretiosa: Φρονημαίειν, Prudentia, φρονημαίειν. Φρονημαίειν, Φρονημαίειν, Prudentia, ἰσχυρίας.

ΦΡΟΝΟΣ, pro Φρονοῦν, in Turcogracia Crusij.

ΦΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΝ, Monasterium, Aedes Monachorum, qui ἰσχυρίας τῆς φρονημαίειν dicuntur Basilio M. Manuel Moschopolus in Lexico Philostrati: Φρονημαίειν, τὰ διδασκαλεῖα τῆς φιλοσοφίας λέγοντο δ' αὐτῶν τῆς τῆς παρ' ἡμεῶν μοναστήρια. Φρονημαίειν dicuntur in Synaxariis 26. Decembris in Constantino Judaico. Ita Theosterictus in Vita S. Nicetæ Confess. num. 30. παλαιὰ ἀριστίας, παλαιὰ φρονημαίειν. Et Vita MS. S. Theodosij Cœnobiarcha: ἧς τῆς ἀριστίας, ἧς φρονημαίειν ἰσχυρίας, φρονημαίειν ἀριστίας κατὰ κατὰ τῶν ἰσχυρίας ἀριστίας ἐπὶ τῆς φρονημαίειν. Et Constantinus Manasses pag. 95.

Καὶ φρονημαίειν ἰσχυρίας ἀριστίας ἀριστίας ἰσχυρίας.
Hauerunt ab Aristophane in Nubibus:
Φράσι τὸ θυμὸν τῶν τῶν, ἧς τῶν τῶν.
Ὀρῶ, τί ἐστὶ τῶν ἰσχυρίας, ὦ Πάτερ,
Φρονημαίειν τῶν τῶν φρονημαίειν.
Ἔτα αὐτῶν ἐστὶ τῶν ἀριστίας, αἱ τῶν φρονημαίειν
λέγοντες ἀριστίας, &c.

Sic hanc vocem pro schola usurpat Zacharias Scholast. de Mundo pag. 460. 464. Utuntur passim Scriptores hac voce pro Monasterio, Gregorius Nazianzenus orat in S. Athanasium S. Basilium Epist. 23. Palladius in Vita Chrysof. pag. 96. Theodoritus lib. 3. Hist. Eccl. cap. 24. Evagrius lib. 1. cap. 21 lib. 4. cap. 7. 38. lib. 6. cap. 23. Nilus Monach. lib. 3. Epist. 98. Gregorius in Vita S. Gregorij, Zacharias Papa lib. 2. Dialog. cap. 21. Theodorus Studita orat. in S. Platonem num. 25. Joannes Diacon. in S. Josepho Hymnographo num. 7. 24. Photius Epist. 191. Vita S. Maximi Confess. num. 5. Simocatta lib. 1. Hist. cap. 14. Anonymus Combesifianus in Porphyrog. num. 49. in Romano Jun. num. 3. Simeon Logotheta in Theophilo num. 14. Anna Comnena lib. 15. pag. 482. 485. Nicetas in Alexio lib. 5. num. 2. Cantacuzen. lib. 1. cap. 22. Jus Græcorum. pag. 434 tom. 2. pag. 159. Archieraticum Haberti pag. 572. 576. 588. Perdiccas Ephesius in Themat. Hierosol. Auditor Etymologici, &c.

Φρονημαίειν, Tribunal iudicium, Martyrium Sancti Adriani, MS. καὶ ὡς ἰσχυρίας τῆς φρονημαίειν, αἰσθήσει τῶν Βασιλέως ὁ ἰσχυρίας τῶν δικαίων, λέγον, ἧς φρονημαίειν φρονημαίειν ἧς κατὰ τῶν ἰσχυρίας.

ΦΡΟΝΙΣΤΗΣ, Curator, Procurator, in Gloss. Gr. Lat. Manuel Moschopolus in Lexico Philostrati: ἰσχυρίας, ὁ φρονημαίειν. Lib. 1. Basil. tit. de Regul. Jur. cap. 2. de feminis: ἧς δικαίων. ἧς ἀριστίας, ἧς φρονημαίειν, ἧς φρονημαίειν, ἧς φρονημαίειν. Nec procuratores sunt, in l. 2. D. eod. ita lib. 7. tit. 7. cap. 1. Vide Epistol. S. Ignatij ad Polycarpum num. 4. & Clementinas homil. 12. num. 10. In Vita S. Bonifacij Martyrio, φρονημαίειν exponitur Procurator, ubi de Aglaë nobili Romana: ἰσχυρίας ἧς ἰσχυρίας ἰσχυρίας τῶν φρονημαίειν ἧς τῶν ἰσχυρίας αἰσθήσει αὐτῶν, ἧς ἧς φρονημαίειν ἰσχυρίας αἰσθήσει, ἧς φρονημαίειν. ubi versio vetus: Hα-

bens sub se septuaginta tres procuratores, qui curas agebant in possessionibus eius, &c. Metaphrastes in eodem Martyrio: ὅτι ταῦτα τε καὶ ἑρῶτων ἀρατῆς ἔχουσα τὴν ἑπιστάτην αὐτῶν, ὅταν φροντιστὴν ἢ κλημάται, &c.

Præsertim vero dicti φρονιστῆαι Fisci procuratores. Vetus Inscriptio 125. 1. Η ΟΙ ΧΑΛΚΟΛΟΓΟΙ Ο ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΣ ΟΙ ΔΙΟΙΚΗΤΑΙ, &c. Liber Leonis & Constantini Imp. tit. 24. ὁ ἦ τις ἐκ τῶν φρονιστῶν, χαρτουλαρίων, &c. φρονιστῆαι τῶν δημοσίων, in Nov. Manuclis de Monaster. ad Urb. Theodorus Balsamon in Resp. 26. ἀκούειν ἐπισκοπῶν, μοναχοῦ τε καὶ κληρικῶν γίνοντ' φρονιστῆαι δημοσίων ὁροσίων καὶ κληρικῶν φρομάτων ἀρχοσίων. Nicetas in Manuele lib. 1. num. 3. initio: ἡμεῖνοι ἢ καὶ τῶν κοινῶν τῶν βασιλῆων τῶν φρονιστῶν, καὶ τῶν ἰδίων δημοσίων ἀποφορῶν φρονιστῶν καὶ λογιστῶν μέγιστον ἢ ἐκ Πόντου ἰουάντων προβαλλῆν καὶ αὐτοῖς, &c. Extat apud Nilum Monach Epistola 185. lib. 2. in scripta Capitani φρονιστῆ, qua eum monet ne se exaltet beatumque prædicet, quod per manus suas & domum propriam, & plerisque alios nebulones atque infames sustentet, ἀγροῦ καὶ φαίδης. In Epistola vero 178. eodem libro, scripta Tauriano ex Præfecto, queritur quod is τῆς ἐκ τῶν Πλάτωνος τῶν καλλιπῶν μάβριος καλαφυθῆας φρονιστῆς τριολμικῆς & ἀφορίτω βίᾳ τανυερῆ, & in carcerem conjecerit: ex quo quidem loco, ut id obiter adnotem, patet ædem S. Platonis, si Constantinopolitana intelligatur, longè ante Anastasium, qui ejus conditor dicitur, in urbe stetit. Scylitzes in Stratoticico p. 793. καὶ δημοσίαι φρονιστῆς ἢ συλλογικῆς προβαλλῆσαι, ἀλλὰ τινες τῶν ἐκ ἐκείνου τῶν ἀρχίων ἐκαστηθῆσαν ταχυγράφων. Vide Cod. Canon. Eccl. Afric. cap. 78. & Anonymum Combesianum in Porphyrog. num. 17.

ΦΡΟΥΜΑ. Cod. MS. Reg. 618. f. 293. ὅ. Βιβλῶν μετὰ τὴν, χυμωτικῶν, ἀεὶ χυμωτικῶν, ἀγροποικίας, καὶ ἰδρυοσφῶν πῆξις, ἔχον ἀιδελας, βαφῆς, καὶ φρέμας δὲ τῶν βροσίων, &c. Vide φῶμα. Ubi βρωτίσιον, est as, quod Bronze appellamus.

ΦΡΟΥΜΕΝΤΑΡΙΟΙ, dicti Milites qui ad investigandos reos, & ad colligendos rumores per provincias mittebantur. Joannes Lydus lib. de Mensibus, ubi de Magistro: ἰσθῆλο ἢ αὐτῶν τὰς τις πιντικῶν τῶν ἀριθμῶν ἀνδρῶν, οἱ φρονιστῆαι καὶ κλεινοὶ προσωχεροῦσι, οἱ σιτήλαι καὶ περιήροι καὶ οἱ μὲν σιτήλαι τῶν εὐδελῶν τῶν ἐκ παλατίου ἀνίσχοισι οἱ ἢ περιήροι ἔχοντο τῶν δημοσίων δρῶμα. Eusebius lib. 6. Hist. Eccl. cap. 11. Σαβῶν αὐτῶν ὅρας φρονιστῆαι ἐπιμῶν ἢ ἀρατῆσιν μν. Vide Gloss. med. Lat. in Frumentarii.

ΦΡΟΝΤΖΑΤΟΝ, φροντζάτων, φρατζάτων, Ramata, locus Frondosus, opacus, arboribus confusus, ex Ital. Frondata, vel Frondito, Frondosus. Anonymus de Amoribus Callimachi & Chrysoth.

Φροντζάτων θῆλα ἔμορφα ἐὰν ποίσι ἢ τῶν κῆπων, καὶ τὸ ἑρῶν ἐκ μαχαῶν περιήρων τῶν φροντζάτων, καὶ κορινθῶν γῶρῶν, καὶ δελοντῶν ὄλιγος.

Et alibi:

Τῶν ὁ τόπος τὸ δένδρον, καὶ τὸ φροντζάτων τῶν, καὶ τὸ προκυβάλισμα ἔπαισιν δὲ τῶν τότων.

Occurrit ibi plures, scribiturque promiscuè φροντζάτων.

Φρατζάτων, eadem notione. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Λίγους, ποίσι μοναῖς, καὶ τίσις, καὶ φρατζάτων. Vide infra φρατζάτων, & Gloss. med. Lat. in Frondare.

ΦΡΟΥΞ λιμῶν, Custos Portus Constantinopolitani, dignitas cujus meminit Chronicon Alexandrinum an. 8. Phocz, λιμῶν φρατζάτων, apud Da-

masium in Vita Isidori Philosophi. Vide Gloss. med. Lat. in Custos Portuum.

ΦΡΟΥΣΤΡΟΝ, Frustum. Nicephorus Blemidas de Chymia, MS. ἰσθῆλο ἢ λαμβάνων ἴτερα φρούστρα καυσά... καὶ τῶν καλῶν.

ΦΡΥΑΡΙΑ, Herbe genus. Orneosophium pag. 210. βολῶν τῶν λογομῶν φρυαρίων τῶν καὶ μῆλας μὲν αὐτῶν παλαῶν, καὶ τῶν βασιλῶν κρίας χοίρειον ζῆσον, δωσὺς τῶν ἰσθῆων.

ΦΡΥΓΓΙΑ, φρυγγίτις, Asplenium, apud Interpol. Dioscorid. cap. 557.

ΦΡΥΓΓΙΟΝ, in Epimeris MSS. Herodiani, φούτ, καὶ τὸ βασιλικὸν φακίδιον. Vide Gloss. med. Lat. in Phrygium.

ΦΡΥΣΙΑ, φρύσιον, φρύσιον, Supercilium, ἔρως, ὄφρῶν. Glossa Jacobarib. ἀβρῶσις, ὄφρῶν, φρύσια. Alibi ἰσθῆσιον, ὁ τῶν ὄφρῶν ἰσθῆσιον, ὅπου φράσια τὰ φρύσια. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 4.

Τὰ φρύσια τῶν μαλίσσῶν ἡμῶν ἀγροποικίας. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Φρύσια ἕνοχαράζα, ὡρασια καὶ μάσια.

Φρύσια. Idem Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 9. ἰσθῆσιον καὶ τῶν ἰσθῆσιον ἐκ μῆτις καὶ τῶν φρύσιον ὄφρῶν, Supercilium. Georgius Sanginatus de partibus corporis humani, MS.

Τερῶν τῶν ἰσθῆσιον, ἰσθῆσιον, καὶ τῶν δακτύλων. Vide in ὄφρῶν.

ΦΡΥΞΟΝ, in Glossis Chymicis MSS. ἔρως, ὄφρῶν, ἢ ἰσθῆσιον.

ΦΡΥΞΟΝ, Olus album. Agapius in Geoponico 186. καμνοῖ καὶ μὴ ἀρῶν μόνον τὰ ἀσπρα λαχουσι γῶν φρύσια, καὶ τὰ λίγους λαχουσι φρύσια.

ΦΤΑΙΓΕΙΝ, φταίειν, Delinquere, Peccare, παραπτῶσαι, πλημμελῶσαι. φταίσιον, φταίσιον, εὐφρα, ποκα, πλάσμα, πλημμελῶσαι. φταίσιον, φταίσιον, ἰσθῆσιον. Damascenus Studita Homil. 20. ἂν φταίσιον τὰ φταίσιον δὲ τῶν συζητῶν ἀσθῶν, χωρὶς τῶν φταίσιον. Homil. 22. τὰ μὲν συζητῶν τὸ φταίσιον μν. Vide Fr. Richardum in Clypeo fidei part. 1. p. 153. 336.

ΦΤΑΙΡΝΙΖΕΣΘΑΙ, Sternutare, Πταίρειν, φταίσιον, Sternutatio, Πταίρειν.

ΦΤΕΛΗ, ὄφρῶν, Πτελῆ. Anonymus de Nuptiis Thesei lib 11.

Τὰς φτελικῶν τῶν ἰσθῆσιον ἔλας τῶν ἀφροῦσιν, φτελικῶν ὅπου τὰ κλάματ' πολλὰ καὶ ἀγαθὰ γῶν.

Φτελῆ, eadem notione. Agapius in Geopon. cap. 160. βράσαι τῶν φτελικῶν τῶν πτελικῶν, ὅπου φτελικῶν, Cissurium.

ΦΤΕΝΟΣ, Tennus, ἰσθῆσιον, φτελικῶν. Agapius in Geoponico cap. 175. ἴσθῆσιον καὶ καίριον φτελικῶν ὡσὺς μαχαῶν, &c. φτελικῶν, Tennus, ἰσθῆσιον, φτελικῶν. φτελικῶν, Subtenuis, ἰσθῆσιον. φτελικῶν, Tennare, Exstenuare, λιπύσιον.

ΦΤΕΡΝΑ, Perna, Πτερῆ, in Corona pretiosa & apud Portium. Item Calcanens, Πτερῆ.

Φτερικῶν, Calcar, φτερικῶν, in Corona pretiosa: Ptochoprodromus contra Hegumenum MS.

Αὐτὰ ἢ καβαλαῖος δελοντῶν, ἰσθῆσιον, Βυβλομῶν τῶν ποίσι φέρον τὰς φτερικῶν.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Τὰ φτερικῶν τὰ χυσά ὁ Πόλις καὶ ὁ Κῆσος τ' ἄρα τὰ φτερικῶν μὲν καλῶς καρδίαις.

Idem Ptochoprodromus:

Καὶ τῶν βλετικῶν γῶν φτερικῶν φτερικῶν, Calcaribus pretore, φτερικῶν.

ΦΤΕΡΟ, φτερικῶν, φτερικῶν, Perna, Ala, φτερικῶν. Corona pretiosa: φτερικῶν, Ala, φτερικῶν. Hermodorus Rhegus in Adagiis MSS. ἴσθῆσιον ἰσθῆσιον ὁ φτερικῶν τῶν μῆλας, τῶν φτερικῶν, καὶ πτερικῶν.

ΦΤΗΝΙΑ, Φτηνιά, *Copia, Abundantia*; *εὐλογία, εὐπορία.*

ΦΤΗΝΙΑ. Vide in ΦΙΛΩ

ΦΘΙΛΑ, *Helicium porbui.* Joannes Jatrofophista MS. cap. 140. *ὡς τὸν τ' ἀγροῖν φθίω αὐ χρεῖται, αὐ τ' αὐ ἰατροὶ ἀγροῦ καὶ τὴν ἐκείνου ἰσχύμα.*

ΦΤΙΑΝΕΙΝ, Φτιάνειν, Φτιάζειν, *Facere*, exponitur in Glossis Græcobarb. *ποιᾶ, ἢ καίματα, ἢ πρῶτον; ἢ πρῶτον, ἢ φτιάνειν, ἢ φτιάζειν.* Rursus: *ἄλλοι, κερζῆς, ἰσά φτιασίδος.* In Corona pretiosa, exponitur *Preparare, Κατασκευάζειν.* Prochoprodromus Contra Hegumenum, ex Cod. MS.

Ἀπιδι, φτιασὶ τὸ θυμὸν, δὲ ἰσχύμα τοῦ πατρῴου.

Apud Portium denique *Fucare*, *θοικῶν, & Ulaccum, Φουκίζων.* Ut *φιασῆ, φιασίδι, φιασῆς, Fucum, Cyniffa, φουῶ, φουακισμὸς, φουακισμῶν.*

Φιασμα, *Opus.* Malaxus in Chron. MS. pag. 678. *καὶ ἔκαμ δὲ καὶ κωιδεῖται, ἐξ ἔργων μεγάλα, ἐξ ἄλλων διαφόρων ἔργων ἐλόχνηται ἢ τὸ σφοδρὸν καὶ αἰμῆτι φιασμα ἔλα καλίμω.*

ΦΤΙΑΡΙ, *Pala ferrea,* Hieronymo Germano.

ΦΤΙΩΝ, *Auris,* ἰτίων. Glossæ Græcobarb. *ἀντικωσ, ἀνδρ ἀκούσ, χωρίς ἀκούω, ἐξ φτια, ἔργων ἔτα.* Anonymus de Nuptiis Thesei:

Ἀνακυστὴ γὰρ αἰ τὰ φτία τ' ἀφίση τ' θοῖα.

ΦΤΥΕΙΝ, pro φτίων, *Sperere, Φύμα, Φύσμα, Sprutum, Πτύσμα.*

ΦΤΩΧΟΣ, *Pauper, πτωχός.* Historia Apollonij Tyrij:

Ὅς τὰν αὐτὸν εὐλοῦ χάρᾳ μας φλοχότερος τὰ ἰσχύμα.

Hermodorus Rhegius in Adagiis MSS. *τὸν ἐξὸν ὁ φτωχὸς πλὴν ἔργων τῶν, αἰσὸν ὁ ἀρχὸν τὸ βέδιν τῶν.*

Φτωχάινον, pro Πτωχάινον, &c.

ΦΥΛΓΚΟ. Vide in Φυλῶ.

ΦΥΛΛΙΝ. Vide in Φυλλῶ.

ΦΥΓΟΔΙΚΕΪΝ, *Tergiversari, Iudicium detestare,* in Basilic. Glossæ Gr. Lat. *φυγοδικία, Tergiversatio.* Φυγοδικῶν, *Tergiversor.* Ita in Lat. Gr. Voces JC. Utitur Demosthenes. Vide Pollucem p. 395.

ΦΥΓΟΚΤΡΪΟΣ, *Fugitivus, qui a domino fugit.* Palladius cap. 16. *ἰσχυρὸν ἀγροῦ καὶ αὐτὸν ἄστυμα, ἐπιλάθων αὐτῶν, σχάστα, γλύψων, φυγοδικῶν, ἀλλοτρία χρέματα ἰσχυρῶν.* Ubi Meursius legit, *φουακῶν.* Sed Paschasius & alij Interpretes in Vitis Patrum, habent *Fugitive.*

ΦΥΓΟΜΑΧΕΪΝ, *Fugiendo vel simulata fuga perigrare.* Mauricius lib. 7. Strateg. cap. 11. *δὲ καὶ ἀνακῆς καὶ περιελάττει χωρίς, μὲν δακτύλων ἔργων μὴ ἐπιτιμῶν καὶ τῶν αὐτῶν ἡμῶν φουακῶν συμβαλῶν ἐν παραλαζῶν, ἀλλὰ δὲ καὶ ἀπάτη σπουδάζων, κερροποπῶν αἰσθηδίαζων, καὶ τὸ ἀγροῦ φουομαχῶν, μὲν τ' ἐξ ἀλλῶν τ' δακτύλων ἐκείνου γνοῦμεν ὁ σπατῶν, πάλιν ἀναρῶμεν.* Utitur Polyzenus.

ΦΟΥΠΟΛΕΜΟΣ, *Imbellis.* Theophanes an. 2. Valentis: *αὐτὸν ἰσχυρῶν ὕβριση αὐτῶν, αἰσθηδῶν καὶ φουοπέλαμο.*

ΦΟΥΟΥΡΑΔΟ. Codex Casareus, apud Lambecium lib. 5. pag. 259. *καὶ τὸ χερσὶ ἢ ἰσχυρῶν φουομαχῶν.* Id est, ni fallor, *erat charta bombacina finguntur.*

ΦΥΚΑΡΙΟΝ, *Alga,* φουῶ, in Epimerisimis MSS. Herodiani, Lexicon MS. Cyilli: *φουῶ, τὸ φουῶ, τὸ φουῶ, ἐξ τὸ χερσὶ καὶ φουῶ.*

ΦΥΚΑΡΙΣ, vox ignota Fuschio apud Myrepsum sect. 36. cap. 52. in Cod. Reg. MS. & 53. in edito. Idem forte quod *φουακῶν.*

ΦΥΧΙΡ, *Fucum.* Glossæ Jaticæ MSS. ex Cod.

Reg. 1673. *φουῶ, ὁ τὰ ἀνακῆς ἐξ αὐτῶν αὐ γνοῦμεν ἀγροῦ καὶ φουῶ βρία.*

ΦΥΚΟΣ, in Glossis Chymicis MSS. Reg. *καὶ βάρμα ἔχον καὶ φουῶν.*

ΦΥΛΑΓΕΙΝ, pro φυλάσσειν, *Conservare, Custodire, Caverere.* Glossæ Græcobarb. *αὐλίζω, φυλάττω, ἢ φυλάττω, ἢ φυλάττω.* Bartholomæus Monachus in Elencho Agateni: *φυλαγῆ μὴ ἀποτριφῆ πλὴν αὐτῶν τ' ἀναρῶμεν, ἐξ φουῶ σι.* Fabulæ Æsopi Barbarogr. p. 50. *ἔργων, ἢ καλῶ, σὺ ὅτι καὶ αὐτῶν ἰσχύμα, φουῶ σι φυλαγῶμεν Gr. Cod. φυλάζομαι σι.* Ita non semel in Hist. Athenar. Georgij Contaris pag. 33. &c. Ubi & *φυλακῶν* eadem notione habetur p. 146. Cyrillus Chius in Sarantario:

Γιατὶ φυλάσει πλὴν ζῶων
ἔκαστ' ἐπιμάτω μάς.

ΦΥΛΛΕΣ, *Folia,* φύλλα. Agapius in Geoponico cap. 187. *τὰ ἐργῶν, ἔργων φυλάεις, ἐξ κερροποπῶν λαζῶν, &c.*

ΦΥΛΑΚΑΡΗΣ, *Commentariensis, Custos carcerum.* Anonymus de Nuptiis Thesei:

Καὶ ἰσχυρῶν ἐποίησεν ἐκαστὸν τ' φυλακῶν,
ἄπαν τ' ἐργῶν τιμῶν καλῶ τὰ τῶν φυλάζων

Rursus:

Ὅμοις πάλιν ἐποίησεν σάρμα γνοῦμεν
τῶν φυλακῶν πύχασι ἐκαστῶν τὰ φυλάζων.

ΦΥΛΑΚΑΡΙΟΝ, *Amuletum, φυλακῶν.* Ordo de Hebræo ad Christianismum recipiendo, in Euchologio Goari pag. 344. *ἀπολαζομαι — καὶ τῶν σαβῶν, ἐξ τ' γνοῦμεν, ἐξ ἰσχυρῶν, καὶ τῶν περιελάττει, ἐξ τῶν φυλακῶν, ἐξ τ' σιωπῶν, &c.*

ΦΥΛΑΚΑΤΟΡΕΣ, *Custodes,* in Chron. MS. Manuclis Malaxi pag. 684. apud Portium in Narrationibus MSS. Stephani Sachlecis, apud Maximum Cythæz. 16. Aug. &c.

ΦΥΛΑΚΗ, *Pera Passoricia.* Item id in quo quid recondi solet, *Cellarium:* Colloquia Zosimæ n. 131. *ὡς ἂν λαβὼν αὐτὰ ὁ γνοῦμεν, ἵνα ἰσχυρῶν αὐτῶν φυλακῶν ποῦσιν παραλάττει τῶν ἀδελφῶν.*

Φυλακῶν, *Carcerum,* in carcere & ἐν φυλακῶν *desenti.* Concilium Calchedonense act. 10. *ὅτι καὶ ἐκ τ' ἀφορισμῶν μῆτις αἰσθηδῶν τ' φυλακῶν; αἰσθηδῶν αἰσθηδῶν τ' αὐτῶν σιωπῶν ἀναρῶμεν.* Ubi vetus Interpreter, *in expensas carcerorum.* Palladius in Hist. Lausiaca cap. 15. *ὁ μὲν γὰρ πᾶσι διασκοπῶν, ἰσχυρῶν ἀσκητικῶν, ἐξ ἀναρῶν, ἐξ φυλακῶν.* Cap. 39. *ἐκ τ' περιελάττει οἰκονομῶν καὶ τὰ τ' γνοῦμεν μοισῶν καὶ φυλακῶν.* Adde cap. 144. *Ejusmodi φυλακῶν prætor Ecclesiæ officialis, qui ἐπὶ τ' φυλακῶν dicitur in Concilio Constantinopol. sub Mena act. 3. ἵσχυρῶν ὁ θεοφιλέστατος Πρεσβύτερος Ἐκκλησιαστικῶν, καὶ ἐπὶ τ' φυλακῶν, ἢ πῆτι.* Ubi vetus Interpreter: *Ecclesiæ advocatus, & super custodiam.* Chronicon Alexandrinum an. 23. Constantii: *ἐξ φυλακῶν ἐδομασῶν ἐφοῦσιν πλάττει μῆτις, ἐπὶ ὁ πᾶσι αὐτῶν καὶ σιωπῶν ἰσχυρῶν.*

ΦΥΛΑΚΕΪΑ vocabant Alexandrini τὰ ἐργῶν τ' γνοῦμεν μελωμῶν, ut scribit Damascius in Vita Isidorii. Vide Suidam in hac voce.

Φυλακῶν, *in carcerem conjicere, in carcere detinere.* Concilium Calchedonense act. 10. *φυλακῶν καὶ τῶν ἀρχῶν παραλάττει τῶν καλοῦσιν. φυλακῶν, & φυλακῶν, eadem notione.* Anonymus de Nuptiis Thesei:

Καὶ μῆτις τὸ σιωπῶν ἀλλοτρία τ' ἰσχυρῶν φυλακῶν
Εἰς φυλακῶν ποῦσιν, &c.

Nomocanon Photij tit. 9. c. 5. ex Cod. MS. *καὶ δὲ καὶ ἰσχυρῶν*
PPPPP 3

ἐπιπέσει καὶ κλεικῶν, ἐξ αὐτῆς τύπιδαι ἢ φυλακίζουσι
Επισκόπους.

ΦΥΛΑΚΙΟΝ, Carcer. Hefychius : ἐλάτν, ζύλον
ἐσ τοῖς φυλακίαις, ἢ προσδισμύσις τὸς κακῶς ἡμα-
σίγῃ.

ΦΥΛΑΚΙΤΗΣ, qui in carcere detinetur. Cle-
mens lib.4. Constitut. Apostolic. cap.2. διδάσει πο-
τὸν, γυμνοῦ ἔδουμα, ποῦσι θίαν, φυλακίταις βοήθειαι.
Anonymus Combesifianus in Lacapeno num.44. ἰνα
διδῶν — τῇ μεγάλῃ παρακαλῶ πάσαις τῶς φυλακίταις
ἀπὸ νομισματῶ ἰός. Nicetas in Andronico lib.1. num.
2. ἐπὶ τῶ τοῖς διατλάσει τὰς κλῆς καὶ τὰς ἐχίας τῆ δρι-
μισίαν φρυγῶν, καὶ τοῖς φυλακίταις τῆβισι τῶ ἔξοδῶ
ἀνίτων.

Φυλακίτης, Carcerarius, carceris custos. Glossæ Gr.
Lat. φυλακίτης, carcerarius. Glossæ Lat. Gr. ha-
bent φυλακίτης. Occurrit apud Moschum in Limon.
cap. 189.

Φυλακίταις, eadem notione apud Damascenum Stu-
ditam Homil. 14.

ΦΥΛΑΚΤ ἌΔΕΣ, Castodes. Glossæ Græcobarb.
Γαρρῆς, ἢ φύλακας ἢ φυλακτάδες.

ΦΥΛΑΚΤΗΡΙΑ, in veteri lege, secundum
Chrysostomum, λέγουσι τὰ μικρὰ βιβλιδάκια, ἐν οἷς
ἀπογράφουσι τὰ δι-δημιόμια καὶ τὰ οἷς αὐτῆς ἀγαθὰ,
καὶ τὰς καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐξ ἀνάγκης, ἢ τὸ ἐδου-
μῶσαι καὶ μνημονεύειν τῶν αἰῶν ἐξ ἀνάγκης ἢ αὐτῶ
ἑαυτοῖς φυλακίταις, ὅτι ἑαυτοῖς πλεὺς μνημονεῖν τῶ
ἡμερῶν τῶ οἷς ἀναγιγνωσκόμενοι ἐξ ἀνάγκης.

Φυλακίταις, Amuletum ad arcendos & depellendos
morbos. Glossæ Lat. Gr. Amuletum, φυλακίταις. Con-
cil. Laodicenum Can.36. ὅ καὶ τὸς ἱερατικῶς ἢ κληρι-
κῶς μάγους ἢ ἰσχυροῦς τῶ, ἢ μαθηματικῶς, ἢ ἀστρολόγους,
ἢ ποιοῦν τὰ λογόμενα φυλακίταις, ἀπὸ τῶ οἷς ἀποπέσει
τῶ ψυχῶν αὐτῶν. Vide Horapollinem cap.24. & alios.
passim. Describuntur complura ejusmodi Phylacte-
ria in Cod. Reg. 945. pag. 313. 345. 427.

Φυλακίταις, qui ejusmodi vetita Phylacteria distri-
buunt, in Synodo Trullana Can.61.

Φυλακίταις, Phylacterium, Ἐκλόπιον. Vide in hac
postrema voce. Nicephorus Patr. Constantinopolit.
Antirrhethico tertio : τὰ γὰρ ἀρχαῖον καὶ παλαιὸν
ἴσταν χριστιανισμῶν κατεσκευασμένα καὶ καλόμενα φυλακί-
ταις, ἃ δὲ καὶ κατ' αὐχίνῳ ἐκκερματωμένον, ἐξ αὐτῶ
τὸ εἶδος καλόμενον φερόμενον, χριστιανοὶ ἀπὸ φυλακίταις
ἀσφάλειαν τῶ ζῆν ἔχουσιν, καὶ σωτηρίαν τῶ ψυχῶν τῶ
τῶ σωματῶν ἡμῶν. ἐπιπέσει γὰρ αὐτοῖς ἐξ ἑαυτοῦ ἰσχυροῦς,
πρὸς ἰσχυροῦς τῶ ποδῶν, καὶ ἀποτροπῶν τῶ τῶ ἀκαθάρτων
δαμονίων προσβολῆς ταῦτα καλόμενα πιστεύουσιν. ἐν οἷς δὲ
καὶ τὰ πάθη χριστοῦ, καὶ τὰ θαύματα, καὶ ἡ ζωοποιεῖς
ἀνάστασις, ὡς τὰ πολλὰ ἀποπέσει δόξα καὶ τῶ τῶ
πλῆθος ἀπὸ τῶ χριστιανικῶν ἰσχυροῦς. Gregorius in
Vita S. Basilii Junioris num. 11. πρὸς πίσυνον ἢ καὶ τὰ
ἴδια φυλακίταις ἐξαπέσταλον. Adde num. 28. Theo-
phanes an. 31. Copronymi : καὶ ἄπὸ λαίφρονος ἀγίου
ἴσταν τῶ ἔχουσιν ὡς φυλακίταις, ἐξ αὐτῶ τῶ πρὸς παρῶ
κιν. Nicetas in Andronico lib.2. num. 11. καὶ τῶ ἀρ-
χαῖον αὐτῶ περιφύλαγμα τῶ σωματῶ οἷς ἀποπέσει ἀποτρο-
πῶ καλόμενον ἐκὸ πν, &c. Vide Gloss. med. Lat. in
Phylacterium.

Φυλακίταις, Prophetis, Artemesia, apud Apul.
cap. 10.

Φυλακίταις, idem quod φυλακίταις, Amuletum ad ar-
cendos, vel pellendos morbos. Germanus Patr. Con-
stantinopol. in Antirrhethico 3. τί ταῦτα καλόμενα τῶ
ἐκαστοῦ λογίσιμα; βδελύσσεται τὰ φυλακίταις τὰ ἀπὸ τῶ
σώλου. Vita MS. Sancti Symeonis Sali : καὶ ἔπειτα
διδάσκει πῶς τῶ ἔπειτα μαλίστα, ὅτι φυλακίταις. Vi-
ta S. Nili Junioris pag. 4 ἴδων ἐξ ἑαυτοῦ αὐτῶ τὸ μι-
σῶσιμον τῶ, καὶ ἀποπέσει τῶ ἐν τοῖς οἷοις τῶ ἀρχόν-

των διατριβῶν, μισῶν τῶ καὶ ἀποπέσει τῶ πῶ πει-
ρησιας, ἐξ ἑαυτοῦ τὰ λογόμενα φυλακίταις, ἐξ τῶς λο-
γίσιμα ἐξορισμῶς. Eclogæ Leonis & Constantini Imprr.
tit. 28. §. 25. οἱ ποιῶντες φυλακίταις, τὸ δοκῶν ἐπ' ὀφθαλμοῦ
ἀνθρώπων, &c. Harmenopolus lib. 6. tit. 10. §. 3. φυ-
λακίταις ἐπὶ φιλία, φίλτρα τῶ φιλίας ποιητικῶς appellat, §. 8.
Apud Pamagiotam pag. 136. ἴδὲ βαρῶν φυλακίταις.

Φυλακίταις, qui Latinis sequioris ætatis Caragi.
Nicon Monachus in Pandectæ MS. lib. 2. serm.
49. ὅτι ἴδων ἀπὸ ἰσχυροῦς ἀπὸ τῶς μυθολογίας, ἐξ
ἐκαστοῦ καὶ καὶ ἑαυτοῦ ἀποπέσει.

ΦΥΛΑΚΤΟΝ, Theca sanctorum reliquias con-
tinens, quæ collo appendebant. Anastasius Sinaita
in Psalm. 6. Ἀκούσας ὁ Θεοῦ τῶ Βασιλεῦς Μαυρικῶ, δια-
τίθησιν καὶ τῶ παιδῶ, τὰ ἴδια φυλακίταις ἀπὸ τῶ
ἀρχαῖον, &c. Theophanes pag. 318. ἔπειτα τῶ Τεβέρου
κρατῶντα τῶ μιᾶ χειρὶ τὸ νικητικῶν τῶ ἀγίας τραπέζης τῶ
Θεοφάνους τῶ ἀγίας Θεοφάνους, ἐξ τῶ ἴσταν τὰ τίματα
ἐξ ἑαυτοῦ τῶ τραπέζης φυλακίταις. Infid. ἐξ τὰ φυλακί-
ταις ὡς τῶ ἴδων ἐξ ἑαυτοῦ τραπέζης. Georgius Hamartolus
MS. & Leo Grammaticus in Theophilo p. 45 1. ἐξ
δὲ τὸ ἴδων φυλακίταις, ἀπὸ τῶ οἷς ἀποπέσει ἀπὸ τῶ
ἀπὸ τῶ ἀπὸ τῶ. Adde pag. 452. Symeon Logotheta
in eodem Thephilo num. 11. ἐξ δὲ τῶ αὐτῶ τῶ ἐκαστοῦ
γράφου λόγον, ἐξ τὸ φυλακίταις τῶ Βασιλεῦς. Ita supra num.
9. & in Michaelæ ejusdem Theophili F. num. 31.
& Georgius Monachus in eod. Theophilo n. 8. 11.

ΦΥΛΑΚΟΝΕΙΝ, pro φυλακίταις. Georgius Con-
tates lib. 6. Hist. Athenar. καὶ τῶ ἴσταν ὡς πλεὺς φυλακί-
ταις χωρὶς καμίας ἔστασιν, ὅτι τὰ κατὰ ἐκὸ φυλακί-
ταις, ὡς παρῶ τῶ παρῶ τῶ.

ΦΥΛΑΞ, Ararium-Principis. Constantinus in
Vita Basilij num. 27. edit. Combesifij : ἴδὲ ἐκαστοῦ γὰρ
καὶ ἐκαστοῦ ἀποπέσει ἀπὸ τῶ χριστοῦ, χωρὶς ἀρχῶ
τῶ τῶ ἀπὸ τῶ καὶ ἰσχυροῦς κατὰ τῶ οἷς οἷς τῶ
πατρὶς αὐτῶ ἐν τῶ φυλακίταις τῶ Βασιλεῦς, &c.
& num. 28. πρὸς ἀπὸ τῶ ἴσταν τῶ τῶ ἰσχυροῦς
πρὸς τῶ, μετ' αὐτῶ τῶ Βασιλεῦς ἀπὸ τῶ οἷς φυλακί-
ταις, &c.

ΦΥΛΑΞ Ἀποστολικῶ θρόνῳ dicitur Paschasinus Epi-
scopus primus inter Leonis I. Pap. Vicarios seu Le-
gatos in Concilio Calched. Act. 1. infra : Πασχασι-
νῶ — ἐπὶ τῶ τῶ Ἀποστολικῶ θρόνῳ. Act. 5. τοποθετήσας
Ἀποστολικῶ θρόνῳ. Anonymus de Rebus Armeniæ
pag. 290. ἴδων τῶ αὐτῶ αὐτῶ ἴσταν τῶ μακαρίου Μαστι-
ζῶ οἷς φυλακίταις τῶ θρόνῳ αὐτῶ. Vide Gloss. med. Lat. in
Custos.

ΦΥΛΑΞΙΣ, Custodia, seu custodes castroꝝ, &
Prædicatorij. Gallis, Garde, Garnison. Codinus de
Offic. aulæ Constantinop. cap. 5. num. 88. ὁ στρατο-
πύργος τῶ τῶ τῶ, ἰσχυροῦς τῶ ὡς τὰ κατὰ ἰσχυροῦς
καλόμενον φυλακίταις, ὡς τῶ τῶ οἷς ἀπὸ τῶ. Apud Ni-
cetam in Man. lib. 6. num. 8. prædicatorij ὡς οἷς φυλακί-
ταις τῶ τῶ τῶ dicuntur. Chthonicon Veneto—By-
zant. an. 1467. ἴδων τῶ πύργῳ τῶ ἰσχυροῦς, ἐξ ἑαυτοῦ
φυλακίταις, καὶ ἐκαστοῦ αὐτῶ.

ΦΥΛΑΡΧΟΙ, veteribus Græcis, dicti οἱ καὶ φυ-
λακίταις τῶ ἰσχυροῦς ἀρχῶ, ἰσχυροῦς τῶ ἰσχυροῦς
σάρκῳ, ut est apud Auctorem Etymologici ; de iis
Gruterus 457. l. 490. 1. Recentioribus verd ita ap-
pellati ut plurimum Saracenorū Principes : ii quippe
divisi erant in Tribus, quæ suos habebant Phylar-
chos, ut scribit Sozomenus lib. 6. cap. 38. extr.
Apud Ammianum lib. 24. occurrit quidam Phylar-
chus Saracenorū Assanitarum. Procopius lib. 1.
Persic. cap. 17. Σαρακηνῶν ἡγεμόνοι, οἱ φύλαρχοι ἰσχυροῦς
ἰσχυροῦς ἰσχυροῦς τῶ τῶ, καὶ φύλαρχοι τῶ τῶ Πα-
τραῖαν ἐκὸ Ρωμαίων ὄντων Σαρακηνῶν. Nonnosus in
Hist. φύλαρχοι τῶ τῶ Σαρακηνῶν ἡγεμόνασι Κούσσοι. Joann.
Moschus

Mofchus in Limon. cap. 155. Ναμὲ δ' ἢ Σαρακλήων Φύλαρχοι. Ita de eodem Evagrius lib. 6. cap. 22. Vita MS. S. Symeonis Stylitæ : φύλαρχοι ἴτιροὶ Σαρακλήων ἢ ἐξ αὐτῶν ἀρχῶν. Infra : ἀλλ' ἢ τῆς φυλῆς τῆς Σαρακλήων ἐξηγητήριον. Vita S. Nili Jun. p. 120. ἀπίστωται αὐτὸν ἐν Πανόριον, γράφει ἐπισημαίνων πρὸς τὸ Νότιον τῶν ἐπισημαίνων Φυλάρχου. Cyrillus Scythopolit. in Vita S. Euthymii num. 18. καὶ τῆς Πύρακι Ἑλλῶν, ἀποβίβει ἱερέα, Σαρακλήων φυλῆς ἀρχὸν γρηγορήσει. Adde num. 143. Theophanem an. 7. & 14. Anastasii, an. 4. Mauricii, & alios passim. Vide Gloss. med. Lat. in *Phylarchus*.

Sed & id nominis tribuitur interdum promiscuè aliis Principibus vel Toparchis. Φύλαρχοι Balogritarum, apud Synesium Epist. 104. Olympiodorus apud Photium pag. 183. καὶ Γυθίον, ἢ Φύλαρχοι ἰχθυομαίρις ἢ βερλιωτίων. Et pag. 189. ἢ τῶν ἰσθμίων ἰχθυομαίρις Φύλαρχοι. Eunapius in excerptis de legat. pag. 21. de Scythis : βαβυλωνίαν τῶν φυλῶν ἱερομόνη. Justinianus in edicto 4. cap. 2. ἐξ μὴν οὐχ ἑστῶν μᾶτε τῆς ἀπὸ βαβυλωνίου ἀπὸ τῶν λαμπροτάτων Φυλάρχοι. Ubi vetus Interpretes Tribunos vertit. S. Chrysostomus Homil. 16. in Epist. 2. ad Corinth. γλυκὸν θίασμα χρυσοφορέα βασιλῆα, ἐξ ἰσθμίων ἰσθμίων, ἐξ περιούτων στρατηγῶν, ἀρχιερέων, ταξιάρχων, Φυλάρχων, ὑπάρχων. Constantinus Manasses pag. 174. edit. Meursii de Carolo M.

Ἦν ἢ Φράζων Φύλαρχοι ἢ Κάρυλλοι. ἐπισημαίνονται. Vide Cotelierium ad tom. 2. Monument. Eccl. Gr. pag. 612.

Φυλαρχία, *Dignitas*, vel *Distriktus Phylarchi*, in Vita S. Euthymii num. 18. Constantinus Manasses in Justiniano :

Πᾶσαν κλιτροπύρατο διδύου φυλαρχίας. Vide Theophanem in eod. Justiniano an. 37.

ΦΥΛΑΣΣΕΙΝ, *Festum* vel *jejunium observare*. Typicum S. Sabæ cap. 14. καὶ γινώσκων ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τῆς αὐτῆς παρασκευῆς, (ante Christi nativitatem) φυλάσσειν ἐν ἡμέρᾳ ἰερομαίρις τῆς τριῶν ἡμέρας, δελτίων, τετραδίων, καὶ παρασκευῆς τῶν ὄντων καὶ τῶν ἑλκῶν, ἢ μὴ τὸν μέγαν ἡμέραν μῆμα τότε γινώσκων ἡμέραν, καὶ τῶν ἑλκῶν ἀρχιερέων ἢ τῶν ἀρχόντων. Vide Gloss. med. Lat. in *Custodire*.

ΦΥΛΑΤΤΕΙΝ. Vide Φυλάττω. ΦΥΛΑΧΤΟΚΥΛΑΡΟ, *Theca cochlearia*, in Turcogracia Crusii.

ΦΥΛΑΒΡΕΑ, *Tilia*, Φίλυρα. Demetrius Constantinopolit. lib. 2. Hieracosophii cap. 20. ἢ ἢ κωνίτις ἢ ἐν φυλλίαις μᾶτε λίαν παχὺς, μᾶτε λίαν λεπτός.

ΦΥΛΛΟΝ, *Folium libri*. Chronicon Paschale an. 27. Anastasii, βασιλεὺς κἀν τῷ γρηγορημένῳ, ἐξ ἀνασπλιζέας φύλλα τῶν κἀντων. &c. Nilus Monach. de ortho Vitiis, de Lectore deside : πάλιν ἐπισημαίνονται ἀντιγνώσκων, ἐξ ἀνασπλιζέων, τὰ τέλη τῶν λόγων, περιμετρήσει, ἀντιμετρήσει τὰ φύλλα, καὶ τετραδίας ἐπισημαίνονται, &c. Vide Joann. Tzetzem Chil. 13. v. 485. & alios passim.

Φυλλοκρίνον, *singula folia evolvere*. Uritur Pachymeres lib. 8. cap. 2. 16. Vide Possinum in Gloss. 10. 2.

ΦΥΛΛΟΡΥΗ, exitus autumnus, cum frondes ex arboribus decidunt. Achmes in prologo MS. Onirocrit. ἢ ἢ ἐν φθινοπώρῃ, ἐξ ἐν φθινοπώρῃ, αἱ ἐπισημαίνονται ἢ ἐπισημαίνονται. Vide Pollucem.

ΦΥΛΛΟΦΑΡΕΣ, *Matthabium*, φάριον, apud Interpol. Dioscorid. cap. 525. & Apul. c. 45.

ΦΥΛΟΝ, pro φύλλοις, *Folium*. Phortius ἀπὸ φράζων.

Πῶς ἢ ἐξ ἑλκῶν, Δάμασ δὲ φιλῶν αἱ φύλλον.

ΦΥΡΝΕΙΝ, *Complicare*, Συμπλέκειν.

ΦΥΣΑ, *Matula*. Auctor Etymologici in Κίβητο σημαίνει ἢ καὶ τὸ ἐροδύχον ἀγρίον, πῶν λεγομένων φύσας. Vide Mofchionem de Morbis mulierum cap. 3. edit. Vvolphii.

ΦΥΣΕΙ, adverbialiter, *certè*, *τε οὕτως*. Apophthegmata Patrum in Arsenio num. 25. καὶ ἢ αὐτῶν ἢ γάρων, φύσα, ἢ ἐν καλῶν τῶν ἐν ἰσχυρί, καὶ ἢ φύσας ἐπισημαίνονται, ἢ ἢ καὶ ἐν καλῶν πῶν αὐτῶν ἰσχυρίων. Et num. 360. λέγει ἢ αὐτῶν φύσα, ἢ βλάπτει τὸ πρῶτον ἀρσενίου, &c. Ita num. 34.

Φύσας, *Sponse*, in Clementin. homil. 12. n. 24. ΦΥΣΗΜΑ, *Resina picea*. Galenus lib. 7. de compos. medicam. ἢ πῶν καλῶν δ' αὐτῶν ἰδίου φύσημα. Uritur Myrtesus sect. 10. cap. 59.

ΦΥΣΙΓΝΑΘΟΝ, ἢ βαβυλωνίαν ἢ χιρομαίον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. & 1843. *Rana* sic dicta, quod in Poëmate Homericò βαβυλωνίαν ἰσχυρίων inscripto, Ranarum Rex ita indigitetur :

Εἰ μὴ δ' ἐγὼ βασιλεὺς φύσιγναθῶ, ἢ καὶ Νηλεὺς Τηλέμαχι, &c.

ΦΥΣΙΖΟΝ. Vide in Κρυφαίνθωρον.

ΦΥΣΙΘΕΣΙΤΑΙ dicti Itali hæretici sectatores, eo quod circa has voces, φύσις, & θείσις, argutarentur, dum adstruere nitentur, quod à verbo divino assumptum est, fuisse factum natura Deum, ut est in Anathematismo ejusdem Itali, in Triodio. Scholion ad S. Maximum tom. 1. pag. 233. βλάπτει τὸ μυστικόν, βλάπτει πῶν ἀρχιερέων τῶν φύσιθιστῶν, βλάπτει τῶν ἰταλῶν ἢ τῶν Νηλεὺς τῶν θάνατον.

ΦΥΣΙΚΕΥΕΙΝ, *Pronuntiare more augurum* Latinis xvi paulò inferioris, *Physiculate*, φυσικολογῆν. Leontius de Sphæra constructione pag. 155. ἢ γὰρ ἡμεῖς φυσικολογῶμεν φωνῶν.

Ἐνία γὰρ φύσας τῶν καὶ ἡμεῖς χαλκῶν ἀκμων οὐραθῶν καθῶν, δικάτη δ' αἱ γὰρ ἡμεῖς. Glossæ MSS. ad Nubes Aristophan. ἐξ ἐπισημαίνονται τῶν φυσικολογῶν τῶν ἰταλῶν. Ubi Thomas Magister MS. τῶν ἰταλῶν τῶν φυσικολογῶν τῶν ἐπισημαίνονται. Vide Gloss. medice æt. in *Physiculate*.

ΦΥΣΙΚΑ. Vide in φυσικῶν.

ΦΥΣΙΚΟΜΑΣ. Historia MS. Berttandi Romani :

Κῶν ἢ καὶ βασιλεὺς, καὶ ἢ καὶ αὐδύσιας, Κῶν καὶ αὐτὸ δ' ἀγορῶν, τὸ φυσικολογῶν ἔμμημα.

ΦΥΣΙΜΑΝ, pro φύσημα. Glossæ Græcobarb. πύμα, φύσημα, ἄμμημα.

ΦΥΣΙΣ, *Natura*, *Virilia*, αἰδύων. Epistola S. Ignatii ad Philippenfes num. 6. τί ἢ κακίως πῶν φύσας τῶν παρῶν, ἐξ τὰ μορῆα ἀπαυθῶν αἰσχυρίων, &c. Theophanes an. 7. Phocæ : καὶ ἀποφάσκειν ἀνασπλιζέων τῶν Πατριάρχων Ἀθηνῶν, βαβυλωνίαν πῶν φύσας αὐτῶν ἐν τῶν σώματι αὐτῶν. Uritur etiam Mofchion de Morbis mulierum cap. 3. & 47. ubi vetus Interpretes Sexum vertit, τὸ φυσικόν, apud Anonymum de Nævis corporis. Adde Suidam in Καπρία, & Vide Gloss. med. Lat. in *Natura*.

ΦΥΣΙΝΑ. Vide in φυσικῶν.

ΦΥΣΟΨΝΙ, *Folle*, φύσα, φύσημα. Glossæ ad Iliadem Græcobarb. φύσας, τὰ φυσικῶν. Vide φύσημα.

ΦΥΣΑ, *Matula*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. φύσα, καὶ τῶν αὐτῶν τὸ ἐροδύχον ἀγρίον, πῶν λεγομένων φύσας.

ΦΥΤΑΙΟΝ. Vide in φυτῶν.

ΦΥΤΑΙΟΝ. Vide in φυτῶν.

ΦΥΤΟΒΑΣΙΛΑ, *Leontopodium*, apud Interpol. Dioscor. cap. 713.

ΦΥΤΟΡΙΟΝ, apud Anonymum MS. ἀπὸ γρηγορημένῳ.

γικόν, dicitur esse ἐν τῷ τὰ φύλα τὰ μὲν φυλῶν μιλ-
λοντῶ μιλιτῶν Planiarium, φυλῶν. Occurrit non
semel in Geoponicis.

ΦΥΤΡΩΝΕΙΝ, *Emergere, Evadere.* Nicetas
in Isaacio lib.3. n.2. καὶ ἄλλοι ἄλλοι πάλιν ἐν πάλιν,
καὶ δε ἔτι ἰσάκι ἀπάν, ἰπαισῆσαν, ἢ καὶ αἰ σπάρτοι
ἰρυσῆσαν γηλατικῶ. Ubi Cod. alius ἀνιδάθεσαν. Agapius
Cretensis in Geoponico c.81. de Lepore: ὁμοίως καὶ
τὰ βρῖση ἔταν φουρῆσαν τὰ ἰδόνιά τας, &c. &c. c.96. ἔταν
ἰρῆσαν τῶντεν χριτῆσαν, &c. Adde c. 161. Theo-
phyllum Hierodias. Homil.8. p.148. &c.

ΦΧΑΡΙΣΤΕΙΝ, pro *Eucharistia.* Anonymus
de Nuptiis Thefei lib.7.

Καὶ τὰ μὲν ἰδόνια τῶσα φχαριστηρίῳ.

ΦΩΚΑΔΙΟΝ, *Myrica.* Glossæ Græcobarb.
ἀλάβασρον, φουκῆδον, μυροθῆκη, κωνίον, κωνίον. At
φουκῆδον, Græcis hodiernis, *Cannim*, cervicis spe-
ciem, vocari, scribit Cujacius lib.24. observat. c.39.
Vide in Φουκῆ.

ΦΩΚΙΟΝ, instrumentum ferendis prunis vel
ollis idoneum. Stephanus in etymologico: πύρω-
ν, ὁ χυτῆρῆς, τὸ λογιζόμενον φωνῆν.

ΦΩΚΙΟΣΚΑΤΟΝ, ἀλκίονιον, in *Lexico MS.*
ex Cod. Reg. 1843.

ΦΩΛΗΤΖΑ, *Nidus*, φωλιός. Anonymus de nu-
ptiis Thefei lib.3.

Ἐβλιπὶ πῶ ἐκτιζῶσι φωλιότεις τὰ πύλα.

ΦΩΝΑΣΙΜΟΝ, *Strepsim, Clamor.* Glossæ
Græcobarb. ἀνημῆν βοῶν, φλωμῆν βοῶν, ἢ κραυγὴν ἀπο-
λλυμένην, ἔταν φωνῆσιμον μαζῶλον.

ΦΩΝΕΙΝ, *Vocare, Accire.* Gloss. Lat. Gr. *Ar-
cessit*, μιθικαλλεσθῶ, μιθοπύριματο, ἰρώσιον. Leontius
Presbyter in Vita MS. S. Gregorii Agrigentini: καὶ
πάλιν ἐκ δούτιρας φωνῆσαι αὐτὸν, ἀπάν, Γρηγόριον, &c.
Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Euthymii
cap.10. καὶ φωνῆ τὸ Χριστέπτον Οικοδόμον ἔλλα τὸ Λαύρας.
Vita MS. S. Stephani Jun. τὸ Θεοσῆριτον μόνον Μα-
ρῆνον φωνῆσαι, &c. Visio cujusdam Monachi MS. πάλ-
λω οἱ ἰουῦχοι προκῆφαις, καὶ τὰς γρηαίως φωνῆσαις,
Υποσφῆσαι, &c. Vita MS. S. Sampsonis: ἄτα καὶ τὸ
σάουικον φωνῆσαι, &c. Joannes Episcopus Carpathi
MS. λέγει ἔτι ὁ γῆρον τῷ μαθητῇ αὐτῷ, φωνῆσέν μοι πλὴν
ἡγυμῆν ἰουῦς. Ita usurpant Palladius in Hist. Lau-
siaca cap.41. Moschus in prato spirit. cap.76. 146. &c
alii non semel. Vide Gloss. med. Latin. in *Clam-
tare.*

ΦΩΝΗ, *Suffragium, Decretum, Concilium Cal-
chedon.* act.1. de Dioscoto: φωνῶν ἰα ἔχει, ἰπὶ πά-
σαι τὸ σιμῶν καλῆρη. & Act.11. ἔπῃ καὶ τὰς φωνὰς
τὸ ἀγίας σιμῶν, ἔτι Βασιλιῶν, ἔτι Ἰστῆρα. οἱ ἰυλαβί-
σται, ἔτι οἱ σῶν ἰπῆσιποι ἔπῃ. Occurrit ibi non se-
mel. Concilium Constantinopol. sub Mena act. 1.
pag.21. edir. Labbei: ὁ ἀγῶτατῶ Αρχιεπισκοπῶ καὶ ἡ
ἐσθῆρῆσα ἀγία σιμῶν ἔπῃ, Οἱ παῖραι — ἔσα ἀπὸ τῶ-
των ἰσαι δῶλα παιῶν ἀγῶτατῶν καὶ ἀγῶτα φωνῶν Μι-
ναῖς ὁ Θεοσῆρῆσαι ἀναγῶτατῶ τὸ ἀποσολικῶς καθῆραι,
&c. Deinde sequitur Decretum Synodi. Alibi: καὶ
ἀγῶτα — πλὴν τὸ ἀναγῶτατῶ ἀπὸ τῶν ματαῶν ἀγῶτα φωνῶν
ἰρμῶτα, ἔτι, &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Vox.*

ΦΩΝΗ, *Testimonium*, quomodo, *Vox*, accipi à
scriptoribus recentioribus obsevanimus in Gloss.
med. Lat. Concilium Calchedonense act.10. ἡ διχῶ-
μαθα πλὴν τὸ παραγγυμῆσαν παρ ἡμῶν πρῶτον μαρτυρῶν
σωνῶν. Chtonicon Paschale in Leone M. an. 10. de
Isoasio Quæstore accusato: παραπύρω ἐο χαλα-
δῶν — τῷ Ἀρχιεπί Βιδυῶν Θεοφίλω, ἔσαι καὶ τὰς φωνὰς
αὐτῶ ἰλαβῶν. Id est testium depositiones. Michaël
Pfellus in Synopsi legum v. 944.

Ἄρῶν ἐκ ἀλαβόλων δὲ φωνῶν μαρτύρων.
Laetantius de Mortibus Persecutor. n. 13. de Chri-
stianis: non de rebus ablatis agere possent, liberta-
tem denique ac vocem non haberent. Nam servis te-
stimonium interdicitur.

ΦΩΝΗ, *Tessera militaris*, apud Continuator.
Theophanis lib.3. n.25. Vide Gloss. med. Lat. in *Vox.*

ΦΩΝΗ, *Tonus*, in Musica Græcica, in qua
φωνῶν, seu toni 19. recensentur. Hagiopolites, seu li-
ber MS. de Musica Ecclesiastica Græcor. καὶ αἱ τὸ φωνῶν
ἰδῶτατῶ τὸ ἐν ἐκκαθῆσαι παραδιδόμενον, προσδιδῶν
τῷ Θεῷ ἔστιν, οἱ δῶκα ἰνῆα ποσῶμῶν μὲν ἔπῃ τῶσῶν
πινδύματων καὶ σῶχῶν λογιζόμενον, ἔτι καὶ τὰ ἰσοματῶ
οἰ ταῦτα, ἔταν, Ολίγον, Οἴα, Πύλας, Κῆρῶμα,
Βαρῆα, Ἀπῶσρον, Κατάβασμα, Κύλισμα, Ανασῆριμα-
μα, Ἀπῶσρημα, Ἀπῶσρημα, ἔπῃ, κλασμα, Κρατῆμα,
Σύμμα, σῶν αὐτῶ τὰ τῶσῶν Πνῶματῶ, Κῆρῶμα,
Υψῆλη, Χαμηλὸν, καὶ Ἐλαφρὸν, ἔπῃ δῶκα ἰνῆα, καὶ ἡ μῶσα
τρία, Σῆσμα, Κλάσμα μικρὸν, καὶ Παρακλήσιον ταῦτα
ὀρθῶς, ἔτι τῶ ἰπῆκοπῆσαι, ἔπῃ ἐκ τὸ τὸ Μουσικῶς τῶν.
De hisce tonis, & eorum notis, quædam attigit ex
Græculi relatione Rutgersius lib.2. variat. lect. c.11.
extr. De iis vero qui de Musica recentiorum Græco-
rum scripserunt videndus Philippus Labbeus in nova
Bibl. MSS. librorum p.181. 182.

ΦΩΝΗ, gemina licet notione, sæpe reperitur
in libris Ecclesiasticis Græcorum cum variis adjun-
ctis. Quippe non unico ac simili tono peraguntur
sacræ Liturgiæ, sed diverso, prout exigunt recepti
in orationibus ac precibus recitandis ritus. Quædam
enim alta quædam submissa voce dicuntur: quæ qui-
dem tonorum diversitas variis vocabulis exprimi so-
let, secundum eorum varietates. Nam et si, verbi
gratia, alta voce quid dicatur, non tamen eodem
tono & eadem vocis inflexione pronuntiatur. At-
que ut ab altiori voce ordiamur, prima occurrit quæ

Ἐκφῶσις dicitur, cum scilicet Sacerdos conten-
tiori voce quidpiam ad populum pronuntiat: quod
quidem tum demum peragit, cum orationem con-
cludit. Sæpissimè enim Græci preces Ecclesiasticas
submissa recitant, sed conclusio semper alta & sono-
ra voce profertur. Hinc passim in libris Ecclesiasti-
cis, ἐκφῶσις, vel ἐκφῶσις, pronuntiare dicitur Sacer-
dos Scholiast. Juvenal. sat.2. ἐκφῶσις, Ciceroῦ, pro-
clamatio. Philotheus Patr. Constantinop. in ordine
sacri ministerii: καὶ ἐκφῶσις μὲν μέγιστον τὸ, Κῆρῶν ἰυλό-
γῶν. Typicum S. Sabæ cap.1. καὶ ταῦτα ἐκφῶσις ὁ ἰ-
ριος ἐκ ἰπῆκοσιν πάντων, ἔπῃ ὁ Θεὸς τὸ λαὸν σου, &c.
Triodiam in Sabbato sancto: ἔτα σιμῶν μῶσα, καὶ
ἐκφῶσις ἐκ πλὴν ἀγῶτατῶ σῶσιον ὅτι ἰυλόγῶται ἐκ ἰσο-
μα, — καὶ θυμῶσας ἀρχῆ τὸ δούτιρας σῶσῶν. Rut-
sium: ἔτα σιμῶν μῶσα, ἐκφῶσις, ἐκ πλὴν δούτιρας σῶ-
σιον, &c. Occurrit passim in libris Eccles. Græcorum.
Joan. Moschus, in Limon. cap. 196. ἰπῆ τὸ ἔτι
τόποις ἐκφῶσιν μῶσα ἐκφῶσις ἐκ πρῶτον, &c.
Codinus de Offic. Palat. cap.17. num.17. καὶ ἀναγῶσι-
κει ἔπῃ τὰς ἰπῆ καὶ Βασιλῶν σιμῶν ἰυλάς, τὰς
μὲν μωσῶν, τὰς ἔτι ἐκφῶσιν. Symeon Logotheta in
Michaële Theophili F. num. 18. τὰς πῶ ἐκφῶσις
ἀγῶτα φῶσα καὶ διαπύρω ἰπῆ τῶν ἐκφῶσις. In Eu-
cholog. pag.360. 391. 449. 456. ἐκφῶσις, pag.
449. Scholiastes MS. Dionis Chrysostomi orat. de
Æichylo: ὅτι μὲν μέγιστον ἀγῶτα τὰ τραγῶν δούκα ἔ-
μοι ἔχει φῶσις μέγιστον, ἀλλὰ τῶ τῶν φωνῶν, ὅτι τα-
νῶ ἐκ τὸ καὶ ἰμαῖς ἀγῶτα ἐκκαθῆσαι τὰ ἐκ τῶ ἀμῶσι
ἔπῃ τὸ ἀναγῶσῶν καὶ ἰπῶν ἐκφῶσις.

Προφῶσις, idem quod ἐκφῶσις, in Concilio
Laodicensi Cap.19. καὶ τῶ τῶν ἰσογῶσῶν, ἔπῃ τὸ
πῶ τῶ τὰς ἰυλάς γῶσις τῶν μῶσα μὲν ἀγῶτατῶ δῶ σι-
μῶν, πλὴν τὸ δούτιρας καὶ τρίτην ἀπὸ ἀρισφῶσις πῶν ἀ-
Γεγονοῖρα

Τριτοτέρα φωνή, *Alta voce*. Liturgia Chrysofolomi apud Goatum ad Euchol. p.96. ἐξὶ βαλῶν μετ' ἑυλαβίας μετανοῶ, φωνὴ γλυτοτέρα φωνῆ, Eulogio φωνῆ, sic pag.98.458. Sylliturgica Ichoris: δόξα ἐξὶ γλυτῶν, γλυτοτέρα φωνῆ, Typicum S. Sabæ c.2. ὁ ὅς κωδωνο-λαπτικὸς ἐκφωνῆ, κελύσειε, γλυτοτέρα φωνῆ. Ita cap.5. 46. & Euchologium Goari pag.526.

Μεγαλοφωνός, in Euchologio p.387.456.754. Μεγαλοφώνος ἐξὶ φωνῆς. Philotheus Patr. Constantinopol. in Ordine facti ministerij pag.6. ἑλληνοφωνῆ ἢ τελευταίου διπλοφώνου ἐξὶ φωνῆς, ὁ ἀκροφῶν, &c. Adde pag. 10. μεγάλη φωνῆ, apud Codin.de offic. cap.17.6.30. Διαφυσία ἐξὶ μεγάλῃ φωνῆ ὡς ὑπέκειν πάντων, τὸ δεύτερον λίβηλλον ζώον φωνῆ ἀναζητήσκει, in Eucholog. pag.306.

Λαμπρῆ φωνῆ, simili notione in eodem Euchologio pag.361. ἵος ὅδῃ μουσικῶς, ἐξὶ λοιπῶν ἀρχῆν λαμπρῆ φωνῆ, Μέγας ἄ, Κύμα. Archelaus Philofohus MS. de facta arte :

Καὶ λαμπρῆ φωνῆ προκαλεῖται κήρυγμα
τὸ εἶμα, &c.

Joannes Hierosol. Patr. in Vita S. Joannis Damasc. n.20. ὁ ὅς λαμπρῆ τῆ φωνῆ ἐξὶ μεγάλῃ κήρυξ τὸ θαύματι γίνῃ. Anna Comnena lib.12. pag.347. Πάλαιον αὐτὸν λαμπρῆ τῆ φωνῆ ἀνακηρύττει. Philotheus Patr. Constantinop. lib.10. contra Gregoram: τὸ ἐκκλησιαστικὸν λαμπρῆ τῆ φωνῆ κρυπτοφώνος ἑνωθελετικῶς λόγος. Martyrium MS. S. Philemonis: λαμπρῆ ὡς ἔχον ἀνταράξαι τῆ φωνῆ, ἢ θύω, &c. Symeon Logoth. in Leone Ar-
menio n.13. λαμπρῆ φωνῆ ἐξὶ καθαρῆ. Adde Anonymum de cultu imaginum n.10. 3.

Φωνὴ λαοκάς. Nomus Panopolit. cap.16.

Ἰζμαι ἀγροῦλλον ἱεράριστα λαοκάς φωνῆ.

Ζύση φωνῆ. *Viva voce*, ἢ *elata*. Euchologium Goari pag.306. ἐξὶ ὁ ὑποφώνος Διαφυσία ἐξὶ μεγάλῃ φωνῆ ὡς ὑπέκειν πάντων τὸ δεύτερον λίβηλλον ζώον φωνῆ ἄνω ἀναζητήσκει. Theodorus Studita homil.in Nativit. S. Joannis Bapt. MS. ἔλαβη τοῖσι τὸ εἶμαρον ὁ Ζαχαρίας κατέλλειν τῆ πράγματι, σιωπῆν φεδογῆς λο-
μῆνας, πρὸς φωνῆν ζῶσαν, &c. Galenus lib.6.de com-
prof. medicament. localium init. ἀληθῆς ῥῆθῃ ἀμίλως, ἐξὶ ὁ λογιζόμενος ὑπὸ τῆ πλάσσειν τεχνικῆν ἔστι ὁ λόγος, ὡς ἐκ τῆς, ὅδ' ὁμοίον ὡς ἀπὸ τῆ ζῶσης φωνῆς μαθῶν, ἢ ἐκ συζήτησεως ἀνακλιζαδαι. Zonaras: ὡς ἐξὶ ὁ δι' ἄ-
γανον ἡρμῶν, ἀλλὰ ὅδ' ἑξὶ ζῶσης φωνῆς ὁσαρμοσίω τῆ θείῃ. Theodosius Grammaticus in Grammatica MS. Ζύση φωνῆ πᾶσι φιλοσοφίαν πάσαι ἱεραδύοισι. Vide Theophanem an.9. Nicephori General. p.414.& alios passim.

Διαφυσία φωνῆ, Eucholog. pag.642. ἱμμελῆ τῆ δια-
φυσία φωνῆ ὡς ὑπέκειν πάντων, &c. Sonota voce, vertit Interpres.

Βοῶν, *Clamare*, *alta voce pronuntiare*. Eucholog. p.490. ἐξὶ μὲν πᾶσι δ' ἀντίφρον προσαγωγῆν, βοῶν ὁ ἀρχι-
επίσκοπος, ἢ θεία χάρις. &c. βοῶν verò ἄτακτοι in pfal-
lendo vetantur in Synodo Trullana Can.75. ubi consu-
lendi Balsamon & Zonaras.

Μελωδικῶς, μὲν μέλιως, cum modulatione, Anthologium p.147. ἴσταιν ἔτι τὸ παρὸν ἰδόμενον ἀναζητήσκει φωνῆ ἡνωθελετικῶς, ἐξὶ μεγαλοφώνος ἀπὸ τῆς φωνῆς καὶ τῆς μίσης τῆς αὐτῆς ἀπὸ τῆς φωνῆς ἀπὸ τῆς φωνῆς ὡς ἔχον πλ. ἀ. Vide μέλιω.

Χύμα, vox scriptoribus liturgicis frequens, cum psalms scilicet, seu preces quasvis in Ecclesia decantari debere dicunt sine cantu ac modulatione, seu ἀπὸ μέλιως, quasi *susa*, ac *lignida* voce. Ita Goatus ad Euchol. p 30. Horologium: ἄτα ἀπαρ-
χόμενα λέγον τὸς σίχως, ἢ μὲν μέλιως, ἀλλὰ χύμα, ἀφ-
ζῶς, ἐξὶ μεγάλῃ φωνῆ. Marcus Hieromon. de Dubiis Typicis cap.4. exit. ἐξὶ τὸ Μὴδ ὑπέρι ὁ θείος, χύμα ἐξὶ ἀπὸ μέλιως ἀποφώνου. Pentecostarium: λέγομεν τὸ, Χρ-

γὸς αἰτή, ὡς ὅτι, ἀφύχως, ἔχον χύμα. Philotheus Patr. Constantinop. in Ordine facti ministerij pag.3. λέγει τὸ προοιματικὸν ψαλμὸν χύμα. Triodium Fer.6. Magnæ hebdom. ἄτα Μακαρισμοὶ χύμα, ἐξὶ ἢ ἀπὸ τῆς ἀνω-
λευθῆ. Fer.7. ἀλλοφώνος τὸ ψαλμῶν, ἀλλὰ θύος, ὁ ψαλμὸς χύμα, τὸ σίχως, ἀνάστα ὁ θείος, κρῖνον πᾶσι γλυτῶν, ὅτι σὺ κα-
τακλυτοφώνος ἐπὶ πάντων τοῖς ἱεροῖς ἐξὶ ὁ ἀναζητήσκει τὸ ψαλμὸν χύμα, ὁ θείος ἔστι ἐν σιωπῆν τῆς θείῃ, ὡς μίση ὅ θείος διακρῶν. Καὶ ὁ ψαλμῶν, ἀνάστα ὁ θείος, &c. Typi-
cism S. Sabæ cap.5. ὡς τὸ, τί σε καλίσωμεν, μετάνοιας γ'. τὰ διαβήματα μου, χύμα, ἐξὶ χωρίς μετάνοιας. Infra: ὡς ὅ τῆς ἀλλοφώνος, ψαλμῶν χύμα. Pag.6. ψαλλόμενα τὰ τυπικὰ χύμα. Cap. 16. λέγομεν τὸ Μίσην ἡμῶν κύμα, χύμα. Sic c.44. & alibi non semel. Adde c.39. 40. 41. 42. 43. Anthologium pag.148. &c. In Gloss. Gr. Lat. χύμα, *confusio*, *commixtio*, exponitur.

Σιωπῆ, Horologium: ἐξὶ ἀφύχως τὸ ἑξαψάλμου πασῶν σιωπῆ ἐξὶ κατέκλεισε ἀκρωτόφονοι.

Αἰλίως, idem quod χύμα. Typicum S. Sabæ c.45. ἐξὶ αἰ λοιπαὶ λίβαι ψαλλόμενα ὁμοῦ αἰλίως ἐπὶ τῆς εἰρημίας μὲν τῆς ἀπύτων τὸ συμβόλου ἀρωμῆς καὶ ὄρω γ. cap.ult. ψαλλόμε-
τες πᾶσι πᾶσι ὄρω ἐξὶ ψαλλόμενα. Κύμα ὁ τὸ παναίον πνεύ-
μα λίως, ἐξὶ ὁ μὲν ἔχον, τὸ θεολόγιον. Infra: ὁ ἐν ἡμέρῃ ἡμέρα τὴ ἐξὶ ὄρω, λιπῶς, de Tripsalmo.

Λιγυρός, *Stridula vox*, qua in sacra hostie con-
secratione utuntur Sacerdotes. Symeon Logotheta in Michaelæ Theophili F.n.18. ἐξὶ τὰς ὄδας ἐξὶ πᾶσι ὄδ' ἑξὶ κθαῖρον ἐξὶ τὰ μὲν μουσικὰ μεμνημένοι, λιγυρῶς ἐπύχων. Adde continuat. Theophan. lib.4. num.38.

Αἰλίως, *Remissa*, *lentè*. Eucholog. p.624. ψαλλόμενος ἐν σιωπῆν ἀνθῶς τῆς ὄδας, ἔχον τὸ, Εἰσιπῶ μὲν ὁ θείος. Ge-
ronticon apud Niconem in Pandeste MS. lib.1. serm. 29. ἐξὶ μὲν τὸ πᾶσι τὸ ἑξαψάλμου, ἐξὶ ὅτι τὸ, Πατήρ ἡμῶν, ἡρξάμεθα τὸς ψαλμῶς αἰλίως. Infra: ἐξὶ ἀναζήτην ἡρξάμεθα τὰς ὄδας ἀνθῶς ἀπὸ τῆς προπαρίου.

Σχολαίως, *Lenitè*. Typicum MS. Monasterii τῆς Κιχα-
μτωμάκης cap. 39. μὲν ὅ τὸ τελειοφῶναι τὸ Τρισάγιον, ὁ
Εὐκκλησιαρχία τὸ ἑξαψάλμου ἀπᾶρξῃ. σχολαίως ἐξὶ σπο-
σελικῶς ἄδουσα αὐτὸ, ἐξὶ ἰσχύω ὑπερῶσα τῆ φωνῆ, ὡς ἔχον ἀκολουθεῖν αὐτῇ αἰ λοιπαὶ.

Ἡρμάμα φωνῆ. Idem Typicum MS. cap.40. ἐξὶ ὅ τὸ τῆ
σιωπῆς ἀφᾶρξῃ τὸ ψαλμῶ ἡρμάμα ἐξὶ καθῆσεν τῆ φωνῆ. Codinus de Offic. Palat. cap.14. n.15. τὸ λοιπῆς ὅ
αἰ ὄρω, ἡρμάμα ψαλλόμενος, ὡς μὴ ἑξακτινῶς ταυτίω, &c.

Λεπτῆ φωνῆ, *Submissa voce*. Euchologium p.250
252. 295. 303. ἐξὶ μὲν τὸ ἡμῶν, λέγει ὁ ἀρχι-
επίσκοπος λεπτῆ φωνῆ, ὅτι αὐτὸν τὸς συμπαρόντας διακό-
180, ἐξὶ ἀπαρξῃ, τὰ διακονικὰ ταῦτα.

Φιλῆ φωνῆ. Vide in Ἡμερολόγιο.

Χθαμαλῆ φωνῆ. Triodium 2. feria 1. hebd. jejun. τῆ
ἡ, Πιστῶν αἰς ἑνὰ θῶν, χθαμαλῆ τῆ φωνῆ.

Ἰσχύω ἐξὶ πρᾶσι φωνῆ, cum scilicet sacrum offi-
cium absque modulatione, ἀπὸ μέλιως, peragitur &
cantatur. Triodium feria 2. Hebdom.1. jejun. λέγει
πρᾶσι φωνῆ, ἐξὶ ἀπὸ μετάνοιας ἐξὶ μέλιως, Κύριον ἰλίθῃν.
Philotheus Patr. Constantinopol. in ordine facti mi-
nisterij p.7. ἐξὶ ὁ ἱερὸς λέγει ἰσχύω φωνῆ, ὡς παραγὰ θιο-
τότος, — ἐξὶ πάλιν ὁ ἱερὸς ἰσχύως &c. Adde p.470. Eu-
chologii. Apud Nicol. Cabasilam c.15. ἰσχύω ἐξὶ καθ'
ἑαυτὸν ἰσχύω ποιῶ. Ita καθ' ἑαυτὸν, idem est quod ἰσ-
χύω. Eucholog. δὲ ἰσχύω, ὅτι ἡ ἐκφωνῆ, ἀλλὰ τὸ ἡμῶν,
καθ' ἑαυτὸν λέγει. Neque alia est πρᾶσι φωνῆ, apud
Joannem Moschum in Limon. cap.5. 129.

Μουσικῶς, *Secretè*, *Submissa voce*: ita tamen ut &
proximis Sacerdos μουσικῶς pronuntians intelligatur.
Triodium 2. Fer. 1. hebd. jejun. ἐξὶ λέγομεν ἐξὶ πᾶσι ἰσ-
χύω μουσικῶς τὸ ὅτι Εὐφραῖμα, &c. Typicum cap.2. ἐξὶ
λέγει ὁ ἱερὸς πᾶσι ἰσχύω μουσικῶς. Ita cap.19. & alibi.
Euchologium pag.4. λέγει μουσικῶς ὅτι μόνον ἀπὸ τῆ
ἡμέρας, &c. Adde pag. 295. &c. Idem pag.361: ἐξὶ ὁ
ἱερὸς

ἱερὰ ἐν μουσῆϊ πῶς ἐκλήθη ταύτης (λέγει.) Infrà : ἴως
ἀδὲ μουσικῆς, ἢ λαοτῆ ἀρχῆ ἰαμωρᾷ φωνῆ. Haecenus
de ejusmodi vocibus Ecclesiasticis.

Ἄπὸ ΦΩΝΗΣ, Formula sat frequens in Codici-
bus MSS. de Libris, qui, ut plerique volunt, alio
dictante, ex auctoris voce ab amanuensibus vel an-
tiquariis exscripti sunt: quemadmodum apud Hie-
remiam Prophetam cap. 36. v. 4. legitur, ἐγὼ ἔγραψα
δοτὲ ἐξ ἑαυτοῦ ἱερμίου πᾶσι τὰς λέξεις Κυρίου. Qua si-
mili ferme loquendi formula, δὸς γλώττης ἁπάν,
dixit S. Basiliius Epist. 45. ἢ ὅ αἰδισιμότατοι ἀδελφοὶ
ἐδὲν ἰωυκιανῶν δὸς γλώττης ἁπάν, δῶτι ἔδῃ τὸ ἀπό-
κριον μεταβιβαρῶν ἔχῃ τὸ λῶρον ἐπὶ τῶν ἔργων. Sic Pla-
to δὸς τὸ ἑαυτοῦ δὴ ἀποκρίῳ etiam dixit, cui phrasi
opponit γραφῆν Eustathius II. ζ. pag. 631. Proinde
δοτὲ φωνῆ descripta censefi possunt, quæ ex ore vel
docentis, vel conversantis, atque adeo dictantis,
ab auditoribus vel à discipulis in Chartas referuntur,
vel quæ jam olim ab iis relata sunt. Ita ex con-
versatione Ammonii Hermæ Scholia Joannis Phi-
loponi in librum Aristotelis de Anima dicuntur ex-
cerpta fuisse, in Codd. Regiis 2632. & 2636. his
verbis: Ἰωάννης Ἀλεξανδρίῳ ἀς πῶς ἀπὸ ψυχῆς Ἀριστοτέ-
λους Σχόλια, καὶ ἐπιστημονίας, ἐκ τῆς συκοῦσιν Ἀμμωνίου
ἑρμῆος μετὰ τινῶν ἰδίῳν ἐπιστάσεων. Eudemus por-
to in Lexico MS. διαλέγειται, τὸ συκοῦσιν, inter-
pretatur. In Codice vero 2611. habentur σχόλια ἀς
τὸ μάχοι ἀλεῖα τὸ μὲν φυσικὰ Ἀριστοτέλους ἡμεῖς ἄπο
Ἀλεξανδρίου δὸς φωνῆς ejusdem Ἀμμωνίου ἑρμῆος. In Cod.
2640. fol. 33. Εξήγησις τῆς θεῆς κατηγοριῶν τῆς φιλοσοφίας
δοτὲ φωνῆς Δαβὶδ τῆς Θεοφιλιώτατος φιλοσόφου. In Cod.
2924. Σχόλια δὸς φωνῆς Θεοδώρου ἡμεῖς καὶ φιλοσόφου ἀπὸ
αἰρίστως ἡρῶν. In Cod. 3092. fol. 36. Σχόλια δὸς φωνῆς
Στεφάνου φιλοσόφου ἀς τὸ ἀπὸ ἱεραλικῆς λεισεπίλους. Et
fol. 88. Σχόλια ἀς ἀπὸ ἀποκρίῳ ἀναλυτικῶν δὸς φωνῆς
Ἀμμωνίου. In Cod. 2759. Σχόλια ἀς πῶς διαιρέσει, δὸς
φωνῆς τῆς Γεωργίου τῆς μόνος ἑρῆος Ἀλεξανδρίῳ, in Cod.
3231. τὸ πῶς τῆς ὀρθογραφίας καὶ τῆς σπουδαίου, δὸς φωνῆς
Γεωργίου χοροβόσκου Βουλαιῆς γραμματικῶν καὶ οἰκονομικῶν
διδασκάλου. In Cod. 3261. Ἐπιμνηστικῶν τῆς ψαλμῶν δὸς
φωνῆς Γεωργίου ἐπιπέδου χοροβόσκου. In Cod. 3179. ἀρχὴ τῆς
ἔργων ἐπὶ Μάγνη γραφῆς, δὸς φωνῆς Φιλωθίου. In Cod.
3177. fol. 194. ἀπὸ ἐπιπέδου, δὸς φωνῆς τῆς ἁγίας Γεωργίου
ἑρῆος. In Cod. 1568. fol. 132. Πενταγόνη ἀσάχρῳ
λύρα διαγράμμα, δὸς φωνῆς Μιχαὴλ τῆς Φιλῶ. In Cod.
2701. Metaphrasis Israëlita Medici Arabis δὸς φωνῆς
Κύριου Μιχαήλ τῆς Γατῆ. In Cod. 2732. pag. 70. opus
δοτὲ φωνῆς Οὐάβιτ. In Cod. Reg. 2112. habentur Σχό-
λια ἀς τῆς Πλάτωνος Γεωργίου, & in Cod. D. Hauti-
ni, in ejusdem Ἀλεξιάδου, δὸς φωνῆς Ολυμπιόδору τῆς
μεγάλου φιλοσόφου. In Codd. Colbert. 1758. & 3851.
ἀποκρίῳ τῆς Βαλαδίτῆς Διδασκάλου, δὸς φωνῆς Μαρῆς φι-
λοσόφου. In alio Cod. Colbert. continetur indicem
nescio cujus bibliothecæ, laudatur βίβλος ἑρῆος ἁγίως
πατρῶς: Ἐπιστημονίας Ἐπιστολῆς Κυρῆου ἀς τῆς Κύπρου δὸς
φωνῆς Ἰωάννης τῆς μαθητῆ ἀπὸ. In alio Cod. Colb. 1476.
describitur Apollinarij Psalmorum Davidicorum Pa-
raphrasis, cum Commentarijs & Notis interlineari-
bus Cosmæ Indicopleustæ, in quorum fine descri-
bitur μῦθος ἑρῆος ἁγίως, δὸς φωνῆς Ἰωάννης Γεωργίου.
Habentur edita, & in Cod. Colb. 2225. Σχόλια ἀς
λεξεσιολογίας Κατηγορίας δὸς φωνῆς Συμπληκτῆς διδασκάλου
μεγάλου. Laudantur in Catalogo MS. cujusdam Bi-
bliothecæ, in Cod. Colb. 2276. Σχόλια (sic) τῆς
ἐπιπέδου, δὸς φωνῆς Παλλαιῆς Σοφιστῆς Τμήματος ὄνομα,
ab Hodeschelio ex Bibliotheca Augustana, Codex
inscriptus, δὸς φωνῆς τῆς ἁγίως ἀρχιπισκοπῆς πάσης
Βουλγαρίας Κυρῆ Θεοφιλωτάτου ἐπιπέδου καὶ Λυκαῆ ἰωυκι-
ανῆ. A Lambecio vero lib. 3. de Bibl. Cæsarea Co-
dex alter, hoc titulo: Σχόλια δὸς φωνῆς τῆς Θεοφιλο-

σάτης Ἀβελ καὶ ἐπιπέδου φιλοσόφου: τῶς τε ἑαυτοῦ καὶ
ἐξῆς φιλοσοφίας ἑρῆου, quæ quidem scholia
sunt Leontii Byzantii de Sectis & hæresibus, edita
à Leunclavio. Ab Allatio denique laudantur in lib.
de Georgiis, ex Bibl. Reg. Cod. 1383. παραγράφου
τῆς Θεοδοσίας ἐπιπέδου δὸς φωνῆς Γεωργίου Διαιρέτης ἀς μὲν-
κῶ διδασκάλου, & ex Bibl. Vaticana, Σχόλια ἀπὸ ἔργων
Μάγνη, δὸς φωνῆς Θεοφιλωτάτου, denique ab eodem Allatio
in Diatriba de Pfellis pag. 44. παραγράφου τῆς ἀπὸ ἑρῆου
ἐπιπέδου δὸς φωνῆς τῆς Κυρῆ Βισαρχῆ καὶ Ἰπῆατος τῆς φιλοσοφῆς
τῆς Φιλωθῆ. In Bibl. Reg. Cod. describitur liber de Ter-
tizæ motu de varijs apotelefmatis, in quo laudatur
σχόλιος δὸς φωνῆς Συμμεῶν Μουραῆ τῆς Χρυσογράφου, &
apud Theophilum MS. de mundialibus principiis,
ex eadem Bibl. ἀπὸ ἰσχυρῆ δὸς φωνῆς Συρῆ τῆς
Inter opeta S. Joannis Damasceni, describitur Εισα-
γωγή διδασκάλου Σεπτάδε, δὸς φωνῆς Ἰωάννης τῆς ἑρῆου
ἐπιπέδου Μουραῆ τῆς Διαμπερῆ. Edita sunt Philostorgii
excerpta, cum hac epigraphæ: Ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς
φιλοσοφίας ἐπιπέδου, δὸς φωνῆς φωνῆς Πατριάρχου: ut &
excerpta Theodori Leontis, hoc titulo: Ἐκλογαὶ δὸς
τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Θεοδώρου ἀναλυτῆς, δὸς φωνῆς
Νικηφόρου Καλλιστῆ τῆς ἑπιπέδου. Apud Constantinum
Asyncritum, seu à Secretis, laudantur quædam δὸς
φωνῆς Παύλου ἰατρῆς. Habetur denique ἑρῆου τῆς βίβλου
δὸς φωνῆς μακαρίου Παλαπίου τέλει, δὸς φωνῆς Ἀδελφῆς Ἀρ-
χιεπισκοπῆς Κρήτης. Haecenus de hac Formula.

ΦΩΝΗΤΙΣΤΑ, Vox, φωνῆ. Φωνητικῶν, φωνῆδων,
vocalia. Anonymus de nuptiis Thesei lib. 3.

Καὶ μὲν γλυκὴ τρεῖς δὲ
ἀλεξάν τὸ φωνητικῶν, &c.

ΦΩΡΜΑ, ἀποκρίῳ, in Lexico MS. Colberteo,
Forma, Sententia, τύπος. Vide Gloss. med. Lat. in
Forma, & supra in Φέρμα.

ΦΩΡΩΣΘΑΙ, Suspicari, Suspexitum habere,
ὑποψιάζειν, εὐχαρίσει. Φωρῶσαι, φωρῶσαι, suspicari, con-
jectura, ὑπόψια, δόξα. Φωρῶστος, suspicax,
ὑπόψιος.

ΦΩΣ ἁγίον, Sacrum lumen, quo Sabbato sancto
quotannis accendebantur lucernæ supra dominicum
sepulcrum appensæ, de quo pluribus egimus in Gloss.
med. Lat. in V. Ignis sacer Hierosolymitanus. Anony-
mus de Locis sanctis num. 1. ἐκθῆν καλαβαίνα καὶ τὸ
ἁγίον φῶς τῆς ἁγίως καὶ μετὰ τὸν σαββάτον ἑρῆος ἰσχυρῆ, καὶ
προσεγῆσα τῆς ἁγίως τὰς τῆς χεῖρῶν, ἢ ἰούδης ἁπλῶς ἀι
καυτάλε καὶ ἁγίως τὰς. Quinetiam id modò etiam ob-
tinere constans est apud Græcos tametsi falsa opi-
nio. Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 888. ἰδιό-
στι γινεὶν τὸ πᾶν ἀς πῶς ἱεροσολίμου, τὸ προσκεκῆσθαι τὸ
ἁγίως τὰς, καὶ τὸ ἰδίον καὶ τὸ ἁγίως φῶς. Vide Leo-
nem Allatium de Opinac. Græcor. num. 50. Christophorum Angelum de hodierno Græcorum statu cap.
42. & Francis. Richardum de insula S. Irenes p. 157.
& in Clypeo Fidei part. 1. cap. 16. pag. 405. 406. Vide
ἑρῆος.

ΦΩΣ Λ, φωρῶσαι. Vide in ἑρῆος.

ΦΩΣ ΤΗΡΕΣ, Luminaria, sol & luna. Gen. 1.
ἡμεῖς φωρῶσαι ἐπὶ τῆς γῆς. Chronicon Ale-
xandrinum an. 6. Heraclii: συμπῆσι ὅ ταῦτα καὶ τὰ πᾶσι
τόμῳ αὐτῶν τῆς ἀξιολόγῳ ἀδελφῶν ἐπὶ τῆς φωρῶσαι τῆς
φωρῆς. Vide pag. 176. 464. 500. 510. Apollinarij
Episcopus Hierapoleos de Paschate: ἐπιπέδου τῆς
τῆς ἰερασιακῆς ἀλεξῆ τῆς φλῶ. ἐπὶ πῶς καὶ τῆς φωρῆς
ἀντιπροσώπου τῆς ἡλίου, ἅστις σιωπῆσεν τῆς φωρῆς
ἀς ἰαυτῶν ἑρῆος ἀνακαυτῶν, δὸς φωνῆς τῆς
ἑρῆος ἑρῆος τῆς ἡλίου, &c. Infrà: ἰσχυρῆ ἐπὶ τῆς φωρῆς
φωρῆς, ἕρῆος ἐπὶ τῆς φωρῆς ἐπὶ τῆς φωρῆς, τὸ πᾶν
ἐπὶ τῆς φωρῆς ἢ τῆς φωρῆς ἢ ἡλίου ἐπὶ τῆς φωρῆς
ἑρῆος.

ΦΩΣΗΝΙΟΝ. Damascius in Vita Isidori Philosophi apud Photium pag. 1063. κατακοιμήθων ἐστὶ τὸ πρὸς τῆς πύλης ἀφροδισιαζομένη τοῦ ἑσπέρου, κρήνην, φωσίνιον, ἱερῶν, ἢ ἀφροδίτης ἐμαρζῶν, ἡμίθεον. Ubi Maximus Margunius existimat φωσίνιον, esse quod Græci στιχάειον vocant.

ΦΩΤΑ. Symeon Thessalonicensis de sacris ordinat. cap. 9. ubi de exequiis defuncti Patriarchæ : τὸ ἰωχὴν ἔστω, καὶ τὸ πρῶτον φῶτον, καὶ τὸ θυμιάματόν, καὶ τὸ μνημοσύνην, καὶ τὸ δαυλίτικον ἄσπετον φῶτον ἀφροδισιαζομένην, &c. Id est exacta benedictione cum triplici cereo. Vide Τεκέειον, in κρηός.

ΦΩΤΑ ΠΩΔΩΝ, *cutare candelas & lychnes olearios Ecclesia, eosque subministrare.* Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Sabæ cap. 74. de quodam æγοτοῖο ἰσὺ ἢ, φῶτον, ἰδιώτικον ἔχον ὡς τὸ μαρτύριον τὸ ἀγιῶν Θεωφάνου, καὶ ἰσῶτικα ἐπὶ πέντε ἡμέραι τὰ φῶτα τὸ ἰσὺ ἐπὶ τὸ καλλιῶν τὸ θυμιάματόν, καὶ τὸ μνημοσύνην, &c. Vide Φωταφίαν

ΦΩΤΑ, *Festum Epiphania, S. Maximo in computo Eccl. cap. 32.* Πάμφωτον καὶ ὑπερφῶτον τὸ Χριστοῦ βάπτισμα, sic appellatum ut plerique censent, quod eo die festum φωτισμοῦ, seu Baptismi Christi, tum etiam quod multis luminibus accensis celebretur, quemadmodum φῶτα appellatum solemne Enceniorum Machabæi scribit Josephus, quod per illos octo dies complures lucernæ accendantur, unde & Λυχνιακαίας festum vocatur. Neque enim diversa est τὸ ἱερωσίων solemnitas à festo τὸ φῶτον, quod quidam volunt. Ecce exerte Georgius Alexandrinus in Vita Chrysofomi, ut alios omittam : τὸ ἱερῶν τὸ ἀγιῶν ἐπιφανίων, τὸ λυχνιακαίας φῶτον, καταλαβόντες. S. Asterius in homil. 5. in festum Kalendar. φῶτα πανήγυριον ἀγορεύου, ἔστι τὸ τὸ ἀμαρτημάτων ἀφίση, ἔστι ἐν ἐκείνῳ τῶν δεισμωθῆναι τὸ φῶτον ἕως πρὸς τὸ φῶτον καὶ ἀποδοῦναι ἀναζήματα. Concil. Constantinop. sub Mena act. 5. ὁμοιωτικῶν ἰσῶτικῶν φῶτων ὡς τὸ ἀγιῶν Στεφάνου, &c. Theophanes an. 17. Heraclij : ἰσῶτικον ἢ ὁ βασιλικὸν πλὴν ἱερῶν τὸ φῶτον ἐν Δαυλίτικῷ. Lucio incertus post eundem pag. 439. εὐσεβίας ἢ καὶ τὸ ἱερῶν τὸ φῶτον, Leo Grammaticus in Leone Philosopho pag. 483. ἱερωσίων ἢ ὡς τὰ ἀγια φῶτα ὑπὸ Νικολάου τὸ Πατριάρχου. pag. 496. ἢ τὸ ἀγιῶν φῶτον ἡμέρα, ἢ τὸ φῶτον πανήγυριον, apud Continuatore Theophanis lib. 2. n. 7. Isaac in investiva 2. in Armenios : ἐστὶ τὸ δαυλίτικον τὰ Χριστοῦ φῶτα καὶ τὰ φῶτα, ἱερωσίων ἐστὶ. Itanugantur Armenii. Infra ἐν τῷ παρμμονῷ τὸ φῶτον. Adde Joan. Tzetzem Chil. 13. v. 149. Georgium Actopolit. in Chr. cap. 60. Jacob. Billium lib. 1. observ. sacra. cap. 20. Gretzerum ad Codinum lib. 3. cap. 3. & Allatium de Dominic. & hebdom. Græcor. n. 32.

Ἄρχων τὸ φῶτον, dignitas in Ecclesia Constantinopolit. ἔχων πλὴν ἐπιφανίων τὸ φῶτον, in Catal. dignit. ejusdem Ecclesiæ.

ΦΩΤΙΖΕΙΝ, *illuminare, Baptizare,* vox primùm usurpata hac notione à S. Paulo Epist. 6. ad Hebræos, à quo ad Græcos Patres passim promanavit. Concilium Neocæsariense Can. 6. ἀπὸ φωτισμοῦ, ἐστὶ δὲ φωτισμοῦ ὅπου βάλει. Adde Can. 12. Concil. Laodiceum. Can. 46. 48. &c. Timotheus Patr. Alexandr. in Responsis Canon. φωτισθῆναι ἑσθλῶν ὡς τὸ ἰσὺ πλάσει. Chronicon Alexandrinum an. 10. Leonis : κατηχητικὸν ἰσῶτικον, καὶ ἐπιφανίων ὡς τὸ χάρις αὐτῶν. Idem an. 4. Justiniani : καὶ δαυλίτικον τὸ φῶτον τὸ αὐτῶν βασιλικῶν ἱερωσίων, ἰσῶτικον, καὶ Χριστιανῶν ἡρώων, ἔστι ἡμερωσίων Ρωμαίων. Theophanes an. 20. Constantini M. ἐπὶ τῷ ἰσῶ τὸ Κωνσταντίνου πλάσει μέρη τὸ ἱερωσίων ἰσῶτικῶν. an. 1. Justiniani, de Hunnorum Rege : καὶ ἰσῶτικον Χριστιανῶν, καὶ ἰσῶτικον αὐτῶν ὁ βασιλεὺς. Eundem vide an. 5. Justiniani Thracis, & an. 16. ejusdem

Justiniani, & Joan. Moschum in Limon cap. 165. Martyrium S. Pelagii n. 8. ἰσῶτικον αὐτῶν ὡς ἕνμα τὸ Πατρός, καὶ τὸ ἱερωσίων, καὶ τὸ ἀγιῶν Πνεύματος.

Φωτιστικὸν ἱδρώς, *vestis alba quam inducunt recens baptizati.* Vita S. Bacchi Junioris Mart. pag. 84. τὸ ἰσῶτικον ἡμερῶν τὸ ἰσῶτικον δαυλίτικον, καὶ τὸ φῶτον καὶ ἀφροδισιαζομένην ἰσῶτικον, &c. Nicophanensis ἐσῶτικον, apud Joan. Moschum in Limon. c. 207.

Φωτισμοῦ, *φωτισμοῦ, Baptismus.* Concilium Laodicenum Can. 45. ἢ δὲ μὴ δὴν ἰσῶτικῶν τὸ παρακαλοῦσιν δαυλίτικον αὐτῶν τὸ φῶτον. Adde Can. 47. & Concil. Trullan. Can. 59. Palladius in Vita Chrysofomi pag. 140. ταῦτα ἢ παρὰ τὸ ἰσῶτικον ἢ πρὸς τὸ Χριστὸν μυστηριαστικῶν, ἀλλὰ μὴ τὸ φῶτον. Hieronymus de Baptismate. καὶ μάλιστα τὸ ἰσῶτικον τὸ ἰσῶτικον καὶ ἐπιφανίων, καὶ φῶτικῶν ἐπιφανίων τὸ ἀγιῶν πνεύματος ἐπιφανίων ἢ χάρις αὐτῶν ἢ καθάρσιον ἐν τῷ φῶτῳ τὸ ἀφροδισιαζομένην. Petrus Chartophylax M. Ecclesiæ in Resp. pag. 396. τὰ τὸ φῶτον φῶτικῶν ἀφροδισιαζομένην τῶν φῶτικῶν ἀφροδισιαζομένην. Theophanes Cerameus Homil. 12. ἰσῶ καὶ τὰ βαπτιστικῶν ἰσῶτικῶν πλὴν τὸ προσκαλοῦσιν πρὸς τὸ φῶτικῶν τὸ πνεύματος δαυλίτικον.

Παραφωτισμοῦ, *pravus baptismus.* Concil. Constantinopol. sub Mena act. 5. τολμήσας καὶ παρασκῶτικῶν, καὶ παρασκῶτικῶν πλὴν αὐτοῦ. Alibi, παρασκῶτικῶν habetur.

Προφωτισμοῦ, videntur appellari ritus, observati soliti in Quadragesima circa μολοφωτικῶν, laudantur Procli Patr. Constantinopol. & Leontii λέγει ὡς τὰ προφωτισμοῦ, ὡς τὰ βάλει, καὶ ὡς πλὴν ἰσῶτικῶν τὸ φῶτον.

Φωτισμοῦ, *Baptisterium,* apud Moschum in Limonario cap. 114. 115. edit. Cotelerian. tom. 2. Monumentor. Eccl. Gr.

Φωτιστήριον, *Baptisterium.* Vita MS. S. Marciani Oeconomi : καλοκατασκευαστικῶν ἀπὸ παλαιῶν φῶτικῶν, ὁ δὲ καὶ βαπτιστήριον καλοῦν ἀναβαθμῶν. Vita MS. S. Stephani Junioris : τὸ φῶτικῶν τὸ ἀγιῶν τὸ μολοφωτικῶν ἐπιφανίων καλοῦσιν τὸ φῶτικῶν τὸ ἀγιῶν ἐπιφανίων ἐπὶ, καὶ τὸ ἰσῶτικῶν προσκαλοῦσιν πρὸς τὸ φῶτικῶν τὸ παλαιῶν. Concil. Constantinopolit. sub Mena act. 5. Εμῶν καὶ Μαρίων — ἀφροδισιαζομένην τὸ ἀγιῶν φῶτικῶν. Chronicon Alexandr. an. 4. Zenonis ἰσῶτικῶν ὡς πλὴν μολοφωτικῶν ἐπιφανίων — ὡς τὸ μολοφωτικῶν. Synodicon Nestarii Patr. Constantinopol. lib. 4. Juris Græcorum. ἐν τῷ φῶτικῶν τὸ καὶ Κωνσταντίνου πλὴν ἀφροδισιαζομένην ἐπιφανίων. Vide Palladium in Vita S. Joannis Chrysofomi p. 128. Joan. Moschum in Limon. cap. 207. &c.

Ἀφροδισιαζομένην, *Non baptizatum,* apud Chrysofom. Homil. 19. in Acta, Severus in catena in cap. 3. Joan. & in Euchologio. pag. 90.

Μολοφωτικῶν, *Baptizandi,* οἱ πρὸς τὸ φῶτικῶν ἰσῶτικῶν καὶ καθάρσιον, apud Balsam. ad Can. 78. Synodi Trull. Scholion ad Can. 5. Synodi Neocæsar. κατηχητικῶν λέγει πρὸς βαπτιστικῶν μολοφωτικῶν. Φωτισθῆναι apud Clementem lib. 8. constitut. Apost. c. 7. 8. 35. Concilium Constantinop. sub Mena act. 5. καὶ ὅμοιος τῶν κληρῶν ὡς, καὶ οὕτως ἀποδοῦναι μὲν τὸ μολοφωτικῶν.

Νεοφωτισμοῦ, *recens baptizati,* apud Clementem in Constit. Apost. lib. 2. c. 10. lib. 5. c. 6. Concil. Constantinop. sub Mena act. 5. ἐν τῷ φῶτικῶν ἰσῶτικῶν ὡς καθάρσιον τὸ μολοφωτικῶν δὲ στιχάειον καὶ ἀποδοῦναι ὡς, ἰσῶτικῶν αὐτῶν τὸ δαυλίτικον, &c. Vide Photium Epist. 2. n. 35. Codin. cap. 1. n. 16. Eucholog. &c.

Ἐπιφανίων, *Alba amictus,* qualis esse solet Baptizatorum, seu τὸ φῶτικῶν. Continuatores Theophanis lib. 4. num. 12. de Zeliciis hæreticis : ἰσῶτικῶν, τὸ καὶ πρὸς Θεοφάνου μολοφωτικῶν ἐν πρῶτῳ βασιλικῶν, τὸ τὸ μέρη μόνον μὴ κατὰ ἰσῶτικῶν τὸ καὶ ἰσῶτικῶν κατασκευαστικῶν Χριστιανῶν τὸ ἀποδοῦναι αὐτῶν, καὶ τὸ φῶτικῶν λαμπρῶν. Eadem habet Symeon Logotheta in Michaelé Theophili f. n. 6.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΑ, φωταγωγία, *Præce vespertina*, seu *que in vespertinis officii canuntur*, cuiusmodi habentur complures in Horologio F. 3. edit. 1535. ut & in Triodia, in officio vespertino Sabbati sancti, quibus clauduntur *Τριαδικά*, seu *ἕννοιαι τριαδικαί*, hacce formula, vel simili: ὁ τὸ φῶς ἀνέβηλάν κίεον, πλὴν ψυχῶν μακάριων δὲ πᾶσι ἀμαρτίας, ἀφροσύνης ἢ ἀσεμίας, καὶ εὐνοίᾳ μου, &c. Aliud: τὸ φῶς οὐ αἶδεν ἔξαπὸς ἄλλου κίεον ὁ θεὸς, καὶ φωτιστοῦ τὰ ἔμματα, τὰ κρυπτά ἢ καρδίας μου, &c. Rursum: φωτοδοῦτα ὁ κίεον ἔξαπὸς ἄλλου τὸ φῶς οὐ. Ita in plerisque vox τὸ φῶς repetitur, unde & φωταγωγία appellatur. Describuntur etiam sub finem Paracletici pag. 186. v. τὰ φωταγωγία ἢ ἕως ἡβδομάδου καθ' ἡμέραν, quæ eadem sunt cum Photagogicis Triodii. Triodium 5. Feria Tytina: ἅτα τὸ φωταγωγικὸν ἢ ἡμέρα, &c. Feria 1. hebdom. jejuniar. μετανοίας μίση, καὶ τὸ φωταγωγικὸν ἢ ἡμέρα, ἢς τὴν αἰών, ἢς τὸ Πάσχα πάλιν. Typicum S. Sabæ c. 5. ἄλλοι τὴν καὶ τὸ κολλῶν ἢ ἁγία, — ἡσέως καὶ τὸ φωταγωγικὸν, ἔτι ὑπάρχει Ἀδελφία. Horologium: λέγει τὰ φωταγωγία ταῦτα καὶ πλὴν ἐπιπέπον. Alibi: ὁ ἦ ἰσὶ τυαρακοῦν, λέγομεν τὰ φωταγωγία ἢς ἢ τυχαῖα ἡμέραν. Vide Anthologiam Arcudii part. 1. pag. 124.

ΦΩΤΑΓΩΓΟΣ, *Lucerna, Lampas*: ὁ τὸ φῶς φέρων, Hefychio: *Luminarium* in Gloss. Gr. Lat. Cyrillus Scythopolitanus, seu Metaphrastes in S. Euthymii Vita num. 147. οὐκ ἔλαμπεν ἢ φωταγωγῶ πηθεσσι. Typicum MS. Monasterii ἢ Κοχαρίων cap. 38. καὶ τὰς ἢ τὰ φωταγωγία ἀναπίσκει. &c. Vita MS. S. Pauli Larenensis: καὶ φωταγωγὸν ἀνάψας ἐν ὀνόματι τοῦ ἡμεῖς, &c. Pachymeres lib. 11. cap. ult. ἢ φωταγωγῶ ἔλαμπεν καὶ τὸ φωταγωγῶν, apud Continuatores Theo-

phanis lib. 4. num. 21. Anonymus Combesianus in Lacapeno num. 27. πάσας τὰς ἢ πέλας ἐκκελευσας πύλας διαφανέει, καὶ φωταγωγίας λαμπρῶς καλακόμοι καὶ κατεραϊδίωσι. Idem num. 48. ἢ εὐκλείτου πάσας προποροβόμους, καὶ φωταγωγίας μωζίστικ προαγύσκει.

Φωταγωγός, *Fenestra*. Theodoritus serm. 4. ad Græc. ubi de Atomis: ἢ εἴθ' ἢ φωταγωγῶν ἐσβαλλῶν ὁ ἄλλος, &c. φωταγωγῶν, in lib. 58. Basilic. tit. 11. ubi differunt ab iis quæ θυρίδες παρακωλύσκει dicuntur. Adde Novell. Zenonis.

ΦΩΤΑΨΙΑΙ, *Sumptus in lumina Ecclesie, seu ad luminaria concinnanda*. Novella Basilii Porphyrog. de Præscript. 40. an. ἢ ἦ ἢς τίνα ἢ εὐκλείτων ἢ λυμνα καὶ βασιλικῶν, ἢ φωταψίαν γυγασσῶν, &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Luminaria*.

ΦΩΤΙΛΑ, *Focus, Ignis, Lux, isia, πυρ*. Item, *Incendium*. Hefychius: φωτῖα, λαμπρία, καὶ ὄμματα. Nomocanon laudatus ab Allatio lib. de Opination. Græcor. num. 12. καὶ μαζόνων ζύλα, καὶ βόσκων φωτῖα, καὶ καίτην ἐκείνη τὸ σῶμα, καὶ τὸ ἀφανίζον παρὶ τῶν. Historia Belisarii MS.

Καὶ ἔταν ἄτως ἡμεῖς, ἀνύσσει τὰ ζύλα, τότε να βάλῃσι φωτῖα, καὶ ἔλα να τὰ καύσων.

Anonymus de nuptiis Thesæi lib. 7.

Φωτῖας να καίβει πολλὰς παῖδα ἢς ἢ αἰῶνα.

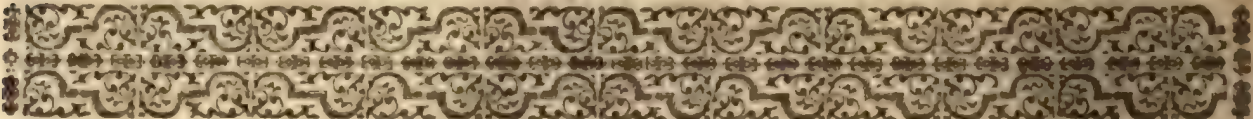
Rursum:

Καὶ τότε μὲν χεῖρα τῆς αἰσῆς πλὴν φωτῖων, καὶ καὶ τὴν κατήρηξεν μὴ οὐκ ἢς μεγάλη.

Vide Hist. Athenar. pag. 126. Panagiota in Catechismo Russorum seu Græcorum pag. 162. ἢς ἂν ἢ φωτῖναι, θαλάσσιον πέλιμον, φωτῖα, καὶ ἄλλα ἔμματα.

Φωτῖναι, *Ignem, Pyra*.

Φωτῖα, *Ignis, Pūr*, in Corona pretiosa.

X.

X. Literæ sonus scripturâ nequit ostendi, inquit Portius in Grammatica: qui tamen Florentinorum C. noverit ejusdem literæ pronuntiationem non ignorabit, quamvis non tam asperè sit edenda. Sanè si *Chi* Gallicum careret sibilo, & Italicum *Sci*, non longè distarent à Græco χ. Hæc præmittenda fuere, ut Lector percipiat, cur eadem verba in libris recentiorum Græcorum interdum per κ. interdum per χ. efferantur: nam secundum varias eorum dialectos, id fieri solere observat Theodosius Zygomalas apud Crusium pag. 99. cum ex iis quidam sint, verbi gratiâ, Athenienses hodierni, qui quæ alii in κ. in χ. efferre soleant, quod prioris literæ pronuntiationem respuant, vel quod potius assequi nequeant: ἢ γδ, αἶτ ἰλλε, δὴ ἡμεῖς ἔλας λέγον τὸ κα, adeo ut pro *καρκαζέα*, dicere soleant *καρκαζέα*, proindeque αἶτὶ πότε ἐν πάσῃ λέξει τὸ κα χῶν.

X. Hæc litera, inquit Scaliger ad Eusebium, frequentissima est in Scholiis Pindari & Aristophanis, ubi aliquid à Poëta novè usurpatur. Significabat enim *χρησὶν*; vel *χρησίμων*, quando apposita margini notabilem locum, aut sententiam ostendebat, ut Eclogarius haberet paratam, quam usus postulare. Unde & sententias selectas *χρησθησθαι* Græci, Latini *Laudabilis* dixerunt. Vide *χρησθαι*.

ΧΑΒΑΛΛΑΔΑΙ. Apomazar in Mysteriis: δὴ τῆς χαβαλλὰδων καὶ ἡμοφωβῶν ἀνδρῶν.

ΧΑΒΑΡ, ἢ *ἀγρὸς σάφιδος*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΑΒΗ ἢ *ἔρριλημ*, τὰ *κεκρίσται*, *Noces pinta*, in Lexico botanico MS. Reg. 1843. in aliis *χαβηβαλβζιμ*, scribitur.

ΧΑΒΒΑΡΟΥΜ, *Μάραζον*, in Glossis Jatticis MSS. *Marathrum, Paniculum*.

ΧΑΒΕΡΑΣ, ἢ *ἀγροσαφίδα*, in Glossis Jatticis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Labrusca*. Aliæ habent *χαβῆρας*.

ΧΑΒΙΑΡΙ, *Garum, γάρου*, Gallis, *caviars*, Italis, *caviale*. Salsamentum quoddam, seu τὰ *εὐχ* nigri coloris è piscibus, quod in deliciis, in Peloponneso præsertim, habetur. Arsenius Coronæ Episcopus in Epist. ad Theodol. Zygomalam, lib. 4. Turcogæciae Crusii: τὸ *χαβιάρ*, ὅπερ ἰδοὺς ἢ Γεανόμω ἢ *καλαράτα*, ἡδύβαμτο, καὶ ἰσχυροτάτωτα πικρῶτα. Ptochoprodromus contra Hegumenum MS.

Αὐτὸς *ἰουλιαν* πάντοτε λαυράκια φιλομήλιος, καὶ οὐ πῶν ἐν ἡρόρασι καὶ τὸν τορνοῖς χαυιάρων.

Idem scriptor:

Καρδαμάρων παρὰ ἂν ἢς χαβιάρκατιλύτο.

Rursum:

Καὶ μὲν να μὰς φορῶσιν θυρόκομον δαμάκων ἄσπασρον, ἀξίσιον, σαχλὸν, αἰάλατον, βρωμάριον καὶ γδ λιποκοπίσιν το ἢς χαβιάρκατιλύτο.

Infra:

Φασίλλων ἔξοφθαλμῶν, ἡλίας καὶ χαυιάρτζων.

Occurrit

Occurrit apud Francisc. Richardum in Scuto fidei parte 2. pag. 386.

ΧΑΒΟΣ, Capistrum, Frenum. Scholiastes Aristophanis ad equit. Κηρός, ὁ χάρβος, ὁ πιεθίμυς τοῦ ἵππου. Moschopolus: Κηρός, ὁ κωνός χάρβος, ὁ περιθέρμυς τῆς σέματι τῆς ἵππου. Rursus: φηρός, ὁ λοθόρμυς κηρός, ὁ κωνός χάρβος.

ΧΑΓΑΝΟΣ, Chaganus. Ita indigitabatur Rex Avatum, Hunnorum, & vicinarum gentium. Menander Protector in excerptis pag. 117. ὁ πῶς τοῦ Οὐνους λοθόρμυς χασάνος. Nicethorus Constantino-pol. in Breviario pag. 123. 1. edit. αὐτῶν ὁ Χάζαρον ἡγεμόνα, χασάνος ὁ Τούρκος αὐτοὶ καλεῖται. Constantinus de Admin. Imper. cap. 38. ὁ ὅς χασάνος ἀρχὸν Χαζαρίας, &c. Adde Joan. Tzetzem Chil. 3. vers. 137. occurrit passim apud Scriptores Byzantinos. Vide Gloss. med. Latin. in Caganus.

ΧΑΔΙ, Gestus, actio, corporis motus, τῶμα, σχῆμα: ὅσοις ἔχει πολλά χάδια, gestuosus, ὁ πολλὰν σχημάτων ἑποικιστός. Vide Fr. Richardum in Scuto fidei part. 1. pag. 316. & Paulum Lagnium in Enchiridio Orthodoxo pag. 174.

ΧΑΖΑΝΑ, Theaurus, Fiscus Regium. Vox Turcica, apud Malaxum in Hist. Patriarch. pag. 178. à quo τλάτθον exponitur.

ΧΑΖΕΙΝ, Amittere. Corona pretiosa: τὰ χάζην, Amittere, ἀπολεῖται. Versus flebiles Adami & Paradisi MSS.

Μακροθυμίας μίμνη, ἐξ χάζην πῶς ἔργων σου Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi:

Καὶ λὸγὸς τῆς ἀφελῆς τῆς πολλῆς ἔχουσα τὸ κεφάλιν. Alexius Comnenus in versibus Politicis MSS. ad Spaneam nepotem, de Roboamo:

Τὰ δὲ δὴνα ἐπιπύρα ἔχουσι δὲ κακοθυλίαν. Occurrit præterea in Fabulis Æsopi Græcobarb. pag. 104. 147. 160. Græcis, χάζειν, est recedere, unde fortè ea significatio: nam quidquid recedit; non comparat amplius.

Χαίμας, χαμάς, Iallura, ζυμία, apud Fr. Richardum in Scuto fidei part. 2. pag. 181. Χαμάς ἡλίου, defectus, eclipsis solis. apud Georg. Contaren. in Hist. Athenarum pag. 87. Χαμάς τῆς σελήνης, defectus luna, cum luna non lucet, apud Agarium in Geoponico cap. 151.

ΧΑΙΔΕΥΕΙΝ, Blandiri, ἰταροποιεῖν. Χαίδημα, Blanditia, δωπία.

ΧΑΙΜΕΝΟΣ, Attonitus, ἰμβρόλητος. Vide Χαίτην.

ΧΑΙΡΕΤΙΖΕΙΝ, Salutare, Consulare, ἀσπάζεσθαι, δεξιῶσαι. Corona pretiosa: τὰ χαιρτίσος, Salutare, ἀσπασαθαι. Glossæ interlineares MSS. ad Aristophanis Plutum: ἡμὶ γὰρ τίς ἢ προσώπι, ἢ χαιρτίσος, ὅστις ἰχαρτίσος. Amphilocheus de non desperando: τῆς ὅς πρῶτῃ παρασημοῦσθαι ὡς ἀσπασθῆναι σπουδῆς, καὶ χαιρτίσος τῆς γένεσθαι. &c. Bartholomæus Monachus in Elencho Agareni pag. 347. ὅσα χαιρτίσος ἐκ τῆς δεξιῆς αἰρῆς λέγεται, Ἐπὶ αὐτῶν. Occurrit non semel.

Χαιρτίσος, eadem significatione. Anonymus de nuptiis Thesei:

Ἄπὸ τὸς μέρθος τῆς οὐστὸς ἰλακῆς τῆς χαιρτίσος.

Nicolaus Lucanus de excidio Troia:

Ὁ ὅς Πρίαμος ὁ γίγεται:

Χαιρτίσος τῆς Ἀχιλλείας, λέγει πρὸς αὐτὸς τοιαῦτα.

Χαιρτίσος. Salutatio. Scholiastes Libanii ad Pro-sphoner. Juliani Imp. αἱ προσωποποιήσασθαι λόγοι μικροὶ εἰσι λίσου. γράφοντες ὅς ὅταν ἔχουσι τις αἰ ὡς ἡμῶς ἴδου, ἢ βασιλεῦς, ἢ μέγας ἐπὶ τῆς ἐξῆς αἰσῆς ὡς πρὸς χαιρτίσος ὡς τῆς καλοῦσθαι πῶς πῶς.

Χαιρτίσος, eadem notione, data redditaque vi-

cissim salutatio, ἀσπασθῆναι. Sguropulus in Hist. Con-cilij Florentini sect. 2. cap. 26. ἀσπασθῆναι ἢ ἐκδοθῆναι τὸς ἀρμόδιος χαιρτίσος. Vide Codin. de Offic. c. 17. num. 37.

Χαιρτίσος, Festum Annuntiationis Deiparæ, pas-sim apud Scriptores, quod Ἀγγελοχαιρτίσος appella-tur apud Franc. Richardum in Clypeo fidei part. 1. pag. 381.

Χαιρτίσος præterea dicuntur Hymni in Laudem Deiparæ, quorum odæ singule incipiunt à voce χαιρτί, cuiusmodi describuntur in Cod. Reg. 2216. fol. 30. & seqq. quemadmodum etiam Hymni ij ele-giaco carmine à Joanne Geometra compositi non semel editi, quorum initium, χαιρτί εὐρη χαιρτί-sos, &c.

Ἀποχαιρτίσος. Lexicon Anonymi σωτακλήριος λόγος, αἱ ἐκ τῆς οὐστὸς ἐπι τῆς ἀρχῆς τῶν ἀποχαιρτίσος, ὅσος ἐστὶ ὁ τῆς μεγάλης πατρὸς Γρηγορίου τῆς Θεολόγου σωτακλήριος.

ΧΑΙΩΜΑΤΑ, ornamenta circa equi collum, cuiusmodi inspicere licet in Balduini I I. Imp. Con-stantinopolit. bulla aurea à nobis descripta in Fa-mil. Byzant. pag. 216. & in Tabella præfixa huic Glossario. Codinus de Offic. Palat. cap. 17. num. 47. ἡ δὲ πρότερον μὲν οὐκ ἔσθαι φωνῆ τῆς βασιλείας ἵππων ἐν τῆς τοιαύτης ποιησῆσαι, ἐξ ἐπιπύρα τῆς σέμας, ἵππων τῆς οὐκαυλίαν, ὅστις ὀνομαζέσθαι χαιώματα ἐκ μαργαρίων καὶ λίθων οὐκαυλίαν. Vocis Etymon, ut solet, ab Hebræo accersit Junius: sed cum vox χαιών, Callimacho, bac-culum incurvum significet, videri possunt inde ap-pellata eiusmodi equorum ornamenta, quod circa collum, & alias equi partes incurventur, & circum-volvantur. Nisi quis malit sic dicta quod fuerint ar-gentea: nam χαιών argentum sonat, ut est apud Grammaticos. Sed vix in animum inducam, priscis istis vocabulis usos fuisse recentiores Græcos. Ut ut sit, nescio an huc spectent ista Anonymi de Amorib. Lybistri & Rhodamnes. πολὺ ἔχουσα παρὰ δούλου ἐστὶν μου τὸ φάσος μου χαμπῆς, σιλευσχαλίαν μὲν χαμπῆς πρῶτον μαργαρίων, καὶ ὁ χαιώτῃ τῆς μου πῶς χαιώτων βα-μῆς. Sed & vestigium huius vocis videtur haberi in Hieracosophio Demetrii Constantinopol. pag. 11: ἐκ τῆς οὐστὸς δοκῆσαι οὐκα χαιώματα, ἔχουσι αἱ τῶς χαιώμα-τα, λαπίδας, ὡς καλοῦσθαι οὐκαυλίαν ἔχουσι, καὶ ἵππων, ὡς ὁ ἀρῶν τῆς περὶ αὐτῶν. Nisi legendum sit οὐκαυμάτα. Cæterum equorum circa collum & crines ornatus præclare & eleganter describit Libanius, in ἐπιπύρα-σων 4. apud Allatium, ubi de equis cataphractis in Processu publico Regis Babylonici: ἐστὶν ὅς τῆς ἵππων ἐλαί δὲ ἀπὸ τῆς καθάπερ ἀλόκαμοι γυμνασίου, καὶ δὲ ἀ-δύου, καὶ περιεστῆσθαι πορφυραῖς τε καὶ ποικίλας ζώνας αἱ ὅς ἐκ τῆς ἰσοπολιτικῆς ἵππων καὶ ἵππων αἰμαρῆς, καὶ καθύου καὶ τῆς αὐχίνων, αἱ μὲν ἀπαλαί, αἱ ὅς ἔσθαι, αἱ ὅς ὕλαι, αἱ μὲν φῶσι πορφύρα, αἱ ὅς δὲ τῆς τῆς λαίλακας-μῆρας.

ΧΑΚΟΣ, pro Χαλιός. Anonymus de Oxyntelle ἵ-ρίσος χαλιῶ καὶ κασιτίρῃ, καὶ ἀσπῆς, καὶ χαιτίσος ὡς χαρτίσος, καὶ λαύσος, ἀσπῆς.

ΧΑΛΑΒΡΑ, Ruina, Καταστροφή.

ΧΑΛΑΔΡΙΟΝ, Χαλαδῆριον. Vide in Χαλαδίον.

ΧΑΛΑΖΑ, Margarita; sic dicta quod grandio-nei globuli formam referat: vel uti censet Salmasius ad Plinium, à suillis granis, quæ Græcis χαλαζαί dicuntur. Eustathius ad H. λ. τῆς ὅς, φασίν, ἐκ οὐστὸς ἀσπῆς καθά ἐκ ὕψους κρῖσος αἱ χαλαζαί. ἀπὸ ὅς βῆμα τὸ χαλαζῆς ἐκ δὲ χαλαζῆς ἵππων αἱ ἰδιῶται φασί, δι-σφῆς ὅς, φασίν, αἱ διαύσος καὶ καθάπερ τῆς καὶ μέγθος ὅς ἐκ τῆς ἰμβρότης μαργαρίων ὡς ὅς καὶ ἵππων ἀσπῆς χα-λαζῆς, καὶ τῆς Κοιμικῶν ἀπῆν. χαλαζῆς τοιαῦτα, καὶ ὅτι βῆμα τῆς τῆς ἵππων ἐκδοθῆναι καλῶς. Idem Salmasius Græculum Anonymum laudat, hoc titulo: Μῆθος

δι' ἧς ἀποτιλῆσθαι ἑορασσάμενος χάλια, κατακλινασθῆσα
τοῦτο ἔστι τὸ τεχνουργεῖν περιβοιῶν ἄραβων ἔργα Σαλαμῶν.
ubi, inquit ille, χάλια vocatur margaritum. Is
porro habetur in Bibl. Reg. Cod. 618. fol. 141. ubi
deinde hæc leguntur: λαβὼν λιπιδάτας χαλίαι, μὲν
βαλο αὐτάς ἐν ὕδατι, &c.

ΧΑΛΛΕΖΕΙΝ, *Destruere, Evolvere*. Græci χαλ-
λάζωμαι, *Pessum ire*, dicunt, ἀ χάλιαζα, *Grando*. Scy-
litzes pag. 808. ἐν ἕταρα, φῆναι, ἰγὼ σι χαλάσω. Ni-
cetas in Manuele lib. 6. num. 1. ἔστι δ' ἔτι τὰ μὲν τὰ-
χα Μελιτάων ὑπὸ Ἀλαμανῶν κατασφάσσαν. Ubi Cod.
Græcobarb. ἰχαλάσσαν. In Isaacio lib. 3. ex eodem
Cod. Græcobarb. πολλὰς ναῦς ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ ἰσχυρῶς
ἀπρημνῆσθαι ἰχαλάσει. Anonymus de locis Hierosol. c.
5. αὐτῶ ἦτον, ἐν ἰχαλάσει. Anonymus in orat. contra
Gregorium Palamam: τὰ τέχνη κατεχάλασσαν, αἱ
ἐπαλθεῖς ἠρασιδῆσαν. Joannes Cananus de Bello Con-
stantinop. ἰσπανοὶ περιέρχοντες αἱ τέσσαρ ἐν τῷ εὐδαῶ ἐν ἄ-
χην ὁμοίαν εὐδαῶν τῷ ἰσπανοῦ, ἀλλὰ κατεχάλασσαν ὑπὸ ἰσπανοῦ,
καὶ ἐκπέλαση γήμωνων χύμων. Adde pag. 190. 191. 196.
Chronicon Veneto-Byzant. ἰχαλάσσαν πλάσσα ὀσπῆ-
τια, &c. Utitur alibi non semel. Historia Apollonij
Tytij:

καὶ χῆρις ἰχαλάσσει, βασιλῆα ἐκαθῆκα.

Χαλῆν, eadem notione. Nicetas M S. in Isaacio
lib. 3. num. 9. τὰ ἰσπανοὶ τῷ κάστρῳ ἰσπανίται χαλῆν. Fa-
bulæ Æsopi Græcobarb. pag. 83. τότε γυρίζου κατα-
πάνω της, ἐν χαλῆσι της.

Χαλῆν, pro χαλῆν. Georgius Contares lib. 8. Hist.
Athen. pag. 192. αἱ ἰσπανοὶ οἱ Πηλοποννήσιον πᾶσι ἰσπανοῦ
ἢ ἀφῆσαν τῷ Ἀθηνῶν, ἐν διατῶ χαλῆν τὰς τέσσαρ της, ἐν
ταῖς χύμας αἱ τοῦτον ἰσπανοῦ, &c. Utitur alibi non semel
pag. 106. 107. &c.

Χαλασμός, & χαλασμός, *Strages, destrutio, ever-
sio*, ὄλεθρος, ἰσχυρῶς. Nicetas in Alexio lib. 3. num. 1.
ex Cod. barbarogr. αἱ ἰσπανοὶ ἄρχοντες τὰ πρὸς τῷ χα-
λασμοῦ τῷ τάχῳ ἰσπανίται ὄπλα. Cantacuzenus lib. 4.
Hist. cap. 14. ὅτι χαλασμός μὲν τῷ παλαῆς ἐκελευσῆς.

Χαλάσσει, eadem notione. Catalog. Imp. Con-
stantinopol. post Codinum: ἔστι ἐν ἀσπικαῖς τότε παρ
αὐτῶν ἐν τῷ ἰσπανοῦ χαλάσσει. Manuel Malaxus in
Chron. MS. pag. 814. καὶ ἰσπανοὶ τὰ μὲν δὲν ἰσπανοῦ οἱ
τέσσαρ, καὶ μὲν ἀσπικαῖς πᾶσι χαλάσσει ὅπῃ ἰσπανοῦ ἢ
λυμβαρδῶν.

Χαλασρία, simili pariter notione in Historia Poli-
tica p. 9. 10.

Χαλασάειον, *Machina qua muros evertit*. Nicetas
in Alexio lib. 3. num. 1. ἔστι μόνον ἢ οἱ ἰσπανοὶ ἀπο-
φιδουμένους σφαραγεῖς λίθου κακῶς ἰσπανοῦ τὸ σφάττονμα,
&c. Ubi Cod. al. χαλασάειον præfert. Idem in Murtzu-
phlo, in Cod. MS. habet χαλασάειον. Καὶ τὰ ἰσπανοῦ
ἢ χαλασάειον αἱ τὰς σφῆρας, &c.

ΧΑΛΛΙ, pro Χαλῆι, *Portuum moles*, quomodo
eas vocari observat Scholiastes Thucydidis lib. 1.
pag. mihi 20. Chronicon Paschale in Heraclio an.
15. περιέπεσαν αὐτῶ οἱ Πέρσαι οἱ ἀποβουδασθῆς ἀπὸς τῷ χα-
λάσει, ἐν τῷ ἀντιστῆσαι αὐτῶς ἔργα χαλῆν ἐπὶ ἰσπανοῦ
αἱ τὰς ἡμέρας χαράβους. Infra: ἀπῆλθον ἢ αὐτῶ τῷ κυ-
ματῶ ὁ χαλάσει αἱ χαλῆς, καὶ ἔβαλον αἱ θάλασσαν με-
νέξωλα, &c. Vide Notas nostras ad hoc Chronicon,
& ad Alexiadem pag. 314.

ΧΑΛΛΙΑ, *Stillicidium*. Joan. Carpathi Episcop.
MS. τὸ μέλι τ' αὐτὸ ἔχον ὁ ἀνδρῶν, ὅν τρόπον τὸ
βαυκαλίον ἔχον τὸ μάστιγον, αἱ τὸ ἀποχρῶν τὸ ὕδωρ
ἢ καὶ χαλῆς παραπίπτει τὸ ὕδωρ διὰ τῷ δάμα-
τος, &c.

ΧΑΛΒΑΝΙΝ, *Galbanum*. Neophytus in Glossis
Jatricis MSS. χαλβανῆν, ὅπως ἐστὶ τῷ ἐν Λιγυρίῳ νάρθη-
κος. Joannes Jatrofophista MS. cap. 133. κοπῆσθαι
χαλβανῆν, ἐν πᾶσι τὸ φιλὸν πολλὰ, &c.

ΧΑΛΕΤΕΙΝ, *Scrutari, ἀνασχάσειν*, δι-
μῶναι.

ΧΑΛΙΚΙ, Χαλίον, *Silex*. Glossæ MSS. in lib. Job:
χαλίαι, φασίδι. Item *camentum*, χαλίξ. Gloss. Lat.
Gr. *camenta*, χαλίαι. Vox Græcis hac notione etiam
nota. Epiphanius de Locis SS. pag. 49. καὶ ἰσπανοῦ τῷ
πύλαι ἐπὶ τὸ ἰσπανοῦ, ἰσπανοῦ τὸ πύλαιον ὅπως ἰσπανοῦ
καίτοι τὸ ἰσπανοῦ καὶ πᾶσι χαλίαι. ἔστι ἢ αἱ χαλίαι ἰσπανοῦ
ἐκδιδυμῆσθαι ἀσίμων.

Χαλικαλίον, *Camentorum corbinum*, ὁ τῷ χαλίαι
κῆρις.

Χαλικαμάτα, *Camenta*, in Gloss. Gr. Lat. item *ma-
ceria, adificii reliqua*. Glossæ Basilic. περιπέλα ἢ ἐστὶ
καὶ γὰρ ὁ αἰσῶς ἔργα τῷ χῆρις ἰσπανοῦ τῷ ἀπῆλθον ἔργον γὰρ
καὶ τὸ ἰσπανοῦ ἀλλοτρίων ὄμας τὰ κατ' ἰσπανοῦ χαλιω-
μάτα ἔργα χῆρις ὁ δισπῶν, αἱ τὰ δισπῶν γὰρ ἐπὶ
τότων κῆρις ὁ δισπῶν ὁ γὰρ ἰσπανοῦ τῷ αἰσῶς καὶ τὰς
ὑλας ἐπέμπε, τῆστι τὸ κατ' ἰσπανοῦ τῷ χαλικαμάτων. In
Basilicis lib. 15. tit. 1. c. 23. lib. 26. tit. 6. cap. 13. *Ce-
mentum* exponitur.

Μεσοχάλια. Nicetas in Alexio lib. 2. num. 4. αἱ ἐπὶ
ταῖς ναῦσι καὶ μεσοχάλια τὰς αὐτῶ κατασκευῆς ἐπέμπε τῷ
ἔργῳ. Ubi Cod. ed. βλῶντα, id est *pessulos, clivos*, aut
vocem hanc interpretatur Suidas. Sed malim existi-
mare, hic debuisse verti ab interpolatore *camentum*
medium, quod lapidarie materie in structuris in-
fortitur.

ΧΑΛΙΑΔΑ, τὰ ξανθὰ μυριβάλατα, in Lexico MS.
ex Cod. Reg. 1843.

ΧΑΛΙΑΠΙΟΝ, Χαλιόρι, *Franum, ἰσπανοῦ, χα-
λίαι*. Lexicon MS. Cyrilli: ἐπέμπε, ἰσπανοῦ, χαλιόριμα.
Vita S. Nili Junioris pag. 142. τότε λαβὼν ὁ πατήρ τῷ
ἰσπανοῦ, καὶ προδῶς αὐτῷ μὲν τῷ σάλλα, ἐν τὸ χαλι-
νάρη, &c. Occurrit apud Mauricium lib. 1. Strateg.
cap. 1. Leonem in Tactics cap. 6. num. 9. Zachariam
Pap. lib. 1. dial. cap. 2. 4. auctorem etymologici in
Παρίων. Nicetam in Man. lib. 3. n. 2. In fabul. Æsopi
Græcobarb. pag. 133. &c.

Χαλιναριον, *Equus ephippiarius*, qui fræno regi-
tur. Cod. Reg. 3497. fol. 82. 83. τῷ ἡμέρα τῷ μέγα-
λῳ, καὶ διὰ ἀπῆλθον τῷ αἰσῶς τῷ ἡμέρας, ἔργον τῷ ἰσπανοῦ
ἔργον, ἐπέμπε λαβὼν τὸ χαλιναριον ὁ καβαλλικῶν, ἐν
ἀπῆλθον αἱ χαλῆς, ἐν ἀπῆλθον ὁ χαλιναριον διὰ τῷ ἀπῆλθον
τῷ λύκου τῷ χαλιναριον ὄλιγον, ἐν καὶ πᾶσι ἀπῆλθον
ὅτι πᾶσι ἀπῆλθον, λέγει &c. Infra: αἱ τὰ χαλῆς καὶ ἰσπανοῦ χα-
λιναριον καβαλλικῶν. Vide Codin. cap. 5. n. 9.

ΧΑΛΙΦΑΣ, *Chalifa*. Ita appellabant Saraceni
supremum gentis suæ Principem, quæ vox passim
occurrit apud Scriptores Græcos & Latinos mediæ
ætatis, & de qua quædam sumus commemorati in
Notis ad Cinnami Histor. pag. 491. & in Gloss. med.
Lat. Cantacuzenus contra Mahumetum orat. 1. cap.
6. ὅτι αἱ Χαλιφῆς τὸ ἀξίωμα, τυτίσθαι ἀπὸς διδάσκου-
λα, ἰσπανοῦ Χριστιανῶν. Bartholomæus Edeffenus in
Elencho Agareni, pag. 422. καὶ ἐκαθίσθη ὁ Ἀποστάτης
Χαλιφῆς ἀπῆλθον τῷ Μωχαμῆτ. Ita alibi non semel.

ΧΑΛΚΕΥΣ, *Faber solarius*, Gall. *Marschal*.
Cod. Reg. 3497. fol. 83. καὶ ἀπῆλθον αἱ χαλῆς, καὶ
κατῆλθον ὁ χαλιναριον διὰ τῷ ἀπῆλθον τῷ λύκου τῷ χαλιναριον
ὄλιγον, &c. Cod. alio 3502. fol. 228. ἀπῆλθον χαλιναριον
ἀπῆλθον ἔργον ἀπῆλθον χῆρις ἀπῆλθον, &c. aliàs, χαλ-
κῆς, Hefychio πᾶσι τεχνίταις, ἐν ὁ ἀπῆλθον, καὶ ὁ
χῆρις ἀπῆλθον exponitur.

ΧΑΛΚΟΜΑΝ, pro Χαλιόριμα, ἔστι. Cosmas
Hieromonachus Chymicus MS. καίτις γὰρ τὸ χαλινο-
μα, καὶ τῷ τοῦτον ὅπως τῆστι ὅπως ἔργον. Codex
Reg. MS. 618. f. 282. λαβὼν χαλκομανον κῆριον, ἐν πᾶσι
κοπῆσθαι κῆριον, &c.

ΧΑΛΚΟΜΑΝΙΚΑΡΙΟΝ, *Argentum micu-
brinum*, λαβὼν χαλκῆν. Nicolæus Myrepsus scilicet 36. c. 11.

ex Cod. Reg. λαβὼν χαλκομασκάειον, καὶ παρὰ τὸν ἄνθρωπον ὡς ἐστὶν ἡ ἡ, πύρρον τὸ χαλκὸν ἐπὶ ἀσθματικῶν ἰσχυρῶν, καὶ καλὸν εἶναι, &c. Perperam Fuchsius ex quod manipulis tractatur hic intelligi putat. Vide Martianum, & Χάλκωμα.

ΧΑΛΚΕΘΕΣΤΟΝ. Idem quod Χιριβόξιστον, de qua vox infra. Euchologium Cryptoferratense apud Goarum p. 227. & Vaticanum apud Morinum de sacris ordin. pag. 97. ἢ καλὸν ὁ ἱερεὺς — κομισθῆναι ἐν τῷ χειρὶ αὐτῷ χαλκόςιστον, καὶ μάζαλον, καὶ μαυροδάλιον.

ΧΑΛΚΟΠΡΟΣΩΠΟΥΣ, vocabant homines imprudentes, quemadmodum hodie dicimus, qui omni se fronte d'airain, qui nulla se ventur : quibus os est ferreum, ut loquitur Suetonius in Nerone : seu os durum, ut Terentius in Eunuch. S. Chrysostomus adversus Judicos : καὶ τὸ μέτωπον ἐκ χαλκοῦ, τὸ ἴσιν ἀνάγκη ἔχει ὅτι γένε καὶ ἡμῶν ἰσθμὸς πλάκας τὰς ἱεροσολίμην μὴ εἶδεν χαλκοπροσώπους καλῶν. Vide Artemidorum, cap. 24.

ΧΑΛΚΟΠΥΡΙΤΗΣ ἑρασιμίδης, ὅθεν ἐστὶ ὑδρογύρη, in Glossis Chymicis MSS.

ΧΑΛΚΟΦΩΝΟΠΟΤΑΟΝ, Tubicen, qui Tubam aream inflat. Anonymus de Amoribus Lybistri & Rhodannes, MS.

Ἦλθασιν ὄμοι μὲν, ἢ ἀναπνεῖ τὴν τίθειαν μὲν τριγύρη, καὶ ὄμοι φαλοφονόπυλα παρὸν πλάμα δὴ.

ΧΑΛΚΩΜΑ, Quavis materia areca. Historia Apollonij Tyrij :

Σάντι πλῆθι διαφόρα τὸ ἐστὶν ἄποτ' ἔλα, τὰ σίμα δὲ τὸ χαλκωμα δὲ πὲρ πλῆθι μὲγαλα.

Proprie, Abenum, κρηδὸν ἀγγλῶν, Κάλαθ. Agapius in Geoponico cap. 170. ἑρῆσι ἀπ' ἐκάστου τὸ ἴδιον καμπίον, ἕως πρὸς χαλκώματα. Occurrit saepe apud hunc scriptorem. Maximus Cythar. 24. April. ἢ βασιλῆος ἢ ἕνα χαλκωμα πυρομετρῶν γομάτων πίνων. Ita 31. Maij.

Χαλκοματιῶν, Ἐπεσι, Χάλκω. Χαλκός, Χαλκωμάτας, Faber ferrarius, vel ararius, χαλκικός.

ΧΑΛΛΙΡΡΥΤΟΝ, Prophetis seu Chymicis, Situthium, apud Interpolat. Dioscor. 381.

ΧΑΛΟΥΜΙΟΝ, Calamus. Gall. chalumeau. Agapius in Geoponico cap. 184. ὅθεν ἐκ κάμης χαλόμενα, ἕως γλώσσας δὲ τῶν. Ibidem : ὅτι ἰσθμὸς χαλῶσι τὰ χαλόμενα, καὶ ἑρασιμίδης.

ΧΑΜΑΙΔΙΚΑΣΤΑΥ, Pedanei judices, qui & Δασίται, & ἐξ ἱππιδα, seu de plano judicant, nec tribunal habent in Basilicis lib. 8. tit. 1. pag. 408. Glossæ Gr. Lat. χαμαιδικαστικῆς, Pedanem judex, Arbitr. Vide Cujacium ad Nov. 42.

ΧΑΜΑΙΔΥΟΣΜΟΣ, Rosmarinus, ζῆν, apud Apuleiam cap. 79.

ΧΑΜΑΙΖΙΚΙΟΝ, instrumenti musici species. Nicetas in Manuele lib. 3. num. 4. ex Cod. Barbarogr. τοῦτ' ὁ δ' ὡν, αἶσ' ἐν τοῖς γάμοις καὶ χαμαίζικιοῖς προσβαλλεῖ, ἢ ἡ καὶ τῆ βασιλῆ ἰσπαρὸν καὶ. Ubi Codex alter : Δικαὸν ἢ τὰ συμπίσια, ἢ βασιλῆ μόνον πλάσσει κηχέισο, &c. Rursus lib. 7. num. 4. ἔχει κερκίνας βρομάτων, ἢ τὰς ἀπὸ λυμῶν καὶ κίβαν καὶ χαμαίζικιοῦ φιδῶν ἔχουσι ἐκ ἀπὸ χεράτων. Ubi Codex alter, συμφορῶν φιδῶν.

ΧΑΜΑΪΙΟΝ, Viola nigra. Neophytus Monachus in Glossis Jatricis MSS. ἰσθμὸς πορφύρεν αἶ ἢ δασυπέδον, αἶ ἢ ἰσθμὸς ἀγγλῶν, καὶ ἢ χαμαίω. Hinc forte postum Camogon.

ΧΑΜΑΙΚΕΡΑΣΙΑ, Suboles corasi, apud Myrsinum sect. de Drosatis cap. 81.

ΧΑΜΑΙΠΑΪΟΝ. Vide in Πλάτων.

ΧΑΜΑΙΠΪΔΙΑ, Herba quam Græci ἄποιν vocant. Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 42.

ΧΑΜΑΪΠΑΙΟΝ, τὸ ἱερώιον, Neophyto in Glossis Jatricis MSS. Erysimon, herba de qua Botanici.

ΧΑΜΑΪΡΙΦΗΣ, Collelitium, ὁμοίω, in Gloss. Lat. Gr. infans expositus.

ΧΑΜΑΪΤΡΙΚΑΪΝΟΝ, Triclinium inferum. Vita MS. S. Auxentii : ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐν χαμαίτρικλίνον.

ΧΑΜΑΡΑ, vel Χάμαρε, Erysipelatis species ex flavo bile orta. Constantinus à sectetis MS. cap. 125. ubi de erysipelate : αἶ ἢ ἐστὶ ἢ ἑρῆσι τὸ εἰδῆματ' ὡς ξανθὸς χαλός, ὅστις καλῶν χαμαρά, &c. & cap. 126. ὅθεν ἱεροσολίματ' ἢ ἄλλοι ἑρασιμίδης χαμαρε.

ΧΑΜΕΤΝΗ, Cubile Monachorum. Ita hanc vocem interpretatur Cujacius in Justiniani Nov. 5. c. 3. ἀλλὰ κοινῶ μὲν αὐτὸς ἑρασιμὸς εἰσπίζομεν, καθὼς ἢ ἀπαθας ἐν κοινῶ ἰσθμὸς ἰσθμὸς ἰσθμὸς χαμαίω καμπίω. Χαμαίω ἢ ἑρασιμὸς τὸ μωσχῶν, apud Nicetam in Isaacio lib. 1. n. 7. Constantinus Manasses ex Cod. Allatij pag. 119.

Ἐρασιμὸς ἐν ταπεινῶ καμπίον χαμαίω. Ubi Cod. al. habet φιδῶν. Vide Hoeschelium in Vita S. Antonii pag. 129. & ad Philonis opuscula p. 251. præterea Casaubonum ad Capitolinum in Marco ubi de χαμαίω Philosophorum.

ΧΑΜΕΥΡΕΤΟΙ, Infantes expressi, collecti, in Novella Justiniani 153.

ΧΑΜΙΚΗΛΑΔΙ, Pottio Καμουλαδι, Corydalis, Κορυδαλός. Nicetas in Isaacio Angelo lib. 3. num. 3. ex Cod. barb. Gr. ὁ μὲν τὰ μίμηλα τὸ σποδίων, ἕως κίνας, χαμαίλαδας, φιδῶν, ἢ ἴτερα κηχέισο. Ubi Cod. al. φιδῶν ἰσθμὸς σολογῶν habet.

ΧΑΜΙΛΟΣ, Καμάλος, Humilis, Vilis, Ignobilis, ἑρασιμὸς, χαμῶν, φιδῶν, ex χαμαλός. Lexicon MS. ad S. Athanasium : χαμαλός, χαμῶν. Prochorodromus contra Hegumenom, MS.

Καὶ μὴ φιδῶν τὰ χαμαλὸ μὲ τὰς Μακρυμάτας. Vide Auctorem Incertum post Theophanem pag. 437. 440.

Χαμαλῶν, Deprimere, κατὰ βλάστησιν. Anonymus de nuptiis Thefei lib. 2.

Χαμαλῶν ἢ πολλὰ φιδῶν προσχαμαλῶσιν. Lib. 4.

Πῶς χαμαλῶν τὸ φιδῶν αἶμα τὸ βασιλῶν. Καμῶν, Καμῶν, Χαμῶν, Ignobilis, Vilis, ἀγγλῶν, φιδῶν, ταπεινός.

Χαμῶν, timidus, de ave quæ alas humi dejicit, in Glossis Græcobarb. δαλός, φοβικῶν, ἀχαρῶ, χαμῶν.

Χαμῶν, Locis depressis, humilis, in Portonacio MS.

Χαμῶν, unum è quatuor Pneumatibus, in Musica Græcica. Vide in φιδῶν.

ΧΑΜΜΑΜΗ, περιτριμνῶν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΑΜΝΗΣΤΕΪΝ, Insurgere, Aggredi, Invadere. Anonymus de nuptiis Thefei lib. 8.

Μὲν καλὸν τὸ τὸ φιδῶν, βασιλῶν τὸ σπῶν, φιδῶν ἑρασιμῶν ἀπῶν τὸ Ἀρῶν.

Μοχ : τὸ ἴσθμὸς τὸ ἰσθμὸς, καὶ μὲ φιδῶν μὲγαλῶν ἰσθμὸς τὸ χαμῶν μὲ τὸ σπῶν πῶν χίρα.

ΧΑΜΟΒΟΥΝΗ, Χαμῶν, Collis humilior. Anonymus de nuptiis Thefei :

Πῶν κολλὰ φιδῶν φιδῶν ἢ χαμῶν φιδῶν.

Alibi : ὅθεν ἰσθμὸς τὸ χαμῶν φιδῶν. ΧΑΜΟΒΙΟΛΕΤΑ, Viola, seu.

ΧΑΜΟΓΛΙΟΝ, *Planities, λιπέδιον, ισόπεδον, apud Hesychium.*

ΧΑΜΟΓΕΛΛΗΝ, *Subridere, Arridere, Προσηλαν, Υπομωδιαν. Anonymus de nuptiis Thesei :*

Σάν ὁ Θεσεύς ἰγρίκει ἐκάνο τὸ πινάκι,
Στὸς ἀρχοντάς τε γύρω, χαμογιλίνας λίγα.

ΧΑΜΟΣ, *Chamus, Κυμός, Capistrum, Frangum Martyrium SS. Timothei & Mauræ num 2. ὁ ἕ ἰγρμὸν ἄπει, λίσσει αὐτὸν δὴδ ἔ πρόχου, ἐξ δέσπασιας ἀντὶ τὰς χῆρας, χαμόν περιθίτε αὐτῷ, κρημασάντις ἔῃ κεφαλικῆ, &c. & N. 4. αὐτὸς ἕ δόπορινασθαι ἐκιδιώωτο, ὄξ τὸ πεισιόσθαι αὐτῷ ἔ χαμόν. Vide καθῶ.*

ΧΑΜΟΣ, *laetitia. Vide in Χαίρα.*

ΧΑΜΟΥΧΛῆΣ. *Vide in Καμυχαί.*

ΧΑΜΟΧΙΛΛΑΔΙ, *Alanda. Vide Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 11.*

ΧΑΜΠΕΛ, *τὰ μαυροβάλανα, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843.*

ΧΑΜΠΕΣΙΛ, *Aethiopia, apud Theophylactum Hierodiac. Homil. 12. p. 239. unde,*

Χαμπείδεις Ἡερετικοί, apud Theodosium Zygomalam MS. de Statu Ecclesiarum Orientalium, αὐτὸς ἕ ἐξ οἱ Χαμπείδεις, αὐτοὶς ἐχθροὶς ἐκ ἔ δυσθεβίων τότεν. Μοχ : ποῦσιν ἄνω οἱ Χαμπείδεις ἐπὶ σίμαλα ὄξ σιδῆρου ἔ ἔ θάου σαυρῆ τύπος ἰσχαρῆνισις.

ΧΑΝ, *suprema dignitas apud Tartaros. Apud Ducam Hist. cap. 15. ὁ μέγας χάν Τομύρ, qui vulgo Tamberlanus. Vide Gloss. med. Lat. in Caranum.*

ΧΑΝΑΡΑΓΓΗΣ, *Dignitas apud Persas: Dux exercitus. Procopius lib. 1. de Bello Persico cap. 5. παρὸν δὲ ἔ τις ἐν Πέρσαις λογίμων, ὄνομα μὲν Γουασασάδης, Χαναράγης ἕ τὸ ἀξίωμα, ὅν δ' ἄν ἐν Πέρσαις στρατηγὸς τὸτὸ γι.*

ΧΑΝΔΛΞ, *Χανδαίον, Χαλδαιον; Fossa, vallum, χάραξ. Scylitzes pag. 509. ubi de expugnata ab Agatenis Creta insula: τάφρον μὲν ἦσαν πρώτω βαθῆον, ἐξ χάρακος ἐν ταύτῃ κατὰπέχουσι, ἴδια ἐξ οὗ λαβὸν τὴν ἰσχυρότητα ὁ τόπος ἐξέει πλεῖ πρῶτορας, χανδαξ ἰνομαζόμενον, ἐκαστὸς διουλίρηνον, & pag. 643. ἐπὶ τῷ πασῶν ἰσχυρότερον πλεῖον, λὺ ἰσχυρῶς χανδακα ἐκάλον, πιστοφικῶς. Quibus locis loquitur de urbe ejusdem insulae, quam inde Candiam hodie vocant, à quâ toti insulae nomen deinceps mansit. Vide præterea Continuator. Theophanis lib. 2. num. 21. 23. & Symeonem Logothetam in Michaelē Balbo, &c.*

Χανδαίον, eadem notione. Glossæ Græcobarb. τὰ βῶθον ἐξ χανδαίονα. Alibi: λαρῆκιν ἐξολίον. ἦγον χανδαίον, ἢ σπῆκιν. Nicetas in Isaacio lib. 2. num. 7. τὰ ἔ κίπυι ἰσποδουῖτις ταφρῆμαλα ἐπὶ διαρρηγῆς. Ubi Cod. alter, χανδαίονα. Et in Alexio lib. 3. num. 7. τειρέτλαβρον σωτιῆσι, μαχαλὼ ἰσλιν ἔ χανδακίς συμμηκροβίλιον τῆ ἴουρα ἔ τάφρου. Idem in Balduino num. 6. ex Cod. MS. βαλὸν χάρακα, ἐξ μέγαν χανδακίον γύρωθεν ἔ σπαῖθ αὐτῷ πεισῆς. Infra: μὲν ἔν κίπυι ἐξ μάχης ἔ χανδακα ἐκράτησιν. Occurrit rursum mox. Chronicon MS. Manuelis Malaxi pag. 846. οἱ ἕ Ροδῆ ἴκαμαν μέγα δῆδ ἔ χαλάσρακ χανδαίονα, ἐξ κέρφωσαν κοίλας ἐξ ἄλλα ἄρμαλα. Et pag. 871. ἰπροκυμῆσαν ἔ, ἐπὶ ὄταν ἴλα τὰ καμῆματα, ἐξ ἰδοξάν τε τὰ χανδαίονα. Leonis sapientis ænigmata MSS. οἱ κούκτιν Σαρσαλίον, ἴχνη ἴρηνον ἔ ἄνα, οἱ ἔ χανδακα παῖσι, &c. Vide Theophylactum Hierodiacon. ferm. 1. pag. 6. & Damascenum Studitam Hom. 18.

ΧΑΝΕΙΝ, *Perdere, ἀπώλλουσαι, διαφθεῖραι. Nomocanon Cotelerianus n. 410. ἔτι δὴδὸ συμπλοκῆς αὐτῆς χάνει τὴν ἀκολουθίαν αὐτῷ. N. 5 24. χάνει τὸ αὐτῷ μισθῶριον. Historia Apollonij Tyrij:*

Ὁ γυνὴ χάνει ἔ κερῶν, τὰ εἶκα τὰ διστάτι.

Alibi:

καὶ τ' ἀφραστῆρα ταξερῆν ἐκ χάνει τὸ διστὸ μν.

Anonymus MS. de Amoribus Libystri & Rhodamnes:

Ψυχὴ γδ ἰρωτότρωτῶ ὄσι ψυχοπορίση,
Χάνει τὴν πόνο, ἄν γλιωνὺ μάθῃ ἔ πόθου λῆ.

Demetrius Zenus in Battachom.

Ἀλῖθια κρέταμα σφιστῆ, μὲ πῆσις ἐπὶ σι χάνου. Physiologus MS. de Perdice: ἐκῆτῶ χάνει ἰδῶ ἐξ κῆ, χάνει τὰ λογικῆτα. Glossæ ad Iliadem barbarogr. Ἀπολιγῆσαι, τὰ χανῶσι. Leges Cypriorum MS. αὐτὸς ὄ δὲ δαυι ἐσποδίσθη ἔ γάμος, χάνει ἔξ δίκων ἀφραβῶνας. In Codice Regio 1334. hæc legitimus:

Ἐν ἰμβόλοις θρῆς, ἐξ βου ἔ, Μὴ λάβου.

Ἐν τοῖς διστάσρακ ἐπὶ τὸ, Δός μοι πλοσάλας

καὶ τὸ πλεῖον, Δός πρὸς τὸ λοιπὸν ἔ βίω,

Πῶς ζῆσινταί τις, πῶς βιώσῃ πῆσις.

Χάνειν ταυτῷ γῆ, τὰς πεισιγῆρας δίστα,

Κύρῶ γδ ἰδῶ ἐξ βίω ζῆσι ἔτι.

Τὸν ὄνοσι σῖδα ἔ φρηῖν ἀναίριτῶν,

Ὀδιστάσῶντα ἔ σκελῶν τὰς τι βάσεις,

Τὸν δ' ἔ μιστῆτον, ἔ μάχης ἔ ἰσάτιλῶ.

Deinde additur hic Κάριον, seu retrogradus vetus:

Νόθον ἴβαλιν ὁ λιμάς, ὁ ὄμιλον ἴλαβον ὄσον.

Χάνειν, eadem notione. Anonymus in Miraculo S. Georgii Mart. num. 2. λίσση τῆ συμβίβῃ αὐτῷ Γωμῆ, ἰχάσιμαρῶ τὰ ζῆγυ ἔ βουῶν ἢ ἕ λίγει, Πῶς ἰχάσιμα ταῦτα, &c. Ubi forte legendum ἰχάσιμαρῶ, & ἰχάσαλῆ. Vide χάν.

ΧΑΝΙΑΖΕΙΝ, *Diducere, Aperire. Orneosophium jussu Michaelis Imp. scriptum pag. 246. ἐπὶ χανιάσας τὸ ἔρηνον, βάλῆ τὸ βαμβάκιν. Pag. 247. καθίσον αὐτὸ ἴνα πῆν νερόν, ἐξ ἰκτῆσι χανιάσας αὐτῷ, ἐξ βάλῆ κῆσιον κομμάτια δῶ. Infra: ἐξ χανιάσας τὸ ἔρηνον, βάλῆ αὐτὸ μὲν ἔ σακῆλῶ σῶ, ἐπὶ ἴσαι ἀπόρῆκλον. Pag. 248. γάγρηνον ἄλας ὄσον φάβατῶ μῆγδῶ βάλῆ ἄς τὸ σῶμα αὐτῷ, ἐπὶ μὲν ἔραν ἰκανῶ χανιάσας πάλιν αὐτῷ, ἐξ βάλῆ κῆσιον ἰσῶσοσι ἔ ἀλάτῶ. Pag. 251. βύττυρον ἄπασιν μὲν σαχαρῆσι χανιάσας τὸ ἔρηνον, βάλῆ ἄς τὸ σῶμα αὐτῷ. Occurrit ibi pluries.*

ΧΑΝΙΑΚΙΟΝ. *Vide in Χανδαξ.*

ΧΑΝΤΑΡ, *ἀκασθα Αἰγυπτία, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.*

ΧΑΝΤΡΩΣΙΣ, *Circumferentia dolii, forte pro κέντρωσις. Joannes Canabutzes MS. τινὰ κύκλον ἐκῆτοι λίγυσι χάντρωσι, ἐξ μὲν ἔ ἴσῶ τῷ πρῶτῳ φουσι ἐπὶ ποῦσι φουτῶν ἴβῶ ἐπὶ κῆ πῆσις ἀρμόδιοι ἄς πλεῖ ἔ βυτζῆν περιφῆραν, ἢ ἄς ἐκῆτοι λίγυσι, χάντρωσι, ἢ μὲν ἰδῶ ἀχθῶσαν τῷτο ἀφῆ ἔ ἀσφῆλῶ ἐξ ἀπῆσις ἰσῶ μῆτριάς. Vide βυτζῆν.*

ΧΑΝΤΕΡΗΣ, *ελχάσιον. Anonymus de Oxymelite: λαβὸν μέλιθῶν κικαυρῆθῶν, ἐξ βῶλον Ἀρρῆθῶν, ἐξ χαντέρῆς, μάλασι ὄμῶ, ἐξ χῆσι. Suprà τ μέλιθῶν ἐπὶ λυθδαμόνον, ἰλχάσιον, λίσας μὲν ἰδῶτῶ, ἄλῆσι μὲν τὸ ξηραθῆλῶν. Apud Matth. Silvaticum, Alchabandaro, Thui exponitur. Alibi, Cantbar, Libanum. Vide Ἀρτζηρίτικ.*

ΧΑΝΤΡΕΣ, *Amenula cum margaritiis, apud Crusium in Turcogr. pag. 188.*

ΧΑΟΪΝ, *Miscere, confundere, convertere, absorbere, quasi in ebasi convertere. Theophanes an. 9. Justiniani: ἰσχῆθῶ γδ ὁ γῆ ἰσῶ ἔ σῶσιμῶ, ἐξ ἰχάσῶ τὸ ἄμῶδ ἔ πῆσις μὲν ἔ ἀικῆθῶν. Nicetas in Manuele lib. 1. num. 5. γυφῶν τὰ χανθῆτα φράγματῶ. Ubi Cod. alius, ἰξῆσῶσι σῆλ ἔ δόπολυτόν χημάτων ποῦμῶ. Idem in Isaacio lib. 1. num. 1. ἰσ δόποδῆδῆς μῶσον, ἢ τι ἔ πάλῆ ἀποσῆθῶν αὐτῶς ἰσ ἰσῶσιτῶ. Ubi Cod. al. ἰχάσῶ. Et in Alexio lib. 2. num. 5. ἄλλα γδ ἄλλῆς ἐξ παῖθ ὄμῶ δισπῆδῶσῶ ἐπὶ ἰσῶσιτῶ. Cod. al. ἰχάσῶ. Et suprà num. 4. ἄς χῶ ἰσῶσῶ ἐξ δῶσῶσῶ Anonymus MS. de significationibus astrorum: ἰσ δῶξῶ*

vus, D. de bonor. damnat. in Pandectis Florentinis: Theophanes in eodem Nicephoro pag.411. & ex eo Cedrenus : ἑστὶν καλὸν ἰσοπλινθεῖαι πάντα, καὶ ἀναβιβάζεσθαι τὰ τέτατον τίθη. παρήχοντες ἢ χαρτιολογῶν ἵνα ἀπὸ κερταίου δύο. Ubi Codd. alii, χαρτιολογῶν praefertur. Similia habet Zonaras : ἰσοπλινθεῖαι ἀπὸ πάντων ἰσοπλινθεῖαι ἰσοπλινθεῖαι ἐστὶν τὰ δέμασια, ἀπαιτῶσθαι ἢ καὶ ὑπὲρ χαρτιολογῶν ἐπὶ τῆς τομῆς δύο κερταία. Vide Novellam 8. Justiniani cap.1.

ΧΑΡΤΟΘΕΣΙΑ, *Rationum scrinia*, in quibus asservantur chartae. Codex Canonum Ecclesiae Africanae Can.86. καὶ τῆς χαρτοθεσίας καὶ μαρτυρίου τῆς Νυμφίδας. In Canone vero, τὸ μαρτυρίου ἢ ἀρχιτυπον τῆς Νυμφίδας, legitur. Theophanes an.19. Copronymi : τῆτον τῆς ἴσας ἐστὶν τὸς χειρισμοὺς ἐκάλυψαν κρῆβις ἐκ τῆς δημοσίας χαρτοθεσίας ὅπως ἐλίγον χέρον, &c. Leo Grammaticus in Leone sapiente pag. 486. γήρον ἢ καὶ ἰμπερισμὸς ἢ τὰ κερταία τῆς μεγάλης ἐκάλυψας, καίντων τῆς χαρτοθεσίας πάντων ἢ τῆς σακίδας. Ubi Anonymus Combesianus in eodem Leone num. 32. καίντων τῆς τοποθεσίας καὶ χαρτοθεσίας τῆς πατριαρχικῆς σακίδας. Proinde locus seu aedes intelligitur, ubi reponebantur & asservabantur Patriarchicae chartae.

ΧΑΡΤΟΠΑΙΓΝΙΔΙ, *Chartarum ludus*. Vide Χαρτία.

ΧΑΡΤΟΠΟΥΛΛΟΝ, *Chartula*. Harmenopolus lib.5. tit.7. §.1. καὶ λέγει τὸτο κερταίου, ἔργον μικρὸν χαρτοπυλλόν, ἢ βιβλίδιον.

ΧΑΡΤΟΣΑΚΟΥΛΟΝ, sacculus in quo reponuntur chartae vel instrumenta domestica. Ptochoprodromus MS. lib.1.

καὶ βλάπτω χαρτοσακίον γιμάτα τὰ χαρτία.
καὶ ἀνοίγω καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ ἐν ἑνὶ σακίῳ καὶ φαλίον.

Mox :
καὶ εὐρίσκω ἐκαστὸν κέρδιον πολλά πολλά χαρτία.
ΧΑΡΤΟΥΛΑΡΙΟΣ, *Chartularius, Scriniarius*, qui chartulas servat, κομιστολόγος, in Lexico MS. Cyrilli, & in Gloss. Basilic. χαρτολόγος, χαρτοφύλαξ, in Gloss. Gr. Lat. Eadem Glossae Basilic. χαρτολόγος, ὁ τὰς διακεκολλημένων διαλίων διακίς, ἢ τῆς Στρατηγῆς ὅτι τὴν ὑποτάσσεται δὲ. Eclogae Leonis & Constantini Imp. tit. 17. §. 6. κληρικὸς καὶ χαρτολόγος, καὶ ἴσως τινος ἐκ τοιαύτης στρατονομίας ὑποτάσσεται. Vide Nilum Monach. lib. 2. Epist. 275. lib. 3. Epist. 105. & quae adnotamus ad Cinnamum pag. 452.

Χαρτολόγος τῆς θείας κερταίων, *Chartularius sacri cubiculi*, seu Thesauri Imperatorii, in Novella 8. Justiniani, cap.7. παρὸν ἢ τῆς κατὰ τὸν μεγαλοσημοσύνη χαρτολόγος τῆς θείας ἡμῶν κερταίων, τῆς τοῦ συμβόλου τῶν παρ' ἡμῶν ὑπερβύβου, tres fuisse simul indicat Notitia consuetudinum eidem novellae subjuncta : τοῖς πρὸς τὸν χαρτολόγος τῆς θείας ἡμῶν κερταίων τομῆς ἐστὶν. Idem Justinianus Nov. 25. δὲ ἢ αὐτὸ παρήχον προφασί συμβόλου ἔσται, τοῖς περιβλήτοις χαρτοφύλαξ καὶ τῆς θείας κερταίων τομῆς ἐστὶν. Vide Κοιτίον.

Μέγας χαρτολόγος, *Magnus Chartularius*, Dignitas in Aula Constantinopolitana, apud Codinum cap.2. num.16. & cap.4. num.28. ubi ejus vestes describit, munus verò cap.5. num.6; quo loco ait Imperatori peregre profecturo Protostratorem postquam Imperator equum conscendit, apprehenso freno equum ducere usque ad quartam vel quintam palatii partem : postea subeuntem ejus locum chartularium, freno pariter ducere usque ad portam : idem porro facere cum Imperator ex equo desilire paratus est, adducere enim equum usque ad locum ubi Imperator descendere solet, tum ei succedete Proto-

stratorem : quo absente, ea omnia praestare Magnum Chartularium. Ex quibus conficitur ejus munus circa Imperatoris equile potissimum versatum, proindeque cum esse qui Niceta in Isaacio lib. 3. num.2. χαρτολόγος τῆς ἰσοπλινθεῖαι dicitur : & de quo Zonaras in Leone Isauro pag.83. Παῦλον τῆς βασιλικῆς ἰσοπλινθεῖαι, (χαρτολόγος ἢ Ρωμαῖα εἶδη τῶν ἀρχόντων) Πατριτικὸν τιμῆας, &c. Ubi Theophanes an.2. ejusdem Augusti : ὁ ἢ βασιλικὸς ἀποστῆλαι Παῦλος τῆς ἴσας αὐτῆς χαρτολόγος, ex quibus elicitur Basilium Zizilucem, qui Niceta in Manuele lib.1. num.1. & lib. 3. num. 1. ejusdem Augusti χαρτολόγος dicitur hanc obiisse & obtinuisse dignitatem : ut & alterum apud Cinnamum lib. 2. n.13. & Andronicum Lampardam, lib. 6. num. 7. ἢ χαρτολόγος Βασιλῶν. Meminit etiam hujusce dignitatis Georgius Actropolita in Chron. c.40. ὁ Πιτραλίος ὁ μέγας χαρτολόγος ὁνομασθῆναι. Adde c.45. meminit etiam Metaphrastes in S. Demetrio μεγαλοεξοτάτης ἀρχὸς θαλασσοπολιτικῆς καὶ χαρτολόγος κύριος Βασιλῶν, sub Manuele Comneno Imp. Hinc hodiernis Graecis χαρτολόγος, equiso, vel strator dicitur. Romanus Nicephorus in Grammatica MS. ὁ ἰδικός ὁ χαρτολόγος ἐκαστὸν ἰσοπλινθεῖαι τὰ, καὶ εἰς τὰτα τῶρα ἢ ἀρτος, νοστὸν ευρατορ equorum malè cubavit hac nocte, & ideo nunc est agrotus.

Χαρτολόγος τῆς ἑξίως δρόμος, apud Constantinum de admin. Imp. cap. 43. *Chartularium publici cursus*. Vide δρόμος.

Χαρτολόγος τῆς ἑξοστῆς, apud Joannem Damascenum in Synodica ad Theophilum Imp. p. 130. *Chartularium Armentorum navium*. Vide ἑξοστῆς.

Χαρτολόγος τῆς θαλάσσης, Leoni in Tacticis cap. 4. §. 31. ἔστι πρὸς τὸν στρατὸν καθ'αρχαίον τὸ καὶ ἀνοστήσει. Eiusmodi chartulariorum meminit Harmenopolus lib.4. tit.12. n.28.

Χαρτολόγος τῆς πλοῆμον, *Chartularius classis*, Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreae Sali : ὁ καὶ χαρτολόγος τῆς πλοῆμον, ὁμοιωθῆναι τῶν ἡμαστῶν. χαρτολόγος τῆς δημοσίας φέρων, apud Theophanem an. 2. Copronymi, *Chartularius vectigalium*. Apud Turcos, Imperii redituum ac vectigalium receptor, μέγας χαρτολόγος τῆς ἀποδομάτων τῆς ἰσχυρίας appellatur à Duca Hist. cap.30.

Χαρτολόγος μέγας Σελευκιανός. Horum meminit Euchologium Goari pag. 641. 642. ut & Balsamon in Meditato de Chartophylace & Protecdico p 457. Aliorum vero Chartulariorum Ecclesiasticorum, Justinianus in Nov. 120. c. 6. §. 1. & Harmenopolus lib.3. tit.4. §.10.

Χαρτολόγος τῆς μεγάλης σακίδας, καὶ τῆς σελευκιανῆς, dignitates Ecclesiasticae ex ordine Lectorum, apud Joan. Episcop. Citti in Respons. p. 328. & in Catalogo Allatiano p. 273.

Χαρτολόγος τῆς ἰσθμῆς, in Synaxario Colbetteo 8. Sept. in S. Artemidoro.

Χαρτολόγος ἐκκλησιαστικῶν, *Munus ejusmodi chartulariorum*, apud Balsamonem ad Epist. S. Basilii ad Amphilocho. can. 51.

Χαρτολόγος, *Locus recedendū chartis, scrinium, χαρτοφύλαξ*. Nicetas in Alexio lib.2. num.4. ἢ παρήχον τινὰ τῆς τόμης ἀποδοτῆς αἰτιαματῶν, ἐκ τῆς δὲ ἀποδοτῆς ἀναμφορίσῃς πᾶσις ἰσθμῆς ἀποδοτῆς λατρυίας, τῆς τῶν τοῖς ἀλόγη τῆς χαρτολόγος ἀποδοτῆς. Ubi Cod. al. χαρτοφύλαξ.

ΧΑΡΤΟΥΛΗ, *Chartula*, in Catalogo offic. Eccl. Constantinopol. ex Cod. Allatii. Locum vide in χαρτοφύλαξ.

ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΞ, *Notarius, qui instrumenta publica servat* : nostris, *Gardenotes*. Asterius in R R R r r 2 Homil.

Homil. 1. in Psalm. 5. καὶ τὰς διημετείας χαρτοφύλακας ἐπιφύλαξ, &c. & Homil. 3. in eundem Psalm. ὁ ἐνδοξὸς ὡς χαρτοφύλαξ τὰς διαθήκας ἐφυλάξεν, καὶ ὁ Χριστιανὸς, ὡς ἡμεῖς, ἐκκληρονομήσονται.

Χαρτοφύλαξ ἢ ἀκουσίμην dicitur Joannes Patriarcha Constantinop. in catalogo Patr. antequam Patriarchalem dignitatem esset consecutus.

Χαρτοφύλαξ ἢ Ὀρμιέδης, Chartophylax Palatii Hormisdæ, Constantinopoli, apud Theophanem ann. 5. Phocæ. Vide nostram Constantinopolim Christian. lib. 2. sect. 4. num. 5.

ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΞ, Archivi & chartarum Ecclesie custos, dignitas inter eas, quas Ἐκκλησιαστικῶν vocant, quinta, apud Codinum de offic. Eccl. Constantinopol. cap. 1. ubi illius munus sic describitur: ὁ χαρτοφύλαξ, κρατῶν τὰ ἐκκλησιαστικά χαρτῶνα διαχρῶματᾶ, κριτὴς τῶν ἐπιπέσειν ἐκκλησιαστικῶν, ἔχων τὰς χαρμῆκας ἐπιπέσειν· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ λαοικῶν ἢ κληρικῶν ἐπιπέσειν ἰσθῆναι, ὡς δεξιὰ τῷ Ἀρχιεπίσκοπῳ χάρι. Catalogus officiorum magnæ Ecclesie Constantinopol. ex Cod. Reg. ὁ μὲν χαρτοφύλαξ κριτὴς τῶν ἐπιπέσειν, ὡς δεξιὰ τῷ Ἀρχιεπίσκοπῳ χάρι. In alio Cod. ὁ μὲν χαρτοφύλαξ, ὡς τὸ μισθῶν, καὶ ὡς τὰς σημαίας. Rufinum in alio, ἐπισκοπικῶν δικαίων ἐφορῆσις, καὶ ὡς τὸ δικαίον τῷ ἀνακτόρῳ τῷ Πατριάρχῳ. Denique in Cod. Allatiano: ὁ μὲν χαρτοφύλαξ, ὡς λαοικῶν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἔσθῃ πλεῖστον τῶν ἀγίων μυστηρίων λαοῖς καὶ αὐτὸς Ἀρχιδιάκονος, Προσβίβη τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἔστι καὶ ὡς τὰς κρίσεις τὰς ἀποστολικὰς ἐν τῷ ἀγίῳ ἐκκλησιαστικῷ ἐκ προσηύχων τῷ Ἀρχιεπίσκοπῳ δίδόναι παρ' αὐτῶν τὰς ἀποφάσεις πάσαι· ἔχων καὶ τὰς ἱερολογίας τῶν μυστηρίων, ἱερολογῶν αὐτὰς, καὶ ἀποστέλλων τὰ ἱερὰ τῶν καὶ τῶν δῶν, ἐκδοῦν αὐτὰς. (Quod quidem perperam accepisse interpretem monuimus in V. ἱερολογῶν) ἔστι καὶ ἐν τῷ χαρτοφύλακι τῷ Ἀρχιεπίσκοπῳ, προσφέρειν τῷ χαρτοφύλακι Ἀρχιεπίσκοπῳ ἔχων καὶ αὐτὸς χαρτοφύλακα ἀναγράφει τὰς τῶν ἐπισκοπῶν ἀποφάσεις, καὶ αὐτὰς τῷ Ἀρχιεπίσκοπῳ ἀνατίθει. Quæ postrema verba male etiam ita vertit eruditus Interpretes: *Habet sub se chartularium, & Episcoporum sententias retinet, easque ad Patriarcham deferret.* Quinimmo dicitur, chartophylacem adducere Patriarcham ut consecratur, habereque chartulam, in qua scribit Episcoporum sententias, easque ad Patriarcham referre. Neque enim aliud hic sonat vox χαρτοφύλαξ, ex Latino formata: quæ autem illa sit chartula, indicat Euchologium, ubi de Episcoporum ordinatione agit: καὶ ἀποστέλλει τὴν ὡς τῶν συμπαρατίτων ἀγίων Ἀρχιεπίσκοπος ὁ χαρτοφύλαξ μίλλον ἐν τῷ δεξιῷ μέρει (τῷ ἀγίῳ τραπέζῃ). Ὁ καὶ χαρτοφύλαξ ἐκ τῶν ἀποστολικῶν δίδωσιν αὐτῶν χαρτῶν, ἐν τῷ γέγραπῳ, ἢ μὲν Πατριάρχῳ δὲν ὁ χαρτοφύλαξ, ταῦτα· ἔσθῃ καὶ δικαιοσύνη τῶν ἱερολογῶν τῶν Μητροπολιτῶν καὶ Ἀρχιεπισκοπῶν, καὶ τῶν ἐπισκοπῶν πρεσβυτέρων. Εἰ καὶ Μητροπολίτης, ταῦτα· ἔσθῃ καὶ δικαιοσύνη τῶν διορισθέντων ἐπισκοπῶν, καὶ τῶν ἐπισκοπῶν πρεσβυτέρων, ἢ θὰ χάρις, ἢ πάντῃ τὰ ἀσθῆναι διακονήσασθαι, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἀναπληρῶσα, προχαρίζεται ὁ δὲν τῶν διορισθέντων πρεσβυτέρων ἢ Ἐπίσκοπον ἢ Θεοκύριον πόλιος τῶν ἐπιπέσειν ἔν ὑπὲρ αὐτῶν ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἢ χάρις τῷ παλαιῷ Πνεύματι. Denique Symeon Thessalonicensis lib. de sacris ordinat. cap. 13. ita Chartophylacis munus describit: ὁ καὶ τὰ τῶν ἱερῶν ἐπιπέσειν, ἠγασθῆναι τῶν, καὶ ἀποστέλλει τὰ ὡς αὐτῶν, προχαρίζεται τῶν ἱερολογῶν, καὶ πρὸς τὸ ἱερολογῶν ἀποστέλλει, καὶ τὰ τῶν χαρμῆκων ἐφορῆσις, ἔχων κρατῶν τὰ δικαίον μὲν γράμματα τῶν ἱερέων, καὶ τὰ ὑπομνήματα φυλάσσει, καὶ χαρτοφύλαξ ἐστὶ τῷ Ἀρχιεπίσκοπῳ δεξιὰ. Eundem vide præterea cap. 4. pag. 134. & cap. 6. pag. 151.

Neque Patriarchalium chartarum duntaxat custos fuit, sed & bibliothecæ Patriarchii, quod potissimum docetur ex Concilio VI. Oecumenico act. 1.

καὶ πρὸς βραχὺ ὑπερβῶν τῷ χαρτοφύλακι ὁ ἐπισκοπῶν δίδωσιν καὶ χαρτοφύλαξ, καὶ παραχρησθῆναι ἐν τῷ βασιλευσθῆναι τῷ Πατριάρχῳ, προσκομῶν τὰ βιβλία τῶν ἀγίων καὶ ἐκκλησιαστικῶν σφραγῶν. Ita in Act. 8. pag. 752. edit. Labbei, & alibi non semel.

Sed præ cæteris Chartophylacis dignitatis prærogativas multis profecutus est Balsamon in Meditato de duobus illis officiis, Chartophylacis & Proteciedi lib. 7. Juris Græcorum. pag. 453. ac nomen quidem ei impositum scribit, ἐκ τῶν ἐπιπέσειν μυστηρίων, ὡς κωδίκας, Patriarchæ scilicet, esseque ἐπισκοπικῶν δικαίων ἐφορῆσις: ejus præterea θεολογῶν ἐπιπέσειν τῶν ἐπιπέσειν ἀποστολικῶν de ferre: sed & ἐκκλησιαστικῶν τῶν χαρμῆκων ἀποστέλλειν: denique appellari τῷ Πατριάρχῳ ἐστὶν καὶ χάρις.

Alias deinde dignitatis istius prærogativas prosequitur: ait quippe, ut & ad Canon. 18. Concilii Nicæni, quantumvis sit ex ordine Diaconorum, sedere tamen ante Episcopos; licet ὑπερβῶν sint, vel προσβῶν, quod quidem Alexii Comneni Imp. quod affert, decreto firmatum observat, seu Manuolis Alexii nepotis, ut scribit Matthæus Blastares lit. A. tit. 4.

Quinetiam olim tiamam auream in sacris Liturgiis, & in processibus publicis gestasse testatur, tametsi sua tempestate morem hunc defuisse scribat. Unde Crygton & Suicerus in thesauro Ecclesiastico, per vocem χαρτοφύλαξ, chartularium designati censent apud Sguropolum in H. st. Concilii Florentini sect. 3. cap. 20. & sect. 4. cap. 29. ubi tamen longè alii probabilius putant his locis nomen esse proprium viri, cum præterea constet hac tempestate tiamam auream non gestasse Chartophylacem, siquidem ævo Balsamonis hanc gestare desierant Chartophylaces. de hac potto tiara agit idem Balsamon ad Photii Nomocan. tit. 8. cap. 1. ἐστὶ καὶ χαρτοφύλαξ δὲν τῷ πατριάρχῳ ἰδίῳ καθολικῶν καὶ τῶν λαοικῶν τῶν ἀγίων Νοταρίων τῶν πατριάρχῳ ἀποστέλλει μὲν τοῖς λαοικῶν ἰδῶν καὶ τῶν καθολικῶν ὡς καθολικῶν Πατριάρχῳ ἐκτελεῖται μὲν χαρμῆκων τῶν, ἡμεῖς καὶ ἐκ χαρτοφύλακῶν ἀποστέλλει.

Quoad verò Chartophylacis jurisdictionem attinet, multa congerit in eodem Meditato Balsamon, deque illius Tribunali, de quo quædam attigimus in nostra Constantinopoli Christ. ubi egimus de secretis Ecclesiasticis. Sed & ait ἐπιπέσειν ἱερολογῶν μεταχρῆσθαι ἀποστέλλει λογισμῶν, καὶ διακονῶν ἀμαρτημάτων χαρτοφύλαξ.

Sed præsertim, ac præ cæteris, Chartophylacis dignitas in eo præclara censetur, quod ἐπιπέσειν δικαίον τῷ χαρτοφύλακι ἀποστέλλει τὰ τῶν ἀποστολικῶν ἀποφάσεων Πατριάρχῳ πάντῃ τὰ τῶν ἀποστολικῶν, ὡς ἐπισκοπῶν ἀποστέλλει γὰρ, διορθῶν ψυχικὰ σφραγῶν, διακόνους καὶ ἱερεῖς ἐπιπέσειν χαρτοφύλαξ, τὰ τῶν ἱερολογῶν πειλάκια ἐπιπέσειν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα τῶν, καλῶς ἐπισκοπῶν κληθῆσθαι τὸ χαρτοφύλαξ. Ita idem Balsamon ad Cav. 9. Concil. VII.

Is potto ad Can. 58. Concil. Carthagin. Michaelis Patr. Constantinopol. Synodicon describit, quo indicatur, neminem sacerdotali dignitate eo inconsulto donari: ἐπαδὲ τῶν ἀποστολικῶν τῶν ἱερολογῶν μεταχρῆσθαι τῶν ἀποστολικῶν ἀποφάσεων Πατριάρχῳ πάντῃ τὰ τῶν ἀποστολικῶν, ὡς ἐπισκοπῶν ἀποστέλλει γὰρ, διορθῶν ψυχικὰ σφραγῶν, διακόνους καὶ ἱερεῖς ἐπιπέσειν χαρτοφύλαξ, τὰ τῶν ἱερολογῶν πειλάκια ἐπιπέσειν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα τῶν, καλῶς ἐπισκοπῶν κληθῆσθαι τὸ χαρτοφύλαξ. Ita idem Balsamon ad Cav. 9. Concil. VII.

ΧΑΥΕΙΝ. Vide in *Χάρις*.
ΧΑΥΙΑΡΙ. Vide in *Χαβίαρι*.
ΧΑΥΩΝΑ, vox Hebræa, ut quidam volunt. Hieremias, cap. 7. *ἔτι αἱ γυναῖκες αὐτῶν στίβουσι τὰς ἑσπέραις καὶ αὐτὰς τῆ σπέραις ἔτι ἕραν.* Ubi editores moment hanc vocem varie effert, *καμψίας, & Καυῖνας*. Sed *χαυῖνας* legit S. Hieronymus ad hunc locum: *Et mulieres conspergunt adipem cum farina, ut faciant χαυῖνας, quas nos Placentas interpretati sumus, sive preparationes.* Synodus VIII. Oecumenica act. 6. *ἔτι γὰρ οἱ τὰ ἑλλήνων φρονῶντες, ἐκ χρυσῆ καὶ ἀργύρου ἠδὲ ἀλα κατεσκεύασαν, ἔτι σπυδαίς ἐξ αἰνῶ ἰσπιδας, ἔτι ἐξ ἀλυσῆ χαυῖνας τῆ σπέραις ἔτι ἕραν οἱ ἑβραίων ἐδωλολατρήσασιν φροσίφρον.* Ubi vetus Interpres *Λαγάρα* habet. Ad oram annotatur alios Codd. habere *χαυῖνας, & χυῖνας*.

ΧΑΦΙΖΕΙΝ. Joannicius Cartanus Hom. in anafitiam: *τότε ἐκείνη ἰσπλαχθέντα, ἔτι ἰχάρισιν τῆ τὰ μυρία τάλαρα, &c.*

ΧΑΧΛΗΝ, pro *Μαρχάλη*. Maximus Cythæ. in Synaxario 19. Jan. *ἰερὰ πάντα μία ἀσπίδα ἔτι ἰσπλασθὲν δὲ τὸ χαίρι, ἔτι ἔτι πῖνον τὰς πλὴν μὲν δύο ἔτι χαίρια δὲ ἔτι χαχλάρα, πλὴν ἰσχισα.*

ΧΑΧΑΝΙΖΕΙΝ, *Χαχαρίζω, Cathinnari in visum effundī, effusē videre, καθάζω.* Stephanus Sachleces in narrat. MSS.

Καὶ οἱ συγγῆναι ἔτι δάχτυλα τὰ χα καὶ καυῖνας τῶν, καὶ κῆνοι χαχαρίζουσι εἰς ἑσπέραις ἔτι μῖσα.

Rursum: *Καὶ κλαῖσι τὰ παρὰ κείνη τῆ, ἔτι κῆνοι χαχαρίζω.* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Ἀργῆ καὶ παῖζον, τριπλάσι μὲν χαχάρα ἔτι γέλα.

Χαχαρίζω, eadem notione. Historia Bertrandi Romani MS.

Να ἔτι χαχαρίζουσι, συζητοῦνο γέλα.

Χαχαρίζω, Σαππα, χαυῖνας.

Χαχαρίζω, eadem notione: Stephanus Sachleces MS.

Καὶ αὐτὴν χαράν τῆ πλὴν πολλῶν ἰσχαχαρίζω.

ΧΕΑΣΑΜΠΑΡ, ἢ *κασία μελάρα,* in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΕΙΛΟΠΟΤΑΜΟΝ, *Ripa, Littus.* Historia MS. Bertrand. Romani:

Οὗτῶν τὸ χειλοπόταμον πεινήτρων τῶ.

ΧΕΙΛΟΥΡΙΟΝ, *Labrum, Chel.* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Ὅτι καὶ τὰ χειλῶν μὲν χαλαρὴν πεινήτρων,

Ἀπὸ γυναῖκα ἔτι παῖδα ἀλύκριμα σμῖνα.

Rursum: *Ἄμει τὰ χαλαρῶν μὲν, τῶν αἰς ἑσπέραις.*

ΧΕΙΜΑΣΟΜΕΝΟΙ qui dicantur, nondum omnino quispiam definivit, in hoc Canone 17. Synodi Ancyranæ: *τῶν ἀλογόσωμων, καὶ λεπρῶν ὄσας, ἢ γὰρ λεπρῶσιν, τῶν πρὸς τῶν ἁγίων οὐκ ἔτι οἱ τῶν χαμαζομένων ἰσπιδας.* Variæ enim in hac explicanda voce sententiæ producuntur; atque ut à vetustioribus initium ducam, audiendi præsertim primi Canonum interpretes, quorum alter Dionysius exiguus hunc sic vertit: *eos qui irrationabiliter vixerint, & lepra inusti criminis alios pollucunt, præcepit sancta Synodus inter eos orare qui spiritu periclitantur immundo.* Ubi *λεπρῶν, & λεπρῶσιν,* non sunt *leprosi & qui alios lepra inficiunt,* sed ita appellantur Bestiarum, qui non modo *ἀλογῶσιν,* sed & alios idem agere aut docent, aut suadent: ac proinde, ut graviore poena puniendi, ad *χαμαζομένους* amandantur, quos ille esse ait *qui spiritu periclitantur immundo.* Neque aliter sensisse videtur veterum interpretum alter Isidorus Mercator: *Hos eosdem sanè non solum leprosis crimine huiusmodi factos, sed & alios isto suo morbo*

repletos, placuit inter eos orare, qui tempestate jaclantur, qui à nobis Energumeni appellantur. Co-dex vero Justelli pauld aliter hæc effert: *pro his quæ in animalibus, ut animalia frascunt, vel in masculis leprosi efficiuntur, de his præceptum est, ut cum eis qui tempestatem pariuntur, orent.* Quo loco *ἀλογῶσιν* alij sunt à leprosis, quo vocabulo *παυδρασάδ* seu *Πεδιόνες,* juxta Mercatorem intelliguntur. Deinde ex his confici videtur quod in alia editione habetur, *qui à nobis energumeni appellantur,* glossema esse, temetè postmodum in textum immisissum: licet ea fuerit interpretum sententia, ut *χαμαζομένων* nomenclatorâ *Dæmoniacy & Arreptiacy* intelligantur, *δαμονιῶν, ἀρρέπτοι, & ἐπὶ πνεύματι καθήχονται,* præsertim S. Maximi in Scholiis in Dionys. Arcopag. de Eccl. Hierarch. cap. 6. Alexii Aristeni in eundem Canonem Ancyranum, & Scholiastæ Harmenopoli in Epit. Canon. se. 3. tit. 3.

Sed hanc inprimis firmat Clemens lib. 8. constitut. Apostol. cap. 35. & 37. quatuor ordines statuens eorum qui extra Ecclesiam sunt, seu qui Fidelibus *ἐκκλησιαζουσι* non accensentur, scilicet *Καθηχόμενοι, χαμαζομένοι, φωτιζόμενοι, ἔτι ἔτι ἐσ μῆστορα,* qui ab Ecclesia educuntur à Diacono, cum sacra Liturgia peragitur ubi *φωτιζόμενοι* rectè *Compensientes* vertuntur, cum & ita appellentur à S. Cyrillo in Catechesib. qui à S. Chrysostomo dicuntur οἱ *μῆστορες φωτιζομενοι,* qui verò ii sint *χαμαζόμενοι,* indicat Clemens eodem lib. cap. 12. *ἔτι παρακαλούμεν σὺ ὑπὲρ ἑσπέραις καθηχόμενοι ἔτι δαυλαρίας, ἔτι ὑπὲρ ἑσπέραις χαμαζομένων ἔτι ἀλλοτρίων, ἔτι ὑπὲρ ἑσπέραις ἀδελφῶν ἡμεῶν ἔτι οἱ τῶν μὲν πλειονῶν ἐσ τῶν πῖνα, τῶν ἔτι καθαρῶν ἐσ ἑσπέραις ἔτι ποικίλων, ἔτι ἔτι πλὴν μῆστορων προσέξω, ἔτι συχαρισῶ ἔτι αὐτοῖς ἔτι ἡμῖν τὰ παρασπύματα ἡμεῶν.* Ubi exerce *χαμαζόμενοι, Dæmoniacy* intelliguntur, nec desunt etiam ex recentioribus qui hanc interpretationem amplectuntur, in quibus est Salmasius de modo usurar. pag. 788. est enim *χαμαζομενοι, & ἰσχαμαζομενοι, vexari, cruciari,* quomodo observat Phrynichus Alexandrinus vulgò hanc vocem usurpare. Anonymus de similibus & diversis vocibus: *χαμαζομενοι, ἔτι μόνον τὸ παρακαλούμενοι, ἀλλὰ ἔτι τὸ ἐσχαζομενοι, ἔτι μῆστορα ἐσ ἡσυχῶν.* Apud Euseb. lib. 9. Hist. Eccl. cap. 1. οἱ τῶν ψυχῶν ἐσχαμαζομενοι. Cedrenus an. 6. Justiniani: *ὁ ἔτι Γεώργιος ἡσυχῶν χαμαζομενοι.* Zacharias Papa lib. 4. dialog. cap. 11. *ἔτι ἐσ τῶν ἑσπέραις ἰσχαμαζομενοι μῆστορα.* Ubi Gregor. M. qui cum flagello fatigaretur corporis. Idem lib. 1. cap. 10. de dæmoniaca: *διδόμενοι ἀπὸ βοθῶν τῶν χαμαζομένων.* Neque aliter Theophanes an. 1. Valentis: *ἰσκα καὶ Γαλατίας Ουάσιλῶν ἔτι χαλαρῶν χαμαζομένων ἀπὸ τῶν.* Ubi Cedrenus: *ὅτι ἔτι Γαλατίας, ἔτι Ουάσιλῶν, ἔτι ἀσπύριον δαμονία, ἐσ χαλαρῶν ἰσχαμαζομένων.* Proinde videtur de dæmoniacy intelligendus S. Chrysostomus in Homilia de penitentia: *οἱ ἔτι καταπονεμένοι ἀντιλήπτοι, οἱ ἔτι ἐσκαζομένοι προσέξω, οἱ ἔτι χαμαζομένων πάροδοι, οἱ ἔτι δαμονιῶν ἔτι μορφοί, οἱ ἔτι ἀσπύριων παρῶδοι, &c.*

Sed an hac voce intelligantur omnino in laudato Canone dæmoniacy, subdubitant Zonaras & Balsamon, tamen τῶν δαμονιῶν χαμαζομένους quidem, inquit, appellent: cum iis, si lucidis gauderent intervallis, Eucharistia præberi posset, ex Timothei Alexandrini Can. 3. Martinus vero Braccarensis revera existimat *χαμαζομένους* esse Dæmoniacy, iisque assignatum olim semotum ab Ecclesia, & à Narthece in quo consistebant penitentes, locum, ubi, cum vexarentur, orare possent: atque adeo sceleratos illos & perditos in eum amandatos, ut cum energumenis ac dæmoniacy consisterent, & peccata sua deslerent. Neque plerisque probatur ejusdem

dem Balsamonis sententia, qui sic dictos putat τὸς ἐπὶ τὰς ἐσθλαίς ἐσθλαίς ἐκ κρομμυῶν ἢ ἀζίων γραῶν τῶν ἐπὶ χονίας ἢ χαμαζομένων, καὶ οἱ τὸ ἐκκλησιαστικὸν λήματα ἢ εσθλαίς ἐσθλαίς μὴ παραχωρήματα. Sed & minus attridet sententia Allatij lib. de Narthece, qui ita appellari putat eos qui variis voluptatum ac deliciarum fluctibus à vero bono ad inanes istos & varios mortiferarum delectationum vortices animum advertunt vere χαμαζόμενοι, & in continua semper hyeme ac periculosa tempestate fluctuantes.

Jam vero demoniacos extra Ecclesiam omnino constituisse, testatur in primis Theodorus Petzorum Episcopus in Vita S. Theodori Cœnobiarchæ: τὸ ἢ ἐπὶ τέτοις οἱ μὴ πάντες πλὴν τῶν δαμονιάων πλὴν μὲν δὲ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀσροίσιδης.

Alii χαμαζόμενοι, hoc loco, interpretantur eos ex ordine Pœnitentium, qui ob graviora delicta extra Nartheceam consistere & orare jubebantur, pluvie, hyemi, cæterisque aëris incommodis obnoxii, in quos tempestates & injuriæ omnes depluerent. Ejusmodi verò esse pœnitentes qui extra Nartheceam & Ecclesie limina amandarentur, videtur indicare Tertullianus lib. de pudicitia: reliquas autem libidinum furias impias, & in corpora, & in sexum, ultra jus naturæ; non modo limine; verum omni Ecclesie τελο submovemus, quia non sum delicta, sed monstra. Quæ quidem supra allata Isidori Mercatoris interpretatio- ni potius concinunt, in qua & bestiariorum & pœdico- nes sub leproforum nomine comprehendit. Unde non est cur quærat Albaspinus, quare hi leprosi gravius puniantur, quam alij, cum hac voce pœdico- nes intelligantur.

Jam vero graviorum delictorum reos extra Nartheceas constituisse testatur omnino Gregorius Thaumaturgus Can. 11. ubi ait τὸς Προσευχόμενος ἐξω τῶν πό- λων ἢ ἰατρικῶν, stetit, ἀποδόντες verò & ὑποπίπτοντες, ἐν δόξῃ τῶν πόλων ἐπὶ Νάρθηκος. Unde ejusmodi προσευχόμε- νος, qui est primus gradus Pœnitentium, ejuslibet di- cebantur, ut qui omni ad Ecclesiam ejusque limina accessu prohiberentur, ut in U. ἀποσταλμένοι observamus, proindeque omnibus aëris injuriis exponeren- tur, iis vexati ac χαμαζόμενοι, qua notione non vocem hanc usurpat S. Basilius in Epist. 154. ad Libanium: ἐγὼ ἢ, ἢ μὴ οὐ παράσχει, ὑπὸ τῶν διαχαμασμένων. Idem in Epist. 69. ubi temporis sui calamitates ob hæretico- rum severitiam describit: οἱ λαοὶ οὐ γυναιξὶ ἐκ πα- οἰ, ἐκ αὐτοῦ τῶν προσεύχεται, ἀπὸ τῶν πόλων ἐκχεθίσις, ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν πόλων τῶν προσεύχεται, φέρουσι πάσαι τὰς ἐκ τῶν αἰσθητικῶν κακοπαθίας οὐ πολλὰ μακροθυμία, πλὴν αὐτῶν τῶν Κυρίῳ ἀντιλήψῃ ἀναρροίσις. Et in Epist. 338. λαοὶ τῶν ἐκ- τριμῶν οἰκῶν ἐξελθόντες ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν πόλων πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἐρα- τοῦς διασώτῃ τῶν χηρῶν αἰμοῖς. Vide præterea opuscu- la Petri de Marca pag. 436. & Morinum de Pœnit. cap. 2. n. 7.

ΧΕΙΜΑΡΨΟΣ, pro χίμαρῶ, Hyems, Τράγῶ, occurrit in Martyrio MS. S. Adriani sub initium.

ΧΕΙΜΩΝΑΣ, Hyems, χειμῶν. Χαιμωνιάζον, Hyemare, Hybernare, χαμάζον, Παραχωμαζόν. Χαιμωνιάς, χαιμωνιάσις, Hybernus, χαμαεῖος. Τὰ χα- μωνιαστικά στίβια, Hyberna tentoria, τὰ χαμαῖα. Glossæ Græcobarb. ἱμάτιον χαιμωνικόν, μάνδυσμα, ἢ μάντισμα χαιμωνιαστικόν.

ΧΕΙΜΩΝΙΚΟΝ, Annus Hyberna, seu quæ Hyeme feri solet, Hybernagium, de qua voce in Gloss. med. Latin. Nomocanon Cotelierianus num. 516. οἱ λαμβάνοντες βοῖδας ἐκ καμάτων δι' ὅλην τὴν χροῖαν, ἐκ τῆς αὐτῆς ἕξουσις ἐκ χηρῶν τῶν θύρων, ἰάν δ' αὐτῶν ἢ τὸ βοῖδας ἕξουσι, διδόντες τὸ ἐκ μὲν δὲ τὸ χαιμωνικόν, ἐκ τῶν τῶν ἕξουσι. δ' ἢ τῶν αὐτῶν τῶν θύρων, καὶ ἀνα- τῶν, διδόντες τὸ τῶν αὐτῶν ἐκ ἕξουσι τὸ τῶν αὐτῶν τῶν

ἢ τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν ἐκ τῶν αὐτῶν. Ubi ἕξουσις opponitur χαιμων- ικῶν & πρῶτον, quod trimese triticum vocat Ildo- rus. Vide idem Gloss. in Tremisiam.

Χαιμωνιάς & χαμαεῖος, Melo hybernus. Agapinus Cretensis in Geopon. cap. 111. ἢ ἀγρίων, ἢ τῶν χα- μωνιάς, ἢ ἀβλαβῶν, ἢ τῶν αὐτῶν.

ΧΕΙΡ, Manus, Subscriptio. Epistola Ischyre, apud S. Athanasium in Apol. 2. de fuga sua pag. 782. ἰσοδιδόναι ἢ πλὴν τῶν πλὴν χεῖρα σοὶ τῶν ἐπιστολῶν ἀνα- γασθῆναι ἐπὶ παρούσῃ τῶν προσβόλων. In Nov. 18. Justiniani titulus cap. 8. concipitur, ἢ τῶν αὐτῶν χεῖρα προσ- βόλων ἐξαρῆται. Vide Gloss. med. Lat. in U. Μα- νου.

Χεῖρ, Dipsacium, apud Interpol. Dioscor. c. 418.

ΧΕΙΡΑ, Manus, χεῖρ. Leo Imp. in Tactis cap. 18. §. 144. ἐπὶ τέτοις ἕξουσις καὶ τὰ μακροθυμῶν κη- χηρῶν, καὶ ἔμπροσθεν τῶν πρώτων τάξεων. Anna Comne- na lib. 1. Alexiad. pag. 10. καὶ ἢ τὸ ἀνδρῶν τῶν κα- μωνιάς ἕξουσι καλῶν ἐκ χηρῶν, καὶ τὰ γὰρ οἱ χηρῶν καὶ πῶ- ρον ἕξουσι, αὐτῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἕξουσι. Ita quidem editio Hoelscheliana, sed Possini χηρῶν præfert. Vide χηρῶν.

ΧΕΙΡ ΑΦΕΤΟΣ, Emancipatus. Χαραφίσις, Emancipare. Χαραφίσις, Emancipatio, in Glossis Gr. Latin.

ΧΕΙΡΕΚΡΑΓΙΟΝ, Marræ, in Glossis Gr. Lat. Manus fissura, disruptio. Vide Gloss. med. Lat. in Marræ.

ΧΕΙΡΕΜΒΟΛΟΝ, apud Ulpianum in l. 1. D. Naut. caup. stab. & lib. 53. Basil. tit. 1. nauticorum vox vulgaris, apud quos χαρμβολον facere dicitur exercitor aut Magister navis, si traditam sibi rem aut mercem statim dederit in manum custodis, aut dictarii, quasi avertens à se custodiæ periculum, id- que in illum omne transferens. Vide Cujac. observ. lib. 27. c. 31. & Alciati Patergia.

ΧΕΙΡΕΡΓΟΝ, Opus manuale. Moschus in Li- mon. cap. 130. τῶν ἢ πρῶτον ἐπὶ ἐκ τῶν χηρῶν, ἐκ χηρῶν γον. Vide Synesium in Dione p. 46. ubi de opere ma- nuali Monachorum.

ΧΕΙΡΟΒΙΩΤΟΣ, Labere manuum visitans; Constantinus Manasses pag. 106.

Ἄλλ' αὐτῶν ἐκ τῶν αὐτῶν, ἐκ τῶν χαρμβόλων.

ΧΕΙΡΟΒΟΛΙΣΤΡΑ, Machinæ bellicæ seu balliste species. Glossæ Gr. Lat. χαρμβολίστρα, Fal- tatica. Constantinus de Adm. Imp. cap. 53. ἐκ κατῶ- κωνάσῃς ἀρμάτων πολυμικῶν, ἐκ τῶν αὐτῶν τῶν κα- τῶν γορμῶν βολίστρας, χαρμβόλων καὶ τῶν βοσποριανῶν πόλων. Μοχ: ἰτεμυροῦ σφύρον, μὴ προσδιδόντες τὰς ἐκ τῶν ἀρμάτων κατῶν ἀρμάτων χαρμβολίστρας. Occurrit ibi tur- sum pag. 204 & 209. Vide Salmasium de Militiâ pag. 224.

ΧΕΙΡΟΒΟΛΟΝ, Manipulus. Lexicon Cyrilli: δράγματα, χαρμβόλα, δριμάτια. Moschopolus: τῶν ἢ τὸ δράγμα, τὸ κοινῶς χαρμβόλον. Isaac. Tzerzes ad lib. 2. ἔργ. Hesiodi: μετὰ χαρμβόλων τῶν σαχῶν τῶν ἢ χαρ- κρῶν. Idem ad Lycophronem: ἀμάχῳ λήγῃ τὸ χαρ- μβόλον τῶν ἀσχυῶν. Glossæ MSS. ad Homeri Batta- chom. πλὴν δριμά, χαρμβόλον. Joannicius Cartanus in festo de invidia: ἐκ τῶν αὐτῶν ἐξουσι, καὶ τὰ χαρμβόλα τῶν ἀδελφῶν τῶν, δε.

Χηρβολία, eadem notione. Glossæ Græcobarb. δριμά- ματα, δριμά τῶν ἀσχυῶν, ἀγυαῖοι, χαρμβόλια.

Χηρβολιάζον, Manipulos conficere, in fasces con- gerere. Eadem Glossæ: τὸ εὐρῆμα, ἢ εὐρῆμα, ἢ βύρομα; ἢ βύρομα; ἢ βύρομα τῶν χαρμβόλων, ἢ τῶν τῶν δράγματων; ἢ τῶν πικρῶν τῶν χηρῶν; καὶ χαρ- μβολιάζον.

ΧΕΙΡΟΒΟΤΑΝΟΝ, ἢ ἀνδράχην; in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΕΙΡΟΓΡΑΜΜΑ, Syngrapha, χειρογραφον. Χιρογραφον, in chirographum redigere. Eudemus in Lexico MS. χειρογραφον, συμβολαον, γραμμασιον χρις ομολογησιν. Vide Συμβολαον.

ΧΕΙΡΟΔΟΣΙΑ, fides dextra, data praestita per hominum. Germanus Patr. Constantinopol. in Epist. 1. ad Cyprios num. 17. de Latinis : ουκ εδωκεν χειραυτιον τας χηρας, απολυσιν τωτες F & χειροδοσια εβημασ. De iisdem Latinis num. 11. χρι χειρας λυβαλων απαρτωσι τας ημιτιρας F ιαυτην.

Χειροδοσιον, Manupretium, in Gloss. Lat. Gr.

ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑ, ferè semper sumitur pro ea manus impositione quae χειροθεια aliis dicitur : χειροπαιθεια, Eusebio lib. 6. Hist. Eccl. cap. 41. Zonaras ad Can. 4. Concilii Nicæni : χειροθειαν πλω καθιερων ε χειροθειαν ινομαζα. Vita S. Maximi Confess. cap. 21. το επιζηουσιν αδι δαματαν ε ζαδων, Υερων μαλλον η βασιλιων εστι, επι ε τυτοκ ανθη χριον ε χειροθειαν, ε ε αρτοι προσφειν, &c. At Tarasius Patr. Constantin. in act. 1. Concilij Nicæni II. χειροθειαν δαδ ε χειροθειας distinguit, illamque pro Ecclesiastica benedictione, hanc pro sacro ordine intelligendam innuit. Unde rectè Symeon Thessalonicensis lib. de sacris ordinat. discrimen statuit inter χειροθειαν, χειροθειαν, & σφραγισα, ac χειροθειαν quidem Presbyterorum & Diaconorum ordinationem spectare ait : χειροθειαν, Subdiaconorum : σφραγισα denique Lectoris propriam esse, ejus verba sunt : Αναδυσω εστι σφραγισ, Υποδικαινη χειροθεια, Διακονη χειροθεια ε Προσφυτιο. Idem cap. 1. δυο μδμ υσι χειροθειαι εζω F βημασ, η F Αναδυσω ε F Υποδικαινη, — ιεραρειο η χειροθειαι εστις F βημασ, ε ε τη ιεροιατη σφραγισ αε τωτοι ε τριδσ σφρι, αει αν ερι ε ιερδ σφρι Διακονησ, η F Διακονη, η F Προσφυτιο, ερι η F Επιτιμωσ. Vide cap. 13. pag. 189. ubi ritum χειροθειας quae fit extra bema pluribus describit. Unde conficitur, inquit Goar, χειροθειαν in Subdiaconis non esse formam sacramenti effectivam, quibus manus ita imponitur, ut sit duntaxat benedictionis impertiendae comes, & σκιαστικη διωμικ F θεω, ut idem Symeon loquitur: quod secus est in Diaconi & Presbyteri χειροθεια, ij enim caput dexterae Episcopi supponunt, η δεικνυσι το ιπισκιαζον ε χειροθειασ, ερι δαδ F χρισ η μηδιδου. Et certè Subdiacono manus impositio denegatur, benedictio tantum sine manus tactu conceditur. Simili notione intelligi debet.

Χειροθεια, quae in fine Lychnici fit, cum scilicet priusquam populus dimittatur, post ιωχαριστιον ιπιλυχνην, seu orationem gratiarum actionem continentem ab Episcopo pronuntiatam, dicit Diaconus, κλινατε τη χειροθειασ, quo dicto, Episcopus oratione alia, populo ακηφασι αυχισα, benedictionem imperit, hacque expleta, idem Diaconus ait, περιελθι εσ ηριωγ, exite in pace. Haec fusius haurire licet ex Clemente lib. 8. constituz. Apostol. cap. 37. & 39. Neque alie sunt χειρον ιπιδουσι, in Synodo Carthagin. can. 106. juxta Alexii Aristævi sententiam, qui ait intelligi debere tας χειροθειας σφρι ε λαδε ιωχαριστιας τη ιπισκωπι χειρ. At Zonaras aliter.

Χειροθεια, in conjugibus, de qua Michael Psellus lib. 5. hist. MS. de Patriarcha : αυτις η πλω χηρα τωις σιφουμωμοις ια ιπιδουσι, συζυγητας η ε σφρασθιτας απαρτησ. Vide Eucholog.

ΧΕΙΡΟΚΤΙ, Vide in Χιροκτι.

ΧΕΙΡΟΛΑΒΗ, Manubrium. Hero Ctesibius de chirobalistra : ερι πιασθη η α. β. γ. δ. χειρολαβη. Μοχ : ερι η το ε. παραλλοζωριμμοι, ερι υτας ιωμωδω ε χειρολαβη, αει σφριτω δδ ε μω. διαδωρωα, &c.

ΧΕΙΡΟΜΑΓΓΑΝΟΝ, Machinæ bellicæ manualis genus. Hero in Parecbol. ερι τας λοζομιναι κλακατας, ε χειρομαγλανα.

ΧΕΙΡΟΜΑΝΙΚΟΝ. Vide in Μανικον.

ΧΕΙΡΟΜΕΡΙ, Perna, Πιρρα, Πιρραων. Pro χειρομερι.

ΧΕΙΡΟΜΗΡΙΟΝ. Phavorinus : Πικατο, εδλω τειρο, χειρομειο, εμωλιειο, τελοσιν ιερολαβο.

ΧΕΙΡΟΜΙΣΘΙΟΝ, Manupretium. Glossæ Græcæ Lat. Μισθοι χειρον, Manupretium. Scholiastes Basilic. ad lib. 20. pag. 471. ιμιθωσα ει εισιν πωυτων, συμφοιμωσ, αει μιχει η χρισ ηριη λιδω εσ τη ιερη. επι F λιδω ερι F λοζομιναι χειρομειου, τωσσι μιθω ε ιεροθιας αει μι διδουσι ερι τη ιερολαβη καθ ιωστω σιδω τομωμωλα ε.

ΧΕΙΡΟΜΥΤΑΟΝ, Mola manuelle, in Gloss. Græcæ Lat. Syntipas MS. χειρομυδοι πωυτιο F ιερολαβη εδωσ σωιστρι, ιε η ελυτο ιωλο αε βροθη Constantinus in Tactic. pag. 11. σωισα η ερι σρινη, ε ιρινη, εσρωρι, πινωα, &c. pag. 19. βασαριτο η μι ιωστω αμωε χειρομυδοι, αριτω, &c. Adde Leonem cap. 5. num. 6. 17.

Χειρομυδοι, apud Stephanum Sachlectem in Narrat. MSS.

Και φαιταν ε ελεοι τει μεγαλοι χειρομυδοι.

ΧΕΙΡΟΝΟΜΕΪΝ. Codrenus in Theophilo, & Continuator Theophanis lib. 3. num. 16. de eodem Augusto : ερι η η και τει λοζο, αε ιρωι F μιθωι βαλλωμωσ, ερι πλω μεγαλων εκωλιων, εσ φαιρωι παρωγριση, η παρηθεαοι τδ χειρομειου. Ubi Goarus, ad Eucholog. vox potèd χειρομειου, non est simpliciter, elata depressaque ad numerum manu modulandi motam normamque praescribere : sed Græcis ad pulpita cantaturis minime convenire solitis, est, post αμωματα σφραστων ε Canonarcha ε libro suggesta, cantus moderatorem in omnium conspectu, variis manus dexterae motibus & gestibus, erectis nimirum, depressis, extensis, contractis, aut combinatis digitis, diversas cantus figuras, & vocum inflexiones characterum musicorum vice designare : atque ita hunc cantus ducem reliqui attentè respicientes, velut totius modulationis regulam sequuntur. Brevius, est quod nos dicimus, *battre la mesure*. Ptochoptodromus in Hegumenum ex Cod. MS.

- Επιτο αν Πρωτοσπαρι, η συσ Καλοαρχο.
- Επιτο αν Δομωσιν, η συ Παρακλιτωαρχη.
- Επιτο αν Λοζασιωσ, εδ η εσθ Θερωδοτκ.
- Επιτο Δοχιωσ, εδ η Κρωμωσφωλοε.
- Επιτο αν Γρωμωλιωσ σιχητικ, χειρομωσ, &c.

Infrà : ερι τει λοζομιναι κλακατας, ε χειρομαγλανα.

- Αυτε εστι καλοστωσ σιχητικ χειρομωσ.
- εδ η τωχαριωσ παριχ, ερι φωλλωι ια ιωχαρι.

ΧΕΙΡΟΠΕΔΑΙ, Manica, Vox formata, ut volt Eustathius ad Iliad. α. ex hisce Aristophanis, αχο επι χειροσ πιδου. Theophanes an. 2. Focæ : χειροπιδωσ σιδρωι ατιμωσ αυτω εσ Ευζαλιω σφρι. Idem an. 4. Heraclij : αλλοι η χειροπιδωσ ιδωμωσων. Constantinus Manassies ex Cod. Reg. pag. 173. edit. Reg.

Ζωρησ η μδμ ο τιραν, δερωσ η χειροπιδωσ. Et pag. 59.

Εκωθι αφαρπασασι αυτω σωι χειροπιδωσ. Vita MS. S. Stephani Jun. κλιτω πλω F αριτω σιφωου θυαλιρα εσ τη παριστω αριη σιλαχθλωι εσ χειροπιδωσ.

ΧΕΙΡΟΠΙΑΣΘΕΪΣ. Vide in Πιαστω.

ΧΕΙΡΟΡΓΑΝΟΝ, instrumenti musici species. Anonymus Philosophus Chymicus MS. το καλωμωμο μωμοσιν ορτασ φωλλωιωσ, ερι χειροργατω, ε καθιθεκωθιωσ ιστω δαυλιωσ, ερι παυδουσ, τωαδωι το, ερι σωλιπηε.

εὐλαγῆ, καὶ κέρμας. ἀπὸ χαλκῆ ἢ μεταλλάμεν, διαλάμποι, πολυκάλαμον, ἢ ῥαξ τριτάτου καὶ τὸ πλάγιον τινος ἢ καλύμματα, ἢ κύμβαλα χειρῶν, ἢ ποδῶν, ἔξωθεν τὰ τε χαλκῆ καὶ ὕλην, &c. Ubi leg. τινάων, pro τινάδιον.

ΧΕΙΡΟΡΤΙΑ, *Chirotheca*, Glossæ ad Iliadem Græcobarb. χειροθήκας, τὰ χειροῖα. Anonymi etiminationes aduersus Latinos, de Episcopis: εὐρύσι καὶ χειροῖας ἐν ἀμφοτέρω χειρὶ ἱερωδῆος. Nicetas in Alexio lib.3. num.4. ἢ δ' αὐτὴ καὶ χειροῖον χρυσόπασσον ἔχουσα διουχιερῶν ὡς δ' ἀκτιλὸν κωνίνας εἶχεν ὄφθα. Ubi Codex alius habet: ἢ δ' αὐτὴ ἐξ ὀφθαλμοῦ χρυσόπασσον ἔχουσα. Codinus de offic. aulae Constantinopol. cap.4. de Protoieracario: φέροι ἢ ἐπὶ ζώνης χαρτίων ἀφιστῶν, ἔχον ἐπὶ πᾶσι τὸ ἄσπρον ἄσπρον ἱεραρχῶν μαρτυρῶν ὄφθατον, ἔχον αὐτὸς ὄφθατον. Adde cap.5. num.69. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Εὐγῆνοι τὸ χειροῖον τὰ, με αὐτὸν πᾶσι βίβισθαι. Idem alibi:

Εἰς τὸν ἴδιον ὁ Πρωτῆρας ἐπὶ τὸν ὄφθα τὸ χειροῖον, ἔστι φωνὴ τὸ Σὶρ Γαλιανὸν μπάλλει τὸ Πρωτῆρατον.

Ubi observanda, per Chirothecam investituræ formula, de qua in Gloss. med. Lat. Agapius in Geoponico c.226. ἴπτα τὸ ἀπλοσὸν ὀρί κοματι τομάει δὲν χαρῆλι.

ΧΕΙΡΟΣΗΜΑΝΤΡΟΝ, Vide in Σήμαντρον.

ΧΕΙΡΟΣΙΦΩΝΑ, *Tubuli manuales*, seu qui manu ienebantur: quibus ignem Græcum in hostes ejaculabantur milites, à Leone Philosopho Imp. adinventi. Leo in Tacticis cap.19. §.58. χριστάση ἢ καὶ ἄλλῃ μὲθ' αὐτῶν τὸ ὄφθα χροῖς βαλλομένων μικρῶν σφαιρῶν ἐπιπύου τὸ σιδερῶν σκυλῶν ὄφθα τὸ σφαιρῶν κρητύμωσαν, ἀπὸ χαρτίων ἀφιστῶν, ὄφθα τὸ ἴμωρ βασιλείας ἄρτι καλαουδασμῶν, βίβισι γὰρ καὶ αὐτὰ ἱστανσμῶν πυρῆς καὶ τὸ σφαιρῶν τὸ πολυμῶν. Anonymus Tacticus MS. de tuenda urbe obsessa: ὡς ἢ καὶ μηχανάσι οἱ ἐχθροὶ κατεσκευασσάν, προδουρετίζου δ' αὐτὰ δάδας καὶ σπῆσον, καὶ πῶσαν, καὶ χειροσφῆματα, καὶ διαίρησιν τὸ λαὸν εἰς πλείονα μέρη. Vide Σφονάταρ.

ΧΕΙΡΟΤΕΡΪΖΕΙΝ, *Pejus facere*, &c.

ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΑΡΙΟΣ, pro χειροτέχνης, *Opifex*. Uti exponitur in Gloss. Gr. Lat. Erotianus: χειροτέχνη, χειροτέχνης, Moschopolus in sylloge vocum Atticar. ἱρρασθεῖα, αἱ οἴκῳ ἴθα ἱρραζοντὶ οἱ χειροτέχνης. Ptochoprodromus MS. lib.1.

Ἄλλα τι τῆτο ἐστὶ ἱπαρῶ τὸς χειροτέχνης. Alio loco:

Καὶ ἡ ζῆλιω παύσει τὸς χειροτέχνης. Ἐὰν ἴμαθον πᾶσι βίβισθαι, ἐπὶ τῶν ἱπποκρίτων.

Τὸ χειροτέχνης τὸ πῶσαν, apud Nicetam in Isaacio lib.1. n.10. ubi Cod. edit. χειροτέχνης.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΪΑ, pro quavis electione, & inauguratione, vox frequens apud veteres Scriptores, & recentiores in rebus secularibus. At in Ecclesiasticis varia & diversa notione sæpe accipitur: interdum enim pro electione, ut apud Paulum in Epist. 2. ad Corinth. cap.8. in Nicæna Synodo Can. 4. Antioch. Can. 18. Laodic. Can. 5. Calched. c. 15. & alibi passim. Rursum pro ipsa ordinatione & consecratione, quæ sit à Præfule legitimis & stas adhibitis ceremoniis & preceationibus, seu eū manuum impositione, quam etiam χειροθεσίαν vocant, ut in Canonib. Apostol. Can. 1. &c. Tertid χειροθεσία sumitur pro utraque simul, electione nimirum & ordinatione, ita Habertus in Archieratico pag.492. Vide Zonaram ad can. 1. Apost. ad can.4. Concilij Nicæni. Balsam. ad can. 36. Apost. & ad can.5. Concil. Laodic. & ad can. 13. Concil. Carthag. & infra in χειροθεσία.

Ἀναχειροτόνησι, Reordinatio, in Canonibus Eccl. Africane can.48.

Ἐπίσημοι τὸ χειροθεσίαν. Vide in Σουλλάειο.

ΧΕΙΡΟΤΜΗΜΑ, Olympiodorus Philosophus Alexandrinus MS. in Zozimum Panopolitam: ἢ γὰρ καλυμμένη θύρα τέχνη, τινίσι ἢ δειματικῶν, ὄφθα ἰω ἀσχολῶντὶ ἀπὸ τῶν οἱ ζῆλιω τὰ χειροτέχνη ἀπὸ τῶν, ἢ τὰς τιμὰς τέχνης, τὰς τέταρτὸς φημι δευτέρον τι πῶσαν, &c.

ΧΕΙΡΟΤΡΟΦΙΟΝ, in Epimerifinis MSS. Herodiani, τιμωρικῶν ὄφθατον, exponitur.

ΧΕΙΡΟΧΡΗΣΤΟΙ, *Qui scribere sciunt*. Novella Basilii Macedonis in iure Græcorom. 10.2. pag. 138. ἢ ἢ ἀγράμματοι ἄσι, ποιῶντες τὸς τιμὰς εὐαφῆς, καὶ τὰ λοιπὰ γραφίτων ὄφθα τὸ χειροτέχνης.

ΧΕΙΡΟΦΕΛΛΟΝ, idem quod χειρομακρον, *Manica ferrea militis*, sic dicta quod ἰλλίων σλατίων ἐπὶ τὸς καρπὸς χειρῶν, ut est apud Xenophontem lib.6. instit. Cyri, speciem quodammodo referat. Basiliius in Naumachicis: δέμα τὸ ἐξ ὀφθατον, ἢ χειροφέλλα. Constantinus in Tacticis pag.4. ὡς γὰρ ἐπιβάντα, ἢ τὸ λαρίων, ἢ τὸ ποδὸ-φέλλα, ἢ τὸ χειροφέλλα ἢ θυρεῖς ἢ σκυτάρια ὄφθα. Et pag. 18. ἐχίτωνος ἢ καὶ χειρομακρον, ὡς τὸ χειροφέλλα σιδερῶν ἐξ ἔλλω, &c. Adde p. 11. Alia vide in Χειρομακρον, & apud Leonem in Tactic. cap. 118. §.116.

ΧΕΙΣΓΑΡΙΟΝ, Etymologicum MS. Σκαφῶν σμῆμα ἢ τὸ χειροτέχνης σκαφῶν ἢ, τὸ ἱρραζῶν.

ΧΕΛΑΝΔΙΟΝ, *Chelandium*, Navigii species, de qua multis egimus in Gloss. med. Lat. Theophanes in Rhinotmeto p.316. πᾶσαν ταύτῃ δρομῶν μ. ἐξ ἱρραζῶν, μυριοβολων, ἐξ ἀλλοῦ, ἐξ ἴω χηλανδῶν. Vide eundem pag.333. 364. 368. 374. 378. 398. 405. 432. Vita S.Nili Junioris p.102. ἱρραζῶν γὰρ ἱρραζῶν τὸ Καλαβρίας πόλιν καλαουδασσῶν τὰ λαρίων χηλανδῶν, &c. Utuntur passim scriptores Byzantini, Constantinus de Adm. Imp. cap.8. 39. 41. 51. Continuator Theophanis lib.3. num.28. Auctor incertus post eundem Theophanem p.432.6. Symeon Logotheta in Leone Armenio num.8. Cedrenus pag. 466. Euchologium pag.870. Codinus de Orig. Constantinopol. num. 130. & alii à nobis laudati in eodem Glossario, id duntaxat observare licet, videri posse emendari Eustathium, ubi hæc habet: οἱ ἢ ἱρραζῶν τὸ πῶσαν ἢ τῶν φασίν, ἐξ ἰδιωτικῶν ἱρραζῶν χηλανδῶν, ἢ τῶν καὶ ἀπὸ τῶν ὄφθα τῶν παλαρῶν φῆλα πλοιοῦν, &c. legendum enim videtur χηλανδῶν.

Χηλανδῶν. Idem Theophanes in Rhinotmeto pag. 416. ἄλλοι ἢ ἱρραζῶν ἱρραζῶν δῆσασσι, καὶ οἱ χηλανδῶν προδῶσαν, καὶ λῆθις τῆτο γομῶσαν, οἱ βίβισ καλεπῶσαν. Sed legendum fortean χηλανδῶν, sic enim videtur legisse Miscella: alios etiam 20. post ἱρραζῶν horum vinculis brachiis ad proram navis alligantes, et lapidibus hanc implentes, in profundum miserunt.

ΧΕΝΟΝΝΕΙΝ, *Fundere*, Glossæ Græcobarb. χηνοῦσιν, ἢ χηνοῦσιν.

ΧΕΡΑ, *Cheri, Chæri, Mannu, Chæri*. Anonymus de nuptiis Thefei lib.7. extr.

Καὶ οἱ τὸ φῶζῶν τὸ σπαθῶν πᾶσι πᾶσι χῆρον τῶν. Χηροῦσιν, diminutiv. Emmanuel Georgillas de moralitate Rhodi, MS.

Τὰ χῆρον τὰ χηροῦσιν, ἢ ἢ ἱρραζῶν. Χῆρον, eadem notione. Macarius Hieromon. in Epist. apud Crusium: καὶ ἄλλα πῶσαν, ἢ ἢ ἱρραζῶν ὄφθα τὸ μῆτροπολίτικῶν οἱ τὰ χῆρον τὸ ζῆλι, ἔλαβι αὐτὰ. Joannes Glycas de vanitate vite:

Τὰ χῆρον ἐξ τῶν πῶσαν καὶ πᾶσι δῶσαν ἱρραζῶν. Anonymus MS. de amotibus Lybistri:

Χηροῦσιν, οἱ τὸ πῶσαν τὸ, βασιλῆα οἱ τὰ χῆρον τῶν. Anonymus de nuptiis Thefei lib. 5.

Με τὰ σπαθῶν τῶν χῆρον τῶν ἱρραζῶν οἱ δῶσαν Passim.

Χαειά , Μανίριυμ , χαρβόλον . Item Lapillus , χαρβόλον . Idem Anonymus de nuptiis Thesei lib 7 .

Καὶ ὁ γὰρ ἱερογλυφικὸς ἰσορροπιῶν
Ἐκ χείρα πολλά , ψάλα , ἀπάτω , ἐξ περιγύρου .
Ænigmata vulgaria MSS. ἴσον ἢ καυχῶμαι , χείρα το-
ρὸν πύργου με . Ubi Interpres :

Χείρα πύργου με ἴσον , ἀλλ' οὐ τίς ἔστι λόγος .
Τίς ἔστι ὁ Πυργόμορος ἢ ὡς ὕδωρ δρῶκα μίσην .
Καὶ τί τὸ πολυδάμον ὕδωρ ἢ παρομιμία , &c .

Ἐγχαράζον , in manus tradere . Nicetas Chartophy-
lax Nicææ , de Schismatum Eccl. Latine & Græcæ
causis , MS. ἰθ' ἢ ἐξ γραμματικῆς ἐγχαράζω ὁ Πάπας τῆς
Ανατολῆς κτλ ἢ ὀφίλοισιν

Χερβολία , Χερβολιάζον . Vide in Χαρβόλον .

ΧΕΡΒΙΝ , *Pugillus* . Synopsis de urinis ex ar-
te medica Persarum , MS. ἐν δέχῃ ἢ ἰνα ἡμίση κα-
θαριστὴ μύροβαλάνη ἢ ξωθάν , καὶ ἢ χερβίν ἢ δα-
μασκίλων ἐξ ἢ ῥόδων , ἐξ ἢ χερβίν ἢ ῥοδοσάμαθ . Su-
pra : ἐξ τὰς βίβλας τὰς σιωνίτικας , ἢ τὸ χερβίν ἢ βίβλων .
Rursus : ἐξ τὸ χερβίν ἢ βυζάντιον , ἐξ ἢ καπνὸς ἢ γῆς .
Constantinus à secretis MS. lib. 3. καὶ ἢ ἴψον ἰως
ἡμίση ἢ εὐστασιον χερβίν . Infra : σίτην μὲν χερβίν
τύτην .

Χερικόν , *Principium* , cum scilicet operi manus ad-
mouetur .

Χερικέπθ , *Manu truncem* . Ptochoprodromus ex
Cod. MS .

Πλεῖν ἢν καλο-ἰουσις , ἢν καὶ χερικέπθ .

Χερικί , χερικί , *Chirotheca* , χερικέπθ . Vide in Χι-
ρικίαν .

Χερικάκας , *Puteus in mari effusus , manu factus* .

Χερικαίσιλον . Vide in Μασδύας .

Χερικαχέθ , *Agricola* , Γουρζός . Χερικαχική , *Agric-
cultura* , Γουρζία .

Χερικαίριον , *Chiropterium* , *Serra manubrium* .

Χερικί , *Manubrium* , in Turcogrecia Crusij
pag. 255 .

Σερικαχίρας , *qui habet curvum manum , ἀκυλόχρη* , in
Glossis Græcobarb .

Μακροχίρας , *Longimanus* . Ita quidam Paulus indi-
gitatur apud Sguropulum in Hist. Concilii Florent.
lect. 3. cap. 2 .

Χερικχίρας , apud Theophanem an. 3. Constantini
filii Ireneæ , quidam sic cognominatus , & alius apud
Photium Ep. 33. 134 .

Μονοχίρας , dictus quidam Saracenus Ameras
apud Petrum Siculum de Manichæis pag. 70. *Uni-
manus* .

Προχίρας , *Opifex , Artifex , Manipulatorius , qui
manibus suis operatur* . Ptochoprodromus in versib.
polit. MSS. de sua paupertate :

Ἐββαλε τὰ παπαδικά , ἐξ γίνω προχίρας ,
Θέρει καὶ τὸ καὶ πρόσθεν σου , ἐξ ἢ πάλιν σου βία .
Καὶ τὰ χαλκία σιμιά , τὰ σίρης ἢ μισθὸν σου .

Mox :

Καὶ πῆς ἔβην , βαρύμα τα ἡμί προχίρας .

Vide Προχίρας .

ΧΕΡΒΛΙ , ὁ κρέτων , in Lexico MS. ex Cod. Reg.
1843 .

ΧΕΡΝΙΒΟΝ , *Polubrum* : Χερνιβόνιστρον . Athe-
nezus lib. 9. pag. 408. ἐξ πάλιν ὁ Ουλοπιανός ἐξίτης , ἢ
τὸ χερνίβον ἔστι καθάπερ ἡμῶς λέγομεν ἐν τῇ σιωνίτικῃ .
Deinde subdit Homerum in Iliade hac usum voce ,
nempe Il. ω. v. 304. & in Odyss. Didymus , seu alius
Scholiastes Homeri Il. ε. λέγουσιν ἢ καθ' ἡμῶς χερ-
νίβον . Vide præterea quæ de hac voce commentan-
tur Pollux lib. 6. cap. 14. Harpocration , Pfellus ,
auctor etymologici in Ἀέθω , & Eustathius pag. 1351 .

1400. 1401. 1460. Synesius vero in Epist. 121. χη-
νίβα vocat vasa ad ædium sacratum vestibula , in
quibus erat aqua lustralis , ut videre est in Justinia-
neo musivo Ravennensi , quod ex Rubeco descrip-
tus in Familiis Augustis Byzantinis : ὡς ἔστι γὰρ τὸ
δημόσιον ξίφθ ἢ ἕλιν , ἢ τὰ ἐν τοῖς προτεροῦσι
χηνίβα , πόδας καθαρίσεων . Vide Chrysofom. orat. 6.
de Pœnitentia .

Χερνιβόξισον , *Aquimanile cum urceolo* . Vox con-
flata ex χερνίβον , seu χερνίβον , (uti effertur à Symeone
Sethi) *Mallucium* , & ξίφθ , seu aqua funden-
da , de qua supra , ac proinde utrumque significans .
Glossæ Lat. Gr. *Trullium* , & *Gustum* , & *Aqui-
manile* , χερνίβον , ξίφθ . Scylitzes in Theophilo :
δίδωκε ἢ καὶ σίτην πρὸς τέτοις δὲ ἐν χησὲ τι καὶ
λίθων πολυλίθων κατασκευασμένα , ἐξ χερνιβόξισα περιε-
ροῦθ . Continuator Theophanis lib. 3. num. 9. δὲ καὶ
σάου πρὸς τέτοις δὲ ἐν χησὲ τι ἐξ λίθων πολυλίθων
πλεῖ εὐστασιον ἔχουθ , ἢ ἢ κοινὴ γλῶττα καὶ μὴ καθαρή
καλῆ χερνιβόξισα , αὐτῆς ἰπιδίδωκεν . Adde Zonaram
pag. 117. 1. edit. Nicetas in Isaacio lib. 3. num. 7.
καὶ ἢ χερνίβα χερνὶν ὑδροχόου περιερίροθ . Ubi Cod.
barbarogrecus χερνιβόξισον præfert . Euchologium
in Ordinatione leatoris pag. 236. ἄτα λαβὸν ὁ χερ-
νοῦθ χερνιβόξισον καὶ μασδύλιον , ἰπιδίδωκεν τῆς ἀρχιερε-
νίφθ . Eadem habentur in Ordinatione Subdiaconi
pag. 244. & apud Morinum pag. 84. 91. ubi Symeone
Thessalonicensis de sacris ordinat. cap. 3. de
Episcopo Subdiaconum ordinante : ἢ ἢ χερνί χερ-
νίβον καὶ ξίφθω παρίχα . Quo loco obiter observandum
in his vocibus quæ statim sequuntur , nullum esse
mendum , quod putavit Morinus , si vox τίτιμα , in
τὸ τίμα , vel τὸ τίμμα , id est , *ablutionem* , effertur : ὁ
ἱερέρης ἢ ἱεροπλοῖ τὰς χηρας , καὶ τὸ τίμα δέχθ . Idem
porro Symeon c. 4. p. 140. χερνιβόξισον dixit . Anonymus
de Templo S. Sophiæ pag. 259. edit. Combefisij : ἰπιδίκεν ἢ
ἐξ σάου ἰλοχρῶτα ἢ δάδωκα ἰορῆθ , ἀλλὰ
καὶ ἀλλὰ , δόπου ἢ ἰαχίλιον ἰρῶν , χερνιβόξισον , ἰραιο-
λίον , δικοπῆριον , δίκων . Occurrit præterea in lib.
44. Basilic. tit. 13. cap. 3. Vide Cujacium lib. 9. observ.
cap. 13 .

ΧΕΡΟΝΙΟΝ , Piscis species , ejus meminit
Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 53 .

ΧΗΒΑΔΙΟΝ , *Chabadium* , *Chabadium* , Ostrei spe-
cies , de qua Atheneus lib. 3. Moschopulus : Χήμα,
ἢ δ' ἰσπίς , ἔστι τὸ κοινὸν χηβάδιον . Scholiastes Or-
piani lib. 1. Halieut. v. 137. Χήμασι , ἰμυδίοις , χηβα-
δίοις , χηβάδιοις . Infra v. 330. σφρέμβον , χηβάδιον . Apud
Crusium pag. 208. χηβάδι , κηβάλι , *Cochlear* . Codex
Chymicus MS. Reg. 618. fol. 280. v. καὶ βάλι ὕδωρ
ἢ χηβάδιον , ἐξ ἄρον αὐτὸ , ἐξ πλεῖς καλῶς ἐν τῇ χη-
ρῇ σου .

ΧΗΛΑΜΟΣ , pro Χηραμὸς , *Rupes* . Eustathius
ad Il. φ. καὶ ἔρα ὅτι χηραμὸς , ἢ κοίλον πύργου , καὶ
ὁ ποιητὴς ἔστι γὰρ καὶ μέγιστον ἢ ἄρτι πολλοὶ ἔστι Ἐλα-
δικῶν , καὶ μάστιγα ἔστι καὶ Πυλοπόντιον χηλαμὸς τὰς
ἀπὸ θαλάσσης ῥωγὰς πέτρας φασὶ κατά τινα πα-
ραφθοράν . Et ad Od. β. ἰξ' ἢ ὁ χηραμὸς , ἐν οἷ τῇ Δουρίαν
γῆς ἄρτι χηλαμὸν φασὶ ἰδιωτικῶς . Vide eundem Odyss. i.
pag. 1449 .

ΧΗΜΛΙ , *Chama* . Vide in Χημάς .

ΧΗΜΕΝΗ . Vide Χημῆν .

ΧΗΜΙΣ , *Ægyptiis* , *Elaphoboscum* , apud Inter-
polat. Dioscorid. c. 485 .

ΧΗΜΩΝ , *Humor* , *chama* . Anonymus MS. de
Matellis , seu de urinis : ἰαν ἔστιν κλύσιον μέλας ,
ἢ ἔστι ἀνιάτθ ὄρεν , δὲ μιλιαχολικῶ χημῶθ ἔστι
ἢ ἰόςθ .

ΧΗΝΑ , *Anser* , *χην* , in Corona pretiosa .
Χηνάειον , in Epimerismis MSS. Herodiani .

ΧΑΙΑΝΙΣΚΕΒΙΝ, pro Χαϊάνον. Glossæ Græcobarb. ἀϊαλίνα, ἀϊαλίθ, ἀϊαλίνα, ἀϊαλίνα, ἡ χαϊαλί-
σιν.

ΧΑΙΑΡ, ἢ χαϊά, τὸ μακρὸν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΑΙΑΡΟΥΤΚΙΟΝ, Tepidarium, in Glossis Gr. Lat.

ΧΑΙΑΡΩΝΕΣ, Armilla. Lexicon MS. ex Schedis Combefisii: Βραχιλία, ἢ πρὸ ἡμῶν χλαδῶν κα-
λῶν. Suidas legit χλαδῶν.

ΧΛΩΜΟΣ, κλωμῶς, Pallidus, χλωρός. Anonymus de nuptiis Thesæi lib. 4.

Ἀλλῶτα γίνετον χλωμὸν κάμπου ἢ φρουρῆς τε. Idem lib. 7.

Τὸ χλωμὸν τὸλόχλωμον εἶναι τὰ τὸν δὴν τῆσθα.

Χλωμαίον, Χλωμαίον, Pallefcete, χλωρίζον. Idem Anonymus lib. 4.

Πήραρ μόνον ὠσὶν εἶναι ἔστιν χλωμαίον. Et lib. 7.

Κατὰ τὴν φύσιν χλωμαίον πᾶσαι εἰς τὸ ἔλκει.

Χλωμάδα, Χλωμία, Pallor, χλωρίασι.

Λόχλωμος, pro ὀλόχλωμος. Idem Anonymus lib. 7.

Τὸν φόβον ἔδει λόχλωμον εἶναι εἰμῶς μετὰ.

ΧΛΩΡΑ, Arethas in Apocal. cap. 16. ὁ χλωρὸς ἴπ-
πος, ὅστις σύμβολος ἐστὶν ἡ χλωρὴ ἢ ἐπὶ ἰατρῶν κα-
λοῦμαι χλωρῆ. Vide Gottæum.

ΧΛΩΡΟΚΟΥΚΙ, Faba fresa.

ΧΛΩΡΟΣΑΥΡΑ, Lacerta. Scholiastes Theo-
criti Id. 2. σαῦρα πῶ κατὰ λιγοδμήν χλωροσαῦρα. Et Id. 7. ἢ ὁ σαῦρος, ἢ κατὰ λιγοδμήν χλωροσαῦρα. De-
metrius Constantinopolit. lib. 2. Hieracosophii cap. 54. χλωροσαῦρα ζώσα, ἢ τὸ μύστος, ἢ σαβάνη, ἢ πο-
τικὸς, ἢ πελαργὸς, ἢ στυγία δύσκει αὐτῶν εἶς τριῶν ἡμερῶν.

ΧΛΩΤΟΡΙΝΑ, Aegyptiis, Blisum, apud In-
terpol. Dioscor. cap. 331.

ΧΝΑΡΟΝ, Χναρὸν, Χνάρι, Planta pedis, Vesti-
gium, ἰχναίον, ἰχναίον. Glossæ Græcobarb. ἀποβαρῆ-
τις, ἢ ἀπὸ τοῦ ἰχναίου ἵσται, ἢ τὰ ἀποβαρῆτα ἐν
στάτῳ, ἢ αἰ τὰ ἀπὸ τῶν ἰχναίων ἐν, ἢ τὸ χναρὸν ἐν
στάτῳ. Anonymus de locis Sanctis n. 5. ἵνα ὁ τῶρος τὸ
ἀγία Παναγία, ἢ λῆσαι ὁ τῶρος δὴ τὸ τῶρον ἡμῶν
χναίον ἀνθρῶπων. Agapius in Geoponico cap. 217.
κατὰ τὰ χναρὰ φάδια τὸ καρδίου, ἢ χναρὶ δὴ πα-
λαμπάντο, &c.

Παλόχναρα, Vetum solen. Agapius ibidem: τὸν
βάλλει δὴ πᾶσι σῆμα δὴ τὸ ἀπὸ καρδίου δὴ τῶρα, ἐπὶ
παλόχναρα, ἐπὶ ἰατρῶν.

Χνόποδα, Pedis vestigia, ἰχνη τὸ ποδῶν.

ΧΝΟΤΟΣ, Ρῖτος, Fator, δυσουμία. Prochoptro-
dromus de sua paupertate ex Cod. MS.

Τὸν ἔσαν σαρδῆχιστον, πῶ ἀπὸ χναρῶν.

Χνόζον, Χνόζον, Fator, Ρῖτος, Ἰσθῆτος, ἀσπιδῶν.

ΧΝΟΤΑΙΝ, pro χνά. Glossæ Græcobarb. ὁ
χνάς, ἐπὶ τὸ λιπώτατον τὸ ἀνθρῶπων, τὸ κνῶν, ἢ τὸ
ἐπιλότατον τὸ καρδίου.

ΧΟΒΟΛΗ, Mofchopium. Nicolaus Myrepsus ex
Cod. MS. sect. 9. cap. 48. ἐπὶ ποικίλους μὲν ζύμης ἀσ-
φαλῶς, χῶσον ἢ χολόκων, ὅτι τερρῶν ὁ κάλαμος. Ubi Fuchsius: Probeque cum fermento obtinuit,
sensim affatis, donec calamus in cinerem redigatur.
Aliis verbis utitur cap. 47. ἐπὶ ποικίλους καλῶς μὲν ζύ-
μης ὀλοκίρον, ὅχωσον ἐν οὐτῶν, ἢ τερρῶν τὸ κάλα-
μου. Et cap. 46. ἐπὶ ὅχωσον ἐν οὐτῶν, &c.

ΧΟΙΡΕΜΠΟΡΟΙ, Σουαί, in Basilicis, ad Tit.
de Suaris, Cod. lib. 11.

ΧΟΙΡΝΟΣ, Ροκίους, χοίρῶς. Κοιρὸν, χοίρπα-
σα, Caro suilla salita.

ΧΟΙΡΟΒΟΤΑΝΟΝ, Portulaca, ἀνθρῶπων, in

Lexico Jatraco MS. Nicomedis, & in Grammatica
MS. Pfelli.

ΧΟΙΡΟΥΓΥΤΑΛΙΟΣ, ἴσται ἰχνη χοίρῶν. Eriaso-
oia, in Gloss. Gr. Lat. Anastasius Monachus de Patri-
bus Sinaitis MS. ἐπὶ ἰχνη οἱ χοιρογυτῶν, ἐπὶ ἰσθῆτος
ἰσθῆτος αὐτῶν (καρδίου). Infra: χοιρογυτῶν. Joannes
Episcopus Carpathi MS. ἰσθῆτος ἢ αἰ ὁ φῆ ὁ γοτῶν αὐτῶ
ἀδελφῶν ἐπὶ τὰ χοιρογυτῶν ἰσθῆτος τὸ κῆπον, &c. Vi-
de Gloss. med. Lat. in Cirogrillu.

ΧΟΙΡΟΜΑΝΑΡΙΟΝ, Suilla. Basilus de exercit.
Grammat. & Mofchopolus: σουίος, τὸ χοιρομάριον.
Nicetas in Isaacio lib. 2. num. 5. ἀλλ' ὅς τις σουίον οἱ
σουίοι τὰς οὐκ ἀπαξασίας ἀπὸ τῶν οἰκῶν εἰς τὰς
&c. Ubi Codex Græcobarb. ὁς χοιρομάριον.

ΧΟΙΡΟΜΕΡΙ, Perna, Peisfo. Vide χοι-
μήρι.

ΧΟΛᾶΝ, Stibium. Eustathius Il. 9. ὅτι ἐπὶ τὸ
σημῶν ὁ δολοῦ τὸ ἀπὸ τῶν παλαρῶν, ἐπὶ ἀπὸ τῶν ἀπὸ
ἢ χολᾶν, ἐν κόχλων ἢ γαμμαίκα γλῶσσα φιλῶ καλῶν.

ΧΟΛΕΔΡΑ, Philon in Belopæccis MSS. φραξῶς
τὸ φοινίκας σαῖτις, ἐπὶ οὐδὲν λατῆς, ἢ μαλαίμασι, ἐπὶ
χολιδραῖ ἀπὸ κατὰ τῶν σαῖτις, ἐπὶ τὰς περὶ τῶν ἐπὶ
ἔξωθεν ἰσθῆτος. Vide mox, Χόλερα.

ΧΟΛΕΡΑ, Apollodotus in Poliocteticis MSS.
ubi de scalis: ἢ κριμαίω καίμαξ μακρῶς, μύστος ἐκ-
κολομαίω μὲν ἡμαίω, χολιδραῖ τὸ σχῆμα ἡμῶν,
ποδῶν μὲν ἰσθῆτος ἀπὸ τῶν οὐκ ἰσθῆτος.

ΧΟΛΙΔΡΑ, Inscii, ἰσθῆτος, in Co-
rona pretiosa.

ΧΟΛΟΒΑΦΟΣ, Χολοβαφῶς, Fulvus color, qui
bilis colorem refert. Eustathius, Biliosi dicuntur Me-
dicis. Helychius: χολοβαφῶς, τὸ χυρῶν ἡμῶν βλαμ-
μῶν. Rufum: χολοβαφῶν τὸν ἀπὸ τῶν ἡμῶν μὲν
ὅτι τὰ φάδια βαρῆτα χολῶ ἀπὸ τῶν ἡμῶν ἢ τὰ
χυρῶν ἡμῶν βλαμμῶν. Constantinus Manassis
pag. 97.

Καὶ χροῖμα χολοβαφῶν βαρῆτα ποικίλων.
Nicetas in Manuele lib. 6. num. 5. Σουαίω ἢ γα-
βῆς ἢ ἡ χολοβαφῶς ἐπὶ τὸ φάδια βαρῆτα, πῶ χροῖον
χολοβαφῶν, &c. Liber Chymicus MS. χολοβαφῶς
κατὰ τῶν ἡμῶν ἀπὸ τῶν ἡμῶν κατὰ τῶν χροῖων
φῆ. Vide responfionem Salmasij ad Cloppenburgium
pag. 18.

ΧΟΛΟΚΟΚΚΑ, Lathyridis grana bilem expur-
gandi vim habentia. Glossæ Jatræ Nicomedis MSS.
Λαθυρίδις, χολόκοκκα. Lexic. MS. ex Cod. Reg. 1843.
πρῶτος, τὰ χολόκοκκα. Alii: Ricini grana, que ea-
dem virtute pollent, interpretantur. Lexicon Neo-
phyti: κίκκος ἢ κρόκος, τὰ χολόκοκκα, ἢ ἐν ἴσται τὸ
κῆπον. Glossæ aliz Jatræ ex Cod. Reg. 190. κρο-
κῶν, τὰ... χολόκοκκα, ἢ οὐκ ἔστιν ἡμῶν τῶν ἡμῶν. Ali-
bi: κίκκος, ἢ χολόκοκκα. Vita MS. S. Theodosij Sy-
ceote Episcopi Anastasiopolcos: ἐκβαλλῶν ἐν τῶ
χοιρῶν αὐτῶ ὅς χολοβαφῶς ἐπὶ, ἢ οὐκ ἔστιν, ἢ τὸν
δῶν φαγῶν, ἀπὸ τῶν ἡμῶν ἢ γλῶσσῳ ἰσθῆτος. Ubi Inter-
pres Zinus: ἐ μαπυ sua tria illi colocoeca dedit.
Grana mali punici hic intelligi petperam putant
viri docti. Prochoptodromus contra Hegumenum,
MS.

Καὶ καλαπῆναι πᾶσι χολόκοκκα πτερῆας.
Infra:

Ἐπῶν τὰ γλυκομαίω μὲν τὸ δὸ καρῶν,
ἡμῶς ἢ χολόκοκκα κατὰ ἔσαν μὲν μῶν.

Historia MS. Belisarii:

Καὶ πάλιν κατὰ ἀρχαίως ὅτι τὸ ἰσθῆτος,
βαρῆτα διπλῶν ζιζάνια ὅς ὅτι βαρῆτα,
Πῆρυν χολόκοκκα πτερῆα πᾶσι φαρμακῶν.

Rufum:

Καὶ τὰ πτερῆα χολόκοκκα τὰ δῶν κατὰ ἡμῶν.

Vide in κίκκος.

Χολοκοκκία, eadem notione, apud Myrepsum de Unguentis cap. 95. ubi perperam Fuchsius χολοκοκκίαν significari putat.

ΧΟΛΟΜΑΝΙΖΕΙΝ, Χολομανίαν, Succensere, Egredere ferre, Νίμωσιν, Αγανακτῶν, Δυσχεραίνων.

ΧΟΛΟΠΟΙΟΝ, Αβροπονιον, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 434.

ΧΟΜΟΚΗ Δ Α Δ Ι, Cassina, Alauda, Καριδάκις.

ΧΟΝΔΡΙ Δ Δ Δ, Herbae species, de qua Petr. Bellon. lib. 1. observ. cap. 31.

ΧΟΝΔΡΟΒΟΛΙΑΣ, Ροβιμενιον, Ἰδαρῶ, in Gloss. Lat. Gr.

ΧΟΝΔΡῶΣ Vide in Χονδρῶς.

ΧΟΝΤΡῶΣ, Χοντρίτις, Stupidus, ineptus, rudis, ἰδιώτης, ἀπαίδευτος, ἀνάρμοστος. Nicetas Stephatus in praefat. in sacras laudes: ταῦτα καὶ ἡμῶς ὡς κενὸν μαθησάμεθα, καὶ τὸ ἴδιον, καὶ βέλτερον, καὶ πλάττει ὁ αὐτὸς ἑστὶν ἰδιώτης ὅτι τὸ ἀνάρμοστος καὶ τὸ παροῦστος λησὶν τὸ πάθος χοντρῶν καὶ ἀνάρμοστος διασίδρομον, &c.

Praesertim verò pro crassa sumitur, Phranzes lib. 3. cap. 9. Ἰδιώτης — καὶ ἔστιν χοντρῶν καλίστικος. Joannes Jatrofophista MS. 36. ἵππον παχὺ χοντρῶν παχὺ, καὶ βέλτερον τὸ ὅτι ἔστιν, &c. Anonymus de nuptiis Thesei lib. 7.

Κολόνας ἵππων σιδερεῖς, πολλὰ χοντρῶν μεγάλων.

Et lib. 11.

Ἐστὶν ἀραχίδης ἵππος, χοντρῶν καὶ ἀπλομῶν.

Anonymus de locis Hierosol. num. 1. κίβισος χοντρῶν, crassa columba.

Χοντρίτις, Subvusticus, subagrestis, ὑπάγρουστος. Χοντρί, χοντρίδι, ineptus, incompositus, ἀρτίος, ἀναρμόστος.

Χοντρίων, Crassitudinem accipere, παχυύνου. Χοντρούσις, Ruditas, rusticitas, crassitudo, ἀμαθία, ἀγροικία, παχύτης.

Χοντρός, pro χοντρός. Physiologus de natura animalium, MS. λαμβάνει σιδερεῖν χοντρῶν, ἄξιον τὸ ὅτι πλεονεκτεῖ.

Χοντρίδις, Georg. Contares lib. 9. hist. Athen. ἄγρουστος ἄκουσι καὶ χοντρίδις φασγάνοι, ὡς ἂν τὸ μὲν ἴππος πλεονεκτεῖ καὶ χοντρίδις ἄλλωθεν ἄγρουστος.

Χοντρός, idem quod χοντρός, Crassus. Nicetas in Isaacio lib. 1. num. 8. καὶ φασγάνοι ἐστὶν ἄγρουστος, πλεονεκτεῖ καὶ χοντρίδις ἀπλομῶν ἔχον διαπλάσιον. Myrepsus sect. 37. cap. 49. ex Cod. MS. δίσκος ἀσφαλῆος χοντρίδις ἰδιώτης, &c. Anonymus de Oxymelite: καὶ τὸ ἐκαστομῆριον ὅτι τὸ παχύνει χοντρίδις ἔστιν αὐτό. Anonymus de nuptiis Thesei lib. 7.

Θέλει δὲ μέγας καὶ χοντρός, ὁμοίως γινώσκω.

Joannes Cananus de bello Constantinopolit. καὶ λέγει ὅτι πᾶσα στρατὸς καὶ ὀχλοκρατία ἀπὸ ἔστιν μεγίστη, καὶ χοντρίδις σιδερεῖς.

Χοντρίδις, Ptochoprodromus MS.

Ἐστὶν τὸ ἀπλομῶν ἄνθρωπος ὁ καὶ τὸ σιδερεῖς.

Ἡμεῖς δὲ τὸ χοντρίδιον καὶ σιδερεῖς.

ΧΟΝΙ, ita vocant Graeci recentiores (rectius forte, χονῶν,) locum excavatum sub altari, aquae quae in missa Sacerdos abluitur, omnique alii post expurgata vasa sacra cluviei recipiendae dispositum, quem θαλασσίω καὶ ἀγίας τραπέζης vocat alicubi Euthologium. Ita Goarus. Vide Θαλασσῶν.

ΧΟΝΙΚΙΣ, Madialem Rose. Vide in Χονικίς.

ΧΟΝΤΖΕΤΙΟΝ, Ratio, ex Italico Conza, seu potius conzza vel conzeta, Gallis comptereau. Hieremias Patr. Constantinopolit. apud Crusium lib. 4. Turcogr. Epist. 7. καὶ ἴκρυται καὶ τὸ χοντζετιον τὸ δύο ἀμπελίαν, ἅτινα ἵσχυρασιν αὐτό. Infra: ἴδου ἀποφραγόμεθα, παραμένει αὐτῶν, δίδωσι τὸ χοντζετιον αὐτῶν πρὸς αὐτόν. Smaragda in Epist. apud eundem Crusium: ὅτι ἴδου

καὶ ἀγορεύειν ἀπὸ αὐτῶν ἕξαστο μὲν καὶ χοντζετιον τὸ ἐστὶν καδὴ.

ΧΟΝΤΖΙΑΣ, Praeceptor, Turcis. Hist. Politica: πλεονεκτεῖ ὁ θουαίρα αὐτῶν ὡς ἔλαβον, ἀλλ' ἴδου πρὸς τὸ χοντζετιον αὐτῶν.

ΧΟΡΑ, ἡ εσχιστὴ ἢ κικαμμένη, in Glossis Jaticis MSS. ex Cod. Reg. 190. apud Marth. Silvicum, Coras, est species ypericon.

ΧΟΡΑΣΕΝ, τὸ μάνα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΟΡΑΥΛΗΣ, Quirici sibirica. Martyrium MS. S. Philemonis: πλεονεκτεῖ τὸ χοντζετιον, καὶ ἔστι τὰντων ἐκαστο μὲν τοῖς ἐπιχωρίοις χοραυλας. Vide Balsamon ad Concil. Constantinopol. can. 4.

ΧΟΡΑΦΗ, Ager, Campum, χοραφίος.

ΧΟΡΔΑΙ, instrumenta musica, quibus in bellis utebantur Graeci. Scylitzes in Theophilo. pag. 524. διὰ τούτους ἰσχυρομένους, κατέβρισαν τοὺς Σαρακηνούς ὁ θουαίρα, τῆς στρατιῆτος ἰσχυρομένους ἡρωῖκα τὸ καὶ ἀλαλαμοὶ χοντζετιον, κικαμμένη καὶ τὸ χορδαί, καὶ σιδερεῖς καὶ φασγάνοι, ὡς ταχὺ βοήθειας ἰτίρας προσημαίνουσι αὐτοῖς. Vide Conjecturam Goari ad hunc locum.

ΧΟΡΔΟΚΟΙΛΟΝ, edulii species. Ptochoprodromus de sua paupertate ex Cod. Reg.

Ναὶ τὸ παρὶν μου ἀγοράσας χορδοκοίλα δικάσονται.

Infra:

Ἄρ' ἔστι θάλασσα τὸ τυρῶν, καὶ τὸ χορδοκοιλίσις,

Rursum:

Εὐθὺς ἂν βράσῃ τὸ τυρῶν, λέγει πρὸς τὸ παρὶν τῶν καὶ τὰ παρὶν μου σιδερεῖς ὡς τὸ χορδοκοιλίσις, καὶ φασγάνοι καὶ βλαχικὸν τυρῶν σιδερεῖς.

Χορδοκοιλίσις, ejusmodi edulii venditrix. Idem Ptochoprodromus:

Τὸ μουσικῶν πλεονεκτεῖ καὶ ἰσχυρομένους ἐκαστοῖς. Κορὰ, Κορὰ μαστίχας, Κορὰ χορδοκοιλίσις, &c.

ΧΟΡΕΥΓΕΙΝ, Tripudiare, saltare, χορεύω. Fabulae Aesopi Geacobarb. ὡς μίαν μαζὺν καὶ ἀλόγως ζῶντος, ἔχοντες ἢ μαζὺν. Ubi Cod. Gr. ἀρχαῖος.

ΧΟΡΗΣ, pro χορῆς, apud Anonymum de nuptiis Thesei.

ΧΟΡΙΑ, feculum. Stephanus Sachlezes, in Narrat. MSS.

Ἐκαστὸς χορία ὡς πλεονεκτεῖ ὡς ἀπλομῶν καὶ χορία ἐκαστῶν ὡς οἱ ἀπλομῶν.

ΧΟΡΙΓΗ, Vox incertae notione Fuchsis apud Nicol. Myrepsum sect. 9. cap. 86. quae abest à MS Regio.

ΧΟΡΙΟΝ, totam matricis compositionem vocat Moschion de Morbis mulierum cap. 6. nominis rationem describit cap. 57.

ΧΟΡΜΑΤΙΟΝ, Apomazar in Mysticiis: μαζὺν καὶ κικαμμένη καὶ μὲν, ἰσχυρομένους χορματία τὸ ἀπλομῶν. Vide Κορματία.

ΧΟΡΜΠΕΡΑΙΤ, καὶ ἄσπαστος, τὸ μίλοχος, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843.

ΧΟΡΩΔΑΝΟΝ, Spondylium, apud Interpolat. Dioscorid. c. 495.

ΧΟΡΩΣ, Chorum. Suidas: χορῶστος τὸ σιδερεῖς καὶ φασγάνοι: διακρίθων ἢ οἱ χορῶστος ὡς δύο μίλοχος ἰσχυρομένους καὶ ἰσχυρομένους καὶ μίλοχος καὶ ἰσχυρομένους καὶ φασγάνοι ἰσχυρομένους ἰσχυρομένους, ὡς τῶν ἀπλομῶν. φασγάνοι φασγάνοι: ὡς τῶν ἀπλομῶν. Quae quidem hausit à Theodorito lib. 2. Hist. Eccl. cap. 24.

Dividebantur potèd χορῶν in δεξιῶν, dextrum, & φασγάνοι, sinistram. Triodium in Sabbato sancto: ἀρχὴ αὐτῶν καὶ μίλοχος δὲ δεξιῶν, ὡς τῶν ἀπλομῶν χορῶν. In quo quidem dextro ac primo choro consistit Sacerdos qui facit Liturgiæ præfati Philotheus Patr. Constantinopolit. pag. 9. καὶ μίλοχος ἀπλομῶν, ὁ μίλοχος

Τερεντίου... Typicum S. Sabae cap. 5. βαλάν μιλάνοιο...

Χοροασίας, sedes in choro: Ordo officiorum Ecclesiae ex Cod. Reg. MS. οί δύο δομίσμοι...

Χορίς αφοδισίας, άχορ, Acorns, Veneria, apud Interpol. Dioscor. c. 1.

ΧΟΡΤΑ, Χορταρι, Herba, χορτή, βλάστη. Maximus Cythar. in Synaxario 10. Febr. τὸ ἕ εὐματυ...

Χορταράκι, Herbulia, βλάστη. Idem Anonymus: Εἰς χορταράκια...

Χορταράκιον, eadem notione. Idem Anonymus lib. 4.

Χορταίνειν, Χορταίνω, Χορταίνω, Implete, Sature, pro χορταίνειν. Glossa Græcobarb. πληρύνω...

Εἰς χορταίνω τὸ πρῶτον, ἢ σκίσην ἢ χορταίνω. Rursus: Εἰς χορταίνω τὰ πρῶτα...

Historia Apollonij Tyrij: Ἡ Αρχιστάτα χορταίνω, γιατί τ' ἀνθρώποι, Στίχοι ἢ καμαρόνιον, χορταίνω...

Fabulæ Aesopi Barbarogr. χορταίνω τὸ ἀνδρὶν λήσιν πρὸς τὸ γράσει, μήμι φάσκει, ὅτι οὐκ πολλὰ μετρίον...

Χορταίνω, Plenus, repletus. Maximus Cythar. 3. Julij: ἦν χορταίνω τὰ μαθήματα, &c.

ΧΟΡΤΙΝΟΣ, Χορτίνος, Græcis dicitur Charta ex lino vel cannabe confecta, ad discrimen ξυλοχορτίου, seu chartæ ex papyro confecta, de qua in hac voce egimus...

ΧΟΡΤΟΒΟΛΟΝ, Fenilium, in Gloss. Gr. Lat. χορτοβολών, apud Cedrenum an. 1. Juliani.

ΧΟΡΤΟΚΟΠΙΟΝ, Fenile, Fenifecium, in Glossis Gr. Lat. in aliis Pyatum exponitur.

ΧΟΡΤΟΚΟΡΟΝΗ, Herba cujus mentio est apud Pseudodioscoridem MS. lib. de Pharmacia simplicib. sect. 1. cap. 35. φύλλα τ' βλάστη τ' λιγορδίου χορτοκορόνης.

ΧΟΡΤΟΠΛΙΝΘΟΝ, Cespes, in Glossis Gr. Lat. Glossæ Lat. Gr. Cespes, χορτοπλινθός, χορτοβολός, πλινθός.

ΧΟΡΧΟΡΟΣ, Anagallis, apud Interpol. Dioscor. cap. 397.

ΧΟΣΒΑΓΓΗΣ, in Lexico MS. Cyrilli, & in Cod. Reg. 1708. exponitur βισιαρίτικ. Vide in hac postrema voce.

ΧΟΣΙΑΡΙΟΙ, Glossæ Basilic. Ἰσαορι, ἀρπαγί, οἱ φονεῖ, καὶ οἱ χοσιαοί. In alio Cod. legitur χοσιαρι, ut monet Carolus Labbeus. Harmenopulus lib. 1. tit. 4. §. 9. ἡ διάταξι βύβλι τὴν δόξαι, ἢ τὴν Ἰσαορι, ἀρπαγί, φονεῖ, (καὶ οἱ χοσιαρινοί φονεῖ,) ἢ ἐν τῇ τιμωρικῇ, καὶ ἐν ἡμέρῃ τῆς Πάσχα ἔξιστάσθαι, καὶ βασάνου ὑποβάλλασθαι. Sed unde inclusa hauserit Meursius, non planè video, cum absint ab editione Gotofredi, & à lib. 7. Basilic. tit. 17. c. 25. & Synopsi, unde sua hausit Harmenopulus. Sic portò dictos pu-

tat idem Meursius effossos parietum, à χόσσι, effossio, & χόσσι, per vim facere. Sed cum proximè homicidis jungantur, in animum ferè induxerint eisdem hic intelligi, quos Assassinos appellamus, ab Assassinis populis Phœnicis, de quorum fiducia & temeritate in quibusvis occidendis crebra est mentio, & quos χόσσις, Persica seu Sarsacena lingua vocant Anna Comnena lib. 6. Alexiad. pag. 178. & Nicetas in Isaacio lib. 1. num. 6. & in Alexio lib. 3. num. 6. & χόσσις, Phocas in Descript. T. S. cap. 3. ita ut legendum sit χόσσιος. Vide Notas nostras ad Alexiadem pag. 325. & Gloss. med. Lat. in Assassini.

ΧΟΤΖΑΣ, Τρίπες. Joannes Diaconus ad Λατίνα Ηεσίδο: ἔστι τρεῖς κρατῆρ μίγας, τρεῖς πόδας ἔχων, ὁ καὶ βαρβάρως λίγορδον χορτάσι.

ΧΟΤΡΟΣ, Vide in Χορταίνω.

ΧΟΥΖΙΟΝ. Mauricius lib. 10 Strateg. cap. 1. ὃ ἢ καὶ οἶκοι οἰοῦν ἐν αὐτῇ ἐπιπέδου πρὸς τὸ καῖται, ὁ δὲ πυρφόρον σαγιτῆρ σκίχων, ὁ δὲ πολλῶν τίτων, ἀνίμω μάλιστ' αφοδρὸ κινερόν τε μίμω, καὶ ὁ δὲ τ' λογαρόν χορτίων δὲ περὶ βόλων, ἢ αὐτῶ προσπιλωμένον, καὶ τ' σκάλαι, ἢ κλίμαξιν, ἢ ἐπιπέδον ὁ τῶν ἰσβαίων, ἐν ὅσῃ οἱ πῶ τ' πρὸς ἐσοχύνῃ κατὰ χόσσι. Vox videtur formata ex Latino Excussio: Germani Chuts dicunt, ut autor est Schefferus.

ΧΟΥΛΙΑΡΙ, Κυτάλι, Cochlear, Cochleare, κοχλιάριον. Gallis, Cueillere. Joannes Jatrofophista MS. cap. 192. τρεῖς χουλιάραι μίλι, ἢ βουτύρου ἕλαια ἢ κριν τριῶν τορτίων, &c. Theophanes Hieromonachus in Epist. ad Theodof. Zygomaliam lib. 4. Turcogr. Epist. 47. ὁ δὲ μικρὰ ἢ ἐδυμοσι σίλλω σοι χουλιάραι τριαντά. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 63. τὸ ὄξος φύλασθαι ἀκριβῆ, καὶ πίνε πᾶσαι ταχύλιω ὀλίγον οἱ ἴνα χουλιάραι. Adde cap. 164. 206.

Κουλιάραι, eadem notione, in Corona pretiosa, ex Italico, Cucciatò. Constantinus Ascretis MS. καὶ σέβασθαι τὸ ἔλασι μὲν οἱ σκάλαι, ἢ μὲν πικλιάραι, καὶ εἰς οἱ βουκίον ὕλιον.

ΧΟΥΜΑΣ, Serum lactis, ἡρῆ γάλακτος, fortè pro χυμός. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 65. ὅταν ἐν ἔχῃ τὸ γάλα πολλὴν χυμῶν, οἶμαι ἀθλασθαι. Suprà: τὸ γάλακτι τρεῖς ἑποσάσις ἢ πρῶτα τ' ὄξος, ἦν ὁ χυμῶν, ὅπου ἔσται τρεῖς. Et cap. 184. ὅπου ἔχῃ τ' ὄξος, ἦν τ' χυμῶν, ἢ τρεῖς τ' γάλακτι.

ΧΟΥΜΠΑΤΟΤ μαπαρ, τὸ ἀγριον μόλοχοι, in Lezico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΟΥΜΕΛΙ, τὸ ἀμύμον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. & 1843. Alibi κυμῆμαι, & κυμῆσι scribitur. Anonymus. Zonatas ad Canon. Apost. 3. σκίρα ἢ ἔστι πᾶν τὸ ἀντ' οἶνο μύλιω ἡμωσῶν, οἶα οἶον ἢ ἐπιπέδουσι ἀθροισί, οἱ ἢ λογαρόν χυμῶν, καὶ ὅσα ὁμοίως σκιδάσθαι. Vide observata à Guillelmo Beveregio.

ΧΟΥΤΗΝΗ. Anonymus Medicus Græcobarb. ex Cod. Reg. 945. ἰπιδεῖ αὐτὰ οἱ τὰ κάρθουσα, ἢ οἱ κίονται, ἰπιδεῖ ἰπᾶν αὐτῶ χουτῶ κωνῶν, ὡς ἰμπιτίω ὁ κίονε τῶν οἱ τὸ χουτῶ, καὶ κατὰ πῶ τ' κίονε, καὶ ἰγίαισι.

ΧΟΥΛΑΖΕΙΝ. Ebullire, Fervere. Glossæ Græcobarb. ἀναβρασμένον, ἀνακινημένον, ἀνακαλωμένον, χοχλασμένον. Alibi: αἰβῆναι, αἰβραῖον, ἰχθόχλαζεν. Chronicon Paschale p. 225. edit. Reg. ἀναβρασμένον τὸ ὕδατα, ὡς πρὸ κίονε τῶν ὕδατα.

Χουλάσις, Bulla qua ex aqua bullientis potu conficitur. Eadem Glossæ: μίλαραι ἢ πομφόλυγαι, μίλαραι καὶ χοχλάσις, ὅπου τὰ οἰκίσουσι ἀπᾶν φλοπιδεῖ.

ΧΟΥΛΑΓΙΟΣ, Λίμαν, Κοχλίς, in Corona pretiosa.

ΧΟΧΛΟΣ. Glossæ Botanice MSS. Colbert. χαλκός καυαυμύς, ὁ λογιμύς χόχλος. Sed leg. χαλκός, *Est usum.*

ΧΡΑΒΟΤΡΙΟΣ. Vide in Αγγιομάνουβιν, &c. in Βυβλίον.

ΧΡΑΔΙΟΝ, Color, χρώμα. Glossæ Græcobarb. χρωμάτων κρείς; χύεσμα & χράδιον. Alibi: τὰ χρώματα, χράδια. Historia Apollonij Tyrij:

Κατὰ μεταίρεσιν κάμνους ὁμορφα σολισμῶν,
Μὴ χράδια ἐξ μὲ μέλαμα ἴσονται χρωμῶν.

ΧΡῪΣΘΑΙ, pro χρίσθαι, &c. cum accusativo, non semel usurpat Moschion de morbis mulierum.

ΧΡΕΪΑΙ, *Latina.* Glossæ Gr.Lat. χρεία, ἐν αἰς διπολιμῶν. Hesychius: θανάσιον, καθύδα ἐπὶ ταῖς χρείαις. Joann. Moschus in Limon. cap. 43. ἐπὶ ἴσον αὐτῶν πλὴν μὲν κεφαλῶν αὐτῶν αἰς τὸ εὐαγγῆλιον τῶν χρωῶν, Epiphanius hæc. 68. num. 5. ἀσέλδων ὁ ἄριστος αἰς θάλασσαν πρὸς ταῖς αἰσῶν χρείαις. S. Athanasius in Epist. ad Serapionem de eodem Ario: ἀσέλδων αἰς θάλασσαν, αἰς δὲ χρείαν τὸ γαστήριον. Et Mellitus in brevi temporum expositione MS. ex Bibl. Colbert. de ipso Ario: *divertens per forum Constantinii ad necessariam causam, viscera ejus repente simul cum vita effusa sunt, & Gilbertus Episcopus Londinensis in cantica canticæ de eodem Ario: & ex necessitate ad publica purgatoria pervenisset, &c.* Vita S. Basilii, falsò; Amphilochio adscripta cap. 12. ἐπὶ λέγει αὐτῶν, ἡτοιχῶν πλὴν θύρας ὅτι ἴσται, μὴ ἀγνοήσῃ, μὴ κελύσει ἀσέλδων, ὅτι χρῆμα ἔστι τὸ αἶμα. Nicephorus Presbyter in Vita MS. S. Andreæ propter Christum Sali: ὅτι αἰσῶν καθαροπῆλιον πλὴν σοματικῶν χρείων ποιημῶν. In statutis Mediolanensibus part. 2. caput 268. inscribitur, *de necessariis in asate non spatandis, id est non exportandis.* Alia vide in Gloss. med. Lat. in U. *Necessaria.*

ΧΡΕΙΑΖΕΣΘΑΙ Vide in χρεία.

ΧΡΕΙΑΚΟΣ, *Qui usus est, Minister.* Arrianus in Periplo maris Erythræi: αἰς αὐτῶν ἐράδεια τὰ πλάσματα κυβερνήτας ἐπὶ χρειακῶν ἡραφῶν χρωμῶν τοῦ ἐξ οὐρανόθεν ἐξ ἐπισημασίων ἔχουσιν, ἡμπάρκας τι ἔστιν τὸ τωτέων ἐπὶ τὸ οὐρανὸν αὐτῶν. Vide χρεία.

ΧΡΕΙΑΣΙΔΙ, *Viensile, Supellex.* Synaxarium Maximi Cythæi. 17. Nov. ἡ κατὰ δὶδω ἰπποκρίμων, ὁ πικρον, μὲν μὴ δάσας τὸ χρειασίδι. Francisc. Richardus in clypeo fidei part. pag. 340. καθὼς ἡ γὰρ χρειασίδι τὰ παστῆρα τὰ μολισμῶν πανιά, ἐξ ἄλλα ἀπαστρα χρειασίδια, &c.

ΚΡΕΪΟΣ, *Debitum, χρεῖον.* χρεωμῶν, *Debitor, ἀσέλδης, χρεωφάλης.* χρεωμῶν, *Debere, alienum ac habere, ἐράδων.*

ΧΡΑΪΚΟΣ, *Indigium, Pauper.* Historia MS. Belisarij:

Νάχα τὸ φῶς μὴ τὰ βλάστα ἐπὶ αἰς ἡμῶν σόδα χραΐκας.

ΧΡΗΜΑΤΙΖΕΙΝ, *Appellare, Vocare.* Chronicon Paschale pag. 120. edit. Reg. de Pontio Pilato: ἐπὶ αἰς δὴ τὸ παστῆρα Πάβλου Πιλᾶτου ἐχρηματίσται.

Item, *esse, semel ac iterum apud Codinum in Origin. Constantinopol.*

Χρηματισμός, *Nomen proprium.* Glossæ nomicæ Vaticanæ MSS. Νόμος, χρηματισμός. Liber 35. Basilic. tit. 2. cap. 4. ἰάν αἰς τὸ κύριον ὄνομα, ἢ αἰς τὸ χρηματισμῶν, ἐξ πλὴν παστῆρα μῶν, ἢ πλὴν προσγορίας & κληρονομίῶν ἡμῶν πλάσται, &c. ex l. 4. Cod. de Testam. si in nomine, vel prænominis, seu cognominis, seu agnominis testator erraverit, &c. Ubi Scholiastes: χρηματισμός ἰδῶν κύριον ὄνομα. Παστῆρα μῶν ἢ, τὸ τὸ προσγορίας & ἰδῶν προσγορία ἢ τὸ ἰπποκρίμων. Ἄλλως. Τίνας αἰσῶν οἰσῶν ὄνομα τὸ κύριον, χρηματισμῶν τὸ παστῆρα, ἰπποκρίμων τὸ

ἐκ συμβεβηκότων, αἰσῶν αἰσῶν ὁ γραμματικῶν, ἢ ἰπποκρίμων, ἢ χυλῶν. Idem ad lib. 60. tit. 60. ἴσται ἢ χρηματισμῶν ἰδῶν αἰς ὅταν ἡγουμῶν Παύλου Ἀμάλου, ἢ Αἰδίου Σίνου ὅταν γὰρ ἴσται ἢ Βερλίαν ἐξ Τυρίων παστῆρα μῶν ἢ, τὸ δὴ παστῆρα δαυλῶν, αἰς αἰσῶν τινος προσγορίας τὰ ἰπποκρίμων ἢ ἰδῶν παστῆρα τὸ αἰσῶν προσγορίας. Cedrenus in Mauricio pag. 402. ἰσκατῆρα ἢ ἴσται αἰς Φιλιππῶν τὸ γαμῶν αὐτῶν, αἰς τὸ, φ. ἔχασ αἰς χρηματισμῶν τὸ τῶν ἀναρῶν. Adde Theophilum tit. de legar. 5. si quis, & Anton. Augustin. lib. 3. emendat. cap. 8.

Χρηματισμός, *Epoque annorum, maximè Antiochenorum, ut quidam volunt, tametsi hæc eadem vox in aliarum gentium Epochis usurpata interdum legatur.* Hinc οχρηματισμός Ἀσισίων, apud Evagrium lib. 2. cap. 12. Chronicon Paschale in Julio Cæsare: χρηματισμῶν ἴσται μὲν ἡμετέρας αἰς τιμῶν αὐτῶν ἴσται. Et an. 1. Anastasij: ἴσται χρηματισμῶν ἐξ Ἀσισίων μὲν ἴσται, &c. Ita anno 1. Justinii Thracis, & alibi. Collectio historiarum à Scaligero edita cum Eusebii Chronico: ἐπισημασίων αἰσῶν τὸ Κασσῶν αὐταρχίας χρέων, ἐπὶ ὁ τὸ Ἀσισίων χρηματισμῶν ἀρχῆ. Vide eundem Scaligerum ad Græca Eusebii pag. 430. & in canonibus Isagogic. pag. 172. 2. edit. Petavium.

ΧΡΗΜΑΤΙΚΗ ἡ Ζήτησις, *Civiliis actio, disceptatio, in Basilicis.* Sacra Theodosij & Valentiniani Impm. in Concilio Ephesino parte 1. cap. 35. χρηματισμῶν ἢ ἰσκατῆρα ἀρῶν.

ΧΡΗΣΑΣΘΑΙ, manu designare. Eustathius Odyss. κ. χρισμῶν ἢ λέγει μῶν αἰσῶν ἴσται ἐξ ἰσκατῆρα, ἐξ τὸ χρηματισμῶν: χρεασθαι, τὸ χαρὶ δάξασθαι ἰσκατῆρα ἴσται λέγει.

ΧΡΗΣΙΜΟΝ, vox frequens in Codd. MSS. Græcis, quæ ut plurimum breviari solet hac ratione χ. vel πετ Christi, uti effertur, monogramma; qua utuntur fere semper antiquarii, cum apud scriptorem sententia aliqua, quam vulgò χρεῖον vocant, notatu digna occurrat: quam quidem vocem in χρεῖον detorserunt posteriores sive Græci, sive Latini. χρεῖον etiam dicebant: unde apud Senatorem ἀχρεῖον repudiatione signabantur loca quæ contra regulas patrum dicta erant. Vide Petr. Pithocum lib. 1. adversi. cap. 3. & infra in χρεῖον.

Χρησμομαθία, selectæ ex autoribus sententiæ, cuiusmodi sunt Helladii Chrestomathie apud Photium. Vide Scaligerum ad Eusebium pag. 120. 2. edit.

ΧΡΗΣΙΜΟΣ, *Probus, Bonus, Magnanimus, Prestans.* ἀρχαῖος χρεῖος, apud Constantinum de Adm. Imp. pag. 64. χρεῖος τὸ Τελῶν, apud Mauricium in Strateg. p. 351. Luithprandus lib. 3. c. 6. *Imperante quoque Leone Constantini huius genitore, Romanus iste Imperator, quamquam πλάστος, id est pauper, ab omnibus tamen χρεῖος, id est nihil habebatur. Mox: qui cum sapiens & ἰσκατῆρα αἰς τὸ μάχῶν, id est in pugνῶν; nonnulla χρεῖματα, id est utilia, faceret, &c. leg. χρεῖμα.* Vide Gloss. med. Lat. in Utilis.

ΧΡΗΣΙΣ, *Testimonium sumptum ex auctoribus.* Phavorinus Cameris: χρεῖος, αἰς τὸ χρεῖον, χρεῖος: διακρίων ἢ παραδῶν χρεῖος ἰδῶν ἢ τὸ φχάιν ποιημάτων μαρτυρία παραδῶν ἢ, ἢ τὸ γραμματικῶν, οἰσῶν τὰ μὲν Ομήρου κατῶν χρεῖος τὰ ἢ Ἀριστοφάνη γραμματικῶν, Παραδῶν. Nicetas in Gregorii Nazianzeni orat. 16. ἴσται ἢ ἡ χρεῖος ἐκ τὸ ἐκλαβῆρα τὸ διπολιμῶν διακρίων, &c. Theophanes an. 1. Constantii τὸ ἐπὶ τὰς χρεῖος αἰσῶν ὁ Σικράτης ἰπποκρίμων. Auctor incertus post Theophanem pag. 436. ἴσται ἐπὶ αἰς τὰς βίβλους ἀρῶν τὰς χρεῖος, αἰς περ αὐτῶν ἀρῶν ἐξ ἀνοήτως ἀρῶν, ἐπισημασίων βίβλους αἰς τὰς τέρας. Et p. 477.

α τῶν ἀσφαλῶν ἔργον ἐν τῶν παλαιῶν βιβλίοις χριστιανῶν
ἀποκριπύνας φρονησάσθαι τὰς ἐκείνας. Et pag. 438. καὶ
ἀντιλήψεις πᾶσαι τὰς χριστιανῶν πατέρων, &c. Occurrit
passim in Chronico Paschali locis indicatis in indi-
ce verborum, apud Georgium Syncellum in Chro-
nico pag. 17. 28. & alios.

Χρῆσις, vel χρῆσις κέρων, Ususfructus, Usucapio.
Vide lib. 16. Basilic. tit. 1.

ΧΡΗΣΤΗΡΙΟΝ, Quicquid necessarium est ad
vitam. Clemens lib. 2. Constitut. Apostol. cap. 4. α
γδ χρεία τῆς ὑπάκουσας ἢ δουκῶν ἰσαριῶν ἐν τῇ βίῳ τὰ
χρησιέα, &c. Vide in Νηροχότικ.

ΧΡΙΑ, pro χρεία, Necessitas, Indigentia. Hi-
storia Apollonij Tyrij :

Ἡσία μετὰ λυσιόξυλα, ὅταν χρία ἐν τῇ βίῳ.
Χρησιάζω, χρειαζέσθαι, Egere, Indigere, ἄπορῶν.
Eadem Historia Apollonij Tyrij :

Ἀλίθινος ὡς χρειαζόμενος τ' αὐτῶν ἰσότημα.
Χρησιόμενος, Indigens, Pauper, Πτωχός. Item,
utilis. Glossæ Græcorum. χρῆσιμος, χρειαζόμενος.
Χρησιόμοσμος, Utensilia, τὰ ἐπιπλά, χρειαδία.

ΧΡΙΖΕΙΝ, pro χρίω, Ungere.

ΧΡΙΣΑΝ. Nicetas in Manuele lib. 7. num. 7. de
lapide purpureo in quo Christus fasciis involutus
conditus fuisse dicebatur : ὁ ἦ βασιλεὺς τῶν διακο-
μίαις ἐκείνῳ, καὶ οἱ τ' ἴστω ἐπιστάταις, ὡς ὁμοίον σῶ-
μα, καὶ γενοῦς ὅμοιον τὸ χρίσιν βασιλεύσῃ, &c. Ubi
Vvolphius ait hæc verba, ὅμοιον τὸ χρίσιν, se non in-
telligere : sed hic τὸ χρίσιν dicitur pro τ' χριστῶν. Vide
infra in χριστός.

ΧΡΙΣΜΑ, apud Christianos, est sacri olei con-
secratio. Zonaras ad can. 6. Concilij Carthag. χρισ-
ματῶν ποιῆσαι, ἢ ἐπὶ τῇ ἀγίῳ μύρω ἔπι τελεῖται. Vide
Μύρον.

ΧΡΗΣΘΑΙ. Theophanes an. 26. Copronymi, sub
fin. ἀπὸ Ἀσίας καὶ Πόντου ἀναβάντες χερίσιν, καὶ χριστῶν
διακομίαις ἐν τῷ ἔθνεσσι ἐμάδον καὶ ἴστω ὁσρακαίους περ-
τακομίαις, &c. Ubi Miscella lib. 22. linisores vertit.

ΧΡΗΣΤΕΜΠΟΡΟΙ, appellati hæretici Icono-
clastæ, in Chronico MS. ab Adamo ad Leonem sa-
pientem in Copronymo, ubi de Synodo Blachet-
nea. Michael Psellus in Orat. MS. πρὸς τινὰ κάπυλον
μεγάλων καὶ φιλοσοφῶν διακόνων ἱερεῶν διὰ τὴν ἐξου-
σίαν ἀπαπορίνομα, ὡς τ' χρεσιεμπόρων ἐξάρχων, &c.

ΧΡΗΣΤΗΡΙΟΝ, χρῆσιον, Lavacrum, Un-
ctorium. Leges Cypriorum MSS. fol. 96. τὴν ἰσοτο-
μίαις κέρων ὅταν δὴ καθαίρων καὶ ἐπανορθῶν, ἀχρί-
σθαι ἑαυτοῦ ἀπὸ τῶν ἰδίων τῶν κατὰ τὴν ἀνάστασιν ἰτε-
ροι προσδοκῶν τῶν κατὰ τὴν χριστιανῶν, καὶ ἀναλογίαν τ' ἀναθῆ-
ρῶν βιβλίων. Vide Harmenopolium lib. 2. tit. 4. §. 9. 2.
& 96. & supra in Νηροχότικ.

ΧΡΗΣΤΙΑΝΟΙ, Christiani, sic Christi cultor-
es primùm appellari cœperunt Antiochiæ, ut est in
Act. Apostol. Basilii Seleuciensis lib. 1. de vita S.
Theclæ pag. 68. Ἀντιόχεια ἦν ἡ πόλις Συρίας, τ' καλῶς καὶ
μεγίστη, καὶ ἁγίων τῶν καλῶν ἐν μακρότερον ὀνόμα τὸ κα-
λῶσθαι χρεσιανούς ἀποκαλεῖται, &c. Vide Epiphani. hæc.
29. n. 14. & alios passim. Lexicon MS. ex Cod. Reg.
1708. χρεσιανός ἀλίθινος, αἰετῶ χρεσιδὶ ἐργῶν ἀγαθῶν,
καὶ δόξαιων ἰσοθῶν σωσιέμενος ἢ ὁ κατὰ τὴν βίβλιν, ἐν
ἰσοθῶν, ἐν χρεσιῶν πολλοσύνωμος ἢ ὁ τὸ σῶμα ὅλα χρεσιῶν
σωθῶν σὺν τοῖς παθῶμασι, ἐν τ' ἰσότημασι. Liber 1. Ba-
sil. tit. 1. cap. 1. χρεσιανός ἐστὶ ὁ πιστεύων μίαν ἀνάστα-
σιν ἐν ἡμῶν ἰσοθῶν τ' Πατρῶν, καὶ τ' Υἱοῦ, καὶ τ' ἀγίου
Πνεύματος ὁ ἦ ὅλα τὰ ἀρετῶν δόξαιων, ἀίρητικός
ἐστίν.

Χρεσιανός, deinde propriè dicti Fideles post sus-
ceptum Confirmationis sacramentum. S. Cyrillus
homil. 3. ad Neophytos : τότε τ' ἀγίου χρεσιματῶ κα-
ταβύθῃ καλῶσθαι χρεσιανοί, ἰταλιάνοις τῇ ἀναθῆ-
ρῶν

σι καὶ τὸ ὄνομα ἐπὶ γδ τ' κατὰ βιβλίω ὕμῶν ταύτης τ'
χάριτος, ταύτης τ' ἀποστολῆς κυρίου ἐν ἡμῶν ἀξίῳ, ἀλλ'
ὁ δὲ ὄνομα ἀποβαίνει ἐν τὸ ἀνά χρεσιανοί. Vide Erudi-
tum Cotelierum ad Clementis Constitut. Apostol.
lib. 7. cap. 39.

Χρεσιανός deinde dicti Baptizandi, cum priusquam
baptizentur, unguuntur Chrismate sancto à Sacerdo-
te, in pectore, & scapulis, & fronte. Ordo ser-
vandus pro Manichæis ad fidem Christianam conver-
sis : καὶ τὸ, Ἀμὲν, σφραγίζω αὐτὸν δόξαιων, καὶ λαοῖς ὁ
ἀναθῆρῶν γίνετ' ἡμεῶν χρεσιανός, ὅτ' ἔν ἡμῶν ὡς χρε-
σιανός ἀβαπτιστός, οἷα τυχόν ἴστω παρὰ τὰ μέλλουσα
βαπτιστέος. Epistola missa Constantinopoli ad Mar-
tyrium Antiochiæ Episcop. de recipiendis in Eccle-
siam Catholicis, in jure Græcorum. πάσας τὰς ἀπ'
αὐτῶν (αἰρησῶν) θύλακας ἀποσφραγίζω τῇ ἀληθείᾳ, ὡς ἑλ-
λίως δεχομένους, καὶ τῶν σφραγῶν ἡμῶν ποιούμενους αὐτοῦ
χρεσιανός, ὅταν τῶν τριῶν ἰσοθῶν αὐτοῦ. καὶ τ' ἡμ-
νοῦσθαι τριῶν ἐν τὸ σφραγῶν, ἐν τῶν ὅλα, καὶ ὅταν καί-
σθαι αὐτοῦ, ἐν ποιούμενους χρεσιανός ἐν τῶν ἐκκλησίᾳ, ἐν
ἀναθῆρῶν τ' γραφῶν, καὶ τότε αὐτοῦ βαπτιστέος. Habetur
in Missali Gotthico pag. 332. Oratio ad Chri-
stianum faciendum, cujus collecta hisce verbis con-
cipitur : Accipe signaculum Christi, suscipe verba
divina, illuminare verbum Domini, quia hodie
confessus es Christo. Alia, ibid. Signo te in nomine
Patris, & Filij, & Spiritus sancti : oculos, ut vi-
deas claritatem Dei : aures, ut audias vocem Domi-
ni : nares, ut odores suavitatem Christi : conversus,
ut confitearis Patrem & Filium & Spiritum sanctum :
cor, ut credas Trinitatem inseparabilem. Pax
tecum.

Χρεσιανίζον, Christo nomen dare, Fidem Christia-
nam amplecti, in Concilio Nicæno II. can. 8. Theo-
phanes an. 12. Constantii : ὁμοίως ἡμῶν χρεσιανίζον
ἐπαρθελομένους. Liber de Synodis : ἴστω ἦ τότε χρε-
σιανιστῶν. Chronicon Paschale pag. 237. edit. Reg. α
χρεσιανίζον ἡμῶν δευτέρου, &c. Passim.

Χρεσιανισμός, Christianismus, in Glossis MSS. di-
citur esse πῆσι ἀπειρητός, ἢ τῶν ὁμοίως, καὶ τὸ ἰσο-
θῶν τ' ἀναθῆρῶν, ἢ δόξαιων τ' σωσιέμενος ἡμῶν ἰσοθῶν χρε-
σιανός, &c. Evagrius Monachus in sermonibus practi-
cis MSS. χρεσιανισμός ἐστὶ δόξαιων τ' σωσιέμενος ἡμῶν χρε-
σιανός ἐν πρακτικῶν, καὶ φυσικῶν, καὶ θεολογικῶν σωσιέμενος.
Χρεσιανιστῶν, apud Damascenum Hieromon. serm. 3.

Χρεσιανικαὶ τῶν, sic dicti Iconoclastæ, quod
Christianos accusarent, tanquam factas imagines ut
deos colerent. Vide Histor. Concilij Nicæni II. cap.
6. pag. 57. & act. 1. pag. 61. act. 5. pag. 389. & alibi
non semel. Auctorem de initiis hæresicon num. 102.
Joannem Hierosolymitanum monachum de ortu hæ-
resicon Iconoclastar. num. 1. Josephum Thessalonien-
sem Archiepiscopum homil. in S. Crucem pag. 1205.
Tractatum de Synodis Oecumenicis in Synodo
VII. &c. χρεσιανικαὶ τῶν τ' ἀποκαλεῖται αἰρησῶν,
apud Nicetam Paphlagonem in Vita Ignatij Patr.
Constantinopol. p. 1183.

ΧΡΗΣΤΙΦΑΓΟΣ, piscis species, de qua sic
Joannes Bruyerinus lib. 20. de re cibaria cap. 20.
Faber, sive Zew, auctore Plinio & Columella, ro-
tunda modo rotundus est. Antipolitani Rode vocant:
Massilienses Truie, Hoc est suum, grunniunt enim
porcorum more : Piscis sancti Petri, Roma dicitur,
& citula, ut censent eruditi : Aquitani quidam Lau,
id est, Gallum, alij Dorée, Hispani Gal, Græci
hodie χρεσιανιστῶν, à Divo Christophoro, qui Christum
humero impositum tulisse fertur, & hunc piscem mo-
nibus complexum, vestigia digitorum impressa reli-
quisse. Verùm legendum indubiè apud Bruyerium
χρεσιανιστῶν, de qua voce agimus in U. ὁσρακῶν, di-
ctumque

Etumque à Græcis hunc piscem longè potius existi- mem, quod unus fuerit ex quinque piscibus, quibus Christus multitudinem pavit in deserto.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ, Festum natiuitatis Christi, apud Codinum de Offic. cap. 6. num. 1. Cap. 11. num. 1. Cap. 13. num. 1. & alios passim, præsertim vero in Paschalibus, & libris Ecclesiasticis Græcorum.

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Seruus Christi. Vita MS. S. Babylæ Archiep. Antiochiæ: μετακαλῶν ἐν τῷ μα- τέρῃ ὁ βασιλεὺς, καὶ ὅπως αὐτῇ καλῶτο, ἐν ἡ μήτηρ ἐλαίον ἔην ὑπερβύσσου κελύειν ἢ ὅ, χριστοῦ δὲ μὲν ἡμοί φασιν, ὄνο- μα. Joannes Cantacuzenus imperio cedere coactus, ac monachus factus, sumpto nomine Joasaphi, scri- bendis libris animum adjecit, quorum plerosque sub χριστοῦ δούλου nomine edidit: ac historiam præsertim, & libros contra Judæos. Vide Pontanum in Præfat. ad eandem histor. Vide Gloss. med. Lat. in Seruus Christi.

ΧΡΙΣΤΟΑΥΤΑΙ, Hæretici, ἡνθῶν ἐν κίριον ἀμφὶ ἰησοῦ χριστῷ μὲν τῷ ἐκ νεφρῶν ἀνάστασιν τὸ ἴδιον φε- ροῦ εἶμα ἀπὸ πάνα λλοισίαν, ἐν ζυμῇ τῇ αἰνῆτι ἀνα- λυθῆναι ἕως τῆς ἡραίας. Ita Auctor de initiis hæreseon num. 93. De iis agit etiam Nicetas in Theodoro fidei Catholicæ lib. 4. pag. 252.

ΧΡΙΣΤΟΜΑΧΟΙ dicti Arriani, apud S. Atha- nasium in Epist. de Synodo Nicæna, & in Vita S. An- tonij p. 117. 1. edit. Iconoclastæ, in Epist. Theodori Studite, apud Baton. an. 814. num. 60. & in Chron. MS. Georgij Hamartoli & in Leone Armenio, &c.

Χριστομάχοι præterea dicuntur Judæi apud Andream Cretensem homil. in Baia, pag. 96.

ΧΡΙΣΤΟΣ, Christum. Lexicon MS. Cyrilli: Χρι- στός, τὸ σωμαφόρον, ἦτοι θεὸς καὶ ἀνθρώπος τὸ ἰησοῦ ἐκασθροπάσις, τὸ ὅ κίριον, δαδαιτικὸν τὸ οὐσίον. Sed & cur ita Dei filius dicatur, docent SS. Patres. Theo- phylact. in 13. cap. Lucæ: τὸ χριστὸν ὄνομα ἐκ ἰαυτῆ ἐ- φαίνειν ἐν τῷ πατέρῃ, ἐν τῷ χρισμῃ, τῷ πνεύμα, ἐν τῷ χρο- στίῳ ἰόν. Gregorius Nazianz. χριστὸν εἶπὲ τῷ θεῷ τα- τὰ χριστὸν γὰρ αὐτὸν τὸ ἀνθρώπιον, ἰα ὁμοίαν, ἐν τῷ ἄλλοι χριστῷ, ἀγίαζον παρατίθῃ ὅτι ἐν τῷ χριστῷ, ἡ ἔργον ἀνθρώπου πνεῦμα τὸ χριστῷ, καὶ πνεῦμα θεῷ τὸ χρι- στῷ. S. Athanasius: Χριστὸς εἶπὲ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, διὰ τὸ ἵνα ἰα αὐτῷ ἡμοίαν ἡραῖαν ἔχουσιν. Ex- tat Homilia Macarij 43. διὰ τὸ χριστῷ ἰα ἡμοίαν. Sed & cæteri ex Patribus id argumenti profecti sunt. Georgius Trapezantius in Epistola MS. ad quendam Nicolaum: τὸ χριστὸν ὄνομα λέγειν παρὶ ἡμῶν τοῦ χριστιανῶς ἐπὶ τῷ θεοῦ ἀνθρώπου λέγειν, καὶ τὸ αὐτὸ ἑμῶν ὅτι ἐπὶ θεο- σίας. Consule virum Eruditissimum Petrum Danielelem Huëtium in Demonstrat. Evangelica proposit. 3. n. 12.

ΧΡΙΣΤΟΦΘΟΡΟΙ, dicti quidam sancti, quo- modo θεοφόροι, ut S. Paulus apud S. Athanasium in orat. contra gentes, orat. de Incarnat. Dom. & de Pas- sione Dom. cui interdum χριστοφόρος αἶψα appellatur: S. Maria Magdalena, apud Theophanem Cerameum homil. 34. &c. S. Cyrillus in Catech. 4. mystagog. χριστοφόρος eos vocat, qui corpus & sanguinem Chri- sti in Eucharistia accipiunt.

ΧΡΟΑΚΟΣ, pro χρυσάκις, Colorem. Cyrillus Scy- thopolit. in Vita MS. S. Euthymij cap. 10. σκόπη γὰρ ἐστὶ χρυσάκις ἡματις φασίν. Vide Gloss. med. Latin. in Colorem.

ΧΡΟΝΙΤΑΙ, appellati ab Aëtio & Eunomia- nis Orthodoxi, apud S. Athanasium in Dial. 1. de S. Trinit. pag. 192. quasi novam & intra breve tem- pus extinguendam doctrinam habuissent, quod infra indicat p. 193. Idem Aëtius in opusc. apud Epipha- nium hæz. 76. n. 10. ἰσχυρῶς ἐν τῷ ἰσχυρῶ ἡμῶν ἐπὶ τῷ χροστί, &c. Cur vero ita Catholicos insectatus sit Aëtius, videtur etiam indicare idem Epiphanius in confutatione ejusdem opusculi num. 1. dum χροστί vocabulum in ipsos retorquet Apo-

stolos, atque Catholicam Ecclesiam temporalem di- ci non posse, quod ab æterno fuerit, illorum vero fides nova esset ac nupta. Vide Petavium.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΕΙΟΝ, Chronicon, Annales, in Proemio Theophanis, ubi alii Codd. χρονογράφου præferunt, Adde Varias lectiones ad pag. 121.

ΧΡΟΝΟΣ, Annus. Cyrillus Scythopolitanus in S. Joanne Solitario n. 4. τὴν τοῦ ἡμῶν τῷ θεοῦ ἰωάν- νου ὁρία χροσὺς ἐν τῇ ἰσχυρῇ διαβίῳ, &c. Evagrius lib. 4. cap. 29. ἢ πρὸς τῶν δύο χροσῶν. Anna Com- penna lib. 14. pag. 446. τὰ ὅ ἔχουσι καὶ ὅσα μὲν συμπε- τῶσι ἐπὶ τὸ ὄν ἐν ὑπερβύσσου χροσῶν. Michael Psel- lus in Synopsi legum:

Πᾶσα ζωὴ χροσῶσα πινθῆται μόνον χροσῶν. Apud eandem μὲν χροσῶν, annus, v. 931. Hermodorus Rhegius in Adagiis MSS. ἡα χροσὺς ἀλλὰ δὲ, τίσις χροσὺς ἔρημα. Occurrit passim apud Pachymerem lib. 1. cap. 13. lib. 4. c. 21. lib. 5. c. 10. lib. 6. c. 10 lib. 8. c. 6. 25. lib. 10. c. 9. &c. Et alios Scriptores recentiores. Χροσῶν. Alexii Comneni Monita MSS. ad Spaneam nepotem:

Μακροβίῳ ἐν χροσῶν, αἰζῶσα τὰ χροσῶν. Χροσῶν & χροσῶν, Annus, ὁμοίως. Nicetas in Manuele lib. 4. num. 7. extit. ἐν ὅ τὸ βασιλεῦς ταμῶν χροσῶν ἑμφορῶσι χροσῶν. Ubi Cod. al. ἰσχυρῶν.

Χροσῶν, Salarium annuum, quod cujusque Eccle- siæ Sacerdotibus certæ domus ab iis deputatæ sol- vunt: in Turcogracia Crusij.

Χροσῶν, Annuale, Anniverfariium, officium scili- cet pro defunctis. Vide Gloss. med. Latin. Nomocanon Goteletianus num. 186. καὶ καὶ ὑπὲρ τῷ κροσῶν ἡμῶν θροσῶν ἀναμάκας ἐκίλῶν, ὅτι τριτα, ἡνα, ὁμοίως, ἐν τριμῶν, ἑκαμῶν, ἐν χροσῶν.

Ἐχροσῶν, Anni designatio, Data. Eucholog. p. 611: ἐπὶ τῷ βασιλεῦς τῷ ἰσχυρῶν αὐτῷ κυρῷ τῷ δῶν Παλαμῶν, ἐν μῶν τῷ δῶν, τῷ ἰσχυρῶν, ἐν ἰσχυρῶν τῷ.

ΧΡΟΥΣΟΜΙΟΝ. Affixæ MSS. Regni Hiéro- sol. cap. ult. ἀπὸ τῷ ἀθανάτι, ἐν καρδίῃ, ἐν χροσῶν πα- σῶν, κίλῶν τῷ δῶν, &c. Apud Matthæum Silvati- cum Christum, Rubrum esse dicitur: nescio an hue spectet, ut & Aθανία, sit Athanasia, artemisix species.

ΧΡΟΥΤΗ, Χροσῶν. Prochoprodromus lib. 1.

Ἀρὸ ὅ ὅ φασίν τὸ τῶν, καὶ τὰ χροσῶν τῷ, κῶν τῶν τῶν τῷ δῶν μὲ τὸ τῶν μὲ χροσῶν, καὶ τῶν τῶν καὶ μῶν τῶν μῶν τῶν ἄλλοι ἡα, καὶ παρῶν ὑπερβύσσου ἡραῖα ἐν πῶν τῶν.

Rursum: ἡα τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν μὲ χροσῶν.

Alibi: καὶ χροσῶν τῶν ἐκίλῶσα κῶν τῶν τῶν μὲ χροσῶν.

ΧΡΥΣΑΧΟΝΙΟΝ, Larva hydium: quo aurum examinatur. Moschopolus: ἡδία, καὶ ἡ διακρίσις τῷ χροσῶν λίθῳ, ἢ ἐν βασιλεῦς λέγειν, ἐν τῶν τῶν χρο- σῶν.

ΧΡΥΣΑΚΤΙΚΟΝ. Nonus de morbor. curat: cap. 189. δίδει ὅ καὶ τὸ σῶν τῷ χροσῶν ἡα ἰσχυρῶν, α. μὲ ἡραῖα ἡ χροσῶν.

ΧΡΥΣΑΛΟΙΦΗ, Deantatona. Vide in Χαλόβαρος.

ΧΡΥΣΑΜΜΟΣ, Ballnea, in l. 1. Cod. de Me- tallar. lib. 11. Glossæ Lat. Gr. Balluca, ἀχρόν τῷ ὅ χροσῶν. Glossæ Gr. Lat. χροσῶν γὰρ ἡα ἀθανάτις: Valluca. Vide Cujacium ad legem laudatam.

ΧΡΥΣΑΡΓΥΡΟΝ, Lustralis auri collatio, in Basilicis lib. 56. tit. 12. de qua audiendus imprimis Cujacius ad titul. de lustralis auri collat. lib. 11. Cod. Justin. lustrale aurum, inquit; χροσῶν dicebatur; cujus auctorem Magnum Constantinum facit Zofim- nus. Id Evagrius & Zonaras describunt eleganter; & quarto quoque anno pendi solitum narrant, (un- de τῶν τῶν dicitur Cedreno pag. 457.) Onus erat negotiatorum, & mercatorum: & ob id aurum ne- gociatorum.

ΧΡΥΣΑΦΗΝ, χρυσάφιον, χρυσάφι, Aurum, χρυσός. Corona pretiosa: χρυσάφι, Aurum, χρυσός. Ptochoprodromus de sua paupertate ex Cod. MS.

Καλός ἐστὶ ὁ λιβαίνων, ὃν ἔχει καὶ χρυσάφιον.

Fabulae Aesopi Graecobarb. ἀδελφὸς ἑλένη χρυσάφιον, ὅτι αἰσίμα. Adde pag. 75. ubi χρυσάφι scribitur. Hist. Belisarii MS.

Λδομαργαελία, αἰσίμα, καὶ χρυσάφιον.

Anna Comnena lib. 3. p. 94. ἀεροπολικὸν διδιδυμὸν μὲν χρυσάφιον, Nicetas in Alexio lib. 3. num. 7. ex Cod. barbarogr. ἀδελφὸν τῆ βασιλίσσης καὶ τῆ ἀπῆμης, καὶ χρυσάφιον, καὶ ἰτέρας ὑλακ. Adde Codinum de Offic. cap. 4. n. 61. & alios passim; praeterea Eustathium II. d. pag. 492.

Λσημοχρυσάφα, Argentea & aurea suppellex, Georgius Contares lib. 2. Hist. Athenar. pag. 42. ῥύχμα, φέρματ, σημάδια, αἰσημοχρυσάφα, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

Χρυσάφιον, Aureum, apud Codinum de offic. cap. 7. num. 31. ex Cod. Reg.

Χρυσάφιδος, Auratum, Aureum, Emmanuel Georgilas de Mortalitate Rhodi MS.

Καὶ τὰ μάλιστ χρυσάφιδά ἴσα τῆ ἰλιμαίς των.

Historia MS. Belisarij:

Ἐκ διζυῶν καὶ ἀφιστηνὸν τα σκίον δύο παῖδες,

τῆ βασιλίσσης παδούπια ὡς ἀποσὸν τὸ ἴτ,

τὸ ἴδρυμα χρυσάφιδος, καὶ χρυσοκασάδης.

ΧΡΥΣΕΤΗΣΙΟΣ κθθ, in Glossis Chymicis MSS. ὁ αἰμαλιτικός. Vide Ἐπίσημον.

ΧΡΥΣΕΨΗΤΕΙΟΝ, Fornax, in qua aurum coquitur & conflatur. Suidas: χρυσοψήσιον, ἴσα χρυσοψήσιον καὶ ἴσκει τ χρυσόν. Item, tributum auro stando impositum. Glossae: χρυσοψήσιον, Auricolletor. Georgius Actopolita in Chronico compendiaro edit. Allatij p. 79. ἀλλ' ἄπειρ πῶδ ἔξ ἡμεῶ λαβόν θάλατ ἀρβύλων, ἰδίω τὰς ἐν Κανταλίον ἀλίνας ἀπὸ πῶδ ῥωμαίων τάλων ἀρβύλων, μῦθ δα τ κομμάριον ἡμισίαν, καὶ τ χρυσοψήσιον αἰσαύτως ἄδ' ἔν ἀλλ' ἴσα μῦθ. Aliis verbis eadem habentur in editione Douze: sed in eisdem auctiori Actopolitae historia, haec vox desideratur.

ΧΡΥΣΙΑΣΜΟΣ, Morbus ihericus: Gall. la jaunisse. Joannes Jatrophiista MS. cap. 184. ὅπως πρόσωπον, ὅταν χρυσὸν κίτρινον, ὅταν ὅχι τ ἰατρῶν καλῶν ἰκτιρῶ τὸ τοῦτον πᾶθ, ὅχι τ ἰδιωτῶν, χρυσιασμός. Cod. Reg. 3178. fol. 348. πρὸς ἰκτιρῶ τ λήγουσι εἰ χρυσοψήσιον χρυσιασμῶν.

ΧΡΥΣΙΝΟΣ, Aureus, Solidus, in Glossis, Gr. Lat. Manuel Moschopolus in Lexico Philostrati: χρυσοψήσιον, ἑκατὸν δολαροῦ, τ τοῦτό τ ἐκ χρυσῶ. Μοχ: τὸ τ χρυσοψήσιον μόνον ἀπὸ λήγου, καὶ δολαροῦ ἰόμισμα ἐκ χρυσῶ. Eusebius in Canone Chronico: ἡμεῖς ἐν Ῥώμῃ γίγοντες, ὡς πρᾶξιμα μὲν χρυσοψήσιον καὶ. Concilium Chalcedonense Act. 12. extr. τροφῆς ἴση καὶ παραμυθίας καθ' ἕνασον ἐσιαυτὸν ἀπὸ δικοσμοῦ χρυσοψήσιον λαμβανόμενοι. Dositheus lib. 3. ex MS. Goldasti: ὡς χρυσοψήσιον ἔξ αὐτῶ ἡμεῶν ἰσοσταλῶν. Synesius Epist. 129. ἰδιωτῶν χρυσοψήσιον ἔξ ἡμεῶν. Utuntur passim alii, Palladius in Vita Chrysofolomi p. 51. 53. Socrates lib. 7. c. 25. Theodorit. lib. 2. hist. c. 13. Palladius in hist. Lausiaca c. 63. 65. 83. Apophthegmata Patrū in Joanne Persa n. 2. Gregorius Patriarcha in Vita S. Lazari Galefii, Vita S. Nili Junior. pag. 120. 122. Vita S. Germani Hegumenij n. 18. 20. Menologium Basilij 7. Martij in S. Callioppio, Vita S. Eudociæ Mart. num. 25. Anna Comnena lib. 11. pag. 319. Joan. Cinnamus p. 73. Constantinus Manasses p. 101. 224. edit Meursij. Joan. Tzetzes Chil. 9. v. 287. Balsamon in Meditat. p. 472. Basilica to. 3. pag. 27. Pachymeres lib. 7. cap. 35. extr. Niceph. Callist. lib. 11. Hist. cap. 48. Sguropulus in Hist. Concilij Florent. sect. 3. cap. 13. & alii sine numero.

Ἡμιχρυσῶν, Dimidius aureum, apud Michaellem Apostolium Epist. 56. ad Quirinum. διμυθμῶν οἰζοῦ ὅμοιο τ ἡμιχρυσῶν ἀσπιδῶν, καὶ τὰς Πατριάρχου ἑστίρας.

ΧΡΥΣΙΣΠΕΡΜΟΝ, Sempervivum, ἀσπιδῶν, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 671.

ΧΡΥΣΙΤΗΣ, in Glossis Chymicis, ὅτι τὸ σῶθιμα τ ἀβαλῶν.

ΧΡΥΣΙΣΚΗΠΤΡΟΝ, Chameleon album, apud Interpol. Dioscor. c. 415.

ΧΡΥΣΙΩΝ, Aurificina. Theophanes an. 3. Constantini filii Irenes: θρονῆ καὶ ἀσπιδῶν χρυσοψήσιον αἰσαυτῶ μερῶ τ βασιλικῶ ἰργασίῶν τ χρυσοκασάδης, καὶ τ χρυσοψήσιον.

ΧΡΥΣΟΒΑΛΛΑ, Myrobalanum. Glossae Botanicae MSS. ex Cod. Reg. 1690. χρυσοβάλα, τὰ μυροβάλανα ταῦτα.

ΧΡΥΣΟΒΑΛΙΑ, Ziziphus, arbor quae folia habet non dissimilia olivæ, Neophytus: χρυσοκασά, ἢ Ζιζυφία. Ita etiam in Lexico MS. Cod. Reg. 1843.

ΧΡΥΣΟΖΩΜΙΟΝ, in Glossis Chymicis MSS. καὶ ἰδίω, καὶ χρυσοκασάδης, καὶ ἰδίω αἰσαυτῶ, τὸ θῦτον λήγου ἔστι, καὶ ὑδραργυρῶ πᾶσα μὲν λήγου σπιδίματ.

ΧΡΥΣΟΗΕΡΑΝΟΣ, Vide in Ἡεραῶ.

ΧΡΥΣΟΚΑΛΙΣ, Chamemelon, apud Apuleium de virtutib. Herbar. c. 13.

ΧΡΥΣΟΛΑΟΥΤΑΟΝ, apud Nicolaum Myrepsum sect. 38. cap. 113. in Cod. MS. & 115. in edito, ubi Cod. Fuchsi praetulit χρυσοκασά. Unde forte legendum χρυσοκασά. Vide ἄλλοι.

ΧΡΥΣΟΛΩΡΟΣ, Vide in Λωρῶ.

ΧΡΥΣΟΣ, in Glossis Chymicis MSS. ὁμαί αἰ ἴσα καὶ ὅτι, καὶ τὰ πῖταλα τὰ χρυσοκασά καὶ τὸ χρυσοκασά.

Χρυσὸν ῥίνισμα, καὶ χρυσοκασά, καὶ χρυσὸν αἰθῶ, καὶ χρυσοκασά, καὶ χρυσοκασά, καὶ χρυσοκασά, ἰδίω ἔστι, καὶ θῶσ, καὶ ὑδραργυρῶ. Ibid.

Χρυσὸν σφαῖρα, Κρόκῶ Κιλίανῶ. Ibid.

Χρυσὸν λήγου τὸ λήγου, τὸ χρυσόν, καὶ τὸ χρυσόν, καὶ χρυσάτα ποῖντα ἀφῖντα τὰς βασιλῆς. Ibid.

ΧΡΥΣΟΣΑΥΡΑ, Viridis lacerta, χρυσοσαυρα.

ΧΡΥΣΟΣΠΕΡΜΟΝ, Atilaria, χρυσοσπέρμον, apud Interpol. Dioscor. cap. 638.

ΧΡΥΣΟΠΙΣΘΙΟΝ. Aitrampsychnus MS. in caelo Pythagorico: τῦτο τὸ σφαιρῶν δολαροῦ ἰόμισμα, καὶ χρυσοκασά, καὶ χρυσοκασά, καὶ χρυσοκασά. &c.

ΧΡΥΣΟΣΤΙΚΤΑΙ, Artifices qui auro opera interstingunt, apud Anonymum Combesianum in Porphyrolog. num. 22. idem n. 20. καὶ τῶν τῶν (διδῶν ἰδίω) χρυσῶ περιφρασίνας, &c.

ΧΡΥΣΟΣΤΥΛΑ, τὰ χρυσοκασά, in Lexico MS.

ΧΡΥΣΟΣΥΡΜΑ. Vide in Σύρμα.

ΧΡΥΣΟΣΧΕΒΤΟΝ. Vide in Σεισά.

ΧΡΥΣΟΒΑΛΛΑΝΔΟΝ, Crumena auro repleta, locus sic dictus Constantinopoli ob inventum ibi βασιλῆων χρυσῶ λήγου ἰσαυτῶ ἔχει. Vide Codinum in Orig. Constantinopol. num. 101.

ΧΡΥΣΟΒΟΥΤΑΛΟΝ. Vide in Βούτα.

ΧΡΥΣΟΓΑΓΓΑΝΟΝ. Vide in Γάγανῶ.

ΧΡΥΣΟΓΡΑΦΟΙ, Scriptores aurearum litterarum, quibus libri complures, maximè Evangeliorum 20 Ecclesiastici, exarati habentur in Bibliothecis, qui χρυσογράμματοι βιβλῶι dicitur apud Anonymum de Exaltat. S. Crucis apud Gretzerum pag. 1285. vel qui aureas illas literas, quibus manuscriptorum Codicum tituli, vel capitum aut librorum initia adornantur, effingebant. Cedrenus de Theodosio Atramineno Imp. pag. 450. ὅτι καὶ χρυσογράφοι. Symeon Logotheta de Artemio Imp. τῶν τῶν ἰσοσταλῶ καὶ χρυσογραφία ἔται. Ita etiam Joëles in eodem Theodosio. In Cod. Reg. 1137. fol. 5. v. laudantur Scholia τῶν τῶν Συμῶν μοναχῶ τ χρυσογράφοι σπιδίματ. Dexippus in legat. p. 8. ubi de Aureliano Imp. καλῶν δὲ βασιλῆων τὰ σημάτα καὶ τ ἐπιλίετα ἑστίνας: τὰ τ ἰδίω ἀπὸ χρυσῶ, καὶ ἰδίω βασιλῆων, καὶ ἑστίνας καλῶν τ χρυσοκασά χρυσοκασά δολαροῦ, ἢ δὲ ἑστίνας ἀπὸ χρυσοκασά πρᾶξιμα. Hinc,

Aristaneto lib. 1. Epist. 10. extr. ὅστις ἔχει χρυσόπαις ἢ πῶτα χρυσῷ μέτρῳ ἀντιπῶτος ἀποφύσει.

ΧΡΥΣΟΦΘΑΣ, Epitheton quo donatur S. Joannes Damascenus in Chron. MS. Georgij Hamartoli in Copronymo: Ἰωάννης ὁ τὸ Δαμασκύνῳ, ἐν χρυσοφθασ ἐκάλετο, ὅς ἐστι πῶτα ἐνταρχῶς αὐτῷ σοφίαν. Ita etiam Theophanes sub an. 745. hunc indigitat. ut & Chron. MS. ab Adamo ad Leonē sap. in eodem Copronymo.

ΧΡΥΣΟΤΕΛΕΙΑ, Penstationis genus inductum ab Anastasio Imp. post abolitum ab eo antea Chrysargyrum. Evagrius lib. 3. Hist. cap. 42. & ex eo Nicephor. lib. 16. c. 44. πένταξις ἢ τέτων ἢ ἄξιον, πῶτα τε καὶ μετρίως χρυσοτέλεσσι ἰπποσίτας, &c. Ubi Valeus existimat χρυσοτέλεσσι nihil aliud fuisse quam præstationem auri, quam pro tributaria functione à Provincialibus exigi prius instituerit Anastasius, cum tributa in ipsis speciebus inferri consuevissent, puta in tritico, hordeo, vino & oleo: ex quibus in horrea publica convectis, annonæ militaris & civicæ erogabatur: sanctionibusque Imperatorum vetitum esset, ne pro speciebus aurum à provincialibus exigere-tur, ex l. 4. & 5. Cod. Theod. tributa in ipsis speciebus inferri. Habetur in Typico MS. Monasterij ὁ Κωνσταντινουδικούλος, hoc titulo: χρυσοτέλεσσι τὸ μετρίως ἰπποσίταις ἢ ὑπάρχουσιν ἐπιπένης τὸ καὶ Κωνσταντινουδικούλος τὸ πῶτα αὐτῶν ἰπποσίταις. Deinde recensentur variæ ædes cum adscripta pecuniæ summa.

Χρυσόπαις, *Antricola*, in Gloss Philoxeni.

ΧΡΥΣΟΧΟΟΣ, *Anrifer*, *Aurarius*, *χρυσόχοος*, *Aurificina*, in Gloss. vet. Apud Leonem Grammatic. pag. 497. occurrit Anastasius Sacellarius καὶ ἄρχων χρυσόχου. Georgius Hamartolus in Chron. MS. in Theophilo: καὶ ἐπιπένης ὅς τὸ ἄρχων χρυσόχου ἀδελφὸν τῶν πένταξις, καὶ ἐπιπένης ἀδελφὸν Περτιάρχου, τὸν Περτιάρχου, καὶ τὰ δύο μέγιστα ἕρῃα ἀδελφῶν, &c. Ita etiam Chronic. MS. ab Adamo ad Leonē sapient. Vide Constantinum in Basilio n. 86. edit. Combefisij, & supra in Ἐκχρῆσ. præterea Harpocrationē in χρυσόχοος.

Χρυσόχοος: Codinus de Offic. aulae Constantinopol. c. 3. n. 13. σκαρίων χρυσόχοος, ἀδελφὸν καὶ μαργαριτάρχη ἔχειν ὑποδιόμῃα πένταξις. Idem c. 4. n. 7. τὸ ἦ δὲ πένταξις ἀπὸ φρυγῶν, χρυσόχοος, γραμμάριον ἀνοθεν. Ex auro vel argento fusilli, interpretatur Grezzerus. Sed quid est *Scuranicum*, seu vestis ex auro fusilli? Immo, si fallor hæc vox *Pyrrhæus*, sonat: nam Græcis hodiernis, ut auctor est Hieronymus Germanus,

Χρυσόχοος, est *pyrrhæus color*, Italis, *porporina*. Nihil tamen temerè definitio.

Χρυσόχοοποιεῖν. Vox Chymistarum. Comarius Philosophus MS. μίσηδον χρυσόχοοποιεῖν καὶ χρυσόχοοποιεῖν.

ΧΡΥΣΟΝΕΣ, *Aurarii Monasterii*, in edicto 11. Justiniani cap. 2. χρυσοί, vetero *ergasterium*, & officina *Aurarium*, apud Theophanem an. 3. Constantini filij Irenes.

ΧΡΥΣΟΝΙΚΟΣ, *Hedera nigra*. Glossæ botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. χρυσόνικος, κισσὸς μέλας.

ΧΡΩΜΑΤΑ *Factiones Circensium*, quæ coloribus distinguebantur, de quibus Cedronus p. 147. auctor Chronici Paschalis, & alij passim. Nicephorus Constantinopolit. in Brov. pag. 215. 1. edit. in Foca: οὗς δὲ παρεβημερίων ἐπὶ ἐκείνῳ τυχόντων, ἢ οἰκίας πῶτα καθεριστικῶν ἵκτων, καὶ πῶτα οἱ τὸ ἀπιδεῖν χρῶμασιν ἰδιώτη τῷ τὸ σωτῆρα συμπολιτῶν ἀπιδεῖν, δὲ πῶτα αὐτῶν μετρίως. Ita is non semel. Vide supra in χρῶμα, & Gloss. med. Lat. in *Colores*.

ΧΡΩΜΑΤΟΥΡΓΕΪΝ, *Coloribus depingere*. Synaxarium S. Styliani, in officio ejusdem seorsim edito: τὸ τὸ ἀρτίον ὄνομα ἢ μετρίως ἰπποσίτας καὶ τὸ τίμων ἀπὸ χρῶμασιν ἰδιώμα, ἀπὸ τὸ καυροῦσιν αὐθις μίσηδον ἀρτίον.

ΧΥΒΔΑΙΟΝ. Vide in Καβείων.

ΧΥΔΑΓΖΕΙΝ, more vulgari ac populari loqui, utitur passim Eustathius.

ΧΥΔΙΑΖΕΙΝ, *Cum vulgo pugari*, Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: ἐπιπένης ἢ ἀτμίως ἐρχόμενοι, πρῶτος ἐξ ἑαυτοῦ καὶ χρῶτα ἀπιδεῖν γὰρ αὐτοῖς καὶ χρῶτα ἀπιδεῖν αὐτοῖς.

ΧΥΔΡΩΝΑ, τὸ ἵλαρον ἢ πῶτα ἀπιδεῖν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΥΔΡΙΟΝ, in Lexico MS. Cyrilli, τὸ ὑδαρῶδες. *Hypnidium*, *agmaticum*.

ΧΥΔΡΙΠΙΤΑ. Vide in Πίτα.

ΧΥΔΟΥΣΘΑΙ, *Imbre madefieri*. Eustathius Od. 3. πῶτα γὰρ καὶ μέχρι ἐπὶ ἑστὶ χυλῶσαι, τὸ ἐξ ὑδάτος τυχόν ὑδαρῶσαι, καὶ ὑδαρῶσαι, ὅτι πῶτα ὑδαρῶσαι MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΥΜΑ, *Χύμα*, *Aqua*, *Liquor*, *Fusio*, *Χύμα*, ἢ ὑδαρῶς. *Nomocanon Cotelarianus* n. 127. καὶ ὁ δὲ δυνάμει ὁ ἱερεὺς φυλάττειν ἀγίασμα, οἱ ἀγίασμα φυλάττειν οἱ τὰ ἀγίασμα φυλάττειν χύμα, ἐπὶ ἀγίας, ἐξ ὑδαρῶσαι αὐτοῖς οἱ ἐπιπένης ὑδαρῶσαι.

Χύμα, ponderis species, apud Medicos. Orisabius de Ponderibus: ἡ χύμα ἔχει ἑστὶ καὶ β. πένταξις 5.

Χύμα, alia notione, vide in Θυμά.

ΧΥΜΕΙΑ, *Χυμῶσα*, *Χυμῶσα*, *Artis conficiendi ars*, quam vulgò *chymiam* dicimus: variè enim hæc vox scribitur, de cujus etiam etymo dissentiant scriptores, quam in rem multa contulit Petrus Lambecius lib. 6. Comment. de Bibl. Cæsar. p. 174. Quædam etiam attingit Samuel Bochartus in Phaleco lib. 4. cap. 1. Illa porro ars *chymica* dicitur Zosimo Panopolitæ, de illius porro repetitoribus varia variè scripsere. Hanc quippe homines docuisse pravos angelos, seu demones, scribit idem Zosimus, cujus verba exscriptis Georgius Syncellus in Chronico p. 13. ἐξ αὐτῶν φωνῶν αἱ αὐταὶ γραφαὶ ἐπὶ τὰς γίνεσθαι γίνεσθαι ἐστὶ ἢ αὐτῶν ἢ ἐπιπένης παρὰ ὁμοίωσιν χύμα ἐπὶ τῶν τῶ τυχόν ὑδαρῶσαι ὁμοίωσιν τῶν πῶτα βίβλων χύμα, ἵδων καὶ ἢ τυχόν χύμα καλῶν. Alij eò vellus aureum toties decantatum referunt. Anonymus ἐπὶ ἀπιδεῖν cap. 3. edit. ab Allatio: τὸ ἐν χάλκῳ φυλάττειν ἢ καὶ ἵδων αὐθις χρῶτα τῶ γὰρ καὶ καὶ ἀπιδεῖν ἵδων, ἀλλὰ βίβλων ἐν δὲ ἵδων γὰρ γρῶμασιν, πένταξις ὅτι γίνεσθαι ἢ χυμῶσαι χρῶτα. Similia habet Eudocia Augusta in Ionis MSS. καὶ ἵδων χρῶτα ἀπιδεῖν, ἢ οἱ καὶ καὶ ἵδων, ἀλλὰ βίβλων καὶ ἐν δὲ ἵδων γρῶμασιν πένταξις ὅτι γίνεσθαι ἢ χυμῶσαι χρῶτα. Hæc porro Eudocia, ut & Suidas, hausisse videntur à Joanne Antiocheno ἐπὶ ἀπιδεῖν. Qui quidem in excerptis Valestianis, ubi de Diocletiano agit, hanc artem, quam ἵδων τυχόν vulgò vocant Chymiam, πῶτα καὶ καὶ τυχόν τυχόν ἢ χυμῶσαι, Olympiodorus Alexandrinus MS. Ægyptiorum propriam fuisse subindicat, hisce verbis: καὶ τὰ ἐπὶ χυμῶσαι ἵδων καὶ χρῶτα τῶ παλαιῶν αὐτῶν γρῶμασιν βίβλων διακρινόμενα ἵδων, πρῶτος τὸ μετρίως πένταξις ἵδων ἐπὶ τὸ καὶ τυχόν τυχόν τυχόν, μετρίως χυμῶσαι αὐτοῖς διακρινόμενα πένταξις τὸ καὶ πένταξις ἀπιδεῖν. Unde percipitur hanc artem potissimum cultam apud Ægyptios, ab iis quos ἵδων vocabant, ut in hac voce docemus. καὶ ἵδων τυχόν appellat Physiologus MS. de natura animal. ubi de gallina: τὰ ἵδων ἢ ἵδων καὶ πῶτα καὶ, μετρίως τυχόν καὶ ἵδων πῶτα καὶ καὶ ἵδων, τὸ χύμα, καὶ τὸ χάλκῳ, καὶ καὶ τυχόν, χρῶτα τὰ ἵδων ἵδων μετρίως τυχόν καὶ ἵδων.

Χυμῶσαι, *Chymista*. Theophanes an. 16. Anastasij: τῶ τὸ ἐπὶ αὐθις τὸ ἀπιδεῖν χυμῶσαι ὑπάρχει, &c. Cedrenus an. 14. ejusdem Augusti: ἀπιδεῖν χυμῶσαι, ἐπὶ τὸ χυμῶσαι τυχόν ἵδων ἢ ἀπιδεῖν ἵδων καὶ ἵδων, &c. Anastasius Sinaïta in lib. ἀπιδεῖν δὲ γὰρ δὲ χρῶτα ἵδων καὶ καὶ καὶ χυμῶσαι χρῶτα καὶ ἵδων ἀπιδεῖν ἵδων ἢ γρῶσαι βίβλων καὶ καὶ τυχόν τυχόν. Anonymus Philos. Chymica MS. αὐθις ἵδων καὶ καὶ καὶ, &c.

Χυμδισκ. Eustathius : τὰς ἡ κωσθίρας ὄμας, σιδε-
 ροὺ νεύειν ἀλοφόμενον κασθίρην εἰς ἀργυρὸν σχῆμα, ὡς ἐπὶ τὰς
 κωσθίρας ἔκαστος ἰχθύας, ἢ χυμδισκὸν μέλας πλὴν ὄμας κω-
 νη. Joan. Tzetzes in Scutum Herculis Hesiodi : Οὐ-
 χαλασθῶ, ἂδθῶ ὄμας ὅταν καλυμθῶν, ἢ τὴν νεύειν ὄμας
 ἄλλοι ἢ λέγουσιν ὅτι χυμδισκὸν ἔστι χαλαρὸν ἢ ἰωὺν ὄμας
 μέλαν. Vide Etymolog. in ἀριχαλασθῶ. Stephanus Ale-
 xandrinus in Apotelesmaticis MSS. τὰς μεσικὰς ἰπποα-
 λάφου, τὰς χυμδισκὰς ἀλλοφίρας, καὶ δυσμερῆς τὸ
 σκῆ, &c. Joannes Canaburzes MS. ἢ ἡ δημερῆς μω-
 σικὴ καὶ ἀπὸ τῆς τήχης ἢ χυμίας τινὲς ἔστιν ἀπὸ τῆς
 μα, ἢ μὴ ἢ ἰσθμῶς καὶ θυμῶν ἢ φούσας ἢ ὄμας
 φιλοφίρας λέγουσιν ἢ χυμίας, ἢ τινὲς ἢ λατίνων βαρ-
 βαρίζουσι λέγουσιν Ἀρχυμίας, ὄμας λέγουσιν ἀπικυμίας,
 ὅταν τήχης ἢ χυμίας διότι ἢ τὰ μέταλλα πάλαι διαλύειν,
 καὶ ὡς ὕδωρ διακυμδισκὸν ποιεῖ αἰεὶ πυρὸς καὶ χυμδισκὸς,
 ὄμας τὸτο χυμίας λέγει.

ΧΥΜΕΝΗ, *Chymene*, *Chymene*, Recentioribus Græ-
 cis, herba dicitur ex qua conficitur luteus vel suppal-
 lidus color. Scholion ad Theophilum de Urinis : χυ-
 μίνη, ἔστιν ἂδθῶ βλάστης, ἢ οἱ βαρῆς χυμῶν ἢ ἡ βαρῆς αὐτῆς
 ἔστιν ὑποχρῶ, ὡς ἀδύκ. Ad ista : τὸ λευκὸν ἰχθῆν καὶ μὲν
 ἄρτων λόγος ὑπερχρῶν γίνῃ ὡς ἀφίψμα χυμῶν χυμῶ-
 των ἢ ἴσως. Eadem habentur apud Joannem Prisdrya-
 notum Episcopum in lib. MS. de urinis. Vide Salma-
 sium ad Plinium pag. 1162. 1163. 1358.

ΧΥΝΝΕΙΝ, *Fundere*, *Liquare*, χύω. Nomo-
 canon Cotelericianus n. 292. ὁ ἰσθμῶν ἄμμα, τωτίσιν πλὴν
 ψυχλῶ τῶ ζῶν, πλὴν σάρκα μὴ ἰσθμῶν ὁ πλὴν σάρκα, μὴ
 ἰσθμῶν τὸ ἄμμα, χυμῶν.

Χυμῶν, *Fusim*, *Χυδῶν*, *Fudén*.

ΧΥΟΤΑ, *Ventris flatum*. πίνω τὰ χυότα σου, *bibo fla-
 tum ventris tui*. Romanus Nicephorus in Gramm. MS.

ΧΥΡΑΣ, *Tumor præter naturam durus & doloris
 expert* : εὐχρῶ. Leo Philosophus lib. 7. Synopsis Ja-
 tricæ MS. εὐχρῶ ἔστιν ἄμα σκληρὸς μέλας αἰεὶ ἰσθμῶν γί-
 νῃ ἢ ἰσθμῶν μελαγχολικῶν χυμῶν ὅταν ἢ ἰσθμῶν ὅς τῆς τραχέ-
 λης, λέγειν χυρῶς.

ΧΥΡΩΝΑ, τὸ ἴδιον ἢ πεισιφίλις, in Glossis Ja-
 tricis MSS. ex Cod. Reg. 190.

ΧΥΣΙΣ ΑΣΤΕΡΟΝ. Scylitzes p. 730. ἄρα β. ἢ
 νυκτὸς, ἀστῆρ ἰσθμῶν χυσεῖ ἐκ μισσηβρίας σφῆς ἄρτων. Ita
 rursum pag. 735. Cedrenus an. 5. Justiniani : τῆς αἰτῆς
 ἴσθμῶν ἀστῆρων δρόμῶν πολλὸς, ὡς πάλαι ἐκπλήθεισιν,
 καὶ λέγουσιν, ὅτι, ἴσθμῶν οἱ ἀστῆρες πίνουσιν, τί ἄρα ἴσθμῶν
 εἰσθμῶν. Similia habet anno 31. ejusdem Justiniani.
 Eundem vide præterea an. 23. Copronymi. Astronomus
 MS. ex Cod. Reg. 945. pag. 391. καὶ ἐκ χυμῶν ἢ
 ἀστῆρων, ὡς ἢ σφῆς. Ovidius Metamorph.

— *Us interdum de celo stella sereno.*

Qua si non cecidit, potius cecidisse videri.

ΧΥΤΡΟΤΡΟΦΟΝ, ἢ βυβλικὴ, *Betonica*, in Lex-
 ico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΧΙΒΗΖΑΝ, ἢ χυμῶν σφῆς, τὸ δακτύλιον, in
 eodem Lexico MS.

ΧΩΜΑ, Græcis hodiernis, inquit Goarus, est
 terra frugifera, sativæ & plantis idonea. Quinetiam
 pro humo & terra nude usurpant. Suidas : χῶμα χῶν.
 Codinus de offic. aulæ Constantinopol. c. 6. n. 37. de
Acacia Imperatorum : ὁ ἐλάτιος ἴσθμῶν χῶμα ἐστὶν, καὶ
 καλεῖται ἡκακία. Historia Apollonij Tyrij :

Αὐτὸς ἢ ὄμας σφῆς ἢ ἢ χῶμα ἐκπλήθει.

Anonymus Astronomus MS. ex Cod. Reg. καὶ τὸ ὕδωρ
 μὲν ἢ χῶμα, &c. Nicetas de statu urbis n. 4. ἰσθμῶν
 ἢ ἰσθμῶν ἰσθμῶν ὡς ἢ ἰσθμῶν ἢ τὸ ὕδωρ, μόνον ἢ ἰσθμῶν
 μόνον τῶς τήχης, ὡς μόνον ἀπὸ τῶν, μὲν καὶ ἰσθμῶν
 δάκρυα, μὲν μὲν ὡς χῶμα καμῶν, ἢ ἰσθμῶν ἢ ἰσθμῶν
 σφῆς ἰσθμῶν. Joan. Cananus de Bello Constantinop.
 ἴσθμῶν πεισθμῶν χῶμα ὡς τῶν ὡς ἢ σφῆς ἢ ἰσθμῶν
 ὡς ἢ ἰσθμῶν ἢ ἰσθμῶν, ὡς ἢ ἰσθμῶν ἢ ἰσθμῶν, καὶ
 ἐκπλήθει γέμῶν χῶμα. Histor. Belisarij MS.

Πάντα βελισαρίῳ ἔλατο τὸ κεφάλιν,
 Πίπλα ἢ γλῶ, ἢ προκυμῶ ἢ μὲν βασιλία,
 Πρῶτα φιλῶ τὰ χῶμα, ἢ πῆλα τὸ τζῆρ ὡς.

Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Καὶ ἐκδῆσθῃ κακῶς ἢ ἰσθμῶν ἐπὶ σφῆς,
 Νά τις ὅτι ἴσθμῶν ἢ ἀκῶν ὡς τὸ χῶμα.

Vide Παράχωμα, & Notas nostras ad Alexiadem
 pag. 173.

ΧΩΜΑΤΟΒΟΥΝΟΣ, *Tumulus*, *Tumba*, *Sepul-
 crum*. Scholiastes Dionis Chrysostomi in Rhodiaca :
 ὁ μὲν ἢ τῶν ἢ ἔστι σφῆς ἀρετῆς ἰσθμῶν ὁ χῶμα ἰσθμῶν
 ἢ, ὡς οἱ παλαιοὶ τῶν καὶ μὲν ἐκάλουν, ὡς μὲν
 μὲν φέροντῃ ἢ ἰσθμῶν ἢ ἰσθμῶν.

ΧΩΝΕΙΑ, *Chonia*, *Bombarda*, ex ære scijicet fu-
 sili conficta. Ita non semel vocatur à Duca ; Hist.
 c. 38. pag. 153. 154. 156.

ΧΩΝΕΙΝ, pro χυμῶν, *Obnuere*, *Abfcondere*.

ΧΩΝΕΥΕΙΝ, *Chonere*, *Digerere*, *Concoquere*,
 πίνω, κατὰ πίνω. Oineosophium pag. 147. ἢ μὲν τὸ
 χυμῶν τὸ αἶμα, παραβαλεῖ αἰτῆς ἰσθμῶν. Et pag
 152. Τρῶν πίνω, ἢ χυμῶν σφῆς.

Χωνῆς, *Calochonit*, *Digestibilis*, ἢ σφῆς. Κα-
 κοχωνῆς, *Arrochonit*, *Dyschochonit*, *Indige-
 stibilis*, qui ægè digeritur. Χωνῆς, *Chonit*, *Dige-
 stio*, πίνω. Occurrunt hæ voces p: ssum apud Aga-
 pium in Geoponico.

Χωνῶν, alia notione. Acta S. Maximi Confess. n.
 30. pag. 63. ἢ πίνω ἢ ἰσθμῶν χυμῶν ἰσθμῶν ὡς τῆς ἰσθμῶν
 τῶν αἰτῆς τῶν, ὡς ἰσθμῶν Μαρτῆ (Papa) aliud
 videtur hoc loco vox χωνῶν sonare, quàm constare:
 minatur enim judex eandem sænam inflicturnm se
 Maximo, quam subierat S. Martinus Pontifex.

ΧΩΝΗ, *Infundibulum*, in Turcogracia Crusij
 pag. 155. pro χῶν. Portius : *Urcem*, *Urcolum*, *Χω-
 νή*, *Τζυκάλι*, *Κεράμιον*, *Κεραμῶν*.

Χῶν, & χωνῶν, *Vas in quo liquantur metalla*, χῶν. *Chonia*.
 Maximus Cithærensis Episc. in Synaxario 22 Martij :
 ἰσθμῶν τὰ καλῶν ἰσθμῶν μὲν χῶν μὲν, τὰ βαλῶν
 σφῆς αἰτῆς ἢ ἰσθμῶν μὲν αἰτῆς χῶν μὲν, &c.
 Glossæ ad Iliadem Græcorum. χῶν, τὰ χῶν,
 ἐπὶ ἀγαλῶν τὰ μέταλλα. Zosimus Panopolita MS.
 de conficienda crystallo : τὰ ἢ ὄμας σφῆς ἢ ἰσθμῶν
 πίνω, καὶ βολῶν ὡς ἢ χῶν, καὶ χῶν πίνω ἰσθμῶν
 &c. Cosmas Hieremonachus de conficiendo au-
 το, MS. ἢ τὰ χῶν αἰτῆς μὲν πίνω ἢ ἰσθμῶν τὰ χῶν.

ΧΩΝΝΟΥΒΑΡΙΑΣΜΟΣ. Anonymus Com-
 besianus in Constantino Porphyg. n. 8. χωννῶν σφῆς
 γέρον ὡς τῆς σφῆς ἢ Μαρτῆ ἰσθμῶν ἢ Κεραμῶν ἢ ἰσθμῶν
 μὲν ἢ σφῆς, ἢ ἢ ἢ Μαρτῆ ἰσθμῶν Σφῆς,
 ἢ ἢ διασφῆς ἰσθμῶν, καὶ διαμπαρῶν ἢ πίνω αἰτῆς
 σφῆς, &c. Ubi Interpretes terra hiatum inter-
 pretatur. Sed hic deprædatio publica aliquot ædium
 urbis intelligitur, quam nos *ourvari* dicimus Keto
 in Glossis : *Scandala*, *Zurvarida*, *Scandalotism*,
Zurvarideno.

ΧΩΡΑ, *Choræ*, *Pagum*, qui nostris, vulgo, *Vil-
 lage*, ut κατῶν, *Urbs*, apud Græcos in continente.
 At Cretenses & Insulani χῶρα & κατῶν pro urbe :
 χῶρα verò pro pago seu villa usurpant. Ita Romanus
 Nicephorus in Grammatica MS. Constantinus Por-
 phyr. in Basilio n. 37. edit. Combesij : *μυροπόλις* πίνω
 τὰς ἰσθμῶν ἢ χῶρα χῶρα καὶ καμῶν. Scy-
 litzes pag. 844. δι' ἐπὶ τῶν ἢ κατῶν ἢ χῶρα, *per il-
 los vicos & urbes ster habebat*. Ita vertendum conten-
 dit Goarus, qui χῶρα urbem appellari etiam obser-
 vat. Manuel Malaxus in Chron. MS. fol. 809. *μυροπόλις*
 τὰ κατῶν καὶ τὰς χῶρα ἢ Βυζαντίας.

ΧΩΡΑΡΧΑΙ, *Provinciarum Præsides*. Michael
 Glycas in Annal. ἢ τὰς χῶρα καὶ γυροφῶν, κατῶν
 τῶν τῶν κατῶν ἐκπλήθει, &c.

ΧΩΡΑΦΑΚΙ *Cobites*, *Piscis* ex apuanū genere, κατῶν,
 ΧΩΡΑΦΙΟΝ,

ΧΩΡΑΘΙΟΝ, *Pradium, ager cultus, arum*:
χωράθια ἄγρια, in Epimerismis MSS. Herodiani.
 Glossæ MSS. Colbertæ & Moschopulus, in Lexico
 Philostrati: *λίον, χωράθιον, ἢ ἐπιφύρον πέδιον*. Ita
 etiam Lexicon M S. Cyrilli. Aliud Lexicon MS.
λίον, ἡμαλὸν χωράθιον. Glossæ MSS. ad Iliad. Home-
 ri: *ἡρίρας, χωράθια*. Scholiastes MS. Homeri Iliad.
 ♪. fol. 340. MS. Reg. ἀλδὲ κούβηθ' ἐξ ὑπεροχῆν ἦ λῆν
 ὅτι χωράθια. Scholiastes MS. Æschyli in Prometheus
 Vincto, ubi de Nilo flu. *μήδ' ἢ τὸ ἀφ' οὐραίου τῶν τὰ
 χωράθια σικυλῆσις ἢ ἐν τῇ Ἰνδία οὐκ ἔστι, φασὶς ἔσχα-
 ριστηρίε μὲν κωμαθῶν καὶ ἄχων ὄργάνων τῶν τῆ πόδα μὲν
 ἀναπνεύσει. Nilus Monachus lib. 3. Epist. 153. κα
 εἶδ' ἢ τὸς πότους ἢ τὰ χωράθια φιλοκαλιῶν καὶ ἀφορῶν-
 των. Astrampsychnus in Theoria astorum MS. καλὸν
 ἰδῆν φιλοφῶν, αὐθιγῶς ἀφορῶσαι χωράθια. Nicetas in
 Isaacio lib. 2. num. 6. ἐξ μὲν δὲ χωράθιον ἢ ἀμπελοῦν
 δαλίνασθ'. Ubi Cod. al. δι' ἄγρων. Liber πινάκιθ', seu
Panalis, MS. ἢ ἢ τις τῶν καλαμῶν ἢ ἰδῆν χωράθιον, ἢ
 τὰς ἀκροὺς φυλόμεθ' καῦσαι, &c. Nicolaus Lucanus
 in Iliade Græcobarb. κθ.*

Ἄλλοι γδ ἢ εἶλον παρὰ τὰ χωράθια ἢ πατρίε μν.
 Utuntur passim alii, Leo in Tactic. cap. 9. §. 15. Eclogæ
 ejusdem Leonis & Constantini tit. 18. §. 35. Har-
 menopolus lib. 3. tit. 3. §. 24. Isaacius Tzetzes ad Ly-
 cophronem pag. 31. §. 1. Scholiastes Theocriti, sigil-
 lum Rogerii Siciliæ Comitum apud Ughellum to. 1.
 p. 1020. Syntipas MS. Euchologium p. 696. &c.

Χωραφῆσι, *Pradiolum*, apud Maximum Cythereum
 in Synaxario 10. Octobr.

Χωραφίβρισι, *Fons rurestris*. Glossæ Græcobarb.
 ἀγροπηθ', χωραφίβρισι, βρίσι ἢ χωραφί.

ΧΩΡΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, *Chorepiscopus*, de qua
 voce multa congeffimus in Gloss. med. Lat. Synodus
 Hierosolymitana apud S. Athanasium in Apol. 2. de
 Fuga sua pag. 801. ὁ Μαρῶντις, καὶ ἀποστόλων, χῆρα ἢ
 Ἀλεξάνδριος ἐστὶ, ἐξ ὁδοῦ ἐν τῇ χῆρῃ γέγονεν ἐπίσκο-
 πος. ἢ δὲ χωραπισκοπος. Gregorius Nazianzenus Carm.
 de Vita sua, ubi de S. Basilio à quo Sazimorum Epif-
 copus dictus fuerat:

Τότες (Sasimia) μ' ὁ πειθικόςθ' χωραπισκόποις
 Στινόμεθ' εἰδῶσι.

Cyrillus Scythopol. in Vita MS. S. Euthymij cap. 13.
 ἔχον μὲν ἑαυτὲ Πλαταρία καὶ ἐξ ἀγρίου ὄντα τῆ πτωκῶντα
 χωραπισκοπον, καὶ ἢ μοναχῶν Αρχιμανδρίτω.

ΧΩΡΙΑ, *Chorai*, Separatim, Κατὰ μόνας, καχωριζόμεναι.

ΧΩΡΙΟΝ, *Pagus*, ut scribit Goarus ad Scylit-
 zem. Vide *Χῆρα*.

ΧΩΡΙΣΤΗΡΙ, *Discriminale*, quo crines capitis
 dividuntur. *Χωριστρία*, *linea qua crines dividit & dis-*
criminat.

ΧΩΡΙΟΝ, *Pagus*, hodiernis Græcis. Scylitzes
 pag. 761. πάντῃ ἔχον ἐν βιβλίῳ διασπῆναι τὰ φρέσια ἐξ
 χῆρα. Vide in *Χῆρα*.

Χωριόπιδον, *Minor pagus*, κωμαθῶν, ἀγρίδων, χῆριον,
 in Glossis Græcobarb.

ΧΩΡΙΤΑΙ, *Choriti*, *Rustici*. Eusebius lib. 6. Hist.
 Eccl. cap. 40. ἀπλῶτα τις ἢ χωριτῆρ. Vox ἢ Luciano
 etiam usurpata, & deinceps ab Evagrio, Theophy-
 latho, Michaële Psello, Anna Comnena, Duca, &
 aliis. Vide Henr. Valesium ad Harpocrat. p. 188.

Χωριτικοί, & **Χωριτικοί**, apud Theodoritum ferm. 5.
 ad Græc. καὶ δ' ἄλλοι ἀσπ', ἀλλὰ καὶ χωριτικοί. Et ferm.
 9. κα ἀσπ'. ἢ χωριτικοί. Ita apud Balsamon, ad Canon.
 86. Concil. Carthagin.

ΧΩΡΙΑΤΗΣ, eadem notione: Nicetas in An-
 dronico lib. 2. n. 5. *δυναστεὶς ἢ μὲν ἢ ἀγροτικῶν ἐκείνων*.
 Ubi Cod. barbarogr. ἢ χωριτῆρ. Idem de excidio Urb.
 n. 4. ex cod. Cod. ἢ ἢ Σαλαμῆνας ἢ χωριτῆρ καὶ χωρῆσι.
 Ubi Cod. al. ἢ ἢ ἀγροτικῶν. Anonymus de Bellis Fran-
 cor. in Morea MS.

ὄρεσιν ἢ ἄλλὰ τὰ χῆρα, ἢ ἄλλοι ἢ χῆρατακ.
 Anonymus de nuptiis Thesei lib. 7.

Χωριτικὸς ἰσχυρότερος ἐν φλαμπύρα δὲ κατὰ
 Alter de mulo, lupo & vulpe.

Μαδὸν *Χωριτικῶν* πάλαι ὅτι χωριτικῶν ἴσθι.

Occurrit etiam pluries in Historia Apollonij Tyrij:
Χωριτικῶν, Rustica, χωριτικῶν, χωριτικῶν, mores agri-
stes, καυθῆνα, Χωριτικῶν, eadem notione, rusticitas.
 Glossæ Græcobarb. ἀγρὸς πλῆν, ἀγροτικῶν πλάκ, γήμα-
 τος *Χωριατικῶν.*

Χωριτικὸς, Rusticus. Georgius Contares lib. 2. Hist.
 Athenar. ἰθὺλα τὰ βασιλικὰ φέρματα, καὶ ἐκδύτικον
 ἄλλα πτωχῶν, καὶ *Χωριατικῶν.*

Χωριατικῶν, Subrusticus, ὁπάγρικος.

Χωριατικῶν, Rustici. Anonymus de nuptiis Thesei
 lib. 10.

Γιαθὸ ἢ εἶλον παρὰ αὐτὸν *Χωριατικῶν* τὰ πᾶσι.

ΧΩΡΓΙΑΤΗΣ, idem quod *Χωριτικῶν*. Glossæ
 Græcobarb. ἀγροτικῶν, ἀγροτικῶν, χωριτικῶν. Rursum:
Χωριατικῶν, χωριτικῶν, ἰγριατικῶν.

Χωρικῶν, Rustici, in Gloss. Gr. Lat. Anonymus in
 Rhetoricam Aristotel. pag. 42. οἱ ἀπ' ἀφ' ὧν καὶ *Χω-*
ρικῶν. Sinodus Calchedon. μὲν φάλαγγος ἀγροτικῶν *Χω-*
ρικῶν καὶ ἰγριατικῶν. Synodus VI. Constantinopolit.
 αβ. 8. ἰγρὸς, διασπῆ, ἀγροτικῶν ἢ μὲν *Χωρικῶν*. Chronicon
 Paschale de Remo & Romulo: καὶ παρὰ τὴν αὐτὴν
 σῆμα *Χωρικῶν* τὴν βίσκεσα φέρματα. Mox: οἱ ἢ ἢ *Χῆ-*
ρα ἐκείνων Ἀνακίτας καλῶσι ἴσθι καὶ τὰς *Χωρικῶν*, τὰς
 βόσκοντας τὰ πρόβατα. Utitur etiam Eusebius lib. 6.
 Hist. Eccl. cap. 40. in Codd. MSS. uti monet Valesius,
 ut & Macarius Homil. 26. pag. 352. 353. Theophanes
 an. 26. Anastasij, Zacharias Papa lib. 2. dialog. cap.
 31. &c. *Χωρικῶν, Rusticῶν*, apud Synesium Epist. 4.
 pag. 184.

Χωρικῶν, Rusticitas. Liber Pœnitentialis MS. ex
 Cod. Colberteo: ἢ ἢ βλάπτικῶν ἢ πλάτθ' ἀμπελομέτρων
 ἔχον ἢ ἢ πολλὰ ἐν πολλοῖς πτωχῶν, καὶ *Χωρικῶν* ἢ δὲ
 φύσιν, ἢ *Χωρικῶν*, ἢ καὶ διαφόροις σῆμα. &c.

Χωρικῶν. Theophanes p. 315. ἐξ ἀποστολικῶν παρὰ
 αὐτῶν δύο ἐπισημαί — μὲν ἐπισημῶν, καὶ γωργικῶν καὶ *Χω-*
ρικῶν, παρὰ τὸ πολυμῆσαι καὶ ἐκδύσαι αὐτῶν. Ubi
 Miscella: cum exercitu & aggressi populo rusticam
 operam datur.

ΧΩΡΙΖΕΙΝ, *Excommunicare*, sed proprie à
 consortio fratrum segregare, apud Monachos. Vide
 Apophthegmata Patrum in Macario n. 21. *Χωρισμὸν*
 δὲ δὲ ἐκφωῖσαι, *Anathema pronuntiare*, apud Can-
 tacuzenum lib. 1. hist. cap. 19.

ΧΩΡΟΔΟΤΗΣ, *Qui fundum colendum dedit;*
 cui opponitur *Μισθῆς*, *colonus partiarium*, in Geor-
 gicis Harmenopuli tit. 1. §. 20. 21.

ΧΩΡΟΚΟΜΗ, *Pagus*. Georgius Nicomediensis
 Episcopus in Encomio MS. S. Barbaræ: δὲ δὲ ἢ ἢ
 Εὐχαριστῆρ πελιγῆς σῆμα δὲ δὲ ἐν *Χωρικῶν*, καὶ
 ἰσχυροῦς ὁ ἀσπ'. Vide *Χῆρα*.

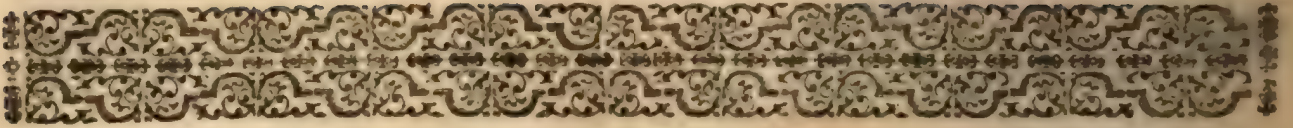
ΧΩΡΟΠΟΛΙΣ, *Oppidum*. Constantinus de Ad-
 ministr. Imp. cap. 46. τὸ κάστρον τὸ ἰσχυρότερον ἔχον
 ὅτι πάντῃ ἔχον ἢ καὶ σῆμα, ὡς *Χωρικῶν*. Vide *Κο-*
μῶπολις.

ΧΩΡΟΣ. Joannes Climacus: ὅς ἐν τῶν τῆ ἀλι-
 σι *Χῆρα*, ἀπᾶξ τῶν τῆ ἀλι. Ubi Scholiastes MS.
 ὁ φανῶσα γῆ ἐν τῇ ἰσχυρῇ θαλάσσῃ τῇ διαβάσει ἢ
 ἰσχυρῶν.

ΧΩΣΤΑ; *Clam*, *Χωσὶ* μὲν, *Clam* με:

ΧΩΣΤΑΙ, *Χωσῶν*, *Monachi*, qui seorsim, vel in
 speluncis vitam ducebant. Theodorus Studita in Ca-
 techesi MS. 64. ὅστις *Χωσῶν* βίβηται, &c. Joannes
 Tzetzes Chil. 9. v. 319.

Μὲν δὲ δὲ θύρας βίβηται ἢ λέγῃ τὴν κλεισθῆσθαι,
Χωσῶν, ἰσχυροῦς, ἰσχυροῦς θύρια, σιλοβάται.

Υ.

ΑΘΛΑ, Ψάδιον, Ψάτα, pro Ψιάδ, seu Ψάδιον, Sterea, Matta, Teges. Porcius : Ψάδα, Capna, Capnarium, Κένρα, δόραξ, κάλαμ. Idem alibi : Gerrea, κάλαμνία, σκάρα, ή ψάτα δὲ βέβλαν, τριμπίσιματα. Triodium 2. Feria 1. hebdom. jejun. δόξα σοι πρὸ δόξασθι τὸ φῶς, εἰς φάτισσας τ' κέσμεν, ἀπερχόμεθα ἐν ταῖς ψάδικαις ἡμέραις. Ita utraque editio : at infra eod. die : αἱ ὅτις ἀνεμύριον τ' δὲ χάρων, ἐν ταῖς ψάδικαις ἀνεμύριον, &c. Synaxarium Maximi Cythæi. 16. Decembr. ἕκαστοι πλὴν ἀνάστασις τ' αἰς μίαν ψάδην εἰς εἴκοσι τρίχισα. Utitur rursus 5. Jan. Basilion Donatus in Vita MS. S Antonij : διαστέμα ὠχραμυθίων ἐν μία ψάδα. Ubi Athanasius pag. 13. 1. edit. αἰς ἡ ὑπερ ἡρεῖτο ψάδιον.

ΨΑΘΥΡΙΟΝ, Placentæ species, de qua Eustathius Odyss. 1. pag. 1635. Galenus de cibor. facult. lib. 1. p. 324. & alii. Vita MS. S. Symeonis Sali : εὐλίθια καὶ πλακυσή, καὶ ἐψάρια, εἰς οἶνον διαφέρον, εἰς ψαθύρια, εἰς γλυκῆ, &c.

Ψαθυριστοί, Hæretici Ariani, Constantinopoli, qui patrem semper fuisse patrem asseverabant, etiam cum filius non existeret : ἐκαλύθη ἡ ἔσθλα Ψαθυριστοί, ὅτι θεογονιστοὶ τῆς ψαθυριστικῆς, Σίρκος τὸ ἡμίονο, διατύριον τῆς λάλου τῆς ἡ σωίσασθι, ait Socrates lib. 5. hist. Eccl. cap. 23. Sozomenus lib. 7. c. 17. ἰπνομαζόνιο ἡ ψαθυριστοί, ἦτοι τ' γότθων τὸ ρῆθι, ὅτι θεογονιστοὶ τῆς ψαθυριστικῆς, ποταπὸν ἡ τῆτο ἡδῶ, προδύμους ταῖτη τῆ δόξη σωίσασθι, de his veto hæreticis agit præterea lib. 7. c. 6. Theodoritus lib. 4. hæreticarum fabularum, Suidas in Ἀραροί. Et Nicephor. Call. lib. 12. c. 30. ubi & γοτθιστὸς appellatus ait.

ΨΑΙΣΤΑ, apud Pfellum de Morborum nominibus MS. σπλάχνα καὶ κωμαμύρια. Vide Grammaticos in Ψαίσις.

ΨΑΛΙΔΑ, Ψαλίδι, Ψαλιδάιν, Forficula, ψαλίδιον. Ψαλίτις, Vermiculus, cujus cornua forficulae specie referunt, in Euchologio p. 697. Vide Παραψαλίσιαι.

Ψαλίσις, Pamprini, Capreoli. Moschopolus in Sylloge vocum Atticarum : ἰλίσις, αἰ τ' ἀμπίλιον ψαλίσις, εἰς ἀπλῆς περιπλακιδίαι. Joan. Diacon. ad Hesiodi scutum Hercules : ἰλιξ ἡ ἔστι ἡ λογομύριον τ' κλάματι ψαλίσις. Ibidem : ἰλίσιον, ἔστιν ψαλίσιον. Rursus : ἐν οὐλίαις ἀφ' ἑαυτοῦ ἰλιξ, αἰς ψαλίσις φαρμῶ ἰδιωτικῆς. Joan. Archiatet MS. c. 531. κοπίνθη τὰς λογομύριας ψαλίσις αἰξῆ τ' ἰδιωτικῆς, αἰξῆ ἡ ἰατρῶν, ἰλίσις ἀμπίλιον. Vide Κεκελίσιον.

ΨΑΛΜΟΣ, Psalmus, Vox nota. Euthymius Zygabenus in Præfat. in Psalmos, ut cæteros præteream : ψαλμός ἡ τὸ ποιματιον καὶ τὸ μέλος. Infra : ἀλλὰ ψαλμός μὲν κύριος, ὁ μὲν ἱερατικῶς ψαλτικῶς ἰμμελῶς ἐκφωνέμενος. De variis vero Psalmorum appellationibus, vide in Ἀρωμῶ, Ἀνάβαθμῶ, Ἐξάψαλμῶ, Προσμημικῶς, &c.

Ψαλμικός, Macarius Chrysocephalus Archiep. Philadelphienſis de Exaltat. S. Crucis : στωδράμιτι ἡ πάντες οἱ καλοῦντες πλὴν οὐκ ἐμῶν, εἰς ψαλμικός τὰς χάραις κροῖσασθι, πνευματικῶς τὰς φωνὰς ὑψάσασθι. Ubi Gretzerus, ex Psalmista monitis, vertit.

ΨΑΛΤΗΡ, Ψαλτήριον, Psalterium, liber Ecclesiasticus Græcorum, continens Psalmos Davidicos eo ordine quo habentur in sacris libris, in certas tamen classes, seu sectiones, quas καλισμαία vocant, quasi diceret Sessiones, distributos. Quod quidem Psalterium πάλαισις γινώσκων, id est memoriter tenere debebant, qui ad Episcopatum promovebantur, ut est

in Synodo VII. can. 2. Euthymius Zygabenus in præfat. in Psalmos : κατὰ γινώσκων γὰρ λέγει αὐτὸ (ἡ βιβλίον τ' ψαλμῶν) Ψαλτήριον, ὅτι ψαλτήριον ἱερατικῶς ἡδῶ καυλά παρ' Ἑβραίων ὁμομαζόμενον ἐν τ' ψαλμοῖς, αἰς ὑψηλῶν ἐν τ' ἱερατικῶν μετῶνχθι ἡ εἰς ἑπὶ πλὴν βιβλίοις ἡ κλητοῖς ἀλλῶ, ἐν τ' τῆραν τῆς ψαλμῶν. Porro,

Ψαλτήρ, pro Ψαλτήριον, non semel occurrit, ut in Chronico Paschali pag. 85. 86. 87. edit. Reg. in Euchologio p. 666. apud Alexium Aristzenum in can. 2. Concilii Nicæni II. Nicephorum Blemmidem, cujus laudatur ἱερατικῶς τ' ψαλτήριον, & alibi passim. Alias, Ψαλτήριον, eidem Blemmidæ, ut & Euthymio, ὑμεῖς, ἔστιν αἱ δῶς ἐπὶ μετῶν, Ναυλα παρ' Ἑβραίων ὁμομαζόμενον. Anonymus Philosphus Chymicus MS. ἔστιν αἱ μὲν κηρυκῶν τὰ πολλὰ τῶν ἡδῶσι διαφέροντων, πλοθῶν τὸ εἰς λβ. λύρα ἡ εἰς τ' ἐπὶ ἀ, Ἀρχιλλικῶν τὸ εἰς κα ἰσαγωγῆς, ψαλτήριον τὸ εἰς τ' ἡ ἱερατικῶν, ἡ λ. ἡ μ. ἡ πλοθῶν τὸ δὲ τ' ἡ λ. ἡ δ. &c.

Ψαλτήριον τοῦτον, in Lexico MS. Cytilli, ἡδῶ κηρυκῶν ἐπὶ πνευματικῶν κηρυκῶν γινώσκων.

ΨΑΛΤΗΣ, Cantor. Concilium Laodicenum can. 15. αἰς τ' μὲν δῶν πλοθῶν τ' κατωκῶν ψαλτήριον τ' ἡδῶ τ' ἀμύβωνα ἀνεβαρῆσιον, εἰς δὲ τὸν δροθῆρας ψαλτικῶν, ἰτίσις τῶν ψαλμῶν ἐν ἐκκλησίαις. Adde Can. 23. 24. erant porro cantores in Magna Ecclesia Constantinop. complures. Justinianus Nov. 3. διοπιστομῶν μὲν πικρατῆρο μὲν ἱερατικῶν ἀποστολῆρον καὶ πλὴν ἀγινώσκων μεγάλων ἐκκλησίαις ἡδῶ, ἀνακῶσας δῶκα, καὶ ψαλτικῶν ἡδῶσι πλοθῶ. Vide Gloss. med. Lat. in Cantor.

Ἱεροψάλτης, Sacerdotes qui cantorum etiam officio funguntur, in Synodo Quinifexta can. 33. Jovius lib. 6. apud Photium : καὶ ἡμῶν τῶν πρὸς δυομιστῆριον ἔστιν αἱ τῆς ἱερατικῆς, ὁ Ἱεροψάλτης ἀναβοῶν τὸν ἄγιοις ὁ δῶσι &c. Laudatur à Lambecio lib. 5. comment. de bibl. Cæsarea p. 294. Manuelis Peloponnesij λόγῶν πρὸς τ' Ἱεροψάλτην κύριον Γερασῖμον Ἱερομαζῶνα, &c.

Ψαλταναγῶστας, qui simul & Psalta & Lectoris gradum in Ecclesia obtinet. Jus Græcorum. lib. 4 p. 291. αἰς πρῶτος, ὅτι δῶσι, ὅτι ὑποδῶσι, ὅτι ψαλταναγῶστας. Sozomenus lib. 4. cap. 3. ὁ ἡ Μαριανός (ὡς) ψαλτικῶς εἰς ἀνακῶσας τ' δῶσι γροθῶν.

Πρωτοψάλτης, Primitivus cantorum, qui dictus etiam Δομῆσιον τ' ψαλτήριον, uti docet Joannes Episcopus Cetri in Respons. p. 328. à quo in ordine lectorum recensetur : ὁ Δομῆσιον τ' ψαλτήριον, ὁ αἰξῆ τῶν λογομύριον Πρωτοψάλτης. Nempe inquit Codinus cap. 17. n. 39. Ecclesie Catholice non habebant Protopsaltas, sed Domesticos cantorum, cum Protopsalta proprie essent clerici Palatini : ὅδῶ Πρωτοψάλτης ἡδῶ ἡ ἐκκλησία, ἀλλὰ Δομῆσιον, ὁ ἡ βασιλικῶς κληρῶς, καὶ ἀμύβωστας καὶ ὁ μὲν Πρωτοψάλτης τ' βασιλικῶς ἱερατικῶς κληρῶς, ὁ ἡ Δομῆσιον τ' Δομοποιῶν. De Protopsalta Palatino agit Zonaras in Leone Armenio : ἡμίαντι γὰρ τῶτον αὐτὸς ἐπὶ δῶσι, εἰς ὁ τ' τῶ βασιλικῶν κληρῶν κληρωμένοις τῶν κατωκῶν αἰς γροθῶν ἡ χηρυκῶν, ὅν Πρωτοψάλτην παράλαβε καθῶν ἡ ἐπὶ νύθησα, idem apud Continuat. Theophan. lib. 1. n. 20. τ' ἱερατικῶν ἡδῶ τῶ κληρῶ τ' βασιλικῶν ἡδῶν ἀρχηγῶς, δῶσι. Anonymus ex Cod. Mazarino describens clericum Imperatorium, duos habuisse Protopsaltas ait :

Καὶ τ' μετῶν οἱ Πρωτοψάλτης δῶσι. Vide in Κληρῶ. Verùm idem Codinus c. 1. in septima Pentade officiorum M. Ecclesie Protopsaltam, & duos Domesticos primi & secundi chori statuit : sed is Domesticus

Domesticus nndè primùm dictus. Eundem vide cap.7. n.24. Illius munus sic describit in Catalogo Allati- no : ὁ Πρωτοψάλτης ἱσαῖ μὲν τῆς δύο χορῶν, δεξιῶτι καὶ ἰουάννου ἀρχῆς ἢ ἐπὶ πλὴν ἱσαῖ καὶ ψαλμοποιῶν μὲν ἢ ταῦ- τα ἐπὶ ψάλλεται ἕως φορῆς ἢ ἐπὶ σφαιρίσμων.

ΦΑΛΤΙΚΟΝ, Merces quæ pro canem exsoluitur. Vide Goarum ad Euchologium p.287.

ΦΑΜΑΘΙΑ, pro Φάμαθ, Arena. Descriptio Pe loponnesi Gemisto Plethoni subjecta : Καίνουτοί, ὅτι ὁ φάμαθας λιμῶν. Auctor Vitæ S.Isaacii Confess. MS. ἰμαίος ἐπὶ Οὐλίου αὐτὸς ἐκείνου ἐπὶ παραβαλασίου μέρου ἐπὶ πάλαι πλείον Ἑλληνιστῶν ἢ ἐπὶ καλῶν φά- μαθίων. Ita quippe dictus tractus Constantinopoli ab Arenis, de quo vide nostram Constantinopolim Christ. lib.1. sect.16. n. 3. & Eustathium in Homer. pag.140. & 584. ubi de voce φάμαθ.

ΦΑΠΗ. Synopsis de urinis ex arte medica Per- farum MS. ἐπὶ ἰατρῆς ἢ φάπης πλὴν Θεοδώρου, ἐπὶ πλὴν λο- γαδίου, ἐπὶ τὸ μωσαχικόν, καὶ πλὴν βυλοζίου, ἐπὶ τὸ χιράβη ἢ βυλοζίου, ἐπὶ καπνῶ ἢ γῆς.

ΦΑΡΗ, Φάρη, Φάρας. Vide in ΟΨάσειον.

ΦΑΡΟΣ, Canis, albus, Πολίος. Φαράδα, Canities, Πολία. Φαροὶ ἴσται, cap.5. lib.1. Zachariæ.

ΦΑΤΑ. Vide Φάθα.

ΦΑΧΝΕΙΝ, Palpando aliquid querere, vox for- mata ex φαίον, apud Rom. Nicephor. in Grammat. MS. Fr.Richardus in Scuto fidei part.1.p.143. γυρίζου ἄλλω πλὴν χυρῶν, κλιόντες καὶ λυπηρῶς μεταλογίζονται, φα- χή πάντω, καὶ ἰσχυρῶς ἔστι ἡμέρας αὐτῶ τὸ πᾶσι τῆς.

ΦΑΧΝΙΟΝ, vestis summorum Pontificum & Patriarch. propria. Vide Gloss.med.Lat.in Pfachnion.

ΦΑΧΝΟΝ, Pulpa, Pulpa carnis, Μωόν. Agapius Cretensis in Geponico c.131. μέλισσι τὰ κέκαλα, ἐπὶ τὸ φαχρὸν κοπασίον μὴ πολυποδίον, ἐπὶ σίνας ἡρῶν. Ita c.190.

ΦΕΛΔΙ, Defectus, Imperfectio, Ἐπίδοα. Φελα- δίαζον, Vituperare, ἕζω.

ΦΕΜΑ, Mendacium, ψῆμα. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea :

Καὶ ἴλαστο τὰς τὰ ψήματα, τὰ ἢ ὅσα ἢ ἀλήθεια. Alter Anonymus de nuptiis Thesei lib. 11.

Γίω τὸν τὰ βίβλη σὺν ἰσίων χυρῶ κατὰ ψήμα. Alexius Comnenus in versibus politicis MSS. ad Spancam nepotem :

Λόγων ἢ ἕζωρας ἀλάστον, μὴ ἢ πᾶσι ψήμα. Malaxus in Hist.Patr. p.128. δὴν ἄχα τίνα καίμη δὴν τὰ φασὴ ἢ ἀλήθεια, καὶ πᾶσι αὐτοὶ λόγων ψήματα.

Φεμαίος, Mendax, ψεύς, in Glossis Græco- barb. Anonymus de Bellis Francor. in Morea :

Οὐ σφίπα τὰ ἢ ἰσίων ἀνδρῶν ψήμαίος. Idem Alexius Comnenus :

Μὴ ἴσαι καὶ διπρόσωπ, μὴ ἴσαι ψήμαίος. Rursum :

Θαυτὸς ἐπὶ αὐτοπῆσι, ἔχει σὶ καὶ ψήμαίος. Φεμαίος, eadem notione. Idem Anonymus de Bellis Francor. in Morea :

Ναὶ ἢ καλοπῆσι Διὰ λόγους ψήμαίος, &c.

Φεμαίος, Mendacium, ψῆμαίος. Φεμαίος, Mentiri, ψευδοζῶν.

Φεμαίος, Falsus, Vanus, Fictus, ψῆμαίος. Glossæ Græcobarb. πολὺ, μωγῶν βαρτῶν ἀπὸ χυρῶν ψήμαίος.

Φεμαίος. Ἀλλίε MSS. Regni Hierosol. c.251. ὅταν λέγει αὐτὸ, ἢ κρῖσι ἢ ψήμαίος ἐπὶ ἀδικα. Infidē δὴ τὰ μὲν ἰσίων πλὴν αὐτῶν καὶ φεμαίος. Vide Gloss.med.Lat. in Falsare iudicium.

Φεμαίος, Falsus, ψῆμαίος. Φήμα, idem quod ψήμα. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Χαίη ψήμα καὶ τὸ κερμῶν, ἐπὶ τῷ ἢ ἰσίων ψήμα. Rursum :

Ὁ ζαριστὸς ἢ ἰσίων ψήμα, αὐτῶ ἐπὶ ὁ μῶσι ψήμα.

Threnus MS. de capta Constantinopoli :

Καὶ ἢ ἰσίων ψήμα, καὶ ἢ ἰσίων αὐτῶ τὸ γρῶμα. Φεμαίος, Falsus, apud Fr.Richardum in Scuto fidei passim.

ΦΕΜΕΝΟ, Tostum, Ὠπιδίον, in Corona pre- tiosa. Φάμιον, Collio, πῆψις, ἕψος.

ΦΕΝΕΙΝ. Vide ψῆμαίος.

ΦΕΥΔΑΒΒΑΣ. Vide in Ἀββας.

ΦΕΥΔΟΒΟΥΝΙΟΝ, Plantæ species apud Aë- tium lib.1. παραπλάσιον ὑπάρχει βουτῶν πλὴν ἰσίων.

ΦΕΥΔΟΚΑΣΤΕΛΛΟΝ. Vide in Καστέλλον.

ΦΕΥΔΟΜΑΡΤΤΡΑΣ, φῆ, Phe, de quo Bo- tanici, in Lexico Jarrico MS.

ΦΕΥΔΟΚΟΓΧΥΔΙΟΝ, Fucus. Democritus in Physicis & Mysticis MSS. τὰ ἀσχηχόμα ἢ τὰ ἄτα φῆς ἢ καλῶς ψῆμαίος καὶ κακῶς, καὶ αὐτῶ δα- λασίων, λαδίκιον, κρημῆς, ἰσίων ἰσίων, &c. Vide φῆμαίος.

ΦΕΥΔΟΜΕΛΙ, Venenum. Balsamon de Raso- sophoris n.3. ἐπὶ σφαιρίσμων τῶν βίβλη ψῆμαίος καὶ καλῶς.

ΦΕΥΔΟΠΑΘΕΣ, Herba pedicularia, apud In- terpol. Dioscor. cap.738.

ΦΕΥΔΟΠΑΤΙΟΝ. Vide in Πατῶ.

ΦΕΥΔΟΣΕΛΙΝΟΝ, Quinquifolium, apud In- terpol. Dioscor. cap. 624. & Apuleium cap.2.

ΦΕΥΔΟΤΑΦΙΟΝ, Cynosarium. Isaac. Tzet- zes in Lycophron. p.66. ἢ Ἑλλάς πᾶσα σφῆμαίος, ὅταν τὰ ψῆμαίος τῶν καυχῶν Ἑλλῶν, ὅταν αὐτῶ καυχῶν Ἑλλῶν, ἢ ἐπὶ τῶν κερμῶν, ἀλλ' ἰσίων τῶν δαλασίων πῆμαίος.

ΦΕΥΔΟΤΡΟΦΙΟΝ. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S.Sabæ c.44. τὰ ἢ πῆμαίος ἢ ἰσίων, ἢ ἰσίων, ἢ ἰσίων, ἢ ἰσίων, τὰ λαμβάνου ἀπὸ τῶν μῆμαίος ἢ ἰσίων.

ΦΕΥΔΟΦΟΡΟΝ, Falsa fides, ψῆμαίος. Gallis, Fausse porte. Vide Gloss.med.Lat. in Pseudoforum.

ΦΕΥΣΤΗΣ, Tyrannus. Theophanes an. 14. Po- gonati : τῆς πῆμαίος Μυχαρ ὁ ψῆμαίος τυραννῆς, ἰσίων γίγνοι τῶν Περσῶν. Et an.1. Rhinometi : πῆμαίος Ἀβιμ- ληχ Σίωδον τῶν ἀδελφῶν Μυχαρ ἢ Περσῶν καὶ Μυχαρ τῶν ψῆμαίος καὶ τυραννῆς. Mendacem vertit Miscella.

ΦΕΨΙΜΟΝ, Vituperatio, accusatio, ψῆμαίος. Φήμα.

ΦΗΚΤΡΙΟΝ. Lexic.Gr.MS.Reg.Cod.1061. & Phavorinus δῆμαίος, τὸ παρ' ἡμῶν ψῆμαίος. Hesychius : ψῆμαίος, ψῆμαίος, σφῆμαίος.

ΦΗΛΟΣ, Alium, pro Ὑψέλο. Glossæ Græcobarb. πλὴν γλῶσσῶν δὴν ἢ ἰσίων, παρ' ἡμῶν ψῆμαίος, καὶ παρ' ἡμῶν ψῆμαίος. Anonymus de nuptiis Thesei lib. 3.

Ἀρχέτας ἢ τῶν ψῆμαίος, λαίος ἢ τὸ κερμῶν. Et lib.4.

Πῆμαίος τὰ σφῆμαίος ἢ ἀμορφα, ἐπὶ τὰ ψῆμαίος παλάσιον ψῆμαίος, Ἀλλῶ, Sublatè, Ἐπαρῆμαίος.

Ψάμαίος, Efferre, Auollere, Ἐπαίρει. Glossæ Græ- cobarb. ἢ ψῆμαίος, ψῆμαίος. Alibi : ὁ τῶν ὄρων ἰσίων, ὅταν ψῆμαίος τὰ σφῆμαίος τῶν.

Ψάμαίος, Elatio, Μήμαίος. Eadem Glossæ : ὕψο- μαίος, ὅταν καύμαίος, ψῆμαίος.

Ψάμαίος, Sublimitas, Altitudo, Ὑψέτος.

ΨΗΜΙΘΙΝ, Cerussa, ψῆμαίος, apud Myresputi sect.1. c.381. in Cod.Reg.ubi Cod.Fuschij, cap.387. ψῆμαίος πῆμαίος.

ΨΗΝΕΙΝ, ψῆμαίος, Coquere, torrere, ἢ ἰσίων ἢ ἰσίων. Glossæ Græcobarb. ψῆμαίος πῆμαίος καὶ ψῆμαίος, ἢ ἰσίων, μαζῆμαίος ὅταν ψῆμαίος μὴ τὸ ἰσίων ἐπὶ τὸ γάλα. Alibi : ἰσίων, καὶ ἰσίων τῶν ἰσίων ἢ ἰσίων τὰ ψῆμαίος. Agapius Cretensis in Geponico c. 85. ἐπὶ ἢ ποζῆμαίος ἢ ἰσίων λαφῆμαίος, ὁ πῆμαίος ἢ πῆμαίος.

Ψημῆμαίος, Colium, Ἐψῆμαίος. Idem Agapius c. 71. τὸ γῆμαίος τῶν μαζῆμαίος, ἐπὶ ἢ ἢ ἰσίων τὸ ψῆμαίος.

Ψημῆμαίος, Decolium. ψῆμαίος, idem quod ψῆμαίος. Joann- nes Glycas de vanitate vitæ :

Καθὼ ἐπὶ ψῆσιν τὸ ψοῖν ὁ ἄλιος, οὕτως αὖ τὸ λῆγος. Vide Salmasium ad Solinum pag. 1059.

ΨΗΡΑ, *Pediculus*, φθάρ. Ψηρίδες, *Pediculosus*, φθαρῖαν.

ΨΗΣΙΟΝ, *Passer*, *Piscis*, Græcis ψῆσις & ψῆσσα. Schol. Oppiani lib. 1. Halient. v. 99. πλατύρου, ψῆσις. Et v. 105. ψῆσις, ψῆσις. Prochoprodromus contra Hegumenum ex Cod. Reg. MS.

Καὶ μὲν θορῆς τὰς βαζρακίαις, τὰς ἰσχίαις, τὰ ψῆσις. Alibi:

Σταδάζουσι τὰ ἴσχυον ψῆσιπυλον καὶ βάτους, φιλομαλίτσαν τριφυρίαν, κοβιδία καὶ γαλίμας, Τορζόν τὰ μαγαριεύσειν σὺ πάσαις ψῆσιαις.

Ψῆσιπυλον. Idem Prochoprodromus:

Πρῶτον διαβαίνα τὸ ἰχθῆσον ψῆσιπυλον τερδάτον.

ΨΗΦΙΣ, *Circulator*, *Præstigiator*, nostris *Joieur de gobelets*. Vita MS. S. Symeonis propter Christum Sali: ἰδιότριζον ποτὶ μῦθον οὗ τὸ διατρέπον ἡμῶν ἢ ἐξ αὐτῶν ψῆσις. Infra: καὶ ὡς πῶς τὸ ψῆσιον ἀξέκλεβον ποιεῖ ἀθίμινα φράγματῶ, ῥίπτα λίθων μὲν πᾶν, &c. Rursum: ἐξ ἰλιγγῆ ὅτι ἄσπερ ὁ ψῆσις ποιεῖ ὀφθαλμοφανῶν, ὅπως καὶ ὅτι ἐπίπαισιν. Concil. Constantinopolit. sub Mena act. 5. p. 214. καὶ τῶν γαμπτῶν στρατιῶν τινὲς τὸ ἐπιπέλλω ψῆσι, &c. Extat inter Epistolas Michaelis Pselli MSS. Epistola 201. inscripta τῷ ψῆσι. Idem videntur cum his quos Athenæus ψῆσιπυλῶν, alij ψῆσιπυλῶν vocant. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2373. Φρισόλοι, ἀπὸ ψῆσι μασίαι. Scholiastes MS. Dionis Chrysostomi orat. de virtute: πολλῶν ἢ θαυμαστοῦν θαυμάσια ἐπιδουινῶν τὴν ψῆσιπυλῶν φῆσι. Inferior veto ætas apud Latinos, *Calculatores* dixit, qui calculis & globulis videntium oculos fallunt. Vide Gloss. med. Lat. in *Calculatores*.

ΨΗΦΗΦΟΡΕΙΟΝ, locus in quo suffragia dantur pro electione Patriarchæ. Codinus de offic. aulae Constantinopol. c. 20. n. 1. ubi de electione & inauguratione Patriarchæ Constantinopol. καθένου ἐν τῷ ψῆσιφορείῳ ἐξ ἀνάγκης ὅθι ἀν ἀριθμῶσι, ἐξ ἐκλήρον ἢ Παναρχίῳ ἐπιπέττω τρία, &c.

ΨΗΦΗΦΟΡΙΚΟΝ, *Electiois decretum*, ψῆσισμα, Justiniano in Nov. 137. c. 2. Novella Isaacii Angeli Imp. lib. 1. Juris Græcorum. p. 172. ubi de electionibus Episcoporum: καὶ ὅτι τὸ μὲν ὁρίσθαι ἢ αὐτοπροσώπως παρσυναξίῳ, ἢ δὲ ῥημάτων ὁμοψῆσιον γινόμενον, ἢ ἐξ ἀίγινομοσίῳ, δῆλον πάντως γινόμενον: τὸ ψῆσιφορικῶν τὸ ἐξ ἰσχυρῶν γινόμενόν αὐτῶν, &c. Infra: καὶ ἐξ ἰσχυρῶν προμομοσίῳ καὶ τὸ ψῆσιφορικῶν, ἐξ ἀναριθμῶν τῶν, ἢ ἄρα ἴσχυρῶν ἐξ ἰσχυρῶν τὰ ὅσα τὸ σωματικῶν αὐτῶν προλατόμια.

ΨΗΦΙΖΕΙΝ, *Eligere Episcopum* est autem ψῆσι, suffragium Episcoporum ad electionem alterius Episcopi. Zonaras in Nicephoro Phoca: ὅσα τὸ τότε ἀρχιερέων ἐξ ἰσχυρῶν Πολυπύκτι δὲ ἀπορομῶν καὶ τὸ ψῆσι, καὶ τὸ μὲν οὕτως ἐκλήρον τῶν ἀδελφῶν τὸ ψῆσιζῶν ἢ ἀν ἰσχυρῶν, τὸ ἢ τὰς ψῆσις ἀρτιμῶν, οὕτως ἀσπῶν γινόμεναι, ὅθι καὶ γινόμεναι ἰδιότῆτος, &c. Vide Scylitzem pag. 658. & 809.

Ψῆσισμα, idem quod μῦθωμα, *Decretum Episcoporum*, quo electio alicujus in Episcopum indicatur, apud Codinum c. 20. n. 2. Novella 137. Justiniani: διατίθειν ὅσα καὶ κατὰ γίνουσι ἐπιπέττω κατὰ ψῆσι, καὶ ἐπιπέττω τὸ ἀγίον ἰσχυρῶν ἐπὶ τρισὶ προσώποις ψῆσισμα ποιῶν, &c. Balsamon ad Nomocan. Photij tit. 1. c. 23. hæc addit: τὸ ἢ ἐπὶ τρισὶ προσώποις γίνουσι τὰς ψῆσις ὅσα τὸ ἰσχυρῶν, τῶν σῆμερον, οὕτως νομίζω, ἀπὸ τὸ παρῶν κατὰ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ὅθι. Vide Μῦθωμα.

ΨΗΦΟΒΛΑΘΟΝ. Apud Cedrenum p. 125. Palamedem τὸ ἢ ψῆσιβλαθῶν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κεκρία, invenisse dicitur. Suidas ψῆσιβλαθῶν habet. Xylander Pyrgum vel turriculam, qua calculi mittuntur in tabulae lusoriae alveum intelligi putat.

ΨΗΦΙΝ, ψῆσιον, *Rostrium avis*. Orneosophium jussu Michaelis Imp. scriptum pag. 245. κεφαλὴν μ-

κρὸν καὶ πλατὺν ἢ μίτη αὐτῷ λεπτῷ, καὶ ματῶν καὶ μαυρῶν, ἢ ἐξ ἕκαστου, ἔχει ψῆσιον λεπτόν, τὸ κρῆττον τὸ γὰρ κῆκιστον καὶ κηχλάτον τὸ ψῆσιον, ἀδύμιμον. Et pag. 246. μαυρὸν ἢ γλυκύσα αὐτῶν, τὸ ψῆσιον λεπτόν.

ΨΗΦΙΟΝ, τὸ λαβρίδιον, *Gemma*, in Gloss. Gr. Lat. Vide λεπτόν. Scribit Evagrius lib. 1. c. 18. Antiochiæ extitisse ædificium ψῆσιον ἰσομαζομῶν, fortè quod in eo lapilli pretiosiores, vel certè ψῆσις ad opus Musivarium distraherentur.

Ψῆσιον, *Numerum*. Vide in ψῆσι.

ΨΗΦΙΣ, ψῆσις, *Lapilli ad opus Musivum conficiendum*, seu ad ψῆσιον, uti illud appellatur ab Harmenopulo lib. 2. tit. 4. §. 52. Gregorius Nazianzenus orat. 16. pag. 248. ἡμῶν ἢ ἐκαστῶν ἰσχυρῶν ἀίγιμας, λίθους παλαιῶν διανομήσις, καὶ χυμῶν ἐξ ἀρχαῶν διασπαρτίσας, καὶ ψῆσις λεπτῆς διαδίσει, ἐξ ποιικιλίᾳ γραφῆς, &c. Et in orat. 32. οὗ ἢ μοι περιόχου τὸ κατὰ καὶ τὸ πλακῶν, καὶ τὸ καμψυμῆσις ψῆσις. Anonymus in miraculis S. Symeonis Montis mirabilis: ἰδὼν ἀκόνα ἐκ ψῆσιδων ἐν τῷ τοίχῳ, &c. Synodus VII. act. 1. ἀγίας ἀκόνας τὰς ἐκ χρωμάτων καὶ ψῆσις, &c. Epiphanius hæc. 31. num. 44. ὅπῃ τρεῖς ἢ τὸς βασιλῆως ἀκόνας καλῶς κατασκευασμένους ἐκ ψῆσιδων ἐπιπέττω μὲν ἑστὸν ὅθι τερζῶν, &c. Leo Grammat. in Basilio pag. 472. πολλὰ ἢ μέγιστα καὶ ψῆσις ἐκ πολλῶν ἐκλεπτοῦν ἀνίλαβον ὁ βασιλεὺς λόγῳ τῷ Νίκα ἐκλεπτοῦ. Anonymus Combesianus in Porphyrog. num. 33. πολλοῦν τῶν καὶ ἰσχυρῶν ῥοδόνοισι ἄσαι, τὸ πολυχρῶν αἰδῶν, ἐξ ἀπὸ τῶν διαφόρων ψῆσιδων, αἰδῶν ἀφῆσιον καὶ μιμωμῶν. Joannes Phocas in descript. Terræ sanctæ num. 14. ποιικιλίαις μαρμαρίσις καὶ ψῆσιον ἰσομαζομῶν. Et num. 22. καὶ ψῆσις κηχρῶν ἰσχυρῶν ὅθι τὰς καὶ ἀίγιμας. Vita MS. S. Marciani Presbyteri: τῶν ὀφθαλμῶν ὁδοὺς καθαμετρίσας, καὶ χυμῶν ψῆσις τὰ ἐκαστῶν πᾶσι κασμήσις. Ψῆσις μισερτζεῖσι. Apud Joannem Damascenum in Synodica. χρυσαυτῶν ψῆσιδων σιμῶσις, apud Sophronium Patr. Hierosol. in Vita SS. Cyri & Joannis. ψῆσιδων λεπταὶ ἰσχυρῶν, apud Nicetam in Alexio Man. F. num. 6. ψῆσιδων χυμῶν ἰσχυρῶν, in Man. l. 3. num. 3. Vide eundem in Isaacio lib. 3. num. 1. Continuatore Theophanis lib. 3. num. 3. 43. Symeon. Logoth. in Basilio n. 12. Theophanem Cerameum Homil. 55. & alios passim laudatos in Gloss. med. Lat. in *Musivum*.

Ψῆσις, *Tessellarius*, *Tessellator*: ψῆσιologia, *Tessellatum*, *Pavimentum*: ψῆσις, *Pavimentum*, in Gloss. Gr. Lat. Glossæ Lat. Gr. *Pavimentum*, ψῆσιολόγημα. *Pavimentum*, ψῆσιολογῶν ἰσχυρῶν.

Ψῆσις, *Pavimenta*, seu potius opus *tessellatum conficere*, in Basilicis lib. 16. tit. 1. cap. 7.

Ψῆσι, locus sic dictus Constantinopoli, ἢ θὰ ψῆσιδων ἰσχυρῶν ἡμῶν, lapillos scilicet Musivo operi Idonens.

ΨΗΦΟΣ, *Nota numeri*. Theophanes in Rhinometo p. 314. ἐκλήσις ῥηφῶν ἐκλεπτοῦ τὴν δημοσίαν τὸ λογοθεσίον κῆδισας, ἀλλ' Ἀραβίσις αὐτὰ παρσυναξίσας, κατὰ τὸ ψῆσιον.

Ψῆσι, vel ψῆσιον, *Numerate*, *calculare*. Georgius Contares lib. 4. Hist. Athenar. τὸ ἢ ἐκλεπτοῦ ἡμῶν μοναχὰ τριακῆσις, καὶ δὲ τὸ ἰσχυρῶν τὴν ἰσχυρῶν τὴν ἐκλεπτοῦ.

Ψῆσις, *Numerarius*, dignitas seu officium, de quo in Gloss. med. Lat. Sozomenus lib. 4. cap. 27. ὅς ἐστὶν ἰσχυρῶν δημοσίαν τὸ ἡμῶν τὸς ἰσχυρῶν ἐκλεπτοῦ, πολλῶν πολὺ ἐκλεπτοῦ, &c. S. Basilii in Epist. 250. τὸ διαψῆσις τὸ τῶν ἐκλεπτοῦ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν τὸ ἰσχυρῶν.

ΨΗΦΟΣ, *Suffragium*, seu *pecunia* que pro suffragio vel promotione in quodam manus Iudicis aut Præsidi datur. Justinianus Nov. 8. cap. 7. ὅθι τὸ τῶν προστάτων ἰσχυρῶν ὅθι, ὅτι μὲν ἰσχυρῶν τὸ τὸ ψῆσιον ἰσχυρῶν κατὰ χρῆματα διδύσας. In ipso verò Novellæ contextu

ΨΥΧΕΣ, Medulla seu partes interiores arborum, Manuel Moschopolus in Lexico Philostrati, & Phavorinus : ἐπιφανεί, καρπῶν ἐξ ἰδίου λήγον τὰ ἐν τοῖς ἐκ σπῆσι ὄντα, ἃ δὲ αἱ λογόμεθα ψυχῆς.

ΨΥΧΗ, Homo. Joannes Damascenus lib. 3. de Orthod. fide cap. 65. ἴσται ὡς πρὸς τὴν ἀγία γραφήν πάλιν ψυχὴ λέγεται ἄνθρωπος, &c. Chronicon Paschale can. 20. Mauricij : ἅτα τὰς ἀρχιμαλάτους ἀναλαβὼν ὁ βασιλεὺς χαρῶν, ἠθέλο αὐτὸν τὸ ἡμῶν νόμισμα ἡσπῆσαι ψυχῆς λαβῶν. Ita apud Theophanem cod. an. & p. 317. S. Ephrem. in Vita S. Abramij n. 13. ἰθαπίσιν αὐτῶν — δὲ μὲν ἴως μέλας αὐτῶν, ἴως χιλίων ψυχῶν. Constantinus de Adm. Imp. c. 53. ἀσπασθῶν ἐν πρῶτῳ μὲν ἀρχὴν ὁ ψυχῶν ἐπέπλων. Chronicon Veneto-Byzant. an. 1521. ἰπῆριν ὁ Στανίας πλὴν Γενθῶν δὲ σπαθῶν, ἐξ ἰκοφῶν ἐν εὐτῇ ψυχῆς ἀλ. χιλιάδων. Vide Gloss. med. Lat. in Anima.

Σύμψυχα. Theophanes & Cedrenus an. 5. Pogonati : πῦρ θαλάσσης καλομένησασαι, τὰ τῆ ἡραβῶν σκαφῆ ἐκείνησται, ἐξ σύμψυχα κατέκαυσται. Ubi Miscella, una cum animalibus incendit. Rectius Goarus, cum ipsi hominibus. Et pag. 314. ἐξ πολλὰ σκαφῆ ἐπολιθῶσαν σύμψυχα. Alibi pag. 331. de navibus : αἱ ἣ αἱ τῆ βελῶν αὐτανῶν κατεπολιθῶσαν, quod idem sonat.

Σάββατον ψυχῶν, sabbatum quo pro mortuis officium celebratur. Marcus Hieromonach. de dubiis Typicis c. 15. ἰὰν τύχη ἢ ἰερτὴ τῆ Ὑπεραστῆς τῆ σαββάτου τῆ ψυχῶν, ἢ μεθιορῆ, ἢ δὲ δόσεσι αὐτῶν, &c. Adde c. 23.

ΨΥΧΗ ΤΖΑ, pro ψυχῆ. Anonymus de nuptiis Thesi :

Καὶ τότε ἡ ψυχῆτσα τὴ ἰξίβη μὲ πικρία.

ΨΥΧΙΛΑ. Ita appellari scribit Goarus ad Eucholog. p. 209. partem hostiæ, seu panis oblati ad Eucharistiam conficiendam, & cui lancea crucem imprimit Sacerdos immolans, τὸ μέρθ ἐξ ἰχαράχθι ὁ σαυρῆς, ut est in Missa præsanctificatorum.

ΨΥΧΙΚΟΝ, Eleemosyna, stips collata, vel quod humanitatis causa esuriam præbetur & conceditur pro animæ salute. Ptochoprodromus in Hegumenum ex Cod. MS.

Αὐτὸς ἣ κὰν δέκα κίβητῃ λίπρας χροσῆς λογῶσται.

Καὶ σὺ φέλωσ ἰδὴν ἰχῆσ τὰ δὲς εἰθὲ τὰν ψυχῆν σου. Vita MS. S. Andreæ Sali : παραχῶν αὐτῷ χεῖμαλα, τῆ διατάμει τῆς πίπσει ὑπὲρ τῆ ψυχῆς αὐτῆς. Harmenopolus lib. 1. tit. 18. §. 10. δίδωτῃ ἣ ἐξ τὸ τρίτος τῆ ἰσοστάσιως αἱ ψυχικῶν ἐκ σωματικῆς. Eadem habentur lib. 5. tit. 8. §. 91. Novella Alexii de ætate officialium apud Balsamonem ad Nomocan. Photij tit. 1. c. 28. ἡα ἴς αἱ λάβη ἀξίωμα ἢ ὀφείλουν, ἴτι εἰθὲ ὀρωμαγθίλιαν, ἴτι δὲ ἴπσιαν, ἴτι κτῆ ἐπαλλαγῶν, ἴτι δαυρῶν, καὶ φιλοθιμίαν τῆ βασιλείας μὴ, ἢ ψυχικῶν αὐτῶν, μὴ δεχθῆναι πρῶσσιαν τὸ τιμώμενον ἰθαπίσιν τῆ ἴπσιαν χεῖμαλα. Joannes Antioch. Patr. de Charisticariis num. 14. τῆς ἣ θῶσσι καὶ τῆ καὶ ἰθναχῆς δὲ ἀπομῆραν τῆσσι ἐμμεθῆσται ἐν πάσι τῆ πρῶσσι ἀπίσται, κἀπῶν ἴς ἰδῶν ψυχικῶν, μὴ πῶλλων ἀπίσται αὐτῶν παρὶχῶμεθ. Leo Grammatic. pag. 480. Anonymus Combesifianus in Leone Philosopho n. 15. Georgius Mon. n. 20. Scylitzes p. 598. ἐξ παρῶθις ἰθῶ ἀροσκαλῆσ ἀμῶθ βασιλεον, δὲ ἰθῶν μεθῆσται χιλιάδων ἀπῶσσι, ἴς δὲ ἴθῶν ψυχικῶν τῆ αὐτῆ θῶσσι ζῶσσι ὀρεθῆσται, καὶ ἀπίσται ἐν Μακεδονίᾳ, ubi ψυχικα sunt elemosynæ in animæ Zoes demortuz levamentum. Ψυχικῆ ἐκονομῆσ, apud Balsamonem ad Nomocan. Photij tit. 2. c. 1. Sguropulus in Hist. Concilii Florentini sect. 9. c. 2. μάλις ἣ πῶθ ἰδῶθ καὶ τὸ σῆπθσιον, ἀπίσται τῆ καμαρῆσ, ἴς ἰθῶσ ἀμῶθ τῆ Πατριάρχῆ, ὅτι δὲ ἰθῶν ἐξ τῆ τὸ τῆ ψυχικῶν τῆ Πάσῆ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum :

ἴς δὲ σῆ τῆ ψυχικῶν καὶ τῆ φιλοχῆσται.

Historia MS. Belisarii :

Ὅσσι μοι πάλιν ψυχικῶν, Ἀρχοῆσ, ὀβολῶθ.

Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Καὶ ἰθῶν αἱ τὰ πῶθῆ ψυχικῶν λογῶσται. Historia Apollonij Tyrrij.

Τὸ μονασῆρι ἀπίσται ἴαν γὰ ψυχικῶν τῆσ.

Adde Malaxum in Hist. Patr. pag. 162.

Ψυχικῶν, Beneficus erga inopes, φιλόπῆλυθ, Επισῶπῆ. Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 1. p. 299. ἰθῶσται, φιλοχῆσται, ἐξ ψυχικῶν τῆσ.

ΨΥΧΙΚΟΝ ἀμαρτήμα, Peccatum mortale. Harmenopolus in Epitome Canonum in jure Græcotom. αἱ καὶ τῆ αὐτῆ ἰθῶσται μὴ τῆ χροσῆσται ψυχικῶν καὶ ἰθῶσται ἀμαρτήμα, καθαροῦσται. Ubi Scholiastes : ἢ πῶθ ἀμαρτήμα ψυχικῶν λέγεται εἰθὲ τὸ αἱ ψυχῶν τῆσ πῶθ ἐπαλλῶν, &c. Alius Scholiastes pag. 37. ad illud S. Basilii, κληροῦσται πῶθ θῶσται ἀμαρτῶν, &c. Πρὸς θῶσται ἀμαρτῆσ ἢ ψυχικῶν δὲ ἰθῶσται, ἢ ἐξ μάλις ἀπίσται χροσῆσται, ἴς ἴθῶσται μάλις τῆ βυθῶσται μῶσται, ἐξ σωματικῶν τῆσ, ὁ πρὸς θῶσται. Nicom in Pandectæ MS. lib. 1. ferm. 18. in Scholio ad alium locum S. Basilii : ψυχικα πῶθ καλῶ κροσῆσται, ὀρῶθ, λῶπῶθ, ὑπερσῆσται, ἐξ τῆ ἰθῶσται ἰθῶσται, &c. Ψυχικῶν θῶσται, apud Theophanem an. 24. Leonis Isauri : quod aliis verbis extulit an. 13. Copronymi : τῆσται τῆ ψυχῆ σῶθ τῆ σῶσται. In Sancito 2. Germani Patr. Constantinopol. ψυχικῶν ἐπαλλῶν ἀπίσται. Novella 1. Alexii Comneni lib. 2. Juris Græcotom. p. 124. & apud Balsamonem ad VII. Synod. Can. 19. τὰ μὴ τῶν ψυχικῶν ἀπίσται, ἴθῶσται αὐτὰ δὲ σωματικῶν τῆσ τῆ Ἀρχιεπισκοπῆσ καὶ ἰθῶσται ὀφείλουν κροσῆσται καὶ ἐπαλλῶσται. Ibid. pag. 141. ψυχικῶν σῶσται. Inscripção Corcyrensis apud Andream Marcomoram in Historia Corcyrensi lib. 3. τῶσται (τῶσται) κατωσῆσται ὁ κλειῶσται θῶσται αἱ λῶσται αὐτῶ ψυχικῶν ἐπαλλῶσται. Ψυχικῶν βλάσται, apud eundem Balsamonem ad Nomocanon. pag. 138. 1. edit.

At cum ψυχικῶν ἀμαρτήμα aliud sit ab eo quod σωματικῶν dicitur, jure quaerunt viri docti quale sit istud discrimen. Idem Balsamon in Can. 1. Concilij Nicæni, ψυχικῶν ἀμαρτήμα censet illud esse, quod perniciem affert animæ & interitum, ἴθῶσται τῆ ψυχῆ βλάσται, quæ quidem nodum non solvunt. Alij, ut ait Zonaras, σωματικῶν ἀμαρτήμα esse volunt, quod facultate corporea exercetur, ἐξ ἐκ σωματικῶν ὀρεθῆσται δεχθῆσται πῶθ ἀψῶθ, ἢ corporis enascitur concupiscentia. ψυχικῶν νεθῶ, τὸ ἐκ ψυχικῶν πῶθων τῶσται ὀρεθῆσται, ὅσσι ἰθῶσται, ἴθῶσται ἀπῶσται, ἐξ ἰθῶσται τῶσται τῶσται τῶσται, ex animi passionibus, ut est superbia & inobedientia, & aliis huiusmodi, ut ex Nicone attigimus.

Nicephorus Presbyter in Vita MS. S. Andreæ Sali, ad quaesitum istud, τί λέγεται Ἀπόστολῶ, ὅτι πῶθ ἀμαρτῆσ δὲ τῶσται σῶσται ἴθῶσται, ὁ ἣ ποσῆσται αἱ τὸ ἰθῶσται σῶσται ἀμαρτῆσται. Andream sic reponentem inducit : πῶθ ἴθῶσται ἀμαρτῆσ ψυχικῶν ἴθῶσται, ἢ ἣ ποσῆσται σωματικῶν &c.

Euchologium pag. 685. λῶθ τῆ κροσῆσται δὲ ἴθῶσται ὀφείλουν ὀρεθῆσται, τῆ ψυχικῶν καὶ σωματικῶν ἀμαρτῆσται.

Theophanes an. 1. Michaëlis : ὁ μὴ γῆ Πίπῆσται ὁ κομροσῆσται Ἀπῶσται ἐξ Σάπσῶσται ἰπῆ ψυμάτῆσ μῶθ τῶσται πῶθων, Παλλῶσται ἢ ἢ μάλις βοῶσται, ὅτι τῶσται ἀπίσται, ἴθῶσται θῶσται ἴθῶσται καὶ τῶσται ὀφείλουν ὀρεθῆσται σωματικῶν μῶθ ἀμαρτῆσ, πῶθ ἴθῶσται αὐτῶσται ἴθῶσται αἱ τῶσται πῶσται ψυχικῶν καὶ σωματικῶν ἀκαθαρῆσται ἴθῶσται, ἐξ δαυρῶν λαοσῶσται ὑπερσῆσται λυτῶσται τῆσ τῆσται. In Lexico MS. Colbert. ψυχικῶν, exponitur σωματικῶν. Quod si hæ voces Idem sonant, cessabit dubitatio & controversia. In expositione fidei MS, ψυχικῶν ἀπῶσται, exponitur ὁ θῶσται καὶ ἰθῶσται τῶσται τὸ δὲ ἴθῶσται χροσῆσται.

ΨΥΧΟΑΝΑΠΑΣΤΡΙΑ. Vide in Πάσῆ.

ΨΥΧΩΠΟΝΕΪΝ, Animo deficere. Threnus de capta Constantinopoli MS.

Ὅσσι ψυχοσῆσται, κλαυσται λυπηῆσται.

ΨΥΧΟΤΡΟΦΟΝ, ἴθῶσται βλάσται, in Lexico botanico MS. ex Cod. Reg. 1347. Βετονῆσται.

ΨΥΧΗΝ, ῥῆσται ἰθῶσται αἱ τὸ χῶσται τῆ θαλάσσαι, ὀσῶσται

ἀσπιρ πάλιν, in Lexico botanico MS. Cod. Reg. 1845.

Herba quae ad maris extrema nascitur, Polio similis. ΨΥΧΟΜΑΧΕΪΝ, Extremum spiritum emittente, Agonizare, αγωνίζεσθαι. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum :

Πατίρ, ὡς λίγην ἐν παλῶς, ψυχομαχῶ ἀδελφός μου. Stephanus Sachleces MS.

Ὁ πλίσιος ἐν ψυχομαχῶ, πολλοὶ δὲ παρσίτων. Ψυχομαχισμός, Animam exhalantiū extremum certamen. Glossae Gr. Lat. ψυχομαχία, Iurgium. Vide Fr. Richardum in Clypeo fidei part. 1. p. 79. 340.

ΨΥΧΟΠΙΤΤΑ, Panis qui offerri solet pro defunctis, solent enim Graeci panem in fragmenta longiora concisum, vinoque tinctum, transeunti cuiilibet, & degustare non detrectanti, offerre, ut eo sumpto repensam orationis vicem mortuis parentibus suis accipiant, desiderata ac voce audita, ὁ θεὸς μακαρίσθαι τῆς, id est Beatos illos facias: panemque ita oblatum sic vocant, quasi placentiam animarum nomine oraturis, pro eis oblatam. Hæc Goarus ad Eutholog. p. 66. Vide Πίττα.

ΨΥΧΟΥΛΟΝ, Mica, Fragmentum panis vel cibi. Stephanus Sachleces in versib. Politic. MSS.

Καὶ ἂν τα πιάσκ, φρατζήσκα, τὰ λέγια τὰ ἐν γράφῃ, θεβάλλε πῶ ψυχάλα ἐν αὐτὸ ἠφίρην δὲ τάρου.

Vide Ψυχαράκι.

ΨΥΧΟΤΡΟΦΟΝ, ὁ βελονία in Glossis Jatricis MSS. Neophyti. Anton. Musa de Vetonica: Cestron vocatur etiam & Ppsychrotrophon (ita leg. pro Ppsychrotrophon) siquidem frigidis reperitur in locis.

ΨΥΧΡΟΦΟΡΟΝ, Frigidarium, in Glossis Gr. Latin.

ΨΥΧΩΤΡΙΟΣ, Ψυχότριος, Vivus, anima praeditus. Constantinus Manasses p. 98.

Οὗτος ἀνδρώπων τεχνουργοὶ πολυμαχάτων χῆρις ἀλλοτριζῶσι μακρῶ τῇ ψυχωτρικῆ φύσει.

ΨΩΜΑ, Mendacium, Ψῶδ. Vide in Ψίμα.

ΨΩΜΑΤΑΡΙΟΣ. Vide in Ψίμα.

ΨΩΜΗ, Ψωμὴ, Ψωμίον, Panis, Κρήσι.

Ψωμὴ. Historia Apollonij Tyrij :

Ἐποίησαν διχῶ τὸ ψωμὴ, ἐν φάραξ τὸ ψαρῆαι.

Anonymus de vulpe & Lupo :

Ὁ πῶ ψωμὴ δὲν βρίσκεται, ἰδίαι δὲ βρίσκου.

Ψωμὴ. Paradisus, seu liber SS. Senum MS. ἐν ἀνάλυσις ἐπὶ τὸ καύμα, ἐν ἔβαλον ψωμίον ἐπὶ τὸ σῶμα μὲν δὲ ἀλάσι. Ψωμὴ ἀγάπης, apud Crusium in Turcogr. pag. 103. Proverbia Græcobarb. MSS. ὁ κακὸς ἐπὶ τὸ ψωμίον δὲ μακρὰν ἐν ἔχθρ. Alexius Rharturus doct. 14. τὰ μὴ ἐπὶ

τὰ καλῆν ὁ ἔχθρῶς ; δὲν τὸ ψωμὴ ἴσως εἶναι ἐπὶ τὸ εὐπείκλιον, ἀνδρῶπων ἐν δὲ καλῆν, ἐπὶ δὲ ποσειδῶν.

Ψωμίον. Cyrillus Scythopolitanus in vita MS. S. Euthymij cap. 13. ἀπὸ τῶν ἰσθμίων ἐπὶ τὸ μὴ κρῖν κίλλαν, πῶ σαρὰ τισὶ καλυμμένῳ ἀφῆδον, ἴσως ἐλίγα ἰσθμίων ψωμίον, &c. Joan. Moschus cap. 91. ἐν μὲν δὲ ἀδελφῶν πενήτων ψωμίον, ἰσθμίων δὲ φῶριον δὲ ἀδελφῶς Γεώργιου. Chronicon Paschale an. 16. Ημερα-clij : ὁ γδ λιχθῶς Ἰωάννης ὁ Σεισμὸς γ'. πολλῶν πτωχόκομῆς δὲ ψωμίον, αὐτὸς δὲ πολλῶν αὐτὸ ἰσθμίων ποιῶσθαι. Anonymus Combesianus in Romano Lacapeno n. 44. διατίθεισθαι ἵνα καθύπευθε ψωμίον δίδωσθαι ψωμίον μυσθῶν γ'. Typicum MS. Monasterij δὲ Κεχαρισμένης cap. 59. διατίθεισθαι ἵνα καὶ ἐν πῶ ἰσθμίων ταῦτῳ ἐπὶ τῇ πῶ λῶνι τῶς ἀδελφῶς ἠφίρ πίνουσι ψωμίον ἐπὶ μολῶν τριῶν, νυμμία δὲ ἰσθμίων τρεχῶν ἔξ, &c. Vita S. Basilij Jun. n. 33. κατέχων δὲ αὐτὸς ἐπὶ τῇ χερσὶ αὐτῷ στήθερα χλωρῶν, σὺ ψωμὴ ἔδην.

Ψωμίον, cibare. Theophanes an. 1. Zenonis ἰψόμιας τῶς ἔχθρῶς ἐπὶ, ἢ Πάππας. ὁ δὲ ἀδελφῶν, Ναι, ἴσως ἰψόμια.

Ψωμίον, cibus cum gato seu adipe. Constantinus à secretis MS. lib. 1. τρεφῶν δὲ σὺ δὲ ἰψόμιας δὲ διχομῶν ψωμίον.

Ψωμίον, Mendicare, Επαίτων, φρατζήν, Fr. Richardus in Scuto fidei part. 1. p. 191. ἐπὶ ψωμίον ἐπὶ σίβας μου. Ψωμίον, Mendicium, Αφροδίτη. Ψωμίον, Mendicium, Πτωχῶν. Ψωμίον, Artolagasus. Symeon Sethi de alimentis : ἐπὶ ψωμίον ὁ δὲ ἄριον τρεφῶν διαφῶν τετραχῶς, &c.

Ψωμίον, Frustrulum panis. Ptochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg.

Εἰ μὴ ψωμίον ἐν κρῶν, σαρὰς, ἐν δὲ παρῶν ψωμίον, eadem notione ; apud Agarium in Geoponico cap. 170.

ΨΩΜΙΟΝ, in Glossis Chymicis, ἐπὶ τῶν ἰσθμίων ἐπὶ σιφῶν, ἴσως ἰσθμίων τῇ καμῶν δακτύλου πῶ δὲ ἔξ ἰσθμίων.

ΨΩΜΟΣ, in isdem Gloss. ἐπὶ τὸ μὴ ἰσθμίων τὰ ἰσθμίων ΨΩΝΙΖΕΙΝ, Vitiare, Σίβας. Vide Ψωμίον. ΨΩΡΑΡΙΟΣ, ψωρῶς, Scabiosus, scaber ; in Gloss. Gr. Lat.

ΨΩΦΑΝ. Vide in Ψωμίον.

ΨΩΦΑΡΙΚΟΣ. Ptochoprodromus MS. in Hegumenum :

Σαῦλον πῶ ψωμίον, τὰ γῆρα, τὰ ἐν δάκτυ.

Vide in Ψωμίον.

ΨΩΦΟΥΡΙΖΕΙΝ. Vide in Ψωμίον.

Ω.

seu ω, cum ρ transverso, hac figura Ω, crebro occurrit in MSS. Codd. ad margines, pro ὠραίων, qua loci elegantia indicatur.

ΩΑΝ, πῶς ἐπὶ τὸ αἶμα δὲ ἰσθμίων ἴσως ἐπὶ τὸ σῶμα. Ita Eudemus MS. Græcis, ὠα, veltis limbum sonat.

ΩΑΤΟΣ, Ωατῶς, Ωατῶς, ita appellatum Triclinium magni Palatij Constantinopolitani, quod & τριπλῶ dicebatur, in quo celebratum Concilium, inde Trullanum nuncupatum, quod conditum esset, in speciem Trulli seu tholi, ovatam in superiori parte figuram referentis. Vide quæ de hoc Triclinio concessimus in Constantinopoli Christiana lib. 2. sect. 4. num. 20.

laudatur præterea à Lambecio lib. 5. Comment. de Bibl. Cæsar. pag. 107. Germani Patr. Constantinopol. Synodicum, quod actum dicitur συνοδικῶς προκαθήμενῶ ἰσθμίων Πατριάρχῳ κυρίῳ Γερμανῶ ἐπὶ τῇ κτῆ πῶ ἀγῶνιστῶν μητροπόλει Νικαίας θάλασσας, &c. Et in Synaxario MS. Colberteo 14. Octob. de Synodo Trullana : ἴσως συνοδικῶς ἐπὶ τῷ τριπλῶ δὲ παλάτιῳ, τῷ λεγόμενῳ ὠατῶ. Joeles in Chron. in Anastasio : ἐπὶ ἰσθμίων ἐπὶ ἰσθμίων, Ωατῶς δὲ ἰσθμίων. Georgius Hamartolus in eodem Augusto : καὶ δὲ βασιλεὺς μοναχῶν καταλαβῶν δὲ, δὲ τότε ἐπὶ τῶν ἰσθμίων, ἐπὶ ἰσθμίων ἐπὶ ἰσθμίων, κατέλαβον αὐτὸν ἢ ὄργῃ δὲ θεῶ, &c. Rationale peræquatorum Alexii Comneni Imp. MS. ἴσως ἰσθμίων ἴσως ἰσθμίων ἐπὶ τῶν ἰσθμίων ἐπὶ τῶν ἰσθμίων προσκυ-
VVVuu 3

τοῦ βασιλικῶν λούτων, ἡ παρεμβλεθειῶν ὑπὸ τῆς ἐσπα-
κουμένης ἐν τῇ θολωτῇ ἁγίῳ τῆς μεγάλης παλαιῆς ἀρχαίας
στρωτικῆς θύρας τῆς ἰουδαίας Σπασσῆς, &c. Oblectat
Eustathius II. π. Lacodomonios vocitasse ἡ, τὰ με-
τῆρα τῆς ἰουδαίας ὄντι ὑπὸ τῶν, τοῦ ἁγίου, ὑπερφε-
λων. Vide Notis.

Ω Δ Η, Canticum, Zonara definitur, ἡ δὲ ὄργα-
νον ἡχομένη, ἀλλὰ δὲ ζῆσι φωνῆς ἑαρμοῖς ἀδόμενα τῆς
Θαῦ. Eustathius ad Iliad. a. pag. 9. φδὴ, ἡ μεμελι-
μένη λόγῳ. Euthymius Zygabenus in Præfat in Psal-
mos: φδὴ ἡ φωνῆς μεσοῦν τῆς ἑαρμοῖς ὅτι μὲν
ἐστὶ κατὰ χροστικόν ἡ ἀρχαία κακῶς φδὴ ἐστὶ
αὐτὴ φασὶν, ἀρχαίῳ τῆς ἡ φδὴ, ἐστὶ δὲ μεσοῦς ἡ ἐστὶ
ταύτης, ἡ δὲ μεσοῦς ἐστὶ δαβίδ. Geonticon apud Nico-
nem in Pandecte MS. lib. 1. scem. 29. ἐστὶ ἀνασάσις, ἡ
ἐξάμιθα τὰς φδὰς ἀνίσως ἀνδρ. τροπείων. Horologium:
ἡ ἀρχαία τῆς φασὶν, ἡ ἰουδαίας ἀρχαία τῆς φδῶν. φδὴ α.

Κυρία ἀσπιδίον, ἐν δὲ τῷ 7ῷ διδόντασιν εἶχον, &c.
Ubi novem odæ describuntur ex veteri & novo Te-
stamento desumptæ. Vide Allatium in Dissert. 1. de
lib. Ecclef. Græcor. edit. 1. p. 62. & Goarum ad Eu-
chologium p 434. 435.

Μισοφδῶν, Μισοφδῶν, Medium canticum. Euc-
hologium p 522. τῆς πρώτης ἡμέρας, ὅτι τὸ εἶδος διδόνται,
μισοφδῶν, ἡ τῶν βαρῶν, ἡ δὲ ἰμακίμα φασὶν ἀνδρ. Geon-
ticon supra laudatum: ἡ ἐξάμιθα τὰς φδὰς ἀνίσως ἀνδρ
τροπείων, ἡ ὅτι ἐστὶ τὰ τριπλῆα, ὅτι ἐστὶ τὸ ἑκτὸν ἰσοι-
σι μισοφδῶν. Insc: ἡ ἐστὶ τὰ προίμα τῆς κατῶν, ἡ ἐστὶ
τὰ μετὰ τῆς ὕμνων τῆς τριῶν παρῶν, &c.

Ω Γ Μ Ε, Ωμίνα, Hei mihi, οἶμοι, Ex Italico Oī
πε Glossæ Gr. Lat. οἶμοι, Σχιλιασίων, Ve mihi.
Historia Apollonij Tyrij:

Ωμί, παρὶ μου, Θάρμ, μάτια μου, τὸ φῶς μου.
Alibi:

Ωμίνα, θυγατέρα μου, Θάρμ, ἐστὶ ψυχῆ μου.
Ω Γ Τ Η Σ λθθ, in Glossis Chymicis MSS. λε-
ζόρμθ ἐστὶ τριπλῆα, ἐστὶ χρυσόκολλα.

Ω Κ Α. Vide in Ἄσω, & Eustathium II. a. p. 86.

Ω Κ Γ Σ, ἡ μαρὶς, in Glossis Jaticis MSS. Neo-
phyti Halec.

Ω Λ Ε Ν Η, Acum ctinaria. Auctor Etymologici:
καλαμίδας, τὰς τῶν λεγομένων ὀλίνας. Aliàs Græcis ὀλί-
να, est ὄλινα.

Ω Μ Α Ρ Ι Ο Ν, Ημητέριω, ὄμθ. Demetrius Con-
stantinopolit. lib. 1. Hieracosophij cap. 4. πρὸς τὸ πλῆ-
ρὸν, ἡ πρὸς τὸ ὀμίνα.

Ω Μ Η, in Glossis Chymicis MSS. ἰδράζμθ ἡ
ὅτι μαρτυρίας γινόμενα. Vide Ματῆσια.

Ω Μ Ο Κ Ο Π Η Ν, Dorsum Georgius Sanguinatus
de partibus corporis humani, MS.

Τὸ ὀμοκώπῳ λέγουσι μισοφδῶν τῶν ὄντων.

Ω Μ Ο Λ Ι Ν Ο Ν, Mantile tergendis manibus. Eu-
stathius Od. u. χοιρόμακτρον ἡ δὲ λαδὸν τὰς χῆρας ἀπειμά-
τῳ τῷ τῷ ὀμολίον ἀλλὰ φασὶν. Vide Lexicographos.

Ω Μ Ο Φ Ο Ρ Ι Ο Ν, Velum quo caput & humeros
tegebant mulieres. Lexicon MS. ex Reg. Cod. 2062.
ὀμολίον, τὸ ἐπὶ τῆς ὀμων ὀμοφείων. Lexicon MS. Cy-
tilli. ὀμοφείων, ὀμολίον ἐπὶ τῆς ὀμων. Palladius in Hist.
Lausiac c. 138. de quadam virgine: ἰμάτιον κενόν, ἡ
ὀμοφείων, ἡ ὀμολίμα ἐδίδου λαβῶν ἰδίλων. Codinus
in Orig. Constantinop. num. 104. de S. Anna: ἀλλὰ
ἐστὶ τὸ ἄγιον αὐτῆς σῶμα, ἡ τὸ ὀμοφείων ἐπὶ τῆς (καὶ)
ἡ. Leo Grammaticus in Michaelis pag. 463. ἡ τὰ μετὰ
ὀμοφείων τὸ ἄγιον ἐξαλατόν τῆς θεοῦ ὀμοφείων, τῆς θα-
λάσσης ἀμφοῦ ποσὶ βαλῆν, &c. Reconditum porro erat
Deiparæ Omophorium ἐς ἀγίας σοφῆ, unde ædi Bla-
chetnez inditum nomen τῆς ἀγίας ἑστῆ, apud eundem
p. 499. 500. sed de his, pluribus egimus in Notis ad
Alexiadem pag. 329.

ὀμοφείων, ὀμοφείων, Ημητέριω, ornamentum non Ar-

chiepiscopis modò, sed & omnibus Episcopis Græcis
peculiare: longa scilicet fascia collum primò invol-
vens, deinde à collo per medium dorsum & pectus
longè infra genua descendens, crucibus intexta. Petrus
Comestor in Hist. Scholiast. c. 64. Exod. Secunda vestis
erat Ephor, similis superhumeralis Græcorum. Tradit
Luithprandus in legatione ad Nicephorum Phocam
Imp. id Juris ac prærogativæ indultum Theophylacto
Patriarchæ Constantinopolit Romani Lacapeni Imp.
filio, à Joanne XI. Papa seu potius illius nomine, ab
Alberico Romano Tyranno, ut deinceps Patriarchæ
Constant. absque Papatum permisso Pallis uteretur:
ex quo, inquit, turpi commercio vituperandus mos ino-
levit, ut non solum Patriarchæ, sed etiam totius Græciæ
Episcopi pallis utantur. Dignitatem inquit Theophyla-
ctus an. 933. Verùm longè antea Episcopus orientis
omophorium detulisse videntur innuere scriptores,
ac imprimis, Isidorus Pelusiota, qui vixit sub Theodo-
sio Jun. lib. 1. Epist. 136. τὸ ἡ ἑπιπέσω ὀμοφείων ἐξ ἑβραῶν
ἐστὶ, ἀλλ' ἡ ἰουδαίας, τῶν τῆς ὀμοφείων δὲ ὄντων σημεῖον, ἡ τῆς
ἐπιπέσω ἡ ἐπὶ τῆς ἰουδαίας ὀμολίμα ἀνίσως. Ita etiam
describitur à Symeone Theffalon. lib. de sacris Ordina-
tis. c. 7. p. 164. ubi de Omophorio: δὲ ἐστὶ τὰς σαγῆς
περιπέσω, ἐστὶ ἐξ ἑβραίων, ἐστὶ τῆς τραχίλης τῆς Ἀρχιερέως τῶν
ὀμων τῆς ἐπὶ τῆς ἰουδαίας ὀμολίμα ἀνίσως. Ita etiam
describitur à Symeone Theffalon. lib. de sacris Ordina-
tis. c. 7. p. 164. ubi de Omophorio: δὲ ἐστὶ τὰς σαγῆς
περιπέσω, ἐστὶ ἐξ ἑβραίων, ἐστὶ τῆς τραχίλης τῆς Ἀρχιερέως τῶν
ὀμων τῆς ἐπὶ τῆς ἰουδαίας ὀμολίμα ἀνίσως. Similia
habet in lib. de Templo pag. 220. 224. 228.

Quod verò Omophorium ait Pelusiota designare
ovem perditam, de qua Evangelium, id etiam tradit-
ur à Theodoro Patriarcha in Responsis MSS. μὲν ἡ
ταύτην τῆς ἀναμάρτου θυρίας ἀνίσως τὰ προαῖμα, ἡ τῆς
ποσὶ τῆς Ἀρχιερέως τὸ μετὰ ἰσομολίμα ὀμοφείων τὸ ἐπὶ
τύπων τῆς ἀμφοῦ καλλίπλοκῆς ἀποτίθεισας μελαχρῆζομα ἡ τῆς
ἀλλοῦς ἡ ζωποῦ ἀμφοῦ τὸ μεσοῦν, ἡ μετὰ οἱ ἐκκλησιαζον-
τες, ἡ ἰουδαίας μὲν τὰ ἄγια ἰουδαίας ἀδαρῆτας ἰσοχωρῆσι-
οῖν, ἡ ἀντιστάθῳ. Idem etiam scribitur à Balsamone
Resp. 16. & à Joannicio Cartano Hieromonacho in
libro qui ἰδθ inscribitur. At Germanus Patriarcha
in Theoria pag. 150. edit. Morelli, aliud ait significa-
re in Patriarcha vel Metropolitā, aliud in Episcopo:
ac in Episcopo quidem eandem ovem deperditam;
ὀμοφείων verò τῆς Ἀρχιερέως, exhibere σωλῶ τῆς Ἀρχιερέως, ἡ
περ ἰσφῶν οἱ ἐπὶ τῆς Ἀρχιερέως, σὺδάρτης μακρῆς ἡ ἰουδαίας
ὀμων περὶ τῆς ἰουδαίας, ἡ τῆς ἐπὶ τῆς ἰουδαίας τῆς Ἀρχιερέως. Addit
deinde cur cruce in eo effingantur, quod scilicet
Episcopi ac Præfules, Christi crucem humeris deferre
se profiteantur, ὅ ὅτι ἡ κακοπάθεια· σύμβολον τῆς ἡ
κακοπάθῆας ὅ ὅτι ἡ σφοδρῆ. Alias Omophori significationes
tradunt idem Balsamon de privileg. Patriarch. &
Nicolaus Cabasilas lib. de Veste sacra.

De Patriarcharum verò omophotis agunt passim
scriptores. Palladius in Vita Chrysofostomi pag. 54. de
Theophilo Patr. Alexandr. ἐστὶ τῆς Ἀρχιερέως ἀνδρὶ ὀμολί-
κῆτος (Monacho) τὸ ὀμοφείων ἐπὶ τῆς τραχίλης ἀνίσως
χειρῶν, ἐστὶ πλεῖστας τῆς σιατῆς αὐτῆς ἰσοφείων, &c. Cedre-
nus in Constantino an. 21. de Paulo Patr. Constanti-
nopol. παρὰ τὸ τῆς ἰουδαίας τῆς Παύλου ἰσοφείων ἐπὶ Κωνσταντῆ, ἀρ-
κῆ ἰσοφείων τῆς Ἀρχιερέως τῆς ἰδθ ὀμοφείων ἀποτίθεισας. Theopha-
nes an. 6. Anastasij de Euphemio Patr. Constantinop.
ἰσοφείων ἐπὶ τῆς Βασιλευρέως, ἀνίσως ἐπὶ αὐτῶ τὸ ὀμοφεί-
ων τῆς Ἀρχιερέως ἀποτίθεισας. Vide eundem an. 7. Co-
pronimi. Concilium Constantinop. III. a. 8. p. 759.
de Macario Patr. Antiocheno: γινόμενα τῆς παρεμῆτος
αὐτῆς ὀμοφείων. Idem Cedrenus p. 456. Γερμανῶν μετὰ ἐπὶ
βάλλῃ τῆς ἰουδαίας, ἐπὶ τὸ ὀμοφείων ἐπὶ τῆς ἀγίας τραχίλης τῆς μετὰ
λακ ἐκκλησίας θῆς, ἀπὸ ἀλάστο τῆς ἰουδαίας, ἡ ἰσοφείων.
Synodus VIII. a. 2. ἰλαβῆν ὁ Πατριάρχης τὰ ὀμοφείων τῆς
ἰσοφείων, ἡ δίδουσι τῆς. Eadem Synodus a. 9. λαῖ-
κοι ἡ ἐκκλησιαστικοὶ φορῶν ὀμοφείων, ἡ ποῦσι τὸ δούκον τὰ τῆς
Ἀρχιερέως. Eadem Synodus Can. 14. ἀποτίθεισας τῆς ὀμο-
φείων ὀμοφείων ἰσοφείων ἐπὶ τῆς κατῶν ἀποτίθεισας
2069

ποις, &c. Euchologium p. 292. de Ordinatione Sacerdotis: εἰς ὁ χαρλοτόμῳ ἀσπαζῶ τὸ γονὺ Ἁρχιερέως ἐκείνου ἢ ἑμοφρίου. Adde p. 304. Martyrium S. Anastasij Petre MS. ἦν τινὰς λυχομοίωνας, ἑμοφρία τε περικεράμους, καὶ ὅσα ἴσως σὺλλε, εἰς ἢ σιμοὺ Ἁρχιερείῳ ἐοδύμασθε, &c. De Episcoporum Omophoriis intelligendus Nicetas Paphlago in Vita Ignatij Patr. Constantinopol. sub fin. ἑμοφρία εἰς ἑμῶρια ἀτιμῶν, εἰς ὅσα ἐὶ ἱερατικῆς σύμβολα χρυμελίση τελευτήσας, &c. Alibi: ἔτι ὁ πρῶτος ἀσπέρμῳ τὸ ἑμοφρίων, εἰς πλεῖστον ἑστῶτα, &c. Vide Joannem Moschum in Limon. c. 36. 139. Constantinum in Basilio n. 19. & alios passim, præterea Tabellam VIII. ex his quæ initio hujusce operis delineantur.

ΩΝΕΒΑΚΟΝ Venditionis instrumentum, in Basilicis lib. 1. tit. 2. c. 38. & apud Scholiast. l. 22. p. 85. Adde p. 11. ΩΝΙΟΙ, τὰ ἐν ἡμέραις ζῶα, in Glossis Jaticis MSS. ex Codd. Reg. 848. & 1177.

ΩΘΩΝ. Ova ignita, vel certe calidissima, ad Martyrium cruciatus interdum adhibita ex Erchenfrido in vita S. Colomanni, observavimus in Gloss. med. Lat. Idem restatur Socrates lib. 2. c. 38. ubi de Atianis: ἄλλων ἢ γυναικῶν τὰ αὐτὰ μέρια, τὸτο μὲν σιδῆρῳ, τὸτο ἢ ποῖς ἐς ἀίρον θερμαθῶσι ἀσπέρμους ἔκων. ἔστι τε εἰς ἑστῶτα τὰς ἑλλείων τεμνῶτας, αὐτὰ ὁ δὲ πρῶτος χρυσεύσας λεγόντων ἔστιν.

ΩΘΩΝ, apud Chymicos, εἰ γὰρ λίθον χαλκίον, οἱ ἢ λίθον Ἀρμενίον, ἄλλοι γὰρ λίθον ἑσπερίον ἀσπέρμους, λίθον λεγόντων, λίθον ἢ ἑσπερίον ἔστιν ἢ τὸ ἑσπερίον μίμημα. Ita Anonymus post Glossas Chymicas, ubi mystica multa de ovi partibus pariter commentatur.

ΩΘΩΣ. Corona pretiosissima, quam ex ovorum proventu confectam Ireni conjugi dedit Imperator Joannes Vatatzes Nicephorus Gregoras lib. 1. pag. 31. edit. Genæ. εἰς ἡμέρας ἀγγέλου ἐπιστάθης ὁποῦσα τίετων ἀν τὰ αὐτὰ πάντων συνωθῶσις ἐστὶν ἐπιστάθης, αἱ ὁλίαν χέλιον ἑστῶτα ἢ σιωχάσιον ἐσθῆδος χρυμέτω σίφων καὶ τελευτάσθαι τῆ βασιλείᾳ λίθους καὶ μαργάρους πολυτελεῖ διελθεύμεθων, ἐν εἰς ὅταν βασιλεὺς ἐπιστάθης, ἔστι τὸ εἶναι ἢ ἑσπερίως καλοῦσθαι αὐτῶν. Vide ἐστῶτα.

ΩΡΑ, Horologium Avenacum.

ΩΡΑ μάϊ, Iam, ex Ital. Hor mai Theodosius Zygomalas Themato Epist. 36. apud Crusium: ἕδεκα μῆνας γραφῶν ἑν ἑκατὰ ὅρα μάϊ ἔων χέλιον.

ΩΡΑΙ, Hora canonica, seu officia Ecclesiastica, quæ statis horis in Ecclesia peraguntur, de pluribus egimus in Gloss. med. Lat. Synodus Sidæ habita, apud Photium, Cod. 51. εἰς ὅταν τὰς ὄρας ἑλλείων ἑμμελίμους εἰς δέσποιν. Vita S. Theodoræ Alexandrinæ MSS. δὴ ἑσπερίως τι σιωχῶν, καὶ πλεῖστον ἐπιστάθης ἑσπερίως, καὶ ἑσπερίως δὲ ὁλόκληρον ἐπιστάθης ἑσπερίως ἢ εἰς τὸ καλυμμένον ὄραν μῆνα μὴ παραλειπῶσαν. Nikon in Pandect. MS. lib. 1. ferm. 28. σπῆδασι δὲ σιωχῶν ἢ κακῶν σιωχῶν, εἰς τὰς ὄρας, Τρίτην, ἑσπερίως, ἑσπερίως, &c. Amphiloehus de non desperando: ὅταν ἐπὶ μὴ ἑλλείων τὰς ὄρας, καὶ αἱ τὰς ἡμέρας ἢ πῆλοσθῶν καλῶν μετῶσις ἐστῶτα. Achmes Onitocrit. c. 72. ὁ μῆνας ἢ δασυλῶν, αἱ πλεῖστον ἑσπερίως ἢ δέσποιν, ἢ ἑσπερίως, ἢ ἑσπερίως κρῖσις ἢ τριτὴς ὄρας πλεῖστον ἑσπερίως. ἢ ἑσπερίως ὄρας: ὁ ἀπ' αὐτῶν, ἢ τριτὴς ὄρας, ἢ ἑσπερίως ὄρας: ὁ ἐλάχις, ἢ ἑσπερίως ὄρας. Ex porro Horæ cum Mesoriis describuntur in Horologio. Adde Codin. de offic. aulæ Constantinopol. c. 6. 12. c. 13. n. 1. & Nomocanonem Cotelianum n. 37. 53. 131. 257. Extat διατάξις ἢ ἀπολυθῆς ἢ ὄραν, δια τι ἑσπερίως αὐτῶν ἑλλείων, edita post Liturgiâ S. Marci à Joanne à S. Andrea. Vide Clementem lib. 8. cap. 34.

Μισώρια, media hora, quæ post Primam, Tertiam, Sextam & Nonam à Græcis decantantur: quæ tam ea quæ post primam canitur, misώρια ἢ Πρώτικα dicitur, quæ post Tertiam, Misώρια ἢ Τρίτικα, & sic deinceps, ea describuntur in Horologio, c. 1. v. edit. 1535. Triodium in Dominica ἢ δέσποιν σπλαγχνῶν ἢ ἐν ἡμέραις ἑσπερίως ἢ δέσποιν, καὶ τὸ τυμῶν, τὰ μισώρια ἢ ὄραν. Typicum S. Sabæ

c. 5. εἰς ἑλλείων αἱ ἀδελφῶν ἐν τῶν καλλίως αὐτῶν πλεῖστον, καὶ ἢ μισώρια αὐτῶν. Et cap. ... ἑσπερίως ἢ μισώρια αἱ ἐστῶτα μη ταίτομοτον δέον ὅτι δασυλῶν Rursum: τὰ ἢ μισώρια ἢ ἑσπερίως, εἰς ἡμέρας ἐν τῆ βασιλείᾳ ἑλλείων, εἰς ἡμέρας ἢ ἑσπερίως, ἐν ἡμέραις ἢ ἑσπερίως. Cap. 12. Sept. 22. ἀρχομῶνα ἑλλείων τὰ μισώρια εἰς τὰς ἑσπερίως καλῶν ἢ ἑσπερίως ἑσπερίως. Cap. 17. δὲ πλεῖστον ἑσπερίως ἀρχομῶνα ἑλλείων αὐτῶν ἢ ἑσπερίως, εἰς τὰ ἑσπερίως μισώρια ἐν τῆ βασιλείᾳ, ἢ τὸ τυμῶν τὸ ἢ μισώρια ἢ ἑσπερίως, εἰς ἡμέρας ἢ ἑσπερίως. ἑλλείων καὶ ἢ παρακολυθῶσθαι τύπον ἐν τῶν καλλίως. Typicum MS. Monasterij ἢ Καρρηλίμους cap. 33. καὶ κατὰ λαμβάνουσα ἢ ἑσπερίως ὄρας ἢ κρῖσις τὸ ἑσπερίως, καὶ αἱ κατὰ τὰ μισώρια ἢ Πρώτικα, πλεῖστον τὸ Τρίτην καὶ ἑσπερίως ὄραν καὶ ἢ μισώρια ἢ ἑσπερίως, καὶ ἢ μισώρια.

ΩΡΑΙΑΙ Πύλα. Vide in Πύλα.

ΩΡΑΡΙΟΝ, Orarium, χειρομάντιον, ἢ χέλιον. Glossæ Basilic. ὁ δέσποιν, εἰς δέσποιν, ἑσπερίως ἑσπερίως, αἱ ἑσπερίως παρὰ τινων λέγει τὰ ἑσπερίως ἢ οἱ παλαιὸν ἐσπερίως ἐσπερίως ἐσπερίως, ἐν αὐτῶν ἢ ἀσπέρμους, καὶ ἀσπέρμους. Ex quo loco liceat interim observare, quod in addit. ad D (fert. de Imp. Constantinopol. nummis notavimus ex Theophylacto, id quod manu gestant Consulium vel Senatorum Romanorum imagines in modum chartæ complicatæ, nihil aliud esse quam mappulam, seu orarium. Auditor Etymologici in Θεωσιων, Προσπεῖ εἰμαζῶν λέγει ἢ ἑσπερίως ἢ ἑσπερίως ἑσπερίως καλῶν ἑσπερίως. Vide eundem in Μιτροῦ Μεταφράστες in Vita MS. S. Demetrii: ἢ ἑσπερίως λαβῶν, ὁ σιωχῶν ὄραν ἑσπερίως. At

ὄραν, in Liturgicis, dicitur Stola Diaconorum, quam ij in humero sinistro deferunt, & in quo ter repetita vox ἄγιος descripta, quæque interdicitur Sublicæ, Lectoribus, & Cantoribus in Synodo Laodicena can. 22. 23. Germanus Patr. Constantinop. in Mystag. ἢ δέσποιν αἱ τῶν ἢ ἀσπέρμους διατάξις ἢ ἑσπερίως ἑσπερίως, αἱ ἑσπερίως πῆλοσθαι αἱ δέσποιν δέσποιν, Quæ quidem hausit à S. Chrysostomo orat. de Filio prodigo: ἑσπερίως ἢ πῆλοσθαι ἑσπερίως αἱ ταύτης ἑσπερίως ἢ ἑσπερίως ἑσπερίως, εἰς ἢ ἑσπερίως ἢ ἑσπερίως ἢ ἑσπερίως, ἢ ἑσπερίως ἑσπερίως, ἢ ἑσπερίως ἑσπερίως, εἰς ἢ τῆ βασιλείᾳ προεσπερίως. Euchologium de Ordinat. Diaconi: εἰς καὶ τὸ ἑσπερίως, περιέχουσι τὸ ὄραν πῆλοσθαι, καὶ ἢ ἑσπερίως ὄραν, λέγει, ἑσπερίως, εἰς ἑλλείων σιωχῶν τρίτων, ἑσπερίως, ἢ ἑσπερίως, εἰς τρίτων ἑσπερίως ἢ ἑσπερίως.

Oraria vero in sacris Liturgiis manibus tenent Diaconi, eaque expandunt. Liturgia Chrysostomi, de Diacono: κρατῶν εἰς τὸ ὄραν αὐτῶν ἢ τῆ δέσποιν. Rursum: κρατῶν καὶ τὸ ὄραν αὐτῶν τριτὴ δασυλῶν ἢ δέσποιν χέλιος, &c. Et p. 69. edit. Goar: κρατῶν εἰς τὸ ὄραν αὐτῶν πῆλοσθαι ἑσπερίως αὐτῶν τῶν δασυλῶν. Adde p. 67. 79. At p. 96. ὁ ἢ κατὰ τῶν ἑσπερίως δασυλῶν τὸ ὄραν, ἑσπερίως αὐτῶν πῆλοσθαι. Philotheus Patr. Constantinop. in Ordine facti ministerij p. 4. ἑσπερίως ἢ καὶ ὁ δέσποιν ἐν δέσποιν ἢ ἑσπερίως μῆρας ἐν πῆλοσθαι, εἰς ἑσπερίως μῆρας, κρατῶν καὶ τὸ ὄραν αὐτῶν τῶν τριτὴ δασυλῶν ἢ δέσποιν χέλιος, λέγει μισώρια, &c. Ita pag. seq. sub fin. 6. 7. 11. quæ quidem observandum duxi, ut inde colligatur Diaconos intelligi in Tabella Caroli Calvi, Codici Evangeliorum præfixa, quam ad capitularia Regum Franciæ delineatî curavit Steph. Baluzius.

Cujus verò interdum summis digitis attollant Oraria Diaconi, indicat Matthæus Blastares in Synopli Canonum: ὄραν ἑσπερίως ἀσπέρμους τὰς ἑσπερίως παραμῶν, εἰς τὰς ἢ ἑσπερίως τελεσῶν ἐπὶ πῆλοσθαι ἑσπερίως, καὶ πῆλοσθαι τῶν ἐν ἑσπερίως σημαίνουσι δασυλῶν ἢ καὶ τῶν ἑσπερίως ἢ ἑσπερίως ἐκασπέρμους ἢ τῶν καλυμμένων, εἰς ἢ πῆλοσθαι. Is consona scribit Chrysostomus in Homil. 17. in Epist. ad Hebræos.

Enim vero Orarium quod ad humerum sinistram gestat Diaconus, Presbyteri Collum utrimque ambit. Ordinatio Presbyteri apud Motinum p. 111. καὶ καὶ τὸ ἑσπερίως αὐτῶν, εἰ ἑσπερίως ἢ ἑσπερίως αὐτῶν ἐπὶ τὸ ἑσπερίως

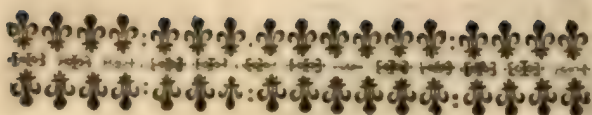

OMISSA ET ADDENDA
 IN GLOSSARIO
 MEDIÆ ET INFIMÆ
 GRÆCITATIS.

NOTUM illud Davidicum, ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἐπέχεται ῥήμα, καὶ οὐκ ἔστι ἀσφαλτοῦ
 γῶν, cui quidem sententia, id scire possit aptari, quod legendo in dies doctiores evadimus,
 καὶ οὐκ ἔστι ἀσφαλτοῦ γῶν, ut scribit Gregorius Cyprius
 Patriarcha Constantinopolitanus in Maris encomio. Quippe cum nondum lectos libros
 evolvimus, iisque ut par est subinde incumbimus, nova plerumque nobis succedunt ejus-
 modi γῶν, qua inobservata, vel ignota suppediant. Ea est in singulis disciplinis studiorum ratio;
 ut horum unica progressus prodas non modo in iis assiduitas, sed labens etiam sensim atas: adeo ut
 tempori adscribendum sit, quod aliquid semper addiscere liceat, ac proinde non omnino pro certo haberi
 debeat quod ait Artemidorus lib. i. cap. LV. αὐθιχῶς ἐστὶ τὸ μωδῶδες. Ecce in Glossarium nostram
 fac multa hactenus congesta, nedum tamen omnia quibus illustrari potuerit, quod nemo quantumli-
 bet eruditus sibi unquam audeat polliceri. Interim enim dum sudant opera, & editos inspicimus, vel ma-
 nu descriptos evolvimus Codices, vel denique à memoria elapsa revocamus, non modica sese offerunt
 quibus adaugeri potest quod in manus sumpsimus argumentum. Ea qualiacumque sunt, in Additamen-
 ta retulimus, ut vel inde Lector inventis non defraudetur, eique liceat in vocabulis insolentibus, si non
 genuinam omnino eorum significationem, saltem quidpiam in ea investiganda luminis expiscari. In illis por-
 ro complura invenies, que rem Botanicam dumtaxat spectant, eaque fere Arabica ac Saracenicæ, vel
 Turcicæ, que minime posthabenda duximus, quandoquidem ipsimet Grammatici Græci ea in sua Lexi-
 ca retulere, cum Græcos ipsos Medicos, recentioris scilicet ætatis, atque adeo non paucos ex illis qui ele-
 gantiam & manduciam orationis proficiunt, iis passim usus siverent, quantumvis insulsis & prorsus barbaris,
 sed à vulgo, in cuius gratiam proinde scribebant, receptis. Id præ cæteris, ut alios omittam, testatur Scripser
 Anonymus ex Cod. Reg. 3496. (qui in Cod. 3502. Theophanes videtur appellari) in libris de Dieta,
 quos Constantini Porphyrogeniti Imperatoris præcepto conscripsit, eique nuncupavit, ut ex ipso Operis ini-
 tio percipitur. Ita enim ille lib. 1. Ἐπιτιμοσι ἢ ἡμῶν ἔδῃ εἰς τὴν καὶ μικρὰ λογίζουσι δυναμῶν, ἐν ἧ
 τῶ παρὸν ὀνόματι ὀνόμασι π καὶ ῥήμασι τῶν ἐξ ἀρχῆς καὶ τριόβυ διηλημμένων καὶ χρημάτων ἐρῶν ἢ
 γδ ἀρχαῖα λέξιων τῶν καλλίων καὶ συνθεσῶν πῆς Ἑλλοσι βαρβάρους ὀνόμασι καὶ διηλημμένοις ἐστὶν ἰσὺ
 ἀρχαῖα. Ἄσπερ γδ κομδὴ μίτρια αὐθιχῶς, ἀλλ' ὑπὲρ τῶ μωδῶς ἀσπασίον καὶ ἀσπασίον τῶ μὴ πα-
 τερατῆς παιδείας τῆς Ἑλληνικῆς μετασχόντων, συνθεσῶν λέξι καὶ καθαιρημένων τῶ το δίγλωσσον ἀσπασίον
 πῶ εἰδῶν καὶ κατέλιπον τῶ προσκειμένων ἀσπασίον. Rursum libro 11. αὐθιχῶν ἢ σὺν θιῶ ἢ σπῖν
 αὐθιχῶν ἰσχυρίσιν, πῆς ἰδιωτικῆς φωνῆ καὶ ἀρχαιοτέρων ἑσθῆς, ἔστ τῶ μωδῶν γῶν ἐσθῆς πῆ ἰδιω-
 τῶ καὶ παρὸν ἀρχαῖα παιδείας Ἑλληνικῆς ἔστ βραχυτέρων ἢ σπῖν τῶν ἑσθῆς. Et infra: δῶ γδ
 ἕως κοινολογῶν, καθῶς ὑποσχόμεθα, καθῶς ἰσχυρὰ διδασκαλίας. Barbara vero, ut est in alio Cod.
 Reg. 1334. appellabant præsertim τὰ ἔχοντα ἐπὶ ἰσχυρῶ, β. γ. δ. θ. κ. λ. μ. ξ. π. τ. ς. Ex iis
 omissa potissimum in priori Glossarij parte hic exhibentur, quod cum Lexicon, ex quo desumpta sunt, in
 manus venit, penes Typographum Lugduni illa haberetur, cæteris, que alteram spectant suam in se-
 riem relatis. In illis porro vocabulis Botanicis explicandis scrupulosius immorari non visum est pretium
 opere, cum Ruellium imprimis, & alios qui rem Botanicam accurate pertractarunt, consulere cuius li-
 ceat, & satis sit ea indicasse.

ADDENDA IN PRÆFATIONE.

A G. II. lin. 27. lege Solone.
Pag. III. in fine sect. III. adde.
Tatianus contra Græcos pag. 161. de
iisdem: ὅν ἢ μόνον ὑμῶν ἀποβέβαι, μὴ
ἂν ἐν ταῖς ἑμιλίαις ἐμφανῶν Δω-

ρίων μὲν γὰρ ἀχ ἰ αὐτῶν ἰξίς τοῖς μὲν ἀπὸ τῆς Ατθι-
κῆς. Αἰωλίῳ π ἢ ἑμιλίαις τῆς ἰωσί. φέγγονται ἑτά-
σται ἢ ὅσπερ τσαόπης παρ ὀ: ἢ ἐχρῶν, ἀπὸ τῶ
να μ ἂν. ταλίον Ἑλλῆνα. καὶ γὰρ τὸ ἀπαιτῶν ἀπ-
σώτα, τὰς μὲν συγγαίῳ ὑμῶν ἐρμηνείας ππ-
μῆκατ, βαρβαρικῆς π φωνῆς ἰδῶ ὅτι καταχρῶ-
μῶροι, συμπερῶν ὑμῶν πιποῖκατ πᾶν δὲ γλῶσσῶν.
nunc vero vobis contigit solis ne colloquio quidem
convenire. Alius enim Doricus, alius est Atti-
cus sermo: & Aoles non loquuntur ut Iones. Enim-
vero cum disidiū tantum sit apud illos ubi minimè de-
cet, quem potissimum prae ceteris Græcum appellem, du-
bito. Quod namque absurdissimum est, dictiones
minime nativas colitis, & barbaris aliquando vo-
cibus abutentes, promiscuam linguam vestram ef-
ficitis.

Pag. V. In fine sect. V. adde.

Theodorus Gaza in libro de Mensibus cap.
V II. ait, translato in Græciam Romanorum Im-
perio, mensium nomina à Græcis veteribus, usur-
pata defuisse recenseri, eorum vice Latinis admittis:
αὐτῶ γὰρ τὰ ἀρχαῖα ἰτίων, ἢ τὸ τῆς φωνῆς τὸ καθαρόν
καὶ κομψὸν Ἑλλῆσι ἀπελωκόσπε, αὐτῶ πᾶν τῶν ἀρχαῖ-
ων φωνῶν, ἢ φιλα γινώσκ, ἰξίσασπ, ἢ τῶν Ρωμαϊκῶν
ὀνομάτων ἄλλοις π ἄλλοις, ἢ δὲ καὶ ταῖς τῶν μνηῶν
αὐτοκρατείας τῆς σφετέρῳ ἀναμνηστικῆς ἐχρῶντ. δι-
ξέμενοι π ἀποκρίσας Ρωμαίων, αὐτῶ π ἀχρῆ καὶ τῶν Ρω-
μαϊκῶ ἀπ Ἑλλῆτων καλῶσι, καὶ ὡσπερ ὀκείαις τῆς τῶν
Ρωμαίων ἀμφο τὰς μῆνας χρῶνται ὀνομασίαις. Ad
imperium externum, puritate elegantiaque ser-
monis amissa, Græci, ut fere sit, ad imperitan-
tium Linguam transferunt, & Latina nomina cum
aliis multis, tum in mensium vocabulis permiscen-
tes, in usum suum verterunt: accepitque Romano-
rum Colonia, se etiamnum Romanos, non Hellenes
vocant, & nominibus mensium Romanis tanquam
suis utuntur.

Pag. XI. lin. 31. post, obtineret. adde. Id autem
adstruit imprimis Themistius in Philadelphus
sub initium, ubi πᾶν δὲ γλῶσσῶν πᾶν κρατῶσας, La-
tinam Linguam vocat, cui αὐτοκρατεῖν καὶ Ἑλληνικῶν
opponit, cum altera esset Principum, altera vul-
gi seu Græcorum: Et in Oratione ad Valentem de
Pace, quem sic compellat: ἢ τῆς ἐπ θαυμαστικῶν,
ὅτι καὶ τῶν λόγων αὐτῶν σσημωτικῶν ἀγίς τὸς ἡμῶν
τῶν ἐμωγλώσῶν: Et quod eo admirabilius est, ex ora-
tionibus ipsis nostras atque peregrinas vernaculis ac
tuis anteronis. Ubi ἐμωγλώσῶν λόγῶν, Romanam seu
Latinam linguam appellat.

Pag. XI. L. sub finem n. XVI. adde. Hanc lin-
guæ mutationem paulo ante contigisse, nempe
sub tempora Tiberij Thracis, ac proinde Græca-
nicæ originis, adscribit Gregotius Abulpharaius

in Historia Dynastiæ ex versione Edwardi
Pocockij pag. 95. à tempore Augusti Cesaris, do-
nec imperaret Tiberius Cesar (Justinus junioris
successor) spatio circiter annorum sexcentorum fue-
runt Imperatores Constantinopolitani Patricii, &
præcipua exercitus pars Romani, id est Franci,
extra quod Consiliarij, Scriba, & Populus omnes
Græci fuerunt, deinde regnum etiam Græcicum
factum est: Cujus causa fuit quod Iustinianus (Ju-
stinus) ultimus, cum morbo gravi cruciaretur, &
de vita desperaret, neminem è domesticis suis,
aut necessitudine conjunctis vidit, qui idoneus esset
imperio moderando, præter Consiliarium suum Ti-
berium, qui vir Græcus erat. Illum igitur Cæsa-
rem renuntiavit, diademate ipsi in manus tradito,
atque ab eo tempore fuit Imperium Constantino-
polis Græcicum, donec ipsum recuperarent Fran-
ci anno Alexandri M D XV. Heitz DC. &c.

Pag. XVII. lin. 7. post, sed qui, adde. in-
stat illius Heraclyti, quem ἡρακλειῶν appella-
bant.

Ead. pag. lin. 12. post, usurpatis, adde. ἐλλε-
τὰ κωπιδουπε δυσφάσας ἴσπ, ut ait Lycophon.

Ead. pag. lin. ult. post est, &c. adde. neque enim,
ut ait Tullius in Bruto, debet esse scurrilis lepos,
sed loquendi accurata & sine molestia diligens ele-
gantia.

ADDENDA IN GLOSSARIO

MEDIÆ ET INFIMÆ Græcitatibus.

A.

A L I T T E R A, præposita nominibus di-
gnitatum, πρῶτῶ, significat: verbi gra-
tia in Chron. M S. Symeonis Logothe-
ta fol. 261. v. καὶ τυτῆς δὲ ἀγ. σουλῆδῶ
ἰσιλῶν τῶ α Βισιαεῖν Μιχαὴλ ἴσπ, &c. Μοι:
ὁ μετὰ ταῦτα α Νετᾶεῖν γρηῶν. Adde pag. 271.
&c. Id pluribus docemus in V. Σαβᾶεῖν. Vi-
de V. C. Stephan. Le Moine tom. 2. Var. Sa-
ctor. pag. 600.

A A A I A N, καὶ ἁσίρπ φερῶ, τὸ ἀνθιμῶ,
in Lexico M S. ex Cod. Reg. 1843. Anthemi.

Α Β Β Α Σ. Ante locum Theophanis, adde. Pe-
trus Siculus in Hist. Manichæorum pag. 70. de
Michaële, Rhangabe Imp. Monacho facto: ἰδῶν
ἢ Μιχαὴλ δ ἰουβῆσαςτῶ βασιλιῶν δ Ἀββᾶε, καὶ
λίον ὁ μὲν αὐτῶν βασιλιῶσας, &c. Post locum Tzet-
zæ, adde. Idem Tzetzes Epist. 57. ex MSS. καὶ
μετὰ δυσφῶν καλοζραῖδῆς ἄχρῶ, ἢ κλιπαββαδῆς ἰξί-
πῶς, &c.

Α Β Ε Ν Α Δ Ε Ι Ν. Anonymus M S. de vir-
tutibus lapidum: Κατῆσπῆς, ἴσι πῆσας ἀθινᾶδῆ ὀσ
πῶλῆ κλῶρῆ &c. Id est, ni fallor, habet veras plurimum
colorum.

Α Β Η Ν Α, In Lexico M S. τὸ σφῶδῶν τῶ βασι-
λίῶσ πῆγμα.

Α Β Ε Β Α Β Ο Τ

ΑΒΙΒΑΒΟΥ. Vide *Αντιπρόβατον*.

ΑΒΙΟΙ, *post hanc vocem adde*, Homero dicti *εί γυναιξί με συνιαύνετε*, qui *χρεῖς γυναικῶν vitam ducebant*: *ἡμιτελεῖ γὰρ χρεῖς βίη*, ut observat Eustathius II. β. Posterioribus verò Ita appellati.

ΑΒΟΥΚΑΤΟΣ. *Post vocem*, advocatus. *adde* Leges Cypriorum MSS. *αὶ δὲ ἢ ἔλθο, ἀπέθε ὁ ἀβουκάτῳ με τὴ κέρειον, ἢ ἄς καλαίσει τὴ ἀγκάλαμαρ.*

ΑΒΡΑΣΑΞ, vox Basilidianorum hæreticorum, qua viam quandam rerum ac principium denotant, cujus vocis literæ numerum 365 efficiunt. Vide Epiphanium *Hæret.* 24. n.7. & alios: præterea Chiffletium de gemmis sculptis.

ΑΓΑΘΟΧΑΡΤΙ, dictam *membranam* observat Nicolaus Erythraeus ad Virgilium, in *vocce Pergama*.

ΑΓΑΛΑΚ, *ἀβδίλων*, in Lexico MS. ex *cod. Reg. 1843*. Vide *Αβδίλα*.

ΑΓΑΝΑΚΤΕΙΝ. *In fine subde*. *Αγανακτεῖν*, in *offensionem* alicujus incidere. Theophanes an. 34. Justiniani: *ζήλοισις δὲ τῆς ὑποθέσεως, ἢ μὴ ἀποδιδυχθεῖς ἀγανακτεῖν ὁ Εὐνάσιος, ἢ ἰδουμένη ὁ οὐκ ἀδύ.* Chronicon MS. Symeonis Logothetæ in *Cod. Justiniano*: *ἢ αὐτοῖς Βελισάριος, μὲν ἄλλω: ἔλυθη, ἢ ἔχοντι ὑπὸ ἀγανάξειον τὸ βασιλείου.*

ΑΓΛΗ, *eleemosyna*. *adde*. Syntipas MS. *ὑπέρτερον ἀγῶνι τῶν σπουδαίων, ἀγῶνι ἢ ἐκείνῳ πολλὴν ἔχοντι καλλοπισμῷ ἐκ χροῦ τῶν ἰχθυόσων ἄμα ἢ ἢ ἰμάτια, &c.*

ΑΓΛΗΤΟΣ, *pag. 7. l. 3. post*, 78. *adde*. S. Athanasius in *Syntagmate doctrinæ*: *μὴ ἔχον γυναικῶν συνείσακτον, κατὰ τὴν τινὲς Ἀγαπητῶν ἰπθῆντο αὐτῶν ὄνομα.*

ΑΓΑΣ, *Αγα*; dignitas Turcica, Tribunus, Colonellus: ex *Αγα*, baculo, sceptro, officii & dignitatis indicio, inquit Leunclavius in *Onomastico Turcico*. Ordo MS. officiorum Aulae Turcicae: *ὁ Ἀγῆς Παντζάρων, ὅπου ἔστιν εἶναι εἰς μίον, εἶναι μὲν ἄλλῳ ἢ ὅλας τὰς τάξεις, τὴν πρώτην Ἀγῆν.*

ΑΓΑΘΟΝ, *In fine subde*.

Αἰθάλη, *Bona*, substantia. Leges Cypriorum MSS. fol. 21. *ἢ γὰρ μιν λυομένη, αἰς τριφυτταί τὴ καμῆ ἀπειτὰ ἀθά τὴ παρῆναι, ἢ ἔχον ἢ γονεῖς τὸ ἰμπόριον.*

ΑΓΓΑΘΟΣ, *vitis pedamentum*, κάμαξ. Eustathius II. *ε. ὅτι δὲ ἢ ἀγγαθῶ βαρβαρικῶς ἰκαλοῦτο, δὲ καὶ ὁ εἰπὼν, Ἀγγαθῶ, τὸ εἰς ἀναδεδράμα ζύλον, &c.*

ΑΓΓΑΡΕΙΑ. *Post hanc vocem, adde*, ἢ ἀκῶσθ ἢ ἐκ βίας γινόμενη ὑπερησία, in Lexico MS. cujus titulus, *Ἐρανῶ τῶν λήγων.*

ΑΓΓΑΣΤΑΡΑ, *vasculum*. Franc. Richardus in *Scuto fidei part. 1. pag. 330.* ἢ ὑπερπέτρων τὰ τὸ θυλάξον εἰς μίαν ἀγγασίραν, ἢ κανίνα ἄλλο σκῆθῳ καλὰ βυλαμῆτον. Vide *Ἰάστρα*.

ΑΓΓΕΛΙΚΟΣ ΒΙΟΣ. *Post locum Theodori Studita, adde*. *Novella inedita Nicephori Phocæ Imp. τῶν βίον ἀρχιεπίων, βίον πατρῶν ἐν Λιγυρῶν φησὶ, τῶν ἐν Παλαισίαι, τῶν ἐν Ἀλεξανδρίαι, τῶν ἀλλὰ καὶ πᾶσι γῆς λομψαίων, ἢ τῶν ὑπὸ λιτῶν ἰερέων ἢ ἀπὸ τῶν, αἰς ἐκείνῳ μίον ψυχῆν ζῶντας αὐτοῖς, ὑποβαίει, ἢ τῶν τῶν ἀγγέλων ὑπερπέτρων αὐτοῖς. Post loc. Sozomen. adde. ἀνδρες ἐν γῆ μὲν ὄντες, ἐν ὑπερπέτρῳ ἢ πὲρ λιτίμου κεντημῆτοι, ἢ ἢ τῶν ἐξ Ἀγγαστῶ Πρωτοῖν, ὅτι σωματῶν σφῆρα πρὸς αὐτοῖς εἰσχυροῦνται, apud Theodulum in Epist. MS. ad Joan. Philosoph.*

ΑΓΓΟΠΤΑΝ *καὶ Ἀσάλ*, μέλι τὸ ἐκ σιδήρων. In

Lexico MS. ex *Cod. Reg. 1843*.

ΑΓΓΟΥΡΙΟΝ. *In fine subde*. *Κιερῶγγυρο* Constantinus à secretis MS. lib. 4. *λαβὼν σπέρμα κίερῶγγυρου, ἢ ἀγγυρίν, ἢ ἀνδράχνης, &c.*

ΑΓΓΟΥΡΟΥΜΠΑΝ, ἢ *Αναπιστλάθ*, ὁ σπύγγος ὅπου ἔχει τὰ σαρούλα. Ita Lexicon MS. ex *cod. Reg. 1843. Solanum*.

ΑΓΓΥΣΤΡΗ, *pro ἀγυστρεν*. Vide in *Σαλιβάρν*, in *Addit.*

ΑΓΒΙΤΟΝΕΥΤΟΣ, *absque vicino*. Eustathius in *Od. ξ. ἔνθα ὁ αὐτὸς ὑψὺ δίδυμο κατωρυχίονα λῆθον, ἔχον πικρὸν ἀγυρίον, &c.*

ΑΓΓΑΣΜΑ, *post locum Naucrati, adde*. Nicephorus Uranus in *vita S. Symeonis jun. Scyl. n. 153.* ἔγλιχεντο μὲν οἱ τῶν τυχόντων χερσὶν ἐκείναις τῶν ἀγασμῶν μεταλαμβάνον, δὲ ὡς ἢ τὸ θαύμαλο.

ΑΓΓΑΣΜΑ, *Aqua benedicta*. *Lin. 5. post* denotet. *Adde*. Dorotheus doct. 11. *ἢ κατὰ τὸν ὅρον π ἔχον ἀγασμα, ἢ μίαν μύλον, ἢ ἰθαπτο τῶν μύλων ἐκείνῳ ἐν τῷ σπυγγῷ, ἢ πικρὸν ὄλον τῶν ἀδελφῶν κατωρυχίον ἰκατον αὐτῶν. In fine adde. &c* Nicephorum Constantinop. in *Epist. Synod. Interrog. 11.*

ΑΓΓΟΚΕΡΙΑ, *Vide in Κεῖ*.

ΑΓΓΟΡΓΙΑ, *Adde in fine*. Enimvero *Montis Athos egregia descriptio* habetur apud Nicephorum Gregoram lib. 2. cap. 12. secundæ partis *Historiæ* hæcenus ineditæ.

ΑΓΚΛΘΙ, *in fine, adde*. Maximus *Cythæ. 15. Nov.* πῶς οἱ ἔχει καρφωμένα ἰσάνα τὸ σιδῆρα ἀγκάθια.

ΑΓΚΑΡΕΙΑ, *pro ἀγγαρία*, apud Artemidorum lib. 5. *pag. 255.*

ΑΓΚΙΚΤΟΣ, *pro ἀδικῶ*, *Imactus*. Maximus *Cythæ. 16. Nov.* in S. *Matthæo*: ἢ πρὸς σι τὰ βαλθῆ εἰς αὐτὸν (κλίον) τὸ λείψαν τὸ ἀνακομηθῆν ἀγικῶν διὰ τὸν θωπίαν.

ΑΓΚΟΥΡ, ἢ *Αμάτ*, ἢ *παθῶν*, in Lexico MS. ex *Cod. Reg. 1843. Vna.*

ΑΓΚΥΝΟΣ, ἀγυροβασιλικόν, in Lexico *Botan. ex Cod. Reg. 184.* Ἀκόθ, ead. notione *ibid. Basilicium silvestre.*

ΑΓΚΥΡ, τὸ ἀκόρον. *Acotum*, in Lexico MS. ex *cod. Reg. 1843.*

ΑΓΝΑΝΤΙΑ. *In fine, adde.*

Αγναντίων, *Ex adverso se collocare*. Damascenus *Studita Homil. 18.* μίον ἢ τῶν ἰμῶν ὅπου ἀπέταλλον ὁ ἄλιος, ὑπὲρ τὸ πικρὸν εἰς ἐκείνῳ τὸν σῶλον, ἢ ἀγναντίων πῶ ἰσοφῶ ὁ ἰσικῶ τῶ σῶλον, &c.

ΑΓΝΟΗΤΑΙ. *Post locum Eulogij, adde. &c* *Timotheus Presb. Edit. Cotelerianæ.*

ΑΓΝΟΚΟΚΑ, ἀγυροκόκα, in Lexico *Botanico ex Cod. Reg. 2147.* ἀγυροκόκα, in *Lex. Nicomedis.*

ΑΓΝΟΣ, *Pentaphylli species*, de qua sic Constantinus à secretis MS. cap. 91. *ἔκλυον ἢ πὲρ σπυγγῶν τῶν ἀγῶν παρῆναι ἢ αὐτὸ ἢ ἐκείνῳ διὰ τῆς τῆς Σύρων ἀγῶν, τῶ τῆς τῆς τῆς Ἀβραάμ, ὅπ καθαρόν εἰς ἢ ἀγῶν, ἢ συνεργῆ σφῆρα ἀγῶν.*

ΑΓΟΡΗΤΑΙ, *Litigantes*. Anonymus MS. de *significationibus astorum*: ἢ εἰς τὸ πρὸς ὄνομα, ἢ ἀπὸ μίον ἀρχιεπίων καὶ χερματῶν μάχαι, ἢ ἢ ἢ ἀγῶν, &c.

ΑΓΡΙΑ. *Adde in fine. Adde Eustathium Odysl. ζ. pag. 153.*

ΑΓΡΙΑΔΙΑ. *Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 3118.* ἀπὸ ἀμπελικῶ, τὸ ἀγῶν, ἢ τὸ ἀπὸ τῆς ἀμπελικῶ

σημίμαλα τῆς ἀρχίας ἀμπύλου.

ΑΓΡΙΑ ΜΑΝΟΥΒΙΝ. *Artemisia unicaulis*, de qua Ruellius lib.3. c 61. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1690. βυβλίον, ἢ ἡ χρυσόσμη, ἢ ἀβήμισα μολύλλον, ἢ ἀχρημακινέβιν.

ΑΓΡΙΑΝΟΣ, *Rusticus, agræstis*. Chronicon Alexandrinum in Romulo : ἢ ἀλίθου ἢ ἐν τῷ Ῥωμα ἀχρημακιν.

ΑΓΡΟΙΚΙΑ, *Pradium rusticum*. Joan. Tzetzes in H. siodi ἱερ. lib.2. καίμα. ἐχ' ἢ πόλις, ἀλλ' ἢ μίζων ἀχρημακία, ἢ γυν τὸ μίχιστον χωρίον.

ΑΓΡΥΠΝΙΑΙ. Post locum Baslij, scribe. ἀγρυπία, ἀξολογία, apud Nicephorum Presb. in Vita MS. S. Andree Sali.

Post locum Allarij, adde. Epiphanius in Exposit. fidei n.22. ἐν τῷ ὅτι πῖποις ἰνὸν μιστὸν πλὴν πέντε ἀγρυπνίαν ἱσχυρότατον εἰς τὸ σωμαθραπείαν, καὶ πλὴν κυριακῶν μέρας.

ΑΓΥΡΟΥΣΑΚΡΥ. *Lapis Linguitus*. Liber Cæranidis MS. lib.1. λίθος λίγυρος, ἐν τῷ ὅτι τῷ λίγυρος ὀνομαζόμενος εἰς τὸ λίγυρον αὐτὸν Ἀγυρούσικρον.

ΑΓΩΝ. Post locum Modestini, adde. Zonaras lib.7. num.17. εὐδὸς εἰς τὸ ἀλίθου εἰς ἀγῶνα κατῆστω.

ΑΔΕΛΗ. Etymologicum MS. γαλίον, ἢ τῷ ἀδελφῷ ἀδελή.

ΑΔΕΛΦΑΤΟΝ. Post lin. ult. Sed & ad Nomon. tit.10. c.1. agit iursum de iisdem ἀδελφάτοις. Unde colligere licet ea fere semper concessa viris potentioribus.

ΑΔΕΛΦΙΑΝ, *Nepris*. Balsamon ad Can.19. Apost. Ἀδελφία λήγεται ἢ ἢ ἀνεψία.

ΑΔΗΚΕΡΑΪΤΑΙ, *Adecordia*, Hæretici sic dicti, propter lucrum salutis in inferno. Vide Prædestinatum Sirmondi hæresi 79.

ΑΔΝΟΥΜΙΟΝ. P.27. lin.19. ante Leonis locum adde. Theodorus Hermopolites MS. lib.7. tit. 17. ἀλλ' ἢ ἀδελφία στρατιωτική, ἢ γυμνασία γίνονται. In fine post locum Codini, adde. In Cod. Reg. 2794. fol. 243. v. mentio fit nescio cuius μεγάλου Ἀδελφίου.

ΑΕΙΔΑΡΟΣ. Lin.2. post cædatur, adde. Manuel Palæologus in Onitocritico MS. cap. 11. ὄντος γδ λέγεται ὑπὸ τῷ ὀνόματι, ἢ ὀφθαλμῷ, ἢ τῷ σωματικῷ ἀείδαρος, ἢ, ὑπὸ τῷ ἀεί σολὺ τῷ πῖπιδος ὄντος ἢ ἀείδαρος αὐτὸν ἀεπῶπιον. Ibidem l.26. post, 2062. adde. Etymologicum MS. γαίδαρον, ὄντος τὸ πλὴν γαίαν ἀείρον πῖπιδος. Infia : γαίδαρος, ὄντος τὸ πλὴν γαίαν ἀείρον, ἢ πῖπιδος τὸ ἀεί δερμῶν, λέγεται γαίδαρος, ἢ ἀείδαρος. Damascenus Studita Hom.25. ἢ ὄφθαλμῷ τῷ γαίδαρον τῷ τῖπιδος ὄντος. Ibidem, post locum Bellonij, adde. Lexicon Botanicum MS. Reg. ἀειδα Αἰγυπτία, τὸ ἀείδαρον ὄντος.

ΑΒΙΠΑΡΘΕΝΟΙ. Post locum Eusebij, adde. Symeon Logotheta in Chron. MS. in Juliano : ὅτι ἰσχυρὸς ἢ Ἀπαλάσι προεβύτηρος ἢ ἀεπῶπινοσ ἀειπῶπινοσ ἀείπῶπινοσ τὸ ἀεπῶπινοσ αὐτῶν, &c.

ΑΒΙΠΟΤΕΣΥΝΟΣ, *sempiternus*. Crebro utitur Damascenus Studita in Homiliis.

ΑΒΛΑΡ, *Turbo*. Lexicon MS. Ex Cod. Reg. 1843. Ἀβλάρ, ἢ ἀβλῶν ἀνεμοζάλα. Vide in hac postrema voce.

ΑΒΡΙΚΟΝ. In fine adde. Inter Epistolas ineditas Theodori Studitæ, una habetur in scripta Σερβίῳ τῷ ὑπάτῳ τῷ ἀείκῳ.

ΑΒΡΙΤΗΝ, ἢ Ἀβρίτην, ἢ Ἀβρία ὀφθαλμῷ, ἢ Ἀβρία, ἢ ἀβραμῖς, Ἀβραμῖς, in Lexico MS. Ex Cod. Reg. 1843.

ΑΖΑΝΤΑΙ, ita dicti *Diaconi* apud Judæos. Vide Epiphani. in Hæresi Ebionitat. 30. numer. 11.

ΑΖΑΡΑΚ. Constantinus à secretis M S. lib. 2. λαβὼν ἰουδαίῳ, ἢ βυβλίον γλαυκῶν, ἢ γυν ἀίμαρ, &c. Matth. Silvanicus : *Asaray*, vel *asaragi*, 1. vinga pastoris.

ΑΖΑΡΙ. L.3. post, ἀεζαία, adde. Glossæ interlineares MSS. in Aristophanis Plutum : πόρτακ ἢ κύβητος ἀεζαβηλαμῶν, γυναιξί ἢ ἀεζαίους ἀεζαβηλαμῶν.

ΑΖΑΡΙΤ, ὁ ἰσχυρῶν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Erigeron*.

ΑΖΟΝΤΟΡΙ. Vide Ἀβήφορος.

ΑΖΟΥΤΡΙΩΝ. Eunapius in Proæresio, de quodam Anatolio Berytensi : ὁ ὅτι βασιλεύοντι αὐτῷ, ἢ Ἀζουτρίωνα ἐπέκλησεν ἰσορῶν ἢ ὁ π μὲν τὸ ὄνομα σφαιρικῶν βούλιται, ὁ παροδοκίμος ἴσῳ τῷ θυμῶν χηρός. Hic se torquent viri eruditi, Vossius, Tanaquillus Faber, & alij, quorum ommissis sententiis, ne Lectorem diu detineam, Scriptoris doctissimi Stephani *Le Moine* conjectura vero proximior videtur, qui ἰσχυρῶνα legendum vel intelligendum putat, seu *Histrionem*. Ubi fortè, & voci præpositum, ὁ πῶτον significaverit : ita ut is primus inter histriones & mimos appellatus fuerit : nisi revera ejusce ἀνιφανος quidam histrio, vel mimos, ita appellatus fuerit, ut *Harlequinus* hodie apud nos.

ΑΗΡ. Post locum Triodij, scribe. Officium Quadragesimæ in Horologio MS. Reg. ἀλλ' ἢ ἢ πλὴν ἀεζαίου τῷ ἀείων ἀείρον, πληρωθῆναι δαλαδὴ τῷ ἢ Νῦν αἰ δυνάμεις, μετρίως ποιῶμεν γδ ἀειπῶπις ὄντος : ὁ ὅτι ἰσχυρῶν ἀείρον ἐν τῷ ἀείρον, ἢ ἀειπῶπι αὐτῶν πλὴν ἀεζαίου, ἢ τὸν ἀείρα ὄντος γδ αὐθῶνα καλῶν αὐτῶν ἐν πῖπιδος ἢ ἰσορῶν μείρισον ὄντος ἢ μείρισον ὄντος τὸν ἀείρον, ἀειπῶπι, τὸ πρὸς ἀεζαίου, ἀείρα πῖπιδος ἀείροις.

ΑΗΡ, *Sciadium*. Subde in fine. Αἴρ, pro parte balnei usurpatur à Galenō ; ut pridem observatum à Grammaticis. Utitur etiam Epiphantius Hæresi 30. n.7.

ΑΘΑΝΑΤΟΝ, ὄντος ἀπύρον, in Lexico Nicomedis MS. *Calx vina*.

ΑΘΑΝΑΤΟΙ. Post locum Scolyzae, adde. At Leo Diacon. lib. 6. Hist. MS. hos ait fuisse institutos à Joanne Zimisce : ἐξ ὅτι ἐν ἰσχυρῶν ἀείρων ἀειπῶπι, Ἀθανάτους τῷ τῖπιδος ἀειπῶπι, ἀεί αὐτῶν ἰσχυρῶν ἀειπῶπι.

ΑΘΕΡΙΝΑ, Cibi species. Ptochoprodromus MS. lib. 2.

Κομμάτια, ὄντος ἀειπῶπι, τριγλῖα μυσκῶπια ; καὶ διπλοπῶπιον παχὺν μεγάλου ἀειπῶπι, καὶ ἀειπῶπι ὄντος ἀειπῶπι μὴ τὸ γὰρ ; τὸ καριαβῶν ἀείρων ἀειπῶπι ὄντος ἀείρα, καὶ ἀείρα ὄντος ἀειπῶπι ἀειπῶπι ἀειπῶπι.

ΑΘΙΓΓΑΝΟΓ. Adde in fine Sic porro appellantur quod se tangi à quoquam homine non sinerent, ut est apud eundem Timotheum Edit. Coteletiana.

ΑΘΜΕΤ, ὁ κίχλος ; in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΘΟΥΤΥΡΟΝ. In fine adde. Ita primò augurabar. Sed legendum vel intelligendum ἀθούτυρον docent Glossæ MSS. Reg. ἀθούτυρος, μυσκῶπια, &c. Est autem μυσκῶπια, vel μυσκῶπια, urbs Lacedæmon, unde prohibi casci. Vide in hac voce.

ΑΙΓΕΙΟΠΡΑΤΗΣ. Olympiodorus in Platonis Gorgiam cap. 42. ὁ ἰατρός ἔχει τὰς ὑπερβύτητας αὐτῶν, ὄντος καπῶπιδος ὄντος καλοῦ ὄντος, ἢ ἀειπῶπι ἀειπῶπι.

τὸ πλείον βάλπειται τὸ ὄμμα. Pellium Captinarum mercatores videntur intelligi.

Αἴγες, juxta Artemidorum lib. 2. cap. 12. καὶ συνήθως, τὰ μὲν ἀλά κύματα dicuntur.

Αἴγικόν. Adde in fine, Lexicon MS. Reg. Αἴγικόν, ἢ ἀμαξόταν, ἢ ἀνυφί, ἢ ἀπλῆρμα, ἢ ἀπαεία, ἢ ἀρχωσι.

Αἴγιν Ἄς, ἢ Ἀπολίγυν, ἢ Ἀμαύρωσι, ἢ Ἄφρον, ἢ Ἄβίωτον, ἢ Ἀλούωρον, ἢ Ἀπιμῶ, τὸ κείνον. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843.

Αἴγιόμαλλον, Pellis Caprina. Nicephorus Presbyter in Vita MS. S. Andreae Sali: παχίας τῆ κλίσε ὄπισθε, τοῖς ἀίμασι κατεκρύπτειτο.

Αἴγλυτῆρα, Anglia, gall. Angleterre. Bellissation Donatus in Vita MS. S. Antonij sub finem: εἰς τὴν Γαλάσιαν ἢ εἰς τὴν Αἴγλυτῆραν, ἢ εἰς τὴν Ρώμαν, ἢ εἰς τὴν Ἀφρικὴν, &c.

Αἴγυπτιακόν, κινάμυ ἀγυπτιῶν τραχὺς κόλπος, in Lexico MS. Nicomedis.

Αἴγυπτόςπερμα, κείθα, in Lexico Nicomedis MS. Hordeum.

Αἴθιοπισσα, mulier Æthiops. Eustathius ad Od. δ. ἰσὶν ἢ ἢ ὅτι τὸ θελοκόν τῆ Αἴθιο: ἢ, ἰδιωτικῶς μὲν Αἰθίοπισσα. Ita nostris Αἰθιοπίσση.

Αἴλουτρον ἢ Ἀφθίτῶ, τὸ βύβαλμον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Buthibalmus.

Αἴμα. Adde sub fin.

Αἴμα ἰσούσ, ἢ βαλωτῶ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

Αἴμα πιδότῶ, καὶ ἀρόν, τὸ σόδιον, Ibid.

Αἴμα ταύρου, καὶ ἀφιδότῶ, γινῶ ὄν. Ibid.

Αἴμα φυρετῶ, τὸ κικίτο λιγνῶρον, κρέπην. Ibid.

Αἴμα χῶν, ἢ νιάμ, Ibid.

Αἴμα δρακόντιον, χῶν ἀειπιαῶ, ibid.

Αἴματερόσ. In fine subde.

Αἴματρία, sanguinis fluxus. Cod. Iatlicus MS. καθίρει τὴν αἴματρίαν.

Αἴζονυχον, τὸ λιθόσπερμον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Lithospermon.

Αἴρε, Abi, hinc egredere. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreae Sali: τὸ ἀλά κινάμυ, ἀρε ἐν πύθον. Utitur alio loco.

Αἴροσ, Pauper, Egenus, quomodo vulgò, ἢ πραιντε αἴρε dicimus. Vox supra Sinopem habitantibus olim familiaris, qua Irum expressisse vult Eustathius ad Odys. σ. ἰσὶν ἢ ἢ ὅτι τὸ τῶ ἴρσ ὄνομα φέρεται μὲν καὶ τῶν ὄψθ τοῖς ὑπερθεσ Σινώπης, εἰ τὸν λίαν παχὺν, ὑπερβαλλείοντι, παχὺν αἴρον λίσσιν. Lexicon MS. ἴρος, παχὺς, πίης.

Αἴθησις. Post locum gemisti, scribe. Officium quadragesimæ in Horologio MS. Reg. τῆ πλερμάνυ, λέγεται αἰ αἰθῆσις ὄψθ τῆ ἰερέως ἐμπερθεσ τῶν ἀγίων θυρῶν.

Αἴθνιαδιαζεΐν. In fine adde. Joannes Carpathi Episcopus de Anachoretis, MS. ἀπέρχεται ὄψθ ἐκῶνον τῶν ἀλλήλων τὸν ὑποκεινόμενον τὸν μωσίαν, καὶ μὴ κρύπτει, ἀλλ' ἕρμα ἀνοίξας τὸ στήθην, ἀφθινῶσθ τὸν ἀλλήλον, ἰερίσθαι αὐτὸν καθιζόμενον εἰς τὸ κείθισμα, &c.

Αἴχμα Ἄλσγῶ, vox Asceticorum, quæ definitur à Joanne Climaco, βία ἢ ἀκύνῶ τῆς καρδίας ἀπαργῆ, ἢ ἔπιμωσθ συνήθως ὄψθ τὸ τυχόν, ἢ τῆς ἀείσης ἡμῶν κατὰσάσις ἀφθινῶσθ.

Αἴωνες, dicti Angeli, SS. Partibus Græcis: Sacula, Latinis interdum. Vide Cotelerium ad Constitut. Apost. p. 312. De Valentinianorum verò hæreticorum Æonibus, multa habent Epiphanius, & ex eo Petavius, Ioan. Croius in observat. ad eundem Epiphanium, idem Cotelerius p. 365. & alii:

ΑΚΑΝΘΟΧΟΙΡΟΣ. In fine adde. Isaac Tzetzes in Lycophronem p. 168. ὁ ἰχθῶσ ζῶν ἔστι πανῦργον ὁ καλέμινος ἀκανθόχοιρος, &c. Lexicon MS. ad vet. Testam. χοιρογύλλιον, ἰχθῶν, θεῖον ὁ ἔστιν ἀκανθόχοιρος. Etymologicum MS. τὸ θεῖ ἰχθῶσ; πολλὰ σημαίνει, τὸν θαλάσσιον, ἰχθῶν καὶ τὸν χίρσθιν τὸν λέγόμενον ἀκανθόχοιρον, &c.

ΑΚΑΠΝΟΝ. Prochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Αμαυρίσθιν, ἔξθ π, καὶ μέλι εἰς τὸ ἀκίπνον.

ΑΚΑΡΤΕΡΕΪΝ. In fine adde. Syntipas MS. ὀλίγον μὲν ἀκαρτέρησον, ἀνδρῶσθ.

ΑΚΗΔΪΑ, post hanc vocem adde. Juxta Asceticos, apud Ioannem Climacum, ἐστὶ πάρισθ ψυχῆς καὶ τοῖς ἐκλυσι, ὀλιγωρία ἀσκήσις, μίσθ τῆ ἐπαγγέλιματῶ, κοσμικῶν μακαρίσθισθ, ὄψθ διαβλήτωρ ὄψθ ἀσπλόγχν καὶ ἀφιλαθρόπθ, ἀτίσθ ψαλμοδίασθ, ἐν προσωχῆ ἀτιθῶσθ, ἐν διακονίῆ σιθῶσθ, ἐν ἰργολίρθ ἀκύνθ, ἐν ὑπακοῆ δόκιμθ.

ΑΚΙΔΟΥΚΤΟΣ. Post vocem, aqueductus, adde: Glossæ nomicæ: ἀκιδούκτος, τὸ ἔλασθ μὲν ὄψθ δι' ὄλοτρίσθ ἀγρῶ.

ΑΚΚΑΟΦΟΡΟΙ. Adde in fine. Vetum hi in edit. Timothei Coteleriana, Σακκοφόροι appellantur.

ΑΚΚΕΟΥΜ, καὶ Ἀρεσίμ; σπύς ἀγεία, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Ficus agræstris.

ΑΚΑΙΜΕΛΙΚ, τὸ μελίλωτον, in Lexico MS. ex cod. Reg. 1843. Melilotum.

ΑΚΝΑ, Vanus humor parvus in faciei cute, ἰσθθ. Aetius lib. 8. cap. 24. περὶ ἰόνθων ἐν προσώπθ. πρὶε δὲ ἰατροὶ ἔκασθ καλέθσιν, διδασκαλία Ἀκθς, Sic cod. Reg. At Gotteus ἀκύνθ apud eundem legit.

ΑΚΟΝ, ita dicta Echo Nicomedienfis, in quam extat opusculum, seu declamatio Michaëlis Pselli in Cod. MS. Bibl. Reg. cujus initium hisce verbis concipitur: θαυμάζουσι οἱ πολλοὶ τὸ ἐν Νικομηδείῃ ἰχθῶν, ὁ δὲ ἢ Ἀκύνθ ὀνομάζουσι, &c.

ΑΚΟΪΜΗΤΑ. Post vocem ardent, scribe. Pantaleon de Miracul. S. Michaëlis, MS. καλῶν ἀγίων ἐν αἰον ἰπῆσθ ἀκοιμήτθ τῆ Ἀσσημάτθ &c.

ΑΚΟΪΜΗΤΟΙ. Adde in fine Ægyptius Monachus in Paradiso de Oxyrynchitis Monachis: qui in ea Thebaidis urbe ad quinquies mille erant: καὶ ἔκ ἢ ὄρα ἰερίσθ δὲ ἰατρῶσθ ἐν ἢ τῆς λατρίας ἔκ ἐπιπλάσθ τῶ ὄψθ.

ΑΚΟΛΟΥΪΑ. pag. 41. l. 15. adde. Damascenus Studita Serm. 27. de S. Matia Ægyptiaca: ἰσθθσιν ἢ ὄρα τὰ διαβάσθ τὴν ἀκολούθιασθ.

ΑΚΟΜΙ. In fine adde. Syntipas MS. ἔλιγ γαρ ὄπθ ἔκ ἀκόμι ἰχθῶσθσθ. Schedæ parvæ MSS. σημαίνει δὲ ἔσθ τὸπθ ἔσθμῶσθ, καδὲλθ, ὡς ἰσθθῶσθ, καὶ τὸ ἰδιωτικῶσθ λιγνῶρον ἀκόμιον.

ΑΚΟΝΪΣΤΡΑ, Examen per cotem. Balsamon de Rasophoris. num. 3. καὶ τῶνον τῆς πορῆμῶσθ ὑπ' ἀιρέτων ἰχθῶσθ ὄψθ ἰσθθ καὶ διακρίσθσθ μακρῶσθ διαμείζουσθ.

ΑΚΟΥΒΑΙ, Impetigo, Menagria, λιχθῶ. Constantinus à secretis MS. & pag. 131. ἀελλίχθθ καὶ ἀκρῶσθιν θυμάτων. Ἀκῶσθ, δύο εἰσθ. εἰδῶ ἔσθ ὄπθ, τῆσθ τῶν θυμάτων ὑπέρχθ ἰσθθ εἰς τὴν ἰσθθῶσθ τῶ σθηματῶ ἢ γίνουσι αὐτῶν, &c.

ΑΚΟΥΜΒΪΖΕΪΝ. post locos ex Glossis, adde: Ioannis Hierosol. Archiepiscopi Synodicon MS. quod sub S. Damasceni nomine editum est à Combesilio in Hist. Monothelitarum, ex Cod. Reg. 2951. fol. 244. v. οἱ δὲ ἰπισκοποὶ τῆς γηγῆς πάντες ἔσθ ἄλλο μῆσθμῶσθ, οἱ μὴ ποτῆ ἀκομβῶσθσιν. ubi editio Combesilij, p. 691. καὶ παραβλήσθσθ καδ' ἡμῶσθ τὰς τρέπῆσθσθ τὰς ἰσθθῶσθσθ; &c. Vita MS. S. Stephani

Iun. καὶ τῶν ἱματίων ἢ ἀσβεστῶν ἰσχυροτέρως ὑπε-
καρβῶσιν αὐτοῦ. Post locum Athanasij, adde. Acta
Acta spuria S. Meletij num. 62. ἐκλίνας ἢ ὁ ἀσβε-
στῶν ἰσχυροτέρως ἰσχυροτέρως ἰσχυροτέρως, λιουκὸν τι καὶ
ἄλλο ἰσχυρὸν, ἢ ἀσβεστοῦ ἰσχυροτέρως καὶ ἰσχυροτέρως
παρὰ τὴν ἰσχυροτέρως, &c.

ΑΚΟΝΙΖΕΑ. Liber iatricus ex Cod. Reg.
3177. fol. 335. περὶ πείσμα πιδῶν ἰσχυροτέρως ἀνοι-
ξίαν, ἢ βράσον, ἢ κατὰ πλάστον αὐτῶ τὸ πᾶθος, καὶ
ἰσχυροτέρως.

ΑΚΟΥΦΙΟΝ, gladij species, quem sic descri-
bit Leo Diaconus lib. 5. Hist. nondum editæ, ubi de
eade Nicephoris Imp. εἰ δὲ κατισπαδίζον αὐτὸν ἀπο-
λαῖω. καὶ περὶ ἀκούφιον τὸ μὲν μεταφρονεῖ αὐτῶ πλεῖστος
διαμπερὲς ἐστὶ τὰ σίρρα διήλασι τὸ δὲ περὶ τὸν ὄπλοισι σιδη-
ροῦ ἐπιμήκεις πέφυκεν, ἰσχυροτέρως ἰσχυροτέρως πρὸς ἰσχυροτέρως ἀπὸ
ἰσχυροτέρως.

ΑΚΓΑΡΟΥΦΑΤ, τὸ πυκνὸν καμῶν, Ποιητο-
κρόμμυδιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.
Rycocotani.

ΑΚΡΙΒΟΣ, in fine adde. Damascenus Studita
Hom. 24. de Mercatore avaro: διὰ τὸ τὸ ἢ οἱ ἀνθρω-
ποι τὴν ἰσχυροτέρως Ἀκριβοῦ.

ΑΚΡΟΚΙΟΝΙΟΝ, capitellum columna. Le-
xicon MS. vet. Test. τῷ χυθάρ. τὸ ἀκροκίονιον, τὸ
ἰσχυροτέρως.

ΑΚΡΟΣΟΝΙΟΝ, Modiolus tota, ὄλεον.
Ioannes Diaconus in Hesiodi Scutum Herculis:
Πλάμην, ἢ τὸ τροχὸν τρύπην ἢ πλεῖστος μὲν ὑπὸ τῶν ἀξο-
νίων ἢ πλεῖστος αὐτὰ τὸ ἀξοξίον.

ΑΚΡΟΧΕΡΙΟΝ. Priscianus lib. 5. Spiner,
quod ἀκροχέριον, aut fibulam in humeris, aut armillam
significat.

ΑΚΤΟΥΑΡΙΟΣ. Adde post locum Pachymeris.
Habetur inter Opuscula Pfelli in Cod. Reg. fol. 101.
μοιρῶν εἰς τὴν Ἀκτουαρίῳ ἀλλοθῶν Ὀκτωρειῶν vocat
Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Εἶδεν παρὰ τὴν ἰσχυροτέρως, εἶδεν τυχρὸν μίαν,
Δίβη τὸν Ὀκτωρειῶν, ἢ τὴν Κατικλίαν,
Δίβη καὶ τὸν Γαλιῶν, καὶ τὸν Αἰσιπῶν.

ΑΛΑ. Apud Eustachium ad Il. 2. p. 665. proverbium
vulgare esse dicitur, ἀνίως ποιοῦντων, ἄλα. Id est, ni
fallor, Solis arbor Pastoribus venti vice est. nam haste
ardorem nostri dicunt.

ΑΛΑΛΑΗ. Ptochoprodromus MS. contra
Hegumenum:

Εἰσὶν πρὸ λαλάνα συχρῶς μὴ τὸ μέλι,
ἢ μίς δὲ τὸ ἀλαλάνα τὰς συχρῶς μὴ τὸ φαρμάκον.

ΑΛΑΠΑΤΩΡ, Alapista, de qua voce egimus
in Gloss. med. Lat. Balsamon ad Can. 49. Concil.
Carthag. ubi de Scenicis: ἀλλὰ οἱ παιγνῶται, οἱ δὲ
λαυ καὶ στρατώνας, καὶ γυναῖκας, καὶ ἴσχυρα πρὸς ἰσχυροτέρως
μὲν μίνοι, καὶ κατὰ κόρην τυπόμενοι. & Zonaras: τὰς
δὲ ἰν πανηγυρίσιν, ἢ δὲ μίνας ἀλλας: συναξίσι ὑπὸ δὲ κρυ-
μῆτες πικρῶν, καὶ ἄλλοι τὰς ὄρωσιν κινῶντες τὰς ὑποκρί-
σις, καὶ τὰς κατὰ κόρην βασιμασ καὶ ψήμασιν, ἀπὸ
μὲν: ἰσχυροτέρως.

ΑΛΑΣ, Acetarium, Legumina cum sale & ace-
to. Nostris inde salade, S. Athanasius in Vita S. An-
tonii: καὶ ἢ αὐτῶ ἀρῆς καὶ ἄλας. Epiphanius in Ex-
posit. fidei n. 22. τὰς δὲ ἰσχυροτέρως τὸ Πέσχα ἢ ἐν ἰσχυροτέρως
ἀλλὰ ἀπὸ τῶν ἀλλοθῶν οἱ λαυ, φημί δὲ ἀρῆς, καὶ ἀλλί,
καὶ ὕδατι τὸ πρὸ χυθάρων πρὸς ἰσχυροτέρως. Ioan. Car-
pathi Episcop. in Narrat. MSS. de Anachoret. καὶ
παρὰ τὴν αὐτῶ ἀρῆς: ἰσχυροτέρως καὶ ἄλας, ἰσχυροτέρως, ὅπ
χρῆσι εἰσὶν ἢ ὑμῶν ἰσχυροτέρως ποιῶσαι ἢ ἀλλοθῶν ὄλιγον
ἰσχυροτέρως τὸ ἄλας. Alibi: ὁ δὲ ἰσχυροτέρως ἰσχυροτέρως ἰσχυροτέρως

ἰσχυροτέρως, φησὶ αὐτῶ ἄλας. Occurrit non semel apud
hunc Scriptorem. Ioan. Colobus in vita MS. S. Παῖ-
σι: διὰ τὴν ἰσχυροτέρως ἰσχυροτέρως ἰσχυροτέρως. διὰ δὲ τὸ πρὸ
βᾶτος, ἀρῆς καὶ ἄλας αὐτῶ ἢ τρῶσιν ἢ. Alibi: τὴν
πρὸ ἀλλοθῶν μὲν χυθάρων ἀρῆς βραχίως οὐκ ἀλλοθῶν.
Nicephorus Vranus in Vita S. Symeonis Stylitæ
jun. n. 4. μὲν μίνας ἀρῆς καὶ ὕδατι καὶ ἰσχυροτέρως
& n. 5. κρῆν ἢ ἰσχυροτέρως ἢ μεταλλάσσεται, ἀλλ' ἀρῆς ἢ τρῶ-
σιν καὶ ὕδατι αὐτῶ, καὶ μίλι, καὶ ἄλας. Adde num. 186.
Ejusmodi edulia in ascetis seu monachis impro-
bat Basilius Malcinus Monachus de vita ascetica,
MS. πρὸς τὸ ἄλας καὶ τὸν ἀρῆς ἀπὸ τῶν, ἀρῆς ἰσχυροτέρως,
ἰσχυροτέρως, ὅπ μὲν μίνας πρὸ ἀρῆς καὶ σπέρματος οἱ ἄλας ἰσχυροτέρως
ἰσχυροτέρως ἀπὸ τῶν δὲ ἰν ἰσχυροτέρως ὑποκρίσις σπέρμα, καὶ τρῶ-
σιν ἢ ὄλιγον ὄλιγον τὸ πρὸ τῶν ἰσχυροτέρως τῶ ὑπο-
κρίσις ζῆτον. διότις ἀναγκάσιν παρατεταχὲς τὸ ἄλας
μύλιον τὸ πολλὰ, &c. βρῶμα τὸ ἰσχυροτέρως ἀσχυροτέρως ἀπὸ τῶν.
ἰσχυροτέρως ἰσχυροτέρως καὶ ὕδατι, ἢ καὶ ἰσχυροτέρως τῶν λαχρῶν
ἰσχυροτέρως.

ΑΛΑΣ ἰσχυροτέρως. Subde in fine.

ἄλας Καππαδοκίον, τὸ θυμιάκον, in Lexico Bota-
nico MS. Reg. Suffitus.

ἄλας: αὐτὸ ρυακίον, ἢ ἀλλοθῶν, in Lexico Botanico
MS. Reg.

ἄλας πρὸ ἀρῆς, τὸ θαλάσσιον. ἄλας Καππαδοκίον,
τὸ Ἀρμενικόν. ἄλας Ἀμμωνιακόν, τὸ εἶτρον, in Lexi-
co Botanico cod. Reg. 2147.

ΑΛΒΟΥΚΙΟΝ. Vide Ἀλλοθῶν.

ΑΛΕΒΡΙ, Farina, ἄλευρον, apud Anonymum
medicum MS.

ΑΛΕΚΤΟΡΙΣ, Gallina. Symeon Sethi de ani-
malibus MS. ὄρνις καπικίδια, &c. ad marg Cod. Reg.
ἢ λεγομένη ἀλεκτερῶν.

ΑΔΕΞΑΝΔΡΑ, in Lexico MS. Botanico,
ἢ χαμηλόφον, ἢ ὁ πικρῶν, εἶς ἢ καὶ πρὸς ἄλλα λέγεται.
Chamedaphne.

ΑΔΕΠΟΤ. In fine adde.
Vide in Πορταῖον.

ΑΛΗΘΙΝΟΣ. post locum Anonymi, adde.
Protevangelium S. Jacobi: Sericum & lacrybium,
& Coccinum, & veram purpuram. Γρασα ἀλλοθῶν
prætulertunt.

ΑΛΓ, Vox exclamationis. Fr. Richardus in Scu-
to fidei part. 1. p. 315. Ἀλλί: πρὸ γίνεται ἰσχυροτέρως, ὅπ δὲ
γυναῖκα ἢ τὴν συνῆσιν ἰσχυροτέρως ἰσχυροτέρως.

ΑΛΙΑ, τὸ δὲ θυμιάκον, in Lexico MS. ex cod. Reg.
vide θυμιάκον.

ΑΛΓΑΣΤΡΟΝ, Olea silvestris. Glossæ Bota-
nicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. Μίνας ἀρῆς ἰσχυροτέρως
λέγεται ἀλλοθῶν.

ΑΛΓΕΦΟΣ, Rostia. Glossæ Botanicæ ex Cod.
Reg. 2690. Ἀλλοθῶν, ἢ παρῶν.

ΑΛΙΚΡΟΥΔΑ. Lege ἀσχυροτέρως. In fine adde.
Hautit ex Eudemi Lexico.

ΑΛΙΜΑ. in fine adde. vide Ἀπὸ τῶν.

ΑΛΗΜΩΝ, ἢ ἄλλοθῶν, in Lexico Botanico MS.
Reg. Aloë.

ΑΛΚΑΛΗ, Matthæo Sylvatico, est Alumen:
Rulando vero in Lexico Chymico, Alkali, dicitur
esse principium Chymicorum symbolorum. Tum addit,
Est sal ex omnium rerum cineribus sine calcibus corpo-
rum extractum, idque omnibus rebus inest proprium,
sive liquida sint, sive calida. Petrus Theodonicus
MS. de Archemia: τὸ ὄλιγον τὸ ἀλλοθῶν ἰσχυροτέρως ἰσχυροτέρως
τὴν παρῶν πρῶτον, &c. Vide præterea Petrum Be-
lonium lib. 3. de admirabili Operum antiquorum
strucura cap. 11. ubi multa de alcali, sive sale
Chymistico commentatur, &c. & Bernardinum
Gomesium lib. 2. de sale cap. 6.

Α Λ Κ Ε' Α, ἡ ἀρχὴ μαλάχη, *Malva sylvestris*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

Α' Λ Κ Ε Ι Β Ε Λ Ι Ο Ν, ἡ Αλκιβιάδων, ἡ ἀρχὴ, *Ancusa*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

Α Λ Λ Α Γ Η'. *Post locum vita S. Nili Jun. adde*, Vita S. Basilij jun. ἡ χιωνίδης ἔχοντα τὸ πείσωπον, ἡ ἀλλοτρὴν φαισσοῦτος ἑμφιασμένον. Ibidem, in Αλλαξί-ματε. *sub. fin. adde*. Cæterum ejusmodi mutatoria, ex Homero, ἀμειβάδης χλαίνας, ἔξομοιβὸς χλιῶνας, ἡ τὸ ἐξομοιβὸν ἄματα, vocat Eustathius ad Odyss. ξ. p. 1771.

Α Λ Λ Α Γ Η', mutatio. *Post locum Anonymi, adde*. Cod. Reg. 3501. fol. 114. ἡ παρ' ἡμῶν ἐπισημομένη ὡς ὑπεργίως τῆς βασιλικῆς προσηλίου ἐλλαγήν ἐστὶν πῶν κοινόν, μάλιστα ἐπὶ τῶν σιδερέων.

Α Λ Α Σ, pro Αλας, de qua voce supra. Belifarion Donatus in vita MS. S. Antonij: ἡ τὸ φαγὸν τῶν ἄντων ἡ ἄλλας ἰατρικὰς, ἡ τὸ σιστόν ἡμῶν, ubi Athanasius: ἡ ἔν τῷ ἀρτῷ ἡ ἄλλας.

Α Λ Λ Ι Α', τὸ δρυμῖνον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Vide δρυμῖνον.

Α Λ Λ Ο Σ Κ Ο Ρ Ο Δ Ο Ν, ἡ κάπιαρις, *Capparis* in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

Α Λ Ο Γ Ο Ι. *adde in fine*. Vide Epiphanium Hæresi 51.

Α Λ Ο Η Γαλλικὴ, *Gemiana*, herba de qua Botanici. Neophytus in Lexico MS. Γεντιανὴ λέγεται ἡ ἐλλοπή γαλλικὴ, ἡ ῥίζα κοσταυρίδης.

Α Λ Ο Υ', ἡ Αλιζιάς, τὸ δαμάσκονα, ἡ αλυτζ, τὸ αὐτά, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843: *Pruna Damascena*.

Α Λ Ο Υ Δ Ε Λ'. Petrus Theodonicus In Lib. MS. de Archemia: ἴσθως ἢ ἀνίξας τὸ λαμπικόν, τὸ μὲν ζωνπτόν ἐυείσως τῶ ἀλυσίλ, Joanni Garlandio in Lexico Chymico, *Aludel* est vas fictile: Martino Rulando, *vitrum sublimatissimum*.

Α Λ Ο Υ Φ Α Τ Ξ Η Δ Ε Σ. *In fine adde*. Ordo officiorum Portæ Otomanicæ MS. τῆς πύξης: ἔχον Αλυφατζήδης, ἔχον προσοδιάρη ἐπασιόισι, ἡ αὐτὸ καβαλαίροι, ἔχον δύο καὶ ἑξὶ μύρον αὐτῶν.

Α Λ Υ Π Η Ν Vide Αμμῶ.

Α Λ Σ Ε Λ Λ Α Μ. Vide Αρπυμῶν.

Α Λ Φ Α Σ Τ Ρ Ι Κ Ο Σ. Constantinus à secretis MS. Lib. 4. ὅτι συγγῆς χρᾶθαι ἀκρυμῶν αἵμα, τῶ δὲ ἀλφαστρικῶν ἔστιν.

Α Λ Χ Α Ν Ι Α, τὴν κύπερον, *Cyperus*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

Α Λ Χ Α Ρ Α Ν Ι Ο Σ, *Herba Jovis*. Liber iatricus MS. ex Cod. Reg. 3177. fol. 337. τῶ δὲ Διὸς ἡ βούτην Αλχαράνιῶν: τούτῃ ἡ ῥίζα βουβῶνας λέγεται.

Α Λ Ω Π Α Σ, Αλαπῶς, Judicis pedanei species; apud Byzantios. Theodotus Hermopolites MS. Lib. 7. tit. 3. ὅτι ἐφείλεται φροδοχιδάι ἀπῶως δικαστῶν, οἷος ἔστιν ὁ Αλωπῶς, ὁ Σερβλίαι; ἡ ὁ τιμωνίται, ἀνὰ τῶν ἔχοντι δικαιοδοσίαν ἡ κροτῶν, τῶ Δρυγγαρίῳ ἢ τῶ Κοιαισοῦσι: ὅτι διδασκῶν δρυκατῶν. *Infra*: ἀπῶα οἱ μικροὶ δικαστῶν, ἔχον οἱ ἐλάττοις, ἡ δύναται ποιεῖν αἰκόθων; οἷος ἔστιν οἱ κροτῶν ὁ Αλωπῶς, ὁ Αλωπῶς, ἡ ὁ Σερβλίαι, ἡ ὁ τιμωνίται: ὅτι γὰρ πάτερ ὅτι δικαστῶν δύνανται δύναι, ὅτι οἱ νομῶν πύμλαι. *Infra*: οἷος ὁ μέγας Δρυγγαρίῳ; ὁ Κοιαισοῦ, ὁ Ἐπαρχῶ, ἡ μὲν ὁ Αλωπῶς ἡ ὁ Σερβλίαις *Rustum*: ἐπὶ πάλτο τῶ κροτῶν τῶν Αλωπῶν. *de mox*: ὅτι ζητῶσι δικαστῶν πῶν δὲ τῶν Σερβλίαι, ἡ τὸν Αλωπῶν, ἡ κροτῶται παρ' αὐτῶν, ἐφείλεται προσηλίου ἡ ζητῶσι δόδοιαι ἡ μὲν δικαστῶν, ἡ τῶ κροτῶν τῶ Αλωπῶν: ἡ τῶ τιμωνίται: ὅτι γὰρ ὅτι εἰσὶν ἀρχόντες, τῶ τῶν προσηλίου δικαστῶν ἡ ἐφείλεται, ἀλλ' ἀπῶως κροτῶν. *Eod. lib. tit. 6.* ὅτι δικαστῶν ὁ ἀρχόνται οἱ μέγας Δρυγγαρίῳ τῶν Σερβλίαι τῶν, ἐπὶ πάλτο τῶ κροτῶν δικαστῶν τῶν Πέτρον ἡ τῶ Παῦλον, ἀνεγαγγίζεται ὁ Σερβλίαι

αὐτὸς δικαστῶν ἡ δύναται, ἡ ἡ δύναται τὴν ἐφείλεται προσηλίου ὡς ἐπὶν δικαστῶν, τῶν τῶν τιμωνίται, ἡ τῶν Αλωπῶν, ἡ ἡ Σερβλίαι ὡς ἔστιν ἀρχόν ἡ προσηλίου δικαστῶν ἡ ἔχον δικαιοδοσίαν. In Cod. MS. Epistolarum Joannis Tzetzæ, 44. Inscribitur τῶ Αλωπῶν κροτῶν. *Hæc potest, licet fortè prolixiora, descripsimus, ut aliis pedaneis Judicibus, quorum hîc mentio agitur, infervant.*

Α Μ Α Ν Ύ Τ Η Σ. *In fine adde*, Photius Epist. 25. ad Zosimum Monachum & Anachoretam: ἀπῶα οἱ τῶ δῶρα, κάπιαρις, ἡ ἀμειβίαι, ἀλλὰ βασιλικῆς σπουδῆς τὸ πάλτο. Eustathius ad Il. β. p. 290. πολυσύμαστῶ ἢ ἡ μύκτα ἡ λῆξις: λιγυμῶν ἡ μύκτα ἐπὶ τῶ ἐπὶ γῶς θυμῶν ἐδῶν ἡμῶν σπουδῶν, ὅ δὲ ἀμειβίται φαμῶν κροτῶν. Thomas Magister in sylloge vocum Atticar. μύκτα, μύκτα, ὡς ἀμειβίται.

Α Μ Α Ξ Ϊ Δ Ε Σ, *Cattuce*. Joan. Tzetzæ ad lib. 2. ἔργ. Hesiodi: ὡς σιστόν κατὸν ἀμειβίταις ἡ ἀμειβίταις, ἡ λοιπῶν τῶν τῶν ἐπὶ τῶν ἡ, *δε.*

Α Μ Α Ξ Ι Ν Η. Vide Αουσία.

Α Μ Α Τ'. Vide Αγκύρ.

Α Μ Β Ρ Ω Σ Γ Α Ν', ἡ ὄνην, ἡ ἡ Αίχρυσον, τὸ αἰζῶν τὸ μύκτα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Semper vitium majus.*

Α Μ Β Υ' Ξ. *In fine adde*, Vide Gloss. med. Lat. In *Ambix*.

Α Μ Ε Ι Λ Α Λ Α Α', τὸ ἀρχὴν πύμλαι, *Ruta silvestris*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

Α Μ Γ, species Cimini, vel Juniperi, Matthæo Silvatico. Constantinus à Secretis Lib. 4. ἡ ἀμ, τῶ τῶ πύμλαι.

Α Μ Η ὄνην, τὸ ζαβακλῆα τῶν λευκῶν ἡμῶν, in Lexico Botanico Cod. Reg. 1843. Vide Ζαβακόν.

Α Μ Λ Α Α', ἡ Αμλατζ, τὸ ἰσκαφθον, in Cod. Reg. 1843. *Nascarbium*.

Α Μ Μ Α. *Post locum Vriani, adde*. Cyrillus Scythopolit. in Vita S. Sabæ cap. 84. ἡ δύναται οἷος ἐφείλεται τῶν, ἡ σιστόν τῶν ὄνην, ἡ ἀμειβίταις, ἡ ἀμειβίταις, ἡ τῶ λοιπῶν τῶν κατῶν τῶν ὄνην, *δε.*

Α Μ Μ Ο Σ, ἀπῶα χλωρῶ, ἡ λιγυμῶν ἀλύπτον, in Lexico MS. Nicomedis. *Aloe viridis*.

Α Μ Ο Υ Χ Λ Η, *Nebula*, seu *aer nubilus*, vel *densa caligo*, Σμήλα: Astronomus Græcorum. ex Cod. Reg. 1595. cap. 10. ἡ φιλῶν. Κύκλῶν ἡ τῶ γῶς ὄνην ὅτι τὰ ἰσῶπτα μύκτα τῶ ὄνην, ὅτι ἡ γῶ σφῶνται: ἡ, χλωρῶ ἡ ἀπῶα, ἡ ἀπῶα ἡμῶν ἡ πῶ τῶ γῶς, ὅτι ἀμειβίταις, ἀπῶα τῶν ὄνην, *δε.* *Infra*: ὡς ἐπὶ ἔπῶν τῶν, ὅτι ἡ ἀμειβίταις. Vide in Πάγῶ:

Α Μ Ο Υ Ρ Γ Ϊ Σ. Etymologicum MS. ἀμειβίταις, πῶν τῶ σύμβολῶν: λέγεται ἡ ἀμειβίταις. Legendum forte ἀμειβίταις. Vide in postrema voce, & in Αμυραχάει.

Α Μ Π Α Ν Ο Σ, ἡ Αμπῶν, ὄνην in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. fortè *Hibetis*.

Α Μ Π Α Ρ. *In fine subde*. Αμπαράτον, *Potio ambrata*. Astampfyclus MS. in Cælo Pythagorico: ἡ πῶν τῶν ἀπῶα μύκτα πῶν, ἡ κροτῶν ψυχρῶ, ἡ ἀμπαράτον, ἡ ζῶλα ὄνην, *δε.*

Α Μ Π Α Ρ Ι Α; pro, *tamen*, usurpat, ni fallor Damascenus Studita Hom. 27. ἡ γῶν γὰ ἡ ἡ οἷος τῶ πῶν τῶ πῶν ὡς τῶν αἶρα, πῶν μύκτα σῶν, μύκτα ἡ οἷος, μύκτα μαζῶν οἷος δῶνταις, ἀμειβίταις ἡ ὄνην ὁ πατῶν ὄνην τῶ τῶν ἡ αὐτῶν.

Α Μ Π Ε Λ Α Σ, *Cultor vinearum*, *Vinitor*. Leo Diacon. lib. 6. hist. MS. ὅτι γῶν ἀμειβίταις καθῶνταις, ὡς τῶ ὄνην αὐτῶ τῶ ἐπὶ τῶν ὄνην, Αμπῶν καλογομαθῶνταις.

ΑΜΠΕΛΥΚΗ, *Vna silvestrium vitium cum florent.* Anonymus Botanicus MS. ἀμπελική ἐστὶ αἱ τῶν ἀγρίων κλειμάτων αμφυλαί, ὅταν ἀνθῶν.

ΑΜΠΕΛΟΣ. Vide in Πάσει.

ΑΜΠΗ τὸ ἀνδύον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cydonium.*

ΑΜΠΕΛΟΥΚΙΑΜ'. Vide Ἀμφούριον.

ΑΜΠΗΝΑ, ὄψον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Vinum.*

ΑΜΠΟΣΤΩΝΕΙΝ. Synaxar. Maximi Cythærensis Episcopi 8. Jan. ἡ πέντωντος εἶνα κοινή, ἡ ἀμπίδωντος τὰ κατὰ τῆς ἀγίας πλουρίας, τὸ εἶδεναι θάνατον.

ΑΜΠΟΥΛΑ. *Lin. 2. post, &c. adde.* Idem c. 101. ἀγρίον ὕλιον, ἢ ἰσίοι ἀμπελὸν καλοῦσι. Ita Cod. Reg.

ΑΜΠΡΟΣΣΑΝ'ΑΜ, *Μεσογείας, ῥίζη ἰσίου.* Ita Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. *Radix Mandragora.*

ΑΜΡΟΥΤ, τὰ ἄσπε, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Pupa.*

ΑΜΠΟΥΣΑΛΑΤΗ Νόσι λαθηρέδης, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cicercula.*

ΑΜΥΡΟΝ, ἡ Ἀμφύριον, ἡ Ἀσρακωλίς, *Attahtilis,* in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΜΦΑΚΙΟΝ, τὸ φάβα, in Lexico Botanico MS. Reg. *Faba.*

ΑΜΦΙΒΑΛΛΟΝ. *Post vocem ἀμφιμαλλον.* adde. Lexicon MS. seu Erasmi τῶν λέξεων. Ἀμφιβαλλον, ἀμφωτέρωθεν φαλλῶς ἔχον· φαλλοὶ δ', οἱ ἀσπίδισσι.

ΑΜΦΙΔΕΑ, *artilla.* Lexicon MS. Erasmi τῶν λέξεων· ἀμφίδια, ψέλια, βραχίσσια.

Αμφιπαύεις, herbae species. Hermas medicus in Mathematicis MSS. ὄιον σφύγγον κοπυλίδων, ἰσοεῖ, κίμβει, ἀμυρτακόει, στείε, &c.

ΑΜΩΖΕΙΝ, *Iurare.* Paulus Lagnius in Enchyridio orthodoxo: αἰ ἱβαλις, ἡ ἑσθηξὶς κατὰ εἰς τὸ πὰ ἀμώση χρεῖς ἀνάγκη 3 passim ibid.

ΑΝΑΒΑΓΙΟΝ, *Inducia.* Georgius Contares lib. 8. hist. Athenar. p. 207. ἡ δὲ τῆς ἱβυλίδου ἀναμπεξῆτος καὶ τὰ δύο μέρη πὰ κάμων ἀγάρην εἰς μεικὸν καιρὸν, δὲ πὰ ἱερωνύσων ἀπὸ τὰ ἀναβάγια.

ΑΝΑΒΑΗ, τιζέτω, τὸ ρέον, in Lexico Botanico Reg. Cod. 190. *Rheon,* de quo Botanici.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ. *Post postremum locum S. Germani:* Nicetas Paphlago MS. in Tetraſticha S. Gregorii Theologi: ἄπο δὲ καὶ ὁ σφῆ τὸν θιόντας ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδία αὐτῷ δὲ τριβίβριον.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, in Etymologico MS. Cod. Reg. 1751. & apud Suidam, αἰ ἀναβάσεις· λέγουσι δὲ πὰ ἀπὸ Βαβυλῶν δὲ καὶ ἑπάρων.

Alia notione usurpat Euthymius Zygabenus in Praefat. ad Psalmos: ἐνθῆτι πολλαὶ ψαῖαι, ἡ ὄπρ ἀναβαθμῶς, ἡ δὲ μὲ ψαλμῶς, ὅτι μὲ ἰσοσλοκῆς ἀδῆς, ὅτι πὰ τῆς ἀναβάσεως εἰ ἀγίοι πρὸς μὲν πὰ θεῶ αἰσίν.

ΑΝΑΒΑΛΙΣ, ἡ σφαῖρα, apud Arcadium in Grammatica MS. *Globus.*

ΑΝΑΒΑΠΤΙΖΕΙΝ, adde in fine. Eustathius ad Iliad. κ p. 80. ἡ δὲ αἰά, σφῆσις, δωτέρω μὲ π δολῶ, ὅς ἐν τῷ ἀναβαπτιζέτω, φαίνεται, ἡ ἀνακρίνων, &c. Theodorus Hermopolites MS. lib. 3. ὁπίσκειος αἰα. βασιλεὺς τὸν βαπτιζέτω εἰς ὄνομα Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, δεκῆνεται τῆς ἱερουσίας· δεκῆνεται δὲ ἀναβαπτιζέτω εἰ μὲ βαπτιζέτω.

ΑΝΑΒΑΣΕΙΣ, *Angeli dicti,* Apud Gregorium Nazianzenum orat. 34. extr. Vide V. C. Coteletium ad Constitut. Apostol. p. 312.

ΑΝΑΒΑΤΙΑΝΟΣ, sic dictus apud Caiantatas Sectarious liber, quod continetur αἰ εἶδος ὁ Παν-

λθ, καὶ ἐν αἰτίῳ καιρῶν εἰς τρίτος ἄρατον. Glycas lib. 2. annal. statim initio, ubi plura.

ΑΝΑΒΑΤΟΝ. *In fine adde.* Anonymus MS. de dicta, lib. 2. ubi de Pane: ὁ δὲ ἀλμυρῶν καὶ καθαρός καὶ μὲ λιπαρά βατ, ὅς ἕξιαν ὀππῆδον· Habetur apud Fr. Richardum in Scuto fidei part. 2. c. 12. §. 5. c. 12. modi quaestio Graeci discipuli: δὲ πὶ τὶ ἰουλορημῶν καὶ ἀναβάτων ἐκείτω ἀπὸ τῆς φράσεως, καὶ ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῆς Γραϊκῆς, deinde: δὲ τὸ πὶ τὸ ἀπορμῶν ὀνομαζέτω ἀπὸ τῆς φράσεως Ἐξυμῶν, δὲ τὰ χρεῖς ὀνομαζέτω ἀπὸ τῆς φρασεως εἰς ἱερωνύτω εἰς πὰ λειτῆριαν, ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῶν ἐπὶ μωραζέτω μὲ πὰ λειτῆριαν, &c.

ΑΝΑΓΓΕΛΟΣ, ἡ ἀγρία μυρσίνα, *Myrtus silvestris,* in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΝΑΓΚΑΙ, *Demonstrationes Logicae, Geometricae.* Michael Pfellus lib. 5. hist. MS. δὲ πὰ ἀεισμῶν πὶ μὲθοδῶς ἑαυτῶν ἑγείνας, καὶ γεωμετρίας ἀποδείξεις ἀναλαμβάνων, αἰ ἀνάγκαι πρὸς ὀνομαζέτω, &c. Bessarion Cardinalis in Epist. MS. ad Michaellem Byzantium: ἡ δὲ λοιδορίας τῆ ἀγρίως ἀλλ' ἀποδείξει καὶ λογικῆς ἀνάγκαι πὶ φιλῶ συνηρητίων, τὸν δὲ ἔχον ἀμυρῶν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ. *Post locum Theodoriti, adde.* S. Epiphanius in Exposit. fidei cathol. n. 21. καὶ μὲ πὰ πύργον πὰ ἱεροσύνην λοιπὸν ἀναγνώσων τῆμα ἕξ ὄλον τῶν τῶματων, τῆσι περὶ ἑαυτῶν, ἡ ἰσραηλιτικῶν, ἡ ἰουδαϊτικῶν, ἡ ἰσραηλιτικῶν, ἡ χριστιανικῶν, ἡ τῶν ἐπὶ ἐν σιμῶν γὰ μὲ· οἱ δὲ εἰν ἀνάγκαι, ἡ ἀπὸ τῶν μὲ πὰ θάνατον τῆς πρώτης γυναικὸς διπλῆρα οὐσιασθέντων· καὶ γὰρ ἔκ ἐπὶ ἱερῶν ὁ ἀναγνώσων, ἀλλ' ὡς γεωμετρικῶς τῆ λόγῃ· Ex quibus patet ad Lectorum munus fuisse quovis fere admissos.

ΑΝΑΓΡΑΦΕΙΣ. *Lin. 2. post, exactores. adde.* Scholiastes MS. Gregorij Theologi in Julianum Persequatorem: ἕξιουτῶν, ἡ γὰρ ἀναγραφῆ καὶ τῶν δημοσίων φόρων διερωτῶ. Infra: ἰσραηλιτικῶν, ἡ ὁ παρὰ βασιλεὺς, ἀλλ' ἐπὶ τῶ ἀναγραφῆ βασιλεὺς εἰς ἕξιουσιν πρὸς ἑκάστῃ γῆ, καὶ τῶ ἐπιβαλλοτῶ αὐτῇ πύργῳ, ὅν ἡμῶς καλοῦμεν ἀναγραφῆ, &c.

ΑΝΑΚΑΚΑΒΕΛ, λατῆς τῶ δένδρον, *Lotus arbor,* in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΝΑΚΛΑΣΤΑΡΙ. Constantinus à Sectetis MS. αὐτῷ δὲ ἡ σύμβολος τὸ λιγύμῶρον ἀνακλαστέων· ἡ καὶ λατῆ.

ΑΝΑΚΤΙΓΗΣ, Lapis qui χαλεπῶς Graecis dicitur. Anonymus MS. de virtute lapidum: λίθος χαλεπῆτος, ὁ δὲ ἀνακῆτος, ἡ ἀγρία λίγῃ ἔστῃ. Ex quibus licet percipere quid sit *Anax* & *Anacteus*, apud Scriptores lat. de quibus egimus in Gloss. med. Lat.

ΑΝΑΛΑΒΟΣ. *Post locum Evagrii, adde.* Joannes Carpathi Episcop. in Narrat. MS. de Anachoretis: ἕξιαν αἰ γέροντες, ὅτι τὸ χρεῖς ἑαυτῶν ἰσὶ τῆς ἀνακῆτος· ὁ ἀνάλαβῃ τῆ σαυρῆ· ὁ δὲ ζῶντος πρὸς ἀνορέως. Vita MS. S. Stephani Junioris: τὸν δὲ χεῖρα ἀγρο δριμύτητος καὶ μόνον, τὸ πὶ ἀγρο ἀνακῆτων, καὶ τὸν σαυρῆ φόνον ἀνάλαβον. Infra: τὸν σαυρῆ τύπον ἀνάλαβον ἕξι βαλλον.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ. *Post locum Agnibis, adde.* Vita MS. S. Joannitii: ὁ δὲ σφῆς τῆ τῆ καὶ πὰ τῆς στρατίας εἰδῆσαι τῆ τῆ, καὶ ὁ βασιλεὺς σφῆ τῆ ἰουδῆς, αἰς αὐ μὲ πὰ μνήμῃ αὐτῷ δὲ τῶ, χρεῖμασιν ἐκπιδέτω πὶ ἐπὶ τῆ φῶ κελύων. Huc etiam spectant quae habentur in lib. Esther cap. 6. de Mardochæo.

ΑΝΑΠΕΜΠΤΟΣ. Anonymus contra Latinos n. 35. δὲ χρεῖσιν εἰμῶτες ἀγίον, ὅλῃν τῆ σαυρῆσος τῆ χρεῖσῶ, ἡ τῆ τῆ ἡ δὲ λειογραφίας, ἀλλ' ἀνασιμῆτων, ὅσπερ π τῶν γλυπῶν, totidem verbis scriptor alius: *Historias Sanctorum praeter passionem Christi in Ecclesiis suis non designavit, & ipsam non p̄dicavit,* sic

sed opere plumario in similitudine sculptilium, & in terra similitum faciunt. Est igitur ἀνάπτυμα, opus plumarium; quod quale fuerit, in utroque Glossario attigimus. Idem porro valet hæc vox quod ἀνάπτυμα, in locis allatis in Gloss. med. Lat. in Antireptione.

ΑΝΑΠΙΔΥΒΙΝ, Scaturire. Eustathius in Il. ρ. δαίει καὶ ἡ βρύση, ἢ ὡραίνονται ἢ βρύω, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἀναπίδουσι, ὃ καὶ ἀναπιδύει λέγεται ποιότητι. Infra: οὗτοι γὰρ ἐπὶ τοῦ πηγῆς ἀναπιδυούσης. In Il. ε. ἢ τὸ πηλὸν ὕδατος τῆς οὐρανοῦς λογίζονται ἔχει καὶ ἄλλα οὕτως ἀναπιδύουσι πῦρ ἐχόμενα εἰς ψυχρὰ τῆς φιλοφροσύνης. In Il. ω. πῆρα δαλαδὴ, ἀφ' ἧς ὕδωρ ἐκπίπτει φέρεται. Denique Il. α. ἔξ οὗ πηγῆς τῆς ἰακῆς ἀναπιδύουσι, &c.

ΑΝΑΡ, ἡ ῥοιὰ. In Lexico MS. Reg. Cod. 1843. Malus punicea.

ΑΝΑΡΡΙΟΝ. Imago cetera, quam Agnum Dei vocant. Fr. Richardus in Scuto fidei part. 1. p. 343. ἀνοσι ὄντι ἀνάγια πὶ ἔχαστα ἢ ἀεγματοκέραι πᾶσι.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ, τὸ ἀνακλύμα, Periclymenum, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Vide Ἀνικητόν.

ΑΝΑΦΑΛΑΣ. Adde in fine. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: καὶ ἰδὼ γέροντι περὶ μεγάλου βασιλέως καὶ ἀναφάλας. Vide etiam Cedrenum in Mauricio an. 1.

ΑΝΑΦΗΣΤΟΣ. Vide Ἀνακλήτωρ.

ΑΝΑΦΟΡΑ, oblatio. Post locum Palladii, adde. Joannes Episcopus Carpathi MS. ζήτησαν τὴν ἀναφορὰν τῆς χροῦς, ἵνα κέρση τὴν ἀγίαν ἀναφορὰν τῆς ἀγίας μυστηρίων.

ΑΝΑΦΟΡΑ, relatio ad Principem. Ante locum Codini, scribe. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 54. πάλιν ὁ πῦρ μέρος ἰδὼ αὐτῆς σπουδαιότητι τῆς ἰουδαίου βασιλέως ἰουστίνου, ἀναφορὰς ἠμοιβῆς ἕως πῦρ πῆρε ἠμῶν Σάβα, καὶ τῆς λατρίᾳ τῆς ἰερῆς ἠεροφάνειας.

ΑΝΑΦΩΤΙΔΕΣ, Fenestra in ipso tecto. S. Epiphanius de mensur. & pond. de lxxii. Senioribus: καὶ αὐτὴ διεξέρχεται πρὸς οἰκίους οἰκίους ἐκ τῶν πύλων ἰπίνων, ἀπ' αὐτῶν ἐκ τῆς θυρῆς τῆς καλυψῆς ἀναφώτιδες ἀνίστην.

ΑΝΑΣΚΑΦΟΣ, ἐκ τῆς ἐπιπέδου, nefarius, cujus ossa projicienda sunt. Ita hanc vocem usurpat Chron. Alexandr. anno 8. Focæ, & 18. Heraclii.

ΑΝΔΙΑΔΑΝ, π' σείφον, ὁ πηλοκώμιος, ἔστι τὸ λουὶς καὶ μέλας. Ita Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. Serifum.

ΑΝΔΡΕΙΟΤΑΤΟΣ, Strenuissimus, titulus Magistrorum Præsentis utriusque militiæ, in Concilio C Polit. sub Mena act. 5. pag. 236. καὶ πῦρ ἀνδραγαθίας κραταιῆς τῆς διῶν Περισσῶν ἐκατηρῶν διατάμει.

ΑΝΔΡΙΑΝΤΑΡΙΟΝ. Subde in fine. Scholiastes Dionis Chrysostomi, in Rhodiaca: τὸ παρὰ τῆς κοροπλάτης λέγεται πατριῶμα γυφίνα ἀνδριανταρία.

ΑΝΔΡΟΛΑΛΙΑ, Rumor, fama. Ptochoprodomus MS. contra Hegumenum:

Ἐξάψας τὸ ἑλεῖμα, καὶ τὸ ἀνδρολαλία.

ΑΝΔΡΟΓΥΝΟΝ. Post locum Cataldunensis, adde. Epiphanius 38. hæresi num. 7. ἀνδρόγυνος γὰρ οὗτος λουὶς. De ejusmodi balneis utriusque sexui promiscuis, diximus in Constantinopoli Christ. ubi de balneis: de iis etiam agit Petavius ad hunc locum Epiphani.

ΑΝΔΡΟΣΑΙΜΟΝ, τὸ ἰσχυρὸν, Hyreticum, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Occurrit apud Lætiū.

ΑΝΕΓΓΛΗΤΟΣ. Adde in fine: Emmanuel Georgillas MS. de Mortalitate Rhodi:

Καὶ πῆρα πρὸς γέροντι, καὶ θλίψι τῆς μαρτύρου, τῆς κόρης τῆς ἀνδραγαθίας, καὶ τῆς οὐρανοῦς.

ΑΝΕΜΟΝΗ, ἡ κοτζυλάδα, in Gloss. MS.

ΑΝΕΜΟΠΥΡΟΜΑΝ. In fine, adde. Alius Medicus MS. ὁ ζωμὸς πηλοκώμιος μετὰ οἴνου καὶ ἰλαίου ἐξελάνθηται ἀνέμου διὰ τὸ ὕδατος τὸ φύμα τῆς βουτύρου βάλνται εἰς ἀνιμωμένους, καὶ ὑγίαι.

ΑΝΕΜΟΣΤΡΟΦΥΛΛΟΝ, Turbo, ventus vehementior. Theophylactus Hierodias. Homil. 12. φερνύτα μεγάλο ἐκπέφθη μετ' αὐτῶν διωκτῆς, καὶ ἀνιμωρόφυλλον, καὶ ἐσώθησε τὸ μισοῦντάς τους.

ΑΝΕΜΟΤΡΑ. Post lin. 3. scribe. Etymologicon MS. ex Cod. Reg. 2751. ἀνιμωμένους, καὶ οὐκ ἀνιμωμένους, ὅτι τὸ ἀνιμω καὶ τὸ οὐρος, ὃ σημαίνει τὸ ἀνέμου.

ΑΝΕΜΟΧΟΡΤΟΝ, Parthenium. Lex. Botanicum ex Cod. Reg. 1847. παρθένια, τὰ ἀνιμωχόρτου ὀνομαζόμενα.

ΑΝΕΨΙΟΣ. Post locum Pselli, scribe. Eustathius ad Il. 1. ἀνέψιοι τὸ ὅτι ὅτι τῆς ὑπὸ τῆς ἑλκιδίου. Et ad Il. 5. οἱ ἀνέψιοι καὶ ἀντιψίφιοι αὐτῶν, δαλιωτῆς πρὸς ἑλκιδίου.

ΑΝΖΕΙΝ. Adolescere, ἀνιμῶν, κηρύττει, &c. in Glossis Græcobarb. Vide Ἀξιασπιθώπων.

ΑΝΘΕΜΑ, Ζωροστρου διάγραμμα, ἡ μακλάχη, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. Μαύνα.

ΑΝΘΕΦΟΡΟΣ, pro ἀνθός, Floridus. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: ἐκάλει τὸν κέλυφος ἀπὸ ἰσθμοῦ π τῆς θύρας πῶς καὶ ἐσθλάσκει, καὶ ἀνιμωφῶν τῆς χροῦς.

ΑΝΘΕΥΡΙΝΘΟΣ, Ανθιστός. Iatrosophiū MS. βάλε εἰς ζεουκάλιον ἀγρῶν δαδίω ἀνιμωφῶν, καὶ γὰρ λα ἰσθμοῦ ἕως πῦρ ἀποκαθῆ, &c. Hierophilus Sophista de alimentis MS. ἐκ τῆς ἰσθμοῦ σκαρπίας, πείργας, κεφάλους ἀνιμωφῶν ἀνιμωφίας καὶ μαλακώσεως τοῦ γίνου.

ΑΝΘΗΒΟΛΗ. Vide Ἀνιμωφῶν.

ΑΝΘΗΡΟΡΟΣ, Ἀνθιστός, Ἀνακλήτωρ, Ἀνακούμω, Ἀμπλυκίμα καὶ Ἀποκαθῆ, τὸ ἕμιμα. Ita Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Alimon.

ΑΝΘΟΣ. In fine subde.

Αἶθος λυγῶν, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 3169. ἡ πτωμίλη. Leg. forte πτωμίλη.

Αἶθος θαλάσσης, ὁ ἀσθός. Ibidem.

ΑΝΘΟΤΥΡΟΣ. Vide in Ἀπότρυον.

ΑΝΘΡΗΜΗ, ἰδὸς μελίτης, apud Arcadium in Grammatica MS. Apis species.

ΑΝΘΡΩΠΟΛΑΤΡΑΙ. In fine, ante, &c. adde. Cyrillus Scythopolit. in Vita S. Sabæ c. 57.

ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ. Ante locum Leonis Grammatici, scribe. Theodorus Hermopolites MS. lib. 7. tit. 5. ubi de majoribus Judicibus: ὡς πῶς καὶ τῆς Ἀνθυπατῶν. ἀκίμα δὲ ὅτι τῆς παλαμῶν καὶ μέγα, πῶς τῶν ὅτι ὁ λιγῶς αὐτῶν, ἢ ὁ ἐκ πῶς τῶν, ἔχει ὡς ἀκαρμυῖας διὰ τῆς τῶν διακρίσεως καὶ διδῆται καὶ διακρίσεως αὐτῶν, &c. Ibid. pag. 79. l. 8. post, inscribitur, adde. Ita passim alii Augusti. Vide Casaubonum in Capitolin. pag. 49. & 104. 2. ed.

ΑΝΙΚΗΤΟΝ, καὶ Ἀνακλήτωρ, ἡ ἐμίλαξ ἡ τερχία, smilax aspera, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΝΙΚΗΤΟΝ καὶ ἀσθός, καὶ ἀνιμωφῶν, ἢ ἀσθός, Anisum, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΝΙΟΡΣΙΖΕ, ἡ οὐβρυχίς, Onobrychis, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΝΙΣΟΥΝ, ἡ ἀνισός, in Lexico MS. ex Cod. Reg. Anisum.

ΑΝΚΚΙΑΔΑΝ, σείφον, ὁ πηλοκώμιος, in Lex. MS. Reg. Cod. 1843. Absynthium.

ΑΝΟΗΤΟΙ, Hæretici, qui Joannis Evangelium & Apocalypsin rejiciebant: de his agit Epiphanius hæ. 51.

ΑΠΑΤ. Vide Λαοεία.

ΑΠΑΓΑΝΑ, Ὁ γάρτος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Lignumten piscium, &c.*

ΑΠΕΛΛΑΓΙΟΣ. *Adde in fine.* Nicephorus Uranus in Vita S. Symeonis Jun. Stylitzæ nu. 25. *Απελλίου ἢ μιλῶς ὕπνου, ὅς Διόμβειος ἡμῖνα εὐδαικτρ καλύπτει.*

ΑΠ'ΕΞΩ, *Nympha montana.* Joan. Canabuzes MS. fol. 48. ubi de Nymphis: *τις μὲν γὰρ λέγεται οὐρανίας, αἷταις καπινοῦσι εἰς τὸ ὄρη, ἅθ' ἔτι ἐξ οὐρανίας δὲ τὸ ὄρος λέγεται. ἑτέρας αἱ σήμερον γυναικῶν καλοῦσι τὰς Ἀπίξω, δὲ τὸ Ἐξωδύσιος Ἑλληνικῆς. εἰ γὰρ εἰ χεισταὶ ἀπίξουσι καὶ μείζοντες Ἑλληνικῆς ἀρχαίοντες. διὰ τὸ γὰρ λέγεται ἑτέρας Ἀπίξω, ἔργον αἰς καπινοῦσις ἔξω εἰς τὸ ὄρη ἐξ πῆς βουταῖς.*

ΑΠ'ΕΞΩ, *Hinc.* Prochoprodromus MS. lib. 2.

Ἀπίσω τὴν μαριμά σου, ἀπίσω ἢ προσχλία σου, Ἐξάρης τὴν ἐκ κάθισμα πούς εἰς τὴν πλάτω.

ΑΠΥΤΑΟΓΙΑΣ. *In fine, post pluries, adde.* Responiones Synodales sub Nicolao Patriarcha Constantinopolitano, ubi de Sancti Basilii μικροῖς ὑπημίαις. *Ἐκκλησιαστικῆς ἐκλογίας ἰσοί, τὴν ἑξ ἑξ ὑπεκόποι καὶ ἑξ ἑξ ἰρίων ἐπ' ἀκακίας μὲν ἴθρα, ἢ διδύμνα πῶτα εἰς ἀχλὺ καὶ σελυμὸν τὴν καπύ λαῶ. ἕκατος γὰρ κατ' ἀκακίας τὴν ἐκατὴν ἐράδματος, σιροβίη δ' ἀκακίας τὴν ἐκλογίας.*

ΑΠΛΑΤΙΟΝ, ἀτάλας. In Lexico Nicomedis MS.

ΑΠΑΗΚΕΥΕΙΝ. *Post, diversor.* Adde. Lexicon MS. *Εξαιος ἢ λήξιον. Ἀπαηκίω, ἰθίω.*

ΑΠΑΗΤΙΟΝ, ἀκατος, ἀφροδίσις. In Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Acotum.*

ΑΠΑΗ. Liturgia Sancti Jacobi: καὶ ἰούσιος ἀρχαῖα μιλῶν, ἢ πῶς πῶτα διδόναι εἰς ἕκατον κρατῆρα ἀπλῶ. *Infra: καὶ ὅταν δίδω μείδιον ἀπλῶ, εἰς ἕκατον κρατῆρα, λίξ, Μείδις ἀξία, πῶτα χῆσις, &c.*

ΑΠΛΟΥΣ, *Simplex Monachus, idiota, saler.* Joannes Episcopus Carpathi in Narratione MS. de Anachoretis: *διγύσιος ὁ μακάριος Παύλος ὁ ἀπλῶς, ὅς ἔχον μαθητῶν, &c.* Vide Gloss. med. Lat. In *Simplex.*

ΑΠΑΠΜΑ. *Adde in fine.* Glossæ MSS. in Prophetas: *Ἐσπῆσιματα, Ἐσπῆσιματα.* Joannes Carpathi Episcopus cap. 43. *μη ἐπίση ἀπῶμα πολύμηον ὅ τῆς προσκυνηματῶν εν. Præsertim verò Marræ altavis, &c.*

ΑΠΟΖΩΝΗΤΕΙΝ, *Exaudivare,* Magistratu private, quomodo *distingere* Latini scriptores usurpant. Chron. Alexandr. ann. 10. Leonis M. *ἀποζωοῖσι τῆς ἀξίας αὐτῶν, παρεπιμῆθη ὁ Καλαδίου, &c.*

ΑΠΟΘΕΤΗΣ. Vita S. Marthæ matris S. Symeonis Jun. Stylitzæ num. 50. *ὑπηξίας λατρίως Θεοδώρου τῆς Ἀπθίτη, ἐπὶ ἑξ οὐρανίας, &c.*

ΑΠΟΚΑΡΣΙΣ, *Tonsura Monachica.* Apud Theodorum Balsamonem de Rasophoris, non semel occurrit hæc formula, *πλωθῶναι δὲ ἀποκάρσις.*

ΑΠΟΚΑΥΜΑΤΑ, *ulcera ex hiberno frigore, nostris, brusture.* Isaac Tzetzes in Lycophron. pag. 190. *χίματα τὸ ὅς χιμῶν ἀποκῆματα ἢ χιμῶν καὶ πῶτα ἀπῶμα γάρ ἐπὶ ψυχρὸν ἢ ἑξ Μακῶν Σκεδία, αἰς χιμῶν ἢ ἀποκῆματα γίνονται εἰς ἀπῶμα τῶν χιμῶν.*

ΑΠΟΚΟΠΟΣ. *Post locum Glossæ adde.* Eudemus in Lexico MS. *ἀπῶμα, ἀπῶμα, καὶ αἰτὴ τὸ ἀπῶμα κῆται. Ibidem, post locum Athanasi, adde.* Et S. Epiphanius hæresi 58. num. 1. hæresi 69. n. 5.

ΑΠΟΚΡΕΩ. *Lin. 15. post, ἀμυλοῦσι, adde.*

Ubi Chronicon MS. Symeonis Logothetæ, καὶ ὁπίστω οἱ δῆμοι τῶν ἀποκρίων.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. *Ante locum Moschi, scribe.* Joannes Episcopus Carpathi MS. *ἀπῶμα πῶτα ἀποκρίων καποβίη μιλῶν ἰθί, καὶ ὁ ἰθί τῶν ἀποκρίων πῶτα αἰτὴ τῶ καποβίη, σιῶν, &c.* Alibi: *ἰπῆματα εἰς ἀποκρίων τῶ καποβίη. Dorotheus doct. 2. ὁπίστω γὰρ μιλῶ τὸ ἀποκρίων τῶ ἀρχαῖα ὁπίστω μὲν ὁ οὐρανίας εἰς τῶν ἀπῶμα. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 49. καὶ ὅς ἀπῶμα αἰτὴ εἰς ἀπῶμα, &c.*

ΑΠΟΛΑΚΤΙΣΜΑ, Prochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ πῶτα ἀπολάκτισμα μιλῶν λαογαίου.

ΑΠΟΛΕΛΥΜΕΝΟΣ, *Absolutè.* Nomocanon Photii tit. 1. cap. 33. *ὅτι τὸ μὴ χροποῦσιν καποβίη ἀπολελυμένος, ἀπῶμα πῶτα εἰς ἀκακίας ὁ μιλῶ καποβίη. Ex Synodo Chalcedon cap. 6. Vide Glossarium mediæ Latinitatis in voce Titulus, pro Ecclesia.*

ΑΠΟΛΟΥΣΙΑ. *Lin. 23. post, ἀπῶμα, adde.* Huc etiam spectant quæ habet Vita S. Marthæ matris S. Symeonis Junior. Stylitzæ num. 4. *ἰθάνα σέβαστα ἐπὶ τῶ ἀποβίη αὐτῶν, καὶ ἐπὶ δίδω πῶτα φωνῶν ἀρχαῖα τῶ πῶτα αὐτῶν ἀποβίη σιῶν, αἰτὴ ὁ αὐτῶν ἑξῆσαι αὐτῶν ὅς τῶ πῶτα ἀποβίη, καὶ μὲν ὁ πῶτα ἀποβίη αὐτῶν.*

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. *Post locum Sancti Athanasi, adde.* Epiphanius in expositione fidei num. 22. *ὅς ποῖ ἢ ὅπως λατρία οὐρανίας ὁ τῶ πῶτα γίνονται ὅρα ὁπίστω, καὶ ὅπως ἀποβίη ἀπῶμα ὁ τῶ ἑξῆσαι. ὁ ἀπῶμα ἢ ὅπως οὐ γίνονται λατρία τῶ οὐρανίας ὁ ὁπίστω ὅπως ἀπῶμα ὁ καποβίη, ὅς ἀπῶμα ὅτι τῶ ἀπῶμα καποβίη, &c.* Cyrillus Scythopolit. in Vita Sancti Sabæ cap. 60. *δὲτ μὲν τῶ ἑξῆσαι ἀπῶμα, ὅς ὅρα ὁπίστω, &c.*

In fine adde. ἀπῶμα ἢ καποβίη, *Missa Catechumenorum.* Joan. Cassianus de pravitate cogitationibus, MS. καὶ ἰθί ὅπως ἀπῶμα δίδωται, καὶ πῶτα καποβίη ἀπῶμα πῶτα.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ. *Lin. 1. post σαρῶν, adde.* ἰθί ἀπῶμα, in Liturgia S. Jacobi.

ΑΠΟΜΟΙΡΑ, in Etymologico MS. Codicis Regii n. 2751. ὅ δὲτ ἢ οὐρανίας καποβίη ἀφροδίτη εἰς ἀκακίας, καὶ εἰς μιλῶν, καὶ εἰς γυναικῶν. Vide Glossarium mediæ Lat. in v. *Intestatus.*

ΑΠΟΜΟΝΑΡΙΑ. *Reliquia, Reliqua.* Maximus Cythærensis Episcopus in Synaxi 19. Octobris. in Sancta Anna, Euphemiano dicta: *ἀποβίη τῶ πῶτα τῶ, καποβίη πῶτα ἢ αὐτῶν, καὶ δίδωται αἰτὴ ὁπίστω ἢ ἀποβίη εἰς ἀκακίας, ἐπῶμα καποβίη εἰς τῶ ἀκακίας, &c.* Idem 8. Decembris, in Sancto Eugrapho: *καὶ ἰθί βαλῶ ἐπῶμα εἰς μιλῶ ἰθί τῶ, καὶ τὸ ἀπῶμα τῶ πῶτα τῶ ἰθί ἰθί ὅπως.*

ΑΠΟΝΕΥΜΑΤΙΣΣΙΜ, *Recalcitrare.* Eustathius Od. 30. *ἰθί ἢ καὶ ἑξ τῶ Κωμικῶ τῶ, Ἀπῶμα: μιλῶ ἢ αὐτῶν οὐ ἀπῶμα, ἀπῶμα ἢ τὸ ἀπῶμα, καὶ ὁπίστω, ἑξῆσαι ἰθί ἀπῶμα, ἢ τὸ ἀπῶμα ἀπῶμα ὅπως τῶ πῶτα.*

ΑΠΟΝΗΣΤΙΖΕΣΤΑΙ. *In fine adde.* Vide quæ de hac voce congessit vir doctissimus Stephanus le Moine tom. 2. varior. Sacror. p. 965.

ΑΠΟΡΜΥΔΟΥΜΕΝΟΣ. Joan. Diaconus in Hæsiodi scutum Herculis pag. 212. ex edit. Heinsii: *εἰ μὲν ὅς ἀπῶμα ὁ ἀπῶμα ἀπῶμα ἰθί ἰθί ὅπως, ἢ τὸ ἀπῶμα ἀπῶμα ἀπῶμα ἢ τῶ ἀπῶμα. Videtur leg. ἀπῶμα, siccatas. Sic*

Α'Ν ΟΙ'ΣΙΑ. Post locos ex Theophanis, adde. Nicephori CP. Epistola Canonica : πτόπωται ὁ ἕλωδα, ἡδὲ σπουδαίως ὀποσώπου, ἢ ἱερίως καὶ ἀνείξειν ὁ ἀκλίωτας ἡνίκασι ὑποφορεῖταις ἀλάτῃ, ἀντι τῷ τῷ ἡσίου, καὶ τῷ λαυβριανῶν ἑκείνῃ ἢ ἀπατόν.

Α'Ν ΟΙ'ΞΙΣ. Post aperitur, adde. Theophylactus Herodiac. Hom. 12. ἐπὶ λαύραυ ὃ ἀνίτην σὺχά μὲ τῷ πλίωτι δὲ τῷ ἀνείζω, ἕως καὶ τῷ φλοόπου.

Ibid. in sine adde. Constantinus Porph. de Admin. Imp. c. 9. init. εἰς τῷ ὄρη αὐτῶν κέλιωσι τὰ μετέξωλα ἢ τῷ τῷ ἡμῶτος καρπῶ, καὶ κατὰ τὴν αὐτῶν, τῷ καρπῷ ἀνιζομένη, ἡλικία λαύραυ ὁ παρὰ τῷ, εἰς τῷ πλίωτι ἕως λίμωσι ἀνείζωσι αὐτῶν. Quibus verbis illa indicatur anni tempestas, quā maria aperiri dicuntur apud Hieron. in ep. ad Eustochium & in Antholog. epigr. Græcor. p. 123. quemadmodum, Claudii ex die 3. Id. Novemb. apud Vegetium lib. 4. cap. 19. Virgil. 1. Georg.

Candidis auratis aperis cum cornibus annum Taurus.

Ubi Servius: aperit autem, ideo ait, aut quia Aprilis mense Sol in Tauro est, quo cuncta aperiuntur: & aliud est aperire annum, aliud inchoari; nam nullus dubitat Martio mense (ut supra diximus) annum inchoari, &c. quo postremo sensu dixit Statius de xvii. Consulatu Domitiani:

Insignemque aperis Germanicus annum.

Α'Ν ΟΥ'ΒΙΑΣ, ἢ κούβα, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. Κοιζα.

Α'Ν ΣΗΤΖ, γάμου φύμα, in Lexico Botanico Cod. Reg. 1843. Folia Epina alba.

Α'Ν ΤΕΜΩΝΙΑΚ'. Vide Αρρημαίν.

Α'Ν ΤΖΑ. Post locos Laonici, adde. Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 3167. σρεπ, ἢ ἀνείζω. Ibid. post πάλω, adde. Theophylactus Hierodiac. Homil. 8. οἱ καὶ ἀνείζω τῷ πωδαρίω τῷ ἡνὶ ἡδερίας. Glossæ interlin. MSS. ad Aristophanis Plutum: πώδαρωσι. παχίας ἀνείζω ἕχουσι.

Α'Ν ΤΖΑ ΣΙΟΦΑΝΤ', πῶδες ἕλαρι. .... πεκιδάριε, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1483. Puccedanium

Α'Ν ΤΖΗΡΑ', ἢ κούβα, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. Cnidium.

Α'Ν ΤΖΙΑΣ'. Vide in Αλωῦ.

Α'Ν ΤΙ'ΘΕΡΟΣ, Diabolus, Andreæ Cretenfi orat. 2. in S. Patapium p. 212. Contra Poëtis veteribus, apud Clementem Alexandr. lib. 4. Stromat. ἀνίθωσι dicuntur celesti Deus.

Α'Ν ΤΙΘΕΣΙ'ΟΝ, ἢ ἐξίθωσι, in Lex. MS. Cod. Reg. 1843. Xanthium.

Α'Ν ΤΙΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ. Adde in sine. Est autem proprie κείθωσι ἑκτωμα κρεσσίδε μῶ, ἀνίθωσι ὃ ὀμῶσι πικρὰ ἐπιπικασμῶσι ἐμῶσι σμῶσι τῷ καὶ μέσοι ἀνιζομένη, ἀκρῷ τῷ φερεφίας σφουδί, ἀφ' ὅς πικρὸν τῷ διουρόμωσι. Ita Excerpta MS. S. Syllburgiana ad Clementem Alexandr.

Α'Ν ΤΙΚΑΒΙ'Σ, falsa clavis. Clemens Alex. lib. 7. Strom. extr. ἡγ' ἡδὲ τῷ κλίω ἕχουσι, αὐτῷ τῷ ἐσιδῶν, ἡδὲ τῷ δὲ πα, ὡς φουτὶ ἢ σμῶσι, ἀπικλιδά, &c.

Α'Ν ΤΙΚΤ'ΡΙΚΟΝ, ἢ σεσάμωσιδὸς, Sesamis, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

Α'Ν ΤΙ'ΛΗΦΙΣ, apud Asceticos, & Joannem Climacum, τῷ φῶσι ἀνιζομένη κρεσσίδε μῶ, ἢ ἀνιζομένη δέκαροι, ἢ ἀνιζομένη δομασις μετὰ κλίωσι.

Α'Ν ΤΙΜΙ'ΝΣΙΟΝ. Lin. 4. post alii. adde. Nisi legendum sit δομασις, ut sit mensa ad quam Fideles communicabant, ut mox dicemus.

Ibid. pag. 87. lin. 12. post loc. Joann. Citri, adde. Sed longè probabilius id nominis à mensa de-

duci, quòd Αρρημαίν vicem præstiterit sacra mensa, in qua sacrificium conficitur: in eam vero afferri Fidelibus communicandum.

Α'Ν ΤΙΝΑ'ΡΘΑΡΟΝ, ἢ Ακκαβῶ, ἢ ἡμροκαλίε, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. Hemerocallis.

Α'Ν ΤΙΡΑ'ΔΑΡΟΣ, ὄρχε κρῶ, in Lex. Botanico MS. Reg. Testiculus nrsi, plantæ species.

Α'Ν ΤΙΤΑΚΤΙΚΟΙ'. Lin. 2. post, agont, adde. Clemens Alexandr. lib. 3. Strom. Augustinus lib. de hæres. cap. 18.

Α'Ν ΤΙΦΩΝΗΤΗΣ'. Post locum Theophanis, adde. Extat epistola Joannis Tzetzæ, quæ est 71. in Cod. Reg. inscripta τῷ μακαροφρασι τῷ ἀναχαφί τῷ ἐπιπῶσι τῷ Ατφορετῷ ἰωάνη τῷ ἰαμῶσι.

Α'Ν ΤΟΥΡΑ. Vide Ακείτιε.

Α'Ν ΤΟΦΑΛΙ. Lin. 2. scribo. Αἴτιος lib. 10. c. 5. γαρόφαλα πῶ μωγάλα, πῶ ἐπιπῶσιδὸς ἰταλία γλυττα ἀνίθωσι.

Α'Ν ΤΩΓΙΝ, αἰώγῶσι, Canaculum. Vide in περασίε.

Α'Ν ΩΘΕΝ. In sine adde. Can. 47. Apost. εἰς ἀνῶσι βαπίου, &c. ubi Zonaras: ἡγῶ ἕ ἀρχῶσι, καὶ πλίωσι. Alia notione vocem hanc usurpat Theophanes an. 11. Copronymi: καὶ πῶσις ὁ Σαλῆμ τῷ σρατῶσι τῶσι δέσι δόλω, ἡδὲσι ἀνῶσι αὐτῶσι. Id est, contra illos, quomodo dicimus, venit sur quelqu'un, pro invade-re, aggredi.

Α'Ν ΝΕΛΟΥΑΡΤ', τῷ σφίωσι πῶσιδὸς, flos candidie, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

Α'Ν ΣΙΝΑ'ΡΙΟΝ. In sine, adde. Eustath. ad Il. β. p. 217. ζυμῶσι, ὅτῃ τῷ σκαφῶσι ὅτῃ ἀνιζομένη, ὅτῃ δομασις.

Α'Ν ΣΙΩΜΑΤΙΚΟ'Ν. In sine, adde. Nomocanon Photii tit. 8. c. 7. εἰ πῶσιδὸς ἀνιζομένη ἢ λαμβάσιε τῷ λαύραυ ἀνιζομένη δὲ τῷ δομασις, ἢ τῷ ἀκακωσῶσι. Vide lib. 1. Basil. tit. 5. c. 8. Est etiam Αἰσιμαπῶσι, ordo Nobilium, in Synodico cap. 88.

Α'Ν ΣΙΩΜΑΤΙΚΟΙ'. P. 94. lin. 8. post, &c. Sed qui extrema Græcia ii dicti fuerint, docet inprimis Theodorus Hermopolites MS. I. 6. tit. 1. ἡμῶσι δὲ πῶσιδὸς πῶσι σφῶσι πῶσιδὸς, καὶ πῶσι ὑποβυβασῶσι αὐτῶσι, καὶ ἐπι πῶσι δομασις ὁ σγκλήτω λίζωσι καὶ σμῶσι λῶσι καὶ τῶσιδὸς, οἱ δὲ τῶσι τῶσιδὸς ἀνιζομένη εἴσι.

Α'Ν ΣΙΠΙΜΕ'ΝΤΟΝ, Anirigmentum. Petrus Theodonicus de Archemia, MS. τῷ ἀνιζομένη, τῶσι λῶσι καίσι, καὶ τῶσι τῶσι καρπῶσι τῶσι, &c.

Α'Ν ΤΒΙΟΣ', ἢ χελιδῶσι τῷ μῶσι, Chelidonium majus, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

Α'Π ΑΙΤΙ'ΤΗΣ'. L. 1. post, exaiores, adde. Lex. MS. ad vet. Testam. σφουδίωσι, σφῶσι, ἀπῶσι τῶσι.

Post locum ex Gloss. adde. Leges Cypriz MSS. τῶσιδὸς λέξωσι ὁ ἀπῶσι τῶσι, ἢ δομασις δομασις δομασις τῶσι, καὶ ἀπῶσι τῶσι τῶσι δομασις ὅτῃ δομασις μετῶσιδὸς.

Α'Π ΑΛΑΡ'Ε'Α. In sine subde. Rursus: ἕκῶσι τῷ γλοκῶσι μῶσι καὶ ἀπῶσι τῶσι.

Ἠμῶσι ὃ τῷ χολοκωκα μῶσι καὶ πῶσι πῶσι.

Α'Π ΑΛΛΑ', ἢ σφῶσι, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. Satyrium.

Α'Π ΑΛΥΔΑΤΟΝ, Edulium quoddam delicatiss. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ κρῶσιδὸς ὄλιγῶσι, καὶ κρῶσι τῷ χῶσι, τῶσι δομασις, καὶ ὅτῃ ἀπῶσι τῶσι.

Α'Π ΑΝΤΑ'Ν, venire. Alde. Vox veteribus hand incognita hoc significatu. Georgius Lecapenus de Grammatica, MS. ἀπῶσι τῶσι ἀπῶσι τῶσι καὶ ἰμῶσι τῶσι, ἀπῶσι τῶσι ἀπῶσι, ὅτῃ τῶσι ὅτῃδὸς αἰθῶσι τῶσι, καὶ δομασις καὶ ἰε τῷ βυβῶσι καὶ ἰε τῶσι πῶσιδὸς ἀπῶσι, αὐτῷ τῷ σφῶσιδὸς.

Α'Π ΑΣΤΡΟΣ. (Isc leg. pro ἀπῶσι.) adde in fin. Bellisarius Donatus in Vita MS. S. Antonii: καὶ τῶσι δομασις, ἢ ἀπῶσι ἀπῶσι τῶσι, &c. ubi Athanasius, καὶ ἄλλοι τῶσιδὸς ἰθῶσι.

ΑΠΑΤ. Vide *Λαοεία*.
ΑΠΑΓΝΑ, ὁ γάρος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Liquamen piscium*, &c.
ΑΠΕΔΑΔΙΟΣ, *Adde in fine*. Nicephorus Uranus in Vita S. Symeonis Jun. Stylitzæ nu. 25. Ἀπολίου ἡ μίανος ὕστριν, ὅς Δικίμβειος ἡμῆρα ἰσο- δίκτω καλύπτει.
ΑΠ'ΕΞΩ, *Nympha montana*. Joan. Canabuzes MS. fol. 48. ubi de Nymphis: τὰς ἀφ' ἧς λέ- γονται οὐσιδάδες, αἵτις καπιώσονται ἐν τῷ ὄρει, ἧς τῆν ἑξ οὐσιδάδης δὲ τῷ ὄρει λέγεται. ὧστας αἱ σίμφοι γυ- τῆρας καλοῦσι τὰς Ἀπ'ἔξω, δὲ τὸ Ἰσχυρόντος Ἐπισηκίης. ἔπ' ἧς αἱ χειρῶν ἀπέχουσι καὶ μελίζουσι ἰλλιακῆς ἀρχιμαστίνας. διὰ τῆν ἧς λέγεται ὧστας Ἀπ'ἔξω, ἦγυσι αἱ καπιώσονται ἔξω ἐν τῷ ὄρει ἑξ τῆς βουτῆς.
ΑΠ'ΕΞΩ, *Hinc*. Ptochoprodromus MS. lib. 2.

Ἀπίου τὸ μακίμα στο, ἀπίου ἡ ἀρχολία σι, Ἐξάρης τὸ ἐὰ κάθισαι ποτὸς ἐν τῷ πολύτῳ.

ΑΠΕΥΛΟΓΙΑΣ. *In fine, post pluries, adde*. Responsiones Synodales sub Nicolao Patriarcha Constantinopolitano, ubi de Sancti Basilii μικροῖς ὑπομνήσιν. Ἐκκλησιαστικῆς ἰστορίας ἰστοί, τὸ ἔξω τῷ ὑποπέδοντι καὶ τῷ ἰρίων ἐπ' ἐκκλησίας γινόμενα, ἡ διδόμενα πῶς ἐν ἀχλὺ καὶ σελυμῶν τῷ κινῶ λαῷ. ἕκαστος γὰρ κατ' ἀταξίαν τῷ οἴκῳ ἐπράξατο, σι- ρηθίην τὴν ἐκκλησιαστικῆς ἰστορίας.

ΑΠΑΛΤΙΟΝ, ἀτάρακτος. In Lexico Nicomedis MS.

ΑΠΑΗΚΕΥΕΙΝ. *Post, diversor. Adde*. Lexicon MS. Ἐσας τῷ λέξων. Ἀπαηκίω, ἰδμε.

ΑΠΑΗΤΙΟΝ, ἀκερον, ἀφροδίσις. In Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Acotum*.

ΑΠΑΗ. Liturgia Sancti Jacobi: καὶ ἰσθίως ἀρχοῦσι μαλκόν, ἡ τῷ πᾶσι δίδονται εἰς ἕκαστον κρατῆρα ἀπάλω. *Infra*: καὶ ὅταν δίδω μελὶν ἀπάλω, εἰς ἕκαστον κρατῆρα, λίζη, Μίετις ἀρία, πᾶρας χέρις, &c.

ΑΠΑΟΥΣ, *Simplex Monachus, idiotas, σιλόος*. Joannes Episcopus Carpathi in Narratione MS. de Anachoretis: διηγήσεται ὁ μακάριος Παύ- λος ὁ ἀπαούς, ὅς ἔχον μαθητῶν, &c. Vide Gloss. med. Lat. In *Simplex*.

ΑΠΑΩΜΑ. *Adde in fine*. Glossæ MSS. in Prophetas: ἀπαωμῆματα, ἀπαωμῆματα. Joannes Carpathi Episcopus cap. 43. με ἐπίσης ἀπαωμῆ πολύπυσι ἐν τῷ ἀποστολικῷ εν. Præsertim verò *Mappa altaris*, &c.

ΑΠΟΖΩΝΗΤΕΙΝ, *Exauferare*, Magi- stratu private, quomodo *discingere* Latini scriptores usurpant. Chron. Alexandr. ann. 10. Leonis M. ἀποζωόντες τῆς ἀξίας αὐτῶν, περιπέμφθη ἐν Χαλκηδόνι, &c.

ΑΠΟΘΕΤΗΣ. Vita S. Marthæ matris S. Symeonis Jun. Stylitzæ num. 50. ὑποτίξας λατρίως θεοδωρῶν τῷ Ἀποτίτῳ, ἐν τῷ οἰκισθῆναι, &c.

ΑΠΟΚΑΡΣΙΣ, *Tonsura Monachica*. Apud Theodorum Balsamonem de Rasophoris, non semel occurrit hæc formula, πλωδισθῶν δὲ ἀποκάρσις.

ΑΠΟΚΑΥΜΑΤΑ, *ulcera ex hiberno frigore, nostris, brusure*. Isaac Tzetzes in Lycophron. pag. 190. χίματα τὸ ἐκ χιμῶτος ἀποκαυμά- τῳ τῷ χιρῶν καὶ πῶδων· ἀπὸ τῶν γὰρ ἐν ψυχρῶν ἡ ἀπὸ Μακροῦ Σινοδίου, αἱ χίματα ἡπὶ ἀποκαυμάτα γίνονται ἐν τῷ ἀποκαυθῆναι τῶν χιρῶν.

ΑΠΟΚΟΠΟΣ. *Post locum Gloss. adde*. Eudemus in Lexico MS. ἀπόκοπε, ἐπιμῆας, καὶ ἀπ- τὸ τῷ ἀποκοπε κῆτι. *Ibidem, post locum Athanasii, adde*. Et S. Epiphanius hæresi 58. num. 1. hæ- resi 69. n. 5.

ΑΠΟΚΡΕΩ. *Lin. 15. post, ἀμνηστία, adde*.

Ubi Chronicon MS. Symeonis Logothetæ, καὶ ἐπίστασι εἰ δῆμοι τῶν ἀποκρίων.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. *Anse locum Moschi, scribe*. Joannes Episcopus Carpathi MS. ἄλλος πάλιν ἀπο- κρισθεὶς κοινοῦ μετὰ ἡμῶν, καὶ ὁ τῷ τῷ ἀποκρί- σις πάλιν αὐτῶν τῷ κοινοῦ, σὺν τῷ, &c. Alibi: ἐπιμα- πτω εἰς ἀποκρίσις τῷ κοινοῦ. Dorotheus doct. 2. ἀθίως ἡ μετὰ τῷ ἀποκρίσις τῷ ἀρχιεπίσκει ἐπιμῆσι με ὁ οἰκο- νόμος. εἰς τῶν ἧς τῶν ἀποκρίσις. Cyrillus Scythopolita- nus in Vita S. Sabæ cap. 49. καὶ ἐπὶ ἀπίσταντι αὐτῶν εἰς ἀποκρίσις, &c.

ΑΠΟΔΑΚΤΙΣΜΑ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ πάλιν ἀποδὰκτεμας μετὰ ἡμῶν λευκαῖν.

ΑΠΟΔΕΛΑΥΜ'ΕΝΩΣ, *Absolutè*. Nomocan- non Photii tit. 1. cap. 33. ἀπὸ τῷ μετὰ χρονοῦσιν καθεκτικῶν ἀποδελαιθῶν, ἀπὸ πᾶσι εἰς ἐκκλησίας ἡ ἡγε- τασίαν. Ex Synodo Chalcedon cap. 6. Vide Glossarium mediæ Latinitatis in voce *Tinus*, pro Ec- clesia.

ΑΠΟΔΟΥΣΙΑ. *Lin. 23. post, ἀπάλω, ad- de*. Huc etiam spectant quæ habet Vita S. Marthæ matris S. Symeonis Junior. Stylitzæ num. 4. ἐκαστον σέβασα ἐπὶ τῷ ἀποδολαῖν αὐτῶν, καὶ ἐπιδίδου τῆς φωνῆσιν ἀρχιεπίσκει τὸ πῶδῳ ἑαυτῶν ἀποδοῦσι σιδό- νων, ὡς ὁ αὐτῶν δέξασθαι αὐτῶν ἐκ τῆς ἡμῶν ἀποδουσίας, καὶ μετὰ ὁ τῆς ἀποδολαῖν αὐτῶν.

ΑΠΟΔΥΣΙΣ. *Post locum Sancti Atha- nassi, adde*. Epiphanius in expositione fidei num. 22. ὁ πῶς ἡ ὕπτις λατρία οἰκονομίας ἐν τῷ ἡμῶν γίνου- ση ἀρε αἵτις, καὶ ὅταν ἀποδοῦν ἀποδοῦν ἐν τῷ ἡμῶν ἀρε. ἡ ἄλλος ἡ ὕπτις οὐ γίνουσι λατρία τῆς οἰκονομίας, ἡ ἡμῶν ὑποφασκούσιν τὴν κωλακίαν, ὅπ' ἀποδοῦν ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων κληρῶν, &c. Cyrillus Scythopolit. in Vita Sancti Sabæ cap. 60. δὲ τῷ ἀπὸ τῶν ἡμῶν ἀποδοῦν ἀποδοῦν, εἰς ἀρε αἵτις, &c.

In fine adde. ἀπάλωσις τῷ κατηχουθῆναι, *Missa Catechumenorum*. Joan. Cassianus de pravus cogi- tationibus, MS. καὶ ἑαυτῶν χρονοῦσιν διακόσιον, καὶ τῆς κατηχουθῆναι ἀπάλωσις ἀποδοῦν.

ΑΠΟΔΥΤΙΕΙΟΝ. *Lin. 1. post, ἀπάλω, ad- de*. εὐχὴ ἀποδοῦν, in Liturgia S. Jacobi.

ΑΠΟΜΟΙΡΑ, in Etymologico MS. Codicis Regii n. 2751. ὁ δὲ τῷ οἰκισθῆναι ἀποδοῦν εἰς ἐκκλησίας, καὶ εἰς ἡμῶν ἀρε, καὶ εἰς ἡμῶν ἀρε. Vide Glossarium mediæ Lat. in v. *Insestatis*.

ΑΠΟΜΟΝΑΡΙΑ, *Reliquia, Reliqua*. Ma- ximus Cythærensis Episcopus in Synaxi 29. Octobris. in Sancta Anna, Euphemiano dicta: ἀποδοῦν τῷ πῶδῳ τῶν, καμῶντα πᾶσι ἡ αὐτῶν, καὶ δίδουσι ἑκάστῳ ὅπῃ ἑαυτῶν ἀποδοῦν εἰς ἡμῶν ἀρε, ἐπι- γινε σελυζῆς εἰς τῶν ἐκκλησίας; &c. Idem 8. Decembris. in Sancto Eugrapho: καὶ τῷ βαλῶν ἀπὸ τῶν εἰς ἡμῶν ἀρε ἀποδοῦν, καὶ τῷ ἀποδοῦν εἰς ἡμῶν ἀρε τῷ εἰσθῆ εἰς τῶν πᾶσι.

ΑΠΟΜΕΤΜΑΤΙΖΕΙΝ, *Recalcitrare*. Eustathius Od. 30. ὡσὺν ἡ καὶ τῷ τῷ Κο- μῆς τῷ, Ἀποδοῦν: λέξῃς ἡ ἀπὸ τῶν οὐ σιμῶν, ἀποδοῦν ἡ τῷ λέξῃ τῷ, κατ' ὅμοιον, Ἐκδοῦν ἡμῶν ἀποδοῦν, ἡ τῷ ἀποδοῦν ἀρε τῷ τῷ τῷ.

ΑΠΟΝΗΣΤΙΖΕΣΤΑΙ. *In fine ad- de*. Vide quæ de hac voce congestit vir doctissi- mus Stephanus le Moine tom. 2. varior. Sactor. p. 965.

ΑΠΟΡΜΥΔΟΥΜΕΝΟΣ. Joan. Diaconus in Hesiodi scutum Herculis pag. 212. ex edit. Hein- si: εἰ μὲν ὅν ἀπάλω ἐν ἀποδοῦν ἀρε ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπάλω, ἡμῶν εἰς καλῶν ἀποδοῦν ἀρε τῷ ἀρε. Videtur leg. ἀποδοῦν ἀρε, *siccitas*. Sic

tamen prior editio, ut Manilius *terridam spicam* dixit.

ΑΠΟΣΤΑΣΙΣ, *Reconditorium*. Vide Miracula SS. Cyri & Joannis num. 32. apud Bollandum.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ. *Adde in fine*. Præter Epiphanium hæc. 61.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΓ, qui dicantur apud Judæos, docet Scholion adscriptum Epistolæ S. Pauli ad Romanos, apud Oecumenium: Αποστολὴ δὲ εἰς εὐὴ καὶ τὸν εἶδος ἰσὶν Ἰουδαίους ὀνομαζομένης ἐξ ἡλικίας γενημένης ὅθεν τῶν ἀρχόντων αὐτῶν ὑπευθυμίζοντο. Et Epiphanius hæresi 30. num. 4. εἶπὲν γὰρ ἰσὶν τοῖς παρ' αὐτοῖς ἀξιωματικῶν ἀνδρῶν ἀπειθόμενοι ἢ ἐπὶ δὲ οὕτοι μὲν τῶν Πατριάρχων ἀποστολὴν καλούμενοι. ὡσεὶ δρῶντες δὲ τῶν Πατριάρχων, καὶ οὐκ αὐτῶν παλάμῃ, καὶ οὐκ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν συνήθως ἀφ' ἧς τὸ συμβυλεύοντες, καὶ ἀναφίρον αὐτοῖς πρὸς κατὰ τὸ νόμον. Infra, num. 11. Αποστολὴ, dignitas Apostolatus. De iis etiam agunt Lex 14. Cod. Theod. de Judæis, Justinus in Triphon. & alii.

ΑΠΟΣΤΟΜΑΤΙΖΕΙΝ, *Memoriter dicere*. Eudemus in Lexico MS. ἀποστομάπει, ἀποφθίζεσθαι. Alibi, δὲ τὸ μνήμας λέγουσι exponit. Eustathius ad II. β. pag. 263. ἰσχυρῶς ἐπὶ τόμος ἕως ἐξήκοντα ἀποστομαζοῦσιν ἕως πεντηκονταῖος τὸ ὄνομα κατέλογον. Vide eundem Eustathium II. 3. pag. 632. & Αποσθίζειν, in Σπθός.

ΑΠΟΣΧΙΣΤΑΙ. *Post locum Cyrilli, adde*, & in Vita S. Sabæ cap 30. 36. 37. 57. 72.

ΑΠΟΤΑΓΗ. *post locum Paralipom. adde*. Calfianus de Monachis Egypt. MS. ἡ ἀποταγή ἢ ἡδὲν ἄλλο κατέστηκεν, εἰ μὴ σαυρὴ καὶ βασιλεὺς ἐπαγγελία, &c.

Ibid. post ult. lin. Adde.

ΑΠΤΩΝ, *Resignatio beneficii*, uti vulgò effertur. Scholium ad Can. Synodi Nicenæ 11. συμμίωσιν τῶν παρόντων κατόικη δὲ τῶν διδόντων πρὸς λειτουργίας ἀποταγῆς, ἢ πλῆρωτος, ἢ ἀνεξέλιπτος ἀδελφότητος, καὶ διὰ τῆς ἐπιστομῆς ἢ τῆς μεταστάσεως μετὰ δόσεως τομασταῖων.

Ibidem post locum Ammonis, adde. Theophanes, & ex eo Symeon Logotheta in Chron. MS. an. 6. Leonis M. Γεγάπημος τὸ κατὰ τὸ ἀγίον Κυριακῶν ἔξω τῆς χροῦς πέρτερος ἔκειτο, καὶ ἀπὸ τῆς αὐτοῦ.

ΑΠΟΤΑΚΤΙΤΑΙ. *In fine adde*. Horum etiam meminit Nilus in Vita S. Theodoti Ancyranum num. 19. Epiphanius hæresi 61. & Timotheus de receptione hæreticorum, edit. Cotelærianæ.

ΑΠΟΤΑ, τὸ σῆχος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΠΟΥΡΙΟΣ, *Asphaltites, trifolii species*. Vide λιποθυμῆδες.

ΑΠΟΧΗ. *In fine adde*. Vide Artemidorum lib. 4. cap. 82.

ΑΠΟΧΙΑ, retis genus, quod ὑποχαί Græci vocant. Scholiastes ineditus Oppiani lib. 3. Haliænt. ὑποχαί, τὸ κατὰ τὴν λέξιν ἀπὸ χῆμα.

ΑΠΟΧΥΜΑ, in Lexico MS. Botanico, τὸ ἀπὸ χυμῶν ἰσὶν ποῖον, ἢ παλαιὰ πρὸς αὐτὸν exponitur; Ρίχθεις. Lexic. MS. Neophyti. ζῶ... τὸ ἐκ ἰσὶν πλείων ξυμῶν ἰσὶν ποῖον μετὰ κερῶν. ἔπειτα τὸ αὐτῶν καλῶς ἀπὸ χυμῶν. ἄλλοι τὸ αὐτῶν ἰσὶν ποῖον ἐκάλουν ἀπὸ χυμῶν.

ΑΠΡΟΚΟΠΟΣ. *Sub finem adde*. Paulus Alexandrinus in Introductione MS. ad Apocryphaticam pag. 103. Cod. Reg. μνήσεις τῆς ὅπου ἰσὶν ἐπίσταν ἢ παρῶντος μὴ τῆς περὶ τῆς ἀποκλίσεως. διὰ τῆς ἰσὶν καὶ διασκευαστικῆς, καὶ ἀποκλίσεως, καὶ ἀφαιρέσεως, καὶ διουλίσεως, καὶ ἀποκλίσεως, &c.

ΑΠΡΟΤΟΥΒΟΝ. *Vide in tu fin.*

ΑΠΡΟΥΣ, ἢ ξυρὴς, *Hyris*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Vide Ruellium l. 3. cap 87.

ΑΠΣΑΛΛΑ, τὸ σπῆλον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Sargium*.

ΑΠΤΕΡΟΝ, ἢ ἰσὶν ποῖον, *Noctua*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΠΧΑ, καὶ ἄλμα, τὸ ὕδατος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Aqua*.

ΑΡΑΒΙΚΟΣ, ὁ ἄβας, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 2147. *Tbos*.

ΑΡΑΒΙΟΣ ἄβας, ὀποπίαξ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Oporanax*, seu *succus Ranacis Heraclei*. Vide Ruellium lib. 3. c. 12.

ΑΡΑΔΑ. *In fine subde.*

Αραδάς, *continuo*. Theophylactus Hierodias. Homil. 12. ἐπὶ τῶν χροῦς ἀραδάς ὅπως ἐπιλαμβάνει.

ΑΡΑΚ. *In fine adde.*

Αρακ, ἢ ἄβας exponitur in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. *Sulfur*.

ΑΡΑΜΠΙΚΟΝ, Ἀράμπικον, ἢ Ἀράμπικον, *Alambicum*, promiscuè legitur in lib. MS. Petri Theotonicæ de Archemia.

ΑΡΑΠΙΔΕΣ. *Adde in fine*. Damascenus Studita Homil. 22. ὅθεν εἰς τὸν ὄρον ἐκ ἰσὶν ἄβας πολλοὶ κατέμαρτο ἀράπιδες μὲν ἀπὸ τῆς χροῦς, &c. Eadem ferè verba habentur Homil. 24. Idem Homil. 25. ἐπίσταν ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς χροῦς εἰς τὸ ἀπὸ τῆς χροῦς, &c. & Homil. 25. ὅθεν ἰσὶν πολλοὶ ἀράπιδες. Sic damones vocat.

ΑΡΑΡΑ, ἢ ἀραρά, ἢ ἀραρά, in Lexico Botanico MS. *Aristolochia rotunda*, de qua Ruellius & alii.

ΑΡΑΤΡΙΦΑΓΙΑ, τὸ ἀγνὸν σπῆλον, in Lexico Botanico MS. Reg. *Agni semen*. Matth. Silvatic. *Aratrisagi*, i. *Canicularia*.

ΑΡΑΦΟΣ. *Vide Ἀράβια.*

ΑΡΑΧ, ἢ ἀραχ, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. *Radix Hedera*.

ΑΡΑΧΘΕΓΝ. Damascenus Studita serm. 30. καὶ ἐπίσταν τὸ ἰσὶν ὄνομα ἢ ἰσὶν ποῖον ἀραχθῆς ἢ ἀραχθῆς τὸ ἰσὶν.

ΑΡΑΧΝΙΟΝ, velum tenue, vel nigrum, quo altare, eique imposta supellex contegitur. Joannes Diaconus in Vita S. Josephi Hymnographi num. 25. τὸ ἰσὶν τῆς τραπέζης ὁ φανὸς ἀπὸ τῆς ἀραχθῆς, ἀραχθῆς μὴ τὸ κατὰ τὸν ἰσὶν ποῖον ἀραχθῆς, &c. Vide conjecturam Papebrochii, & supra, ἀραχθῆς.

ΑΡΓΑ. *In fine adde*. Joan. Carpathi Episcopi in Narrat. MSS. de Anachoretis: ἢ ἰσὶν ποῖον ἀραχθῆς, καὶ ἰσὶν ποῖον ἀραχθῆς ἀργά.

ΑΡΓΑΔΙΝΗ. Damascenus Studita Homil. 22. εἰς δὲ τῆς ἡμερῶν τῆς ἀραχθῆς τῆς ἀραχθῆς, μετὰ ἀραχθῆς ἰσὶν πολλοὶ κατέσταν, &c.

ΑΡΓΕΛΑΙΟΝ, *Juglans Indica major*, apud Cosmam Indicopleustem, ἐκ τῶν μεγάλων καρῶν Ἰνδικῶν. Vulgò *Cocos* appellant.

ΑΡΓΙΛΛΑ, *argilla*, seu *terra cimolia*. Constantinus à Secretis MS. lib. 4. δὴ τὸ λαβῆν κομῶντες, πῆστιν καὶ ἀργίλλαν, &c.

ΑΡΓΥΡΟΠΡΑΤΗΣ. l. *pen. post*, &c. *adde*. Glossæ MSS. in Dramate de Christi Passione, Gregorii Theologi: ἀργυροπράτης, τὸ σπῆλον τῆς λέγουσιν. ubi Glossator: ἀργυροπράτης, ὁ πρὸς τὸν ἀργυροπράτην τῆς ἀραχθῆς τῆς ἀραχθῆς ἰσὶν ποῖον.

ΑΡΓΥΡΟΣ, ἢ ἀργυρῶν, ἢ ἀργυρῶν, ὁ λιποθύμης, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Lipothymis*.

ΑΡΔΗ γῆ, ἢ εἰς γραφῆς χροῦς, apud Aëtium

lib. 11, cap. 116. Terra qua fullones utuntur.

ΑΡΑΟΣ, Columna vel sterna lapidea. Arca dius in Grammatica MS. ἀράος, τέλη λιθία.

ΑΡΕΒΑΝ. Vide in πρηνά.

ΑΡΕΤΖΗΝΗ, Resina. Anonymus medicus ex Cod. Reg. 3167. λάβει χελιδνίου φοίτου, ή σφοδάτου, ή αρρεζηνίου ε. α μισίχα, λίβανου, &c. Vide ΡΙΤΖΗΝ.

ΑΡΖΗΣ, ο κροσσός, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. σταννιου.

ΑΡΖΟΥΡΟΥΜ, fortè Αρζουμ. Petrus Theodonicus de Archemia MS. ή αρζούρουμ, εαυ' κείναις τωττω τω δισπώμω, ια δει ή χριση, &c.

ΑΡΗΚΟΝ, Fulmen. Joannes Canabuztes MS. fol. 51. ο ρδ αδελφος αυτη ο Ιάσος επιδωκε εις τω Σαμαρακάνω υπη' πιαστωου' κισαυός δει δειν εσθ' ιδιωται λήγουν αρηνά.

ΑΡΗΝΑ. In fine, post, ludos, adde. Αλλα vettustiora S. Thalelai num. 7. πίασει ημιόται αρήται πικμιγέθη, ή ανιχθεται θεία παρθενα, ή εμβόλιμου αυτη, ηε ηελεμαχιη.

ΑΡΙΔΑΝ, ή Αλκυβιαμύμ, ή εχον, Echium, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΡΙΘΜΟΣ. In fine adde. Et Theodor. Marfilium ad Suetonii Vespasianum cap. 3.

ΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ, lin. 2. post, solebant, adde. Dieta, sine carnatiuncula, apud Sidonium lib. 2. Epist. 2. Pranserium, de qua voce vide Gloss. med. Lat.

ΑΡΙΣΤΗΤΑΡΙΟΣ. In fine adde. Ita etiam apud Joannem Carpathi Episc. in Narrat. MSS. de Anachoretis: ή λαβουσα ηη χιροντα, ειπινχαι αυτη εις η αεισεσται, ή επιπυσι δειτοι πης αδελφου.

ΑΡΙΣΤΟΔΕΙΠΗΟΝ. Adde in fine. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Philos. in Justiniano M. ή η εθου αεισοδωται η δωδωκαμύρι ηκ επιπυσι, ubi Agathias ομύμια, Theophanes αεισα, Cedrenus denique κιστηρια habent.

ΑΡΚΛΑ. post locum Snida, adde. Etymologicum MS. άρύφακτι, ζύλινα θάεκαυ, ή η κήζαμα, ή αη λυγίθαι παρ' ημω αρκλα. Ibidem post locum Zacharia, adde. Apophtegmata Patrum, ex edit. Possini, in Joanne Colobo: υπη' δει των ελακισαν ή ευδαμωτη σελιδιτηε γηγοτασι δαμωτων επιχηρμα, διε η σελιπωσιδαυ αυτηε πικου ή αρκλας, εχουσαι ή αυταιε σπυραε ή πιαζήματα, &c.

Ibidem post locum Prochorodromi, adde. Belisfarion Donatus in Vita MS. S. Antonii: εμου δει δειψου μωτοι η βότουα εις διωρφε αρκλας, ηη η φιλατβουα εις η απη. Vide Athanasium pag. 113. 1. edit. Post locum Niceta, adde. Occurrit apud Leonem Diacon lib. 4. Hist. MS. Castrum Αρκα, in Syria appellatum. eadem fortè ratione.

Ibidem post, numero 17. adde. Vide libr. quartum Regum.

Ibidem in fine, adde.

Αρκλαεα. Anastasius Patriarcha Antiochenus de Synodo Episcoporum Orientalium coacta in Perside fol. 236. Cod. MS. Reg. ή τωτη κείνη τις αρκλαεαυε υπηπιδαι, μωτωται ιδιαι ηη ηε δίκουα ιουα λαμβανη. Narratio fabulosa MS. de tribus Magis, ex Cod. Reg. ως ρδ ή παηε χροσται αρκλαριαιε κισται ή ταιε ισροίε κίβλοιε, λήζω, &c.

ΑΡΚΟΣ. Post locum Snida, adde. Eustathius ad Odyss. ε. ει μωτω αρκλα η ζωον λήζεται σδ η. αλλά ή αρκλαεα δει μωτω η κ. δειληθαι ή αμαχά, ή ως η απ' αυτηε, δλχα η η. ή κωλοιε ευρηται δει θρωπια. Post locum Zenobianii, adde. Basilographe MS. ήχιστω ή ο μίγαι θάακρη, ή ο μίγαι λήσ, ή ο βασιλικε, ή η αρκλωταε, ή η αλευμω, &c. pag. 120. lin. 2. post

ut si, adde. In aliis μορίφουον exponitur.

ΑΡΚΟΦΥΤΟΝ. In fine adde. Anonymus Botanicus MS. Βοτανικη ή παρθενα ηπαιε ηηται, η παρζοιε εθουα ηη θόμα αρκίφθ, πικτύπια δει ή αρρία.

ΑΡΚΥΜΙΑ. Vide χυμιά.

ΑΡΑΙΑ. Paulus Lagnius in Enchiridio orthodoxo pag. 146. αν' εκαμας ηπαιε με αρλιαε, πικτυπιαε εις τωη ή οκίπα. οπι ηται θουκα σφοδάματ, ωσπδ ια ηπαι, ηζου με μαριαε. Videtur legendum αρρία.

ΑΡΜΑΛΙ, ή Αρμαλ, ειδτε ειη χόρην δίζωμου. Ita Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. Vide Matth. Silvaticum in Armech, & Armation.

ΑΡΜΑΡΙ. lin. 1. post armarium, adde. Manuël Motchopulus in Collect. MS. vocabulor. Atticor. η λυγίθαι παρ' ημω αρμαεα, ερμαεα οφίλου ή σ λήζαυ. ερμαη ρδ ει Ελευθε οκάλουα λήζουα παδ θρακίτουε θάραε εχουταε, ή εις αγάλματ θιωη υπηπιδαι, ωη η σπουκιστικον ερμαεαυ.

ΑΡΜΑΤΟΥΝ. Post locum ex Glossis ad Iliad. adde. Gloss. MS. interlin. ad eundem Homeril Batrachom. αειπυσι καδωπιζιζαυ απυταε. κιστηριαε αρματωσιδαυ.

ΑΡΜΕΓΕΙΝ. Sub finem adde. Iatrofophium MS. γαλακτε ητοι αρμυγέρην κρπίσση εις η σόμα, &c.

ΑΡΜΕΛΑΥΣΙΑ. lin. 2. post, Lat. adde. Etymologicum MS. αρμαλίουσι, εζη η αρμαπτε, επίτω ηη σπαι.

ΑΡΜΕΝ. Constantinus à secretis MS. cap. 131. ευπυεια, αρλιαε σφρδα, βέερα, αρδρ, &c.

ΑΡΜΙΑΛΑ. Adde in fine. Synaxar. Maximi Cyntharenfis 18. Οκτ. ή λαμπουράμω εζυδ με αρμύλα, &c.

ΑΡΜΠΕΡΓΑ, Arberga. Domus, familia. Joann. Canabuztes MS. fol. 61. οι ρδ Αδουαη ηπω μαμριεμίοι εις δόμουε, ωσπη Γουοδωη εις η καλωύμια παρ' αυτη αρμπέρη. Vide Glossarium med. Lat. in Heriberga.

ΑΡΟΝ ή αρμιαυ, ή δρακοντα, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. Draconica.

ΑΡΟΥΚΑ, Eruca. Lexicon MS. Nicomedis: εζουται, αρούκα, ή ζόκα.

ΑΡΟΥΔΑΛΑ. Adde in fine. Nicephorus Presbyter in Vita MS. S. Andrex Sali: ή εισληθω η ηη κιστην αυτη, ηδα η η αρουκα μεση ανδραχαιε &c. Infra: εχαι δει ή ηη δειον βερχητα αιακαλυμωμω, κιστηρετα ηω χλαμύδα, ηη η χουβείδου παρσσητα. ηη ελαι λη ή ηη αρύμη ιαχαλύμφοε. Anastasius Patr. Antiochenus de Synodo coacta in Perside Episcoporum Orientis, MS. fol. 228. Cod. Reg. οι επίσκοποι ηπαι, τω κιστωμω εη ο θέλαε πικου. εινχαι ηητω αρμλαε παρθερωμβηλω ανδραχαιε, σφρδη λω μωχαι επηθη, ηπα ηη βουπια ερπίπαι εις ηη πωρ, ωη ηη πικλαε εσποχρηθ.

ΑΡΟΥΡΗΤΑΙ, qui dicti sint apud Arabes, docet Theophanes ann. 26. Copronymi: οι η παρ αυτηε αρρηπη, ο ερμυμίοται ζωλοτα, ηη ηω Παδμορβιλω εσποσσητα ηρημω. Horum praeterea meminit an. 7. eundem Imp. Vide ζωλοταε.

ΑΡΟΥΣΙΟΝ Vide Αύρουσιον.

ΑΡΣΕΝΟΤΗ, ή αρχια σφουε, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. νυα silvestris.

ΑΡΡΑΒΩΝΙΖΕΣΘΑΙ. Post locum Portii, adde. Theodorus Balsamon in Responis: ηρραδουκατα ηε ζωαίκα, ηη ηπιδωπη σει ηη ηρολογηδωται μω αυτηε, ως ηόμωται, &c. In fine adde. Belisfarion Donatus in Vita S. Antonii MS. ηη πώσαιε παρβίταε αεαβουαεαίηε βλιπιαε ηη μωτω ια σφραδ δαμμωιακαη μα ηη κελουε παρβίταε. Ubi Athanasius

pag. 113: i. edit. πῶς ἢ καὶ μετῴστας ἔχουσι παρ-
θέου, &c.

ΑΓΓΝΟΓΟΝΙΑ, *Agnatio*: cui opponitur
φιλανθία, *cognatio*, apud Theodorum Hermopoli-
tam MS. lib. 7. tit. 8. Theophilum Antecess. &c.

ΑΓΓΥΣΤΩΣΙΣ ἢ μολύβδου, apud Chymi-
cos. Vide in Γέλιβ.

ΑΡΣΑΝΑ, *Navale*, nostris, *Arsenal*. Da-
mascenus Studita Homil. 18. de SS. Archangel.
Mirac. 43. ἴππια ἰππῶν καὶ ἰκρυῖαι πῖ (ἡμουσὸν)
ἔξω τῷ μετακρίου, καὶ ἀπὸ ἱμῶν εἰς τὴν ἀρσῶν κατὰ.
Vide Αρσάνας.

ΑΡΣΕΝΟΚΟΪΤΑΙ. Lin. 6. post, Empirico,
adde. Glossæ interlineares MSS. ad ejusdem
Phocildis versus argenteos: ἀρσενος ἀταί. ἢ ἀρσενο-
κοίται.

ΑΡΤΕΜΟΝΗ, καὶ Ἀρτεμιὰ, ἢ Ἀρτεμισίω, ἢ
ἀρτεμονή, *Artemone*, in Lexico MS. ex Cod. Reg.
1843.

ΑΡΤΖΕΝΤΟ. *Subde in fine*.

ΑΡΤΖΕΝΤΟΝΕΡΟΝ, *Aqua argenti*. Joannes
Archiater MS. βεῖχα μὴ ἀρτζεντήριον τὸ πῶν αἰ-
γοτάκεις μὴ τὸν γάγγρον.

ΑΡΤΖΙΝΗ, *Resina*. Synaxar. Maximi Cyth-
rensis. 8. Nov. in S. Gemello: καὶ ῥίπεται μίσα εἰς
ἕνα πηλὸν γμάσι ἀπὸ ἔξυγι, καὶ ἀρτζίνω, καὶ λάδι τὸ
ἐπίον ἦν διακτὴ κανόνος.

ΑΡΤΖΟΥΡΗΤΗΣ. *Iatrofophium* MS. λάβει
ἀρτζούρητον λθωὸν, καὶ παζὴρ χαλιμῶ ἀσπρόν, καὶ το-
παζία κάρμι, καὶ χαρτὴν εἰς τὴν λογιμὴν τῆρας, ὃ ἔχει
χρόμα ἔξω, ὀφθαλμὸν πῶν αὐτῶν, &c.

ΑΡΤΟΣ. *In fine, adde.*

Ἀρτος τῆς μεγάλης πέμπτης, panis quintæ fe-
rie majoris Hebdomadis, quem Sacerdotes co-
medere faciebant, ἐφ' ᾧ τὸ συναφθὲν ἀρεσθῆσαι, ὅτι
τὸ μὴ ῥάδιος πύτων καταπιῶν. Vide Gloss. med. Lat.
In Cornud.

ΑΡΥ, ἢ Ἀραύτοι, in Lexico MS. ex Cod. Reg.
1843. *Dracœtea*.

ΑΡΧΑΙΟΓΕΝΕΙΣ. Theophanes an 2. Phi-
lippici: ἰδοὺ τῶ βασιλῆ μετὰ πολυτῶν ἀρχαίγγων ἀε-
σῆσαι. Ubi Miscella, cum civibus profapia antiqua
prandere.

ΑΡΧΑΡΑΓΟΣ, *Princeps, Primus*. Damas-
cenus Studita Homil. 24. εἶπαι ἢ ἀπ' ἀόνοια πύτ
στωχοῦ, ὡς ἀρχαεῖται εἰς τὴν ζήτησιν, &c. Infra di-
citur ἀρχοντὶ στωχῶν.

ΑΡΧΑΡΛΟΣ. *Post locum Palladii, adde.* Cas-
sianus de Monachis Ægypti. MS. μάλιστα ἐκπαύει
πῶν διακρίων παρῆχον, δῶν τῶν πῶν αὐτῶν, ὅτι
παρ' αὐτῶν εἰς ἀρχαεῖται, ἢ ἀρχαεῖται τὸν κόσμον κατα-
λάσσει.

ΑΡΧΙΘΥΡΟΝ, *Principalis porta*. Eudemus
in Lexico MS. ἀρχιθύρα, ἀρχιθύρα τῷ ἰπποδρόμῳ.
Suidas habet, ἀρχὴ, δύρα. Ita etiam Cod. Reg.
Suidæ. Vide Salmasium ad Solin. p. 925.

ΑΡΧΕΡΑΣ, καὶ Ἀρχαρίδης, ἢ καταράχης, in
Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Catanance*.

ΑΡΧΕΣΩΣΤΡΙΝ, ἢ Ἀρσῶν. In Lex. Bota-
nico MS. Reg. Cod. 1843. *Bryonia*.

ΑΡΧΙΕΥΝΟΓΧΟΣ. *Adde in fine*. Sed
quandoquidem in hac voce versatur, unde or-
tum ut Eunuchorum duntaxat Monasteria apud
Græcos extiterint, de quibus quædam attigimus
in CPoli Christiana, hîc liceat observare ex Cy-
rillo Scythopolitano in Vita S. Sabæ cap. 63. quo
loco ait, Juliana Patricia Arcobindix uxore CPoli
extincta, venisse Hierosolymam ejus Eunuchos;
rogantes in ejusdem Sabæ admitti consortium,
quo sibi liceret cum eo ἰουχάζων, Sabam verò,

qui nullum hactenus in Laura imberbem aut eunu-
chum recipere decreverat, ut qui nequaquam fer-
re posset faciem muliebrem in Monasteriis suis,
præcipuè verò in Laura, quia tamen sibi noxi
erant, hos Theodosio Archimandrite commendasse:
à quo vitam monachicam edozi, ab Ar-
chiepiscopo Hierosolymitano locum sibi dari pe-
tierunt ὡς τὸ ἰουχάζων, à quo ad Alexandrum
Abbatem missi sunt, ut ad paucos dies in suum
Monasterium admitteret. At is posthabito An-
tistitismandato, διὸν τὸν μετακρίου, ἢ διὰ τὸν διακρίων
μετακρίου τῷ εὐνοῦχον ἰπποδρόμῳ ἰδὲται.

ΑΡΧΙΜΗΝΟΣ, *Initium mensis, Kalendæ*
Joan. Tzetzes in Hesiodi ἔργ. lib. 2. μέλαι τῆς τῷ
μῶν εἰς εἰς καὶ εἰς, ἦτοι τῆς ἀρχιμῆνῆς.

ΑΡΧΙΠΑΤΡΙΟΙ, *Magnates, Proceres*, in
Vita S. Symeonis Stylitæ ab Antonio ejus disci-
pulo scripta n. 16.

ΑΡΧΙΠΕΖΟΣ, in Vita S. Siræ num. 74. &
25. ubi Interpres, *præfectum pedisum* interpretatur.

ΑΡΧΟΝΤΕΣ. Pag. 132. lin. 11. ante. Liber.
scribit. Theodorus Hermopolites MS. lib. 7. tit.

3. ἀρχοντὶ εἶναι ὁ ἀρχιεπίσκοπος διακρίων, ὡς ὁ ἄρχι-
επίσκοπος ὁ διακρίων, καὶ ὁ ἐπίσκοπος καὶ οἱ λαοὶ ἔχουσι ἐρ-
φῆσια, καὶ οἱ τῷ ἐπαρχιῶν ἀρχοντῶν. *Ibidem* pag. 134.

post lin. 16. adde. Zonaras in Alexio, de Nico-
lao Patr. CP. εἶπαι ἔπρωι εἰς τὸν ἐπίσκοπον τῶν πα-

τερῶν ἀρχιεπίσκοπος εἰσακρίων εἰς τὸν κῆρον τῆς ἀρχιεπίσκοπίας, ὅτι
τῷ ἀρχιεπίσκοπος δὲ καὶ βασιλῆ, καὶ τῷ Πατριάρχῳ ἐπιπῶν τῷ
ἀρχοντῶν. Ex Exocatacælis scilicet, qui ex or-
dine Diaconorum erant. *Ibidem*, pag. 134. lin. 27.

ante, Joannes. adde. Idem ad Nomocan. Photii
tit. 1. cap. 31. τὸ ἢ τῷ κηρῶν καὶ ἰπποδρόμῳ ἀρχιεπίσκοπος

ἀπὸ τῶν τῶν ἀρχιεπίσκοπίας τῶν κηρῶν. Et ad cap.

36. εἶπαι καὶ ἀποδοῦναι φαρμὰ ἀξιώματι τῶν εἰς τῆς
μεγάλῃς ἀρχιεπίσκοπίας ἀρχοντῶν, καὶ ὀφθαλμῶν αὐτῶν πῶν αὐτῶν
ὡς τῆς ἰππῶν συγκρίων λογάδας, &c. *Ibid.* pag. 135.

lin. 48. Post, num. 3. adde. In Concilio Nice-
no II. act. 4. Leo Presbyter Magnæ Ecclesiæ,
καὶ ἀρχοντῶν τῶν μετακρίων, καὶ ἑκείνων τῶν ἀρχιεπίσκοπίας τῷ Θεῷ
ἀρχιεπίσκοπος subscribit.

Ibidem lin. 59. post habebat. adde. Nicepho-
rus CPol. in Breviario pag. 172. 1. edit. καὶ Ni-
κήτων ἐπίσκοπος Ἀθήνας, Ἀρχιεπίσκοπος πῶν αὐτῶν. Theopha-
nes in Leone Isauro an. 3. habet τὸ πῶν αὐτῶν.

ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΙ. *In fine adde.* Ut & Epi-
phanus hæresi 40.

ΑΡΧΟΝΤΟΠΟΥΛΟΝ. Lin. 2. post locum
Histor. Apollonii Tyrii, adde. Leges Cypriorum
MSS. fol. 29. εἰ συγκρίων μὴ ἀρχιεπίσκοπος ἀπ-

εὐματίας γυναικας, τῶν τῶν ἀρχιεπίσκοπος, ἢ οἱ
ἔχουσι ἐξουσίας μὴ εἰς τῶν γυναικας ἀναξίας ἀναίτους,
καὶ δῶν τῶν ἀρχιεπίσκοπος δούλων, &c.

ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΤΡΙΧΩΝ. *Adde in fine.*
Longè alii sunt πῶν αὐτῶν, de quibus ita Cod. Reg.
εἰπαι ἢ ἀρχιεπίσκοπος τῶν. ὁ μὴ κυβερνήτης εἶναι ὁ Χρῆστος, ὁ
ἢ ἀρχιεπίσκοπος. ὁ δὲ ἀρχιεπίσκοπος. εἰ ταῦτα, οἱ ἀρχιεπίσκοπος ἢ πῶν αὐτῶν
καὶ εἰς τῶν τῶν εἰ ταυτῶν τῶν τῶν ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἰπποδρόμῳ
τῶν πῶν αὐτῶν. Sunt autem Polluci πῶν αὐτῶν, qui lateri
navis imperant.

ΑΣ, *Uti*. Ptochoprodromus MS. contra Hegu-
menum:

Ἄν δ' ἀρχιεπίσκοπος πῶν αὐτῶν, ἢ πῶν τῶν πῶν αὐτῶν.
ἴππια ὁ ἀρχιεπίσκοπος εἰς τῶν, καὶ ἰπποδρόμῳ ἀρχιεπίσκοπος,
ἢ μῶν τῶν ἀρχιεπίσκοπος ἀρχιεπίσκοπος, καὶ ἰπποδρόμῳ ἀρχιεπίσκοπος.

Occurrit passim apud hunc scriptorem,
ΑΣΑ, καὶ ἀρχιεπίσκοπος, τὸ βεῖχα, in Lexico MS.
ex Cod. Reg. 1843. *Tussilago*.

ΑΣΑΛΟΗΡΙ. Vide Ἀσάλας.

ΑΣΑΡΑΨΙ. Vide Αρθήφορος.

ΑΣΒΕΣΤΟΣ. Lin. 2. *roff*, Calz. *adde.* Galenus de Composit. medicament. gener. lib. 4. p. 366. edit. Basil. ἐστὶ τῆς Ἀθρομάχου ἰσχυρῆς ὀξυλιανῆς ἢ τῆς ἑταίρου αερωσυνείας, ἢ τῆς ἀβύσσου μόνου ὄνομα γίγασιαι, πικρὰ καὶ ἄμα τῆς ἰατρῶν ἰσχυρῆς συντόμου λέξιως ὡς ἐρμηνεύονται. *Post locum Sympneis Theffal.* *adde.* Eustathius pag. 332. ἔταται ἢ κωλείας πύκνως φασφ., ἢ ἰδιωτικῶς αερίων ἢ ἢ λῆσαι κακαυόρις χροῶδες λευκόν.

ΑΣΗΜΙΝ. *Post locum Cyrilli.* *adde.* Etymologicum MS. ἀρῆσιον, ἐκ τῆς ἀρῆρος· τῆς ἢ ἀρῆρος ὡς τῆς ἀίρης, ἢ σημαίνει τὸ λευκόν λεῖψιται ἢ καὶ ἀσινως, ἀπυπῆς, καὶ ἀρῆς.

Ibidem, in Λομιόχρατος, *adde in fine.* Certi sunt apud veteres ministri argenti praepositi, de quibus Africanus J.C. & Servi ab argenteo potorio, & Praepositi anti escarii, in veteribus inscriptionibus, apud Laurentium Pignorium in Comment. de servis.

Ibidem in fine, scribe.

ΑΣΗΜΟΠΟΙΪΑ, Argenti confectio Chymica. Michaël Psellus in orat. MS. ad Synodum: καὶ ἔργον αὐτῶ οὐδὲν, ἢ τῆς ἀσημοποιίας συνθήματα.

ΑΣΙΡΤΗΦΕΡΩ. Vide Ααλίαν.

ΑΣΚΑΛΑΒΩΤΗΣ, ἢ κελουσιέξ, in Cod. Reg. 1843.

ΑΣΚΑΝΔΑ, καὶ Αγάφισ, ἢ ἐλίβανος ὁ λευκός, *elleborus albus.* In Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΣΚΑΝΪΠΙΟΝ, *Hemorrhoids.* Leo Philosophus lib. 5. Synopses Ιατρικῆ, MS. cap. 10. αἰμορροῖς εἶναι ἔστι ἐκ τῆς σακκουλίου κενούται αἷμα, ἀπειμυδὸν φλεβὸς ἐξ ἐκείνου, καὶ ἐξ ἐκείνου, ὅσῳ οἱ ἰδιώτη καλοῦσι Ασκήπιον.

ΑΣΟΥΡΙΜ, τῆς ὄζυμων, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Enzotum.*

ΑΣΠΑΪΤΟΣ, τῆς ψίλλου, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Psyllium.* Vide Ἀσπαιτος.

ΑΣΠΑΔΑΝΘΟΣ, ἢ ἀσπιδάθος ἢ ἡρόδιος ἐκ κρήτης, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Aspalathus Cretenfis.*

ΑΣΠΑΝΤΟΣ, τῆς ψίλλου, in Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. *Psillium.*

ΑΣΠΑΣΜΟΣ. *In fine, subde.*

Λασπασμός, osculum sponforum, de qua voce egimus in Glossario medix Lat. Leges Cypriogum MS. fol. 14. εἶναι ἐπὶ ζῶντι ὁ πατὴρ ἐμψυχῶσαι πύκνως θυγατέρα αὐτοῦ, μὴ δὲ καὶ ἀσπασμῶν, οὐδὲν ἔχει ἔξουσίαν ὁ πατὴρ μετὰ θάνατον τῆς μητρὸς αὐτοῦ τῆς ἀναστῆναι τῆς μητρὸς, &c. passim ibidem.

ΑΣΠΑΣΤΙΚΟΣ οἶκος. *Adde in fine.* Concil. Constantinopolit. sub Mens act. 5. pag. 129. κατὰ τὸ ἴδιον αερωσυνείας ἡμῶν ἐκ τῆς σακκουλίου τῆς ἰσχυρῆς ὀξυλιανῆς, &c. *Infra:* ὅτι ἢ αερωσυνείας ἀνὰ τοσαύτην τῆ ἰσχυρῆς καὶ τῆς ἰσχυρῆς τῆς ἰσχυρῆς, &c. Pag. 132. παρὸν καὶ τῆς αερωσυνείας τῆς ἰσχυρῆς ἐκ τῆς ἰσχυρῆς ὀξυλιανῆς, &c.

ΑΣΠΙΔΟΧΕΑΩΝΗ, *Ceras.* Petrus Siculus in Hist. Manich. pag. 46. φασί ὡς ὅτι σαλακίαι καὶ τῆς ἀσπιδόχου αἰνιγμῶν, &c.

ΑΣΠΡΟΣ. *Post locum ex Concil. Constantinopolit.* *adde.* Cyrillus Scythopolit. in Vita MS. S. Euthymii cap. 10. ἀσπερ ἰμάτιον ἰσχυρῶν αὐτῶν φροῦνται.

ΑΣΣΑΪΡΙΟΝ. *Post locum Cedreni, scribe.* Michaël Psellus in orat. MS. ad Synodum contra Michaëlem Cerularium Patr. Constantinopolit. ἢ ἢ κρηλικόν, ἢ ἀσπίειον, ἢ ἀρῆρουμ κῶπιον, ἢ χροῶδες μὴ κρηλικόν, &c. Nicetas ad ista Grego-

rii Nazianzeni ex orat. 16. Πίστες ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν αερωσυνείας. ὅ ἐκ θύμων μόνου αερωσυνείας ἰσχυρῶν, ἢ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν, τῆς ἢ ἐκ ἰσχυρῶν μὴ αερωσυνείας ἰσχυρῶν βίβλου ἀνὰ τῆς.

ΑΣΣΥΡΙΑ, καὶ Ἀμαξίον, καὶ Ἀπῆ, μὴ λέγειν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Helixine.*

ΑΣΤΑΤΟΙ, sic dicti quidam ἐ sectariis Sergii Manichæi, apud Petrum Siculum de Manichæis, pag. 70.

ΑΣΤΕΡΙΣΚΟΣ, καὶ Ἀστῆρον, ὁ Ἀστῆρ, Ἀστῆρος, *Asterium,* in Lexico MS. ex Codice Reg. 1843.

ΑΣΤΡΑΠΟΥΦΑΝΤΟΣ, *lapillis fulgurantibus contextus.* Nicerphorus Presbyter in Vita S. Andreæ Sali: κατὰ δὲ μοι αερωσυνείας ἀσπραφῶντος, ὡς χροῶδες ἰσχυρῶν. *Infra:* ἀσπραφῶντος ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν χροῶδες ἀνὰ τῆς.

ΑΣΤΡΙΪΤΩΣΙΣ τῆς κασιπίου, apud Chymicos. Vide in Γίλιε.

ΑΣΤΡΟΤΟΞΙΑ. *Post vocem σακούς, adde.* Et δάκτυλος, ut observat Glycas in Annalib. pag. 30.

ΑΣΦΗ. Vide Αρθήφορος.

ΑΣΦΟΔΗΛΗ, ὁ Ἀσφοδέλιος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Asphodelus.*

ΑΣΦΩ. καὶ Ἀσφῶν, τῆς κωκίμων, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cyclaminum.*

ΑΣΩΜΑΤΟΙ, *Angeli.* Παρθένου, ἢ ἀσωματίου φῶσσιον αὐθιγῶν, apud Amphilochiū in Hyrapantem. Theodorus Studita in Nativit. S. Joan. Bapt. MS. οὐχ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἢ φλεβῶν καὶ ἀσπαιτων δυνάμειον καὶ ἢ ἀσπαιτων, apud Joannem Euchaitor. Metropolit. Ἀσπαιτων πύκνως, apud Cantacuzen. lib. 3. cap. 88. Ἀσπαιτων ἀσπαιτων, apud Andream Cretensem orat. in S. Nicolaum. Vide Constantinopolim Christ. l. 4. sect. 3. n. 10. sect. 15. n. 35.

ΑΤΛΑΪ, in Lexico Saracenicis MS. τῆς ἀσπαιτων καὶ ἰσχυρῶν ἢ δὲ λέγουσι. *Species repellentes & desiccantes.*

ΑΤΑΪΜ, ὁ ἰσχυρῶν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Spina alba.*

ΑΤΖΕΜΗΡΟΝ, *Lagocymium.* Lexicon Botanicum MS. Reg. Ἀμῶν, ὁ ἀπίρος τῆς ἀτζίμου, ἢ ὅσοι λαγκύμων.

ΑΤΡΑΒΑΤΙΚΑΪ. *In fine adde.* Eudemus in Lexico MS. ἀτραβατικαὶ ἐλαί, ἰμάτιον, ἢ ἰσχυρῶν οἱ ἰσχυρῶν ἐκ τῆς ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν.

ΑΤΡΙΠΛΕΞΕΜ, ἢ ἀτραφῶν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Atriplex.*

ΑΥΓΑΤΕΪΜ, *Augere.* Theophylactus Hierodias. Homil. 7. de Constantinopoli. ὡς τῆς ἢ ἢ μίγας κωκίμων τῆς (καὶ τῆς) αὐγάτων ἢ τῆς ἰσχυρῶν ὅσοι φάσινται τῆς. Ἀυγάτων apud eundem, Homil. 14.

ΑΥΓΗ. *Augere.* Theophanes ann. 1. Leonis Chazari: ἔρε αὐγῆς ἀνὰ τῆς βασιλῆς; &c.

ΑΥΓΟ. *In fine subde.*

Αυγούτορον, οὐα ἰσχυρῶν butyro. Anonymus Medicus ex Codice Regio 3496. ἐκ δὲ τῆς τῆς αὐγῆς ἰσχυρῶν, τῆς αὐγῆς ἰσχυρῶν, ἢ αὐγῆς ἰσχυρῶν, καὶ ἰσχυρῶν, τῆς ἰσχυρῶν τῆς τῆς, &c.

ΑΥΓΟΤΑΪΛΑΧΟ, apud Fr. Richardum in Scuto fidei part. 1. pag. 386. 387. exponitur, οὐα μίγας, vulgo nostris, *emtelese.*

ΑΥΓΟΥΪΟΝ, καὶ Ἀυγῶν, ἢ ἰσχυρῶν. *Isais,* in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΥΓΟΥΪΤΕΑ, τῆς λευκῶν, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *viola alba.*

ΑΥΓΟΥΪΤΕΙΟΙ, dicti qui *landes quæ Ime*

peratori dici solebant, primi incipiebant. Dio apud Xiphilinum in Nerone: *λω π̄ καῑ ιδιω̄ αῡτη̄ σύμμα* *ῡτ̄ πιπ̄ραλληλος γραπ̄ωτας παραπλακαμ̄ιτων. Αῡζοῡτοῡ δ̄* *διομᾱζοντ̄, καῑ ε̄ξ̄αρχοῑ τ̄σ̄ ε̄παρῑων. Vide Sueton. in* *eodem Nerone cap. 10. & infra in ε̄ξημ̄ι.*

ΑΥΤΟΥΣΤΙΑΤΙΚΟΙ. *In fine, subde. Idem* *Porphrogenitus in Basilio num. 19. edit. Com-* *bellisii: καῑ επ̄ακ̄ τ̄σ̄ ε̄π̄ῑ τ̄σ̄ τραπ̄ιζας χενοῡματων̄ ε̄ρ-* *γᾱ ε̄ξ̄ορᾱ, καῑ τ̄σ̄ βασιλ̄ικας π̄ καῑ αῡζοῡσιασικας̄ βολας̄,* *ε̄ξ̄ τ̄σ̄ αρχ̄ων̄ μεγ̄αλεῑ ἀρμολ̄οῡταῑ ε̄δωταῑ, &c. Adde* *Cedrenum pag. 568.*

ΑΥΤΟΥΣΤΟΣ. *Lin. 1. post. Imperator, ad-* *de. De qua inducta voce, sic pr̄z c̄eteris Paul.* *Orosius lib. 6. cap. 20. Cesar̄ viller̄ ab Oriente* *rediens &. Id. Januar. urbem̄ triplici triumpho in-* *gressus est, ac tunc̄ primum ipsē Jani portas, sopitis* *omnibus, finitisque bellis civilibus clausit: hoc die* *primum Augustus consalutatus est: quod nomen cum-* *elis̄ anteā inviolatum, & usque ad nunc ceteris* *inansum dominis, tantum orbis licite usurpatum* *apicem declarat imperii. S. Chrysostomus Homil.* *in Exiis editum, de Augusto: καῑ πο̄σση̄ ε̄πιμ̄η̄* *ε̄ αῡτ̄, ω̄ς καῑ π̄ διομᾱ αῡτ̄ ἡ̄ρω̄ιδη̄ σεσ̄ταρειας̄ τ̄* *ᾱξ̄ιωματῑ.*

ΑΥΘΕΝΤΗΣ, *post locum Cantacuzeni, adde.* *Belisarius Donatus in vita MS. S. Antonii: καῑ* *ᾱρ̄ιν̄αδ̄ις τ̄σ̄ ε̄πο. Paulò infra: καῑ ᾱρ̄ιν̄αδ̄ις̄ αν̄θρωπῑς̄* *τᾱ κᾱτ̄η̄.*

ΑΥΛΗΡ. *lin. 27. post, dicta, adde. Marc-* *tis Atticista MS. μ̄ισ̄ωλος, ἢ μ̄ισ̄ε̄ τ̄σ̄ αν̄θρωπῑδ̄ος,* *καῑ τ̄σ̄ ζωακ̄ριν̄αδ̄ος, ο̄ρᾱ μ̄ισ̄ωλος, Ελλη̄ν̄ις. In fine* *subde.*

Αυλή, *tentorium. Theophanes ann. 9. Nice-* *phori gener. pag. 415. καῑ τ̄ω̄ λεζ̄αβ̄η̄λῡ αῡλη̄ τ̄σ̄* *Κρω̄μου (Regis Bulgarorum) ἠ̄σ̄ταρον̄. Meminit* *rursum an. 7. p. 410.*

ΑΥΡΑΣ, *τ̄σ̄ ἡ̄ρον̄, in Lexico MS. ex Cod.* *Reg. 1843. Nitrum.*

ΑΥΤΟΓΕΝΗΣ, *ὁ Νάρκισσος, in Lexico MS. ex* *Cod. Reg. 1843. Narcissus.*

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ. *Post lin. 1. adde. Scribit* *Eustathius ad Il. π̄. hanc vocem formasse Gr̄z-* *cos̄ videri, ex eo quod Homerus αῡτ̄μη̄δ̄οντᾱ Im-* *peratorem appellavit. quam Imperatores, negle-* *ctu βασιλ̄ως̄ appellatione, affectabant. Synesius de* *Regno: ὡ̄μεις̄ δ̄ ε̄π̄ν̄ ε̄ιδ̄ους̄, ε̄π̄ν̄ μ̄ο̄, σαῡθη̄δ̄ις̄ δ̄ συ-* *χρω̄οῡταῑ, π̄ν̄ ο̄γκᾱ τ̄σ̄ σεσ̄ταρειας̄ αν̄αν̄αδ̄η̄ταῑ ε̄οικ̄ασι.* *ο̄υκοῦν̄ οὔτ̄ σ̄εις̄ π̄λων̄, οὔτ̄ σ̄εις̄ ε̄ιδ̄ω̄τιω̄ν, οὔτ̄ σ̄εις̄* *ε̄παρχ̄οῑ χάρισ̄τες, οὔτ̄ σ̄εις̄ ἀρχ̄ων̄ βαρ̄βαρον̄ ο̄ικαλι-* *πίσ̄αδι τ̄σ̄ βασιλ̄ως̄ διο̄ματῑ, δ̄ὴ̄ αῡτοκ̄ράτεις̄ ε̄ισ̄αῑ π̄ιϋ-* *ω̄ν̄. ὁ δ̄ αῡτοκ̄ράτ̄ωρ, διο̄μα γραπ̄ωτας̄ ε̄π̄ῑ π̄ντᾱ ποῑη̄ ε̄ξ̄ε-* *σ̄ασῑ. Eudemus in Lexico MS. & ex eo Suidas:* *Αῡτοκ̄ράτ̄ωρ, διᾱπο̄τες, ἀρχ̄ων̄. Αῡτοκ̄ράτ̄ωρ, ε̄λλη̄ν̄ω̄σ̄ φ̄ω-* *τῑ. Ἐπιπ̄ταῑ δ̄ αῡτ̄ε̄ τ̄σ̄ π̄ τ̄ ε̄ξ̄ κ̄λιμ̄ω̄σ̄ιτες̄ καῑ* *κρε̄τῑσ̄ω̄ταῑ τ̄σ̄ ε̄σ̄απῑων̄ ε̄ξ̄ ἡ̄ω̄ κ̄αῡτ̄ε̄ σεσ̄ταριμᾱ ε̄π̄ῑ τ̄σ̄ γρα-* *πη̄ω̄ν̄ καῑ ὑ̄πατων̄.*

Pag. 18. post, αῡτ̄ε̄ adde. Meminit Galenus lib. *2. de composic. gener. eujusdam Menecratis Me-* *dicilibri, hoc titulo, Αῡτοκ̄ράτ̄ωρ̄ ε̄λοχ̄αδ̄ιμᾱτῑ ᾱξ̄ι-* *λοζ̄ων̄ φαρμακ̄ων̄.*

ΑΥΤΟΜΑΤΙΣΤΑΙ. *Ita Athei, seu potius* *qui suam sibi religionem conficiunt, apellati. Ex-* *tat in Cod. MS. V. C. D. Renaudoti, Gennadii* *Scholarii λόγος̄ ε̄π̄ῑ τ̄σ̄ ε̄ιδ̄ος̄ ὡ̄ τεᾱδ̄ῑ θε̄οῡ, καῑ π̄ντᾱ* *ὄντᾱ δημιουργ̄ῶν, καῑ ε̄ξ̄ ε̄δ̄ιᾱν̄, ὑ̄π̄ῑ αῡτ̄ματῑσ̄των̄, ἢ* *ε̄ξ̄ π̄λυθ̄ιων̄.*

ΑΥΤΟΠΡΑΚΤΟΙ. *Vide Gloss. med. Lat. in* *Autopraci.*

ΑΥΤΟΥΡΓΟΙ. *Post lin. 10. Zonaras de Ju-* *liano Thrace: ᾱῑπ̄ε̄ τ̄σ̄ ε̄ξ̄ε̄ρ̄αν̄ αῡτοϋργ̄ῶν, ἢ βοῦκαλος̄*

τη̄ χ̄αίαν̄ καῑ αῡτ̄η̄ς̄. Wolfius perperam operatius *verterat, nos agricola reposuimus. In fine subde.*

Αυτοργῶν, *terram colere. Georgius Syncell. r̄.* *345. ε̄ξ̄ ε̄ξ̄ε̄ραμ̄ε̄σῑ γ̄ης̄ κ̄λῑσταῑ λ̄θ̄. μ̄ω̄ταῑ, ε̄ξ̄ ὡ̄ς καῑ τ̄ε̄ς* *φ̄όροῑ ἀπαρ̄η̄ταῑ, ε̄ξ̄ αῡτ̄οῡ αῡτοργ̄ῶν̄ τ̄σ̄ ε̄ξ̄ε̄ραμ̄ε̄σ̄.*

ΑΥΧΟΣ. *Anonymus Medicus ex Cod. Reg.* *3495. fol. 121. ε̄π̄ῑ φᾱρμακ̄ων̄ καῑ αῡχοῡ. Ita etiam* *semel & iterum apud Anonymum de Dieta ad Imp.* *Constantinum, MS. lib. 1.*

ΑΥΤΟΡΕΙΑΝΟΣ, *judicis pedanei species* *apud Byzantios, cujus non semel meminit Theo-* *dorus Hermopolita MS. locis indicatis in v. Αλφ-* *ω̄ν̄. Id verò muneris videtur obiisse Michaël Au-* *torianus Patriarcha Constantinopolit. sub Theodo-* *ro Lascari, apud Georgium Logothetam: qui per-* *peram σω̄οῡαδ̄ος̄ appellatur in Catalogo Patr. in* *Jure Gr̄zco-Rom. ubi alter pr̄zeterca recensetur* *triarcha Constantinopol. hoc cognomine, Arse-* *nius scilicet ὁ Αὐτορηαῑος, quem Pachymeres lib.* *2. cap. 32. π̄ν̄ ε̄ξ̄ Αὐτορηαῑω̄ν̄ πατρῑαρχ̄ων̄ vocat. Vi-* *de Εξημε̄ριᾱ. Inter epistolas MS. Joannis Tzetze.* *33. inscribitur Theodosio Αὐτορηαῑω̄.*

ΑΥΤΡΑ. *Vide in Γαπ̄ρ̄ιζ̄η̄.*

ΑΨΑΡΓΙ, *statim, protinus. Eustathius ad Il. ε.* *p. 158. π̄ ἡ̄ ἀρᾱρ, ὁ̄ μ̄ε̄χρῑ ε̄ξ̄ ἑ̄ς̄ ε̄π̄ σ̄εσ̄φ̄ε̄ρῑταῑ ε̄ξ̄* *π̄τ̄ε̄ λ̄όγ̄ων̄ ἀρᾱρ̄ι, ἢ ᾱψ̄αρ̄α.*

ΑΨΕΡΟΣ. *Vide Αμμο̄ν̄.*

ΑΨΘΑΣΤΟΝ, *τ̄σ̄ ἰε̄ρη̄ων̄, Itingium, in Lex.* *MS. ex Cod. Reg. 1843.*

ΑΨΘΙΤΟΣ. *Vide Αἰδοῦν̄.*

ΑΨΘΡΑ, *nicta in ore ex nimio calore: Gr̄z-* *cis̄ ἀφ̄θρα. Constantinus à secretis MS. π̄ιλον̄ θε̄ρα-* *π̄ιᾱς̄ ε̄ὶς̄ τ̄σ̄ ε̄λλᾱς̄ καῑ τ̄σ̄ π̄ρᾱμᾱταῑ τ̄σ̄ κε̄λούμε̄νᾱ ἀφ̄θρα.* *ε̄π̄ῑ ὅταν̄ ἢ τ̄σ̄ ε̄ίμᾱν̄ ἀπ̄ο̄ θε̄ραπ̄είας̄.*

ΑΦΙΚΑΛ. *Vide Αρχ̄ε̄ς̄.*

ΑΦΙΚΡΩΝΕΙΝ, *Andire, audire excipere.* *Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 1. pag. 27.* *π̄ω̄ ε̄ῑ ἀκρο̄αθ̄η̄ῑ ε̄ὶς̄ τ̄σ̄ ε̄ιδ̄ος̄ τ̄σ̄ θ̄ε̄ος̄ τ̄σ̄ τ̄ω̄ ἡ̄β̄ τ̄ᾱ* *ἀφ̄ικρ̄ῶν̄ταῑ π̄νε̄ ὡ̄μοῑς, καῑ τ̄ω̄ τ̄σ̄ θ̄ε̄ος̄ χ̄ε̄ρ̄σ̄ῑ ε̄ξ̄ε-* *ρ̄ῶσ̄αῑ καῑ διδακ̄ασῑαῑ. Part. 1. pag. 175. ἀφ̄ικρ̄ῶν̄ταῑ ε̄* *ε̄ξ̄ᾱρ̄η̄ῑ ὁ̄ φ̄ιλᾱς̄ταρ, &c. Idem part. 1. p. 344. μ̄η̄* *χ̄ε̄ρ̄σ̄ῑ ἀφ̄ικρ̄ῶν̄.*

ΑΦΙΨΟΝ, *τ̄σ̄ ὅπων, in Lex. MS. ex Cod. Reg.* *1843. Orium.*

ΑΦΑΛΟΦΡΟΝΤΙΔΑΝ, *ὁ πηρωϊα, in Lex.* *MS. Reg. 1843. Ρεονια.*

ΑΦΟΥΡΑ. *Nicephorus Presb. in vita MS. S.* *Andrez Sali: ὡ̄ρᾱ τ̄σ̄ φο̄ρχ̄ικ̄ᾱς̄ ο̄φθαλμ̄ίος̄ π̄λ̄ω̄δ̄ος̄ δια-* *μόρεῑν̄ Αἰθ̄ιόπων̄ σεσ̄ταρῑω̄ν̄, καῑ τ̄σ̄ οὐᾱῑ ἀποδ̄οράτων̄* *ε̄π̄ῑ ἡ̄αλλοῦταῑν̄, κρᾱζ̄ῶνταῑ, καῑ τ̄σ̄ χ̄ε̄ρ̄σ̄ῑ ἀσ̄κ̄ε̄ς̄ με̄νε̄ς̄* *ἀφοῡρας̄ καῑ ἀποδ̄οῡ καπ̄ιχ̄αίτων̄, καῑ τ̄σ̄ ᾱσ̄φ̄ω̄ταῑ ᾱπο̄δ̄* *ρᾱιότων̄.*

ΑΦΟΥΣΙΑ. *In fine, adde. Lexicon Botani-* *cum ex Cod. Reg. 3118. ἀφοῡσία, τ̄σ̄ τ̄σ̄ σ̄ιδ̄ε̄ρον̄ λαπ-* *σ̄ῡεισ̄μᾱ, ἢ ἡ̄ τ̄σ̄ χ̄αλλ̄οῡ, χ̄αλλ̄ῶν̄ κ̄αῡμᾱθ̄ος̄ λ̄όζ̄ω̄ν̄,* *ε̄ξ̄ λιπ̄ιδ̄ε̄ χ̄αλλ̄οῡ.*

ΑΦΡΑΤΟΔΙΣΤΟΝ, *genus rosæ. Ptocho-* *prodromus MS. contra Hegumenum:*

Ε̄κ̄αῡτοῑ τ̄σ̄ ἀφ̄ρατ̄ῶν̄ ᾱίμᾱ τ̄σ̄ σ̄ο̄πῑω̄ν̄, *ἡ̄ μ̄ε̄τε̄ δ̄ὲ̄ π̄ν̄ χ̄ο̄νδ̄ρο̄ν̄ιων̄, καῑ πιπ̄ρακ̄ω̄ν̄ιων̄.* *Ε̄κ̄αῡτοῑ τ̄σ̄ λαλᾱζ̄ιᾱ συρ̄αχ̄ε̄ς̄ μ̄ε̄ τ̄σ̄ μέλῑ,* *ἡ̄ μ̄ε̄τε̄ δ̄ὲ̄ τ̄σ̄ ἀλαλᾱζ̄ιᾱ π̄νε̄ συρ̄αχ̄ε̄ς̄ μ̄ε̄ τ̄σ̄ φαρμακ̄ων̄.*

ΑΦΡΑΤΟΝΤΖΙΚΟΝ. *In fine adde. Alibi:*

Μ̄η̄ τ̄ᾱ χ̄ορ̄τίσω̄ τ̄σ̄ ψ̄αμ̄ῶν̄ τ̄σ̄ λ̄όζ̄ω̄ν̄ ἀφ̄ρατ̄ῶν̄, *ἡ̄ δ̄ὲ̄ μ̄οσ̄κᾱθ̄αρον̄ τ̄σ̄ λ̄όζ̄ω̄ν̄ τ̄σ̄ κοχ̄ῡιᾱς̄.*

ΑΦΡΟΔΙΣΤΑΚΟΝ *χρῶμα, μυσθῆ, in Lex.* *Botanico ex Cod. Reg. 214. Μυσθῆς.*

ΑΦΥΠΝΙΣΤΗΣ, *In fine, adde. Officium* *Quadragesimæ*

Quadragesimæ in Horologio MS. Reg. ἀρχαί
ἢ δὴ τὸ παρόντες καὶ ὁ ἑκάστης μεταχρῆστος ἀφουσίξιν πῶς
ἀλλοτρεῖ καὶ ἄλλω πῶς ἀγία μί. ἀδύρχειται δὲ πούρας,
καὶ ἐπιλείπει πῶς ὑποκώπης, καὶ διχάριτι πῶς τῶ
κράσσει. καὶ τὸ ἑξακλιουδισσῶτα τῶσι.

ΑΦΥΣΑ, ἢ κῦμος, ἢ τὸ ὄμμα, *Cymium*, in
Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΧΑΚ, ἢ ἀφασίς, in Lexico MS. ex Codice
Reg. 1843. *Calx viva*.

ΑΧΑΝΤΙΟΝ, *Spikula*. Eustathius ad Il. δ.
pag. 468. τὸ κῶλον, καὶ βάρβαρος, καὶ ἴππος, δαλιού-
νι ἢ καὶ πῶμα τῶ κῶπον καὶ ἰδιωπῶν. τὸ γυνὴ ἀκα-
δία, ἀχαιπῶ ἄντι φασί ἰσῶν ἀδύρχει. Ita rursus Il. ι.
pag. 746.

ΑΧΕΤΑΘΣΙΣ, *Alba Brionia*. Lexicon MS.
ad Hippocratem: ἀχαιπῶς, ἢ ἄλβη ἀβρυαία.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ, ἢ μοειόφυλλος, in Lexico Botani-
co MS. Reg. Cod. 1843. *Millefolium*.

ΑΧΚΑΗΜΙΑ, ἢ καδμία, in Lex. MS. ex Cod.
Reg. 1843. *Cadmia*.

ΑΧΝΗΝ πύρος, ἢ ἄχνη, ἢ θυμυλία, in Lex.
MS. ex Cod. Reg. 1843. *Thymelea*.

ΑΧΡΑΣ, ἴδως ἀπίου, in Lex. MS. ex Cod. Reg.
1843. *Puri species*.

ΑΧΧΗΝ, ἢ ἀχρῆς, in Lex. MS. ex Cod. Reg.
1843. *Ferrum*.

B.

BΑΒΑΘΗ, ἢ κῶπον, in Lex. MS. ex Cod. Reg.
1843. *Cicuta*.

ΒΑΒΑΛΙΖΕΙΝ. Ptochoprodromus MS. contra
Hegumenum:

Πρῶτον ἐξελίξῃ τὸ ἐκζῆσι φισίπουλον προυδάπτι,
καὶ ἔτι παρήχουμα μαζὸς λαβαλιμῆσι,
καὶ τῆσι ὀξυμῶντος, κροκάτι μαριμῆσι.
Ἐχουσι εἴχρη, εὐσυνδόν, καρφόφατον, τειψίδης,
Αμαπιετ, ὄξουσι καὶ μέλιτι εἰς τὸ ἄκαπτον.

ΒΑΒΙΒΥΡΟΥ. In fine adde. Botan. MS.
Reg. Cod. 1843. βαβιβυρού. ὁ σαφελίος. Ita etiam
in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. *Pastinaca agref-
sis*.

ΒΑΒΟΥΤΖΙΑΣ. Post locum Suida, adde. Eu-
demus in Lex. MS. ἰσφίγης ὁ ἰδιωπῶς λιγύροφος βα-
βουτζιάσιος.

ΒΑΘΜΟΣ. In fine, adde.

Βαθμῶς, *gradus Ecclesiasticus*. Scholion ad Can.
34. Concil. Carthag. σημειώσαι τὸ ἱερωνίμῳ τὸ πα-
ρὸν κατόπι διδάσκουσαι ἀναρχία πᾶσι ἀπὸ τῆς ὀκτακοσίου-
κῆς ἀρχιεπισκοπῆς. μὴ ξητιδίσι ἢ, ὅτι βαθμῶς ὠνομάσθη τὸ
ὀκτακοσίου ἀρχιεπισκοπῆς. ὡς τὸ πρῶτον. καὶ ἰσφί. ἀγίῳ διπῶ
εἰλον ὁ χάρισμα καταχρηστικῶς λέγουσιν τῶς βαθμῶς. Κελεύει
τὸ βαθμῶ τὸ κληρικῶτα λέγουσι, ἢ τῶν οἱ ἱερέων, δικάσιων,
ὑποδίασιων, καὶ ἀναγιῶσαι. Vide Officium.

ΒΑΘΥΝΟΣ. Post locum Hesychii, adde. Eu-
demus in Lex. MS. μαλάσι, βαθία.

ΒΑΪΖΕΙΝ, *lustrare*, ὑλακῆσι. Gall. *abaier*.
Glossæ MSS. interlineares ad Theocriti Idyll. 8.
ὁ ὤων ὁ φάλαρος ὑλακῆσι, βαΐζα.

ΒΑΪΟΝ. Pag. 166. post locum Ammonii, scri-
be. Vita MS. S. Hilartonis: οἴχης ἢ ἑξαπλῆσι ὅτι
τῶ βαΐον.

Ibidem pag. 168. sub finem, adde. Hinc emen-
dandum Chronicon Alexandrinum an. 5. Valenti-
niani: καὶ προυδάπτι τῶ βασιλῆ Οὐαλιππιμῶ ἢ γυνὴ τῶ
βαΐον πρου, ubi legendum προυτῶ.

ΒΑΓΟΥΛΟΣ. Post locum Scholiastæ Oppiani,
adde. Scholiastes Homeri MS. Il. ι. ὁ βαΐουλος τῶ τῶ
ἀχαιπῶς ὁ φισίξ πρὸς τῶσι ἑξακλιμῶς λέγῃ. Ita rursus

ad Il. φ. fol. 335, v. MS. Reg. Phœnicem βαΐουλον
Achillis vocat.

Ibid. post locum Theophrasti, scribe. Epistola 11.
Joannis Tzetze MS. inscribitur τῶ Γαλιωτῶ Δουκῆ
θεοκρίστῳ, ὡς ἀπὸ ἴως διούχου βαΐουλον Περφουρηγῆτον.

ΒΑΪΣ. Lin. 2. post, βαΐον, adde. Glossæ MSS.
interlineares in Dionysii φελέγῃσι: ἀφουσίξισι θεοκρίστῳ,
ὑψίμοσι, ἴως βαΐα.

ΒΑΚΑΣ, τὸ δαφνίον, in Lex. Botanico MS.
Reg. *Bacca lauri*. Matth. Sylvaticos: *Bacca*, vel
bacca, vel *bacha*, vel *bachag*, fructus *oliva*, vel
lauri, vel *hedera*, & sunt fructus vel *granatocunda*.

ΒΑΚΙΝΟΣ καὶ βακίνορος, ἴδως χυτῆσι, in Lexico
MS. ex Schedis Combefisii.

ΒΑΚΛΟΝ. In fine, adde. Leges Cypr. MSS.
fol. 107. ὁ τῶ γυνῆσι ματῆσι ἢ βακλῶσι χυτῆσι ἀγίῳ, &c.

ΒΑΚΟΣ, ἢ ὑάκινθος, in Lexico MS. ex Cod.
Reg. 1843. *Hyacinthus*.

ΒΑΚΤΡΟΠΕΡΗΤΑΙ. In fine adde. Herodianus
lib. 1. ἀπὸ φιλοσόφου γῆμα, βακῆσι τὸ ἰσφί μὲν χῆ-
ρας, ἡμῶντος ἀπὸ ὀκρῶσι πῆσι, &c. Tatianus con-
tra Græcos, ubi de Philosophis Gentilibus: ἢ ἀ-
γῆσι ἀπὸ διδάσι μῆσι, καὶ ἢ τῶ Πρωτίῳ σενδῆσι ἀπὸ
χῆσι οἴσι διὰ τῶ πῆσι, ὑφάντι ἢ διὰ τῶ ἰμῆσι, καὶ διὰ
τῶ ἑλῶσι θρουβῶσι, &c.

ΒΑΛΑΝΙΔΙΝ, ἢ βαλάνισι, in Lex. MS. ex
Cod. Reg. 1843. *Flos punica*.

ΒΑΛΙΟΣ, *Fulvus*, *Cervinus color*. Michaël
Psellus in Hist. MS. in Michaële Duca: ἰδιω-
πῆσι πῶσι, καὶ καταδῶσι σαλιῶν ἑλαφοσι. Vide in βάλανι.

ΒΑΛΛΑΝΙΟΝ, καὶ βαλλάσι, ἢ λοχίσι, in Lex.
MS. Reg. Cod. 1843. *Lychnis*.

ΒΑΛΛΕΙΝ. In fine adde.

Βάλλῃ τῶ ἰσφί, σῶσι, ψαλιμῶ, ὄρῃσι, &c.
apud Joan. Carpathi Episcopum in Narrat. MSS.
de Anachoretis fol. 144. Cod. Reg. Βάλλῃσι ματῆσι.
Vide in Μπασιῶσι. Dorotheus doct. 11. ὡς ἰσφί ἀρ-
χῆσι οἱ ἀδελφοὶ τῶ Βάλλῃ, &c.

ΒΑΛΛΙΖΕΙΝ. Post locum Suida, adde. Eusta-
thius ad Il. τ. p. 1051. ἢ τῶ βαλλῆσι, ἢ τῶ κῶμα-
ζῆσι, ἢ χῆσι, καὶ ὁ τῶ ἀπὸ βαλλῆσι, ἢ ἀπὸ φῶσι
βαλλῆσι, ὅτι τῶ Βάλλῃσι τῶσι καὶ ἀπὸ, ἢ ἀπὸ τῶ
κατῶσι.

ΒΑΛΛΙΣ, ἴδως ἀνθῶσι, apud Arcadium in Gram-
matica MS. *Floris species*.

ΒΑΛΤΑ. Lex. Botan. MS. ἄλι, ἄλι, ἀκαρῶ
ῖσι τῶ ἀχρῶσι, ὅτι εἰς τὸ βάλτι.

ΒΑΜΒΑΣ. L. 10. post notionem, adde: Eudemus
in Lex. MS. πῶσι καὶ πῶσι, τῶ τῶ πῶσι λέγῃ-
σιν βορῶσι. Idem Achmes, & dele scriptor. Ibi-
dem, in fine subde.

Βαμβῆσι. Eudemus in Lex. MS. τῶσι, τῶ
βαμβῆσι ὑφῶσι, ἰμῶσι πῶσι, pro βαμβῆσι.

ΒΑΜΒΙΚΙΝΟΣ. Theodorus Balsamon in Res-
ponsis: ὅτι τῶ τῶ ὅτι μὲν τῶ ἀπὸ τῶσι ἰσφί
εἰς πῶσι τῶ ἰσφίσι ἰσφίσι δικάσι, καὶ μὲν τῶ
ὀκρῶσι ἀφῶσι βαμβῆσι βαμβῆσι οἰκῶσι.

ΒΑΝΔΟΝ. Lin. 1. post vexillum, adde. Lexi-
con MS. ex Schedis Combefisii: Βάνδα, οἱ ἰσφί
βάδα καλῶσι, ὅτι τῶ τῶσι ἰσφίσι, ἀπὸ τῶσι ἰσφί-
σι ἀπὸ, ἢ ἀπὸ τῶ, ἢ ἀπὸ τῶσι ὑφῶσι, πῶσι
καὶ ἀπὸ τῶσι ὑφῶσι, ἀπὸ τῶ τῶσι ἀπὸ τῶσι
ἀπὸ τῶσι ἰσφίσι ἰσφίσι πῶσι, ὅτι τῶ τῶσι
καλῶσι. Ibidem pag. 174. lin. 14. adde. In Codd.
Reg. 3111. & 3147. Meletius Monachus, qui de
natura hominis scripsit, dicitur fuisse ὁ δῆμιος τῶ
ἰσφίσι, Βάνδα τῶ βαρῶσι, καὶ τῶσι, &c.

ΒΑΝΔΟΦΟΡΟΣ. Adde in fine. Novella MS.
Joannis Imp. de Mancipiis. ἀπὸ τῶσι πῶσι ἰσφί
ἀπὸ τῶσι ἰσφίσι ἰσφίσι, ἢ βαρῶσι, ἢ τῶσι
C

μας ἢ πη χαλαίαι, ἢ ἔπρος οἷος δῆμι τροαίωτες, μικρὸς ἢ μέγας, βασιλικὸς καὶ θυμαλικὸς ἡσπαυλῶσι ψυχάρια, ἢ ἀποχαλείωσι ἡμι θῆ σιωαζέουσαι αὐτῶ, &c. perperam scriptum Καστοφόρος.

ΒΑΝΝΑΣ. In fine adde. Sed videtur legendum Βαλίης, ex Eustathio ad Odysf. p. λίγι ἢ εἰς λίγυλος ἐθικῆπρον, καὶ οὐ κατὴ ἁπαις βαλίωα, πῶ βασίλια, ἢ πῶ, βαλίω. ἀρχαῖος βαλίω, ὄθιν καὶ βαλίωδιν ὄρος, ὡς Πλουτάρχου ἐπὶ ποταμῶν, αὐτὸ τῶ βασιλιάν.

ΒΑΡΑΒΑΤΟΝ. Ptochodromus MS. contra Hegumenum :

Καὶ ἕτα τὸ βαράβατον, εἰ ἕτα τὸ ἄ σῶσαι.

ΒΑΡΑΒΓΟΙ. Post locum Cantacruzeni, adde. Hos sic innuit Michaël Pfeillus lib. 5. hist. MS. μὲθ' αὐτῶν ἔπιφοροι Ζωῆς καὶ γαβδούχοι, καὶ οἱ πῶ πλάκας ἀπὸ τῆ διέξω σίοντες ὄρωσ, &c. Et lib. 7. ἀγῶνι μὲθ' ἔπι φη περιζώπωνται οἱ δ' ἀπὸ τῆ ὄμων γερμασίας βαρυσδίωροι ἀνίσταν. Infra : οὗτοι πηραροῦν τ' ἀύχοι τ' ἀσπίδος ἐπλήρωσ, ἑπιμάκα τὶ ἄθερα φέροντες, καὶ ἀξίως ἐπρὸς τῶμας. ἀγ' οὐσίαι μὲθ' πῶ ὄμων ἑπιπρίδων.

ΒΑΡΑΔΙΟΝ. In fine adde. Syntipas MS. μετὰ τῆ τὸ ἀγαμαδῆται τὸ μελίσιος ὀκίνο βαράδιον. Prius dixerat, ἡμῶ μόνου μελίσιου κηρίου, ἀνεαρε. Mox : ἐρικπιὸς ἐθῆσι ἀρραξῶσι τὸ μελίσιος σὺν κηρίω. Deinde : ἄλεθρ ἐγνακίται τὸ μέλι καὶ τὸ βαράδιον.

ΒΑΡΒΑΡΟΥΣ, Judzos & Christianos non modò à Gentilibus appellatos fuisse, sed & ipsos Judzos atque Christianos eo se nomine donasse, ex veteribus scriptoribus, doctè, ut solet, observat Cotelerius ad Homil. 3. ex Clementin.

ΒΑΡΒΥΛΛΗ καὶ Βιρύλλος, ἢ ἀνομήν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Anemone.

ΒΑΡΓΕΙΝ. Adde in fine. Belissarion Donatus in Vita MS. S. Antonii : τὸ λοιπὸν, πηρία, αὐ μὴ βρηγιούμασαν, καὶ αὐ καπαζώωδιν εἰς τ' ἀσκασ, &c. ubi Athanasius pag. 18. 1. ed. ἐχώμασα οὐδ' ἵκτα, τ' ἀσκάσας, καὶ μὴ ἀκασῶωδιν.

ΒΑΡΕΛΙΟΝ. Post, varil. adde. Gregorius Protosyncellus & Patr. adversus Marcum Ephesium pag. 805. ὃ ἢ ἀξάμπος τ' οὐκ ἀμμοδι ὡξκασαν, τ' ἀπὸ τῆ ἀξίω, τ' ἢ καὶ ἀπὸ τῆ οἴνου μετὰ οὐστῶπιος ὀνομαζέωδιν βαρελίω, λόγην ἑπίπνου, &c.

ΒΑΡΙΑΔΩΝ, τὸ καρδάμωμον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. Cardamomum.

ΒΑΡΝΕΩΤΙΚΟΝ, vinum ex regione circa Varuam, urbem Mæsiæ inferioris. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum :

Ἐκῆνοι πῶτα πῶτουν τὸ χαλιὰν εἰς κέρον,
Ἡμῶς ἢ τὸ βαρνωπκῶν τὸ περκοπημῶν.
Ἐκῆνοι πῶτα τὸ γλυκὸ μετὰ τῆ κωπρωσίων,
Ἡμῶς ἢ τὸ περτωζέκῶν μετὰ τῶ ποταμίω.

ΒΑΡΣΑΜΕΛΛΙΟΝ, apud Anonymum Medicum ex Cod. Reg. 3167. quod Aëtius βαλαμῶλαρι vocat, de quo consulendus Ruellius lib. 1. cap. 35.

ΒΑΡΥΔΙΟΝ, Perpendicularis. Joannes Canabutus MS. ἐὰν γὼ ἐρωτησῆ τις οἰκαδῶμας, ἢ πῶ τῶς ληπυργῶς, ἢ τῶς ἑίοντες τῶς λῆδης, ἡμῶ ἕτα αἰλίω τὸ γονάειον πηϊῶπι γονίας ἕτα, καὶ τὸ βαρύδον ἑπίξω τῶ πῆχον, ἐρῶσ, &c.

ΒΑΣΙΑΔΟΣ, ἢ γονάειν, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. Gentiana.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ. Pag. 180. post lin. 1. scribe. Sic etiam in Epistolis MSS. Jacobi Monachi ad Irenem Sebastocratorissam, Isaacii Comneni Sebastocratoris uxorem, ille semper βασιλείας titulo compellatur : ut Theodorus Prodromus in Erotematis MSS. Sebastocratorissam, cui ea inscribit, eodem titulo semper donat.

Ibidem in fine, post pag. 83. adde, ut & apud Theophranem p. 88. 100. 109-195. 297.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ. Lin. 1. post. Imperium, adde. Symeon Logotheta in Chron. MS. in Zenone: ἕτα ὅτι τὸ βασιλείω ἡμῶπρὸν ἕτι. Occurrit præterea.

ΒΑΣΙΛΕΥΕΙΝ. Post locum Zonara, adde. Occurrit non semel in libris Regum. Post locum ex Vita S. Luca jun adde. Vide Zonaram lib. 4. Anpal. n. 18.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΙ. Post locum Nazianzeni, adde. Petrus Sicularius in Hist. Manichæorum pag. 44-ὃ γὼ βασιλικὸς κα οἷδ' ὅπως μετῶν τῶ κατ' αὐτῶ ἀποσίμων βασιλικῶν ἕτα, Σομῶτα καλίωδιν, ὡξκῆσιλας αὐτῶ λιδοσιλῶσι πῶ τῶς κακίας ἐργάτων. Ubi Palatinus perperam vertitur.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΥΣ. Post locum Tzetze, adde. Eudocia Augusta in Ioniis MSS. & Suidas, de Synesio : ἐχρησῆ σιδλίω ἡθῶρα, καὶ λόγως βασιλικῶς ὡς Ἀρκάδοι τ' βασιλία, &c.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ, libri Basilicon. Hos ita semper appellat Theodorus Hermopolites MS. v. g. lib. 2. tit. 1. καὶ αὐτὸ ἢ περιμεβολῶ οἰωσίω ἕτι τῶ μγ'. πῶ κεφαλίω τῶ κηρῶ ἢ τῶ βασιλικῶ.

ΒΑΣΙΛΟΓΡΑΦΕΙΟΝ. Adde in fine. Describitur in Cod. Reg. 1980. Libellus nugax, βασιλοχαφῶ inscriptus, continens nescio quas Prophetias de Imperatoribus, cujusmodi sunt illæ, quæ Danielis nomen præferebant.

ΒΑΤΖΕΛΙ. In fine adde. Petrus Theodotonicus de Archemia MS. εἰ βαλιν αὐτὸ εἰς ἀγῶς γονάειον εἰς οἰωσίωμας βατζελίν.

ΒΑΤΙΝΟΝ, Rubi fructus. Galenus lib. 2. de alimentis. τῶ βάτω κερπὸν ὀνομαζέωσιν οἱ παρ' ἡμῶν ἀνδρωπι καλίωσ. Et lib. 6. de Compos. medic. local. pag. 241. μῆρῶν ἢ εἰς βάτω κερπῶν, ὅτι ἐπιεῖ ἡμῶ ἀπὸ τῶ φητῶ περιμαζέωσιν βαίωα ὡς περὶ γονάειωσ.

ΒΑΤΡΑΧΙΟΣ. Adde in fine. Eudemus in Lex. MS. βατραχίωσ, εἶδος χρωμάτι, ἀπὸ τῶ τῶ εἰ βατραχίωσ ἡμῶσ, οἰωσίωσ τὸ ὀνομα ἕχοντες εἰ τὸ χρωμ.

ΒΑΤΡΑΧΟΒΟΤΑΝΟΝ, in Lex. Neophyti MS. βατραχίωσ, Batrachium, Ranunculium, vel Chrysanthemum. Vide Botanicos.

ΒΑΤΤΑΡΙΤΗΣ, Radicis species, de qua sic Symeon Logotheta, & ex eo Cedrenus in Juliano: φασὶ ἢ ὅτι αὐ τῶ κατ' ἑτ' καίωρα τ' φιλιππῶ, ἢ τῶ ἀρκατῶσ θῶσ τ' φέρεσθωσ, εἶλασ γονάειω φολογῶσ ἡμῶ καλοῦσ βατβαίτωσ, ἀφ' ἡσ ὡσ τῶ ἑτασιν ἑξάεραπῶσ φῶσ ἀποσίωλασ ἕτα καὶ ἀποσίωπ, ἡμῶ τὸ ὡξκῆσιωσ τ' ἑπίξωσ ὡσιν σαπῶω. Mitto cætera.

ΒΑΥΚΗ. Post locum Philostorgii, adde. Sed & Alexandria, Ecclesiam cui præfuit Arius, βαυκάλωσ, vel βαυκάλωσ dictam scribit Epiphanius hæresi 68. n. 4. hæresi 69. n. 1. 2.

ΒΑΥΚΑΛΙΟΝ. Post locum Moschi, scribe. Joannes Carpathi Episcop. in Narrat. de Anachoret. MS. εἰ λαβοῦσιν βαυκάλωσ, ἑπίρην πῶ ἀλλωφῶσ.

ΒΕΒΕΑΣΑΡ, τὸ καρπῶσιν, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. Carpesium, de quo Ruellius lib. 3. cap. 136.

Β'ΕΒΡΑΚ. Constantinus à secretis MS. lib. 7. δῆ ἀποσίωωσ τ' ἀπῶσιν μετὰ βίβωκα εἰ ἡθῶ. Idem lib. 2. λαβῶ βίβωκα ἐρωσῶν καλίωσ, εἰ πῶσιν αὐτῶ ἡθῶ.

ΒΕΔΙΕΖ, τὸ σῶδωλοσ, Far, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΒΕΔΟΝ, τὸ ἐλασίωρασι, λίγῶπι σαλίω. in Lex. Botanico MS. Reg. Salvia.

ΒΕΖΗΡΗΔΕΣ. Adde in fine. Cæterum non desunt qui locum hunc ex Procopio 1. Persic. ad Veziros referunt : εἰ γονάειν ἀἰθρα Πιπέλιω, Ουαρζέωσ ἡμῶ τ' ἀξίωμα, &c.

ΒΕΙΣΙΤΑΛΟΣ, *Romipeta*. Vide Gloss. med. Lat. in *Romipeta*.

ΒΕΚΟΣ, *Panis*, Phrygibus. Galen. lib. 2. de differ. pulsuum.

ΒΕΑΝΨΙΟΝ, *acus pyxididis magnetica*. Joannes Canabuztes MS. πίδαξ γυμνασίου εἰ ταύται εἰσὶν καὶ γυμνασίου, ἢ ἡ λίθος αὐτῆς ἢ ἰσχυρῶς, ἢ μαγνήτης, ἢ ἡ ἑκα φιλίας καὶ ἀντιπαθίας, ματὰ τὸ ἀσπίρας αὐτίου τῆς φαρμακείας, καὶ φαρμακίονος ταύτων καὶ κληθῆναι τῆς ὑποκατω τῆς σφαίρου τῆς φαρμακείας ἢ τῆς παρ' αὐτῆς καλουμένης βελώνης σφαιρῆς, ὡς μεταλλάξαι τὴν σφαιρῆν ἀπὸ τῆς λίθου, καὶ ἵσχυρῶς κατινῶν τῆς ἡγεμονίας ἀσπίρας τῆς λίθου, &c.

ΒΕΜΒΡΑ, ἴσως ἰχθύος ἀπλοῦς. γίνεται ἢ ἔξ αὐτῆς σκιδασία ἢ φαρμακίονος βελώνης, in Lexico MS. Regii Codicis 1843. *Manis*, *Halecula*, *Cæranis* MS. l. 1. ἄνωσ δαλασσία, ἢ ἔξ βελώνης, ἄνωσ ἢ ἰσχυρῶς ἀπὸ τῆς ζῶντος ἰσχυρῶς, ὁ καλουμένης μαγνήτης.

ΒΕΝΕΤΙΑΝΟΣ. *Adde in fine*. Capitolinus in *Vero*: *Mulsus à Venetianis passus est injurias*. Porro βαρύνει Galenus appellat lib. 7. *Therapeut*, quos alii βενίτες. εἰ ἀπὸ βαρύνει καὶ φράσιον ἰσχυρῶς, ὁ φρασίονος τῆς ὑποκατω τῆς ἡγεμονίας, ὡς κατινῶν τῆς ἡγεμονίας τῆς ἡγεμονίας.

ΒΕΝΟΥΣΙΤΗΣ, *Spidaξ*, Cypriis, in Lex. MS. Reg. Cod. 1843. *Lactuca*.

BENTZION. Anonymus Medicus Barbarogri ex Cod. Reg. 2147. καὶ ἀνωσ καὶ τῆς βενίτης, ἢ ἰσχυρῶς, &c.

BENTΡΙΟΛΟΝ, *Vitriolum*. βενίτης βενίτης non sumet in Cod. Reg. 1843.

BENTZ, ἢ σαγανίον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Sagarenium*.

ΒΕΡΒΕΡΙΣ. *Adde in fine*. Aëtius lib. 9. σαγανίον τῆς ἀνωσ ἀνωσ ἀνωσ, ἢ βενίτης, &c. Aliud est.

Βερβίτης, *Margarita Indica*, de qua sic Eustathius ad *Iliad*. 1. pag. 759. ex Cratino: ὁμοίως ὁμοίως φέρει τὸ ὁμοίως ἀνωσ ἀνωσ, ὁ καλουμένης ἰσχυρῶς, &c. *Adde eundem* pag. 853. & Scaligerum ad *Manilium* pag. 440. Vide *χάλια*.

ΒΕΡΒΕΡΙΖΕΙΝ, *Balbatire*. Scholiastes Dionis Chrysostomi orat. 11. βελώνης, ἢ ἰσχυρῶς ἀνωσ, ἢ ἰσχυρῶς ἀνωσ, ὁ καὶ βερβίτης εἰ ἰσχυρῶς φασί.

ΒΕΡΓΑ. Lin. 3. post λόρον, *adde*. Nicetas in *Fest. omn. Apostol.* βίτης τῆς ἀνωσ ἀνωσ. Joannes Episcopus Carpathi in *Narrat.* MSS. de *Anachoretis*: καὶ ἰσχυρῶς τῆς ὁμοίως, καὶ διδασί τῆς βίτης, ὡς οὐ κατινῶν ὁμοίως τῆς ὁμοίως. Constantinus à *secretis* MS. lib. 1. cap. 16. κατινῶν ἀνωσ τῆς βίτης.

ΒΕΡΖΙΤΙΚΑ. post locum *Tχεται*, *adde*. Ptochoprodromus MS. contra *Hegumenum*:

Γλυκύως καλοῦν τῆς ὁμοίως ἀνωσ βερβίτης.

ΒΕΡΙΑΔΑ, ἢ ἀνωσ ἀνωσ, in Lex. Botan. MS. Reg. *Cardamum sylvestre*.

ΒΕΡΙΑΔΑΡΙΟΝ, sub fin. *adde*. Maximus Cythæreus in *Synax.* 13. Οὐδὸν. in S. Nicetas: τῆς ὁμοίως ἀνωσ ὡς ὁμοίως ἢ τῆς ὁμοίως ἀνωσ εἰς τὴν ὁμοίως τῆς.

ΒΕΡΙΚΟΚΚΙΑ. In fine, *adde*.

Πριόκκος, idem quod *βελώνης*. Galenus lib. 2. de *Facultat. aliment. laudato* cap. ἀπὸ ἀνωσ τῆς φρασίονος. ὡς ἢ φρασίονος τῆς φρασίονος ἀνωσ ἀνωσ ἀνωσ. ὡς ἢ φρασίονος ἀνωσ ἀνωσ ἀνωσ, οὐ δὴ τῆς. Idem lib. 1. p. 305. edit. *Basil.* βελώνης vocat, nisi mendum sit typosetæ.

ΒΕΡΟΝΙΚΗ, Pag. 192. lin. 4 post 190. *adde*. *Lexicon Neophyti*: βερνίκος, τῆς πηλοῦ τῆς, *Ibidem in fine*. βερνίκος, color electrinus. Zosimus MS de *ratione confectiois crystallorum*: καὶ βερνίκος ὡς κατινῶν τῆς βερνίκος βερνίκος.

ΒΕΣΑΣ, ὁ κατινῶν, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Staphnum*.

ΒΕΣΠΟΥΛΑ, *Mespila*. *Glossæ Botanicae* MSS. ex Cod. Reg. 2690. βούσπυλα, λέγεται βούσπυλα.

ΒΕΤΕΚΑ, ἢ κατινῶν, in *Lexico Botanico* MS. Reg. *Cynoglossum*, *limonium*. Matth. Silvatic. *Berberis*, i. *melin*.

ΒΕΤΙΟΝ, ἢ διατίον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Dilatium*.

ΒΕΩΝ. Epiphanius in *hæref.* 50. num. 3. ἰσχυρῶς τῆς καὶ τῆς ἰσχυρῶς τῆς βίτης, ὡς οὐ φρασίονος ὁμοίως, δὴ τῆς κατινῶν βίτης φρασίονος, &c. Hic hæret Petavius.

ΒΗΜΑΤΙΖΕΙΝ. *Adde in fine*. Constantinus Manasses pag. 130. ex Cod. Allatii:

καὶ κατινῶν βερνίκος βερνίκος βερνίκος. p. 106.

Εἰς τὴν φρασίονος βερνίκος βερνίκος.

ΒΗΜΟΘΥΡΟΝ. In fine, *adde*. Theophylactus Hierodiæ. *Homil.* 14. pag. 29. ἀνωσ τῆς καὶ τῆς βίτης βίτης, ἢ τῆς βίτης βίτης ἀνωσ τῆς, καὶ ἰσχυρῶς τῆς βίτης τῆς ἀνωσ τῆς βίτης, &c. Vide *κατινῶν*.

ΒΗΡΑΣΣΑ, ἢ μάλυ, in *Lexico Botanico* MS. Reg. *Molix*.

ΒΗΣΑ. Post locos *Cleopatra*, scribe. Epiphanius de *mensur. & ponder.* ἀνωσ τῆς, καὶ τῆς βίτης βίτης, κατινῶν βίτης. *Ibidem* pag. 197. l. 6. ante hz, scribe. Anastasius Pat. Antiochen. de *Synodo coacta in Perfide* Episcopor. *Orientis*, MS. ἰσχυρῶς τῆς βίτης βίτης βίτης ἀνωσ τῆς, κατινῶν βίτης, κατινῶν βίτης βίτης βίτης, ὡς κατινῶν βίτης βίτης βίτης βίτης, &c. Ex supra allatis emendandum forte testamentum Ermentrudis Matronæ, editum nuper à doctissimo Mabillonio lib. de *Missa Gallicana* pag. 463. *Item dulcissimo nepoti meo Berregislo Ichriario argenteo, & pancia, &c.* ut legendum sit *Bichejario*, ex βίτης βίτης.

ΒΗΣΑΛΟΝ, post locum *Gregorii M.* *adde*. *Excerpta MSS.* ex Nicephori Patr. *Constantinopol.* *Chronologia*. in Justiniano: ἀνωσ τῆς βίτης βίτης τῆς βίτης βίτης καὶ Θεόδωρος Ἐπαρχος, καὶ βίτης βίτης βίτης βίτης βίτης, ἢ ἰσχυρῶς βίτης βίτης βίτης βίτης βίτης, καὶ τῆς βίτης βίτης βίτης βίτης βίτης, &c. Aëtius lib. 6. cap. 110. ex Cod. Reg. καὶ βίτης βίτης βίτης βίτης βίτης, &c.

ΒΗΣΑΠΛΑΓΟΤΡΟΣ, ὁ τῆς βίτης, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cancer marinus*.

ΒΙΑΣΜΟΣ, *Tensio*, continua desidendi cupiditas. Leo Philosophus lib. 5. *synopseos iatricæ* MS. cap. 11. πηλοῦ, ὡς φρασίονος τῆς ἀνωσ τῆς βίτης βίτης, ὡς βίτης βίτης βίτης βίτης βίτης, &c. Cod. Reg. 3497. fol. 125. verso, ὡς βίτης βίτης βίτης βίτης βίτης.

ΒΙΒΑΙΟΝ, *Epistola*. Eudemus in Lex MS. βίτης, βίτης βίτης βίτης βίτης βίτης.

ΒΙΓΚΑΣ. In fine, *adde*. *Soerates* lib. 11. cap. 31. τῆς βίτης τῆς βίτης βίτης βίτης βίτης βίτης, &c. ubi Epiphanius Scholasticus: *Clamaverunt omnes, Constanti Auguste, tu vincas.*

ΒΙΓΓΙΝΟΣ, *Magus, incantator*. Nicephorus Presb. in *Vita* MS. S. Andreæ Sali: κατινῶν βίτης βίτης βίτης βίτης βίτης βίτης, ὡς βίτης βίτης βίτης βίτης βίτης βίτης, τῆς βίτης βίτης βίτης βίτης βίτης βίτης, Mox narrat ut incantationes

suas exegerit. Infra: ο ἵ ἴφν, βελήνις ὁ φάρμακος καὶ μάρις, &c.

ΒΙΔΕΟΥΤΑΡΑ, vulgò *Bedouar*. Constantinus à secretis MS. lib. 3. ἢ ὀπίθουμι, ἢ σικκάν, ἢ βιδουά-
ρα, ἢ μωραείτιον τὸ κήλου.

ΒΙΞΑΚΙΟΝ. In fine adde. Diosithus doct. 4. ὕπερ ὅτι πίπτες, ὅτι μικρὸν βιζάκιον ἐάν ἔχηται ἀδύνας πικρὰν ὄσπυρα, ἢ σίπτιν.

ΒΙΚΙΑ. L. 2. post vicia, adde. Galenus l. 1. de aliment. sub fin. τὸ γαμῶ ὄσπυρα τὸ βικίου παρ' ἡμῶν μὲν πικρῆς ἔστι, ἢ μέλας καὶ ὀνομαζέται, ὅθεν ἢ πικρὰ Ἀγί-
κως ὄσπυρα (al. ἄρακος) ἢ κίνας ἀκαλίτη.

ΒΙΑΛ'ΝΕΝΑ, *villana*. Emmanuël Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Καὶ ἡ λίξη γινώσκαι μία σφοδρὰ ἔχει ἢ πικρὰ,
ἔχει δὲ ἢ βιολάντα, ἢ κόλλια, ἢ γρία.

ΒΙΑΛΙΝ, *pars qua viri summi*, vox hand ablu-
dens ab usurpata apud nos. Arcadius in Gramma-
tica MS. τὸ σίμος, ἢ βίμος, τὸ ἀνδρῶν αἰδέου, τὸ κοι-
νῶς βίμου, ὅθεν Ἐφισίτιος βαρμύτιν.

ΒΙΟΛΑ. In fine adde. Ita etiam Eudemus in
Lex. MS. Anonymus MS. de virtute lapidum:
πικρὰ, ἔστι εἰς τὸ κέρρι φ βιόλας, ὅπου φ λίξη μωρα-
κικὰ βιολαζέται. Constantinus à secretis MS. lib. 1.
βιόλας πίνουσι πικρῶν, ἢ ζύμωσι &c.

ΒΙΟΛΟΓΟΙ. In fine subde. Ex his emendare
licet Eudociam Augustam in Ioniis MSS. &
Suidam in Philistione: ἔχουσι κωμφοδία βαρολογ-
καί. Ita utrobique scriptum, sed legendum βιολο-
γικάς.

ΒΙΟΣ. pag. 203. lin. 37. post 1. adde. Geor-
gium Welherum in Itiner. pag. 402. 429. 438.

ΒΙΟΤΙΚΟΣ. Post locum S. Pauli scribe. Joan.
Episc. Carpathi, de Anachoretis, MS. ἀδελφοί
τα βιολικός ἔχει πικρὰ τεύα, &c.

ΒΙΣΣΑ, *βίσα*, Herba quæ Græcis βράδου dici-
tur. Cœranis MS. lib. 1. βίσα, ὁ ἔστιν κάρφος θύ-
ρωτος ἀνδρική ὀμοῖον κωταεῖον. θύρωτος ἢ ἀνομάσει ἢ
βράδου. Rursum βίσα ἔστι κάρφος θαλασσία. καλίτην ἢ
βίσα, ἢ φ ὀμοῖότης ἢ βιολάν.

ΒΙΣΣΑΣΑ, *Ruta silvestris*. Aëtius lib. 1. ex
Cod. MS. μάλις, ἢ βίσασα, ἡ ἕως ἀγρίου πύραου
ὀνομαζέουσι, &c. Idem lib. 10. cap. 25. βίσασα
σπίσμα, ὁ ἕως ἀγρίου καλοῦσι, ἕως ἢ ἀγρίου πύραου
σπίσμα. Ita etiam cap. 26.

ΒΙΤΖΑ. Post vocem Meursius, scribe. Joan.
Episcop. Carpathi de Anachoretis, MS. ἀδελφοί
ἀσκήσι ἐκάστου κωπεῖου σπῆν, καὶ περ' ἔχει αὐτῶν αἰδέ-
ου δὲ φ ἀσκήσις, ἢ βίσασι ἀνδρῶν πύραου, ἢ μὲν
θύρωτος ἀπὸ ἀπέρχου δὲ τὸ πύραου ἐπίσης ἕως ἀ-
λλοῦ, &c. ubi pariter leg. βιτζῶν. Theophylactus
Hierodiac. Hom. 13. pag. 261. ubi de voce φερ-
ζέμιον. ὅπου αὐτὸ ὅπου λίξη μὲν ἡμῶν ἢ φ κωπῶν γλῶσ-
σαι, βιτζῶν.

ΒΛΑΡΙΑ, morbi species, quam sic describit
Leo Philosophus lib. 5. Synopleos Iatricæ MS.
cap. 5. Ἄσος λίξηται ὅθεν καλοῦσι οἱ ἰδιῶται βλαρία,
ὅπου ἀνομαί ἕως, ἢ οὐκ ἔστιν ὅθεν ἀνομαί.

ΒΛΑΣΤΑΡΙΟΝ. In fine adde. Meletius Mo-
nachus MS. de urinis:

Ἐστὶ ἢ ὀκτώπιον π ἢ βλασείον σπῆμα.

Joannes Archiater MS. χίτων βλασεία σφισίτις κω-
πίσιον, &c. Idem: ἀκανθα ἢ λιγυρὴ γάμος, ἕως τὸ
φύμα ἢ τὸ σφισίτις βλασεία ἐφιδίτις ἀπύρω, &c.

ΒΛΑΣΤΕΟΝ, *Sarmentum*, pro βλαστῶν ex βλαστῶ.
Galenus: ἔλαξί λίξηται ἢ τὸ φ ἀμπίλου πύραου ἔχου-
μα ὁ σκαλαμβάρην τὸ χράκος τὸ παρ' ἡμῶν βλαστῶν κω-
πῆρον.

ΒΛΕΠΑΡΙΠΑΪ. Occurrit apud Arcadium in
Grammatica MS.

ΒΛΕΠΟΜΙΟΝ. Georgius Hamartolus in
Chron. MS. in Leone Armenio: καὶ καδῆπερ ἡ
εἰδηχθῆς καὶ οὐστῆτατες, καὶ φ γίαις ἀιχρόπρος: εἰ γὰρ
ἢ λῆστίον πύραου, πύραου τὸ βλαστῶν, γίτηται, ἀλλὰ
φωλόπρος τὸ ἔστιν, &c.

ΒΛΗΣΚΟΤ'ΝΗ. Post locum Iatrosophista, adde.
Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Λέγουσι τὸ πύραου ἢ αἰ ἕστιται ἢ ἔσθι,
Ἄς φῆρουν σολίγυρα, ἢ αἰ ἔσθωσι βλασκούιν,
Καὶ οὐπῶρον αἰ ἕστιται πύραου ἰατρῆται.

Infra:

Καὶ βλασκούιζαι σφισίτις ἢ πύραου μωραδίας.

Constantinus à secretis MS. cap. 119. λαβῶν κωπῶν
μῆρον πύραου, καὶ ὀκτώπιον, ἕως βλασκούιν, &c.
Vide βλασκούιν.

ΒΛΙ'ΚΑΣ, φύμος σκῆς, in Lex. MS. Reg. fo-
linum siculicum.

ΒΛΙ'ΤΗΡΙ. Adde in fine. Alii βλίτην scribeunt.
Galenus lib. 3. de differ. pulsuum: καὶ πύραου βλίτην
εἰδηχθῆς ἔρω σφισίτιον, καὶ ἀκανθα φ βλίτην, εἰ καὶ λίξη
ὀνομαζέται μοι: ἀλλὰ ἢ τὸ βλίτην, φσῆς, καὶ τὸ σκῆτα φ
σπῆμα πύραου ἔστι. Eudemus in Lex. MS. βλίτη-
ροι, χέρου μῆμα. Vide in Σαινδάλος.

ΒΛΙΧΩΝΙΟΝ, *Pulegium*, βλίχων. Glossæ in-
terlineares MSS. ad Theocritum: ἢ γλάχαι ὀκτώ-
σαι. τὸ κοπῶς βλαχῶσι. Vide βλασκούιν.

ΒΛΟΧΟΝ, ἢ βόλχων, in Lex. MS. Reg. Cod.
1843.

ΒΟΑΝΘΕΜΗΤΟΝ, τὸ πύραου ἀλλοῦ, in Lex.
MS. Botanico Reg.

ΒΟΒΙΑΟΣ, ὁ πύραου, in Lex. Botanico MS. Reg.
legendum fortè βόμβυλος. πύραου, Cicada.

ΒΟΔΙΟΝ. Adde in fine.
Βοδοχάλαμα, *Bos apens*. Damascenus Studita
Homil. 21. ὁ ἢ Ματαῶς ἐσθλαλίσι τὸ θῶν ἕπὶ μῶσι
τὸ βοδοχάλαμα ὀκτίου, &c.

ΒΟΘΡΙΖΕΙΝ, in foveam conjicere. Utitur
Amphilochius de non desperando.

ΒΟΘΡΥΔΙΑ. Adde sub fin. Anonymus Com-
beshianus in Porphyrog. num. 10. κωπῶσις ἢ ὀκ-
πῶσις σπῆτιον, ἢ ἕως ὅπου ἢ γάμος σπῆτιον
δραγλύφος κωπῶσις, εἰς ἀμπίλου ἕως. ἢ φύμα, ἢ
δύραου ἕως ἢ κωπῶσις, καὶ ἕως χυτῶ σφισίτις
σαι, πύραου ἕως πύραου, ἢ ἕως πύραου πύραου
εἰς ὀκτίου. Adde num. 33. Eustathius ad Od. 8.
ἢ ἢ φ Πύραου βασιλῆς (σφισίτις ἀμπίλος) λίξη
κωπῶσις χυτῶ φ βασιλῆς ὀκτίου κωπῶσις, ἕως φ ἀπὸ
φσῆς κωπῶσις, ἕως ἢ ἕως ἢ ἕως πύραου ἕως
πύραου σφισίτις, λίξη πύραου πύραου τὸ
ἕως φσῆς.

ΒΟΛΑΡΙΟΝ. Iatrosophium MS. βόλια ἕως βό-
λῆσι εἰς ἕως. Id est, *missa in ignem salis rugi-
matum*.

ΒΟΛΕΤ'ΟΣ. Post locum Contaris, adde. Theo-
phylactus Hierodiac. ferm. 1. pag. 6. ὄσπυρα ἕως
ἢ ὄσπυρα βολῆσι, ἢ ἕως ἢ πύραου κωπῶσις τὸ πύραου. Et
ferm. 6. pag. 68. ἢ ἕως βολῆσι ἢ ἕως ἕως ἢ πύραου
κωπῶσις, &c.

ΒΟΛΙ'. Pag. 210. l. 16. post ἀγρίως, adde. Ety-
mologicum MS. πύραου, πύραου κωπῶσις, ἀπὸ τὸ πύραου
ὀκτίου, ἢ ἕως τὸ πύραου βολῆσι, τὸ πύραου, πύραου ἢ
φσῆς.

In fine adde. Eudemus in Lex. MS. πύραου, τὸ
βολῆσι. πύραου, βολῆσι εἰς ὄσπυρα.

ΒΟΛΙΤΑΙ. Vide in Σαινδάλος.

ΒΟΜΒΟΥΧΤΑΟΝ, ἢ μωραδίας, in Lex. MS.
ex Cod. Reg. 1843. ἀλλοῦ.

ἄσπερον, ἢ ἀκαλλύτως ἔως τὸ 32. καλύπτει ἢ ὑπεκάλυπτο καλεῖται τῆ
 αὐτῆς χρομᾶτι, ἢ ἀπὲρ φησὶ τὸ ἑρᾶτον ἀπὸ αὐτοῦ. ὅθεν οἱ ἑρᾶσιώται εἰς
 τὴν οἴκην ἀποτίπτει τῆ καλοῦσιν αὐτὴν ἔπ' ἀρίστου, ἀφ' ἑσπέρου
 πύλου καὶ ἐχέριον, πρὸς τὸ γινῆαι τὰς οὐκ ἀπὸ αὐτῆς αὐ-
 εῖον παραφύσινται. τῶν οὖν πύλων ὁ ῥῶμος, ὡς ἰερατικῶν,
 πρὸς τὸ ἀπακαλλύειν τὸ ὑβρίον αὐτῆ, καλεῖται τὸ ἔσπερον
 αὐτῆ ἀρίστου ἐκείνου βρομαλίον, ὃ οἱ Ῥωμαῖοι, ἐκ τῆ
 ἀλλοτριᾶν παραφύσινται. Chronicon MS. Symeonis Lo-
 gothetæ: ἐπιπλῖσι ἢ καὶ τὸ καλοῦσιν βρομαλίον, κα-
 τὰ τὸ οἱ κερκίσι μὲν ζῶν γινῆται ἀναπαυσιμῶν, ἀμῶν
 κατὰ ἑαυτοῦ ὑπερῆρον, πανηγυρίζοντες καὶ ἀχαιολογῶντες
 ὅτι τῆ ἀνάγκη ὀνόματι.

ΒΡΟΥΤΙΑΔΕΣ. Lin. 2. post locum ex Lex. MS. adde. Suidas: βρούτιδες, γυναικες οὕτως καλοῦσιν, ἢ ἢ σέβουμαι, ἢ περὶ βρούτιδες, πῶς τῆ πῆ ὠδουσιούσας σταύ-
 λας ἐκάλου.

ΒΡΕΤΤΙΑ, μέλας πίση, in Lex. MS. Reg. *Pix nigra.*

ΒΡΕΦΟΝΙΑ, ἢ βροφῆσιον, ἢ κότοζα, in Lex. Botan. MS. Reg. Cod. 1843. *Culex.* Herba, de qua Ruellius lib. 3. cap. 63.

ΒΡΥΝ, vinum. Lex. MS. Neophyti: φῦνον, ὃ χειρῶν βλάσταχος. βρυῶν ἢ ὀνοος. Apud Aristophan. pueri balbi βρυῶν dicunt pro πῆ.

ΒΡΥΣΙΣ. Post locum Georgilla, adde. Joan. Canabutzes MS. αἰ ἢ λόγιται ὑβρίδης, ὅσαι καπι-
 κούσιν ἢ τὸ φῆσιν, ἢ γινῶν τὸ πηγάδι, εἰς τῆ βρύση, εἰς τῆ
 λίμνας, ἢ εἰς τοῦ πηγαίου. In fine subde.

Βρύσην. Evagrius lib. 6. cap. 8. ubi de terramoto Antiocheno: πῆσιν ἢ καὶ τὸ πῆσιν τὸ κελου-
 ῖον Ὁσρακίτικῶν, καὶ ὃ ἀπόσιν ἑρᾶτον φῆσιον, καὶ οὐμπα-
 τῆ τὸ καλοῦσιν βρύση. An locus fontibus scatens, ædificiisque ornatus?

ΒΡΥΣΙΣ, Cornix. Cæranis MS. lib. 1. βρύ-
 σιν, κατὰ τῆ ζῶν κερῶν.

ΒΡΥΧΙΟΝ, ἢ βρούχιον, Regio, seu κλίμα τὸ πῆσιν Alexandria, in qua existit μουσίον, cujus mentio fit apud Epiphanium lib. de Ponder. & mensur. & in Menzis in S. Hilarione, ubi βρού-
 χιον scribitur: quam vocem ex βρούχιον corruptam notat Scaliger ad Eusebium, & Casaubonus ad Spartianum, quæ integra habetur apud Eusebium lib. 7. Hist. Eccl. cap. 32. ubi consulendus Henricus Valesius: de Musæo verò Alexandrino Casaubonus ad Sueton. in Claudio cap. 42.

ΒΡΥΧΙΟΝΙΑ, Βρυχίονια, vitis nigra. Cæranis MS. ἢ ἢ ἀμπῆλος μέλας καλεῖται, καὶ καὶ τῶν βρού-
 χιον καλοῦσιν, οἱ ἢ χερῶν. Vide Ruellium lib. 3. cap. 65. 163.

ΒΥΝΗΤΟΣ, apud Arcadium in Grammatica MS. fol. 245. verio, ἔσπερον ἰμαλίον λίγυσιον. vestis species apud Ægyptios.

ΒΥΣΣΟΣ, Βύσση. Arethas in Apocal. cap. 57. ἢ βύσος, φλοῖον δένδρου ἰσθίου. εἰς λίαν καπιρῶσιν.

ΒΩΛΟΣ, Globus, Gallis boule. Anonymus MS. de Confectione Horologii Perfici: ἢ τὸ μῆσιν
 ἢ πύπυ καπιρῶσιν κατὰ τὸ δὴ καλοῦ, ἢ ὅτι ἰμαλί-
 ονται οἱ βῶλοι οἱ ἢ βῶλοι, ἢ. ἕκαστος ἢ βῶλος ἀναπνεῖ
 ὄσιν μῆσιν.

ΒΥΣΣΑΠΑΓΟΥΡΟΣ. In fine adde. Lexicon aliud Botanicum MS. habet βουπάγουρος, ὃ ἰσραηλῶν.

Γ.

ΓΑΓΓΑΙΑ. Alde in fine. Vox Medicor. Vide Aëtium lib. 7. cap. 85. & Gorreum.

ΓΑΖΕΛΙΟΝ, Animalis species, Gazela. Aëtius lib. 1. ex Cod. MS. ἀρκάδων τὸ κρέα, ἢ καὶ κα-
 ζελίον λεγόμενον ἀρχαῖον ἔστιν, &c.

ΓΑΓΙΟΣ. In fine adde. Eustathius ad Il. β.

pag. 188. γάιος, ἢ ἢ ἰπλιώτης καὶ ταρπείσιος, ὃ μῆ-
 δος. ἢ ἢ ὅτι καὶ ὃ παχίε καὶ αἰαίωθης ἀνδρωπης.

ΓΑΙΣΟΣ. In fine adde. Eudemus in Lex. MS. γαισός, μακροκίτης, ἢ κοκίτης, ἔσπερον ἀμωπείου.

ΓΑΙΤΑΝΙΟΝ. Post locum ex Cyrillo, adde. Galenus lib. 13. Therapeut. οὐκ. γαίτανος δ' οἱ
 πῆσιν ἢ βρέχων ἢ ἔσπερον δυσώπτον. πῆσιν δ' ἔσπερον ἢ
 Ῥώμη μῆ ἢ ἢ γαίτανων ἰσραηλῶν, ἐκ μῆ τὸ ἢ κελ-
 τῶν χροῖας κομίζόμενον.

ΓΑΛΑΝΤΙΚΟΣ. Dele. Lacteus, albus, & scribe, Festivum, amans, elegans: ex Gallico, galant.

In fine, adde. Paulò antè:

Πῆ ἔστιν ἢ ἀράς, ἢ λαβίς, καὶ ἢ ἄμωπείου, ἢ
 Οἱ φῆσιν: οἱ πῆσιν καὶ οἱ γαλαπτερούς.

Expressit postum, galanterie.

ΓΑΛΑΤΖΙΔΑΙ, Tishymallus. Glossæ Botanicae MS. ex Cod. Reg. 1690. γαλατζίται, αἱ γαλατζίται
 καὶ πῆσιν, λέγεται ἰσραηλῶν.

ΓΑΛΗΓΗΝΗ, κόπρος, in Lex. MS. Nicomedis, Cyprus.

ΓΑΛΙΑ, ὃ ζακίτης, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 843. Vide Γάλλιον, Ζαπίτης.

ΓΑΛΙΑΡΙΟΣ. Georgius Syncellus pag. 276. Ῥωμαῖοι γάλλιον μουσῆδος δ'. πρὸς τῆς σερῶσιν ἀνδρῶν,
 καὶ ἢ ἀρχαῖοι αὐτῶν καπιρῶσιν, γαλατζίους κα-
 λῶσιν αὐτῶν. Vide Scaliger. ad Eusebii Chronic. & Goarum ad Georg. Syncell. p. 69.

ΓΑΛΙΨ, Planta urticae similis, apud Aëtium lib. 1.

ΓΑΛΛΑ, pro γάλα, Lac. Stephanus Sachleres MS.

Καὶ τὸ ἀδικο ἔστιν αἰσῶν ὡσπερ τὸ γάλα.

ΓΑΛΛΙΩΤΗΣ. Anonymus MS. contra La-
 tinos: αὐτῶν ἢ μὲ ἀποκρίση, ἀρα καὶ ἔσπερον ὀνόματι πῆ-
 σιν ἢ πῆσιν ἀποφῆσιν πῆσιν ἢ σερῶσιν, καὶ αἱ αὐτῶν
 αὐτῶν καὶ σερῶν, ὡς καλῶς δῖξαν αὐτῶν πῆσιν, ἔσπερον
 ἔσπερον πῆσιν πῆσιν καὶ ἀνδρῶν ἢ σερῶν, καὶ ὅτι ἢ λαβίτης
 ἔσπερον φῆσιν γαλλιώτων, ἀνασκῶσιν πῆσιν τῆ πῆσιν
 σερῶν αὐτῶν καλῶς δῖξαν καὶ αὐτῶν πῆσιν, ἀρα δῖ-
 κῶν σῆσιν ὃ ἀμῶν οὕτως γαλλιώτης, ἢ ἀμῶν οἱ πῆσιν,
 ἔσπερον ὃ βίος αὐτῶν καὶ ὃ λόγος, &c. An Legatum Aposto-
 licum intelligit, qui navi vectus, quam Galliosans vocant, ad Græcos mittebatur? Vide Κάττα.

ΓΑΛΟΧΟΡΤΟΝ, Tishymallus spinosus, apud eruditum Sponium tom. 2. Itiner. p. 227.

ΓΑΜΒΡΟΣ. In fine adde. Vide Eustathium ad Il. 6. pag. 572.

ΓΑΜΠΗΡΕΣ, cunivium tunnicenta, Ital. Gambieri. Ordo MS. officiorum aulae Turcicae: ὅταν ἔσπερον
 ἔσπερον μῆσιν ἀνάγκη, ὅταν τὸ πῆσιν ἀμῶν-
 τῶν, ὅταν μῆ σῆσιν, οἱ πῆσιν γαμπῆρες, καὶ οἱ κελ-
 λῶν μῆ γαμπῆρες, &c. Vide Gloss. med. Lat. in Gamberia.

ΓΑΝΑ, τὸ κελῶσιν, in Lex. Botan. MS. Cod. Reg. 1843. *Nuces pinæ.*

ΓΑΝΔΟΥΜΙΟΝ, Cinericium ranis. Eudemus in Lex. MS. κελῶσιν, τὸ γαλλιώτων. Helychius: γαν-
 δουμια, πῆσιν. Legendum fortè γανδουμια.

ΓΑΡΟΣ. In fine adde. Artemidorus lib. 1. cap. 68. ἔσπερον οὐδὲν ἄλλο γῆρος, ἢ σερῶν. Ptocho-
 prodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ πῆσιν καὶ τὸ γῆρος αὐτῶν τὸ ἀμῶν.

ΓΑΡΟΦΑΛΑ. In fine, post, 223. adde. Con-
 stantinus à secretis MS. lib. 6. καὶ καριόφομα Σα-
 εκιντι, γαροῦμφα.

ΓΑΣΤΡΑ. Post locum Costæ, scribe. Cæsta-

κασσι. καὶ τὸ γίζη, καὶ τὸ ὄμμα. Alibi: ἢ τὸ τὸ ὄφθαλμοῦ γίζη. Idem lib. 1. ὡς τὸ ὄφθαλμοῦ καλοῦνται γίζη. Eodem libro: μὲν ἑταῖον τὸ ὄφθαλμοῦ, ὃ λέγεται ἑταῖον.

ΓΙΖΗΡ. Adde in fine. Galenus lib. 1. de remed. pag. 433. edit. Basil. ἢ ὅτι ὄλα τῆς αἰτίας αὐτῆς φάσις ὄφθαλμοῦ πῶς ἔστιν αἰεὶ κατὰ, καλοῦνται μὲν ὑπὸ τῆς κομμοῦσας αὐτῶν ὀφθαλμοῦ καλοῦνται ὀφθαλμοῦ, πῶς μὲν ὄφθαλμοῦ συμασῶν ὡς τὸ γ. καὶ ἰ. ἔχουσι, πῶς ὃ δυνάμει ὡς τὸ ζ. καὶ ἰ. Ex quibus non γίζη, sed γίζη tum appellatam cassiam colligitur.

ΓΙΛΩΨ. pro αἰματω. occurrit non semel apud Medicos Græcobarbaros.

ΓΙΜΒ. Glossæ MSS. Botanica ex Cod. Reg. 2690. γίμ, τὸ περὶ γίμ, λέγεται ἑταῖον. Vide Προζύμ.

ΓΙΟΓΓΑΡΙΝ. Constantinus à secretis MS. lib. 2. ἢ λατῶν γιογῶν, καὶ τὸ αἶμα αὐτῆς, δὴ αἶμα εἰς τὸ αἶμα αὐτῆς αἶμα.

ΓΙΟΥΔΙΤΖΙΟΝ, Judicium. Vide in Πλάσι.

ΓΛΑΝΑΓΟΣ, Piscis species. Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 3497. fol. 116. v. γλαῦν ἰχθύος τὸ γλαῦν αὐτῶν ὀφθαλμοῦ, &c.

ΓΛΙΣΤΡΟΥΝ. Post locum hist. Apoll. adde. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ ἔξηναντα ἑξήραμα γοργὸν εἰς τὸ πλάσι.

ΓΛΟΥΤΤΩΝ. In fine adde. Stephanus Sachles MS.

Ἡ ἰσχυρὸν πῶμα μὲν τὸ ξυθὸν περὶ αἶμα.
Τὸ γλαῦν τὸ μῆδον ὅπου ἰχθὺς αἶμα χέει.

ΓΛΥΚΕΑ. Adde in fine. Nonus de morborum curat. cap. 95. πηχίον φύμα δραχ. ἢ. αὐτὸ μωροῦ ἑταῖον καὶ ὄξυ λωπῶς, χρῶ, καὶ πῶς γλυκία λεγόμενα. Apud Constantinum à secretis MS. lib. 1. extat caput hoc titulo: πῶς τῆς ἀρρώστιας τὸ καλοῦνται μελιτώδες, πῶς τὸ κοινὸν καλοῦνται γλυκία. ΜΟΧ: συμβαίνει ὅτι δὲ μωροῦ τὸ κεφάλαιον ἑταῖον, καὶ ἔχουσι ὅπως μικρὰ ἑξήραμα ἔξ αὐτῆς ὑγρῶς πηχία γλυκία ὄμμα τὸ μέλιτες, ὃ δὲ τῶν ἐκλήθη αὐτῆς ἢ ὅπως μελιτώδες.

ΓΛΥΚΟΦΩΣ. Post vocem Eustathius, adde. ad Iliad. v. ὅτι ἀμφιλόκαυξ, τὸ παρ' ἡμῶν ἰσχυρὸν πηχίον λεγόμενον λωπῶς, ὅφ' οὐδὲ ἡμέρα ἢ ὅτι, ἀλλ' οὐδὲ τὸ ὄξυ αἶμα, τὸ ὃ ἀμφιλόκαυξ.

ΓΛΥΝΚΟΣ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Γλαῦκος καλοῦ, καὶ ἕτερον ἀπῶμα βρῦστικόν.

ΓΛΥΚΥ. Adde in fine. Ptochoprodromus contra Hegumenum:

Κεσὶν γλαῦκῶν τασίαν, καὶ κρυλόν, ὃ ἐν Σάμου, ἔτα χρομὸς ἐκβάλλουσι ὡς τὸ γλυκίον.

ΓΛΥΚΥΣΙΑ, ἢ πηχία, in Lexico Botanico MS. Reg. Ραουτ.

ΓΛΥΝΑ. Post hanc vocem scribe. Liber Iatricus MS. ex Cod. Reg. 3177. fol. 336. μολοχῶς πῶ φύμα καὶ χρομὸν γλαῦν καὶ ἰσχυρῶν, &c. Occurrit ibi rursum.

ΓΛΥΟΣ. Constantinus à secretis MS. l. 7. λαμβάνουσι ὅτι τὸ ἡμέρα τῆς αἰσίου τὸ γλαῦν τὸ ψιλῶν μὲν ὄξυ, &c.

ΓΛΩΣΣΙΑΙΟΝ. Proclus in lib. 2. Hesiodi ἔργ. δὴλον ὅτι ὅτι πῶς ἑταῖον ἀναλώσας εἰς τὸ λεγόμενον γλαῦν ἑταῖον ἀφίδος τὸ ἀρρωστῶς τῆς εἰς ἀλλοῦς.

ΓΛΩΣΣΟΣΤΡΟΥΘΙΑ, Lingua avis. planta de qua Botanici. Constantinus à secretis MS. cap. 91. ἢ πῶμα βρῦστικόν, ἢ ἄλλος βοτανῶν ἢ λεγόμενον γλαῦν.

σπερμίδας. Suprà, γλαῦν σπερμίδας vocat. ΓΝΙΑΖΕΙΝ. Hist. MS. Belisarii:

Καὶ τῶν Γραμῶν τα μὲν γίαν, τα φῶν, τα γλοῦν.

ΓΟΓΓΙΑΡΙΟΝ. Congiarium. Georgius Syn-cellus, de Numa: ὃ αὐτῶν γογῶν ἑταῖον, ἀσπίδα ξύλου, καὶ αὐτῶν, ὃ ὄφθαλμο. Vide Κογιῶν.

ΓΟΛΥΑ, τὸ ἀπῶμα, in Lexico MS. ex Codice Reg. 1843.

ΓΟΜΑΡΙ. Post lin. 2. scribe. Glossæ MSS. ad Aristophanis Plutum: τὸ φορῶν, τὸ βάρος, γομῶν.

ΓΟΜΟΗΤΗ. In fine adde. Lexicon Botanicum MS. Reg. γομῶν, τὸ ἀμμοκῶν.

ΓΟΜΦΟΣ. In fine adde. Isaac. Tzetzes in Lycophron. pag. 109. ἢ ὄφθαλμο τῆς αἰσίου καὶ ἀρρωστῶς τὸ κεφάλαιον ἀρρωστῶν καὶ γομῶν γομῶν τὸ ὄφθαλμο τῆς καὶ ὄφθαλμο φιλῶν, &c.

ΓΟΝΑΤΙΟΝ, Norma, quòd genuflexi figuram referat, Gallis, Esquierre. Joannes Canabuzes MS. εἰ γομῶν καὶ λεγόμενον καὶ ἀρρωστῶν, καὶ λεγόμενον πῶμα ἑταῖον καὶ γομῶν, ὅφ' οὐκ εἰσὶν λεγόμενον γομῶν, ὃ οὐ εἰσὶν ὃ ἑταῖον εἰς γομῶν καὶ γομῶν πῶμα πῶμα πῶμα ἢ μὲν πῶμα τῆς γομῶν, &c. Vide Βαρυδῶν.

Γομῶν, Dentale, pars atrati. Proclus in lib. 2. Hesiodi ἔργ. pag. 102. γομῶν τὸ λεγόμενον γομῶν τὸ ἀρρωστῶν. Ita etiam Moschopulus ibid. p. 100. edit. Heinli.

ΓΟΝΕΙΑ, ὄφθαλμο ὄφθαλμο, in Etymologico MS.

ΓΟΝΙΚΟΝ. Post locum Choniata, adde. Vita S. Sabæ cap. 3. ὄφθαλμο τῶν πῶμα τῶν μωροῦ αἶμα ἀρρωστῶν, πῶς τὸ φῶν, αἶμα ἀρρωστῶν τῶν ἑταῖον γομῶν καὶ ὄφθαλμο, &c. Suprà, γομῶν αὐτῶν πῶμα. Ita c. 9. Astrampychus MS. in Cælo Pythagorico: δὴ καὶ καλοῦνται ὄφθαλμο τῶν πῶμα καὶ γομῶν. Alius Astronomus MS. ex Cod. Reg. 2732. fol. 221. v. καλοῦνται ὄφθαλμο τῶν πῶμα, ὄφθαλμο τῶν πῶμα γομῶν. Infra: καλοῦνται ὄφθαλμο καὶ γομῶν ὄφθαλμο. Bartholomæus Edfesenus in Confut. Agareni p. 412. ἀπῶμα ὡς χρομὸν καλοῦνται ὡς τὸ γομῶν τὸ πῶμα σου, &c.

ΓΟΝΥΚΑΙΣΙΑΙ. Pag. 259. lin. 10. post veritum, adde. Epiphanius in Exposit. fidei n. 22. δὴ καὶ μῶς τὸ Πιπτικῶν ὄφθαλμο τῶν ἑταῖον, ὃ αἶμα οὐκ ἀρρωστῶν γομῶν, ὡς ἡμεῖς ἀρρωστῶν. Basilus Maleinus Monachus de vita monastica MS. ὄφθαλμο τῶν ἀρρωστῶν ἀρρωστῶν, ὄφθαλμο τῶν ἀρρωστῶν καὶ ἀρρωστῶν, ἀρρωστῶν πῶμα, ὄφθαλμο τῶν ἀρρωστῶν, καὶ ἀρρωστῶν, ἀρρωστῶν γομῶν τῶν πῶμα ἀρρωστῶν, &c. Concilium CP. IV. act. 2. extr. πῶμα τῶν γομῶν καὶ ἀρρωστῶν τῶν πῶμα, καὶ ἀρρωστῶν τῶν πῶμα, καὶ ἀρρωστῶν τῶν πῶμα.

Ibidem post locum ex vita S. Pauli, scribe. Vita S. Bacchi Just. τῶν ἀρρωστῶν γομῶν ἀρρωστῶν.

Ibidem pag. 259. lin. 10. post veritum, adde. S. Athanasius in Syntagmate doctrinæ: μὲν ὡς ἀρρωστῶν ἀρρωστῶν τῶν πῶμα τῶν ἀρρωστῶν, μὲν ὡς ἀρρωστῶν τῶν πῶμα ἀρρωστῶν.

ΓΟΡΑΗΑΟΝ, τὸ σπῆν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Sefeli. Vide Ruellium l. 3. c. 32. extr.

ΓΟΡΟΤΖΙΑ, Vitis alba. Glossæ Botan. MSS. ex Cod. Reg. 2690. βρωμῶν, ἀρρωστῶν ἀρρωστῶν, λέγεται γομῶν.

ΓΟΥΒΑΝΗΝ, Cista aperta. Lexicon MS. ad ad Vet. Test. κωμῶν (sic) κωμῶν, ὃ λέγεται ἑταῖον γομῶν.

ΓΟΥΛΑ Adde in fine. Γουλάρι, Gulosus. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ τῶν ἀρρωστῶν μὲν λέγεται ἀρρωστῶν γομῶν.

ΓΟΥΛΑ, Turris. In fine post vocem etymon;

adde. Theophylactus Hierodias. Homil. 7. p. 129. καὶ τὰς δὲ Σωματικὰς ἔχειν εἰς τὸ ὄνομα τῆς κωϊκῆς Θεοφύλακτος εἰς Ζουλάϊν τὸ καίρον. Et Homil. 12. p. 238. καὶ ἔραξαν τὰς καταργάσεις εἰς τὸ μέρος τῆς ἐπὶ τῶν Ζουλάδων.

ΓΟΥΜΟΥΚΑ, Gummi. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 1690. κομίδιον, λίγαται Ζουμουκα.

ΓΟΥΝΑ. Lin. 2. post Latin. adde. Eudemus in Lexico MS. ἀφθία, πικρὸν καὶ ἀβόλατον, ἐν ἀρματίαι, Ζουνα. Bartholomæus Edessanus in Confut. Agareni pag. 425. καὶ Ζουνα καπυδίου φορὸν μὴ ὀχρῶται.

ΓΟΥΝΙΝ, Herba species. Hermas Medicus in Mathematicis MSS. μύρον ἔχειν, κινάμουρον, Ζουνίον, σάμφορον, τερκίον, ἕλιν, τάρδιον, &c.

ΓΟΥΡΙΑΖΕΙΝ. Post hanc vocem adde. Idem quod Ζουριάζειν, strepere, clangere, de qua voce supra in Γουρῆ.

ΓΟΥΡΝΑ. Adde in fine. Charta Rogerii Regis Siciliæ ex Gr. in Lat. versa, apud Rocchum Pirrhum in Archimandritatu Messanenfi pag. 96. Domanius quoque causâ condimenti mensa Monachorum in territorio Phari à Salina Ζουρνας sive castellas quinquaginta.

ΓΟΥΦΑΡΟΝ, Ζουφάριον, Piscis species. Symeon Sethi de piscibus MS. Ζόμφος, ἰχθὺς Σαλαήσιος, &c. ad marg. Cod. Reg. τὸ Ζουφάρον. Ptochoprodromus contra Hegumenum, MS.

Εὐτίσι τὸ Ζουφάριον, τὰς ἰχθῶν, τὸ ἴσκιον.

Alibi: Ακρότατα καὶ πύλας, Ζουφάριον εἶς τὴν Ζουφάριον.

ΓΟΥΦΑΡΙΟΝ. Vide Γουφάρον.

ΓΡΑΒΙΑ. Observat Casaubonus ad Suetonium in Julio, ita appellari in Commentariis Græcorum, peculiare in usum viatorum faces solitas incidi ἐξ ἰλίου quærno vel iligno, quæ Ζάβια vocabantur.

ΓΡΑΙΚΟΣ. Post locum Hesychii, scribe. Pselus de verbis Latinis Juris MS. Γραϊκός, ὁ Χρῆστος, Ἐμλίω.

ΓΡΑΜΜΑΡΙΟΝ, pondus trimum obolorum. Apud Adamantinum MS. de ponderibus & mensuris: τὸ Ζουμμάριον ἐστὶν τριῶν ὀβολῶν.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΟΝ. Post locum Hesychii, adde. Scholion ascriptum Epistolæ 13. Joannis Tzetze MS. Ζουμμάριον, ὁ Ζῆτος, ὡς τὸ πύλακιον Ζουμμάριον ἢ ἡ Ζουφῆ. Moschopolus in Schedographia MS. Διδοχαλίον τὸ Ζουλίον, καὶ Ζουμμάριον τὸ συμβόλαιον, ἐν Ζουακίον, τὸ πύχος, — & Ζουμμάριον τὸ Ζάμμα.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ. Ante locum Codini, scribe. Eudemus in Lexico MS. Ζουμμάριος, ὁ ἰσχυρὸς Ζουμμάριος ἐλίγαται.

ΓΡΑΜΜΙΣΤΟΣ, descriptus, descriptus, variagatus. Eustathius in Iliad. λ. ἐν τῷ Ζάφρον, καὶ ἀναμαρτῶν Ζουμμάριος. — τὸ δὲ οὐκ εἶναι τὸ Ζάφρον, ἢ Ζουμμάριος ὡς τὸ κατὰ λαλίαν λαλί, Ζουμμάριος, &c.

ΓΡΑΝΟΚΟΚΚΑ, τὸ ἀμύγδαλον, in Lexico MS. Neophyti. Amygdala.

ΓΡΑΝΟΝ, ὁ καρπὸς τῆς τριβίλου, in Lexico Botanico MS. Reg. Fritillus nucis pineæ. Lexicon aliud MS. ex Cod. Reg. 1843. Ζάνα, τὸ κακομακίον.

ΓΡΑΣΣΟΝΙΑ, Factor alarum. Aëtius lib. 8. cap. 10. ex Cod. Reg. ἀρὸς τῆς τῆς πύλας σάμφορος δύσπικτος, καὶ τῆς καλομακίου Ζουμμάριος. Vide Suidam in Γράσσοι.

ΓΡΑΣΤΗ, Gramen. Vide Γαστῆ.

ΓΡΑΤΖΙΑ, Gratia. Steph. Sachleces in versibus politicis MSS.

Καὶ φάσι τὸ πὺ τὸ ἴσκιον κατὰ τὸν Ζουμμάριον Ζάβια.

ΓΡΑΦΕΣΤΑ, Hagiographa appellari, ex Epist. Clementis cap. 28. S. Epiphano hæresi 29. c. 7. & S. Hieronymo in Prologo Galeato, docet Cotelarius ad eandem Epist.

ΓΡΑΦΙΚΟΝ. In fine adde. Cyrillus Scythopol. in vita S. Euthymii cap. 26. διὸ καὶ μὴ ἀμύγδαλον ἐπὶ τῶν ἐν Σαίματι Ζουμμάριος εἶπεν τὸ Ζουμμάριον οὐκ εἶναι, &c. Occurrit præterea in Concilio CP. sub Mena act. 5. p. 224. edit. Labbei.

ΓΡΑΨΙΜΟΝ, Scriptura. Colloquia Zosime p. 12. ἑπέπλεον βιβλία ὡς κακομακίον ὄφθι, καὶ μὴ τὸ πύλας τὸ Ζάβια, &c.

ΓΡΩΨΙΟΝ, Grossus, moneta minor, de qua egimus in Glossar. med. Lat. Theophylactus Hierodias. serm. 13. p. 237. ὁ ἀγῶς Μάξιμος ὁ ὀμοιοποιεῖς λίγα δὲ τῶν ἴσκιον ἀμύγδαλον Ζουμμάριος, ὡς τὸ ἀπὸ τῶν Ζουμμάριος τὸ ἀμύγδαλον Ζουμμάριος. Loquitur de Argenteis Judæ proditoris.

ΓΥΓΑΙΑ. Lexicon Botanic. ex Cod. Reg. 2147. ἀγῶς, ἢ Ζουμμάριος. An vitæ vel rhabarbari, Græcis ἀγῶς?

ΓΥΖΗ, τὸ ἰσχυρὸν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Ephemeron.

ΓΥΛΑΡΙΟΝ. In fine adde. Syntipas MS. αὐτὸν ἀφθία ἀρὸς τὸ ἰσχυρὸν, ἰσχυρὸν καὶ τὸ ἀρῶν σκαφίον ἐν Ζουμμάριος, ἀμύγδαλον ἢ δὲ, ἴσκιον ὡς τῶν ἰσχυρῶν. Rursum: ὄφθια, Ζουμμάριος λίγα μοι. Mox: καὶ ἔχον τὸ Ζουμμάριος, ἐν Ζουμμάριος δὲ τῶν Ζουμμάριος.

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ. Lin. 2. post corpora, adde. Eudemus in Lexico MS. Ζουμμάριος, ἀμύγδαλον, ἢ βαλαρίνα, ἢ λυτρά, ἢ ἰσχυρὰ, ἢ κωϊκῶν. Herodianus lib. 1. μακρὸν ἢ Ζουμμάριος καλομακίον, λυτὸν δὲ Ζουμμάριος ἀπὸ τῶν αὐτῶν. Acta S. Meletii n. 2. εἰ μὴ Ζουμμάριος ἐν τῷ Ζουμμάριος λυτῶν τῶν ὀμοιοποιεῖς Ζουμμάριος, &c. Adde n. 5.

ΓΥΜΝΟΚΡΙΘΗ. Adde in fine. Ptochoprodromus in Lexico Botanico MS. Pissana. Meletius Monachus de Urinis MS.

Τὸ κακομακίον Ζουμμάριος Ζουμμάριος μὴ αὐτῶν.

ΓΥΝΑΪΚΙΑ, Adesivum mulierum. Græcis Ζουμμάριος. Joannes Archiater MS. cap. 535. τὸ κακομακίον καὶ τὸ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, καὶ κακομακίον, καὶ σκαφίον, καὶ τῶν Ζουμμάριος καλομακίον Ζουμμάριος.

ΓΥΝΑΙΚΩΝΙΤΙΣ. Post vocem semel, adde. Eustathius ad Iliad. ζ. Ζουμμάριος ἢ Ζουμμάριος τῶν Ζουμμάριος αἱ Ζουμμάριος. Schedæ parvæ MSS. Ζουμμάριος τὸ σκαφίον τῶν Ζουμμάριος.

ΓΥΠΝΑΪΙΑ. Nonns de curat. morb. c. 175. ἢ ἢ Ζουμμάριος τῶν Ζουμμάριος, καὶ Ζουμμάριος αὐτῶν Ζουμμάριος σκαφίον καὶ τῶν Ζουμμάριος. Vide legendum Ζουμμάριος, ut cap. 188.

ΓΥΡΒΥΒΙΝ. Post locum Niceæ, adde. Tetrasticha Persica MSS.

Ψῶν ἀγῶς, ἀμύγδαλον, Ζουμμάριος Ζουμμάριος, καὶ Ζουμμάριος εἰς ἰσχυρὸν τὸ κακομακίον Ζουμμάριος.

Ibidem pag. 270. post lin. 21. subde. Ζουμμάριος. Hist. MS. Bertrandi:

Επίσκιον τὸ πύλας Ζουμμάριος Ζουμμάριος.

ΓΩΝΙΑΚΟΝ, Cynens. Ζουμμάριος, Gallis un Coin. Glossæ interlinear. MSS. in Aristophanis Plutum τὸ πύλας Ζουμμάριος Ζουμμάριος, Ζουμμάριος.

ΓΩΝΙΑΔΑΤΟΝ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Κομμάριος βιβλίον ἀπὸ τῶν Ζουμμάριος, καὶ Ζουμμάριος Ζουμμάριος, καὶ Ζουμμάριος Ζουμμάριος, καὶ Ζουμμάριος Ζουμμάριος.

34. λαμβάνω δὲ τὸν δαίμον ἢ τὸν ἄνθρωπον ἰσχυροῦς ἔσται, &c.

ΔΕΣΔΟΥΞΕ, ἢ μάξρ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΔΕΥΤΕΡΕΝΓΗΔΕΣ, *Officiales quidam aulae Turcicae*. Ordo MS. Officiorum aulae Turcicae: ὁμοίως εἰ δὲ Μπασιὰς ἔσται δὲ Δουκέρτζηδες, καὶ ὁ Κατωδουκέρτζης. αὐτὸν εἰσὶν πάντες μὲν τὸν μάρτυρα, ὅθεν ἴσως ἂν Ἀμπαρὶ ἀπαρίτηται.

ΔΕΥΤΕΡΟΛΕΠΤΟΝ. *Semiminuta*. Joannes Tzetzes in Hesiodi ἔργ. lib. 2. λέγει δὲ χαμροῖς, μῆρας, ἰσθμιάδας, ἡμρόνικα, ὤρεα, λιπὰ, δουπρόλιπα.

ΔΕΥΤΕΡΟΠΡΩΤΗ. *Adde in fine*. Petavium ad Epiphanium pag. 61. 62. Casaubonum in Baronium p. 307. & alios passim.

ΔΕΥΤΕΡΩΤΑΙ. *In fine ante Vide, adde*. De hisce traditionibus sic Epiphanius hæresi 33. n. 9. αἱ τὸ ἄσχετόν ἐστιν περιβουρῶν Δουπρόλιπα ὡς πῆρ ἰσθμιάδας λέγεται. εἰσὶ δὲ αὐτῶν πέντε: μία μὲν εἰς ὄνομα Μουσίου φραζομένη δουπρὸς ἢ τὸ καλομένη Ραββὶ Λυβία. αὐτῆ, Ἀδδὰ, ἢ τὸ ἰούδα. πέντε δὲ ἢ τὸ ἡδὲ Λαμαναίον.

ΔΕΦΕΙΝ. Artemidorus lib. 1. cap. 80. εἶδε δὲ ἡμεῖς δούλον, ὅς ἐστι δὲ δαυδῶν αὐτὸν λέγουσι, ἢ ἴσως ἐστὶν παλαιὸν αὐτὸν περὶ τὸν ἔθνος. Ubi interpret *virilia tractare* vertit.

ΔΕΧΠΗΪΕΝ. *Vox ignota apud Anonymum de Oxymelle* p. 884.

ΔΕΨΙΟΝ, *Officina coriaria, fullonica*, apud Harmenopolulum lib. 2. tit. 4. §. 31.

ΔΗΓΕΙΝ, pro ὀδηγεῖν. Glossæ Græcobarbaræ: ἄρα, ὀδηγεῖν, δηγεῖν, δηγα, φεῖν.

ΔΗΓΜΑ, *buccia, frustum panis*, quomodo, in *moysæu de pain* dicimus. Joannes Tzetzes in Hesiodi ἔργ. lib. 2. ἐκτελλομεν, ὅτε δὲ δῆματα ἔχοντα, ἢ τὸ ὄνομα περὶ τὸν ἄρτον. — βλαμὸς δὲ τὸ δῆμα. *Adde* pag. 103. edit. Heinsii.

ΔΗΛΑΤΩΡ. *Lim. 3. post Hesychiu*, *adde*. Scholiastes Demosthenis ex Cod. Reg. 2771. fol. 195. *verf.* περὶ τὸν ἄρτον, αἰτὶ τὸ δὲ ἀλάτεια.

ΔΗΛΗΓΑΤΙΩΝ, apud Suidam, καὶ Ῥωμαῖοι, ἢ ὀδὸν τὸν ἀπομύκτην, ἢ ἢ ἀπόμυκτον μελαμυκτὸν.

ΔΗΛΗΓΑΤΩΡ, *Delegator*. Etymologicum MS. δηλιγῶν, ῥώμος δὲ δηλιγῶν, ἔτι δὲ δηλιγῶν, ῥώμος δὲ δηλιγῶν.

ΔΗΛΙΚΙΑ. *Post locum Plutarchi, adde*. Interpret Gr. Hieronymi de Script. Eccl. τὸ δὲ ἀνδρῶν ὡς τὸ μὲν τὸ δὲ ἀνδρῶν ἰσχυροῦς ἄριστος ἔστιν ἐπιχειροῦναι. Hieron. in deliciis.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ. *Chronicon Alexandr.* in Heraclio: καὶ τὸν ἡμῶν καὶ τοῦ θεοῦ δημιουργίας ὡς τὸ θεογενεῖας ἀποκαλύπτει, &c. *Infrà*: καὶ δημιουργίας τὸν ἀρχαῖον ἢ φιλοκέρμοος θεοῦ ἀειπνοῦ αὐτὸν οἱ Πέρσαι, *Dei nati ac providentiâ*.

ΔΗΜΟΙ. *Post locum Procopii, adde*. Lib. 5. Antholog. πῶμος δῆμοι ἡμάξαν, *diversarum sæpe factioinum fuit*. Δῆμοι δὲ πῶμοι, pro *factioinibus*, in Nov. 17.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ, *Factioinum princeps*, *adde*. seu ut est apud Lampridium in Commodō, *Factioinum dominus*.

In fine adde. Apud Neapolitanos δῆμαρχος olim ordinarius Magistratus vocabatur, ut docent Strabo lib. 5. & Spartianus in Hadriano.

ΔΗΜΟΣΙΟΣ. *Post locos Constantini, adde*. Michaël Psellus lib. 5. hist. MS. ὡς δὲ ἄρα καὶ ἕτεροι ἰσχυροῦς ἢ πολλοῦ, ἢ ὁ ἰσχυροῦς τὸν ἀπαρτιῶν τὸ βασιλεῖν δὲ τὸ ἡμῶν ἢ ὁ δῆμος.

Ibidem lin. 25. *post λόγον, adde*. Suetonius in Vespasiano c. 1. *Publicum Quadragesima in Asia* ἐστὶ.

ΔΗΜΟΣΤΗΡΙΟΝ, *Carcer, Demostrium*. Epistola Theodosii Monachi de Expugnatione Syracularum, ex versione Latina, nam Græca hæcenus inedita: *Tandem in Demostrium conjicimur, id autem locus est quatuor supra decem gradibus, depressum habens pavimentum, adeo ut illi ostium pro fenestra esset*.

ΔΗΜΟΤΑΙ. *In fine scribe*. *Adde* Chronicon Alex. anno 5. Justiniani p. 778. 784. & anno 9. Heraclii.

ΔΗΝΑ ΔΙΠΠΑ. Eudemus in Lexico MS. δῆνα δῆμα, καὶ Ῥωμαῖοι, δῆνα βασιλική. Non agnosco vocem Romanam seu Latinam.

ΔΗΝΑΡΙΟΝ. *Post locum Hesychi*: Epiphanius de mens. & ponder. δῆνα, δῆνα πηχίονα λίτρα. *Infrà*: δῆνα, δῆνα ἀσπίον ἰσχυροῦ, ὃ δὲ ἀρχαῖον, δῆνα. S. Amphilochius Hom. in S. Deiparam: καὶ τὸν καλοῦμεν τὸ παλαιὸν δῆνα. *In fine subde*:

Δῆνα, *redactio moneta ad denarios*. S. Epiphanius de mensuris & pond. καὶ φέρεται δὲ ἰσχυροῦ καὶ τὸ δῆνα, ἀπὸ τοῦ ἀρχαῖου.

ΔΗΡΙΠΕΝ. Constantinus à secretis lib. 2. εἰ δὲ συμβῆ ὡς τὸ ἰσχυροῦ, λαμβάνω δὲ τὸν δαίμον ἢ τὸν ἄνθρωπον ἰσχυροῦς ἔσται, &c.

ΔΙΑΒΑΣΕΙΝ. *Post locum Malaxi, adde*. Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 1. pag. 199. οὗτος ὁ Ροδῶς, ὁμοίως μετὰ καὶ τὸ ἰσχυροῦ, ὅπου ἀναβάνται εἰς πηχίον ὡς τὸν δαίμον τὸν Γραμῆν, &c. Belisario Donatus in vita MS. S. Antonii: καὶ πῶμος αὐτὸν ὅπου ἐδάβαζεν, ἔσται τὸ φέρεται, ἢ ἀνοῦ. *Infrà*: καὶ πῶμος ὅπου ἀναβάνται, πῶμος αὐτὸν μὲν φέρεται μετὰ τὸν δαίμον, &c. *Rursum*: καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀναβάνται τὸν δαίμον, ἐξέλασεν.

ΔΙΑΒΑΣΜΟΣ, *ambulacrum, transitus*. Belisario Donatus in vita MS. S. Antonii: καὶ τὸν ἀνοῦ ὡς τὸν ἀναβάνται. Ubi Athanasius: ἰσχυροῦ αὐτὸν ὡς φέρεται.

ΔΙΑΒΟΛΟΣ, *Diabolus, Demon*. Chronicon MS. Symeonis Logothetæ: ὁ Σαταναῖ καὶ τὸ ἑβραῖον φωνῶν ἀποστρέφει λέγεται, δῆλος δὲ, ὡς τὸ θεοῦ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἀποστρέφεται ἰσχυροῦ.

ΔΙΑΔΕΤΗΣ, *Civium, ἰσχυροῦ*. Glossæ interlin. MSS. ad Aristophanis Nubes: ἔτι δῆλος λαοῦ, ὡς τὸ πῶμος δῆμος ἰσχυροῦ.

ΔΙΑΔΕΧΕΣΤΑΙ, *Magistratum alicui abrogare, successore missa, vel mistendo*. ἀποκαλύπτει apud Simocattam lib. 3. cap. 11. ἀποκαλύπτει apud Theophanem anno 9. Justiniani jun. πῶμος τὸ ἀρχαῖον apud Evagrium lib. 5. cap. 9. 19. &c. Chronicon Alexandrinum in Julio Cesare: καὶ ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ, &c. In Valentiniano M. anno 1. ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ τὸ ἀναβάνται, καὶ ἰσχυροῦ αὐτὸν πῶμος, &c. Idem anno 5. Justiniani: καὶ ἀναβάνται ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ τὸ ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ.

ΔΙΑΔΕΧΕΣΤΑΙ, *Magistratum alicui abrogare, successore missa, vel mistendo*. ἀποκαλύπτει apud Simocattam lib. 3. cap. 11. ἀποκαλύπτει apud Theophanem anno 9. Justiniani jun. πῶμος τὸ ἀρχαῖον apud Evagrium lib. 5. cap. 9. 19. &c. Chronicon Alexandrinum in Julio Cesare: καὶ ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ, &c. In Valentiniano M. anno 1. ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ τὸ ἀναβάνται, καὶ ἰσχυροῦ αὐτὸν πῶμος, &c. Idem anno 5. Justiniani: καὶ ἀναβάνται ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ τὸ ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ.

ΔΙΑΔΕΧΕΣΤΑΙ, *Magistratum alicui abrogare, successore missa, vel mistendo*. ἀποκαλύπτει apud Simocattam lib. 3. cap. 11. ἀποκαλύπτει apud Theophanem anno 9. Justiniani jun. πῶμος τὸ ἀρχαῖον apud Evagrium lib. 5. cap. 9. 19. &c. Chronicon Alexandrinum in Julio Cesare: καὶ ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ, &c. In Valentiniano M. anno 1. ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ τὸ ἀναβάνται, καὶ ἰσχυροῦ αὐτὸν πῶμος, &c. Idem anno 5. Justiniani: καὶ ἀναβάνται ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ τὸ ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ.

ΔΙΑΔΕΧΕΣΤΑΙ, *Magistratum alicui abrogare, successore missa, vel mistendo*. ἀποκαλύπτει apud Simocattam lib. 3. cap. 11. ἀποκαλύπτει apud Theophanem anno 9. Justiniani jun. πῶμος τὸ ἀρχαῖον apud Evagrium lib. 5. cap. 9. 19. &c. Chronicon Alexandrinum in Julio Cesare: καὶ ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ, &c. In Valentiniano M. anno 1. ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ τὸ ἀναβάνται, καὶ ἰσχυροῦ αὐτὸν πῶμος, &c. Idem anno 5. Justiniani: καὶ ἀναβάνται ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ τὸ ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ.

ΔΙΑΔΕΧΕΣΤΑΙ, *Magistratum alicui abrogare, successore missa, vel mistendo*. ἀποκαλύπτει apud Simocattam lib. 3. cap. 11. ἀποκαλύπτει apud Theophanem anno 9. Justiniani jun. πῶμος τὸ ἀρχαῖον apud Evagrium lib. 5. cap. 9. 19. &c. Chronicon Alexandrinum in Julio Cesare: καὶ ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ, &c. In Valentiniano M. anno 1. ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ τὸ ἀναβάνται, καὶ ἰσχυροῦ αὐτὸν πῶμος, &c. Idem anno 5. Justiniani: καὶ ἀναβάνται ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ τὸ ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ.

ΔΙΑΔΕΧΕΣΤΑΙ, *Magistratum alicui abrogare, successore missa, vel mistendo*. ἀποκαλύπτει apud Simocattam lib. 3. cap. 11. ἀποκαλύπτει apud Theophanem anno 9. Justiniani jun. πῶμος τὸ ἀρχαῖον apud Evagrium lib. 5. cap. 9. 19. &c. Chronicon Alexandrinum in Julio Cesare: καὶ ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ, &c. In Valentiniano M. anno 1. ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ τὸ ἀναβάνται, καὶ ἰσχυροῦ αὐτὸν πῶμος, &c. Idem anno 5. Justiniani: καὶ ἀναβάνται ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ τὸ ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ.

ΔΙΑΔΕΧΕΣΤΑΙ, *Magistratum alicui abrogare, successore missa, vel mistendo*. ἀποκαλύπτει apud Simocattam lib. 3. cap. 11. ἀποκαλύπτει apud Theophanem anno 9. Justiniani jun. πῶμος τὸ ἀρχαῖον apud Evagrium lib. 5. cap. 9. 19. &c. Chronicon Alexandrinum in Julio Cesare: καὶ ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ, &c. In Valentiniano M. anno 1. ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ τὸ ἀναβάνται, καὶ ἰσχυροῦ αὐτὸν πῶμος, &c. Idem anno 5. Justiniani: καὶ ἀναβάνται ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ τὸ ἀναβάνται τὸ ἰσχυροῦ.

ου παρ ενδοι μεχλις, η δυο παχον οπως, η ειν αβ, εχμ-
μαλιστην δι παυουλας κτ' οχημα κωπηλον, αιμα παρ λα-
γυρας βαλαρις η ο χελουιν κατακλυδ τις κωιδες, αι
απειραγεται φασι κη αυιροται' δεκωις η αυται ειναι, αι
νου διακομοις φημι.

ΔΙΑΖΥΓΙΟΝ. Post vocem repudium, adde.
Eustathius ad Iliad. μ. Διαζυγοι φημι ε δαδ ε ενω-
πιου κτ' γαμοι ζουδ διακομοι.

ΔΙΑΚΙΤΡΙΟΝ. Post locum Sethi, adde. Pto-
choprodromus MS. contra Hegumenum :

Μαλίτζια η ε φαινας, ιχθιδες, ε καρυδα,
και απουδιζας χωπιαις, ε δαδ η διακυδου.

ΔΙΑΚΟΝΙΑ. In fine adde. Διακονια videtur usur-
pari pro ergasterio seu officina, a Symeone Lo-
gotheta in Chron. MS. anno 34. Justiniani : κη
εισφραγτο εις παρ διακονιας διαφραουοις κωιαις, ε ηρ-
παση παρ λωφραοις. Ubi Theophanes habet, εις παρ
ριπιαις.

ΔΙΑΚΟΝΙΣΣΑΙ, in Διακον. Pag. 297. lin. 7.
post describit. adde. Epiphanius in Expositione fi-
dei Catholice n. 21. κη διακονια η καθισταται εις
επιτροπαις κωιαις μοτοι, δια τω σιωοτητα, αι χρις κα-
ταστα λουθη ιηκα, η επισκοπους εωματα' ε αυται η
μοροζαμοι εικραπουσιδωια, η χροδωσασ δαδ κωιοζαμοι,
η αυται ετοιουοται. Post locum Balsamonis, adde. Idem
Balsamon ad Can. 15. Concil. Chalced. Διακονια
επιμοροι ου χροδωσασ, κη καταχρηστικως εις ηδ ασκη-
τικωι διακονια.

ΔΙΑΚΟΣ, diaconus, διακον, occurrit non se-
mel apud Neophytum Rhodinum lib. de Sacra-
mentis.

ΔΙΑΚΡΙΝΟΜΕΝΟΙ. Adde in fine. & Com-
bessium in Manipul. pag. 59.

ΔΙΑΙΤΑ, domicilium. Balsamon ad Can. 20.
VII. Synodi : η ονομα η ε διατης εν ολακωβαντα εις
δωχλιας, κη παρ γραμματικωις, αι εις κατακλυδ διατα ηδ
αδω παρ νωμαις, η κατακλυδ ετι.

ΔΙΑΔΟΓΟΣ. In fine adde. Luithprandus in
Legat. Romanus enim Clericus, postmodum univer-
sali Papa Gregorius, qui a vobis appellatus est
Dialogus, Euthychium Constantinopolitanum Pa-
triarcham ab eiusmodi heresi liberavit.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΕΣΘΑΙ. Adde in fine. Cyrillus
Scythopol. in vita S. Sabæ cap. 57. Ηταν ητοι δια-
μαρτυρια χαλασσε παρ βαηλι, &c.

ΔΙΑΜΥΡΑΖΕΙΝ, pro διαμαρτίζω seu διαμαρτίζω.
Gregorius Hierodiascon. in Synopsi dogmat. Eccl. η
χαισε οτω, η οτω διαμαρτίζω εις ε χραις. Ita alibi.

ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΙΟΣ, sacra vigilia, quæ in Ec-
clesia peraguntur. Andreas Cretensis in S. Pata-
pio pag. 224. Διανυκτεριον η σιωφρας δαδ εαπεισε εως
ωφω, &c. Infra. ηερε παυουλα vocat.

ΔΙΑΡΙΟΝ. In fine adde. & Sponium in Misc.
antiq. sect. 10. n. 99.

ΔΙΑΣΩΖΕΙΝ. Lin. 2. post prætare, adde.
seu cum defensione deducere, ut loquitur Orosius
lib. 7. cap. 39.

ΔΙΑΤΟΜΙΤΑΙ. In fine adde. Chrysostomus
Homil. in Matth. 21. ex edit. Coteliana : ημοι
εσκαυ εφωωφοι η δωμα ε αειβιας, ε η παρ παφ, ε
δου ο μωιος διαλεγαται Πατηρ. συμπαινησται κη ο τωδ
ε η προμα η ετοι' δου τωδ διαλεγαται Παθω αυθου-
α' δου Πατηρ αυθουα, τωδ Παθω η αυθουα. ου τωδ προμα η
ετοι αυθουα, η παθω η αυθουα. ου τωδ προμα η
ετοι αυθουα η δωδ, ετιδ ου τωδ προμα η αυθουα.
S. Proclus Patr. CP. orat. 1. με μαθητουσε Αριφ-
οκωιος ηδ αυθουα τωδ ουσιας τωδ, &c. S. Gregorius
Nazianzenus de vita sua, ubi de Ario : ημωι αυ-
θουα τωδ αυθουα ουσιας. Infra de Arianis : οι ε αυθουα-

πα ουσιας διαλεγαται. Avitus Viennensis in fragmento
edito à Baluzio lib. 1. Miscellan. pag. 362. Neo-
tamen, ut nuper habita consuetudine tractavimus.
seinditur una personarum discretione divinitas. Ita
auctor de Initils hereseon Arianos κωπια vocat.

ΔΙΑΤΑΚΤΩΡ, Dictator. Isaacius Tzetzes in
Lycophon. pag. 92. κωιαις ο διατακτωρ λεγεται τω-
ρωτος η ο ειαος μοναρχησ βαηλις εδ ο ονομα κη δι-
κωιαις κρατωι. Pfellus in Grammatica MS. Διατακτωρ,
ο Διούπαπης.

ΔΙΑΤΡΙΒΗ. Cedrenus pag. 369. in Basilio:
λεγεται η οη καταδωις αυτ εις ε επιρωδω διατριβη, ως
ουδωις ετωχ ετωλωι, &c. Constantinus in avi vita
n. 24. habet, εις τω ιουλιω διατριβη. Xylander
Cedreni interpres addidit loci nomen esse, in quo
judicia exercebantur : Allatius, ad eundem audi-
torii locum; Combessius verb n. 31. ad eum ju-
dicis locum atque palastram vertunt. Sed hic δια-
τριβη nihil aliud est quam occupatio, exercitium, seu
judicia exercendi mos sibi consuetus.

ΔΙΑΦΑΥΜΑ. antera, nostris le point du jour.
Joannes Episcopus Carpathi in Narrat. MSS. de
Anachoretis : εκάθη λαλω αυτ επε Γωπειας μεδ
ποτωι διακρυδ εως η διαφωμα. Occurrit tarsum se-
mel ac iterum. Cyrillus Scythopolitanus in vita
S. Sabæ cap. 17. κη διαφωματος τη ωφωκη εως ε
διαφωματος αυθη, &c. Ita cap. 67.

ΔΙΑΦΟΡΙΤΑΙ, Acephalorum hereticorum se-
ctæ; de qua Timotheus Presbyter edit. Coteleria-
næ p. 397.

ΔΙΑΦΑΛΜΑ. Post locum Hefychii adde. San-
ctus Chrysostomus in Psalm. 139. η ηδ διαφαλω
δωλω παρωχου' κη εβωκωι η Σιλ ερωται η διαφαλω,
οφω εδω αυ. Euthymius Zygabenus in Psalmos:
η αβ η διαφαλω, μετωλωι σωμαη ερωματα, η με-
λωις, η αυτωλωι εως κρωματα; η πωκατω δωι πω-
ματα εωματα εις παρ εωματα' απηρωτοι ηδ εωτα
πωτα δια ε αυρωται.

ΔΙΑΔΑΣΚΕΙΝ. Pag. 305. lin. 14. post interpre-
tatentur, adde. Ut eorum adjutores, quomodo
ejusmodi concionatores delecti à Prælati appel-
lantur ab Alcuino epist. 23. ex Mabillonianis. Ead-
dem pag. lin. 28. post Homilia; adde. Cyrillus
Scythopolit. in vita MS. S. Euthymii cap. 13. κη
ε παρωκωιησ ηδωκωι ε προβουροι η ε οκωιαις διδω-
σκαλοι — εχω μεδ αυτ. Vide Theophanem p. 75.

ΔΙΑΔΟΝΑΙ. Post locum ex vita S. Pachomii;
adde. Chronicon Alexandrinum anno 8. Leonis M.
κη λεωδ εις Γωδωις λωδω; εδωκω αυτ κη ε αυθη.
&c. Et anno 8. Focæ : κη η πωιαις αυτ εδωκω
αυτ ες μεδ εωλω, &c.

ΔΙΕΣΙΟΝ, divortium, apud Balsamonem ad
Nomocan. Photii tit. 13. c. 30. Vide Διασισ.

ΔΙΚΑΙΑ. Lin. 3. post dicont, adde. Symeon
Logotheta in Chron. MS. in Juliano : αφωκω δε
κη η διακω ε πωιαις, ε η ονομα η κατακλυδ αυτω
κωιαις. Idem in Anastasio, ubi de Anastasiaropi:
εκαυ η ε δυο δωωια λεωτα, κη εδωκω αυτ διακω
πωιαις.

ΔΙΚΑΙΟΣ, In fine, adde.
δικωιαι, Sadducæi heretici sic dicti. Ecthesis de
Judæis ad Christianismum accedentibus ex edit.
Coteliana: Σαδ δικωιαις, ηε κωιαις δικωιαις, οτ ε-
νω η προμα η ετοι βλασφημουσι, &c. Vide eundem
Cotelierum ad Recognit. Clement. p. 357.

ΔΙΚΑΙΟΙ. Post vocem indigitari, scribe. Da-
mascenus Studita Homil. 12. αυτ η ηκωου δαδ παρ
Απωλωις, ε δαδ τω διαδωχοις ηδ Απωλωις, παρωδω
αμωι με ετωμα μαρωις, αμωι ασκατωι, αμωι ομωογωτωι,
αμωι δικωιαι, αμωι διδωσκαλοι ε ηρωι, &c.

ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ. Lin. 2. ante Schol. adde. Theodorus Hermopolites MS. lib. 7. tit. 3. παρ' ἁρ-
χῶν περιλαμβανόμενης καὶ ἔχει ἀρχὴν, ἔχει δὲ διακρίσεις &
κράτες. περιλαμβανόμεναι δὲ διακρίσεις οἱ ὀφθαλμοὶ, ὡς ὁ
μῆτος Διογεῆτος, ὡς ὁ Διογεῆτος, ὡς ὁ αὐτὸς καὶ οἱ ἄλλοι
ἐπαρχικῶν ἀρχόντων δὲ ἔχουσιν & διακρίσεις, ταῦτα δὲ ὁμοίως
διότι δίκας αὖτις ἔχουσιν δίκας.

ΔΙΚΑΙΟΥΝ. *agnum censere, dicitur κρίσις.* Ita
hanc vocem interpretantur Zonaras & Balsamon
ad Can. 17. Nicæn. ad Can. 4. & 5. Concil. CP.
ad Can. 1. Concil. Calched.

ΔΙΚΑΙΟΘΗΡΙΟΝ, *Tribunal juridicum,* apud
Maximum Cythææ. in Synaxar. 4. Febr. καὶ πρῶ-
τηται οὕτως καὶ ἀνὸς δικαιοσύνη, &c.

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ. Pag. 309. post Scylitz. scribe.
Symeon Logotheta in Chron. MS. in Justiniano:
ἢ πὲρ μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ τὰ ἄλλα δικαιοσύματα incen-
σα sunt.

ΔΙΚΑΝΙΚΙΟΝ. *Post locum Asterii, scribe.*
Damasceus Studita Homil. 32. καὶ ἀνεμπῶντος
μὴ πὲρ δικαιοσύνη, &c. Ita alibi semel ac iterum.

ΔΙΚΑΤΩΡ, *Diellator.* Georgius Syncellus p.
237. μὴ εἰς τοῦτον ὑποπτεῖται, — ἵνα δὲ μὴ ἀρχῶν καὶ δικαιοσύ-
ται rursum p. 248. & 251. Vide Δικαίωτωρ.

ΔΙΚΤΑΤΩΡ. *Post locum ex Hesychio, adde.*
Zonaras lib. 17. n. 3. τίμηται αὐτῶν δὲ οἱ περιλαμβανόμε-
σταί τινες ἐκτελείν εἰσὶν ἐπισημοσύνη, καὶ πᾶσι περιλαμβανόμε-
σται καὶ βασιλευσὶν αὐτοῖσι ἀδελφοῖσι ἐκτελείν, ἵνα πᾶσι τῶν
λαλῶνται φωνῇ τὸ ἀνεμπῶντος δικαιοσύνη. Symeon Logotheta in
Chron. MS. in Julio: ἄνετος καὶ δικαιοσύνη ἐκτελείν, ὁ
ὅτι ἀνεμπῶντος δικαιοσύνηται δὲ οὐκ ἀνεμπῶντος.

ΔΙΜΟΙΡΙΤΑΙ. *In fine adde.* De iis copiosè
agit Epiphanius hæresi 77.

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ. *In fine, subde.*
Ἀνεμπῶντος, qui δικαιοσύνηται actionibus invigilant,
quomodo ii quos vulgè *Controleurs* vocamus. Leo
Philosophus ex Cod. Reg. fol. 70. versio: οὐκ ἀνεμπῶ-
ντος λαμβανόμενται δούλοισι κριτῶν, καπταίω, ἀνεμπῶ-
ντος, ἐπισημοσύνηται, καὶ ἄλλοι λαλῶνται.

ΔΙΟΡΘΙΜΟΙ, *adde, pro ἰδιόμοιοι, & in fine
adde, & ἰδιόμοιοι.*

ΔΙ'ΟΣ. *Adde in fine.* Nicephorus Uranus in vi-
ta S. Symeonis jun. Stylitz n. 81. Δίου μῦθος, ὅτι ἡ
παρ' ἡμῶν γλῶττα Νοίμβου καλεῖται εἶδος.

ΔΙΠΛΑΣΜΑΤΑ. Scholion ad Can. 75. Con-
cilii Trullani ex Cod. Bodleiano: συμμίωσαι τὸ παρῶν-
τα καλοῦσιν καλοῦσιν καὶ συμμιωσὸς φασίμαθας, καὶ τὰ λε-
γόμενα διπλάσματα, & διακρίσασιν πῶς αὐτῶν γίνονται ἢ τῶ-
νται καθ' ἑαυτούς.

ΔΙΠΛΗ, *Biduaana.* Lin. 2. post jejunare, scribe.
Amphilochius de Non desperando p. 265. καὶ πὲρ
χρησιμῶν, ὅτι ἡ εἶδος καὶ φασίμαθας καὶ ὡς, καὶ οὕτως τὰ
ἡμέρας τὸ πρῶτον καλοῦσιν μετὰ δὲ δικαιοσύνη. Infra:
τὸ δὲ διπλά καλοῦσιν, μῶντις τοῖς ἀναχορήταις ἀνεμπῶνται. Rus-
sum: πὲρ μῆτος καλοῦσιν ἀνεμπῶν, πᾶσι, οὕτως ἀνεμπῶν, οὕτως ἐλασι,
οὕτως ἐκτελείν ἡμέρας καλοῦσιν διπλά. *Mox:* πᾶσι λέγουσιν, πᾶσι,
οὕτως ἐκτελείν διπλά, ἐκτελείν τεταπῶν, καὶ καλοῦσιν τὸ
στραπῶν. Ibidem: εἰ δὲ καλοῦσιν διπλά, καὶ στραπῶν
διπλά, καὶ καλοῦσιν τεταπῶν, &c. *In fine subde.*

Διπλά, *Diplomata quævis.* Apollonius Tyaneus
in epist. ad Euphratem: ἐκτελείν εἶδος, πᾶσι καλοῦσιν τῶν
ἰταλῶν, ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος, ἐκτελείν τεταπῶν ὡς τὸ
καλοῦσιν καλοῦσιν διπλά.

ΔΙΠΛΟΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟΝ, *Cantici Eccle-
siastici species,* iterata fortè precatio pro Catechu-
menis. Officium Quadragesimæ in Horologio MS.
Reg. εἰς ἰταλῶν δὲ πᾶσι ἡμερικῶν, καὶ τὸ δικαιοσύνηται, καὶ
τὸ εἶδος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος τῶν μῆτος ἀνεμπῶντος, &
καλοῦσιν μῶντις τὸ μῆτος ἀνεμπῶντος. Infra: καὶ ὁ δὲ τῶν
καλοῦσιν εἶδος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος.

ται ὁ εἶδος ἀνεμπῶντος τὸ δικαιοσύνηται, καὶ τὸ εἶδος
καλοῦσιν τὸ καλοῦσιν ἀνεμπῶντος, οὕτως ὡς τῶν ἀνεμπῶντος
αὐτῶν, ἀλλὰ & ὡς αὐτῶν τῶν ἀνεμπῶντος, καὶ τὸ ἀνεμπῶντος
ὡς τῶν ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος καὶ τὸ ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος
ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος.

ΔΙΠΛΩΜΑ, *Littera Principum signis obfignata,
diploma.* Scholiastes MS. ad Philostrati imagines:
πᾶσι, αἰ εἶδος, καὶ καλοῦσιν διπλώματα. Vox à Latinis
medicæ staus passim usurpata. Vide Budæum ad
Pandect. part. 2.

Διπλώμα, *Evellio, straloria, combina,* de quibus
vocibus egimus in Glossar. medicæ Latinit. Capi-
tolinus in Pertinace: *quod sine diplomatibus cur-
sum usurpaverat, pedibus ab Antiochia ad legatio-
nem suam ire jussus est.*

ΔΙ'Σ. *pro ἑξ, in Laterculo Paschali Hippolyti
Episcopi, Bissexius.* Vide Scaligerum lib. 7. de
emendat. temp. p. 730.

ΔΙΣΑΚΙΟΝ. *Post locum Zachariae, adde.* Joannes
Carpathi Episcopus de Anachoretis, MS. καὶ
εἶδος τῶν ἀνεμπῶντος ὡς τὸ δικαιοσύνηται εἶδος τῶν οὕτως.

ΔΙΣΕΚΤΟΣ. *Adde in fine.* Poëma Iambicum
MS. Michaëlis Pfalli ἀνεμπῶντος Κηρύττου, Νοίμβου καὶ Εἰδῶν:

Εἰ δὲ ἄν ὁ ἄνετος ὁ ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος,
ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος,
ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος,
ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος.
ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος.

ΔΙΣΚΕΥΣ, *species Cometa,* quam sic describit
Anonymus MS. de terræmotu & diversis apoteles-
matis, ubi de variis Cometis: ὁ δὲ ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος
ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος.
ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος
ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος.

ΔΙΤΑΡΙΟΣ, in Glossis Basilic. *πανπιός.*

ΔΙ'ΥΟΣ, *Divus,* in Nummo veteri, in quo scri-
ptum, ANTINOΟΣ ΔΙ'ΥΟΣ, apud Gisbertum
Cuperum in Explic. Numismat. antiq. p. 243.

ΔΙΦΡΥΓΕΣ, πὲρ οὐρανῶν, in Lexico MS. ex Cod.
Reg. 1843. *Sandix.*

ΔΙΩΓΜΑΤΑ. *Post locum ex Epist. adde.* Me-
taphrastes in vita S. Athanasii: ζῆλος ἡμῶν ὑπέστη
πᾶσι διωγμῶν, ἢ μὴ τὸ ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος.

ΔΟΔΟΡΟΣ, πὲρ ἰριόμοιοι, in Lexico MS. ex Cod.
Reg. 1843. *Erysimus.*

ΔΟΞΑΡΙΟΝ, *Gloriola.* *In fine scribe.* Marcus
Ephelus Archiep. in Georgium Scholarium MS.
ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος.

ΔΟΜΝΑ. *In fine adde.* & Scaligerum ad Eu-
sebiū Chronicon pag. 230.

ΔΟΥΡΦΟΡΟΙ, *Pretoriani milites:* unde Δου-
ροφωροὶ apud Herodianum, Dionem, & alios, *Pra-
tortiana cohortes.* Vide Πραιτωριανός.

ΔΟΣΟΛΗΨΙΑ, *δίδου καὶ λαλῶνται,* in Lexico
MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΔΟΥΒΕΙ, *stirpis species.* Constantinus à secre-
tis MS. lib. 4. οὕτως τὸ δούβου οὕτως τῶν ἀνεμπῶντος οὕτως
τῶν ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος.

ΔΟΥΚΑΤΩΡ. *Adde in fine.* In notitia Imp.
occurrunt Equites Ducatores Illyriciani, *primi Du-
catores Apsida,* sub disposit. Ducis Mesopotamiæ.

ΔΟΥΚΗΝΑΡΙΟΙ. *In fine adde.* Vide Sponium
in Miscellan. antiq. sect. 10. n. 51.

ΔΟΥΛΕΒΕΙΝ, *pro δουλόω.* Ptochoprodromus
MS. contra Hegumenum:

καὶ ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος, καὶ ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος.

ΔΟΥΛΕΙΑ. *Post locum Constantini, a lde.* Idem
cap. 51. ὅτι δὲ ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος ἀνεμπῶντος.

Η εἰσὸς φεῖται διὰ τὸ τῆς Κρείου.
Et Iordani arietibus et tunc eadem vocatur,
ὡς συμφωνοῦν ἐ φιλίῳ τῶ ἀρίων ἐ λόγῳ.

In Eisdos μικρῶ, lin. 1. post qui est, adde. εἰσὸς
τῶ ἀρίων, in Liturgia S. Jacobi,

In Eisdos μεγάλη, lin. 1. post quæ, adde, εἰσὸς
τῶ σιδήριος, in Liturgia S. Jacobi, &

Ibid. post, Nomocanonem Cotelarianum n. 25.
adde. εἰσὸς ἔχει videtur appellari in Liturgia S.
Jacobi, cùm communicato populo Pontifex redit
ad altare.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΛΙΘΟΣ, Lapidis, vel marmoris,
seu marmorationis species, de qua in v. Τεῖλος.

ΕΚΔΟΣΙΣ quid sit, docet Balsamon ad Can.
12. VII. Synodi: ἔκδοσις δὲ, ἢ ἐπὶ πρῶτον ἢ ἔξο-
δος ἀεὶ ἀποδοῦναι.

Εκδοσις, Liber de Chymia. Michaël Pselus in
orat. MS. ad Synodum contra Michaëlem Ce-
cularium Patriarcham CP. ubi de Chymia: ὡς ὁ
τίτῳ μόνῳ ζώοντι τὸ αὐτὸ ἰασησθῆναι ἐξ
θεοφραστῆ, ἐξ ἢ καὶ ἀρίων ἐξυπὶν εἰσὸς: ἔτι
τὸ ἐπὶ ἀρίων ἐξυπὶν εἰσὸς: ἔτι τὸ ἐπὶ ἀρίων
ἐξυπὶν εἰσὸς.

ΕΚΔΟΥΡΙΣ, Decorticatus, absque pelle, seu
σπῆ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Φθελεικὸς, κατελελυτὸς, πλοῦτος ἐξ ἀπολελυτῶν,
Εκδοῦρις, παλακοκόριον, ἀρίων, κατεζιάντω.

ΕΚΘΕΣΙΣ. Lin. 1. post fidei, adde. Epistola Va-
lentiniani & Marciani Imp. πῶς σωθήσεται τῆ
ἐκδοσις, καὶ ὡς ἢ ἀλλοῖσι ἀρήσεται.

ΕΚΚΕΚΑΡΔΑΣΙΚΑΝ. τὸ ὀρεῖον αἶμα, in Le-
xico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΕΚΚΕΚΤΟΙ. Post vocem de quibus, scribe. Epi-
phanus hæc. 66. n. 30. &

ΕΚΚΗΚΑΡΔΑΣΙΚΑΝ, τὸ ὀρεῖον αἶμα, in
Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΕΚΚΑΗΛ, τὸ ἀσθενέστατον, in Lexico MS. Reg.
Cod. 1843.

ΕΚΚΑΗΣΙ'Α. Post locum Procopii, adde. Vita
S. Basilii falsò adscripta S. Amphilocho cap. 14.
ἀπὸ τῶν ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν, ἐξ ἐκδοσῶν, ἐξ
ἐκδοσῶν, &c. Ubi idem sonat quod τῶς.

Lin. 25. post κίρματις, adde. Hincmarus Remen-
sis tom. 2. edit. Sirmondi. pag. 466. *Lege gesta
Synodi Chalecedonensis, & Breviarium de duabus
hæresibus Nestorianorum & Eutychianorum colle-
ctum à sancto Liberato Archiepiscopo Ecclesia Car-
thaginis regionis sexta.*

ΕΚΚΑΗΣΙΑΪΣΘΑΙ dicuntur Libri qui ab
Ecclesia admittuntur. Chrysostomus in Matth. xx1.
23. ex edit. Cotelariana nuptera: de 1. S. Joannis
Epist. τὸ τὸ ἀκαθάρτου, ἢ τὸ ἀκαθάρτου ἢ τὸ
ἀκαθάρτου. Josephus Christianus Hypomnestici c. 158.
παρακλήσεις ἀκαθάρτου ἐπὶ Σολομῶντι ἐκδοσῶν
ἐκδοσῶν ἀκαθάρτου χαρὰ, ἀπὸ οὐκ εἶναι τῶν
ἐκδοσῶν ἀκαθάρτου. Nicetas in Gregor. Naz. τὸ τὸ
ἐκδοσῶν ἀκαθάρτου ἐκδοσῶν ἀκαθάρτου.

ΕΚΚΑΗΣΙΑΣΤΗΡΙΟΝ, Templum, ὁ τῶς, apud
S. Isidorum Pelusiotam, ut observat Zonaras ad
Can. 6. Concilii Gangrensis.

ΕΚΚΑΗΤΟΣ. Post locum Cyrilli, adde. Etymo-
logicum MS. ἐκδοσις, ἢ ἐκδοσις τὸ ἐκδοσῶν
ἐκδοσῶν: ἐκδοσις ἢ ἐκδοσῶν. καλῶς δὲ ἐκδοσῶν, ἐκ
ἐκδοσῶν τὸ ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν
ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν. Sed legendum ἐκδοσῶν.

Ibidem in fine adde. Ea porro tribunalia, ad quæ
provocare licebat, ἀκαθάρτου ἐκδοσῶν dicuntur
apud Theodorum Hermopolit. lib. 9. tit. 2. Vide
Balsamonem ad Can. 12. Concil. Antiocheni.

ΕΚΚΑΗΤΟΠΟΘΗΤΟΝ πῶς, *Petrus appel-
latorius. Balsamon ibid. ἢ ἐκδοσῶν ἀκαθάρτου
ἐκδοσῶν, φασὶ πῶς ἀκαθάρτου ἐκδοσῶν, id est, causa ec-
clesiastica non patit appellationem.*

ΕΚΚΑΗΤΩΡ, Appellans. Extat Pselli Episto-
la 12. in Cod. MS. Reg. hoc titulo: ἀκαθάρτου
ἐκδοσῶν τὸ ἐκδοσῶν ἀκαθάρτου ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν
ἐκδοσῶν. In ipsa verò Epistola: πῶς τὸ
ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν (ἐκδοσῶν) ἐκδοσῶν, &c.

ΕΚΚΑΪΑ. Constantinus à secretis MS. lib. 2. ἢ
ἐκδοσῶν τὸ ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν, χαρὰ
ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν, ἐκδοσῶν, &c. Idem lib. 1. ἐκδοσῶν,
ἐκδοσῶν, ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν.

ΕΧΟΥ φεῖται, λέγειται τὸ ἐκδοσῶν, in Lexico
Botanico Cod. Reg. 1843. *Oleum cedrinum.*

ΕΚΠΙΓΓΑΤΟΣ. In fine adde. Eruditus Cote-
lerius ἐκδοσῶν legendum conjicit.

ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ, Translatio domini in alium. Bal-
samon ad Can. 12. VII. Synodi: ἔκδοσις ἢ ἐκδοσῶν
ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν ἢ ἐκδοσῶν, ἢ ἐκδοσῶν τὸ
ἐκδοσῶν.

ΕΚΤΑΓΗ, ἐκδοσῶν. Vide Ταγῶ.

ΕΚΤΗΡΩΡ, pro κτήτωρ, non semel occurrit
in Typico MS. in quo Monasterii Fundatorum,
& eorum familie imagines effinguntur, verbi gra-
tiâ Iω. Κομητῶς Δούκας Συναδῶν ὁ μὲν Κοσταῦλος
ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν. Interdum etiam vox κτήτωρ habe-
tur. Κτήτωρ verò Græci vocant, quos nostri Fun-
datores, seu Conditores ac Dotatores Ecclesiarum.

ΕΚΤΕΝΗ. Post locum Symeonis Thessalon. adde.
Eriphanus in Exposit. fidei cathol. n. 23. ἐκδοσῶν
ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν, ἐκδοσῶν, ἐκδοσῶν,
ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν, &c.

Pag. 368. lin. 17. post habet, scribe. Petrus Ar-
cudius lib. 1. cap. 16. sub finem, ἐκδοσῶν, subauditur
ἐκδοσῶν, id est, proliza oratio, quòd Græci so-
lent iterare preces, in ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν
ἐκδοσῶν. Ibidem post locum ex Liturgia S. Basilii,
adde. Officium Quadragesimale in Horologio MS.
Reg. ἔκδοσῶν τῶν ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν.

ΕΛΑΙΟΝ. Post locum Sophronii pag. 371. adde.
Pantaleon de Miraculis S. Michaëlis, MS. λαβὼν
ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν, &c. Pag. 370.
lin. 23. post consulat, adde. Gregorium Hieromo-
nach. in Synopsi dogmatum Ecclesie pag. 85. &
159. Neophytum Rhodinum de divinis Ecclesie
Mysteris lib. 1. cap. 8.

ΕΛΕΖΗΡ, quod vulgò Elixir Chymistæ vocant.
Petrus Theoponicus de Archemia MS. de
oleo: ἢ ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν, ἐκδοσῶν, ἐκδοσῶν
ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν, ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν,
ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν.

ΕΛΕΜΟΥΡΟΥΔ, Cyclaminus. Constantinus à
secretis MS. lib. 4. ἐκδοσῶν ἢ ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν
ἐκδοσῶν ὁ ἐκδοσῶν.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ, Scorium, Meretrix. Moschopu-
lus in Collect. vocum Attic. ἐκδοσῶν, ἢ ἐκδοσῶν
ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν, ἐκδοσῶν ἢ ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν.

ΕΛΕΘΑΣ, Lepra. Gregorius Cyprius orat. MS.
in S. Euthymium: ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν,
ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν, &c. Vide Artemidorum lib. 3.
cap. 47. & Grammaticos, & infra in Κελίφος.

ΕΛΙΔΡΙΟΝ, Sulfur album. Vide in Χρυσόμοις.

ΕΛΙΚΤΟΝ, Eclegma. Nonus de morb. cur. c.
129. ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν
ἐκδοσῶν, &c. Infra, ἐκδοσῶν dicitur.

ΕΛΚΟΥΛΗ, Ἐχέμας τὸ λαχῶ, in Lexico Botani-
co Reg. 1845. Vide Ελαῦλ.

ΕΛΚΥΣΜΑ, Scorvia argenti. Lex. MS. Neophyti:
ἐκδοσῶν, ἢ ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν, ἢ ἐκδοσῶν ἐκδοσῶν.

Εἴτα συντηρήθησαν τῶ Λέοντι βιβλίαι,
 Τὸ παρ' Ἐπιφανίου βιβλίον πάντας τὰς ἐνομοίας ἔχει,
 Τὸς Κώδικας, τὸ Δίκριμα, τὰς Νέκρας συντάξεις,
 Τὰ σύμφορα, τὸ σύμφορον τὸ ἀσφόρον νόμον,
 Διακριτικῶν ὑποθετικῶν εἰρημίας ἐξ ἡσυχίας,
 Ἀλλ' ἐστὶ δουρημῶδες, ἀλλ' ἀσφορῶς ἔχειται.

Neque tamen omnia habentur quæ in Digestis,
 Codice & Novellis complectitur, cum ex eo quæ
 extra usum seu per defuetudinem extincta tum
 erant, resecata sunt. Idem v. 432.

Αἱ μὲν γὰρ ἐκ ἐπιφανίου τῆς Λέοντος βιβλίαι,
 ὧν ἡ ἀπὸ ἡμετέρας ἀσφαλείας, βασιλικῆς δ' ἡ κλήσις,
 Αἱ δ' ἡ ἐξ ἐπιφανίου ἐξολογῶν τῶ χροῖον
 Αἱ δ' ἡ ἀσφορῶν, ἀλλοίωσι τὸ βίον δεξιαδίου.

Lin. 15. adde. Factam hanc compilationem Basili-
 conam à Leone, cujusdam Sabbatii Protospatharii
 operâ usq, auctor est Matthæus Blastarès : πλοῦτος
 ὃ πάσι τοῖς ἀ βασιλευσὶν ἀείδεται λέγει ὁ σφῆς μία τὴ
 πάντα πηλοπῆρος σεσημασμένη ἐστὶν ἡμετέρας σαββαίου Πρωτο-
 σπαθίου, καὶ τὸ δι' ἡμετέρας τῆ θείας συντάξεως εἰς ἐν, ἐπὶ
 Δίκριμα ἐξ τῆς Κώδικας, ἐ πολλαὶ δὲ Ἰστορίαι, καὶ αὐτῶν
 τῶ ἰουστινιανῶν παρὰ τοῖς βιβλίαις μὲν ἐξέλιπον, πύχιστοι δὲ
 ἀρξάντων ἐξ, τῶ ἰουστινιανῶν καὶ τὸ χροῖον τὸ ἀσφορῶν ἐν
 τῆς σεσημασμένης ἀσφαλείας καὶ ὑποθετικῶν, ἐξ τῶ, αἱ ἐπὶ
 πολλαὶ δὲ ἀσφορῶν νομοθετικῶν παρὰ τοῖς βιβλίαις τῆς ὑμετέρας,
 &c. De hisce potro Basiliconum libris parum æquum
 judicium fert Antonius Augustinus in Præfat. ad
 Constitutiones Græcas Justiniani hisce verbis: Ex-
 tant tamen aliquot Basiliconum libri, ex quibus tan-
 quam ex unguibus, ut dici solet, leonem cognosci-
 mus. Sed planè leonem, hoc est rationis expertem,
 feram, & qua magis casu atque impetu in ea qua
 sunt subjuncta sensibus, feratur, quàm ut cogitatione
 differat ac ratiocinetur: qua tamen à me non ea de
 causa dicuntur, ut inutilis eos libros esse censendam i
 pernitentes enim esse arbitror, ut Græca præsertim cum
 Latinis conferantur, sed eos etiam multùm à per-
 fectis abesse sentio.

ΕΞΑΓΓΕΛΙΑ. In fine adde. Dorotheus doct.
 5. Ἐρω μὲν θύλακας ἐμολογῶνται, θύρας αὐτῶν μὲν ἔχουσιν συνή-
 θειας τὸ ἔαγγελλον.

ΕΞΑΓΓΕΛΙΑ. manibus retro vinculis. Theo-
 phanes anno 3. Rhinotmeti post receptum impe-
 rium: αἰμαίς ὃ ἕκαστος ἐκείνην ἀνάστασις, &c. Historia
 MS. Belisarii:

Σιδερά εἰς τῆς πόδας τῶν ἐκείνην ἀνάστασις.
 Infrà:
 Καὶ αἰνοῦσι τὰς χεῖρας τοῦ, ἐξ ἐκείνην ἀνάστασις τοῦ.

Ita οπιθάστα passim usurpant scriptores Byzantini.
 Bartholomæus Edess. in Confut. Agareni p. 403.
 καὶ ἄλλα αὐτὸ ἐξ ἀρξάντων, ἐξ ἑρῶν σφῆς ὑμῶν. Mox: ἄλλοι
 σφῆς αἱ ἐξ ἀρξάντων ἀδελφῶν. Puto leg. ἐξ ἀρξάντων.

ΕΞΑΓΟΡΕΥΕΙΝ. Lin. 2. post alere, adde. Le-
 xicon Iatricum MS. Ἐξαγορεύειν, ἐκμολογούμενος, ἀ-
 σφαλείων. Ibidem in fine subde.

Ἐξαγορεύειν. Basilius Maleinus Monachus de vi-
 ta ascetica MS. ἐπιχειρήματα ὃ ἑμαρτήθη ἀρξάντων οἰοῦ-
 νταία, ἀρξάντων. σφῆς σφῆς, χαμηλῶν, ἀλλοίωσι, ἡμῶντες,
 δῖφα, ἀρξάντων, σφῆς, μελέτη, σφῆς τὸ χροῖον, ἔξαγορεύ-
 σεις καὶ σφῆς δὲ λογισμῶν, καὶ σφῆς ἄλλοι σφῆς ἐξῆς, ἀρξάντων
 τὸ ἀσφαλείων, ἐξ ἡσυχίας ὑμῶν, &c.

ΕΞΑΔΕΛΦΟΙ. Adde post locum Phrygichi.
 Schol. MS. Theophili Antecess. Instit. de Legit.
 agnator. success. Consobrini, ἐξ ἀδελφῶν. Ibidem in
 fine, subde.

ἀδελφῶν. Glossæ MSS. ad Aristophanem:
 ἀδελφῶν, ὡσπερ ἀδελφῶν, ὃ τὸ ἀδελφῶν ὑμῶν, ἐξ ἀδελφῶν

ἡμῶν. Ἐκείνην δὲ, αἱ σφῆς ἀδελφῶν πατρῶν, ἐξ τῶν ἀρξάντων
 ἀδελφῶν ἀδελφῶν.

ΕΞΑΝΕΨΥΙΟΙ, qui dicantur, docet Eustathius
 ad Iliad. i. ὅτι ὃ ἐξ ἑκείνην ἀδελφῶν, αἱ αἱ πατρῶν ἀδελφῶν
 ἀδελφῶν ἀδελφῶν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΪΡΙΟΝ. Lin. 2. post habent,
 adde. Combefisius ad Andream Cretensem pag.
 367. ita appellari conjicit, quasi sit dimissorium,
 vel missa.

ΕΞΑΡΤΙΟΝ. Lin. 12. post instruo, adde. Ety-
 mologicum MS. Ἐαρτῶ, τὸ κριματῶν, καὶ Ἐαρτῶσις,
 τὸ κριματῶσις, ἐξ ἡ ἐξ Ἐαρτῶ, τὸ ἀσφαλείων τὸ χροῖον ἐξ
 τῶν ὁδοῦν τὸ πλοῖον.

ΕΞΑΡΧΟΝΤΗΣ. Luithprandus in Legat. Hand
 muld post Magistro Exarchonta occurrunt.

ΕΞΑΡΧΟΣ μεταφυσίων. Pag. 398. post locum
 Theophylacti, adde. Theodorus Hermopolites MS.
 lib. 4. tit. 1. ἐφαίντο γὰρ τῆς ἡγεμονίας εἰς ἐκάστου μεταφυσ-
 εἶου ὅτι τῶν τῶν ὁδοῦν μεταφυσίων ὁδοῦν, καὶ τῶν
 σφῆς ἀρξάντων ὁδοῦν, ἐξ τὸ Ἐξαρχον τῶν μεταφυσίων,
 εἰν ὅτι ἐξ τὸ ὁδοῦν, &c.

ΕΞΑΣΤΕΡΟΝ. Post locum Eustathii, adde.
 Tzetzes in lib. 2. ἐργ. Hesiodi: αἱ Πληθῆς αἱ ἐξ,
 ἀλλοίωσι λέγονται ἐξ κωπῶν ἐξῆς.

ΕΞΕΡΚΕΤΟΝ. Post locum Schol. Theophili,
 scribe. Acta spuria S. Meletii n. 13. τῶν τῶν μεταφυσίων
 αἱ τῶν Ἐρκετῶν ὁδοῦν ἀρξάντων. Utantur præterea n.
 49. 50. 54. 62.

ΕΞΗΧΟΣ. Post appellatur, scribe. Nicephorus
 in vita MS. S. Andrea Sali: αἱ ἔχουσιν ἐξ ἀδελφῶν.
 Passim etiam apud hunc scriptorem. Vide Πάραχος.

ΕΞΙΤΗΡΙΑ. Post Phavorinus, adde. Ex Eu-
 demi Lexico MS.

ΕΞΙΤΗΡΙΟΣ. Lin. pen. ante vocem alia, adde.
 Eudemus in Lexico MS. Ἐπιτελείω δῖχα, ἰσοδοῦν
 τῶν σφῆς ἔχουσιν ἰσοδοῦν, ἡ σφῆς ἀνάστασις.

ΕΞΚΟΤΒΙΤΕΡ. Post locum Simocatta, scribe.
 Vita MS. S. Joannici: τῶν δὲ καὶ ὁ σφῆς ἀνάστασις
 τῶν τῶν ἔχουσιν ἀνάστασις τῶν τῶν. Ibidem adde
 in fine. Ridere interim licet de vocis etymo quod
 habet Etymologicum MS. Ἐκκόβια, (sic) ἐξ τῶν
 ζῶν ἀνάστασις ἡ ζῶν.

ΕΞΟΔΙΟΝ. Post locum ex Glossis, scribe. Ety-
 mologicum ex Orione Thebano MS. Ἐξόδιον. ἔξ
 τὸ ἔξ ὁδοῦν. Michael Psellus in Monodia in Joannem
 Patricium, MS. ὅτι τὰς ἔξοδοις δῖχα ἔξοδοις τῶν
 σφῆς, ἡμετέρας καὶ ἡμετέρας τῶν τῶν κωπῶν τῶν
 ἡμετέρας, καὶ ἡμετέρας τῶν τῶν ἀνάστασις τῶν
 ἡμετέρας, — ἐξ ἀρξάντων σφῆς τῶν τῶν ἀνάστασις, ἀπὸ
 δῖχα ἡμετέρας τῶν τῶν ἀνάστασις τῶν τῶν.

Ibidem, post locum ex vita S. Danielis, scribe.
 Nicephorus Presb. in vita MS. S. Andrea Sali:
 σφῆς ἀνάστασις τῶν τῶν ἀνάστασις τῶν τῶν ἀνάστασις τῶν τῶν,
 καὶ τῶν τῶν ἀνάστασις τῶν τῶν ἀνάστασις τῶν τῶν.

ΕΞΟΔΟΣ. Lin. 2. post F. adde. Anonymus de
 natura animalium, de cygno:

Κοῦ τὸ ἡμετέρας τῶν τῶν ἀνάστασις,
 Πάραχος τῶν τῶν ἀνάστασις τῶν τῶν.

Ibidem, post locum ex vita S. Danielis, adde. An-
 dreas Cretensis orat. 3. in Dormit. Deipartz: ἰσοδοῦν
 γὰρ τὸ βασιλεῦς τὸ φύσας, τῶν τῶν ἀνάστασις τῶν τῶν ἀνάστασις τῶν τῶν
 ἀνάστασις τῶν τῶν ἀνάστασις τῶν τῶν ἀνάστασις τῶν τῶν ἀνάστασις τῶν τῶν
 ἐξ ἀνάστασις τῶν τῶν ἀνάστασις τῶν τῶν ἀνάστασις τῶν τῶν ἀνάστασις τῶν τῶν

ΕΞΟΜΠΑΓΙΑΣΜΑ. Vide in Σημοπάγιασμα.

ΕΞΟΡΚΙΣΤΗΣ. Post locum Nazianzeni, adde.
 Vetus Epitaphium ex Puccinello in Zodiaco Me-
 diolan. VALERIVS QVI VIXIT IN SECULO,
 AN. XL. MENS. X. DI. V. IANVARIVS ΕΞΟΡ-
 ΚΙΣΤΑ ΣΙΒΙ ΕΤ ΟΝΙΥΓΙ ΠΕΡΙΤ.

chali Hippolyti Episcopi semel ac iterum.
ΖΑΔΟΥΡΑ, *εμίλας*, in Lexico MS. Nicomedis, *Taxus*. Vide Ruellium lib. 1. cap. 19.
ΖΑΖΙΑΝΑΤ, ἢ *μάλαθρον*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Malathrum*.
ΖΑΚΑΪΑ, ἢ *πλόζον*, in Glossis Botanicis MSS. ex Cod. Reg. 2690. *Polygonum*.
ΖΑΚΑΘΝ. In fine adde. Isaacius Tzetzes in Lycophr. pag. 141. ἢ ἡ *ἀρίστη* ἢ *Σικελίαις Ζάκρον* καλεῖται.
ΖΑΚΟΥΝ, ἢ *σενδύς*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Sandyx*.
ΖΑΜΒΑΚ, ἢ *ἱερυλάου*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Matthæus Silvaticus: *Zambach*, id est *Sambucum*, vel *jasminum*.
ΖΑΜΠΕΤΗΣ. Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 190. *Γαλλία ἡ ζομπίτις*. An *Galla*? Vide *Γάλλος*.
ΖΑΝΑΧ ΠΟΥΛΑΧΑΤ, ἢ *ἱππουεῖς*, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Hippuris equisetum*.
ΖΑΝΖΑΦΗΛ, ἢ *ζωζιβ*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.
ΖΑΠΒΑΗΣ. Vide in *Γάλλος*.
ΖΑΡΑΒΑΝΙΤΖΙΝΗ, ἢ *ῥίον βάρβαρον*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.
ΖΑΡΚΟΥΛΑΣ. Adde in fine. Ordo ad disciplinam Turcicæ militiæ, ubi de Spacharum servis: *qui quidem servi capita quibusdam, ut ipsi vocant, sarcolis limbo aureo cristaque pulcherrima exornatis obtegunt.*
ΖΑΡΜΟΖΑΪΤΟΥΝ, *κέρμ ἑλαρι*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.
ΖΑΡΟΝΕΙΝ. In fine adde. Glossæ interlineares MSS. in Aristophanis Plutum: ἢ *τῆς ἀριστοφάνους ῥησιδῶν ὅτι ἔχει, Ζαρομάδιον.*
ΖΑΡΟΡ, *λεχισί*, ἢ *μάσσιν*, in Lexico Botanico Saracenicæ MS. *Mespilum* Matthæus Silvaticus: *Zarot*, *Atab*, vel *Zarota*, *trionium*, *trigonum*, vel *tricoctum*, id est *mespillum*, vel *ανζαροία*, &c. *ζαρόρ*, ἢ *ἔξια ῥέα*, ἢ *πὸ μούσσιν*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Mala punica violacea*, & *mespila*.
ΖΑΡΟΥΡ *καπίσβον*, *λίγισσι μολακόκρον*, &c. in Lexico Botanico Cod. Reg. 1843.
ΖΑΤΑΤΖΑΟΥ, ἢ *χελιδονία*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Celidonia*.
ΖΑΤΡΙΚΙΟΝ. *Lin. 1. post scæchorum*, adde. Bochartus in Phæac lib. 2. c. 2. ita ludum hunc vocatum scribit, quasi Regis ludum, ex voce Persicæ *Shacrang*, qui Hispanis *Axadres* dicitur Persis enim *Shac*, Regem sonat: quo refert *Σακκῶν ἑσρτιῶν*, de quo Dio Chrysostomus orat. 4. de Regno. Atque inde *Shac wat*, eadem linguâ, *Regem mortuum esse* sonare ait, ut in Historia Saracenicæ Erpenii lib. 2. cap. 7. pag. 129. & apud Teixeira in Historia Regum Persiæ lib. 1. cap. 35. pag. 190.
ΖΑΦΗΡΗ. Adde in fine. Historia MS. Bertrandi Romani:
 ἢ *πὸ τὴν περικλυτὴν κλίμα δὲ τὸ ζαφύρι λίθου.*
 Infrâ:
Κεῖς τὸ ζαφροπέκινον κατέλαβεν ἀπίου.
ΖΑΦΡΑΣ. In fine adde. Onirocriticon MS. Græcobarbarum: *χάφρι* αὐτὴ μὲν ζαφροπέκινος. Aëtius lib. 1. ex Cod. Reg. *κρόνις*, ὅς *καὶ ὀνιμαζόμηνος ζαφρά*.
ΖΑΧΑΡΙΣ, *Saccharum* Maletius Monachus de Urnis MS. ἢ *Ζητῆα πύσω ἀμα δίδουμι ζαχάριως ἡρώην*, &c.
ΖΕΜΖΕΝΕΪΕ, *Medicina species*. Constantinus

à secretis MS. *καὶ τὸ ζιμζιτῆ*, ἢ *ἡ ἡρόδου*, &c. Alibi: *καὶ τὸ ζομπίτις*, ἢ *λοισπὶ ἀνιδόσις τῆς ὀμίας*. Rursum alibi: *πρίτω ἢ κάρμον τῆς ἡμίας ἢ αἰς τοῦ ζεῖται κατὸς τὸν θεοκλήω*, ἢ *τὸ ἀσφαρράκην*, ἢ *ἡ ζιμζιτῆ*, ἢ *τὸν θεοκάρδον*, ἢ *τὸ ὄμια*.
ΖΕΛΑΪΑ, ἢ *ἄλιν*, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 2147. *Aloe*.
ΖΕΝΤΙΠΗΔ, *ζιζιβ*, in Lexico Botanico Reg. Cod. 1845. *Zizimber*. In alio *ζιζιπὴ* scribitur.
ΖΕΝΤΖΙΑΝΕ. Infrâ adde. *Ζουζιανῶν*, ἢ *ἡς ἔστιν λέξις Θεσπικῆ*, *Γρουσι δὲ λέγεται* . . . apud Aëtium lib. 10. cap. 4.
ΖΕΥΓΑΡΙΟΝ. Post locum ex vita S. Symeonis, scribe. *Joannes Carpathi Episcopus MS. καὶ ἰσθῶσι πρὸς ἑβραϊστικῆς ζευγάρια*, κατὰ *θεοκλήω τ' ὄντι* ἰσθ' *συν*.
ΖΕΥΜΑ, *κρίθι σποπία*, in Glossis Botanic. MSS. ex Cod. Reg. 2690. *Hordeum ruitidum*.
ΖΕΥΣΙΡ, *Ορορανακ*. Constantinus à secretis MS. lib. 1. *καθῶς* — *καὶ ὀππίνακα*, *ζωστῆρ*, ἢ *ἀμμωνιακὸν*, & *σουλῆν*, καὶ *σουλῆν κούπτις*, &c. Infrâ: ἢ *ὀππίνακα*, ἔστι *ζωστῆρ*.
ΖΗΖΑΡ, *κίβζος Ἰνδικός*, *Panicum Indicum*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.
ΖΗΖΑΡΑ, *αἱ καθαιρίτις*, in Lexico Botanico ex MS. Reg. Cod. 1843. *Cantharides*. Vide *Ζεζαλά*.
ΖΗΚΙΝΟΝ, *βάλων*, in Lexico MS. Nicomedis. *Glans*.
ΖΗΛΕΥΤΗΣ. In fine subde.
Ζηλιάρης, eadem notione. Salomonis Monica ad filium Rhoboam MSS.
 Οὐ κακὸς ἢ ὁ πικρὸς πῶς *Ζηλιάρης* ἔστι.
ΖΗΛΩΤΙΚΟΝ, *κίδη*, in Lexico MS. Nicomedis. *Urtica*.
ΖΗΡΑ, *ἰμάριον λιγύριον*, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843.
ΖΗΡΑΡΑ, *αἱ καθαιρίτις*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cantharides*. Vide *Ζοζαρά*.
ΖΗΤΟΣ, *φούνας πύσινος*, in Lexico MS. Nicomedis.
ΖΙΖΙ. Constantinus à secretis MS. cap. 123. *ὡς τὸ ἑβραϊστὶν ἄλκιμα τὸ λιγύριον ζιζι*, ἢ *τὸ σούσι*, ἢ *τὸ μὸς ὄπτι*.
ΖΙΚΖΙΝΕΪΕΝ. Constantinus à secretis MS. lib. 2. *καθεστῆσθαι σιχαὸς τὸν θεοκλήω*, καὶ *ἡ ζιζιτῆ*, ἢ *τὸν θεοκλήω τῆς ἀλγούσι ἑδούσι*.
ΖΙΡΖΑΝΑ, *Helenium*, Saracenis. *Ζιζα*, ἢ *σολομῆα*, *ἑλίον*, ita in Lexico Botanico Cod. Reg. 1845. Constantinus à secretis MS. lib. 4. *καὶ γαλακτῶν*, ἢ *ἑλίον* τὸ *λεγόμενον ζιζαίτις*, & *Σακακισί* καλεῖται, &c.
ΖΟΓΧΟΣ. Adde in fine. Anonymus Medicus MS. ex Cod. Reg. 3495. *ζόχως σιωπέλας*, δὲ *πᾶσι* *καὶ ζωμῶν χλίνας πῆσι*.
ΖΟΡΑ. Adde in fine. Constantinus à secretis MS. lib. 1. *φαγίτω ἀλεκρόπομα*, ἢ *ὀρίθια*, & *τρούσιον* τὸ *λιγύριον ζορά*. Vide *Ζορά*.
ΖΟΥΔΑΡΑΝ, *ζυζιμῆα*, in Lexico MS. Botanico ex Cod. Reg. 1845. Matthæus Silvaticus: *Zurambet*, id est *Zodoantia*, cuius herba est similis *cypero*, sed major & minus odorifera, &c. Vide *Ζουδάρα*.
ΖΟΥΖΟΥΜΠΕΔ. Vide *Ζουδάρα*.
ΖΟΥΜΠΡΟΣ, *Animalis species* apud Tauroscythas, quod sic describitur à Niceta in Andronico lib. 2. n. 6. *ζῶν ἢ ἔστι τὸ μέγεθος ἰσθ' ἀρεπὶ μωθῆλῶν*, καὶ *σπαρδῆλῶν σικτῶν*, καὶ *πῆς Ταυροσκύθους φούριον* μέλιτις ἢ *πριφόμενον*.

ΖΟΥΝΤΖΑΣ, ὁ ὄλις, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΖΟΥΡΟΥΝΙΖΗ, ἡ ζαδία, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Zodearia.

ΖΟΧΛΑΒΕΣ, pro Ἰοχάδεις, occurrit apud Medicos Græcobarbaros.

ΖΟΧΙΪΟΝ. In fine adde. Anonymus Medicus MS. lib. 1. de dizta: καλίχυμα δὲ εἰν ἰχάτους δὲ ἀρχι λέχαρα, ἔργω ἀχιμαρούλι, καὶ ζοχία, καὶ παρῖδες, καὶ ὄλις.

ΖΥΓΓΙΟΝ, Vulturis species. Lib. MS. Cæranidis lib. 1. Ζυγός εἶν ὄλις, οἱ δὲ ζύγιον καλοῦσι, οἱ δὲ ἄρπυξ εἶν δὲ ὄλις γυγίς.

ΖΥΓΟΣΤΑΤΗΣ. In fine adde. Eustathius ad Iliad. α. pag. 70. παλαιοὶ δὲ τὸ ζυγοστατήν.

ΖΩΓΟΡΗΤΟΣ, κωλακίη. ἢ ἄλλω, ζωγρέπτε, βαλσαμὸς ὄλις, in Lexico MS. Nicomedis.

ΖΩΓΡΑΦΙΚΟΝ, θορυγίς, in Lexico MS. Nicomedis. Vide Διθυρίς.

ΖΩΔΙΟΝ. Post locum Gregorii Nysseni, adde. Codex MS. Reg. 3502. fol. 84. ὡς πῆς ἑ. Ζώδιος ἢ Ἰσοχασθὲς αὐτὴ Ζώδης ἢ τῶν λίγυδων τῶν ἡμέματι τῶν ζωδιακά. Postlocum Balsamon. adde. Georgius Chrysococcus MS. de Persica disciplina cap. ult. καὶ τῶν ἀστέρων ἰσχυρίας, οἳ οἱ παρ' ἡμῶν σφοδρὸν πλάκωσι, ἀπλάκωσι, καὶ Ζώδης ὀνομάζονται.

Ibidem pag. 470. lin. 3. post Ζώδης, adde. Glossæ Biblicæ MSS. μαζουριῶν, τὸ σύστημα τῶν ἀστέρων λίγυται ἢ τῶν Ζώδων.

ΖΩΝΤΙΜΗΝ, Vermis qui in ulceribus nascitur, & ossibus adhaeret. Anonymus Medicus MS. Ζωτήμιον οἱ ἰδιώται λίγυται σκώλιακα ἴσα εἰς ἄσπυμα ἡμυδύου, καὶ σφοδρὸν αὐτὸ τὸ ὄλις πρὸς σφοδρῶτα. λίγυται ἢ Ζωτήμιον, ὄλις, δὲ τὸ ζῶν ὡς ζωτὴ σφοδρὸν ἴσα τῶν πῆ, ὄλις οἱ ἰδιώται λίγυται μαυδύρας, τῆς εἰς ἄλλω μόντζιν.

ΖΩΟΣΤΑΣΙΟΝ. Eustathio ad Iliad. α. p. 531. παλαιοὶ δὲ ὡς πῆς ἀρχῆς, ἢ ἴσχυρις, Stabulum.

ΖΩΠΗΣΣΑ. Lin. 3. post mixta. adde. Ζώπυσι, ἴσχυρις ὄλις, in Glossis Botanicis MSS.

ex Cod. Reg. 2690. Resina liquida.

ΖΩΠΙΑ, ἴσχυρις ἔσχε, in Glossis Botanicis MSS. ex Cod. Reg. 2690. Resina sicca.

ΖΩΡΑ, ὁ ζοειδύς, τὸ μακρὸν ἀλευκείδιον, Pulli gallicinacei. in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Vide Ζοειδύς.

ΖΩΣΤΗ. In fine adde. Eustathius ad Iliad. β. pag. 258. ὄλις τῶν ἰσχυρίων αἱ πάλαι ζωαίσις ἔχουσιν τὸ ζώστυδιον. ἀντύλας γυγί πάλιν φασίν, ὡς ἰσχυρὸν Ἀδύωατος, εὐ μακρὰν ἴσχυρις Ἀλιξιδύρας, φορολογεῖσθαι πῆς ἔπι βασιλευσὶν Ἀιγυπτίους π καὶ Πέρσας, εἰς ζώτας ἢ ζωαίσις. Locus Athenæi habetur lib. 1. pag. mihi 33. Vide Glossar. med. Lat. in Zona Regina.

ΖΩΣΤΗΡΕΣ. Ante locum Manassis, scribe. Michaël Psellus lib. 7. hist. MS. ὡσαύτ' ἴσα φορῶσθαι τῶν πάλαι καβαλαίων, ἀρχῆς τῶν πάλαι ζωστήρες ἢ φορῶν ἔχουσας, &c.

ΖΩΧΙΝΟΝ, Sonchus, de qua Botanici. Lexicon MS. Neophyti: σίχης, τὸ ζωχίον.

H.

Ἡ ἘΡΑΝΘΟΣ. Post locum Ignatii, adde. Quod verò ἰσχυρὸν hi vocant, hyacinthinum videtur appellare Nicephorus Gregoras lib. 2. cap. 4. secundæ partis Historiz, MS. ubi de Patriarcha: ἔστιν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἡμῶν παρῖδες τῶν παρῖδες δὲ αὐτὸν ὄλις τῶν ἰσχυρίων, μὲν τὸ ἰσχυρὸν, μὲν τὸ καλύπθαι κροφῆς ἰσχυρὸν πῆς παλαιῶν ἰσχυρίων, μὲν ἰσχυρὸν μὲν πῆς ἰσχυρίων ἔστιν ἀρχῆς, ἀλλ' ἰσχυρὸν μὲν αὐτῆς, σφ...

εἰκῆς ἢ καὶ χροστίς τῶν καλύπθαι ἰσχυρίων καλοῦσθαι χροστίς ἢ ἰσχυρὸν πῆς ἰσχυρὸν καὶ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν. Ibidem lin. 33. post notionem, adde. Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 1843. ὡσαύτ', ἢ ἰσχυρὸν.

Rursus, in Tyrænis, adde in fine. Damascenus Subdiaconus Studita Homil. 10. καὶ τῶν φασίται ἰσχυρὸς, καὶ τῶν μαυδύρας, τῶν γυγίσις.

ἩΘΙΚΕΤΕΣΘΑΙ, apud Zonaram in Præfat. ad Annales sect. 1. idem valet quod Latinis sequioris ætatis moralizate, γομολογίη καὶ ἠθικολογία. Hinc ἀνθιδικύτης, qui mores alicujus non effingit, apud Isaacum Tzetzem in Lycophron. pag. 4. δὲ γὼ τ' ἰσχυρὸν καὶ πάλιν ἰσχυρὸν τῶν ἰσχυρίων ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, καὶ μὲν ἀνθιδικύτης ὄλις.

ἩΛΙΚΙΑ. Post locum Eusebii, adde. Cyrillus Scythopol. in vita MS. S. Euthymii: ὡς ἢ καὶ ἰσχυρὸς ἢ ἠλικίας, καὶ ὄλις.

ἩΜΕΡΗΣΙΟΝ, Pensum vel lucrum unius diei. Joannes Carpathi Episcopus in Narrat. MSS. de Anachoretis, de quodam latomo: κατέλυθ' ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἀνθιδικύτης ἐν κροφῆς τῶν ἰσχυρίων. Occurrit ibi semel ac iterum. Ita nos Galli dicimus journée.

ἩΜΙΝΑ. Post locum Agineta, adde. Eustathius Odyss. ε. ὡς ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν καὶ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, καὶ σφμαλάκων εἰς ἔν. Epiphanius de mens. & pond. ὁ ἢ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν κατέλυθ' ἰσχυρὸν. Infra: ὁ ἢ ἰσχυρὸν, ἰσχυρὸν δὲ, καὶ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν.

ἩΜΙΟΛΙΑΙ. Adde in fine. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 3183. ἡμιολία, τὸ ἡμισυ τῶν κροφῶν. ἡμιολία, τὸ ἡμισυ τῶν ἰσχυρίων. Eudemus in Lexico MS. ἡμιολία, ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, ἡμιολία.

ἩΜΙΟΝΙΚΟΝ, Minus. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. ἡμιολία, τὸ ἡμισυ ἡμιολία.

ἩΣΥΧΑΣΤΑΙ. Pag. 480. lin. 34. post initium, adde. qui iudem videntur, quos hodie Romæ, ubi ab Ecclesia exagitantur, Quiescisse appellantur. Vide Ομηρολόφου.

Pag. 481. post locum Cyrilli, adde. Idem in vita S. Sabæ cap. 41. ὁ ἢ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν πῆς τὸ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, καὶ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν.

ἩΧΟΣ. Pag. 481. lin. ult. post 66. adde. Extat Libellus editus Rotomagi in primis Typographiz initiis, hoc titulo: Utilissimum Gregorianæ Psalmodia Enchiridion, tenorum artem & regulas aperitè demonstrans, &c. ubi musica ista Ecclesiastica in octo pariter tonos distribuitur, quorum regulas hisce versibus complectitur.

Sunt in D vel in A primus tonus atque secundus, Tertius & quartus in D vel in E relocantur, Et quandoque per A quartum finire videbis, Quintum in F vel in C, nec sextum ab hoc remouetur, Septimus, octauum G sumferunt sibi finem, Attamen in D septem quandoque quiescit acuta.

Infra: In quolibet ferè tono diversa sunt differentia, non quidem auctoritate nostra, sed per artis musica moderationem, & similiter propter diversorum locorum diversos usus.

ἩΩΣ. In fine adde. Occurrit etiam non semel in Demetrii Triclinii Scholiis ad Sophoclem; ubi obiter notandus Hensicus Stephanus in Præfat. ad editionem ejusdem Tragici, ubi carpit Turnebium, quòd in sua editione emendanda accuratam operam non impenderit, quod ex eo conjicit, quòd fœdissimus quidam per totum librum (Triclinii) fuerit commissus error, nimis pro ἰσχυρὸν; idque, inquit, ex non intellecta, vel potius ex non bene lecta veteris codicis compendiaria nota. Atqui, subdit;

subdit, ἡὸς Græcum non est. ἡὸς autem retrahēdo in posteriorem accentu, est Aurora, qua quid commune habere potuit cum particula ἡὸν, videlicet, aut id est significante? Hæc describenda visa sunt, ut vel inde pateat viros in recentiori Græcitate plerumque excutire.

Θ.

⊖ cum a numerali subscripto, ita ῥ. apud Constantinum Porphyrogenitum, tum editum à Meursio, tum in Cod. Reg. 2661. significare vocem Πρωτομαθίας, supra monuimus initio litteræ Α.

ΘΑΛΑΣΣΟΠΟΡΦΥΤΡΟΣ, Ραυρηνensis. Eudemus in Lexico MS. ἀλυσσῶ, θαλασσοπορφυρα, ἀλυσσῶς.

ΘΑΜΒΟΥΡΪΟΝ, Τηραννικὸν, unde nostrum tamboûr, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Constantinus à secretis MS. lib. 1. cap. 16. ἡ δὲ ἐστὶ κρυπτα ἡὸς ἀεὶ κέρδου, ἡ δὲ θαμβουρίας, καὶ τὸ ἦν δὲ ἡ μουσειρίας, καὶ τὸ πρίσταν, ἐστὶ ἀμμοί.

ΘΑΜΕΝΑ, frequenter, crebrò, Helychio. θαμνά, & θαμνάς, συνήγας, ποιῶς. Mæris Atticista MS. θαμνά Ἀττικαί, ποιῶ Ἑλλωίς. Georgius Lapithes Cyprius in versibus politicis MSS. φεί τὸ ἀναγκάσων θαμνά. Ita titulus concipitur, deinde:

Δίρχου μὴ καὶ πάλαι σερῶμους ἱσείας,
Παρατηρῶν ὀσμολαίς καὶ σεῶζης καὶ καὶ τύχας.

ΘΑΜΠΩΝΕΙΝ. In fine subde. θαμβούειν scribit Anonymus MS. de significationibus astrorum: πρὸς θαμβούειν τὸ αἶρας, ἡνὶ αὐτῶν. εἰάν ὅ τὸ παρόν μὴ ὁ αὐτὸς θαμβούειν, εἰδήξην πρὶ εἰς εἰδῶν ὄμμεν.

ΘΑΝΗ. In fine adde. Bartholomæus Edeffenus in Confut. Agareni pag. 369. καὶ φεί τὸ ἀταλπηθῶαυ αὐτὸν εἰς τὸ οὐρανοῦ, εἰπὶ μὴ, ἡ ἰορῶζες, ἡ καὶ φεί τὸ θαμνὸν αὐτῶν.

ΘΑΥΜΑΣΙΩΤΑΤΟΣ. In fine adde. Id epitheti non semel occurrit in Epistolis MSS. Pscelli.

ΘΕΑΓΓΕΛΟΣ, ὄβεια, ἡὸς ἀρχία, in Lexico MS. Nicomedis. Rursum: θαγγίλος, ἡ ἡπιώποι.

ΘΕΛΗΜΑΤΑΡΪΟΙ. In fine adde. Vide Casaubonum ad Capitolinum in Marco pag. 73. 2. ed.

ΘΕΜΑ, Provincia. Post locum Τχεύα, adde. Luithprandus in Legat. Imperis nostri themata sibi usurpat. Infra: Et duo illa themata, que ultra mare habes, tibi praevalens auferre. Theodorus Hermopolites MS. lib. 6. tit. 1. οἱ εἰρημόμοι ἀρχοὺς εἰς τὰς ἰπαρχίας, ἡ εἰς τὰ θίματα, &c.

ΘΕΜΑΤΙΑΚΟΪ, Jurisconsulti qui Legum casum proponunt & solvunt. Theodorus Hermopol. MS. fol. 24. καὶ θῆθοροι θεματικάς ἡνωτὸν ἐρμολυθῶαυ τὸ παρὶ κεφάλαιον. Infra: οἱ σποχαρίτης θεματικάς εἰς τὸ ἐρμολυθῶαυ παρὶ ἡμῶν φεί τὸ ἴου θεμα, &c.

ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ. Vide in Βασιλόφορς, in Appendice.

ΘΕΟΥΓΕΝΕΣΙΑ, ἡ βάνημα, in Lexico MS. Reg. 3183.

ΘΕΟΔΩΧΟΣ. Adde in fine. Habetur alia simili titulo, Timothei Presbyteri Hierosolymitani, in Cod. V. C. D. Renaudoti, εἰς τὸ σποφύττω Συμῶν τὸ θεοδῶχοι, καὶ εἰς τὸ, Νυῶν ἀπολύεις τὸ δούλοισιν.

ΘΕΟΛΟΓΙΑ. Lin. 8. post proseguuntur, adde. ut θεολόγοι ὀπιεχθίτα Orpheum laudat Galenus lib. 1. de Remed. quòd de Diis & eorum genealogia scripsert.

ΘΕΟΛΩΓΟΣ. Post locum Josephi Mesbonensis, adde. In Cod. Reg. extat liber Marci Ephesi hoc titulo: τὸ εἰς ἀχίος Μάρκου Ἀρχιεπισκόπου Εφίσου τὸ ἴου θεολόγου, ὅς εἰ μόνον δατὸ φωνῆς τῆς δαπολικῆς ἐρημάτω ἀγαθῶτα τὰ εἰσα δῶσα, ἀλλ' ὅς τὸ μὴ τῶτα εἰρη: καὶ βίολογίας τὸ ἴριος, δατάμοι τὸ ἀρίου Πιθύματι.

ΘΕΟΠΑΤΩΡ, David appellatur in Vita MS. S. Joannicii, & à Georgio Syncello pag. 176.

ΘΕΟΠΟΡΟΝ, ἀρτησία, in Lexico MS. Nicomedis, Artemisia, de qua Botanici.

ΘΕΟΣΩΜΟΣ τῶρος, Sepulcrum Christi. Habetur in Cod. Reg. 3066. Maximi Planudis Monachi λόγος εἰς τὸ θεόσωμοι τῶροι τὸ κρείου ἡμῶν ἱεροῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὸ ὀπιεχθῶαυ εἰδῶν τὸς ὀπαρίας εἰσοπίω. Habetur etiam edita Oratio S. Epiphaniï Episcopi Cypri, εἰς τὸ θεόσωμοι τῶρῶ τὸ Κλειου, &c.

ΘΕΟΤΟΚΟΣ. In fine adde. Eusebiodi habetur ex Cod. Reg. 3457. hoc titulo, ἐβλῶν καὶ σποφ τῶς ὀπαρίας θεοδῶου, φείχου σποφ, σποσῶμα, καὶ καυῶτας. . . . . θαλλοθῶκα καὶ ἡμῶν ὅ τὸς ἀποδύοις.

ΘΕΟΤΟΚΕ βοῖθι, Formula invocationis Deiparae in calomitibus. Theophanes anno 28. Copronymi: καὶ ὅπου ἡς σποσῶτα, ἡ ἀλγῶν τὸν σωῶθῶ Χριστοῦ εἰς ἀπὸ φάτω, ἡ, θεοῦκα βοῖθι, &c. Vide Dissertationem nostram de Imp. CP. Nomsimatibus n. 30. & Notas nostras ad Zonare hist. p. 106.

ΘΕΟΦΑΝΙΑ. Lin. 4. post dicitur, adde. Georgius Trapezuntinus in Epist. MS. ad quemdam Nicolaum: ὀτομάζονται ἡ θεοφάνια ἡ μὴ ἡμῶν τὸ ἰερδικὴ βαπῖσις, δὴ ὅπου τὸ παρῶκα φειτὸ μὴ σποφθῶτι, καὶ τὸ τὸ ἀρίου Πιθύματι ὅ εἰδῶ σποσῶκα κατῶκα εἰσοπῶκα ἡ εἰφάτι τὸς εἰδῶ τὸς θεοῦ, καὶ τὸ ἀγαλλῶκα κρῶματι πρῶματι ἡ εἰφάτι. εἰρήματι ἡ καὶ τὸ Χριστοῦματα, καὶ ὀτομάζονται θεοφάνια, εἰπὶδῶ θεοῦ εἰφάτι τὸς ἀνδρῶσις εἰς ἀρῶσῶ δὴ ἀπολόζοματι ἀγγίλον, εἰδῶτα τῶκαῖον, &c.

ΘΕΡΜΑΛΑΤΑΙΑ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenam:

Ὁ δὲ καὶ καθῶρῶμας καλεῖ θερμαλαταίας
ὄθῶς μὴ καλῶς ἀγούζομον εἰσ τὸ δῶματις.

ΘΕΣΙΣ, Sepulcrum, tumulus, in Vita S. Marthæ matris S. Symeonis Styl. n. 32. 33. 40. 47. 48.

ΘΕΩΡΕΪΝ. In fine subde.

Θεορίων, Spectacula, Circenses edere. Chronicon Paschale an. Chr. 416. καὶ ἰσπλῶσθθ θίαθεῖ, θρωεῖσῶσις οὐροῦ τὸ Ἐπαρχῶ πολιῶς.

ΘΕΩΡΗΤΡΟΝ. Post locum Meschopuli, adde. Leges MSS. Rhodiorum Græcorum sub Regibus Latinis lib. 1. tit. 1. §. 37. φεία χρεῖσῶατα κρῶμα, ὄθῶ τῶ εἰ ἀνδρῶσις φείτὸ ἡνωκα, θρωῖσῶτα, ἰσῶσῶκα, καὶ ἡμῶκα κῶρδῶ. θρωῖσῶτα τὸ δῶματι σποφ τῶς ἐρμῶσις, ἰσῶσῶκα, τὸ τῶ εἰ θαμβῶρς μὴ τὸ ἐρμῶσις ἡμῶκα κῶρδῶ, τὸ μὴ θάτασι, ὄθῶ τὸ ἡνωτῶ τὸ εἰσῶσις τὸ ἀνδρῶσις.

ΘΕΩΡΙΑ. In fine adde. Glossæ MSS. θεορίων εἰ ὁ ἰσῶρῶμας. Hinc θεορίων vox potissimum uturpata de editione Circensium in Chronico Paschali anno 5. Valentiniiani: ἰσῶσῶσις ζωῶσῶσις εἰς τὸν σποφῶσις τὸ ἰσῶσῶ, ὡς θεορίων τὸ ἰσῶσις. Infra: ὄκαῖδῶσις τῶ ἡνωκα θεοσῶσις τῶ βαπῖλι, ὡς θεορίων τὸ ἰσῶσις. Id est, dum Circenses edantur. Ita an. 2. Gratiani, an. 8. Theodosii jun. & an. 4. Zenonis.

ΘΗΚΑΡΪΟΝ. Lin. 2. post Thebaid. adde. Etymologicum MS. θεκαίρω, θῆκα.

ΘΗΛΕΑ. Adde in fine. Georgius Lecapenus de Grammatica MS. λίζοκα βροχῶς ἡ αὐτῶς κρῶματι θρωλίς, ὡς Εὐεπίδης, βρωχῶι κρῶματι ἀρῶσις ἀπῶσῶσις. In fine adde.

Θηκείων. Thesa reliquiarum. Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Styl. n. 67. καὶ τῶσῶσις αὐτόρον χρωσῶκα, καὶ ἰσῶσις ὅς μῶσῶ αὐτῶ μῶσις τὸ ἡμῶκα & ζωσῶσις αὐτοῦ, καὶ βαλῶν αὐτῶ εἰ θεκαίρω, δῶσῶσις ὀ σποφῶσῶσις, &c.

ΘΗΡΑΦΟΣ. Liber MS. Cæranidis lib. 2. θῆραφῶς, ἡ θαλάγγιοι, ἡ ἀεῶκα: εἰ τὸ ζωσῶσις μῶρον εἰσῶσῶσις. ὄθῶ εἰ πῶχῶς ὀφάσις, καὶ ζωσῶσις δὴ τὸς πῶσις, ὁ καλῶκα θῆραφῶς, &c. Vide Θῆραφῶς.

ΘΑΛΑΣΣΙ, *Nasturtium filvestre*. Anonymus Botanicus MS. θάλασσα ἢ τὸ λεγόμενον ἀρκευκάρδαμο.

ΘΟΥΡΙΤΟΣ, ἀσφόδελος, in Lexico MS. Nicomedis, *Asphodelus*, planta, de qua Ruellius & alii.

ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙΝ. Ante locum Symeonis Logothetae, adde. Eudemus in Lexico MS. θαλασσίω, θαλασσίω, θριαμβεύω. Zonaras in Copronymo: ἀμιλλὰς ἢ πλοκάμια ἴππων, τὸ Ἀρτιόβασιον ἢ τῆς παύδαο αὐτῶν ἢ μίσην τῶν ἐπιπέδων ἐμβαλὼν ἐθριαμβεύων. Μοχ: ἀέμας οὕτω ἢ αὐτὸν ἐθριαμβεύων. In Michaële Rhangabe: ἢ ὅτε ἐθριαμβεύει, θριαμβεύει τὸ ἀέμα θριαμβεύων.

ΘΥΜΟΝ. Pag. 497. post lin. penult. subde. Θρύμους Ἰακώβου, *Sedes Hierosolymitana*. Cyrillus Scythopolite, in vita S. Euthymii, MS. cap. 33. Διατάξις ἢ ὁ ποικίλος μνημοσύνης ἕξις τῶν λαοῦ πάντες εἰς τὸ Ἰακώβου θρόνον ἀάγεται.

ΘΥΛΑΛΙΟΝ. Post locum Meridis, adde. Excerpta MSS. laudata à Sylburgio ad Clementem Alexandrinum: θύλακιοι, διὰ θεοκλήους τῆ ἐφθρόνης: ἕκαστα σταλείω τῆ πόλεως, τὸ ἐθνητίζοντες ἔχον κρυπτὰς, ἀφ' ἧ πάντι ἐθνήτίζοντες.

ΘΥΜΒΗ. In fine adde. Θρύμβος habet Eustathius ad Odyss. ρ. ὁ ἢ τὸ εὐπλοῦς διουσιώτης, αἰς δὴ μύθησιν ἀρκυάδα, ἀσφ' ἢ χρυδαία γλῶσσα θρύμβος λέγεται.

Θρυμβόξυλον, *Lignum thymis*. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

καὶ βάμβα ἢ θρυμβόξυλα ἕτα ὅσοις μυριάδα.

Nicephorus Blemides de Urinis, MS.

μαλαθέρεια ἢ θρυμβόξυλα τῶν δὲ, &c.

ΘΥΜΠΟΣ, idem quod θύμβη, *Thymus*. Etymologicum MS. θύμπος, θρύμιν, εἶδος πίνα.

ΘΥΡΑΘΕΝ. Lin. 3. post extremi, adde. Scholiastes MS. Aristophanis ad Plutum: θυμοῖς δύραθ' ἐξήκων ἢ ἀγροὶ χροῖον. οἱ δύραθιν σφοδρῶς, αὐτὸ τῷ, ἔξωθεν σφοδρῶς. Andreas Cretensis in S. Patapio: τῆς ἑλπί τῆς δύραθιν πηλῶσαι κομψιλῶς πηροῦσαι τὴν δὲ τὸ λόγιον ἀσφ' ἰπποκράτη, &c. Idem in Dormitionem Deiparæ, de Dionysio Areopagita, MS. τῆ δὲ τῆ σφοδρῶς καὶ τῆς δύραθιν κομψιλῶς κομψιλῶς ἐπισκοποῦσαι.

ΘΥΡΑΦΟΣ. Post aranea, scribe. In Lexico MS. Neophyti rectius scribitur δύραφος, ὁ ἀεὶ χροῖος. Vide in hac voce.

ΘΥΡΩΡΟΣ. In fine subde.

Θυρώειον. Cyrillus Scythopolitanus in vita MS. S. Euthymii: καὶ τῶν τῶν ἢ τῶν πεδίων ὅτι πύργος ἐπισκοποῦσαι, ἢ τὸ τῶν κομψιλῶν ἐκβάλλει θυρώειον.

ΘΥΤΗΣ, *Presbyter*, *Sacerdos*. Versus descripti in calce Codicis Regii 2748.

Θεοδόσιον τὸν ματῶν καὶ τῶν θύτη, εὐχὰς ἀμείβου, ὅπως τύχῃ εὖλοῖς.

Matthæus Monachus de Offic. Palatii CP.

Οὐκ ἔστι μιναχὸν τῶν Ματθαίου θύτη.

Ita rectè præfert Codex Cæsareus apud Lambecium, pro ἰαθῶ, uti edidit Goarus.

I.

ΙΑΣΙΣ, *Ædes balnearia*, sic dicta Alexandriae. Chronicon MS. Symeonis Logoth. an. 5. Leonis M. τῆ αὐτῆ ἐπὶ ἱερατοῦσιν Ἀλεξανδρίας ἀσφατος περιγυλιούσιν ἢ ὁ μέγας λάκιος οὐκ εἰσὶ τῆς Ἰασίου, ἢ τῆς δύο βαλνείων, ἢ Ἰασίου, καὶ ἢ Ἰασίου: ἢ ὁ ποικίλος ὀρίχθη ἢ Ἀλεξανδρίας διὰ χροῖου ὅσοι τῶν Κόστωρον.

ΙΑΤΡΕΥΧΟΣ. Manuel Palæologus in Onirocri-

tico MS. cap. de serpentibus: εἰάν δὲ ἴδω δὲ ἰασρεύχους κρίζουσαι, &c. An legendum βαθεύχους?

ΙΑΤΡΙΝΗ. Post locos Basilic. adde. Eustathius ad Il. λ. ait hanc vocem non agnovisse Græcos, tamen apud Technicos seu Grammaticos reperitur. Vide pag. 359.

ΙΑΤΡΟΣΟΦΙΣΤΗΣ. Post locum Theophili, adde. De quo ita Joannes Prisdianorum Episc. lib. de Urinis MS. ἀκαλόγως ἐπὶ πύμας ἐπιγράφομαι ὁ μάγιος, ἰατρὸς ἢ πρὸ λόγου, ἄπειρος ἢ ὁ ἀκαλόγως. Galenus de Theriaca ad Pisonem, de quodam Andromacho: ἰατρίως πεπαιδευμένος τὸ πῆξιον, μὴ μῶτιον τῶν πύμας τὸ ἔργον, ἀλλὰ ἢ τῆς λόγους τὸ ἐπ' αὐτῆς λαβῆσιν ἀκαλόγως ἰατρικῶς. Idem in Prognost. Hippocrat. lib. 3. τῶν γὰρ ὄντων ἰατρικῶν, ἐπὶ ἰατρῶν, τῶν δὲ ἰατρῶν, αὐτὸ τῆς πῆξις ἔργα ἀκαλόγως, ἀλλὰ σφοδρῶς λόγους καταλόγως, ἢ διὰ τῶν αὐτῶν ἢ τῶν πύμας ἀκαλόγως, ἀλλὰ σφοδρῶς ἀκαλόγως ἢ ὄντως ὄντως καταλόγως, ἰατρικῶς πύμας ἀκαλόγως λόγους οἱ πολλοὶ πῆξις ματῶν, ὅσοι δὲ ἔστιν ἰατρικῶν τῆς κάμνοντες μάγιος αὐτῆς λέλυθεν, ἢ τῶν ἐπιλάτῆρας χροῖος. Hos infra λογιστέω videtur appellare: ἰατρὸς ἢ σφοδρῶς καὶ λογιστέω, &c. ut & alibi tom. 4. pag. 126. & 362. edit. Basil. Ibidem adde in fine, Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Γίνονται ἔσθι μακίμων, ἢ πύμας αὐτῶν σφοδρῶς, εὐτὶ δὲ ἐβουθέουσαι ἰατρικῶς, ἢ ἰατρικῶς.

ΙΓΑΜΑΝ, τὸ τζιμπιλιού, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΙΔΙΚΤΟΝ. Lin. 1. post &c. adde. Ubi Symeon Logotheta in Chron. MS. bis habet ἰδικτον, ut & an. 38. Justiniani. & alibi, ubi idem Theophanes ἰδικτον præfert.

ΙΕΡΑΚΙΤΑΙ, ἰερακίται. Post hanc vocem adde. Manichæorum secta. Joannes Carpathi Episcopus de Anachoretis MS. πλοκάμια αὐτῶν διὰ τὸ ἀκαλόγως πίνα, καὶ ἀκαλόγως αὐτῶν εἰς τὸ φρόνημα τῆς λογιστέω ἰερακίτων, ὅσοις λέγουσι μὴ ἀνθρώποι σῶμα ἀνιστοφῶσαι τὸ σῶμα, μὴ ἰατρικῶς τὸ ἰατρικῶν σῶμα ὁ ἀκαλόγως: καὶ ὅσοις πύμας ἀκαλόγως, θείος, ἢ γλῶσση, ἢ κακίκα, ἢ ὅσοις ἀκαλόγως, μὴ ἀκαλόγως πύμας τὸ λόγιον, ἢ πύμας ἀκαλόγως ἀνθρώπων, μὴ μὴ πύμας, ἢ ἰατρικῶς ἢ πύμας ἀκαλόγως. Infra, semel ac iterum ἰερακίται vbeat. Ibid. in fine, adde. Quo loco Symeon Logoth. in Chron. MS. habet, ἰερακίται.

ΙΕΡΑΝΕΟΣ. Pag. 474. post locum Hier. Germani, adde. Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 190. βουπι, τὸ χροῖον ἢ ἰερακίται.

ΙΕΡΑΤΙΚΟΙ. Lin. 3. post &c. adde ἰερακίται, apud Andream Cretensem orat. in S. Nicolaum pag. 194.

ΙΕΡΑΤΙΚΟΝ, *Potionis medica species*. Constantinus à secretis MS. lib. 2. ἰερακίται τῆ τῶν πύμας τῶν πύμας καὶ μάγιος. Idem lib. 1. ἴση ἢ ὅσοις εἰσὶ ἀκαλόγως τῶν καλῶν καὶ ἀκαλόγως ἰερακίται. Infra: ποικίλος καὶ εἰς τῆς σφοδρῶς πίνα αὐτῶν ἢ ἰερακίται. Vide Πικρά.

ΙΕΡΕΟΙ, sic dicti apud Judæos, qui potiores erant Archisynagogis & Patribus Synagogarum. L. 4. Cod. Theod. de Judæis & Cælicol. qui distinguuntur à Presbyteris ab Epiphania in hæresi Ebionitar. 30. n. 11.

ΙΕΡΟΚΗΡΤΞ. Lin. 5. post κέρχ, adde. Huc spectat quod narrat Glycas, S. Paulo in Hispania degente, vidisse quamdam mulierem scriptum in illius fronte litteris aureis, Παύλος ὁ τῶν Χριστῶν κέρχ.

ΙΖΗΘΟΥΡ, *Cinnabaris*, apud Theodoric. MS.

ΙΚΑΝΑΤΟΙ. In fine adde. Nisi ita appellentur, quid qui in hanc militiam adscribebantur, suæ erga Principem fidelitatis ἰκανὰ δεικνύειν tenerentur. Nescio an huc referri possit quod legitur apud Theodorum Hermopolitem MS. lib. 7. tit. 3. fol. 106. καὶ σφοδρῶς ἰερακίται ἰα καὶ τῶν σφοδρῶς τῶν ἰερακίται.

καροι. κάκαλοι ἢ καὶ μισυλοὶ τὸ ὄρνιθ' ἕως δὲ κακόφωτοι αὐτὸ κάλοσα. Vide Phavorinum ex Horo Milefio.

ΚΑΛΑΚΑΣΣΙΟΝ, *Cera agrestis*. Vide in Σελδοκρομμύων.

ΚΑΛΑΜΑΡΙΟΝ. *Post locum Cyrilli, adde.* Etymologicum MS. ex Orione Thebano: καλαμάριον, ἡς π̄ τῆς καλαμῆος ἀραιόν. *Post locum Scholiasta Oppiani, adde.* Anonymus MS. de Dixta cap. 3. καλόχλια, σελή, παρῦροι, κάρηνοι, κεραιόβια, ἐκπίπεια, σπιγίαι, μοχλίται, καλαμεία, βάπι, μούβαι, ῥίται, θρακοσίαι, κακάρια, σκορπίδια, σείζλαι, οἰφός, φασία, &c. Occurrit rursus cap. 14. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Ὀκατιδίτζια ἐς σπιγίαι, ἐτὶ καλαμειτίτζια.

ΚΑΛΑΜΙΟΝ. *Post locum Eufstathi, adde.* Scholiastes MS. in Aristophanis Pivum: ἀλυσήμα ἵνα τῆ ἱδρωτικῆς λογίμω καλάμιον ἦν πιδύον. κέμιον ἢ ἡ λογίμω ἀντιζα.

ΚΑΛΑΜΙΤΑ. *In fine adde.* Joannes Canabuzes MS. πιδύον ἐξήλθε, καὶ ἕως ἰδιότης καπύζαρι τῷ πε, εἰ μὴ παλακοὶ κωχάρη τὰ ἐ φιλοσοφίαι, πιδὺ ἢ διώμιον τῆς μαγιάπιδος λίθου, καὶ οἱ λαπίαι λίθου περιτοκαλαμίται & Adde fol. 10. verso Cod. MS. ubi περιτοπ est nostrum, pierre de, &c.

ΚΑΛΑΜΟΣ φασμίται, ἢ βούλιας, in Lex. MS. Reg. 1843.

ΚΑΛΑΝΔΟΛΟΓΙΟΝ. *In fine adde.* Describitur idem Καλαμελόγιον in alio Cod. Reg. 1497. fol. 111. hoc titulo: τῷ αὐροφίω Εὐδρα ἐξήρατος ἀπὲ τῷ ζ. κίμαϊν.

ΚΑΛΑΝΘΡΩΠΟΣ, τὸ φασίται, in Lexico Botanico MS. Reg. *Marrubium.*

ΚΑΛΑΝΟΣ, *Fimus, sordes.* Nicephorus Presb. in vita MS. S. Andrea Sali: τῷ πε ἵνα τῆ ἔργα πῶ τῷ πεύται ἀδραῶν π καὶ κωχάρη, οἱ ἡς τῷ πεύται σελάζοιαν ἵκασι κάλασι ἐ κάσας. Καλαμάδος. Idem alibi: καὶ οἱ μίτ' αὐτῶν τ' κίμαϊς κύμαρ φαστρίχταε, ῥόδρονοι καὶ καλαμώδεις ὑδρα, ἢς ἔριται, τῷ αὐροφίω τῶ π πῶπε ἀπύρατοι.

ΚΑΛΑΣΤΡΟΨΘΙΝ, *Passer.* Glossa Iatricæ ex Cod. Reg. 1334. φρεῖδιον τὸ καλαστροῦθιν.

ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ. *Ante locum Zonara, adde.* Michaël Psellus in Hist. MS. de eodem Calaphata: οὐ δροπιδί, ἢ καὶ ἀπὸ τῆς οὐδιν τῆ καυτηζήμα ξύλα, ἢ καὶ ἀρμώπειαν τῷ πε, καὶ συμπτηζήματος, ἀλλ' ἐπιθὺ συμπτηζήμα ἀπρὸς αὐτῆς ἢ μάλα συμπτηζήμα τῆ σίσην δίχλη.

ΚΑΛΕΪΝ. *Post lin. 2. scribo.* Chronicon Paschale in Romulo: ὡ πὶ καίμα τῷ χειμῶνος, ὅπ τῆ πλιμακῆ εἶδον ἐχθ, καὶ ἡξίμα φασίται καγίη ἐς στίφον τῆ ἀπὸ τῆ Λ. ἔχοντες ἄνιμα, ἐ λοιπὸν ἀπολούθασ ἄνι τῆ, &c. ΜΟΧ: οἱ ἢ ἕκαστη ἀειθαλὴ παύονται ἀπὸ ἰσπίνας ἐς τῆ οὐκὶς ἀπύται τῷ κίμαϊται, ἢς ἡθίλοι ἐπ' ἀείψω ἐς πῶ ἐξῆς οὐλου αὐρε τὸ γνῶται ἀνίται, ὅπ πῶρ αὐτῷ στίφοντα αὐετα. Eustathius ad Odyss. λ. ὅρα ἢ καὶ τὸ Πάντα κήτιστα, κοσῆτοι ῥηθῆν ὅπ τῆς ἢς ἀποκαλισται. Joannes Carpathi Episc. in Narrat. MSS. de Anachoretis: ἀδελφός ἐς τὸ κελία ἦσαν τῆ φασία αὐτῷ ἰσραῖ, ἐ ἐκάστην μίαν σπασίαν γρόνται, ἢ ἢς ἔφαζον ἕκαστος, &c. Nicephorus Presbyter in vita MS. S. Andrea Sali: μὲ τῷ γνῶται αὐτῆ ὡ τῆ σπασίαν καλῆθρος, ἐ ἢται φιλοσοφίαι φασίται τῷ τύτου πῶσι σπασίαν κακλήθρας, &c. Fr. Rosserius in Advocato Purgatorii pag. 113. ἐμπροῦς τῷ κελιαίω τῷ ἰσραῖων τῆ κήτιστα, τῆς ἔσπασαι, τῆ ἔσπασαι, τῆ ἔσπασαι, τῆ μαλασίμαται, ἐ ἄλλα παρῶσι.

ΚΑΛΙΤΑ. Pag. 550. lin. 50. post κειρίτιος, &c. adde. Huc pertinet Inscrip̄tio reperta Anximi in Piceno, nescio an edita: C. OPPID C. F. VELINA BASSO P P P C. P. R. I. D. AVG. LEO. IIII. FL. FEL.

ET LEO. II. TR. FOR. EVOC. AVG. AD. ACT. FOR. PR. PR. MIL. COM. II. PR. ET CON. XIIII. ET XIII. VRE OMNIBVS OFFICIIS IN CALIGA FVNCTO CENTVRIONES REG. II. TRAIAN. FORTIS. Et alia Inscrip̄tio apud Gruter. 179. 3. HONORATI ET DECVRIONES ET NUMERVS MILITVM CALIGATORVM.

ΚΑΛΙΚΕΡΕΑ. *Adde in fine.* Lexicon aliud Botanico ex Cod. Reg. 3118. καλίκαρις, ἢ πῆλις, ἢ ἄπὸ τῆ ἀργίκαρις λέγιται. *Fenogracum.* Aliud Lexicon MS. habet 3. καλίκαρις ἢ ἄλλ.

ΚΑΛΙΚΕΡΗΣ, ἢ τῷλας, in Lexico Botan. MS. Reg. Cod. 1843.

ΚΑΛΙΞΕΝΟΚΟΥ, ἢ ἄπῶτες, *Calx*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΑΛΙΩΝΙΟΣ, *Pisces species.* Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. ἀλιουέλιος. ἢ ἔστι ἔχοντες θαλάσσιον, ὅ ἐστις καλῶσιμοι καλίωτοι καλοῦσι. ἐστὶ ἢ τὸ θαλάσσιον ἀφῶτοι.

ΚΑΛΑΛΙΝΟΣ. *Post locos Etymolog. adde.* Vide Hesychium in Κάλαμοι.

ΚΑΛΑΙΓΡΑΦΟΣ. *Post locum Simocasta, adde.* In Cod. Reg. 3497. fol. 136 v. describitur ἀλῶσιον τῷ ἀγίω Λαυταίου καὶ Εὐστρατίου Λαυκά, Δουδικασίον ὀνομαζόμενον, ἀφῶσιον ἐς πῶσι τῆ πῶσι, ἐξαρτίως ἐς ἀρῶσιον, ὅ ἢ οἱ καμικῶτοι χῶσιται. *Ibid post locum ex vita S. Marcelli, adde.* Epiphanius hæc:

67. n. 3. de quodam Hieraca: φασί δὲ ἔστις ἀπὸ αὐτῆ. ὅπ ἡ ἀπὸ ἀπύκαρις ἐστὶς ἡ κῶσις, ἢς ἡ ἀπύκαρις ἢς ἐπὶ λέτα ἀπύκαρις: καμικῶτος ὅπ ἡ ἄπῶσι, ἐστὶς ὅπ αὐτῆ αὐροφίως ὀρθωθῆται. Joannes Episcopus Carpathi MS. ἔστι ἢ ἔργῶσιν καμικῶσιον, καὶ ἄλλω ἀπὸ τῆ ἀπύκαρις ἢ ἔργῶσι.

ΚΑΛΑΙΚΕΡΕΑ. Vide Καλίκαρις.

ΚΑΛΟΚΑΓΡΗ. *In fine subde.* Καλοκαγρία, *Felicitas, res secunda.* Melampus de Palpitationibus: ὀνομαζόμενον δὶδῶν ἀποῦσι, ἢ ἡ ἀπὸ φασίκαρις, ὡ ἄλλω καλοκαγρίας ἡ ἀπῶσι.

ΚΑΛΟΚΤΕΝΙΣΤΟΣ, *Pulegæ plekus.* Ptochoi prodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ ἄρα ἔστι καλοκτένις ἐς καμικῶσιον.

ΚΑΛΟΚΥΜΙΝΑΙΑ, *Cymini species.* Aëtius lib. 11. cap. 54. λαβὸν πῶ πῶσι ἢ καμικῶσιον τῷ ἰταλοῖς ἦθα, Γραικοῖς ἢ καλοκτενία, &c.

ΚΑΛΟΛΕΩΝ. *Post hanc vocem adde.* Ptochoi prodromus MS. contra Hegumenum:

Καλολέων ἔστι, δίασην, ὀνότιον μίσηται πῶσι τῶσι καὶ ἔως αὐο ἐ μίσηται γμῶσιον τῷ ὑδρα. Καὶ βάλιοι καμικῶσιον ἔστι καλοκτενίας, καὶ πῶ ἔσπασαι πῶ ἔσπασαι καμικῶσιον.

ΚΑΛΟΣΤΡΟΨΘΙΟΝ, ἀργίκαρις, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Aquila.*

ΚΑΛΟΥΤΕΝ, ἔστισι καμικῶσιον, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 190.

ΚΑΛΟΧΡΟΝΙΑ, *Prosperitas.* Anonymus MS. de significationibus astrorum: καρπῶσι, καὶ ὀπῶσι ἐς ἰσραῖων, ἢ δίασην τῆς ἀνδρῶσι, καὶ καλοκτενίας, ἢ ἢ τῶσι πῶσι, &c.

ΚΑΛΠΑΣΟΣ, *Planta species.* Zosimus MS. de rotundandis margaritis: βάλια αὐτῆς, ἢ πῶσι ὀπῶσι αὐτῆς, ἢ ἕσπασαι, ἢ καμικῶσιον.

ΚΑΛΤΖΗΝΑΨΕΙΝ, *Calcinare.* Vox Chymicorum, apud Petrum Theodotum de Archemia MS.

ΚΑΛΤΙΚΙΑ. *Lin. 2. post Caligæ, adde.* Symeon Logotheta in Chron. MS. de Anastasio Imp. λέγιται ἢ μὲ πῶ τὸ μὲ μῶσι ἀπογῶσι, καὶ ἔσπασαι αὐτῆς ἢ πῶσι φασίκαρις τῆ βεσπία αὐτῆ, καὶ τῆ ἀπύκαρις ἀφῶσι. ἢ τῆ ἢ ἢ ἀπύκαρις ἀπύκαρις.

πολλή σολεβάσι χειρίζον, πολλήσ ἀπόλις διὰ οἱ ἄν
ζώσι τὸ καλοῦ ὄνης, καὶ οἱ τὴν τρομοφίτου ἐπισημα-
νοῦται.

ΚΑΝΟΝΑΡΧΗΣ. *Post locum S. Basilii, adde.* Chryso-
stomus homil. 36. in 1. ad Corinth. καὶ ὁ
ψάλων ψάλλῃ μῦτος, καὶ πῖσις ἀποχῶσι ὡς ἐξ ἐὺς ὁ-
μακῆς ἢ φωνῆ φέριται. Vide Philonem de vita con-
templat. sub finem.

Κατορχῆν. *Post locum Symeonis, adde.* Officium
Quadragesimæ in Horologio Reg. MS. ἐξ τῶ περι-
δικῶ τὸ ἔχει μὲν μέλους ἔ αργῶς κατορχεύοντα φέρεται
ἔχει δὲ τῆς μοσχοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΚΑΙ. *Pag. 580. post locum S. Antio-
chi, scribe.* Joannes Carpathi Episcopus MS. κα-
τορχῆς ὑπακοῆσιν κατορχῆς καὶ τὸ ὄν, &c. Mox ea-
rum ἠρῶνδης meminit.

ΚΑΝΟΥΛΗΣ. *Canalis, Tubulus.* Constantinus
à secretis MS. lib. 2. καὶ ἔπιπιδύουσαι, καὶ πῖσις κα-
τουλῶν καὶ τὸ ἴση τὸ ὄπου, κατορχῆσι διὰ τὸ ἀφορῶν τὸ κα-
τουλῶν, &c.

ΚΑΝΣΑΛΙΔΕΣ, τὸ γάρμωσι, in Lexico MS. ex
Cod. Reg. 1843. *Narcissus.*

ΚΑΝΤΖΙΤΟΝΗ. Anonymus MS. de virtuti-
bus lapidum : καντζιτὴ, ἐστὶ πῖσις ἀβυάδα ὡς καλὸ κλέ-
ρε, ἢ πῖσις καὶ πεζοῖς, &c.

ΚΑΝΤΙΟΝ. *In fine adde.* αἰσιζον τὸ πεζοῖς, καὶ
ζέωσι τὸ κάπτοι, καὶ ἄς ἔχῃ τὸ κάρπι τῆ μῖσι, &c. Compositio atramenti ex Cod. Reg. καλομῖσι ὄγ-
ζίας α. πῖσις ἀλόσ ἀφορῶν τῆ ἐξῆγ. γ. βῆδράσι ἐξῆγ.
γ. πῖσις ζέριος, κάπτοι ἐξῆγ. γ. ἀλας ἀλεξῶρμῖσι
ἐξῆγ. γ.

ΚΑΝΩΝ, *Liber penitentialis. Lin. 98 post pen-
nitentia, adde.* Quomodo usurpat etiam Vita S.
Basilii Amphilocho falso adscripta cap. 11. ἐκασι-
αὐτῆ οἱ εἰσι τῶ, ἴση τῆ ἰρῶν ἀβυάδου, καὶ διὰ αὐτῆ
κατοῖα, καὶ σφραγῖσι αὐτῆ τῆς ἡμέρας, ἰσημῖσι αὐ-
τῆ, &c.

ΚΑΠΑΪΣΙΟΝ. *Adde in fine. Ubi Scholia MSS.*
in eundem Blemmidam : εκβη ὄρασις, ἢ καλοῦται
κλωκία μὲν καππῖσιον ὑκίον. ἄλλα κλωκία ὑκίσα, —
ἢ τὸ καππῖσιον αὐτῶ.

ΚΑΠΕΤΩΛΙΟΝ. *Lin. 2. post Capitolium, adde.*
Observat Casaubonus ad Polyb. Græcos hoc no-
men bifariam scribere: quosdam enim, ut Plutar-
chum per καππῶλοισι, plures, ut Diodorum, Euse-
bium, Hesychium & alios per τ. καππῶλοισι, haud
dubie, inquit, à voce Græca κάππος, fossa, tu-
mulus.

ΚΑΠΗΓΕΛΑΤΕΡΙΔΕΣ. Officiales quidam Au-
læ seu Portæ Turcicæ. qui *Capigi* dicuntur. Vide
in Τζασιος & Καπιτζελος

ΚΑΠΗΛΟΜΑΓΗΡΕΓΟΝ, *Officina affaria.* Joannes
Carpathi Episcopus MS. ἰση τὸ σφραγῖσι δ ἡμο-
σις ἴσης καππομαζηρίον, καὶ πῖσις αἱ τῆ παρῖσιδου σι
μυκλάδες καὶ τῆ κρῖσι ἀταδουμάσις, &c.

ΚΑΠΗΝΙΤΖ, τὸ ζαζῖσι, in Lexico MS. ex Cod.
Reg. 1843. *Sagarennum.*

ΚΑΠΙΣΤΡΙΟΝ. *Ante locum Portii scribe.* Eu-
stathius ad Iliad. 1. pag. 539. ἢ φορβῖα, τὸ ἐξ ἀε-
σίμου ἔ σῶμον, Ρωμαῖος ἢ εἰπίη, καπῖσιον. Joannes
Diaconus in Heliodi scutum Herculis : χαλκῖος,
διὰ τὸ χαλκῖσι τῶ ἴση. φορβῖα ἢ τὸ καπῖσιον, τὸ τῆ φορβῖ
τὸ ἴση ἀρῶσι.

ΚΑΠΙΤΑΝΟΣ. *Post locum Duce, adde.* Belis-
sation Donatus in vita MS. S. Antoni : ἰση τὸ κῶ-
πῖσι τὸ λόζον σῶς ὁ πῶ διὰ δῶματ καὶ ὑκίω ἔ πῖσιδου τῶ
σῶσιον, ἢ τὸ καπῖσιον ὡς τὸ σφραγῖσι.

ΚΑΠΙΤΖΗΔΕΣ, *Ofiarii Aula Ottomanicæ.*
Leunclavius in Onomast. Turc. *Capizçi, vel Ca-
pischi, Janitores, Ofiarii.* Ordo MS. Aula

Turcicæ : ἐξ αὐτῆ ἢ Γεμιτζάρις, ὡς ὀφείλοισι ἰση
Καπιτζῖδου, ἠρῶν περὶ τὸ αἰθιῶδες πῖσις. His qui
preest, *Capizçiler, vel Capizçi Bassa, vel Aga* no-
minatur.

ΚΑΠΝΕΛΛΙΟΝ, in Lexico MS. Neophyti,
ἢ ἰση, *Narbica.*

ΚΑΠΝΙΟΝ, τὸ χαλκῖσιον λεγόμενον, apud Aëtium
lib. 10. cap. 20: 25: & alibi.

ΚΑΠΟΥΚΑΝΟΣ, *Pelecanus.* Scholion MS. ad
Symeonem Sethi de animalibus : πικαῖον, ὁ ὄρκο-
λάπις, ὡς ὁ διπλοῦλαφος, ἴση τῶ πικαῖον τὸ κα-
ποκαῖον.

ΚΑΠΤΡΟΝ. Isaacus Tzetzis in Lycophron.
pag. 173. τῶσις τὸ καπῖσις ἰση ὑποζωμῖσι, ὑποζω-
μῖσι τὸ καπῖσι ὑποζωμῖσι, καὶ γὰρ τὸν καπῖσιον. ἴση τῶ
ἢ πῖσις καπῖσις τὸ γὰρ ἄμμασι φαρμακῖα.

ΚΑΡΑΒΟΣ, *Cloaca, ὄχετις.* *Adde.* Leges Cy-
priorum MSS. fol. 96. τὸ ἢ καπῖσιον φαρῖσι τὸ αὐ-
τῆς ὑποζωμῖσις καπῖσις τὸ κῶσιον τὸ κῶσιον, ὄφῖσι τῶ ἀρ-
δουδῖσιον γῶ, καὶ ἀνακαθῖσι τὸ περὶ τῶ τῶς μερῖσι-
σις, ὄφῖσι τῶ ἰση τῶ τῶσις τὸ πῖσιον καπῖσι τὸ ἔ-
σῖσις ἰση τῶσις ἴση τῶσις καπῖσι. *Pag. 583. post lin.*
18. subde.

Καραβοσίσι, Navale. Etymologicum MS. πῶ-
σῖσις, τὸ καραβοσίσι.

ΚΑΡΒΩΝ. *Post locum Phoca, adde.* Leo Phi-
lofophus lib. 6. Synopsis Iatricæ MS. cap. 19.
κῶσις λέξις, ὅτι ὡς γὰρ ἴση τῶ ἢ γῶσι ἀπῖ τὸ δῶσιον
ἢ τῶσις μῖσις ὄφῖσι τῶσις ἀπῖσι. ἴση τῶ ὄφῖσις, ἢ ὄφῖσις,
ἢ κῶσιον, &c.

ΚΑΡΔΑΜΕ, in Glossis Botanicis Saracenicis
MSS. τὸ ἰση, *Electrum.*

ΚΑΡΔΑΡΑ, *Mensura species.* Anonymus in A-
rithmetica practica MS. καρδῖσις τὸ ἀλῖσιον καρδῖσις ἴση
ἴση. ἢ τῶ. &c. Occurrit ibi pluries.

ΚΑΡΔΟΣ, *Carduus.* Eustathius ad Odys. 6.
ἢ ἢ διὰ τὸ ἴση καρδῖσις, ἴση τῶ ἴση τῶσις φαν κῶ-
σις λέξις τῶσις ὑπὸ Ρωμαῖσι τῶ καρδῖσις καρδῖσις, ἴση
ἴση τῶσις ἴση τῶσις.

ΚΑΡΔΟΥΛΑ. Vide *Καρδῖσις.*

ΚΑΡΗΠ-ΓΗΤΑΡΟΙ, ita dicti quidam Offi-
ciales Portæ Othomanicæ. Ordo MS. Officiorum
Portæ Turcicæ : πῖσις τῶσις ὄφῖσις καρῖσι-γῶσις
ἴση τῶσις, καὶ αὐτῶ καβαλῖσι. ἴση τῶ καπῖσις ἴση
καῖσις ἴση αὐτῶ.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. *In fine adde.* Quos verò Allatius
Leoni Philosopho ascribit, Codex Regius 2809.
fol. 51. partim Joanni Tzetzæ, partim Ptochopro-
dromo tribuit, Vide Antholog. Græc. lib. 6. c. 13.

ΚΑΡΝΥΞ, *Tuba Celtica species.* Eustathius ad
Odysl. 1. ubi tubarum species recenset : τῶσις ὄφῖ-
σις καρῖσις, καὶ τῶσις καρῖσις, ὡς τῶσις καρῖσις. ἴση
καρῖσις ἴση, καὶ αὐτῶ καρῖσις, ἴση τῶσις καρῖσις ἴση
καρῖσις, ἴση τῶσις καρῖσις, καὶ καρῖσις ἴση τῶσις
καρῖσις.

ΚΑΡΟΜΦΙΛΑ, τὸ καρῖσιον, in Lexico MS. ex
Cod. Reg. 1843. *Caryophyllum.*

ΚΑΡΟΥΧΑ. *Post locos Chron. Alexandr. adde.*
Cosmas Vestitor de relat. corp. S. Chrysofomi
MS. de Proclo Patr. C.P. ἢ πῖσις ἴση τῶσις καρῖσις
τῶσις τῶσις, καὶ τῶσις τῶσις ἀρῖσις ἴση τῶσις
καρῖσις ἴση τῶσις. Ptochoprodromus MS. contra Hegu-
menum :

Καὶ τὸ ὄφῖσις, ἢ ἴση τῶσις τῶσις καρῖσις.

ΚΑΡΠΙΣΙΣ, ἴση ἀρῖσις, ἴση καρῖσις. Ita
Lexicon Botanicum MS. Reg. *Species aromatis.*
Vox Arabica.

ΚΑΡΠΩΝ, *Elleborns.* Anonymus Botan. MS.
ἐλῖσις τῶσις τὸ καρῖσις, in aliis Glossis καρῖσις scribitur.

ΚΑΤΑΡΑΧΑ; idem valet quod κάταρα, in dorso. in spina dorso infidelis idem. Prochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Κατάρας καλὰς κατάρχα πλὴζου τ' ἐξ ἀρχῆ. Infrà:

Κατάρας πικρὰς κατάρχα, ἐξ ἀρχῆ τ' ἀπίου.

Vide Glossar. med. Lat. in Catopus.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ. In fine adde. Κατασκευάζειν, infidias comparare, conficere; κατασκευαστής, infidias arpei, in Chron. Paschali an. 5. Zenonis.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ, Ordo legitimus. Post locum ex Concilio CP. adde. Chronicon Paschale anno 9. Justinii senior. ὅτι βασιλεὺς Ιουστινιανὸς μεγάλων ἐπέστην καθεύουσι ἐν ΚΠόλει, πέντε δὴς σπέραις ἐς τὸ ἡμωροδωμάτιον ἀπέβηκεν ἢ φόνου ποιούσας. Theophilus Simocatta lib. 8. cap. 11. ὅτι πύργος ἐν βίαισι χαλεπαίνοντις ἐξ τῆς Ἀλεξάνδρου ἐξώρου δωμάτιος βοάει, καὶ ἡ ἡμέρα ἐπιπύει τῶν τι γὰρ (καὶ ἐν τῷ ἔξω) τ' ἰδιώτες φωνῆς μετὰ μὴν πύργου γὰρ, μὴ δὲ πύργου, ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν ἀπίουσι.

ΚΑΤΑΣΤΙΧΟΝ. Post hanc vocem, scribe. Scripsit quodvis, vel instrumentum. Glossæ interlin. MSS. in Aristophanis Nubes; καὶ φέρε τὸ γραμματικόν, ἢ ἀναγνώλατον, ἢ κατὰστιχόν.

ΚΑΤΑΦΥΓΗ. Fragmentum ex Παταρίῳ ΚΠ. editum in Constantinopoli Christ. lib. 4. pag. 110. ἐν τῇ καθύφω τ' ἀπὸς μίσησιν ἀναπλάει ἐξ ἀείρου, ἐν ἡμετέροις λέγει, καὶ ἀπὸ τῆς τ' οὐμὸς δὲ βασιλεὺς ἐπιπύει τῶν τι γὰρ.

ΚΑΤΑΦΥΓΙΟΝ. Lin. 2. post hostes, adde. Glossæ MSS. ad Herodotum: κρητύρησι, καθύφω, ὄχημα.

ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΣΜΟΣ, Morbi species, quam sic describit Constantinus à secretis MS. lib. 1. ἐν τῷ καθύφω τ' ἀπὸς μίσησιν ἀναπλάει ἐξ ἀείρου, ἐν ἡμετέροις λέγει, καὶ ἀπὸ τῆς τ' οὐμὸς δὲ βασιλεὺς ἐπιπύει τῶν τι γὰρ.

ΚΑΤΕΛΑΝΙΚΟΝ ἔλαιον, Oleum Catelanicum; Sabinum. Lexicon MS. Neophyti: ἔλαιον σάβινου, τὸ γὰρ καὶ λυπομαρῆς, ὅθεν ἔστι τὸ καταλακίον. Mattheus Silvanicus: Oleum sabinum, vel salinum, id est sitionum. Rursum: Oleum sitionum, quod fit de cymmeribus agrestibus.

ΚΑΤΕΠΑΝΩ. Pag. 617. lin. 4. post Eύσθηρι; adde. Leo Philosophus de Regno & Principibus. ex Cod. Reg. 2732. fol. 70. v. ἐπὶ ἀρχόντων λαμβανόντων δουλικὴν κριτήν, καταπύειν, ἀπὸ τῆς τ' οὐμὸς δὲ βασιλεὺς ἐπιπύει τῶν τι γὰρ.

ΚΑΤΣΑΡΑΙΑ. In fine subds. In alio Lexico MS. κατάρια, ἄρμυρος, seu Juniperus, exponitur.

ΚΑΤΣΑΡΟΣ. Adde in fine. Codex Reg. 3497. fol. 84. ubi de tineis curandis: κατάρια ἔστι μὴ τ' ἀναπλάει ἐξ ἀείρου, ἐν ἡμετέροις λέγει, καὶ ἀπὸ τῆς τ' οὐμὸς δὲ βασιλεὺς ἐπιπύει τῶν τι γὰρ.

ΚΑΤΖΟΥΡΟΥ, ἢ κέδρος, in Lexico Saracenic MS. Cedrus.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΡΗΣ. Lin. penult. ante Vide, scribe. In Catalogo MS. Ecclesie Cypriae, κρητύρησι, ὅτι ἐν τῷ ἔξω τ' ἀπὸς μίσησιν ἀναπλάει ἐξ ἀείρου, ἐν ἡμετέροις λέγει, καὶ ἀπὸ τῆς τ' οὐμὸς δὲ βασιλεὺς ἐπιπύει τῶν τι γὰρ.

ΚΑΤΗΛΕΣΚΑΡΙΑΣ, Officium Turcicum, Cadilischer, Judex major, aut Caltrensis, aut Exercituum Judex, inquit Leunclavius. Vide in Δουλομαρῆς, & in Κάδρις.

ΚΑΤΗΡΑ, Tetraneurhen. Iatrofophium MS. ἐν τῷ καθύφω τ' ἀπὸς μίσησιν ἀναπλάει ἐξ ἀείρου, ἐν ἡμετέροις λέγει, καὶ ἀπὸ τῆς τ' οὐμὸς δὲ βασιλεὺς ἐπιπύει τῶν τι γὰρ.

ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟΙ. Post locum Synodi CP. adde. Petrus Siculus in hist. Manichzor. pag. 28. ἐν τῷ καθύφω τ' ἀπὸς μίσησιν ἀναπλάει ἐξ ἀείρου, ἐν ἡμετέροις λέγει, καὶ ἀπὸ τῆς τ' οὐμὸς δὲ βασιλεὺς ἐπιπύει τῶν τι γὰρ.

ἴα ἐν τῷ καθύφω τ' ἀπὸς μίσησιν ἀναπλάει ἐξ ἀείρου, ἐν ἡμετέροις λέγει, καὶ ἀπὸ τῆς τ' οὐμὸς δὲ βασιλεὺς ἐπιπύει τῶν τι γὰρ. Post locum Cabasila, scribe. Vita MS. S. Pelagie Antiochena; καὶ τῶν μίσησιν ἀναπλάει ἐξ ἀείρου, ἐν ἡμετέροις λέγει, καὶ ἀπὸ τῆς τ' οὐμὸς δὲ βασιλεὺς ἐπιπύει τῶν τι γὰρ.

ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΑ. Lin. 5. post erant. adde. Vita S. Basilii falso adscripta S. Amphilocho c. 9. δὲ τὸ καθύφω τ' ἀπὸς μίσησιν ἀναπλάει ἐξ ἀείρου, ἐν ἡμετέροις λέγει, καὶ ἀπὸ τῆς τ' οὐμὸς δὲ βασιλεὺς ἐπιπύει τῶν τι γὰρ.

ΚΑΤΟΓΥΡΙΑΡΙΣ. Vide in Κατηγυρίαρις.

ΚΑΤΟΔΑΙΜΟΣ. Synesius Chymicus MS. ἐν τῷ καθύφω τ' ἀπὸς μίσησιν ἀναπλάει ἐξ ἀείρου, ἐν ἡμετέροις λέγει, καὶ ἀπὸ τῆς τ' οὐμὸς δὲ βασιλεὺς ἐπιπύει τῶν τι γὰρ.

ΚΑΤΟΡΔΙΝΑΤΑ. Vide in Πλάτης.

ΚΑΤΟΣ. Post locum Scholiasta, scribe. Ceteris MS. lib. 2. ἕκτος, ὅτι καὶ τὸ καθύφω τ' ἀπὸς μίσησιν ἀναπλάει ἐξ ἀείρου, ἐν ἡμετέροις λέγει, καὶ ἀπὸ τῆς τ' οὐμὸς δὲ βασιλεὺς ἐπιπύει τῶν τι γὰρ.

ΚΑΤΚΑΛΙΟΝ. Post locum Achmetis, adde; Alexander Aphrodisiensis de dubiis medicis: δὲ τὸ καθύφω τ' ἀπὸς μίσησιν ἀναπλάει ἐξ ἀείρου, ἐν ἡμετέροις λέγει, καὶ ἀπὸ τῆς τ' οὐμὸς δὲ βασιλεὺς ἐπιπύει τῶν τι γὰρ.

Ibidem post locum Palladii, adde. Cyrillus Scythopol. in vita MS. S. Euthymii cap. 18. καὶ τῶν καθύφω τ' ἀπὸς μίσησιν ἀναπλάει ἐξ ἀείρου, ἐν ἡμετέροις λέγει, καὶ ἀπὸ τῆς τ' οὐμὸς δὲ βασιλεὺς ἐπιπύει τῶν τι γὰρ.

ΚΑΥΧΟΣ. Post locum Astrampsyebi, adde. Anonymus alter Interpres MS. Rhampli: ἐν τῷ καθύφω τ' ἀπὸς μίσησιν ἀναπλάει ἐξ ἀείρου, ἐν ἡμετέροις λέγει, καὶ ἀπὸ τῆς τ' οὐμὸς δὲ βασιλεὺς ἐπιπύει τῶν τι γὰρ.

ΚΛΦΟΥΡΑ. Lin. 3. adde. κάφουρα, & κάφουρα, passim apud Constantinum à secretis MS. Vide Κάφουρα.

ΚΕΒΡΑΝ. Vide in Νηχίδου.

ΚΕΙΜΗΛΙΑΡΧΕΙΟΝ. In fine scribe. Adde vitam S. Marthe matris S. Symeonis jun. Styl. n. 70.

ΚΕΙΣΣΑΠΑΡΑΔΙΣΣΑ, Ocyris silvestris semen. Vide in Κακίτιν.

ΚΕΚΕΝΖ, αλιμακαβίς, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. Halicacabus. Vide Κικόντις.

ΚΕΚΡΑΤΑΡΙΟΝ. Lin. 3. post μου, adde. S. Chrysostomus in hunc Psalmum: ἐν τῷ καθύφω τ' ἀπὸς μίσησιν ἀναπλάει ἐξ ἀείρου, ἐν ἡμετέροις λέγει, καὶ ἀπὸ τῆς τ' οὐμὸς δὲ βασιλεὺς ἐπιπύει τῶν τι γὰρ.

Adde in fine. Codex Reg. 3502. fol. 92. v. ubi de vocibus animalium: οὐκαθίον πύργος ἐξ ἀείρου, ἐν ἡμετέροις λέγει, καὶ ἀπὸ τῆς τ' οὐμὸς δὲ βασιλεὺς ἐπιπύει τῶν τι γὰρ.

ΚΕΛΕΜΙΑ, ἢ κατρία, Cadmia, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΕΛΕΥΣΙΣ, fuffio sacra. Cyrillus Scythopolit. in vita S. Sabze cap. 73. ἐν τῷ καθύφω τ' ἀπὸς μίσησιν ἀναπλάει ἐξ ἀείρου, ἐν ἡμετέροις λέγει, καὶ ἀπὸ τῆς τ' οὐμὸς δὲ βασιλεὺς ἐπιπύει τῶν τι γὰρ.

ΚΕΛΕΦΟΣ. Lin. 1. post leprosus. adde. Epiphanius hxr. 66. n. 10. καὶ ἐν τῷ καθύφω τ' ἀπὸς μίσησιν ἀναπλάει ἐξ ἀείρου, ἐν ἡμετέροις λέγει, καὶ ἀπὸ τῆς τ' οὐμὸς δὲ βασιλεὺς ἐπιπύει τῶν τι γὰρ.

Κελφία, Lepra. Epiphanius hxr. 55. n. 8. φωνὴ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀναπλάει ἐξ ἀείρου, ἐν ἡμετέροις λέγει, καὶ ἀπὸ τῆς τ' οὐμὸς δὲ βασιλεὺς ἐπιπύει τῶν τι γὰρ.

Cod. Reg. 945. fol. 68. habetur cap. περί κελειρίας. Apud Constantinum à secretis MS. lib. 7. extr. caput concipitur, περί ιεροφιλίας, ποτισι λώβης και κελειρίας. Idem alibi: ή διαφορά μίσην της κελειρίας ή ήβ μαλακωσιν αλφωσ, ον οι αλφει εις ω μίλος ρινοται, ή ή κελειρία εις απωσ ή σπμκ. Leges Cypriorum MSS. fol. 21. τάλην ειάν σμβη ή ω προσωπρ απη ανδρομωσ, ή ήπιτη κελειρος, ή ή ή κελειρίας ωδν χειζουωται, αλλα αβρωσ ουτως. Codex Iatricus MS. Reg. ειλιφας λεζαται, οσφ λεζουσν οι αλλοι κελειριασι. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Η αβρξ μου κελειριασι δαδ ή αλωσιας.

ΚΕΛΛΑΡΪΟΝ. Post locum ex Gloss. Basil. adde. Etymologicum MS. φροντισιον, ή κελμαλεισ.

ΚΕΛΛΙΤΗΣ. Moschopolus in Schedographia MS. βμιας, ο κελπιτε, και βμιας, ή βμιασ ή κελ- λησι.

ΚΕΛΠΗΣ. Glossæ Botanicæ MSS. ex Codice Reg. 1690. κιλπις, ή σάχορ.

ΚΕΝΑΟΥΠΕΡΙ, ή αχελον κάταβω, Cannabis fil- vestris in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΕΝΗΡΙΟΝ. In fine adde. Est autem νεϊσ, sepulcrum. Vide Grammaticos.

ΚΕΝΤΗΝΑΡΙΟΝ. In fine subde. Κεντιάειον, appellatam magnam turrim Palatii Constantinopolitani habent scriptores Byzantini.

quam inde dictam volunt, quod in ea condenda impensum sit centenarium, auri fortè, ut indica- mus in lib. 2. CPol. Christ. sect. 4. n. 31. Basilicas centenarias apud Capitolinum in Gordianis, à pe- dum mensura dictas contendit Casaubonus, ut Porticum milliariam, apud Sueton. in Nerone, quæ miliarensis dicitur Vopisco. Idem Capitolinus mox: Instituerat porticum in Campo Martio sub colle pe- dum mille, &c. Vide Eustathium ad Iliad. β. pag. 197. edit. Rom.

ΚΕΝΤΟΚΟΥΡΑ, ή πόλις, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Polium.

ΚΕΝΤΟΥΚΛΟΝ. Adde in fine. Κεντκλα, genere femin. idem quod κεντκλον. Pto- choprodromus MS. contra Hegumenum:

Προκίλεται βυλαεικός, ή πριτη κεντκλας, και ης παφροσειπιας μου να ρεϊβιται πιπιον, και ως κελουοδισσιναι οκάτωσ κεράδαρ, και ης κεντκλας να ήσθαις ή ης παφροσειπιας.

Infrà:

Και ης κεντκλας να ήσθαις, ή ης ζμωιωτά ήζήπωσ.

ΚΗΠΪΝΗΤΖ, ή βγάπιον, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 1843. Sagarenum.

ΚΕΡΑ' αζάειον, ή κελειριον, Erigeron, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΕΡΑΔΑ. Ptochoprodromus MS. lib. 1.

Κεράδαρς χειρομάχας κελουοδισσιναις μου. Infrà:

Και ως κελουοδισσιναι οκάτωσ κεράδαρς, και ης κεντκλας να ήσθαις ή ης παφροσειπιας.

ΚΕΡΑΜΒΕΛΟΣ. Etymologicum MS. αζάλλμα- π, ζόωα, αφρωσιματε, ιϊβις, ανδριάπε, κεράμβελω, κελουσι.

ΚΕΡΑΜΑΡΕΣΟΝ. Lin. 1. post figulina. adde. Historia MS. Imaginis Christi in sindone expref- sa: και ήρώαρος καβί ζωσ σπι ως ειπίεισν ειμιασ ήζωσ της Ιεροπόλιωσ ω κεράμβρι, &c. Occurrit rursum infrà.

ΚΕΡΑΜΟΣ. Cypriis, Carcer, δουπέειν. Ita Eustathius ad Iliad. ο. pag. 560.

ΚΕΡΑΤΑΡΙΟΝ. In fine adde. Eustathius ad

Iliad. ο. οδιν και ήπιριον ή κέρας ή ιου, ο κενότροσ κεράτιεον καλίουσ.

ΚΕΡΑΤΙΟΝ. Post locum ex Rationali, adde. Fol. 17. με ή ιουκαλοδοου ήξ αρχις ην νμιασν δι- κεραποκάριμον, ήπι φώλεις πιακωτα φεζοχιν, αλλα μω- νας φώλεις Ι. ή πειπν δελωσπ ήβ τελακωτα.

ΚΕΡΑΥΝΟΣ, ή περιθρον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Pyrethrum.

ΚΕΡΑΥΝΟΥΣΘΑΙ. Artemidorus lib. 2. cap. 8. ης κεράδικαδίντας ω τη σιωθιη κεραιουδαρ φιδρ.

ΚΕΡΕΒΕ. Vide Καρπιπιον.

ΚΕΡΚΕΣΙΟΝ. Post locum ex Cedreno, adde. Symeon Logotheta in Chronico MS. de Romulo: οσφ κήζη φεζωσς ιππιωσ ω τη Ρώμη, ο Κρησιος Ρωμαϊωσ καλίουσ γλωσση.

ΚΕΡΚΕΤΑ. In fine ante Vide, adde. Nice- phoras Presbyter in vita MS. S. Andreæ Sali: και δν σιωατφ απη ή κεραιου, και καλόμεν πύπις, δισωπες ήσθαι. Suprà βιγλων appellavit, vigiles noc- turnos.

ΚΕΡΜΑ, Pecunia. Joannes Carpathi Episcopus MS. ήλδιν ηδ σφρς αυου αδλαφρς θίλωσ χεισπαδ κερ- μα. Adamantinus MS. de ponderibus & mensuris: οβελιακος χειώλωρς νοσμησιν σιδρωις, ωϊων ή χαλιου. αφ ων φεζαφη ή πηδωσς ήξ ην ήβ κερματαισ οβολωις κα- λιουδαρ.

ΚΕΡΜΑΚΟΛΟΥΘΟΣ, Servus aut libertus si- mul cum debitoro navigans, & pecuniam nauticam sua die cum usuris repetens. Vox Jurisconsultorum Græcorum. Vide Cujacium lib. 5. Observat. cap. 38.

ΚΕΡΟΜΑ, vox Chymicorum, fortè pro κέρω- μα. Petrus Theodonicus in lib. MS. de Arche- mia: κέρωμα δν ειπν φεζαματε σπιου και ού πριχονις, ή η ήβ σπιου εις η δισωδαρ πιπιασ αζωωσ και αζω- ριζωσ.

ΚΕΡΟΣ. In fine subde. Σύλειρς. Bartholomæus Edessenus in Confutat. Agareni pag. 386. και αιταλαβουσ η σιλαβα ή ορ- φωσν ηπιδωσ, οπι ή Μουχαμντ, ήλδιν εις ηπι σφικε- ρον, και βρεν οκωσ ή αιδραδελφωσ αυωσ, &c. Ubi doctus interpres, in locum amicum, mallet, in lo- cum orrotinunt.

ΚΕΤΑΝΤΟΠΗΤΑΝ, ή αζωεακόν, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Sors, &c. Post locum Thomæ Mag. adde. Eudemus in Lexico MS. αρχαα, ή κηφαλαρ ήβ χειων.

ΚΕΦΑΛΙΔΕΣ, Volumina. Chronicon Paschale pag. 290. Ιεριμιας ο φεζωπτεσ φεζωπιαται φεζω κυεισ κηφαλιδα βιβλιου λαβιου, και ηξφαι ω αυτη πωπιασ ηξ λογωσ η κυειου. Ubi Hieremie cap. 36. λαβι παυ- τη ζηρην βιβλιου. Infrà idem Chronicon: και ηλαβιν ηπιεισ κηφαλιδα βιβλιου. Ubi Hierem. ή ηλαβι βαρηχ ζηρην ηπρη. Interpr. tolle volumem libri, mox: tu- lit volumem aliud. Michaël Psellus in Orat. MS. ad Synodum contra Michaëlem Cerularium Patr. CP. αμ' οξ ω δισθιρασ ταπη ηζήκαπη, ή ω ιλατωειασ ζωσ, ε δν κηφαλιδασ βιβλιου ηνπι φανσ, απηλυει η ηζ αππιμαπη. Vide Andream Hierosolymit. in An- nuntiat. Deipara pag. 996.

ΚΕΦΑΛΟΥΡΓΙΑ. Brontologium Lunare MS. και εις η β. δισπληζα, ή κηφαλουργια, ή οι δουλοι ηπιω- σιανται.

ΚΕΦΟΣ, pro κίπρος, Avis marina levissi- ma, & capru facilis: item, homo stolidus, le- vis. Glossæ MSS. ad Arutophanem: κίπρος, ο δίδωσ, δαδ κούφου ζωσς ήρωδακωσ βιμηχαιεισ, ως λυόφρωσ ω Αλαζαίφω, κίπρος ως ωύζαπ' οη λεζουσ οι ιδιωται κίφρς.

ΚΕΦΟΣ, pro κίπρος, Avis marina levissi- ma, & capru facilis: item, homo stolidus, le- vis. Glossæ MSS. ad Arutophanem: κίπρος, ο δίδωσ, δαδ κούφου ζωσς ήρωδακωσ βιμηχαιεισ, ως λυόφρωσ ω Αλαζαίφω, κίπρος ως ωύζαπ' οη λεζουσ οι ιδιωται κίφρς.

ΚΕΦΟΣ, pro κίπρος, Avis marina levissi- ma, & capru facilis: item, homo stolidus, le- vis. Glossæ MSS. ad Arutophanem: κίπρος, ο δίδωσ, δαδ κούφου ζωσς ήρωδακωσ βιμηχαιεισ, ως λυόφρωσ ω Αλαζαίφω, κίπρος ως ωύζαπ' οη λεζουσ οι ιδιωται κίφρς.

ΚΕΦΟΣ, pro κίπρος, Avis marina levissi- ma, & capru facilis: item, homo stolidus, le- vis. Glossæ MSS. ad Arutophanem: κίπρος, ο δίδωσ, δαδ κούφου ζωσς ήρωδακωσ βιμηχαιεισ, ως λυόφρωσ ω Αλαζαίφω, κίπρος ως ωύζαπ' οη λεζουσ οι ιδιωται κίφρς.

ΚΕΦΟΣ, pro κίπρος, Avis marina levissi- ma, & capru facilis: item, homo stolidus, le- vis. Glossæ MSS. ad Arutophanem: κίπρος, ο δίδωσ, δαδ κούφου ζωσς ήρωδακωσ βιμηχαιεισ, ως λυόφρωσ ω Αλαζαίφω, κίπρος ως ωύζαπ' οη λεζουσ οι ιδιωται κίφρς.

ΚΕΦΟΣ, pro κίπρος, Avis marina levissi- ma, & capru facilis: item, homo stolidus, le- vis. Glossæ MSS. ad Arutophanem: κίπρος, ο δίδωσ, δαδ κούφου ζωσς ήρωδακωσ βιμηχαιεισ, ως λυόφρωσ ω Αλαζαίφω, κίπρος ως ωύζαπ' οη λεζουσ οι ιδιωται κίφρς.

ΚΕΦΟΣ, pro κίπρος, Avis marina levissi- ma, & capru facilis: item, homo stolidus, le- vis. Glossæ MSS. ad Arutophanem: κίπρος, ο δίδωσ, δαδ κούφου ζωσς ήρωδακωσ βιμηχαιεισ, ως λυόφρωσ ω Αλαζαίφω, κίπρος ως ωύζαπ' οη λεζουσ οι ιδιωται κίφρς.

ΚΕΦΟΣ, pro κίπρος, Avis marina levissi- ma, & capru facilis: item, homo stolidus, le- vis. Glossæ MSS. ad Arutophanem: κίπρος, ο δίδωσ, δαδ κούφου ζωσς ήρωδακωσ βιμηχαιεισ, ως λυόφρωσ ω Αλαζαίφω, κίπρος ως ωύζαπ' οη λεζουσ οι ιδιωται κίφρς.

ΚΕΦΟΣ, pro κίπρος, Avis marina levissi- ma, & capru facilis: item, homo stolidus, le- vis. Glossæ MSS. ad Arutophanem: κίπρος, ο δίδωσ, δαδ κούφου ζωσς ήρωδακωσ βιμηχαιεισ, ως λυόφρωσ ω Αλαζαίφω, κίπρος ως ωύζαπ' οη λεζουσ οι ιδιωται κίφρς.

ΚΕΦΟΣ, pro κίπρος, Avis marina levissi- ma, & capru facilis: item, homo stolidus, le- vis. Glossæ MSS. ad Arutophanem: κίπρος, ο δίδωσ, δαδ κούφου ζωσς ήρωδακωσ βιμηχαιεισ, ως λυόφρωσ ω Αλαζαίφω, κίπρος ως ωύζαπ' οη λεζουσ οι ιδιωται κίφρς.

ΚΕΦΟΣ, pro κίπρος, Avis marina levissi- ma, & capru facilis: item, homo stolidus, le- vis. Glossæ MSS. ad Arutophanem: κίπρος, ο δίδωσ, δαδ κούφου ζωσς ήρωδακωσ βιμηχαιεισ, ως λυόφρωσ ω Αλαζαίφω, κίπρος ως ωύζαπ' οη λεζουσ οι ιδιωται κίφρς.

ΚΕΦΟΣ, pro κίπρος, Avis marina levissi- ma, & capru facilis: item, homo stolidus, le- vis. Glossæ MSS. ad Arutophanem: κίπρος, ο δίδωσ, δαδ κούφου ζωσς ήρωδακωσ βιμηχαιεισ, ως λυόφρωσ ω Αλαζαίφω, κίπρος ως ωύζαπ' οη λεζουσ οι ιδιωται κίφρς.

ΚΕΦΟΣ, pro κίπρος, Avis marina levissi- ma, & capru facilis: item, homo stolidus, le- vis. Glossæ MSS. ad Arutophanem: κίπρος, ο δίδωσ, δαδ κούφου ζωσς ήρωδακωσ βιμηχαιεισ, ως λυόφρωσ ω Αλαζαίφω, κίπρος ως ωύζαπ' οη λεζουσ οι ιδιωται κίφρς.

ΚΕΧΑΜ, vox Arabica notionis incertæ. Constantinus à secretis MS. lib. 7. λαβὼν φρούα ἀρεακίω, καχάμ, χαίδελ, ὕλην λιγύλαι, &c.

ΚΗΒΟΣ, *Simia species*, apud Damascium in vita Isidori pag. 1048.

ΚΗΛΟΣ, *Canalis*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 3513. ὄχιπυλός, ὕδραγωγός, ὄχιτος ὁ καλύψας κύλος.

ΚΗΡΚΕΟΣ, *Falco, Accipiter*, Κέρκας. Cœranis MS. λαβὼν ἐν ἱράνῃ, ὃν καλοῦσι κήρκιον, &c.

ΚΗΡΟΥΤΟΣ. Pag. 648. lin. 21. post ἀπίζησι, adde. Procopius Diaconus eis τῶ ὀρθοδόξῃαι, MS. καὶ ἄλλος τῶ κηρούτι ἠγαπιήφι χαρῶν, ἰμβλιῶ, &c.

Ibid. lin. 23. post scriptores, adde. Agathias Scholast. in Anthol. cap. 5. de Thoma Pictore, qui scortum insigne pinxerat :

Δυχνὲς ὄντι ἰχθὺς πόθεν ὠ φρεσίν Ἰση γδ αὐτῶ
Κηρῶ πικαυῶν, τῶκαται ἢ κηρῶν.

Joannes Barbucallus Poëta in imaginem Socratis :

Ζωχάρι, τῶ μορφῶν δότυμαζας, αὐθ' ἐν κηρῶ,
Καὶ ψυχῶ ἰδύας. Σωκρατικῶν βαλίον.

Pag. 649. lin. 38. post mixtura, adde. Eudemus in Lexico MS. ἀδριέλων, ὁμοίον ἀδρῖ. σημαίη ἢ τὸ μίγμα τῶ ζωχάφω, ὃ καλεῖται χρωματίων κράσις.

Pag. 650. lin. 26. post ligno, subde. Justinianus Instituc. de rer. divisione §. 34. Si quis in aliena tabula pinxerit, quidam putant tabulam rictura cadere, &c.

Pag. 651. lin. 24. post καθίσταται, adde. Alter Anonymus MS. de cultu imaginum : οὕτως ἐν καὶ τὸ πῦ χελετὸ ὁμοίωμα, καὶ ὠ διαφόροις ὕλαις ἀκτυποῦθῃ. Infrà : αἱ ἢ κίβους ὕλαι μὴ καὶ αὐτὰ, ἠγαπιήφαι δὲ, πῆς ἀκτυποῦθῃς ὁμοίωμασι τῶ ἀγίω. Zacharias Mytileneus Episcopus in Disput. ubi de templo Berytensis : καθιστοῦσιν τῶ φασὶν ἀπὸ γῆς ὕλαις ποικιλοῦσιν καὶ διαμοίωσιν, &c. Infrà : καὶ τῶ ποικιλοῦσιν κάμω δὲ ζωχαρίας καὶ τῶ ὕλαι τὸ ὄχρα & γλαυροῦ, καὶ τῶ ἀχίνας.

ΚΗΡΟΚΟΛΗΡΙΟΝ, apud Cœranidem MS. lib. 2. *Colliguntur ex cista, Ceroma*. Vide Κολούριον.

ΚΗΡΟΜΑΤΙΤΗΣ, *Ceromatarius*. Cyrillus Scythopolitanus in vita S. Sabæ cap. 45. ὅπου ὁ Γερόσιος, καὶ οὕτως ἐκλάσθῃ, ὡς ἰλθόντα τὸ κηροματίων, ὃ ἀπὸ ἀπογραφεύων διακρίσθῃ.

ΚΙΒΟΣ. In Κίβας. Post locum Symeonis, adde. Manuel Palæologus in Onirocritico MS. cap. 10. καὶ ἢ ἰδὲ ὅτι ἴππου ἀρπυ καβαροῦ, &c. ubi hos opponit καθαρῶς. Anonymus MS. de Dixta lib. 2. de pane : ὃ ἢ ποικίλος καὶ καθαρός λεγόμενος, ἀθῆρος καὶ μαλαχολικός, &c. Michaël Pfellus de facultate alimentorum MS. κηροὶ μὴ εἰν τῶ λαπῶν ἀρτων οἱ κηρωῖται, καὶ ὃν ἱράνῃ τῶν ἀπὸ τῶν καὶ ἀποκαθαρῶν ἐφίξῃς ἢ οἱ φουρίται, ἢ τὸ μὴ ὁμοίως ἐπιλάσθῃ καὶ καθῆς πῆς καθάριταις αὐτῶν ἀποκαθάρσιν. ὅπου δὲ τῶ καθαρῶς ὁ ἀρπυ, ὅπου τῶ καὶ χυμῶν ἀρμα ἀποκαθάρσιν καὶ ἑμφύπρον πύκου. οἱ ἢ φυκαροὶ ἀρπυ καὶ καθαροὶ ὀνομαζόμενοι ὀλησῶνται εἰς, & τῶ καὶ ἰσχυροῦται, &c.

ΚΙΒΥΡΡΑΙΩΤΑΙ. In fine adde. Symeon Logotheta in Chronico MS. κιβύρρα ἢ, δὲ τὸ κιβύρρον ἀδελφῶν μαρκῶ π καὶ κηρῶν τῶ δὲ τὸ Σάρδων πόλιος ἦλς ὡς ἀρπυ ἀποκαθάρσιν Πάριος, ἀπὸ ἡσὺ τὸ ἀρπυτῶν Πάριου. ἀπὸ ἢ Σάρδων τὸ ἱράνῃ τὸ Πηλῶν φῶν, ἀλλότιος τὸ βασιλῆα Λυδῶν Ἐρμια, ὃ χροῖος διακρίσθῃ, ἢ τῆς κηρῶς καθάριται ἡσῶν.

ΚΙΔΑ, *Modiolus rose*. Etymologicum MS. κίμας σημαίη τὸ ἔχου τῶ σέλιος, αὐ εἶναι κίμας καλοῦσιν, εἰς αὐ ὃ ἀξῶν ἀρπυτῶν.

ΚΙΚΑΪΔΙΟΝ, *Carpeolus*, ἰλιξ. Joannes Archie-

ter MS. ἀμπλόφωμα χαρῶν καπῶν, καὶ τῶ καλοῦσιν ὄχρῃ πῆς ἰδιώτης κηκίδα, ἢ φαλῆς, ὄχρῃ ἢ τῶ ἰσχυρῶν ἰλιος ἀμπλου.

ΚΙΚΟΜΗΛΟΝ. Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 1847. δαμυῶν, ἢ τῶ χαμῶν, ἢ τὸ κηκίμα λεγόμενα.

ΚΙΛΑ, ὕσων τὸ ἱράνῃ, *Hyssojum edule*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΙΜΟΥΤΑΣ, σῆμα κίμου, in Lexico Botanicum MS.

ΚΙΝΝΑΒΑΡΙΣ. Lin. 2. post robeus, adde. cuius primam confectioem seu ἰσχυρίας invenisse dicitur quidam Callias Atheniensis, in collectione historiarum Scaligeriana pag. 323. 2. edit.

Pag. 656. post lin. 5. adde. Notat Dio lib. 40. nomina Imperatorum in vexillis inscribi ὀνομαζῶν χαμῶσιν.

ΚΙΡΚΟΣ. Post vocem Circus, adde. Cod. Reg. 3502. fol. 113. ὄχρῃ ἰσχυρῶν, ex quo excipit V. Cl. Stephanus le Moine : αὐτὸ ἢ ἢ κίρκα ἢ καλῶν ἰσχυρῶν, τὸ ἡλίου θυγάτηρ ἢ τῶ ἰσχυρῶν, καὶ εἰς ἡμῶν ὀνομαζῶν τῶ ἰσχυρῶν ἀγῶνα ὄχρῃ τὸ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ὅς δὲ καὶ ἢ αὐτῶν ἀποκαθάρσιν Κίρως.

ΚΙΤΑΡΑΚ, τὸ πηράσθῃ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Tetracanthum*.

ΚΙΤΑΡΙΟΝ. Lexicon iatricum MS. κίβας, κῆρος, ἀπὸ τῶ κηρῶ, εὐκρίσιος καλόν. κίβας ἢ, ἢ τῶ καμυκαίου, ὃ καὶ κῆρος τοῦται. ἢ τῶ ἢ κηρῶν κίβας ἀποκαθάρσιν πύκου. Vide Helychium in Κίβας.

ΚΙΤΡΟΝ. *Malum citreum*, vulgò Citron. Eustathius ad Iliad. η. ἢ κα μὴ καὶ τὸ κηρῶν ὃ δὲ κίβας ἢ τῶ κηρῶν καλοῦσιν, ὡς φησὶ Πάριος ὡς ὃ ἀπὸ γλαυροῦ, ἀρπυ ὅτι τὸ δὲ τῶ ἀπὸ φησὶ τὸ μῶν καμῶν τὸ ὄχρῃ τῶ μὴ γδ ἀρπυτῶν, τὸ ἢ ἀπὸ τῶ, τὸ ἢ ἀπὸ τῶ. Joannes Climacus : ἢ μὴ ἀκαρπία φύσις ὄχρῃ ὄφρῃ πῆς τῶ ἀρπυ, ἢ μὴ ἀρπυ κῆρος πύκου ἀποκαθάρσιν, &c.

ΚΙΤΤΑΡΙΟΝ, ἢ κίβας, in Lexico Botan. MS. Reg.

ΚΙΧΩΡΑ. τὸ πηράσθῃ, ἢ τὸ κηρῶν, in Lexico Botanicum ex Cod. Reg. 3118. Lexicon aliud Botanicum ex Cod. Reg. 3176. κῆρος, ὃ κηρῶν ὄχρῃ.

ΚΛΑΠΩΤΟΣ. Post locum Ptochoprodromi, adde. Idem Ptochoprodromus lib. 1.

Γράμματα τῶ χαμῶν πῆς κηρῶν ἀποκαθάρσιν Rursum :

Καὶ ἢ μῶν τῶ κηρῶν, καὶ τῶ ἢ ἀπὸ κηρῶν.

ΚΛΑΨΙΟΣ. Georgius Syncellus pag. 247. ὡς τῶ κηρῶν ἀρπυ ἀποκαθάρσιν ἢ τῶ ἀρπυ. Ubi Hieronymus in Chron. Eusebii : *Roma clarior agou centenarius primus ætus*. Sed vice ἀποκαθάρσιν hanc vocem positam rectè opinatur Coarus.

ΚΑΒΙΔΟΥΧΟΣ. Lin. 2. post Latinis, adde. κηρῶν ὄχρῃ ἀποκαθάρσιν, Petro Siculo in Hist. Manichæor. Adde in fine. Et in vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Stylitæ n. 51. ubi tamen ii appellantur qui infrà τῶ ἀποκαθάρσιν, de qua voce agimus suo loco.

ΚΑΒΙΣΒΙΝ. Eustathius ad Iliad. δ. pag. 449. κῆρος καὶ τὸ κηρῶν, ὃ ἢ κηρῶν καὶ δὲ τῶ.

ΚΑΒΙΟΝ, pro κῆρος, *Gloria, fama*. Anonymus MS. de significationibus astrorum : καὶ οἱ ἰδιώται εἰς κηρῶν ἀποκαθάρσιν ἰσχυρῶν ὄχρῃ τῶ βασιλῆα ὀνομαζῶν.

ΚΑΒΙΣΟΥΡΑ. Lin. 4. post Suidam, adde. Eustathius ad Iliad. β. pag. 207. ὅπου ζωχῶν κῆρος ὄχρῃ, ὅπου ἢ ἢ κηρῶν καλοῦσιν καὶ σπῆταις. Eudemus in Lexico MS. ἰμβολῶν, κηρῶν, ἰσχυρῶν, πηρῶν, ὀνομαζῶν Leo Diaconus lib. 8. hist. MS. ἀποκαθάρσιν τῶ ἀρπυ τῶ

rus Presbyter in vita S. Andreæ Bali MS. καὶ τὸ
ὄκλιον φέρει καθαπίσμα, — ὁσφ ἀναμυβώσασαι χίρ πω
εἰται, &c.

KOMENTAPHΉΣΙΟΣ. Ante vocem ejusmodi,
add. Martyrium MS. S. Platonis: Σωφρόνης ἐνο
μα, τὴν ἀξίαν Κομμενάρητος. Martyrium S. Samonæ
& socior. MS. σωσατή τῆς κομμενάρητος πωδάτης,
&c. Habetur etiam in vita MS. S. Barbaræ.

KOMHΣ ἢ ἰδιῶς εὐσίας. Post locos Basilic. add.
Theodorus Hermopolites MS. lib. 6. tit. 2. καὶ τὸ
ἀδελφότητι Κομμενῆς τῆς ἀπαλαχού θείας ἰδρυτήται.

KOMHΣ ἢ τὸ πᾶσι. In fine add. Cæterum præ
terea mentio fit istius dignitatis in Diptycho Con
sulari, quod servatur in scrinio viri eruditissimi
Philiberti de la Mare Senatoris Divionensis, cu
jus eçtypon nuper publicavit vir doctus; at cum
in eo descriptos characteres sibi esse ignotos is fa
teatur, horum explanationem hîc dabimus. II sunt:

ΕΧC. SAC. ΣΤΑΒ. ΕΤ. ΜΜ. Ρ. ΟΡ. ΕΧC. C. ΟΚ.

qui quidem hæc sonant: ΕΧComite. SACri. ΣΤΑ
buli. ΕΤ. magister. militum. ΡΕC. orientem ΕΧ
consule. consul. ΟRdinarius. Ex quibus omnino
colligitur Diptychonistud esse Stilichonis II. Con
sulis, cujus nomen in priori Diptychi parte de
scriptum fuit, uti fieri solitum colligimus ex Di
ptychis Bituricensi & Leodiensi à Wutchemio de
scriptis: Diptycha enim appellantur, quod essent
tabulæ binæ plicatiles. Hos autem Magistratus hîc
recensitos gessisse Stilichonem, docet in primis ei
dem dicata inscriptio, apud Gruterum 412. 14.

BIS. CONSVLI. ORDINARIO MAGISTRO
VTRIVSQVE MILITIAE. COMITI. DOMESTI
CORVM. ET. STABVLI. SACRI.

Bis enim Consul fuit, ut hîc & in Diptycho in
dicatur. ac primùm solus anno Christi 400. se
cundùm cum Anthemio anno 400. Magistri
Militum per Orientem dignitatem (cujus præ cæ
teris meminit Notitia Imperii) obtinuisse eum
secundum Consulatum adeptus est, testatur Clau
dianus Panegy. 1. in laudes ejusdem Stilichonis:

*Libya post pralia erimen
Concidit Eoum, rursusque Oriente subacto,
Consule defensa surgunt Stilichone secures.*

KOMIZEIN. In fine subde.
Κομίζεσθαι, *Quæstum ex re aliqua facere*, apud
Epiphanium hæresi 66. n. 1. Galli remporter di
cunt.

KOMITATOS. Post locum ex Concilio Epsbe
no, add. Epiphanius hæresi 30. n. 11. ἀντις ἢ ἐπὶ
τὸ Κομμάτιον, ἢ βασιλεὺς Κομμενάρητος φιλιότης. Ita hæz. 68.
n. 5. 6. 8. hæz. 69. n. 11.

KOMMENTON. Post locum Seylisæ, add.
Leo Diaconus lib. 9. hist. MS. in Tzimisce: τὴν
ἡδὴ Ἐπιφάνειον ἡμέρας, βουλῆν ὁ Στρενδοβλάχιος τῆς ἀεί
σων ὁπάδου, τὴν καὶ Κηφίον τῆς ἑστῆρας Ἐπαλίου φασί.

KOMMERKION. Scholiastes MS. Theophili
Antecess. Instit. de legatis: κομμήριον εἶναι ἢ φῆ
σεπραμασίται.

KOMPĒPER. In fine add. Aliter Constantinus
à secretis MS. κομπίεφ, ὁ λέγωνται κομπίεφ.

KOMPOLOGI, precatationis species, quam vul
gò Rosarium appellamus. Franciscus Rosserius in
Advocato Purgatorii pag. 164. τὸ κομπολόγι, ἢ τὸ δι
πλὸν σφάριον τῆς Παναρίας. Pag. 170. ἢ ἠεβλάσσει τὸ κομ
πολόγι τῆς Παναρίας, λέγοντας ἀπὸ τὸ ἐν τῇ κομπίεφ
Πατερ ἡρώδ, &c. Pag. 188. ἢ τὸ κομπολόγι τῆς Παναρίας
πιπλωτότης χαλιδάτης κομπίεφ, ἢ κομπολόγια.

KOMPHNEIN. Add. in fine. Syntipas MS.
ἐπὶ σωθῆσθαι εἶναι ὡς ἐπὶ πλοῖον κομπίεφ τῆς χαλιδάτης, καὶ
κομπίεφ, ὅπου τὸ ἴδιον ἐπὶ τὸν ἄλλον ἔχει τὸ ἴδιον τὸ
ἴδιον ἀχίφῃ τῆς φῆσται τῆς χαλιδάτης, ὡς ἀδελφῆρας ἢ ἀδελ
φῆρας τὴν ἴδιαν τύχην εἰ δὲ μὴ λαλῶν ἔπῃ τὸ ὅ
μοσθίον γαργαλίζον ἢ κομπίεφ τῆς κομπίεφ, καὶ ἄλλοι
ἴδιον εἰς ἀπελευθέρωσιν τῆς ἐπιδομίας ἀπὸ τῆς.

KOMΦΕΚΤΟΡ. Post locum Eusebii, add. Acta
spuria S. Meletii n. 39. πλοσῆσαν ἢ ἀπὸ τὴν ἰδιῶς
σωσῆσθαι ἀπὸ τῆς κομπίεφ, καλουμένη τῇ Μαξιμου ἀρ
θῆσθαι ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς κομπίεφ, κατῆλθεν
επιφῆσται φασί, ἢ ἰδιῶς ἀπὸ τῆς φησῆται.

KONDOSTOLOS. Etymologicum MS. βρε
ζικὸς, ἀγρὸς ἤλιος, ἐπιδοσθῆσθαι, ἐπιδοσθῆσθαι, ἐπιδοσθῆσθαι,
ἐπιδοσθῆσθαι, ἀπὸ τῆς κομπίεφ, ἢ ἔχει τὸ ἴδιον ὡς γὰρ
δύο, ἀλλ' ἴδιον ἢ ἐπιδοσθῆσθαι δαλάσας, ἀπὸ τῆς κομπίεφ
ἔχει, καὶ τῆς ἐπιδοσθῆσθαι ἔχει. Sic scriptor ille Venetos
perstringit, iis parùm, ut videtur, amicus, ut qui
ex naviculis duntaxat, quas Gondolas vocant, clas
ses suas componant. Vide Κομπίεφ.

KONDAPANTHIS. Scholiastes MS. in Aristo
phanis Nubes: πατὴρ ἢ ἡμίσησθαι τῆς, ὁ δὲ διδοσθῆσθαι
ἴδιον, ὁ καλοῦται ἢ κομπίεφ τῆς. Vide Κομπίεφ.

KONDYLOS. Post locum Georgilla, add. A
nonymus Interpres MS. Rhampii: ἴδιον ἢ κομπίεφ
κομπίεφ τῆς κομπίεφ ὡς μάλισ. Emmanuel Georgillas
de mortalitate Rhodi MS.

Λοιπὸν ἔχει τῆς ἐπιδοσθῆσθαι, καὶ τὴν τῆς κομπίεφ.
Stephanus Sachleeces in Narrat. MSS.

Καὶ ἴδιον τῆς ἴδιον τῆς ἴδιον τῆς κομπίεφ.

KONIA. Add. in fine. Lexicon Botanicum ex
Cod. Reg. 1847. κοινία, ἴδιον ἢ κομπίεφ ὁμομπίεφ. Αἴ
tius lib. 1. ex Cod. MS. κοινία εἶναι τὸ κομπίεφ τῆς
παραδοσῆσθαι ἴδιον, &c.

KONIDOBOTANON, ὁ κοινία ἀχίφῃ, in Lex
ico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. Una silve
stris; an quòd τῆς κοινίας, seu lentes curet?

KONTAS. In fine add. Apud Petrum Sicu
lum in Hist. Manichæorum occurrit nescio quis
Παρακομπίεφ ἔχει τῆς.

KONTAKION. Lin. 8. post fustis, add. Le
xicon MS. ex Cod. Reg. 1843. κοινία, τὸ κομπίεφ.
Theodorus Balsamon in Responsis: ἀπὸ τῆς κομπίεφ ἔχει
τῆς κομπίεφ ἀχίφῃ ἴδιον ἀπὸ τῆς κομπίεφ, ὡς κομπίεφ
τῆς κομπίεφ, &c.

KONTOBOLON. Eustathius ad Iliad. β. pag.
282. διττὸ ἢ τῆς διδοσθῆσθαι φασί ἔχει τῆς ἢ ἀπὸ τῆς
καὶ ἀχίφῃ καὶ ἴδιον τῆς ἴδιον ἢ ὡς ὡς τὸ κομπίεφ κατὰ
τὸ κομπίεφ, ἀπὸ τῆς κομπίεφ τῆς κομπίεφ ἀπὸ τῆς κομπίεφ, ἢ ἴδιον
κατὰ τὸ κομπίεφ.

KONTOZABRION, θημάμα κοινία, in Lexico
Botanico MS. Reg.

KONTOLOGIA. In fine add. Item Missa pri
vata. Paulus Lagnius in Enchiridio orthodoxo:
κοινία εἶναι ἴδιον τῆς κομπίεφ τῆς κομπίεφ τῆς κομπίεφ
τῆς κομπίεφ, καὶ εἰς κομπίεφ τῆς κομπίεφ ἴδιον ἴδιον
χρῆσιν τῆς τῆς κομπίεφ.

KONTOPYRON, Equus. Epistola Pselli 127.
ex MSS. ὁσφ διδοσθῆσθαι καὶ ἴδιον τῆς κομπίεφ εἰς τῆς
λαγῆς τῆς κομπίεφ, &c. Vide Κομπίεφ.

KONTRIPIKOS. Vide in Κομπίεφ.

KONTRO. Schedæ parvæ MSS. ἔχει τῆς, λέγον
ται τὸ κοινία τῆς κομπίεφ, καὶ ἴδιον τῆς κομπίεφ, ὡς ἴδιον τῆς
κομπίεφ. Apud Grammaticos ἔχει τῆς, βασις, exponitur.

KOBA. Post locum ex Glossis, add. Etymoi
gicum MS. Cod. Reg. 2750. κοινία, τὸ κομπίεφ, καὶ
κομπίεφ τῆς κομπίεφ τῆς κομπίεφ, &c. Emmanuel Geor
gillas de mortalitate Rhodi MS.

ΚΟΥΑΡΤΟΠΑΡΘΟΙ. *In fine adde.* Et certe non alii sunt ab Parthis illis equitibus, vel Clibanariis in diversos numeros partitis, ex quibus occurrunt in Notitia Imperii Equites sagittarii Parthi seniores & juniores: Equites primi Clibanarii Parthi; quemadmodum primi, secundi, tertii & quarti Theodosiani, primi & quinti Constantiniani, & sic de aliis. Hic verò Quartoparthis dicuntur, quemadmodum Sextodalmata, unica voce, in eadem Notitia. Atque ex ejusmodi numeris Legionum vel Cohortium, numeri seu αειρωμῶν nomenclatura iis subinde indita. Vide eandem Not. Orient. cap. 152. 153. &c.

ΚΟΥΒΑΛΕΪΝ. *Post locum Ptochoprodromi adde.* Rursum:

Καὶ φέρεται τὸ ποσὸν μὲν τυ, καὶ τὸ πλεον ἐκβάλλει,
Καὶ τὸ χαλίον σὺν αἰσθητῶν τὸ μὲν ἐστὶν.

ΚΟΥΒΕΤΟΣ. Constantinus à secretis MS. lib. 7. ἀπὸ λαχίτων ἢ κρυπῶν θυμάτων.

ΚΟΥΒΟΥΚΑΒΕΪΣΙΟΣ. *Post locum Juris Graecorum. adde.* Judicium Synodicum sub Alexio Patriarcha CP. ex Cod. Reg. παρὶν Ἰωάννης Κουβουκίσιος ὁ ἐξ Εὐθείων ὁμολογῶν. Moschopolus in Schedographia MS. κερκίσιος, ἀρμησίσιος, — τῶν τῶ ἰχθῆται τὸ ἰεσ, τὸ δὲ κρυπτοκλίσιος, &c.

ΚΟΥΓΧΟΤΑΑ. Constantinus à secretis MS. lib. 1. cap. 17. καὶ δὲ τὸ φ καρουφούλιος μίρος ἔχει αὐτὸ εἰς χούχουλα. Codex alter habet, χούχουλα, alius χούχουλα.

ΚΟΥΔΟΥΜΕΝΤΟΝ, Condimentum. Petrose-linum Macedonicum. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Αὐτὸς ψαριζὶ, πῆλται, καὶ χάρφι, καὶ σπογγίλι,
Σὺ δὲ ψαριζίος φάβωτα, καὶ χάρφις κρυπτοκλίσιος.

Vide κρυπτοκλίσιος.

ΚΟΥΔΟΥΝΙ. *Lin. 1. post κρυπτοκλίσιος. adde.* Lexicon MS. Reg. 1843. κρυπτοκλίσιος, τὸ κρυπτοκλίσιος.

ΚΟΥΚΑΤΕ, *Planta species.* Constantinus à secretis MS. lib. 2. καὶ πομπύλη τὸ πομπύλη τὸ πικρὸν ἴσταν, καὶ τὸ κρυπτοκλίσιος τὸ κρυπτοκλίσιος, & τὸ μασίχης, &c.

ΚΟΥΚΙΑ. *Post locum Lexici, adde.* Anonymus Philosophus MS. de ciborum facultate: κρυπτοκλίσιος τὸ κρυπτοκλίσιος, αἱ μὲν κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος δὲ ἰδιόματα.

ΚΟΥΚΟΥΛΟΣ, Cucullus. Isaacius Tzetzes in Lycophron. pag. 70. κρυπτοκλίσιος — ὁ κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος. Vide κρυπτοκλίσιος.

ΚΟΥΚΟΥΡΗΪΣ, *Verruca dolens, qua sub cute coit durior & paulo asperior:* Gr. ἀκροκοκκίσιος. Constantinus à secretis MS. lib. 7. ἀπὸ ἀκροκοκκίσιος καὶ αὐτῶν, τὸ κρυπτοκλίσιος τὸ κρυπτοκλίσιος.

ΚΟΥΚΟΥΤΑΣ, τὸ κρυπτοκλίσιος τὸ κρυπτοκλίσιος, in Lexico MS. Reg. ex Cod. Reg. 1843. Semen cicuta.

ΚΟΥΚΟΥΤΖΟΝ. *Adde in fine.* Glossæ Iatricæ ex Cod. Reg. 1334. κρυπτοκλίσιος τὸ κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος.

ΚΟΥΚΟΥΦΟΣ. *Subde in fine.* Cœranis MS. lib. 1. ἐπὶ φ, ὁ κρυπτοκλίσιος τὸ κρυπτοκλίσιος, — ὁ κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος. Occurrit apud Horapollinem cap. 55.

ΚΟΥΛΑ. *Lin. 11. post 368. adde.* Simili notione hanc vocem usurpat Joan. Canabuzes MS. fol. 83. v. ὁ κρυπτοκλίσιος τὸ κρυπτοκλίσιος, ὁ κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος, &c.

ΚΟΥΛΗΚΙΟΝ, pro Κόμιξ, *Panis subcineritium.* Basiliographe MS. ἔρχεται μὲν αὐτὸς μίλιος, καὶ βάσιος σακκῶν ἀνὰ ἄλλω, καὶ διακρίσειν κρυπτοκλίσιος, ἢ κρυπτοκλίσιος τὸ κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος, &c. Manuel Palzologus in Ontrocritico MS. τὸ κρυπτοκλίσιος τὸ κρυπτοκλίσιος εἰς

κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος μὲν ἰσχυρῶς, καὶ τὸ κρυπτοκλίσιος τὸ κρυπτοκλίσιος, εἰς κρυπτοκλίσιος, ὁ κρυπτοκλίσιος καὶ κρυπτοκλίσιος τὸ κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος εἰς κρυπτοκλίσιος, καὶ ἢ κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος εἰς κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος. Vide Σοκράτους.

ΚΟΥΛΑΙΟΥ, *Testes, ex Gall. Conille.* Glossæ Botanice MSS. ex Cod. Reg. 1690. ἀκροκοκκίσιος, ὁ κρυπτοκλίσιος. λέγεται κρυπτοκλίσιος τὸ κρυπτοκλίσιος.

ΚΟΥΛΟΥΚΗΣ. *Post lin. 2. scribe.* Proverbia seu dicta vulgaria MSS. ὡς κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος.

ΚΟΥΛΟΥΤΖΙΑ, τὸ κρυπτοκλίσιος, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cyperus Babylonius.*

ΚΟΥΜΟΥΛΟΝ. *Post locos ex Glossis, adde.* Hinc apud Epiphanium lib. de mensuris & pond. pag. 178. αὐτὸν αὐτὸν εἶναι κρυπτοκλίσιος. *Subde in fine.* Arcadius in Grammatica MS. fol. 127. v. διακρίσειν, ἰδιόματα, κρυπτοκλίσιος, ἰδιόματα.

Κυμολογία. Epiphanius de mens. & pond. ἔχει τὸ κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος, ὡς αὐτὸν κρυπτοκλίσιος.

ΚΟΥΜΟΥΝΑ. Brontologium MS. ὡς τὸ κρυπτοκλίσιος τὸ κρυπτοκλίσιος καὶ τὸ β. καὶ τὸ γ. φλυσιόματι δὲ κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος, κρυπτοκλίσιος.

ΚΟΥΝΔΟΥΤΡΟΣ. *Post locum Etymologici, adde.* Eudemus in Lexico MS. κρυπτοκλίσιος, ὁ κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος τὸ κρυπτοκλίσιος τὸ κρυπτοκλίσιος, ἢ ὁ κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος.

ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ. *Post κρυπτοκλίσιος. adde.* Glossæ interlineares MSS. in Aristophanis Plutum: τὸ κρυπτοκλίσιος αἱ κρυπτοκλίσιος.

ΚΟΥΝΤΡΑ, *Contra.* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Καὶ ὡς ἰδιόματα τὸ κρυπτοκλίσιος αὐτὸν τὸ κρυπτοκλίσιος, καὶ ὡς κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος, ὡς κρυπτοκλίσιος τὸ κρυπτοκλίσιος.

ΚΟΥΠΑ. *In fine post πρυπτοκλίσιος. adde.* Arithmetica practica MS. μία κρυπτοκλίσιος ἔχειν γ'. ἔργα, ὁ κρυπτοκλίσιος τὸ κρυπτοκλίσιος εἰς κρυπτοκλίσιος τὸ κρυπτοκλίσιος, &c. *Infra:* ἀκροκοκκίσιος ἢ κρυπτοκλίσιος, καὶ ἔργα κρυπτοκλίσιος β'.

ΚΟΥΡΑΛΙΝ. *Post locum Artiani, adde.* Eustathius in Dionys. pag. 135.

ΚΟΥΡΑΝ. *Post locum Cantacuzeni, adde.* Confutatio Mahomedis pag. 435. τῶν τῶν κρυπτοκλίσιος, διακρίσειν τὸ κρυπτοκλίσιος, καὶ κρυπτοκλίσιος τῶν κρυπτοκλίσιος, κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος.

ΚΟΥΡΑΤΩΡ, in Κρυπτοκλίσιος. *Post locum Balsamonis, adde.* Epistola 156. Pselli, ex Cod. MS. ὡς καὶ τὸ κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος τὸ κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος.

ΚΟΥΡΒΟΥΛΑ. *In fine adde.* Basiliographe MS. τὸ κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος καὶ τὸ κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος τὸ κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος. *Infra:* καὶ τὸ κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος, καὶ τὸ κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος τὸ κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος.

ΚΟΥΡΔΟΥΜ, ὁ κρυπτοκλίσιος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Cicus, Cordum.

ΚΟΥΡΙΚΟΣ, *Cynuca, Cynuca.* Epiphanius hæresi 79. n. 1. ὡς κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος τὸ κρυπτοκλίσιος, ἢ κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος, &c.

ΚΟΥΡΚΕΖΑ, *Lapidis pretiosi species.* Anonymus MS. de virtutibus lapidum: κρυπτοκλίσιος, ὡς κρυπτοκλίσιος, ἢ κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος, &c.

ΚΟΥΡΚΟΥΜΟΝ. *Post locum Cyrilli, subde.* Lexicon MS. ex Cod. Reg. 3513. κρυπτοκλίσιος, ὡς κρυπτοκλίσιος, ἢ κρυπτοκλίσιος, καὶ τὸ κρυπτοκλίσιος.

ΚΟΥΡΚΟΥΤΗΝ. *Post locum Neophyti, adde.* Scholion MS. in Aristophanis Plutum: ἀκροκοκκίσιος κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος. Anonymus Medicus MS. de Dieta lib. 1. cap. 30. ὁ κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος τὸ κρυπτοκλίσιος κρυπτοκλίσιος, καὶ ἀκροκοκκίσιος.

ΚΥΠΡΙΟΝ. In fine adde. Κόρυον & ἀγκύρωον meminit Pollux lib. 4. cap. 24. Hesychius: κύριος αἴθρ' ἀπείων, ἢ κεφάλαιον ἀειδίου. Vide præterea Epiphanium de mens. & pond. sub finem.

ΚΥΡΑΝΙΔΕΣ, ita inscribuntur libri δόσπλο-σμητικά. Georgius Syncellus pag. 35. ὡς ἂν τις ἤμ-καὶς Ἐρμού, καὶ τὰς κωσάσις φησιν. Adde pag. 52. Extat Codex MS. in Bibliotheca Reg. hoc titulo: Βίβλος κωσάσις φησιν δωδέκων ἢ ἀντισυμμετρίων . . . οἱ στωϊκῶμα Κωσάσις βασιλέως Περσῶν, τῆς . . . ἢ κω-σάσις, καὶ ἂν ἦν Ἀρκεπάλου ἢ Ἀλεξάνδρου φησὶς ἢ οἰ-κίαν αὐτῆς θυγατέρα. Præmittitur alterius, ut vide-etur, scriptoris prologus, in quo titulus & nominis ratio exponitur, quam quidem vocem ab Arabico accersit Scaliger, quod improbat Goarus ad eundem Syncellum. Porro liber dudum Latinè versus, editus est ab Anonymo Medico in Germania an. 1638. de quo præ cæteris agunt, præter editorem, Mans- facus ad Harpocratonem, Aldrouandus, à quo ere- brius laudatur, & Barthius lib. 11. Advers. cap. 16. Vide nostrum Indicem Codd. MSS.

ΚΥΡΙΑ, Ὑχορ, Materfamilias. Moschopulus in Sylloge MS. vocum Atticarum: ἡ κοίτη λέγεται οὗ μόνου ἢ βασιλῆς, ἀλλὰ καὶ ἢ τῶ οἴκου δυνάτις, καὶ ἰδιω- τῆος κωσάσις φησὶν. Georgius Monachus in Michaële Theophili filio, ubi de Basilio Macedone: δίδωκεν αὐτῆς Εὐδοκίαν τῆν ἠγγεῖαν, διοικητὴν αὐτῆς κωσάσις αὐ- τῶ ἔχον. Adde in fine. Vide Cotelerium ad lib. 1. Hermae initio.

ΚΥΡΙΑΚΗ. Post locos Athanassi, adde. Allo- cutio Theophili Alexandriae Episcopi, de die Do- minico: διὸ καὶ ἂν τὰς ἡραὶς χροαίς καὶ πρῶτη κίλισται, ὡς ἀρχὴ ζωῆς οὐκὶ ὑπαίχουσα.

ΚΥΡΙΑ ΒΛΗΕΣΟΝ Adde post locum Arriani. Verùm an è Christianismi usu hæcce in Gentili- sum recepta fuerint, addubitat Vossius in lib. 1. de Theologia Gentili cap. 2.

ΚΥΡΟΠΡΕΣΒΕΥΤΡΙΑ. Vide in Πριεσβύτιν.

ΚΥΣΤΙΝΟΙ, τὰ ἀίμα τῆς σπύδας, in Lexico Bota- nico ex Cod. Reg. 190. Flores mali punici

ΚΩΔΙΞ. Post locum Symeonis Logotheta, adde. Nicephorus Gregoras lib. 2. cap. 12. secundæ par- tis Historiæ, MS. ἀπὸ τῆς δυνάτις τῶν ἐπιτοκῶν κωδὶξ τῆς Πατριαρχειῆς ἠγορημένης κωδὶξ.

ΚΩΔΟΚΑΤΙΝΟΣ. Vide in Σπυματίων.

ΚΩΜΑΓΡΙΑΔΙΟΝ, Vicus agrestis. Martyrium S. Philetæri n. 19. οὐκὶδον ἢ ἰσθότις ἢ κωμαγρηφίον, παλαιὸν ποταμὸν ἢ ποταμῶν, &c. Infra rectius scribi- tur κωμαγρηφίον.

ΚΩΝΑ. Adde in fine. Hesychio κῶνα, βίβλος ex- ponitur.

ΚΩΝΟΝ. ἢ κωκωκῶνα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Νηκ ρινεα. Vide in κωκῶν.

ΚΩΤΟΚΟΥΡΑ. Constantinus à secretis MS. cap. 79. εἶδος, πάλιν, ἢ κωκωκῶνα, ἢ ἴον Σουλαῶν, &c.

Λ.

ΛΑΒΡΟΝΙΟΣ, apud Clementem Alexandrin. lib. 2. Prædag. cap. 3. ἀπὸ δουδὸς ἐκπαιμα, ἀφ' ὃ καὶ λαβρῶν ἐμφερῶν δυνάτις τῆς πύκτις, definitur in Excer- ptis MSS. Sylburgii.

ΛΑΓΓΑΣ. Joannes Canabntzes MS. fol. 89. v. ἀπὸ λαδὸς καὶ τῆς μίας φάραγγος, ἢ ἡραῶν τῶν κωσάσις λογαβίω λαβρῶν, ἢ τῆς ὑπαίχου κωσάσις τῆς μίας, &c.

ΛΑΖΟΦΟΡΔΑΤΟΣ. Lin. 4. post στωϊκῶμα, adde. Paulo aliter hæc aut similia verba describit Basi- lographe MS. ἰσθότις δυνάτις ἀπὸ δουδὸς καὶ τῆς Σίλουσις κω- κῶνα καὶ τῆς κωκωκῶνα καὶ Ἀλαμακῶν κωκῶνα, & πῶ- ρον λαζφορδῶνα, καὶ ἢ τῆς κωκῶνα κωκῶνα.

ΛΑΙΜΙΟΝ, Vas amplum & capax. Eustathius in Iliad. v. ἴστιον δὲ ὁ λαίμιος, ὁμοίωμα τῆς μύτης τῆς σὺ- μμης λέγεται, καὶ φησὶ τῆς ὑπὸ τῆς ἰσθότις φησὶς ζωκῶ- σι καὶ λαίμιον λογαβίον.

ΛΑΚΕΝΤΙΝ. In fine adde. Joannes Carpathi Episcopus in Narrat. MSS. de Anachoretis: παρα- καλῆν ὑπὸ τῆ ἰσθότις μαδῶν ὡς ἡμῶν αὐτῆς μύκρον λα- κέντιν. ἀπὸ λαδὸς ἢ ἰσθότις, καὶ ἰσθότις αὐτῆς φησὶν.

ΛΑΚΤΑΡΑ. Post ἡμῶμα adde. Franciscus Ros- serius de Purgatorio pag. 133. ὡς τὸ τὰ φησὶς μὲ πάλιν ὁμοίωμα καὶ λακτῶνα τῆς ἰσθότις, &c.

ΛΑΜΜΑΤΙΖΕΙΝ. Andreas Cretensis de hu- mana vita pag. 235. πῶς ἂν μύκρον ζωκῶμα εἰκόμα στωκῶμα, καὶ χρομαπυρῶν ζωκῶν, καὶ χρομα ὡκῶμα, καὶ χρομα πύκτις & λαμματίξ ἡμῶν, καὶ χρομα στω- κῶμα. Sic MS. codicem præferre monet editor, qui in hæc voce hæret. Videtur leg. λαμματίξ, tingit.

ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΣ. Post lin. 5. adde. Qui por- ro hîc Lampadarii, καὶ δυνάτις videntur appellari in veteri inscriptione apud Sponium tom. 3. Itiner: part. 2. p. 18. ΠΡΟΝΟΙΑΙ ΦΛΑΒΙΟΥ ΠΟΜΠ. ΔΑΔΟΥΧΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΚΟΜΗΤΩΝ. Unde patet Lampadariorum dignitatem haud ex infimis fuisse, siquidem Comi- tibus interdum adscriberetur. Erant autem ii qui summis Magistratibus lampades præferabant, ut Consulibus. S. Chrysostomus homil. in Eutropium Eunuchum: τῶ τῶν ἢ λαμπαρῶν τῆς ὑπαίχουσις φησὶς τῶ ἢ αἰ φησὶς λαμπαρῶν Sed de hoc more alia attigimus in Glossario med. Lat. ubi etiam obser- vavimus excipi solitos fuisse cum lampadibus viros illustres; quod præterea testatur Petrus Sicularius in Hist. Manichæorum pag. 52. & Chronicon Ale- xandr. pag. 756. Vide quæ de hoc more annotat Casaubonus ad Sueton. in Caligula n. 13.

ΛΑΜΠΗΝΗ. Post locum Hesychii adde. Lexicon MS. vet. Testam. λαμπίνα, εἶδος ἀμαξῆς ὄντι, ἢ ἢ ἰσθότις οἱ ἀρχαῖοι, εἶδος κωκῶνα. Lin. 2. post Dominicæ, adde. Vita MS. S. Hilarionis: ἢ τῆς στωϊκῶμα τῆς ὑπαίχουσις, καὶ λαμπαρῶν ἡμῶν αὐτῆς Ἀλαμάτις. Vide ἡμῶμα.

ΛΑΜΠΡΟΜΟΙΡΙΑΙ, Partes lucidae Zodiaci. Vox recentiorum Astrologorum. Joannes Camate- rus in Zodiaco MS. cap. καὶ λαμπαρῶματις:

Ἐπὶ ἢ ὄντις ἰσθότις τῆς ζωδῶμα
Μύκρον φησὶς, καὶ στωϊκῶμα πύκτις;
Ὡς τῆς μύκρον αὐτῆς φησὶς ἀίματις
Παριματίς, ἢ ἢ ἀμαξῶν φησὶς
Ἐπὶ ἢ ἰσθότις μάλιστ' ἢ καλὰ πύκτις.
ἢ ἢ ἢ καὶ τῶν, φησὶς καὶ τῶν, &c.

ΛΑΜΠΡΟΝ. Post locum ex Glossis Græcobarbaris, adde. Galenus lib. 2. de Composit. medic. local. p. 170. καὶ διὸς ὑπὸ τῆ πύκτις ἢ λαμπαρῶν τῆς πύκτις χρο- κῶμα. Cui mox μαλακῶν πύκτις ὀρρονιτ. λαβρῶν πύκτις Democra- ti in Φιλιάτρῶν:

Ἐπὶ ἢ μύκρον ὑπαίχουσις ἢ λαβρῶν πύκτις.

Cui mox μέγιστον ὀρρονιτ. λαμπαρῶν πύκτις, apud Eusta- thium ad Iliad. a. pag. 134. Cyrillus Scythopolit. in Vita S. Sabæ cap. 47. καὶ λέξῃ ὁ μαλακῶν στωϊκῶμα τῆς ζωδῶμα, φησὶς λαμπαρῶν τῶν, καὶ ἢ ἢ τῶν. Philo- ponus de Mundi creat. ἢ στωϊκῶμα λαμπαρῶν αὐτῆς τῆ πύκτις ὀρρονιτ. Chronic. Pasch. in Heraclio: εἰς τὰ φησὶς τῆ πύ- κτις ἢ ἢ αὐτῆς τῆ ἡμῶμα λαμπαρῶν εἰς πύκτις φησὶς, &c.

ΛΑΜΠΡΟΣ. Lin. 1. post candidus, adde. Tho- mas Magister in Sylloge vocum Atticar. λαμπαρῶν εἶδος κωκῶνα λέγεται, ἢ λαβρῶν.

ΛΑΝΤΖΟΥΡΟΝ. Cod. Reg. 1847. fol. 146. ἢ τῶν λατῶμα, καὶ ἢ τῶν τῶν βασιλῶμα.

ῥοδάκινα, μαζιζάνια, βελίκακα, &c. Aëtius ex Cod. Reg. τὸ ἴδιον μαζιζάνιον, ἐν καὶ ῥόζον ἔστιν κατωμασπάρ, &c.

ΜΑΘΗΤΑΙ, *Monachi recens ex novitiatum egressi.* Theodor. Balsamon in Responsis: ὅτι γὰρ ἀρχιερωμένοι μετὰ ἐμβελθείας κακοποιῶσι οὐ τῆς ἰουργίας ἀποζητούντων, ἀλλὰ τὸ μετὰ τιμῆ ἀπώκαρον εἰς ἑσπέρια μαθητεύονται καὶ ματαροποιῶντων ἰδούτων, κερτυθῶν ἀπαλοποιουμένων τῶν διδασκάλου ἀξιώματα, πῶτος εἰ ἱερεῖς καὶ ἀπλῶς εἰ τὸ βήματις ἀπαρμυθέντες καὶ μετὰ τιμῆ ἀπώκαρον, μαθηταὶ ἔσονται καὶ ἱερεῖς πᾶσι τὸ καὶ εἶσιν.

ΜΑΘΗΤΕΥΕΙΝ. (*Dele docere.*) *Discipulum agere, Doctorem sectari.* Chronicon MS. Symeonis Logothetæ: Αἰσιπύλης τῆ Πλάτωνι μαθητεύσας διὰ ἰζ. ῥόζου τὸ ἰδίως αὐτῆ.

ΜΑΙΣΤΩΡ, *Magister.* Eudemus in Lex. MS. μαίτωρ, μαίτωρ, βελβυλίς, ἰμπρος. Vide Μάιστρος.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ, ut habent Gloss. Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 1690. ὁ ἴδιος, *Viscum.*

ΜΑΚΕΔΟΝΙΣΙΟΝ. *Lin. antepennile. post Vide, adde.* Galenum lib. 1. de Remed. pag. 435. edit. Basil.

ΜΑΚΕΛΛΟΝ. *Post locum Damasceni Sindita, adde.* Auctor Quæstionum ad Antioch. quæst. 93. ὡσπερ κῆρον μακελίον ἐν βρόμῳ σαυνοθίσις.

Μακελίον. *Post locum Suida, scribe.* Scholiastes MS. Dionis Chrylostomi in Euboico: μάζιμοι γὰρ, ἅτι μακελίον ἐστὶν ὡσπερ. Astrampsychnus MS. in Cælo Pythagorico: δολοὶ ἔσται τὸ ἀθροῦν μακελίον καὶ μάζιμοι.

ΜΑΚΒΑΛΗΣ. *Lin. 4. post Patricium, adde.* Capitulinus de Macrino: *In vernaculis vel aulicis tam impius, tam pertinax, tam asper, ut servi illum sui non Macrinum dicerent, sed Macellinum, quædam macelli specie domus ejus cruentaretur sanguine vernularum.*

ΜΑΚΟΤ'Α, ἕγγω ῥιμάκος, apud Anonymum Medicum ex Cod. Reg. 3171. fol. 509. *Thymus.* Vide Θρίμυς.

ΜΑΛΛ'ΚΙΟΝ. *Post loc. Palladii, adde.* Joannes Carpathi Episcopus de Anachoretis, MS. καὶ εἰάν ἐπέλθοι μοι λογισμὸς ἀγαθός, βέλτω ψῆφον εἰς τὸ δόξιον μαλάκιον, &c. Idem cap. 75. μὲ εἶπες, Πληρώσω τὸ μικρὸν θαλάσσιον, ἢ τὸ μικρὸν μαλάκιον. Rursum: καὶ εἰσπύχεται καὶ φέρει τῆ χέρου τὸ μαλάκιον ἔχει σφιδας, ῥέας, ἰχάδας, ἔ τρία κίερα κέρματα. Idem in Capitulis ad Indiz Monachos cap. 34. εἰάν ἀκούσῃς σφί λυος μισοῦντις καὶ λειδοροῦντις, πικρὸν ἢ δὲς αὐτῆ μικρὰν ὠλογοῖα καὶ τὸ δὲκαμίν στο, ἢ μικρὸν κῆρον, ἢ μαλάκιον, &c. *In fine adde.*

Μαλακίσκιον, *Sportella* Nicephorus CP. in Epist. canonica sub finem: ἀμείψαντο σφίθ' Θεοῦ τιμῆς ἀξίας ματαροποιῶντων, καὶ εἰδὲ δὴ μαλακίσκιον εἰς ἐπίμονμα φιλίας.

ΜΑΛΑΚΟΣ, *Mollis,* de qua voce in Glossar. med. Lat. Leges Cypriorum MSS. fol 31. ὁ δὲ βίος ἀποῦχοι εἰσὶ, ὁ θαλάσιος, ὁ κερυθίος, καὶ ὁ μαλακὸς ἐκ ποταμίας. Glossæ MSS. in Patremias Salomonis: μαλακοὶ, εἰ ἂν ῥήματα μομαῖον σφίς τῆς γυναικας εἰσόντες, ἢ ἀπυλῆ.

ΜΑΛΗ. *Lin. 2. post lanugo, adde.* Etymologicum MS. Cod. Reg. 1750. εἰδὸν γὰρ λέγεται τὸ μάλη καὶ ἔστι, ἢ γερθία. Glossæ MSS. interlineares ad Theocritum: καὶ εἰσα τῆ ἴ παπίσις, μάλια ὡσπερ παπίσις. Eadem ad Idyll. 8. πῆρο ἔχω. ἔκτορμαλῶ. Aëtius lib. 6. cap. 110. ex Cod. Reg. καὶ κέρυθον διὰ τὸ κερυθῆς τὸ μάλια, &c.

ΜΑΛΙΣ. *Post locos Absyris, adde.* Hipposophium MS. σφί μάλις ὕδα, ἰέρως. εἰσὶ μάλια γερθία δ'. ὕδα, ἔκτορ, ἔκτορ καὶ ἰπποδερμάτις, &c.

ΜΑΛΩΤΙΣΚΟΣ, idem quod μαλωπιον. Ni-

cephorus Presbyter in Vita S. Andreæ Sali: ἔκτορ ἔκτορ ἢ ἰπποδῆς αὐτῆ μαλωπιον, σφί ἀπυλῆ, ἔκτορ αὐτῆ εἰδὸν.

ΜΑΜΕΡΦΛΟΥ, *Δένδρον Λαοτικόν,* in Lexico Botanico MS.

ΜΑΜΟΥΔΙΟΝ, idem quod μμουῶν, de qua voce infra. Joannis Archiatri Iatrofophium MS. cap. 407. ἔ δὲ δὲ λουθῶ μμουῶν πῆρο καπνίζον, &c.

ΜΑΝΔΗΛΙΟΝ. *In fine ante Vide, adde.* Nicephorus Blemides MS. de Urinis:

Ἐπιση μαδηλίαι πῆρο ἔχω, καὶ σφίθεται ὄλεγον.

ΜΑΝΔΡΑ. in Αρχιμαδρίτης. *Post locum Cyrilli Scythopol.* adde. Idem in Vita S. Sabæ cap. 30. σφίθεται καὶ κελῶ ψῆφον Θεοῦ τιμῆς ἀξίας ἀρχιμαδρίτης καὶ ἔκτορ πῆρο σφί ἔκτορ τιμῆς ἀξίας πῆρο, &c. Mox: ὁ μὲ ἀλλὰ Θεοῦ τιμῆς ἀξίας ἀρχιμαδρίτης πῆρο τῆ κελῶ κατόως, &c. Rursum: ὁ ἴδιος πῆρο ἔκτορ Sabæ ἀρχον κερυθῆ καὶ ἰπποδῆ πῆρο τῆ ἀπαλοποιῶντις ζῆου καὶ πῆρο σφί ὁ κίερα σφίθεται ἰπποδῆ.

Adde n. 57. 65. 83. *Adde in fine.* Μανδρίον, *Stabulum.* Moschopulus ad lib. 2. ἔργ. Heliodi: σφί ἴδιον τὸ κελῶ μαδρίον.

Pag. 864. *lin. 11. post alii, adde.* Scaliger lib. 6. de Emendat. tempor. pag. 539. *Mandra nomine argenti bestiarum vocatum fuisse nemo paulò doctior ignorat. Cur suos Monachos eo nomine dictos voluerint, ipsi viderint, nam ego nescio. Ex his igitur discere poterat vir eruditus.*

ΜΑΝΔΥΑΣ. *Post locum Eustathii, adde.* Idem ad Odyss. τ. ὁ ἴδιος ἀμφοῦροι κῆρον, σφίθεται δὲ καὶ μαδουδῆς εἶνα. Ad Odyss. ο. καὶ τὸ μάγα φῆρος ἐπὶ σφίθεται ὡμοῖς κῆρον, ἕγγω ἰδὸν εἶνα γὰρ μαδουδῆς ἔ καὶ τὸ φῆρος εἶνα. Et ad Odyss. τ. τὸ ἴδιον αὐτῆς, (χλαῖνας) καὶ ἢ μία σφίθεται, μαδουδῆς κῆρον εἶνα δὲκα, οὐ κῆρον ἀμφοῦροι, ἀλλὰ ἀμφοῦροι καὶ τὸ ἰμπερ καὶ ὅσπερ σφί τῆ ἀμφοῦροι, ἀμφοῦροι ἴδιον, ὡς ἔ σφίθεται τῆ δὲκα. Lexicon MS. vet. Testam. μαδουδῆ, ἰπποδῆ, ἢ κερυθῆ σφίθεται. *In fine subde:* Παρμαδῆ. *Adde in fine.* Theodorus Prodrum MS. de mure: καὶ τῶ ἰπποδῆ εἶνα, σφί λέγεται σφίθεται.

ΜΑΝΔΥΛΙΟΝ. *Lin. 40. post &c. adde.* Synopsi Annalium Zonaræ lib. 16. n. 20. σφί τῆ ἀξίας μαδουδῆ. Ubi Zonaras ἀξίας κερυθῆ καὶ σφίθεται.

ΜΑΝΗΣ. *In fine adde.* Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 1690. μάις, τὸ κῆρον. Aliud Lexicon MS. μάις, τὸ κερυθῆ τῆ λειδοῦ.

ΜΑΝΙΑ. *Lin. 17. post Μαιάκιον, adde.* Eusebius Patr. ferm. de Eleemosyna MS. πῆρο σφίθεται, καὶ ἀπολοποιῶντις μαδῆ καὶ σφίθεται, ψίθεται καὶ ὀρμῆσας, ἔ ἀπαλοποιῶντις ἢ μὲν ἄλλο σφίθεται.

ΜΑΝΙΤΟΡΔΟΣ. *In fine subde.* Μανιτορδῆ, eadem notione. Idem Georgillas:

Οἱ ματιορδῆ μὲ γὰρ τῆ σφίθεται κα σφίθεται. Καὶ ἄλλοι τῆ σφίθεται, καὶ κῆρον τῆ σφίθεται.

ΜΑΝΙΚΟΤΙΟΝ, idem quod μάικιον, *Manica* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Καὶ λειδοποιῶντις τῆ κῆρον εἰς μάικιον.

Infra:

Πῶτος λογῆς κερυθῆ σφίθεται τῆ μάικιον.

ΜΑΝΙΠΟΣ. Eusebius Patriarcha Alexandrinus MS. ferm. de Eleemosyna: κῆρον εἶνα ἀπολοποιῶντις, μάικιον ἀπολοποιῶντις.

ΜΑΝΙΤΑΡΙΟΝ. *Post locum Iatrofophista, adde.* Synaxarium de alimentis MS. ὡσπερ, μάικιον, καὶ κῆρον κερυθῆ καὶ δὲκα.

ΜΑ'ΝΝΑ. *In fine post &c. adde.* De Manna veterum & hodierna scripserunt Salmasius & Joannes Chrysoſtomus Magnenus.

ΜΑΝΟΥ'ΡΑ. *Adde in fine.* Vide in Ζωήπιω.

ΜΑΝΣΟΥ'Ρ. *In fine adde.* Vide Seldenum de ſucceſſ. Hebr. pag. mihi 27.

ΜΑΠ'ΙΑ. *Spongia.* Etymologicum MS. μαπία, αωγίρια, αωγί τ'ε μίανου, &c.

ΜΑΠΠΑΡΙΟΣ. *In fine adde.* De Mappa Circenſium conſulendus præ cæteris Petrus Faber Sangerianus ad tit. 2. de orig. Juris pag. 755.

ΜΑΡΚΙΑΤΟΝ. *Adde in fine.* Anonymus Medicus MS. βάλων εις θυλάκιον αιδιλαρον, παραλαρον, — βούτυρον, ιεροχελασικόν, μάρμαρον, πάντα εκθερμαίει και επικαλύσει, &c.

ΜΑΡΜΑΡΙΟΣ. *In fine adde.* Sed cum de marmore agamus, lubet hinc addere marmorum genera, quorum mentio præſertim occurrit in fragmento ex Περσείας ΚΠ. edito in Conſtantinopoli noſtra Chriſt. lib. 4. pag. 109. quorum alia à locis unde advehuntur, alia à coloribus appellationem ſuam habent: ea ſunt, προφουρώ, αερίστον θειάλον, Αιανθιακόν, θειάλον, Σαρδελωόν, Λευκόν λιγύροιο βασιλικόν, Βιθωυόν, Προκοπήστον, Χαλκιδονίτι, Τετραπλίτης, Δοκίμιον, Λευκόν Προκοπήστον, Λευκόν Δοκίμιον ευχίτης, Σαργακόν, Εκαπτιλίθον, Ιεραπλίτης, & Ρωμαίον. De poſtremo, ut & de Εκαπτιλίθω ſuis locis hinc agimus.

ΜΑΡΜΑΡΟΥ'Ν. *Adde in fine.* Leges Cypriorum MS. εκ εἴς τῃ καποῦθ' ὡ ὡ ἰδίῳ οἴῳ ποιῖτ βελάνον, — ἀλ' εις πῖχον ἰδον' μάρμαρου ἧ και χράσσι τ' καποὺ πῖχον εἴςσι. Vetus inſcriptio apud Gruterum pag. 129. AEDM MARMORAVIT.

ΜΑ'ΡΟΥΔΟΝ, idem fortè quod μάρουλον. Stephanus Sachleces MS.

Και μία μάρμαρα ἀληφον τν, χίερα βάσει ὀρθομαλα, και εἴςσι εἰς συνιδραμα καλὰ καπῖτα μῖλα. και φάειστο οἱ κόλοι ἕς μεγάλοι χιρομύλοι.

ΜΑΡΤΑΣΑΓΓΙΝ. *In fine adde.* Aliter legitur hæc vox apud Aſtrampſychum in Cælo Pythagorico MS. μάλιβδες, μουρπουσάβελω, κίτυλοι, κόρακα.

ΜΑΡΤΑΣΙΤΑ. Aſtrampſychus MS. in Cælo Pythagorico: εἰς, σικωπῖ, κασιπρες, μάρποσι, σιπῖ, &c.

ΜΑΡΤΖΙΚΑΤΛΟΣ. *Post πωχῖς, adde.* & καυλος. Ita Codex MS.

ΜΑ'ΡΤΙΟΣ. *Post locum Mauricii, adde.* Chronicon Paſchale in Pertinace: ἰσράηλ δὸν τῷ γραβιουτῶν, ὡς εἴρηχται δὸν τῷ παλαίου εις τ' μάρπον. Ενύονι vocat Dio apud Urſinum in Eclog. n. 62.

ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ, pro Ecclesia. *Post loc. ex Conſiliis, adde.* Epiphanius in hæreſi Meletianorum n. 3. ait Episcopos qui à partibus ſtabant Petri Archiepiſcopi Alexandrini, εἰχοντες τὰς οὔσις ἀρχαίας ἐκκλησίας, hæς καθολικὰς indigitasse, ut contra Meletianos ſchiſmatis ſuas ἐκκλησίας Μαρτίρων. *Ibidem pag. 884. lin. 19. post martyrion, adde.* & quæ congeſſit vir plurimæ lectionis Stephanus le Moine tom. 2. varior. factor. pag. 437.

ΜΑ'ΡΤΥΡΟΣ. *Post locum Joannis Grammatici, adde.* Moſchopulus in Schedographia MS. fol. 123. ὀπιδῖχται ἧ κῖσις τρεῖς μάρπες μάρπες μάρπες, και μάρπες μάρπρον. Idem obſervat Priſcianus libro 6.

ΜΑΡΩΔΙΑ, *Melanthæ, Anthemis.* Joannes Iatroſophiſta MS. τῶν μαρῶν μωρῶν, ἦζου πῖ μαλαίη, &c.

ΜΑΣΑΛΙΑΝΟΙ'. *Lin. 1. post inquit, adde.* Epiphanius hæreſi 80. n. 1. ut &c.

ΜΑΣΙ'ΑΙΟΝ. *Adde in fine, præterea Vir*

Cl. Stephanus le Moine tom. 2. varior. ſacrorum pag. 431.

ΜΑΣΟΥ'ΑΦΙΟΝ, *Anagallis.* Vide infra ματουχά.

ΜΑΣΟΥΡΙΟΝ. *In fine adde.* Anonymus de Urinis MS. τὰ βάλων ἀπ' αὐτῶν τῶ ἀλλορον ὅ χιρομῖσι μῖσις εις τῶ μασουεία, εἰ τὰ βάλων τ' πῖτον πν, &c.

ΜΑΣΟΥΧΑ'. *Adde, ut habent Gloſſæ Botanice MSS. ex Cod. Reg. 2690. ἡ ἀναγαλλίς, Αναγαλλίς.* appellatur etiam

ΜΑΣΠΙΕΤΑ, in Lexico MS. Neophyti, τῶ φύλλο τῶ ολφί, *Folia Laserpitii.*

ΜΑΣΤΑΡΙΟΝ. *Post locum Camarii, adde.* Synesius Chymicus MS. τῶ τῷ ἐν ἀιὰδῶν τῶ πῶρος σωαρμῶσι τῷ βεταίῳ, ὑάλλον ὄργανον ἔχει μασάειον ἐπ' αὐτῷ αερίστον, και κατῶ κατῶ κῖμῶν. Ubi hæc vox ſummi videtur pro vasis gutture. Lexicon Botanicum MS. ἀδία, τῶ μασάειον. Anonymus Medicus MS. μασάειον εὐχίμα εἶσι, &c. Sunt autem ἀδίαι, partes glanduloſæ in gutture. Anonymus Philoſophus MS de Ciborum facultate: εἴρησι καλόχομοι, &c. μασάειον καλόχομοι εἶσι, &c. Anonymus MS. de Dieta cap. 1. τῷ ἧ πῖτῶν ζῶνι αἱ ἀδίαι, τῷ τρυφῶν χιροειδίῳ, ὅ τῶ ὀπιῶσι, εἰ μῖσις τῶν δὲ αἱπῶν παρῶσι τῶ και τῶ μασάειον, εἰ οἱ πόδες, πῶσις τῶ χιροῖσι αἱ ρίπες και ὡσι.

ΜΑΣΤΡΑΠΑ. *Ante loc. Sguropuli, adde.* Aliud Iatroſophium MS. και ἔπι τῶν ἰπῶν ἀλαλον εις μαρπατῶν εις ἀπῖχον φεβῶσι, εἰ βάλων τῶ τῶν εις τῶ τῶ καλῶν, &c.

ΜΑΤΑΛΙΑ, *Festum vel Sacrificium Armeniorum.* Anonymus de hæreſi Armeniorum, ex edit. Cotelieriana: ὀπιμαζῶσι ἧ τῶν πῖατῶν δυνῖσι ματῖλια. (aliàs ταπῖλια, ut obſervat idem vir doctiſſimus.) Anathematismi ejuſdem hæreſeos apud eundem: και τῶ σιωαφῶσι, εἰ βῶσιμα, εἰ πῶσιμα, ὡσιω ματῖλια. Aliunt ματαζ Armenis sacrificium ſonare.

ΜΑΤΖΙΑΡΟΣ. Nota Chronologica adſcripta Codici Regio 1813. initio: τῶν ἰπῶν, εἰ πῶσις ὁ ἀφῖπῖς ὁ Σουλτῶν Μυρατῖς μῖσις Ιανουαρίῳ, ὅτις ἰπῖλομοῖσι τῶν Ματζιάρῶν, εἰ ἦσις ὁ Σιωαπῖσις ἐπῖ, και ὀκαῖπῖσι ὁ ὄδῖς αὐτῶν ὁ Σουλτῶν Μαιμάτες. (anno Chr. 1595.)

ΜΑΤΖΟΥΜΑ', *qui graciles habet manus.* Etymologicum MS. ματζουμά, ὁ ἰχῶχῖρ' μαῖσις τῶ χιρο, εἰ μῖσις τῶ ἰχῶν.

ΜΑΤΟΥ'ΒΧ, ὀπιπῖα, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. *Oporanax.*

ΜΑΤΙΠΤΟΥ'ΘΑ', & μαυτῶσι, præcipuus Magorum magiſtratus apud Perſas, in S. Syria Martyrio n. 2. 12. 13. & in Paſſione S. Pherbutæ n. 2. ubi *Mavirtas* dicitur.

ΜΑΥΚΑ. *In fine adde.* Sed fortè legend. καύκα, nam hæc vox idem ſonat. Vide in κῖχῶσι.

ΜΑΥΛΙ'ΖΕΙΝ, *aliquem ad molit em provocare.* Canon Pænitentialis MS. Joannis Chryſoſtomi nomen præferens: γυνῖ ἰαν' μαυλιζῖ ἀμῖω, ἰχ' ὀπιπῖσι ἰπ' ὅ. &c. Ακολουθῖα τῶ ἰερωλογοῦμεν, apud Joan. Morinum: ἰφῶσις κῖας τῶν; ἰπῖλιμῖσις εις ἀρῖπῖσιπῖσι; ἰπῖφῖπῖσιπῖσι; ἰμαῖλιπῖσι ἰπῖσι; In Nomocanone Cotelieriano n. 547. ὁ ὀπῖλιμῖσιπῖσι, — εἰ ὁ μαυλιζῖσι, ὀπιμαῖλιπῖσιπῖσι χῖσιπῖσι ἰ. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Τὰ ἀλεγα και τῶ φῶσις ἀποκαθῶνικῖσιπῖσι; Τῶσι πῖσι ὀπῖσιπῖσι, εἰ ἰερωλογοῦμεν τῶ.

Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Ἡ χῖσις καμῖπῖλιπῖσι εἶσι ὀπῖσι τῶ ἰμαυλιζῖ.

Rurſum, ubi metetrix ſic loquitur:

ΜΙΛΙΑΡΙΨΙΟΝ. Post locos Gloss. Basil. adde. Etymologicum MS. ex Epiphonio : μυλιαριον τὸ ἐξ χρυσίου, καὶ ἤμισυ τῷ ἀργυρίου ἀξὶ ὑψίας ι. καὶ ὡς τὸ ἀργυριος μυλιαριον ἰ. δύναμις δύο, βασιλευπιῶν δύο, μιλίον δὲ ἡ στρατία.

ΜΙΛΙΑΙΟΝ. Post locum Hieronis, adde. Paullo aliter Codex Reg. 3502. fol. 114. τὸ μιλίον ἔχει στάδια ζ'. ἡὺς πέντε μβ'. ἡὺς ἀγρίαε κδ'. ἡὺς ἐργάας ς'. ἡὺς ἐκμαπα ραπ'. ἡὺς πέντε βω'. ἡὺς πέντε δε'. ἡὺς σπιδάμια ρχ'. ἡὺς ησπ'. ἡὺς δαντούλες σζζ'. Epiphanius hæretic 30. n. 17. ὡς γρίζον ἔστι δ' Χερσὶν ἠγίαι ἡ ἀποροεῖλαι ἐκτύπημα ἀόρατοι ἀνθρώπων, μιλίον ἐπισημασθεῖ τὸ μιλίον, δὴδιν χάλαι εἰσακτασίαν, &c. Subde in fine.

Μιλιαριος, Mensura per milliaria. Eustathius ad Odyss. μ. sub finem : ἰσὶν δὲ ὅτι Ὀμηρος ἔθι τὸ ἀγαμνησίον, ὡς ἔπι ἵκας μιλιαριου, ὅσα τὸ μαστρίν, λαμβανόμενον καὶ ἐπὶ ἠγίαις πενήτε. Et ad Odyss. π. ἄρτοι δὲ τοῦτοι ἐρημίους, κούας λόφοις, σημαία ἀδῶν ἀφ' ἠατὴν ἵκα διάσπον, μιλιαριου τυχῶν, ὅ σαλιαριου.

ΜΙΛΑΧ, in Lexico Botanico Saracenicis MS. τὸ ἀμμωνιακὸν ἄλας. Sal ammoniacum.

ΜΙΜΑΙΚΤΑΛΟΝ. Adde in fine. Eustathius ad Odyss. κ. ὁ κόμπος, μιμαίκτωλ.

ΜΙΜΑΡΙΟΝ, Λυρανατ. Adde. ἀσφραγμασθεῖς τὸ μίμαριον καὶ ἀσφραγμασθεῖς γουακρῶν. Infra : τὸ μίμαριον, ἦτοι τὸ ἔρημῶν καὶ ζῶντων.

ΜΙΜΩ. Adde in fine. Isaacius Tzetzes in Lycophron. pag. 113. ἐπίσημοι αἰτίαι τῶν νύκτων, καὶ οὐκ ἐστρατιαι σιδαιας, ἦτοι μιμω ἔσται. Ita pag 158.

ΜΙΟΝΙΔΑ, τὸ ἀπλοκόπτον, in Lexico Botanico MS. Reg. Splenium. Aliud Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 3118. μιανίτης, βοτάνη, ὅ ἡ ἀπλοκωλον καὶ σκαλοπέδον καλλιτῆα.

ΜΙΣΑΔΙ, Mensalis, de qua voce diximus in Gloss. med. Lat. Historia MS. Bertrandi Rom.

τὸ δὴδιν ἄδιν ὁ κηρός, καὶ φάσπον δ' ἑσπας, ἔθηκε τὸ μισαδιον, καὶ ἔρησα τὸ κηροδιν.

ΜΙΣΙΟΣ. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. μίσιος, μίσιον ἀχρῶν ὑψηλῶν, ἡ κηρος τυρηνικός. Metallum pallidum astringens, vel Cera Tyrrhenica.

ΜΙΣΣΑ. Post locum ex Synodico, adde. Formula olim dimittendæ concionis fuit, *Discedite*, quæ extat apud Tullium & Livium. Vide Briffon. lib. 2. Formul. pag. 212.

ΜΙΣΣΙΚΙΟΣ. Adde in fine. Missicium, & Miles missicius, in veteribus Inscript. apud Gruter. 1109. γ. & apud Sponium in Miscell. erud. Antiqu. pag. 239. 245.

ΜΙΤΑΡΙΚΗ, Ars variandi. Lexicon MS. ad vet. Testam. πικυλάκη, τὸ μυτεριλά. Vide Helychium.

ΜΙΤΑΡΙΟΝ. In fine adde. Eudemus in Lexico MS. μίτης, τὸ μίτικον, καὶ λεπὸν κηρίον.

ΜΙΤΑΤΟΝ, Metatum. Chronicon MS. Symeonis Logothetæ in Hadriano : ὡς ἡ μίτια ἐστὶ ἐδίερα, ἡ καδόμεναι πύλα, καὶ ἐπιτάξιον αἰτίω ἀδριατικὴ θάλασσα ἡ τῆς μίτιας. Vide Μίτια.

ΜΙΤΗ. Adde. Nasus, seu Rostrum calceorum. Ptochoprodromus MS. lib. 2.

βαθία καλῶν ἀγριασθεῖ, καὶ φέει τὸ ἕως δ' ἵκας, καὶ μὴ φέει τὸ χαμύλα μὲν μακρίας μίτας.

Vide Glossar. med. Lat. in Polonia.

ΜΝΑΣΣΕ ἄλ. ζυλίαν, in Lexico Botanico Cod. Reg. 1845.

ΜΝΕΙΑΙ, Sanctiorum ades sacra. Vita S. Martiæ matris S. Symeonis jun. Stylicæ n. 3. ἡ σαναγρησθῆ καὶ τὸ ἄγιον μαρτύριον μινίας. Vide Μνεαία.

ΜΝΗΜΗ. Post loc. ex Concil. Carthag. adde. Epiphanius in Exposit. fidei Cathol. n. 23. ὡς δὲ τῷ πληθυντικῷ ἐξ εἰσάματος τῶν μνήμας ποιῶνται, σαναγρησθῆ ποιῶνται, καὶ λασρήια, ἡ εἰσαμμία. Symeon Logotheta in Chronico MS. in Theodosio Juniore : ἔτι σαναγρησθῆ ἡ μνήμα τῷ χρυσίου ἐπιπλασθεῖ. Idem in Anastasio : τὸ δ' ἐπι αἰσθῆ φησι σαναγρησθῆ Ρώμας ἀποκαλεῖται σαναγρησθῆ ἀποκαλεῖται ἡ ἡμεῖς χρεία πλοκάμας, τῶν μνήμας τῷ ἀποκαλεῖται πύλου καὶ πάλαι πατρισεβασθῆ ἑπιπλασθεῖ ἡμεῖς, ὁ δὲ κρασι μίχα ἡ τῶν.

ΜΝΗΜΟΝΙΟΝ, Monumentum, Martyrium S. Philetæri n. 28. καὶ ἀναδύσπον τῶν τῶν δέσπον τῷ ἐλίου φιλοταριου ὡ τῷ βασιλεῖ μέρη πινύτης αἰτίαι σαναγρησθῆ ἀναδύσπον, ὡ ἡ μνημονίον ἡμεῖς καὶ ἀναδύσπον ἀναδύσπον τῷ ἑπί. Vide Μνεμῶνα.

ΜΝΗΜΟΡΙΟΝ. Etymologicum MS. μνημονίον, μνήμα ὀρθῶν.

ΜΝΗΜΟΣΤΕΥΟΝ. Pag. 941. lin. 19. post usurpant, adde. Nicephorus Uranus in Vita S. Symeonis jun. Stylitæ n. 217.

ΜΝΗΑ, In Lexico MS. Neophyti, ἡ ἀναδύσπον ἐρύα. Μνησεν μαρτυρία.

ΜΟΔΙΟΣ. Adde in fine. Unde fortasse colligere licet ; μῶδιον, quo se Stylitæ contegebant, turris instar fuisse, quomodo ferè describitur à Raddero Viridarii parte 3. cap. 4. *Modius, sive cella, sive domicilium columnis impositum, in quo consistebant, in omnem partem binos cubitos, seu tres pedes patebat, tecto nullo, ut liberè cælum omnino contemplantur ; omnibus cæli injuriis expositi.* Ligneum fuisse auctor est Nicephorus Uranus in Vita S. Symeonis junioris Stylitæ n. 16. καὶ δὲ μῶδιος τῷ Συμηῶν ἡ σελιου, ἡ ἐλῶ κηρῶς πικυλάκης. Rursum n. 25. μῶδιον γυλομαίον, seu excavatum vocat. Et n. 46. ait Symeonem modium sibi compegisse, qui nullas fenestras haberet : καί ἵκα μὲν δὲ ἀεὶ δὴ ἔχοντα μῶδιον ἐπὶ τῷ κίονος ὑψηλῶν, ὅσα καὶ αἰσθῆ σαναγρησθῆ ἕσπον. Proinde modius iste opertus erat, siquidem lumen obstruebatur.

Μοδιος. In fine adde. Tzetzes in Hesiodi ἐργ. lib. 2. καλῶς δὲ ἀποδοῖ τῷ γένην, αἰτὸν τὸ μῶδιον, καὶ δὲ ἀναδύσπον, ὡς ἔστι κα. Et infra eodem lib. μίσηρον ἀναδύσπον μῶδιον δὲ καλῶς ἀναδύσπον τὸ ἑπί ὡ τῶν κηρῶν.

ΜΟΓΧΟΣ. Post locum Niceta Paphlag. adde. Theophanes anno 14. Justiniani : Ζυλίαν ὁ ἀναδύσπον ἀναδύσπον μῶχος σαναγρησθῆ.

ΜΟΛΙΒΔΟΥΤΕΝΟΝ. Adde in fine. Rectius in Lexico MS. Neophyti, μολιβδόγιον.

ΜΟΛΟΣ. Lin. 4. post Procopio, adde. Eudemus in Lexico MS. ἡ μολοα, μολοα ἀποκαλεῖται.

ΜΟΛΟΧΑ. In fine subde.

Ασπρημορύχα, Malva alba. Lexicon Botanicum MS. ex Codice Regio 3169. αἰσθῆ, ἡ ἀσπρημορύχα.

ΜΟΛΥΒΔΑΪΔΑ, Plumbag, plumbum ustum, sternens plumbi. Eudemus in Lexico MS. μολιβδόγα, μολιβδόγα. In Lexico Botanico MS. μολιβδόγα ἐπιπονitur.

ΜΟΝΑΛΑΓΟΣ. Post lin. 4. adde. Rursum :

τῶν ἀναδύσπον ἄχιν σάπτων, καδῶν λεγόμενον, καὶ ἑφορῶν μολιβαγ καμῶν, καλοκαίειν, καὶ ἑσα βλάττις γένην λαμπαδῶ καὶ ἀναδύσπον δὲ Πασσαμιμασθῆ ἡ καδῶν ὑψηλῶν.

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ. Lin. 2. post obvia, adde. Epiphanius in Exposit. fidei Cathol. n. 23. ὡς δὲ τῷ ἀναδύσπον αἰτίαι (ἀναδύσπον) κηρῶν τῶν πύλων, ὡς δὲ καὶ ἡ ἀναδύσπον ἀναδύσπον, καὶ δὴδιν μίμαριον αἰσθῆ σαναγρησθῆ.

ΜΟΝΑΧΟΙ. Post locum Euparii, adde. Paulus Orosius lib. 7. cap. 33. Monachi, hoc est Christiani qui ad unum fidei orum, dimissa secularium regnum multimoda actione, se redigunt. Procopius lib. 1. Persic. cap. 7. Ἐκείνων τὴν ἑσπέρην, ἡσθερ καλῶν μοιχοῦς ἰσομύηται.

ΜΟΝΟΒΙΒΑΟΝ. Lin. 3. post comprehensa, adde. Passim laudatur hoc titulo à Scholiaste MS. Theophili Antecessoris.

ΜΟΝΟΒΟΛΟΝ. In fine adde. Huicce voci gemina ferè est μοιβόλος, apud Epiphanium in hæresi Apostolicorum n. 3. de navi: καὶ τὸ αὐτὸ ἔστι δὲ τὸ εἶδος ζύλου κίππηται, ἀλλ' οὐ μοιβόλος. Ubi interpret, habet enim ex uno quidem ligno unam carnem, sed non uno ac simplici modo.

ΜΟΝΟΖΩΝΟΙ. Post locum Hefychii, adde. Eudemus in Lexico MS. μοιζῶνται, ἔφοδο βάρβαροι, ἢ ἀπλάται μέγιστοι. μοιζῶνται, οἱ ἕμει φησὶ τραχυντῶν. οἱ αὐτὸ φησὶ ἀλλαν ζωτικῆ φρουμῆς. Lexicon Iatricum MS. μοιζῶνται, λόχος, ἥπρω ἀσθενῆς, φοιτῆς, κακῶν, πῆρος, μάχιστος, ἀσπῆς. Lexicon MS. vet. Testam. μοιζῶνται, λόχος, ἥπρω ἀσθενῆς, ἢ λαστῶν. Vide Catenam Patrum Græc. in Job pag. 450.

ΜΟΝΟΚΕΛΑΪΤΑΙ. Lin. 6. adde. Joannes Episcopus Carpathi in Narrat. MSS. de Anachoretis: καὶ τὸ οὐράσις, ὅς εἰς μοικέλιον ἐκάθην οἱ ἕμειφ.

ΜΟΝΟΚΤΘΡΟΝ. ἢ ἐκ φ κῶρας οὐπηδῆ, apud Eustathium ad Iliad. 4.

ΜΟΝΟΛΟΓΙΣΤΟΣ. Post locum Niconis, adde. Joannes Climacus: μήμη δατάπο πῆπις οὐσαιμῶδῆται σοι, καὶ οὐλοπῆται σοι, καὶ μοιλόγις ἰσοδ' ἀχῆ. Ubi Schol. MS. μοιλόγις, ἥπρω εἰς ἐν ἀποβλόπιουα, καὶ ἔπ μῶνι λοζαδῆ καὶ ἀχῆδῆ φ ἔπιεας.

ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ. Nicephorus Presbyter in Vita MS. S. Andreæ Sali: ἐκ ἔπ δὲ τὸ μικρὸν μοιλόγον, ἐπ δὲ τὸ γλυκὸν μοιλόγον.

ΜΟΝΟΜΕΡΩΣ. Post lin. 3. adde. Joannes Carpathi Episcopus in Narrat. MSS. de Anachoretis: ἔχουσιν ἴδιοι διδάσκοντες καὶ κριτῶν, μῶνι ἢ μὴ νομιμαρῶς ἐξέπῆς τὸ πῆμα, &c.

ΜΟΝΟΨΥΛΑ. Post locos Prisci, adde. Michaël Psellus lib. 5. hist. MS. de Russis: ὑλοπῆταιπῆς ἀνωδῆ καὶ οὐφῆ μικρὰ π καὶ μῶζω ἑσπῆρλοφῆς.

ΜΟΝΟΠΟΔΑΡΙΑ, Festum recentiorum Judæorum. Ethesis de Hebræis ad Christianismum accedentibus: ἀποδημαζῶ πῆς πῆλαρις Ἀρχιεπισκόπος, καὶ πῆς ἰσῆς φησὶ Ἰουδαίων κακοδιδασκαλοῦς, λέζαροι φημι, φ τῶ αὐθῆ ἰορτῶν ἐξῆροτῆ φ λοζαδῆς παρ' αὐπῆς Μονοποδαρίας. An quodd uno pede saltarent?

ΜΟΝΟΤΡΟΠΟΙ. Post loc. ex Lexico Colbertzeo, adde. Eudemus in Lexico MS. μοιότροπος, μονοτροπῆς. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 3513. μοιότροπος, μοιοτροπῆς, ἢ ἔπ ἔπ ἔπ ἔπ. Martyrium S. Gregorii Persæ MS. πῆλοι αὐτὸ φ μοιότροπος ἰσπυρῆμῶν φ φησὶ, καὶ ἀσπῆς πῆ φ ἑσπῆροις ἰορῆται πῆπις.

ΜΟΡΜΟΡΙΖΕΙΝ, Μυρμιρῶν edere. Eudemus in Lexico MS. μορμυρίζῃ, κατὰ φησὶ, ἢ καὶ ὡς ἐπὶ ὑδατων. Vide Μερμυρίζων.

ΜΟΡΤΑΡΙ. Adde in fine. Glossæ interlineares MSS. ad Aristophanis Plutum: ἀδῆται δῶδῆται, ἰγδῆται, μορτῆται.

ΜΟΡΤΗΣ, Μορτῆ. Eudemus in Lexico MS. μορτῆς, ὁ δάπτης.

ΜΟΡΤΙΟΝ, χῶμα Σουλιῶν, in Lexico Botanico MS. exponitur.

ΜΟΣΑΡΙΝΟΝ, ut est in Glossis Botan. MSS. ex Cod. Reg. 3690. οἱ λυπίνοι, Lupini.

ΜΟΣΧΙΤΗΣ, Piscis quidam ex genere exanxiunt, qui nec squamas habent, nec testacea operi-

menta. Anonymus MS. de Dieta lib. 1. cap. 14. καὶ τὸ μαλάκῃ καλούμεν, φ ὀκνηδῆς, σπῆται, καλαμῆς, ὡς θῆται, φ μορῆται, φ τὸ μαλάκῃ ὀφῆται, &c. Rursum: κακῆς, ὀκνηδῆς, σπῆται, μορῆται, καλαμῆς, βῆται, λαδῆται, φῆται, &c.

ΜΟΣΧΟΣ. Lin. 3. post loc. Symeonis Sethi, adde. Aëtius lib. 1. ex Cod. MS. μορῶν ἑσπῆραι πῆλαί εἰσι, ὡς ὁ κριτῆς γῆται ἢ πῆλαί εἰσι φ ἑσπῆραι ἀναπῆρῶν, λοζαδῆς τῆπῆ, &c.

ΜΟΣΧΟΣΙΤΑΡΟΝ. Lin. 5. adde. Μορῶται, ἀγῆται, in Lexico Botanico MS: Cod. Reg. Ceterum ceteri.

ΜΟΥΤΤΡΠΝ; Congrus, piscis. Symeon Sethi de Piscibus MS. γῆρος, ἑσπῆς φησὶ θαλάσσιος, &c. ad marg. Cod. Reg. τὸ κῆπος μορῆται.

ΜΟΥΤΟΥΛΟΝ. Lexicon Botanico MS. ἀδῆται, τὸ φ μορῶται. Sunt autem adenes, carnes glandulosæ, ut mamillæ & testiculi; proinde videtur leg. μῶρῶται, ut sint carnes circa genas.

ΜΟΥΚΙΖΕΙΝ. In fine adde. Rursum: ἑσπῆ κακῆλακῆταις ἑσπῆ τῆ χῆται, καὶ μοιζῶνται πῆς οὐλοπῆται φ φησὶ.

ΜΟΥΚΡΟΥΤΗΝ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ ἀπαλαρία μοιρέταις, γλυκῶν πῆσαι ἑσπῆται.

Ita Codex Pich. v. Απαλαρία, & Μοιρέταις.

ΜΟΥΛΟΣ. In fine subde.

Μυλαροπῆταις. Ordo MS. Officiorum Aulæ Turcicæ: ὁμοῦς ἢ ἢ πῆται τῆ Ἀρδῆταις γῆται γῆροται πῆλαί δῶνται μὴ ἑσπῆται, ἀλλοῦται σῆσαι, καμῆται γῆροται, φῆται μῶλαροπῆταις, σῆσαι, ἥπρω μῶλαροπῆταις, πῆσαι καὶ σῆσαι ὁμοῦται, καὶ ἑσπῆται ὁμοῦται. Vide Πῆσαι.

ΜΟΥΝΑΡΑ. Adde in fine. Ubi μῶνῆται, collis, pro βοιωκῆται. μ enim pro β ἑσπῆται commutant Græci recentiores. Vide Μῶνῆται.

ΜΟΥΝΑΙΟΝ. Hipposophium MS. ἀλλοῦται μὴ μῶνῆται πῆς ἀλλοῦται ἑσπῆται. Linæum pinnatum, fortè.

ΜΟΥΡΪΝΑ, Μυρῆται. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Ὅμοῦται εἰ φῆται μῶνῆται καὶ τῆ φ μῶνῆται
Κεκαμῆται καρδῆται πῆσαι, γῆσαι φ γῆσαι,
Μῶνῆται μῶνῆται, καὶ δῶν τῆ θαλάσσιου,
Καὶ ἑσπῆται πῆσαι κῆσαι πῆσαι.

ΜΟΥΡΜΟΥΡΟΝ, Μυρμῶν. Leges Cypriorum MS. ἑσπῆ φ φ τῆ μῶνῆται ἑσπῆται πῆσαι.

ΜΟΥΥΤΟΣ, Μυρῶν. Post loc. Alexii, adde. Threnus MS. de capta Constantinopoli:

Καὶ τῆται ἑσπῆται οἱ ἑσπῆται πῆσαι ἑσπῆται;
Ναὶ γῆται μῶνῆται μῶνῆται, ὡς οἱ πῆσαι τῆ λῆσαι.

ΜΟΥΡΤΟΥΣΑΓΚΗΝ. Vide in Μαρῆσαις γῆται.
ΜΟΥΣΕΪΟΝ, Μῶνῆται. Post locum Suida, adde. & Epiphanium hæresi 31. n. 3. & supra in Βρυγῆται.

ΜΟΥΣΗΛΙΟΝ. Aëtius lib. 10. cap. 59. δῆσαι δῆσαι βοτῆταις, φ μῶνῆται καλούμενται.

ΜΟΥΣΟΥΡΑ. Lin. 5. post notionem, adde. Codex Reg. 3497. fol. 84. τῆσαι πῆσαι (ἑσπῆται) κῆσαι ἑσπῆται, καὶ ἀμῶνῆται λῆσαι ὡς πῆσαι, ἢ μῶνῆται γῆται.

ΜΟΥΣΤΑΡΙΝ, Μῶνῆται, vinum mustaceum. Anonymus MS. de Dieta lib. 1. φ φ ὁμοῦται οἱ γῆται, καὶ μῶνῆται πῆσαι τῆ ἑσπῆται, φ τῆ μῶνῆται.

ΜΟΥΣΤΟΣ. Post locum Agarii, adde. Chronicon MS. Symeonis Logothetæ: ὑδαται ἑσπῆται πῆσαι, ἀγῆται εἰς οἶνον γῆται βῆσαι ὡς μῶνῆται μῶνῆται.

Reg. *Sycamina*, seu *Mora* Legendum forte *Mora*.
Michaël Pfellus de facultate aliment. MS. τὸ συ-
κίμα, ἃ δὲ ἐξ ἡμῶν καλοῦνται, ὑχάριται ἰσὺ πίν.

N.

NΑΓΕΥΣ. Vide *Κόπιον*.
ΝΑΖΗΡΑΓΟΙ. *Adde in fine*. Observat
porro Epiphanius hæresi 29. n. 1. & 6. Christianos
primitus *Ναζωραίους* appellatos, interdum etiam ac
exiguo tempore *Ιουδαίους*, antequam *Χριστιανοὶ* Antio-
chia appellari cœpissent. Ubi consulendus *Ρεζα-
vius*.

ΝΑΚΑΒΑΛΟΝ. Vide in *Καλῶν*.
ΝΑΚΑΥΘΟΝ. *Aëtius lib. 1. ex Cod. Reg.*
νάκαυθον, οἱ δὲ νάκαυθον ἰουμαζοῦσι, ἰδὲν δὲν ἄρωμα
&c.

ΝΑΜΑ. *Post locum Nomocan. adde.* Balsamon
ad Interrogationes Monachorum : *ἢ δὲ τὸ πωρορι-
ρόμα ἢ τῆ ὀκλισίε, ἢ πωροριεὶς καὶ νάματα, ἀδιαφί-
ρος ἰδὲν τὸ ἰσρία, &c.*

Νάμα ἑύρου *συγχιτός, τὸ μέλι*, in *Lexico Botani-
co MS. Reg.*

ΝΑΝΟΥΧΑ. *Adde in fine*. Constantinus à se-
cretis MS. lib. 1. καὶ ἀμοσι Σαρακίσι τανούχα. Idem
lib. 4. καὶ κάρου ἰσδιού, καὶ ἀμ, πύσι τανούχα. *Απὸ*
apud Matthæum Silvaticum, est species Cimini,
vel fructus Juniperi. Idem : *Nanachus, amcos.*
Lexicon Medicum Hispan. Nanachac, amcos, que
tiene los hoias como alcatavea.

ΝΑΡΘΗΞ. *Ante locum Niceta Paplag. scribe.*
Eudemus in Lexico MS *ναρθήξ, γαρθῆξ.*

ΝΑΣΣΟΥΡΗ. Constantinus à secretis MS. lib.
2. καὶ σελίτω καλῶς ὑπὸ τῶν εἰς τὴν ὀφθαλμῶν μετὰ τασ-
σούριον, ἢ τὸ ὑχάρι καπνί. *Infrà* : καὶ μετὰ τασσούριον
αἰδέμενος καπνί. Apud Matthæum Silvaticum, *Να-
sur, Abrotanum* exponitur.

ΝΑΥΚΛΗΡΟΣ, *Nauclerus, Navis Gubernator.*
Schedographia MS. in Agapetum : *κωβηρίτης,*
κωβίος ἔστι ὁ τὸ πλοῖον διεξάγει ὡς ἄπλοος, ὅτ οἱ κωβί
ταύκληροι φασιν. Rursum *infrà* : *κωβηρίτης λέγεται ὁ ἐξο-
πὲς τὸ ἰσός, ἢ γινῶ ὁ κωβίος ταύκληρος.* Vox veteribus
nota.

ΝΑΥΚΟΤΙΑΘΗΣ. *Adde in fine.* Sed legend.
Ναυκοπῆς. Vide *Ναυκοπῆς.*

ΝΑΥΛΟΝ, *Psalterium, Nablum.* In *Codice*
Reg. 2407. initio Enarrationum Nicephori Xan-
thopuli, hi Iambi praeponuntur :

*καλῶς πύκα ἢ θίον λόγῳ,
τὸ τὸ καλῶν καλῶν παρ' ἑσπεί.*

ΝΑΦΦΑΤ. Constantinus à secretis MS. cap.
127. *ἡπαρ ὀρίσι, ἢ τριπόλις λέγεται Σακεκίσι τασ-
φατ.*

ΝΕΚΡΟΧΕΙΡΟΤΟΝΗΤΟΙ. *Adde in fine.* Vi-
de *Timotheum Presbyterum de Hæreticis n. 14.*
edit. *Cotelerianæ, & Liberatum Diaconum cap.*
20.

ΝΕΜΕΚ. *Lexicon Saraceno-Botanicum MS.*
βάλουμος, σπυρίδιον, ἢ δὲ σπυρίδιον, ἢ δὲ ἰμάκ.

ΝΕΝΟΥΦΑΡ, *Nymphæa*, de qua *Ruellius*
lib. 3. cap. 77. & *Symeon Genuensis ad Matthæum*
Silvaticum. Aëtius lib. 1. ex Cod. Reg. νουφάρ,
ψυχρόν ἔστι ὑχός, &c.

ΝΕΟΣ. *Lin. 3. post verbi gratiâ, adde.* In *Ac-
clamationibus factis in Concilio Ephesino, Cele-
stinus & Cyrillus, duo Christianæ fidei columnæ,*
ἢ οἱ Παύλοι dicuntur : *Νεφ Παύλο Κιλισίη, Νεφ Παύ-
λο Κελίση.* Ita *νέος, &c.*

Ibidem in fine, adde. Sub *Constantino Copro-*

nymo, anno 25. ejusdem Augusti, extitit quidam
Monachus inclusus in monte S. Auxentii, vitæ
sanctitate & miraculis celeberrimus, ab eodem Im-
peratore post multos cruciatus neci datus, qui *Σπι-
φως* ὁ πῶς *Πρωτομάχης* dicitur à *Theophane.* Vide
observata à *Viro doctissimo Joanne Harduino in*
Nummis antiquis illustratis pag. 336. 337.

ΝΕΠΕΤΟΣ, *Nepeta*, genus *calaminthæ.* *Gal-
lenus lib. 1. de Remed. pag. 430. edit. Basil. ἰδαύ-
ματι ἢ ἐν μόνι τῶ ἰσπυρ Ἀθρομάχου, χράσματος ἐν τῷ*
*καθλόγῳ ἢ ἀπὸ φαρμάκῳ, ἐξ ὧν συντίθηται τῶ αἰθέ-
ρῳ αἰὲ καλαμίνης τὸ ἰσπυρ. Ρωμαῖοι γὰρ οὕτω ὀνομαζοῦσι*
τὸ καλαμίνθῳ. ἢ ἰχρῶν ἢ αἰὲν Ἑλλῶν τῶ χράσματος,
τῶ μόνι ὠδύνη Ρωμαῖκῶν πῶς Ἑλλῶνικῶς. Vide *Ruel-
lium lib. 3. cap. 30.*

ΝΕΠΟΥΣ. *In fine adde.* *Arcadius in Gramma-
tica MS. fol. 154. v. γίλας, ἔρας, ἰπῶς.*

ΝΕΡΟΦΙΔΙΟΝ. *Post lin. 1. adde.* *Glossæ in-
terlineares MSS. in Dionysii Periegesin : ὑφῶς ἢ*
ἰδαίτης. νεροφίδι παρ' ἰταλίδε.

ΝΕΤ, *Galla muscata.* *Aëtius lib. 1. ex Codice*
Reg. Νετ, τὸ ὀπιλιζόμενον Γαλλία μωχατῶ, θειμὸν δὲν καὶ
ἐπῶν, &c. *Michaël Pfellus MS. de alimentorum*
facultatibus : τὸ λεγόμενον Νετ, θειμὸν δὲν καὶ ἐπῶν
ὠφίλι ἢ τῶ ψυχρῶ κεφαλαί. θειμὸν δὲν ἰσπυρ. ἢ
ταῖς καρδίαις, καὶ ἀπὸ τῶ ἰσπυρ, καὶ τῶ ἀπῶ. ἐξ
ὧν συντίθηται δυνάμει ὠπαρῶ. αἰσῆται ἢ κα τὸ μωχατῶ, καὶ
ἀμπαρ, κα ἑυαλίος ἰσδιός. *Dictionary Medicum*
Hispan. Ned, composition atomatica, o neda. Ned
primum, sabumerio muy aromatico.

ΝΕΥΡΟΒΑΤΗΣ. Quærent viri eruditi, qui in-
telligantur *Neurobata* apud *Vopiscum* in *Carino,*
& *Firmicum lib. 7. Matth. qui denique Τηχ Γάται*
apud eundem *Vopiscum.* *Salmasius Neurobatas*
esse existimat, qui supra nervos ac fidiculas incē-
dunt, seu fila tenuissima, καθύπευθεν τῶ χροῖον λεπίσῳ
ut loquitur *Galenus in Exhort. ad artes,* ita ut iis
vix apparentibus, quasi in ventis ferri videantur :
contra quam *Σχολιάται, seu Funambuli,* qui super
funes crassiores inambulant. Sed aliter sentire li-
ceat de *Neurobatis,* qui, aut fallor, non alii sunt
ab iis qui nervis, vix revera apparentibus, in æ-
rem machinis quibusdam tolluntur, ac etiam trans-
versè aguntur, ut in ludis nostris hodiernis, quos
vulgò *Opera* appellamus, fieri cernimus. Id om-
nino indicant verba *Vopisci,* quo loco ait *Carin-*
um ludos Romanos novis ornasse spectaculis : nam
& Neurobatem, inquit, *qui velut in ventis cothurnatus*
ferretur, exhibuit : & Tichobatem, qui per
parietem usque eluso cœcavit. Ubi *Neurobates* *Mer-
curii* instar *cothurnatus* per aërem volitare indica-
tur. *Tichobates* autem pulchrè exhibetur in *Dipty-*
chis Consularibus Leodiensi & V. Cl. Dom. de la
Mare, ubi is per parietem sporta viminea inclu-
sus currit, usumque eludit, dum prehensio fune in
altum se tollit. Vide *Bulingerum lib. 1. de Thea-
tro cap. 62. & alios.*

ΝΕΥΣΙΟΝ, in *Glossis Botanicis ex Cod. Reg.*
2690. *κωνάριον, Centaurium.*

ΝΕΦΑΛΟΝ. *Lin. 1. post nubes, adde.* *Michaël*
Chortacius Cretensis lib. 1. de Sacerdotio : καὶ τῶ
καρσῆσι τὸ ἰσπυρ καὶ τὸ ἰσπυρ τὸ ἰσπυρ τὸ ἰσπυρ
καρσῆσι.

ΝΕΦΕΛΗ. *Lin. 14. adde.* Vide *Gortzum in*
Nephelem.

Ibidem lin. ult. ante Vide, adde. *Clemens Ale-
xandrinus lib. 1. Pædag. καὶ τῶ ἰσπυρ τὸ ἰσπυρ*
καρσῆσι ἢ τῶ ἰσπυρ ἰσπυρ. Et lib. 3. cap. 3. καλῶν
ἢ ἰσπυρ καρσῆσι. *Adde Artemidorum lib.*
4. cap. 16.

ΝΕΦΕΛΟΣΤΑΣΙΑ, Locus ubi feris capiendis
retia tenduntur. Eustathius ad Odyss. χ. ιστιον ε̄ ως
ε̄ρουσαι μίχρη κη̄ ριω̄ η̄ η̄ν̄ η̄καπε̄ν̄ η̄φιλων̄ χ̄ᾱος πολ-
λο̄ις, παρ̄ ο̄ις ε̄ η̄φιλισ̄ᾱνᾱ ο̄ η̄ος ε̄ πᾱο̄ις ε̄ς̄ διπ̄ται
θ̄ᾱρᾱς λ̄η̄ται.

ΝΕΦΚΟΡΟΣ. Lin. 13. post dialogo 5. adde.
Cafauboni ad Monumentum Ancyranum, sub ini-
tium.

Ibid. pag. 996. post hauserit. adde. Aliud dein-
ceps extitit totius Græciæ commune templum ab
Hadriano institutum & conditum Athenis, quod
Παναγιών appellavit, ut est in Synagoge Historiarum
Scaligeriana, ad quod referri debet Marmor
Oxonienſe pag. 95. quod quidem nummorum πα-
κόροις spectare non potest, siquidem longè ante Ha-
driani tempora ii occurrunt.

ΝΕΩΡΗΣΙΟΣ λιμῶν, apud Theophanem in
Leontio. pro νεώριον. Ita λιμῶν Ἰουδαϊστικῶς, Νεωροσθ-
σιος, &c. apud eundem pag. 307.

ΝΕΩΤΕΡΙΚΟΙ. In fine adde. Leges Cyprio-
rum MSS. οἱ λεγομένοι νεωτερικῶι κη̄ θορύβοις ὀ τῆ̄ δὴ-
μῶ̄ ποιῶντες, &c.

ΝΗΣΤΕΙΑ. Adde in fine. Præterea quæ haben-
tur apud Anastasium Sinaïtam de tribus Quadra-
gesimis, Anastasium Cæsariensem de Jejuniis Dei-
paræ, & Niconem, apud eruditum Cotelerium
tom. 3. Monument. Eccl. Gr. à pag. 425. ad pag.
444. ubi de variis Græcorum Quadragesimis.

De quatuor hisce Jejuniis multa habentur in
Interrogationibus Monachorum in Synodo CP.
sub Alexio Comneno, ubi Balsamon ait, τὴν νεστίαν
ε̄στ̄ ποιῶνται πο̄άριον ἑορτῶν ἀπαράτηται ἡ̄ται, τὴν ἡ̄ πο-
τήτα ε̄ ἡ̄μῶν τῶντα μὴ ε̄ναι τίς ποιῶνται ἰουδαϊστικῶν, &c.

ΝΙΒΑ, in Lexico Nicodemi, χ̄ο̄ιτᾱ κελύπτει ἡ̄
ε̄τω̄ ε̄ κρη̄τᾱ ὀ θεο̄ᾱν. Νιχ, Νιυις.

ΝΙΚΑ. Lin. 2. post adprecarentur: adde. de qua
formula consulendus Casaubonus ad Suetonium in
Julio cap. 1.

In fine adde. Zonaras lib. 12. Annal. n. 5. de
Commodo Imp. Ἀμαζόνι νεῖς, κρη̄ζον̄ νεωχῶς ἐκ-
λεῖσται.

ΝΙΚΕΣΤΟΝΑΡΙΟΣ, in Lexico MS. Eude-
mi, βασιλεῡς, δῆμος. Ita in litt. N. sed legendum,
Κοιστάειος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ. Adde in fine. Vocis etymon ab
Arabica, quæ palmam & dactylum significat, ar-
cessit vir doctissimus Steph. le Moine tom. 2. vat.
Sacr. pag. 86.

ΝΙΜΑ. Post manibus. adde. Dorotheus doct.
1. μᾱ ε̄ τὸ νιψαδο̄ι ε̄ ε̄ζον̄ βασιλεῡον̄ λαμβάνει ε̄ αὐ̄τοις
ὀ ε̄ζον̄ τὸ νίμα, &c.

ΝΙΝΟΣ, Elenium. Galenus de Theriaca ad Pi-
sonem: ε̄στ̄ τὸ ἑλνίου φ̄ρ̄ ἰσὸν ε̄στ̄ ἑλλνίου, ἰσὸν ἡ̄ τ̄ ε̄π̄-
χρ̄ε̄ται ἰσίου καλοῦσται.

ΝΙΟΡΙΣ, Nardus silvestris. Glossæ Botanicæ
MSS. ex Cod. Reg. 2690. νε̄ρις, τὸ κ̄ο̄ρ, ε̄ τ̄ ἀρ̄δον̄
ἀρ̄ε̄ται.

ΝΙΣΤΙΑ. In fine adde. Compositio atramenti
ex Cod. Reg. κη̄ βελίτια τὸ κ̄ῡδον̄ ἰσῶ ε̄ τὸ κ̄ῡδον̄,
ε̄ ε̄ ἰσῶ ε̄ τ̄ νε̄σια, ε̄ ἄς χ̄ε̄λλται. Vide ἰσῶ.

ΝΙΤΖΟΚΟΚΚΟΝ. Lexicon MS. Neophyti:
κ̄ᾱκαρ̄οι, τὸ νιτζόκακον. ἑπ̄ροι φ̄ο̄ις ε̄ καρ̄π̄ον̄ τὸ βελσά-
μου. Matthæus Silvaticus: Cassanum, ravis porci,
nas, i. malum terre, ciclamen.

ΝΙΧΕΔΩΡ. Constantinus à secretis MS. lib.
3. λαβὼν ἀμύριον, ἰχθῶρα, ε̄ π̄ ἰσ̄, &c. Infra: ὡς τὸ
νίχον, κη̄ τὸ νίχον, ε̄ ἰχθῶρα, ε̄ τ̄ χυλὸν κρη̄μᾱον̄,
&c.

ΝΙΨΙΜΟΝ. Adde in fine. Ptochoprodromus
MS. in Hegumenum:

ΑΠΛΗ, ε̄στ̄ τὸ ε̄μῶν ἰχθῶν τὸ τινε̄ς.

ΝΟΚΕΡΙΑ. Adde in fine. Constant. à secretis
MS. lib. 1. ε̄ ἡ̄ π̄λα, ἡ̄ γ̄νω̄ ἰουδαϊκῶ ἰσ̄ μὲ ὄδαπ̄,
&c. Apud Matthæum Silvaticum, νεκῶρια ἐπ̄ρο-
νιtur παρ̄ μυστᾱς, sed aliud est νεκῶρια.

ΝΟΜΙΚΟΙ. Pag. 1009. lin. 17. post ἰουδαϊστικῶς.
adde. Cur verò ita appellati Tabelliones, indicat
Cafaubonus ad Sueton. in Nerone cap. 33. Adde
in fine. De hac voce vide Scaligerum in Serrarii
Trihæresion cap. 11.

ΝΟΜΙΣΜΑ. Epiphanius de mens. & ponderib.
νόμεμα, λη̄ται ρε̄. νόμισμα ἄλλοι κρη̄μᾱται.

ΝΟΜΟΚΑΝΩΝ. Post lin. 2. adde. Anastasius
Episcopus Cæsareæ Palæstinae de Jejuniis Dei-
paræ: ἑπ̄ροι δὲ ε̄στ̄ τὸ π̄σῶν σωδο̄κῶν ε̄στ̄ τὸ λεγόμενον νομοκα-
νῶν, ὡς τὸ μὲν τῶντα ὀμοῦ τῶν ἀγίας σωδο̄σις ε̄ τῶν θ̄ο̄ις
καρ̄ο̄σις, κη̄ τῶν πολιτικῶν νόμοις ἐπιχρ̄ε̄ται: τὸ ἡ̄ μῶντα τῶν
π̄ροις σωδο̄σις, κατ̄ος ε̄π̄ρο̄ιται.

ΝΟΜΟΣ. In fine adde. νόμον, pro terræ tractu
apud Ægyptios ex Josepho, Agatharchide cap. 9.
Epiphanio hæresi 24. n. 11. & aliis sumi pridem
annotatum.

ΝΟΝΝΑΙ. Post locum Theodori Lect. adde.
Michaël Psellus in Iambis MSS. de Kalendis,
Nonis & Idibus:

Κη̄ μὲν ἕκατος τῶς ἡ̄ μερίτηι μῶντα
Πρώτης Καλαϊδῶς, ὀπ̄τα Νόνταις, ε̄ τ̄ τ̄ τ̄
ε̄ ἡ̄ μῶντα κη̄ διευκλῶνται.

ΝΟΠΑΤΖΙΑ. Vide in Ἀρτ̄ζενείτις.

ΝΟΤΑΡΙΟΣ. Lin. 2. adde. Etymologicum ex
Osioue Thebano MS. νετάειος, ὀ ε̄στ̄ τὸ ἰσῶ Ρωμαϊσῶ,
ἡ̄ ὀ νεῖματ̄ τ̄ροι. Maximus Planudes in Scholiis
MSS. ad Hermogenem pag. 77. Cod. Reg. κρη̄-
μᾱπ̄ω̄ι, οἰσῶι νετάειος: κη̄ ε̄ ὀ λιχθῶν ὀ κρη̄μᾱται.
Pag. 1005. lin. 3. post ἰδιδικται. adde. Agathias lib.
4. ἰσῶ. παρ̄ ο̄ις δὲ ε̄π̄ρο̄ ἀγίας κη̄ ο̄ις ε̄ ἰσῶ π̄ρο-
δῶται, ε̄ ἰσῶ ε̄π̄ρο̄ ἀγαλῶντα ε̄ κρη̄μᾱται.

ΝΟΥΚΟΥΑ, in Lexico Botanico Saracenicis
MS. ε̄ ἀσπ̄αλα, vertebra colli. Matthæus Silva-
ticus: Nucis, Arab. spina, al. medulla, pars po-
sterior capitis. Vide Glossar. med. Latinit. in voce
Nucha.

ΝΟΥΜΒΑΤΕΥΕΙΝ, Nubere. Eudemus in Le-
xico MS. νεμβατόν, ἰσῶται.

ΝΟΥΜΕΡΑ. Lin. 1. post cohortes. adde. Ul-
pianus lib. 42. D. de Testamento milit. Qui non-
dum in numeris sunt, licet etiam lecti tyrones sint,
& publicis expensis iter faciant, nondum milites
sunt, debent enim in numeros referri. Vopiscus in
Probo, tyrones numeris interfere, dixit. Post lo-
cum Suida, scribe. Eudemus Lexicon MS. νεμμερον.
ε̄μα σπ̄αλωπ̄ον̄.

ΝΟΥΜΙΟΝ. Post locum Cedreni, adde. ὀ ἡ̄
νεμμερον̄ δὲκα ὀπ̄ ἄται Ρωμαϊον̄ π̄τομα τὸ νεμμερον̄: ἰσῶ
ἡ̄ ἑλλνικῶν ε̄στ̄ ὀ ἰταλῶ ε̄ Σικελῶ Δουλείον.

ΝΥΜΦΗ, pars aratri sic dicta. Proclus in He-
liodi ἑρ̄α lib. 2. τὸ ἡ̄ ἑλλμᾱ ε̄στ̄ τὸ ἑλλμᾱ ε̄ τὸ
δῆν κη̄ τῶν ζῶν κη̄ τὸ ἀρ̄ον̄, ὀ καλοῦν νεμμερον̄, ὀ ε̄
θᾱπ̄οι μέρος τὸ αἰω̄ σπ̄αλωπ̄ω̄ται ε̄στ̄ ε̄ ζῶν.

ΝΩΒΕΛΙΣΙΜΟΣ. Lin. 3. post donavit. adde.
Michaël Psellus lib. 5. hist. MS. de Calaphata
Imp. ὀ ἡ̄ π̄τω καίσορ, ἑμῶν τὸ βασιλεῡ ἀνεχρ̄ε̄ται, ε̄
τὸ ε̄ Νωβελισίμου ἡ̄μῶ ἀνά ε̄ κρη̄μᾱται. Ibid. lin.

44. post inventa. adde. Joannis Tzetza Epist. 3. in
MS. Cod. inscribitur Michaëli Taronitæ Πρωτο-
βουλίστου. In fine vocis Πρωτοβουλίστος adde. In alio
Cod. Reg. 3526. dicitur præterea μίχας Χαρτοφύλαξ
Πρωβουλίστος.

S. Ephrazm MS. Cod. Reg. fol. 159. ...

OPMHNON, Urtica. Aëtius MS. lib. 1. ...

OPNEOSOFIKON, ita inscribuntur libri de Falconum curatione & nutritione in Cod. Reg. 3137. quorum alter est Demetrii Constantinopolitani, quosque ex eo Codice edidit Nic. Rigaltius Parisiis an. 1612.

OPPOΘEΣION, Terminus, finis. Glossæ interlineares MSS. ad Phocylidis versus argenteos: ...

OPΦANOI, Pueri, &c. Lin. 4. post assumptentur. adde. Scholam verò Cantorum ex Orphanotrophis fuisse suppletam docet Diurnus Romanus cap. 7. tit. 19.

OPΦANOTPOΦOZ, Lin. 7. post curator. adde. Lex 32. C. de Episcop. & Cleric. de Orphanotrophis: Qui quidem pupillarum sunt quasi tutores, adolescentium verò quasi curatores.

OPΠITION, in Σπίτιον. Post loc. Gloss. adde. Bartholomæus Edess. in Confut. Agareni pag. 387. ...

OSTIA. Post locum Cyrilli, adde. Eudemus in Lexico MS. ...

OSTRAKOΔEPIA, Murices. Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 2147. ...

OTI. In fine subde.

Οη, vox, ferè semper ac passim præponitur orationibus, vel dictis directis, apud scriptores paulo recentiores, tametsi redundet, nec Latine verti debeat.

ΟΥΕΤΕΡΑΝΟΣ, Veteranus. In inscript. apud Sponium sect. 10. n. 37. Flavius Julianus dicitur ΟΥΕΤΕΡΑΝΟΣ ΛΕΓΕΩΝΟΣ Η ΣΕΒΑΣΤΗΣ, ...

Ουατηριζω, Veteranorum instar vacationem sibi sumere, ac secedere. Ita Petavius ad hunc locum ejusdem Epiphaniæ lib. de mens. & pond. ...

ΟΥΖΟΥΝΤΖΑΡΣΙ. Anonymus Medicus MS. ...

ΟΥΣΦΟΡ, υφουρ, Planta species. cujus radice rubem color tingitur. Constantinus à secretis MS. lib. 7. ...

ΟΦΙΑΝΟΥ. Post locum Theodoretæ, adde. Epiphanius hæresi 87.

ΟΦΡΥΣ. Bartholomæus Edessenus in Confutat. Agareni pag. 319. ...

pres: sedissetque cum illo tam proximè, quam supercilium astat supercilio. Sed videtur expressisse formulam quæ habetur in Genesi cap. 32. v. 30. ...

ΟΦΦΙΚΙΑΛΙΟΣ. Post locum ex Duce, adde. præsertim appellati majores Judices. Theodorus Hermopolites MS. lib. 7. tit. 3. ...

ΟΦΑΡΙΟΝ. Post loc. Cyrilli, adde. Etymologicum MS. ex Orione Thebano: ...

ΟΦΙΚΕΥΕΙΝ. Post locum Cyrilli, adde. Scholiastes MS. Dionis Chryst. ad Orat. de regno fol. 35. Cod. Reg. ad vocem ...

ΟΦΙΚΙΟΝ. Post locum Moschi, adde. Joannes Episcopus Carpathi in Narrat. MSS. de Anachor. ...

Π.

ΠΑΖΗΡ. Vide Αρτζουεϊτος. ΠΑΘΝΗ. Post locum Eustathii, adde. Idem ad Odyss. ...

ΠΑΙΔΑΡΙΟΓΕΡΩΝ. Ante locum Eunapii, scribe. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 10. ...

ΠΑΙΔΟΥΡΑΦΙΑ. In fine adde. Huc spectat locus Capitolini in Marco: Inter hæc liberales causas ita tenuit, ut primus juberet apud Præfatos ararii Saturni ...

ΠΑΙΖΑΡΑΝ, Campus vel ager planus, Pedatura. Lexicon MS. Neophyti: ...

ΠΑΛΑΤΙΑΝΟΣ. In fine adde. Euclidis Παλατιου Πιλακῆς meminit Galenus lib. 2. de Remed.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ. Ante locum Pelusiotæ scribe. Bertrandus de Corpore & Sanguine Domini: Consideremus fontem sacri baptismatis, qui fons vite non immeritò nuncupatur, quia descendentes in se melioris vite novitate reformat, & de peccato mortuis viventis justitia donat.

ΠΑΛΙΝΠΙΣΣΑ, in Lexico MS. Neophyti, η ξυρη πίσσι, Ριχ siccā

ΠΑΛΙΣΤΡΙΚΟΝ. Leges navales Rhodiorum cap. 15. in Legibus Cypriis MSS. ει η θαλασση ης τ ναυκλήρων ἀμφοτερόθεν ει ει τακτ ήσαν αυτην ει τή παλιρικήφ, ubi edit. ει ησαν αυτην ει τήφ ληρικήφ.

ΠΑΛΛΑΚΙΟΝ, Παυλάκιον. Instrumentum pom-
Iometricum, quo clysteres in equos immittuntur. Hip-
ropophium MS. δι η τήσ ούνοχας απλάκιων, ηη μετ
αρχαίον, ο λήροται παλάκιον, τ ζών καυζήσαι, ηα η γα-
τήρ ήρη, &c. Infrā, παυλάκιον scribitur: οταν η φήρη
έλας, ο λήροται παυλάκιον, μετ ήρη καυζή.

ΠΑΛΛΗΚΕΣ. In fine subde.

Πάλλικε. Eustathius ad Odyss. v. ήως ηη οι αυ
Αθηται πάλλικε ήρωδων καλυδη διόδωον.

ΠΑΛΛΟΣ. Vide in Πάλος in Addit.

ΠΑΛΟΣ. In fine subde.

Πάλος pro πάλος perpetam scribitur in passione
S. Philzteri n. 8. εις η ήδη ει ης πάλος αποόρος,
&c.

ΠΑΝΑΓΙΑ. Post locum Anonymi contra Latinos,
adde. Anonymus alter: Cotelerianus in Latinos n.
40. μετ τράσιον η λαμβάσιον διλογίας η λυφασίας θιο-
πίου, ήνα ηη ήμα ήπι πύτρ ήστύροτες κερμάσιον, εις
ει Γραμει μετ η φασίον η πιόν εις κήρον, μετ λαμβάσιον
ήη άριαμάτων. Et fortē Latini jure hunc ritum
carpebant, quod Collyridianorum haresim sape-
ret, qui, ut auctor est Epiphanius haresi 79. in
Deiparæ nomen statō anni die collyridem offere-
bant. Etenim mulieres quædam, currum sive sel-
lam quadratam adornantes, ac linteo desuper ex-
tento, solenni tempore per aliquot dies panem pro-
ponebant, & in Mariæ nomen offerebant, quo
deinde omnes vescebantur.

ΠΑΝΑΚΙΟΝ, Ραννι. Emmanuel Georgillas
de mortalitate Rhodi MS.

Επιδυδρα ήσαν τ κερμα τ άρηλικα άσηα,
Απ παλάκια η φασίλιας, διπ τ πία ης φήνα.

ΠΑΝΑΡΙΟΝ. Post locum Epiphani, adde.
Anastasius Sinaita in Quæstionibus, Suidas, Pho-
tius, cum Græcis aliis, habent τ πανάριον, id est me-
dicam arcam, sive capsulam ac thecam, ut ipsemet
scribit in epist. ad Acacium & Paulum Presbytero-
S: πανάριον, ήπιου κέσσην ίσπεκίον.

ΠΑΝΔΕΚΤΟΝ. In fine adde. Item Camese-
rinum publicum. Vita S. Marthæ matris S. Symeo-
nis jun. Stylitz n. 24. ήσμαι αυτ ήλακήρη ηη ήλα-
φρωσέρη ει τή εισκαύσαι η θιοι η διήσιος μου τή σω-
ταφήσαι με ης ήτοις ει τή πανδέκτη δάφης, ήδη καπ-
λορίση, ηη κειταις ης άκίσιω ταφης ηηρον ο μακά-
ριος η άγιος θωμάς, &c. Infrā n. 28. τήφος ηη ήτοι
dicitur.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ. Post locum Gregorii Naz, adde.
Galenus de Antidotis lib. 2. ήωτη χαρίτων ηράμος
αβελία ηη πανήγορις, ήρηνη βουλόμορις ης διαικίμορις.
Selenodromium MS. κελόν ήη — φουδου, εις παήρη-
ειν τήβηδου, τολήσαι, άρησέσαι. Ibidem pag. 1091.
post loc. Simocæta, adde. Basilius Malecinus Mona-
chus de vita ascetica, MS. ήση ει ηη ήη παση ης
τυκτης η άρησας ήηλαμβουσις, ήρηταις μελίση ηση
ηη πανήγορις ήησπλίση άρησται ήπιουδου, &c. Pro-
copius lib. 1. Petric. cap. 7. ήρητω δε πανήγοριον con-
fundit.

ΠΑΝΙΟΝ. Post locum Moschi, adde. Theophy-
læus in Joann. 85. ει παλασιη δυο ήηησ συμβάλλ-
λοτες, ήπι δυο παήσα ήφαισιου ήμαπα, ήπι ήρης ηη
ήρησ τή σωφασαήφ.

ΠΑΝΝΥΧΙΣ. Post locum Theodori Lect. adde.
Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Euthy-

mii: ηη η ηητη ήηηδου πανήγορις ήηηδου η μελίση ηη
άρησ παήσ ήηηδου άρησ η άρησ ηη λαβίον ης σωφασ-
ταρις εις τή ήηησιω, ήηη άρησ, &c. Vita S. Mar-
thæ matris S. Symeonis jun. Styl. n. 33. ηη ήπιου
ήρησ ηη καυδου αυτης ήηηδου, ήηη μελίση, η η
σωφασου πανήγορις, ήη άρησ ηη ήηησιω. Post locum
Joannis Episcopi Cistri, adde. Quomodo verò &
quo ritu Græci πανήγορις Sabbati sancti celebra-
rent, docet imprimis Scholiastes MS. S. Gregoriū
Nazianzeni in Orat. de Baptismo: ηη ήη αυτ ήρη
η η ηηης σωφασα, ηηηη η ηη ηη ήηησ ηη μελίση
ήηηησ ηηηησ ηηηησ. άρησ ηη ηη η ηηησ μελίση
η ηηηησ ήηησ άρησ, ηη ηη λαμπίδου άρησ ηηησ, ηη
σωφασαήρησ ήση αυτ ηη σωφασ άρησ ηηησ. ήηησ η η
ηησ ηηηησ ήηηησ, ει ηη ήηησ κατ ήηησ, ει η ηηησ ηη
ηη ηηηησ ήηηησ ηηη ηηησ άρησ ηηησ, ήηησ, ηη-
ηηησ, σωφασα, ηηηησ, ηηησ, &c.

ΠΑΝΟΣ, ο ήφης, apud Arcadium in Gram-
matica MS. Sella, Curytu.

ΠΑΣΑΜΑΣ. In πασημάδου. Adde in fine. Glossæ
interlineares MSS. ad Aristophanis Plutam: άη
η μελίση, ήρη ηηη, πασημάδου. Anonymus MS. de
Dixta lib. 2. ubi de pane: ηη ηηη ηη ηηηησ ηη
άρησ ηη ηη ηηησ, εις τή ηηηησ πασημάδου.

ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ. In fine adde. Constantinus à
secretis MS. lib. 1. cap. 16. σωφασαήρη η άρησ ηη η
ηηηησ μετ ήηηησ ηη ήηησ πασησά, ηη σωφασ
ήηηησ, &c.

ΠΑΠΟΔΑΡΟΣ. Animalis species. Constanti-
nus à secretis MS. cap. 24. ο ηη ηηησ ηη ηηηησ
ηη η άρησ αυτ ήηηησ ηη ηηηησ, η ηηηησ ηη
ηη ήηηησ ηη ήηησ ηηηησ, ήηηησ αυτ. In alio
codice legitur πασησάρος.

ΠΑΠΟΥΤΖΗ. In fine adde.

Παπώπιου. Versus Politici Græcobarbari de
victoria Temiris & capto Bajazete, MSS.

Σωφαση πόλιου ήου μετ ηη Πασησάησ,
Λυπία ήρησ αυτης ο ήηησ τή ηηηησ,
Κα ηη ηη ηηησ αυτ ηη ηηησ ηη ηηηησ.

ΠΑΠΠΟΠΟΔΑΡΟΣ. Vide in Πασησάρος.

ΠΑΠΠΟΣ, Flos cardis. Lexicon MS. Neo-
phyti: ήηηησ, ήηη ηηη ηηη άρησ ηη ηηηησ
καππυ.

ΠΑΡΑΒΑΗΜΑ, Villis, Obex. Eustathius ad
Odyss. κ. ηη άλλος η ηηησ, ηη ήηηησ τήβηδου, ήη-
ηη ηη ηη, τήρηηησ. ήηη, εις πασησά ήηηησ, ηη η ηηησ
ηηησ ηηηησ ήηηησ ηηηησ.

ΠΑΡΑΓΑΔΗΣ. Adde in fine. & v. cl. Steph.
le Moine tom. 2. varior. Sacror. pag. 592. ubi de
hac voce.

ΠΑΡΑΔΕΙΣΙΟΝ. Post locum ex Glossis, adde.
αρησπασα αυτ ηησ αυτ ηη ήηησ ηηησ, ήηησ αυτ ηη
ήηησ. Adde cap. 31.

ΠΑΡΑΘΥΡΙΟΝ. Post locum ex Novell. Justin:
adde. Libri Basilic. ήηηησ τή σωφασα με ήηη-
ησ, μετ ήηη εις ηηηησ σωφασα, μετ ηηη εις
άρησ ηηηησ ηηησ, μετ ηηηησ ηηηησ. Schedæ
Regiæ MSS. ηηησ ο ήηησ, ηηησ ηη, ηη ηηησ ηηηησ
ήηηησ ηη, ηη, ηηησ. In fine subde.

Παράθυροισι, Patua fenestra. Belissarion Do-
natus in Vita MS. S. Antonii: ήηηησ ηηη ηηηησ
ήηηησ, ηη ηηησ, &c. ubi Athanasius, ηη ήηη-
ησ ηηηησ, &c.

ΠΑΡΑΚΕΝΟΪ. Symeon Logotheta in Chro-
nico MS. in Leone Sapiente: εις ηη ήηησ ηη ηηησ
ηη, η ηηησ ηηησ ηηηησ.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ, ηοδισία, Adrogatio, apud
Schol. MS. Theophili Instit. de Acquisit. per Ad-
rogat,

ΠΑΡΑΜΟΝΑΡΙΟΣ. *Post locum Theophrasti, adde.* Hac notione vocem *Ἀνδρομέδα* usurpat Chronicon Paschale ubi de Andromeda, templi Sacerdote & Aeditua facta à patre: καὶ ἴδον ἐν τῇ ἱερῇ *Ἀνδρομένῳ* κέρως καὶ ἕλαιον τῷ ἴδιον αὐτῆς καὶ κέρως ἐκδιδόντες, &c.

ΠΑΡΑΜΟΝΗ. *Post locum Hist. Bertrandi, adde.* Rursum:

Ἐβλιν ἢ *Ἀνδρομέδα* πύραρος ἢ Χρονολόγος.
Infrà:

Υπέχ' εἰς τὴν *Ἀνδρομέδα*, μαριδάτη τὴν ἐμμάδιον.

Mox βίβλος vocat.

Addè in fine. Hinc Præsentem militiam ἐν τῇ *Ἀνδρομένῳ* appellatam videntur indicare auctor Chronicon Paschalis & Cedrenus in Romulo, dum Prasinam factionem appellatam volunt ἀρῆσται, ex voce Latina quæ ἰμαθῆματα significat, quasi verò non ex ἀρῆσται deduceretur: fortè tamen quia tum Præsens militia ex Prasina factione potissimum erat. Neque enim quod subdit Chronicon Paschale, ἀρῆσται, apud Latinos, dicitur, τὴν *Ἀνδρομένῳ*.

ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΙΑ, in L. 3. Cod. Theod. de operib. public. dicuntur attentæ & appensa, quæ aliis operibus adhærent, vel suggrundia, &c. Vide Cujac. & Jac. Gothofredum.

ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ. Pag. 1116. lin. 12. *post apparatus.* *adde.* Hac porro voce utitur etiam Martyrium S. Philæteri n. 32. ἡ δὲ ἢ τὸ τοιαύτης ἀρῆσται ἰσχυρῶς ἐν τῇ εἰρη ὅπου λέγεται καθ' αὐτὴν.

ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΔΕΣ, *Antepagmenta effiorum, ἀρῆσται.* Scholiastes MS ad Philostrati Imagines: φλῆ, αἱ ἐν τῇ ἄρῳ, αἱ κατωῖς ἀρῆσται.

ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ, *Pompa, Apparatus.* Chronicon Paschale an. 32. Constantini M. de ejus funere: ἀρῆσται τὴν αὐτῆς κατωῖς ἀρῆσται τὴν αὐτῆς ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται καὶ ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, &c. An. 20. Constantii: μετὰ πολλῆς φιλίας καὶ ἀρῆσται ἀρῆσται ἐκδιδόντες ἐν τῇ ῥύμῳ. Vide Τάξις.

ΠΑΡΕΚΕΙ, *ῥηκία, prope.* Bartholomæus Edesenus in Confut. Agareni pag. 411. καὶ παρὲς ἑστὶν βασιλεὺς, &c.

ΠΑΡΗΧΟΣ. Ptochoprodromus MS. in Hegumenum:

Ἀυτὸς εἶναι καλοῦνται παρὲς χιροῖμας,
 Συ δὲ παρὲς παρῆχος, καὶ ἴσως ἐν ἰσχυρῶς.

παρὲς igitur vulgò appellabant, qui à recto tono deflectebant. Vide Εξήχως.

ΠΑΡΘΕΝΟΚΟΜΕΙΑ, *Aedes in quibus virgines nutrituntur.* Lexicon MS. ex Cod. Hautinia-πο: παρθενοκομία, τὴν ἰσχυρῶς, καὶ παρθενοκομία, τὴν ἰσχυρῶς ἀρῆσται ἀρῆσται.

ΠΑΡΙΠΠΕΥΕΙΝ, apud Cyrillam Scythopol. in vita S. Sabæ cap. 11. 40.

ΠΑΡΚΑΤΕΥΕΙΝ. *Post locum ex Affisis, adde.*

Παράτω, *Infrà.* Leges Cypriorum MSS. fol. 12. v. ἐστὶ δὲ ἐκ τῶν ἀρῆσται ἀρῆσται, ἢ ἀρῆσται, ἢ ἀρῆσται, καὶ ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται. Ibid. fol. 14. τῶν ἀρῆσται ἀρῆσται. ἰσχυρῶς ἢ ἀρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται.

ΠΑΡΟΙΚΙΑ. *In fine adde.* & quæ de hac voce congestit vir doctissimus Steph. le Moine tom. 2. var. Sacror. pag. 49.

ΠΑΡΟΙΚΟΣ. *Post locum ex Affisis, adde.* Leges Cypriorum MSS. fol. 21. v. ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται.

Anonymus MS. de significationibus astrorum: ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται.

ΠΑΣΑΝΟΣ, pro βασανός, Tormentum. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi, MS.

Καὶ μετὰ τούτων ἔστι τὸ πάσας τὸ τίλος.

ΠΑΣΤΕΛΟΥΝ. *Addè in fine hujus vocis.* Maximus Planudes de urinis, MS. ὅπου ἢ ἐφ' ἑσται καὶ ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, &c.

ΠΑΤΡΙΚΟΝ. *In fine adde.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Παίσι καὶ ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται.

Laudatur in libro Gennadii MS. ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται.

ΠΑΤΡΟΤΗΣ, *Paternitas,* titulus compellatorius. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Euthymii cap. 33. ἐμὶ ἐρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται.

ΠΑΤΡΩΝ. *Post locum Theophrasti, adde.* Theodoros Hermopolites MS. lib. 6. tit. 4. ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται.

ΠΑΤΩΝ, *Planta pedis, solum,* πίδαμα. Schedographia MS. in Agapetum: πίδαμα ἢ ἀρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται. Nostra patens vocant solem calcementi.

ΠΑΥΛΑΚΙΟΝ. Vide Παυλάκιον.

ΠΑΥΟΝΙΟΝ. *Post vocem pavo, adde.* Lexicon Grammatices MS. τῶν, τὴν παύονιον.

ΠΕΔΟΥΚΛΟΥΝ. *Post locum ex hist. Beliser.* *adde.* Bartholomæus Edesenus in Elencho Agareni fol. 381. ὁ ἢ κατωῖς ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται.

Μετὰ τούτων ἰσχυρῶς ἀρῆσται, καὶ ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, καὶ ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται.

ΠΕΖΑΡΟΥΝΤΖΟΥΡ, τῆς κατωῖς ἀρῆσται, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. Semen urtica.

ΠΕΛΕΚΙ. *Post vocem vocant.* *adde.* Glossæ Botanica MSS. ex Cod. Reg. 2690. ἀρῆσται, ὁ ἀρῆσται ἢ ἀρῆσται ἀρῆσται.

ΠΕΜΠΤΗ. *Post locum Leonis Diaconi, adde.* Nicephorus Uranus in Vita S. Symeonis jun. Scylitzæ num. 166. ἢ ἀρῆσται ἀρῆσται καὶ ἀρῆσται ἀρῆσται, καὶ ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται.

ΠΕΝΘΕΡΙΔΗΣ. Epiphanius de mensuris & ponderib. de Adriano Imp. καὶ ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται.

ΠΕΝΙΔΙΟΝ. *In fine adde.* apud Constantinum à secretis MS. lib. 1. Idem lib. 3. ἀρῆσται ἀρῆσται, καὶ ἀρῆσται ἀρῆσται. Rursum: μετὰ ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται.

ΠΕΝΤΑΡΤΥΜΑ, *Compositio seu confectio medicæ ex quinque speciebus.* Anonymus MS. de Dieta lib. 2. καὶ ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται, ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται ἀρῆσται.

ΠΕΝΤΑΦΥΛΛΟΝ, τὴν ἰσχυρῶς, in Lexico MS. Neophyti. Vide Ruellium & Gortzum.

ΠΕΝΤΟΡΟΒΟΝ, ἢ ἀρῆσται ἀρῆσται καὶ ἀρῆσται ἀρῆσται.

Lexico Botanico ex Cod. Reg. 2147. in lit. φ. legitur *φιαλία*.

ΠΕΡΑΚΙΟΝ, *ακρον*, in Lexico Botanico Sarcenico MS.

ΠΕΡΙΑΠΤΑΙ. In fine adde. & Casaubonum ad Spartianum in Caracalla pag. 131.

ΠΕΡΙΒΟΛΙΟΝ. Adde in fine. Vide præterea Salmasium ad Inscript. Herodis pag. 64. 238.

ΠΕΡΙΤΡΑ. Vide in *Βετζιον*.

ΠΕΡΙΟΔΕΥΤΑΙ. Lin. 8. post cyclus. adde. Lexicon MS. Cod. Reg. 1843. *περίοδος*, ἢ *περιοδικὰ νοσήματα*, αἵματα ἀρξέοντα καὶ ἐπανατίθηται πάλιν ἐν μεταστατικῷ χρόνῳ ἐπανακρίθεται. Adde Galenum lib. contra illos qui de Periodis scripserunt, sub initium.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΟΠΟΥΛΟΝ. Adde in fine. Leo Philosophus lib. 3. Synopses iatricæ cap. 23. MS. *ἰαμαδα ἢ τὸ ἐπὶ ἐλάτῃς ἀπειροπυλον*, ἢ τὸ αἷμα διηροῖ ὀπιχίους.

ΠΕΡΙΤΟΝΟΝ. Adde in fine. Epiphanius in hæresi Apostolicor. n. 3. de nave: τὰς ἢ αἰώνας περὶ τὰ π καὶ πειδας, ἢ ἢ ἐκκλιμακί π ἢ μίση φύμης, καὶ πίκων, &c. ubi legendum *ἀείπη*, vel *ἀειπένη*.

ΠΕΡΙΧΥΤΗΣ. Lin. 1. post publicis. adde. Eudemus in Lexico MS. *βαλκίτης*, ὁ ὄψις πῆς ποταμοῦ καλουμένης *ἀειχίτης*.

ΠΕΤΙΤΟΝ. Post hanc vocem, scribe. *Petitio*. Eudemus in Lexico MS. *πητίση*, *Ρωμαίων* ἢ ἢ *ἀέξιν*, *γνώσιμα ἀπίσιως*.

ΠΕΤΡΑΙΑ, *Idem lapidis*. Aenigmata seu dicta vulgaria MSS. *καλὸν πετρία τὸ ἔλθειν αἶν τὸ αἰώρη*. quam vocem sic interpretatur Interpres:

ἰδὲ καλὴν πέτρας βελὸν, βούητ ἰξ αἰωρήν.

ΠΕΥΣΙΣ. Post locum Synesii, scribe. Lampridius in Alexandro Severo: *Ubi aliquos voluisset vel Rectiores provinciarum dare, vel Praepositos facere, vel Procuratores, id est Rationales, ordinare, nomina eorum proponerebat, hortans populum, ut si quis quid haberet criminis, probaret manifestis rebus; si non probasset, subiret poenam capitis: dicebatque grave esse, quum id Christiani & Judæi facerent in prædicandis Sacerdotibus qui ordinandi sunt, non fieri in provinciatarum Rectioribus, quibus fortuna hominum committerentur & capita.* Vide S. Cyprianum epist. 34.

In fine adde. Neque tamen semper ibatur per sententias singulorum, ut verbis utar Lampridii in Alexandro Severo, & Trebellii Pollionis in Valeriano: si enim universus adstantium concurreret consensus, statim addebatur, *Οἰωνος*; quæ sanè formula occurrit in similibus acclamationibus apud eundem Pollionem, & apud Vopiscum in Tacito, & Probo.

ΠΕΥΤΙΚΟΣ, pro *πρωτός*, *Consequens*. Liber Botanicus MS. *βούπρσι ἢ ποπεδὸν καὶ ἀφροειπιδὸν δὲ*, &c.

ΠΗΓΟΥΝΗ. In fine adde. Historia MS. Bertrandi Romani:

Στηρηολομορφοπέγμωνες ὑπὲρ ἀνταλίδας.

ΠΗΤΖΟΥΛΑΣ. Emmanuel Georgillas MS. de mortalitate Rhodi:

Κητὸν τὸ φερπὸν ὁ παπὶ πῆτζουλας πῶ κινέθη.

ΠΙΑΝΕΙΝ. Post locum Moschi, adde. Avicianus, seu Ale, de pulsibus, MS. *πίανει τὸ ἐρυμαδὸν αἷμα πῆς πῆσασιν δακτύλων*, &c.

ΠΙΑΣΤΟΣ. Glossæ MSS. ad Plutum Aristo-

phanis: *φυζερὸν βίου καὶ διαχρόλου. πασιὸν ζωῆς διαχρόλου.*

ΠΙΘΑΡΙΟΝ, *Dolium*, *Πίθη*. Glossæ interlineares MSS. in Aristophanis Plutum: *μάκτρας πιδάριος. σκάφος, πιδάριον.*

ΠΙΚΕΡΙΟΝ, in Lexico MS. Neophyti, ὃ βύπρσι, *Βιτηγυμ*. Matthæus Silvaticus: *Piscum*, *Conzulum*.

ΠΙΚΡΟΔΑΦΝΗ, *Rhododaphne*. Aëtius lib. 1. ex Cod. Reg. *περικ, ἢ ροδιδάφνη*, ἢ *περροδάρη ὀνομαζομένη*, &c.

ΠΙΛΑ, *Pila*. Eustathius ad Odyss. ζ. *Ρωμαίων μὲν πῆλας τὴν σφαιρὴν φασίν, ὡς ἐν Ἀλκινοῦ ἐύρηται λέγειται.*

ΠΙΛΩΤΑΡΙΟΝ, *Vestis filtrata*. Arcadius in Grammatica MS. *τὸ ἀφῆται κρούς, τὸ πιδάριον ἰμάτιον*, ἀφαιρούται.

ΠΙΟΝΙΚΑ, *Ponia*. Lexicon Botanicum MS. Reg. *ἀλιφρος*, ἢ *πονία*, ἢ καὶ *καλιόνη*, λίγνηται πόνια.

ΠΙΣΤΑΓΚΟΝΑ, pro *ἐπιτάξιονα*, *πανίθιου γενοσηνέθις*. Hac voce utitur Chronicon Paschale an. 10. Leonis M. Stephanus Sachleces MS.

Πισίσιως ἢ χέσια ἕς ἀπίση τα γυρίσις, καὶ ὀλόγυμνη τὸ ῥύμα με τα τὴν ἰσχυρίσις.

Vide *Ἐξάγωνα*.

ΠΙΤΤΑΚΙΟΝ. Post locum Anonymi de bell. Franc. adde. Prochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Πατήρ μου ὀκάζεις κρέζι με τὰ χέψα πιδάκίτζιου.

ΠΛΑΒΟΣ, *Blavus*, *Ceruleus*. Liber MS. Græcobarb. de facultate & virtute lapidum ex Hippocrate: *ἄφρις ἐπὶ διολογίαις, ἐπὶ κλάσας, ἢ ἀπείνη ὀπὸν τούρη εἰς ἀσπρόν.*

ΠΛΑΓΙΑΡΟΣ. Adde in fine. Astronomus MS. ex Cod. Reg. 2733. fol. 18. v. *δρυώμιος*, ἀφροίσις, *δακπὶ*, *πίπτις*, *ἀιμαδίς*, *πλαγιαροῦς*, *διολογίς*, &c.

ΠΛΑΓΟΝΙΖΕΙΝ. Stephanus Sachleces MS.

καὶ πλαγονίτζι τα τὸ πῆ συμὰ ἕψα τὸ πῆμον, καὶ ὀμιουδούαλις ὁ ἕρμος κινύση καμωμένος.

ΠΛΑΚΙΤΗΣ. Codex Chymicus Reg. 3178. fol. 267. *ἢ ἢ ἄλλω καδμίαις ὀλυμπιαις ἕς χροῖται οἱ βασιῶν, ἢ καὶ τὴν πακίτιον καλῶσι*, &c. Vide Simonem Genuesem ad Matth. Silvaticum in *Cadimia*.

ΠΛΑΚΟΥΝΤΑΡΙΚΟΣ, *Placentarius*. Helychius: *ἀζγαν*, ἢ *δὸς πλάκωπαικίος*.

ΠΛΑΤΟΣ. Lin. 11. post cap. 4. adde. Scribit Scaliger, Eusebium Chronicon suum divisisse in duas partes, quarum prior τὸ κατ' ὀμάδα, id est collatio temporum dicta fuit; altera τὸ κατ' ἐπίσημους, extensio, quod in eo libro anni regnorum expansi inter se comparantur.

ΠΛΕΞΙΔΑ. Lin. 2. post pretiosa. adde. Glossæ MSS. interlineares ad Phocylidem: *μὲν ἰδὲ ἢ ἄρσι πηδὲ τρέφον πλοκάμιος ἐπὶ χροῖται. μὲν τρέφου πηξοῦδας ἐπὶ κεφαλής.*

ΠΛΗΘΟΣ. Lin. 2. post usurpatur. adde. Lexicon MS. Cod. Reg. 1843. *δύμιος*, ἢ *κοιῶς πλῆθος* τῆς πλῆθος.

ΠΛΗΡΩΘΗΣ, *qui debita sen as alienum exsolvit*. Eusebius Patr. Alexandr serm. de Eleemosyna, MS. *οἱ τῆς γυμνῶν ἐκπαισις, οἱ τῆς χριστουῶτων πληρωταί*, &c.

ΠΛΟΥΓΑ, Solem & Lunam vocabant Manichæi. Vide Anathematismos hæresis Manichæor. apud Cotelerium ad lib. 4. Recognit. pag. 371.

ΠΛΟΥΒΕΡΗΣ, *Pluvius*. Constantinus à secretis MS. lib. 2. *καὶ ξυραυδίστατος*, ἢ *πῆ*

ΠΟΜΑΡΙΟΝ, Pomarium. Etymologicum MS. ... Αναστασιος Σιναϊτα :

ΠΟΝΗΡΟΣ, Diabolus, dictus in Oratione Dominica. Clemens Alexandrin. lib. 2. Pædag. ... S. Chrylostomus in Psalm. 139.

ΠΟΝΤΙΚΟΣ, Mus. Post locum ex Moschopulo, addo. Lexicon iatricum MS. ... Sic Tertullianus lib. 1. contra Marcionem cap. 1.

ΠΟΝΤΙΚΟΣ, Mensura liquidorum species. Occurrit non semel apud Constantinum à secretis MS.

ΠΟΝΤΟΓΕΦΥΡΑ. In fine addo. De pontibus verò ex cupis seu doliis confectis, vide Casaubonum ad Capitolinum in Maximino.

ΠΟΝΤΟΠΝΙΓΜΑ, Suffocatio in aqua. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi. MS.

Κύματα, ποντοπνίγματα, & πόντιασμα μινυλίς.

ΠΟΡΔΑΛΙΣΤΡΑ, Herba species que ventris crepitum movet. Codex MS. Reg. ... Codex MS. Reg. ...

ΠΟΡΔΟΚΑΝΟΣ, Spina alba, de qua Ruellius & alii. Lexicon Botanicum MS. ...

ΠΟΡΙΝΗΣ λίθος, apud Constantinum de Administr. Imp. est lapis tophosus, seu tophus : ...

ΠΟΡΝΗ, Mensura liquidorum species. Phylacteria MSS. Græcobarbara : ...

ΠΟΡΠΑΤΩΝ. Historia MS. Bertrandi Rom.

Τὸ ἐλάμμη πένυ θαυμασιόν, & πρηνόζια ζς.

ΠΟΡΤΑ. Etymologicum MS. ex Orione Thebano : ... Glossæ interlineares MSS. in Aristophanis Plutum :

ΠΟΡΤΟΣ. Post locum Hesychii, addo. Sed legendum ῥίος πίτος.

ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΗΣ. Post locum Massis, addo. Joannes Camaterus Canicleo Præfectus, in Poëmate MS. de Zodiaco circulo :

Ἐξ ἑραίων ἀπύρην σπινθελίον
Γερφίας πορφυροῦ, δειπνὸν ἐπιφύρι ;
Λιακὸν Μικυλὸν, πορφυροβλάστει κλάδῃ ;
Ὁ Καματηρὸς ὠλοῖς ἰωάννης.

ΠΟΣΤΙΑΓΑ, Feria Hebdomadis, apud Computistas Græcos. Vide Sealiger. lib. 7. de Emend. temp. pag. 720. Petavium & alios.

ΠΟΤΗΡΟΠΑΥΤΗΣ, Siderites, planta, de qua Ruellius & alii. Lexicon MS. Neophyti : ...

ΠΟΥΓΓΗ. Lin. 2. post focha. addo. Vocem efflatam volunt viri docti ex ὑποχῶ, ὑπόχων, ut λέχορ, λόγος dixerunt Græci recentiores.

ΠΟΥΛΒΙΝΟΝ. In fine addo. Ubi Casaubonus ad Satyram 1. Persii pag. 62. existimabat legendum πύλπιον. Sed hoc loco pulvinus sumi videtur pro lectulo, in quo veteres studere solebant, ut idem Casaubonus probat ad Suetonium in Augusto cap. 78.

ΠΟΥΛΙΑ, Pleiades. Joannes Canabuztes MS. fol. 40. v. ...

ΠΟΥΡΚΙ. Adde in fine. Franciscus Rosserius in Advocato Purgatorii pag. 79. ...

ΠΟΥΡΝΟΣ. In fine addo. Anonymus Medicus MS. ...

ΠΡΑΤΜΑΤΑ. Substantia, possessiones, divitiae. Schedographia MS. in Agapetum : ...

ΠΡΑΙΔ'Α. Post locum ex Moschopulo, addo. Etymologicum MS. ...

ΠΡΑΙΠΟΣΙΤΟΣ. Post loc. ex Palladio, addo. Acta S. Donati Mart. n. 9. ...

ΠΡΑΙΤΩΡ. In fine subdo.

Πραϊτωρῆτι. Dignitas Prætoris, apud Theodorum Hermopolitem lib. 7. tit. 12.

Πραϊτωρῆτι. In fine addo. Eudemus in Lexico MS. ...

ΠΡΑΙΤΩΡΙΑΝΟΣ. Post locum Procopii, addo. Herodianus lib. 5. ...

ΠΡΑΚΤΩΡ. Lin. 3. post tributorum. addo. Georgius Lecapenus in Grammatica MS. ...

ΠΡΑΞΙΣ. Alnus venerens. Post locos Moschi, addo. Testamentum duodecim filiorum Jacob : ...

ΠΡΑΣΙΚΟΤΡΟΣ, Talpa. An quoddam allia seu porra detondeat vel deglubat ? Vide in Σφαλαῖ.

ΠΡΕΚΟΚΚΙΟΝ. Vide Βικελόνια.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΙΝ. Post locum Theodoresi, addo.

Qui quidem sancto Basilio Orat. in XL. Martyres, ... In quam sententiam Eunapius in Edelesio, ubi de Martyribus Christianis : ...

Ibidem col. 1224. lin. 1. post Lat. addo. Collectio dictionum Luciani, ex Cod. Reg. 3501. fol. 147. ...

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ. Post lin. 9. subdo.

Πρεσβύτεροι, apud Alexandrinos dicti, qui Ecclesiis seu Titulis in urbe præerant, ...

Πρεσβύτεροι, apud Judæos dicti, qui singulis Synagogis per civitates præerant ; alii Senatores Synedrii fuisse volunt. De iis agunt L. 2. 13. & 14. Cod. Theod. de Judæis & Cælicol. & Justinianus Nov. 146. præterea Epiphani. in hæz. Ebion. 30. n. 11. Vide Petitum, Grotium, Gottofredum, &c.

vita S. Sabæ cap. 39. ἔρχεται ἕως τῆς ἀγίας πόλιος...

ΠΡΟΠΟΜΠΕΥΣ. In fine adde. Vide Plutar- chum lib. de animalium prudentia...

ΠΡΟΡΟΣ οἶνος. Vinum torculo primum expres- sum. Lexicon MS. Neophyci: οἶνος...

ΠΡΟΣΑΒΒΑΤΟΝ. Adde in fine. Nihil est autem aliud...

ΠΡΟΣΔΟΚΗΣΙΜΟΣ, Approbatus. Manuel Moschopolus in collectione MS. vocabulorum...

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ. In fine adde. & Petavius ad Eriphanium...

ΠΡΟΣ ΕΦΑΛΛΑΔΙΟΝ, pro προσεφάλλει, oc- curret apud Eustathium.

ΠΡΟΣΜΟΝΑΡΙΟΣ. Post locum Vita S. Nili, adde. Symeon Logotheta anno 16. Justiniani:...

ΠΡΟΣΟΜΟΙΟΝ. In fine adde. Ita dicitur non semel in Tridiod Reg. Cod. 1838. fol. 115. v.

ΠΡΟΣΤΑΣΑΙ. Adde in fine ante Vide. Bartholomæus Monachus in Confut. Agareni fol. 383....

ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ. Lin. 4. post Basilic. adde. apud Eriphanium in hæresi Marcellianorum n. 10. & 11.

ΠΡΟΣΤΗΘΙΔΙΟΝ. Vide Σπιδάειον.

ΠΡΟΣΤΙΜΟΝ. Post locum Μεριδίς, adde. Schedæ parvæ MSS. in Σπιδάειο:...

ΠΡΟΣΦΑΓΙΟΝ. Post hæc vocem adde. Μω- ris Atticista in Lexico MS. ὄψιον, Ἀττικῶς...

ΠΡΟΣΦΟΡΑ. Post locum ex Periodo S. Phi- lippi, adde. Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Styl. n. 32....

ΠΡΟΣΦΩΝΕΪΝ, Concionari. Chronicon Pa- schale anno 42. Theodosii jun....

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ. Adde in fine. Sunt etiam προσφώνησις Presbyterorum & Diaconorum...

ΠΡΟΣΧΕΡΙΑΡΙΟΙ. Post locum Codini, adde. Ptochoprodromus MS. lib 1.

Εμβαλε τῷ ἀκαρδιαστῷ, ἔξιπε προσχευάρας.

ΠΡΟΤΟΜΗ. Lin. 1. ante Vide, adde. Colle- ctio historiarum Scaligeriana:...

ΠΡΟΤΟΝΑ. In fine adde. Vetus Inscrip- tio apud Sponium in Miscellan. eruditæ Antiq. p. 332.

Οὐρανοῦ ἐκ ἀρούρης ἕως οὐρανοῦ καλῆς, γλαῦκα...

ΠΡΟΥΜΝΟΝ. Post locum Neophysi, adde. Galenus lib. 6. de medicament. local. pag. 241....

ΠΡΟΥΝΙΚΟΣ. Adde in fine. Porro hæc vocem vatis hæreticis adscribit Eriphanus, Simonianis scilicet hæresi 21. n. 2. Nicolaitis hæz. 25. n. 3. 4. Valentiniæ hæz. 31. n. 6. & Ophitis hæz. 37. n. 4. 5. in quibus locis vim vocis exponit. de qua ibidem consulendus Petavius pag. 41. & 66.

ΠΡΟΥΝΟΣ. Aëtius lib. 1. ex Cod. Reg. κωκε- μάλα ἢ ἀγρία ὁ καρπὸς; ὅς ἐστι προσυῶς οἰομαζόμενος, &c. Vide Πρῦμον.

ΠΡΟΦΗΤΗΣ. In fine subde. præterea Petavius ad Synesii Encomium Calviti & libros de Providentia, ubi de triplici apud Ægyptios Prophe- tarum genere agit.

ΠΡΩΘΥΠΝΙΟΝ. In fine adde. Occurrit etiam in Chronico Paschali an. 12. Arcadii.

ΠΡΩΤΗ. Post loc. Vita S. Eudocia, adde. An- dreas Cretensis in S. Patapio pag. 219. ἢ προσκαλιστάρος οὗ τῆ προστῆ τῆς οὐδ' αὐτῆ οὐκ ἐν τῆ ἀσκήσῃ, &c.

ΠΡΩΤΟΚΛΕΪΘΗΣ. In fine adde. ἀσπέρχης in Chronico Paschali an. 12. Arcadii.

ΠΡΩΤΟΚΩΜΗΤΗΣ. In fine adde. Cyillus Seythopolitanus in Vita MS. S. Euthymii cap. 11. ἕως προσπρωτόπου ἰσὸς Ἀριστεριδιῶδες ἢ κώμος.

ΠΡΩΤΟΠΑΣΧΙΤΑΙ, Hæretici Novatiani, quibus ex crimine notum est, inquit L. 6. Cod. Theod. Ne sanctum bapt. sic dicti, quod Chri- stianorum aliorum Pascha anteverterent, & eodem die cum Judæis celebrarent. It deinde Sab- batiani dicti, à quodam Sabbatio. Vide Socratem lib. 5. cap. 20. lib. 7. cap. 5. 12. 18. 25. & Sozo- menum lib. 7. cap. 18.

ΠΡΩΤΟΠΟΛΙΤΗΣ. In fine adde. Occurrit etiam in Martyrio S. Philetæri n. 32.

ΠΡΩΤΟΣ, idem qui Προπρωλίτης. Πρῶτος τῆς πόλεως, 3. Αἰ. 28. 7. Vetus Inscripção Melitenis: Α. ΚΑ. ΥΙΟΣ. ΚΥΡ. ΙΠΠΕΥΣ. ΡΩΜΑΙΩΝ.

ΠΡΩΤΟΣ, ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ. Post locum ex Gual- thero, adde. προστῆ ἢ πόλις, in alia apud Sponium in Miscell. Antiq. pag. 335.

Πρῶτος ἢ σκευάτης, Princeps Senatus, in Chro- nico Paschali an. 10. Leonis M. ubi de Aspare.

ΠΤΕΡΟΝ. In fine subde.

Πτερὸν, Perpendicularum. Scholiastes Euripidis in Phœnissis: ἄλλο ἔμβολα φασι τῆς κωτίτης, ἔ τὸ κωτὸ λυβίση τῆς, ἀσπ ἐπὶ τῆ κατασκευῇ τῆς, &c.

ΠΤΕΡΟΥΤΑ. In fine adde. Historia MS. Ber- trandi Romani:

Εὐσεβῶς καταξῆν ἢ αὐτὸν εἰς πτερούταν.

ΠΤΕΡΥΤΑ, ἢ πτεῖς, in Lexico Botanico MS: ex Cod Reg. 2147.

ΠΤΥΚΛΑ, Morbi species. Anonymus MS de virtutibus lapidum, de Gagate: ἰχθυὶς ἐστὶ πτύκλα πτόμος ὀφθαλμοῦ.

ΠΤΩΜΟΣ, λυγρὸς, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845.

ΠΤΩΧΕΙΑ, ὅτι ἢ πτωχίας. Justinianus L. 42. Cod. de Episcop. & Cleric. 5. 9. ἢ ἢ οὐκ ἐστὶν, ἢ ἰκασιπείκτως ἢ χαριστικῶς ἢ ἀποδοτικῶς, ἢ ἐνοσίχμο- ρος, ἢ νοσηρῶς, ἢ ἀποχρηστικῶς, ἢ καλούμενος ἐπὶ πτω- χίας, &c. occurrit paulò suprâ. Is porro videtur Præfectus Eleemosynis, quæ in pauperes testa-

mento, vel alia qualibet dispositione erogabantur.

ΠΤΩΧΕΪΣ. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi, MS.

Καὶ ἄλλαι ἀρχαῖα φελλὰ ἀλιεὶδαίνα,
Να τὴ κριμῶν οἱ πτωχεῖς ἐξ τῆ Βυλκεδόνια.

Notum quid πτωχὸς sit Græcis, sed hic aliud sonat.

ΠΤΩΧΟΤΡΟΦΕΪΟΝ, id est, πτωχῶν. Post locum Procopii, adde. Epiphanius hæresi 75. n. 1. καθεστὸς ἔστιν οὐκ ἐπισημῶν, τὴν ἐπιδοχίαν αὐτῶν ἰμπεριάζει εὐφῶν ἢ Πόντη καλλιῆται πτωχοτροφίαν. πάντα γὰρ ἕνα καθεστήσαντο ἐξ φιλοξενίας, καὶ πῶς λαλοῦντες ἐξ ἀδελφότητος οὐκ ἔστι πτωχῶν καθεστῶν, ἀπὸ ποσειδῶν ἐξ δωμάτων οἱ τῶ ἀκαχοῦντι προστάται. Vox igitur Ponticorum primitus fuit.

ΠΥΛΑΙ ἄρμα. Post locum Anna Comnena, adde. Officium Quadragesimæ in Horologio MS. Reg. καὶ οὕτως εἰσερχεται ἕως τῆς προσόδου, πῶς πάλιν αὐτοῦ ἢ τῆ ἀρχῆς ἀρμάτης ἢ τῆ ἀρχῆς δουλεία ὑπέστη ἀπόσταται ἀπὸ δηλοῦντος εἰσεῖν ἐξ ἀπαμειῶν τῆ διαρραγίου, ἐξ οὗ οὐκ ἔστιν ἀρμάται, καὶ τῶ πληρωδύτω.

ΠΥΛΑΜΙΔΙΚΑ, ἢ τῶ κώτρα, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 1847.

ΠΥΞ, Sape, pro πυξῆ, infimæ vetustatis scriptores usurpare observat Scaliger in Trihætesium Serrariicap. 7.

ΠΥΡΒΟΛΟΝ, Adamas. Lexicon MS. Nicomedis: ἀδάμας λίθος, πυρβόλοι, quod veluti ignem emittat.

ΠΥΡΟΣΤΑΪΤΗΣ. In fine adde. Moschopolus ad lib. 2. ἑ77. Hesiodi: λάσαιον ἐξ χυῖστος τὸ αὐτὸ. ἑ77 δὲ ὁ καιῶς πυρσταίτης.

ΠΥΡΟΣΤΙΛΑ. Vide in Παραστία.

ΠΥΡΟΦΕΥΚΤΟΝ, in Glossis Chymicis MSS. Reg. ἢ ἀθάλα θῖνον, Fuligo sulphuris.

ΠΥΡΟΧΑΛΚΟΣ. Vox Chymicorum. Habetur in Cod. Reg. Chymico 3178. fol. 271. πυροχάλκου πῦρος.

ΠΩΛΙΟΝ. In fine adde. πωλίον, τὸ πῦρον, in parvis Schedis MSS. Pullus gallinacem.

ΠΩΜΗΡΙΟΝ, Pomerium. Utuntur Plutarchus in Romulo, & Dio lib. 43. pag. 243.

P.

PÉTEIN, pro πέτην. Appetere, velle. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Καὶ πέτην ἐξ οὐραῖν ἕως ἀστρονομία.

Usitur non semel.

PÉTIONON, Fraxum, Gall. Resne. Nilus Docharatrius in Notitia Patriarchat. ubi de Carolo M. καὶ μὲν τὸ σφοδρῶν ἐκ παρ' ἐμῶν (Leo PP. loquitur) ἐπιήρως μὲν διὰ τὸ πῦρον τῶ ἰωπῶ μου, καὶ ἐπιήρως μὲν μίχρῃ ἐξ τῶ πλάστῃ μου.

PEMBŒIDH'S, dictus Servus qui vagari solet. Theodorus Hermopolites ad tit. de verbor. significat. πέμβουθις δὲ ἔστιν ὁ μικρὰς φυγὰς, ὅστις ἀπὸ τῆ δουλείας ἐκφυγῆσαι στήμας αὐτῶν τὸ ἀσπίτω, ἀλλὰ πλάστῃ ἐκ τῆς φυγῆς, &c.

P'ÉNDA. Post locum ex vita S. Alexii, adde. Vita ejusdem S. Alexii ex Cod. Colbert. 2574.

Dixit, & aurato digito mox expulsiato,
Aurum cum vonda pro pignoie tradis habenda,
Qua cūm porrigeret, bissoque ligata teneret,
Has in secreto conservans, inquis, habeto.

Codex Reg. 2437. ὁ ποσειδῶν οὐκ ἔστιν ἐκ τῆ κριμῶν φελλῶ

πυκνῶν ἀπὸ τῆ κριμῶν φελλῶ, καὶ ὁ δὲ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης, ἐξ ἰμπεριάζειας χυῖστος ἢ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης, ἢ ὁ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης, — ἑστὶν ἢ ἑρεστικὰ λίθισ τὸ σφοδρῶν ἀπὸ τῆ Βυλκεδόνια οὐκ ἐπισημῶν καλλιῆται, ἢ τῶ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης χυῖστος ἢ τῶ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης, ἢ τῶ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης, &c.

P'ENGIN. Adde in fine. Occurrit apud Nilum in Vita S. Theodoti Ancyran n. 27.

P'ÉTEVA. In fine subde.

P'ÉTEVA. Joannes Diaconus in Hesiodi Scutum Herculis: πέτη, τὸ χάλυψ, διὰ τὸ ἰμπεριάζει, τὸ ἰμπεριάζει τὸ ἰμπεριάζει πέτην, ἢ τὸ ἰμπεριάζει, &c.

PÉTEIN. Lin. 1. post fluxus. adde. πέτη ὅτι γῆς, apud Epiphanium hæz. 63. n. 2.

In fine adde. Vide præterea quæ de Diogene Cynico narrat Galenus lib. de locis affectis pag. 315. edit. Basil.

P'ÉTEVA. Post locum ex Arithmet. adde. Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 3496. fol. 81. βελῶν εἰς ἑπτά κεφαλαία ἀπὸ τῆ ἀρμάτης, προστάται, θυμιάμα, κατ' ἐμπεριάζει, ἐξ οὗ τὸ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης τῆ ἀρμάτης, καὶ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης, χυῖστος εἰς μὲν ἀπὸ τῆ ἀρμάτης, ἐξ οὗ μὲν ἀπὸ τῆ ἀρμάτης, &c.

Απὸ τῆ ἀρμάτης, Μέστρον ἑκὼν ἐξ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης, apud Hesychium.

P'ÉTΩP. Post locum Panagiota, adde. Laudatur in Indice librorum Græc. ex Cod. Reg. τὸ σφοδρῶν Μαμαῦλ τῶ μὲν ἀπὸ τῆ ἀρμάτης ἢ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης ἢ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης, &c.

P'ÉBBE, Ribes, herbæ species. Constantinus à secretis MS. ἀπὸ τῆ ἀρμάτης τῶ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης ἢ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης. Matthæus Silvaticus: Ribes nascitur in monte Libani, & est herba frigidissima; de qua legendus ibidem Simon Genuensis. Dictionarium Medicum Hispanicum: Ribes, un fruttilo rojo como el de la uba espina: o el arbor de sabor acetoso. Adde Ruellium lib. 1. cap. 106.

P'IGŒPPETO'S, Febris cum rigore vel frigore. Eustathius ad Odyss. λ. de voce ἰγῶντες: καθὰ δὲ τῆ ἀρμάτης, ὅτι ἀπὸ τῆ ἀρμάτης ἢ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης ἀπὸ τῆ ἀρμάτης καὶ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης τῆ ἀρμάτης, ὅτι εἰ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης φασί. Lexicon MS. Reg. ἀπὸ τῆ ἀρμάτης ἐξ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης, σημάτῃ τὸ ἀρμάτης.

P'IZA ἀπὸ τῆ ἀρμάτης, ἀπὸ τῆ ἀρμάτης, in Lexico Botanico MS. Reg. Betonica.

P'IZA ἀπὸ τῆ ἀρμάτης, ἀπὸ τῆ ἀρμάτης, in Lexico Botanico MS. Reg. Nardum Indicum.

P'IZO'S. Adta recentiora S. Thaletzi n. 6. παῖς δὲ τῆ ἀρμάτης ἀπὸ τῆ ἀρμάτης ἀπὸ τῆ ἀρμάτης, ubi legendum videtur P'IZO, ἢ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης. Vide Glossarium med. Latin. in hac voce.

P'INAGÉTEIN, Naso trahere, illudere, occurrit in Actis recentioribus sancti Thaletzi num. 10.

P'IP'IDION. Post locum Gemisti, adde. Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Stylit. n. 70. ἀπὸ τῆ ἀρμάτης ἀπὸ τῆ ἀρμάτης ἀπὸ τῆ ἀρμάτης, ἐξ οὗ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης, &c. Pag. 838. post &c. adde. Vita sancti Basilii falsò adscripta S. Amphilochio cap. 9. ἀπὸ τῆ ἀρμάτης ἀπὸ τῆ ἀρμάτης, &c.

POBAΛEYTON. Adde in fine. Nicephorus Blemmides de Urinis, MS.

Απὸ τῆ ἀρμάτης τῶ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης, ἐξ οὗ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης.

P'OTÉION. Codex Chymicus Reg. 3178. fol. 199. v. καὶ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης τῶ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης, ἐξ οὗ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης τῶ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης, &c. Fol. 200. ἀπὸ τῆ ἀρμάτης τῶ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης τῶ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης, &c. Infra: ἀπὸ τῆ ἀρμάτης τῶ ἀπὸ τῆ ἀρμάτης, &c.

P'ŒDÉAA. Instrumenti musici species in rota format. Stephanus Sachleces MS.

καβαλική κυμαρῶ, ἢ ἀρχὴ ρωμαίων, καὶ πολλά πλεονάζουσι, ἢ κρῆσι οἱ ῥοδίαι.

Vide Glossar. med. Lat. in *Rosia*.

ΡΩΔΙΑΡΙΟΝ, *Consellio quadam medica*, quam describit Aëtius lib. 2. cap. 70.

ΡΩΔΟΚΙΝΑΙΑ, *Malus Persica*. Aëtius lib. 1. ex Cod. MS. ῥωδία Περσική, ἢ καὶ ῥοδοναία ὄνομαζομένη, &c.

ΡΩΔΟΣΤΑΜΑ. *Post locum Niceta*, adde. Glossæ interlineares MSS. in Plucum Aristophanis: ἔν μύοις ῥωδοῦσιν ἑκαστῆς, ῥοδοναία.

ΡΩΔΟΤΣΕΦΑΛΑ, apud Anonymum Medicum ex Cod. Reg. 3167. fol. 603.

ΡΩΖΙΑΡΗ, *Rosarium*. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Δένδρον ῥοζιάρη ἢ κρῆσι τα σάου μετὶ λόγῳ.

ΡΩΘΟΥΝΗ. *Post locum Georgilla*, adde. Historia MS. Belisarii:

Ἡ τα κρῆσιάρη ἡμῶς, τα παρὰ τὸ πῶν, Ἡ τα καθόλου παρὰ τὴν ῥοδοναία μὴ γλυτώσιν.

In fine adde. Meletius Monachus, de Urinis, MS.

Τὸν ποσὺν τὰ ἔρχοι ἀληθῆς ἢ δὲ τὸ ῥοδοναίων.

Joannes Archiater de partibus corporis, MS. ῥώθω- ρος καὶ μυκτῆρες, τὸ ῥωθῶν.

ΡΩΙΣΧΑΔΙΟΝ, *Malum Punicum*. Joannes Prisdianorum Episcopus, de Urinis, MS. τὸ ἢ φαιόν, τὸ ἐκ ἀθύνῳ καὶ μέλιτος κραιδίτῳ ἀμάλῳ ἡρόμενον, ὡς τὸ ῥοιχαδία.

ΡΩΨ ΡΩΤΑΙΝ, ἢ ῥωδῖν, ἢ ῥωμῖν, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 2147.

ΡΩΥΚΑΝΙΖΕΙΝ, *Stertere, ronchizate*, ῥέχου. Ptochoprodromus lib. 1.

Εἶπὲν τὸ, Κύμα ἐλάσσει, ἤρχετ᾽ ἐν κραιδίτῳ.

Vide *Ροχαλίζου*.

ΡΩΥΜΠΙΑΝ, *Erythrodanum*. Anonymus Medicus MS. ex Cod. Reg. 3171. fol. 509. ῥωυρό- δανον λέγουσι Σαρακενιστὶ ῥούμπια, εἶ δὲ τὸ σίρουσι τὸ ῥωμ- πῖς, ὅθεν λέγουσι κατὰ ῥέχου. Vide *Ρωμῖν*.

ΡΩΥΠΠΟΝ, ἢ ῥωψμα, in Lexico Saracenicico Botanico MS.

ΡΩΥΣΙΟΣ. *Post loc. Cedreni*, adde. Nicephorus Blemmides de Urinis, MS.

Ρῶσιν ἢ τὸ πῶρην γίνεται αἶμα καθάπερ.

ὄλιον nempre. Maximus Planudes de Urinis, MS. τὸ ῥῶσον ὄλιον, ὄζων τὸ ἔχει χροῖμα κρασίῳ, id est, vini. Constantinus à secretis MS. lib. 4. λαβῶν τὸ ῥουσίον ἢ βαφίον τὸ καλοῦνται ῥῶσι, &c. Vide *Ρουσίος*.

ΡΟΥΤΙΝ, in Lexico MS. Neophyti, τὸ συ- μῆν. Vide infra in *Συμῆν*.

ΡΟΥΤΟΥΛΟΣ. Constantinus à secretis MS. ὄρχον ἢ ἀπὸ τῆς ὕδατος ῥούπουλον ἔχει, ἢ ῥουπίου καλῶς, &c. Et cap. 24. ἔφασκε μετὰ ὕδατος ῥουπόλυ, ἢ ῥου- ποῦλον τὸ ὕδωρ, &c.

ΡΟΥΦΙΖΕΙΝ, *Sorbere, ῥοφῖν*. Threnus MS. de capta Constantinopoli:

Καὶ θίλει τῆς ῥουφίης ὅσα με πῶν ἀγάπη, Ἐρῆμια τῆς Χερσῆσις ὡς ὄρωις πικροῦς.

Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi, MS.

Τὸ αἶμα πικρὸ γλυκὸ, ἔρῆμα, καθάπερ.

ΡΟΧΑΛΙΖΕΙΝ, *Stertere, ῥέχου*. Glossæ interlineares MS. ad Aristophanis Nubes: οἱ δὲ οἰαί- τη ῥέχουσι. διὸ καὶ ῥοχαλίζουσι. Vide *Ροχαλίζου*.

ΡΩΜΑΙΟΝ. *Post locos Codini*, adde. Excerpta MSS. ex Nicephori Patr. CP. Chronolog. in Justiniano: καὶ ἐν αὐτῷ τῷ μεγάλῳ πάλαι ῥώμιοι ἀπὸ σάλλου οἱ ἢ. οἷους οἱ ἰππομαζέδων ῥωμῖοι ὄνομαζο- κρῖαν ἰσοῦ Πλουτέρου. Fragmentum ex Πατερίας ΚΠ. editum in Constantinopoli Christ. lib. 4. pag. 110: λαρίαισι ἐστὶ παραφῶρα ῥωμῖοι. Infra: λαρίαισι λίδου ῥω- μῖοι. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sap. in Constantino M. καὶ ἐπισημασθὲν τὸ λαρίαισι ἀπὸ τῆς ταφῆς ἀπὸ τῆς ἀπείρου, ἢ ἀπὸ τῆς ἐκ λαρίαισι παραφῶρας, ἢ τῆς ῥωμῖοι. Idem in Arcadio: ἀπὸ τῆς ἐκ λαρίαισι ῥω- μῖοι.

ΡΩΜΑΙΟΣ. In fine adde. Romanos etiam vulgò Christianos Catholicos appellare solebant Manichæi. Petros Sculus in Hist. Manichæor. p. 16: ἰαυοὶ — Χριστιανῶν ἀποκαλούμενοι, ἡμεῖς ἢ τῆς ἀληθῆς ἐπισημασθὲν ἢ ἀληθῆς Θεοῦ ἡμεῖς ῥωμῖοι ὀνομαζο- μεθα. Ab his Heterodoxi nostri *Romanorum* nomen hausierunt, tamen hinc Romanorum vocabulo Greci fortè intelligantur. Ita rursus infra pag. 62. ut & Anathematismus hæreseos Manichæorum apud Cotelerium in Notis ad Recognit. pag. 374.

ΡΩΜΑΝΙΣΙΟΝ. Lin. 4. adde. Vita S. Basilii falsè adscripta S. Amphilochio cap. 14. ἡ δὲ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπείρου οἱ ῥωμῖοι, καὶ κατὰ τῆς οἱ καλῶς, ὡς τῆς ῥωμανισίας, ἢ τῆς ἀπείρου οἱ ῥωμῖοι. In fine adde. ῥωμανισίας ἀρχαῖς Georgius Syncellus pag. 333.

Σ:

S pro Σ. Nummus Hadriani Imper. ΚΑΙ Σ ΑΡ ΣΕΜΝΟΣ ΑΔΡΙΑΝΟΣ.

ΣΑΒΑΝΟΝ. Lin. 1. post linteum. adde. Lexicon MS. ex Cod. Hautiniano: σάβανον, τὸ σάβανον, ὅπερ ἰσραήλ τὸ κάμνονος ἀπὸ τῆς ἔξου, &c. Clemens Alexandrinus lib. 2. Pedagog. cap. 3. de Christo: καὶ τῆς πύδας ἐπιπέδου ἀπὸ τῆς ἀπείρου ἀπὸ τῆς ἀπείρου, ubi Joannes habet λίνου. In fine subde.

ΣΑΒΑΡΑΙ, *Sabanorum artifex*. Vetus Inscripctio: L. AVRELIVS: PANNICVLVS. QVI. ET. SABA- NAS. PATRONO. OPTIMO. apud Casaubonum ad Capitolinum in Vero pag. 64.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Subde in fine. Σαββατισμός, ὅ μίμον αἶον, ὅ πλεονάζουσι.

ΣΑΒΟΥΡΟΣ. Ante locum Zacharia, scribe. Leges navales Rhodiorum cap. 21. ἢ ἐὰν τὸ πῶρην συμ- βῆ ἢ τὸ πῶρην, ἢ σάβανον ὄντων, ἢ παραφῶρας, &c. Ita in Legibus Cypriis MSS. ubi ed. συμβῆ ἢ πῶρην, ἢ σάβανον παραφῶρας.

ΣΑΓΑΡ, *Artemisia*. Lexicon Saracenicum Botanicum MS. ἀρτημισία σάγαρα.

ΣΑΓΗ. In fine adde.

Σαγῆαι, quorum non semel mentio occurrit apud Sponium in Miscellan. eruditz Antiquit. sect. 6. pag. 226.

ΣΑΓΙΝΗ. Lin. 2. post genus. adde. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 3183. σαγῖν, τὸ σαγῖν, ὅθεν ἢ τὸ σαγῖν. Leg. τὸ σαγῖν.

ΣΑΓΙΤΑ. Vide *Σάγισ*.

ΣΑΓΜΑ. Post locum Suida, adde. Codex Reg. sign. nunc 3049. fol. 199. σαγμάτῃ, τὸ σαγῖν, ὡς σαγῖν, Eudemus in Lexico MS. σαγῖν, ὅθεν ἢ τὸ σαγῖν.

ΣΑΓΩΓΑΙΪΘΒΑ. Lin. 2. dele γ, & scribe υ. καὶ εἶως ἢ λαίφια, αἱ τῆς πῶρην ῥωμῖοι ὄνομαζομεθα. ὅθεν οἱ κατὰ τῆς πῶρην οἱ ῥωμῖοι, ἢ τὸ σαγῖν, ἢ τὸ λαίφια, ὡς σαγῖν λέ- γονται.

ΣΑΓΩΝΙΟΝ, pro σαγῖν, in libro *Αἴδος τῆς Χαλκίδος*.

ΣΑΚΒΑΛΛΑΪΡΙΟΣ. *Lin. 1. post facellarius. adde.* Etymologicum MS. *Σακβάλλιος, Σακβί, ἐπιδελχιδιὰ σάκβαλον ἢ δελχιδιὰ ἄρτυμα.*

ΣΑΚΚΗ. *In fine adde.* Etymologicum MS. ἦνται ἢ σάκκις (ἀσπίς) ἐπιπέδη σφῆρα ὡς σάκκιον ἐπίδη. Σάκκις δὲ εἶναι οἱ θεράκεις.

ΣΑΚΤΑΝΙΖΕΙΝ. *Adde in fine.* Basilographe MS. καὶ τὸ κοῦρον κλοιδίζη, καὶ τὸ κῆμον ἑκτακίζη.

ΣΑΚΧΑΡΙ. *Subde in fine.*

Σακχαροῦνησι. Glossæ interlineares MSS. ad Homeri Batrachom. ἐχ ἦτατι λυκκίτητα. ἑχρησῶνρια λυκκῶ χτῶτες.

ΣΑΛΑΜΙΝΘΗ, *Aranea.* Vide in Καματηρῷ.

ΣΑΛΙΑΡΗ. *Post loc. Studita, adde.* Belissarion Donatus in Vita MS. S. Antonii: ἔμας ἐστὶρθη δὴτὸ τὸ Χελῶνι ὡς ἀνδράκας μὴ τὸ ἀγγύρα, καὶ ὡς ἀν κτῶτες ἐδίδη μὴ τὸ ἀλιθάρι δὴτὸ τῶ μύτη. *Adde in fine.*

Σαλιουότιον, eadem notione in libro Λιδος φῶ Χαιεῖτων cap. 19. 24. 32. 33.

ΣΑΛΙΟΝ. Ptochoprodromus MS. lib. 1.

Εὐνάσιον τὸ σάλια μου, Χελῶνι, τὰ τὸ ὄπιασιον.

ΣΑΛΟΣ. In Σαλία. *Post locum ex Ptochoprodromo, adde.* Idem eodem libro:

Καὶ φεῖζεν αὐτὸν κοπιῶν, πίρασι τὰ ἄλιας, Ἐξάρτας τὸ σλιόματι, καὶ τὰς ἀνδροκαλίας.

Σαλιουροκέφαλος, qui cerebro & capite protusus stultus & amens est. Idem Ptochoprodromus MS. lib. 1.

Εἶν ἔχω γήματα ἰανά, καὶ ἔχῃ πεδίω ἀγέρι, Καὶ ἦτο ὄρε μάρθη χαμμαλιὰ τὰ ζῆσι, Σαλοκραϊοκέφαλος πῆτις τὰ με ὀτομάρι.

ΣΑΛΙΟΥΡΟΚΕΦΑΛΟΣ. Joannis Hierosolymitani Archiepiscopi Synodicon MS. ἀρπ, ἐπί μοι, ἡνὶ ἐξεκωλυθίσαιον, φῶ Σιοφόρον, ἢ φῶ ἄλικακίαιον, ἦν μοι, ἡνὸς ἱπακωσῶν, τὸ ἀγῆν Βασίλαιοι, &c. Priora verba defunt in eodem Synodico edito à Combesisio sub nomine S. Joannis Damasceni in Hist. Monothelit. pag. 691. An legendum φολοκακίαιον, falsatorum? At Cod. Reg. est optimæ notæ.

ΣΑΛΙΟΥΡΟΚΕΦΑΛΟΣ. *Lin. 3. post conditor, adde.* quæ ita describuntur à Galeno lib. 3. in Hippocratis lib. de Fracturis pag. 567. edit. Basil. ὡς περ ἂν οἱ μάρθη τῶ ἔδει ἀνδροκίαιον φῶ ὠτῶν περὶ ὡπῆς, ἢ σιμαδῆσις, ἢ κριῶν σιλικαμῆδων, ἢ ἡνὸς ἰτίρου, πῆτις ἀλάσις ἰργάζοις, &c.

ΣΑΜΑΡΕΪΤΑΙ, dicti apud Constantinopolitanos *Ministri mensariorum qui rationes conscientibus aderant, & iis subscribebant.* Justinianus in Edicto φεῖ ἀγγυροσῆδων συνταγματῶν: Εἰ χαμματι φῆρι αὐτῶ τὸ τὸ πρῆσις ἀριστοκῆσι, τὸ με ἰσχυραφῆσι αὐτῶ, οἱ Σαμαρείταις καλεῖται.

ΣΑΜΟΥΝΤΑΝΙΟΝ. Anonymus MS. de confectioe Horologii Persici: ὡρολόγιον αἰετιν Περσιῶν, τὸ ἑμισωπῆν ἀποδιδῆ δῶν. ὃ τὸ ὡπῆς χαλκῶ ἑλῶ ἀποδιδῆ πῆσι, &c. Occurrit ibi pluries.

ΣΑΜΧΑΝΤΑΛ. ἢ κολοκινθῆ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Colochintis.*

ΣΑΜΦΑΓΟΙ. *In fine adde.* De his agit Epiphanius hæresi 53.

ΣΑΝΔΑΛ, *Vernix.* Constantinus à secretis MS. λαβῶν ἀπὸ τῶν λυκκῶν, καὶ σῶδῶλ κίρασι, ἡ καίμα ἀνδράκας, &c. Mattheus Silvaticus: Sandalos, vel baratim, vel sandaragra, Arab. sandeasi; est duarum specierum * cerygium, Lat. vernix. Lexicon Medicum Hispan. Sandel, el sandalo.

ΣΑΝΔΑΛΛΑΪΡΙΟΝ. *Lin. pen. ante* Vide, *adde.* & lib. de Prænotionib. pag. 454. edit. Basil memi-

nit rursum ejusdem loci.

ΣΑΝΔΟΥΡΡΑΖ, *Avis species.* Constantinus à secretis MS. ὅτι τὸ ἀπὸ τῶν ὀ πορῆσι, πρῆσι τῶν αὐτῶ δούραζ καὶ ἀλικακῶσι.

ΣΑΝΙΤΑΣ. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi:

Τόσι χαίροντ τολοῖσινται κλοιδῆρα, βυλοδῆρα, Καὶ ἀτ ὀεισῶν τὸ σῶνται τὰ τῶ δῶουσι τῆσι.

Hic sumitur vox Sanitas, ut Itali efferunt, Sanità, pro domo in qua recluduntur peste infecti, quam vulgò Maison de santé dicimus.

ΣΑΠΩΝΙΣ, *Hyssopus.* Lexicon MS. Neophyti: ὡσῶνται, βοτῆσι, ὃ φ φῶ τῶν ἑπι τῶν ἀλῆσι, ὡς καθαρῆσι.

ΣΑΡΑΝΤΑ. *In fine subde.*

Σαρκώσιμος. Ptochoprodromus MS. lib. 2.

Καὶ ἀραπῆσιμον βῆδῶν, καὶ δῶ κλοιδῆρα δῶλας.

Ita Codex Pithæanus, ubi Regius ἀραπῆσιμον præfert.

ΣΑΡΧΙΤΡΑΤΟΝ, *Herba, cujus meminit Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 3167. fol. 608. v. an Saksifraga?*

ΣΑΤΟΥΝΙΤΖΙΝ. Codex Chymicus Regius 3183. fol. 276. ex libris Orphei & Cleopatraz: λάσι ἑπιωῆσι, καὶ δῶσι, καὶ ἀρῶσι κῶσι, &c. Leg. fortè ἑπιωῆσι.

ΣΑΤΡΙΖΕΝ, *Planta species.* Constantinus à secretis MS. lib. 4. κῶσι τὸ σῶσι τὸ ὠφίσι εἰς ἀρῶσι καὶ πεδῆσι.

ΣΑΧΑΡΟΘΕΡΜΟΝ, *Saccharum calidum.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ τὸ με τὸ ἑχρησῶν τὸ ὀ ἄλλοι τὸ ἀρῶσι.

ΣΑΧΝΟΣ. Historia MS. Bertrandi Romani:

Τὸ σαχῶσι ἀρῶσι ἀρῶσι τῶσι.

ΣΑΧΡΟΣ, pro σαφός, *Marcidus*, idem fortè quod σαχλός. Lexicon Botanicum MS. ἑχῶσι, πῆσι ἰσῶσι, πῆσι ἑπ σῶσι, ἑπ σαχῶσι.

ΣΓΟΥΡΟΣ. *Lin. 1. post subfuscus. adde.* Astramplychus MS. καὶ πῆσι κρῶσι εἰς τὸ σῶσι, καὶ εἰς ἀρῶσι, καὶ εἰς ἰδῶσι ἀρῶσι ἡνὶ καὶ σῶσι μῶσι καὶ σῶσι εἰς σῶσι, &c.

ΣΕΒΑΣΤΟΦΑΝΤΗΣ. In veteri Inscriptione apud Grut. 410. 3. ΑΡΧΙΕΡΕΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ ΓΑΛΛΑΡΧΗΝ ΣΕΒΑΣΤΟΦΑΝΤΗΝ ΚΤΙΣΤΗΝ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΓΚΥΡΑΣ. ΦΥΛΗ. *Adde aliam similem p. 415. 1.*

ΣΕΒΑΣΤΟΦΟΡΟΣ. *Post loc. Codini, adde.* Joannes Tzetzes in Epist. 43. ex MSS. inscripta duobus Grammaticis Sebalocratoris: καὶ σῶσι τὸ σῶσι ἀρῶσι τῶσι μῶσι, &c. Vide Πορτομαρῆσι.

ΣΕΖΕΡΟΥΠΛΑΧ, ἡδὲ δῶσι, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Arboris species.*

ΣΕΪΡΑ, *Oves, μόχλος.* Eustathius ad Iliad. μ. sub finem: ὄχιε τὸ ὀ μόχλος, ἢ σῶσι μῶσι σῶσι, ἢ σῶσι σῶσι, &c. Vide Σῆσι.

ΣΕΪΡΕΪΝ, *Proficisci, ire.* Galli dicunt, *Tirer queique part.* Belissarion Donatus in Vita MS. S. Antonii: πῆσι τὸ ἡνὶ ὀ ἀρῶσι, ἀρῶσι τῶσι τῶσι σῶσι, ἡνὶ ὀ σῶσι, καὶ σῶσι εἰς τῶ ἡνὶ σῶσι, &c. Vide Σῶσι.

ΣΕΛΑΑ. *Post locos Eustathii, adde.* Etymologicum MS. ὀσῶσι (ὀσῶσι) ὀ τῶ, ὀ, μῶσι, καὶ τῶ σῶσι, ἢ τῶ ἡνὶ σῶσι, ὡς δῶσι τὸ ἡνὶ σῶσι, καὶ σῶσι τῶ καθῶσι ἡνὶ σῶσι, &c. *Lin. 22. post &c. adde.* Eusebius Patr. Alexandri-

nus serm. de Eleemosyna, MS. καὶ ἢ ἀπὸ ἰσων...

ΣΕΚΡΕΤΟΝ, Secretum. Anonymus MS. in Etymologico: σέκρητι, ὅθεν τὸ σίωσι τὰς κρυπτὰς.

ΣΕΜΝΟΦΟΡΕΪΝ, Splendido vestitu indui. Chronicon Paschale in Heraclio: ἐγὼ διαφασίζω...

ΣΕΜΠΕΣΘΕΝΑΙΣ, Post locum Myrsi adde. Aëtius lib. 18. c. 19. ποσειδίον ἄνθος, ἰσὶς, σμυρναίον...

ΣΕΨΜΕΣ, Sesamum. Constantinus à secretis MS. lib. 1. τὸ φύλον τὸ σπίνθηρον, ὃ ἐστὶ σήσμημον.

ΣΕΝΔΑΙΣ. In fine subde. Joannes Diaconus in Vita S. Josephi Hymnographi n. 25. ἵσα ἄνθη...

ΣΕΝΤΙΚΟΝ, idem quod σέντες, de qua voce infra. Excerpta MSS. ex Nicephori Patriarchæ CP. Chronologia in Justiniano: ἵσος ἢ ἰσὶς τὸ παλαιὸν...

ΣΕΡΑ. Lin. 1. dele τὸ ὄ, & lin. 2. scribe. σερὰ πίπρω ἰλίζοντόν...

ΣΕΡΑΒΙΝ, Potio medica, Julepum, apud Constantinum à secretis MS. occurrit passim, σράβιον...

ΣΕΡΙΑΣΜΟΣ, Morbus equorum, de quo Hipposophium MS. ἀσία μὴ ἴσος σεριασμοῦ...

ΣΕΡΚΟΚΟΠΑΝΑΤΟΣ. Vide in Λαζυφροδάτης. ΣΕΨΤΑ. Vide in Βυτζίου.

ΣΕΝΟΥΝΙΖ, ἢ μισθίασ πῆς μάβρις τὸ μάβρις κωκία, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. nigra myrsi, nigra fabe.

ΣΗΛΙΣ, Silix. Acta spuria MSS. sanctorum Petri & Pauli, ex Cod. Reg. ubi de Simone Mago: ἵσων ἕως ἴσων καλούμενοι Σακρα βία...

ΣΗΜΕΪΟΝ. Post locum S. Basilii, adde. Epiphanius in Expositione fidei n. 25. ὃ ἐστὶ τὸ σημεῖον καὶ ἡδαικίον...

ΣΗΜΕΙΟΥΝ, Excipere, vox Grammaticorum, cum dicunt aliquid excipi à regula. Occurrit passim apud Arcadium in Grammatica MS. hac formula, σημεῖωται, excipiunt.

ΣΗΜΙΣΕΙΟΝ. Lin. 1. post semillis. adde. Cy-

rillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ n. 31. καὶ ἰσάως χροῖον ποσότητος ζυμωθῆναι, ἢ ὄχι πάλιν ἵσος σημεῖον. — Διδόται τὸ σημεῖον ἀγριαῖα ἰλίζων.

ΣΗΧ, Abrutum. Constantinus à secretis MS. lib. 1. καὶ τὸ ἀβρότιον τὸ ἀβροτικὸν τὸ λεγόμενον σὶχ ἀβροτικόν.

ΣΙΑΝΪΔΑ, Planta species. Constantinus à secretis MS. τὸ ὄμοιον ἢ ὄμοιον καὶ τὸ καρποῦσθαι ὃ ἀπὸρος ἢ σπυρίδα.

ΣΙΓΓΟΥΔΟΝ, Nardum Celticum. Lexicon Botanicum MS. Reg. τάρδον κελτικόν, τὸ σιγγουδόν. Vide Σύστροτον.

ΣΙΓΓΑΛΙ. Lin. 4. adde. præterea Fr. Pithæum ad tit. 17. lib. 1. Cod. & Theodorum Marsilium ad Titum Suetonii cap. 3.

ΣΙΓΜΟΣ, Chymicis dicitur σελήνης πλάσμα ἀπυρρακτικόν ἐξ ὑποφωφῆς. Ex Cod. Reg.

ΣΙΓΝΟΣΤΑΣΙΟΝ. Adde in fine. Quod verò Σιγνστάσιον hinc locis vocatur, nihil aliud est quàm quod Herodianus lib. 4. ἢ ἰσὸν ἴσος τὸ σημεῖον καὶ τὸ ἀγίασμα τῶν στρατιῶν ποσειδωνίου, & paulo post, ut & lib. 5. τὸν τῶν στρατιῶν appellat, scilicet Prætorianorum militum, quod amplum fuisse satis indicat.

ΣΙΓΟΠΑΤΕΪΝ. In fine adde. Threnus MS. de capta Constantinopoli:

Σιγοπατὸν ἢ ἀφῆν τὸ ὅτι εἰς τὸ ἴσος.

ΣΙΓΡΙΑΣΙΣ. Vide in Γαργίλιου.

ΣΙΔΗΡΟΛΑΒΟΝ, Manubrium ferreum. Acta spuria S. Meletii n. 56. καὶ κελύφις κελύφου λευκώσθαι καὶ μὲν σιδηροῦ τὸ σόματι αὐτῶν ἀνοχθώσθαι, & οὕτως ἀκρίστῃ ἢ μύλοισιν εἰς τὸ σόματι αὐτῶν. Vide Σουλῆλαβον.

ΣΙΚΟΤΙ. Post locum Cyrilli, adde. Glossæ MSS. ad Homeri Batrachom. εἰς μίσην ἄσπασ, σικώτιον.

ΣΙΚΡΟΝ. Glossæ Biblicæ MSS. καὶ ἴσος τὸ σικρὸν κερῶν ἀδύλοισι τῶν Ἀμαυτῶν, ὃ ἐκλυόμενος παρ' ἡμῶν σίκρον, ἢ δὲ τὸ κεραιώσθαι πῆς ἕστιας πικρῆς πικρῆς, ἢ δὲ τῶν ἀπὸ κερῶν μίσην πικρῆς.

ΣΙΚΤΑΡΑΤΖΧΙΔΟΣ, κάψουσι ἰσθίων, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. Cardamomum.

ΣΙΑΝΤΙΟΝ. Post lin. 4. adde. Chronicon MS. Symeonis Logothetæ in Leone Sapiente: καὶ σιάντιον ὃ ἐκλύεται ἐπὶ πικρῆς, &c. Ibidem pag. 1370. lin. penult. post, &c. adde. Apud Romanos sententiam suam ex scripto stantes Senatores recitasse observat Casaubonus ad Spartianum in Hadriano.

ΣΙΑΙΓΝΙΟΝ. Post loc. Neophyti adde. Euthathius ad Odyss. ξ. σελί ἢ σιλιγνῆς ζυμωθῆναι ἢ ὅτι σιλιγνῆς ἴσος ἢ ἴσος ὡς ὅτι σιλιγνῆς ἀπὸ λεγόμενον σιλιγνῆς καὶ σιλιγνῆς, δὲ ἢ ὅτι σιλιγνῆς μίσην. Galenus lib. de Aliment. pag. 307. edit. Basil. ἢ μὴ σιλιγνῆς, ἐκλυόμενον καὶ πικρῆς ὄμοιον ἢ σιλιγνῆς ἢ ἴσος ἐκλυόμενον μὴ, ἴσως δὲ αὐτῶν ὄμοιον ἢ ἴσος. Adde in fine. Vide Casaubonum ad Vopiscum pag. 231. 2. edit.

ΣΙΜΙΚΙΝΘΙΟΝ. Ante locum Cyrilli, adde. Id omnino etiam firmant Glossæ Basilicæ. ὄμοιον καὶ ὄμοιον, ὄμοιον ὄμοιον, ἢ ἢ ὄμοιον ὄμοιον ἢ ὄμοιον ὄμοιον ἢ ὄμοιον ὄμοιον ἢ ὄμοιον ὄμοιον. Ceterum passim prostant imagines cum ejusmodi mappulis in manu, locis indicatis in Dissert. de Nomismatibus Ipp. CP. & apud Spontum in Miscellan. eruditæ Antiquit. pag. 216, 243, 299, 308, 312. Vides de Γέρον.

nymus Medicus MS. de Dieta lib. 2. ... νεοφυτίων ἢ κρουσμάτων (χυλός) καὶ αὐτὸς ὁμοίως πρὸ κωδωνίας σφίγγεται. Neophyti Lexicon MS. κρουσμά, ἢ μεγάλη κωδωνία. Vide Ruellium lib. 1. cap. 72.

ΣΤΡΟΥΚΤΩΡ. Adde in fine. Eusebius Patr. Alexandr. de Eleemofyna, MS. ὄρις, λαζωνὴ καὶ παρακλῶν πῦδος, ἢ κρουκτῶρων πικρῶν διαρχιδίων.

ΣΤΥΓΓΕΡΝΟΘΗΣ. Αὐτίς ἔχει κατέτω cap. 27. συγκρίστω ἵτα καδὼς ὄπις ὁ Τάλας, ἵτα δαύσιμος ἢ μέγῃς ἔξυπασμένη πῶ εἰρήνη τ' ἀφίς, &c. Vide Γέρων.

ΣΥΓΚΕΛΛΟΣ. Pag. 1471. line 14. ante Leo, adde. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 86. πῶ ὁ Ατιδίς ἀναδύρη ἢ Κωνσταντινίτῃ τ' ἀρχιεπίσκοπον Πύτῳ (Ατιδίαι) ἠνάσκει συκείλους ἔχει Πύτῳ π' Ἐλεῦθερία, ἢ Ἰωάννη τ' φρονόλου.

ΣΥΓΚΑΝΤΙΚΟΙ. Post locos ex Glossis adde. Libri Basilicōn: ἀπὸ παλαιῶν ἕως Ἰουστινιανῶν ἰσθί οὐ συκάντικα καὶ τῶ ἐπι μύτων ἢ τῶ συκάντικα δυνάται λέγῃν. Ubi Theodorus Hermopolites MS. Ἰουστινιανὸς δὲ λῶς λέγῃσι πρὸς Πρωμασπασθείας, καὶ πρὸς Ἰουστινιανῶν αὐτίς.

ΣΥΓΧΑΡΙΚΙΟΝ. In fine adde. Ptochoprodromus MS lib. 2.

Τὰ συλλήριμα, δάστω, ἢ π' τ' συλλήριμα.

ΣΥΓΧΙΖΕΙΝ. Michaël Chartacius Cretensis lib. 1. de Sacerdotio: συλλίγειται πύτω πῶ ἀλεθρίας ὁ μαρὸς καὶ ἀριστάρχεις λυτῆρος, &c. Infra: αὐ συλλίγειται λαιπὴ, καὶ αὐ καταχρηστικῶς ὁ περὶθλιος, &c. Lib. 2. πῖπια λῶς ἢ ἀμύρπη π' ἱερίως συλλίγει πῶ π' λαίμῃ, &c.

ΣΥΓΧΩΡΗΣΩΝ. Post locum ex Vita S. Xenox, adde. Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Stylitzæ n. 5. ὁ τῶ λόγος αὐτίς Ἰουκῆρι ἢ πύπῃ, ἀερίτως, ἢ συλλήριμα, ἢ εἰς τ' ἀποστέλω ἰσθί, ἕως εἰλίγει καὶ ἢ. Adde n. 12. 56.

ΣΥΔΑΡΙΟΝ. Sudarium. Herodianus Grammaticus MS. τ' ἔξ τῶ ἀριον Ἰουστινιανῶν τ' πῖς παλαίως Ἑλλησι συστά τ' α'. ἰσθίρεον, φιλέλειο, ἢ ἀρῖπι συστά. ἀπὸ τ' τῶ ῥωμαίων διαλέκτω πῶ εἰσίστα τῖς τῶ ἀριον. ἀπῖπια, συστάειο λῶγῶσ καὶ κλάειο. Vide Σουδάειο.

ΣΥΛΛΑΒΑΪ. Adde in fine. Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Stylitzæ n. 68. ἰουκῆριση τῖς ἔπι πῖπια δάστω τ' ὄψ, ἴφ οἶς ἔξυθῶ ἐξω ὁ ἀτάξεισ πῖπια ὑμῶ συλαβῶν, καὶ μῦρῳ τῶ διαποθῆσως ἰσθί ἱμῶστων.

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΝ. In fine adde. Neque porro hic omittendum contractus à Babyloniis primùm inventos. Georgius Syncellus pag. 102. ὡς αὐ πῖπῶ δάστω μῦστω δῖα χαμμάτων συμβολαῖα πῖπῶ χημάθει, ἀφ' βαβυλωνίων θῖρῶστω λέγῃσι οἰ πῖπῖρι.

ΣΥΜΒΟΛΟΔΕΙΚΤΑΙ, inter Divinatores & Aruspices recensentur in Constitut. Apostolic. lib. 3. cap. 32. ubi Scholion: συμβολοδείκτης, ὁ δῖα συμβόλου ἢ Ἰουστινιανῶν πῖπῶσ. Συμβολοματῖα apud Gregorium Nyssen. in Epist. de Pythonissa. Vide Cotelerium ad loc. Constitut.

ΣΥΜΜΑΧΟΙ, Aegyptiis, portitores literarum velocissimi pedestres. ut auctor est Liberatus Diaconus in Breviario cap. 23.

ΣΥΜΠΕΝΘΕΡΟΣ. Lin. 1. post confocer. adde. Georgius Lecapenus in Grammatica MS. λέγειται ἢ αὐτίς καὶ ἢ συγγῆμα, ἢ καὶ πῶς λῶγῶσ συμπενθῆρια.

ΣΥΜΨΥΧΑ, συμψύχως. Adde. Visiones Daniæ MSS. καὶ αὐτίς καταποθῆστω συμψύχως ἢ τῖς ἑσθῶ.

ΣΥΝΑΒΡΙ, Cinnabaris, Gall. Sinabre. Stephanus Sachlecces MS.

Εὐλίαν μῶ πῶ ἀφίς τ', ἢ πῖπῖ τ' αὐτάειο.

ΣΥΝΑΓΕΙΝ. Lin. 26. post passum. adde. Epiphanius in Exposit. fidei Cathol. n. 22. συνάγεισ ἢ ἐπιπλοῦθῳ τῶ χηδίως ἰσθί ἑσθῶ Ἄπολλῶσ, παραδί, ἢ ἀποσάβῃ τῶ, ἢ κῶματῖ πῖπῶσ τ', καὶ ἢ ἀποσάβῃ τῶ, ἢ κῶματῖ ἕως ἀφίς ἀφίς. &c. Ibidem, ἀφίς συνάγεισ. Num. 23. ἢ ἴσθῖ ἢ ἕπῃ καὶ ἢ πῖς συλλήριμα συνάγεισ ἐπιπλῶσ. Ubi consulendus Petavins p. 349. quo loco probat συνάγεισ non modò pro conventu fidelium, sed etiam pro Missa Patres usurpare. Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Styl. n. 70. καὶ ἑσθῶσ ἀκαλουθῖσ τῶ ἀκαλουθῖστων, ἰσθί πῖ πῖσ συνάγεισ, τῶ δούλω τ' ὄψ πῶ δῖα μῦρῳσ ἰσθῖ ρουρήστωσ.

ΣΥΝΑΚΤΗ', Collectio hominum, Caterua. Eustathius: ἀφ' αἰ συμβολῶ π' ὁ πύπῃσ, καὶ π' ἀκαλουθῖστων Ἀρῖα, ἢ συμβηρῖ ἀίθῳσ ἀρῖτῖ, ὁ δῖα σωστῖ ἕφ πῖ πῖπῶσ, ἰσθί ἢ ἰσθῖστος συνάκει. Vide Glossar. med. Lat. in Collectio, & suprâ in συνάγεισ.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ. Communitatis, ἀκαλουθῖστων. Constantinus Porphyrogen. de Admin. Imp. τῶ δῖα ἰσθῖστων ὁ συμβηρῖς εἰς συνάγεισ τ' κῶστω χῶστω τῖς κῶστω.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ. Lin. 24. post schismatica. adde. Officium Quadragesimæ in Horologio MS. Reg. ἀφ' αἰ πῖπῶ καταμῦστω τῶ ἡχου, καὶ ἀκαλουθῖστων εἰς τῶ συνάγεισ, ἢ ἀφῖστων, π' φῶστωσ τῶ ἡχου. Συναξῆρια πῖπῶσ, in Responzionibus Synodalibus sub Nicolao Patr. CP. apud Cotelerium.

ΣΥΝΑΠΤΗ'. Pag. 1482. line 53. post αἰτίστων. subde.

Συναπῆ καθολικῶ, in Liturgia S. Jacobi: ὁ δῖα ἕως πῖπῶ καθολικῶσ πῖπῶσ, ἢ ἰσθῖ τῶ κῶστω δῖα τῶσ.

ΣΥΝΔΟΙΆΖΕΙΝ, Compellum facere, in veteribus Glossis, pro συνδύζειν, quam vocem pro colludere usurpant Græci posteriores. Eadem Glossæ: συνδυασμός, conclusio. Epiphanius lib. 2. contra hæres. ὡς αἰ πῖπῶ συνδύαστωσ, καὶ συμβούλιος πῖπῶσ ἰσθῖ μῖτ' ἀλλῶστω, &c. Justinianus Nov. 130. ἕως ἔσθῖ ἀρῖστωσ, τ' ἰσθῖστων συνδύαστωσ πῖπῶσ πῖς ἰσθῖστων πῖ ἀμῖπῖστων ἑσθῖ μῖτ' ἰσθῖστων πῖ δῖα τῖσ, &c.

ΣΥΝΕΪΣΑΚΤΟΙ. Post loc. Georgii Alex. adde. Idem Chrysostomus: τ' αἰ ἰσθῖστων αἰ πῖπῶ συνῖστωσ ἕως τῖσ, καὶ ἰσθῖστων ἀκατουσ αὐτίς σωκῖστων, καὶ μῖτ' βλαύθῳσ; ὁ πῖ μ. ἢ ἢ τῖσ ἰσθῖστων, ἢ ἢ ἰσθῖστων ἰσθῖστων πῖπῶσ τῖσ ἰσθῖστων πῖπῶσ, ἀλλ' ἰσθῖστων πῖπῶσ ἰσθῖστων ἀκατουσ τῖσ.

ΣΥΝΟΔΙΨΗ, pro συνόψε. Habetur in Codice Reg. 2147. fol. 48. τῖς ἰσθῖστων συνόψῃ, seu synopsis.

ΣΥΝΟΥΣΙΑΣΤΑΪ. In fine adde. Vetus Interpretes Epistolæ S. Chrysostomi ad Cæsarium Monachum: Posside igitur temetipsum iterum, dilectissime, & ad priorem regredere ordinem, ab abominabili ita abstineas opinione, & qua Apollinatis, & eorum qui Sinusista dicuntur, ipsa cogitatio assiduò puris influens nocere novis, &c.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ. Post locum Synesi, adde. Priscianus lib. 5. Municeps, σωπῖστων, ἢ ἢ σωπῖστων λῶγῶσ.

ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ. Lin. 1. post συνόψῃ, adde. Glossæ interlineares MSS. in Aristophanis Plutum: ὁμῖα, συνῖστων. Ad Nabes: ζωσῖστων συνῖστων πῖπῶσ.

ΣΥΡΕΙΝ. In fine adde. Rursum: ὄψ, ἰσθῖστων ἰσθῖστων, ἢ ἀκαλουθῖστων ἰσθῖστων. Suidas: ὄψ, ἢ ἰσθῖστων Πῖπῶσ:

Συρί σῖς ἡμῶ ὁ ἑσθῶσ μῖτ' ἀφῖστων.

ΣΩΚΟΣ. Post locum Hamartoli, adde. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapient in eodem Theodosio jun. καὶ ἐπίλοιπος ἰστορία ἐξ ἑφτα...

ΣΩΛΗΝΑΡΙΟΝ. Post locum Heronis, adde. Galenus de ratione medendi lib. 14. τὸ τροχόλιον τῆ...

ΣΩΜΑ. Post locum ex Epiphania, adde. Leges Cypriae MS. εἰς τὸ σῶμα ἢ ἀξιοί, &c. Infra: εἰς τὸ...

ΣΩΜΑΤΙΟΝ. Post locos ex Glossis adde. Eustathius: καὶ ἡ βίβλος ἢ ἀρχαιοφθία δαλοῖ, παλαιότητος...

ΣΩΡΙ, apud Chymicos, quid sit docet Democritus in Physicis & Mysticis MSS. τῶν δὲ αἰθέρων...

ΣΩΣΤΟΣ, Totum, integer. Historia MS. Belisarii:

Καὶ ὅτις ἡμέρας ἦνικα ἔσται πληρωθήσεται.

ΣΩΤΙΚΟΝ, προσημαίνον. Threnus MS. de capta Constantinopoli:

Νὰ καὶ τὴν σὺν ἔσται σε, τὰ τῶν ἑσπέρων σε.

T.

ΤΑΒΑΡΖΟΥΔΑ, Sacchar album. Constantinus à secretis MS. σάκχαρ λευκόν, ὅπως ἔσται καλού-

ΤΑΒΕΡΝΑ. Post locum Scervola, adde. Salomonis Monita MSS. ad Rhoboam filium:

Μὴ τὰ ἰξυδίασας ἀφῶται εἰς καπιλίαν ἐξ ἔργων, Μὴν εἰς ταβέρνας με μορῶν, & ἔπι ἀναγλῶ σ.

ΤΑΒΛΑ. Pag. 1520. lin. 32. post Iυσίου. adde. Ubi Agathias lib. 3. pag. 30. edit. Reg. describens...

ΤΑΓΑΡΙΟΝ. In fine adde. Codex 3497. fol. 84. καὶ ἀφῶται καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀλλοῦσι ὡς ταγάρων...

ΤΑΓΑΙ. Lin. 4. ante Leo, adde. Chronicon Paschale: καὶ ἡδὲν δὲ παρὰ τῆς ἑσπέρων αὐτῆς...

ΤΑΓΙΝΑΡΙΟΝ. Adde in fine. Suidas: τῶν ἢ ἀνταγῶν ἢ οὐνοδία καλῶν τῶν γλῶσσῶν, Anonymus

MS. de Dixta lib. 1. cap. 1. τὴν ὄρχον τὴν ἀλιετρούτων καὶ...

ΤΑΓΜΑ. Ordo seu status secularis. Epiphanius hær. 68. n. 2. de Clericis: εἰς τὴν ἀλλοθία μεταστροφῆς...

ΤΑΞΕΙΝ. Lin. 2. scribe. Gregorius Hieromachus in Synopsi dogmat. Eccl. ἐνομαζόμενον τὸ ἑσπέρων...

ΤΑΚΤΙΚΑ. Pag. 1525. lin. 37. post παιδευόμενος adde. Georgius Lapithus in versibus politic. MSS.

Ἐκπαίδειν τὰ τακτικά, ἢ ἔσται τὸ πάλαιον.

ΤΑΛΑΝΤΟΝ. Adde in fine. Lexicon MS. τὰ λάντων, σημαίνει τίσασα, τὸ ζύγιον, τὸ σάβηλον, τὸ βάρος, τὸ χάλιασμα.

ΤΑΞΙΔΙΟΝ. Navigatio. Post locum ex Affis, adde. Belissarion Donatus in Vita S. Antonii; MS. ἀπὸ ἐπιπέδου ὁ κερπὸς τῆς ταξιδίου ὁδου.

Σαυωξήσθαι, Commilito. Pag. 1529. post lin. 47. adde. Novella MS. Joannis Imp. de Manclariis: ἡ ἔσται οἷος δὴ ἴσται προαίτιας, μικρὸς ἢ μέγας, ταγματικὸς ἢ θυματικὸς...

ΤΑΞΙΜΑ. In fine adde. Leges Cypriae MSS. fol. 25. v. καὶ αἰδοῖ ὁ κερπὸς εἰς τὴν ταξίμω τὸ ἀνθρώπου ὡς ἑσπέρων ταξίματος, καὶ κατὰ τὸ ἰστικὸν τὸ ἀ. ταξίμων, ὅπως εἰσάειν ὁ δὴνα διακρίσει τὸ ὀκλιόσται τὰ ταξί τὸ δὴνα, &c.

ΤΑΞΙΣ, Comitatus. Pag. 1531. lin. 3. adde. Zosimus lib. 2. τὸ τῶν ἀρχῶν διαπραγμαθῆναι τῆς ἀεὶ τῆς αἰσθῆς ταξίτων, ὅτι μέγιστοι ὄφθαλμοὶ καλοῦνται, &c.

ΤΑΡΑΝΤΖΟΤΗΛΑ, τὸ ὄφθαλμοῖ, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΑΡΑΝΤΙΝΙΣ & Ταραντινίδιον, apud Galenum de Prænotione, semel ac iterum, dicitur esse Poluci, ὄφθαλμοῖς ἰσθμῶν, ὀνομασθῆναι δὲ τὸ ταραντινὸν χηλῶσται καὶ στυφῶν: Helychio verò, cui ταραντινὸν appellatur, ἰσθμῶν χηλῶσται λιπὸν κριόσται ἔχει ὅτι τὸ ἰσθμῶν μέρος.

ΤΑΡΟΤΤΑ. Emmanuel Georgillas de mortaliitate Rhodi MS.

Καὶ δὲν ἐγύριται ἀπῶται τὰ ταξί τὸ ἢ τῆς, Οὐκ δὲν τὰ ταξίμω, ἀλλ' ἡδὲ δὲν ταξίμω.

ΤΑΡΠ, ἡ ἴσται, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΑΡΠΙΟΝ. Eustathius ad Odyss. 1. ὅστις καὶ τῶν παλαιῶν καὶ κίρσιος, μέγας ὄφθαλμοῖς καλούμενος ταρπῆ, ὅστις ἔσται τὸ ἀειφιρόμενον ταρπίον.

ΤΑΡΣΑΠΑΝ, φανὸς ὁ δὲν τῆς ἡλματων, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΑΡΤΑΡΙΖΕΙΝ, Frigere, frigere. Eustathius ad Iliad. 5. ἡς ὀκτι ἔσται τῆς ταρπῆ ὅσται ἀδικόχου φουχόσται, ἀφ' ἧς τὸ ταρταρίζων ἄλλως ἢ ἰσθμῶν ταρταρίζων γλῶσσαι δὲ τῆς ἀγῶν ἡλματων.

ΤΑΡΤΗΜΟΡΙΟΝ, pro πηχητόριον, Ponderis species. Eudemus in Lexico MS. ταρτημέσται, διαλαλέω ὁ τὸ χαλαρῶς ὀχθῶται τὸ ὀβόλω, ἢ ταρτημέσται ἰσθμῶν καλοῦνται, ἢ διαλαλέω ἀξιοί.

ΤΑΡΧΟΝ, Planta species, de qua sic Michaël Psellus de facultate alimentorum, MS. τὸ ταρχὸν ὄφθαλμοῖς ἔσται καὶ ἑσπέρων καὶ β. ἀπῶται ἑσπέρων ὄφθαλμοῖς, ἢ τὸ ταρχὸν, φασὶν, ἔχειν αὐτὸ τὸ σῶμα, ὅσται ἢ ἀφῶται

ρουώτις ἕως ψυχρὸν ἐφαιεν πῦρ. ἔσθ' ἂν φουώτις καὶ κα-
κόχμων, &c. Matthæo Silvatico. *Tarcon est herba
pyretivi.* Dictionarium Med. Hispan. *Tarcon, una
Jerva no consfida.*

ΤΑΤΜΟΜΕΝΟΝ. Constantinus à secretis
MS. cap. 119. εἰ ἢ πρῶτα ἢ ἀσθενέστερον ἢ ξυμμι-
κτικὸν ἢ ξυμμιττικόν, πίνονται ἐκ μέλανος ἀποκρισίου, &
καλύπτει τὸ πρὸς εὐκαρίων ἀσθενίαι καὶ κατόχμων, pro
πυρρῶν.

ΤΑΥΡΑΪΑ. In fine ante Vide, scribe. Ταυρῶν δι-
βορῶν, apud Andream Cretensem in S. Patapio
pag. 212.

ΤΑΦΕΨ, ἢ μωστὶν, in Lexico MS. ex Cod. Reg.
1843. *Agyptus.*

ΤΑΧΑ. In fine adde. In Cod. Reg. 3232. Νά-
φου ὑποχρόν, ἢ καὶ ζυχαίφου, &c. ἢ ἄλλοι, &c.

ΤΕΛΕΦΗ. Post locum ex Psello, adde. Etymolo-
gicum MS. in δυν: λέγεται γὰρ τὸ τελεφῶν, δυνάμι-
στον. Leg. ἀπυρρον. Cyrillus Scythopolitanus in Vita
MS. S. Euthymii cap. 20. καὶ ἐπιπέσει εἰς τὸ ὑπερ-
δυστυχίας, ὅς ἡμετέρας διαφῶν.

ΤΕΙΧΟΔΑΪΜΟΝ, ἡμετέρας μισρῶν, in Lexico Bo-
tanico MS. Reg. *Passerentis species.*

ΤΕΛΕΙΟΝ. In fine adde. Ita etiam appellari
baptisma observat Clemens Alexandrinus lib. 1.
Pædag. cap. 6. καλύπτει ἢ ὑποκαθίσταται τὸ ἕρπον τὸν χα-
ρισμα, καὶ φύλαξις, καὶ πύλαξις, καὶ λύσις. Mox, πύλαξις
ἢ τὸ ἀπεσποδῆς φύλαξις.

ΤΕΛΩΝΙΑ. Lin. 30. ante Vide, adde, nisi for-
tè respexerit ad illud Jobi cap. 3. ὁμοθυμαδὸν οἱ αἰώ-
νιοι ἐπὶ ἡκουσεν φωνῆν φορολόγων, non audierunt vocem
exaltoris, quo nomine demonem intelligi consenti-
unt sancti Patres. S. Chrysostomus hunc locum
explicans, ait: πρὸς τὸ διατίθειν ὁ ἱερὸς μακαρίζων λόγος
πρὸς τὸν αἰσθησάμενον φωνῆν φορολόγων: οἱ γὰρ οὗτοι
τὸν ἕρπον κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου ἀρχήν, καὶ τὴν ἐκείνου
ἐπιπέσειν τὴν πύλαξιν, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν
κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον, καὶ
τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον. &c. Vita MS. S. Stephani junioris: π-
λάξιν καὶ ἐπιπέσει τὸν πύλαξιν κατέκλυον.

ΤΕΜΠΛΟΝ. Pag. 1543. lin. antepen. post Gr.
adde. ἢ τὸ ἕρπον τὸν ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον
ἐκείνου τὸν ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν
ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν
πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν
κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον.
&c. Vita MS. S. Stephani junioris: π-
λάξιν καὶ ἐπιπέσει τὸν πύλαξιν κατέκλυον.

ΤΕΝΑΝΤΙΟΝ. Lin. 2. post tenente, adde. Eu-
stathius: ὡς τὸ ἕρπον τὸν ἐκείνου τὴν πύλαξιν
κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον,
καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν
ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου
τὴν πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν
πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν
κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον.

ΤΕΝΔΑ. Post locos *Snide* adde. Etymologicum
MS. πύλαξις, ἢ ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον,
καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν
ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου
τὴν πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν
πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν
κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον.

ΤΕΡΕΦΕΘΟΝ. Leges Cypriorum MSS. fol.
95. v. εἴαν ἕρπον πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου
τὴν πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν
κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον,
&c. Vide Podéφου.

ΤΕΡΜΙΝΟΝ. Subde in fine ante Vide τέρμα.
Historia MS. Belisarii:

Eis χῶρον ἐπὶ τέρμα ἵνα ἐπι κεκολληθῶν.

Τερμαρίζων, *Terminare,* Codex Iatricus MS. ἢ τὸ
κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον,
καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν
ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου
τὴν πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν
κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον.

ΤΕΡΜΟΤΡΟΧΟΣ. Adde in fine. Fortè legen-
dum, ἢ ἕρπον πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου
τὴν πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν
κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον,
&c. Vide Podéφου.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΑΪ. Post locum *Typici,* adde.
Theodorus Hermopolites MS. lib. 3. ἀνὰ ἕρπον
πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν
κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον,
&c. Vide Podéφου.

ἀδράντι ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΘΗΜΕΡΟΝ. Adde in fine.
Extat in Cod. Reg. Anonymi tractatus hoc titulo:
τὸ ἕρπον πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν
πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν
κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον,
&c. In fine adde. Vide Petavium lib. 2. de Doct. temp.
cap. 58.

ΤΕΤΑΡΤΙΑ, *Regio urbis, Gall. Quartier.* Leo-
nardus Aretinus de Republ. Florentinorum MS.
ἔστι ἢ ἡ πόλις αὐτὴ διημερῶν εἰς πέντε μέρη, ἃς τεταρτάς
καλοῦσι, καὶ πρὸς τὴν βεβαία φύλαξις τὴν ἕρπον
πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν
κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον.

ΤΕΤΡΑΒΑΣΙΛΕΙΟΝ, *Libri quatuor Regum*
in veteri Testamento. Ita appellantur in Glossis Bi-
blicis MSS. ex Cod. Reg.

ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΣ, *Quadrivio* (de quo in Glos-
sario med. Lat.) instructus. Damascius in Isidoro:
ὡς τὸ ἕρπον πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν
πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν
κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον,
&c. In fine adde. Vide Podéφου.

ΤΕΤΡΑΔΑ. Lin. 2. post Mercurii, adde. S. Au-
gustinus in Psalm. 93. *Una Sabbati dies dominica*
est, secunda Sabbati, secunda feria, quem saculares
dies Luna vocant: quarta aut Sabbatorum quarta
*feria, qui Mercurii dies dicitur à Faganis & à mil-
itis Christianis, sed nullatenus ut dicam: atque mi-
nimo corrigantur.*

*Ibidem lin. 20. post μέρι, adde. Emmanuel Geor-
gillus de mortalitate Rhodi, MS.*

*Καὶ τεταρτάριον ἢ τὴν πύλαξιν κατέκλυον,
καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον.*

Extat in Cod. Reg. 3249. Anonymi tractatus hoc
titulo: τὸ ἕρπον πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν
πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν
κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον,
&c. In fine adde. Vide Podéφου.

ΤΕΤΡΑΠΑΛΑΤΕΙΑ, *Quadrivium,* vel potius
Quadrivortium. Chronicon Paschale an. 7. Ha-
driniani: ὡς τὸ ἕρπον πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν
ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου
τὴν πύλαξιν κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν
κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον.

ΤΕΤΡΟΣ, Lexicon MS. ex Cod. Reg. 3187.
τῆρας, ἢ ἕρπον, ἢ ἕρπον. Sophronius de quatuor E-
vangelistis: ἀναρχῆς γὰρ ματθαίου, μαρκεῖου, καὶ
λουκά, καὶ τῆρα, &c.

ΤΕΦΕΣΙΑ, τὸ ἕρπον πύλαξιν κατέκλυον, in
Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845.

ΤΕΧΝΙΚΟΣ. Post locum *Eudocia,* adde. Ety-
mologicum MS. ἐπιπέσει τὸν ἐκείνου τὴν πύλαξιν
κατέκλυον, καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον,
&c. Idem: πύλαξιν κατέκλυον ὁ λογιώδης ἕρπον
πύλαξιν κατέκλυον. Ptochoprodromus MS. lib. 1.

*Ἐπὶ τὸ ἕρπον πύλαξιν κατέκλυον,
καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον.*

*Infra: Ἐπὶ τὸ ἕρπον πύλαξιν κατέκλυον,
καὶ τὴν ἐκείνου τὴν πύλαξιν κατέκλυον.*

Auctor Etymologici MS. Regii laudat Alexionem
πύλαξιν κατέκλυον in εὐκαρίων. Τεταρτῶν τε τεταρτάριον
perpetuò vocat Georgius Sophista Alexandrinus
in Scholiis MSS. ad illius divisionem.

ΤΖΑΓΓΑΙ. Pag. 1556. lin. 15. post nefas. adde.
Priscus in Gothicis scribit, Attilæ uxori oblatos
à Legatis Romanis inter alia dona ἐμπαρὰ δέσματι,
pag. 56. In fine subde.

De vocis etymo nihil habeo quod certi velim
statuere, nisi quod mihi videtur subolere, à voce
Latina *Cingulum,* seu Gallica *Cengle,* deduci,
cum, ut attingimus, non tam calcei fuerint (*zangæ,*

quam cothurni species, quæ & pedes & crura non modo tegetet, sed & ab imo pedum ad crura ipsa fasciis in modum retis constringeretur, cuiusmodi conspiciuntur in Diptychis Consularibus, & in ea tabella Caroli Calvi, quam Capitulum Regum nostrorum inseruit V. Cl. Stephanus Baluzius, & de quibus egit Casaubonus ad Sueton. in Augusto cap. 82. aliisque picturis epusæ ævi, ex quibus facile conjici potest cur fasciæ istæ cruales seu corrigiæ, tricenitales, ac in modum crucis convolutæ fuisse dicantur apud Monachum Sangallensem, ac circinatæ, ut loquitur Fortunatus in Vita S. Germani; Romano more, ut Eginhardus; quibus loquendi formulis designari campagos nemo non fateatur, quas inde Gallienus Imper. caligis gemmatis assumptis, averfatus est, cum vesiculos illos appellaret, ut auctor est Trebellius Pollio, quia scilicet cancellum fasciis inftar retis astringerentur: quomodo etiam *gamachia* nostrates, quæ à voce *campagus* ita appellantur, fasciis constringi solent; unde Georgius Pisides apud Cedrenum de Imperatoris calcæis, *εικόσιον πίδακον* dixit. Sed de ejusmodi calcæis egimus in Glossario med. Lat. in v. *Armiger*, & in v. *Campagus*.

ΤΖΑΓΓΟΓΡΙΖΕΙΝ. Stephanus Sachleces MS.

Ανατρικίζω βλεπέτω, κόνι τζαγγουεσθην.

ΤΖΑΓΚΑΡΟΛΟΣ. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi, MS.

Και δίνω η κακή αρχή αβής ο τζαγκαρόλος,
Και λοιπή καθυστεράς, η απική καζίω όλος.

Infra:

Και ο τζαγκαρόλος έπλην αύτά να πει πολίτης.

ΤΖΑΚΑΛΗ. Anonymi Criminationes in Latinos II 47. *είδους—καί πει άκάθαρτα, πει άρνησ, πει τζακαλας, πει χιλιασ, πει ακασδοχορις, &c.*

ΤΖΑΚΙΖΕΙΝ. In fine subde.

Τζακίται. Άνδρις έβή χκαίται cap. 5. η τζακίται έτα έπαι τζακίταιται ει δύο αιτήμα.

ΤΖΑΚΟΝΕΣ. Post locum *Zygomata*, adde. Nicophorus Blemides in *Geographia Epitome* MS. ubi de Peloponneso: *χρυσόβου πει Ευρώπη πταμού πει μισσησ, υίς ει η τζακίται, &c.*

ΤΖΑΚΟΤΟΣ. Ptochoprodromus MS. lib. I.

Γέτωνα έχω τζακίται πεία ψιδόντζακίται.

ΤΖΑΛΑΠΑΤΕΓΝ. Lin. 2. post *δραβίται*, adde. Glossæ interlineares MS. ad Aristophanis *Nubes*: *πει η δίκαιον κολιτρών αι η η μετεια τζαλαπατειν.*

ΤΖΑΟΥΣΙΟΣ. Post locum *Leuclavii*, adde. Narratio MS. de Manuelis Comneni Imp. Decreto, ex Bibl. Pelleteriana: *καί δικασίται τζαουσίω έτα έβή παρ άνωτς ύπρητων, ούτως η άνωτς σίλωτς πει άγγλιαφούρις καλίν, &c.* Ordo MS. *Officiorum Aulae Turcicae*: *όμοίως η καί τζαουσίω άλοι πει, ηζων οζδόντα, ει υίς όφίλιω τα πεσσίχω καί φυλάττω καί απράς καί ύτοις έβή άζαπιδην ε φιλώτς άζαπιδη, τα μηδέν πει καλαλοδπει υίς: η ει έτα έβρωι, τα πει τζαμιά υίς αυτά. ζήμις ει άσασα πει, καί έδωκα τα η πει παυδής, ει έτα υίς τα φειν. αυπεί η έβρωιω δότ η άβρωι έβή κπηνηλπειδην καβαλάρι, η υίλιτω αυπεί πειτα.*

ΤΖΑΠΑ. post locum *Moschoruli*, adde. Glossæ interlineares MSS. ad Theocritum: *καχά έζον σαπάται η, &c.* τζαπίσ. Belisarius Donatus in Vita MS. S. Antonii: *καί έβρωιω δότ άκίως τα η φειν έτα τζαπί ε έτα δίκιλο, η έδίζον σέβρη, &c.* Μοξ: *ετζάπια, καί έαπει πει απειν.* Athanasius: *ηζίωσ κερμει αυπεί δικίλω, αυλέωω, ε απει όλιζον.*

ΤΖΑΠΡΑ. *Camera*, Gall. *Chambre*. Georgius in Chron. MS. cap. 120. *τη η καπ υίς έβή μόρις υίς η τζάπραν, &c.* Vide *Τζάπρασ*.

ΤΖΕΛΗΙΟΣ. Anonymus Medicus MS. *η έζοπα έζοχάδας δι πρώτοι κρίας όπών, η έζα υίς έβρωι, η μηδ τζελίω βρωσιν.* Infra: *πνέτω η άνω μισσις έτα, καί έδωκ με η έδω τζελίω βρωσιν δότ έβρωι, &c.*

ΤΖΕΝΤΑΔΟΝ. *Cendalium*, de qua voce in Glossario med. Lat. Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 3175. fol. 376. *καί βάνη πει ποδύμια μη η τζεντ δάδο κακίνο.*

ΤΖΕΟΥΖΠΟΥΜ. *Nux Indica*. Constantinus à secretis MS. *μηδ κάρου τεικότ πει λογίμοι έβή η λαβών τζευζπούμα.*

ΤΖΕΡΜΑ. Adde in fine. Avicianus, qui & Ale. MS. de pulsibus: *ει η υίς η η. δέκατοι έδωι μίαι η δυο, τζέρμα εις πει πιδες ει η δυο καί μίαι, πει η άσραζάλοε.*

ΤΖΕΤΡΕΚΙΑ. *Blitum*. Lexicon MS. Neophyti: *ραδίαη, η τζετρεκία, απει η βλαπί. έπρη η έβ κληρίδα λίγρησ.* Vide *Τζετρεκία*.

ΤΖΕΧΟΙ. In fine adde. Sed de Czechis Bohemicis consulendus in primis Bohuslaus Balbinus in *Miscellan. historic. Bohemicae* lib. 2. cap. 8.

ΤΖΗΚΝΗ. Neophytus Rhodinus in Martyrio S. Neophyti: *καί πεις μαγαίζην μη άματα η τζήνωσ έβ κριαπών, &c.*

ΤΖΗΜΑΔΟΥΤΡΟΣ. Stephanus Sachleces MS.

Τη τζιμαδούρι η άδελφί σου η ηδύλιον παδίαη.

ΤΖΗΜΕΡΙΣ. *Planta*, de qua Aëtius lib. 1. ex Cod. MS. *τζιμέριωσ η ρίζα πύτου χρυσός έβη, &c.*

ΤΖΗΜΟΥΡΙΑ. Adde in fine. Lexicon MS. Neophyti: *κρότων, η τζιμουειν, η η κολάμια.*

ΤΖΗΠΑ. Lin. 4. adde. Lexicon Botanic. MS. Reg. κέδόνις, καί τζύπας. Idem: *μύε, ει τζύπας.* Nicophorus Blemides de Urinis, MS.

Τη η έταπει (υίλιω) άν γόν έπίώ έζο υίς τζίπει έλαμώδη.

Constantinus à secretis MS. cap. 122. *ει η έζον τζίπας, καί η τζίπας έχί ραζάδες δότ πειπύ η φλεγμαίνται πει, ηδύλι η υίς.*

ΤΖΗΠΟΥΡΑ. *Acini*. Lexicon Botanicum MS. Cod. Reg. 1843. *ζήπρη, η καπός λογίμοι τζήπρησ.*

ΤΖΙΑ. Vide in *Αρτζεκίται*.

ΤΖΙΜΒΑΟΣ. Vide *Τζιμπα*.

ΤΖΙΜΠΑΛΑ. Etymologicum MS. *πυλός, ο μηδάρος πει βλαφάρις, ο τζιμβάρις. Rursum: τζιμβάρις, τζιμβάρις: λίμω, η τζιμβλα. Schedographia MS. in Agapetum: λίμω η η καπός λογίμοι τζιμβλα η λιμώ, η τζιμβάτω. Glossæ interlineares MSS. ad Aristophanis *Nubes*: *αύταις υίμι λιμωσ κολοκωίταις, τζιμβάτω πει. Vide Τζιμπα.**

ΤΖΙΦΡΑ. In fine adde. Tractatus MS. *πει έβ ήφρον πει άσροτρίας, ex Cod. Reg. 3171. Ιδύ υίς ο άβρωις έπιδ έχί η άπειρι, καί η άπειριω γίωσι έτα έβη, έβρωι οι φιλόσφρη άσροτρίασ χήμαπ έτα, έτα έβή πύτων γιόσκουπ αυπεί άβρωις πει έβ άβρωις. έτα γιω άπία, η η πύπια, ηζων έωπ, I. 2. 3. 4. 6. 8. 9. η έτα η καί η έπρη σήμα, ο κλαύσ τζίφρον, σημάσι καί Ιπιδις υίς: η η πύπια χήμαπ Ιπιδά υίπ. έβ η πει, Ο. η έβρωι γιω χήμα σημάη η ει, η άύπρη, η. Δικαπλασάται γαρ. η έβ πει η. έκα πειπλασάται γαρ. η πύπρη πειραυχλιαχλιοεπλασάται γαρ. η πειπρη πειπύπια χιλιάδες, δικαπλασάται γαρ. άνωδα πει πειπρωσι πει χιλια, η έβρωι έζρωσις χιλιάδες έκα πειπλασάται γαρ. η έβ έβρωι πει χιλια. η έβρωι έπιδις χιλιας χιλιάδες, χιλιοεπλασάται γαρ. πει η. έβρωι πει χιλια, η έβρωι έζρωσις χιλιας χιλιάδες, έκα πειπλασάται γαρ. Ιδύ η υίς η έβρωι σήμα φασι καί έβη άεζ καί άη,*

ΦΑΛΚΟΣ. Georgillas de Mortal. Rhodi, MS.

Οπως τις αδιότιρος ας πικρ μα ζωαίκα,
Φάλας τα ην πυκλωδς α κα χάλπ επι δαδδθκα.

ΦΑΛΜΟΥΛΟΝ. Lin 4. adde. Etymologicum MS. φλάμουλον, διτθ π φλοζίνου χρώματος ατομαδθ.

ΦΛΕΒΑ. Lin. 2. adde. Nicephorus Blemydes in Epitome Geographia MS. οκτι αείσκειται ο λιδος π ερυθρου κωκλιου, ηη η καλ η πλακρ π εφφρην, ηλς ημοταται α τας πτρωας ιπθ τας χρωαίς η μελωαίς φάλας.

ΦΛΕΜΑ, pro φλίμα. Blemmides de Urinis, MS.

Διθ η εξέλπει κινειείφ π τ φλίματα.

ΦΛΟΚΟΣ. Georgillas de Mortal. Rhodi, MS.

Ο φλόας τις η κούπλον ο ληθοκαμωθός,
Και ο μελοπλάκτος σλω κοφθι ο μωραεινός.

ΦΟΒΙΤΣΑΡΟΣ. Post locum Constantis, adde. Belissarion Donatus in Vita S. Antonii, MS. de demonibus: Ηστ ηται φοβιτζάειδος, η είν διώματα ηωπης. Ubi Athanasius: Ηστ ππ εδθι ποιδου, η μόνι απιλουθν. Infra: Ηστ ηται φοβιτζάειδος, η φοβουδπη η εμει πουροί π χειωθ.

ΦΟΛΛ. Lin. 10. post vocem φλίς. adde. Epiphanius de mensur. & pond. πελα φλάππα, θ η φόλλο, δνωάεια πεακόσα πιπικωπη ζίνουη λιττα Ηλαοία η. Infra: φόλλος η καλαπνοί. Ηη φηρουθ δύο ημωι: Rursum: φόλλος, θ ηη φλάππι καλιπμ. Διακοθ δι είν, επθ δύο φηρουθ σελειδθι, οι ζίνουη εθ. δνωάεια η φόλλος δύο λιπέι ηθ η δνωειωθι, αμ ο η φηρουειωθι. Etymologicum MS. φόλλος, θ ηη καλαππι καλιππι, ηη φηρουθ δώδεια, δνωάεια πεακόσα πιπικωπη, λιττα δώδεια, φόλλος ηθ η δνωειωθι, αμ ο η φηρουειωθι. φόλλος η φόλλος, η εβόλλος. Ηη θ φόλλος δώδεια.

ΦΟΡΟΣ. Post locum Olympiodori, adde. Epiphanius hær. 80. n. 1. ινα η ηκουε ιάβπι καθεκλαταρη, η επικε πλαπης, φορωθ δελω, περστωχας τωτας εακλω.

Ibid. pag. 1691. lin. 3. post vocem λιτφόρος, adde. Evagrius lib. 3. cap. 28. ηη α δάφθη πφ περστωθι ελκφοροι εικοδημωαδαη, id est forum foro obversum.

ΦΟΡΤΩΝΕΙΝ. In fine ante dec. adde: Nilum in Vita S. Theoteci Ancyran n. 33.

ΦΟΥΚΑΔΙΟΝ. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. φούκος, η φουκάδοι. Aliud Lexicon Botanicum MS. Reg. ζυθος, η φουκάδοι.

ΦΟΥΛΙΑΤΟΝ. Lin. 1. post species. adde. Galenus lib. 3. de Compos. medic. local. η η αείσω τάρδος, η η καλουδθρον Ρωμαίθι φουάπι η ε σπαάπι.

ΦΟΥΣΚΑ, Vesica. Post lin. 6. adde. Lexicon MS. Neophyti: φουαίς, η διτθ οκαούσις ηζυρωθην φούσκα. Lexicon Botanicum MS. Reg. βδάλις, υδωρ ζυθώφοι τις τας ηθ πηλαίσι φούσκα. Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 3167. η η φουαίς αφελωθ, θίρησις φουαίς α τφ ηζυθ. Infra: η η σκμωθ η ηθωθ φούσκα, πάλι πώσιν ας περδιδθλωτα. In fine adde.

φουαίπ. Ptochoprodromus lib. 1.

Και λιζα η ζωαίκα τυ, κίρα μω, θίς τραπίζω,
Και πεθπι θίς εκζέσι, η ππ η φουαίπ,
Δθίρηθ η ακρόπαιθ, πάλω βλίπι τα μω βράζθ
Αφ η η φάζωμ η εκζέσι, εζπι η σαρδάπι.

ΦΟΥΣΚΙΖΕΙΝ. In fine adde. Compositio Atramenti ex Cod. Reg. κοπίνοι π, ηη βάπ τις π αλω αιγιθ, η η κάμωμ ημωας σπύς, ε ας φουαίπω.

ΦΟΥΣΚΙΟΝ. Constantinus à secretis MS. cap. 122. ηη ηη φουαίς ας φουαίζωμ.

ΦΟΥΣΤΟΧ. η φουαίς, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΦΟΥΤΡΕΪΣ. In fine adde. Quidam volunt hanc effictam vocem pro φουαί. Vide Φούρα.

ΦΡΑΓΕΑΙΟΝ. In φερυμίζων. Adde in fine Theodorus Hermopolites MS. lib. 6. tit. 4. φουαίθι τούπι, η φερυμίζθ, ηπ ηη ζειν παικπς τούπθ.

ΦΡΑΤΗΡ. In fine adde. Glossarium vetus Nomicum laudatum ab Henrico Valelio: λίζουη η καθ Εμλωας α κωεία φερσεία, ηη π πφ φερσείαζοτασ φράζην η ταιμνι απρπίως ηη αφοβας ε ιθια βουάματ. Έχα η ηη δαθ η Ρωμαίκος μετωιχθ λιθίως π φράπρ, θ δελθ η δελθθ.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ. Post locum Theodoristi, adde. Theodulus seu Thomas Magister in Epist. MS. ad Joannem Philosopher: μεμωθίς ηθ ε θία φιλοσοφωθι ιερθσ στωαλίας, ηη ημοπεία, η πως η καλύβας, ηη σπείους διαίμω ηαίππι ημωίως, dec.

ΦΥΛΑΚΗ. Lin. 5. post detenti. adde. Schedæ Regiz MSS. φυλακή σμωίθ πώκει, η δτωαίππει, η ππ η αιπφ φουαίθως, ε ππ φυλακας αίπις, η η ηζυθ ηθ φυλακώπιπ. In fine fude.

Φυλακή. Moschopolus: φυλακή, η ληζωθι τφ ηη. Schedographia MS. in Agapetum: φυλακή σμωίθ ε. τω τφ ηη ηη ηη ζυθζωθ π τφ, ας α τφ, επθ η φυλακας μω εστωμ, dec.

ΦΥΛΑΚΤΟΝ. Lin. 13. ante Vide, scribe. Leges Cypriorum MSS. οι ε ληζωθι πωωίως φυλακας φιλια η δτωαμ απρπίως, δτωαίθι ηη εβείδωσ.

Item lin. 17. adde. Leges Cypriorum MSS. fol. 194. η η ηη φυλακας εθίρωσ πωωίως η δτωαί ετφ φιλια απρπίως, dec.

ΦΥΣΙΣ. Post locum S. Ignatii, adde. Protevangelium S. Jacobi: Nisi servata fuerit naturam ejus, non erodam quod peperit.

ΦΥΤΙΑΙΟΝ, Ellychnium. Glossæ interline MSS. in Aristophanis Nubes: εθ ηη πηχωθι ιαλλθσις θρωαλίδω φούαίθ. Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 3167. πεφας η κωαίθως, ηη τφ λαιπι ακαλύθα, ετωσθ, ε ππ φούαίθ, η πεφασθ πφ εδτωαίπ. Idem fol. 606. ηη κλάππομ ας φούαίθ. Sic hæc vox ibi scribitur. Constantinus à secretis MS. κωαίθως ηη πεφας ζυμωαίππωμ μεθ κωαίθ, η ηη δτωαίπ φούαίθ, ε πεφασθ θ τω ηη θρωαλίδω. Idem lib 1. φουθ ηθ ο δτωαίθ, εθ εθ ηη φούαίθ, ηη δτω αίθ κώπθθ, dec. Vide Φούλι.

ΦΥΤΟΡΙΟΝ, Plantarium, Seminatium. Pselus de agricultura, MS. εθ η η φούαίθ α η φ φούαί τφ μεσφουαίθ μεμωπ μετπθδωθ. Φουαίθιθ scribitur apud Constantium de agricul. semel ac iterum.

ΦΟΥΚΑΔΙΟΝ, Helychio αλάστρον, κούπιον. Alibi, αλάστρον, λωωθιθ interpretatur.

ΦΟΥΚΙΟΝ, Instrumentum ferendus prunis vel olive idoneum. Stephanus in Etymologico: πράμωθ, ο χούπης, η ληζωθι φούαίθ.

ΦΟΥΚΙΟΣΚΑΤΟΝ, Aleyonium. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. αλκωίθ, η φουαίθ.

ΦΩΝΗ. Pag. 1717. lin. 15. post 631. adde: Georgius Monachus in Chronico MS. cap. 138. de Origene: ο η ηθ ηη φουαίθ, η ηη ππ τις τα χουαίθως, ηη οι καμωθφ τω ζωαίθι ηη φουαίθ οι ηθ ηη καμωθφ ηη φουαίθ.

ΦΩΝΙΣΚΟΣ. Αηδος ηθ κωείπ cap. 15. ηη αίπθ ηη τις η ηη τφ δτωαίθ φουαίθ, dec.

X.

XABAIBEN, ηζωμ μωμωάπποθ, apud Anonymum Monachum ex Cod. Reg. 3172. fol. 509. Semen lactuca. Alter Anonymus Medicus MS. de Tryphera: λικωασραθ απρμαίθ, ηζωμ πω παρτίωπποθ, ηη πωαππ δτωαίθ, ηζωμ αίππω απρμαίθ, ηη ηη φουαίθ, ηζωμ μωμωάπποθ.

ΧΑΛΑΤΡΙΑΡΙΔΕΣ. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Καὶ ἄφ' ἧς χαλκωαίειδον, ἢ ζῆνι περιπέσει.

ΧΑΛΙΑΕΤΖ, *Glasium, Isatis*, vulgò *Pastel*, vox Arabica. *Affixæ* MSS. Regni Hierosolymitani cap. ult. πάλι τὸ χαλκωαίειδον, περὶ τὸ πασιμίον, τὸ δὲ κίονον τὸ πασιμίον, &c.

ΧΑΛΚΑΝΘΙΟΝ, *Flos*, seu *squama aris*. *Glossæ Chymicæ*: χαλκωαίειδον, σκωρία τὸ χαλκοῦ. Aliud verò est χαλκωαίειδον.

ΧΑΛΚΑΝΤΑΡ, τὸ μύρον, in *Glossis Iatricis*. MSS. ex *Cod. Reg.* 190. & 1843.

ΧΑΛΚΑΣ, *Caltha*. Neoplytus Monachus in *Glossis Iatricis*, MS. χυσοειδής, ἢ χαλκας, οἱ ὃ χαλκωαίειδον, οἱ ὃ χαλκωαίειδον, οἱ δὲ χαλκωαίειδον, οἱ ὃ βουφθαλίον, Ρωμαῖοι κάλθα. Vide *Salmasium ad Plinium* pag. 1162.

ΧΑΛΚΙΔΙΟ, *Officina etatis*, χαλκωαίειδον.

ΧΑΛΚΟΔΙΒΑΝΟΝ, *Apocalypf.* cap. 1. Τὸ, inquit *Arethas* cap. 6. Ἰπὸ τῆς ἰατρῆς ἄρτης καλοῦμαι ἀρεθῶν.

ΧΑΛΚΟΣ, ἰατρικὸς, ἢ ὁ λακωνικός, τὸ αὐτὸ ἢ ζῆνι, ἢ ψιμίθειον, in *Glossis Chymicis* MSS.

Χαλκοῦ ἰδρώτης, ὁ ζωμὸς τὸ χαμυμάλου. *Ibid.*

Χαλκός, ἢ τὸ ὄργανον τῆς αἰσῆς. *Ibid.*

Χαλκὸς Κύπριος, ὁ κακωφύρος, ἢ σπικωφύρος. *Ibid.*

ΧΑΛΚΟΤΟΥΒΟΝ. Vide in *Τυβίον*.

ΧΑΛΚΟΥΣ, *Othana pars oboli*. Vide *Ταρπημείον*.

ΧΑΛΚΥΔΡΙΟΝ, in *Glossis Chymicis*. MSS. ἢ ὁ λευκὸς χυσοίς, καὶ ἰωδὸς τῆς χαρπημῆς τῆς δὲ τὸ δίου.

ΧΑΛΤΙΘΗ. *Anonymus de Oxy-melite*: θειασκί, κλίωι. Ἐχάπτειν, σκίβιτις, σαρδελιάζον, χαλκίθι, ἀμμασιακόν, &c.

ΧΑΛΧΑΝΑ, &c ἀλχάνα, exponuntur in *Lexico Gr. Arab.* τὸ φύμα τὸ Κύπριον, *Folia Cypri* seu *Lignustri*.

ΧΑΛΧΥΜΙΑ, *Alchymia, Chymia ars* vel *scientia*, χυμική.

ΧΑΜΑΪΓΕΙΡΟΝ, *Tussilago*, apud *Interpolat. Dioscorid.* cap. 332.

ΧΑΜΑΪΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ, *Ludimagister*, in *Glossis Gr. Lat.*

ΧΑΜΑΪΡΩΣ. Vox ignota *Fuchfio* apud *Myrepsum*, sect. 13. cap. 22. Apud *Matth. Silvaticum*, *Camerisum* est *Cardus silvestris*.

ΧΑΜΑΛΗΣ, *Bajulus, Saccarium*, ἀχθοφόρος, τυποφόρος, ἄκκοφορος.

ΧΑΜΒΑΕΓ, in *Lexico Gr. Arab.* τὸ μαροβάλλου. Idem quod ἰμπάου, vel ἰμπαιτζι, vulgò *Emblieum*.

ΧΑΜΕΛΑΡΖ, τὸ μαλάκαστρον, in *Glossis Iatricis* MSS. ex *Cod. Reg.* 190. *Malobathrum*, de quo *Ruellius* lib. 2. cap. 10.

ΧΑΜΟΤΑΙΟΝ, *Planities*, ὑπίπαιον, ἰσπίπαιον, apud *Hesychium*.

ΧΑΜΟΔΕΝΔΡΟΝ. *Rubus*, in *Fabula Græcobarb.* 1. Ἄσοπι, ubi *Codex Gr.* habet *δαίμος*.

ΧΑΜΟΘΕΝ, *de plano*, vox *JC.* apud *Modestinum* in *L.* 13. §. 10. *D. de Excus.* Vide *Χαμωδιπασαί*.

ΧΑΜΟΚΥΛΑΔΙ. Vide *Καμωλάδι*.

ΧΑΜΠΟΥΛ, τὸ μαροβάλλου, in *Lexico MS.* ex *Cod. Reg.* 1843.

ΧΑΝΔΕΛ. Vide in *Κιχάμ*.

ΧΑΝΙΕΡΙ, *Bulga*. *Affixæ* MSS. Regni Hierosol. cap. 101. ἢ ἀνδρῶν καπιόμας ἢ Μπράσι, ἢ Μαρπίος, ἀφ' ἧς τὸ Χανίει τὸ ἐκ ζοάειν, οὐ ἴσως λόγῳ τὸ εἶναι εἰς τὴν Θεσπία ὅπου οὐκ ἐκείθεν εἰς τὴν ζοάειν, &c. Ubi versio *Veneta* cap. 96. *Recomanda al suo hoste una sua bolzetta ferata cum linceto, dicendo in questa bolzetta vi sono Bisanti cento*, &c.

ΧΑΠΗ, *Nuxpinia*. *Lexicon MS.* ex *Cod. Reg.*

18. ἢ χαπὲ αἰσῆς. ἢ τὸ βόλια. *Anonymus de Oxy-melite*: ἢ ἄλα ἀμμασιακόν, καὶ σίχαι, ἢ χαπὲ, ἢ λαν, καὶ σούμειν.

ΧΑΠΔΙΒΕΝ. Vide *suprà* in *Χαλκωαίειδον*.

ΧΑΡΒΑΚ. *Addè in fine*. *Constantinus à secretis MS.* lib. 1. λαβὼν ἐλεύθερον λαβὼν, ὃ ἐκ Σαρακενικῆς ἔρχεται. *Matthæus Silvaticus: Carbatum*, i. *Elebarym*. Ita etiam *Dictionarium Medicum Hispan.*

ΧΑΡΒΑΛΩΣΙΣ. ἄθος τῆς χαλκίτης cap. 6. ὅστις δὲσ ἴσως ἢ μακρὰ ἴσως ἔχουσαν ὄλον τὸ χαλκωαίειδον.

ΧΑΡΙΚΑΖΕΙΝ, *Carro*, vel *carthaca uebere*. *Historia Apollonii Tyrii*:

Αὐτὸν τὸ χαλκωαίειδον ὀνομάζει τὸ ζωάειν.

Vide *Glossar. med. Lat.* in *Carthaceis*.

ΧΑΡΜΕΛ, τὸ μάλου, in *Glossis Saracenicis* MSS. *Moly*. *Charito Medicus MS* τὸ μάλου, ὃ τὸν ὄλον χρυμῆλ. *Harmel Avicennæ*, *Græcis ἄρμαλα*, præsertim *Paulo Aeginetæ* lib. 7. *Glossæ alia Iatricæ Græcobarb.* MSS. χρυμῆλ, κατὰ σπικμῶν λέγουσι καὶ μάλου ἀρεθῶν σπικμῶν. *Lexicon MS.* ex *Cod. Reg.* 1843. χρυμῆλ, τὸ μαλάκαστρον.

ΧΑΡΜΟΥΣΙΝ. *Constantinus à secretis MS.* lib. 2. λαβὼν χρυμῶν, σέψον μὲν ὄλον, ἢ ἔχρησται.

ΧΑΡΜΠΑ, καὶ λαρδαῦ, ζῶν ὅτι ὁμοίον προκαθίλῳ. Ita *Lexicon MS.* ex *Cod. Reg.* 1843.

ΧΑΡΜΠΑΧ ἰσπίτ, ὁ ἐλεύθερος λαβὼς. χρυμῆλ, ἴσως, ὁ ἐλεύθερος ὁ μάλου.

ΧΑΡΟΚΟΠΟΣ, *Hilaris, hilaris*. *Χαρυσία, Hilaritas*, ἰλαροσύνη.

ΧΑΡΟΣ, *Mors, χῆρος, θάνατος*.

ΧΑΡΟΥΒΑ, χαρρούβα, *Siliqua*, ex *Arabico Charub*, vel ex *Græco χαρούβιον*, uti vult *Salmasius ad Plinium*. *Glossæ Iatricæ Græcobarb.* ἄρτ, λέγουσι χαρούβια δ'. *Auctor de Oxy-melite* pag. 882. λαβὼν ζυλάται γός, ἢ τῆς ἀμασιακωῶν, ἢ τῆς ἰσῆς, ἢ τῆς σκαρμωαίης χαρρούβια δ'. κίρτα α'. *Charito* τῆς ἀποβρυμῆτων: λαβὼν φύμα δέρας ὑγίαι α'. πίπει πικρὰ χαρούβια, &c.

ΧΑΡΟΥΡΑΣ, ἐχρησπίδα, in *Lexico Botanico* ex *Cod. Reg.* 1843. *Uva silvestris*.

ΧΑΡΧΑΛΗΝ, ἀχρηστωμένη, in *Glossis Græcobarbaris Iatricis* MSS. ex *Cod. Reg.* 1673. *Cymbita silvatica*, de qua *Ruellius* lib. 3. cap. 151.

ΧΑΡΧΧΙΑ, σὺν ἀρξία, in *Lexico MS.* ex *Cod. Reg.* 1843.

ΧΑΣ, ὁ ἄθος, in *Lexico MS.* ex *Cod. Reg.* 1843.

ΧΑΣΑΛΛΥΜΠΑΝ, ὁ σῦσκος, in *Lexico MS.* ex *Cod. Reg.* 1843.

ΧΑΣΑΡ, ὁ σῦσκος ἰσπίτ, in *Lexico MS.* ex *Cod. Reg.* 1843.

ΧΑΣΑΧ, τὸ πείλοισι, in *Lexico MS.* ex *Codice Reg.* 1843.

ΧΑΣΒΗ, ἀχρηστωμένη, in *Glossis Iatricis* MSS. ex *Cod. Reg.* 1673.

ΧΑΤΟΥΝΤΝ Vide in *Αρτσοεισ*.

ΧΑΥΛΕΝ, λύκειον, in *Glossis Iatricis Græcobarbaris* MSS. Addunt *Glossæ Saracenicæ*, τὸ αἰτὸν καὶ τὸ λυκίον. *Lycium*, arbor, de qua *Ruellius* lib. 1. cap. 117. *Dictionarium Medicum Hispan.* *Lycium, goma, o resudacion*, de un arbol que se cria en Licia, llamado *Pixicanta*, que quiere decir, *esquina de box*.

ΧΑΥΛΙΖΕΝ, in *Glossis Saracenicis* MSS. ὁ χαλκωαίειδον. *Χαυλιζῆν, χαυλιζῆν*, in aliis *Glossis Iatricis Græcobarb.* MSS. Vide *Ruellium* lib. 2. cap. 4. & *suprà* in *Γαλαγγά*.

ΧΑΥΤΑΤ, ὁ σῦσκος, in *Lexico MS.* ex *Cod. Reg.* 1843.

ΧΑΥΧΗΣΙΑΡΗΣ, *Jaſator, Superbus*, in *Æſopi Fabulis Græcobarb.* ubi Cod. Gr. *καυχης*.

ΧΕΔΡΑ, *Salix equina*, apud interpol. *Dioſcor.* cap. 619.

ΧΕΔΡΟΠΑ, ἡ ἄσπερα, in *Gloſſis Iatricis MSS.* ex Cod. R. 190. *Legumina, χιδροπε*. *Theophrasto.*

ΧΕΙΛΙΜΙΝΤΡΙΖΕΙΝ, *Hinnire, χημιπζην*.

ΧΕΙΛΟΠΗΓΑΔΟΝ, *Putei loricæ, corona, ἢ φρίαντι περιτόμιον*.

ΧΕΓΛΟΣ, ἢ χηλὴν *μασθώων*, quid ſit apud *S. Baſilium* in *Epift. ad Amphiloſch.* can. 70. diſquirunt *Zonaras & Baſamion*, quos conſule, ſi lubet.

ΧΕΙΜΑΖΟΜΕΝΟΙ. *Pag. 1743. lin. 42. poſt χαμαζομένην. adde.* Metaphora verò ſumpta à mari, quando vento ac tempeſtatibus agitatum (quod hyeme fieri ſolet) *χημαζομένη* Græcis, ut *hybernare & hyemare*, ſcriptoribus Latinis dicitur, ut obſervatum à *Cafaubono* ad *Perſii Sat.* 6. p. 479

ΧΕΛΕΥΤ, *λίχνη λωπὴ, λύκειον*, in *Lexico Botanico* ex Cod. Reg. 1845. *Lotus, Lycium*.

ΧΕΛΗΛΙΖ, *κίβου*, in *Gloſſis Iatricis Græcobarb. MSS.* fortè *Cepula*, quam vulgò *Ciboule* dicimus, *Ital. Cipolla*. Vide *Ruell. l. 1. c. 84.* *Conſtantinus à ſecretis MS. l. 4. λαβὴν χηλιλιζ, κίβουλον ἀπὸ β' αἰκίαις, &c.* Alibi: *λαβὴν τ' φλοῖον τῆ χηλιλιζ.*

ΧΕΛΙ, *Anguilla, ἰχθίς*.

ΧΕΛΙΔΩΝΙΑ, ἡνὴν ἰλίθριον. Ita *Gloſſæ Chymicæ MSS.*

ΧΕΛΙΔΩΝΙΣ, *Liminis inferioris domus pavimentum*. *Pſellus* in *Grammatica MS.*

χηλιδωνίς, τὸ πάτωμα τὸ κατὰ τὸ ἰσίδου.

ΧΕΛΩΝΑ, *Struma, Struma, χομαί*.

ΧΕΡΕΔΡΑΝΟΣ, *Equiſetum, Equinalis*, apud interpol. *Dioſcor.* cap. 628.

ΧΕΡΖΑΧΕΡΑ, ἡ ῥοδοδάφνη, in *Lexico MS.* ex Cod. Reg. 1843.

ΧΕΡΟΥΑ, ἡ πεντάφυλλον, in *Gloſſis Iatric. MSS.* ex Cod. Reg. 190. & 1843. *Gloſſæ aliæ habent χέρρα, Quinquæfolium*, de quo *Ruellius & alii*. Apud *Matth. Silvaticum* hæc vox aliud ſonat: *Cherna, id eſt Kerna, & eſt Cataracta*.

ΧΕΡΟΥΖΑ. *Lexicon Botanicum* ex Cod. Reg. 1845. *ἱμαξημπί μπίς, ὁ χυλὸς τῆ σίτου χηρούζα*.

ΧΕΣΜΕΝΟΣ. *Steph. Sachleces* in *Narr. MSS.*

Ἐδίχηται ἢ διαπασα με περιέσπει χησιμίον.

ΧΕΤΙΚΕΡΟΝ, *προχιδίαιον, Fœnum Græcum, αἰζόκρας*. *Gloſſæ Lat. Gr. Fœnum Græcum, τῆλι χητίαιον*.

ΧΗΝΑΔΑΡ, ἡ τζαφίαιον, in *Gloſſis Iatricis Græcobarb. MSS.* ex Cod. Reg. 190. *Sal Ammoniacum*. Vide in *Τζαφίριον*.

ΧΗΡΟΥΑ, ἡ ἔλαφι τῆ πεντάφυλλον, in *Lexico Botanico* ex Cod. Reg. 1845. *Oleum ex pentaphyllo*.

ΧΙΑΙΟΦΥΛΛΟΝ. *Polygonum*, apud *Apul. de Virtut. herb.* cap. 18. & *Interpol. Dioſcor.* c. 386. *Item Millefolium*, idem *Apul. c. 38.*

ΧΙΜΕΡΙΝΗ, *Sempervivum, αἰζών*, apud *Interpol. Dioſcor.* cap. 671.

ΧΙΝΑ, *Anſer. χιν*, in *Corona Pretioſa*.

ΧΙΝΟΣ, *χίνος, Echinus, ἔχινος*. *Gloſſæ Gr. barb. αἰδὸς ἔχινον θαλασίον, θικεῖα ἢ ἰδία χίνος τ' θαλάσιος*.

ΧΙΘΒΑΡΟΣ, *Aqualis ponderis, ἰσῖθαρως*, in *Gloſſis Græcobarb.*

ΧΙΦΟΝΑ, ἔλαφι πεντάφυλλον, in *Lexico Botan.* ex Cod. Reg. 1845. *Oleum ex pentadactylis*.

ΧΟΛΙΑΖΕΞΘΑΙ. In *ſine* adde. *Steph. Sachleces MS.*

Καὶ ὅτι τ' ἀλυθόσασιν καίμων τ' χομασιμίον, Καὶ αἱ ἰχθὶ ἢ μακρότερα τ' δύνανται καμασιμίον.

ΧΟΛΙΒΙΝ, *Galanga, ſeu Cyperus Babylonius*. *Conſtantinus à ſecretis MS. καὶ λάβη κρέμα, καὶ γαλαγγάν, Σαρμακίσι χολιβίν, & εἰς χος, &c.* Vide *Γαλαγγά*.

ΧΟΛΟΣΑΥΡΑ. *Gloſſæ interlineares MSS.* ad *Theocritum*: *αἰλικα δὲ καὶ σῶρας, ἢ χολοσαύρα*.

ΧΟΥΒΖΕΛ, *κουβύροι*, in *Gloſſis Iatricis Græcobarb. MSS. Cyclaminum*. Apud *Matth. Silvaticum*, *Cubeze*, eſt *ſpecies Malva ſilveſtris, Alica*. Vide *Ἀρταμίδα*.

ΧΟΥΔΟΥΑ, *Afris, Junceus martinus*, apud *Interpolat. Dioſcorid.* cap. 634.

ΧΟΥΛΟΥΜ, *Afris, Polygonum mas*, apud *Interpolat. Dioſcor.* cap. 586.

ΧΟΥΛΙΠΕΝ, *τύλη*, in *Gloſſis Græcobarb. Iatricis. Fœnum Græcum*: *τύλη* enim *Theophrasto* idem eſt quod *τύλις*.

ΧΟΥΡΑΣΕΝΗ, ἡ μαία, in *Gloſſis Iatr. MSS.* ex Cod. Reg. 190. *Maia*, ex *Coraſan*, regione de qua egimus ad *Alexiadem*, adveκτα. *Matthæus Silvaticus*: *Coraſceni*, eſt proprium nomen loci vel regionis in *Armenia*; unde volum *Coraſcenum*, id eſt *Armenium*.

ΧΟΥΡΖΗΤΑ, *Afris, Chryſanthum, Lat. Acantha*, apud *Interpolat. Dioſcor.* cap. 640.

ΧΟΥΡΑΑΝΤΙΑ, ἡ λυχίς, in *Lexico MS.* ex Cod. Reg. 1843.

ΧΟΥΡΜΑ, *Afris, Ruta*, apud *Interpol. Dioſc.* c. 457. 458. *Lexicon MS.* ex Cod. Reg. 1843. *χουρμά, ἡ ροσίαια*.

ΧΟΥΡΠΗ, *δένδρον τῆ σφεύρι ἀλιέζου*, in *Lexico MS.* ex Cod. Reg. 1843.

ΧΟΥΡΦ, ἡ καδωμάσπημα, in *Gloſſis Iatr. MSS.* ex Cod. Reg. 190. Alibi: *χούρφο, ἡ ῥοδίαιον, καὶ τὸ κάρδαμον*. In aliis, ὁ καρδαμοπόρος. Rurſum aliæ *Gloſſæ*: *χούρφομα, τὸ κάρδαμον*. *Matthæus Silvaticus*: *Churcar, id eſt Cardamon*.

ΧΟΥΣ, ἡ σῆπρον, in *Lexico MS.* ex Cod. Reg. 1843.

ΧΟΥΣΟΥΒΔΑΡΟΥ, ἡ χηλιωτζάν, ὁ γάλαχος, in alio *Lexico MS.* ex Cod. Reg. 1843.

ΧΟΥΦΟΡΙΣ, *Afris, Antemone*, apud *Interpol. Dioſcorid.* cap. 395.

ΧΟΥΧΙΑΡΗ. Vide in *χημαίρη*.

ΧΡΕΪΑΙ. *Poſt locum Nicephori, adde.* *Anonymus* in *Mirac. SS. Anargyr.* pag. 416. de quodam agro: *αἰκακαθίαις ἐκ τῆ ἐρώματις αὐτῆ, ἔπιεξαν εἰς τὰ ἀκαθάρτα ἀπέναντ' αὐτῆς αἰκίαις τῆ τῆ ἀγίου χείματι ἔξωθεν ἑπ' ἡδὸς κρητύαιος, & φθάσαι τ' ὑπερδύον τ' χηίαις ὄπι, ἐφικνωσι πρὸς χητύαις αὐτῆ. Quæ verba non cepit interpretari.*

ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΟΝ, *Prophetis, Artemiſia*, apud *Apul.* cap. 10.

ΧΡΥΣΟΚΑΡΠΟΣ, *Hedera*, apud *Interpolat. Dioſcorid.* cap. 398.

ΧΡΥΣΟΚΕΦΑΛΟΣ. Vide in *χαρφόλαξ*.

ΧΡΥΣΟΛΑΧΑΝΟΝ, *Atriplex*, in utroque *Gloſſ. Euaſtathius* ad *Iliad. 1. ἀδράφακιε διασπιντω*: *εἰς τὴν ἔδδα λαχάνον τὸ κινῶς χρυσολάχανον*. *Gloſſæ Botanice MSS. Colbert. ἀτρίφαξ, ἢ χρυσολάχανον*. *Anonymus MS. de Matellis ſeu de Urinis*: *καὶ πίνοντι αὐτὸν διὰ τὴν χηλιδαίαια βοτάνης φλοῦν, μετὰ χητιλαχάου ζυμῶν, κρινὸν καὶ ἰῶταν*. Occurrit apud *Nonum* de *Morborum curat.* 189.

ΧΡΥΣΟΦΥΤΗΣ, in *Gloſſis Chymicis MSS.* *αἰθάλη μετὰ χαλκῶν οἰκισμῶν, ἢ λουθῶν καὶ ἰουδίωσιν*.

ΧΥΧΝΤΡΟΦΟΝ, ἡ βεντικία, in *Lexico MS.* ex Cod. Reg. 1843. *Vetonica*.

ΧΩΚΟΥΡΤΗ, *Malva, Aegyptiis*, apud *Interpolat. Dioſcorid.* cap. 332.

Λίμα δὲ καλεῖται, ἢ λυγρία, in Lexico Botanico MS Reg. Cod. 1843. Buglossum.

Λίμα ἄριος, ἢ κρίνος, in eodem Lexico. Lilium.

Λίμα αἰθρῶπου, ἢ ἀρτημία, in eodem Lexico.

Λίμα πορῶ. In fine adde. Aliud Lexicon Botanico MS. Reg. λίμα πορῶ, ἢ κίμη λογέδροι κρότων.

Λίμα κωτός. Vide καμφύτ.

ΛΙΜΑ. In fine adde. Porro Casaubonus ad Suetonium in Augusto cap. 76. observat Græcos & Latinos λίμα, & sanguinem pro succo plantarum crebro usurpare.

ΛΙΜΑΤΙΤΑΙ, Hæretici, quorum præ cæteris meminit Clemens Alex. lib. 7. Stromat.

ΛΚΕΦΑΛΟΙ. Post locum Leontii, adde. Mellitus in brevi temporum Expositione, MS. in Leone: Per idem tempus apparuit Acephalorum (hæretis) Calcedonenſe Concilium impugnantium: atque adeo Acephali, id est sine capite, nominantur; quis prius eam hæresim intro luxerit, non invenitur.

ΛΚΑΤΑΛΙΔΑ. Adde in fine. In Lexico MS. Reg. Cod. 1843. exponitur ὁ ἄρπηξ.

ΛΚΙΔΩΤΟΝ. In fine adde. Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. αἰδέω, ἢ λογέδροι ποτίω.

ΛΚΟΗ, Anris. Chronicon Paschale anno 8. Leonis: καὶ λαβὼν αἶς Γότθους λίθη, ἰδὼναι αὐτὴν καὶ ὁ αἶμα.

ΛΚΟΙΜΗΤΑ. Post locum Pachymeris, adde. Clemens lib. 2. Pædag. cap. 10. λογιστὸς ὁ θεὸς αἰδρῶν, οἱ αἰμαμίαις λύστροι οἰόμενοι ἢ χαρῆ.

ΛΚΟΛΟΥΘΙΑ. Lin. 4. post consequenter adde. Neophytus Rhodinus de Ecclesiastico Officio: λίθητι ἀκολουθία, διὸτ ἀκολουθῶ μία σπουδῆ ὃ ἀλλω, καὶ ἄλλω τῷ ἀλλω, ἢ σπουδῆ ὅσα ὃ τρίτω, ἢ τρίτω τῷ ἑκτώ, ἢ ἑκτώ ὃ ἑνάτω, καὶ ὃ ἑξῆς.

ΛΚΡΑΡΟΥΦΑΤ, ἢ πυρόκωμοι, πυλωκρόμωμοι, in Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. Ρυσοκοματ, de qua Ruellius lib. 3. cap. 101.

ΛΛΑΡΑ, ὃ πικρα καύρα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Nucces Pontica.

ΛΛΟΥΤ, καὶ λιτζαί, ἢ δαμάσκωμοι, in Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. Pruna damascena.

ΛΛΟΥΤΝΟΣ, ἀλωμοός, pro ἄλωος, αἰλως, alier, passim occurrit in libro inscripto Λιδος ὃ Χαείτων. Vide Ολωός.

ΛΛΟΥΤΟΝ Ηεκαλίαι, ἢ ἱρύσμαν, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. Eristimum.

ΛΛΧΟΥΝΤΟΝ, ἢ ὠσων, in Lex. MS. Cod. Reg. 1843. Es Cyprium.

ΛΛΩΠΑΣ. In Addis. pag. 14. lin. 5. ante in, adde. Apud Zonaram in Michaële Stratiotico occurrit ὁ ἑσείδρος λίω ὁ ἄλωπας, ubi malè interpretis viri nomen alterius à Leone existimavit, rectiùs Xylander apud Scylitzem, cui Theodorus appellatur.

ΛΜΑΛΩΤΟΣ, pro ἀχμαλωτός, Carpius. Αιδος ὃ Χαείτων cap. 7. καὶ τὰ ἀπὸδύχρη πῆς ἕνους, καὶ τὰ ἀδωός πῆς γυμοὺ αἰθρῶπις, & τὰ ἕλαρωέξιος ἀμάλιωπι, &c. Vide Μάλωπ.

ΛΜΕ. In fine adde. Francisc. Rosserius in Advocato Purgatorii p. 93. αἶμα, παιδί μου, λιχ, ἰταρο τὸ ῥῶχό σου. Pag. 95. αἶμαπ εἰς ὃ ἀέπρη, ἀρρηπῆ κατῆκα σκαίβον. αἶμαπ εἰς ὃ ἀπῆκα, οἶπὶ δεικνύου φτωχοὺ ἀγγουαίρους, &c.

ΛΜΛΛΑ, καὶ ἀμλάτζ, ἢ γάσκαφον, in Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. Nascaphium, de quo Ruellius lib. 1. cap. 41.

ΛΜΠΑΝΟΣ, καὶ ἀμπαί, ὁ ὄβλος, in Lexico Botanico MS. Cod. Reg. 1843.

ΛΜΠΕΛΟΚΑΡΠΟΝ, ἢ ἀπαρίη, in Lexico Botanico MS. Cod. Reg. 1843. Lara, herba, de qua

Ruellius lib. 2. & alii.

ΛΜΠΗ, ἢ καδῆτιν, in Lexico Botan. MS. Reg. Cod. 1843. Cydonium. Αμπεχίπ, καδῆτιν ἰσδιώ, in eodem Lexico.

ΛΜΠΗΝΑ, ὁ ὄβλος, in Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. Vitrum.

ΛΜΡΟΥ, ὃ ἀμα, Ρυγα, in Lexico Botan. MS. Reg. Cod. 1843.

ΛΝΑΒΑΘΡΑ. Chronicon Paschale an. 12. Arcadii: ὃ ἀπὸ ἰστωπὸ ἀμπεδομάθῃ ἢ ἀταβάθρα ὃ ἰστωπὸ ὃπὶ τῷ πῶν.

ΛΝΑΒΑΘΜΟΙ. Post locum Germani, adde. Lexicon MS. ex Cod. Hautin. σπονχῆ, ὅπῃ ἢ καὶ ὃ χαρῶν ὄκιναν πῶντις ἰσμάπης ἀπῆδίας, ἢ ἀτάβης τῷ σῶς ὅπῃ ἀμπεπῆρῆς.

ΛΝΑΤΚΑΙ. In fine adde. χαρῶπις ἀπὸδύχια, καὶ ἀτάβης λογιστὸ ἀπὸδύχιας κακοδύχια, apud Cantacuzenum lib. 3. cap. 98.

ΛΝΑΤΚΑΓΑ. Post lin. 2. subde. Edictum de his qui ad Ecclesias confugiunt. in Concilio Ephesino: καὶ γῶ καὶ τῷ ἀστωπῆ φῶς π ὃ ἀτάβη ἰσπῶδῃ καὶ ὃ σῶς τῶς, &c. ubi Lat. nam nisi Dei templum humana naturalique necessitate fudari, &c.

ΛΝΤΙΟΝ. Vita MS. S. Stephani junioris: ἐξ ἰσῆς πῶπῃ μῆκα ἕλυοι λαβῶδρες, ὃ σῶ ἀπῆν λίγισ.

ΛΝΤΙΤΥΠΑ. Lin. 2. post pag. 226. adde. Richardus Simon in Notis ad Apolog. Gabrielis Severi Archiep. Philadelphiensis pag. 228.

ΛΟΡΑΣΙΑ, Tenebra. ἀσπῆσις οὐσίς, cum nihil videtur, in libro Miraculorum SS. Anagyrorum cap. 11. pag. 372. σῶς τὸ βαδῆσις πῶν ἰσῆσις. Ibid.

ΛΠΑΡΙΑΖΕΒΙΝ, Apparere. Neophytus Rhodinus in Martyrio S. Neophyti: καὶ ὄσῃ ἰσῆσι τὰ ἀμπεπῆσι τῷ ὄσῆσι.

ΛΠΑΗΚΕΥΒΙΝ. Pag. 99. lin. 11. adde. Anonymus de Nuptiis Theophili Imp. & Theodoræ: αἶς ὃ ἱσῆσις εἰς τῷ πῶπῃ, αἶμαπ ὃ βασιλῆ καὶ ἀπῆσις τῶ εἰσῆσις σῶμασῆ, καὶ οἶκος μῆγῶλοσ, &c. Occurrit ibi pluries.

ΛΠΟΚΑΝΑΗΛΑΣΜΑ. Vide in καδῆτιν.

ΛΡΓΥΡΟΝ. In fine adde.

Αργυρολογῆν, Ροσνῆσις εἰσῆσις. Nicephorus Gregorus lib. 6. Hist. ineditæ cap. 7. ἐξῆσις μῆσις καὶ οἰ Θεαπκαί ἀργυρολογῆσις πῶπῃ καὶ χῶσις.

ΑΡΙΣΤΟΔΕΙΠΝΟΝ. Adde in fine. Georgius Hamartolos in Chronico MS. in Justiniano: καὶ ὃ ἐξ ἰσῆσις ἀεσιδῆσις καὶ δῶδῆσις ἰσῆσις, ubi Cedrenus habet καπῆσις.

ΑΡΧΩΝ. Pag. 135. lin. 35. ante Vide. adde. Porro nescio an is ὄσῆσις ὃ ἐκκαπῆσις alius sit ab eo cuius meminit Justinianus in L. 42. Cod. de Episc. & Cleric. §. 10. ubi inter majores Ecclesiæ dignitates videtur collocari: Επισκόπῃ, καὶ ὄβῃ Πρωτοπρεσιπῆσι ἰσῆσις ὄκαπῆσις, καὶ ὃ καπῆσις Ἀρχῆσις, ἰσῆσις ἐξῆσις, καὶ ὃ ἐκδῆσις ἰσῆσις ἀμπεπῆσις ὄκαπῆσις. Secus autem Balsamon ad Can. 2. Calched. Synodi, ubi ἀρχῆσις post ἀμπεπῆσις, atque adeo inter illos ex Clero, qui duntaxat σπερῆσις, non verò χαρῆσις, reponit.

ΑΣΤΡΟΘΕΤΗΜΑ. In fine adde. Galenus ad 1. Epidem. Hippocrat. καλῶσι μῆσις οἰ ἑλλῶσις αἶς ὃ πῶπῃ ὃ σῶσις ὄκαπῆσις ὄκα πῶπῃ ἀσῆσις, ἀσῆσις ὃ ὃ τῶπῃ ὄλοσ, ἢ ὃ μῆσις ἀπῆσις, τῶ ἰσῆσις, ἢ τῶ πῶπῃ, &c.

ΑΤΑΣΙΑ, Seditio popularis. Chronicon Paschale an. 10. Leonis: σπαδῆσις καὶ πῶπῃ τὸ βασιλῆσις καὶ τῶ τῶ ἰσῆσις ἀπῆσις ὃ καπῆσις. Utitur rursus anno 24. Constantii.

ΑΤΖΑΛΙΑ. Post ἰσῆσις, adde. Fr. Rosserius in Advocato Purgatorii: τῶς ἕσις ἰσῆσις, τῶς ἀπῆσις, ὃ ἀπῆσις, τῶς ἀπῆσις, καὶ ὃ ἑπῆσις ἀμπεπῆσις.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ. In *Addit. in fine adde.* Descripsit nuper V. C. Joannes *Vasilant* nummos Tryphonis Regis Syriæ, cum hac inscriptione ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ. Sed de hujus vocis apud veteres scriptores notione, adeundi Budæus in *Comment. Linguz Græczæ*, & Henr Stephanus in *Thesaurο ejusdem Linguz.*

ΑΥΦΕΝΤΗΣ, pro ἀφθέντις, Dominus, in libro Αιδος ἑξ Χαείτω cap. 26. & alibi.

ΑΦΟΦΑΙΣΤΑΙ. *Adde in fine.* Eustathius: ἀφοφιλίζω, καὶ αὐτὸ ἀπλωὲς λέγεται, ἀφοφιλίζω ἢ ὄπια, ὠπλωὲς.

B.

ΒΑΙΑ. Post locum *Suida*, *adde.* Αιδος ἑξ Χαείτω cap. 34. καὶ ἱσραήλιον π μωσα εἰς τὸ πύργον με βαλαιεῖα κων, ἡ ἢ ἀναστρέφω, &c.

ΒΑΚΛΙΩΤΗΣ. *Adde in fine.* Famulum interpretatur Crusius apud Anonymum de nuptiis Theophili Imp. & Theodoræ: καὶ ἀπίπιαι ἱταν δότὸ πὶς βακλιώτης τις, ἢ ἕρι δότὸ τὸ αὐθόλια τὸ πάλιος πιαυτα, &c.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. In fine ante *Vide*, *adde.* Ejusmodi βασιλικὸν meminit semel ac iterum Michael Monachus in *Vita MS. S. Theodori Studitez.*

ΒΑΣΤΑΞΙΣ. Αιδος ἑξ Χαείτω cap. 27. αὐτὸ συγχερότης. τὸ δειπρόν, ἰται ὅτε τα ἀμυλοδὲ πλὴ ἀκρίβεια ὅπου τε ἰρχίται δότὸ ἕπης φιλίω σαυφίω αἰσπρ ὅκειντο ὅπου ἰχωρω φισκὸν τὰ ἱται πόρρι κα ἀλαξοικα, & ἰρχίται δότὸ φῦσς, καὶ αὐτὸ τὸ ἰχωρω βασταξί, ἰται ποτα μζαλοπόρρι χάεις αὐτὸ ἢ συγχερότητα.

ΒΑΪΑ, pro Βαΐα, Serenitas ætatis. Neophytus Rhodinus *Homil. 1* in *Cantic. Mariæ*: ἡ θάλασσα δὲν ἱται εἰς βδία, δὲν ποταίς βολαίς ἀρεμνίται κα καθποπίζη τὸ καθόλια, ὅπου βελιδύοισι εἰς ἀκίτω.

ΒΪΣΤΑ ΛΟΓΚΑ, vox Italica. *Visus longus.* Gregorius Hieromon. in *Synophi dogmat. Eccles.* pag. 182. ubi de cultu imaginum: χασω λόγγου, ὅτα δίλη τὰ ἰδῆ εἰς καίτα μακρῶ τὸ πὶ αὐγαμα, καὶ μὴ μπρωῦτα ἀμείως τὰ τὸ ἰδῆ μεταχειρίζεται τὸ μαλιὸν αὐτῶ ὅπου κρῆζεται βετα λόγια, καὶ ὅπὶ τὸ βλίπι ἰμμύως, &c.

ΒΟΥΚΑΚΡΑΤΟΝ. In fine ante *Vide*, *adde.* Liber *Miraculorum SS. Anargyrorum* pag. 360. καὶ πθίαται ὠ ὁπασία κλισόν πόν τὸ βασιλισκὸν πεία πηδία βακράπει ἰδύοτα δελφίως.

ΒΟΥΡΚΑ. *Lin. 4. scribe.* Gregorius Hieromon. in *Synophi Dogmat. Eccl.* pag. 136. καὶ πὸς ὁ ἄλιος δάμτφ μωκα εἰς τὸ βούρκα, καὶ δὲν μολυῦνται, &c.

Γ.

ΓΑΥΡΟΣ, pro γαυρός, *Genet*, occurrit in libro Αιδος ἑξ Χαείτω cap. 16.

ΓΙΟΦΥΡΗ. In fine *adde.* Neophytus Rhodinus in *Martyrio S. Neophyti*: ἰπὸν τὸ πππμ βγάζουσα τὸ γιοφύω τὸ Τετιάωδ ἡξ πὶ αὐθόλια κα πῖς ἀπὸς αὐίτω τὸ ὅππ, &c.

ΓΟΝΑΤΙΖΕΙΝ. *Lin. 2. adde.* Anonymus de *Nuptiis Theophili Imp. & Theodoræ*: καὶ ἰσραήλιω ἀμωσος τις, καὶ ἰσραηλιώων πτω.

ΓΡΑΦΙΚΟΝ. In fine *scribe.* *Adde* Anonymum in *Miracul. SS. Anargyr.* p. 374.

ΓΡΙΒΙΟΝ. Αιδος ἑξ Χαείτω cap. 29. ἰβύω τὸ ἀπὸν εἰς ἱται ἀμάξη, καὶ ἰσραηλιω τίποτεν καβία, καὶ ὁ λαὸς ἰσραηλιω πύργου τὸ ἀμαξίω ἰωε τὸ χύωω, &c.

ΓΡΟΘΗ. *Adde in fine.* Αιδος τὸ Χαείτω cap. 29. συχὰ ποταίς φοραίς αὐίτω ὁ ἀπχος ἀπρωτω ἰδὲ ππ γωδῖς δλωπαίς, &c.

ΓΥΨΒΑΛΙ. *Adde in fine.* Αιδος ἑξ Χαείτω c. 6.

de Urfo: τὸ ὀπῖν ἑξ πύωα τὸ μίλν, καὶ θύαωτα δλωτα τὸ ἰξίβαλω δότὸ τὸ γυφίλω, καὶ τὰ μολίωα ὠππ μὴ π εἰς πλω μίτω κα εἰς τὰ ὀμμαππ, &c.

Δ.

ΔΕΚΑΤΕΥΤΗΡΙΟΝ. Post locum *Agathie adde.* Nicephorus Gregoras lib. 6. *hist. ineditæ* cap. 2. de *Genuensibus*: δλωατηραππῖ βυλλθῖπ. καὶ δλωαππῖεω ἰδοι ἰαυπῖς καβηθηαδω τὸ αὐχίω τὸ Πόππ, &c.

ΔΕΣΠΕΡΑΡΩΣΥΝΗ, *Desperatio.* Αιδος τὸ Χαείτω cap. 4. ἡ ἡε εἰς ἰξίωτὸ τὸ ἕδν, ἕφῖτω τὸ Θωῖ, καὶ πύττ εἰς δλωαπρωαίτω. Occurrit rursum cap. 8.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ. *Adde in fine.* Ceterum notat Franc. Pithæus ad lib. 1. *Cod. Rabinos Demofia Thermas* vocare. Ita *Privatum*, in L. 13. *Cod. Theod. de Metat. balneum* est. ut in L. 6. *Cod. cod. & in Descript. urbis Romæ, Privatum Hadriani.*

ΔΙΑΚΟΝΙΚΟΝ. *Pag. 296. post locum Philostorgis, adde.* Liber *Miraculorum SS. Anargyror.* pag. 358. ἡ ἢ ἕπης ὠ πφ μικρῶ τὸ ὀβῶδα φωλῖτωα πφ ἀπασῶσι πφ ἀχωικωφ.

ΔΙΑΚΟΝΙΣΣΑ. *Pag. 297. lin. 11. adde.* Theodorus Patr. in *Respons. 39. ad Marcum Patr. Alex.* MSS. πάλω μφ καὶ ἑγμω ἀχουαππῖ πῖς καίωπ ἰπρκαφίω, καὶ ἕχοι κα ἄται βαθμῶ ὠ τὸ βύμαπ ἢ ἢ τὸ ἰμωλιώω καθως πλω ἰσραηλιω τῶ τῶ ἰξίωω κα τὸ θίω κα ἀμῶ ἀμῶππ. αὐτὸ ἢ τὸ ἀμῶππ ἀκασίω τὸ ἑρῶω κατσω ἰσραηλιω ἀχωικωα αὐχωικῶσῖται, μίω μφ μωπῖτω ὠ τὸ ἀμῶ βύμαπ μὴ ἰχουω, ἀκασίωσῖται ἢ τὰ πῖα, κα τὸ γωαμῶ ἰτῶ ἀκασίωσῖται δλωφ. ὠππ.

ΔΙΑΛΑΛΙΑ. In fine *adde.* *Chronicon Paschale* anno 10. Leonis: καὶ ἀγαλῶσι ὁ αὐπῖς Πρωίος κα τὸ ἰσκασῖω.

ΔΙΚΑΙΟΙ. *Adde in fine.* S. Chrysostomus de educandis liberis: μωδις πῖτω εἰς τὸ πφ αὐρωίω αουἀτω καλιὸν ὀτῶμα πὶ πιδία, ἡξ τὸ πῖω, κα τὸ μῶπ, καὶ τὸ πῖπῶ αὐ εἰς τὰ πφ δλωαί, τὸ μδρωπῶ τὸ ὀπῖωσῖται, τὸ ἀπῶδω. ὁ μφ πῖω καλιὸν, ὁ ἢ ἰωάτω, &c.

ΔΙΚΑΙΟΥΤΗ. In *Append. lin. 1. post κρῖτω, adde.* Nicephorus CP. in *Historia* pag. 80. 1. edit. μππ πῖτω δλωαί τὸ ἕπὸ Ἡρακλω ἰσραηλιω.

ΔΪΜΙΑ, Testiculi, διδυμοί. Αιδος ἑξ Χαείτω cap. 5. de Castore: καὶ ἡξῶρα ἀπὸ πλω φῦσς ἡξ κα τὸ κωπρωῦ, ὄργω δὲ τὸ δῖμα τε.

ΔΙΠΑΗ. Ante locum *Eriphanii, scribe.* Theodorus Studita *Catech.* 53. ὁ μφ αὐτὸ ἀπρῖτω αὐρωίω τῶμω, ἀπῶ αὐρωίω, &c. Et *Catech.* 55. ὁ αὐτὸ πῖωσῖται ὠ πῖ δλωαί κα πωπαῖς κα πτωπῖς ἰλωτῖς.

ΔΩΡΟΝ. *Pag. 333. lin. 18. post 611. adde.* & *Gabrielem Metropolitam Philadelphiensem* in *Apologia* pro *Ecclesia Orientali*, ubi hunc sacra dona nondum consecrata adorandi ritum tueri conatur.

E.

ΕΓΝΩΡΙΜΙΑ. *Cognitio*, in libro Αιδος τὸ Χαείτω cap. 1.

ΕΓΧΩΡΗΓΟΣ. In fine post locum *Suida, adde.* Alii λέτω ἀργῶ, ἀτμῶ, seu ὠ ἀλωαμῶω, vocant. Hecatæus Abderites in *Hist. Judæorum*: ὠ ὁ βῶμῶς δὲ ππρωγῖω ἰω ὠ ἰωππῖ, ἀλλ ὠ σωλλιτω ἀρῶγῶν λέτω ὠτω σωλιμῶω. Eusebius: ὠ ὁ ἀλωῶς δὲ ππρωγῖω ἀτμῶτω σωλλιτω ἀργῶ λέτω σωλιμῶω. Josephus lib. 12. ὠ λέτω σωλλιτω ὠ ἀλωαμῶω ὠ πῖπῖ. Et lib. 4. cap. 8. ὠ λέτω μὴ καπρωαίωω, λωγῶ δλω σωλιμῶω.

ΕΜΒΑΤΗ. Post locum ex *Conciliabulo, adde.*

in aquam vino dilutam immis-
 sa, aqua illa tum ægrotis haurienda dabatur, qua
 epota sanitatem consequentur. Pag. 402. ε βα-
 λυσσιν εις κωραρον ε αριεσ αυτων κωρατοις ετοιον, και χαριεπ
 αυτων ειδη καιον εχο. Ceræ porro illæ benedictione
 sacerdotis consecratæ, cum oleo ex lychnis coram
 Sanctorum imaginibus aut reliquiis appensis, in
 aquam aut vinum dilutum interdum immittebantur.
 Pag. 530. κεχρησθην ε αυτη τη ε κωρατοις ελλογιε
 μετα τη ημερομηνου αυτων ελαιου, &c. An verò Colly-
 rium, quod Myrepsus sect. 26. n. 13. sanctorum
 Anargyrorum Cosmæ & Damiani Collyrium vocat.
 ex ejusmodi ceris confectum fuerit, alii vi-
 deant.

KHTA'ZEIN. *Subde in fine.*

Σαρακοστήζον, *Tortæ aspicere.* Neophytus Rho-
 dinus in Martyrio S. Neophyti, de Leone: και δι-
 χειρας ε δεινα του, ισακοιταζο, ε δειν βαδουε ε καρδιαε
 του εμευζειε.

KOINOLAITAI. *Ante locum Balsam. scribe.*
 Theodorus Patr. in Respons. ad Marcum Patr.
 Alex. με κοιολαιε, σεμαπαντα, ε ληπιε.

KOKKHPOC, *Coccineus, coccineus.* Chronicon
 Paschale an. 30. Constantini M. ε Ανθαλιαδου Ρηγα
 σεχησειπιδου οιδουα κοκκηρε και αμυδα. Occurrit
 præterea in libro Λιδου ε Χαριτων.

KO'AYBON. *In fine adde.* Vide præterea Ga-
 brielem Philadelphiensem in tractatu περ ε κα-
 λυων.

KONDA'I. *Pag. 703. lin. 1. post &c. adde.*
 Λιδου ε Χαριτων cap. 13. ε ο φιλοσοφου ελαου κοιου-
 του, και εχαρη του, &c.

KONTOC, *Brevis. In fine subde.*

Κοιτησει, *cum anhelitu, cum suspirio.* Vita S.
 Stephani jun. με εμευζειε μικραε κοιτησει σερε αυτη
 ελιου.

KOPAKOYBA, *Bulgaris, λαχανον, seu oleum*
sonat. Vide Pachymerem lib. 6. cap. 3.

KOPTH. *In Κομης κορπε. In fine adde.* ut & Mi-
 chaël Monachus in Vita MS. ejusdem S. Theo-
 dori Studitz.

KOPTINA. *Post locum Cyrilli, adde.* Anony-
 mus in Miracul. SS. Anargyr. pag. 504. παρηγη-
 λαε ε Χαριτων ε παροουα μεκειη εεπαχαρη εις τω κορ-
 ται αυτηε, με ε τη λειου δεαδουα αυτη. Adde p. 506.

KOTA, *Γαλλία, Gallis a costæ.* Λιδου ε Χαριτων
 cap. 26. και εεατζειε κοπαι εις αυτη.

KOYBETA. *Post locum Phortii, adde.* Λιδου
 ε Χαριτων cap. 15. και ειδη εζειετου του καρμια μελιουα
 εζω δεπαι το κωβερτω, &c.

KOYNIA. *Angulus, Gall. Coin.* Λιδου ε Χα-
 ριτων cap. 15. και ισαζειε εια τηδι μικρω οπου ηπι εις
 τω κωνιαιε.

KOYPTAΛIZEIN. *Adde in fine.* Vita MS.
 S. Stephani jun. αι ε σεζιουα αι ακουραλλουαε, &c.

KYPIOHPECBYTEPOC. Anonymus in Mi-
 racul. SS. Anargyrorum pag. 388. quendam Pres-
 byterum magnæ Ecclesiæ Κυροπροβυτηου vocat, ubi
 Sacerdotem Domini vertit interpres; malim, *Domini-
 num Presbyterum.*

Λ.

ΛΑΣΑΡON. *Post locum Emmeli, adde.* Liber
 Miraculorum SS. Cosmæ & Damiani cap. 8.
 σεσατλουα αυτη λαιε με τη γληχεουε μεζαου του.

ΛΑΥΡΑΤON. *Post locum Chrysostomi, adde.* Se-
 verianus Episcopus Gabalensis in S. Crucem: και
 ε βασιλουε αυτηε ειδη βασιλουε πληρη χωρε βασιλουε,
 ε σεσεκουουα αρχουε, ε ηρωε ναμωιουε εδοπουουα,
 και αρχουε εσεατζειε, ε εμευ σεσεκουουα, εις σερε

τω Gilda βασιλουε, αιμα σερε ε σεσεατζειε τη βασιλουε
 εις τη φουε δεαρουεουε, αιμ ω τη σερε ε σεσεατζειε
 Michaël Monachus in Vita MS. S. Theodori Stu-
 ditz ex Cod. Reg. Michael ε ηπι αυτηε με ε βασι-
 λουε μεσεατζειε τη λαβοε, &c.

ΛΕΟΝΚΟΡΝΟ, *Unicornis, in libro Λιδου ε Χα-
 ριτων cap. 28. Λιδουε, cap. 32.*

ΛΟΥΣΤΡON. *In Addit. adde in fine.* Certè si
 non est circumductio, uti vult Casaubonus, sed
 existimaverim nihil aliud esse quàm quod Græci
 διπλω vocant, notam scilicet usitatam in Comæ-
 diis atque Tragædiis, cujus figura est trianguli
 obliqui sine basi, ita ut aliquatenus literam L ef-
 fingat, maximè si illius situs paullo erigatur. Du-
 plicem autem διπλω agnoscunt veteres Scholiastes
 Aristophanis in Nubibus pag. 156. & Hephæstion
 in Enchirid. pag. 74. quarum altera η εζω ενθουα
 seu βλεπουα διπλω dicitur figura literæ L paullo in-
 vertix, proinde illa de qua agimus: altera η εζω
 βλεπουα, eadem etiam figura, sed situ contrario,
 ac alteri obverso. prior ετι τη απτηρημαε, altera
 ετι εαρηρημαε ponitur, utraque ad separandas &
 distinguendas utraq; has Comædiæ vel Tragæ-
 diæ partes ita appellatas. Isidorus lib. 1. Orig. cap.
 20 ubi agit de Notis Sententiarum, cujus verba
 huic Glossario subjecimus, varias harum διπλω fi-
 guras, easque ad octo exhibet, quarum prima, sim-
 plex, utramque exterioris & interioris figuram li-
 cèt diverso situ refert, easque ad distinctiones scri-
 pturarum, ut idem scriptor loquitur, quod etiam
 satis innuit Hephæstion: ειωδουα τωου αυτη αι δεαμα-
 πτωι μεζου ιαμωιουε αυτη σερε ετιε εμευ οπουε εε
 σερε, ετα αυτη εαρηηουε δι ιαμωιουε η σερεαυτη,
 εε αυτη αιε αυτηδουα αυτη σερε, ω ε ταε σερεαιε
 σερεαιε ετι τη πλατωιε αυτου, δεε εεουα διπλω, η εε
 αυτηε, εζω βλεπουα η ε εε τη πλουε, εεου ενθουα,
 δεουωουα αυτη εε εεου βλεπουε, εε αυτηδουα αυτηε.
 Ubi observare licet exteriorem διπλω aliam sen-
 tentiam inchoare. Quò igitur anni in nummis ap-
 positi, seu regni, seu imperii, ac civitatum annos
 spectent, quique per alphabeticos characteres Græ-
 cos exprimi solent (nam hæc nota qualiscunq; sit,
 Græcos aliquot nummos, ac maximè Ptolemæorum
 spectat) distinguerentur ab exarata inscriptione,
 vel certè quò nihil ad hanc spectare ostenderetur,
 nota illa distinctionis est apposita: quæ quidem ita
 effingitur, ut satis indicet minimè esse literam,
 cum literas numerales infra circumducatur, superne
 iis interdum inferior, verbi gratià in Ptolemæorum
 nummis, ΚΗ. ΛΕ. ubi nemo dixerit notam hanc
 esse literam Græcicam, multò minùs Latinam,
 qua usos Ptolemæos quisquam sibi persuaserit, ut
 qui Romanorum dominationem non agnoverint;
 cum præterea nota illa ita efficta sit, ut διπλω
 omnino referat. Jam verò cur in Asianorum &
 Syromacedonum nummis anni à minore numero
 incipiant, docemus in Notis ad Chronicum Paschalis
 paginam 328.

ΔΑΡΟΣ. *Post locum Achmetis, adde.* Ubi zo-
 nati auro & lapillis ornata, lorum appellari sa-
 tis innuit, cum nihil aliud sit quàm longioris zo-
 næ species: unde segmenti nomine donant à Sido-
 nio lib. 8. epist. 6. ut quod revera sit panni seg-
 mentum in zonæ latioris speciem, quomodo ex sunt
 quas nos écharpes appellamus, quibus viri milita-
 res pectus circumcingunt. Sic autem Sidonius ubi
 de Asterii Consulatu: *Et illam sarranis ebriam
 succis inter crepitantia segmenta palmatam plus pi-
 ta plus aurea oratione convensuavit.* Et Ennodius
 in Panegyrico Theoderico dicto, ubi de ejus Con-

fulatu, juxta Sirmondi emendationem: Ille annus habuit Consulem, qui rem publicam non tam sollicitudine quam opinione tueretur: quo in segmentis posito, qua ab hostibus sumpta fuerunt arma, fremuerunt.

M.

ΜΑΚΕΔΛΛΟΣ. Post locum S. Pauli, adde. Chrysoſtomus in Christi Nativit. οἱ κώων ἡ Χαλκιδικαία γυνὴ πρὸς ἡδοναίως μακίμοις ἀκλίχουσα.

ΜΑΝΔΥΑΣ. Pag. 867. lin. 32. post Monachorum. adde. Sidonius lib. 4. epist. 9. Novo genere vivendi Monachum complect, non sub pallio, sed sub paludamento. Vide Salmasium ad Tertullianum de Pallio pag. 19.

ΜΑΡΜΑΡΙΟΝ, pro Ἀρμάειον. Georgius Monachus in Chron. MS. cap. 120. in Augusto: δὴ οὐ ὁ βασιλεὺς ἑσθραπέζετο ἀλλὰ ἴνα τὴν γυνήκα αὐτῷ βαίλην ἔσθαι εἰς μάρμαρειον εἶ ἔπι πῶν ὠκυνομαῖοι, &c. Infra: κρήνη σβίτων εἰς τὴν μάρμαρειν. Mox ἡδύποιο vocat, deinde ἄρμαρειν.

ΜΑΡΜΟΥΤΖΑΣ. Pachymeres lib. 4. cap. 13. ait Germanum-Patr. CP. per scomma à Constantinopolitanis Μαρμουτζῶν appellatum, voce Persica, quòd genus à Lazis & Persis duceret. Nescio an inde vox nostras Μαρμουτσεῖς orta sit.

ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ. In fine adde. Tantùm id subdam ex Cantacuzeno lib. 3. cap. 93. qui τὴν θριακιοῦκην μετὰ τὴν μεγάλην ἑστὴν Ῥωμαίους ἑσθραπέζων πόλιν, & lib. 4. cap. 16. ἐπιπόδαλμοι τῶν Ῥωμαίων vocat.

ΜΕΓΙΣΤΑΝΟΙ. In fine adde. Anonymus de Nuptiis Theophili Imp. & Theodoræ: ἀπὸ τῆς ἑβραϊκῆς ἑλπίς πρὸς ἀρχοντας ἐξ μεγιστάνων.

ΜΕΜΟΡΙΑΔΙΟΙ. Lin. 4. ante Vide. adde. Anonymus in Miracul. SS. Anargyrorum pag. 524. ὡς ἐδίδξαν κερὰν σπιθίαν μνημεριαδίον ἕνα τῶν τῆς λιβνίου, σκευῆς τῆς φιλοχρείου πλατῆς ἑσθραπέζων, &c.

ΜΕΡΙΣ. Pag. 908. lin. 7. post 10. adde. & Gabrielem opusculo ὡς ἐστὶν μερίδων, eorum scilicet quæ in sancto disco unà cum hostia consecrata reponuntur.

ΜΕΣΟΘΙΝΙΤΑΙ, Isthmi incolæ quibus, qui inter utramque mariæ vivunt habitant. Pachymeres lib. 4. cap. 17. ἀντὶ τῆς Παφλαγονικῆς πλὴν τῆς ἐξ ἐξίτης, ἢ ἐξ ἐξ ἀλιζήτων πλείων, καὶ τῶν εἰς πόλιν ἀγαθῶν, ὡς ἐξ μεσοθίνων ὁ κωπὸς ἐστὶν λόγος. Ita utitur Gregoras.

ΜΕΣΟΣΤΥΛΟΝ. In L. 16. §. 3. Cod. de Episcop. audientia, ὡς οὐκ ἐστὶν ἴσως ἴστις, uti Zeno loquitur in Constit. τῆς ἡμετέρας ὡς ἀπὸ δεικνύουσιν ὁ τῶν πλείων ἑσθραπέζων, &c.

ΜΕΤΑΝΟΙΑΙ, Corporis, &c. Lin. 17. post quæ, adde. ἰδαριαίαι μετανοιαί, Gabrieli Philadelphienῆ in Apologia pro Ecclesia Orientali, &c.

ΜΕΤΟΥΣΙΩΣΕΩΣ, seu Transsubstantiationis vox quando primùm inducta, vide apud Ricardum Simonem in Notis ad Gabrielem Severum Archiepiscopum Philadelphiensem pag. 105. & seqq.

ΜΙΓΑΣ. In fine adde. Michaël Monachus in Vita MS. S. Theodori Studitæ ex Cod. Reg. αὐτῶν ἡ αὐτῶν μεταστῶν ἐξ μεγάλων πῆματιαν σωνήτων πλῆθη.

ΜΙΤΑΤΟΝ. Lin. 9. adde. Michaël Monachus in Vita MS. S. Theodori Studitæ fol. 28. & 29. Cod. Reg. πρὸς ὁμοίωσι μεριστῶν τῶν λεγόμενων Ἀλέκου μεριστῶν. Infra: ἐξ καθουσινοῦ εἰς τὴν λεγόμενα Κεκετιῶν.

ΜΟΣΧΟΜΥΡΙΖΕΙΝ. Adde in fine. Anonymus de Nuptiis Theophili Imp. & Theodoræ: καὶ ἐφάρζαντο τὰ μέλα' ἢ ἡ θεοδώρα ἐμυρμύριζον, καὶ ἐφύλαζον π.

ΜΟΣΧΟΣ. Adde in fine.

ΜΟΣΧΑΤΟΝ. Anonymus in Miracul. sancto-

rum Anargyrorum pag. 458. ὁ ἡ ἰσδοξος τῆς θεοῦ θεοῦ κρητῶν ἐν τῇ χρεὶ ἀπὸ οἰς μαζίων μοχάτων, &c.

ΜΠΡΟΣΤΑ. Adde in fine. Ἀδρος τῆς Χαείτων cap. 14. ἐξ ἡσθαίτηα ὡς μπερσῶν, &c.

N.

ΝΑΒΛΗ. Ἀδρος τῆς Χαείτων cap. 2. de Invidia: καὶ ἡμερῆν ἐκ ὁμοίωσις τῶν ζυλιῶν εἰς τὴν πάλιν ὄπου ἔσθαι πρὸς ζυλιασεκόν, ὅταν ἴδω τὰ πούλια τῶν κατὰ πύργου εἰς τὴν φολάγαν τῶν, καὶ ἐξ μετὰ τῶν εἰς τὴν πύργον εἰς τὴν πύργου τῶν πούλια τῶν.

ΝΑΡΘΗΞ. Pag. 986. post locos ex Paracletico, adde. Liber Miraculorum SS. Anargyror. cap. 17. ἵα ἐπὶ λησῶν ἔσθαι τῶν ὡδῶν ἐξ ἑσθραπέζων τῶν ἀγίων πύργων οἴκον ἑσθραπέζων ἀκακῶν, ἀλλὰ ὡς τῶν ἐξ ἡμετέρας.

ΝΗΣΤΕΓΙΑΙ. In fine, ante Vide, adde. De quatuor porro Græcorum Jejuniis sic loquitur Theodorus Patr. (vixit is an. 1203.) Responf. 55. ad Marcum Alexandr. Patr. MS. Εξ ἀνάγκης ἑσθραπέζων τῶν ἡμετέρας ὡς τῶν εἰσθραπέζων, ὡς τῶν εἰσθραπέζων τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, τῶν ἡμετέρας καὶ τῶν μεμνημένων τῶν Χαείτων ἐξ θεοῦ ἡμετέρας, ἐξ τῶν καμώσις τῶν ἀγίων θεοῦ πύργων πάλιν ἐπὶ ἡμετέρας: μία τῶν ποσθεραπέζων τῶν ἡμετέρας ἔστι ἡ τῶν ἀγίων καὶ τῶν μεγάλων Πατέρων. εἰ δὲ ἂν ἐξ τῶν πύργων τῶν εἰσθραπέζων τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, ἐξ τῶν πύργων τῶν ἡμετέρας τῶν Χαείτων τῶν ἡμετέρας, ἢ ἑσθραπέζων, ἢ ἀπὸ κτηνείων πύργων σωνηδῶν ἢ κατὰ πύργου εἰσθραπέζων. ὅπως ἡ ἡμετέρας τῶν πύργων τῶν εἰσθραπέζων ἐπὶ τῶν ἡμετέρας τῶν εἰσθραπέζων ἐξ ἀνάγκης τῶν εἰσθραπέζων ἐξ ἡμετέρας ἐν τῇ γαροῦ τῶν παρ' ἡμῶν χρεὶ πύργου σωνηδῶν ἡμετέρας, οἱ γυνὴ μὴ τῶν εἰσθραπέζων ὡς ἑκάστου πύργου τῶν εἰσθραπέζων καὶ τῶν πύργων ἀσθαπέζων, δι' ἑσθραπέζων μεγάλων διωρδῶν τῶν. Hæc autem scribebat Alexio Angelo imperante, mense Febr. 16. anno Chr. 1203. ut innuit Responf. 1.

ΝΟΜΑΡΕΙΤΗΣ, Olytor, seu λαχρία οπύσις, in Opusc. de Apostolorum patria, edito post Chronicon Paschale.

Ξ.

ΞΗΡΟΛΟΦΟΙ, Monachi, de quibus ita Michæel Monachus in Vita MS. S. Theodori Studitæ ex Cod. Reg. ἐξ ἡμετέρας ἡ ὡς τῶν ἀσθραπέζων τῶν λεγόμενων ἑσθραπέζων ἀσθραπέζων ἐσθραπέζων πρὸς ὁμοίωσι τῶν λεγόμενων Ἀλέκου μεριστῶν.

Ο.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ. Adde in fine. Abbo Floriac. in Epist. 409. Quapropter, venerabilis in Christo frater, non declamatorie, sed dispensatorie tibi persuadere, quem diligo, ne credas subornatis testibus, &c.

ΟΜΟΙΑΣΤΗ, Similiter, ὁμοίως, in Glossis Græcobarbaris.

ΟΜΠΑΗ. Ἀδρος τῆς Χαείτων cap. 11. de Leone: πρὸς τῶν εἰσθραπέζων τῶν μετὰ τῶν ἀσθραπέζων, ἐξ ἡμετέρας οἱ κωσθαί ἡμετέρας τῶν κωσθαίσιον, ἀπὸ τῶν εἰσθραπέζων, ἐξ τῶν εἰσθραπέζων ἡμετέρας τῶν μετὰ τῶν εἰσθραπέζων τῶν μετὰ τῶν εἰσθραπέζων τῶν μετὰ τῶν εἰσθραπέζων, ἐξ τῶν πύργων ἀσθραπέζων, &c.

ΟΜΦΑΔΙΟΝ. Post locum Pauli Silentiaris, adde. Epigramma εἰς ἀσθραπέζων ἑσθραπέζων τῶν Χαείτων τῶν ἡμετέρας, lib. 4. Anthol. cap. 14.

Ὡ πύργον εἰσθραπέζων ὁ ζυχαίος, ὅτι χαράσσει Κοίτῃσι ἡμετέρας ἀσθραπέζων ἡμετέρας.

ΟΡΑ, pro ἡρά, Canda. Ἀδρος τῆς Χαείτων cap. 12. ἡ μετὰ τῶν βασιλῶν τῶν μετὰ τῶν εἰσθραπέζων, καὶ τῶν κωσθαί εἰς τῶν ὄραν. Ita cap. 13. 11.

ΟΡΜΑΖΕΙΝ. Post locum ex Assis, adde. Ano-

nymus de Nuptiis Theophili Imp. & Theodoræ : καὶ ἡρώπειος τὰς ἐὰν πλεῖον τὰ ὀρμαδουὺ μαρτυρεῖται ἡσὶ ἐξ ὀρατορῶν.

ΟΤΙ. In fine scribe. Sed &

Οὗ συνήνευρον inferioris xvi Græci præfigere orationibus quibusvis directis, cùm ex in narrationibus describuntur, quemadmodum passim occurrunt in Chronico Paschali, ubi in editione Regia ita observavimus, ut hæc vox intra duas virgulas includeretur, ut supervacanea, ne lector in hisce rudis hanc ad scriptionis sensum aliquid conferre existimet.

ΟΥΡΑΝΙΑΝ, à Nautis meteorum illud quod nos vulgò S. Elmsus dicimus, sua ætate appellatum scribit Olympiodorus.

ΟΥΡΑΡΟΝ. In fine adde.

Σκωφόφαρος, piscis Galens Canis appellatus. Canicula Plinio. Vide Rondeletium lib. 13. de Piscibus cap. 3.

Γαϊδράφαρος, piscis marinus, quem Latini Mustellam vocant, apud Rondeletium lib. 9. de Piscibus marinis cap. 15.

Π.

ΠΑΛΑΙΟΝ, seu ἡ Πολαίον, Vetus Testamentum, semel ac iterum in libro Αἱδου ἡ Χαεῖτων.

ΠΑΠΙΔΑΣ, Paten. In fine adde. Liber Miracul. SS. Anargyrorum cap. 12. λέγουσι αὐτῶ, Απιδας, κώλυε παπία, &c.

ΠΕΡΙΔΙΑΒΑΣΙΣ, Festum, vel Convivium solenne. Αἱδου ἡ Χαεῖτων cap. 21. de Sansone: καὶ μίση ἡμέραν κάμνοντες οὕτω μίση μεγάλην ἀπειθήσαν, ἔσχευ αὐτῶ εἰς τὸ πύματο, &c.

ΠΕΡΙΧΥΤΗΣ. In fine adde. & librum Miracul. SS. Anargyrorum, mirac. 12.

ΠΕΤΡΙΤΗΣ. Adde in fine. Αἱδου ἡ Χαεῖτων cap. 30: καὶ ἡμερῶν τὰ ὁμοίως τῶ ἀλαζόνια εἰς τὸ πύματο, ὅτε πύμα δὴλα τὰ φαίνεται τὰ ἀφίτηλα πύμα ὀρματὶ ἔξυλοκατομ πύματος ὅπου κατεπαθήσαν τὰ σκοπίου τὸ αἶμα, ὅπου ἴται βασιλιε ἡ ὀρματ, καὶ ὅπου ὁ πύματος πύμα τῶ φολίας τὸ δὴρη ὄλω τὸ ἡμέραν οὕτως τὸ γόμα, καὶ πύμα ὄδὸν ἀφίτη κατὰ ὀρματ δὴλασχετὶ τῆ οὐ.

ΠΕΥΤΕΙΝ, pro πίπτει. Cadere, in libro Αἱδου ἡ Χαεῖτων.

ΠΙΝΑΡΑ, Talpa. Αἱδου ἡ Χαεῖτων cap. 20. καὶ ἡμερῶν τὰ ὁμοίως τὸ πύματος εἰς τὸ πύματος, ὅπου ὄδὸν ἔξυ μύμα, ἔξ πύματ ὀρατῶ κατὰ τὸ γῆς, &c.

ΠΛΑΓΙΑΣ, Locum campestris ad maris littora, vulgò Plage. Vita MS. S. Stephani jun. ἡ ἰδίον χροῖν ἀσκητῶν ὅτε πύματ ὀρματ, βουωῖν τὸ ἔξ πλάγιδαν, & τὰ πύματ σιωτῆροτῆς. Vide in Τορξίον.

ΠΟΔΕΑ. Post locum Vorisci, adde. Et Pausanias in Achaïcis pag. mihi 230. ἀγνῶν ἡ Εἰλαθῶνιαι ἰφῶν ὄδὸν ἀφίτη, καὶ ἡ Εἰλαθῶνιαι εἰς ἀφίτη ὅτε πύματος ὀρματ κακαλυπτα λυτῶ, ζοῖτου πύματ ὀρατῶ καὶ χροῖν ἀφίτη ἔξ πύματ.

ΠΟΥΑΒΙΝΟΝ. Post locum Arriani, adde. Casaubonus legendum putat πούλπι. Illum vide ad Persii Sat. 1. pag. 61.

ΠΡΙΒΑΤΟΝ. Post locum Hartmenopuli, adde. Et liber Miraculorum SS. Anargyrorum cap. 12. pag. 388.

ΠΡΟΔΟΥΛΕΙΑ. In fine ante Vide. adde. Occurrit etiam in Lege 16. §. 3. Cod. de Episcop. audientia, ubi consulendus Fr. Pithæus.

ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΑ. Adde in fine. Extant apud Theodorum Patr. in Responsonibus ad Michaëlem Metropolitam Pentapoleos in Cod. Reg. Observationes variaz. de origine Missæ Præsanctificationum, ac ejus usû.

ΠΥΡΣΟΛΑΪΤΡΑΙ. Vide Pachymerem lib. 3. cap. 12.

ΠΡΩΤΟΑΠΟΣΤΟΛΑΪΡΙΟΣ, Dignitas, seu Munus Ecclesiasticum in Clero Palatino, quo donatus legitur Georgius Cyprius antequam Patriarcha Constantinopolitanus fieret, apud Pachymerem lib. 7. cap. 14.

P.

ΡΑΒΟΥΑΙΟΝ. Post hanc vocem adde. In Indice librorum Græcorum in Cod. Reg. ita laudator, ἡ καλούμεν Πρῶσι ραβούλοι, ἡσι φαρμαματιῶν, id est divinationis per artem.

ΡΑΤΙΟΝ, species aranci, seu σφαλαγγιον, de qua sic Constantinus à secretis MS. cap. 119. ῥάτιον ἡ ὀρατῶ πύματος ὀρματ ἔξ ἔκατῶρον μύματος φαρμαματιῶν τῶ ἡ ὀρματ ὀρατῶ τῶ κατῶν ἔξ.

ΡΑΖΙΚ, Nardum. Constantinus à secretis MS. ῥάτικ τὸ ἔλαγι τὸ ῥάτικ. Infra: ἡ πύματος τῶ εἰς αὐτῶ τὰρ δὴλαγι, ἡ τὸ ῥάτικ.

Σ.

ΣΚΥΘΗ, pro σκύθος. Scythus. Anonymus in Miracul. SS. Anargyrorum pag. 416. ὁ ἡς ἔξ αὐτῶ ἀγνῶν σκύθων καὶ ἀφίτη, ἔξ δὴ τὸ σκύθων γυμῶν, οὕτω τῶ πύματος ὀρματ.

ΣΟΛΑΪΡΙΟΝ, Solarium. ἡ καλούμεν σολαῖρια, in Lege Zenonis §. 3. Cod. de ædific. privat.

ΣΤΑΣΒΙΣ, Divisiones, &c. Post locum Gerontici, adde. Michaël Monachus in Vita MS. S. Theodori Studitæ ex Cod. Reg. ἀδελφῶν ἀφίτη ἀφίτη τὸ φαρμαματιῶν τὸ ἡμέραν, ἔξ ὀρατῶν τῶ τῶ ὀρματ τῶ δὴλαγι τῶ σάματ τῶ λῆροτ, εἰς τὸ αὐτῶ οὐ μὲ ὀρατῶ δὴλαγι ὀρατῶ δὴλαγι τῶ, &c.

ΣΤΟΥΠΠΑ. Post loc. ex Vita S. Auxentii, adde. Anonymus in Miracul. SS. Anargyror. pag. 410. ζῆτος τῶ πύματος τὸ λῆροτ τὸ ὀρατῶ κακαλυπτου, ὄρατ αὐτῶ μὲ ἔχου τῶ ἰδῶν ὀρατῶ. Occurrit alibi pag. 406. 408. &c.

ΣΥΓΧΩΡΟΧΑΪΤΙΟΝ. Pag. 1475. lin. 6. scribe. Adde Pachymerem lib. 4. cap. 25. ubi titulum in absolutione Michaëlis Palæologi servatum pluribus describit.

ΣΥΜΠΕΝΘΕΡΟΣ. Lin. 14. ante Adde. scribe. Hieremias Patriarcha in Exposit. MS. graduum cognationis & affinitatis: ἡ σὺλλῶν δὴλαγι εἰς τὸ πύματος ἔξ ἀφίτη, δὴλαγι τῶ ἔξ ἀφίτη, ἡ ὀρατῶ κακαλυπτου συμπενθῆρας, τῶ τῶ, τῶ ὅτε τῶ τῶ συμπενθῆρας ὀρατῶ καὶ αὐτῶ, &c.

ΣΧΗΜΑ. Pag. 1507. lin. 6. post &c. adde. Gregoras lib. 3. Hist. cap. 6. de Theodoro Lascari juniore Imp. ἀμακατῶν πύματος ἡ ὀρματ μύματος ὀρατῶ τὸ πύματος εἰς τὸ ὀρατῶ τῶ τῶ. Vide quæ ad hunc locum annotamus.

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΣ, Disertus. Post locum Macarii, adde. Liber Miracul. SS. Anargyror. cap. 9. σιωτῶ τῶ τὸ ὀρατῶ τῶ δὴλαγι ὀρατῶ, &c.

ΣΩΛΗΝ. Anonymus in Miracul. SS. Anargyror. pag. 458. μύματος πύματος, ἔξ τῶ τὸ σιωτῶ κακαλυπτου τῶ ἀφίτη δὴλαγι, δὴλαγι τῶ τῶ ἀφίτη ἔκατῶρον δὴλαγι τὸ δὴλαγι τῶ, ἔξ βλεψῶν μύματος εἰς αὐτῶ, μύματος ἡ τὸ σιωτῶ εἰς τῶ αὐτῶ, ἀφίτη δὴλαγι τὸ κακαλυπτου ὀρατῶ τῶ τῶ κακαλυπτου τὸ ἡμέραν, ὅτε μύματος μύματος κακαλυπτου. ἔξ ὅτε τῶ δὴλαγι εἰλαθῶν. Ubi interpretes ὀρατῶ, soleam vertit, idque locus postulat.

T.

ΤΕΜΠΛΟΝ. Adde in fine. Nescio porro an Tejusmodi templum intelligatur apud Pachymerem lib. 3. cap. 3. ὀρατῶ τῶ κακαλυπτου τῶ τῶ τῶ.

αὐτὸν ἀναγρῆναι μωδίξιος, καὶ ὁ γὰρ ἄγιος μορφῶς χρυσῶς περι-
βαλλόμενος ἵχθυος, σαρκοῦ καὶ χρυσίου ἰσχυρῶτατος, καὶ ἄγιος
σεβῆν πολύσημα καὶ χρυσίου καὶ ἱεροῦ θείας.

ΤΥΣΑΝΤΟΥΡΟΙ cur dicti quidam è Lalearica
gente apud Pachym. l. 1. c. 21. 27 nondum dicti.

ΤΥΣΑΤΙΟΝ. Adde in fine. Τυσατίον in Ly-
chnico cantari solitum testatur liber Miraculorum
SS. Anargyr. mirac. 7. καὶ λέγουσι γὰρ ὅτι τὸ εἶδος αὐτῶν
ἐπιπλοῦμεν, καὶ τὸ ἰσχυρῶν καὶ τὸ σαυαντικὸν λεγόμεν, &c.

ΤΥΡΩΔΙΟΝ Ante Ue porro. adde. Tyrodium
Quadragesimæ à S. Theodoro scriptorum me-
minit Michael Monachus in illius Vita MS. ἐπι-
τὴ ὁ καρπὸς ὁ ἄγιος παπαρεμῶν ἀποικίῃ, ἀποσχετικῶν
ἐπιπλοῦν τῆς κρητύας παρ' ἑαυτὸν ἔχων, καὶ τῶν ἁγίων ἐπὶ ἐκ-
ζολογίᾳ ἀποκαλυφθῆναι τὴν περιβολὴν τῆς ἄγιου Πατρὸς ἡμῶν καὶ τῆς
παπαρεμῶν φαλιτύῃ καθὼς ἦν ἕδωρ ὡς τὸ ἱεροσολων χροῖται.

Υ.

ΥΔΡΟΣΤΑΤΗΣ. Adde in fine. Michaël Mo-
nachus in Vita MS. S. Theodori Studitæ: Σηλο-
πίστου ἐπὶ πάντων, καὶ ὡς ὁ πᾶσι ὑδάτων καὶ ὑδροστατῶν ἑπι-
μεθῶν, &c. Infra: καὶ τὸ πᾶσι ὕδατος ὡς ἡμεῖς ἀπελερω-
μῶν, καὶ ὁ πᾶσι ἀφῆναι καὶ ὡς ἀπελερωμῶν. &c.

Φ.

ΦΑΝΤΙΖΕΣΘΑΙ. Lin. 2. scribe. Theodorus
Patr. in Respons. ad Marcum Patriarcham Ale-

xandr. λαϊκῶς ἐὰν φάντασθι ἀξιοθῆτε, καὶ ἀμύροισι τὸ τὸ θείως
ἀναμαρτύρων μωδίξιος, &c.

ΦΑΣΚΙΑ. In fine adde. Anonymus in Miracul.
SS. Anargyr. pag. 476. καὶ ἐπιπὸν μωδίξιος τὸ λευτῶν χρυσίου
καπὸν ὡς τὸ τοῦτο, ὅτι τὸ παρασκευασθῆναι αὐτῶν παρ' αὐτῶν καὶ
ὅτι τὸ μύροισι αὐτῶν.

ΦΕΡΕΙΝ. Adde in fine. Cæterum hac notione
voce adferre, pro adducere, usus est Lactantius de
Mortib. persecut. n. 21. Habebat infos ferocia ac
magnitudinis sue simillimos, quos toto imperii sui
tempore elegerat: quoties delictari libnerat, horum
aliquem adferri nominativè jubebat.

ΦΙΛΟΧΡΙΣΤΟΣ. Anonymus in Miracul. SS.
Anargyr. τῶν τῶν σωτῆρα καθολοῦσθαι καὶ βασιλεῖα τῶν τῶν
φιλόχρῳσι πᾶσι. Ita p. 310. Φιλόχρῳσι παύσαι p. 324.

ΦΛΑΜΜΟΥΑΘΝ. Lin. 27. ante Occurrit,
adde. Hic porro licet emendare vocem in Anony-
mo Valefiano post Ammianum pag. 472. 1. edit.
ubi pro flamininia jussit auferri, legend. flammula.

X.

ΧΡΟΝΟΣ. Post locum Anna. adde. Anonymus
de animalium proprietate, de Vulture:

Χαίρει γὰρ ἀντιπροσφῶν ὑπὸ ὡς ὡς τῶν
Συλλαμῶν τὸ πᾶσι, καὶ τῶν χροῖτος
Σεβοτικῆς ἀφῆναι δὲ μῶστος ἐξῆναι.

Hac etiam addi velim in Præfat. n. xv. lin. 13. post, obtineret. Specimen nempe
aliquod dominationis in eo semper posuere Principes, ut apud sibi sub-
ditas gentes lingua imperantis, quoad fieri licuit, sin verò in Palatio saltem,
uturparetur; adeo ut nemo ferè extiterit ex Proceribus & Aulicis, qui hanc
apprimè callere necesse non habuerit, cum qui versari cum Principe, ac illius frui
consuetudine, vel sacris interesse vellet consiliis, hac apprimè esse debuerit
instructus: contrà qui hanc nesciret, ab aula abstinere cogeretur: quod in An-
glia & Sicilia, ex quo Normannis nostris paruerunt, sæpe accidisse notavimus
in Præfat. ad Gloss. med. Lat. n. xvii. xviii. xix. Sed & neque aliter ob-
tinuit in priorum Byzantinorum Augustorum Palatiis, in quibus, ut attigi,
Latinus semper viguit sermo, cujus ea tum erat prærogativa, ut Libanius in
libro de Fortuna sua, veteri se dixerit, ne Græcus omnino extingueretur, cum
iis duntaxat qui Latinam linguam callerent, honores solerent deferri. Neque
alia est Chrysostomi exostulatio, in sermone ad fidelem patrem: ὁ θείως,
inquit, τὸν Ἰταλῶν γλῶσσῳ ἐκπαίδευθῆναι, ὡς τοῖς βασιλείοις ὅτι λαμπερῶς, καὶ πᾶσι
καὶ τὸ φέρῃ τὰ ἐνδοκίμα, ille linguam Italicam accuratè edoctus in aula vehementer floret,
atque in ea pro libito suo cuncta administrat

Ibid. lin. 22. post, conscripsit, adde. Antecessorum suorum exemplo, qui Le-
ges suas non alia quàm Romana lingua scribi, atque adeo Beryti in Syria
doceri voluerunt: qua de postrema re extat insignis locus apud Gregorium
Thaumaturgum in Laudatione Origenis. Id porro à successoribus &c.

Et n. xx i. lin. 16. post, existimarent, adde. Certè jam à temporibus ipsius
Galenii barbara ista plantarum vocabula invaluerant, quibus ipsi Medici, in
eruditionis fortè specimen scripta sua conspergebant, variis earum apud exteros
receptis nominibus recensitis, quod ille non probat, illos acriùs vellicans, qui
τὰ πολλὰ τῶν βοτάνων ὀνόματα Αἰγυπτιακὰ καὶ Βαβυλωνία, καὶ ὅσα ἄλλα ἰδίως ἢ συμβολικῶς
ἐπὶ αὐταῖς ἔχοντο, & qui πολλοὺς ὀνομαστῶν ἐφ' ἐκάστη βοτάνῃ μάλιστα περιήχοντο. Quibus,
ni fallor, verbis scriptorem fortè illum, quem Interpolatorem Diolcoridis
passim in hoc nostio Glossario appellamus, aut Pseudo-Apulcium carpit,
liquidem ante Antoniniana tempora ii vixerint.

Finis Appendicis ad Glossarium mediæ Græcitatís.

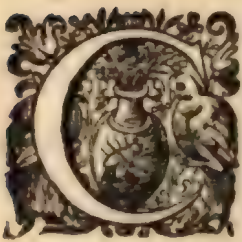

NOTÆ

SENTENTIARUM, MATHEMATICÆ, ASTRONOMICÆ, CHYMICÆ, IATRICÆ,

*Quæ apud Scriptores mediæ & infimæ Græcitatatis occurrunt,
earumque explicatio.*

UM in Præfatione ad Glossarium mediæ & infimæ Græcitatatis quædam à nobis allata sint de Notis, quibus passim insperguntur libri Artis sacre, seu *Χημίας*, & absque prævia interpretatione quid illæ sonent, vix quispiam assequatur; quin gratum acceptumque futurum sit, istius maximè disciplinæ studiosis, mihi dubium non fuit, si quæ in id argumentum hactenus inedita servant Græci Codices Regii, hujusce operis Appendici, instar *παράρτηου*, adnecterentur.

Cod. 1062:
3178. 3184.
3185. 3500.

Ac hisce quidem Græcicis Notis, alias à Latinis scriptoribus Chymicis usurpari solitas, ex Osualdi Crollii Basilica Chymica subjecimus, ne quid in hocce genere studii Lector desideret. Neque enim mihi verendum existimavi, ut cum eodem scriptore in Præfatione ad illud ipsum opus, loquar, ne in me insurgant secretiores isti Philosophi Hermetici, conquerentes injuriam sibi fieri, si illa quæ alto silentio hactenus compressa fuerunt, tam subito lucem videant, & cum hominum vulgo communicentur. Fractorem igitur, per me licet, sigilli Chymici appellent, quod mystico Pythagorico silentio minime initiatus, & Hippocraticæ legis immemor, τὰ ἱερὰ ἱερῆς, arcana chymica in umbrarum & invidiæ carceribus hactenus detenta liberem, liberataque è vinculis tandem communicem posteritati.

Chymicis, Notas alias compendiaras, quibus utuntur Mathematici in designandis Planetis, Signisque Zodiaci non modò adjunximus, tametsi ubique occurrant, sed & illas minùs obvias ac tritas, quibus Astronomorum pleni sunt scripti præsertim codices, quas in designandis Syderum affectibus, vel in artis peculiaribus, atque adeo vulgaribus subinde exprimendis vocibus adhibere solent, seu quòd harum sæpius recurrentium sectari compendia, seu quòd scientiæ ejusdem arcana, ut sua Chymistæ, ænigmatis quodammodo contegere in animo habuerint: quæ sanè Astronomorum mens semper videtur fuisse. Hinc Julius Firmicus Matronium Paulinum Proconsulem, cui libros suos de

Lib. 3. cap. 322

Mathesi nuncupat, compellans: *Tu verò, inquit, præcedenti admonitione conventus, ac religiosâ jurissurandi auctoritate commonitus, hos libros puro animo, puraque mente custodi, ne imperitis & sacrilegis auribus scientia istius operis intimescat. Celari enim & abscondi plurimis regum mentis natura Divinitatis ab initio voluit, ne omnibus facilis esset accessu, neve cunctis patefacta maiestatis suæ origine panderetur.* Ejusmodi nempe fuit veterum, ac Ægyptiorum præsertim, à quibus illa manavit, disciplina, quique, ut ait Clemens Alexandrinus, τὴν τῶν γραμμάτων μυσθὸν, quam ἱερογλυφικὴν vocabant, ἢς ἢ μὲν ἔστι λέξι τῶν πρώτων σοφίαν κρυπτολογικὴν coluere, cùm ἢ τῶν ἑσπερολογικῶν, ἢ δὲ μὲν βιβλίοις, τὰ ἑσπερὰ στίσι μυστήρια committerent. Habebant enim figuras, quibus Solem, ejusque ad Austrum vel Septentrionem accessum, ac æquinoctialem vel obliquum; Lunam pariter, variasque ejus mutationes denotarent: hac ratione τὰ μὲν ἄρχαι τῶν γραμμάτων ἀποκρύφαις, τὴν δὲ ἀληθινὰν ἀνίγνωσιν καὶ συμβόλοις, ἀλλοιοποιεῖται αὐτὴ καὶ μεταφοραῖς, καὶ τῶν ἑσπερῶν τέρποις ἑσπερολογικῶν. Sed & Græcos Philosophos similibus usos ἑσπερολογίαι tradit idem scriptor, maximè in divinis, τὰ αὐτῶν δόγματα τοῖς μύθοις κατὰ χρίσιντες, ὥστε μὴ εἶναι ἀπασιν εἰδητὰ, ab iis τῶν ἀμφοτέρων ἀρχαῖς.

Lib. 5. tit. 104.
mat. pag. 516. 566. 567. 568. 575.

Hæc porrò characterum compendia, seu monogrammata, vel rerum quas illa expriment, appellationes spectant, vel *μορφώσεις*, seu figuras. Quippe, verbi gratiâ, Syderum seu Planetarum nomina literis initialibus, iisque implexis designare solent: ut Saturnum seu *Κερον*, per *K* cum *ρ*. Jovem, qui Græcis *Ζεύς* dicitur, per *Z*. Martem, qui *Θέρος*, per *Θ*. Venerem, quæ *Φωσφόρος*, per *Φ*. Mercurium, qui *Σπλβων*, per *S* Latinum cum *T*. Ex quibus patet omnino hæc monogrammata à Græcis Astronomis primùm manasse, licet iis utantur & Latini. Solem verò & Lunam, ut & XII. Zodiaci Signa, eorum Syderum figuris utcumque adumbrarunt, ut observatum pridem à Salmasio.

In Pliniani
Exercit. p.
225.

Cod. 1843.
fol. 154.

Ejusdem præterea generis ferè sunt Notæ in Astronomorum scriptis, quæ rerum interdum figuras, interdum & crebrius vocabulorum implexos characteres, & in monogrammaticis formam compactos exhibent: quarum significationes, cum nedum mihi compertum sit, an ab istius scientiæ cultoribus hætenus traditæ sint, tum ex Codice Regio manuscripto, tum etiam ex Scheda Angeli Politiani manu descripta, hæc exhibere curavimus; in qua non modò Astronomica designantur, sed etiam alia vocabulorum compendia, quæ Græci *σημεία* vocant. At cum Scheda illa literis minutionibus & pene fugientibus, ne dicam subinde illegibilibus, exarata sit, veniam dabit eruditus Lector, si alicubi fortasse titubaverim, & ubi divinationi locus non fuit, lacunæ reliquæ sint, à doctioribus explendæ.

Hisce memoratis Græcas alias præfiximus, tum ex Epiphanio, tum ex Isidoro, quas Sententiarum vocat idem Isidorus, quòd ex iis quædam mediam ætatem spectent, ut sunt illæ quas Libris sacris apponi solere iidem scriptores observant, cum cæteras ferè apud Græcos veteres, Comicos præsertim, in usu fuisse palam sit, de quibus fortè extitit liber Suetonii laudatus à Suida in illius vita, *ἅτι τῶ ἐν τῶς βιβλίους σημείων*.

Ne denique in hocce genere argumenti quidpiam quod medii istius ævi scriptoribus incumbenti negotium facere queat, minusque intelligenti enucleandum relinquatur: Notas præterea exhibemus, quibus usos Græcos Medicos in designandis aliquot corporis partibus docet suprâ laudatus Salmasius, ut & alias in mensuris & ponderibus exprimendis: tamen postremarum istiusmodi Notarum significationes & figuræ passim prostant apud Dioscoridem, Cleopatram in Cosmeticis, Galenum, Paulum Æginetam, aliosque ejusce artis Interpretes, ut & in Codicibus Regiis, ex quibus quædam subinde delibavimus; quod quidem eò præstitimus, quòd ex ponderibus & mensuris apud ejusce linguæ Medicos receptis, quædam extent vocabula à Latinis petita, & in Græcam linguam utcumque transformata, notis etiam aliis quàm apud Latinos expressa: cui rei firmandæ locos aliquot ex Galeno in hocce Glossario descripsimus. Ea porro omnia qualiacumque sint, cum mediam saltem Græcitatem, cui illustrandæ potissimùm in hacce lucubratione insudamus, spectent omnino, minimè omitti debere censuerunt viri eruditi, quorum consiliis lubenter manus dedimus.

In Aitæ
& Σίσι.

Lib. 6. Miscell.
cellan. ex
Cod. Colb.
240.

Vide Gloss.
med. Lat.
in FF.

Sunt denique figuræ quædam, characteresque alii unciarum seu ponderum, quibus utuntur non modò Medici sed etiam Computistæ Latini: de quibus quidem notis sat multis egit Hrabanus Maurus in Libro de Computo, quem nuper edidit V. C. Stephanus Baluzius, ubi ille sic ait: *De unciarum quoque divisione, quæ non minus temporibus, rebusque aliis, quàm nummis est aptanda, non ignobilis contentio est: quibus quia dispersè passim Historia, & ipsa sacra Scriptura utitur, nomina pariter & figuras earum paucis adfigere curavimus.* His demùm descriptis, subdit: *Hæc inquam ponderum vocabula, vel characteres, non modò ad pecuniam mensurandam, verùm quævis corpora sive tempora dimetienda conveniunt.* Has autem figuras, quæ subinde occurrunt apud Joannem de Partibus in Notis ad Alexandrum Iatrosophistam, & alios fortean medii ævi Latinos Medicos, hæc consultò omisimus, tum quòd nihil commune habeant cum Græcanicis ac barbarogræcis scriptoribus, tum etiam quòd harum notitiam ex hocce opusculo haurire cuiusvis liceat.

NOTÆ SENTENTIARUM.

Ex Isidoro lib. i. Orig. cap. 20.

UADAM Sententiarum Notæ apud celeberrimos Auctores fuerunt, quasque antiqui ad distinctionem scripturarum carminibus & historiis apposuerunt. Notæ autem versibus apponuntur numero **xxvi.** quæ sunt nominibus infra scriptis.

* **Απεικός** apponitur in iis quæ omissa sunt, ut illustrescant per eam notam, quæ deesse videntur. Vide *Marium Mercatorem pag. 159. edit. Baluziane.*

— **Οβελος, i.** virgula jacens, apponitur in rebus vel sententiis superflue iteratis, sive in iis locis ubi lectio aliqua falsitate notata est, ut quasi sagitta jugulet supervacua, atque falsa cõfodat. Sagitta enim græcè **ὀβελος** est.

— **Οβελος** supernè appunctatus ponitur in iis de quibus dubitatur utrum tolli debeant, nec ne.

— **Limniscus**, id est virgula inter geminos punctos jacens, apponitur in iis locis, quæ sacræ Scripturæ interpretes eodem sensu, sed diversis sermonibus, transtulerunt.

Y **Αλιχάρος**, cum puncto apponitur, ubi in translationibus diversus sensus habetur.

* — **Απεικός** cum obelo: hæc propriè Aristarchus utebatur in iis versibus qui non suo loco positi erant.

Γ **Παράγγραφοι**, ponitur ad separandas res à rebus quæ in connexu concurrunt, quemadmodum in catalogo loca à locis, & regiones à regionibus, in agone præmia à præmiis, certamina à diversis certaminibus separantur.

Γ **Ροσίννα**, est figura Paragrapho contraria, ideo sicut formata: quia sicut ille principia notat, ita ista fines à principiis separat.

U **Κρούσια**, circuli pars inferior cum puncto ponitur in iis locis, ubi quæstio dubia & obscura aperiri vel solvi non potest.

o **Ανίστημα**, ponitur ad eos versus quorum ordo permutandus est, sicut & in antiquis auctoribus positum invenitur.

o **Ανίστημα** cum puncto, ponitur in iis locis ubi in eodem sensu duplices versus sunt, & dubitatur qui potius eligendus sit.

Y **Διαθή**, hanc Scriptores nostri apponunt in libris Ecclesiasticorum virorum, ad separanda vel demonstranda testimonia sanctarum Scripturarum.

Y **Διαθή παλαιά**, vel **παισικά**. Hanc primus Leogaras Syracusanus apposuit Homericis versibus ad separationem Olympi à Cælo.

Y **Διαθή παλαιά**, id est cum geminis punctis. Hanc antiqui iis apponebant, quæ Zenodotus Ephesius non rectè adjecerat, aut detraxerat, aut permutaverat. In iis nostri eâ usi sunt.

Y **Διαθή ἀβελισμίου**, interponitur ad separandas in Comædiis vel tragædiis periodos.

Y **Διαθή** versa **ἀβελισμίου**, quoties Strophe & Antistrophus infertur.

Y **Διαθή** adversa cum obelo ad ea ponitur quæ ad aliquid respiciunt, ut, *Nos ut tibi fluxas Frygiæ res vertere fundo Conamur, nos at miseris qui Troas Achivis Objecit.*

Y **Διαθή** supernè obelata ponitur ad conditiones locorum ac temporum personarumque mutatas.

Y **Διαθή** recta & adversa, supernè obelata ponitur finito loco suo monade significante similem sequentem quoque esse.

Y **Κραίνος**, ponitur quoties multi versus improbantur, nec per singulos obelantur: *Κραίνος* enim Fulmen dicitur.

* **Χρῆσιμον**, hæc sola ex volûtate cujusque ad aliquid notandum ponitur. Hæc porro nota apponi solebat Epistolis Formatis in fine, ut ex *Papia docetur*, hisce verbis: *Chrismon autè hujusmodi effigiabitur specie. Ubi legendum chrisimon ut apud Isidorum, non χρῆσιμον, ut præfert editio.*

Φ Id est Fortis, vel Fortes. Hæc ubi aliquid obscuritatis est, ob sollicitudinem ponitur.

Y **Αγνοε** superior ponitur, ubi aliqua res magna omnino est.

Y **Αγνοε** inferior, ubi aliquid vilissimè aut inconvenientiùs denuntiatum est.

Y **Κοπίς**, nota tantùm in fine libri apponitur. Vide *Martian. lib. 10. Epigr. 1.*

h **Αλογο**, nota quæ ad mendas adhibetur. Hæc tenus *Isidorus*.

o **Αβύσσος**, in locis obscuris apponi solebat *Marius Mercator pag. 164. edit. Baluz. Ad cuius loca pervidenda, quæ hic exponere curavimus, signa Labyrinthorum apposita Lector inveniet.*

Φ **Ωγιος**, vox crebrò codicum marginibus adscripta, cum quid præclarum in contextu occurrit. Vide *Gloss. in Ω.*

Isidorianis adjungenda quæ in hanc sententiam habent Scholiastes Aristophanis non uno loco, *Hephestion in Enchiridio del. μέτρων pag. 74. Phavorinus Camer. in Κοπίς, &c.*

Vertical column of handwritten Greek characters and symbols, including various letters and decorative flourishes.

Vertical column of printed Greek text corresponding to the characters on the left, listing various words and terms.

Vertical column of handwritten Greek characters and symbols, including various letters and decorative flourishes.

Vertical column of printed Greek text corresponding to the characters on the left, listing various words and terms.

NOTÆ

SENTENTIARUM, MATHEMATICÆ, ASTRONOMICÆ, CHYMICÆ, IATRICÆ,

*Quæ apud Scriptores mediæ & infimæ Græcitatatis occurrunt,
earumque explicatio.*

UM in Præfatione ad Glossarium mediæ & infimæ Græcitatatis quædam à nobis allata sint de Notis, quibus passim insperguntur libri Artis sacræ, seu *Χυμίας*, & absque prævia interpretatione quid illæ sonent, vix quispiam assequatur; quin gratum acceptumque futurum sit, istius maximè disciplinæ studiosis, mihi dubium non fuit, si quæ in id argumentum hætenus inedita servant Græci Codices Regii, hujusce operis Appendici, instar *παράρτου*, adnecterentur.

Cod. 1068?
3178. 3184?
3185. 3500

Ac hisce quidem Græcicis Notis, alias à Latinis scriptoribus Chymicis usurpari solitas, ex Osualdi Crollii Basilica Chymica subjecimus, ne quid in hocce genere studii Lector desideret. Neque enim mihi verendum existimavi, ut cum eodem scriptore in Præfatione ad illud ipsum opus, loquar, ne in me insurgant secretiores isti Philosophi Hermetici, conquerentes injuriam sibi fieri, si illa quæ alto silentio hætenus compressa fuerunt, tam subito lucem videant, & cum hominum vulgo communicentur. Fractorem igitur, per me licet, sigilli Chymici appellent, quod mystico Pythagorico silentio minimè initiatus, & Hippocraticæ legis immemor, τὰ ἱερὰ ἱερῆς, arcana chymica in umbrarum & invidiæ carceribus hætenus detenta liberem, liberataque è vinculis tandem communicem posteritati.

Chymicis, Notas alias compendiaras, quibus utuntur Mathematici in designandis Planetis, Signisque Zodiaci non modò adjunximus, tametsi ubique occurrant, sed & illas minùs obvias ac tritas, quibus Astronomorum pleni sunt scripti præsertim codices, quas in designandis Syderum affectibus, vel in artis peculiaribus, atque adeo vulgaribus subinde exprimendis vocibus adhibere solent. seu quòd harum sæpius recurrentium sectari compendia, seu quòd scientiæ ejusdem arcana, ut sua Chymistæ, ænigmatis quodammodo contegere in animo habuerint: quæ sanè Astronomorum mens semper videtur fuisse. Hinc Julius Firmicus Mavortium Paulinum Proconsulem, cui libros suos de Mathesi nuncupat, compellans: *Τὸν γὰρ, inquit, præcedenti admonitione conventus, ac religiosâ jurisjurandi auctoritate commonitus, hos libros puro animo, parâque mente custodi, ne imperitis & sacrilegis auribus scientia istius operis intimetur. Celari enim & abscondi plurimè cogitantis natura Divinitatis ab initio voluit, ne omnibus facilis esset accessus, neve cunctis patefacta majestatis suæ origine panderetur.* Ejusmodi nempe fuit veterum, ac Ægyptiorum præsertim, à quibus illa manavit, disciplina, quique, ut ait Clemens Alexandrinus, τὴν τῆς γραμμάτων μυστικῆν, quam ἱερογλυφικὴν vocabant, ἢς ἢ μὲν ὅτι Δία τῆς πρώτης σοφίας κυριολεκτικῆν coluere, cùm ἐ τοῦ ὄρατουχοῦ, ἐδὲ μὲν βεβήλοισ, τὰ τῶν σφίσι μυστικῆα committerent. Habebant enim figuras, quibus Solem, ejusque ad Austrum vel Septentrionem accessum, ac æquinoctialem vel obliquum; Lunam pariter, variasque ejus mutationes denotarent: hac ratione τὰ μὲν ἀρχαίαι τῆς παραμύθησι, τὴν δὲ ἀληθινὰν ἀνίχμασι καὶ συμβόλοις, ἀλλοιοῦται το αὐτὴν μεταφοραῖς, καὶ τῶν τῶν τεύχεσι ὄρατιδωκότις. Sed & Græcos Philosophos similibus usos ὀπικρῶσι tradit idem scriptor, maximè in divinis, τὰ αὐτῶν δόγματα τοῖς μύθοις κατὰ χάρισιν, ὡς μὴ εἶναι ἀπασὶ δῆλα, ab iis τοῖς ἀμφοτέρωθεν arcentes.

Lib. 9. cap. 322
Lib. 5. tit. 10
mae. pag. 566. 567. 568. 575

Hæc porrò characterum compendia, seu monogrammata, vel rerum quas illa expriment, appellationes spectant, vel *μορφώσεις*, seu figuras. Quippe, verbi gratiâ, Syderum seu Planetarum nomina literis initialibus, iisque implexis designare solent: ut Saturnum seu *Κεγρον*, per K cum ρ. Jovem, qui Græcis *Ζεύς* dicitur, per Z. Martem, qui *Θέρος*, per Θ. Venerem, quæ *Φωσφόρος*, per Φ. Mercurium, qui *Σπάλβων*, per S Latinum cum T. Ex quibus patet omnino hæc monogrammata à Græcis Astronomis primum manasse, licet iis utantur & Latini. Solem verò & Lunam, ut & XII. Zodiaci Signa, eorum Syderum figuris utcumque adumbrarunt, ut observatum pridem à Salmasio.

In Pliniani
Exercit. p.
1235.

Ejusdem præterea generis ferè sunt Notæ in Astronomorum scriptis, quæ rerum interdum figuras, interdum & crebrius vocabulorum implexos characteres, & in monogrammatum formam compactos exhibent: quarum significationes, cum nedum mihi compertum sit, an ab istius scientiæ cultoribus hæcenus traditæ sint, tum ex Codice Regio manuscripto, tum etiam ex Scheda Angeli Politiani manu descripta, hic exhibere curavimus; in qua non modò Astronomica designantur, sed etiam alia vocabulorum compendia, quæ Græci *σημεία* vocant. At cum Scheda illa literis minutioribus & pene fugientibus, ne dicam subinde illegibilibus, exarata sit, veniam dabit eruditus Lector, si alicubi fortasse titubaverim, & ubi divinationi locus non fuit, lacunæ relicte sint, à doctioribus explendæ.

Cod. 1843.
fol. 154.

Hisce memoratis Græcas alias præfiximus, tum ex Epiphanio, tum ex Isidoro, quas Sententiarum vocat idem Isidorus, quòd ex iis quædam mediam ætatem spectent, ut sunt illæ quas Libris sacris apponi solere iidem scriptores observant, cum cæteras ferè apud Græcos veteres, Comicos præsertim, in usu fuisse palam sit, de quibus fortè extitit liber Suetonii laudatus à Suida in illius vita, *ὅτι τῶ ἐν τῶ βιβλίῳ σημείων*.

Ne denique in hocce genere argumenti quidpiam quod medii istius ævi scriptoribus incumbenti negotium facescere queat, minusque intelligenti enucleandum relinquatur: Notas præterea exhibemus, quibus usos Græcos Medicos in designandis aliquot corporis partibus docet suprâ laudatus Salmasius, ut & alias in mensuris & ponderibus exprimendis: tametsi postremarum istiusmodi Notarum significationes & figuræ passim prostent apud Dioscoridem, Cleopatram in Cosmeticis, Galenum, Paulum Æginetam, aliosque ejusce artis Interpretes, ut & in Codicibus Regiis, ex quibus quædam subinde delibavimus; quod quidem eò præstitimus, quòd ex ponderibus & mensuris apud ejusce linguæ Medicos receptis, quædam extent vocabula à Latinis petita, & in Græcam linguam utcumque transformata, notis etiam aliis quàm apud Latinos expressa: cui rei firmandæ locos aliquot ex Galeno in hocce Glossario descripsimus. Ea porro omnia qualiacumque sint, cum mediam saltem Græcitatem, cui illustrandæ potissimum in hacce lucubratione insudamus, spectent omnino, minimè omitti debere censuerunt viri eruditi, quorum consiliis lubenter manus dedimus.

In Aitona
& Zivis.

Sunt denique figuræ quædam, characteresque alii unciarum seu ponderum, quibus utuntur non modò Medici sed etiam Computistæ Latini; de quibus quidem notis sat multis egit Hrabanus Maurus in Libro de Computo, quem nuper edidit V. C. Stephanus Baluzius, ubi ille sic ait: *De unciarum quoque divisione, quæ non minùs temporibus, rebusque aliis, quàm nummis est aptanda, non ignobilis contentio est: quibus quia dispersè passim Historia, & ipsa sacra Scriptura utitur, nomina pariter & figuras earum paucis adfigere curavimus.* His demùm descriptis, subdit: *Hæc inquam ponderum vocabula, vel characteres, non modò ad pecuniam mensurandam, verùm quævis corpora sive tempora dimetienda conveniunt.* Has autem figuras, quæ subinde occurrunt apud Joannem de Partibus in Notis ad Alexandrum Iatrosophistam, & alios fortean medii ævi Latinos Medicos, hic consultò omisimus, tum quòd nihil commune habeant cum Græcanicis ac barbarogræcis scriptoribus, tum etiam quòd harum notitiam ex hocce opusculo haurire cuivis liceat.

Lib. 6. Miscellan. ex
Cod. Colb.
240.

Vide Gloss.
med. Lat.
in IF.

NOTÆ SENTENTIARUM.

Ex Isidoro lib. 1. Orig. cap. 20.

UEDAM Sententiarum Notæ apud celeberrimos Auctores fuerunt, quales antiqui ad distinctionem scripturarum carminibus & historiis apposuerunt. Notæ autem versibus apponuntur numero XXVI. quæ sunt nominibus infra scriptis.

* *Ασπίδος*, apponitur in iis quæ omissa sunt, ut illustrescant per eam notam, quæ deesse videntur. Vide *Marium Mercatorem pag. 159. edit. Baluziana.*

— *Οβελος*, i. virgula jacens, apponitur in rebus vel sententiis superflue iteratis, sive in iis locis ubi lectio aliqua falsitate notata est, ut quasi sagitta jugulet supervacua, atque falsa cõfodat. Sagitta enim græcè *ὄβελος* est.

— *Οβελος* supernè appunctatus ponitur in iis de quibus dubitatur utrum tolli debeant, nec ne.

÷ *Limniscus*, id est virgula inter geminos punctos jacens, apponitur in iis locis, quæ sacre Scripturæ interpretes eodem sensu, sed diversis sermonibus, transtulerunt.

Υ *Ανίχαρος*, cum puncto apponitur, ubi in translationibus diversus sensus habetur.

* — *Ασπίδος* cum obelo: hæc proprie Aristarchus utebatur in iis versibus qui non suo loco positi erant.

┌ *Παράθετος*, ponitur ad separandas res à rebus quæ in connexu concurrunt, quemadmodum in catalogo loca à locis, & regiones à regionibus, in agone præmia à præmiis, certamina à diversis certaminibus separantur.

└ *Postura*, est figura Paragrapho contraria, ideo sicut formata: quia sicut ille principia notat, ita ista fines à principiis separat.

∪ *Κροφία*, circuli pars inferior cum puncto ponitur in iis locis, ubi quæstio dubia & obscura aperiri vel solvi non potest.

∩ *Ανίσχυμα*, ponitur ad eos versus quorum ordo permutandus est, sicut & in antiquis auctoribus positum invenitur.

∪ *Ανίσχυμα* cum puncto, ponitur in iis locis ubi in eodem sensu duplices versus sunt, & dubitatur qui potius eligendus sit.

∪ *Διπλῆ*, hanc Scriptores nostri apponunt in libris Ecclesiasticorum virorum, ad separanda vel demonstranda testimonia sanctarum Scripturarum.

∪ *Διπλῆ πλειῶν*, vel *πλειστηνῆ*. Hanc primus Leogaras Syracusanus apposuit Homericis versibus ad separationem Olympi à Cælo.

∪ *Διπλῆ πλειστηνῆ*, id est cum geminis punctis. Hanc antiqui iis apponebant, quæ Zenodotus Ephesius non rectè adjecerat, aut detraxerat, aut permutaverat. In iis nostri eam usi sunt.

∪ *Διπλῆ ὀβελισμένη*, interponitur ad separandas in Comædiis vel tragædiis periodos.

∪ *Διπλῆ* versa *ὀβελισμένη*, quoties Strophe & Antistrophus inferitur.

∪ *Διπλῆ* adversa cum obelo ad ea ponitur quæ ad aliquid respiciunt, ut, *Nos ut tibi sumus at Frygia res vertere fundo Conamur, nos at miseris qui Treas Achivis Objecit.*

∪ *Διπλῆ* supernè obelata ponitur ad conditiones locorum ac temporum personarumque mutatas.

∪ *Διπλῆ* recta & adversa, supernè obelata, ponitur finito loco suo monade significante similem sequentem quoque esse.

∪ *Κροφίος*, ponitur quoties multi versus improbantur, nec per singulos obelantur: *Κροφίος* enim Fulmen dicitur.

* Χρισίμων, hæc sola ex voluntate cujusque ad aliquid notandum ponitur. Hæc porro nota apponi solebat Epistolis Formatis in fine, ut ex *Papia doctum*, hisce verbis: *Chrisimon* autè hujusmodi effigiabitur specie. *Ubi legendum chrisimon ut apud Isidorum, non χρισίμων, ut præfert editio.*

Φ Id est Fortis, vel Fortes. Hæc ubi aliquid obscuritatis est, ob sollicitudinem ponitur.

Υ *Αγκυρα* superior ponitur, ubi aliqua res magna omnino est.

∪ *Αγκυρα* inferior, ubi aliquid vilissimè aut inconvenientiùs denuntiatum est.

∪ *Κροφίος*, nota tantùm in fine libri apponitur. Vide *Martialis lib. 10. Epigr. 1.*

∪ *Αλαγος*, nota quæ ad mendas adhibetur. Hæc tenus *Isidorus.*

∪ *Λαβύρινθος*, in locis obscuris apponi solebat: *Marius Mercator pag. 164. edit. Baluz. Ad cuius loca pervidenda, quæ hic exponere curavimus, signa Labyrinthorum apposita Lector inveniet.*

∪ *Ωρειος*, vox crebrò codicum marginibus adscripta, cum quid præclarum in contextu occurrat. Vide *Gloss. in Ω.*

Isidorianis adjungenda quæ in hanc sententiam habent Scholiastes Aristophanis non uno loco, *Hephestion in Enchiridio del. ut. pag. 74. Phavorinus Camers in Κοροίς, &c.*

μ	μάτα.
θ	λίωστα
Ϟ	αιθάλι.
ϙ	ώκωός.
τ	επιβλίω.
σ	ρίον.
φ	ξυλαόνι.
ζ	ρρόπαχων.
ρ	ρί.
β	βρόμος.
χ	λαμεία.
δ	δρακίτια.
λ	λίθις.
ι	αιματίτω.
μ	μωρετι.
κ	άκας.
γ	ο μόλιός.
θ	ο κασπίρις.
...	ο αδρός.
δ	δύοι.
μ	μωλιόν.
χ	χλωρόν.
π	πός.
ε	χάωνι.
λ	λίπας.
π	πυρίτις.
θ	χάλιασος.
Δ	πταπίς.
Γ	ούγγια.
γ	ο κύκλις.
ι	όβλος.
χ	η χύμη.
ζ	όβλος τή ημια.
ζ	όβλος φέο.
π	ο πρύβλιος.
π	ζράμμα.
χ	ο χοκιάς.
χ	ο χοιτιξ.
ε	όβλοι πρις.
ε	τὸ κίεας.
ε	όβλος τίταρις.
ε	ε όλκί.
ε	η δραχμή.
ε	τὸ καχλαειν.
ε	ο ξίπτις.
ε	ο χαλις.
ε	η κούλα.
ε	ο σπηρ.
ε	τὸ δλωάρον.
ε	χαλις.
ε	ο κίεμος.

χ	χαλις.
θ	ο θριμς.
ρ	καθμία.
ν	όνύμωσα
ο	οίω.
χ	η χολη.
ε	άλος.
χ	ο χαιμς.
κ	μύς.
κ	μύρος.
κ	κεααφίς.
κ	ημμάθις.
κ	απίρις.
κ	λιθάργωσι
ε	σίμμ.
δ	προγγύλα.
δ	πυρίτις.
δ	η αρπικίτις.
λ	σίλρις.
θ	εουδάρχη.
λ	λαπίς.
ε	αργύρος.
π	καρδία.
π	μακρόν.
π	τίλρις.
π	εμάρις.
π	ει δὲ μωρα.
π	εμωόν.
π	πίεξ.
π	αιθράμα.
π	βίχλωλ.
π	ππιω.
π	ορίθια.
π	χλωάειν.
π	μωχίον.
π	χαριών.
π	πρωόν.
π	ξυρόν.

Ex Cod. Reg. 1337. fol. 217.

κ	κρότος.	μύρωδτις.
κ	κίς.	σίδρις.
κ	κίς.	ήλεκθρις.
κ	κίς.	χουός.
κ	κίς.	χαλις.
κ	κίς.	καθίρις.
κ	κίς.	αργύρος.

NOTÆ CHYMICÆ

Ex Osualdi Crollii libro de Signaturis.

Antiquissimi Sapientes, quos Græco sermone Philosophos appellamus, si quæ vel naturæ vel artis reperissent arcana, ne in pravorum notitiam devenirent, variis modis atque figuris occultabant: eodem modo Philosophi Hermetici certis notis hieroglyphicis solebant insignire Planetas terrestres, quibus eorum latentes virtutes intuendas, quasi ob oculos intelligentibus & insipientibus huius artis exponerent. Ut autem ejusmodi signa ab interitu vel sepultura vindicarentur, operæ præmium me facturum arbitratus sum, si cum aliorum mineralium characteribus ad profanum & indignum vulgus ab hoc studio arcendum à providenti antiquitate excogitatis, in gratiam discipulorum Hermeticorum, nunc republicæ Chymicæ unâ operâ à me communicentur.

NOTÆ METALLORUM.

- Saturnus, Plumbum.
- Jupiter, Stannum.
- Mars, Ferrum.
- Sol, Aurum.
- Venus, Æs, Cuprum.
- Mercurius, Argentum vivum.
- Luna, Argentum.

NOTÆ MINERALIUM

& aliarum rerum chymicarum.

- Antimonium.
- Arsenicum.
- Auripigmentum.
- Alumen.
- Aurichalcum.
- Atramentum.
- Acetum.
- Acetum distillatum.
- Amalgama.
- Aqua vitæ.
- Aqua fortis, seu aqua separatoria.
- Aqua Regis, seu Stygia.
- Alembycus.
- Borax.
- Crocus Martis.
- Cinnabaris, usifur.
- Cera.
- Crocus Veneris, seu zs usum.
- Cineres.
- Cineres clavellati.
- Calx.
- Caput mortuum.
- Gummi.
- Lateres cribrati, seu tegularū farina.
- Lutum sapientiæ.
- Marcafita.
- Mercurius sublimatus.
- Mercurius Saturni.
- Martis balneum.

- Magnes.
- Oleum.
- Purificare.
- Realgar.
- Sal petræ.
- Sal commune.
- Sal gemmæ.
- Sal Armoniacum.
- Sal Alkali.
- Sulfur.
- Sulfur Philosophorum.
- Sulfur nigrum.
- Sapo.
- Spiritus.
- Spiritus vini.
- Sublimare.
- Stratum super stratum.
- Tartarus.
- Tutia.
- Talcum.
- Tigillum.
- Vitriolum.
- Vitrum.
- Urina.

QUATUOR ELEMENTORUM

Nota.

- Ignis.
- Aër.
- Aqua.
- Terra.
- Dies.
- Nox.

NOTE ALIÆ,

Ex Codice Regio 1843.

ϕ	εισι.
ϕ	ωτα
ϕ	ουσι.
ϕ	ω πφ.
ϕ	επι.
ϕ	φρόσιπτι.
ϕ	φισι.
ϕ	καδ.
ϕ	δω.
ϕ	επιμεμα.
ϕ	εισιν.
ϕ	χέσιμον.
ϕ	επιδη.
ϕ	αίμα.
ϕ	τύκτα.
ϕ	αε.
ϕ	πω.
ϕ	πωτ.
ϕ	δρδρος.
ϕ	λεπτόν.
ϕ	ουεπιός.
ϕ	γφ.
ϕ	κύκλος.
ϕ	κίβητ.
ϕ	ήμικυκλος.
ϕ	σειγισσ.
ϕ	πτεράγισσ.
ϕ	φθάλμιλος.
ϕ	διάμεις.
ϕ	φθραλλόρφος.
ϕ	χρουβίμ.
ϕ	σεσφίμ.
ϕ	αρχήγιλος.
ϕ	αηλος.
ϕ	δαμύτιος.
ϕ	αλάσι.
ϕ	χάμμα.
ϕ	μπαμβισιός.
ϕ	χότος.
ϕ	σιμύτ.
ϕ	πρ.
ϕ	αφρ.
ϕ	φάλασι.
ϕ	αθριος.

ϕ	είφελος.
ϕ	μακρός, vel μάκιρ.
ϕ	εμύρι.
ϕ	ζήσιεν.
ϕ	πτελερμύς.
ϕ	πίπει μέλα.
ϕ	πίπειλκός.
ϕ	πιδόσιτος.
ϕ	πδω.
ϕ	χαλός κικαυδός.
ϕ	λίβανος.
ϕ	δισι.
ϕ	φύλατ.
ϕ	χουλι.
ϕ	λίβαν.
ϕ	λίπ.
ϕ	αυαπ.
ϕ	μύρι.
ϕ	μακιδνικόν.
ϕ	πύριδρος.
ϕ	δάλσι.
ϕ	μάγα.
ϕ	θμβαν.
ϕ	χουσίον.
ϕ	...
ϕ	φουκωτ.
ϕ	φουχρός.
ϕ	αυαμ.
ϕ	καλακίσι.
ϕ	καρδία.
ϕ	άλος.
ϕ	ζήσι.
ϕ	χάμμα.
ϕ	καυφισ.
ϕ	δύμιον.
ϕ	λιθάργυρος.
ϕ	καθμία.
ϕ	χαλκίτι.
ϕ	χαλκαδός.
ϕ	χολή.
ϕ	χολός.
ϕ	σιμ.
ϕ	πείσι.
ϕ	λίπικός.
ϕ	συνδραχ.
ϕ	λιπ.
ϕ	σινός.
ϕ	αίνδακίτι.
ϕ	αζωμος.
ϕ	δαμύμα.
ϕ	όξος.
ϕ	διάπρος.

ex cod. Reg. *311. *618.

Caranis, Liber apotelesmaticus, hoc titulo in cod. Reg. 1843. fol. 260. Βίβλος Καρανίς φυσικῶν δυνάμεων συμπεθεῖται π καὶ ἀποσημασιῶν, &c. Vide Glossar. in Καρανίς.

Comarius Philosophus, qui Cleopatram artem sacram docuit. Ita præfert titulus scriptoris istius fictitii in cod. Reg. *618. Κομάρου φιλοσόφου Αρχιεπίσκοπος διδάσκων τὴν Κλεοπάτρας ἢ Σίρας ἐξ ἱερῶν τέχων τὴν λίδου ἢ φιλοσοφίας.

Constantinus Asyncretus, seu primi à secretis, ut quidam volunt, Rheginus in Paraphrasi Græca libri *Aertron Basifarbna Emir in Zarmeta*, inscripti Εφόδια ἢ ἀποδημιώτων, seu *Viticum peregrinantium*, ex cod. Reg. 2147. & aliis, & Colbert. de quo consulendus Lambecius lib. 6. de Biblioth. Cæsar. pag. 125. 126. Titulus codicis Colbertei ita concipitur: Βίβλος λεγόμενα ἢ Εφόδια ἢ ἀποδημιώτων συντάξις ἀπὸ τοῦ Ρ. Πρωτοεπιτοῦ ἢ ἰδίου Ελζηνζάρ, μεταβληθείσα εἰς τὴν Εμάδα γλωττίαν ἀπὸ Κωνσταντίνου Ασκητοῦ ἢ Ραζίου.

Constantinus Meliteniotes Medicus de Medicamentis Persicis, hoc titulo: αὐτῶν αἰ ἀγέδων ἰατρικῶν ἀποδημιώτων ἐν τῷ Περσῶν εἰς τὴν Εμάδα ἀπὸ Κωνσταντίνου ἰατροῦ τῷ Μελιτινῶν. Ex cod. Reg. 2686.

Cosma Hieromonachi Ερμιτανῶν τῶν ἑσπερίων ἢ χριστιανῶν. Ex cod. Reg.

Critodemi Apotelesmata ὠρίων, ex cod. Colb. 2079.

Cyrilli Alexandrini Lexicon, hoc tit. Λογικὸν ἢ ἀγίον Κυρίλλου Αλεξανδρείας, ex cod. Reg. & Colbert. 4279. optimæ notæ. In Indice verò MS. librorum Græc. Bibl. Vaticanæ, Λογικὸν ἢ ἀγίον Κυρίλλου ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ.

Cyrillus, Scythopolitanus de vita S. Sabæ, ex cod. Colbert. 4461. Laudatur in hoc Glossario ut MS. quia nondum cùm scriptum est editum fuerat à Cotelerio nostro.

Danielis Visiones ex cod. Reg. 1845. ἐν τῷ ἐκείνου ὄρασι τοῦ ἁγίου Δανιὴλ. Vide Glossarium in Ὁράσι.

Demetrii Gemisti Diaconi, Magnæ Ecclesiæ Protonotarii. Dispositio Liturgiæ Patriarchalis, hoc titulo in cod. Reg. *3. Διάταξις ἢ τῆ Πατριάρχου Λειτουργίας, καὶ πῶς γίνεται ἐν τῷ μεγάλῳ ἐκκλησίῳ, ἢ ἢ ἔστιν ἢ ἡ χριστιανῶν, ππὶ καὶ πῶς γίνεται ἐκείνῳ, συντάξις ἀπὸ τοῦ Προπομπικῶν ἢ ἀγωνιστῶν τῷ Θεῷ μεγάλῳ ἐκκλησίῳ, Διακόνου καὶ τῷ Δημοτικῶν τῷ Γεμίστῳ. Laudatur in libro Sacramentorum Eccl. Gr. cod. Reg. 2411. fol. 95. v. & alibi.

Democriti Chymici φυσικὰ καὶ μυστικά, ex codice Reg. *618. Editus dicitur Patavii anno 1572. nescio an & Græcè.

Emmanuel Georgillas Limenites de Mortalitate Rhodi, versibus politicis Græcobarb. ex cod. Menteliano, nunc Regio, cujus titulus: τὸ θνητὸν τῶν Ῥόδιων ἀγία. μὴ ἐκπεθεῖν, anno Christi scilicet 1478.

Eriphanus Archiepiscopus Cypri ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ. Μ. Σουτῶν ἢ τῷ λογίῳ ἢ Αρχιεπίσκοπος, ex variis cod. Reg. Editus etiam prostat.

Evagrius Monachus, de Vestibus Monachorum Ægypti. Eiusdem Sermones præctici, ex Cod. Colbert. 3975.

Euchologium, ex cod. Colbert. 6052.

Eudemi Lexicon, ex cod. Reg. 2757. hoc tit. Εὐδήμιον ῥήματα ἀπὸ Μελῶν ῥητορικῶν. Laudatur à Suida initio operis.

Eudocia Macrembolitissa Imperatricis, Romani Diogenis Imperatoris uxoris, Ἰανὰ, *Violariu*, seu

Collectio continens Deorum, Heroum & Heroïnarum genealogias, metamorphoses, fabulas & allegorias, præterea elogia Virorum & Scriptorum illustrium, ad Romanum Diogenem Imp. Scripsit præterea Cæsariem Ariadnæ stricta oratione, & τῷ ἱεροῦ γυναικῶν χριστιανῶν, & ἢ δὲ τῷ βασιλεῖ ἀπὸ τοῦ, soluta oratione, & ἀπὸ διαίτης ὑπαζότων, quæ quidem in Proconesi Monasterio asservantur, ut est ad marginem Proemii codicis Colbertei. Vide Notas nostras ad Zonaræ Annales pag. 47.

Eusebii Archiepiscopi Alexandriæ λόγος ἀπὸ ἰατρομαθίας, καὶ εἰς τὴν ποιητικὴν, ἢ εἰς τὴν Λαζαρίαν, ex cod. Colbert. 2493.

Eustathius Magister Romanus de Hypobolo, ex cod. Reg. 2023.

Eustochius in Vita S. Eufignii apocrypha, ex cod. Reg.

Euthymii Panoplia, ex cod. Colb. 4297.

Gennadius Scholarius Patriarcha CP. in Ράμπων, ex cod. Reg. ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ψυχῶν διατάξεις μὴ τῶν σώματων ἀνάγειν. Ex codice V. C. Eusebii Renaudoti. Vide Glossar. in ἰατρικῶν, & in Appendice.

Georgius Charobosus, ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ καὶ πικρῶν καὶ ἰατρομαθῶν χριστιανῶν. Ex cod. Colberteio 1825. Vixit ante Anastasium, vel certè ante Justinianum. Vide Allatium de Georgiis.

Georgii Chrysococca Expositio in constructionem Persarum, ex cod. Reg. 2563. & Colbert. 3519. hoc tit. τὸ σφοδρὸν ἰατροῦ καὶ Χρυσόκοκκου ἑξήγησις εἰς τὴν συντάξιν τοῦ Περσῶν ἰατροῦ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ ἀλλοφῶν καὶ εἰς τὴν ἰατρικὴν καὶ Χαρποκίτιον. Scriptum hoc opus an. M. 6854. Chr. 1346. quo is vixit.

Idem ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἀπὸ ἡμερῶν, ex codice Reg. 1334. ubi ἰατροῦ & ἀπὸ ἀλλοφῶν indigitatur. Vide Allatium de Georgiis p. 359.

Georgii Hamartoli Chronicon eodem titulo quo refertur ab Allatio in Dissert. de Georgiis, ex Biblioth. V. C. ac Doctissimi Antonii Faure Doctoris Sorbonici, & ex cod. Reg.

Georgius Lacapenus de Grammatica, ex codice Reg. 2770. Istius operis meminit Allatius in Diatriba de Georgiis pag. 363.

Georgii Lapitha Cyprii Versus morales, ex cod. Reg. 3337. hoc titulo: Στίχη ποικίλα ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ καὶ καὶ τῶν σφοδρῶν καὶ Γεωργίου Λαπίθου τῷ Κωνσταντίνῳ. Vide Allatium de Georgiis.

Georgii Nicomediensis Episcopi ἑξήγησις εἰς τὴν ἀγίαν καὶ ἀπὸ ἀλλοφῶν μάρτυρα βασιλέων. Ex cod. V. Cl. Eusebii Renaudoti. Vide Allatium de Georgiis pag. 312.

Georgius Pachymeres de Harmonia & Musica, hoc titulo: Περὶ ἀρμονικῆς ἡγῶν μουσικῆς, καὶ σφοδρῶν καὶ καὶ λογικῆς Γεωργίου ὁ Παχυμέρης ἐκ πολλῶν παλαιῶν καὶ ἢ τῶν διδασκαλῶν ἐν ἀκριβοῦς πολλῶν ἐκλεξιάντων, ἕως τῆς καλῆς τῷ ἱεροῦ ἑξήγησις ὅπως χαλεπῶς. Ex codice Colberteio 3946. in Anglia, ni fallor, editus.

Georgius Phorbennus Dictyophylax Thessalonice, de Hypobolo, ex cod. Reg. 2227. hoc titulo: ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τῷ Δικτυοφύλακῳ Θεσσαλονικῆς Γεωργίου τῷ Φορβεννοῦ.

Georgius Sanginatus Consul Romanorum, & Comes Palatinus Lateranensis, de partibus corporis humani, ad Nicolaum V. Summum Pontificem, hoc titulo: ἑξήγησις πολλῶν ἢ τῷ Βουλῆτι ἁγίου ἢ ἀπὸ ἀλλοφῶν ἢ μὴ τῷ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ. Ex codice Regio *1510.

Georgius Sophista Alexandrinus, ex cod. Reg. 2759. hoc tit. Σχόλια ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ τῷ Διακόνῳ (Herzogonis) ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τῷ ἱεροῦ τῷ ἱεροῦ.

Αλιξιούριος. In fine hæc verba habentur: ἐπιμνησθῆναι τῷ Θεῷ καὶ τῇ διαίρεισι διπλοῦς Ζώνησι Σχολαστικῶς.

Georgii Trapezuntii Epistola ad Nicolaum, ex cod. Reg.

Gregorii Palama Archiepiscopi Thessalonicensis Homiliæ & Epistolæ, ex cod. Reg. 2404.

Gyrardi Acrostichis in Stauracium Sebastum, ex cod. Reg. 2566.

Hagiopolites, Liber de Musica recentiorum Græcorum, hoc titulo: βιβλίον Ἀγοπλίτης συστακτικῶν ἐν ἑσπέρῳ μουσικῶν μεθόδων. Ex cod. Colb. 4276. Occurrit nescio quis Joannes Hagiopolites Logotheta Cursus publici sub Leone Sapiente, quem Sophocles fuisse scribunt Leo Grammaticus & Georgius Monachus in Leone n. 2.

Hermæ Medici Mathematica ad Ammonem, ex cod. Reg. 2137.

Hermodori Rhegii Adagia, hoc tit. *Adagia collecta à R. P. Hermodoro Rhegio*. Descripsit Adrianus Parvilerius Soc. Jesu, & ad me olim misit.

Herodiani Distributiones secundum alphabetum, hoc titulo: Ἐπιμετρήματα τοῦ Θεοῦ καὶ ἀλφάβητος τῷ Ἡεροδωτῆ. Ex cod. Colb. 2220. Laudantur ab Eustathio II. c. p. 445.

Herodianus de solæcismo & barbarismo, ex cod. Colb. 1825. Idem de temporibus, ex cod. Reg. 3336.

Heronis Geographia MS. ex cod. Reg. 1904. hoc titulo: Γεωγραφία τοῦ Θεοῦ καὶ Ἡρώνος, ἡ τῷ Ἡεροδωτῆ ἀποδιδύουσα μεθόδων, ἐν πέντε β. καὶ μέρους ἀσπέν.

Heronis Isagogæ, ex cod. Reg. 1024.

Heronis Excerpta, hoc titulo: Παραβλήσις ἐκ τῶν ἑρατοσθένους ἑξαπέζων, ex cod. Colbert. 1996. in quo Heronis nomen, quo laudatur à Meursio, deest. Vixit sub Heraclio. Vide Lambecium lib. 7. de Bibl. Cæsar. pag. 188. 202.

Hieronymi Monachi & Presbyteri Dalmatæ Historia Patrum Ægypti, post Historiam Lausiacam Palladii, qui hæc verbo tenus ferè exscripsit, hoc titulo: Ἐπιπέτα ἱστορία τῶν πατέρων τῆς ἁγίας καὶ ἀληθῆς, εὐσεβείας καὶ ἱερουργίας καὶ ἀσκήσεως καὶ ἀρετῆς τῶν ἐκ Ἀλεξάνδρειας. Vixit autem sub Theodosio Magno, ut ipsemet testatur in Joanne Abbate. Ex cod. Colb. 2213.

Hierophilus Sophista de Alimentis, ex cod. Reg. hoc tit. Ἱεροφίλου σοφιστοῦ περὶ τῶν κρέων, ἢ πῶς ἀναλαβεῖν καὶ ἐκτρέφειν τὸν μισθόν, ἐν ὅποιον ἀπὸ κρέων.

Hologium, ex cod. Reg. 1838.

Jacobi Monachi Epistolæ, hoc titulo: Ἐπιστολαὶ Ἰακώβου μοναχοῦ μεγ. πρὸς τὸν πατριάρχην καὶ τὸν Κατακλιτικῶν Ἐπίσκοπον συνιδρυμένους τῷ κελίῳ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν βασιλεῦ. Ex cod. Reg. 1004. Vixit circa annum 1100. sub Alexio Comneno Imp.

Joannis Archiatri Iatrosophicam. Ex codd. Reg. 2147. & 3175.

Joannes Botanista Cretensis, de Iambis, ex cod. 1576. Reg. hoc titulo: Ἰωάννου βοτανικοῦ Κρήτου, Βοτανικὸν πρὸς Ἰωάννην Διάκονον καὶ Ταβυλάριον τῷ Κωνσταντίνῳ, εἰς τὸν ἰαμβικὸν ἑρατοσθένους μέτρον.

Joannis Camateri Præfæcti Camaleio Poëma Iambicum de Zodiaco & Planetis ad Manuelem Comnenum Imp. hoc tit. in cod. Reg. 2732. Ποίημα τῷ Θεῷ καὶ Κωνσταντίνῳ καὶ Ἰωάννῳ καὶ Ἰωάννῳ ἀλλοῦ ἀπὸ τῶν τῷ ὁ εὐσεβῶς.

Joannes Canabuzites Magister, ad dominum Æni & Samothrace, de Samothrace insula, ex Dionysio Halycarnasseo, ex cod. Reg. hoc tit. Ἰωάννου Κανabuζίτη τῷ μακρίστῳ πρὸς τὸν αὐθιγῆν καὶ Αἴον καὶ Σαμοθράκην. Script. Venetiis an. 1569.

Joannis Carpathi Episcopi ad Indiæ Monachos Capita consolatoria centum, ex cod. Reg. 2406. hoc tit. Τῷ μακαρίῳ Ἰωάννῳ καὶ Καρπάθῳ Ἐπισκόπῳ πρὸς τοὺς ἀδελφούς τῆς Ἰνδίας ἀσκητικῶν μοναχῶν ἑκατὸν κεφάλαια ἱκανῶς. In capite ultimo habentur complures narrationes de Ægyptiis Anachoretis, eadem ferè quæ in Gerontico leguntur.

Joannis Hierosolymitani Archiep. Synodicon, hoc tit. ex cod. Reg. 2951. Συνοδικὸν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων ἐπιτελεῖται πρὸς τὸν πᾶσι καὶ ἀδελφοῖς ἱεροσολύμων ἑβδωμῶν αἰώνων. Edit. à Combesio in Hist. Monothelitarum, sub nomine S. Joannis Damasceni, sed hîc paullo diversum.

Joannes Cassianus de Monachis Ægypti. Idem de pravus cogitationibus, ex cod. Reg. 2406. hoc tit. Τῷ μακαρίῳ Κασσιανῷ καὶ Ρωμαίου πρὸς Κασσιανὸν Ἐπίσκοπον, περὶ ἁσκητικῶν καὶ καλῶν τῶν καὶ ἀληθῶν καὶ ἀναπλῶν κινήσεων.

Joannes Colobus de Vita S. Παύλι Ἀγυπτίου, hoc tit. βίος καὶ ὅσιον ἡμῶν τοῦ ἁγίου Παύλου, εὐσεβείας καὶ ὅσιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου καὶ Κολόβου. Ex cod. Reg. 2458.

Joannis Comneni Imp. Novella περὶ κτηνικῶν ἀλλοτρίων ψυχασίων, seu de Mancipiis, ex cod. Reg. 1526.

Joannes Comvidius, Κοβιδίτης, Antecessor, auctor τῶν ποικίλων, seu libri de Pœnis. Vide Suaresium de libr. Basil.

Joannes Episcopus Prisdryanorum, de Urinis, ex cod. Reg. 3497. hoc tit. Ἰωάννου Ἐπισκόπου Πριεδρυανῶν, περὶ οὐρῶν διαγνώσεως καὶ θεραπείας αἰείως.

Joannes Geometra in Parsphrafi Cantici Deipartz, in cod. Colberteo post Apollinarij Psalmos. Vide Allatum de libr. Eccl. Græc. p. 62.

Joannes Iatrosophista, cujus Iatrica habentur in cod. Reg. 126. hoc tit. Λόγος καὶ πύγμα Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου πρὸς τὸν πᾶσι καὶ ἀδελφοῖς τῆς ἁγίας, πρὸς τὸν ἑκάστῳ πᾶσι ἑσπέν.

S. Joannis Theologi Commentarius de Jesu Christo & ejus descensu ex cruce, ex cod. Colbert. 4530. hoc tit. Ἰστορία τῆς κείνου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἵνα πᾶσι ἀποκαθάρσιν αὐτοῦ, εὐσεβείας (sic) καὶ ἀγίας ἑπιπέτας. Liber apocryphus, ut & qui ei adnectitur, ejusdem S. Joannis Commentarius alter, ἵνα πᾶσι κείνου καὶ ἁγίας διακίνας ἡμῶν ἑσπέν, qui habetur etiam in alio codice.

Joannes Monachus Discipulus S. Basilii de consensione auriculari, hoc tit. Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ τῆς πύξης καὶ ἁγίας μαθητοῦ τῷ μεγάλῳ Βασίλειῳ, περὶ ἑξακτῶν καὶ ἑκκοσίων ἀρετῶν, ex cod. Colberteo 6041. Vide Morinum de Pœnis.

Joannis Tzetza Epistolæ ex cod. Reg. 2565.

Irene Ducana Imperatricis Typicum Monasterii Deipartz τῆς Κοκκαλιτικῆς, ab eadem Irene Ducana Alexii Comneni Imp. conjuge edificati, eo titulo, quem descripsimus in nostra CPoli Christiana lib. 4. p. 87. Ex cod. Reg. 2630. Ita verò subscribitur litteris Cinnabarcis post cap. 78. nam ad octuagesimum excurrit, Ἐπίσκοπος καὶ Χειρῶν τῷ Θεῷ καὶ βασιλεῦσι Ρωμαίων ἢ Δούλεται.

Julius Africanus de Apparatu bellico, ex codd. Reg. 677. & Colberteo 1996. hoc titulo, Ἐπιπέτα τῷ Ἀφρικανῶν καὶ ἁγίας. De hoc scriptore vide quæ observat Valesius ad Eusebii hist. Eccl. l. 6. c. 31.

Leonardus Aretinus de Republica Florentinorum, hoc titulo: Λεονάρδου Ἀρετίνου περὶ τῆς ἁγίας πολιτείας. Ex cod. Reg. 3049.

Leonis Philosophi & Medici Synopsion Iatricæ, seu Medicinæ libri septem, ex cod. Reg. 3511.

Leonis Diaconi Historia, hoc titulo: Λεόντος Διακόνου ἱστορία, ἑξακτῶν καὶ ἑκκοσίων τῶν ἀσκητικῶν καὶ ἁγίας.

σαπίου (Περφοροβότη) μέχρι τῆς πλῆθους τῆς ἀντικειμένης τῆς ἐπιλαχμῆς Τζιμοῦ, sub quo vivebat. Scriptor typis regis proximè edendus cum aliis ex cod. Reg.

Leo Philosophus, aliis Theophilus, de Regno & Principibus, liber Astronomiæ judiciaræ, ex cod. Reg. 2730. & Colb. 2079.

Leonis Sapientis Ænigmata cum explicatione, hoc titulo: Αἰνίγματα λέξιων Λέοντος τῆς σεφῆς τῆς συμῆς λέξεως ὡς Βυζαντινῶν λέξεων. Liber scriptus lingua Græca vulgari, ex cod. Colb. 5104.

Leontius Episcopus Neapoleos Cypri, de vita S. Joannis Eleemonis, hoc titulo: Λεοντίου Ἐπισκόπου Νεαπόλεως τῆς Κύπρου ἐπιπέμῃ ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐλεημοσίου. Ex cod. Colb. 505.

Leontius Presbyter, de vita S. Gregorii Agri- gentini, ex cod. Colb. 1677. hoc titulo: Λεοντίου πρεσβυτέρου ἐπιπέμῃ ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ ἀγρινθίου. Ex cod. Colb. 1677.

Manesthonis Αποπλασματικῶν Αποπλάσματα ἢ ἀταξιαζόματα. Ex cod. Colb. 2079. Nomen fictitium.

Mannelis Holobeli Rhetoris Rhetorum, Versus politici in Michaëlem Palæologum Imp. ex cod. Colb. 6044. Vide Glossar. in Ρήτωρ.

Mannelis Malaxi Chronicon hoc titulo: Βιβλίον χρονολογικῶν περιέχον ὡς ἐπιπέμῃ ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως τῆς βουλῆς Μανελίου τοῦ ἀταξιαζοῦ ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως τῆς βουλῆς Μανελίου τοῦ ἀταξιαζοῦ. Ex cod. Colberteo 4787.

Mannelis Moschopuli Schedographia longè au- Qior edita, ex cod. Reg. 3227.

Ejusdem Moschopuli Sylloge dictionum Attica- rum, auctior edita, hoc titulo: τῆς σεφῆς τῆς συμῆς λέξεως ὡς Βυζαντινῶν λέξεων, ὡς οἱ ἀπὸ τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως τῆς βουλῆς Μανελίου τοῦ ἀταξιαζοῦ. Ex cod. Reg. 1853.

Manuelis Magni Rhetoris Apologia ad fratrem Franciscum Prædicatorem. Edit. à Steph. le Moine, an. 1685.

Manuelis Palæologi Onirocriticon, hoc titulo, post Achmetem, ὅπως ἐξηγήσεται κατὰ Μανουὴλ τῆς Πηγαλόγῃ. Ex cod. Reg. 1843.

Maximi Μαζαρι Monachi Canones alphabe- tici, ex cod. Colb. 4343.

Maximi Planudis Monachi Ἐνηνεροεῖα κατ' Ἰν- δούς, ἢ μεγαλὴν μαγάλην. Ex cod. Reg. * 1304. Vide Steph. le Moine to. 2. Varior. sacror. p. 797.

Maximus Planudes Monachus, περὶ ὕληος τῆς οὐρῆς, ex cod. Reg. * 957.

Melanii Cocini Excerpta Iatrica, ex cod. Reg. MS. * 1261. hoc tit. Ἐπιπέμῃ ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως τῆς βουλῆς Μανελίου τοῦ ἀταξιαζοῦ. χαρτίται ὅπως ἐπιπέμῃ ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως τῆς βουλῆς Μανελίου τοῦ ἀταξιαζοῦ.

Meletius Monachus de Urinis, versib. politicis. Ex cod. Reg. 3175.

S. Methodius Patr. CP. de Miraculis S. Ni- colai, ex cod. Colb. 2493.

Michaelis Pselli Philosophorū Hypertimi Varia. Chronographia à Basilio & Constantino Por- phyrogenitis ad Michaëlem Ducam. Ex cod. Reg. * 1837.

Epistolæ, ex cod. cod.

Monodia de casu ædis Sophianæ. Ex cod. cod.

Monodia In Joannem Patricium, ex cod. cod.

Περὶ τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως τῆς βουλῆς Μανελίου τοῦ ἀταξιαζοῦ λέξιων. Ex cod. cod.

Synopsis ἢ ἐπιπέμῃ ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως τῆς βουλῆς Μανελίου τοῦ ἀταξιαζοῦ. Ex cod. cod.

De Grammatica versibus politicis ad Constan- tinum Monomachum, ex variis codd.

Epistola ad Xiphilinum Patr. CP. ex cod. Reg. De agricultura, seu τῆς γεωργικῆς, ex cod. R. 3502.

Opus ineditum, πῶς ματὶ ἰατρικῶν ἀρίστων δι' ἰατρῶν. Ex cod. Reg. 3502.

De Kalendis, Nonis & Idibus, ad Isaacium Comnenum Imp. ex cod. Reg. 2809.

De novis nominibus in morbis, τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως τῆς βουλῆς Μανελίου τοῦ ἀταξιαζοῦ. Ex cod. Reg. 3502.

De vocibus nomicis Latinis, ex cod. Reg.

Oratio ad Synodum, ex cod. Reg.

Maris Atticista, ex cod. Reg. 3502. hoc titulo:

Μαρίδος Ἀττικιστῆς λέξεων Ἀττικῆς καὶ Ἑλληνικῆς καὶ ἰατρικῆς.

Neophytus Chymicus, ex codd. Reg. * 618. 957. quibus præfiguntur hi versus:

Θεὸς τὸ δῶρον ἐστὶν πῶς Νεφύτου
Τῆς Προφητικῆς μαθήσεως ἑπιπέμῃ ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως τῆς βουλῆς Μανελίου τοῦ ἀταξιαζοῦ.
Τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως τῆς βουλῆς Μανελίου τοῦ ἀταξιαζοῦ.
Ἡ βίβλος ἡδὲ τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως τῆς βουλῆς Μανελίου τοῦ ἀταξιαζοῦ.

Ejusdem Neophyti τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως τῆς βουλῆς Μανελίου τοῦ ἀταξιαζοῦ. Ex eodem cod. 957.

Neophyti Monachi Scholium ad Numeros In- dicos. Ex cod. Colb. 1758.

Nicephorus Blemmides de Chymia ex cod. Reg. * 1904. hoc titulo: τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως τῆς βουλῆς Μανελίου τοῦ ἀταξιαζοῦ. ἢ ἐπιπέμῃ ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως τῆς βουλῆς Μανελίου τοῦ ἀταξιαζοῦ. ἢ ἐπιπέμῃ ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως τῆς βουλῆς Μανελίου τοῦ ἀταξιαζοῦ.

Ejusdem Blemidæ τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως τῆς βουλῆς Μανελίου τοῦ ἀταξιαζοῦ. Ex codice Reg. 3226.

Nicephorus Chummus, qui & Nabhanaël dictus, Monachus factus. Præfectus Canicie, & rerum potens sub Andronico seniore, vir discretus, cujus opuscula varia & Epistolæ habentur in cod. Regio * 1754. In alio codice Colberteo habentur aliquot ejus Epistolæ hoc titulo: τοῦ Νικηφοροῦ τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως τῆς βουλῆς Μανελίου τοῦ ἀταξιαζοῦ. deinde τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως τῆς βουλῆς Μανελίου τοῦ ἀταξιαζοῦ, &c.

Nicephori Gregora Philosophi Paschalion, ex cod. Reg. MS. hoc titulo: τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως τῆς βουλῆς Μανελίου τοῦ ἀταξιαζοῦ. ἢ ἐπιπέμῃ ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως τῆς βουλῆς Μανελίου τοῦ ἀταξιαζοῦ. Vide Urano- logium Petavii.

Ejusdem Gregoræ Historiæ pars altera libris sex comprehensa, ex cod. Reg. 2079.

Nicephorus Imp. τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως τῆς βουλῆς Μανελίου τοῦ ἀταξιαζοῦ. lauda- tur passim, ex Bibl. Reg. & aliis, cujus libri, non Nicephorus ille Phocas auctor, sed alter qui ejus ævo, sed & mandato hunc exaravit, ut colligitur ex præfatione. Vide Lambecium lib. 7. de Bibl. Cæsar. pag. 202. 203.

S. Nicephori Patriarchæ CP. Canones, ex cod. Colb. 6041.

Nicephorus Presbyter magnæ Ecclesiæ, de Vita S. Andreæ propter Christum Sali. ex cod. Regio 2458.

Nicephori Mitylenei Patricii Versus, ex codice Reg. 1334.

Nicetas Chartophylax Nicææ, καὶ πῶς ζωῆς τοῦ βασιλέως τῆς βουλῆς Μανελίου τοῦ ἀταξιαζοῦ. Ex cod. Reg. * 1334.

Niceta Choniata Historia Barbarogrzæa, ex cod. Reg.

Nicetas Choniates in Confutatione Mahumeti- cæ legis, ex cod. Colb. 4753. hoc titulo: τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως τῆς βουλῆς Μανελίου τοῦ ἀταξιαζοῦ. καὶ ζωῆς τοῦ βασιλέως τῆς βουλῆς Μανελίου τοῦ ἀταξιαζοῦ.

Nicetas Paphlago in Tetrasticha S. Gregorii

Theologi, ex cod. Reg.

Nicese Collectio rerum Chirurgicarum ex cod. Reg. 2149.

Nicolai Cabasila Epistolæ ex cod. Reg.

Nicolaus Myrepsus ex cod. Reg. *117. 7. hoc titulo: Νικολάου τῷ μίτῃ διωάμερον, ὁ ἀπείχεται καὶ τῷ κατὰ κράτος ἔχει μυστικῆς τέχνης ὡς βιβλίος κτλ. καὶ ἀλφά-βητου. Laudatur à Matthæo Silvatico in v. Vincito-rium: proinde vixit ante annum 1300.

Nicomedis Iatrosophistæ Lexicon ex cod. Reg. 2147.

Niconis Monachi Pandectes, ex codice Regio 2424. & Colberteo 5963. Quid verò Niconem impulerit hunc librum scribendi, ita docet codex Colberteus: τὸ παρὸν βιβλίον συνέταξε καὶ ἔγραψε πρὸς τὸν βασιλέα Νικητοῦ πνεύμα ἡ ἑστὴν ἀπὸ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς ἔργων ἡ ἑστὴν εἰς τὴν μεταφραστικὴν ἔργων.

Olympiodorus Philosophus Alexandrinus, iis ἡ καπιτωλάου Ζουήμου, &c. Ex cod. Reg.

Oribasium, ex cod. Colberteo 374. hoc titulo: Οριβασίου ἰατρικῶν συναγωγῶν βιβλία α'.

Palladii Historia Bragmanum ex cod. Colbert. 973. ubi descripta, post ejusdem Palladii Historiam Lausiacam.

Pantaleonis Diaconi & Chartophylactis magnæ Ecclesiæ Narrationes de Miraculis S. Michaëlis, ex cod. Reg. 1473.

Pappi Synodicon, ex schedis Fr. Pithoei, hoc titulo: Ad Synodic. Pappi. Init. scriptum erat, Collatus liber cum MS. antiqua nota Nicolai Nevelesi. Videtur vixisse sub Basilio Macedone. Cæterùm editum istud Synodicon à Labbeo ad singula Concilia, quorum in eo mentio subinde occurrit. Vide tom. 8. pag. 652. 653.

Paradisus, seu liber 55. Senectutis, hoc titulo: Βίβλιος τῆς ἀγίας γραφῶν, ἥτις λέγεται Παράδεισος, ex cod. Reg. 2383. & Colb. 4726.

Pauli Alexandrini Introductio ad Apotelesmaticen, hoc titulo: Πάυλου Ἀλεξανδρείας ὑπολογιστικῆς ἐπιτομῆς, ex cod. Reg. 2137. Vixit anno 90. ante Diocletianæ, ut testatur fol. 94. v. id est anno Chr. 485. vel 486.

Pelagius Philosophus ἀπὸ θείας καὶ ἱερῆς τέχνης, ex cod. Reg. *311. Editus dicitur Patavii anno 1572.

Petri Damasceni Monachi Alphabetum, ex cod. Colberteo 4506.

Petri Theoponicus de Alchymia, hoc titulo: Ἀρχὴ τῆς ἐνθεῖας οὐδὲν ἢ μεγάλου διδασκαλοῦ καὶ ἐπι-βίου τῆς Θεοπονίου πρὸς τὸν πᾶσι τέχνης τῆς ἀρχαίας. Ex cod. Reg. *1843. fol. 479. Ita verò de se in Prologo: ἐγὼ εἰμι Πέτρος ὁ Θεοπονίτης, τῆς φιλοσοφίας ὁ ἐλάχιςτος. In fine verò hæc habentur: ἵνα ὁδὸς ἐπιπλάσῃ ἢ οὐδὲν κατὰ τὴν ἀδελφῶν Ἀππιρίου τῆς Θεοπονίου τῆς μεγάλου φιλοσοφίας τῆς ἀρχαίας γραφῶν δι' ἑμοῦ Γεωργίου τῆς διδασκαλοῦ τῆς *μείδης.

Pneumatos Sophista ἀπὸ χημάτων ἰσοπεποιτῶν, ex cod. Reg. 3514. & Colb. 1825.

Philetonis Lexicon, hoc titulo: Φιλήτωνος Λεξικὸν πηλολογικῶν, ex cod. Colb. 1266.

Philonis Βιλοπικῶν, ex cod. Reg. 677.

Philothens Patr. CP. in Anathematismos, ex cod. Reg. 2023. hoc titulo: τῆς Παναγιώτου κυρίου Φιλοθέου ἀπὸ τῆς ἀναθηματισμῶν ἀναθηματισμῶν.

Polybius de barbarismo & solæcismo, hoc titulo: Πολυβίου ἀπὸ βαρβαρισμῶν καὶ σολαισμοῦ τῆς ἀπὸ τῆς λέξεως ἀμάρτυμάτων, ex cod. Colb. 4898.

Porphyrius de Grammatica, & de Regulis Spirituum. Ex cod. Colb. 1212.

Procopii Diaconi & Chartophylactis λόγος εἰς τὸν

τῆς ὁρθοδόξιας τῆς ἐπιτομῆς καὶ ἀγίας τικῶν πνεύμων. Ex cod. V. C. Eusebii Renaudoti.

Pseudo-Dioscorides, hoc titulo: Ἀρχὴ τῶν Θεῶν τῶν ἀπὸ τῶν φαρμάκων διωάμερον, πνεύμα Διοσκουρίδου, καὶ ἀλφάβητου ἰατρῶν πνεύματι τῆς Θεοφίλου ἑρῶν, καὶ ἑστὴν τῆς καὶ. ταχυῶν. Ex cod. Reg. *1147. post Myrepsium. adde cod. 3497.

Ptochoprodromi Poëma versibus Græcobarbaris politicis, in quo pauperetatem suam deplorat, ad Imp. Manuelem Comnenum. Post illud Poëma sequitur aliud eodem metro compositum, hoc titulo: Πτωχοπροδρόμου βιβλίον δούλων καὶ ἀρῶν, in quo in suum Abbatem acridis invehitur; in codice Reg. *1334. Laudatur à Gregorio Corinthi Episcopo, de construct. orat. apud Allatium de Georgis pag. 309.

Theodorus Ptochoprodromus appellatur in codice Pithoeano, quem vidi, aded ut idem videatur cum ejusdem xvi Poëta, qui Theodorus Prodromus nudè appellatur in lemmate prioris poëmatis: Στῆσι τῆς Θεοφίλου Πτωχοπροδρόμου πρὸς τὴν βασιλέα κύ-ειον Ἰουλιανὸν τῆς Κομνηνῶν. Alterius verò poëmatis titulus ita concipitur: Ἐπὶ τῆς ἰατρικῆς μεταφρῶν τῆς Πτωχοπροδρόμου πρὸς τὴν ἀδελφῶν βασιλέα κύ-ειον Μα-ριουίλ τῆς Πορφυρογέννητον τῆς Κομνηνῶν. Et revera se Mariionem vocat sub finem poëmatis, nomine scilicet monachico.

Rhetorius de XII. Signis Zodiaci, ex cod. Reg.

Romani Nkephori Thessalonicensis Grammatica lingua Græca vulgaris communis omnibus Græcis, ex qua alia artificialis peculiaris eruditiss & studiosis tantum. Ex cod. Colberteo 3663. Vixit hoc sæculo in Gallia, ex Ordine Capucinorum.

Salomonis Monita ad filium Roboam, versibus politicis Græcobarbaris, hoc titulo: Διδασκαλία Σολο-μωνῆος ἀπὸ τῆς ἀπὸ τοῦ Ροβοάμ. In cod. Reg. 3084.

Salomonis Testamentum, ex codd. Reg. *1843. & Colbert. Vide Notas nostras ad Zonaræ Annal. pag. 83.

Stephanus Alexandrinus Philosophus Oecumenicus, Chymicus, ἀπὸ τῆς ἰατρικῆς καὶ θείας τέχνης τῆς χρυσου-ποιίας; ex cod. Reg. *618. Editus Latine Patavii an. 1572.

Idem de positione Mahometi, hoc titulo: Σπρά-τευ φιλοσοφῶν Ἀλεξανδρείας ὑπολογιστικῆς πνεύμα πρὸς Τιμόθεον Γεωργιανὸν, καὶ τῆς ἐπιτομῆς μαθητῶν, ἀπὸ θείας Μαριουίλ. In cod. Reg. 1843.

Stephani Magnatis Empyrica, liber iatricus, ex cod. Colberteo 1477.

Stephani Sacblecis opuscula duo versibus politicis Græcobarbaris conscripta, quorum alterum inscribitur: Γεωργίῳ καὶ Στῆσι καὶ ἰουλιανῶν, ἑνὲ εἰρηγίας κυρίου Σπράτευ τῆς Σαχλέκ. Alterum eandem inscriptionem continet, seu monita ad filium, ut abstinere à meretricibus & alea, & ne noctu vegetetur. Ex cod. Menteliano, nunc Regio.

Symeon Magister Antiochenus de animalibus; hoc titulo: ἀπὸ τῶν πτηνῶν, καὶ περὶ τῶν καὶ χερσαίων ζώων διωάμερον, καὶ τῆς Συμεῶντος Μαγίστρου ἀπὸ τῆς ζωῆς πνεύματι. Ex cod. Reg. *957.

Symeonis Magistri & Logotheta Chronicon collectum ex variis chronicis & historiis. Ita præfert titulus, cui subnectuntur hi duo Iambi.

Ἀρχὴ τῆς ἀδελφῶν ἑστὴν βίβλιος, καὶ τίτλος τῶν πρὸς τὴν ἑστὴν ἀπὸ τῆς ἀρχαίας.

Desinit hic codex Regius in Leonem Armenium cum Theophane, cui in multis consonat. Vide Præfat. Combesii ad ejusdem Symeonis Annalæ editos.

Chymicus Philosophus Anonymus, in cod. Reg. * 311.
Philosophi Anonymi liber de librorum facultate Græcobarb. hoc titulo: Ἐρμηνεία βιβλῶν τὰ λυγρῶν καὶ φαρμάκων, οὐκ ἔστιν ἐν τῇ βίβλῳ τῆς βιβλίου ἰατρῶν. In cod. Reg. 2146.
De Conversione Rossorum. In cod. Colb. 4430.
Chronicon ab Adamo ad Leovem Philosophum, cujus initium deest, ex cod. Reg. 2431.
De cultu imaginum, ex cod. Reg. * 1595.
Codex Chymicus, ex cod. Reg. * 618. in cujus fine describuntur variae confectiones chymicæ vel metallicæ linguâ Barbarogrecâ.
Colloquium Theodosii de Dieta, seu de alimentorum facultatibus; liber scriptus iussu Constantini Porphyrogeniti Imp. ex cod. Reg. 3177. At in cod. 3252. *Theophanes* appellatur.
Διδασχί, seu Homiliz, ex cod. Colbert. 4634.
Diplomata aliquot Patriarcharum Constantinopoleos & Antiochiæ, & aliorum, ex iis quæ Stephanus Gerlachius, cujus crebrò meminit Crusius in Turco-Græcia, in Germaniam attulit, & mecum communicavit V. Cl. Ulricus Obrechtus Argentinenfis.
Epimerismi, ex cod. Reg. 3226.
Etymologicum, ex cod. Reg. 2750.
Etymologicum ex Oriente Thebano, ex cod. Reg. 3507. hoc titulo: Περὶ ἐτυμολογῶν καὶ συχῶν ὀνομάτων καὶ ὀνόματι τῶν θεῶν.
Excerpta ex antiquis scriptoribus, ex cod. Reg. * 1299.
De forma Baptismi & cognatione spirituali, ex Bibl. Ulrici Obrechtii Argentinenfis.
Glossæ, ex cod. Reg. 2062.
Glossæ ad Aristophanem, ex cod. Reg. 3502.
Glossæ ad Lucianum, ex eodem codice.
Glossæ ad Herodotum, ex eodem cod.
Glossæ ad S. Athanasium, hoc titulo: Τὸ ἰσχυρὸν καὶ ἰσχυρῶν Ἀθανασίου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας λέξεως ἐρμηνεύσεως. Ex cod. Colbert. 4014.
Glossæ Biblicæ Gr. MSS. ex cod. Colberteo post Cyrilli Lexicon.
Glossæ Botanica, ex cod. Reg. * 848.
Glossæ Botanica, ex cod. Colb. 4123.
Glossæ Chymicæ, hoc titulo: Λέξεις καὶ συχῶν ὀνομάτων τῶν φαρμάκων ἑλληνικῶν καὶ ἰσχυρῶν καὶ ἰσχυρῶν. Ex codd. Reg. & aliis.
Glossæ in lib. Job, & in Proverbia, ex cod. Colb. 3883.
Glossæ Græco-Saracenicæ, ex cod. Reg. 3497. hoc titulo: Σαρακηνικὰ μὲταφραστικὰ ἐν τῷ Ἐρμηνεύσει Βίβλου. Ubi Ἐρμηνεύσει Βίβλου, est liber hoc lemmate scriptus à Constantino Asyncrito seu Asecretis, de quo supra.
Glossæ Iatricæ, ex variis codd. Reg.
Glossæ interlineares ad Aristophanis Plutum, Nubes & Ranas, ex cod. Colbert. 4421. Nescio an Thomæ Magisti, cujus sunt Scholia in eodem codice. Aliæ ad Plutum, ex cod. Reg. 3327.
Glossæ interlineares ad Aristophanis Plutum & Nubes, ex cod. Reg. 3324.
Glossæ interlineares in Fabulas Gabria, ex cod. Colbert. 4343.
Glossæ interlineares in Gregorii Theologi Drama de Christi Passione, ex cod. Reg. 2792.
Glossæ interlineares in Iliad. Homeri, ex codice Colberteo 4343.
Glossæ interlineares in Batrachomyomachiam Homeri, ex cod. Colb. 4343. & Reg. quas Leonardo Cretensî quidam adscribunt.

Glossæ interlineares ad Phocylidis versus argenteos, ex cod. Reg. 3336.
Glossæ interlineares ad Theocriti Idyllia, ex cod. Reg. 3335.
Glossæ Juris, ex cod. Reg. 1003. hoc titulo: Λέξεις Ῥωμαϊκῶν συναγωγῶν.
Glossæ Nomica, ex Bibl. Vaticana, quarum Ecgraphum à lit. M. incipiens communicavit D. de Chavannes Advocatus Divionensis, vir doctissimus.
Hipposophium, ex cod. Reg. 3496. hoc titulo recentiori: Ἰατροσόφιον. deinde, βιβλίον ἰατροσοφίας κατὰ πίστεως ἐρμηνεύσεως Θεοδώρου καὶ Ἰωαννῆνος τῶν ἰατρῶν, ἐν τῷ ἰσχυρῶν.
Historia Apollonii Tyrii, ex cod. Colb. hoc tit. Μεταφραστικὸν διὰ Λατικῶν εἰς Ῥωμαϊκῶν διήγησις πηλοπυλῶν Ἀπολλωνίου τοῦ Τύρου, ἀφ' οὗ ἀνελήφθη ὁ Χρυσῆος εἰς τὸν ἰσχυρῶν ὁ δὲ ἀπὸ Ἀπολλωνίου διδάξας τὸν Κρόνον.
Historia fabulosa Belisarii, versibus politicis Græcobarbaris conscripta, ex cod. Menteliano, nunc Regio, hoc titulo: Ἰστορικὴ ἐξήγησις ἐπὶ Βελισσαρίου, ὃν ἡ πόλις ἔλαβεν καὶ τὸ φέροντες ὁ φθόνος, ἐπὶ τῶν βασιλείας τῆς μεγάλου βασιλείας Ἰουστινιανῶς ἐλέγηται καὶ μέγας αὐτοκράτωρ, &c. Vide Lambecium de Bibl. Casar. lib. 5. pag. 264.
Historia fabulosa Beltrandi seu Bertrandi Romaniai, ex cod. Menteliano, nunc Regio, hoc tit. Διήγησις ἐξήγησις Βελτράνδου τοῦ Ῥωμαίου, &c. ubi de ejus amoribus & χρυσῆος filiz Regis Antiochiæ, scripta versibus politicis Græcobarbaris.
Historia Imaginis Christi in sindone expressa, ex cod. Reg. 3175.
Historia Imaginis marmorea Deipara, cogn. Romania, ex cod. Colbert. 453. Vide Glossarium in Ῥωμαίων.
Historia Imaginis Christi non manu facta allata Constantinopolim, hoc titulo: Μὴ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἀγαθῆν καὶ εὐσεβῆ καὶ ἀεικόνην ἱερῶν καὶ κλειῶν καὶ Θεοῦ καὶ Θεῶν ἡμῶν Ἰησοῦ καὶ Ἐλενοῦ πόλιος εἰς τὸν πῶν τῶν Θεοφύλακτος τῆς βασιλείας τῆς πόλιος ἀγαθῆς καὶ εὐσεβῆς. Ex cod. Colbert. 4719.
Historia miraculi S. Michaelis in Chonis, hoc titulo: Διήγησις μετὰ τῶν ἡμετέρων Δαίμωνων καὶ τῶν παλαιῶν Μιχαὴλ τῶν Ἀρχιεπισκόπων ὁ Χόνος. Ex codice Colbert. 4719. & Regio.
Homilia Anonymi in totum Annum, ex cod. Colbert. 4114. cujus initium, ac proinde nomen auctoris deest.
De Horologii Persici consuetudine, ex cod. Regio 3171.
Horologium, ex cod. Reg. 1838.
Iatricus Anonymus, ex cod. Reg. 3177.
Index Bibliothecæ Monasterii S. Trinitatis insula Chalcæ, confectus à Theodosio Zygomala, hoc titulo: Εἰς ἵνα ἴπῶν. (Chr. 1572.) μὴ ἰατροκρίων, ἡμῶν ἢ ἰσχυρῶν ὁ παρὼν ἀπὸ τῶν καὶ ἡ κατὰ τὴν ἐπὶ τῶν βιβλίων τῶν ἰσχυρῶν βιβλιοθήκας τῆς ἐκκλησιαστικῆς τῆς βασιλείας καὶ τῆς ἀγίας Τελεῶν τῶν ἐν τῇ πόλει (τῇ κατὰ τὸν πῶν κλειῶν ΚΠΟΛ.) ἢ δὲ πῶν ἄλλων βιβλίων ἐπισημῶν καὶ ἐπισημῶν κλειῶν Μετῶν τῶν ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῶν αὐτῶν, καὶ ἢ ἰσχυρῶν βιβλίων αὐτῶν ὡς ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν. Ex Bibl. V. Cl. & doctissimi Ulrici Obrechtii Argentinenfis.
Index Librorum Græcorum MSS. Bibliothecæ Vaticanae, ut collecta erat Romæ sub Gregorio XIII. PP. Fed. Morelli curâ exscriptus an. 1586. Ex Biblioth. V. Cl. Antonii Faure Doctoris Parisiensis.
Index Bibliothecæ Palatii, hoc titulo: Πίναξ βιβλίων Παλατίου, ex cod. Tiliensî.

Index Graecus nescio cujus Bibliothecae, ex cod. Colberteo 5125.

Index alter, ex cod. Reg. 2813.

Interpres Rhamplii. Vide infra in *Rhamplium*. Hunc laudat Meursius sub nomine *Anonymi de Arte Persica*.

De Judiciis Imperatorum, Patriarcharum, Praefectorum, & Pratorum, ex cod. Reg. 2023. hoc titulo: Περὶ κριτικῶν βασιλικῶν, πατριάρχικῶν, ἐπιτορχικῶν, καὶ ἀρχικῶν.

De Jure Patronatus, ἢ δὲ ἀρχιεπίσκοποι, ex schedis Pithocanis.

Kalendologium, ex cod. Reg. *945.

Contra Latinos, ubi de variis Ecclesiasticis ritibus in Liturgia sacra. Ex cod. Reg. 3004.

De Lapidum virtutibus, hoc titulo: Ἐπὶ λίθων ὁνομάτων. Ex cod. Reg. *2206.

De Lapidibus, ex cod. Reg. *945. hoc titulo: Ἐπιμνήματα ἑσπερίων λίθων, ἰατρικῶν οὐτε λ' λίθων, ὅσων ἂν εἴη τῶν ὀφθαλμῶν.

Leges Graecorum qui in insula Cypro sub Regibus Latinis debebant, plerumque excerptae ex libris Basilicon, sed ferè semper lingua vulgari descriptae. Praemittitur Alexandri IV. Papae Bulla Graecè exarata, continens compositionem inter Hugonem Archiepiscopum Leucosiensis Latinum, & Germanum Archiepiscopum Graecum. Ex cod. Reg. 3538.

Lexicon adespoton, incipiens à litt. Δ. Ex cod. Colb. 6032.

Lexicon, hoc titulo: Βιβλίον ἐξηγητικὸν τῶν λέξεων Ἀθηναίων, Ἑλλησπονησίων λέξεων, ἀνατολικῶν καὶ τῶν βοιωτῶν, καὶ ἀδριατικῶν, καὶ ἀπὸ τῶν καὶ σικελικῶν. Ex cod. Reg. 1843.

Lexicon Botanicum, ex cod. Reg. 3169.

Lexica duo Botanica, ex cod. Reg. 190. nunc 1843.

Lexicon Botanicum, ex cod. Reg. 3170. hoc titulo: Διάλεκτος ἰσθμίων καὶ βοιωτῶν καὶ ἀλφειῶν.

Lexicon Botanicum, ex cod. Reg. 1845. hoc tit. λέξεις βοιωτῶν ἰσθμίων καὶ ἀλφειῶν.

Lexicon Botanicum, ex cod. Reg. 2147.

Lexicon Botanicum, ex cod. Reg. 3118. hoc tit. Ἐπιμνήματα ἑσπερίων ὀνομάτων τῶν βοιωτῶν ἰσθμίων καὶ ἀλφειῶν ἰατρικῶν βιβλίων συλλογιστῶν καὶ ἀλφειῶν.

Lexicon, ex cod. Colbert. 2199.

Lexicon, ex cod. Colbert. 6076.

Lexicon, hoc titulo: Ἐξωτὸς τῶν λέξεων, ex codice Mazarino, nunc Regio.

Lexicon, ex cod. Reg. 1708. hoc titulo: Συνομοθετικὴ λέξις συλλογιστῶν ἐκ ἀποφωτιστικῶν βιβλίων, καὶ πολλῶν τῶν φημι γραφῶν καὶ τῶν ἰσθμίων, καὶ ὅσα τῶν δόξων τῆς ἀρχαίας. Habetur etiam in Bibliotheca Colbertea.

Lexicon Grammatices, hoc titulo: Ἐπὶ τῶν Γραμματικῶν λέξεων. Ex cod. Reg. 3502.

Lexicon nota optima, ex cod. Reg. 390. nunc 3118. fol. 167.

Lexicon ad Hippocratem, initio ejus operum praefixum, in multis diversum à Galeniano. Ex codd. Reg. 2133. 3176.

Lexicon ad Schedographiam, versibus politicis scriptum, ex cod. Colbert. 6044. hoc tit. Ἀρχὴ τῶν ὀνομάτων τῶν λέξεων, καὶ τῶν ἀνατολικῶν τῶν βοιωτῶν καὶ ἀδριατικῶν, καὶ τῶν ἀνατολικῶν, καὶ τῶν ἀδριατικῶν, καὶ τῶν ἀνατολικῶν, καὶ τῶν ἀδριατικῶν.

Lexicon, hoc titulo: Σπέρματις λέξις, ex codice Regio 3513.

Liber Sacramentorum, ex Gregorii Magni Sacramentario ferè compilatus. Ex cod. Reg. 2411.

De Mantis, seu de urinis aegrotantium, ex cod. Colb. 3614. hoc. tit. Ἐπὶ κινήσει ἀρρώστων καὶ τῶν.

Medicus Anonymus de alimentis, ex cod. Reg. 2147. hoc titulo: Ἐπιμνήματα ἐπὶ τῶν ἀρρώστων καὶ τῶν ἀρρώστων καὶ τῶν ἀρρώστων, καὶ τῶν ἀρρώστων, καὶ τῶν ἀρρώστων, καὶ τῶν ἀρρώστων.

Medicus Anonymus, ex cod. Reg. 1237.

Medicus Anonymus, ex cod. Reg. 3197. hoc titulo: Περὶ τῶν ἀρρώστων καὶ τῶν ἀρρώστων.

Menologium Iambicum, ex cod. Reg. 2631.

De Mensuris agrariis, ex cod. Reg. 2171.

Anonymi duo de Mistris, seu de Versibus, ex cod. Reg. *1596.

Methodus scyphorum, seu urinarum, hoc titulo: Μὲθοδος τῶν οὐρῶν τῶν ἀρρώστων. Ex cod. Colb. 3614.

Narratio de Andronico Argentario Antiocheno, & eius uxore Athanassa, ex cod. Colb. 670.

Narratio de Mannelis Comneni Imp. decreto de verbis Christi. Pater major me est, cujus mentio est apud Cinnamum lib. 6. n. 2. & Nicetam in Man. lib. 7. n. 5. Ex Bibl. Viri Ill. Cl. Pelleterii Franciae Protologothetae.

De Observations dierum, ex cod. Reg. *1673.

Ordo Officiorum Aulae Turcaicae, ex cod. Reg.

De Oeconomia belli, hoc titulo: Ἐπὶ οἰκονομίας πόλεως, καὶ τῶν ἀρρώστων καὶ τῶν ἀρρώστων. Ex codice Colberteo 4090.

De Patribus Rhaithis occisis, hoc titulo: Ἐπὶ τῶν πατέρων τῶν ἀρρώστων καὶ τῶν ἀρρώστων. Ex cod. Colb. 4726.

Phylacteria varia, ex cod. Reg. 3177.

Φυλακτῆρες ἑσπερίων καὶ βοιωτῶν, καὶ τῶν ἀδριατικῶν.

Physiologus de natura & speciebus animalium reptilium, &c. hoc titulo: Ἐπὶ τῶν φυσικῶν καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν ἀρρώστων, καὶ τῶν ἀρρώστων, καὶ τῶν ἀρρώστων, καὶ τῶν ἀρρώστων. Liber scriptus lingua Graeca vulgari Ecclesiastica. Ex cod. Colb. 5104.

Penitentialis, hoc titulo: Ἀρχὴ τῶν ἐπιμνήμων. Ex cod. Colb. 6605.

Portolanus, seu portuum descriptio, ex codice Colberteo 6560.

Proverbia Graecobarb. ex cod. Reg. *1299.

Pulelogus, seu Apologus de avibus, ex codice Regio.

Rhamplium, hoc titulo: Συνομοθετικὴ λέξις τῶν ἀρρώστων καὶ τῶν ἀρρώστων. In hunc libellum duae habentur explanationes, altera Anonymi, altera, quae Gennadii Patriarchae CP. nomen praefert. Ex codice Regio 1843. fol. 226. Vide Glossar. in *Rhamplium*.

Schedographia, seu partitiones orationis, in Agapeti Parznetes, ex Bibl. V. Illustr. Claudii Pelleterii.

Schedographia, seu partitiones orationis, ex cod. Colbert. 4343.

Scholia in secundam orationem S. Gregorii Nazianzeni, de baptismo. & in Julianum Persequatorem, Niceta fortè Serrensis, nam initium deest in cod. Reg. 3183.

Scholia in Aeschyli Prometheus vinctum, septem ad Thebas, & Persas, ex cod. Colb. 1271.

Scholia in Joannem Climacum, ex codd. Reg. & Colberteo.

Scholiasies Dionis Chrysostomi, ex cod. Regio 2193. Vide editionem Morellianam.

Scholiasies Aristophanis ad Plurimum & Nubes, ex cod. Reg. 3324.

Scholiasies Homeri Iliadis, cum Isaacii Porphyrogeniti Commentario, ex cod. Reg. 2197.

Scholiasies Oppiani in libros tres Halientic. ex cod. Reg.

Scholiasies

Ejusdem Martyrium apocryphum, ex cod. Colberteo 2493.
S. Ioannis Calybite Vita & Conversatio, apocrypha. Ex cod. Colb. 5108.
S. Ioannis Chrysoctomi Vita & Miracula, ex cod. Colb. 4719.
S. Ioannicii Vita, ex codd. Reg. 2018. & Colb. 524. 977.
S. Isaacii ex Monasterio Dalmati, Confessoris, Vita & Conversatio, ex cod. Colb. 977.
S. Juliana Nicomediensis Martyrium, ex cod. Colb. 766.
S. Luciani Martyrium, ex cod. Colb. 686.
S. Mamantis Martyrium, ex cod. Colb. 772.
S. Marcelli Archimandrite Monasterii Aezmetorum Vita & Conversatio, ex cod. Colberteo 171.
S. Marciani Presbyteri & Oeconomi M. Ecclesie Vita & Conversatio, ex cod. Colb. 357.
SS. Marciani & Martyrii Notariorum Martyrium, ex cod. Colb. 1081. & Reg. 2459.
S. Marina Martyrium, ex cod. Colb. 4530.
S. Marini Martyrium, ex Colb. cod. 450.
S. Martiniani Vita & Conversatio, ex cod. Colb. 460.
S. Matrone Vita & Conversatio. Ex cod. Colb. nondum signato.
S. Melana Romanæ Vita, ex codd. Colb. 171. 766. 1080.
S. Mena Egyptii Martyrium, ex codd. Reg. 2018. & Colb. 2514. 4249.
S. Mercurii Martyrium, ex cod. Colb. 622.
S. Modesti Martyrium apocryphum, ex cod. Colb. 5108.
SS. Paternuthii, Copre & Alexandri Martyrium, ex cod. Colb. 4271.
S. Pauli Confessoris Archiepiscopi CPolit. Vita & Certamen, ex cod. Colb. non signato.
S. Pauli Thebani Vita & Conversatio, ex cod. Reg. 2004.
S. Pauli Junioris in Latro Vita & Conversatio, ex cod. Colb. 1080.
S. Pelagia Antiochenæ Vita & Conversatio, ex cod. Reg. 2017.
SS. Petri & Pauli Martyrium, liber apocryphus. Ex cod. Colb. 4249.
S. Philemonis Martyrium, ex cod. Colb. 766.
S. Philippi Apostoli Periodi & Martyrium, liber apocryphus. Ex cod. Colb. 4137.
S. Polywuchi Martyrium, ex cod. Reg. 2004.
S. Procopii Vita & Martyrium, ex cod. Colb. 1711. Laudatur in Concilio Nicæno II. act. 4.
SS. Quadraginta Martyrum Sebastensium, ex cod. Colb. 4719. & Reg. 1595.
S. Romuli Vita, ex cod. Colb. 555.
SS. Samone, Gouria, & Abibi Martyrium, ex cod. Reg. nunc 2018.
S. Sampsonis Xenodochi Vita, cujus scriptor vixit post Imperium Romani filii Constantini Porphyr. Ex codd. Colb. 4453. 2454.
S. Stephani Junioris Vita, Conversatio & Confessio, ex cod. Reg. 2028. 2455. & Colb. 1818. 2527. 2589. hoc titulo: Βίος ἔπι μαρτυρία καὶ ἀπολογία τῆς ἁγίας καὶ ἁθανάτης ἑστέρας καὶ ἁγίας Στεφανίας τῆς ἁγίας καὶ μαρτυρίας ἁγίας Κωνσταντίνου ἑστέρας βασιλευσσης. Auctor coxvus.
S. Simeonis propter Christum Sali Vita, ex cod. Colbert. 977. hoc titulo: Βίος ἔπι μαρτυρία καὶ ἀπολογία τῆς ἁγίας καὶ ἁθανάτης Σαλιῶ. Leontius Episcopus Neapoleos Cypri istius vite auctor dicitur

in Indice MS. codd. Gr. Bibl. Vaticanæ, & in act. 4. Concilii Nicæni II. p. 245.
S. Sophia & filiarum Martyrium. Ex cod. Reg. 2015.
S. Symeonis Stylitæ Vita, ex codd. Colb. 171. 772. 780. Illius auctor Theodoretus Episcopus Cypri dicitur in Concilio Nicæno act. 4. p. 265.
S. Theodista Lesbæ Vita. Ex cod. Reg. 2015.
S. Theodora Alexandrinæ vita & Conversatio, ex codd. Colb. 772. 4719.
S. Theodori Syceotæ Episcopi Anastasiopoleos Vita. Ex cod. Colb. 206. Laudatur in Concilio Nicæno II. act. 4.
S. Theodori Magistri militum Martyrium apocryphum, et si scriptor Anarus præfens fuisse dicatur, cujus lectio interdicitur in Canonibus MSS. Nicephori Patr. CPol. Ex cod. Colb.
S. Theodori Tytonis Martyrium apocryphum, cujus pariter lectio interdicitur in iisdem Canonibus Nicephori Patr. CPolit. ex cod. Colberteo 5108.
S. Timothei Apostoli, S. Pauli Discipuli, & primi Ephesi Episcopi Martyrium, ex cod. Colb. 4137.
S. Tryphonis Martyrium, ex cod. Colb. 617.
S. Xenæ Vita.

SCRIPTORES ALII INEDITI,
 qui laudantur in hocce Glossario, ex Ioannis
 Meursii Glossario Græcobarbaro.

ACHMETIS Introductio in Astrologiam.
 Anonymus de Amoribus Callimachi & Chrysorrhoes.
 Anonymus de silentio.
 Anonymus de Passione Domini.
 Apomafaris Mysteria.
 Ejusdem Apotelesmata.
 Arithmetica adespota.
 Basilii Patricii Naumachica.
 Breviarium adespotum.
 Canonium mathematicum.
 Christophori Patricii Menologium.
 Constantini Anagnostæ Hemiambi.
 Cyrilli Lexicon, aliud ab eo quod laudamus.
 Eleutherius Zebelenus de significatione Eclipticos.
 Idem de forma & constitutione corporis humani.
 Glossæ Græcobarbaræ.
 Ioannes Lydus.
 Ioannes Patriarcha de Azymis.
 Julius Metaphrastes.
 Michaelis Apostolii Epistola.
 Moschopulus in Iliada.
 Nicephorus Gregoras de vita Sanctæ Theophanidis.
 Olympiodorus in Platonis Gorgiam.
 Polybius de Vita Epiphani.
 Rhuzanus in Vaticinia CPolit.
 Servii Glossæ.
 Suidæ Etymologicon.
 Symeon Sethi de Placitis Philosophorum.
 Theodorus Prodromus de Accentibus.
 Idem de Mensibus.
 Ejusdem Lexicon.
 Victor Presbyter in Marcum;

SCRIPTORES GRÆCI EDITI.

A C H M E T filius Serem, *Οστροκρίτης* *ὄστροκρίτης* *πρωμύβλου μαμούν* Chalyfæ Babylonici, cuius edita sunt *ὄστροκρίτικα* à Rigaltio an. 1603. Vixit an. 830. ut censet Petrus Lambecius lib. 7. de Bibl. Cæsar. p. 263. & seqq. Vide hoc Glossarium in *μαμούν*.

Adamantii Physiognomica. Ex edit. Romana an. 1545.

Ælianus Sophista, ex edit. Tigurina. Vixit sub Antonino Pio.

Æneas Gazæus, Platonicus Philosophus, vixit sub Zenone Imperatore. In tom. 12. Biblioth. Patr.

Ænea Sophistæ Epistolæ, ex edit. Aldi & Cujacii.

Æsopi Fabulæ Græcobarb. editæ Venetiis an. 1644. nescio an ex versione Symeonis Cabasilæ, quam ille promittit, apud Crusium.

Agapetus, vixit sub Justiniano M.

Agapii Monachi Cretensis Geoponicon, edit. Venetiis an. 1643. quo & vivebat.

Agathangelus Callistrati filius, in Narrationibus. Extat apud Allatum de Georgiis pag. 342. 343.

Agathia de Gestis Justiniani libri v. ex edit. Vulcanii, & Regia an. 1660. Vixit sub eodem Justiniano.

Agatho Diaconus de Actis VI. Synodi, quo tempore is vixit. Edit. cum Concil. & à Combesio post Hist. Monothelitarum.

Alexander, Trallianus Medicus. Ex edit. Rob. Stephani 1548. & Basileensi 1556. Vixit sub Justiniano.

Alexander Lycopolita de Manichæorum Placitis, editus à Combesio tom. 2. Auctarii Biblioth. Patr.

Alexander Monachus de Inventione S. Crucis, editus à Gretzero in libb. de Cruce p. 1089.

Alexius Aristanus in Canones. Ex edit. Anglic. Beveregii.

Alexii Comneni Imp. Novellæ, in Jure Græco-Rom. to. 1. p. 123. to. 2. p. 179. & apud Cotelerium to. 2. Monument. Eccl. Gr. obiit an. 1115.

Alexii Patr. CPolitan. Sancitum, in Jure Græco-Rom. lib. 3. & 4. Vixit sub Constantino & Argypulo.

Alexii Rharturi Presbyteri & Chartophylacis Corcyræ *ἄρχαίου*, seu *Doctrina*, vel *Homelia*, editæ Venetiis an. 1560. quo is vixit.

Ammonii Monachi Relatio de Sanctis Patribus Sinaitis à Barbaris peremptis. Ex edit. Combesii an. 1660.

Ammonii Episcopi Elzarchiæ Epistola ad Theophilum Patr. Alexandrinum, de Vita & Conversatione SS. Pachomii & Theodori, ex edit. Bollandi to. 3. Maii pag. 63. Vixit sub Constantio Imp.

Amphilochius Episcopus Iconiensis, ex edit. Paris. 1644. Vixit anno 80.

Amynius Philosophus, Protovestiaris Tra-

pezuntinus, de Synodo Florentina, Vixit In excidio Trapezuntis.

Anastafius Cæsariensis de Artziburio. In Typico S. Sabæ.

Anastafius Sinaita Episcopus Antiochenus. Vixit sub Justiniano M.

S. Andrea Hierosolymitani Archiepiscopi Cretensis Homiliæ ex edit. Combesii.

Ejusdem computus Paschalis, ex edit. Petavii in Uranologio.

Idem de S. Georgio, apud Bolland. 23. April. Vixit circa finem septimi & initium octavi sæculi.

Andronici Palæologi junioris Imp. Diploma pro Monembasiotis, in Notis ad Georgii Phranzæ Chronicon lib. 3. cap. 26.

Anna Comnenæ Cæsariisæ Alexias, ex edit. Hoëschelii an. 1620. & Regia. Vixit circa an. 1120.

Antbos.

Antoninus Imp. de Vita sua, non semel edita.

Antonii Arcudii Archipresbyteri Soleti *Νέω Ανδρόγιου*, edit. Romæ 1598. vixit eo anno.

Antonii Monachi Melissa, seu loci communes, in Bibl. Patr. Vixit post Joan. Damascenum.

Antonius in Vita S. Symeonis Stylitæ, apud Bolland. 5. Januarii.

Apollinaris Hierapoleos Episcopus, de Paschate.

Apothodori Poliorcetica, ex edit. Rigaltii in Notis ad Onofandrum.

Aspysus, Prusæus Medicus, scripsit Hippiatricon libros 4. quorum excerpta habentur in libris Hippiatricon. Militavit sub Constantino M. in Scythia ad Istrum, ut scribit Eudocia Augusta in Ioniis MSS.

Aretem Cappadox, Medicus, ex edit. Turnebi an. 1554.

Arethas Cæsareæ Cappadociæ Episcopus in S. Joan. Apocalypsin, ex edit. Veronensi 1532.

Aristanti Epistolæ, ex edit. Josæ Merceri an. 1610. Vixit sub Juliano Imp. ut observat Lambecius lib. 6. Bibl. Cæsar. p. 154.

Aristeus de LXXII. Interpret. in Bibl. Patr. Vide Bellarminum.

Aristophanis Comædiæ.

Arriani Nicomediensis, cujus extant libri de Gestis Alexandri M. Commentarii in Epictetum & Tactica nuper edita à Joanne Scheffero. Vixit sub Adriano Imp.

Arriani Periplus Maris Erythræi ex edit. Basil. 1533. & Stucchi.

Arriani de Venatione, de quo libro consulendus Mauffacus ad Plutarch. de Fluminibus p. 191.

Arsenii Patr. CPolit. Testamentum, ex to. 2. Monumentor. Eccles. Græc. Vixit sub Michaële Palæologo.

Artemidori Dalliani Onirocriticon libri 5. ex edit. Rigaltii an. 1603. Vixit sub Hadriano & Antonino Imp.

Asterii Episcopi Amaseni Homiliæ, ex edit. Philippi Rubenii, Combesii to. 1. Auctarii Bibl.

- Patr. & Cotelerii to. 2. Monument. Ecl. Gr. Vixit an. 400.
- S. Athanasius* Alexandrinus Archiepiscopus, ex edit. Paris.
- Athanasius* Cydonius.
- Athenaeus* Dipnosophist. ex edit. Casauboni.
- Athenaei* Mechanica, ex edit. Rigaltii in Not. ad Onofandrum, & Regia an. 1687. Is Athenaeus existimatur, qui vixit sub Gallienis, de quo Pollio p. 181. edit. Salmastii.
- Bacchii* Ilagoge Musicae, edita à Fed. Morello & aliis.
- Barlaamius*, Calaber, Abbas S. Salvatoris CP. deinde Episc. Heraclensis. Vixit sub Andronico Seniore. De ejus scriptis vide Allat. lib. 2. de Consensu cap. 16. n. 2. cap. 17. n. 1. 2. 3.
- Bartholomaei* Edesseni Monachi Elenchus, seu Confutatio Agareni, ex edit. 1685.
- Bartholomaeus* in Vita S. Nili junioris.
- Basilicon* libri LX. ex edit. Fabroti.
- Basilicon Synopsis*, ex edit. Joannis Leunclavii an. 1575. & Caroli Labbei an. 1607.
- Basilus* de Exercitatione grammatica, ex edit. Aldi Veneta an. 1615. De auctore hujus libri vide Allatum de Georgiis p. 39.
- Basilii* Acrideni Episcopi Thessalonicensis Responsa, in Jure Graeco-Rom. lib. 5. Vixit sub Manuele Comneno. Vide Allat. de Conf. p. 658.
- S. Basilus* Caesariensis Episcopus, cujus opera seorsim edita, & quaedam in to. 1. Monumentor. Ecl. Gr. p. 28. 38.
- Basilii* Cappadocis Responsa.
- Basilii* Macedonis Imp. Novellae in Jure Graeco-Rom. to. 1. p. 86. to. 2. p. 134.
- Ejusdem Exhortationes ad Leonem filium, ex edit. Fed. Morelli 1584. & al.
- Basilii* Porphyrogeniti Imp. Novellae, in Jure Graeco-Rom. to. 1. p. 117. to. 2. p. 172.
- S. Basilii* Seleuciae Isauriae Episcopi Homiliae & Orationes ex edit. Commelini 1596. & Combesii to. 1. Auctar. Bibl. Patr. Gr. p. 569. Vixit sub Marciano Imp.
- Basilus* Thessalonicensis, lib. 6. Juris Graeco-Rom. pag. 408.
- Bessarionis* Cardinalis Epistola ad Thomae Palaeologi filiorum Pedagogum, edita primò à Pontano ad Phranzis lib. 3. cap. 27. deinde à Meuro anno 1613.
- Idem de Processu Spiritus S. edit. ab Arcudio & Allatio in Graecia orthod. Vide eundem Allat. de Conf. lib. 4. cap. 4. §. 1.
- Bitonis* Excerpta, ex Rigaltio in Notis ad Onofandrum.
- Casarius*, S. Gregorii Theologi frater, cujus opera edita an. 1571. & in to. 11. Biblioth. Patr.
- Callimachus*, Poeta, ex edit. Henr. Stephani.
- Callistus* Metropolitani Rhodi, apud Crusium in Turco-Gr. lib. 4.
- Candidi* Isauri Excerpta, ex Photii Bibl. cod. 79. Vixit sub Anastasio.
- Christophorus* Angelus, de statu hodiernorum Graecorum, ex edit. Londinensi 1619. & Francuerensi an. 1579. Vivebat eodem an. 1619.
- Christophori* Patricii Menologium, Laudatur à Meursio.
- Clemens* Alexandrinus, ex edit. Paris. an. 1641. Vixit sub Commodò.
- S. Clemens* PP. ex edit. Coteleriana, & alior.
- Cleopatra* Κορυνη, ubi etiam de ponderibus & mensuris, apud Galenum to. 4. p. 467. edit. Basil.
- & in Indice Thesauri Henr. Stephani. Laudatur ab eodem Galeno lib. 1. de Composit. medic. p. 156. 170. & in Gynaeciorum scriptoribus.
- Concilia* Gr. & eorum Acta, ex edit. Labbei.
- Constantinus* Acropolita in Encomio S. Joannis Damasceni, &c. Vixit sub Michaële Palaeologo. Vide Allat. de Consensu lib. 2. cap. 15. §. 14.
- Constantini* Cabasilae Quaesita, in Jure Graeco-Rom.
- Constantinus* Chliarenus Patr. CPolitan. in Jure Graeco-Rom. pag. 210.
- Constantini* Historia Apollonii Tyrii, versibus politicis Graecobarb. scripta anno 1500. mense Jan. uti auctor indicat sub finem poematis. At codex Caesareus apud Lambecium lib. 5. Gabrielem Contianum praefert. Editi Venetiis anno 1603.
- Constantinus* Harmenopolus, Sebasus & Judex Thessalonicensis, cujus habentur Enchiridion Juris, Epitome Canonum to. 1. Juris Graeco-Rom. Liber de sectis editus à Leunclavio, & alia. Vixit an. 1345. ut observat Lambecius lib. 6. de Bibl. Caesar. pag. 40.
- Constantini* Lascaris Grammatica, ex edit. Veneta 1512. Vixit an. 1480.
- Constantinus* Liebudes Patr. CPolitan. in Jure Graeco-Rom. lib. 4. p. 265. Vixit sub Isaacio Comneno.
- Constantini* Manassis Annales versibus politicis, à Mundo condito ad Imperium Alexii Comneni, ex edit. Meursii an. 1616. & Regia an. 1655. Vixit sub Manuele Comneno, ut ipsemet testatur pag. 99. 1. edit. De aliis ejus operibus vide editi Reg. pag. 162.
- Constantini* Porphyrogeniti Imp. liber de administrando Imperio, Tactica, libri 2. de Thematicis & Novellae, ex edit. Joan. Meursii an. 1617.
- Ejusdem Vita Basilii Macedonis Imp. edita ab Allatio in Symmiotis, rursus à Combesio.
- Ejusdem Narratio de imagine Edessena, ex edit. ejusdem Combesii in Orig. CPolit. pag. 15.
- Constantini* Pselli Carmen de Nomocanone, edit. cum Michaëlis Pselli Legum Synopsi. Vide Allatum de Psellis pag. 57.
- Cosma* Hierosolymitani Hymni.
- Cosmas* Indicopleustes Monachus in Christiana Topographia, ex edit. D. Thevenotii an. 1663. Vixit sub Justino Jun. Imp. ut ipsemet testatur.
- Crispini* Excerpta, ex Notis Rigaltii ad Onofandrum.
- S. Cyrillus* Alexandrinus Archiepiscopus, ex edit. Paris. Vixit sub Theodosio Jun.
- Cyriilli* Chii Hieromonachi *Saporis*. Vide Gloss. in hac voce.
- Cyriilli* Lucaris Patr. CPolit. Calvinistae, Homiliae quarum excerpta habentur in Concilio Hierosol. anni 1672. pag. 30. & seqq.
- Damasceni* Thessalonicensis Hypodiaconi Studii Conciones in festa anni vulgari lingua conscriptae, ex edit. Veneta Antonii Pinelli 8. anni 1628. laudatur à Lounclavio. Vide Gloss. in *Thessal.*
- Damascius* de vita Isidori Philosophi, ex Photio cod. 242.
- Davidis* Monachi Historia Harescos Barlaami & Aeyndini.
- Demetrii* Chalcondyle Erotemata seu institutiones Grammaticae, ex edit. Basilicensi anni 1546.
- Demetrius* Chomatenus Archiepisc. Bulgariae libri 5. & 6. Juris Graeco-Rom.
- Demetrius* Cydonius Monachus, Prochori frater, cujus opera varia edita ab Arcudio Regia an.

1630. & Combefisio in Historia Monothelitar. pag. 1221. & cum Continuatore Theophanis pag. 385. Vixit sub Joanne Cantacuzeno Imp. Vide Allatium de Nilis pag. 46. 47. 53. & lib. 2. de Consensu cap. 18. §. 5.

Demetrius Metropolitanus Cyzicenus de Hæresi Jacobitarum & Chatzizariorum, apud Combefisium in Hist. Monothel. pag. 262.

Demetrius Pepagomennus Constantinopolitanus, de Podagra, edit. à Guil. Morello anno 1558. Vixit sub Michaële Palzologo Imp. Vide Allatium de Pfellis pag. 59. 60.

Ejusdem Orneosophium & Cynosophium, ex edit. Rigaltii anno 1612. Vide Vossium de Philosophia cap. 7. §. 17. Rivium in Præfat. ad Phæmonis Cynosophium, & Lambecium lib. 6. de Bibl. Cæsarea pag. 160. & lib. 7. p. 399.

Demetrii Raulis Cabacæ Epistola ad filium.

Demetrii Triclinii Scholia in Sophoclem, ex edit. Adriani Turnebi 1553. & Henrici Stephani 1567.

Demetrii Zeni Zacynthii Batrachomyomachia versibus politicis scripta, apud Crasum in Turco-Gr. Vixit anno 1530.

Democritus, in Geoponicis.

Demophili Similitudines, ex edit. Lucæ Holsternii an. 1638.

Dexippi Eclogæ legationum, ex edit. Regia anni 1648.

Didymus, in Geoponicis.

Didymus Claudius de Analogia Romanorum. Laudatur à Meursio.

Diogeniani Proverbiorum Centuriæ septem, ex edit. Andreæ Schotti 1612.

Dionis Cassii Historia, ex edit. 1606. Vixit sub Alexandro Severo.

S. Dionysius Areopagita, &c.

Dionysii Monachi Quæstiones.

Diophanes, in libro Geoponic.

Dioscorides Anazarbadæus, ex editione Jani Antonii Saraceni anni 1598. & Veneta.

Dioscoridis Interpolator, ex editione Dioscoridis Veneta anni 1518. & Sarazini.

Dominici Gradensis Patriarchæ Epistola ad Petrum Antiochenum Patr. ex editione Coteletiana tom. 2. Monument. Eccles. Græc. Vixit seculo 11. medio.

Dorotheus Archimandrita, de Monastica institutione, seu de Doctrina. Editus tom. 11. Bibl. Patrum.

Dorothei Metropolitz Monembasiensis Synopsis Historiarum, ex editione Veneta.

Dositheï Magistri libri III. de Adriani Imperatoris Sententis & Epistolis, ex editione Goldasti anni 1601. Vide Alcuinum Epist. 102.

Duce, Michaëlis nepotis, Historia Byzantina à Joanne Palzologo, & anno Christi 1341. ad annum 1462. ex editione Ismaëlis Bulialdi Typis Regiis anni 1649.

Ephremii Chronicon Byzantinum, & Catalogus Patriarcharum Constantinopolitan. versibus Iambicis: cujus excerpta varia laudat Leo Allatius in lib. de nriusque Ecclesiæ consensu pag. 435. 699. 702. 725. in Creyghton. pag. 306. 330. 526. 539. 614. 14. de Pfellis pag. 42. 113. & in Notis ad Acropolit. pag. 222. 232. 233. 237. 244. 327. 341.

S. Ephremii in Vita S. Abraamii, edita à Bolland.

Epiphanius Hagiopolita Monachus, de Lotis

Sanctis, editus à Federico Morello & Allatio in Symmictis.

Epistola Ecclesiæ CPolitanz ad Bohemos, scripta statim post Concilium Florentinum, edita à Davide Chytrzo in libro de statu Ecclesiarum Orientalium.

S. Epiphanius Salaminæ Cypri Episcopus, vixit sub Valente, Gratiano, & Theodolio Augg.

Erotiani Lexicon dictionum Hippocratis, ex editione Henrici Stephani anni 1564. & aliorum.

Evagrii Scholastici Epiphaniensis Historiæ Ecclesiasticæ libri 6. ex editione Henrici Valesii, & aliorum. Vixit sub Mauricio.

Enchologium, ex editione Goari anno 1647. & Veneta.

Endocia Augustæ Homericæ Centones non semel editi.

Eugenii Nomophylacis Synodicon, apud Allatium de Symeonibus pag. 186. 187.

Eugenii Episcopi & Præpositi Montis Sinai Epistola ad Carolum Archiducem Austriæ anno 1569. edita apud Davidem Chytrzum de statu Orientalis Eccles.

Eulogius Archiepiscopus Alexandrinus, S. Cyrilli discipulus, ex Photio codd. 225. 226. 230. & apud Combefisium tom. 1. Auctarii Bibl. Patrum pag. 651.

Eunapius Sardinus Philosophus & Sophista, de Vitis Philosophorum.

Ejusdem Excerpta de Legat. ex editione Commelini anni 1616. & Regia anni 1648. Vixit sub Juliano Imp.

Evodius de Martyrio XLIII. Martyrum apud Bolland. 6. Martii. Vixit anno 850.

Eusebius Pamphili Archiepiscopus Cæsariensis, &c. vixit sub Constantino M.

Eusebius Monachus, de Vita S. Philippi Presbyteri Argyriensis, editus apud Bolland. tom. 3. Maii pag. 1.

Eustathius Amecessor de Temporalibus intervalis, editus, in Jure Græco-Rom. to. 2. pag. 207. & à Cujacio.

Eustathius, vel Eustachius, Presbyter, de Vita S. Eustachii Patr. CPolit. apud Bolland. 6. Aprilis. Vixit sub Mauricio Imperatore.

Eustathius Protonobilissimus & Magnus Charthophylax, de Ilmeniz & Ilmenes amoribus, ex editione Gaumini anni 1618. Vide hoc Glossarium in Πρωτοβιβλίω.

Eustathius Thessalonienensis Archiepiscopus, auctor Commentarii in Homerum, ex editione Romana anni 1549. & in Dionysium Periegetem ex editione Henrici Stephani. Vixit sub Manuele Comneno Imperatore. Vide Allat. de consensu pag. 613.

Euthymii Zygabeni Panoplia orthodoxæ fidei. Lat. edita anno 1556.

Ejusdem Præfatio in Psalmos, ex editione Stephani le Moine. Vixit sub Alexio Comneno Imperatore. Vide Allat. de consensu pag. 641. 642. 643.

Florentinus Geoponus, editus inter scriptores Geoponicos.

Florentius in Martyrio S. Senatoris.

Francisci Richardi Societatis Jesu. Τὰ ἄρα & πέντε τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ἐκ τῶν ἑσπερίων τῆς ὀρθοδοξίας. Edit. Parisius anno 1658. 4°.

Francisci Rosserii Societatis Jesu Συναγωγὴ τῆς ἁγίας & καθαρῆς ἁμαρτημάτων, &c. ex editione Paris. anni 1657.

Galenus Medicus, ex editione Basil. Vixit sub Pertinace & Severo.

Gelasius Cyzicenus de Actis Concilii Nicæni, ex editione Feder. Morelli anni 1590. & Labbei in Concil. Vixit sub Zenone.

Gennadius Scholarius in Historia Concilii Florentini.

Georgii Acropolita Magni Logothetæ Historia à capta à Latinis urbe ad Michaëlem Palæologum: edita primò à Theodoro Doufa, deinde ab Allatio. Typis Regiis. De aliis scriptis vide eundem Allatium de Georgiis pag. 351.

Georgius Alexandrinus Patriarcha, scriptor vitæ S. Joannis Chryostomi. Vide Allatium de Georgiis pag. 316. & Vossium de Historicis Græcis lib. 4. cap. 18.

Georgii Cedreni Historia à Mundo condito ad Stratotioci abdicacionem, edita Basileæ anno 1566. deinde Typis Regiis. Vide Vossium de Historicis Græcis lib. 2. cap. 26. & Allatium de Georgiis pag. 334.

Georgius Codinus, cujus extant Origines Constantinopolitanæ, & liber de Officiis Ecclesiæ & Aulæ Constantinopolitanæ, Typis Regiis editæ. A Franc. Pithæo ad lib. 1. Cod. Georgius Vicondinus appellatur. Vixit sub Manuele Palæologo Imp. Vide Allatium de Georgiis pag. 361.

Georgii Contares (Κομπῆ) ex urbe Serviorum, Sacerdotis, Historia urbis Athenarum à Cecrope usque ad tempora S. Doimysii Arcopagitæ, edita Venetiis anno 1675. quo scripsit.

Georgii Coreyrensis Metropolitæ Epistolæ, laudantur à Baronio tom. 10. Vixit sub Frederico I. Vide Allat. de Georgiis qui eundem putat cum

Georgio Coreyrensi, cujus tractatus de Communione laudatur ab eodem Allatio in Dissert. 2. de libris Eccles. Græc. qui se vixisse post captam à Latinis urbem testatur.

Georgii è Coreliano versio Manipuli Curatorum. Vixit sub Ferdinando Rege Neapolit. Vide Allatium de Georgiis pag. 409.

Georgii, qui & Gregorius sæpius appellatur, Cyprii, Patriarchæ CPolitani Epistolæ. Vixit sub Andronico Palæologo seniore. Vide Allatium in Creyhton. pag. 613. de Consensu lib. 2. cap. 15. §. 12. & de Georg. pag. 316. 317. 323.

Georgius Gemistus Plesho Philosophus, vixit sub Manuele Palæologo: de ejus scriptis vide Allatium de Georgiis pag. 383. & de Consensu lib. 3. cap. 3. n. 6.

Georgii Lacapeni Syntaxis. Vide Allatium de Georgiis.

Georgius Mitylenensis.

Georgius Phorbennus Diczophylax Theffalon. de Hypobolo.

Georgius Pisides, ex editione Federici Morelli, & Commelini.

Georgii Phranza Chronicon, ex versione & editione Pontani: vixit tempore captæ CPoleos. Ejus Græca quædam laudat Allatius.

Georgius Trapezuntius de una Ecclesia, obiit an. 1486. editus ab Allatio in Græcia orthod. Vide eundem de Georgiis pag. 374.

Georgius Zygabenus de 7. vocalibus, & de 24. literis. Vide Allatium de Georgiis pag. 350.

Gregentii Tephrensis Archiepiscopi Disputatio cum Judæo, edita anno 1586. & in Bibl. Patrum tom. 12. cujus disputationis Palladius quidam scriptor videtur in ea indigitari.

Gregorius de Vita S. Basilii junioris, cujus fuit

discipulus, apud Bollandum 26. Martii, & Combesium in Continuatore Theophanis pag. 394. Vixit anno 950.

Gregorius Cæsariensis Presbyter in Nicænos Patres, editus à Combesio cum Historia Monotheolit. Vixit circa tempora Heraclii Imp.

S. Gregorius Decapolita, de Visione cujusdam Judæi in æde sacra S. Gregorii, apud Bollandum 33. Aprilis, ex editione Romana 1642. Vixit sub Iconoclastis. Vide Menologium Sirieti 20. Nov.

Gregorii Hieromonachi & Protosyncelli Magnæ Ecclesiæ Chienfis Σωσάνης ἡ δὲ διὰ τῆς ἱερῆς ἑορτῆς αὐτῶν ἀναμνηστικῆς, &c. Venetiis 1635.

S. Gregorius Nazianzenus Episcopus, ex edit. Paris. Vixit sub Valente & Theodosio.

S. Gregorius Nyssenus Episc. vixit sub Theodosio.

Gregorii II. Papæ Epistolæ ad Leonem Isaurum, in Conciliis.

Gregorius Presbyter de Vita S. Gregorii Nazianzeni.

Gregorii Protosyncelli Hieromonachi, deinde Patriarchæ CPolit. Responsio in Professionem fidei Marci Ephesii, edita tom. 13. Concil. Vixit tempore Concilii Florentini.

Harpocratonis Lexicon, ex editione Veneta a. 1527. & Lutetiana Mauffaci.

Heliodorus, auctor *Λιδιομαχῶν*, de quo ita Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem in Theodosio M. *Ἡλιόδωρος χαίρειν ἡ ἀργόμορα Λιδιομαχῶν Ἐπιστομῆς ἐπὶ τῆς Τετάρτης ἡμερῆς τοῦ Θεοδοσίου χαίρειν ὁ δὲ ἐπιχαίρειν ἰσχυρῶς αὐτῶν τῶν χροσῶν πῆρασι καὶ τῶν αὐτῶν θουδῶσιν.* Extat postremus hic liber MS. inter Chymicos in Bibliotheca Regia.

Helladius, ex Photii Biblioth.

Heraclii Imp. Novellæ, in Jure Græco-Romæ tom. 1. pag. 73.

Hermolans Grammaticus Constantinopolitanus, auctor Epitomes Stephani de Urbibus, vixit sub Justiniano. Vide Eudociam Macrembolitissam in Ioniis MSS.

Hervennius Modestinus Jurisconsultus, de Excusat. Vixit sub Alexandro Imp.

Heronis Belopæca: idem de Chirobolistra. Ex editione Bernardini Baldi.

Hesyebii Lexicon, ex edit. 1668.

Hesyebius Milesius vir illustris, ταχυγράτος διδύς Codino in Orig. n. 17. de rebus patris Constantinopoleos, editus à Meursio anno 1613. deinde Typis Regiis 1648. Vixit sub Anastasio Dicro.

Hesyebii Presbyteri & Eremitæ Antirrhetica, ex edit. Guillelmi Morelli anni 1563.

Hesyebius Presbyter Hierosolymitanus, de Vita S. Longini Centurionis, edita apud Bollandum 15. Martii. Vide tom. 11. & 12. Bibl. Patrum, & Combesium tom. 1. Auctarii Bibl. Patrum pag. 744.

Hieremias Patriarcha CP. sub Bajazete Sultano, apud Crusium in Turco-Græcia lib. 4.

Hierocles in Hippiatricis.

Himerius Sophista, ex Photii Bibl. n. 243. seorsim editus ab Henr. Stephano anno 1567. Vixit sub Constantino & Juliano.

S. Hippolytus de Antichristo.

Horapollis in Hieroglyphicis.

Horologium ex edit. Veneta 1535.

Hypatus de partibus corporis, ex edit. Stephani le Moine anni 1685.

S. Ignatii Epistolæ genuinæ & interpolatæ, ex

editione Cotelieriana & aliorum.

Ignatius Diaconus & Scevophylax S. Sophiæ CP. de Vita S. Nicephori Patriarchæ CP. editus à Bollando 13. Martii. Scripsit etiam Vitam Tarasii Patriarchæ CP. Vixit anno 850.

S. *Ignatius* Patriarchæ CP. Epistola ad Nicolaum PP. in Concilio CP. IV.

Indiculus Apostolorum, in Notis Cotelierianis ad Clementem.

Inscriptiones Græcæ veteres, ex Grutero, Gualtero, Reinesio & aliis

Joachimi Patr. Alexandrini Epistola ad Comitem Lewenstein an. 1561. edita à Davide Chitræo lib. de Statu Ecclesiæ Orient.

Joannes Aëtharius Medicus, cujus opera medica extant sub solo Aëthari nomine. Vixit sub Andronico seniore Imp. ut observat Lambecius lib. 6. de Biblioth. Cæsar. pag. 113. Vide Glossarium in *Armedicos*.

Joannes Anagnosta de ultimo Theffalonicæ Excidio ab Amurathe Sultano, ex editione Allatii in Symmictis an. 1653. & Combesii cum Continuatore Theophanis, Typis Regiis. Vixit anno 1430.

Joannes Antiochenus, cujus habentur Excerpta edita ab Henrico Valetho. Vixit post Phocam, in quem desinit.

Joannis Antiocheni Patriarchæ Liber de Characteriis, seu de Donationibus Monasteriorum Læicis factis: ex editione Cotelieriana tom. 1. Monumentorum Ecclesiæ Græcæ. Vixit sub medio 12. sæculi.

Joannis Cameniata Clerici & Cubuclesi Narratio de excisa urbe Theffalonicensi circa annum 904. quo is vivebat. (Vide Leonem Grammaticum pag. 482.) ex editione Leonis Allatii in Symmictis an. 1053. & Combesii in Continuatore Theophanis.

Joannis Canani Narratio de bello CP. an. Chr. 1420. cum urbs ab Amuratho Sultano obsessa est, edita ab Allatio cum Georgii Acropolitæ Chronico, Typis Regiis an. 1651.

Joannis Cantacuzeni Imp. Historia, ex editione Regia 1645.

S. *Joannes Chrysostomus*, ex editione Paris. Vixit sub Arcadio.

Joannis Cinnami Historia, ex editione anni 1652. & Regia 1670. Vixit sub Manuele Comneno Imp.

Joannes Civi Episcopus, cujus extant Responfa ad Constantinum Cabasilam Dyrrachii Archiepiscopum libro 5. Juris Græco-Rom. pag. 323.

Joannes Claudia Metropolitanus, de Azymis & Suffocatis.

Joannes Scholasticus Abbas montis Sina, vulgò Climacus appellatus: vixit circa annum 560. Vide Glossarium in *Klivanos*.

Joannes Comnenus Imp. Ejus habetur Novella in Jure Græco-Romano pag. 147.

Joannes Corefes Medicus, in Turco-Gr. Crusii lib. 3. & 4.

Joannes Cyparissota de Palamicis Transgressionibus, editus à Combesio & Allatio.

S. *Joannes Damascenus*, ex variis edit.

Joannes Diaconus Magnæ Ecclesiæ Constantinopolitanz, & Rhetor, de Vita S. Josephi Hymnographi, edita apud Bollandum 3. April.

Joannes Diaconus, ad Scutum Heliodi.

S. *Joannes Evangelista*.

Joannis Geometra Hymni, ex editione Fed. Morelli an. 1591.

Joannes Glycas, de Vanitate vitæ.

Joannes Hierosolymitanus Patriarcha in Vita S. Joannis Damasceni, ex editione Romana, & Bollandi. Vide Allatium de Consensu lib. 2. cap. 18. §. 18. & in Creyhton. pag. 430.

Joannis Hierosolymitani Monachi Narratio de origine hæreseos Iconoclastarum, edita à Combesio cum Continuatore Theophanis.

Joannes Jejunator, Naxos, Patriarcha CP. cujus extat Pœnitentialis editus à Morino in libro de Pœnitentia, & Praxis ab eo Græcis præscripta in Confessione peragenda, ab Allatio lib. 3. de Conf. utriusque Ecclesiæ cap. 17. n. 10. Vixit sub Mauricio Imp. obiitque anno 596.

Joannes Laurentius Lydus Philadelphienfis, vixit sub Justiniano, uti testatur Theophylactus Simocatta lib. 7. hist. Scripsit de Mensibus, & alia à Photio & Suida recensita. Ejus Brontoscopium edidit Janus Rutgersius lib. 3. variarum Lectionum.

Joannis Malala Hist. Fragment. Hujus meminit Tzetzes Chil. 15. hist. 25. & auctor Proœmii ad Constantini Porphy. Excerpta de Legat. & de Virtutibus & Vitiis, & Joannes Damascenus lib. 3. Imagin. Vide Combesium in Manip. pag. 59. & Edw. Bylfeum.

Joannis Mauropodis Euchaïtorum Metropolitanæ Poëmata edita Londini anno 1610. Vixit sub Constantino Monomacho. De ejus aliis scriptis agunt Leo Allatius de Symeonibus pag. 82. & Lambecius lib. 5. de Bibl. Cæsarea pag. 29. 266. 267.

Joannis Monachi, Discipuli S. Basilii, Canonarium, seu liber Pœnitentialis, edit. à Morino in libro de Pœnitent.

Joannes Moschus auctor Limonarii, seu Prati Spiritualis, edit. in Bibl. Patr. & tom. 2. Monumentor. Eccl. Græcæ. Vixit circa annum 600.

Joannes Naupacti Metropolitanus, apud Crusium in Turco-Gr. lib. 4.

Joannes Nicænus Archiepsc. de Nativitate Domini, &c. edit. à Combesio cum Hist. Monothelitarum.

Joannes Presbyter Nicomodiensis, de Martyrio S. Basilei Episcopi Amasæ, cui interfuit, edit. apud Bolland. 26. Aprilis. Vixit sub Constantino M.

Joannis Phoca Descriptio Terræ Sanctæ, edita ab Allatio in Symmictis anno 1653. Vixit sub Manuele Comneno Imp. & scripsit anno 1185.

Joannes Plusiadenus in Dialogo pro Concilio Florentino. Edit. ab Allatio tom. 1. Græc. Orthodox.

Joannes Scylitzes, seu uti à Theodoro Gaza appellatur de Origine Turcor, *Scyllaces*, Europalata, Historiam scripsit à Michaelæ Rhangabe ad Nicephorum Botanistam. Proinde cum hunc scriptorem laudamus ex edit. Reg. intelligendus Codex qui Cedreni nomen præfert, cum intotum Scylitzem exscripserit. Idem porro ille est quem Joannem Thracesium vocat Zonaras in Isaacio Comneno. Vide Vossium de script. Gr. & Allatium de Georgiis pag. 337.

Joannis Stauraci Chartophylacis Theffalonicensis Oratio in S. Demetrium.

Joannis Tzetze variarum Historiarum Chilia-des 13. ex edit. Basil. anno 1548.

Ejusdem Scholia in Heliodum ex edit. 1537. Vixit anno 1176.

Joannes Veccus Patr. CP. obiit sub Andronico Seniore. De ejus scriptis vide Allatium lib. 2. de Consens. cap. 15. §. 8. Quædam edita ab eodem

Allatio in Græcia Orthodoxa, & ab Arcudio in opusculis aureis.

Ioannis Xiphilini Epitome Dionis Cassii, ex edit. Rob. Stephani, & al. Vixit circa tempora Michaëlis Ducæ.

Ioannis Zonara Chronicon à Mundo condito ad Imperium Alexii Comneni, ex edit. Wolphiana anni 1557. & Regia anni 1687.

Idem de Matrimonio duorum sobrinorum, ex to. 2. Monument. Ecel. Gr. Vide Jus Græco-Rom. pag. 351. & Allat. in Creyhton. pag. 346. 344.

Ioannicius Cassianus Hieromonachus in Flore, seu libro qui *Λιδος* inscribitur, in Expositione divini Officii, & in Sermonibus editis cum Damasceno Studita. Vixit sub Paulo III. Papa.

Ioasaphi Epistola, apud Crusium in Turco-Gr.

Job Monachus de Sacramentis Græcorum.

Iobius, seu *Iovius*, Monachus de Verbo incarnato, ex Photio cod. 22.

Ioelis Chronographia compendiaria ab Adamo ad captam à Francis CPolim. Edit. ab Allatio cum Georgii Acropolitæ Chronico. typis Reg. an. 1651.

Iosephus Histor. de Antiq. de Bellis Judæor. ex edit. Genev.

Iosephus Episcopus Methonensis in Responione ad libellum Marci Ephesii, edit. in tom. XIII. Concil. Vixit tempore Concilii Florentini.

Irmologium ex edit. Veneta.

Isaaci Angeli Imp. Novellæ, in Jure Græco-Rom.

Isaac Armeniorum Catholici Invektivæ adversus errores Armenorum, edit. à Combefisio cum Hist. Monothelitarum.

Isaaci Argyri Computus, ex edit. Petavii anni 1630. Vixit anno 1377.

Isaacii Porphyrogeniti, Joannis Comneni Imp. filii tertio geniti, si bene conjicio, Characteres Græcorum & Trojanorum qui ad Trojam fuere, editi à Rutgerio lib. 5. Var. cap. 20. & auctiores ab Allatio Romæ anno 1641. Vide cod. Reg. sign. 2193.

Isaacius Tzetzæ, in Lycophronem, ex edit. 1546. & 1601. Vixit anno 1175.

Isidori Pelusiota Monachi Epistolæ editæ à Jacobo Billio Parisiis anno 1585. Vixit sub Theodosio juniore. Vide Evagrium lib. 1. cap. 15.

Isidorus Metropolita Thessalonic. in Ephemeridibus.

Iulianus Imp. ex edit. Petavii anni 1630.

Julius Pollux ex edit. 1502. & aliis. Vixit sub Commodio Imperat.

Julii Pollucis Chronicon, ex quo quædam à viris doctis laudantur, in cod. Bavarico definit in Valentem, uti monet Gretzerus de Cruce p. 2701.

Iustiniani Imp. Novellæ.

S. Iustinus Martyr, ex edit. Paris. Vixit sub Antonino Pio.

Laonici Chalcondyla Hist. Turcica, ex edit. Genevensi anni 1615. & Regia 1650.

Laonicus Cretensis in Batrachomyomachiam.

Leo Archiepiscopus Bulgaricæ, de Azymis to. 2. Pandectes Canonum edit. Beveregii.

Leonis Grammatici Historia à Leone Armenio ad Constantinum Pophyrogen. edit. à Combefisio Typis Regiis anno 1655. Historiam suam scripsit anno 1013.

Leonis Imperat. Tactica ex edit. Meursii anni 1612.

Ejusdem Novellæ, ex edit. Scrimgeri.

Ejusdem Oracula, ex edit. Reg. 1655.

Ejusdem Notitiæ Episcopatum, ex edit. Reg. 1648.

Ejusdem Homiliæ ex edit. Gretzeri anni 1600. & Combefisii tom. 1. Auctarii Bibl. Patr.

Leonis Philosophi *Καπῆν*, seu versus retrogradi, ex edit. Leonis Allatii anni 1641.

Leontius Mechanicus de Aratæ Sphæra, edit. cum Aratæ à Guil. Morello anno 1559.

Leontius Scholasticus Byzantius de Sectis, edit. à Leunclavio anno 1578. & tom. 11. Bibl. Patr. Vixit sub Justiniano. Ejus etiam habentur aliquot Epigrammata in Anthologia Græca. Vide Gretzerum de Cruce pag. 1483. Combefisium tom. 1. Auctar. Bibl. Patr. pag. 720. & Alemannum ad Hist. arcanam Procopii pag. 89. 1. edit.

Libanius Sophista, ex edit. Fed. Morelli, Jacobi Gottofredi, Allatii, & aliorum. Vixit sub Juliano.

Liturgia S. Jacobi, S. Basilii, & S. Chrysostomi, ex edit. Guill. Morelli 1555.

Liturgia S. Basilii & S. Chrysost. ex edit. Goari in Eucholog.

Liturgia S. Petri, ex edit. Plantini & Fed. Morelli anni 1595.

Liturgia S. Marci Evang. ex edit. Fed. Morelli anni 1583.

Liturgia Gregorii PP. ex edit. Fed. Morelli anni 1595.

Liturgia Præsanctificatorum, ex Goari Euchologio.

Lucas Chrysoberges Patr. CPolit. sub Manuele Comueno, lib. 3. Juris Græco-Rom. pag. 207. lib. 4. pag. 282.

S. Lucas Evangelista.

S. Macarii Homiliæ, ex edit. Guill. Morelli anni 1559. Vixit anno 340.

Macarius Ancyranus contra Barlaamum & Acyndinum.

Macarius Chrysocephalus Archiepiscopus Philadelphienfis, cujus quædam edidit Gretzer. in lib. de Cruce p. 1289. De ejus scriptis vide Allatium in Chreyhton. pag. 662. 680. 681. 683. 684. & de Symeonib. pag. 83. 88.

Malchus Byzantius Sophista, auctor Historiæ à Constantino M. ad Anastasium, in qua Zenonis & Basilisci bella, & Bibliothecæ publicæ & Augustei Statuarum, incendia narrat. Ex ea prostant Excerpta de Legationibus edita Typis Reg. Vide Eudociam in Ioniis MSS.

Manuel Calceas, cujus quædam habentur apud Combefisium in Auctario novo Bibl. Patr. part. 2. p. 1. & 181. Vixit post annum 1285. ut scribit Allatius lib. 2. de Consens. cap. 18. n. 4. ubi de ejus scriptis agit.

Manuelis Charitopoli Patr. CP. Solutiones, in Jure Græco-Rom. lib. 3.

Manuelis Chrysolora Militis CPolit. Comparatio veteris & novæ Romæ, & Epistolæ, edit. cum Codini Origin. CPol. Obiit Constantiæ 15. April. anno 1415. Vide Paul. Jovium in Elog. & Allat. in Chreyhton. pag. 314.

Manuelis Comneni Imperat. Novellæ, habentur in Jure Græco-Rom. tom. 1. pag. 149. tom. 2. pag. 186. & apud Carol. Labbeum post Synoplin Basilic.

Manuelis Malaxi Peloponnesii Historia Patriarcharum CPolit. à capta à Turcis urbe, edita à Crusio lib. 1. Turco-Græciæ. Obiit an. 1581. Vide Indicem auctor. MSS. & Allat. de Georgiis p. 342.

Manuelis

Manuelis Moschopoli Schedographia, ex edit. Rob. Stephani anni 1545.

Ejusdem Sylloge dictionum Atticarum ad Philostrati Icones, ex edit. Vascolani anni 1532. Multa alia prostant de re Grammatica. Vixit ante an. 1392. circa tempora Andronici senior. ut censet Crusius in Turco-Gr. pag. 44. In Indice M S. Bibl. Vaticanæ, *Cretensis* appellatur. Vide MSS.

Manuelis Palæologi Imperat. Opera aliquot edidit Leunclavius anno 1578. Orationem funebrem in Theodorum fratrem Combesius in Hist. Monothelit. pag. 1045. Vide Allatium lib. 2. de Consensu cap. 18. n. 3.

Manuel Phile, in obitum Georgii Pachymeris, apud Allatium de Georgiis. V. infra in *Phile*.

Marcellus Sides Medicus, de Piscibus, edit. à Fed. Morello anno 1591. Vixit sub M. Antonino. Vide Suid. & Eudociam in Ioniis MSS.

Marciani Heracleota Periegesis, versibus Iambicis, ex edit. Fed. Morelli anni 1606.

Marcus Ephesus de Sacra Liturgia.

S. *Marcus* Evangelista.

Marcus Eremita, ex edit. Guil. Morelli anno 1563. Vide Sozomen.

Marcus Hieromonachus de Dubiis Typicis, editus Venetiis cum Typico S. Sabz.

Marinus in Vita Prochi, edit. non semel.

Martini PP. Epistolæ, in Concil.

Matthæus Blastares, ex edit. Oxon. Guil. Beveregii Vixit anno 1311.

S. *Matthæus* Evangelista.

Matthæus Monachus de causis matrimonialibus, lib. 8. Juris Græco-Rom. pag. 478.

Matthæus Monachus in Catalogo Offic. Palatii, edit. à Goaro cum Codino. Is Matthæus Blastares dicitur in cod. MS. hoc tit. *Ματθαίου ιερομνηστήρος ἡ Βλαστήριος αἱ τὸ βασιλικὸν ἔργον, ἔκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἐκείνου ἔχουσι ὄψιν.*

Mauricii Σαραπηνοῦ, editum à Joanne Scheffero anno 1664. Vixit is post Anastasium Imp. cum meminerit belli Antici, cui interfuit, lib. 11. c. ult.

S. *Maximi* Confess. Opera, ex edit. Combesii anni 1675. Vixit sub Honorio & Theodosio jun. circa an. 420.

Maximi Cytherensis Episcopi Synaxarium, hoc titulo: *Βίαι ἀγίων ἁγίων ἑλληνικῆς γλώττης, ὑπὸ τοῦ ἁγίου Σαταζαίου μεταφραστῆς ὑπὸ Μαξίμου ἐπισκόπου Κυθήρων ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν.* Edit. Venet. apud Antonium Pinellum an. 1621. Scribebat an. 1600.

Maximus Margunius de processione Spiritus Sancti. Vixit circa an. 1500. Vide Allat. de Consensu lib. 3. cap. 7. n. 12.

Menea, ex edit. Veneta.

Menologium Græcorum.

Menologium, seu Synaxarium, Basilii junioris Porphyrogeniti Imperat. jussu collectum, apud Bolland. in Martio, Aprili, &c.

Memnonis Excerpta, apud Photium, seorsim etiam edita ab Henrico Stephano.

Menander Protector, in Excerpt. de Legat. ex edit. Hoëschelii 1603. & Henrici Valesii Typis Regiis an. 1648.

Methodius Patr. CPol. de iis qui abnegarunt, in Euchologio Goari pag. 876. Vixit sub Theodora & Michael.

Metrodorus de Martyrio S. Dionysii.

Metrophanes Archiepisc. CPol. apud Crusium in Turco-Gr. Vixit sub Solimano.

Michaël Anchioli Patr. CPol. sub Manuele Comneno Imp. lib. 3. Juris Græco Rom. p. 227.

Michaël Apostolius, ejus est Proverbiorum Collectio, &c. Vixit post Synodum Florentin. Vide Allatium de Consensu lib. 3. cap. 3. §. 7.

Michaëlis Attalata, Anthypati & Judicis Synopsis Legum, edita in to. 2. Juris Græco-Rom. Vixit sub Michaële Duca Imperat.

Michaël Balsamon, de Synodo Florentina.

Michaëlis Cerularii Patr. CPol. Epistola ad Petrum Patr. Antioch. ex edit. Coteleriana to. 2. Monument. Eccl. Gr. Editum de projecto pittacio, apud Allat. de lib. Eccl. Græcor. Alia habentur apud eundem de Consensu p. 1109. & lib. 3. Juris Græco-Rom. pag. 206. & lib. 4. pag. 255. Vixit sub Constantino Monomacho, Theodora, Michaële & Isaacio Comneno Imp.

Michaëlis Choniata Athenarum Metropolitæ Oratio Funebri in Nicetam Choniatem fratrem, edit. anno 1610. Vixit anno 1204.

Michaëlis Chortacii Cretensis *Ὀμιλία, ἡπὶ λόγῳ ἐπιφανῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων τῶν ἱερουργῶν.* Venetiis 1642.

Michaëlis Glyca Annales à Mundo condito ad Alexium Comnenum, ex ed. Reg. 1660. Vixit an. 1150.

Michaëlis Pselli Philosophorum Hypati Synopsis Legum versibus politicis, ex edit. Bolqueti an. 1632.

Idem de operatione dzmonum, ex edit. Gilb. Gaumini 1615.

Michael Syncellus, aliis *Syngelus*, auctor Vitz S. Dionysii Areopagitæ primum editæ an. 1547. & alior. editor. à Combesio to. 1. Auctar. Bibl. Patr. pag. 1525. Vide Allatium de Dominicis & Hebdomad. Græcor. §. 14. & Concil. CPolit. I V. pag. 1259.

Moschion de Muliebribus affectibus, ex edit. an. 1538. & 1566.

Naucrati Epistola ad Fratres subique dispersos, de Obitu S. Theodori Studitæ, cujus fuit discipulus, edit. à Combesio in Hist. Monoth. p. 856. Habetur etiam in cod. Colb. 4779.

Nestarius Patr. CPolit. sub Theodosio M. de Eleemosyna. & lib. 4. Juris Græco-Rom. p. 247.

Nemesius Emesenus Episcopus, Philosophus Christianus, vixit ante Justinianum, edit. anno 1577. & to. 12. Bibl. Patr. Vide tom. 2. Operum S. Maximi pag. 153.

Neophytus Hieromonachus, apud Crusium in Turco Gr. lib. 4.

Neophytus Rhodinus Cyprius de septem Ecclesiæ Sacramentis, edit. Romæ anno 1628.

Ejusdem Panoplia 1630.

Ejusdem *Ἐξήγησις ἐπὶ τῶν ὁρίων τῶν ἁγίων, &c.* Romæ 1636.

Ejusdem Martyrium S. Neophyti. ibid.

Neophytus Presbyter Monachus, & Inclusus, de calamitatibus Cypri, ex edit. Coteleriana to. 2. Monument. Eccl. Gr. Vixit anno 1185.

Nicanoris Epistolæ, apud Crusium in Turco Gr. lib. 4.

Nicophorus Blemmydes Hieromonachus, cujus extat Epitome Logices & Physices, ex edit. anni 1605. Alia ejusdem præterea edidit Allarius to. 1. Græcæ Orthodoxæ. Obiit circa ann. 1272. Vide eundem Allat. in Chreyghton. pag. 611. 612. & lib. 2. de Consensu cap. 14. §. 4.

Nicophori Bryennii Cæsaris Commentarii de Rebus Byzant. ex edit. Reg. 1661. Vixit an. 1120.

Nicophorus Chortophylax, lib. 5. Juris Græco-Rom. pag. 341.

Nicephori Gregora Hist. à Theodoro Lascari ad Andronici Palæologi obitum, edit. à Wolfio an. 1562. & Geneva 1615.

S. Nicephori Patr. C Polit. Breviarium Historicum ab obitu Mauricii ad Constantinum usque Copronymum, ex edit. Paris. an. 1618. & Regia 1648.

Nicephorus Homologeta, seu Confessor, vixit sub Nicephoro, Stauracio, Michaële, &c. Ejus Canonnes editi lib. 3. Juris Græco-Rom. pag. 195.

Nicephorus Monachus de Custodia cordis, in Thesauro ascetico Possini.

Nicephorus Paschalens de Confessione.

Nicephori Phoca Imp. Novellæ, in Jure Græco-Rom. tom. 1. pag. 123. tom. 2. pag. 168.

Nicephori Callisti Xanthopuli Historia Ecclesiastica, ex edit. Paris. 1630.

Ejusdem Synopsis Sacræ Scripturæ edita cum Theodori Prodromi Poëmatibus Basilicæ an. 1536. Vixit sub Palæologis.

Nicephorus Uranus Magister Antiochiæ, de Vita S. Symeonis junioris Stylitæ Hegumeni Monasterii S. Montis Mirabilis, apud Bolland. 24. Maii.

Niceta Choniata Historia Byzantina à Joanne Comneno ad Balduinum Flandrum, ex edit. an. 1593. & Regia 1647.

Ejusdem Thesaurus fidei Catholicæ, ex edit. Lat. 1610. Vixit an. 1204.

Nicetas David Paphlago, scripsit Vitam S. Ignatii Patr. C Pol. editam cum Conciliis: Encomium S. Eustachii edit. à Combesio anno 1660. & alias complures encomiasticas orationes editas ab eodem Combesio in novo Auctar. Bibl. Patr. Gr. part. 1. p. 327. Vide Allatium de Psellis p. 16. 17.

Niceta Mitilenei Thessalonicensis Metropolitanani Responsa, in Jure Græco-Rom. pag. 344. 409. 412.

Nicetas Seidus, vixit sub Alexio Comneno. Vide Allat. in Creyghton. pag. 571.

Nicetas Serrarum Episcopus.

Nicolans Athenarum Episcopus, scripsit Officium S. Olei, quod in demortuos canitur à 7. Sacerdotibus, edit. in Eucholog. anno 1553. pag. 214.

Nicolans Cabasilas Archiepiscopus Thessalonicensis, Nili Cabasilæ ex fratre nepos, vixit anno 1350. Vide tom. 12. Bibl. Patr. Bolland. 5. April. De aliis scriptis Allat. de Symeon. pag. 82. 88. lib. de Nilis pag. 47. 54. 55. &c. & de Consensu utr. Eccles. lib. 2. cap. 18. n. 9.

Nicolai Lucani Iliæ Homeri, & Ilii Excidium versibus politicis Græcobarb. edit. Venetis an. 1526. apud Stephanum Sabium.

Nicolans Malaxus de significatione digitorum minorum Sacerdotis in Benedictione.

Nicolans Musalon Patr. C Polit. sub Manuele Comneno Imp. lib. 3. Juris Græco-Rom. p. 217.

Nicolans Myrsus Medicus Alexandrinus, ex edit. Leonhardi Fuchsi an. 1626. Vixit ante an. 1300. Vide Matth. Silvaticum in *Vincitoxicum*.

Nicolans Grammaticus, Patr. C Polit. vixit sub Alexio Comneno. lib. 3. Juris Græco-Rom. pag. 215. lib. 4. pag. 269. de Jejunii Græcor. post Typicum S. Sabæ.

Nicon de Religione Armeniorum.

Nilus Doxapatrus Archimandrita de quinque Patriarchalibus sedibus, cujus libri excerpta varia descripsit Leo Allatius in lib. de utriusque Eccl. Consensu p. 15. 160. 165. 167. 173. 195. 215.

239. 255. 409. 522. 532. Vixit sub Rogerio Rege in Sicilia anno 1143. edit. nuper à Stephano le Moine 1685.

Nilus Metropolitæ Rhodi, de Synodis œcumenicis, editus à Justello post Nomocanonem.

Nilus Monachus, cujus opera varia edita ab Allatio, Suaresio, Possino, Bolland, Bigotto, & aliis, de quibus & ejus vita egit idem Allatius in Dissert. de Nilis, & post ejus Epistolas. Vixit sub Arcadio Imp.

Nilus de Passione S. Theotegni Martyris Ancyran, apud Bolland. 18. Maii.

Nonus Medicus de Morborum curatione, edit. ab Hieremia Martio anno 1598. Vixit sub Constantino Porphyrog. Imp.

Nonni Panopolitæ Paraphrasis Evangeliorum, ex variis edit.

Olympiodori Thebei Historiæ Excerpta, ex Bibli. Photii cod. 80. Vixit sub Valentiniano III.

Onofandri Strategicus, ex edit. Rigaltii. Vide Suidam.

Oribasius Medicus, cujus quædam habentur Græcè edita. Vixit sub Juliano Imp. Vide Andernacum ad lib. 2. Pauli Aeginetz cap. 1.

Origenes Adamantius, vixit sub Gallo & Volusiano. Edit. ab Huetio.

S. Pachomii Regula, edita apud Bolland. tom. 3. Maii pag. 62. Vixit sub Constantino M.

Paanus, sive *Capito Lycius*, auctor Metaphrasis Eutropii. Vide Cujacium lib. 24. Observat. cap. 7. & Eudociam in Ioniis MSS. quæ hanc versionem eidem Capitoni adscribit, & Isauricorum lib. 8. Sed aliam fuisse Præanii, aliam Capitonis contendit Henricus Valeus ad Joannem Antiochenum pag. 115.

Panagiotæ versio in linguam Græcam vulgarem Catechismi Russorum, seu Græcorum, hoc titulo: *Ορθόδοξος διδασκαλία τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας τῆς ἀνατολικῆς* edit. in Hollandia anno 1662. quo is vivebat, fuitque primus Interpres Sultani Turcici.

Pantaleon Byzantiorum Hegumenus in Exaltat. S. Crucis.

Paracleticum, ex edit. Veneta. Vide Allat. de libr. Eccl. Græc.

Paulus Aegineta Medicus, vixit sub Honorio Imp. S. Paulus Apostolus.

Pauli Lagni Capucini *Ἐγκυκλίδιον ὁρθόδοξον τῆς Ρωμαίων*, ex edit. Parisiensi anni 1668.

Pauli Silentiarii Descriptio Sanctæ Sophiæ. Ex edit. Reg. 1670.

Paulus Episcopus Monembasiz, in Narratione de B. Martha Hegumena, apud Bolland. 24. Maii.

Pausanias, &c.

Paxamus, in libris Geoponicum.

Pelagonius, in libris Hippiatric.

Pentecostarium, ex edit. Veneta.

Perdicca Ephesi. Protonotarii, Descriptio Thematum Dominicorum & memorabilium quæ Hierosolymis sunt. Ex edit. Fed. Morelli & Leonis Allatii in Symmiotis. Vide Lambecium lib. 1. de Bibl. Cæsar. pag. 105. Pachymer. lib. 6. cap. 24. & Pseudosynod. Palamitar. pag. 171.

Petrus Alexandrinus in Epitome Canonum.

Petri Antiocheni Patr. Epistolæ ad Michaëlem Cæularium Patr. C Polit. & ad Dominicum Gradensem Patr. C Polit. ex edit. Coteleriana tom. 1. Monument. Eccl. Gr. Vixit seculo 11. medio. Vide Allatium in Creyghton. pag. 430. 479. 548. & lib. 3. de Consensu cap. 12. §. 4.

Petrus Chartophylax M. Ecclesiæ, lib. 6. Juris

Græco-Rom. pag. 395. Vixit anno 1092.

Petri Siculi Historia Manichæorum, ex edit. Gretzeri.

Phamon auctor Cynosophii editi 1. ab Andrea Aurifabro, deinde à Rigaltio anno 1612. qui in eodd. Regg. auctoris nomen deesse scribit. Edit. præterea Lipsiæ anno 1654.

Philo de Animalibus, versibus Iambic. ex edit. Commelini 1596. Vixit sub Michaele & Andronico Palæologis. Vide *Manuel*.

Philippi Cyprii Protonotarii CPolitani Chronicon Ecclesiæ Græcæ. edit. anno 1679. Vivebat anno 1639.

Philippus Solitarius, cujus extat Dioptra: vixit anno 1105. Vide Allatium de Pfeillis pag. 107.

Philonis Belopæcea, ex Notis Rigaltii ad Onofandrum.

Philo Judæus, ex edit. Turnebi & aliorum.

Philostorgii Cappadocis Historiæ Ecclesiasticæ Excerpta Photiana, à Constantino M. usque ad Theodosii junioris tempora sub quo vixit, edita primùm à Jacobo Gothofredo an. 1643. deinde ab Henrico Valesio cum cæteris Scriptoribus Hist. Eccles.

Philothæus Patriarcha CP. de Ordine sacri Ministerii, qui Euchologio Goari præfigitur.

Ejusdem Homiliæ apud Gretzerum de Cruce, &c. Vide lib. 4. Juris Græco Rom. pag. 288. Allatium de Symeonibus pag. 85. 91. & de Nilis pag. 56. Vixit sub Joanne Palæologo Imp.

Philothæi Heracleæ Metropolitanæ Sermones dogmatici.

Phlegon, Adriani Imp. Libertus, de Mirabilibus & Longævis, ex editione Xilandri 1578.

Photius Patr. CP. sub Basilio Macedone, cujus complura extant edita, Bibliotheca Scriptorum, Epistolæ seorsim editæ, Nomocanon, & alia à Lambecio in Notis ad Cedrenum, à Combesio tom. 1. Auctarii Bibl. Patr. pag. 1583. tom. 2. part. 1. pag. 527. tom. 2. Manipuli pag. 296. &c. De cæteris ejus operibus consulendus Allatius lib. 2. de Consensu cap. 6. n. 4.

Phrynichi Collectio vocum Atticarum, ex edit. Rom. 1517. & Paris. 1532.

Plutarchus, &c.

Polemon de Physionomia, ex edit. Rom. 1545.

Polyani Stratagematum libri octo, ex edit. Casauboni ann. 1589. Vixit sub Antonino & Vero Imp.

Polybii Historia, ex editione Casauboni.

Polybius Episcopus in Vita S. Epiphani.

Polychronius in Cantica Canticorum, ex edit. Meursii.

Porphyrius in Vita Plotini.

Priscus Panites Sophista, cujus extant Eclogæ de Legationibus, ex edit. Reg. & alior. Vixit sub Theodosio juniore.

S. Proclus Patriarcha CP. Hujus Homiliæ collegit & edidit Ricardus, deinde Combesius tom. 1. Auctarii Bibl. Patr. pag. 301.

Procopius Cæsariensis, ex edit. an. 1607. & Regia Maltreci an. 1663. Vixit sub Justiniano.

Procopius Diaconus & Chartophylax. de SS. Michaële & Gabriele, de S. Joanne Evangelista, & de S. Marco, apud Bollandum 25. April. Vide Allatium de Symeonibus pag. 81. 83.

Procopius Gazæus Sophista Christianus, in Libros Regum & Paralipomen. ex edit. Meursii an. 1620. in Esaiam & Odrateuchon, &c. Vixit sub Theodosio M. Vide Suarezium ad Nilum p. 638.

Bellarminum, Baronium, &c.

Pseudo-synodus Palamitarum sub Joanne Cantuzeno, edita à Combesio in novo Auctario Bibl. Patrum Græc. part. 2. pag. 135.

Rhazes de Pestilentia, ex edit. Rob. Stephani an. 1548.

Rogeri Siciliæ Comitis Sigillum seu Diploma, apud Ughellum tom. 1. Italiae sacre.

Romani Lacapem, Senioris dicti, Imp. Novellæ, tom. 2. Juris Græco-Rom. pag. 155.

Rufi Leges militares, in Jure Græco-Rom. tom. 2. pag. 249.

S. Sabas, auctor Typici quod ejus nomen præfert, editi Venetiis.

Salustius Philosophus de Diis & Mundo, ex edit. Leonis Allatii an. 1638.

Samona Gazæ Archiepiscopi Dialogus cum Saraceno, editus cum Liturgiis.

Sbirus, in Turco-Græcia Crusii.

Secundus Atheniensis Sophista, in Sententiis, ex editione Lucæ Holstenii an. 1638. Floruit sub Hadriano.

Scholias Apollonii, ex edit. 1641.

Scholias Arati, ex edit. Guill. Morelli.

Scholias Aristophanis, ex edit. an. 1607.

Scholias Basilicorum, ex edit. Fabroti.

Scholias Callimachi, ex edit. 1577.

Scholias Demosthenis, ex edit. Benenati & al.

Scholias Dionis Chrysostomi, ex edit. Morelli.

Scholias Euripidis, ex edit. 1534.

Scholias S. Gregorii Nazianzeni.

Scholias Hermenopuli, ex edit. Leunclayii, Merceri, Dion. Gottofredi, & aliorum.

Scholias Ephæstionis, ex edit. Turnebi.

Scholias Hermogenis.

Scholias Homeri, &c.

Scholias Libanii, ex edit. Fed. Morelli.

Scholias S. Maximi Confess. ex edit. Combesii.

Scholias Nicandri, ex edit. 1530. & 1557.

Scholias Oppiani, ex edit. 1597.

Scholias Pindari, ex edit. 1542. & 1599.

Scholias Sophoclis, ex edit. Henrici Stephani an. 1568.

Scholias Theocriti, ex edit. 1545. & 1596.

Scholias Theophili Antecess. ex edit. Fabroti.

Scholias Thucydidis, ex edit. Henr. Stephani & aliorum.

Severi Sophistæ Ἠθωμῆα, ex edit. Fed. Morelli & Leonis Allatii an. 1641.

Simonis Byzantii Epistola, apud Allatium.

Sisinnius Patriarcha CP. vixit sub Basilio & Constantino fratribus, lib. 3. Juris Græco-Rom. pag. 197.

Smaragda Epistolæ, apud Crusium in Turco-Græcia.

Socratis Historia Ecclesiastica, ex edit. Henrici Valesii & aliorum. Vixit sub Anastasio.

Sophronii Patriarchæ Hierosolymitani Homiliæ in SS. Cyrum & Joannem.

Sophronius, in Vita S. Marci.

Sotion, in libris Geoponicis.

Sozomeni Historia Ecclesiastica, ex edit. Henr. Valesii & aliorum. Vixit sub Anastasio.

Spachanis Epistola ad Meletium Monachum, ex edit. Rudolphi Gualteri.

Stamatis Epistolæ Græcobarbaræ, apud Crusium lib. 4. Turco-Græciæ.

Stephanus Byzantius de Urbibus, ex variis edit. 1502. &c. Vixit sub Justiniano.

Stephani à Sabio, utriusque litteraturæ Impresoris, Corona pretiosa, edita Venetiis an. 1527. hoc titulo Græco: *Εισαγωγή τῆς ἑταίρου ἑπιπέρας Χρίστου, ἡγῶν ἑπιπέρας Τίμου, ὡς μαθητῶν, ἀποστολικῶν, ἡρώων, τοῦ καὶ λαλοῦ τῶν ἰδιωτικῶν καὶ Ἀποστολικῶν γὰρ ὡς τῶν Γραμμάτων.* &c. De hoc libro vide Henr. Stephanum de insidis Græcæ linguæ Magistris pag. 134.

Strabo Geographus, ex edit. Casauboni.

Strabonis Epitome, ex edit. Basil. an. 1533.

Suide Lexicon, ex edit. Genevensi. Vixit post Joannem Tzimiscem. Eundem vide in v. Ἀδύμ.

Sylvestri Syropuli, vel ut in Concilio Florentino dicitur, *Syropuli*, Magni Ecclesiarchæ Magnæ Ecclesiæ, Historia ejusdem Concilii Florentini, cui interfuit, ex edit. Rob. Creygtoni ann. 1660.

Symeon Cabasilas, in Turco-Græcia Crusii.

Symeon Hieromonachus, apud Crusium in Turco-Græcia lib. 4.

Symeon Logotheta, vulgò *Metaphrastes* cognominatus ob vitas Sanctorum ab eo in meliorem sermonem redactas, multa scripsit, ac in primis Chronicon à Combesio Typis Regiis editum, & Epistolas editas ab eodem in Manipulo. De ejus ætate multa commentatur Leo Allatius in Diatriba de Symeonibus.

Symeonis Sethi Magistri Antiocheni Liber de Alimentorum facultatibus, ex edit. Greg. Gyraldi an. 1538. & Bagdani an. 1658. qui in cod. Reg. 945. tribuitur Psello.

Symeon Thessalonicensis Archiepiscopus, vixit ante annum 1420. sub Joanne-Palæologo Manuelis filio. Ejus habentur Liber de Templo & Missa in Euchologio Goari pag. 213. & quædam de sacris Ordinationibus apud Morinum. De aliis ejus operibus agit Allatius in Diatriba de Symeonibus p. 185.

Synesius Episcopus Cyrensis, cujus opera extant ex edit. Petaviana & aliorum. Vixit sub Arcadio Imp.

Tarasius Patriarcha CP. sub Constantino & Irene, in lib. 3. Juris Græco-Rom. pag. 190.

Tatianus adversus Græcos, tom. 11. Bibl. Patr.

Themistii Orationes, ex edit. Petavii & Harduini. Vixit sub Juliano Apostata.

Theodoritus Cyri Episcopus, obiit Leone Magno imperante.

Theodorus Abucaras Cariz Episcopus, vixit circa annum 770. editus an. 1606. & tom. 11. Bibl. Patr. Habetur in cod. Reg. 1991.

Theodorus Balsamon Patriarcha Antiochenus, in Canones Concil. & in Nomocanonem Photii.

Idem de Jeuniis, tom. 2. Monument. Eccl. Gr. Alia in Jure Græco-Rom. lib. 7.

Theodori Archiepiscopi Edesseni Capitula practica, in Thesauro Ascetico Possini.

Theodori Episcopi Iconii Epistola de Martyrio sancti Cyrici & Julittæ ejus matris, ex edit. Combesii an. 1660. Habetur in cod. Colberteo 977.

Theodori Gæze de Grammatica libri quatuor non semel editi.

Ejusdem Liber de Mensibus, ex edit. Petavii & aliorum. Obiit anno 1471.

Theodorus Hermopolites, in Basilic. Vide MSS.

Theodori Lectoris Historiæ Eccles. librorum 2. Eclogæ, ex edit. Henr. Valefii. Vixit sub Leone Magno.

Theodorus Petrorum Episcopus, de Vita & Conversatione S. Theodosii Cænobiarchæ. Extat in

cod. Colberteo 357. absque nomine auctoris. Vide Allatium de Consens. pag. 1533. de Libr. Eccles. pag. 24.

Theodorus Presbyter Rhaitensis, de iis qui accedunt ad Ecclesiam, edit. à Meursio in lib. var. divinor. & à Combesio in Histor. Monothelitar. Idem de Incarnat. edit. à Balsoreo cum Gelasio Cyziceno. Vide Suidam in *Méras*.

Theodori Presbyteri & Syncelli Magnæ Ecclesiæ Narratio historica de Depositione vestis Deparæ in æde Blachernensi, edita à Combesio in Hist. Monothelit. pag. 752.

S. Theodorus Studita, de Vita S. Platonis cuius fuit ex sorore nepos, apud Bolland. 4. April. Vide Gretzer. de Cruce p. 1405. Vixit an. 820.

Theodori Prodromi Epigrammata, & Poëmata, ex edit. Basileensi anni 1536. Idem in MSS. codicibus sæpe *Ptochoprodromus* appellatur. Vixit sub Joanne Comneno Imp. Vide Allat. de Consensu pag. 629. & in Chreygton. pag. 9.

Theodorus Tarsensis Episcopus, ex Photio cod. 223.

Theodosii Monachi Epistola ad Leonem Archidiaconum de Syracusanæ urbis expugnatione ab Agarenis. Extat Latinè versa apud Rocchum Pirrhum in Episcopis Syracusanis, in Sophronio Episcopo, & in Notis ad Zonaræ Annales.

Theodosius Patr. CP. sub Alexio Manuelis filio & Andronico tyranno, lib. 3. Juris Græco-Rom. pag. 231.

Theodosius Zygomatas, apud Crus. in Turco-Græcia ubi pluribus ob eruditionem laudatur, ut & apud Leunclavium ad Dionem pag. 2023. & 2044. & in Pandecte Turc.

Theodorus Episcopus Ancyranus, cujus quædam edidit Combesius, adversus Nestorium. Vixit tempore Concilii Ephesini.

Theognostus Archimandrita, de causa Ignatii Patr. CPol. in Concilio CPolit. IV. pag. 1263. 1402.

Theomnestus, inter Hippiatricos.

Theonas Metropolita Paronaxiæ, apud Crusium lib. 4. Turco-Græcia.

Theonis Scholia in Aratum, ex edit. G. Morelli anno 1559. Vixit sub Constantino M.

Theophanis Agri seu Sygrianes Hegumeni Chronographia à Diocletiani anno 4. ad 2. Michaëlis Cæropalatz, edita à Goaro Typis Reg. anno 1655.

Theophanis Byzantii Historiæ belli à Justino juniore cum Persis gesti Excerpta, ex Photii Bibl. cod. 64.

Theophanis Chronographia Continuator, à Leone Armenio ad Michaëlem Methystum, lib. 4. ex edit. Reg. Combesii 1685.

Theophanis Ceramæi Tauromenitani Archiepiscopi Homiliæ, ex edit. Francisci Scorsii anni 1644. Vixit sub Rogerio Rege Siciliæ circa an. 1130.

Theophanes Hieromonachus, apud Crusium in Turco-Græcia.

Theophilus Patr. Antiochenus ad Autolycom, in Bibl. Patr. tom. 11.

Theophilus, vulgò *Antecessor* dictus, cujus extat Paraphrasis Institut. Justiniani: quando vixit, disquirat in Præfat. ad eundem Fabrotus, negatque omnino eum esse Theophilum Antecessorem, qui Justiniano imperante claruit, ac contendit longè postea vixisse, nempe circa tempora Constantini Porphyrogeniti.

Theophili Alexandrini Homilia de Homine, ex edit. Fed. Morelli Ad Autolycom lib. 3. ed. 1555.
Theophilus Protospatharius in Galenum de usu partium, edit. à Junio Crasso 1540.
Theophylacti Bulgariae Archiepiscopi Comment. in 4. Evangelia, &c.
 Eiusdem Institutio Regia, ex edit. Reg. an. 1651.
 Eiusdem Epistolæ, ex edit. Joan. Meursii anni 1617. Vide Gretzer. de Cruce pag. 1499. Vixit anno 1073.
Theophylacti Hierodiaconi Tzansformari novus Thesaurus, ex edit. Veneta Anton. Pinelli anni 1628. complectens Homilias seu Conciones 19.
Theophylacti Simocatta Expressæ Historiæ Mauricianæ libri 8. ex edit. Pontani 1604. & Regia an. 1647. Vixit sub Heraclio Imp.
Theoriani Legatio ad Armenios, edita à Leunclavio anno 1578. Vixit sub Manuele Comneno Imp. anno 1170.
Theosterius de Vita S. Nicetæ Confess. edit. à Bollandio 3. April. Vixit c. an. 830.
Thomas Israelita de pueritia & miraculis Jesu Christi, liber apocryphus, edit. à Cotelerio in Not. ad Clement. pag. 274.
Tiberius Mulomedicus, in Hippiatric.
Timothei Patr. Alexandrini Quæsitæ Canonica.
Timotheus Presbyter, *ἄγιος ἡμετέριος τῆς ἀγίας ἐκκλησίας*, Græcè edit. à Meursio lib. un. Divinor. deinde Græc. & Lat. à Combesio post hist. Monothelitarum.
Thoma Magistri Sylloge seu Collectio dictionum Atticarum, ex edit. Romana an. 1517. & Paris. 1532. cujus libri titulus, ita concipitur in cod. Reg. 1853. *τῶν ἁγιωτάτων ἑπιφανέστατων ἑσπερίων ἑσπερίων τῆς Μακεδονίας ἐπιφανέστατων Ἀθηναίων, οἷς ἐὶ δεικνύμενοι γράνται ἡ παλαιὰ, ἡ ἑσπερίων ἑσπερίων, ἡ ἀποστολικῶν, ἡ ἀποστολικῶν, ἡ ἀποστολικῶν, ἡ ἀποστολικῶν.* In eodem porro codice describuntur Theoduli, qui interdum Monachus, interdum Rhetor appellatur. Declamationes aliquot, Epistolæ, ac Orationes, quarum altera extat in Tryphonem Patr. CPol. qui vixit sub Porphyrogenito ac Lacapeno, unde illius ætas percipitur; præterea Encomium in S. Joau. Baptistam, cujus meminit Allacius lib. de Symeonibus.
Triodius, ex edit. Veneta.
Typicum Monasterii Casulensis præfixum Anthologio Arcudii.
Vasini Phavorini Camertis, Nucerini Episcopi, Dictionarium, editum Romæ an. 1523. &c.
Ulpianus Rhetor, in Demosthenis Orationes, ex edit. Veneta an. 1527. Benenati, & alior.
Urbicii Inventum, seu libellus Tacticus, edit. à Rigaltio & aliis, qui Hadriano Imp. adscribitur in vetusto Epigrammate apud Salmasium ad Spartianum pag. 21. Vixit autem Urbicius sub Anastasio Imp.
Zacharias Scholasticus, Mitylenes Episcop. de Opificio mundi, edit. à Genebrardo. deinde à Tarino anno 1624. & in Bibl. Patr. tom. 11. Videtur vixisse circa tempora Zenonis.
Zacharia PP. Romani versio Græca Dialogorum S. Gregorii M. edita cum ejusdem Gregorii operibus. Vixit anno 741. Vide Joan. Diacon. lib. 4. de Vita ejusdem S. Gregorii cap. 75. & Photium cod. 253.
Zenobii Proverbiorum Centuriæ sex, ex edit. Andree Schotti anni 1612.
Zenonis Imp. Novellæ, in Jure Græco-Rom. &c.
Zosima Colloquia edita à Possino in Thesaurò ascetico.

Zosymus, cujus habetur Historia ex edit. Leunclavii, vixit sub Anastasii tempora, uti censet Henricus Valesius ad Evagrium lib. 3. cap. 41.

SCRIPTORES GRÆCI ANONYMI

editi.

A *Nikamodoma*, ex edit. Gesneri, & apud Galenum to. 4. p. 471. edit. Basil.
Apophthegmata Patrum, ex edit. Coteleriana to. 1. Monum. Eccl. Gr.
Apophthegmata Patrum, edit. à Possino in Thesaurò ascetico.
Catalogus Episcoporum & Patriarchatum CPol. lib. 4. Juris Græco-Rom. p. 296.
Catalogus Officiorum Magnæ Ecclesiæ, ex edit. Bernardi Medorii, typis Reg. 1655.
Chronicon Alexandrinum, à mundo condito ad tempora Heraclii Imp. ex edit. Raderi, an. 1615, quod Paschale appellamus in edit. Regia.
Chronicon Veneto-Byzantinum, ab an. 1089. ad an. 1523. ex edit. Ismaëlis Buhaldi, post Ducæ Histor. ex edit. Reg. an. 1649.
Chronicon Byzantinum, edit. à Combesio typis Reg. à Leone Philosopho ad Romanum Jun.
Chronographus Anonymus de rebus quæ tempore Leonis filii Bardæ Armenii contigerunt, edit. post Theophanem an. 1655.
Chronicon CPolit. à Mundo condito ad captam Constantinopolim, Codino de Orig. CP. subjectum, ex edit. Reg. 1655.
Collectanea de Antiquit. CPol. ex edit. Reg. an. 1655. & Combesii in Manipulo an. 1664.
Confutatio Mubamed, ex edit. Steph. le Moine.
De Dissidio Græcorum & Latinorum.
Ecloge Legis Mosaica, ex edit. Coteleriana to. 1. Monument. Eccl. Gr.
Etymologicum Magnum, ex edit. Veneta, & Basil.
Explicatio Horarum Divini Officii, edit. à Cardinale Sirleto post Liturgiam S. Marci an. 1583.
Expositio mensurarum & pondarum, subjecta Nicandro Gortzi.
Encomium in Depositionem Zona Deipara, edit. à Combesio in Hist. Monothelitarum pag. 790.
Glossæ Basilicæ, à C. Labbeo editæ an. 1607.
De Hæresi Jacobitarum, & Catichæzariorum, edit. à Combesio cum Hist. Monothelitarum.
Historia Politica, apud Crus. l. 1. Turco-Gr.
Homilia Scholastica, laudatur à Meursio.
Historia Imaginis Salvatoris in Puteo M. Ecclesiæ, ex edit. Combesii cum Hist. Monothelitar.
Historia Imaginis Salvatoris dicta Antiphoneta, edit. à Combesio cum Hist. Monoth.
De Incredilibus, *ἄγιστα*, edit. ab Allatio Romæ anno 1641.
De Initiis Hæresion, qui S. Joannes Damascenus esse creditur, ex tom. 1. Monument. Eccl. Græc. Coteleriano.
Interpres Concilii Lateranensis an. 1215. ex edit. Labbei tom. 11. Concil.
Interrogationes de jejuniis, post Typicum editæ.
Invektiva in Iconomachos, edita à Combesio cum Continuatore Theophanis. Vixit c. an. 750.
De Inventione S. Crucis, ex edit. Gretzeri in libris de Cruce.
Lexicon vocum Herodiani. Ex edit. Henrici Steph. 1564.

De locis Hierosolymitanis, ex edit. Leonis Allatii in Symmictis anni 1653.

Narratio de quodam Taxota, seu Apparitore Prætoris in Ægypto, edita à Combesio tom. 2. Auctarii Biblioth. Patr. Græc. pag. 324.

De Navis corporis, ex edit. Rom. anni 1545.

Nomocanon ex edit. Coteleriana tom. 1. Monumentorum Eccl. Græc.

Notitia Episcopatum Græcorum, post Codin. de Offic. Palat. ex edit. Reg. 1648.

De Nuptiis Thesæ & Amelie libri 12. versibus politicis Græcobarb. edit. Venetiis anno 1529. 4. Habetur etiam in cod. MS. Reg. 2569.

Oratio in Festum s̄c̄i Op̄dodōziæ, seu Resurrectionis imaginum, edita à Combesio in Hist. Monothelit. pag. 715.

Oratio in Gregorium Palamam, apud Fr. Richardum in Clypeo fidei, part. 2. cap. 9. §. 2.

Oratio Historica in Festum s̄c̄i Axadno, edita à Combesio in Hist. Monothelitarum pag. 806.

Oratio Funeris, seu Monodia in Imp. Constantinum juniorem Constantini M. fil. ex edit. Fed. Morelli anni 1616.

Orneosophium, edit. à Rigaltio.

Ordo Confitentium, edit. à Morino post libros de Pœnitentia.

De Rebus Ecclesiasticis Armenia, edit. à Combesio in Hist. Monothelitarum pag. 271.

De Officio Protodici, in Jure Græco-Rom.

Paraphrasis Oraculor. Leonis Imp. ex edit. Reg. 1655.

Quæstia ad Nicetam Metropolit. Thessalon. in Jure Græco-Rom. lib. 4.

Responsa, in Jure Græco-Rom. lib. 4.

Responsum de Nudis Partis, tom. 1. Juris Græco Rom. pag. 192.

In Rhetoricam Aristotelis, ex edit. Paris. anni 1539.

Scheda Regia, Σχίζα βασιλική, seu Constructio verborum, ex edit. Basil. anni 1539.

Scheda parva, ex cod. Reg.

Anonymus in serie Archiepiscoporum Bulgaria, edit. in Famil. August. Byzantinis.

De Synodi, apud Lambecium ad Codinum.

Anonymi Synopsis Basilicon, cujus auctor Josephus Tenedius dicitur à Fr. Pithoco ad lib. 1. Cod. Just.

De Templo S. Sophia, edit. à Combesio in Manipulo anno 1664.

De titulis honoris & salutation. Epistolar. edit. cum Codino de Off. Pal. Typis Reg. anno 1648.

Versus heroici de aliquot herbarum virtutibus, ex edit. Aldina Dioscoridis anni 1518.

De Vulpe & Lupo.

VITÆ ET MARTYRIA EDITA

Sanctorum, auctoribus incertis.

S*anctorum Acepisma, Josephi & Athala* Martyrium, apud Bollandum 2. Aprilis, & in cod. Colberteo 4271.

SS. Alexandri & Antonine Martyrium, apud Bollandum 3. Maii pag. 744.

S. Alexandri Romani Martyrium, apud Bollandum tom. 3. Maii pag. 15.

S. Amphilochoi Episcopi Iconiensis Vita, edita à Combesio cum ejusdem operibus.

S. Anthimi Episcopi Nicomediz Martyrium,

apud Bollandum 27. April.

S. Antipa Martyrium, apud Bollandum 11. Apr.

S. Bacchi junioris Vita & Martyrium, ex edit. Combesii an. 1668.

S. Bademi Archimandritæ Martyrium, apud Bollandum 7. April.

S. Bartholomæi junioris Cryptoferratenfis, in Thesauro ascetico Possini.

S. Basilii Cæsariensis Episcopi Vita falso adscripta S. Amphilocho, ex edit. Combesii & alior.

S. Basilii Archiepiscopi Amasæz Martyrium, apud Bollandum 26. April.

S. Basilii Presbyteri Martyrium, apud Bollandum 22. Maii.

S. Bata Perizæ Martyrium, apud Bollandum 1. Maii pag. 739.

S. Bonifacii Martyrium, editum à Cl. V. Emerico Bigotio an. 1680. & à Bollando tom. 3. Maii pag. 22.

S. Calliopii Martyrium, apud Bolland. 6. April.

SS. Carpi & Papyli Martyrium, apud Bollandum 13. April.

Constantini M. & Helene matris Vita, apud Gretzerum de Cruce pag. 1721.

S. Donati & sociorum Acta & Martyrium, apud Bollandum 22. Maii.

S. Eleutherii Martyrium, apud Bollandum 18. Aprilis.

S. Elie junioris Martyrium, ex edit. Combesii an. 1668.

S. Epiphani Martyrium, apud Bollandum 25. Martii.

S. Eudocia Samatitanæ Vita, apud Bollandum 1. Martii.

S. Eupli Martyrium, ex edit. Cotelerianâ tom. 1. Monument. Eccl. Gr.

S. Eupraxia Virginis Vita, apud Bollandum 12. Martii.

SS. Eustathii & Theopistes Martyrium, editum à Combesio anno 1660.

S. Georgii Martyrium, apud Bollandum 23. April.

S. Georgii Martyris in captivo miraculi editi Narratio, & alia miracula, ibid.

S. Germani Hegumenti Monasterii Cosenitræ Vita, edita apud Bollandum 3. Maii p. 7.

S. Glyceria Martyrium, apud Bollandum tom. 3. Maii pag. 12.

S. Gregorii M. PP. Vitæ Excerpta, apud Photium cod. 252.

S. Hefychii Thaumaturgi Vita, apud Bollandum 6. Martii.

S. Jacobi fratris Domini Acta, apud Bollandum 1. Maii pag. 735.

S. Joannis Baptista Encomium auctore incerto, apud Combesium tom. 1. Auctarii Bibl. Patrum pag. 1372.

S. Joannis Monachi in Pusto Vita, apud Bollandum 30. Martii.

S. Luca junioris in Hellade sepulti Vita, edita à Combesio in Hist. Monothelit. pag. 969.

S. Marci Atheniensis Vita, apud Bolland. 29. Martii.

S. Marci Evangelistæ Martyrium, apud Bollandum 25. April.

S. Mariae Ægyptiaca Vita, apud Bollandum 2. April. cujus auctor Sophronius Patriarcha Hierosol. dicitur in codice Colberteo 4249.

S. Maximi Confessoris Vita & Acta, edita à Combesio tom. 1. Operum ejusdem S. Maximi.

SS. *Maximi, Dada, & Quintiani* Martyrium, apud Bollandum 13. April.

S. *Melessi* Acta fabulosa, apud Bollandum 24. Maii.

S. *Nicolai* Studii Hegumeni Vita, edita à Combesio in Hist. Monothelit. pag. 889.

S. *Niconis* & sociorum Martyrium, apud Bollandum 21. Martii.

S. *Nili* junioris Vita, ab ejus discipulo scripta, edita à Mattheo Caryophilo Archiepiscopo Iconiensi, Romæ an. 1624. Vixit S. Nilus imperante Ottone III.

S. *Olbiani* Synaxarium, apud Bolland. 4. Maii, pag. 753.

S. *Pachomii* Vita, scripta à suppare, edita à Bollandum tom. 3 Maii pag. 24. cum Paralipomenis de eodem Sancto & Theodoro.

S. *Petri Alexandrini* Episcopi Martyrium, edit. à Combesio an. 1660.

S. *Petri* Thaumaturgi Synaxarium, apud Bollandum 4. Maii pag. 746.

S. *Pherbuta* Virg. Martyrium, apud Bollandum 22. April.

S. *Philemonis* Martyrium, apud Bollandum 8. Martii.

S. *Philetari* & sociorum Martyrium, apud Bollandum 19. Maii.

S. *Philippi Apostoli* Acta, apud Bolland. 1. Maii pag. 733.

SS. *Philoromi ac Philea* Episcopi Martyrium, edit. à Combesio an. 1660.

S. *Saba* Gotthi Martyrium, apud Bollandum 12. April.

S. *Silvestri PP.* Acta antiqua, edita à Combesio an. 1659.

S. *Sira* Martyrium, apud Bolland. 18. Maii.

S. *Synecetica* Vita, cujus auctor dicitur Polycarpus Asceta, in cod. MS. Colbert. 670. edita tom. 1. Monument. Eccl. Gr. pag. 201.

SS. *Tavachi, Probi, & Andronici* Martyrii Acta, edita ab Emerico Bigotio an. 1680. Eadem habentur in cod. Colberteo MS. 4171.

S. *Thalelai* Martyris Acta vetustiora & recentiora, apud Bollandum 20. Maii.

SS. *Theodora & Didymi* Martyrium, apud Bollandum 27. April.

S. *Theodori Grapti* Vita, edita tom. 1. Manipuli Combesiani pag. 191.

SS. *Theoduli Lectoris, & Agathopedis Diaconi* Martyrium, apud Bollandum 4. April.

S. *Theopbanis* Sigrianiensis Confessoris Vita, apud Bollandum 12. Martii.

SS. *Timothei Lectoris, & Maura* Martyrium, apud Bollandum 3. Maii pag. 741.

SS. *Viginti Patrum Sabaitarum* Martyrium, scriptum à corvo, apud Bollandum 20. Martii.

S. *Zoes* Martyrium, apud Bollandum 2. Maii, pag. 739.

Notet porro Lector dum Bollandum hic nominamus, vastum illud Opu de Vitis Sanctorum intelligere, ab illo inchoatum, & ab eruditissimis Sociis continuatum.

Emendanda in Glossario med. Græc.

TAmetsi huicce Glossario edendo summam accuratorem adhibueris Typographus, nec sumptibus pepercit, ac illius emendationis, cui interesse mihi met non licuit, provinciam in se receperit Vir utraque lingua doctissimus, eique sedulo incubuerit, quoad cum satis cedere contigit, ipseque deinceps emendationis curam exceperim, fieri tamen aliter non potuit, quin ex paullo minus fortitan bene descriptis adversariis, & ex minutioribus ac pane fugientibus typis, menda quedam operarum visio non irrepserint, cujusmodi sunt quas hic exhibemus, ne quempiam remorentur: præter quas occurrent fortè alia, licet rariuscule, ac levioris momenti, que aut oculos fugerunt, aut facile emendari possunt, dum scilicet litera pro alia ponitur, ut è pro ζ, υ pro υ, &c. quas æquus Lector condonabit, & per se emendabit. Ubi interea monendus, ne pro erratis habeat, que in toties laudatis Græcologorum inferioris ævi scriptis occurrunt ejusmodi literarum commutationes, maxime in ι, η, υ, ο, &c. quibus promiscue utuntur, cum neque ipse quicquam in iis exscribendis immutandum, atque adeo in ipsis accentibus quos vocibus contra receptas regulas apponunt: quin potius ea omnia quomodo in codicibus MSS. exarantur, summa cum fide proponenda censuerim, ut hodiernorum, si non ipsorum auctorum, saltem καλλιγράφων, seu potius καλογράφων barbariem ac inscitiam, quam in Prefatione attingimus, vel inde percipias.

Pag. 10. lin. 10. lege Meursias

legit.

P. 17. l. 6. ἀνευδ.

P. 18. l. 16. Basilium.

P. 19. l. 63. φείσασ.

P. 23. l. 30. μίσις.

P. 25. l. 44. καμύδαρ.

P. 28. l. 30. dele Bib.

P. 46. l. 19. de Jan.

l. 37. Georg.

P. 57. l. 10. lege 10. in pr.

P. 59. l. 44. num.

P. 62. l. 59. truncate.

P. 72. l. 45. ουυλ.

P. 74. l. 7. Margun.

l. 56. ἴβγ.

P. 81. l. 5. Meurs.

l. 63. dele 112.

P. 86. l. 67. Leon. Chazari.

P. 111. l. 7. prior significat.

P. 115. l. 28. Meurs.

P. 124. l. 53. το ἀψαδανίζόμενοι.

P. 130. l. 29. de V.

P. 135. l. 41. processionibus.

P. 136. l. 69. σπύρα.

P. 144. l. 5. vitam.

P. 150. l. 70. Ανεραϊς.

P. 159. l. 29. ἀχαλιόται.

P. 172. l. 5. Hinc.

P. 213. l. 29. Thajel.

P. 223. l. 24. μίσις.

P. 224. l. 30. Goarus ait.

P. 226. l. 34. ουυο:

P. 241. l. 68. coccino.

P. 254. l. 1. dele &c.

P. 261. l. 58. κατέκαται.

P. 283. l. 46. Δόμιος.

P. 291. l. 16. Henr. Valesum.

P. 314. l. 27. 28. dele cap. & scri-

be c.

P. 317. l. 53. σιχαρόν.

P. 340. l. vocis notione:

l. 60. πάρε.

P. 343. l. 33. dele hunc locum Λα;

stantii.

P. 362. l. 24. dele ejusmodi:

P. 370. l. 19. μιν.

Pag. 373. l. 56. dele vide:

P. 377. l. 11. n. 2.

P. 378. l. 19. dicas.

l. 56. σελγ.

P. 388. l. 26. scribe, utuntur pas-

sim Concil.

P. 390. l. 29. γαλιωνάτης.

P. 400 l. 21. ei pro de.
 P. 406. l. 13. dele; voce.
 P. 430. l. 64. Crufius.
 P. 435. l. 25. Scholia . . ζία.
 P. 463. l. 54. κρατή . .
 P. 473. l. 56. vade.
 P. 479. l. 8. φρασί.
 P. 488. l. 67. Ουάλης.
     l. 68. Ἰσχυρίαι.
 P. 502. l. 6. 5.
 P. 537. l. 12. dele, per.
 P. 539. l. 28. Perfarm. .
 P. 547. l. 23. Panis.
 P. 596. l. 26. οὐδὲν.
 P. 614. l. 56. ἰππίς.
 P. 625. l. 33. capitium.
 P. 629. l. 60. ὄσι.
     l. 67. dele ὁ τοῦ π. γ. ο. γ. τ.
 P. 664. l. 42. Imperatricis.
 P. 672. l. 61. &.
 P. 683. l. 34. Βυσπ. .
 P. 694. l. 60. Sozomenus.
 P. 695. l. 55. domorum.
 P. 701. l. 31. Rhamplii.
 P. 712. l. 15. grandiori.
 P. 718. l. 13. ἀπυλῶ.
 P. 730. l. 39. car. .
 P. 731. l. 27. χυρ.
 P. 833. l. 69. Zotico.
 P. 836. l. 66. Macarius.
 P. 838. l. 8. χενύρ. .
 P. 847. l. 15. Cod.
     l. 50. leviora.
 P. 848. l. 50. ἰζαρ. .
 P. 862. l. 37. proferunt.
 P. 865. l. 17. privilegio ut.
 P. 892. l. 15. vide Morinum.
 P. 911. l. 45. illi.
 P. 918. l. 62. μίαι, ἢ μίαι.
 P. 934. l. 6. rationarium.

P. 935. l. 8. de Non. ?
 P. 944. l. 10. se divulf. .
 P. 955. l. 33. Zygab. .
 P. 957. l. 53. ωπ. .
     l. 69. ζαπίτ. .
 P. 962. l. 30. cap. .
 P. 965. l. 2. τῦπικαλῶ.
 P. 986. l. 43. πῆ dicitur.
 P. 1016. l. 27. utuntur Ammo.
     l. 30. . . thius.
 P. 1031. l. 24. epigr.
 P. 1032. l. 30. . . rü.
 P. 1046. l. 3. χῶ. .
 P. 1078. l. 10. πῆτῶ, reponenda
     hac vox ante παυλῶ.
 P. 1084. l. 65. Eustathius.
 P. 1091. l. 19. Χεῖστῶ παυλῶρος.
 P. 1094. l. 68. destinat.
 P. 1098. l. 13. Ραίταρα.
 P. 1109. l. 22. Theophil.
 P. 1111. l. 19. οὐδὲν.
     l. 53. αἰά.
 P. 1115. l. 26. δῆ. .
     l. 63. pr. .
 P. 1120. l. 61. cium.
 P. 1139. l. 68. Μπζ. .
 P. 1142. l. 57. Lex. .
 P. 1144. l. 39. πῆλαδα.
 P. 1149. l. 49. cis.
 P. 1171. l. 12. hze ex. .
 P. 1192. l. 16. κωλίφ.
 P. 1194. l. 6. δῆυῶς.
 P. 1205. l. 28. πῆ. .
 P. 1206. l. 15. κῆ. .
 P. 1208. l. 49. τῶ.
 P. 1211. l. 36. πῆ. .
 P. 1214. l. 7. γαρ. .
 P. 1219. l. 43. πῆ. .
 P. 1227. l. 64. dele, Cedr. an. 5.
     Justini jun.

P. 1234. l. 49. curias.
 1238. 8. πῆ. .
     66. κατὰδουπῆτο.
 1258. 50. dele, ἢ ἀγείρας πῆ. .
 1264. 13. ὠδῶ.
     34. Glosse Gr.
 1267. 1. Photii Patr.
 1268. 47. An. .
 1275. 7. & Id. .
 1276. 68. dele in.
 1280. 5. dele & .
 1284. 52. ἀραῖ.
 1291. 12. vide &c. reponere post συμ-
     βίβου.
 1295. 61. sed etiam. .
 1296. 51. . . ὠς.
 1300. 13. Rhart. .
     22. Dorm. .
 1306. 7. dele hz Rhomph. .
     21. κωχῆφῆ.
 1315. 31. qua.
 1317. 1. σῆμα.
 1319. 35. . . δῆ. .
     62. σῆμα. .
 1320. 21. . . στ.
 1322. 50. & in.
 1339. 44. . . cov.
 1340. 42. μῆγ. .
 1356. 5. Σῆμα.
 1366. 59. dele eundem.
 1415. 14. . . ὄρε.
 1418. 17. dele ita.

*Alia fortè leviora erunt, quæ
 hic concessisse supervacaneum fue-
 rit. Qui par fuerit Lector, facillè
 emendabis: impari errata esse de-
 sinent.*

FINIS.

I N D E X

RERUM OMNIUM IN GLOSSARIO
Mediæ & infimæ Græcitatatis contentarum.

P, *Præfationem aut Portii Grammaticam denotat*; A, *Appendicem, seu omiffa*; *Littera minuscula a, b, c, d, columnarum locum, fcilicet a, fuperiorem, b aut c, medium, d, infimum.*

A

 B ACUS, pars theatri. 1	Angeli incorporei dicti. . . . . A, 30. b
Abocellus, cæcus. . . . . 108. a	Angelis æquales, & coangelici dicti Antistites, ac Episcopi. . . . . 521. c
Abortire. . . . . 99. c	Angones, hastæ vel spiculi species. . . . . 9. d
Absolutio à peccatis per chartam. . . . . 1474. d	Annulos gestant Episcopi Latini, quod Græcis non probatur. . . . . 172. b
Acacia gestata ab Imperatoribus quid propriè? 38. b	Annus aperiri dicitur, Anni apertio. . . . . A, 19. b. 80. d
Acathistus Canon. . . . . 37. d. 38. a	Anni Antiocheni. . . . . 1760. a
Accentus in lingua Græca vulgari diversimodè ponuntur & omittuntur . . . . . P, 21. b	Anticantharus Alexandriæ, quid propriè. . . . . 84. a
Acetarium, edulium Monachorum & Eremitarum. A. . . . . 11. d	Antimensium, quid apud Græcos. . . . . 85. c. 86
Acrostichis in libris Ecclesiasticis Græcorum. . . . . 45. a	Antipapianus, quarta pars Digestorum. . . . . 87. d
Accumbere, Accubitus. . . . . 42. b. c. 43. a	Antipacha, secunda septimana post Pascha. . . . . 87. d
Actor. . . . . 46. d	Antiphona vox Liturgica. . . . . 89. b
Acupiscibile, seu Phrygium opus. . . . . 634. a	Apertio ædis sacræ. . . . . 80. b
Acus pyxidis nauticæ. . . . . A, 37. a	Apocalypses variæ, earum confectores. . . . . 102. b
Adolescentes Palatini in Palatio nudis stabant capitibus. . . . . 139. d	Apostolis æquales qui dicti. . . . . 521. d
Adoptionis in fratrem ritus apud Græcos. . . . . 23. c. 24	Apostoli qui dicantur apud Judæos. . . . . A, 23. a
Adoptionis varii ritus. . . . . 1629. c	Applare, vasis species. . . . . 95. a
Adverbia vel particule verbis ac nominibus præpositæ in lingua Græca vulgari. . . . . P, 40	Appellare à quibus iudicibus licebat apud Græcos. . . . . 365. d
Adulteri dicti Episcopatum invasores . . . . . 944. b	Aquæ benedictio duplex apud Græcos. . . . . 11. 12. 13. A. 6
Æquum censere. . . . . A, 59. a	Aqua calida adhibita in sacris Liturgiis apud Græcos, & cur? . . . . . 360. c. 361. a. 493. b
Ær in sacris Liturgiis, quid propriè dicatur. . . . . 32. c	Aquæ potus extra prandium monachis interdictus. . . . . 1628. a
Ær sciadii, quid. . . . . 33. b	Aquila, depicta in Ædium sacrarum umbilicis, ejus descriptio. . . . . 30. c
Æternitas, titulus compellatorius. . . . . 37. d	Archistrategus, dictus unicè S. Michael, interdum & S. Gabriel. . . . . 131. c
Æsire, vox Gallica. . . . . A, 32. b	Arcus balistarum Græcis incognitus. . . . . 1558. d
Agapæ, earum usus apud Christianos. . . . . 5. d	Ars, Grammatica Antigraphi, Grammatici. . . . . 1554. c
Agapeti, qui dicti. . . . . 6. d. 7. c	Ars sacra dicta chymia. . . . . P, 13. a
Aggestus, agger. . . . . 10. c	Arsenalis. . . . . A, 27. a
Agraria, navigii species unde earum remiges Agrariotæ dicti. 17. 18	Articulorum ratio in Lingua Græca vulgari. . . . . P, 23. a
Alambycum, vas chymicum. . . . . 57. d. 786. c	Artziburium, sic appellatum jejunium Armeniorum. . . . . 126. a
Albarum baptizatorum depositio quando facta apud Græcos. . . . . 105. b. c. 106. .	As, in chartarum ludo. . . . . 147. d
Alcoranum Turcicum. . . . . 735. c	Asinus quomodo dictus Græcis. . . . . 28. c
Alleluarium. . . . . 54. a	Asinus vocatus Justinianus Imp. 28. 29
Almanach, seu Hemerologium, unde dictum. 54	Assignare. . . . . 28. b
Ambo, Pulpitum Ecclesiæ. . . . . 58. b. 59	Aster, quid in sacris Liturgiis apud Græcos. . . . . 146. c
Amen, vox Hebræa, ejus usus varius in sacris Liturgiis. . . . . 61. a	Athanati, milites qui dicti apud Persas & Græcos. . . . . 33.
Amogavari, milites Hispani. . . . . 62. c	Athenarum Princeps ac Dux, cur Magnus Dominus dictus. . . . . 766. c
Anabologium, vestis sacerdotalis. . . . . 65. d	Auditio, secundus gradus Pœnitentium . . . . . 43. d
Anacara, tympani species. . . . . 68. b	Auditorium, pars ædis sacræ. . . . . 44. c
Anagnosticum. . . . . 66. d	Averta quid. . . . . 3. d
Analogium, Pulpitum. . . . . 69. d	Aurea in Ecclesiis. . . . . 424. a. A, 72. d
Anargyri, unde dicti Sancti Cosmas & Damianus, & aliquot alii Sancti. . . . . 71. b	Auraria functio. . . . . 1766. d. 1771. a
S. Andreæ Epitheton. . . . . 1265. c	Aurarii. . . . . 1771. d
Angelica vita, Monachorum dicta. . . . . 7. d. 8. A. 5. d	Aureæ

Aureæ literæ, & qui has effingunt. 1768. 1769
 Aurum coronarium. 1442. b
 Ductile. 1491. c
 Lustrale. 1764. d
 Obryzum. 1027. b
 Autocephalia Episcoporum aliquod. 156. c
 Anthologium, liber Ecclesiasticus. 77. d
 Azard, vox Gallica, an à Græco vulgari? 31. b
 Azymitæ dicti à Græcis Catholici Romani. 32

B.

B Aculi Magistratum apud Græcos, eorum varius ornatus. 309. b
 Baculus & Pera Philosophorum. 170. b. A. 34. b
 Bal, Baler. 171. c. A. 34. c
 Balneum publicum. 288. c
 Bandum, vexillum, cohors. 173. A. 34. d
 Baptismus, signaculum dictus. 1500. a
 Perfectio. 1539. d
 Baptisterium, pars ædis sacræ. 173. d
 Baptisterii labrum. 687. b
 Barbari, Christiani & Judæi appellati à Paganis. A. 35. b
 Barbecana, munimentum ad urbes. 603. c
 Bardariotæ, qui milites dicti apud Græcos. 176. d
 Basilei, seu Imperatoris titulum cæteris Principibus denegabant Byzantii. 180. c. 1293. a
 Basilican libri à quibus conscripti. 313. b. 391. b.
 A, 68. d. 69. a. b.
 S. Basili Epitheton. 1066. b
 Beatitudines. 853. a
 Bellum publicum. 188. b
 Bema, pars Ecclesiæ. 195. b. 513. c
 Benedictio nuptialis. 446. b
 Benedictionis antiphona. 447. a
 Benedictio Episcoporum, Monachorum, &c. 448
 Nuptiarum. 510. b. A. 75. c
 Benedictionem petere & accipere. 451. c
 Benefactores Ecclesiarum, quomodo dicti apud Græcos. 595. b. c
 Beneficium Ecclesiasticum apud Græcos quomodo dictum. 506. b
 Bestiarii. 55. b
 Biduanæ, jejunii species. 313. b
 Bigami in nuptiis non coronantur. 1444. b
 Bombarda, Machinæ bellici species. 1386. a. 1688. a
 Brachiolum, munimenti urbici species. 225. A. 43. d
 Brandonum festum apud Græcos. 1277. d
 Brontologia interdicta. 227. d
 Brucheum, Alexandriæ, quid. A. 45. c
 Brumalia, Brumaliorum festum, illius institutio apud Romanos. 228. d. A. 44. d
 Brutides, quæ ex mulieribus dictæ. 229. c. A. 45. a
 Buccellarij, inter milites, qui & unde dicti. 213. b.
 A, 42. a.
 Bullæ aureæ, argenteæ, plumbeæ, cereæ, earum usus. 27. 218. A, 42. d.
 Burcolacæ qui dicti apud Græcos. 216. d. A. 42. c

C.

C Aballinus cur dictus Constantinus. 528. c
 Caballus, equi species, vel etiam quivis equus: unde Caballarij, dicti equites, atque adeo qui nostris propriè Milites dicuntur. 525. d. 526. b. c
 Cabidarii, lapillorum cavatores. 529. c
 Cable, funis nauticus, unde sic dictus. A, 91. c
 Cæbe, latebra, unde. 457. d
 Cæsariani, dicti Augustorum liberti. 543. c
 Calcei rostrati, eorum usus milicibus interdictus. 1310. d
 Calicantari, dzmones, lemures. 550. d
 Caligarius, sutor. 550. b

Caligatus miles. 550. c. A. 89. d
 Calix liturgicus. 1209. c
 Camarades, commilitiones, unde dicti. 559. b
 Camba, cetevisia, unde dicta. 564. d
 Cambium. 52. b. cambitor. ibid. c
 Camera, cubiculum, dictus fiscus Imperatorius. 689. a
 Camocas, Panni species. 564. d
 Campagus; Cothurni species. 565. b
 Campana, stateræ species. 565. d. 566. a. b
 Campanarum, vel ligni uti vocant, ad convocandos in Ecclesiam fideles usus apud Græcos. 565. c. 774. d. 775. a. 1025. b. 1359. b. 1477. b. 1495. c.
 Campiones. 566. d
 Canalis, via publica. 569. d
 Cancelli Ecclesiæ, eorum apud Græcos nomina. 530. b. c. d. 531.
 Candela, lucerna olearia. 570. c. 571. 572. A. 92. b
 Candia insula, unde dicta. 1720. c. d
 Canonici, Canonicæ. 580. b. A. 93. a
 Canon, præstatio 578
 Lex Ecclesiastica. 579. b
 Matricula Ecclesiæ. ibid. d
 Officium Ecclesiæ. 580. c
 Regula monastica. ibid. d
 Liber pœnitentialis. 581. b. A. 93. c
 Hymni species. 582. 583
 Canonum confectores. 582. d
 Cantores dicti qui in præliis milites adhortabantur. 576. d
 Capillorum prima detonsio. 1615. b
 Capitis inclinatio in sacris Liturgiis. 642. d
 Capitolium Monachorum, quod hodie capitulum vocant. 585. d
 Casarii in balneis, qui. 568. b
 Captivorum permutatio. 52. c
 Caravanæ Turcicæ. 591. a
 Carbonaria, locus sic dictus Constantinopoli. 591. d
 Casamatia, dicti Eunuchi. 596. d
 Catafracti equites. 615. d
 Catalogi militares, Ecclesiastici. 609. d. 610. a
 Catecheseos dies. 610. d
 Catechumena, pars ædis sacræ. 621. c. A. 98. a
 Categumeni. 620. b
 Cathedra, sedes Episcopi. 534. a
 Item sessio in Conciliis. ibid. c
 Cathismata, dictæ Psalmorum divisiones. 536. b
 Catholicæ Ecclesiæ dictæ Episcopales, vel Plebanæ. 537. b
 Catonus, quod supplicium. A. 96. a
 Cella monasticæ. 629. b. c. d. 630
 Cellatienses species. 631. c
 Cereæ usus in veterum, & Græcica pictura, maximè in tabulas. 647. d. 649. 650. A, 106. b
 Cera cum mastiche inclusæ Sanctorum reliquiæ in altaribus. 645. b
 Cerei bisulci, trifulci, eorum usus in Ecclesia, & in sacris Liturgiis, ab Imperatoribus & Patriarchis gestati. 300. 301. 301. 645. d. 646. 785. d
 Ceremonialis liber. 1524. d
 Cervulus, ludicri species. 638. c
 Charta Ægyptia. 1026. c
 Bombacina. 172
 Pergamena. 902. b
 Pteron. 1270. b
 Spissior, quam vulgo Cartes dicimus. 1613. a
 Cannabina. 1757. c
 Chirothecæ. 1747. a
 Christianorum voce qui intelligantur. 1761. d. 1762
 Chryfargyrum, à quo inventum & sublatum. 1764. d
 1765. 1766.

Chymia à quibus primùm edocta. P, 15. b.c
 Chymica Lexica. P, 15. d
 Quomodo appellata. 61. a. 1534. b
 Chymia, ejus inventum, artifices, nominis Etymon. 1772. b. c
 Ciborium, seu Tegimen altaris. 653. c
 Cibirreotæ qui dicti. 653. b
 Cifæ, notæ numerales, earum origo. 1572. a. A
 Circæ, excubiz. 639. b. c
 Circensium Spectacula. 494. c. A, 81. c
 Clavate vestes. 659. c. d. 660. a. b
 Clavis falsa, seu falsa clavis. A, 19. d
 Clerus, Imperatorius, Clerici, Clericatus. 664. c. d.
 665. a. b
 Climax, dictus liber Joannis Climaci. 668. a
 Cochlearum in sacra Liturgia usus. 777. c
 Cœlicolæ. 619. a
 Cœnobium quid propriè. 676. c
 Collectæ Ecclesiasticæ. 1482. a
 Color ærius. 474. a. A, 79. d
 Albus. 787. b
 Alithinus. 50. a
 Apii. 1348. d
 Bisus. 971. d
 Blavus. A, 154. b
 Cælestinus. 1565. c
 Cæruleus. 1065. d
 Cæsius. 1158. c
 Cervinus. A, 34. b
 Cinnabarinus. 655. a. 1578. a. A, 101. a
 Coccineus. 1770. b
 Fulgureus. 638. b. A, 50. a
 Fulvus. 17. A, 34. c
 Fundatus. 166. c
 Igneus. 1684. b
 Lividus. 898. c
 Lupineus. 832. b
 Marinopurpureus. A, 81. a
 Niger. 897. a
 Purpureus. 1771. c
 Pavoniacus. 1096. a
 Persicus. 1158. c. 1770. c
 Rubens intensior. 1685. d
 Rufus. 1060. c
 Ruffeus. 107. d
 Ruteus. 1163. d
 Smaragdeus. 776. d
 Spadiceus. 673. a
 Subaquilus. 898. d
 Subniger. 170. c
 Subrufus. 170. c
 Vatrachus seu viridis. 184. c. 1770. d
 Venerus. 187. d. 188. a
 Undulatus. 1208. a
 Columba sacram Eucharistiam continens altari incumbens. 1155. a
 Columna altaris. 547. c
 Colybus, quid in Liturgiis. 689. a. b. A, 106. c
 Comæ primæ tonsionis festum vel solemnitas. 740. a
 Combina, tractoriz. 689. d
 Comitatus, familia regia. 693. d. 1461. d. A, 107. c
 Cœmunio, sacre Eucharistie perceptio. 677. c. 678. a. b
 Comparativa & superlativa in lingua Græca vulgari. P, 26.
 Completorium, Liturgie Ecclesiasticæ species. 100. c
 Concha, quæ pars ædis sacre sic appellata apud Græcos. 673. a. 974. d
 Conchyllarii, qui conchas & margaritas expiscantur. 673. c. A, 104. d
 Concilium Martyrum. 1480. d

Concionatores quomodo dicti apud Græc. 305. d. 308
 Conciones in varias paulationes distinctæ. 306. c
 Conducere, salvum & incolumem præstare, unde nostris, *conduire*, &c. 199. b
 Confessio peccatorum. 820. d
 Confessio, pars ædis sacre. 606. c
 Consolatio, seu collatio Monachorum. 1107. d
 Consulatum dare, quid. 1633. c. 1634. A, 84. a
 Consulatus an apud Arabes obrinuerit. 1268. d
 Contacium in Liturgiis quid. 705. d. 706
 Convivia ad parentum sepulcra. 16. 6. d
 Corcodilus, pro crocodilus. A, 109. c
 Cornutus, unius uxor mœchatur. 637. b
 Coronæ Imperatorû Byzantinorû. 1442. c. 1551. b. 1617
 Coronæ majorum dignitatum. ibid.
 Coronæ nuptiales, & earum usus. 1443. b
 Coronæ Clericorum. 1440. a. 1501
 Coronati dicuntur urbes. 1445. a
 Coronati, dicuntur Clerici. 1442. a
 Corporale. 353. d. 554. d
 Coryphæi dicti SS. Petrus & Paulus. A, 110. b
 Cruce effecta subscribere. 1434. d. 1435
 Cruciferi antistites qui apud Græcos. 1436. c
 Crucis figendæ usus ac jus in ædium sacrarum conditio. 1432. 1433
 Cullæli usus in Liturgia. 815. d
 Cyclades insulæ *Dodecanesia* unde appellatæ. 336. d
 Cyclus Paschalis 414. b. 1127. a

D.

Dæmonum immissio. 424. B
 Davidis Epitheton, 512. d. A, 82. a
 Decalogus. 489. c
 Decalvationis pœna. 738. a
 Decani, lectores. 276. c
 Decani, astra quæ nascentiz præsumt. 275. d. A, 53. d.
 54. c
 Decimæ Curionum invasæ à potentibus. A, 53. d
 Decimæ Ecclesiasticæ. A, 54. d
 Decretum in Episcoporum electionibus. 1781. d
 Dedicatio Ecclesiarum, ejus ritus varii. 342. d. 343.
 500. d. 501. a. A, 63. b.
 Deiparæ nomen quando inductum. 491. c. A, 81. b
 Devotus Epitheton militum. 540. a
Deux à Deux. 335. c. A, 62. b
 Dextrarii equi. 25. 26. 379. a
 Diaconicum quid? 295. c. d. 396
 Diaconissæ. 196. d. 297. a. b. A, 57. b
 Diadema, quid extremis sæculis. 290. d
 Dialogus dictus Gregorius M. 297. d. A, 57. e
 Diapsalma, quid. 300. c. A, 58. c
 Dignus, acclamationis species in Episcoporum aut
 Abbatum electionibus. 92. 93
 Diœcesis. 314. d
 Diplomata, literæ Principû signis obsignatæ. A, 60. a
 Diptycha Ecclesiastica. 73. d. 514. a
 Dirigere, quid. 289. c
 Discens facere in Liturgiis. 315. a
 Divanum Turcicum. 302. d. A, 58. e
 Divinatio per Evangelium. 468. c
 Docere, Doctrina, pro Concionari, Concio. 304.
 305. A, 58. c
 Doctores, dicti Concionatores. A, 58. c
 Dominæ dictæ Augustæ. 282. a
 Dominicæ variz Græcorum, & earum appellatio-
 nes. 72. b. 149. a. 767. 768. 769. 770. 771. 1033. d.
 1127. d. 1434. a.
 Domini dicti Imperatores. 283. b
 Dona sacra, Eucharistia, sacra Hostia, ejus adoratio
 ante consecrationem. 337. c. 338

Donner, pro fecire. 306.d
 Draco, vexillum. Draconarii istius vexilli portitor.
 330. d. A, 61. c
 Druchemens, vel Truchemens, linguarum inter-
 pretes. 330. c
 Duodecima, Hora Ecclesiastica. 336. d
 Dupla, quid apud IC. 329. c
 E
 Eclesia. 363
 Ecclesia Catholica. 537. b. c. d. 538. a. b
 Ecclesiarum septa. 1151. a. b
 Variæ formæ 1619. b
 Ecclesiastici, qui dicti. 365. c
 Elementa, dicti demones, & planetæ. 1453. c
 Encolpia. 1709. d
 Encolpia, seu sacre thecæ collo appensæ, earum usus:
 has Græci Episcopi collo appendunt, quemadmo-
 dum Latini. 345. c. 346
 Epiphaniarum festum. 431. a. A, 73. c
 Epistolæ Catholicæ. 538. c
 Canonice. 678. d
 Commendatitiæ. 430. d. 678. d. 1495. a
 Condonatiæ seu Absolutoriæ. 1475. a
 Criminatoriæ. 1483. c
 Dimissoriæ. 107. b
 Formatæ. 428. b. 1553. d. 1612. a
 Oeconomicæ, seu dispensatoriæ. 1032. b
 Pacificæ. 356. a. A, 64. c
 Laureatæ seu victoriæ nuntiar. 403. c. A. 72. d
 Principum, Apices & syllabæ dictæ. 1476. b
 Circulares. 247. c
 Equi palliati, vestiti. 1468. b
 Dextrarii. 1493. c
 Arabici. 1665. c
 Branarii, qui dicti. 432. d. 433. A. 74. a
 Erectio, vox monachica. 70. c
 Eubœa ventorum porta. 76. b
 Evæ Epitheton. 1266. c
 Evangeliorum liber, ejus divisio. 440. d. 441. 442
 Evangelium capitibus Episcoporum in eorum ordi-
 natione adpositum. 468. c
 Eunuchorum Monasteria. A, 27. a
 Eustathius auctor Commentariorum in Homerum.
 1295. b. c
 Exceptio pecuniæ non numeratæ. 70. d
 Excommunicati. 362. d
 Excubiæ militares, Sculeæ dictæ. 1396. b. c. 1550. c

F.

Faces seu lampades Imperatoriæ. 300. d. 301. 302
 Factiones Circenses, Factionum Principes. 287. b
 A, 55. d
 Fenestræ in tectis ædium. A, 17. c
 Feriæ inveniendæ ratio. 477. d
 Ferrum lanceæ quo Christi latus perfosum. 476. b
 Ferula Protecedico propria. 1404. a
 Festum, Paschale unice dictum. 414. a
 & dies. 477. a. A, 71. c
 Festum Adorationis S. Crucis. 1434. a
 Annuntiationis. 443. b. 1724. a
 Ascensionis Christi. 69. c
 Assumptionis Deiparæ. 918. d
 Circumcisionis. 105. b
 Dormitionis Deiparæ. 675. d
 Epiphaniæ. 431. a. A. 73. c
 Exaltationis S. Crucis. 161. d
 Nativitatis Christi. 1763. a
 Præsentationis Deiparæ. 101. c. 357. c
 Purificationis. 1633. b
 Palmarum. 166. c. 167

Theophaniorum. 491. a. A, 82. b
 Transfigurationis Christi. 483. c
 Festa Dominica. 414. b
 Festum finitum. 101. b
 Festum facere excipere. 414. b
 Festum Brandonum apud Græcos. 1177. d
 Festa aliquot Paganorum, Brumaliorum. 218. d. A, 44. d
 Caucogii. 607. c
 Hilariorum. A, 85. a
 Votorum. 212. a
 Fidei professio scripto data. 342. b. 362. c. 507. A, 63. b
 Flabellum, illius usus in Liturgiis sacris. 1300. b
 Flavi dicti Franci & Germani. 1012. b
 Fluvii in Pallis Sacerdotum. 1208. b
 Fortuna pro tempestate, maris æstu. 1691. a
 Fossæ in quibus delitescunt pisces strugæ dictæ. 1467. a
 Frater Domini dictus S. Jacobus. 23. a
 Frater spiritualis, fraterna adoptio. 23. c. 24. a
 Fratres dicti Monachi. 22. b
 Fratritas, titulus compellatorius. 25. a
 Fratritas Monachica. 22. c
 Frontale equi. 641. b. 642. c
 Funale Imperatoris & Patriarchæ. 300. d. 301. 302.
Vide Cereus.

G.

Galand, festivus. 235. d. A, 46. a
 Galoper, unde. 557. b
 Gello, malefica dicta. 240. b
 Gennadii an duo fuerint tempore Concilii Florentini.
 1282. d. 1283. a
 Genuum flexiones. A, 50. c
 Genuflexiones in Pœnitentiam. 258. d
 Ecclesiasticæ. 259. a. b. A, 50. c
 S. Georgii Epitheton. 1617. b
 Globuli balistarum. 109. a. d
 Glorificatio duplex in Liturgiis, major & minor.
 324. a. b
 Glossaria ab Hent. Stephano edita. P, 13. b
 Gondola, navicula Veneta unde dicta. 723. c. A, 108. a
 Gorgias, vox Gallica. 262. a. A, 51. a
 Græcæ Linguae vulgaris Glossaria qui attigerint.
 P, 3. b, *vide* Lingua.
 Græci, vox contumeliæ. 263. c. A, 51. c
 Græcitas, vox à quibus usurpata. P, 2. d
 Grammatici dicti viri disertii, sed & notarii. 265. a
 Guletta Africana, unde dicta. 260. d

H.

Hagiopolita dictus S. Andreas Cretensis Episco-
 pus. 14. a
 Hastiludia quædo in usu apud Græcos. 1575. c. 1587. b
 Hebdomadarii in Monasteriis, &c. 339. c. 340. b. A, 62. d
 Hebdomas magna. 339. c
 Hebdomas S. Spiritus. A, 62. d
 Hemina, mensuræ potoriæ species. 478. c. A, 80. b
 Hæretici qui propriè dicti. 36. d
 Hæretici vel Schismatici. Acephali. 39. b. A, 1
 Adecerritæ. A, 7. c
 Adelpiani. 22. b
 Agucetæ. 16. c
 Agonuchitæ. 16. c
 Alogisti. 54. d
 Alogi. *ibid.*
 Angelici. 8. c
 Angelitæ. *ibid.*
 Anomæi. 80. d
 Antropolatræ. 78. b
 Antidicomarianitæ. 83. d
 Antitactici. 89. a
 Aphtartodocitæ. 159
 Aphonera

Invocatio, vox Liturgica. 421.d. A, 72.b
loueurs de gobelets. 1781.b
 Isauri, dicti lapidæ quod eorum plerique ex Isauria essent. A, 85.d
 Julepum, potio medica, unde dicta. 465.d
 Justinianicum, Calyptræ Imperatoris species. 519.c

K.

K Alendarum festum apud Græcos. 347.d
 Kalendologium, liber prohibitus. 548.b
 Kyrie eleison, clamoris militaris species. 772.d

L

L Aicorum vox & consensus in electionibus Episcoporum. 1162. b. c. d
 Lampades Imperatoris. 300.d. 301. 302
 Laudes, dictæ faustæ acclamationes factæ Imperatoribus & Patriarchis. 450. b. A, 76.a
 Lauræ Monachicæ. 792. 793
 Laureatæ Imperatorum imagines in pronuncias delatæ. 793. c
 Lausiacum, liber Ecclesiasticus. 794. a
 Lektionarius, liber Ecclesiasticus. 66. c
 Lectores. ibid.
 Lenonum vestigal. 1765. a. b. c. d
 Leprosi. 834.d
 Levare vox usurpata in Augustorum inaugurationibus. A, 71.d
 Librariorum & antiquariorum in exscribendis libris incuria. P, 14
 Libri Ecclesiastici, alii.
 Anthologium. 77. d
 Brontologium. 227.d
 Daniëlis visionum. 1051.c
 Evangeliorum. 440. d. 441. 442
 Kalendologium. 548
 Lausiacum. 794.a
 Lektionarius. 66.c
 De lunæ cursu. 1348. d
 Menza. 924. c
 Menologium. 926.d
 Scala, seu Climax. 668. a
 Sismologium. 1345. c
 Synaxarium. 1481.a
 Typicum. 1622.a
 Librorum putidorum lectio non spernenda. P, 16.c. d. 17. d
 Limbus inferni. 467. c
 Lineatores, qui. 265.c
 Lingua Græca in quibus regionib. obtinuerit. P, 3. c. 4. a
 Vulgaris, vel certè vulgaria interdum verba usurpata à politioribus scriptoribus. P, 4. 5
 Lingua Græca quando primum rubiginem contraxit. P, 5. b. c
 Barbara inter populares olim etiam in usu. P, 6
 Varia in variis regionibus. P, 7
 Vulgaris Constantinopolitana purior. P, 7. c
 Atheniensis pessima. P, 8. c. 91. a
 Græca vulgaris Ecclesiastica. P, 10. d
 Quando Græcæ linguæ usus obrinuit in Palatio Constantinopolit. P, 11. b. c
 Lingua Græca neglecta hodie. P, 18
 Linguæ pronuntiatio hodierna eadem quæ olim apud veteres obtinuit. P, 20. d
 Quos accentus & spiritus admittit vulgaris. P, 21. c
 Linguæ Græcæ vulgaris syntaxis. P, 37. & seqq.
 Linguæ Latinæ usus obrinuit in Palatio Constantinopolit. usque ad Mauricium. P, 11. 12. 13
 Literæ Græcæ quomodo efferuntur. P, 20. 21. 22
 Liturgiæ varis species. 799. 870. 833. b
 Lumen sacrum, quo Sabbato sancto quotannis ac-

cendebantur lucernæ in Dominico sepulcro. 1718. c
 Lupanaria, cur fistra dicta. 1354. c

M.

M II. pro B. Latino. 967. & seqq.
 Machinæ bellicæ varis. 48. b. 246. d. 374. d
 1044. d. 1160. d. 1161. a. 1168. d. 1216. d. 1386. a.
 1402. b. 1493. b. 1552. b. 1583. d. 1593. c. 1607. c.
 1725. d. 1744. c. 1746. a. 1747. b.
 Magicæ consecrationes statuarum. 1454. a. 1540. b. c
 Manna, liquor è sanctorum sepulcris manans. 978. c
 Mappa altaris. 612. d. 613. a. A, 21. c. 99. b
 Mappa mundi. A, 95. a
 Mappula in manibus Consulium. 1373. a
 Mappula manualis. 348. b
 Zonæ Sacerdotis appensa. ibid. c
 Mappula Sacerdotum lateri appensa. 1643. c
 Mare sacræ mensæ, quid. 483. d
 Margaritæ, dictæ sacræ hostiæ particule. 878. a
 Mariale, liber Ecclesiasticus. 879. b
 Marmor Romanum. 1311. b
 Marmorationum species aliquot. 1606
 Matæ Monachorum. 1731. d. 1783. a
 Melodi qui dicti, & quot apud Græcos. 901. d
 Melos, quid in musica Græcanica. 900. b
 Memoriter dicere. 1446. d. A, 29. b
 Memoriter dicere, ex pectore dicere. 1446. d. A, 23. b
 Menza Græcorum, quid contineant. 924. c
 Mensa sacra in qua sacrificium conficitur, & illa quæ est in Prothesi dicta. 1597. b
 Ejus instrata. 612. d. 613. a. A, 21. c. 99. b
 Mensam suis diplomatibus solis imperatoribus ascribere jus erat. 925. c. 926
 Metanæ, veniæ, seu corporis inclinationes in sacris Liturgiis, earum varis apud Monachas, species. 916. c. 917. c.
 Metaphrastes, cur dictus Simeon auctor Collectionis vitæ Sanctorum. 920. a
 Militia, pro quovis munere. 1457. d
 Missæ nomen unde. 937. c
 Missa privata. A, 108. d
 Missilia Augustorum cur epicombia dicta. 690. d. 691. 692.
 Missilia Consulium. 1633. d
 Mixtum, seu Jentaculum Monachorum. 445. d. A, 75
 Morniana. 413. d
 Monachi, Moni, Monastæ, Monazontes dicti 946. 947
 Mandritæ. 864. c. A, 126. b
 Calogeri. 554. a. b. c
 Accemeti. 40. d. A, 10. c
 Qui suo more vivunt. 507. b. c
 Idiotæ. 506. A, 21
 Barbari. 176. b
 Calybitæ. 558. a
 Conventuales. 1487. a
 Inclusi. 344. b
 Stylitzæ. 344. d. 656. d. 1468. d
 Nazarei dicti. 983. d
 Magni & parvi habitus. 1506
 Fratres. 22. b
 Abbates. 2. 3. A, 4
 Abil. 4. c. A, 5. a
 Atrati. 897. a
 Monotropi. 954. d
 Monozoni. 956. a
 Discipuli. A, 125. a
 Nomen mutant. 920. c
 Hagioritæ. 14
 Helycastæ. 479. d
 Hieromonachæ. 511. c
 Noviti. 128. c
 Simplices

Simplices.	A, 21. d
Astrati.	897. a
Costi.	1776. d
Fratres dicti.	1071. a. 1703. b
Conventuales.	1487. a
Monachorum pallium.	866. 867
Analabus.	69. a
Colobium.	684. c. A, 106. b
Vestes detritæ.	1281. c. 1284. b
Calyptra.	1151. d
Levitarium.	795. d
Professio.	1485. b
Vita Angelica.	7. d. 8. a. A, 5. d
Monasterium.	947. d
Liberum.	156. b
Minus, seu Metochium.	920. d
Patriarchale.	947. d. 1432. 1433
Eunuchorum.	A, 17. d
Lauræ.	792. 793
Phrontisterium.	1704. a
Monetæ variz, & earum nomina apud Græcos.	145. a
289. b. 937. c. d. 933. d. 934. d. 939. b. 948. c. 1007. c	
1038. c. 1063. d. 1312. b. 1366. c. 1396. a. 1405. c.	
1424. b. 1516. d. 1535. a. 1549. b. 1564. d. 1587. b.	
1600. d. 1607. b. 1617. a. 1639. c. 1687. a. 1687. a.	
1714. a. 1731. b. 1732. b. 1734. d. 1767. c. d.	
Moralizare.	A, 80. a
Mortalitas, Epidemica.	485. b
Moschæ Turcicæ, unde nomen.	885. c. 920. b
Motuum terræ liber.	1345. c
Mumiz.	639. a
Musicæ Græcicæ voces peculiare.	73. a. 84. b. 101.
a. 110. c. 481. c. d. 482. 522. c. 528. d. 633. c. 481. c. 482.	
660. d. 753. a. 763. c. 900. b. 914. b. 1037. c. 1047. a.	
1159. b. 1176. d. 1185. c. 1270. d. 1345. b. 1454. c	
1491. c. 1651. c. 1655. c. A, 80. c.	
Musivum, ejus species, inventio, artifices.	963. d. 964.
1782.	
Mutationes, de equis publicis.	52. a
N.	
N Pro H. Latine.	981. d
N. N. pro A.	1008. b
Nacre de perlis.	457. b
Narthex, Esarthex, Exonarthex, partès ædis sacre.	986. 987
Navium species variz.	17. 18. 684. b. 688. d. 987. c. 1139.
c. 1160. d. 1179. d. 1183. d. 1215. a. 1285. b. 1315. d.	
1316. d. 1326. b. 1331. c. 1356. a. 1372. b. 1384. d	
1386. b. 1533. d. 1613. b. 1671. a. 1700. b. c. 1748. b	
Navis, quæ pars ædis sacre.	985. c
Necessariæ dictæ latinæ.	66. a. 1759. a
Negres, quos vocamus, qui dicti Græcis.	150. a
Neocori, qui in nummis.	994. c
Nercides nymphæ.	A, 74. a
Nica, seu <i>Vince</i> , acclamationis species.	996. d
Niger color in monachis.	897. a. in lectu. ibid. c.
Nimbus circa Sanctorum capita.	1669. a
Noctua, cacophonos dicta.	A, 88. d
Nominū declinationes in Lingua Græca vulgari.	P, 23
Nomismatis nota.	512. b
Nomocanon, Nomocanonum confectores, qui.	1001.
d. 1001. a. b.	
Notæ numerales vetitæ in actis publicis.	1361. a. ubi de Notis veterum.
Novellæ constitutiones Imperatorum à quo primum sic appellatæ.	988. c
Novellæ Justiniani Græca lingua scriptæ.	P, 11. b. c
Novendialia sacra.	387. b
Novus vel junior quando vertendum.	990. c

Nuptiæ furtivæ.	A, 103. d
Nymphæ montanæ.	A, 21. a
Aquaticæ.	A, 74. a
O.	
Oblatio sacra.	73. b
Obsequium comitatus Imperatoris, item pars Asiæ sic dicta.	1071. d. 1072
Obstetrix, medica dicta.	504. d. A, 84. a
Oca, ludi species.	148. d
Octava festi.	101. b
Octoæchus, liber Ecclesiasticus Græcorum.	482. b
Offertorium missæ.	1251. b. 1254. c
Oleum S. Crucis.	372. a
Oleum sacrum.	369
Oleo sacrarum lampadum curati infirmi.	370. c. 371
Opus manuum Monachorum.	435. b. A, 74. c
Orarium sive stola extremis digitis cur gestata à Diaconis.	1792. d
Ordinatio cum crucis signatione.	1500. d
Orphanus, lapis pretiosus.	1059. c
Orphani, dicti pueri chortales.	1059. b
Osculum pacis.	141. b
Ovatum Triclinium.	1787. d
P	
Pacem dare in Liturgia.	354. c. 355. A, 64. c
Pagani, qui dicti.	1075. c
Panagiz ritus apud Græcos.	1087. d. 1088. 1089
Panicus terror.	1090. c
Panis benedictus.	13. c. 338. c. 661. d. 1156. d. A, 62. c
Aqua tinctus.	226. d. A, 44. a
Candidus.	A, 86. c
Cinericus.	A, 46. d
Castrensis.	605. b
Fermentatus.	1698. d
Palatini, Politici.	127. c
Panagiz.	1087. d
Paxamatus.	1095. b
Quintæ feriz.	A, 27. c
Rotundus.	683. b. 684. a
Siligineus.	1371. d
Subcinericus.	1686. a. A, 111. d
Ex milio.	1173. d
pro sacra Eucharistia.	127. c
Panis fractio.	127. b
Pro defunctis oblatus.	1787. a
Papæ vox variè accepta.	1096. c. 1097. 1098
Papyrus Egyptiaca.	1016. c
Paraserna.	413. b
Parapinacetus cognominatus Michael Ducas Imp.	1170. c.
Parastases Imperatorum.	1115. 1116
Paræcorum, seu Adscriptorum misera conditio apud Græcos.	1122. d
Patriarius colonus.	478. c
Patriarchæ Alexandrini Calyptra peculiaris.	511. d
Patriarcharum baculus.	1279. b
Pateriz dictus.	1130. a
Vestis.	1198. c
Patrinus.	67. b
Pavesade, Clypeorum conglobatio in navibus.	602. c
S. Pauli Apostoli Epitheta varia.	35. b. 510. a. 894. b
1065. d. A, 84. d.	
Peccatum mortale.	1786. a
Pentecostarium, liber Ecclesiasticus.	1147. c
Pentecoste, septem Hebdomades quæ Pascha subsequuntur.	1147. a
Pergamenum.	281. a
Perspicilia.	1669. a
Petitio, vox Liturgicæ.	37. b
S. Petri	

S. Petri Apostoli Epitheton.	661.c. A. 102.d
Phialæ seu labra in ædium sacrarum aditu.	1674.b
Phialæ, seu fontes in Templorum atriis.	1701.d
Phrygiones.	1769.d. 1770.a
Phylacteria in veteri lege, quæ dicta.	1709.b
Phylarchi dicti Saracenorum principes.	1710.d
Pialia, ludi in honorem Antonini Pii Imp.	A, 76.a
Pictura Græcanica.	648.d. 649. 650. 651. A, 101. b. c
Pilæ majores ædium sacrarum, Pinli dictæ.	1171. b
Pilæ ludus in equis Magnatum duntaxat habebatur.	1576. c
Pilaticium, quid.	1143. a. b. c
Pileus Imperatoris.	1276.a
Pileorum feminarum Constantinopolit. forma.	1621
Piscatio muricis.	A, 105.a
Piscina facta.	519.d
Poculi cum vino usus in nuptiis.	1210.a
Pœsis Græcanica vulgaris.	P, 10.c
Pœtæ, Chymistæ dicti.	1192. b
Pœnitentia Ecclesiastica.	491.d. A, 73. b
Pœnitentium varii gradus.	43. d. 44.a. 1250.d. 1494.d. 1741.d. 1647.a
Polychronii acclamatio.	1199.b
Pons ex navibus.	1203.b
Popinæ quomodo dictæ Græcis.	A, 87.a
Porphyrogennetæ, in purpura nati.	1206. d
Portæ sanctæ in ædibus sacris.	508.d
Portæ regis, Pulcræ, Sanctæ, in ædibus sacris.	1271.c. 1273. 1274.
Porta Turcica, seu Palatium Sultanicum.	501.b
Portum in mari facere, quid propriè sit.	1142.a
Præbendarii apud Græcos.	1733.c.
Præbendæ apud Græcos quomodo appellatæ.	22.c
Præmia nuntiatæ lætitiæ.	1473.c
Præpositiones in lingua Græca vulgari.	P, 36
Presbyterium in ædibus sacris.	509.a
Privatum, Thesaurus.	1030.c. 1226.a
Processiones Ecclesiasticæ.	817.a
Processus Consulium, & aliorum.	1200.b. 1237.c. 1242. b. 1247. b. d. 1257. c.
Professiones fidei scripto datæ.	342.c. 367.c
Pronaus, pars ædis factæ.	1245.d
Pronomina in lingua Græca vulgari.	P, d.
Pronuntiatio linguæ Græcæ hodierna, an eadem quæ veteribus.	P, 20.d
Prophani scriptores.	502.c. A, 83.c
Prophetæ dicti Chymistæ.	1260.d
Prothesis in ædibus sacris.	1239. d
Protomartyres, qui sancti dicti.	882.c
Protosabbatum, quid.	1268.a
Psalmi graduales.	64.c
Psalmodiarum recitatio.	1451. 1452
Psalms proœmiacus.	1248. a. alii. 1253.a
Pulvis tormentarius.	212.b
Pyxis facta in qua Eucharistia asservatur.	1274.d
Pyxis nautica.	484.b

Q

Quadragesimale jejunium.	1546.d. 1547.d
Ubi de variis quadragesimis Græcorum. Vide Jejunium.	
Quartæ nuptiæ vetitæ & permissæ.	1549.d
Quinifexta dicta Synodus Trullana.	1143.d
Quinta feria hebdomadis.	1143

R.

Recensio militum.	26.c. 27
Reconciliatio pœnitentium.	609.c
Recondere.	102.a
Refectorium.	438.a. 454.d

Reges per excellentiam dicti Francorum Reges.	1293
Relatio in Diptycha.	73.d
Ad Principem.	74.a
Resignatio beneficii Ecclesiastici.	A, 23.c
Restitutio in integrum.	102. c
Revelationum libri.	102.b
Rogæ, seu Donativa. Rogalia.	1302. 1303
Rosalia.	1308. b
Rosarium, precationis species.	A, 107.d

S.

Sabbatum Hebdomadis sanctæ.	781.c
Saccharum quod <i>Candi</i> vulgo vocant.	577.c. A, 93.b
Sacerdotum ordo secundus.	496.c
Sacerdotum subsellia in Bemate.	498.d
Sacra, Epistola Imperatoris.	1325.c
Sæculum, vita sæcularis.	37.c
<i>Safran</i> , crocus.	460.b. A, 77.d
Sali seu stulti propter Christum sancti.	1328.d. 1329
Salvo canone agri relevati.	1327.d
Saluatorium.	143. b
Sancti dicti Antistites & Imperatores.	14.c
Saraium, seu Palatium Turcicum.	1333.d
Sarbatanæ, unde?	212.b
Seachorum ludus.	459.d. A, 77.c
Scala, navale.	1378. d
Scandalum carnis, semen.	1381.b
Sceptra appellatæ Rhomphæz Principum.	1388.b
Scholæ Palatinæ variæ.	1509.b
Schedographiæ seu partitionum orationis inventores, & usus.	1504
Schema, habitus Monachicus.	1506. ubi de magno & parvo habitu, &c.
Scriptores aurearum literarum.	1768.d. 1769
Scriptores qui obscuritatem affectarunt.	P, 17.
Scriptura in Monasteriis inter manuum opera.	552. d. 553. a
Secreta dicta Tribunalia, quot Cpoli.	1346. 1347
Secures Varangorum.	1388.b
Sedes prima, Episcopus primæ sedis.	498.a
Sedes rectoris Provinciæ.	496.d
Semicinctium, seu mappula tergendo naso in manibus Consulium & Senatorum.	1373. a. b
Senes dicti Primates, & Monachi.	246.d. 247.a
Septennalia matrimonii.	340.d
Septuagesima, apud Græcos.	103.b
Sepulchra pro numero cadaverum.	1612.a
Serenitas, titulus compellatorius.	236.a. 478.a
Serta seu coronæ dignitatum.	1442.c
Sexquicentesima usura.	478.b
Sigillum pectori appensum.	220.a
Sigma, Porticus.	1365.a
Signacula Salomonis, liber magicus.	1502. d
Signum Christi.	1566.a
Signi percussione ad Ecclesiam vocati fideles.	1559.b
vide <i>Campana</i> .	
Silentia seu confessus Imperatorum, ubi multa.	1570. 1571
Sivetta.	457.d
Solarium.	475.b
Solea, pars Ecclesiæ.	1512.d. 1513
Sors Sanctorum, divinationis species.	1299. b
Spongia sacra.	1423.b
Spiritus aërii.	1185.c
Statio, pro jejunio.	1429.a
Stationes Psalmorum.	1429.b
Stativa hyberna, sedes & sedeta dicta.	1343.d
Status, Statura.	475.c
Stichira, anapaustima.	70.c
Anatolica.	73.a
Stolæ Diaconorum.	1792. b. c
Illius	

Illius gestandi ritus. 1793.a
 Straguli Equi Imperatorii forma. 508.c
 Sefariotæ dicti Albani milites. 1460.d
 Subintroducæ mulieres. 1483.a
 Successorem dare, pro abrogare. A, 56.d
 Symbolum Apostolorum. 851.c
 Symbolum dicta sacra Eucharistia. 1477.a
 Synaxaria, dictæ vitæ Sanctorum in compendium redactæ. 1481.a
 Synaxes Ecclesiasticæ. 1480

T.
 Tabulæ, clavi vestibus attexti. 1520.c
 Talismani, libri magici. 1540.c
 Tambour, Tympanum Turcicum. A, 81.b
 Tapes qui inferni solet orantibus Deū. 419.b. A, 72.b
 Telonæ cui dicti demones. 1541.c
 Templum quid in ædibus sacris. 1442.c. 1543
 Templorum seu ædium sacrarum formæ variz. 331.c
 353.b. 763.d. 1437.d.
 Thabor, Festum transfigurationis Christi. 483.b
 Thema, legio. Provincia, cōstellatio. 487.c. 488. A, 81.c
 Thematiaci, jurisconsulti. A, 81.c
 Theologi qui dicti apud Græcos. 490.b.c. A, 81.d
 Theophania, Theophaniorum festum. 492.a
 Theoretum, quod sponsus sponsæ dat cum se videndum exhibet. 494.a
 Thronus, sedes Episcopi, Episcopatus. 497.a
 Thronus Apostolicus dicta sedes Antiochena. ibid.d
 Thronus Evangelicus dicta sedes Alexandrina. ib.d
 S. Jacobi dicta sedes Hierosolymitana. A, 83.a
 Thronus Imperatoris excelsior. 1143.d. 1344
 In Circo. 535.d
 Timaria Turcica. 1578.c
 Tituli affixi prædiis. 1331.d
 Tonitruum liber. 227.d. A, 44 b
 Tonfura monachica. 734.c
 Clericorum. 1422
 Torneamentum. 520.b
 Traditionales. 284.d. A, 55.b
 Translatio Episcoporum. 500.c
 Tribunalia, à quibus non appellabatur. 365.d. 366.a
 A, 65.d. 66.a
 Tributa, seu vectigalia, vel Penfationes variz.
 Aericum. 29.d
 Alamanicum. 48.c
 Allelengyum. 53.c
 Antinaulum. 87.d
 Capitatio, census capitis. 640. d. 641.a
 Capnicum, seu Fumarium. 587.c
 Cathedaticum. 534.d
 Chariaticum. 1734.d
 Chryfargyum. 1764.d
 Consuetudo. 1484.b
 Cosmiaticum. 720.a
 Hypertimum. 1640.a
 Ifauricum. 522.b. A, 85.d
 Jugaticum. 468.b
 Jugale. 518.d
 Jugum. 519.a
 Kalendicum. 548.a
 Missio. 109.c
 Mesticura. 912.b
 Mensuraticum. 921.b
 Pescesum. 1159.c
 Poriaticum seu transitus mercium. 1204.a
 Publicum. 228.d
 Quadrupla. 1551.d
 Saluraticum. 143.b
 Sitocriton. 1376.b
 Topica. 1784.d
 Trisagii hymni historia. 1608. c. 1609. 1610. 1611

Troparia varia Eccles. 72.c. 507.a. 606.a. 610.d. 1617.a
 Trulla & Trullus pars ædis sacre. ibid.d
 Trullana synodus unde dicta. 1787.d
 Turbanus, seu Calyptra Turcica. 458.c. 1657.d. 1658.
 a. b. A, 77. b.
 Tufarum in cassidibus usus. 1592.d
 Tympanitz, qui Græcis dicti. 1621.b
 Typicum, de variis Typicis. 1622. 1623
 Typicum, liber Ecclesiast. Græcorū. 762.a. 1622. 1623.
 Tyrophagos, quæ septimana. 1624.c
 Tzacones dicti qui olim Lacones. 1560.c
 Tzangæ, calcei Imperatorii. 1555.b. 1556. 1557.
 Ubi de cothurnis variarum dignitatum.

V.

Vacans Episcopus, vacans Ecclesia. 1510.b
 Varangi Anglici. 175.c. A, 35.a
 Velum ædium sacrarum portis appensum. 186.d
 Vela Ciborii. 611.d
 Sacrorum Donorum. 612.a
 Bematis. 611.d
 Altaris. A, 24.c
 Sepulcrorum. A, 68.c
 Calicis. 1210.a
 Ad januas ædium sacrarum. 646
 Verborum conjugatio in Græca lingua vulgari. P, 29
 30. 31. 32. 33. 34. 35.
 Versus Politici. 1196.b
 Retrogradi. 594. A, 94.c
 Rythunici. 1192.d
 Vespertinum officium. 437.c
 Vestium variz species, Res vestiaria. 51.b. 69.a. 150.d
 224.d. 424. 430.b. 432.c. 515.b. 525.d. 560.c. 561. 564
 c. 590. a. 659. c. d. 660. a. b. 837. 897. d. 866. 867. 868. a
 871. a. b. 1154. d. 1189. b. 1208. d. 1323. 1324. 1382. c.
 d. 1392. c. 1400. b. 1406. d. 1410. a. 1413. d. 1421. a.
 1424. d. 1449. c. 1455. d. 460. d. 1469. d. 1526. d. 1572.
 b. 1577. d. 1588. b. 1594. a. 1614. b. c. 1656. a. 1657. d.
 1667. a. 1671. d. 1672. d. 1675. a. c. 1689. a. b. 1779. b.
 1789. d. A. 43. c. 91. c. 74. a. 116. b. 126. c.
 Vestes albæ Baptizatorum. 1720. a. d
 Viator. 360.d
 Viduarum ordo, ædes iis additæ. 1751. c. d
 Vigiliæ Ecclesiasticæ. 20. c. 1093. a. 1112. c. A, 57. d
 Vigiliæ Ecclesiasticæ. 20. c. militares. 199
 Vincas, in acclamationibus. 198. d. A, 38. d
 Vineolæ in musivis. 208. b. 546. b. A, 39. c
 Vinum Varnense. A, 35. c
 Visiones Danielis, &c. 1051. c
 Ulcera ex frigore. A, 21. d
 Vocū tomi varii in sacris Liturgiis. 1714. 1715. 1716
 Voces Liturgicæ Græcanicæ. P, 13. d
 Tacticæ. P, 13. d. 14. a
 Botanicæ. P, 14. c
 Chymicæ. P, 15. a. b
 Peregrinz. P, 16. b
 Heteroclitæ, verbales & numerales in lingua Græca vulgari. P, 24. c
 Voluntarii, militum species. 208. b. 487. b
 Vota dies festus Romanorum. 212. a
 Urbes magnæ quæ dictæ. 894. b
 Usura centesima. 360. a

X.

Xerophagia Monachorum. 1019. d

Z.

Z pro Z. A, 76. d
 Zaba, Lovica. 455. a
 Zacones qui dicantur in Peloponneso. P, 7. d. 1560. c
 Zadiæus unde dictus. 469. d. A, 79. b
 Zona, pro Regione. 469. d
 Zone pellicæ Monachorum. ibid. d

I N D E X

DIGNITATUM ECCLESIAVICARUM, Monasticarum, politicarum, militarium, officiorum quorumvis, &c.

A

A	B. actis.	1.b
	Accemeti.	40.d
	Acoluthi.	41.b
	Aquarius.	A, 11.c. 46.b. 1646.d
	Adjutor.	26.c
	Admirandissimus.	486.b.A, 81.c
	Adnumiastr.	26.d.27.a.b
	Adlesfor.	1473.b.1429.a
	Advocatus.	4.d.1483.d.1484.a. 1511.a
	Ædilis.	148
	Aga Turcicus.	A, 5.c
	Agapides.	31
	Agens in rebus.	10.b
	Agrariotæ.	18.b.
	Alopas, iudex.	A.13.d
	Amir, Amiralius, Amermumnes, &c.	59.d.60
	Amplissimus.	1156.c
	Angaris.	7.c
	Antecessor.	84.b
	Anthypatus.	78.d.79
	Apoerisiarius.	104.d
	Arcarius.	118.b
	Archicunita.	733.a
	Archicunuchus.	130.d.A, 27.d
	Archijupanus.	466.d
	Archimandrita.	864.d.865.866. A, 120.a
	Archipresbyter.	1224.d
	Achifagittator.	1317.c
	Archistrategus.	131.c
	Archon Alagii.	47.b
	Archon Antimensiorum.	87.b
	Archon, Archontes.	132.a.d
	Archon Archonton.	134.d
	Archon aurificinæ.	136.a
	Archon Ecclesiarum.	A,
	Archon magnus.	88.a
	Archon moenium.	135.d.A, 28.d. vide Comes.
	Archon stratoticus.	132.c
	Archontes.	A, 28.b
	Archontiffæ.	133.a
	Archontopuli.	ibid.b
	Armiger.	1399.a
	Ascetæ.	140.b.c.d
	Augusta.	152.a
	Augustiatici.	152.b. A, 31.d
	Augustales Ægyptii.	151.d
	Augustus.	152.a. A, 31.d
	Authentes.	152.c
	Autocratator, seu Imperator.	A, 31.c
	Autoriani.	A, 32.a
	B.	
B	Ajulus.	168.c. 169.a. A, 33.c
	Bannas.	174.c.A, 35.a
	Bannus.	875.d

Basilcus.	180.d.1293.a
Basilici.	181.a. A, 36.b
Bassa.	970a
Begler begus.	1141.c
Begus.	970.d
Beneficiarius.	188.b

C

C	Acoscopus.	545.c
	Cadis, apud Turcos.	532.c
	Cæsar.	541.d.542.543. A, 88.b
	Campiductor.	566.c
	Can.	1720.b
	Cancellarius.	531.d.532.a
	Candidatus.	574.b.A, 92.d
	Caniceo præfecti.	574.b. A, 92.d
	Canonarcha.	583.584. A, 92.d.93.a
	Cantor.	1778.b
	Capigi Turcici.	A, 93.c
	Capitaneus.	616.d.642.a. 643.a. A, 93.d
	Capitzi Turcici.	A, 83.d
	Cardinalis.	532.b
	Castrensis.	576.604.d.605. a
	Cateclusta.	621.a
	Categoriæres.	619.c
	Catholicus seu Rationalis.	538.c.d
	Cellarius.	631.d
	Cellarita.	632.a
	Celliota.	630.d.631.a
	Censitor.	643.644
	Censor.	1579.a
	Centurio.	634.635
	Chaganus.	1723.a
	Chaliphas.	1726.d
	Chartophylax.	1737.1738.1739
	Chartularii varii.	1735.c.d.1736
	Chorepiscopus.	1775.c
	Cimeliarcha.	628.b
	Circitor.	639.c
	Circitor vel visitator Episcopus.	1153.a
	Clarissimus.	787.d
	Clavicularius.	585.d
	Cneses vel Kenes.	671.c
	Cohortalini.	717.d
	Collector tributorum.	1476.d
	Commentariensis.	693.a. A, 107.a
	Commerciarius.	699. c. d
	Comes.	693.b
	Comes Buccelliariorum.	213.b.A, 42.a
	Comes Buccinarum.	694.d
	Comes Concistorianus.	695. c. 696.d
	Comes cortinariorum.	718.b
	Comes cortis.	717.c
	Comes domorum.	695.d
	Comes	Comes

Comes Equorum Imperatoriorum.	694. b
Comes Excubitorum.	ibid. d
Comes Fœderatorum.	696. d
Comes Justinianus.	694. b
Comes Sacrarum largitionum.	695. c. 696. a. 696. c
Comes murorum vel mœnium.	696. d
Comes in re nautica.	697. c
Comes obsequii.	695. d. 696. a
Comes Orientis.	694. b. 695. a
Comes primiordinis.	693. c
Comes Piscium.	695. d
Comes Præsenti.	696. b
Comes rerum privatarum.	694. a. 696. c
Comes Provinciæ.	694. b. 698. a
Comes Scholarum.	696. d
Comes stabuli.	710. c
Comes Thesaurorum.	694. a
Comes Turmæ militaris.	697. a
Comes Urbis.	696. b
Comitiani.	694. b
Ex Comitibus.	693. c
Comitissa.	698. a
Consul.	704. c. 743. c
Consularis.	704. a. d. 1634. d
Consules, sequiori ætate.	1634. d
Contarchus.	707. b. c. 708. c
Cornicularius.	716. a. A, 109. d
Corrector.	717. a
Cortinarii.	718. b
Cubicularius.	689. b. 724. b. c. A, 111. b
Cubicularii Papæ.	630. d
Cubulesius.	725. a
Curator.	735. d. A, 112. c
Curator domorum.	736. b
Curtalis.	216. a
Curiosus.	738. c
Curpalata.	739. c
Curfator.	741. d
Curfor.	ibid. d
Curfores.	1143. a
Custos Crucis.	1437. a
Cyr, seu Syre.	767. d. 766

D.

D Ar.	A, 53. b
Decanus.	275. c
Decani.	1179. c
Décationes.	1095. b
Decurionalis.	100. d
Defensor.	360. 361
Delegator.	A, 55. a
Deputatus.	280. a. b
Despota.	183. b
Diaconissa.	A, 57. b
Dicæetes.	312. a. A, 59. c
Dictator.	310. d. A, 58. a. 59. b
Dishypatus.	316. b
Doctor œcumenicus.	304. b
Domesticus.	318. d. 319. 320. 321. 1030. a
Draconarius.	330. d. A, 61. c
Drungarius Classis.	333. d
Drungarius Vigiliæ.	334. a
Ducator.	A, 60. d
Ducenarius.	326. a
Ducenarii.	A, 60. d
Dux.	327. b. A, 61. a
Dux Civitatis.	327. d
Dux Ducum.	328. d
Dux Lycœoniæ.	328. d

Dux Magnus.	328. d
Dux Provinciæ.	327. d

E.

E Cœlestiarcha.	364. c
Eminentissimus.	407. c
Episcopiani.	416. b. A, 73. a
Epistolaris.	428. A, 73. a
Ab Epistolis.	A, 73. a
Ethnarcha.	351. c
Evigilator.	A, 32. d. 160. d
Evocatus.	518. d
Exarchontes.	A, 70. a
Exarchi Italici.	395. b
Exarchi monasteriorum.	A, 70. a
Exactor tributorum.	1210. b. d
Excitator.	408. d
Excubitor.	A, 70. b. 403. c. A, 70. c
Exercitui præpositus.	1462. d
Exocaracœli.	409. c. 410. 411. A, 28. b. A, 71. b
Exorcista.	406. c. A, 70. d
Expræsides.	132. c

F.

F Alconarius.	A, 48. a
Flamularius.	1682. b. d
Fossarius.	941. c
Fratres dicti Monachi.	22. b
Fruentator.	1376. b

G.

G Enerositas.	895. b
Gloriosissimus.	895. a

H.

H Ebdomadarius.	A, 62. d
Hieromnemon.	510. d
Hospitalarius.	1014. d
Hypatus, seu supremus Philosophorum.	1636. c
Hypecclesion.	1637. d
Hypertimus.	1640. b. c.

I.

I llostris.	513. d. 514
Imaginaris.	1206. b
Infirmarius.	1003. d
Inspector.	453. d. A, 72. d
Inspector Ecclæs.	494. d
Inspector in re tributaria.	431. d
Interpres.	A, 74. d
Irenarcha.	354. a
Judex.	756. a. d
Judex Fossati.	757. b
Judex generalis.	756. d. 757. a. A, 115. b
Judex œcumenicus.	757. a
Judex secreti.	ibid. a. b
Judex veli.	756. d. A, 115. b
Judices pedanel.	1717. c
Jupanus.	466. d
Juridicus.	307. d. 519. b

L.

L Ogariastes.	819. c
Lampadarius.	785. c
Largitionalis.	790. b
Latrunculator.	808. b
Legatus, Legatarius.	797. a. b
Libellensis.	809. c
A Libellis.	809. c
Logotheta.	811. 812. 813. 814

M.

M Agister census.	844. b
Magister Cereemoniarum.	449. c
Magister Cleri.	845. d
Magister Rhetorum.	1195. b

§§§§§

Magistes

Magister militum.	845.c. 1459. d
Magister utriusque militiae.	1459.b
Magister officiorum.	843. c
Magister Scriniarum.	83. c
Magistriarius.	844.c
Magnanimus.	74.c
Magnificentissimus.	895.a
Magnus, Abbas.	895.d
Magnus Drungarius vigilie.	334.b
Magnus Magister ordinis Hierosolymitani.	895.c
Magnus Protosyncellus.	1472.b
Magnus Stratopedarcha.	1462.c
Majordomus.	1247.d
Malchus.	859.a
Mamun.	860.b
Manclabata.	847.c
Mandator.	863.a
Mansionarius.	874.a. 1111.c
Mapparius.	876. a
Marchio.	879.c
Marescallus.	ibid. c
Memorita.	904.b. 941.c
Memorophylax.	904. b. 941. c
Mensor.	906.a. 936.a
Mepe.	906.b
Mesafon.	909.d
Merarcha.	906.d
Metallarcha.	916.b
Metator.	919.c
Metropolitanus Episcopus.	931.a.b
Moderator.	942.a
Monitor Ecclesiasticus.	1646.b
Myrraita.	979.d
Mysticus.	981.a

N.

N obilis, Nobilitas.	445. a. A, 75.c
Nobilissimus.	431. b. 1010.b. A, 73.c
Nomenclator.	118.a
Nomenclator.	1000. b
Nomophylax.	1001.d
Notarius.	1004. d. 1005. 1736.d
Numerarius.	1006.b

O.

O bservator in Monasteriis.	419.b
Obsonator.	1074. b
Oeconomus.	1032.c
Oecumenicus.	1034. b. 1035
Optimates.	1049. d. 1050
Optio.	1050.d
Ordinarius.	1051.c
Orphanatrophus.	1059. d
Ostarius Eccl.	503. b. 1062. a. b. c. 1174. c

P.

P agarchus.	1076.b
Palatinus.	1081.d. 1083
Panhypenscastes.	1341.c
Papias.	1101.b
Paramonarius.	1111.c
Patremomenus seu cubicularius.	1109.d
Pardo ballus.	1119.a
Parecclesiarcha.	1107.b
Pater.	1130.d
Pater Civitatis.	1131.c
Pater Imperatoris.	1180.b
Pater Monachorum.	1131
Pater Patrum.	1131.b
Pater Spiritualis.	1186.a

Patrobulus.	1136.c
Patrarcha.	1133.c
Patriarcha.	1134.a
Patricius.	1135.b
Peræquatores tributorum.	431.d. A, 73. d
Perfectissimus.	299.a
Periferomenus.	1136.c
Perierchomenus.	1151.c
Pincerna.	773.b
Plerosimi.	1182.a
Pœnitentiarius Presbyter.	1224. d
Potestas.	972.c. 1209.a
Pincerna.	1123.d. 1166.d
Prefectus.	1219.d
Prefectianus.	1220. a
Prefectus mensæ Imperatoris.	1598.c
Prefectus Prætorio, urbi.	416.d. 417. A, 71.d
Prefectus vigilum.	1009.b
Prælocutor.	1. d
Præparator.	1223.a
Præpositus castri.	1241. a
Præpositus cubiculi.	1216.d. 1240.d
Præpositus magni Palatii.	1241.a
Præpositus Vestiarum.	1240.d
Præses.	1117.d. 1236.a. c
Præfides Provinciarum.	131.a
Prætor.	1218.a. 1418.d
Prætor Justinianus.	1218.c
Prætor populi.	1218.c
Presbyter.	1224.c
Presbyter secundus.	1225.b
Primas provincia.	1264. a
Primivergius.	1266. d. 1802.a
Primicerius Augustæ.	1230.c
Primicerius aulae.	1230. c. 1231.a
Primicerius Bardariotarum.	1230.d
Primicerius Cantorum.	1778.d
Primicerius Lectorum.	1230.b
Primicerius magnus.	1230. b
Primicerius Notariorum.	1230.d
Primicerius Silentiariorum.	1231.d
Primipilarius.	1229.d
Primus.	1231.c
Primus Ecclesiæ.	1267.d
Primus Tribunalium.	1267.d
Primus Urbis.	1263.b. 1266.d
Princeps.	1227.a
Proconsul.	78.c. 129.b
Procurator.	1243.c
Procurator fisci.	1705.a
Prometator.	919.c
Promotus.	1245.c
Protector.	1258.c. 1269. c
Protedicus.	1404. a
Protosecretis.	138.c
Protocancellarius.	532.a
Protocanouarcha.	584. b
Protocarabus.	590.c
Protocomes.	697. b. d
Protocometa.	1266.a
Protocosmus.	1265. d
Protocurfor.	742.b
Protocynegus.	1265.d
Protoelata.	1262.d
Protocunuchus.	1265. a
Protogeron.	1264.d
Protoictacarius.	1265
Protoleventes.	1266.b
Protomagister.	845.b
Protomandator.	863.e
Protome.	

Protomenytes.	1266. b
Protonobilissimus.	1010. d
Protonotarius.	1005. d
Protopapa.	1099. a. 1100
Protopolites.	1266. c
Protopresbyter.	1214. d
Protoproedrus.	1236. b
Protoproedrus Protosyncellorum.	1471. d
Protosebastus.	1342. b
Protospatharius.	1267. a. b. c. 1416. c
Protospatharatus.	1416. b
Protostator.	1344. 1463. c
Protosymbulus.	1268. b. 1269
Protosyncellus.	1471. c
Protothronus.	498. a
Provestiarius.	193. d
Provisor.	1234. b. 1246. b
Proximus.	1246. d
Psaltr.	1778. b. c
Prochottophus.	1272. b
A purpura Imperatoris.	55. d

Q.

Quæstor, Quæstor.	674. c. 675. a
Quartoparthi.	A, 111. a

R.

Rationalis.	1285. b
Rector.	1280. d. 1288. b
Rector Provinciar.	496. d
Recuperator.	1288. b
Referendarius.	1291. b. c
Regendarius.	1286. d
Regionarchæ.	1287. b
Regionarius.	1287. b
Rex.	1293. a
Rhetor.	1294. d. 1296
Riccharius.	1309. f

S.

SA, apud Persas.	1312. b
Sacellarius.	1320. b
Sacellarius magnus.	1320. d
Sacellio præfectus.	1321. d
Saraptrarius.	1335. b
Sebastocrator.	1340. a. 1341
Scevothylax.	1386. d
Scribo.	1400. d. 1401. a
Seriniarius.	1401. b
Sebastohypertatus.	1342. c
Sebastophanta.	1342. d
Sebastus.	1339. c
Secretarius.	1347. a
A secretis.	137. b
Secreticus.	1347. d
Secundicerius.	1346. a
Secundus.	ibid. b
Sellarius.	1350
Senator.	1352. c. 1472. d

Senescallus.	1373. d
Septerus.	1334. b
Seralias.	1334. d
Seriphus.	1355. d
Siaüs seu Chiaus Turcicus.	1362. d
Silentiarius.	1370. d. 1371
Spachides Turcici.	1419. a
Spachoglanus Turcicus.	ibid. c
Spatharocubicularius.	1416. b
Spatharus.	1415. c
Spectabilis.	486. 1420. d. 1150. b
Stratioticus.	1461. b
Stratopedarcha.	1462. a
Strator.	1463. a
Sirenuissimus.	A, 17. c
Structor.	1467
Subadjuva.	1407. d
Subdiaconus.	1641. d
Succentor.	1649. c
Sultanus.	1410. d
Syncellus.	1470. d. 1471. 1472
Syriarcha.	1491. b

T.

TAbellio.	1519. a
Tamiaci.	1516. b
Tampacus.	1526. c
Tarchan.	1534. b
Tatas.	1535. d
Taxiarchus.	1530. a. b. c
Tetrarcha.	1552. c
Theaurarius.	1601. b
Timonites.	1579. b
Toparcha.	1584. b
Tribonus.	1604. a
Tribonus Notarius.	1604. c
Tribonus numeri.	1604. b
Tribonus voluptatum.	1604. c
Tristate.	1611. d
Turmatcha.	1590. c
Tzaücius, seu Chiaom Turcicus.	1562. d

V.

V Aivoda.	107. d
V Vestrus Turcicus.	185. c. 1064. d. A, 35. a
A veste.	193. b
Vestiarius.	ibid.
Vestibus imaginum præfectus.	1190. b
Vestitor.	194. a
Vexillarius.	170. c. A, 34. d
Veziri.	A, 36. d
Viator.	1237.
Vicarius, loci servator.	1584. d
Vicedominus.	85. a
Viocurus.	64. c
Usia, seu Chiaous.	1067. a

Z.

Z Osta.	472. a. A, 70. d
Zygoftates.	468. d

I N D E X

BOTANICUS, SEU STIRPIUM & Herbarum vocabula Synonyma Græcobarbara.

A

A **Abrotanum.** 52. 163. a. 764. b. 1755. a. 1377. b
Abfynthium. 163. a. 164. a. 1406. c
Abfynthium maritimum. 1331. c
Acanthium. 38. c
Acer. 148. c. 1497. c
Achinopus. 162. a
Acinopoda. 39. d
Acorna. 9. a
Acorum. A, 6. 1146. d. A, 21. c. A, 153. a
 1064. c
Adiantum. 115. c. 1615. a. 1676. c
Adonium. 928. d
Adrachne. 1566. d
Ægoceron. 1281. b
Agnus. 810. c. 811. a. 813. d
Agropus. 17. c
Ajuga. 35. d. 1176
Alcionium. 1713. b
Alimus. 136. b. 141. d. 148. c. 180. a. 1279. a
Alfina. 1434. b
Aliffum. 40. b. 199. a. 143. c
Allium. 1305. d. 1395. d. 1424. d
Alnus. 1393. a
Aloe. A, 12. d. 14. c. 1021. c. 1333. a
Althæa. 50. c. 1046. c
Alypia. 722. a. 1545. b. 1591. d
Amaracus. 874. d. 888. b
Amaranthus. 780. b
Ambuxus. 1676. c
Amigdalæ. A, 51. c
Ammoniacum. 7. b
Anacardium. 1081
Anagallis. A, 7. d. 21. b. 35. a. c. 1009. c.
 1332. d. 1569. a. 1757. a
Anagyris. 67. a
Anchusa. A, 13. a. A, 42. a. 129. a. 162. d.
 810. b. 975. d
Andrachne. 1748. d
Androfaces. 1168. c
Anemone. A, 18. a. d. 35. b. 746. c. 896. b
 1058. a. 1159. c. 1274. d. 1348. a. 1350
Anethum. 77. d. 113. a. 1193. c. 1197. c.
 1368. a
Anifum. A, 18. d. 79. d
Antidium. 84. a
Aphana. 158. b
Apium. 36. a. 90. d. 97. d. 853. d. A, 41. a.
 1728. a
Aphtastus. 159. c
Argemone. A, 27. b. 78. a. 82. c. 125. a
Aria. 39. d
Ariaria. 1768. c
Aristolochia. A, 24. b. 113. d. 804. d. 898. d
 1274. d. 1414. d. 1553. d
Arnoglossus. 807. b
Arsenice. 1064. d
Artemisia. A, 7. a. 35. a. d. A, 40. d. A, 41. d.
 69. a. 798. b. 832. b. 1101. b. 1513. b.
 1583. c
Afa fœtida. 136. b. 395. d
Ascomonea. A, 53. a
Asogiros. 31. d
Aspalathus. 973. d. 1008. c
Asparagus. 976. d. 1497. b
Asphaltites. A, 23. d
Asphodelus. A, 83. a
Asplenium. 35. d. 150. d. 1423. a. 1706. a

Attractilis. A, 15. b. 64. a. 158. d. 1207. d
 1700. b
Avena. 21. a
B.
B **Alaufium.** 170. d. 1569. b. 1574. c
Ballaria. 171. a
Ballis. A, 34. c
Balfamum. 171. d. 178. d. 631. d. 1344. a
 1494. a
Bafilicum. 1660. c
Bdellium. A, 40. c. 729. c. 959. c
Beletzica. 159. d
Beta. 681. d. 1356. d. 1357. b
Betonica. 971. c. 1773. d. 1786. d. 1787. b
Blitum. A, 74. d. 1301. a. 1564. d. 1753. c
Borago. 1214. a
Boulliz. A, 42. c
Brassica. 791. d. 723. a. 765. b. 1037. d.
 1045. b. 1661. a
Brathys. A, 39. c
Brionia. A, 33. a. 451. c. d. 806. a. 806. a.
 810. d
Bucranium. A, 42. c
Buleris. A, 89. b
Buglossum. 157. c. 832. c. 1045. c
Bunium. 150. d
Buphtalmus. A, 9. b. 828. a
C.
C **Admia.** A, 33. b. A, 98. d
Calchanta. 826. b
Calpasus. A, 90. d
Canicularia. A, 24. c
Canifcut. A, 92. d
Cannabis. A, 99. b. 1508. c
Capparis. A, 23. b. 1037. c
Capsifolium. 35. a
Capriolus. A, 101. d. 788. d. 889. c. 1193. d
 1590. c
Caphium. 1344. b. 1353. a. 1376. c
Cardamis. 1337. d
Cardamomum. 177. d
Cardanum. A, 37. d. 1578. a
Carduus. 41. d. 94. c. 141. d. 672. a. 1672. a
Carpefium. A, 36. d
Caryophyllon. 90. b. A, 46. d. A, 94
Cassia. A, 49. a. 657. d. 958. a. 1741. c. 1751. d
Cassia lignea. 1328. c
Castorium. 1672. c
Catanance. 127. b
Cauliculus. 832. a
Cedrus. A, 66. a. A, 97. d
Cepa. 1309. d. 89. a. 753. d. 1166. c. 1197. d
Centauria. 99. d
Centaurium. 35. c. 993. d
Cerasus. 1023. c. d
Cerrus. 170. c
Chamædaphne. 1067. d
Chamæcedrus. A, 96. a
Chamælea. 185. c. 671. a
Chamæleon. 1065. b. 1768. a. b. 1405. a
Chamælyce. 923. d
Chelidomia. A, 77. c
Chelidonium. A, 93. a. 752. d. 758. d. 943. b
 1677. d
Chymene. 1773. a

Cicer. A, 115. a. 1286. c. 1302. b
Cichorea. 1168. c
Cicomela. A, 102. a
Cicuta. A, 33. b. 105. a. 164. a. c. 654. c
 1197. d. 1570. a
Cinnamomum. A, 53. b. 1554. d. 1615. d
Citulum. 1334. b
Clymenus. 906. d
Cnecus. 671. d
Cochlea. App. 1. b
Cœlacanthe. A, 79. a
Coliandrum. 657. c. 683. b
Collarium. 683. d
Colochinthia. 1330. d
Condilla. 1755. a
Coniza. 797. d. 765. a. 1965. d. 1527. b
Cornulaca. 162. c. 1327. c. 1405. a. 1594. c
Cornus. 805. c
Coriandrum. 714. d. 743. c. 1070. a
Consolida. 1439. c
Crocus. 35. c. 765. c
Cubete. A, 195. a. 700. d
Cucumer. 9. b. 36. a. 1370. a
Cucumis. 171. a. 726. c. 743. b. 1394. a
 1473. b. 1672. a
Cucurbita. 685. a
Calcilega. 1414. a
Culex. A, 45. b
Camium. 81. b. A, 90. b. 780. b
Cyclaminus. A, 66. d. 118. c. 125. c. 148. d
 932. b
Cydonium. 1069. d. A, 15. a
Cyminum. A, 33. a. 1372. a
Cynocephalum. 1060. c
Cynoglossum. A, 48. a
Cypetus. 178. d. A, 13. c. A, 46. b. A, 91. a
D.
D **Amasorium.** A, 67. d. 186. a. 1144. d
Darfine. A, 53. d
Dendrolibanum. A, 65. d
Delphinium. 996. c. 1516. b
Dictamum. 115. d. 187. c. 757. d. A, 38. a. b
Dictator. A, 18. a
Diphtyges. A, 79. b
Diplacus. 757. c. 899. a. 1353. d. 1356. b
Dracontea. 21. b. 160. d. 757. c
Dracunculus. 123. d. 1304. d
Dubci. A, 60. d
Dulcis radix. 26. d
E.
E **Bulus.** 1038. a. A, 68. b
Elaphoboscum. 994. b. 1750. d
Elaphoboscus. 852. c
Elenium. 1406. b. 989. d
Elimum. A, 40. b. 41. a
Elleborus. 1383. a. 1732. d. A, 29. b. A, 62. d
 A, 94. d
Elleborus niger. A, 62. d
Ephemerum. A, 48. d. 51. b. 67. a
Equiferum. A, 77. a. 757. d. 1655. d. A, 77. a
Erigetou. A, 8. a. 1590. c
Eryngium. 1374. d
Erica. 142. a. 980. a. 1307. a
 115. b
Ervilium. 115. b
 Ervum

Eryum. 1301.b
 Eryngium. 757.c.1368.d
 Erysimum. 1718.a.A.53.d.60.c
 Erichrodanum. A.54.d.A.74.d
 Epataria. 1017.b
 Eupatorium. 1138.a.1688.b
 Euphorbium. 1671.d
 Euphrofymum. 114.a
 Euzomum. 1305.d.1561.c.1593.d.A.29.c
 A. 48.a

F.

Faba. 716.a.1332.d.1553.d.A.116.b
 Fabulum. 114.c
 Fasiolum. 1668.a
 Ferula. 117.a
 Ficus. 1169.d.1370.a.1410.b.1501.d
 A. 68.d.74.d
 Filicula. 1049.d
 Filipendula. 1677.b
 Filix. 35.d.71.d.1270.a
 Fenniculum. 1331.a.1375.a.1655.d.1671.a
 1712.d
 Fennicium. 711.d
 Fennum. 1332.a
 Fennum Graecum. 163.b.958.c
 Fenno Graecum. A.90.a
 Fraxinus. 773.a
 Frumentum. 1375.b
 Frutex. 873.d
 Fumaria. 672.b
 Fumus terrae. 1683.d.1695.d
 Fungus. 56.d.872.c.A.14.a

G.

Galiopsis. 35.c
 Galips. A.46.b
 Gallinago. 141.d
 Gentiana. 179.c.A.13.b.A.35.d
 Geranium. 1143.a
 Gingiber. 1023.b
 Gingidion. 18.a
 Gladiolus. 69.a.891.c
 Glans. A.78.b
 Glaucium. 903.d
 Glycyrrhiza. 1401.d
 Gossypium. 163.c.171.b
 Gramen. 18.d.35.a.56.c.81.a.712.b
 Gamin. A.51.a

H.

Halicacabus. 775.d.872.b.1070.b
 1468.b.A.98.c
 Halimus. 50.b
 Hedera. 113.b.143.d.654.b.773.c.1158.d
 1279.d.1407.b.1771.d.A.14.c
 Helenium. 184.b.663.d.1280.a.1684.d
 A.78.c
 Heliotropium. 1395.a.A.78
 Helix. 63.a.72.d.410.c.657.c.667.a.
 773.d.A.30.a
 Hemerocallis. A.10.a
 Hermodactylum. 1305.d.1307.d
 Hibetis. A.14.d
 Hibernagium. 1741.d
 Hieracium. 1367.c.1405.a
 Hordeum. 95.b.754.d.784.c.893.d.1008.d
 A.76.a.78.c
 Hyacinthus. A.34.b
 Hyoscyamus. 151.b.1013.a.1271.b.
 1184.a.1318.d.1338.d.1577.d
 Hypericum. 1236.a.1393.a.A.17.d
 Hypoglossum. 713.d
 Hyssopus. 791.c.1158.d

I.

Iafinutrit. A.77.a
 Illecebra. 90.d.150.b
 Inguinalis. 1280.a
 Inrubus. 16.c.19.a
 Intubum. 1355.d
 Iringium. A.32.b

Iris. 704.a.985.d.1048.c.1065.d.1168.c
 1413.c.A.81.c
 Juglans. A.24.d
 Juncus marinus. 1047.c
 Juniperus. 39.a.94.d.809.d.1574.d

L.

Labrum Veneris. 1356.b
 Labrusca. 703.d
 Lactuca. 35.c.784.a.880.c.1344.a.1672.a
 A.37.d
 Laganum. 685.c.1610.c
 Lagenis. 779.d
 Lago camiloum. A.30.c
 Lappathum. 1592.a
 Lappa. 684.a
 Laser. 790.d.781.b
 Lathyrus. 1754.d
 Lathyrum. 806.a
 Laureola. 1616.d
 Laurus. 49.c.781.a.789.c.1008.c.1330.d
 1332.b.1442.b.A.34.a
 Lens. 1667.c
 Leontopodium. 30.b.35.d.803.c.757.d
 1712.d
 Leucachanta. 19.a.1410.b
 Leucographis. 956.d
 Libanotis. 801.d
 Ligeococca. 124.a
 Ligustrum. 1751.a
 Lilium. 842.155.d.817.d.1021.a.1332.d
 1353.a.1479.a.1577.d.
 Limonium. 802.b.815.c.905.a.906.a
 1283.d.A.38.d
 Lingna avis. A.49.d
 Linozostis. 1120.c.A.24.d
 Linum. 1610.d
 Lithospermum. A.9.c
 Lolinus. 731.d
 Lonchitis. 922.d.1079.d
 Lotus. A.47.d.978.a.1740.b.A.47.d
 Lupinum. 828.b.d
 Lupulus. 829.a
 Lychnis. 34.a.35.d.46.d.101.b.859.a
 890.c.1334.a.1352.1441.c.1594.c.
 A.34.b
 Lycium. 757.d.1272.b

M.

Macer. 1159.a.A.55.a
 Majorana. 841.a
 Malabatrum. A.77.a
 Melancior. 674.a
 Malva. 19.a.77.d.801.d.901.b.945.c
 1065.d.1640.a.1758.c.A.13.a.18.b
 Malum citreum. A.102.b
 Malum cydonium. 1357.d
 Malum granatum. A.116.d
 Malum Hispericum. 782.d
 Malum insanum. 899.c
 Malum Medicum. 991.c
 Malus Pestica. 1304.b.1158.b
 Malus Punica. 1304.c.A.17.a
 Mandragora. 78.c.85.b.97.a.936.d.A.40.
 d.A.48.d.A.89.a
 Marrubium. 35.c.148.d.150.a.158.d.890.d
 892.b.1008.a.1055.d.1606.a.1679.a
 1711.d
 Medium. 922.c
 Melangiana. 851.a
 Melegueta. 905.a
 Melilotum. 34.b.1009.d.1063.d.A.10.b
 A.67.b
 Meliophyllum. 908.a
 Menta. 936.d.1147.d.1580.b.A.41.a
 Mercurialis. 116.a.118.a.141.d.159.d
 1383.d
 Mespilum. 965.b.993.a.658.d.1298.d
 1607.d.A.38.a.40.a.77.b
 Milium folis. 803.c.899.c.933.c
 Millefolium. 976.c.A.33.b
 Moly. 784.a.A.38.d.67.a
 Morus. 890.c
 Martis auricula. 35.c.777.a
 Masulum. 965.a

Myrica. 1663.d
 Myrobalanum. 1862.900.a
 Myrobalanus. 1147.d.1296.1726.b.
 1768.a
 Myrtus. 963.a.A.32.d
 Myrr. 1478.d.1274.d.1352.b

N.

Narcissus. 765.a.A.93.b
 Nardus. 777.a.999.b.1374.d.1411.b
 1438.b
 Nascapthum. A.14.c
 Nasturtium. 765.b.1350.d
 Nepeta. 36.a
 Neriium. 36.c.1352.c.1423.d
 Nerofelinum. 1428.b
 Nux. A.16.d.51.d
 Nux muscata. 713.c
 Nux pinca. 728.a.1476.c.1721.d.A.146
 d.51.d.
 Nymphara. 999.c.1008.a

O.

Ocimastrum. 85.b.151.b.1615.d
 Ocimum. A.91.d.A.98.c
 Olea. A.11.c
 Oleaster. 18.d.20.a
 Olear. 791.a.795.b.804.b
 Olius album. 1706.b
 Omphacium. 9.a
 Onoclea. 1045.c
 Opopanax. 1562.d.1566.a.A.24.a.
 A.48.b
 Origanum. 116.c.1337.c.1296.d
 Origo peritonis. 8
 Oriza. 1055.c.1297
 Orobanche. 806.a
 Orobus. 1302.a
 Ospreleon. 1061.d
 Oxyachantha. 971.b
 Oxylapathum. 786.b.1012.a
 Oxyphrenix. 187.d
 Oxyrinchus. 1028.d

P.

Paeonia. 16.b.1058.a.1087.b.1091.d
 1348.d.1673.d.A.12.d.A.32.49.d
 A.152.d.154.b
 Paliurus. 95.b
 Palma. 19.d.763.b.1417.b
 Panax. 888.c
 Panicum. A.78.d
 Pamcula. 827.a
 Papaver. 181.a.725.c.807.c.985.a.1096.
 b.a.1210.c
 Papaveralis. 1048.b
 Paronychia. 27.d
 Parthenium. A.18.b.A.74.d
 Pastinaca. 163.d.1377.b.A.33.c
 Pedicularia. 1780.b
 Pelozella. 1145.a
 Penaphyllum. 863.d.1773.c.A.6.d
 Pepon. 923.d.1599.d
 Perdicia. 1149.c
 Perficaria. 1167.c
 Petrofelinum. 673.d.1158.d.1404.d
 Petroxysma. 1611.d
 Peucedanum. 906.a
 Pheos. 1468.d
 Phoenix. 34.c.1080.b
 Phu. 1693.b.1780.a
 Phycus. 1693.d
 Piper. A.53.c
 Pirus. 162.b
 Pisum. 154.b.782.b
 Plantago. 141.d.1533.b
 Polium. 161.a.901.a.186.a.803.d
 1672.b.A.99.a
 Polygonum. 148.c.671.b.1046.c.1162.a
 1164.d.A.77.a
 Polycnemum. 668.c
 Pomum Damascenum. 779.c
 Portulaca. 90.c.788.c.943.d.957.a.1571.d
 1753.d
 Porrum

Potum. A, 48.c
 Poterium. 39.d. 1210.c
 Prunum. 1156.c. A, 43.a
 Prunus Armeniaca. 191.b
 Prunum Damascenum. 681.a. A, 13.b
 Pfyllium. 54.c. 13. 1368.b
 Pullus gallin. A, 79.c
 Pulegium. 49.a. 105.a. 125.a. 1094. b.
 A, 40.b
 Pyrus. 97.d. A, 33.b
 Pyrrtrum. 117.a. 1063.d. 1277.c. A, 100.a

Q.

Quercus. 763.c
 Quinquefolium. 1014.c. 1046.d.
 1146.d. 1780.c. A, 68.d

R.

Ranunculum. 184.a
 Rapa. 1283.c
 Raphanus. 1283.d. 1285.c. 1291.a
 Reum. A, 77.b
 Rhamnus. 149.a. 155.d
 Rham barbarum. 1279.a. 1288.d. 1290.d
 1300.a
 Rododaphne. 997.c. A, 54.d. A, 154.a
 Rhus. 1411.b
 Rhus Syriacus. 56.c
 Ricinus. 35.d
 Rizium. 1298.c
 Rosa. 21.a. 1335. a. 1602. c. A, 67. a.
 A, 67. b
 Rosmarinus. A, 54.d
 Rubia. 1307.c. 1516.d
 Rubus. 35.c. 36.c. 874.d. 1348.d. A, 36
 Rumex. 828.a
 Ruscus. 38.b. 66.a. 655.a
 Ruta. 97.b. 113.b. 114.a. 1166.c. 1307.a
 1308.c. 1310.c. 1594.a. A, 14.b. A, 39

S.

Sabina. 179.a. 1315.a. A, 61.a. A, 63.a
 A, 73.d
 Sagapenum. 657.b. 1332.d. 1368.b. 1369.d
 A, 37.b. 93.c. 99.d
 Saliunca. 1328.b
 Salix. ibid.
 Salix Equina. 1198.b
 Salvia. 657.a. 1565.d. 1683.c
 Sambucus. 809.d. 748.a. b. 1393.b
 Sampfyllum. 907.a. 1367.c. 1373.d
 1489. c

Sandaraca. 1331.d
 Sandix. A, 60.c
 Sanguinaria. 62.a. 765.c. 147.c. 150.b.
 1197. d
 Sanguis anseris. A, 92. a
 Saponaria. 1411.c
 Sarcophagus. 839.b. 1704.a
 Satureia. 1337.d. 1603.b
 Satyrium. A, 24.a
 Saxifraga. 746. d. 808. c. 811. c. 1332.a
 1335.d. 1336.d
 Scabiola. 189.a. 1581.d
 Scammonia. 892.d. 1332.a
 Schinanthæ. 1693.d
 Scolopendra. 1397.a. 1703.d
 Scolopendrium. 813.c. 1393.a
 Scolopendrium. 41.c. 57.b. 97.a. 654.b
 685.b. 813.c. 1393.a
 Scolymus. 1393.d
 Scordium. 32.a. 161.a
 Scylla. 20.c. A, 41.d
 Secalis. 1346.a. 1368.a
 Securidaca. 1144.b
 Semen Veneris. 160.d
 Sempervivum. 28.c. 1123.d. 1161.d. 1768.a
 Serpyllum. 1411.a
 Sesamoides. 720.a. 832.b. 1363.a
 Sesamum. 1360.d. 1363.b
 Sefeli. 765.c. A, 50.d
 Sefymbium. 1356.b
 Sideritis. 1064.b. 1143.c. 1352. d
 Siligo. 1371.d
 Siliqua. 1014.d
 Smilax. 71.a. 831.c. 1154. 1404.d
 Solanum. 54.c. 147.c. 763.c. 962.a. 1053.d
 1395.d. A, 6.a
 Spatula foetida. 112.d
 Sphagnum. 885.b
 Spica. 1317.a
 Spina alba. 50.b. A, 30.c
 Spinaceum. 1412.d
 Spondylium. 163.a. 999.c. 1756.d
 Stachys. 1411.d. A, 99.b
 Staphys. 1448.c. 1673.c
 Stichas. 1449.b
 Stoechas. 790.c. 1414.a. 1469.b. 1472.d
 Stratiotes. 35.d. 1620.d
 Strimus. 1466.a
 Styxax. 746.a
 Sycomorus. 956.d
 Symphytum. 1684.c
 Synclius. 1473.d

T.

Terebinthus. 1601.c. A, 116.a
 Terebyntina. 1545.d

Testiculus urse. A, 20.a
 Tetracanthum. A, 97. d. 102. b
 Teucra. 149. b
 Teuclum. 1326. d
 Thapsia. 1232.a. 1318. d. 1338. b
 Thymelæa. 31.a. 783. c. A, 33. b
 Thymus. 1442. b. 1740. b. A, 83. b.
 A, 125. c
 Tithymalus. 1047. c. A, 46. a. c
 Trachon. 1600. d
 Tribulus. 150. d. 1537. a
 Triferimanna. 1620. b
 Trifolium. A, 47. d
 Turpetum. 1614. d
 Tussilago. 1168. a. 1262. a. 1301. a. 1313. c
 1381. b

V.

Veneria. 187. d
 Veratrum. 74. b. 141. b. 762. b. 779. d
 1167. c. 1406. d
 Verbascum. 682. a. 1660. a
 Verbena. 971. b
 Verbenaca. 35. d. 1095. b. 1143. d
 Vermicularis. 191. c
 Veronica. 78. b. 710. c. 188. d. 1671. d
 Viburnum. 663. c
 Viola. 860. d. 869. c. 1773. d. A, 50. d
 Virga pastoris. A, 8. a
 Vitex. 21. b. 61. b. 1352. a. 1411. b. A, 52. b
 Vitis. A, 50. d. 789. c. 957. d
 Vitis alba. A, 50. d
 Vitis arbutiva. 668. b
 Ulitum. 1417. c
 Ulmus. 1706. c
 Uredo. 730. b
 Urceolaris. 1066. d
 Urtica. 26. c. 149. d. 671. d. 1140. b. 1348. b
 1348. b. 1393. b. 1567. d. 1574. b. A, 78. b
 A, 152. c
 Uva. 717. a. 1021. a. 1438. a. b. A, 6. c. 15. a
 Uva acerba. 15. d
 Uva silvestris. A, 26. d

X.

Xanthion. 1337. a. 1676. c
 Xyris. A, 24. a

Z.

Zinziber. A, 78. a
 Ziziphus. 1768. a
 Zodoaria. A, 78. d

A P P E N D I X

AD GLOSSARIUM
MEDIÆ ET INFIMÆ LATINITATIS,

in quo complura vocabula

EX GLOSSARIO
MEDIÆ ET INFIMÆ GRÆCITATIS
illustrantur & enucleantur.

Alterius sic altera poscit opem res.

APPENDIX
AD GLOSSARIUM MEDIÆ
& infimæ Latinitatis.

ADDENDA IN PRÆFATIONE.

Ep. 178.

AG. VI. lin. 5. post adhibeant: adde, ut & S. Basilii in Epist. ad Notarium: εὐ μὲν, αἰ παῖ, τὰ χαραγμάτα τίληα πεία, ἢ τίς τῶν αἰολόθων κάμειζι· ἐν γὰρ μικρῇ ἐλάτῃ πολὺς ἡμαρτῆς λογῆ, τῆ ἰπιμυλία τῆ γραφῆς, καθῆνυ τὸ λοζόμυον.

Lib. 1. Hist.

Ead. pag. lin. 14. post, Symmachus: adde, de quibus ita Sulpitius Severus: Sed non dubito librariorum potius negligentia, præsertim eos sæculis intercedentibus, veritatem fuisse corruptam, quam ut Propheta erraveris: sicut in hoc ipso nostro opusculo futurum credimus, ut describentium incuria quam non incuriosè à nobis sunt digesta vitientur.

Lib. 3. Nov. l. c. 3.

Eadem pag. lin. 36. post, exoperint: adde, Quot sunt, inquit Guillelmus Canterus, in bonis auctoribus optima notæ vocabula, quæ tamen nullis in Lexicis, quantumlibet specioso decoratis ac propositis titulo, unquam sunt inventa? quomodo etenim possit aliter fieri, quando Lexica de Lexicis, & ineptis quorundam versionibus, non de bonis auctoribus colliguntur. Atque id non de Græcis modo dictum volo, sed etiam de Latinis. Nam & in his aliquando talia reperiri multa, quæ insulsum aut dormitantem collectotem indicent, vel una vox ferabites testabitur. Cum enim apud Nonium legissent quidam è Sisenna hæc relata verba, Partim ferabites, partim lauro ac pinu abundant, nec animadvertissent, quod erat tamen factu facillimum, pro ferabites, legendum fera vite, uti nos amicus quidam (Jos. Scaliger) admonuit, mox vocabulum Ferabites, aut loco Nicolaum Perottum in cornucopia carpit.

Pollux lib. 2 c. 4. Mauric. lib. c. 1.

Pag. I X. lin. 17. post, σωιδῶν adde, Hinc ξινοφωρία, apud Pollucem, Vox peregrina: & ξινοφωρῶν, apud Mauricium, pro, uti sermone peregrino.

Lib. 2. de Natura dec.

Pag. eadem lin. 35. post, conversus est. adde, atque id præ cæteris firmat Tullius: Principio enim terra sua in media parte mundi, circumfusa undique est hac animabili spirabilique natura, cui nomen est ær, Græcum illud quidem, sed receptum jam tamen usu à nostris: vitium est enim pro Latino. Hunc rursus complectitur immensus æther, qui constat ex altissimis ignibus. Muiuemur hoc quoque verbum, dicaturque tam æther Latine, quam dicitur ær: & si interpretatur Pacuvius: hoc quod memoro, nostri calum, Græci perhibent æthera, quasi verò non Græcis hoc dicat. At Latine loquitur: siquidem nos non quasi Græcè loquentem audimus, &c.

Strabo l. 3.

Pag. X. lin. 25. post, diceretur: adde, quod de Tudertanis, & iis præsertim qui ad Bætim in Hispania incolunt, scribit Strabo, adeo in Romanum immutatum moiem, ut ne sui quidem sermonis meminerint, τειλεως αἰ τῆ Ῥωμαίων μεθελθῆτος τῆσπον, εἰδὶ τῆ διαλίθη τῆ σφῆρας ἴτι μεμνημένοι.

Carm. 13.

Pag. XIII. lin. 2. post, Sabisberiensis. subde, Musicam & Astrologiam, quæ sunt infra Arithmeticam consequentia membra Philosophiæ, nullatenus possunt sine nominibus Græcis indicari, ait Sidonius Apollinaris, quæ si quispiam ut Græca, sicut sunt, & peregrina verba contempserit, noverit sibi aut super ejusmodi artis mentione supersedendum, aut nihil omnino se, aut certè non ad assem, latari lingua hinc posse differere.

Orat. 21. p. 395.

Ead. pag. l. 13. post, nominamus. scribe. Atque hanc quidem in Latinorum lingua circa res sacras penuriam notat etiam Gregorius Nazianzenus: εἰ δυσωμῶν, εἰς σινότης τῆ παρ᾽ αὐτοῖς γλώττης ἢ ὀνομάτων πτωχῶ, διολαν δὲ τῆ ὕψις τῆ ἰσθῆσιν, καὶ εἰς τὸ ἀντιστοιχῆς τὰ πρόσωπα, ἢ αὐτῶν ὕψις παραδειχθῶσι.

Chryf. serm. 1. de Anna.

Pag. XXI. lin. 42. post, Manichæorum. adde. Ita scribit Theodoritus Borbotianos hæreticos Εβραϊκὰ ὀνόματα adinvenisse, κατὰ πλείστην τῶν ἀπλυσίως παρεμῶν. Similia portò de verbis Hebraicis quæ retinuit Ecclesia Adonai, Eloï, & Sabaoth, in Græcum sermonem noluisse convertere: quod vix potuissent μετὰ τῆ οὐκίας ἀρετῆ, seu propria horum vocabulorum retenta virtute.

Pag. XXII. lin. 13. post, obtudat. adde. εἰδὶ γὰρ πάντως, inquit Jamblichus Chalcidensis, τὴν αὐτῶν διασῶζα δεικνύον μεθιρμυλωμένα τὰ ὀνόματα, ἀλλ' εἰς τὴν καθ' ἑαυτὸν ἰδίωμα ἀδυνάτα αἰς ἄλλο ἰδίωμα εἰς αὐτῶν σωματικῶν ἑπέα καὶ οἷον ἵα αὐτὰ μεθιρμυλωσάν, ἀλλὰ τὴν τὴν δυνάμιν ἢ ἴτι σολάτῃ τῆ αὐτῶν ἰχο ἢ καὶ τὰ κἀρβαρα ὀνόματα, πολλῶν τῆ ἰμῶσιν, πολλῶν ἢ σωιδῆσιαν, ἀμφιβολίας ἢ ἰλατῆσιν μῆσῃσι καὶ ποικιλίας καὶ τῆ πῆσθῃς τῆ λέξιων. Quo quidem Barbarorum nomine, Hæbræos, sacraque literas intellexisse censent plerique. Hæc certè

certè Jamblichi legerat Hieronymus , cum dixit , *Difficile esse alienas* , &c. Deinde , post significatum est, adde, ait ille.

Eadem pag. lin. 19. dele, verba sunt Hieronymi , & scribe, his consona &c.

Eadem pag. lin. 21. post, servari : scribe, quæ quidem hausit à Chrylostomo : *ὅταν γλώττια ἱερῶν ἄνθρωποι εἰς ἱερὰν γλῶττιαν, πολλὰ ἔχῃ πλὴν δυσκολίας, καὶ ἴσασιν ἀκριβῶς ὅτι πολλὰν γλῶττιαν εἰσὶν ἱεραροί, πῶς ἢ δυνάτ' ἴσασιν πᾶσαν πλὴν σαφῆσαι τὸ φωνικὸν ἢ ἐν τῇ αἰσῇ φύσει κομῆσαι μάλιστα, ὡς πλὴν ἱεραροὶ μάλιστα ἀλλοίως γλῶττιαν.*

De Pro-
phet.
obscur.
Iacob.
Billins
l. 1. obs.
sacr. c.
32. l. 2.
cap. 5.
Lib. 3.
cap. 10.

Ead. pag. in fine ante 4. lin. post, habeantur. adde, ejusmodi sane est sancti Irenæi Interpretes Latinus , (nam Græcè scripsisse Irenæum in confesso est apud eruditos) apud quem plurima sunt ita de Græcis imitata , ut quid ea significant vix satis quispiam assequi possit , nisi mediocrem Græcæ linguæ peritiam sibi compararit.

Pag. XXIV. in fine ante lin. 5. post loquebantur. adde, illud etiam appone, ait Sidonius , quod tantum increbuit ea tempestate multitudo desidioforum , ut nisi vel paucissimi quique meram latinaris linguæ proprietatem de trivialium barbarismorum rubigine vindicassent , eam brevi abolitam desissent , interitamque , sic omnes nobilium sermonum purpuræ per incuriam vulgi decolorabantur.

Pag. XXV. lin. 1. lege, verba ista ejusdem Sidonii : *Negotiatores* , &c.

Pag. XXXIII. lin. 17. post, Galeno, adde, Apollodorus Cyrenæus à Suida, Zenodotus, Silenus, Himerius, Philetas , à Scholiaste Apollonii Rhodij, Simmias ab Eudocia Mecrembolitissa.

Ead. pag. lin. seq. post, explicationem, adde. Sua ætate traditam ait Plutarchus : *ὦν (ὄνομάτων) πλὴν ποιητικῶν ἀνακαλυμμένων διαβάλλουσι ὡς βαρβαρίζουσαν, οἱ γλώττιας τὰς τοιαύτας παραγορεύουσι.* Ita etiam Julius Pollux.

Plut. de
Isid. &
Osr.
L. 4.
Epist. 3.

Deinde dele, latiori fortè quam par est explicatione retulit Julius Pollux.

Pag. XXXIV. lin. 6. post, parent. adde. Et ut ait Sidonius , *nova verba videantur, quia vetusta* :

Pag. XXXV. lin. 11. post, admiserit. adde. Id præ cæteris observatum à Salmasio in libro de Hellenistica : multa, inquit, idiomatica vocabula in hisce Glossis occurrunt, quæ cum apud idoneos auctores non extant , & cum Gallica plerumque nostratia ex his derivata sint , liquet inde plebeii ea tantum usus fuisse, non doctorum indaginis. Talia sunt *Matta*, pro tegete, nunc *Nattam* dicimus : item *Storea*, pro eodem; *Sculna*, pro sequestro: infinita, *Scordatus*, pro feroce, quo usi Seneca & Petronius : at illi trivialis sermo & plebeius obiectus est à Criticis : *Cocio* & *Avillator* , pro negotiatore : *Vissire*, pro flatum à parte postica emittere : cujus verbi mentio apud Lucilium : item *Manuari*, pro furari : *Manua* , pro manipulis : *Elutriare*, pro lavare, quo tamen usus est Plinius. Non pauca ejusmodi sordentia vocabula Laberium usurpasse Gellius notavit, quæ apud eum videri possunt, *Cimussa* , pro *capa*; *Gerdus* , pro textore. Inexhausta seges est harum vocum idioticarum, quas hic colligere & explicare non decevi : hæc ad exemplum sufficiant, Hætenus Salmasius.

Pag. XXXVIII. in fin. l. 4. post, editum, adde, ac primùm Moguntia in ipsis Typographiæ initiis anno MCCCCLX. cujusmodi videre licuit in Bibliotheca PP. Fulliacensium Parisiensi, deinde Venetiis anno &c.

Pag. XLVII. lin. 7. post, Discipuli : adde, qui, ut ait Petronius Arbiter, levibus atque inanibus sonis ludibria quædam excitando, efficiunt ut corpus orationis enervetur & cadat.

Pag. XLVIII. in fine lin. 5. post, censeretur. adde. Sanctus Basilus : *καὶ τὸ τὸ λέξις ἀπλῶν ἢ ἀκατάστατος, πρί-
πον ἰδοῦναι μοι προσιὸν χειριστῶν, ἢ πρὸς ἰπιδόξην μᾶλλον ἢ κοινῶν ὀφείλειαν γραφοῦν.*

Epist. 167
Orat. 3.
Lib. 20.

Pag. XLIX. lin. 6. post, defleximus, adde, aiebat Quintilianus : quod simili de Christianis sententia dixit Gregorius Nazianzenus : *καὶ τὸ το μὴ τὸ ἄλλων ἱερουργῶν τὸ λόγον, ὡς περ τὰ σώματα.*

Pag. L. lin. 38. post componerent : adde, quemadmodum Julianum tærens Imperatorem creatum, *verbis, ut intelligi posset, simplicibus milites in tribunali allocutum refert Ammianus.*

Pag. LIII. lin. 5. post, conficiant. adde. Sed & in hanc sententiam præclare omnino Theodoretus, dum gentiles arguit & Græcos, qui comptos & elegantes sermones scribuntur, & si ejusmodi non invenirent, eos rursu effuso contemnerent & maledictis incenserent : quasi, inquit ille, *τὸ πολυεὲς μαρμαίτων, ἢ τοῖς πλῆθει προποδοῦν, ἰκαταφρόνητον ὄσπον καὶ τιθεῖν ἢ πρῆσιν, & μὴ τοι καὶ κατακρύπτειν εἰ τὴ τῶτον ἀντιφρονεῖ, χριστιανὸν διδόντες ὅτι κά-
λιστα πλῆθει χαίρον ἰὼσι τὸ ὄσπον ἢ τοῖς διαγωγῆς ἢ λιθιδίου ἐπιτοῦ. ἃ πλὴν βασιλικῶν διακοσμητῶν κεφαλῶν, ἑτέρα λυθὸν οὐσίς
ἰξυθὸν περιεῖν πικρατῆσιν ἀχρῶσθ.* Neque aliter Gregorius Nazianzenus, qui ita legendos prophanos scriptores censebat, ut ex iis quod utile esset more apum colligeretur, quæ noxia viderentur, prætermitterentur :

de curat.
Græc. off.
serm. 9.

Τύτοις δ' ἅπασιν ἐσφρόνως ἐστὶ χρεῖν,
Σοφῶς ἀπαιτῶν συλλέγειν τὸ χρεῖσιμον,
Γαίτην δ' ἐκείνῃ πλὴν βλαβῶν κινεῖται,
Σοφῶς μελίπτερος ἔργῳ ἐκμυμῶνθ.
Ἦτις ἐφ' ἅπασιν ἀθροῖς καθίζουσι,
Τρυφῆ δ' ἐκείνῃ πασιόσῃ τὸ χρεῖσιμον,
Λύτῳ ἔχουσι πλὴν φύσιν διδάσκουσι,

Iambo 3.

At ista quæso cuncta fac cæntus legas,
Prudenter ex his colligens quod utile
Fugiensque quidquid noxium est & pestilens.
Apis amulari cura sit sapientiam,
Quæ flore in omni sessians, ex singulis
Idoneè carpit, esse quod videt usui.
Natura doceat quævis hæc tantummodo.

Pag. eadem lin. 8. post, retinentes. adde. Scitum illud Theophili Episcopi Alexandrini, apud Socratem, qui interroganti cur Origenis libros, quos damnabat, legeret & amplecteretur, hæc reposuit : *τὰ ὀρειθῆναι ἕκαστα βιβλία λοιμῶν πάλιν αἰθῶν ἅτι ἐν ἐν αὐτοῖς ἱερῶν καλῶν, τὸ το δρόμομα εἰ τὴ μοι ἀκαταθῆναι φασίν, τὸ το ὡς κατῶν ὑπερβαίνου.*

Socr. lib.
6. c. 17.

Pag. LI V. lin. 4. lege, emblemata.

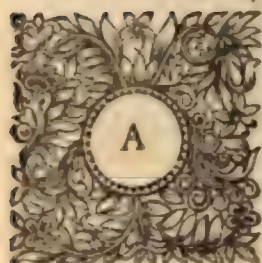
Pag. LV. lin. 27. post, fuit. subde. Quicquid enim lectione collectum est, stylus redegit in corpus, & apes imitati quæ vagantur, & flores ad mel faciendum idoneos carpunt, deinde quidquid atulere disponunt, ac per favos digerant, ut de se cecinit Lucretius, omnia nos icidem depasti utcumque sumus.

Seneca
Epist. 81.

Lib. 2. Pag. LVII. lin. ult. post, demonstrant: adde, quam in sententiam legendus omnino Petrus Faber Sanjorj-
 sem. e. 2. nus in Semestribus.
 Sidon. Pag. LX. lin. 14. post, moribus, subde, & multis iisdemque purpureis locorum communium pannis semel
 Car. 22. inchoatas materias extendi.
 Sidon. Pag. LX. lin. 19. post, fugere. adde, hæc me ad defensionis exemplum posuisse sufficiat, ne hæc ipsa lon-
 Carm. 22. gitudinis deprecatio longa videatur.
 Pag. LXI. lin. 45. lege Franciscum, pro Adrianum.
 Jul. Scal. Pag. LXII. lin. 32. post, visa est. adde, etymologia quippe, etsi in multis obscura est, superque eadem voce
 liger de 11 alia alii visa, tantum tamen abest, ut tollenda sit, ut tam maximè sit investiganda, quam maximè laet.
 caus. Lat. ling. cap. 190.
 Philo de Pag. ead. lin. 44. post, ἰνὶ ἰσοχόλιον. subde, quod respexit Philo, cum scripsit, eos qui apud Græcos Philoso-
 Nomin. sophiz operam dabant, dixisse, ἢ οἴους τοὺς πρώτους τοὺς πράγμασι τὰ ὀνόματα δίδασκα.
 mutat. Pag. ead. lin. 47. post, etymologice. adde, Nam primigeniorum causas cognoscere eisdem non est necesse,
 Jul. Scal. sed casum, aut arbitrium inventoris pro causa habere satis est.
 lig. de caus. Lat. ling. cap. 187.
 Theod. Pag. LXXIII. lin. 6. post, Platonem. scribe. Quippe, inquit Theodoritus, ἄλλο ἔστιν εἰδέναι, ἢ ἄλλο τὸ εἰδέναι
 ferm. 1. εἰδέναι, μὴ δὲ ἰνὶ ἰσοχόλιον, πῶς γὰρ διαρίψουσι ἀλλήλων ἀλήθεια καὶ σοφισμὸς ἀληθείας ὁ μὲν γὰρ σοφισμὸς καὶ δια-
 ad Græc. μαρτίας ἔχει πολλὰς ἢ ἢ ἀλήθεια ἐκπαίδευαν ἔστιν ἐπισημῶν ἀνέχου, præterea nomina sunt infinita, ait Julius Scaliger,
 Jul. Scal. aut omnino, aut propemodum, atque ideo ignota. Ad hæc quæ usu mutantur assiduo; partimque interiere,
 de caus. partim quotidie subnascuntur, ea ignorari necesse est: cum æternarum rerum tantum scientia sit. Est enim
 ling. Lat. scientia habitus animæ certus: at corruptibilia, incerta sunt. Ita veteres de etymologia sentiebant. Atque id
 cap. 1. quidem, &c.
 Petr. Pag. LXV. lin. 23. post, onus. subde. Sed & interdum quamvis literæ syllabæque scribentium cogita-
 Fab. l. 2. tionem non exigant, ut ait Quintilianus, at tamen sæpe non literas modò, sed syllabas inter scribendum
 sem. cap. 25. aut permutare aut præterire communis hominum error est, quod non caruisse Octavium Augustum
 Quinril. Suetonius refert. Quinetiam accidit scribentibus non semel, iis præsertim quibus variarum rerum cogitatio-
 l. 5. c. 10. ne animus distrahitur, atque à sententia suspensus, curis majoribus aberrat, verbo uno posito, si alterum
 Suet. scribendum sit, mendosè ut illud aut membrum nonnunquam integrum repetant: & vice versa ut ex quadam
 cap. 88. anticipatione vocabulum quod paulò post mente præceperis, id statim ac præproperè alieno semel, & suo
 postea loco inferas. Cujus erroris ex me quotidie periculum fecisse crebrius animadverti.
 Pag. LXX. lin. 6. lege, liberque vige. Ibid. lin. 26. post, capax: adde, quæ denique ἀντοργαφῆσαι nul-
 lo modo possunt, quod de iisdem rebus geographicis dixit Strabo.
 Veget. Pag. ead. lin. 32. post, laboris, adde, ut verbo utar veteris Medici, seu ut Vegetii, cum hic nec verborum
 in pra- concinnitas sit necessaria, nec acumen ingenii, sed labor diligens ac fidelis, ut quæ apud diverfos scripto-
 fat. res dispersa & involuta celantur, pro utilitate publica præferantur in medium.
 Suvart. Pag. LXXI. lin. 42. post, agat: adde, tametsi Phrasis illa, ut id obiter adnotem, apud Latinos haud
 H. Vales. omnino insolens ac ignota, cum eodem sensu *Inferuire aliquem* dixerint Plautus, Festus Avienus, & ali-
 ad l. 4. quor alii, ut observatum est ab Eustathio Suvartzio. Deinde ut scire scribit Henricus Valesius, non refu-
 Euseb. gienda sunt hæc verba quæ tot sæculorum usus consecravit: alioquin *Ecclesia & Apostolorum, & Episcopi,*
 cap. 11. & *Catholici* vitanda erunt vocabula: & longa verborum serie obscuranda erit oratio, ne dictionis unius pro-
 fusu necessariæ asperitate lædatur. Atque hæc quidem &c.
 Pag. LXXIII. lin. ult. lege. Illud tamen in eodem Studiorum, &c.
 Sidon. Pag. LXXIV. lin. 1. lege. Huic eminenti scientiæ.
 lib. 2. ,, Pag. ead. lin. 18. post, videretur, subde, dum raro genere exempli altitudinem suam humilitate compen-
 Epist. 3. ,, saret in iis verò si quid intricatum vel obscurum proponeretur, quam ille omnibus statim non dubitans,
 b Idem ,, non fastidians aperiebat? voluptuosissimum reputans, si fortè oborta quarumpiam quæstionum insolubili-
 lib. 4. ,, tate labyrinthica, scientiæ suæ thesauri eventilarentur.
 Epist. 11.

APPENDIX AD GLOSSARIUM MEDIÆ ET INFIMÆ LATINITATIS:

A

ABACINARE pag. 3. lin. 32. post. *Infra. Scribe. Sed & Hondius in Hist. Monasterij Polingensis scribit Tassilonem per duarum pelvium ignitarum inspectionem Caroli M. jussu fuisse excecatum. Ead. lin. post. Abacinare. adde. Chronicon MS Andreæ Danduli an. 1193. Postea mortuo Tancredo, Henricus veniens recuperavit uxorem & regnum: & filios Tancredi abacinavit, filias autem liberas dimisit.*

Lin. 41. post; cap. 101. adde. Phranzes lib. 1. cap. 5. in notis.

Pag. 4. l. 9. post, cap. 13. adde, libr. Promission. maleficij c. 2. 3. 6. &c. Vide Petr. Fabrum lib. 3. Semestr. c. 19. Tabular. Cluniacense ex Bibl. Thuanca an. 1250. Et insuper omnimodam justitiam, qua oculorum avulsionem, aut alterius membri meruit mutilationem.

ABBAS. P. 10. l. 8. post, *iniqui. adde. Sed & in Mediolanensium statutis crebra est mentio Abbatum Collegij notariorum & artificum, qui scilicet certo tempore electi præterant toti collegio, de quorum officio agitur in 1. parte cap. 344: 345.*

Ead. pag. l. 38. post, perspexit. adde. Vide quæ in hanc sententiã observamus in Gloss. med. Græc. in v. τῆσικ.

Ibid. p. 12. l. 27. post, duxerit. adde. Vetus Genealogia Regum Francor. à Carolo Simplice, MS. Carolus Simplex genuit Ludovicum: Ludovicum genuit Lotharium: Lotharius genuit Ludovicum, & Carolum patrem Hugonis Abbatomitis.

Ibid. p. 13. l. 23. post, privilegiorum. adde. Tabular. S. Martini Turon. Nos igitur Robertus in Dei nomine Gregis atque rerum incliti Confessoris Christi B. Martini Abbas, nec non & filius noster Hugo, cui post nos cum seniore nostro Rege Karolo omnes honores impetratos habemus, &c. Dar. Kal. Jun. in Civit. Turonis anno 17. regnante Karolo Rege 908. Tabular. S. Victoris Paris. ch. 13. assensu Canoniorum & Vicariorum nostrorum, nec non & Dom. Regis (Philippi Aug.) qui Abbas est nostra Ecclesia in perpetuum dedimus, &c. Tabular. S. Mauri ad Ligerim: Prasul reverendus Abbas, unaque Comes venerabilis Hazano. In charta Caroli IV. Reg. Franc. Rainaldus Consanguineus noster ex parte nostra Genitricis Abbas Carnobij Fossatensis.

Ibid. p. 14. lin. 62. post, præsumptere. adde:

Abbas secularis. Tabular. Brivatense an. 1276. fol. 174. Petrum de Monteacuto Abbatem secularem in Ecclesia Brivatensi, &c.

Ibid. p. 15. l. 44. post, anno 2. adde. Descripta bulla legitur in Tabul. Episcopat. Ambian. fol. 50. v. & in alio, fol. 11.

ABECEDARIUS. L. 11. post, agnoscimus. adde. Vide Goelenium in Lexico Philosophico p. 284.

ABJUDICARE. P. 20. l. 2. post, abjudicare. adde. Albertus Stadenensis an. 1180. Imperator Henrico Duci abjudicavit omne fructus quod ab Imperio tenuit.

ABJURARE. L. 13. post, esse, &c. scribe. Adde

Joan. Sarisber. Epist. 128. Stephan. Tornac. Epist. 43. Albert. Stad. an. 1181. &c.

ABLATIO. *In fine adde. Charta Theobaldi Comitis Campan. an. 1228. ex Tabul. Campan. Thuan. Nullus nec alius hominibus Calvimonis talliam, nec ablationem, nec rogam faciat. Tabular. Fossatense an. 1173. eis communem talliam & ablatam, qua ungo tolta dicitur, omnino perdonamus.*

ABLINGERE. (sic ibi leg.) l. 5. scribe. Ubi non probo emendationem appositam, abluatur. Aliis verbis dixit Theodorus Cantuar. Archiep. in capitul. c. 51. Si super altare stillaveris calix, sorbeat minister stillam, &c.

ABOCELLUS. *In fine adde. Abocellis semel ac iterum in lib. 2. MS. de Miraculis S. Victoris. Vide Gloss. med. Græc. in τῶσικ.*

ABOLLAGIUM. P. 23. l. 14. post, concedimus. adde. Tabular. Dalonensis Abbatie fol. 86. De sevo suo herbam & examina apum in Colonorensi silva præditi Dei famulis concesserunt. *Ibid. lege, Arvern.*

ABRA. P. 24. l. 23. post, concubina. adde, quomodo ancilla apud Crisconium c. 231. & in Concil. Vermetiensi cap. 7. &c. *Ibid. l. 24. dele, Vet. &c.*

ABSCONSA. L. 9. post, 213. adde, in libro Usuum ord. Cisterciensis cap. 20. 53. 68. 89. 93. 94. 100.

ABSENTARE. L. 2. post, janua. adde. Alanus de Insulis in planctu naturæ: Caetera verò quæ abalamus secreter absentabat, meliora fides esse loquebatur. Id est, occultabat. Airmoinus lib. 1. de Miracul. SS. Georgij & Auxelij num. 7. Sed quid exinde Christus profuerum martyrum ostensione operatus sit, nullatenus absentari non debet.

Ibid. l. 28. post, Sacerdotem, adde. Alanus lib. 4. Anticlaudiani: p. 61.

— Simili nob omnis gloria quarto

Absentatur equo.

Ibid. l. 30. post, &c. scribe. Aliud hæc vox sonat in Gloss. Lat. Gr. Absentatio, ἀπενθεν. In alijs Gloss. MSS. additur, τῶσικ. Vide Gloss. med. Græc. in τῶσικ.

ABSCIDA. L. 19. post, obsides. adde. Vide Alcuinum Poëm. 3.

Ibid. p. 27. l. 7. post, collocavit. scribe. Vita Aldrici Episcopi Cenomanensis n. 2. Fecit namque in prædicta Ecclesia altaria sex, quorum unum sursum positum in media absida collocatum, &c. Guibertus lib. 1. de Pignorib. Sanctor. cap. 2. §. 2. Is ante absidæ frontem, inter altare videlicet ac absidem, — pro officio altaris assiterat. Anselmus Episcop. Havelsberg. lib. 3. dialog. cap. 1. Et quoniam omnium vestrum excellentie placuit, ut in hac sancta basilica sancta Sophia iterum conveniremus, in cuius absida nunc sedemus, &c.

ABSOLVERE. P. 28. l. 10. post, defunctis. scribe. Adde librum Usuum Ord. Cisterc. cap. 30. 99.

ABSTINERE. P. 29. l. 6. post, apud. adde. S. Hilariam in Fragm. pag. 27.

ABSUS. P. 30. l. antepen. post, censent. adde. Sed &

nescio an huc referri possint quæ habet Gloss. Gr. *Αψίς, ἠπόρῃον, ἠπόρῃον*, ita ut legendum sit *Αψίς, & ἠπόρῃον*, hoc loco idem sit quod *νῆακ, & νῆακον, novale*, & *novalis ager*.

ACATAPANUS. Vide in *Catapanus*.

ACCAMPIA. Charta an. 1322. in Maceris Monasterij S. Barthe Lugdun. p. 203. & quod dicitur *estivalia teneantur de accampius & solaribus*, si & quando super hoc fuerit requisitus.

ACCAPTARE. P. 43. l. 17. post, remisit. adde. Alia an. 1240. in Tabul. Dalonenfi fol. 85. *Accaptamentum verò nobis debet persolvi nostrisque successoribus ad utriusque partis mutationes.* Tabularium Nantoliense in Pictonib. an. 1306. *Homagium ligium quod nobis volebat facere Ioanna de Linea sine aliquo achaptamento.* Ibidem an. 1418. *Ad achaptamentum quarundam chirobecarum albarum de presio 6 denariorum in mutatione feudatarij.* Rursum an. 1419. *sub homagio ligio à me & meis in mutationibus dominorum & vassalorum, & sub achaptamento 5 solidorum bona moneta currentis solvendo.* Occurrit passim in eo tabulario, & in Absienfi, f. 40.

ACCENSA. In fine, adde.

Accessatio, Assessamentum, Accessamen, datio in censum, pro *accensatio*, in Tabul. Dalonenfi fol. 40. 42.

ACCENSINUCULA. In fine adde. alibi: *Accensiones, ἠπίδα-ψις, ἠπίουαρία.* Ubi leg. *Accensio, ἠπίδα-ψις. Acceptio, ἠπίουαρία.*

ACCEPTOR. P. 35. l. 34. post edoctus. scribe. Accipitres vero ad venationem *Institutos* memorat Sidoh. lib. 3. Epist. 3. lib. 4. Ep. 9. Vide *Falco*.

ACEDIA. P. 38. l. antepen. post insipida. Adam Abbas Perseñæ Epist. 1. ex Baluzianis: *Noviter conversi de saculo, quantalibet devotione polleant, accidia tamen vitio saepe laborant, &c.*

ACCESSOR. Adde in fine. Et in sermone Roberti de Sorbona de Conscientia.

ACCISIA. Vide in *Assisia*.

ACCOLA. P. 36. l. 66. post 1045. &c. scribe. Adde *Spicilegium Acherianum* to. 13. p. 261.

ACCUBITUS. P. 38. l. 19. post accubuit. scribe. Eâ notione vox hæc fortè capienda in vet. inscriptione apud V. C. Jacob. Sponium in Libello de Dîs ignotis, pag. 18. *Murum à fundamentis cum suo introitu & porticum cum accubito venustate conlapsum impendio suo restituit.*

Ibid. p. 38. l. 22. post, *accubitus*, adde, & *accubita*.

Ibid. p. 39. l. 22. post, cap. 31. adde, Alcuinum de Virtutibus & vitiis c. 32. Alanum de Insulis in summa de arte prædicatoria c. 3.

ACITARA. In fine adde. Occurrit præterea in testamento Sifnandi Comitis Conimbricensis apud Brandaonem to. 3. Monarchiæ Lusitan. p. 276. & to. 4. pag. 260.

ACIA. L. 2. post, stupa. scribe. Quæ vox occurrit in Statutis Mediolanensib. 2. parte, cap. 308.

ACOMETI. L. 5. post, Eutychem. subdo. Codex Concilij Calchedonensis Bohicrianus Act. 3. *Omnis numerus non ascriptus est, neque in meo, neque in Acumensium Græco*, apud Labbeum to. 4. Concil. pag. 460. rectius *Acumensium*, ut est in fine 2Q. 8. 9. 10. &c.

Ibid. p. 43. l. 64. post, ait. adde. Tamen hæc verba alio sensu capienda constat ex descriptione nostra Constantinopolcos Christ. ut & *ἠπῶσις* ἠπῶσις, apud Anonymum de Depositione veris Deiparæ in Æde Blachernea pag. 770.

Ibid. l. 67. post, *permaneret.* Adde Vita S. Madel-

gisi n. 13. de eodem Monasterio Centulensi: *Ubi divina laudis sonus non desistit.*

ACLA. In fine adde. Ubi, ni fallor, *acla* contractum videtur ex *accola*, pro *manso accola*. Vide in *Accola*.

ACREDO, Acerbitas. Vita S. Sacerdotis Episc. Lemovic. num. 14. *Gravi febrim afficiebatur acredine.*

ACROISIA. In fine adde. Ita perperam scriptum in Hist. Scholastica Petri Comestoris cap. 52. *Gen. acrisia quam latinè audentiam dicere possumus.* Perperam scriptum, *audentiam*.

AC SI, formula frequens in subscriptionibus: v. g. in Actis Episcoporum. Cenoman. p. 204. *Landoberius ac si peccator Episcopus hoc privilegium subscripsi.* Ita alij Episcopi in ead. charta, & aliis passim. Græci hodie *ταχα* eodem ferme sensu præponere solent. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce, Mabillon. de re Diplom. p. 468.

ACTIFICARE. Formula vetus Andegavensis 49. *Sic juxta ædificantes saepe dicitur germanis visum est, ad ipsas personas decrevisse iudicio, &c.* Vide *Apiscare*.

ACTIO. P. 46. l. 13. post, *adsumeret.* adde. Charta Childeberti Reg. Fr. in Actis Episcoporum. Cenoman. pag. 222. *Ut nullo unquam tempore actionem Ducatus alter, nisi, ut dictum est, in ipso pago Cenomanico habere debeat.*

Ibid. p. 47. l. 27. post, pag. 472. adde. In libris Sacramentorum Ecclesiæ Rom. lib. 1. cap. 26. ubi promiscuè infra *actionem*, & infra *Canonem* scribitur, & in Vita Aldrici Episcopi Cenomanensis pag. 150.

Ibid. l. 34. post, *habetur.* adde. *Canon actionis*, in lib. 3. Sacrament. Eccl. Rom. pag. 196.

ACTIONARIA, idem quod *Actio*, munus publicum, in Diurno Romano cap. 6. tit. 20. *Actionarium*, eadem notione. Synodus &c.

ACTIONATOR. In fine adde. Charta Ludovici Imp. apud Puricellum in Ambrosiana Basilicâ pag. 224. *Ut nullus Comes, Gastaldus, aut aliquis publicus actionator, &c.*

ACUTA. L. 9. post, dixerunt. adde. Vide Michaëlem Scotum lib. 3. mensæ Philosophicæ cap. 7.

Ibid. l. 14. post, *semel.* adde. Noti sunt Aretæi & aliorum Medicorum libri *ἠῆτων παθῶν*, ut & Cælij Aureliani Horatiani, &c. *De Acutis*. Vide Gabrielem Humelbergium ad Sereni Sammonici cap. 1.

ACUTARE, Acutere. Passio S. Bonifacij, Mart. num. 8. *Et cum iratus fuisset iudex, iussit ut calami acutarentur, & eos affigi sub unguibus manuum ejus.*

ADAQUARE. In fine adde.

Adaquatorium, Aquarium, in charta Philippi Reg. Fr. an. 1270. ex Tabul. 5. Germani Prat.

ADÆQUE, pro *Pariter*, *Perinde*, in Diurno Romano cap. 2. tit. 4. §. 10.

ADCONDABILES. Adde in fine. Vide consuetudinem localem Castellaniæ Bellijocensis apud Thomasserium lib. 1. cap. 97. & pag. 208.

ADEGA. Testamentum Sancij I. L. Regis Portugalliæ, etæ 1286. apud Brandeonom to. 4. *Et totam adegam meam de Maculla, cum omnibus cupis suis, quam omni pecunia mea.*

ADFIGERE. In fine adde. Tabularium Casau-tiense: *Quia Dom. Luitprandus in suo Capitulo affixit, quicumque de re sua, &c.* Charta alia ex eodem Tabulario: *Iterum Dominus Ludovicus Imperator in sua capitula affixit, ubi ex utraque parte Ecclesiasticum fuisset, rectores earundem Ecclesiarum, si se familiariter pacificare velint, licentiam habeant.*

ADFILIARE

ADFILIARE. L. 3. post, adfiliatum, scribe, Vita MS. S. Gaugerici Episc. Camerac. lib. 1. c. 4. illum verò deinceps ardentissimo dilectionis affectu affilians, &c.

ADJUTOR. In fine adde,

Adjutores Episcoporum. Vide in Chorepiscopus.

ADJUTORIUM. L. 4. post, vocatur, adde, Tabularium Abiense fol. 32. nullo nobis jure resentio prater quinque solidos vobis & Gauffredo Normant ad adjutorium ipsius feodi relevandi, & prater talliam 15 denariorum de mariagio, & de prisone, secundum morem patriæ.

ADJUXTARE, appropinquare. Vita MS. S. Gaugerici Episcopi Camerac. lib. 1. cap. 7. pauperibus semper se ac parvulis adjuxtabat.

ADMISSIONALES. L. 5. post, lat. 4. adde, ὁ τῶν ἑσπέρων, apud Pachymereim lib. 6. Hist. cap. 26.

ADMODIARE. L. 15. post, bladi, &c. adde, Charta an. 1227. in Tabulario Monasterij Hedera fol. 75. Simoni Presbytero de Portis concessimus ad admodiationem pro 11 solid. Paris. singulis annis ab ipso Presbytero reddendis duas partes minuta decima, &c.

ADMODUM. In fine adde, Neque fortè aliter hæc vox sonat in Decretione Childeberti Regis, cap. 4. in Epist. Ludovici Pij ad Sicharium, & in aliquot Formulis veter. nisi usurpetur pro amodo, ut volunt viri docti. Vide Paulinum Aquileiensem in Epist. ad Carolum Reg. præfixa libro contra Felicem Urgelitanum.

ADOBARE. L. 15. post, adipiscitur, adde, statuta urbis Mediolanensis part. 2. cap. 5. Iurisperiti collegij iudicum Mediolani, & Milites adobati sint.

ADRAMIRE. P. 68. l. 57. post, facere, adde, Chronicon Petri IV. Reg. Aragon. cap. 31. e don Pedro de Exerica trames los ab un portier nostre lettres de dementiments ou de arramiments de basailles. Vbi Cod. MS. arremiments præfert.

ADRODERE. In fine adde. Vide Tonfor.

ADVENTITIUS. P. 74. l. 8. post, dedit, adde, Vita S. Afræ: videns honestos viros, existimans adventores impudicos, paravit carnem. Vide Juretum ad Symmachi lib. 1. Epist. 41.

ADVERSUS, juxta, vel potius, in conspectu, è regione. Lactantius de Mortibus persecutor. n. 23. filij adversus parentes suspendebantur: fidelissimi quique servi contra dominos vocabantur; uxores adversus maritos, &c.

ADVINEARE, vites in agro ferere, plantare, in Tabul. S. Cyrici Nivern. n. 54. & alibi.

ADVIVERE. L. 8. post, 57. adde, S. Hieronymus lib. 1. contra Jovinianum, & Epist. 50.

ADULTER. L. 3. lege conlatione. l. 4. post crimin. lege. Gloss. Gr. Lat. παραχάρασμα, Adulteratio, παραχάραξις, Adulter.

ADULTERIUM. L. 1. post, fornicatio: adde, Nam ut ait Gregorius Nyssenus in Epist. ad Letoium, ἄριστοι καὶ τὸ ἕν πορνείῃ πλημύλιον μοιχῶν τὸ τομίζον, διότι μία ἔστι ἡ νόμιμος συζυγία καὶ ζωαρχία πρὸς ἄνδρα, καὶ ἄλλοτε πρὸς γυναῖκα.

L. 14. post, passim, adde, In Concilio Antifiodorensi cap. 23. Turonensi II. c. 14. in Capitulari Compendiensi an. 754. c. 14.

Ibid. l. 21. post sol. subde, Extrat Charta an. 1082. continens compositionem inter Fulconem Comitem Juniorem (Andegavensem) & Gosfridum Episcopum super querela quam diu contra Comites habuerant Episcopi, videlicet de Adulteris & usurariis quos antiquitus ad solius Episcopi iustitiam pertinuisse constabat, sed postea ministrorum Ecclesie negligentia & invidia seculares iudices usurpaverant, non absque Episcoporum contradictione & iusta querimo-

nia. Super hac igitur querela talis concordia facta est utriusque consensu, ut Præpositus Comitum & Archidiaconi Episcopi communiter adulteros & usurarios laicos distringant, & totam multam emendationis inter Comitem & Episcopum per mediato partiantur.

Ibid. p. 76. post, l. 64. adde, Apud Lusitanos adultera cum adultero cremabatur. Quod si matritus nollet uxorem cremari, adulter liber erat, ut est in coronatione Regis Portugalliz, apud Antorr. Brandanum lib. 10. cap. 13.

Ibid. p. 67. l. 6. post, recip. adde, De pœnis adulterij multa concessit Stephanus Stephanus in Notis ad Saxonem Grammatic. p. 121. Vide præterea Socratem lib. 5. cap. 18. Eclogas Leonis & Constantini tit. 28. cap. 9. &c.

Ibid. l. 18. post, adulterum &c. adde, Vide Palladium in Vita S. Joan. Chryostomi p. 146. Theophanem pag. 188. & Anonymum Combesianum in Alexandro num. 1.

ADUNARE. L. 11. post, cap. 19. adde, Lactantius lib. de Mortib. persecut. n. 23. 45.

Ibid. in fine adde;

Adunari denique proprio vocabulo dicebantur Ecclesie, cum à barbaris pervasæ erant, ut eas recuperandi spes nulla esset: tum enim quod reliquum erat, alteri Ecclesie adunabatur. Vide Diurnum Romanum cap. 3. tit. 12. & Gregorium M. lib. 2. Epist. 59. lib. 5. Ep. 19.

ADVOCATVS. P. 79. l. 50. post; recipiebant, adde, Olim enim non habebant castella & arces Ecclesia Cathedralis, nec incedebant Pontifices Loricati. Sed nunc propter abundantiam temporalium rerum, flamma, ferro, eade, possessiones Ecclesiarum Prælati defendunt, quas deberent pauperibus erogare. Verba sunt Guidonis Abbatis Clatevallensis apud Baluzium lib. 2. Miscellan.

Ibid. l. 69. post, responderent, adde, Henricus Rex Fr. in Charta an. 1058. ex Tabul. Fossatensis: Quidam noster miles Guillelmus nomine Castri Corbois suggestit nobis ac deprecatus est nostram clementiam; ut ei concedere dignaremur ea que quondam bone memoria Comes Burchardus nomine in canobio S. Mariae sanctique Petri Apostoli Fossatensis Ecclesie temporibus avi nostri Hugonis Francorum Regis habere videbatur. Nos vero licet inviri agamus, huius tamen nostri præcepti auctoritate manifestamus, quomodo vel qualiter ei concedimus: ut enim à nostris maioribus comperimus jam dictus Comes Burchardus nihil aliud ab avo nostro jam dicto Hugone de ipso loco habuit; neque tenuit, nisi us providentiam atque defensionem adversus hostes & inimicos sancte Dei Ecclesie, atque pervasores pradiorum ipsius loci haberet; & ut ipsum locum sublimare atque dicere terrarum suarum beneficiis atque possessionibus liceret. Eadem ergo ratione præscripto Guillelmo concedimus, &c.

Ibid. p. 80. l. 48. post, passim, adde, Ita apud Anonymum de Festo restitut. imagin. pag. 742. προσήλθοι τῷ Θεοφίλῳ βασιλεὶ αὐτὸν ἀναζῆσαι ἅμα τῷ αὐτοῦ εἰκοτόμοι, quæsturæ de Drungarij vigiliæ rapinis.

Ibid. p. 82. l. 4. post, velit, adde, Vide Ægidium Gelenium in colomia pag. 68. 69. 85. 86. 87.

Ibid. p. 84. l. 33. post, protegebat, adde, Chronicon monasterij Figiacensis: Eo tantum tenore, — ut cum necessitas posceret, solo jussu; absque lucro alio temporali, bella Abbatis & suorum præjaretur.

Ibid. p. 90. l. 13. post, cap. 33. adde, Joannem Sarrisensem lib. 7. Policrat. cap. 17. & Epist. 125.

ÆDES, In fine adde, Gloss. Lat. Gr. Ædes; αἶθρα; vaci. Glossæ Basil. αἶθε; αὐτοῖ.

ÆDIFICARE. *In fine adde.* Vide Gloss. med. Græc. in *οικοδομη*.

ÆNEA. *In fine adde.* Vide Constantinopolim Christ. ubi de æde S. Michaelis.

ÆQUALENTIA. Testamentum Bertichranni Episc. Cenoman. Sic quoque ut post unum obitum filij sui inter se æqualentia dividant. Infrà: *vos sacra sancta Ecclesia & Basilica S. Petri & Pauli heredes meas æqualentia cum ipsis habere volo.* Formula vetus Andegavensis 36. *tu cum ipsis æqualis lancia dividere facias.*

ERA. P. 93. l. 23. post, 459. adde, ut & in veteri collectione edita à Jacobo Petito.

Ibid. l. 32. post, Hildericum, subde, Perperam porro *Ira*, pro *Era* scribitur in formula 16. ex Baluzianis: *Ut lex mundana Theodosiano corpore arbitratus discernis, me impleturum esse polliceor. Data editione de Inscriptionibus accusatoribus recrescant Theodosiano nono in ira prima, &c.* Est enim titulus 1. lib. 9. Cod. Th. de accusationibus & inscriptionibus.

ÆSTIVALIA. Lin. 6. post, &c. adde, Charta an. 1322. in Macceriis S. Barbatæ Lugdun. p. 203. *Et tria parva sotularium regularium temporibus quibus magis indigent, hiemali vel æstivali, & hoc sacerdotibus & juvenulis: & quod diæta æstivalia teneantur semel facere de accampiis & sotularibus.* Adde Chartam Manassis Episcopi Aurelian. an. 1210. in probat. Hist. Blesensis p. 10.

ÆTAS. P. 95. post l. 25. adde,

Ætas tenendi terram. Tabularium S. Victoris Paris. an. 1193. *Fidei jussores facti sunt cum rebus suis quod filios & filias eorum, cum ad ætatem tenendi terram venerint, venditionem prædictam laudare facient, & firmiter observare.* Tabular. Vindocinense Ch. 274. anno 1078. post Natale Domini comparaverunt unum arpentum vineæ de Gaufrido, favente Radulfo Presbytero filio suo: *de pueris autem qui nec dum valebant loqui, permisit quod eos auctorizare faceret, cum venirent ad ætatem loquendi.* Vide *Concessio, Denarius.*

ÆVUM. *In fine adde,* Utiur non semel uterque Victor. Virgilius:

Et nunc æquali tecum pubesceres ævo.

AFFARE. P. 97. l. 57. post, affare, adde, Ita nostri etiam usurpatunt. Joannes Abbas Laudunensis in Chron. MS. lib. 11. c. 35. *Entre lesquels il y eust un Escuier de noble affaire, qui se voua à S. Denis.* Vide to. 13. Spicilegij Acheriani p. 380.

AFFECTUS. *In fine adde,* Vide Petr. Fabrum lib. 3. Semestr. cap. 9. eadem notione *Caritates* dixit Ammianus lib. 18. & 20. p. 130. 156. 170.

AFFIBULARE. L. 19. post, dissolvere, adde, apud Alanum de Insulis in Planctu naturæ, initio, & in Anticlaudioano lib. 1. cap. 7.

AFFIDARE. P. 100. l. 43. post, &c. *Scribe.* Adde statuta Joannis Episcopi Leodiensis cap. de Sponsalibus.

AFFIDATI. P. 101. l. 16. post, 98. adde. *Affiez* dicuntur in statutis MSS. Caroli I. Reg. Sicil. capite 127.

AFFORCIARE. L. 6. post testium, adde, Item vim inferre, *forcer.* Charta Lusitanica etæ 1361. to. 4. Monarch. Lusitan. p. 272. V. *In manibus prædictorum juratorum & deportum nec afforciabit per se, nec per alium, nec afforciari permittet.* Suprà: *Juravit idem Rex — quod de Ganatis afforciatis & pecunia ipsis spoliatis emendam faciet competentem.* Fori Alcaçonæ: *Qui mulierem afforciaret, & illa clamando dixerit, quod ab illo est afforciada, &c.*

AFORIS. L. 3. post, 26. adde. Casarius Arelat Homil. 2.

AFRUGUM. Palladius de Architectura: *Sed curprum adustum sit cerussa, quam nostri Afrugum vocant.* Ubi Pithœus monet in MSS. legi *Afrugum, & affrugum.*

AGAGULA. *In fine adde,* Sed de hujus vocis origine consulendus Eustath. Suvastius lib. 1. Analect. cap. 7.

AGAPE. L. 5. post, vetitum, adde, Nam & id à paganis factitari solitum auctor est Libanius in 1. *ἐπιπέσει*, ex Allatianis.

Ibid. l. 27. post, pauperum, subde, quæ in lib. 3. Sacramentor. Eccl. Rom. cap. 48. inscribitur, *Pro his qui agape faciunt.*

Ibid. p. 105. l. 11. post, postulare, &c. adde, Franciscus Canonicus Pragensis: *Idem surgens ad agapem faciendam, ante ortum solis vocabat officialem, cui commiserat curam pauperum, &c.* Christianus de Scala in Vita S. Ludomillæ p. 46. *Evangelicum implens illud, quo jubetur agapem facere, ignorante sinistra nostra quod faciat dextra.*

L. 14. post, 443. adde, Vita S. Vogdali n. 7.

AGENDA. P. 106. l. 8. post, 49. adde, & apud Ferrandum Diacon. c. 90. ex Concil. Carthag. c. 7.

Ibid. l. 32. post, Can. 9. adde, in lib. 1. Sacram. Eccl. Rom. c. 92. lib. 3. c. 95.

AGENTIAMENTUM. *In fine subde,* Tabulæ nuptiales Geraldii Fabri Domicelli D. mansi Milhagueti, &c. an. 1315. mens. Febr. *Item fuit dictum quod dictus nobilis Helias Fabri dabit pro osculo seu agentiamento dictæ Andree futura sua sponsa 20 libras in casu prædecessu, &c.*

AGER. L. 11. post, 588. adde, & to. 13. Spicilegij Acheriani p. 289. *In fine adde,* Vide *Acra, Campus.*

AGERIENTIA, *Agerentia,* idem quodd *Aisantia,* de qua voce infra agimus. Vetus Charta apud Mabillon. de re diplomat. p. 472. *Villa cognominante in pago Camliacensi cum omni merito vel agerientis & soledetates suas, &c.* Occurrit eadem vox non semel ibidem.

AGGER. P. 108. l. 3. post muniendo, adde, Et eidein Ammiano, Bedæ in Martyrol. 4. id. oct. in Actis martyrij SS. Cantij & Cantiani, &c.

AGGESTUS. *In fine adde,* nisi potius ab *Agea,* via in navi dicta, ut est apud Festum & Isidor. *ἀγῆστος & ἄγῆστος,* in Gloss. Lat. Gr.

AGGUSTATIO. Charta Ulgerij Episcopi Andegav. *Ipse verò Albericus dedu modo dictæ Ecclesie duas piscaturas aggustationum, que sunt in Laignis, quas habebat de beneficio Canonicorum nostrorum.*

AGINA. Tabularium S. Cyrici Nivern. an. 8. Roberti Reg. Ch. 60. *Ermendricus & uxor sua Oolgardus, & Aalgardus & dilecta illius agina, communiter vendimus, &c.* Infrà: *S. Stephani & uxoris sue Guirburgis, & Ermendrico & conjuge ejus Oolgarde, & Aalgarde & Amabile ejus agine, qui hanc venditionis cartam fieri & firmare rogaverunt.*

AGIUS. L. 7. post, cap. 6. adde, Ex his emendanda formula 14. ex Baluzianis: *Agino Salomon pro sapientia bene scripsit hanc sententiam, &c.* Legendum enim *agio,* vel *agios.*

AGNUS. P. 111. l. 31. post, divin. adde, (ut in Synodo Trull. Can. 82.)

Ibid. lin. 86. subde, Neque porro hinc omittendi versus, quos Urbanus V. Pap. misit ad Joannem Palæologum Imp. cum Agno Dei, per Mag. Mimera, descriptos in Cod. MS. Bibl. Reg. Andr. Danduli Chronicon continente:

Balsamus ac munda cera, cum chrisinacis lunda, Conficiunt Agnum, quem do tibi munere magno, Fove velut natum per mystica sanctificatum, Fulgur desursum depellit, & omne malignum, Pragnans servatur, sine vi partu liberatur, Portatur mundè, servas de fluitibus unda, Peccatum frangit, ut Christi sanguis & angit, Dona profert dignis, virtutem destruit ignis, Morte repentina salvat, sathanaque ruina, Si quis adorat eum, retinebis ab hoste triumphū.

Agne Dei miserere mei.

AGNITUDO, *Agnitio.* Vita S. Fidoli: Cujus rei agnitudine mæstus, &c.

AGRARIUS. L. 3. post, janua, adde, Aurel. Victor in Maximiano: ortus parentibus agrariis. Siegbert. an. 1160. *Nolens vexare agrarios, milites, nec burgenfes, nec rusticam multitudinem.*

AGRARIUM. Vetus charta in Actis Episcoporum Cenoman. pag. 200. *Omnes decimas de supra scriptis villulis, tam de annonis, quam de agrario, &c.*

AGRICOLARE, colere agrum. *Agricolans, Agricola*, apud Vvalbertum lib. 1. de miracul. S. Rictrudis cap. 2.

AGUAIT. P. 114. l. 1. post Vvacta, adde, & Cujacium lib. 11. observ. cap. 11. extr.

AIACIS. L. 17. post, Georgio, adde, Alia Stephani Episc. Claromont. in Tabul. Celliniacensis monasterij: *Sunt autem duo aizes, unus ad Burnonem quem Galmannus excolit, cum curtis, horto & vineis, & alius aizes qui vocatur ad Petrum &c.* Idem Tabular. *Dat eis Petrus ipse aizum quoddam, continens in semet curtem unam & furnum, mansiones quoque & viridarium.*

Ibid. l. 19. post, Ruthenis, adde, & in Tabulario monasterij S. Theofredi in Vallavis.

AIN. *In fine adde*, Huc fortè pertinent ista Alcuini Poëm. 3. de quodam Anglosaxonum Rege:

*Tertius accepit sceptrum regnator opimum,
Quem clamans, I N, incerto cognomine gentes,
Quis nunc imperium Saxonum jure gubernat.*

AIOLA, *avia*. ex Gall. *aisule*. Occurrit in Tabul. Absiensis fol. 22.

AIUDA, *auxilium*, in charta Lusitanica, apud Brandaeonum in Monarchia Lusitanica lib. 15. cap. 24. Etiã nunc Picardi nostri dicunt *aiude*, eadem notione.

ALÆ. *In fine adde*, Acta Episcoporum Cenoman. in Hoëlllo, cap. 34. *Exteriores etiam parietes quos Alæ vocat, per circuitum consummarunt.*

ALBA. P. 121. l. 70. post, c. 17. &c. *scribe.* Vide Hent. Valefium ad Euseb. lib. 4. de Vita Constant. c. 62.

Sed & Pontifex ipse in Baptismi ceremoniis Albatus erat. Petrus Comestor in Hist. Scholast. c. 22. *Levit. In hunc modum & Pontifex Evangelicus in aspersione basilica, quam dedicat, quasi in expiatione, lineis & minoribus utitur indumentis. Etiam in Sabbato baptismali in consecratione fontium, & in mersione Catechumenorum, cum scilicet transferuntur peccata eorum, utitur similibus indumentis. Cum autem his peractis ad ministracionem accedit altaris, Pontificalibus & pretiosis vestibus insulatur. At nescio unde hausit quod ait in Act. Apost. c. 16. signum fuisse olim accepti Spiritus sancti, in primitiva Ecclesia, quod omnes fete ascendentes de lavaero loquebantur omnibus linguis, ut Apostoli.*

Ibid. p. 121. l. 13. post, inducuntur, adde, præmissa hac oratione, quæ legitur in Missali Gotthico: *Accipe vestem candidam, quam immaculatam perferat ante tribunal Domini nostri Iesu Christi.*

Ibid. l. 37. post, candor, *scribe*, Casarius Arelat. Serm. 15. *quando in nobis sacri baptismatis dona*

vacuamus, quando in albis niveos holoserica nuptialis cinclis concedimus.

Ibid. l. 57. post, Cathech. 4. adde, S. Athanasium orat. in S. Pascha extr. Leidranum de Baptismo cap. 8.

Ibid. l. 75. post, &c. *Adde.* Vide Hent. Valefium ad Euseb. lib. 4. de Vita Constantini cap. 62.

Ibid. lin. antepen. post, Innocentium, adde, Palladio in Vita ejusdem Chryostomi p. 18. 85.

Ibid. p. 122. l. 2. post, vide, adde, omnino Andream Monachum lib. 2. Vitæ S. Ottonis Episcopi Bamberg. cap. 13. &

Ibid. l. 16. post, sunt, adde, Alcuinus poëm. 3.

Dum mergi meruit baptismi gurgite felix,

Post albas igitur morbo correptus egrescit,

Donec mortali claudis spiracula vite.

Ibid. l. 30. post, deponerent, adde, S. Athanasius orat. in Sabbat. & *ἁγιασμα ἁγίων ἁγίων τῶν ἁγίων ἁγίων ἁγίων, ἀλλὰ μὴ ἁγίων & κορυμφορῶν ἁγίων, &c.* Dies depositionis Albarum, apud Andream monachum lib. 2. Vitæ Ottonis Episc. Bamberg. c. 27.

Ibid. l. 40. post, Pascha. *Scribe*, vel Pentecosten subsequitur: nam & *albus Pentecostes* dixit Theodorus Cantuar. Archiep. in Pœnitentiâ cap. 13. *Os dies Neophytorum*, in Epistola Anonymi de celebratione Paschæ, to. 9. Operum S. Hieronymi.

Ibid. l. 48. post, &c. adde, Liber 1. Sacrament. Eccl. Rom. c. 47. *Incipiunt totius Alba orationes & preces.*

Ibid. p. 121. l. 1. post, cedere, adde, Gregorius Turon. in Vita S. Aridij: *Diacones in albis exeunt ad processum, plebs clamat pro nimborum incurfu, &c.*

ALBAGIA. L. 3. post, invaditur, adde, Hac fortè ista spectant ex Chronico Petri I V. Regis Aragon. lib. 3. cap. 16. extr. *E pñix fuen donar de rems e a navigar con mes poques, & per tes albalines que y flinguen en mor tro lo diumenge seguent.* Ubi Cod. MS. *albalines* præfert.

ALBALISTA. L. 7. post 50. adde, *Le Roman de Garin MS.*

Une aubelestre trois fois ne tireroit mie.

ALBARANUM. L. 2. post, Albal, adde, *Albara & Albarato*, apud Raimundum Montanerium in Chron. Reg. Aragon. cap. 204.

ALBARETA. P. 125. l. 7. post, albaret, adde, Alia in Hist. Blesensi p. 301. *Nec non vineas & prata, & viridarios, & alberetas in manu cepit.*

ALBINL. L. 5. post, 2. adde, & Sponij to. 3. itiner. pag. 54.

ALCALA. Testamentum Sancij I. Regis Portugallie ex 1217. to. 4. Monarchiæ Lusitan. pag. 160. *Regina Donna Sancsa dedi — omnes alcalas meas, acitavas & coechias.*

ALCAVALA. L. 8. post, &c. adde, alia tom. 3. Monarch. Lusitan. p. 282. *Non deus portaticum, vel alcavalam, aut cibariam.*

ALCAYDUS. *In fine subde*,

Alcaydaria, tributum Alcaydis pensitari solitum. Charta Henrici Comitiss Portugallie, tom. 3. Monarch. Lusitan. pag. 282. *de azena nobis quintam partem, absque ulla alcaydaria.* Est etiam ipsum Alcaydi munus. Charta Alphonfi II. Regis Portugall. *ibid.* to. 4. p. 268. v. *Et Prætor perdet ibi meam Alcaydariam, & accipiant justitiam de illo in suo corpore, &c.*

ALDIUS, P. 131. l. 4. post, &c. *scribe*, Adde Puricellum in Ambrosiana Basilica p. 226.

ALEA. Tabular. S. Cyrici Nivern. Ch. 71. *Insuper etiam aleas Domni Odonis Paraphonisti mihi dederunt.*

ALEVOSVS. *In fine adde*, Occurrit non semel in Chartis Hispanicis apud Antonium Brandaeo-

nem in Monarchia Lusitana lib.8. cap.14. & tom.4. pag.261.

ALFITA, species tributi apud Mauros Hispanos. Vide Brandaonem in Monarch. Lusitana lib.11. cap.32.

ALGUS, us, pro algor, *βῆγ*. Vetus carmen edit. à Barthio lib.34. aduers. c.1.

*Siti & fame, calore & algu mortuis
Malagma prabeitur potens.*

ALIXONA. Charta Aldrici Episcopi Cenoman. in ejus Vita n. 31. *Statuimus ut accipiant supradicti Canonici & Fratres nostri de frumento optimo modios quatuor, & insuper de portione qua vulgo Alixona dicitur modium unum, &c.*

ALLEC. In fine adde, Gloss. Gr. Lat. *ἄλλεξ τῆς τῆς ἄλλεξ, Allec, Alex.*

ALLEGARE. L. 11. post, allegastis, adde, Cæsarius Arelat. serm. 12. *Si apud aliquam personam potentem velles aliquam causam allegare necessariam, &c.*

ALLELUIA. In fine adde.

Alleluaticè, cum Alleluia. Ordinarius MS. Ecclesie Rotomagensis: *Responsoria de Horis alleluaticè dicantur.*

ALIMONIA, Alimentum: Gregorius Turon. in Vita S. Aridij p.215. *Artemiu-opportuni suggestis, ut alimonia Fratribus parari deberet.*

ALMITIES. in fine adde. Vide Festum, & ibi Scaligerum.

ALMOQUEIRE. Charta Henrici Comitis Portugallie, to.3. Monarch. Lusitan. p.282. *Almoqueire faciant mihi seruiuum manno, & inter vos non sit ulla manana.*

ALMUCIUM. P.142. l.16. post, cœpere, adde, atque ij pilei turriti gebellinorum, id est ex pellibus Sabellinis dicuntur Petro Damiano lib.2. Epist.1.

ALMUDAYNA. L. 12. post, 333. subde, apud Petrum IV. Reg. Aragon. in Chton.lib.3. cap.21.& to.5. Monarch. Lusitan. p.303.

ALMUDE, Modium, modimum. Fori Leitenæ: Mellitor det per annum unum almude de melle, & unam libram de cera. Vide to. 3. Monarch. Lusitan. p. 282.

ALMUGAVARI. L. 24. post, cap.16. adde, Raimundus Montanericus in Chron. Reg. Aragon. passim, Bernardus Desclos in Hist. Aragon. lib. 2. cap.5. 10. &c.

Ibid. in fine adde. Almugavarum verò cohortes *Almugaveriam* appellat idem Montanericus cap.170. & alibi non semel. Vide Gloss.med.Græcit.

ALMUNIA. Scribe in fine, Adde Colmenatezium in Hist. Segobiensi cap.16. §. 4.

ALODIUM. P.145. l. 12. post Monachus, adde, Vita Balduini Lutzenburg. Archiep. Trevit. lib.1. c.ult. *Clericos suos variis beneficiis providendo, Laicos verò solemnissimè uxorando, possessionibus, domibus, agris, vineis in perpetuum allodium eis distributis, ditissimos faciebat.* Præallatis addo quæ observat Joannes Stiernookus lib.2. de Jure Sueonum vetusto cap.5. & 6. apud Suecos allodium vocari *avium prædium*, non verò quomodo Feudistæ quatenus feudo opponitur: quod quidem *alda odal* vocant, unde vocis originem accersit, quam in Jure Uplandico in sua propria & nativa significatione reperti ait.

Ibid. p.147. l.1. post, 319. adde, Fredericum Sandeum in Consuetudines feudales Geltrix tit. 1. cap.1. §.17.18.19.20. & seqq.

Ibid. post l.29. adde,

Allodium falsum, cuius mentio occurrit in aliquot

Chartis Monspeliensibus an.1534. & 1535. *Et primo sub viatico in falso alodio totum quoddam suum hospitium in quo habitat. Ubi falsum alodium dicitur, quod non sit feudum, nec etiam vera proprietas, cum usufructuario jute possideatur.*

ALPES. P.150. l.6. post, est, adde, Præterea à Rainardo Abbate Cisterciensi in Institut. c.57. &c.

ALTARE. P.152. l.35. post, charta, adde, Gaudredi Episcopi Parisiensis in Tabulario S. Marie Longipontis: *damm ei altare, & quod ad altare pertinet villa qua dicitur Orceacus.* Alia.

Ibid. p.153. l. ante pen. post, Corlizi, subde, Acta Episcoporum Cenomanensium in Segensfrido cap.29. *Dominus verò Segensfridus apud eum diu commorans, dedit ei LXIV. altariorum relevationes, Synodos, & circuitiones, insuper casamenta Ecclesia, &c.*

Ibid. p.157. l.30. post, 76. adde, Jacobus Petitus post Pœnitentiale Theodori pag.596. 601. 625. 630. 631. 632. 633. 635. Vide Præterea Joan. Sarsberiensem Epist.69.

Ibid post lin. 38. subde.

Altare, basis Phylacteriorum, seu capsellatum in quibus reconduntur reliquie. Vetus Scheda apud Brouverum lib. 8. Annal. Trevirensium num. 114. *capsam auream cum altari supposito, innitentem 4. columnis argenteis: & aliam item capsulam modicam altari superpositam, &c.*

ALTARARIUS. In fine scribe, Epistola MS. Innocentij Pap. Paulus de Sovesano Canonicus dist.2 basilica, qui fuerat in ea auctore nostra altarij (sic) deputatus, videns quod dist.2 Canonici & capitulo de obligationibus hujusmodi disponentibus, pro eorum libito & voluntate ipse inaniter gereret Altarij nomen, hujusmodi altariatus officium sponte & liberè resignavit.

ALTERARE, mutare. Vita S. Neoli Abbat. n.6. *Nonnunquam verò peregrinorum alteratus induvis in Ecclesia pernoctabat.* Auxilius de Formoso Pap. apud Mabillonium: *Si itaque astipularis quemlibet jure sacramento non posse uti, alterum jure sacrare, factaris indubitanter sacramentum alteratum existere. Unde requiro abs te utrum jure in sacramento alteratum sit dicere. Alteratum sacramentum, inquam, appello, quidquid divinitus per ministrorum celebratur manus, ut puta baptismum, impositio manuum, & cetera celestia. Occurrit ibi pluries.*

ALTERITAS. In fine subde, Adde Alanum de Insulis in Planctu Naturæ p.284. ult. edit.

ALTERUTRARE. In fine adde.

Et alibi:

*Fædus alit morum par gratia, par studiorum
Usus, in obsequiis alterutrata fides.*

ALVARA. In fine adde, Chronicon Cidi Campitoris cap.39. & saliendo el alvara salieron todos de la Ciudad passa a passa.

ALVACILUS, (sic scribe) p.157. l.6. post, Vide, adde, Tom.4. Monarchie Lusitan. pag.268. & supra.

ALVINIANNUS. Vetus Charta in vita Aldrici Episc. Cenoman. num.56. *De avena modij 444. axillios ad alviniannum 450. & omni anno scindulas. 1450. Sed videtur legendum ad alium annum.*

ALYRUMNÆ. In fine scribe, Et Stephanum Stephanium in Notis ad Saxonem Grammaticum pag.45.46. His adde Salmasium de Hellenistica pag.382.

AMANEZIA, Statuta Mediolanensia 2 part. cap.366. *Si quis abstulerit scharlsonum, sive amanegias, sive palos, vel Cayrones de aliqua planta vitæ.*

AMATIXUS. *In fine adde. Sigillus de Amatio,* in Testamento Haimonis Dom. Burbonensis.

AMATORIA, *Philtra*, apud Ammianum lib.29. & Rufinum in vers. Eusebij lib.4. cap.7.

AMBACTUS. *L. 25. post, deducit. adde. Joan. Stiernhookus lib.2. de Jure Sueonum vetusto cap.4. pag.207. scribit servos in jure Gotthico, Sudermanico, & Vvestmannico, Ambat, nominari, idemque videri quod Ambacht; apud Cæsarem: nisi quod apud Suecos hodie tantum feminis tribuitur.*

AMBAGIBALIS charta. Charta vetus in Vita Aldrici Episcopi Cenotman. num.69. *Chartam ambagibalem ibidem presentabant; quam Bertha ad ipsos infantes suos fecerat, ubi habebat insertum dum advivebat, & in partes duas Leogisilo quondam conjuge suo, quam & suam tertiam ad usum tenuerit: Vox luxata, ni fallor: forte legendum auditionalem, de qua Marculfus lib.1.*

AMBIVERTIBILIS, in utramque partem versatilis. Anonymus de Miracul. S. Servatij n.56. *ambivertibilique vultu oculos convertit.*

AMBO. *P. 163. l.70. post, conscendens. adde, ambonem.*

Ibidem post ult. lin. columna. adde. Vetus Inscriptio Romana apud Mabilonium tom. 4. Analect. p. 486: In Ambone S. Petri:

*Scandite cantantes Domino, Dominumque legentes,
Ex alto populis verba superna sonant.*

AMBULARE. *L. 10. post, cap.7. adde. Præceptum Theodorici Reg. Fr. apud Mabilon. de Re diplom. pag.471. Ubi de ipso monasterio vel de ejus villis tam ambulandum, quam revertendum pervexissent. Placitum Childeberti III. Reg. ibid. pag.477. quando Genitor noster Theudericus quondam Rex partibus anster visus fuit ambulasse, homo nomine Ibbu. quondam nullatenus ibidem ambulasset, &c. Ubi in mentem venit nostrum aller, pro ire, ex ambulare, formatum, ut ex ambler, aller effectum fuerit. Conjecturam severioribus lubenter exponimus, hac notione utuntur Paulus in Vita S. Hilari Abbat. Galeat. n.5.7.*

AMBULATOR. *L.9. post, Perionius. adde. Vita S. Henrici Imp. cap.23. Singulis annis album ambulatorem cum Phaleris Romano Prasuli dari constituit.*

AMEN. *In fine adde. Goatum ad Euchologium p.138. & Henricum Valesium ad Eusebij hist. lib.6. cap.43. lib.7. cap.9.*

AMIR. *P. 169. l.27. post, præsumt. adde. Le Roman d'Alexandre, MS. ains sembloit bien qu'il fut ou Amiraux ou Roit.*

AMPLIANTER, *Magnister.* Anastasius Bibl. in Paschali I. Pap. *fecit oratorium B. Zenonis Christi Martyris, ubi & sanctissimum ejus corpus ponens musino amplianter ornavit.*

AN. *In fine adde. Item pro sen, in libro Chirographo Absie fol.58. locus habetur in Oblati.*

ANACLETA. *Adde in fine. Vide Cataclita.*

ANAFRAGARE. *Fori Alcaçonenses: & homine a qui se anafragares suo adexerado, quamvis habeat alium, sed eat excusatum usque ad capitalium anni, &c.*

ANAGLYPHUS. *In fine subde.*

Anaglyssum, pro anaglyphum, cælatura. Laudum sive sententia an.1258. apud Maximilian. Henric. in in Apologia Archiepiscopi Colonienfis pag.13. Item dicimus quod exceptis campforibus. D. Archiepiscopi nemo debeat emere argentum, nisi ad usus peregrinantium, vel ad anaglysi speciem comparetur. Sed leg. Anaglysi.

ANAGONES equi, in veteri Inscript. apud Mabilonium to. 4. Analect. pag.498. qui Curtui Circensi, & agonibus Amphitheatri aut non idonei, aut non destinati sunt. Occurrit ibi semel ac iterum.

ANATHEMA.

Anathematizare Capellam, in Charta an.894. quæ scilicet contra nutum Episcopi crecta fuerat. Locum habet in V. Nolarium.

ANCHORARE, *sistere.* Scriptor Vitæ MS. S. Gaugerici Episcop. Camerac. in Epistola ad Gerardum Episcop. *Has itaque sirtes ambiguitatis dudum tuis nrisibus consilium anchorabo.*

ANDECINGA. *P. 186. l. 9. post, &c. adde. Tabular. S. Victoris Paris. Ch. 10. Scilicet medietatem totius decima ejusdem villa, & unam accingiam prati, & unum arpentum terra.*

Acingia. Tabul. N. D. De Campis: *duos arpenos pratorum qui fuerant de feodo Hugonis de Badul, & ejusdem feodi duas terra ascingias, &c. Alibi: Ita quod monachi pro notitia prædicta terra unam accingiam prædicta terra laborarent.*

Ibid. l. 12. post, vineæ, &c. adde. Vetus Scheda Luxoviensis edita in Operib. S. Columbani p. 335. Similiter & decimas — fiscalia, marefacia, broly, accingiarum, & decimum — omnium animalium.

ANGARIARIUS. *In fine, lin. 8. post, 39. Ubi statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. cap. 63. & mit li home de la cite seront tos jors mais engarare, cest assaver qu'il laboureront continuellement, &c. cap. 188. qui soit de vile condstion, vilain, ne engarare.*

ANDRONA. *L. 23. post, ead. adde. Vetus Inscriptio apud Gualterum in Tabulis Siculis n. 307, Ο ΔΑΜΟΣ ΑΝΔΡΟΝΑ ΟΡΑΣΙΟΥ Μ Β ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ ΕΝΕΚΕΝ ΘΕΟΙΣ ΠΑΣΙ.*

ANGELUS. *P. 191. l. 24. post, Angelum, &c. adde. Ita in Synodico adversus Tragedias Irenæi cap. 173. & 302.*

Ibid. l. 47. post, dicitur. adde. Extat Anastasij Sinaitæ Patr. Antioch. ὡς δὲ εἶπε ὅτι μὴ εἶ ἀγγέλων τὸ ἀγγερατῶν ἄξιωμα.

ANGELICA vestis. *p. 192. l. 27. post, 105. adde. Charta Friderici Ducis Bohemiæ an. 1186. apud Bohustum Balbinum in Hist. Bohem. pag. 217. Ego Fridericus cupiens assiduis in precaminibus in futuro connumerari ejusdem loci fratribus, qui die nocteque à laude Dei nec momento cessantes, sanctis aequales esse probantur angelis, &c. Vide.*

ANGLIATA, *Angulus.* Testamentum Sifnandi Comitis Conimbricensis apud Brandaonum tom. 3. Monarchiæ Lusitanæ pag. 276. *& in illa angliata sub Castello S. Eulalie duas villas ad integrum.*

ANGUILLARIS. *L. 7. post, &c. Occurrit semel ac iterum in Tabular. S. Eparchij Inculismensis fol. 63.*

ANIMA. *L. 27. post, cap. 20. adde. Vide Petr. Fabrum lib. 3. semestr. cap. 4. p. 63.*

ANNELAGE. *Charta Hugonis Abbatis S. Dionysij an. 1189. ex Schedis Augusti Gallandij: Debet quarta Advocato 3 denarios quem recipit de frescengage, & recipit famulus ejus in die Jovis absoluti. Quarta debet Advocato unum denarium de Annelage, & recipit famulus ejus in Crassino S. Maria.*

ANNONA. *L. 4. post, futaverit. adde. Tabular. Dalonenfis Abbat. fol. 95. Retentis tantum quatuor sextariis annona, duobus videlicet frumens, & duobus filiginis.*

ANNULUS. *P. 200. l. 8. post, prælatorum. adde. Quem scilicet deferunt in Symbolum Ecclesiæ ab iis desponsata, cum, ut ait Joannes Curtius, 7 en-*

καλαμῶν προσέχον ὑμῶν appellentur, carpens scilicet Michaëlem Cerularium Patr. Constantinopol. in Epist. ad Petrum Antiochenum, Damnantem Latinos Episcopos ὡς ἴδον γοαίνας τὰς ἐκκλησίας λαμβάνοντας ἢ ἀρραβῶνα φέροντας. Vide præterea Demetrium Chomatenum Bulgariz Archiep. in Responsis p. 318. & 321. Juris Græco-Romani.

ANNUS. P. 200. l. 49. post, Romanam. adde. Secundam amplectitur Synodus VII. Act. 6. pag. 405. Edit. Labbei, ut & Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Euthymij num. 109. Georgius Syncellus Theophanes, Auctor Miscellæ, & aliquot alij. Postrema verò utuntur Scriptores alij Byzantini. Vide Petavium in Auctario lib. 8. cap. 1. dele quinque lin. post, Romanam.

Ibid. p. 202. l. 7. post, Martiis &c. adde. Vide Notas Sirmondi ad Concil. I. Aurelianense.

Ibid. l. 29. post, adde, scribe. Rhabanum lib. de Computo cap. 63. &c.

Ibid. p. 203. l. 13. post de l'an. scribe. Petrus Comestor in Hist. Scholast. cap. 13. Numer. Tripliciter accipitur annus ab eis (Hebræis) præter naturalem. Annus usualis à Ianuariâ, quem habent communem nobiscum in contractibus suis, & negotiis communibus agendis, &c. Unde conficitur eo quo Comestor vixit ævo, hoc circa an. 1160. annum putatum à Kl. Januarij.

Ibid. l. 28. post, morem. adde. Vide Coquillum in Hist. Nivernensi p. 262.

Ibid. l. 34. post, indigent. adde. Nec longè abest ab ea sententia Petrus Chiffletius in Dissert. de annis Dagoberti cap. 5. scribens, ævo Victorij obtinuisse, ut Paschalis primus fuerit anni dies: Idque eruit ex ejusdem præfatione ad Canonem Paschalem, ubi sic loquitur: Pascha quippe, sicut omnimodo traditione cognoscitur, anni principio, non sine celebratur, quæ tamen verba ita videntur intelligenda, non quoddà Paschate initium annus duxerit, sed quoddà in primis anni mensibus duntaxat celebretur.

Ibid. l. 58. post, maneat, scribe. Gesta Balduini Lutzeburg. Archiep. Trevirensis lib. 1. c. 14. anno Domini 1307. sexto Id. Martij, more Treverico scribi consueto, &c. adde lib. 2. c. 16. lib. 3. c. ult.

Ibid. p. 105. l. 9. post, Decembr. &c. adde. Ita nempe statuta ejusdem urbis parte 1. cap. 109. More Mediolanensi annus incipere consuevit, & de cætero incipiat in festo Nativitatis D. N. I. C. & hoc respectu instrumentorum publicorum, & actuum judicialium tantum, & indictio in Kalendis Septembr.

Ibid. l. 27. post, &c. subjunge. Quod de Florentinis scribit Covarruvias, firmatur duabus Chartis ex Camera Comput. Paris. in quarum priore Populus Florentinus & Franciscus Sforcia Dux Mediolanensis, anno Incarnationis Christi 1451. indictione 14. secundum cursum & morem Florentinorum, die verò 21 mensis Septembris Angelum Acciolum ad Carolum Regem Franciæ legant, ad ineundam cum illo societatem, qua inita in Castro Montiliorum in Turonibus 21 die mensis Febr. an. 1451. eadem à Florentinis & Duce Mediolanensi comprobatur 22. mensis Martij anno 1451. Indict. 15. secundum cursum & morem Florentinorum. Unde patet Florentinos, quemadmodum Gallos, annum à 25 Martij putasse; nam in altera charta qui annus 1451 dicitur, fuit nostro more 1451. quo currebat indictio 15.

ANSARIUS. Vetus inscriptio apud Mabillonium tom. 4. Analect. pag. 498. Imp. Casar M. Aurelius Antoninus Aug. Germanicus, Sarmat. & M. Aurelius Severus Alexander Pius Felix, Aug. hos

lapides confilium jufferunt, maximè propter controversias qua inter mercatores & mancipios orta erant, ut finem demonstrarent veltigali fornicularij & ausarij promercalium secundum veterem legem semel duntaxat exigendo.

ANTENATUS. L. 5. post, natus. adde. Glossæ antiquæ: Primogenitus ante omnes natus.

ANTES. In fine adde. Paulo alia notione vocem usurpat S. Columbanus instruct. 13. Sic lumen tuum meæ largiaris, rogo; Iesu mi, luterne, ut illius luce illa Sancta Sanctorum mihi appareant, qua te æternum Pontificem æternorum in antibus magni illius in templi illic intrantem habeant, quo te jugiter tantummodo videam, aspiciam, desiderem, &c.

ANTHEROPSITA. Adde in fine. Et Andreas Vitorellus de Capella Borghesia parte 6. cap. 1. & seqq.

ANTICIPUT, pro sinciput, in Vita Balduini Lutzeburg. Archiep. Trevir. lib. 1. c. 7.

ANTIPHONA. P. 243. l. 8. post, ἀντίφωνα. adde. Alcuinus Poëm. 3.

Præsentem ergo diem cuncti celeberrime evantes, Et reciproca Deo modulemur carmina Christo.

Ibid. p. 244. post lin. 15. subde.

Antiphona de Podio, dicta oratio, Salve Regina, quoddà facta fuerit ab Ademaro Episcopo Podiensi, ut auctor est Albericus in Chron. MS. an. 1130. Hanc alij S. Bernardo ascribunt, qui sub ea tempora vixit.

APENNIS. In fine adde. Extant de ejusmodi Apenni formulæ 30. 3. 1. 32. in Formul. Andegav. ubi Apennis, & Appennis promiscuè scribitur.

APICES. L. 2. post, scriptores. Glossæ Gr. Lat. Apex, Divini apices, ὑπάγμα Basilicæ.

APLAUSTRUM. In fine subde. Gloss. Lat. Gr. Aplustra, ἄπλυστρον, ὡς Ἐννιῶ. Alibi: τὸ ἀπλυστρον ἢ πλυστρον.

APOCALIGUS. In fine adde. Vetus inscriptio apud Baron. an. 285. Honorati & Decuriones, & numerus militum caligatorum.

APOCOPUS. In fine adde. Vide Gloss. med. Græcit. in Ἀπόκοπος.

APOCRISIARIUS. P. 255. l. 21. post, act. 1. adde. Ita apud Theophanem an. 37. Justiniani Joannes δὸς Σχολαστικῶν ἀποκριτῆριος ὢν ἡ δὴλιοχίας ἡ μὲγάλος, factus est Patriarcha Constantinopolitanus.

Ibid. l. 50. post, Vide. adde. Vitam S. Maximi Confess. num. 17.

Ibid. post lin. 52. subde.

Michaël Presbiter sub Artemio, apud Theophanem an. 2. p. 322.

Ibid. p. 256. l. 43. post, responsum. subde.

Habebant præterea summi Pontifices suos Apocrisiarios Ravennæ, ut eodem fungerentur munere erga Exarchos, quo Apocrisiarij Constantinopoli erga Imperatores: cum ij in Italia ministerium imperialis fastigij peragerent, ut est in Diurno Romano cap. 2. tit. 5. ubi etiam tit. 7. mentio fit Apocrisiarij Ravennæ.

Ibid. l. 56. post, solebat &c. scribe. Tabularium S. Theofredi Velavientis: Qui officium Apocrisiarij prius in eo monasterio peragens, &c.

APODIX, Meretrix. Hist. Rotonensis Monast. lib. 1. c. 10. Subito instigante diabolo, reperis cum una apodix, id est meretrix.

APOLOGIA. P. 258. lin. 4. post, dicitur. adde. In Missali Gotthico p. 338. Apologia Sacerdotis: Ante tua immensitatis conspectum, &c.

APOPLACIUS. Sic leg. & infra, apoplacia.

APOSTOLICUS. P. 261. l. 4. post, Fortunatus. adde.

add. Epitaphium S. Trophimi Arelatensis Episcopi apud V. C. Jacob. Sponium :

*Trophimus hic colitur Arelatis præsul accitus
Gallia quem primum sensit Apostolicum.*

Ibid. l. 28. post, nominis. add. Vita Aldrici Episcopi Cenomanensis num. 44. Dominus Gregorius Romana sedis Ecclesie venerabilis Apostolicus.

*Ibid. l. 39. post, successor. add. Simili etiam Ety-
mo Amicum, quasi animi custodem dictum scripsit
Alcuinus Epist. 4.*

*Ibid. l. 51. post, initio, & apud Ottonem Morenam
in Hist. rerum Laudensium pag. 9.*

*Ibid. lin. 62. post, actedo. scribe. Testamentum Ber-
tichranni Episc. Cenoman. pag. 143. Edit. Mabillo-
nij to. 3. Analect. Ideo conjuro Vos Domni & Pontifices
per sanctum Apostolatam, quem divina traditione ac-
cepistis, &c.*

APOSTOLI. P. 263. l. 13. post, Carnot. add. Apô-
tres dicuntur in Statutis MSS. Caroli I. Reg. Sicil. p. 143.

APPARES & Apar. dele lin. 2. usque ad, Papias.

*Ibid. l. 14. post, epistolæ. add. consimiles in testa-
mento Sancij I. Regis Portugallie, etæ 1217.*

*Ibid. l. 13. post, apud, add. S. Hilarium in fragmen-
tis pag. 45. Liberius antequam ad exilium iret, hanc
uniformem Epistolam Confessoribus scripsit, &c. & apud*

*Ibid. l. 42. post, scripta. add. Palladius in Vita Chry-
sostomi p. 22. ἀγαθὸς ὁ μακάριος ἱεροῦσολίμῳ ὁ Πάπας
ἀμφιθέρας τοῖς μέγιστοις τὰ ἱερά & κωνσταντίας. Agatho Diacon.
de VI. Synodo ἰσχυρῶς ἐπαγορεύει τὸν αὐτὸν vocat.*

*Ibid. p. 265. l. 3. post, secundi. add. Cæterum nescio
an in Synodico adversus tragediam Irenæi cap. 115.
initio, non legendum sit, apparus, pro Sarpatis. Judi-
cet Lector. Vide Paricula.*

APPENDARIA. L. 10. post, sit. add. Tabular.
Celsinianense: & una appendaria quam laborabunt in
dominio, de qua non apprehendent decimam monachi.

APPARITIO. In fine add. Vide Ammianum lib.
18. & 19. p. 123. 144. 1. Edit.

APPELLITUM, vel *Appellitus.* add. Submoni-
tio quævis. Charta Alphonfi III. Reg. Portugallie
etæ 1267. apud Brandaonum lib. 15. Monarch. Lusitan.
cap. 24. Solum hoc quod mihi & successoribus re-
servo in perpetuum, videlicet Collestam, monetam, hos-
te, annuam, appellidum, fossadum, &c. Alia Al-
phonfi Regis Portugallie apud eundem lib. 13. cap.
17. Et vobis illam utique concedo liberam & exemptam
ab omni regali onere: ita quod homines qui ibidem mo-
rantur, de cætero non vadant ad appellidum ad Castel-
lum faciendum, &c. Fori Alcaçonenfes. Et qui non
fuerit ad appellido Cavaleiros & Pedones, exceptis his
qui sunt in servicio alieno, Miles pallet 10 sol. pe-
dones 5. sol. ad vicinos.

APPENSA, Mensura frumenti ad alienjus corpo-
ris pondus. Gonzo Abbas in Miracul. S. Gengulphi
Mart. num. 28. Mirabilius etiam sanabis hic absentem,
quam in tua Ecclesia presentem: ejus (puellæ) appen-
sam tibi si placet devoveo, & ne differas amplius
oro, &c.

APPLICARE. Post locum Gregorij Turon. add.
Sidon. lib. 4. Epist. 8. Cæterum ditincto familia præ-
cesserat, ad duodeviginti millia passuum fixura contor-
rium, quo quidem loci sarcinulis relaxandis multa suc-
cedunt conducibilia: fons gelidus in colle nemoroso,
subditus ager herbis abundans, &c.

*Ibid. l. 36. post, ἀμῶν. add. Id est in Templo.
Sic Deos pro Deorum templis dixit Lactantius lib. de
Mortibus persecutor. num. 36. Novo more Sacerdotes
maximos per singulas civitates singulos ex primoribus
fecit, qui & sacrificia per omnes Deos suos facerent,
&c. Utitur etiam alio loco.*

APPONERE. L. 2. post, securitate: add. Gloss.
Lat. Gr. MS. παρατίθημι, appono, depono, commendo,
mando.

APOSTA, Fulcimentum, Appodatio: Beda
lib. 3. Hist. Angl. cap. 17. in titulo: *Ut apposta Eccle-
sia, cui idem accumbens obierat, ardente cætera do-
mo, flammis absumi nequiverit.* In contextu desind
appellatur.

APPRATARE, in Pratum redigere: Tabular. S.
Albini Andegav. *Quod cum Hendo contradicere
probabiliter non posset, dixit iterum se tantummodo
fecisse, quia Monachi pastitia sua, quod Comes fieri in-
tra sua veterat, adprataffent: cui cum Comes ad-
jecisset, quare & ipse pastitia de Blazono deprataffent
respondit, &c.*

APPRESTAMENTUM, quod Latini instru-
alum vocant. Testamentum Sisnandi Comitis Co-
nimbricensis, apud Brandaonum to. 3. Monarchie
Lusitan. *Et medietatem de illa azeria de Colim-
bria, cum suis molinis, & apprestationibus. Infra:
cum suis vineis & apprestamentis.*

AQUA. P. 274. l. 44. post, altaria &c. Vide Puri-
cellum in Basilica Ambrosiana p. 1155.

AQUÆ frigida iudicium. p. 277. lin. 46. post, nar-
ratur. add. Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. cap.
114. ubi de lege paribili: *Quant aucun esloit accu-
sez d'aucun crime, dont il deust estre noyez, s'il
n'estoit coupables il ne poist noer: mais ce n'est mie
voirs, car ce fesoit li banfices de l'air, qui le resient,
non mie autre chose.*

*Ibid. p. 282. l. 28. post, frigidam. add. Vide Epi-
stol. Joannis II. Archiep. Lugdun. ad Glasuensem
Episcop. pag. 492. & Petrum de Dusburg in Chton.
Prussie cap. 332.*

AQUARIUS. P. 285. l. 5: dele nempe, & lin. seq.
tum add.

*Aquarius, officium Monasticum, cui aquarum
seu piscationis cura incumberebat. Tabular. Abb. Ul-
terioris portus fol. 28. Anno 1107. piscatores S. Mi-
chaëlis tempore Paschali piscem qui vocatur Sturto
ceperunt, quo capto piscatores ad Abbatem Osber-
num venerunt, de pisce capto dixerunt. Ipse annua
piscem captum, in navi cepit, ad Ecclesiam anti-
quo more deferre præcepit. Sed Gisleberto Presbytero
qui ex tunc temporis Aquarius Comitis erat resistent-
e, & violenter piscem capiente, facere non po-
tuit, &c.*

AQUILA. P. 286. l. 24. habuere, &c. dele 12. se-
quentes lineas, & scribe.

*Aquilam in Pavimento describere. Vide Gloss.
med. Græcit. in Aële.*

AQUIMANILE. Vide *Aquamabile.*

AQUIL. Tabular. S. Cyrici Nivernensis ch. 65. *Cum
4. colibertis & progenie illorum, que de illis in poste-
rum ventare est, & aquis. Infra: Et terra arabili,
& masnilibus, & aliis colibertis quos retinemus vi-
vente uxore mea & aquis.*

ARAPENNIS. P. 289. post l. 26. scribe.

*Arpennis interdum pro territorij finibus districtus,
seu banleuca sumitur. Tabul. S. Germani Paris. Vi-
carij de Pirodio infra arpennos villa nullam habent
viariam, neque aliquid ibi accipiunt, &c. Occurrit
ibi pluries.*

*Ibid. l. 60. post, Hygenus. add. Charta Gosteni
Episcopi Carnotensis anni 1155. in Tabulario N. D.
de Josaphat: Arvi pennum ad hortum faciendum.*

ARBOR. P. 295. l. 21. post, est. add. Interdum
arbores Cruce signabant. Tabular. Ablicense fol. 17.
*Quo monstrante, cruces arboribus impressa sunt. Vide
Decuria.*

Ibid. P. 194. l. 11. post, pag. 7. adde. Constantinum Porph. de Adm. Imp. cap. 29.

ARCE. *In fine adde.* Vita S. Convoionis Abbat. Rothonenſis num. 1. *Eccleſia Venetenſis Diaconi arcem meruit conſcendere.* Vetus charta in Actis Episcoporum. Cenoman. pag. 204. *Unde Domnorum Episcoporum & Metropolitanorum arcium ſedes tenentium ſuffragia poſcimus,* &c. Ubi perperam arrium præfert editio. Ita Baſilius Seleucienſis Homil. in Davidem, & ἀρχαῖα ἀρχαῖων ἀρχαῖων dixit.

ARCHERIA. *In fine adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in Τὸ ξυνί.

ARCHIATRI. P. 298. post lin. ult. subde.

Petrus Lombardus, Canonicus Carnotenſis Archiater Ludovici VII. an. 1138. obituar. Carmit.

Ibid. p. 299. l. 1. ſcribe, Petrus Ægidius Canonicus Pariſienſis, &c.

Ibid. l. 10. post, Duaco, ſcribe, Canonicus Silvanectenſis.

Ibid. l. 12. post, 41. adde. Vide eundem Naudæum in Diſquiſit. de Scholis Medic. Pariſ. p. 92.

Petrus de Caſpicaine Phyſicus regis, an. 1319. in Reg. Noſter.

Gaufridus de Courvois, Phyſicus Regis, in Computo an. 1321. ex Camera comput. Pariſ.

Girardus de ſaint Diſier Phyſicus Regis electus an. 1351. in Computo an. 1351.

Ibid. post lin. 31. subde. Ioannes de Guiſco Canonicus Nannetenſis & Pariſienſis, Archiat. ejuſdem Caroli V. Naud. Diſq. p. 197.

Ibid. post l. 48. ſcribe. Angelus Cottus Neapolitanus Archiepiſcopus Viennenſis ſub Carolo VIII.

Ioannes Michael Archiat. ejuſdem Caroli VIII. ob. 12. Aug. an. 1491. Vide Naudæi Diſq. pag. 192.

Ibid. l. 51. dele. Obiit. an. 1491.

Ibid. l. 52. adde, ut & Naudæus in Diſq. p. 191.

Ibid. l. 58. adde. Vide Naudæi Diſq. p. 170. 171.

Ibid. l. 60. post, Copus. adde Germanus.

Ibid. l. 65. ſcribe. Vide Naudæi Diſq. pag. 197. & Hiſtoriam Bleſenſem Bernerij pag. 434.

Ibid. post l. ult. adde. Hieronymus Montuus, ſub eodem Franciſco II. Ut ipſe teſtatur in Epistoſa præfixa Practicæ.

Pag. 300. post l. 6. subde. Sub eodem Rege Archiatri dignitatem obtinere præterea Nicolaus Dortemanus : N. de la Riviere Baſileenſis, N. Petit Doctor Aurelianenſis, N. Milon, de quibus Naudæus in Diſq.

ARCHICANCELLARIUS. P. 300. l. 49. post Trevir. adde. Vide Vitam Balduini Lutzenburg. Archiep. Trevir. lib. 3. c. 9.

ARCHICLAVUS. L. 4. post, Turonenſis. ſcribe. Acta Episcoporum. Cenoman. *Cunctasque ibi decimas pertinentes, cunctos census & ſuburbia qua Archiclavus tenere ſolebant, excepta proferenda qua Archicavellanus de manu Pontificis Miſſam cantantis recepit.*

ARCHIDIACONUS. P. 302. l. 48. post, apud, ſcribe. Iſidorum Peluſiorum Epist. 29.

Ibid. in fine. Cæterum de Archidiaconis & eorum officio legendus in primis Joan. Morinus de Ordinat. part. 3. Exercit. 16. cap. 3.

ARCHILOGOTHETA. *In fine adde.* Ita etiam Heribertus Archiep. Colonienſis in Charta Ottonis III. Imp. apud Maximilianum Henricum in Apolog. Archiep. Colon. p. 21. Notum porrò Archiep. Colonienſem Archicancellarij Italiæ dignitate adornari.

ARCHIMANDRITA. L. 19. post, adde, ſcribe. Aleuunum Epist. 72.

ARCHIMONASTERIUM. L. 3. post, Monasterij, adde. Et in libro miraculor. S. Marculi n. 2.

ARCHIMONIA. Vita S. Barnardi Archiep. Viennenſis apud Mabillonium : *Defuncto nobiliſſimo Principe Carolo, & filio ejus Ludovico archimoniã obtinente.* Ubi legendum videtur archimonarchiam. Ita nempe vox contracta in MS.

ARCHIPRESBYTER. *In fine adde.* De Archipresbyteris multa congeſſit Morinus de factis Ordin. part. 3. Exercit. 15. cap. 2.

ARCLA. *In fine adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in ἄρχα.

ARCHISACERDOS. *In fine adde.* Anonymus de Archiepiſcopis Saltzburgenſib. apud Mabillon. to. 4. Analector.

Nam velut archisacerdotes in ſede manentes

Legitime ſancti numine apoſtolico, &c.

ARCONNARIUS. Charta Theobaldi Bleſenſis & Clarimontis Comitum an. 1214. pro Carnotenſibus : *Si aliquis burgenſium alicui de arconnariis lanam ſuam ſive aignelinos tradiderit, ipſe arconnarius lanam ſuis aignelinos reddere tenebitur ad juſtum pondus, quod pondus aleabitur per bonos homines juxta conſilium meum.* In titulo ejuſdem chartæ, eſt lo tenentiſt de la chartre de l'ordonnance aus arconnours.

ARCUS. *In fine adde.* Arcus recordationis, Locus ſic dictus Romæ. Vide tom. 4. Analectorum Mabillonij p. 503. & 512.

ARTICULA, arz. Paſſio S. Mammarij : Anulinus dixit : *O. maleficiorum articula, ut talia in conſpectu meo faciatis.* Occurrit rurſum ſemel ac iterum.

ARENARII. L. 6. post, docti. adde. Sed nihil mutandum docuimus in Gloſſ. med. Græcit. in ἄραρα. Dele reliquis.

ARENGA. L. 10. post, cap. 12. & Galvaneum Flammam cap. 284.

L. 12. adde. Vide Galvaneum Flammam cap. 43.

ARGENTARIUS P. 320. post l. 32. adde.

Argentarium opus, in Chronico Figiacenſi p. 298. argenteum opus, de quo ſupra.

ARGUMENTUM. P. 322. l. 6. post, lib. 1. adde, cap. 10. Vulgò paulo numeroſius opus dicitur argumetofum. Idem.

ARMARIUS. L. 11. post, nutritus. adde. Bernoldus Archidiaconus Bracatenſis in Vita B. Geraldii Archiep. Bracatenſis num. 1. *Armarij in quo libri divini reponerantur cuſtos factus eſt.*

ARMIGER. P. 333. l. 52. post tendebantur. adde. Quò ſpectant iſta ex Fortunato in Vita S. Germani Pariſienſis Episcopii : *Cum die dominico, ut loquimur, ex conſuetudine caligas circumſaſſet, debilitatem manuum vel pedum incurrit.* Id eſt cum faſciolas caligis aſſaſſet.

Ibid. p. 334. l. 16. ſcribe, ſubtusque tunicis induiti, manipulos manibus prætedentes, vel potius stolas seu oraria, uti Diaconi apud Græcos in ſactis Liturgiis deferunt, ut eſt in Euchologio Goari p. 4. 5. 6. 7. 11. 61. Ita ut Diaconi hîc eſſingantur Canonici.

Ibid. l. 23. post, Magnum. adde. quæ quidem manutergia camifias librorum vocant Statuta antiqua Cartuſienſium 1. part. cap. 41. 5. 36.

ARRANCANES. Teſtamentum Sancij I. Regis Portugalliæ cræ 1217. apud Brandaonum to. 4. Monarch. Luſitan. pag. 260. *Habeat & meas centas, & meas ſcarletas, & penas varias, arrancanes & leuſtos.*

ARROBA, Hiſpanis, Meſſura frumentaria, & liquidorum, hodie Arroba, Arrova, olei arroba, in Charta Hiſpanica, apud Colmanaregium in Hiſt. Segobienſi cap. 16. num. 7.

ARROGIUM. *In fine adde.* Vide Hiſtor. Segovienſem cap. 19. 5. 9.

ARSENA. L. 16. lego, Conſtantinopolitanum.

ARSENO

ARSENOQUITA. *In fine adde.* De ejusmodi paidiconum pœnis vide Petrum Fabrum lib. 3. Semestr. cap. 13. pag. 295.

ARUA. *L. 1. post, provincia; subde.* Gloss. Gr. Lat. *ἄρουρα, aruum, regio.*

ARVERIUM. Charta Joannis Comitis Augi pro Abb. Ulterioris portus an. 1149. ex Tabul. ejusdem Monasterij: *famuli verò Abbatis & Monachorum qui sunt de pane & cibo eorum in Curia S. Michaelis simili modo sola manu se purgabunt, & justitia erit Abbatis, nec unquam pro arverio vel sine testimonio alicui famulorum meorum respondebunt. In Fontibus autem & in Verleio; — si quis aliquem percusserit, sanguinem & justitiam omnem Abbatis & Monachis concedo arverium, & omnem occasionem condono, libertatemque omnibus hominibus, &c.* Occurrunt eadem verba in charta alia 1179. Henrici Angensium Comitis.

ARURA. *In fine scribe.* Vide Gloss. med. Græc.

ASCELLA P. 348. l. 30. post, materiamine, &c. *scribe.* Occurrit etiam in Veteri Charta in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n. 56.

ASCENSUSA. *In fine adde.* Occurrit præterea in Hist. Translationis S. Launomari pag. 247. apud V. C. Joannem Mabillonium tom. 6. Vitar. SS. Ord. S. Bened.

ASCETERIUM. P. 350. post, l. 10. adde.

Asceterium, in Charta Lusitanica apud Anton. Brandaonum lib. 10. Monarch. Lusitan. cap. 4.

ASCOGEFRUS. *L. 9. post, peripli. adde.* Mauricius lib. 11. Strategic. cap. 5. de Sclavis: *ἄσκω γὰρ ἀσκήσθε βοσκῆς, ἢ ἀσκήσθε, ὡς δὲ αὐτοὶ ἐξήδισαν ἀσκήσθε.*

ASCRIPITII. *L. antepen. post, junguntur.* adde. Et statuta Caroli I. Reg. Sicil. MSS. cap. 121. ubi dicuntur *Aseritices.* Et cap. 149. *Les ascripti-ees, c'est assavoir ceuz qui sont tenuz labourer les terres de leurs Signors, & ne se peuvent partir de ceuz sans lor commandement.*

A SECRETIS. *L. 21. dele,* Petrum Diaconum lib. 4. Chr. Calm. cap. 68.

ASPERIOLUS. Miechovius in Hist. Polon. lib. 4. c. 4. ad an. 1198. *Sub regimine hujus Regis Bohemia (Venceclai) grossi Bohemici & denarii argentei in Poloniam induti sunt: Prius siquidem argenti nigri, & pelliculis capium aut extremitatum asperiolorum fenerabantur Poloni, & mercantias faciebant: Vide infra Asprio.*

ASPRATHLES. *L. 1. post, Papiæ. adde, ἐσπράθου.*

ASSA. *In fine adde.* Aliàs, *assagium,* in Statutis Mediolan. part. 2. cap. 47. est examinatio auri vel argenti, ut *Affagiator, Examinator;* ex Ital. *Galli Essai, & Essaieur* dicunt.

ASSECTA, pro *Affecta.* Glossæ Isidori: *Affecta, Buccellarius homo: S. Isidorus de S. Torquato: Mittunt affectulas resqua querere, Ut fessa dapibus membra reficerent.*

ASSIDUARE; *Affiduum esse.* Vita S. Emami n. 8. *Post hæc cum in ipsa civitate orationibus & vigiliis assidueretur, &c.*

ASSISA. P. 362. l. 24. *Cisa* etiam reperitur. Libertates Aquarum mortuarum an. 1246. *Consules — possunt in villa collectas vel cisas facere.*

ASSOCIARE. *L. 4. post, deferrent. adde.* Ita Andreas à S. Cruce in Collat. Concilij Florent. p. 904. Edit. Labbei.

ASSUNATA; *Expediitio militaris.* Charta Al-

phonu III. Regis Portugalliz an. 1289. apud Brandaonum to. 4. Monarch. Lusitan. pag. 179. v. *Qui cinque in assunata acceperit bovem aut vaccam, peccat pro uno quoque D. Regi 6 Morabotinor. Vox Hispan. assonada, ex assonar, convocare.*

ASTERIA; Acta Capitul. Ecclesiæ Lugdun. an. 1343. *Concesserunt D. Hugoni de Greorgio officium Asterie, cum omnibus juribus & franchesiis.*

ASTERIUM. Tabularium Majoris Monasterij: *Totum mariscum eorum de Angulis, sicut asterio Chaionis fluminis, atque asterio Sanctæ Mariæ clauditur.*

ASTO animo. *L. 4. post, §. 12. adde.* Et in Charta Lusitanica apud Brandaonum in Monarch. Lusitan. to. 3. pag. 277.

ASTRABA. *In fine adde.* Et Joan. Tzetzem Chil. 9. v. 850. Nicetam in Man. lib. 2. n. 7. &c.

ATALAIA, *Specula,* vox Hispanica. Fori Leitenæ: *Ataliam in hoc primo anno totam teneat Rex; & aliam medietatem moratoris.*

ATHABIA. Charta Lusitanica apud Brandaonum in Monarch. Lusitan. to. 3. p. 294. v. *Sed diffusgerunt illuc tum suat athabias; isti non dabant portaticum D. Pelagio, &c.*

ATOLA, Instrumenti Musici species. Beda in Musica practica, tom. 1. pag. 353. *Artificiale instrumentum est organum, viola, & cithara, atola, Psalterium, &c. leg. Citola.* Vide in hac voce.

ATRIUM P. 371. post, l. 16. scribe.

Atrium. Hincmarus: *Excepto atrio ad sepulchram.* Charta Caroli Simplicis: *ad capellam construendam in honorem S. Clementis P. & ejus atrio-la.* Vide in *Quadri.*

ATTITULARE. *In fine subde.*

Attitulati dicuntur *Presbyteri Ecclesiarum;* in Charta an. 1220. in Tabul. Drœcensi fol. 44. v. Vide *Titulus.* Nos *habithes* vulgò appellamus.

AUCTOR. *In fine adde:*

Autores dicti præterea qui vel generis; vel opum; & honorum parentes aliis fuerit. Vide *Sirmond.* ad *Sidon.* in *Paneg. Majoriani* v. 354.

AUCTORALITER, *peritè.* Hartmannus in Vita S. Vviboradæ: *Decantare cepit tam efficaciter & auctoraliter, ut non in ordine versuum, vel in proprietate sermonum, — Sacerdote inferior videretur.* Ubi *Hepidamius Auctorabiliter* habet.

AUDIENCIA. *L. 1. post, iudicium. adde.* S. Hilarius in fragm. p. 6. *Quia quanto nos impensiore cura audientiam quaeremus; tanti illi pertinacioris studio audientia contrahent.*

Ibid. p. 382. l. 41. post, *vannum. scribe.* Idem Tabular. an. 1238. *Quitamus eisdem hospitibus — duos denarios de audientis; quos in festo B. Mauri nobis debebant.*

AUDITORIALIS. *Sic lege pro, audientialis.* *L. 3. pro in audientis. Lege in auditoriis.*

AUDITOR. *In fine, adde.* De ejusmodi *Manichæis* videtur intelligendus *Evervinus Steinfeldensis* de *Hæreticis* sui temporis: *Prius enim per manus impositionem de numero eorum quos Auditores vocant; recipiunt eos inter credentes; & sic licebit interesse orationibus eorum.*

AUDITORIUM. P. 385. l. 35. post, c. 80. scribb. Vita MS. S. Gaugerici Episc. Camerac. lib. 1. cap. 3. *Signo etenim quo ad laudes Dei canonicè ammonentur; accepto, ille statim — ad Ecclesiam primus accedit; — in auditorio autem inter lascivos continens, inter buccones & garrulos tacitus.*

Ibid. l. 36. post, cap. 113. adde. Tabular. Dalonen-
sis Abbatiz in Lemovicib. pag. 12. *Factum est hoc*

anno Incarnat. Dom. 1209. in auditorio juxta Capitulum, &c.

AVENAGIUM. L. 12. post, *baugé. scribe. Tabular. Montis morillonis in Pictonibus fol. 59. De toto nostro Avenage, id est de tota illa terra quam excolunt agricola, qui reddunt nobis avenam.*

AUGURIOSUS, *Augur, Petminus Abbas in Excerptis de sacris Scripturis: Omnia Phylacteria diabolica, Præcantatores, sortilegas, Karagios, aruspices, divinos, ariolos, magos, maleficos, auguriosos, sempestarios, & cuncta alia mala cum supra dicta ingenia diabolica nolite credere.*

AUGUSTALIS. P. 388. post lin. 57. *adde.*

Artemius, Dux & Augustalis Alexandriae sub Constantino M. Si qua fides Synaxariis 20 Oct. nam primus huncce magistratum obiisse dicitur in Excerptis Chronologicis Scaligeri, Tatianus, &c.

Ibid. post lin. 68. adde.

Pentadius, apud Synesium Epist. 29.

Euthalium Leodicensis, apud eundem Epist. 127.

Antoninus, Syagrius & Eucherio Coll. in Excerpt. Scaliger.

Ibid. p. 389. lin. 9. post, cap. 14. adde. Isidor. Pelus. Epist. 50.

Charmosynus, sub eodem Theodosio apud Theophanem an. 35.

Ibid. post lin. 16. adde. N. nepos ex sorore Justinii Thracis, sub eodem Justiniano II. Theoph. an. 16.

Ibid. post lin. 17. adde. Augustalem Tuscia habet Passio S. Savini, quem alibi Præsidentem vocat.

AUGUSTALIS nummus. p. 389. lin. 44. post, *nome, adde. Ricordanus Malaspinus cap. 130. de Augustariis à Friderico cufis: ed era dall' uno lato della stampa impronto il volto dello Imperadore a modo de' Cesari antichi: & d' all' altro lato una aquila, ed era grossa di charati vensi. Quo loco cur hanc monetam cuderit pluribus enarrat. Statuta MSS. Caroli I. Regis Sicil. cap. 97. Nos les condanons en cent augustaires, laquelle poine vient en succession ou leu de cinq livres d'or par nostre jugement. Sic centum Augustaria quinque libras auri confecerint.*

AVIATICUS. Lin. pen. post, num. 70. *adde, & in vet. charta apud Puricellum in Basilica Ambros. pag. 429.*

AVICINARE, *Accedere. Præfatio Ælfredi Regis ad versionem Orosij: Post Burgelandiam avvicinavimus ad terram diellam &c.*

AVORTARE. *In fine adde. Avortus, apud Egbert. Eborac. In Pœnitent. p. 18.*

AURARIA. lin. 5. post, *præstatur. adde. οὐρανία & χρυσῶ, lib. 56. Basilic. tit. 9.*

AURICULARIUS. Lin. 19. post, an. 1063. *adde. Andream Monach. in Vita S. Ottonis Bamberg. lib. 1. cap. 3. 4.*

AURIS. P. 398. l. 10. post, 49. *scribe. Adde Theophanem pag. 415.*

Ibid. post lin. 13. adde.

Aurium apertio. Liber 3. Sacramentor. Eccles. Rom. cap. 16. *Post hac commenda p. plebs pro jejuniis 4. 7. & 10. mensis temporibus suis, sive pro scrutiniis, vel Aurium apertione, sive orandum pro infirmis, vel ad nuntiandum Natalitia Sanctorum. In Missali Gallicano veteri pag. 449. Expositio Evangeliorum in Apertione aurium ad Electos. Id est ad baptizandos. Vide Epheta.*

AURISIA. Lin. 1. post, *tenebræ. adde. Alanus de Insulis contra Valdenses cap. 58. Sunt multa species fallacie visus: una est quando non videmus quod oculis præsentatur, qua dicitur aurisia, id est avi-*

dentia, qua percussi fuerunt qui Elizeam quaerebant.

AURUM. Lin. 14. post, *miserunt. adde. Le Roman d'Alexandre MS.*

Et es a quatre clous d'or fin Arabians

Sur le fer attaché un confanon pendans.

Ibid. pag. 400. lin. 33. post, Gotofredum. adde. Petavium ad Synesium p. 7.

AUTERIUM. *Histotia de Exordio Monasterij S. Joannis de Tarouça, tom. 3. Monarch. Lusitan. Brandaonis pag. 285. Et inde ubi intrat ipsum fontanum in Barosa, & inde pte illum antierim, de Armata, & inde per illum montem de Pineio, &c.*

AUXILIUM. P. 407. l. 39. post, *contingat. adde, quæ talia de prisione secundum morem patriæ appellatur in Tabulario Absienti fol. 32. 52. 53.*

Ibid. p. 410. l. 7. post, tit. 18. adde. Statutis MSS. Caroli I. Reg. Sicil. c. 153.

Ibid. p. 411. l. 11. post, pag. 55. adde. Et aliam Alfonso Regis Lusitanie eræ 1257. apud Brandaonum lib. 3. Monarch. Lusitan. cap. 17.

Ibidem. In fine adde. De Auxiliis variis vide Jacobinum de S. Georgio in Tractatu de Feudis c. 25. §. 22. pag. mihi 71.

AXIOMATICI. L. 12. post, cap. 25. *Sed & in Diurno Romano cap. 2. tit. 4. pro axiomati, leg. Axiomatici, uti legitur tit. 7.*

AZAGA. *Charta Lusitanica apud Anton. Brandaonum tom. 3. Monarch. Lusitan. p. 282. Et de preda de fossato non detis nobis plus quam quintam partem, & azaga, & vobis remaneant duos, &c.*

AZARIA. *Fori Alcaçonenenses: de azariis & guardias quintam partem nobis date sine ulla offensione.*

AZARUM. L. 3. post, *stanni. adde. Statuta Mediolanensia part. 1. cap. 67. Ferrum & azarium, carbones, bladum, vinum, &c.*

AZENIA, *Hazenia. In fine leg. Adde Anton. Brandaonum tom. 3. Monarch. Lusitan. p. 276. 282. tom. 4. pag. 271. v. 272. Colvenaresium in Hist. Segobienfi cap. 14. §. 4. cap. 16. §. 4.*

B.

BABEUVINUS. L. 5. post, *Babeuvynos. scribe. Joan. de Mandevilla in Itiner. Et plusieurs autres bestes, si comme babuins, taracles, quenelinx, & singes, &c.*

BACCA. P. 417. l. 25. post, *denotet. adde. Palladius de Architectura: Aurum vel cuprum cum cote teritur, & tritum sesfo, id est bacino excipitur. Ubi Cod. MS. Scifo, id est bacino.*

Ibid. post l. 51. subde.

BACIUM, *apud Brandaon. in Monarch. Lusitana to. 5. pag. 304.*

Ibid. p. 418. l. 6. post, saisine. adde. Obtinebat etiam id nominis in frumento. Tabular. Episcopat. Ambian. an. 1265. fol. 100. Et si dicitur Capellanus emat granum aliquod aut bladum pro victu suo; aut res alias pro hospitio, quis erit de bacinagio & de aliis consuetudinibus.

BACCALARIA. L. 1. post, *species. adde. Tabular. Celsiniacense: dono etiam baccalariam qua est in ipsa villa cum campis & vineis & pratis, & omnibus qua ad ipsum alodium pertinent.*

BACCALARIJ. *In fine adde.*

In Regesto Czruleo Castellæ Paris. f. 58. sub an. 1493. Bacheliers dicuntur apud Tentoriorum artifices, qui vulgò Jurati, Iuræ & Effards.

BACCUS

BACCUS. *In fine adde.*

Bacus, mensuræ frumentariæ species. Tabular. Montisnorilionis in Piætonib. f. 64. *baci frumenti, quos vulgò boistellos vocamus.*

BACHARDUS. Petrus de Dusburg in Chronico Prussiz cap. 277. *Hic quodam tempore dum in infirmitate gravi laboraret, vidit unum Indem & alium Christianum in habitu Bachardorum, unum à dextris suis, alium à sinistris stantes & disputantes de articulo fidei, &c.* Qua voce Baccalaureos, seu Militares, seu academicos intelligi putat editor.

BACTEROPERATÆ. L. 16. post, perfecta. adde. Scribit Brocardus in Edit. Veneta 1519. part. 2. cap. 2. Armenios sua tempestate Monachos appellasse *Vastropeias*: voce, ut videtur, contracta ex *bactroperate.*

Ibid. l. 21. post, vide. adde. S. Basilium in Gaudium Mart. &c.

BACULOTENTIM, *Baculo innitendo.* Gonzo Abbas in Miracul. S. Gengulphi num. 4. *è stratu sese corripuit, baculotentim asinum ascensus adiis, su, er quem se levare petiit.*

BACULUS. *In fine adde.*

Baculus Notitiæ. Vide in Budlaffas

BADILE, *Ligo*, vox Italica, in Statutis Mediolan. 1. part. cap. 251. part. 2. cap. 291.

BAGAUDÆ. L. 12. post, vocant &c. adde. Prænius Interpres Gr. *βαγαυδαί & ἡ ἐο γάλλους ἔ ἀγρικυαῖ, καὶ βαγαυδαὶ καλῶνται τῆς οὐρανοῦ βαγῆς, (ὅπου ἡ ἵστῃ τῆ το τυράντος δαδῶν ἐπιζυφίς.*

BAINARE, *Diluere*, quasi *balneo immergere*, Gall. *Baigner* Bernardus Mon. in Consuet. Cluniac. MSS. c. 49. de supellectili coquinaria: *Cuppa 4. una ad fabas servandas, quando fuerint bainata, l. la vate.*

BAJULUS. P. 434. l. 11. post gerit. adde. Glossæ antiq. MSS. *Padagogum, Eruditorem, nutritorem.*

Ibid. l. 53. post subscribit. adde. qui in Tabul. Maurigniacensi ch. 90. quæ est an. 1102. *Padagogus Ludovici Regis filij dicitur.*

BAJULA. L. 1. post, 1287. adde. Et in Statut. Mediolanensib. 2. part. cap. 498.

BAJULUS. P. 439. l. 4. post, vocant. adde. De iis consulendum Edictum Caroli VIII. an. 1493.

Ibid. l. 10. post, procurare. adde. In quam rem consulendus Theophanes an. 2. Justiniani M.

Ibid. p. 441. l. 13. post, anni. adde. *Le Roman de Guillaume au Court nez, MS.*

Mès pour tel Dieu qui tot a en baillie.

BALAGIUM. *Dicuntur in fine, ante Vide.* Charta an. 1240. *Et pro ista advocatia pars de Alneto solvet parti de Meledano 60 sol. in suo balagio annuatim.*

BALARGUS, *Annona species.* Tabular. Absentis: *Unam minam balargæ, & 1 gallinam, & lagenam vini, & 1 panem.*

BALDAKINUS. p. 444. l. 5. post, cap. 13. adde. Vitam Balduini Lutzemb. Archiep. Trevir. lib. 2. cap. 2. 10.

Ibid. l. 12. post, baldikino. adde. Et apud Franciscum Canonicum Pragensem in Hist. sui temporis: *Ornatus Capella regia non nisi de pretiosissimis belkinis purpura & bysso contextis. ubi leg. baldekimis.*

BALENA. *In fine subde.*

Balenatio, *Piscatio balenarum.* Charta Alfonsi Comitis Bononiensis an. 1288. apud Brandaon. in Monarch. Lusitan. to. 4. p. 279. *Præterquam de piscaria quam vobis integrè concedimus, non de balenatione, quam nobis & nostris successoribus reservamus.*

BALLARE. L. 26. post, torquere &c. adde. Pir-

minius Abbas in Excerptis de sanctis Scripturis: *Nullus Christianorum neque ad Ecclesiam neque in domibus neque in rivis, nec in nullo loco ballationes, cantationes, saltationes, jocos & lusa diabolica facere presumat.* Occurrit rursum infra. v. *Auguriofus.*

BALLOMER. L. 9. post, pupilli. adde. *Βαδδῆμπος* Theodetici Regis Italiz patrem fuisse auctor est Damascius in Vita Isidori Philosophi apud Photium.

BALNEAMEN, *Balneum.* Acta S. Isidori Agricolæ num. 8. *Cum verò nullo cataplasmate, nullo unguento, nullo balneamine, nullo medicamine, — cererent se in aliquo prodesse, &c.*

BAMBALO. *In fine adde.* Vide Nilum Monach. lib. 3. Epist. 331. ubi legendum *βαμβάλιασι*, pro *βαβαρίασι.*

BANCUS. P. 452. l. 40. post, cap. 93. adde. Charta Caroli IV. Imp. an. 1375. pro Colonensibus, apud Maximilianum in Apolog. part. 2. p. 118. *Et si tale iudicium infra Civitatem Colonensem, & quatuor bancos iudicij temporalis ibidem, &c.*

Rursum. *Ibid.* l. 65. post, serici. 4. adde. Tabular. S. Eparchij Inculism. *Cortinas quoque & dosallos sive banchallos, & ex optimis palleis 20 Cappas Romanas, &c.*

BANNUM. P. 458. post lin. 8. subde.

Bannum de Pascha, Bannum de Pentecoste, in Charta Theobaldi Comitis Blefensis an. 1190. in Probat. Hist. Blefens. p. 24.

Ibid. lin. 37. post cadent. adde. Vetus inscriptio seu Charta, Crestæ in Provincia apud V. C. Jaci Sponium in Itineratio to. 3. p. 17. *Hec est testamentum de banno vini quod dederunt suis hominibus Petrus Diensis Episcopus, & ejus nepotes Guillelmus Cresti cum sui infansibus, in omni tempore, nisi de 20 modis vini puri inter omnes hoc bannum tali pacto facient. Quod si modius venditur duobus solidis, ipsi vendent suum tribus, & ita in omni pretio hoc bannum faciens quoties tempore, nisi in quadragesima & tempore messium: pro hoc dono dederunt ei homines Cresti 60 sol. Valentineses in testimonium sempiternum.*

Ibid. p. 460. post, l. 38. adde.

Banneura, *jus Bannalitatis.* Tabular. Moriniacense ch. 19. *Dicentibus quod ipsi Abbas, & conventus ad dictos molendinos molere non tenebantur ratione alicujus banneure. Occurrit ibi pluries.*

Ibid. p. 463. l. 19. post, Can. i. adde. Vitam S. Henrici cap. 18.

Ibid. P. 465. l. 49. post, campania. adde. Vita Balduini Lutzemb. Archiep. Trevir. lib. 2. c. 4. *Quantum nundinarum libertatem Trevirenses saltem circum quaque proximam per Lencam, ut dicitur, eis bannitam observare & defendere recusarunt.*

BAPHIUM. *In fine adde.* Tyrj *coxrini* meminit Firmicus lib. 3. ut & Ammianus lib. 14. *Qui & Ministros succanda purpura memorat.*

BAPTISMUS, p. 468. l. 25. post, scribant. adde. Fiebant porro baptismi ab ipso Episcopo, ut est apud Eustathium in Vita S. Euthychij Patr. Constantinop. num. 91.

Ibid. l. 19. post, Græcos. adde. Theophanes an. 1. Justiniani, &c.

Ibid. l. 42. post, pag. 139. adde. Et ab Adamo Oleatio in Itineratio Moscovitico tom. 1.

BAPTISTERIUM. *Post hanc vocem, adde.* Græcis idem quod *Piscina*; ut est apud Sidon. lib. 2. Epist. 2. recentioribus verd.

Ibid. p. 469. l. 22. post, Florentiæ. adde. (Ut & Pisis, Bononiæ, Parmæ, Urbe veteri, & alibi.)

Ibid. l. 34. post, usui. adde. Vide in hanc rem Pa-

nuinium de septem urbis Romæ basilicis, ubi de Baptisterio Lateranensi pag. mihi 188.

Ibid. p. 470. l. 33. post, cap. 6. adde. In Pœnitentiali Egberti Archiep. Eborac. p. 12.

BARATUM. P. 471. l. 28. post, baratores. adde. Ut *πλαίον*, Christum infimulatum à Gentilibus, notum ex Eusebio lib. 3. de Præpar. Evangel. cap. 3. p. 67. Edit. Rob. Steph. quos ille pluribus & validis argumentis refellit.

BARBARICUM. P. 474. lin. 1. post, disternat. adde. Sed & Marcianus Heracleotes in Periplo p. mihi 42. in Ægypto vel Africa extare auctor est τὸ ἰδίον τὸ λεγόμενον βαρβαρικόν, ἢ τὸ βαρβαρικὸν καλεῖται πίδαλόν, ἐν ᾧ κέλεται πλείους θεοί.

Ibid. lin. 3. post quodvis. adde. Ammianus lib. 17. *Hic in barbarico* (in Pannonia) *gestis*, &c.

BARBARINUS. L. 13. post, dedisset. adde. Tabularium Montismorilionis in Pistonibus fol. 81. *Donarunt pauperibus Domus Dei totum quod habebant in nemore & in terra feodi, cum 2 solidis Barbarinis reddendis in Natali Domini, &c. & fol. 100. octo denarios Barbarinos. Tabularium Dalonenfis Abbatia in Lemovicibus fol. 32. retentis nobis quinque solidis de barbaris vel monetæ ejusdem pretij. Ita fol. 70. & alibi passim, & denarij barbarini habentur fol. 40. 51. 102. 112. 113.*

BARBARUS. P. 476. l. 11. post, appellarunt. *scribe.* Ammianus lib. 18. *Sermonis barbarici* (Alemannici) *perquam gnarus.*

Ibid. l. 28. post, Alemannorum. adde. Testamentum Bertichranni Episc. Cenoman. *Similiter & famulos meos qui inibi deservire videntur, tam natione Romana, quam & barbara.*

BARCA. P. 480. post lin. 30. *subde.*

Barcia. Historia fundat. Monasterij S. Vincentij ad Lisbonam: *Habuitque in Comitatu suo eleclam virorum fortium manum — in 160 navibus, quas Barcias nominamus.*

BARGA. P. 482. post lin. 28. *scribe.*

Le songecreux:

Comme un villain on le fait charrier

Ou on le met en barge marinier.

BARGOMA. Inscriptio Epistolæ s. S. Columbanij ad S. Gregorium Pap. *Domino sancto — ego Bargoma vilis columba in Christo mitto salutem. Ubi forte legendum Barginna, id est peregrinus. Vide in hac voce.*

BARO. P. 491. l. 38. post, obibant. adde. In Chron. Alexandrino an. 8. Phocæ occurrit nescio quis *φρξ λιρβόν.*

Ibid. P. 496. l. 6. post, dicerentur. adde. Joannes 11. Lugdunensis Episcop. in Epist. ad Glacuensem Episcop. *Sedes illa Archiepiscopalis, in qua nunc Pontificalis honoris consecrationem recepistis, — plenissimam habet jurisdictionem, quam vos Baroniam vocatis, tam infra terminos Imperij, quam Regni Francorum.*

BARRATI fratres, dicti Carmelitæ, quod pallia ex albo & nigro alternatim distincta deferrent, Chronicon MS. Monspelicense sub an. 1297. *Feron fraires del carme lur Capital general en Montpelier, & muderon lur habits quar portavan davan mantels barrats de brun & de blanc, & preseron per habits capus blancs. Vide quæ in hanc rem concessit vir doctissimus Daniel Papebrochius to. . .*

BARTA. In fine adde. Charta alia anni 1300. *Habebat diuus Rex in loco vocato Ad nemus Martii 72 Carionatas barte, seu brugassa qua fuit estimata valere annui redditus, &c.*

BASTARDUS. L. 6. post, Bastardus. adde. Quo

spectant ista Eustathij in Odyss. 3. *δύλον ἔτι δδ' ἴω ἐν οἴκῳ τοῦ παλαιοῦ ἢ ἰοθία' ἐπι γδ νόμισο παλλακὰς ἔχον, ὅβ τὸ το κῆ εἰ ἐξ αὐτῶ Νότα μὲν ἐκαλύβη, ἀκαλαίως ἢ ἀνμισέτω κλίση. ἔδιν ᾗ ἐπιμῆστο εἰ ἐν νότοι ἀγαθῶ, ἐπι δδ' ἢ παλλακὴ ἰφύρεται ἴω ὄμοιο.* Quæ quidem aptari rectè possunt iis sæculis quibus Guillelmus nothus vixit, de quibus egimus in V. *Concubina.*

BASTERNA. L. 43. post, cap. 24. adde. Passio SS. Seraphiæ & Rusticæ n. 1. *Vetus Interpres Moschionis cap. 126.*

BASTUM. Vide in *Basta.*

BASTIA. P. 504. l. 34. post, cap. 4. adde. Raphaelum de Catesinis in Chron. Veneto p. 243. MS Reg.

BATILLUS. In fine adde. Charta Joannis Episcopi Ambian. an. 1345. in Tabul. Episcopar. *Post primam pulsationem incontinenti batillus grossa campana ter vel quater tignietur ad designandum quod sit oblitus duplex.*

BAUCA. L. 2. post, bavar. adde. Alibi: *Mascusa* ἢ *βούου.* Ubi *Mascanda* legendum monet Salmasius.

BAUDIA. P. 512. l. 21. post, Gallis. adde. Statuta MSS. Caroli I. Reg. Siciliæ cap. 142. *Barat ne boïdie ne doit aler avant en jugement, ne autre part.*

BEANUS. In fine additionis, *scribe.* Ut porro etiam apud Athenienses, sua tempestate, exciperentur, initiarentur, vel potius ludificarentur, qui eò literas addiscendi gratiâ primùm venirent, pulchrè describit Gregorius Nazianzen. orat. 20. pag. mihi 327. ejusmodi vero ludi juris studiosis & auditoribus interdicionem à Justiniano in secunda constituit. de Pandectis. Adde Synod. Trullan. cap. 71.

BEATITUDO. L. 10. post, semel. *scribe.* Adde Diurnum Romanum cap. 5. tit. 3.

BECCHARIA. In fine adde. *Beccarij*, carnifices, apud Andream Dandulum in Chron. MS. an. 1175.

BEDUINI. L. 6. post, dictos. adde. Sed ab harum partium Consule accessi, etiamnum Arabes *Beduines* quosvis rusticos appellare.

BEDUM. In fine adde. Tabular. S. Dionysij de Novigento fol. 103. *Poterit utraque pars duclum aqua sua liberare: mandationem autem becciorum & retrobacciorum unius partis sustinebit pars altera.*

BEJANUS, *Bejania.* Vide in *Beanus.*

BELKINUS. Vide in *Baldakinus.*

BELLENGUM. Vide in *Berlengum.*

BELLUM. L. 27. post, cap. 9. 26. adde *Mars publicus*, lib. 5. cap. ult.

Ibid. l. 29. post, Imp. adde. *δουλοία μάχη*, apud Leonem in Tacit. cap. 20. 5. 42. & Mauricium in Strateg. lib. 9. cap. 2. lib. 10. cap. 4. *δουλοία πάλαιον*, apud Theophanem an. 4. Leonis Chazari.

Ibid. l. 39. post, apud, adde. Cumeanum de mensura pœnitent. cap. 6.

Ibid. p. 522. l. 5. post, 5. 11. adde. Tabular. Burgulienfe ch. 97. *Curtis vero ipsa libera est ab omni hominum extraneorum consuetudine, corvata, bi-duanno, ab alijs hujuscemodi, ab ipsius etiam comitis, nisi in hostem vadat, & hoc sub nomine belli.*

BENEDICTIO P. 525. l. 28. post, cap. 9. adde. Guillelmum Stuckium lib. 2. antiquit. convivial. cap. 36.

Ibid. l. 36. post, num. 13. &c. adde. Nilus Mon. lib. 2. Epist. 96. ad inclusum: *ωἰας ᾗ ἀββας ἢ χῆρα ἢ ἰδογίας ἰσθμεν.*

Ibid. l. 63. post, iterati. adde. Ad Benedictionem nuptialem pertinere videntur quæ habentur in Foris Alcanaganen

Alcanaçanensibus: *Mulier qua leixaverit maritum suum de benedictione, pœtes 300 fol. à Palatio Episcopi. Et qui leixaverit mulieri suam, pœtes unum denarium ad iudicem. Ead. pag. post lin. ult. subde.*

Benedictio super populum, in libr. 3. Sacramentor. Eccl. Rom. pag. 200. quæ Benedictio populi dicitur in Missali Gothico p. 264.

Ibid. p. 526. l. 24. post, cap. 4. adde. καθίσταται ἡ ἀρχὴ, in Cod. Canon. Ecclesie Afric.

Ibid. p. 527. l. 59. post, cap. 7. adde. Diurnus Romanus cap. 5. tit. 12.

Ibid. post l. 65. subde.

Benedictiones orationum, ἰδρυαὶ ἡ ὠχὸν, apud Anonymum Combesianum in Lacapeno num. 27. Vide Gloss. med. Græc.

BENEFICIARIUM. *In fine adde, post, Spartianum Hentic. Valesium ad Eusebij lib. 9. Hist. Eccl. cap. 9.*

BENEFICIUM. *P. 534. post l. 9. subde.*

Beneficia, Reliquia. Gregorius M. lib. 2. Ind. 11. Epist. 33. Transmissimus autem B. Petri Apostoli benedictionem crucem parvulam, cui de Catenis eius beneficia sunt inserta. Ita usurpat Diurnus Romanus cap. 5. tit. 6.

BENEFICIUM idem quod *Benefactum, l. 12. post, mererentur. adde. Tabular. Absienſe fol. 166. Tali pacto ut ipse haberet sepulturam simul & beneficium.*

Ibid. l. 17. post, adde. scribe. Statuta antiqua Ord. Cartusienſis part. 2. cap. 8. §. 15. Chronicon Prioratus S. Launomari de Magenciaco num. 5.

Ibid. pag. 534. post l. 49. subde.

Beneficium spiritale, eadem notione. Tabular. Absienſe fol. 4. Dono etiam illis nullo mihi jure vel cuiquam relicto, exceptio beneficio spirituali & sepultura quidquid juris in ipsa terra habeo & fol. 36. nec aliquid sibi vel heredibus suis in eisdem decimis nisi spiritale beneficium retinuerunt. Occurrit præterea hæc formula in libro Chirographorum ejusdem Monasterij fol. 7. 46. & alibi. Rursum fol. 67. Nihil mihi vel successoribus meis retinens, nisi beneficium anime. Et folio 111. Rogans ut spiritualium beneficiorum, orationum, & elemosinarum Monasterij me meoque participem faciat. Tabular. Dalonenſis Abbatiz an. 1190. fol. 43. In manu Archembaldi Prioris qui mihi concessit participium totius spiritualis beneficii.

BENNATA, Mensura aridorum. Acta Capitularia Ecclesie Lugdun. an. 1347. fol. 129. *Idem duas bennatas avenæ, quas debet Guigo de Verlleu. Nisi hoc loco idem valeat quod carricata, ex benna, vehiculum.*

BERILLUS. *L. 10. post, consueverat. adde. In Onomastico rustico Paracelsi. Berillus, speculum crystallinum consecratum. Berillistica, est ars ipsa visiones in berillis & crystallis videndi.*

BERLENGHUM. *Lin. 4. post, fornellis. adde. In alio areſto an. 1289. in Tabul. Eccl. Ambian. fol. 80. Bellengum scribitur: Gentes nostra in præjudicium juris sui & Ecclesie sua iusticiando ceperunt in dicto campo quoddam bellongum, de quo petebat Dom. Episcopus resaisiri.*

BERSA. *P. 540. l. 53. post sunt. adde. Neque vocis origo à Græco repetenda, uti vult Casaubonus ad lib. 1. Strabon. p. mihi 32.*

Ibid. pag. 541. l. 66. post, martire. adde. Instructio pro carcere seu geola Castellæ Parisiensis an. 1372: ex libro rubeo ejusdem Castellæ: Et s'il est mis au pain & la gourdain ou berſeul, ou en oubliere, il doit autant que s'il estoit en la fosse.

BESANA. Charta Mariæ Comitissæ Trecentis

an. 1196. in Adversariis Duchesnianis: *Si homo de Fay in distictis nemoribus besanæ apium invenerit, Ecclesie B. Mariæ erunt. Id est vasa apium.*

BESILIUM. *L. 5. post, scamnum, scribe, significat.*

Ibid. l. 10. post, assequi. adde. Nisi idem sit quod Berſel, de qua voce diximus in Berſa.

BESTIUS. *P. 543. post lin. 1. scribe. Utitur etiam Perſius Sat. 6.*

BETA. *L. 2. post, Baita. adde. Glossæ Regiæ MSS. Baita, Pellicca.*

BIBERAGIUM. *P. 545. l. 11. post Denariis. adde. Tabular. S. Albini Andegau. De quâ empione habuit filium suus pro auctorizamento sex denarios, & duos calcearios, & bibragium.*

Ibid. l. 20. scribe comotatione.

BIBERE. *P. 545. l. 61. scribe. Epigr. l. 71. post, baptistæ. adde. Vetus Scriptor laudatus ab erudito Mabilionio in Præfat. ad Sæcul. 9. Benedictinum: Quondam in terra Bulgarorum quidam nobilis potensque Paganus bibere me suppliciter petivit, ut in illius Dei amore qui de vino sanguinem suum facit. Anonymus de Miraculis S. Georgij Mart. in Captivo num. 30. πίνεις ἢ ἐν εἴ τῶ ἡ ἀγίῃ πρῆσταν, &c. Ducas Hist. cap. 36. de Constantinopolitanis: κρυπτικὸν ἐὸν χαρὶ τὰς θιάλας πλήρει αἰμάτων, ἀνθυμάτιζον τὴν ἰαλικίαν, πίνεις αἰ πρῆσταν ἡ αἰὸν ἡ Θεομήτορ, ἡ παρακαλῶν αὐτῶ ἡ ἡμεῶν προσάτω χη ἀπρῶτὲ ἡ πῆλω.*

Ibid. pag. 546. l. 12. post, bibisses. adde. Formula porto ejusmodi Bibitionis habetur apud Christianum de Scala in Vita S. Vvenceslai pag. 56. Rursum locum convivij petens, calice accepto, pocula coram omnibus portans, alta præfacur voce, in nomine Beati Archangeli Michaelis bibamus hunc calicem, orantes & deprecantes, quo animas nostras introducere nunc dignetur in pacem exultationis perpetua. Cui cum quique fideles respondissent, Amen: hausto potu, universos exosculans, hospitium repetit.

BIBERES. *P. 546. l. 12. post, bibent. adde. Ordo officij in domo S. Benedicti ante Pascha: Ita intrantes in refecturio accipiant singulas biberes & panem, & quidquid eis appositum fuerit.*

BIBLIA. *L. 8. post, pag. 599. adde. Origines Constantinopol. MSS. part. 2. ὁ μέγας κωνσταντῖνος ἱαλικὸς τοῦ μεγάλου, ὅτις ὁσπερ κῆρος αἰ τὴ βίβλου, ἡ τὰ πολέμου ὄψατο. Sed an biblie istæ intelligantur non aulim affirmare. Certe libros cum machinis bellicis eodem in loco depositos vix quis credat.*

BIBLIOTHECA. *P. 547. l. 61. post, pervestigat. adde. Eddius Stephanus in Vita S. Vvifridi cap. 16. Bibliothecam librorum eorum (leg. fortè sacrarum) de auro purissimo compaginare inclusores gemmarum præcepit.*

Ibidem p. 548. post l. 3. scribe.

Bibliotheca Sanctorum, pro thecis reliquiariis sumi videntur in Vita S. Vvenceslai, apud Bohuslaum Balbinum in Hist. Bohemix p. 55.

BICARIUM. *P. 549. l. 33. Charta Nogelli Vicecomitis pro fundatione Abbat. S. Salvatoris in Normannia, sub Guillelmo Notho, ex Regesto an. 1382: Caroli VI. Reg. in Tabul. Reg. ch. 88. Et in molendino S. Salvatoris ut molant monachi aimoniam suam sine loco, & sine molitura, & de omnibus picheriis meis dedi eis decimas, &c.*

BICHERIA. *L. 5. post scribitur. adde. Eadem charta descripta manu Anſdr. Duchesnij bibetiam præfert.*

Ibid. pag. 550. post l. 24. scribe.

Bicherata terra, non semel occurrit in Actis capitularib.

pitularib. Ecclesie Lugdun. an. 1337. ex Camera Computor. Paris.

BIENNUM. P. 552. l. 33. post, Maravento. adde. Liber chirographorum Absie fol. 21. *Adjutoriam boum & quadrigarum suarum, quod Biannum vocatur, sicut alij homines nostri facient.*

Bias. Tabular. S. Eparchij inculisim. fol. 37. 38. *Similiter facient eis quinque bias, unum ad frumentum faciendum, alium ad avenam, tertium à proffendra, quartum in nemore, quintum in vindemiis, & hoc faciat sive habeant bovem, sive non habeant.* Infra: *Omnia autem servitia de bias, de avena, de gallini, &c.*

BIDUANA. L. 10. post, Vide. adde. Cumcanum de mensura pœnitentiarum cap. 11.

Ibid. l. 18. dele. Abb. n. 20. *Rursum in fine adde.*

Biduana, in Missali Gotthico pag. 329. *Incipiunt Orationes in Biduana.* pag. 324. *Item Orationes in Bid.* in die sabbati ad Se. & in Missali Gallicano pag. 461. *Item Orationes in Cena Domini, sive in Biduana.* Mox: *Item Orationes in Biduana.*

BILAGE. In fine, post, vocant. adde. Joannes Stiernohookus lib. de jure Sueonum vetusto lib. 1. cap. 1. ait pariter *Bilagines* ita appellari, quasi *oppidanæ leges*, *Bylag*, vel *appendices seu additamenta ad leges.*

BILINGUIS. *Fallax.* Pœnitentiale S. Columbani cap. 11. *Si fuerit aliquis bilinguis, & conturbet corda fratrum, &c.*

Bilinguias, &c.

BINOMIUS. L. 1. post, Festo. adde. Vide Golenium in Lexico Philosoph. pag. 292.

BISACUTA. L. 19. post, Epist. 1. adde. *Gladius bifrons, sermo Dei*, in Actis S. Saturnini & socior. num. 3.

BISOMUM. L. 4. lege. Ut alterum alteri non substerneretur.

Ibid. l. 7. post cap. 26. adde. Quod scilicet mortuum quietem interturbari minime debere existimarent. Ammonius de sanctis Monachis Sinaitis pag. 129. *ὅτινα πάλιν βασάλωσι ἰθαΐαν, ἢ μὲν ἢ ἀγίον, ἀλλὰ χωρὶς ἐῖ ἢα τόποι πλεῖστον αὐτῶν, ἢα μὴ πάλιν ἀνοίξωμεν ἢ τάτοι αὐτῶν, καὶ ὄχλωσι ποσῆτωμεν τοῖς ἀγίοις, ἢ μάρτυσι ἢ χερσῶν.*

Ibidem l. 40. post, suo. adde. Laudatur Epitaphium aliud quod Romæ extat ad S. Laurentium extra muros, à V. C. Jacobo Sponio in Itinerario tom. 3. p. 13. hisce verbis conceptum: **THEODORA QVÆ VIXIT ANNOS XXI. M. VII. D. XXIV. IN PACE EST BISOMV.** &c. Ejusmodi sepulchrorum meminit Gregorius M. lib. 3. Dialog. cap. 23.

BISPATENTIA. Adde in fine. Gloss. Lat. Græc. *Bipatens, διχάωνος.* Ita emendant viri docti.

BISSEXTUS. In fine adde. Notum autem ex Macrobio lib. 1. Saturn. cap. 13. Infaustum bissextum læpius Romanæ Reip. fuisse. Ammianus lib. 26. *Vel videri die secundo, nec prodire in medium voluit, bissextum vitans Februarij mensis tunc illufcens, quod aliquoties rei Romana fuisse cognorat infaustum.*

BISTURRIS. Lin. 1. post, species. adde. Charta Libertatum villæ S. Germani in Foresio an. 1249. *Item communitas vel aliquis hominum villa non debet facere turrim vel fortalissiam infra villam, nisi de licentia & voluntate nostra, muros tamen & portalia poterunt facere, munitiones & bisturres in illis ad villam defendendam prout eis ad hoc videbitur expedire.*

BITHALASSIUM. L. 11. post, &c. adde. Auctor

Historiæ, de Imagine Antiphonetes pag. 685. *ἔδωκεν τῶν τῶν διδάσκων, ἢ βιαίων ἀρίμων ἀνάγκης περιπέσι, &c.*

BIVARIUM. Modus agri. Charta anni 1283. in Tabular. Episcopat. Ambian fol. 106. *Quatuor bivarios terra in territorio de Folies.* In alia Gallica an. 1263. *ibid.* *Ilz acaterent quatre beviere à Monseigneur Regnier de Caiz.* Occurrit ibi pluries. Vide *Bunnarium.*

BLACHA. Charta Ademari Comitis Valentini apud Petr. Chiffletium: *Et via molendinaria qua venit desuper Condominam Guidonis de Montemayrano, qua ferit ad nemus Vuillelmi Liantand, & vadit ad blacham Petri de Ayra, &c.*

BLADUM. Post lin. 19. scribe.

Blaium, ex Gallico *blai*, aut *blé*, non semel occurrit in Tabul. Absiensis.

Ibid. p. 568. l. 40. post, *plaira &c.* adde. Gesta Episcoporum Cenoman. p. 298. *Et diabladium quod inde accipiebat — dimisit.*

BLASPHEMARE. L. 2. post, *blasimare*, adde. S. Cyprianus Epist. ad Pompeium: *Quem Marcion secutus, addit ad crimen augmentis, impudens carceris & abruptus in Deum Patrem Creatorem blasphemare instituit.*

Ibid. l. 18. post, sub fin. adde. Et lib. de Mensura pœnitentiar. cap. 11.

Ibid. l. 24. post, &c. adde. Vide Henric. Valefium ad Hist. Eccl. Eusebij lib. 4. cap. 11.

BLATTA. L. 15. post, Tyriam. adde. quam *Tyrrium vellus* vocat Solinus cap. 29.

BLIAUDUS. Pag. 573. post l. 31. adde. *Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Puis vestit drap de lin, & bliant teint en graine.

BLIDA. L. 11. post, vide. adde. Christophor. Hartknocum ad Chronicon Prussie Petri de Dufburg. part. 3. cap. 114. &c.

BLOIUS. Post l. 25. adde. *Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Puis s'assient ensemble desor el paille blois.

BOCETUM. *Bubule.* Vita S. Comgalli Abbat. ad *bocetum*, ut lac inde asportaret missus est.

BOCHIUM. Idem videtur quod *Rochellum*, de quo supra. Tabularium S. Victoris Parisiensis ch. 13. *In perpetuum dedimus Ecclesie S. Victoris Salmonem qui in bochio de Copepie primo capitur.*

BOHORDICUM. In fine adde.

Bufurdium, eadem notione, vel certè pro veltatione militari in Chronico Gotthorum, seu potius Lusitanico, era 1178. apud Brandaonum tom. 3. Monarch. Lusitan. *Sed Rex de Portugal Dom. Alfonso occurrit ei cum exercitu suo, & obsedit iter per quod ille venire volebat, fixitque tentoria sua, isti ex hac parte, & illi ex altera parte: cumque veniret aliquis ex parte Imperatoris ad ludendum, quod populares bufurdium dicunt, statim egrediebantur ex parte Regis Portugalis occurrentes eis & ludentes cum eis, qui in exercitu comprehenderunt Ferrandum Furtado fratrem Imperatoris, &c.*

BOLENDEGARII. In fine adde. At Ruellius lib. 2. de Natura Stirp. cap. 20. sic dictos putat, quasi *Polencarios.*

BOMBARDA. L. 21. post, appellarunt. adde. Bombardis verò emittebantur lapides ingentis molis, ut ex Froissarte & aliis constat. Rafanus de Carefinis in Chron. MS. an. 1379. *Terribilissimi bombardarum lapides copiose & sine intermissione exibant.*

Ibid. in fine adde.

Bombardari.

Bombardare. Rafanus de Carefinis an. 1379. *Comparentibus 39 galeis cum aliquibus galedellis, & nobiscū bombardantibus, &c.* Nostri hodie dicunt *Canoner.*

BOMBUS: L. 14. *post*, Pettour. *adde.* Charta 27 Sept. an. 1398. pro loco de *Breuil* in Burbonesio, ex Camera Comput. Paris. *Item in & super qualibet uxore maritum suum verberante unum tripodem. Item in super qualibet filia communis sexus videlicet viriles quoscumque cognoscendo de nono in villa Montis Lucij eveniente 4 denarios semel; aut unum bombam, si ve vulgariter Pet, super pontem de Castro Montis Lucij solvendum.*

BONA GRATIA: *Post* hanc vocem *adde.* in Gloss. Basilic. *βόνα γράτσια, χάριτι καλῶν, ἄδω μὴ τιμῶν, καὶ αἰτίας εὐαίστου.*

BONINFANTI, quasi *bonipueri*; nostris, *Bons enfans*, dicti in Bohemia nescio qui religiosi. Historia MS. Rosensis laudata à Bohuslao Balbino in Hist. Bohem. p. 273. *Eodem anno (1259.) Eberhardus Canonicus Pragensis Institutor Boninfanorum in Ecclesia Pragensi obiit nonis Augusti.* De eorum institut. ita idem Balbinus: *numero 12. fuerit, usque adendis attributa villa, nemo annis 10. junior admittebatur, etatis anno 15. è contubernio dimittebatur.*

BONNA. P. 587. l. 25. *post*, ut &, *scribe.* In Scheda veteri Luxoviensi edita in operibus S. Columbani pag. 335.

BONONES. Historia Baldoini Lutzeburg. Archiep. Trevirensis lib. 2. c. 10. de seditione mota Mediolani contra Henticum Imp. à Guidone de Turre: *Aurum & argentum; omnisque cultum pretiosus à Bononibus distrahitur. Infra: Tot ibi sunt Bonones rapinā ditati repatriantes, quod ultra mensem plusquam Bonorum duo millia in exercitu (Imperatoris) deficere videbantur.*

BORDA. *Post* lin. 30. *scribe.*

Borderiata. Idem Tabular. *Dono talleā, & quid quid habebam, scilicet in tribus borderiatis Botschenreie, que sunt de feodo Mantrola. Liber Chirographorum ejusdem Monasterij fol. 39. Deditque pariter fratribus Absis unam borderiatam terra, que vocatur Possesia. Et fol. 111. medietatem trium borderiarum terra.*

Ibid. p. 589. l. 15. *post*, bigotaria. *adde.* Alia ex tabulario S. Vincentij de laboratorio: *Notum sit—quod Dom. Avesgandus S. Vincentij Abbas emis de Sucherio unum bordagium terra de beneficio Helmanni, annuente Dom. Gervasio Archipresule, &c.*

BORDIA. Tabular. Absienfe fol. 10: *medietatem bordia terra, que vocatur Berandaria, — concesserunt.* Idem videtur quodd *borderia.*

BORIN. Charta vetus apud Ægid. Gelenium in Colonia pag. 69. *Colorem qui vocatur borin jure dare debent omnes fervientes illis habitantes.*

BOS. L. 2. *post*, publ. *adde.* βόες ἄψῆρας, apud Hesiod. in Oper. & dieb. βόες ἰππῶν, apud Artemidor. lib. 2. Onirocrit. cap. 12.

BOTA. L. 4. *post*, simplicibus: *adde.* Statuta pro Ecclesia S. Vulfranni Abbavillensis in Tabul. Episcop. Ambian. fol. 134. *Et initio biemis botas—percipiant.*

Ibid. l. 13. *post*, &c. *adde.* Statuta Ord. Præmonstrat. distinct. 1. cap. 9. *Omni tempore lectionis fratres in vobiturnalibus botis esse possunt.* *Adde.* Chartam Manassis Episcopi Aurelian. an. 1210. in Probat. Hist. Blefensis p. 11.

BOVAREGIUS, idem quod *Bucca*; apertura fluvij per quam derivantur aquæ. In Statutis Massiliensibus part. 1. cap. 329.

BOVERA. *In fine subde.* Vetum alij de *Bovera* dictum volunt, pro *de Bavaria*, quodd priusquam Imperator fuisset dictus, Rex esset *Bavariæ.*

BRACE. P. 601. *post* l. 45. *subde.*

Bracilum. Formula vetus Andegav. 53. *Vestimento tanto, in iuris de soledus tantus, bracilo de soledus tantus, &c.*

BRAIARE. L. 3. *post*, Infantis. *adde.* Hesy chius: βραυκαρῶδες, ἰπὶ τῷ κλαυθίῳ παρδίων λέγει, αἰς μίμνημα φωνῆς. Hac voce utitur Philostorgius lib. 11. cap. 6.

BRANDEUM. L. 41. *post*, cap. 4. *adde.* *Palliola* vocat Diurnus Romanus cap. 5. tit. 12: quod Gregorius *brandea.*

BRANDO. P. 610. l. 44. *post*, pag. 101. *adde.* In manuali Placitatorum in Parlamento S. Martini 1375. *Hoc instanti anno 1376. erit bissextum. Dies Brandonum 2 die Martij. Dies Pascha 13 die Aprilis. Ubi dies brandonum, est prima Dominica quadragesima.*

BRENTA, *Sporta*, Italis, maximè vino deforendo idonea. *Brentator*, qui *Brenta* vinum defert. Vide Statuta Mediolan. 2. part. cap. 493. ubi ejusmodi *brenta* ad extinguendum ignem, si incendium in urbe accidat, adhibentur.

BRETAGHLÆ. *In fine adde post*, baldreschas. Ita in Statutis Mediolan. 2. part. cap. 348.

BREVE. P. 615. l. 4. *post*, 34. *adde.* Hist. Monast. S. Barbaræ Lugdun. cap. 19. n. 4. c. 20. n. 4. c. 25. n. 3. *Ibid.* p. 620. *post* lin. 2. *subde.*

Abbreviator; officium in Curia Romana.

Garnen de Curia Romana v. 259.

Aut malè narrabis narranda; vel Abbreviator Apponet factis plusve minusve tuis.

Ibid. *post* lin. 41. *subde.*

Brevicellum. Testamentum Bertichranni Episc. Cenoman. quos solidos per sacellos separatim cum brevicellis sigillatis ad unum quemque locum — commendavi.

Ibid. p. 620. l. 9. *post*, completens. *adde.* Charta Ludovici Pij in Vita Aldrici Episc. Cenoman. n. 11: *Sicut in plenariis & breviariis ejusdem Ecclesia continentur.*

BROLIUM. L. 12. *post* βρόλιον. *adde.* S. Hieronymus in cis. Ezech. βρολιον, quod nos vivarium, vel conclusum locum dicere possumus.

Ibid. p. 625. l. 34. *post*, pratis. *adde.* Occurrit præterea in Actis Episcoporum Cenoman. apud Mabilion. to. 3. Analect. p. 146.

Broialum, in Vita Aldrici Episc. Cenoman. n. 7: & alibi.

BRONDUS. Vide in *Bruntus.*

BRUARIUM. P. 626. l. 65. *post*, pag. 114. *Adde.* & in Actis capitularibus Ecclesiæ Lugdun. an. 1347: fol. 126. v. 1

BRUGASSA. Vide in *Barsa.*

BRUMA. L. 18. *post*, solstitio. *adde.* Vide præterea Janum Rutgerium lib. 4. Var. Lect. cap. 8.

BRUNIUS. *In fine scribe.* Palladius de Architectura: *Compositio brundi: sunt aramin, partes duas; plumbi unam; stanni unam.*

BRUNUS. L. 15. *post*, Heroida. *adde.* Rabanus Maurus Poëm. 12. ad Brunuvvardium Chorepiscopum:

Ultimè quem clarum, hunc causat prima nigellū Syllaba.

In fine subde:

Brunius. Palladius de Architectura: *Crocus quodque Hispanicus cum lucidissimo glutino distemperatus, & stanno lucidissimo; id est bene brunisio & clavo superpositus.*

BRUSCIA. *Post* l. 12. *subde.*

Brucia. Tabular. Dalonenfis Abbat. fol. 39. *Donamus — in perpetuam possessionem bruciam de Tulac; & quidquid in ea habebamus, &c.* Et fol. 54. *quar-*

ram partem Comba plana, & quartam partem brucia Cornialis.

BUBALUS. In fine adde. Lindenbrogium ad Ammiani lib. 22. & alios passim.

BRYTH, in Legibus Sueonum, dicuntur servi glebæ, vel prædiis adscripti. Vide Joan. Stiernhookum de jure Sueonum vetusto p. 208.

BUBUM. S. Columbanus Epist. 5. Dixit hoc olim & Victor Episcopus, sed nemo Orientalium suum recepit commentum, sed hoc soporans spina Dagonus, hoc imbibit bubum erroris.

BUCCHA, apertura fluvij, ex qua derivantur aquæ. Vide Statuta Mediolan. 2. part. cap. 329.

BUCCULA. P. 634. l. 59. post, familiaris. adde. Le Roman de Guillaume au Courtois. MS.

Froissent ces hiaumes, depieçent li blason, Infrà :

T vaist, feri Guintran devant for le blason.

BUDLAFLA, in prisca Sueonum Legibus, dicebatur citatio in jus in causis ordinariis per baculum, quem *Baculum notitie*, vel *Nuntiatorium* vocabant. Hunc iudex nota utrimque inustulata emittebat singulum singulis territorij quadrantibus, ut per manus vicinorum extraditus, & facti notitiam simul & comparandi mandatum circumferret: quomodo non iudicia tantum sed & promiscuè omnes conventus publici indicti fuerunt, ubi de casu aliquo extra ordinem deliberandum erat, aut iudicandum. Erat autem hic baculus nuntiatorius effectus ad modum rei de qua in Conventu tractatio instituenda fuit, ut si res sacra, crux lignea: si homicidiū, ligneum telum aut securis emitteretur. Ita Joan. Stiernhookus lib. 1. de Jure Sueonum vetusto cap. 6.

BUFORDIUM. Vide in *Bohordicum*.

BULLA. P. 638. l. 22. post, argentea, &c. adde. Gunther. lib. 9. Ligur.

Qui gentilis Arabs, tanquam munuscula Regi, Adveheres, frenos, calcaria, cingula, bullas, &c.

Ibid. p. 639. l. 47. post, Imperatoris. adde. appensa.

Ibid. l. 68. post, loci. adde. Hanc bullam se vidisse testatur Carol. Molinæus in Consuet. Paris. tit. de Feud. §. 39.

Ibid. p. 642. post, monstrant. adde. Carmen de Curia Romana v. 985.

Non auro, non argento, sacra bulla resulget, Insignis chartas plumbea forma sacras.

Et v. 1009.

Ponitur incudi pars quedam parvula plumbi, Et redit argenti tempore forma brevi.

Malleus imposita vix dat iria verbera massa, Et subito plumbum se novat ere novo.

BULSUS Equus, Ital. *Bulso*, nostris, *Poussif*: In Statutis Mediolan. 2. part. cap. 487.

BURBAN, BURGHAN, *Bauluca*, quasi *Burgi bannum*. Charta Friderici II. Imp. an. 1242. pro Colonienfibus: *Infra coloniam & terminos ipsius civitatis, qui dicuntur Burban, apud Maximilianum Henricum in Apolog. part. 2. p. 10. 16. Charta Caroli IV. Imp. an. 1356. apud eundem p. 95. Et nihilominus eisdem civibus & civitati Colonienfi illam consuetudinem, qua quandam libertatem qua dicitur Burcban, (infra, Burghan) & Ban ville habuisse & habere, ut dicitur confirmaverimus, &c.*

BURDA. In fine adde. Sed & scribit Salmasius lib. de Modo usurar. p. 401. *Burdi*, apud Arabes, papyrus, sive juncum Ægyptium significare.

BURDECANUS Colonienfis, in charta an. 1258. apud Maximilianum in Apolog. part. 2. p. 30.

BURGENSIS. P. 649. post l. 21. adde.

Burgenfes de Jurata. Charta Caroli VI. Regis Fr.

an. 1388. ex Archivo Regio: cui (militiæ Clericali) ascribi non potest nostra super hoc licentia non obtenta, cum nosser Burgensis existat de jurata, oriundus de dicto loco Castris Theoderici, & ibidem moram trahens, propter quam tamen juratam nobis in aliquo non tenetur, &c.

BURGEREICHT. Laudum, sive sententia lata an. 1258. apud Maximilianum Henricum in Apolog. Archiep. Colon. p. 29. Et iudicans secundum ejus formam, quod *Burgereicht*, vulgariè appellatur. Id est jus seu rellum *burgi*.

BURGUS. P. 652. post l. 15. adde.

Burgarium, villicus Vita MS. S. Gaugerici Episc. Camerac. lib. 2. c. 10. Hunc siquidem locum — a suo burgario, qui eum possederat, numerata pecunia comparavit.

BURICUS. L. 13. post, cap. 2. adde. Et Cujacium lib. 11. Observ. cap. 16.

BURCLA. Rafanus de Carelinis in Chron. MS. an. 1379. *Cum barchis & burelis per viam molendinorum, &c.*

BUTTA. P. 658. l. 58. post, vino. adde. Acta Episc. Cenomanensium p. 163. Et ad opus *Canonicorum ibi degentium buticulas duas paratas plenas de vino optimo, &c.* Adde pag. 85. 105. 135. edit. Mabillonij.

Ibid. p. 661. l. 42. post, art. 4. subde. Accipitur etiam Botagium pro quavis præstatione, in Regeſto temporalitatum, ex Camera Comput. Paris. f. 48. 49.

Butagium, idem quod *Botagium*, in Inscriptione Blesensi: *Comes Stephanus & Adela Comitissa, suisque hæredes perdonaverunt hominibus illius patriæ butagium in perpetuum.*

Ibidem p. 662. post l. 5. subde.

Buffellata terra, in libro Chirographorum Absisæ, fol. 167. 225. 188.

BUXERIA. In fine adde. Tabular. Nantoliense in Pictonib. an. 1327. *Buxeria, garonna, vindemia, &c.*

BYRSA. Post, *Byrsa*. scribe. Rabanus Maurus Poëm. 29.

Cinxit eos velamine Byrsa, Et decentissime, &c.

C.

CABALLUS. P. 668. post l. 52. subde.

Caballada, eadem notione, scilicet pro opera *caballi*. Tabular. Celliniacense: *Unum sextiar. de civada, & 2 sext. vini, & 6 den. pro carne, & caballadum, & corregium.*

CABANNARIA. In fine adde. Videtur deducta vox, ut initio innui, à Cannabi: ut fuerit ager, in quo Cannabis feritur: Indeque prædiis ac ædibus rusticis nomen manserit. Tabular. S. Mauri ad Ligerim: *Pour eux amaiser, pour maisonner, pour faire curtils & chenvieres, & autres culivemens.*

CABENTIA, Facultates, bona: ex Gallico *chevance*, charta an. 1375. data Avenione: *Et teneatur dare & assignare tantum in dotem & nomine dotis, quantum fuit datum & assignatum matri ipsius Joannis: Et aliis vero filiabus dare liceat cabenciam juxta sui voluntatem.*

CABUS. Vetus charta Lusitanica apud Antos Brandaon. lib. 9. cap. 30. *Proinde quod vos fecistis honorem, & cabum super me, & fecistis mihi servitium bonum & fidele. Ubi Editor, com respeito & bon acolhimento.*

CACABATUS. Post lin. 9. adde. *Ibidem:*

Cui sua fordeuem piuxerunt arma colorem, Frixura, cucuma, scasa, pasella, tripes.

CACEPOL

CASEPOLLUS. *Lin. 9. Post, &c. adde.* Tabular. Brivatenſe fol. 197. *Bajuli, Chaffipullus, & cuſtodes Eccleſia, gayta, Præſo principalis, &c.* Infrà: *Bajuli & chaffipulli terrariorum, qui bajulum & chaffipullam ab antiquo habuerunt, &c.*

CADIUS. *In fine adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in *Kád̄i & Kád̄t̄o.*

CÆSARIANI. *L. 9. poſt, vide. adde.* Petr. Fabrum lib. 3. Semestr. pag. 364. & in voce.

CAGANUS. *In fine adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in *Káḡn̄, & Káḡn̄e.*

CALABRA. S. Columbanus Epist. 4. *Vigilate quia mare procelloſum eſt, & ſtagris exaſperatur ſeralibus, quia non à ſola minax unda, qua etiam per-mota pontum ſemper cauiſ ſpumofis concava vorticibus, hyperbolicè licet de longè turgeſcens extollitur, & ante ſe calabra ſulcatis oſto millibus trudit, &c.* Apud Feſtum de verbis veteribus *Calabra* dicitur *Curia* ubi tantum ratio ſacrorum gerebatur.

CALAMUS. Fiſtula qua ſanguis Dominicus hauritur. Tabular. Monafterij S. Theofredi Vela-venſis: *Calices argenteos auroque decoratos ſex, cum uno calamo argenteo.*

CALCALENTERIS. S. Columbanus Epist. 4. de Paſchate: *Quid ergo dicis de Paſcha 21. aut 22 luna quod jam (tua tamen pace dictum ſit) non eſſe Paſcha nimirum tenebroſum, à multis comprobatur calcalenteris? Ubi fortè legendum calculatoribus: niſi chalcenteris legatur, id eſt viris doctis. Nam χαλκιστεροι cognominatum originem notum.*

CALGAR. *P. 678. l. 64. poſt, campanya, adde.* Huc pertinet, quod olim obtinuit, proverbium, apud Boncompagnum in Arte dictaminis MS. *Plus fulgent calcaria, quam alaria.*

CALCEAMENTUM. *L. 9. poſt, feſtum. adde.* Alludit fortè ad id quod legitur in libro Ruth. cap. 4. v. 8. *Hic autem erat mos antiquus in Iſrael inter propinquos, ut ſi quando alter alteri ſuo juri cedebat, ut eſſet firma conſeſſio, ſolvebat homo calceamentum ſuum & dabat propinquo ſuo: hoc erat teſtimonium Ceſſionis in Iſrael, ſed & neſcio, &c.*

CALCIARIUM. *L. 19. lege, in Episcopis Caſert.*

CALCUM, *Calcatio frumenti dum meſſuratur.* Tabular. Abbatiz Dalonenſis in Lemovicib. fol. 17. an. 1140. *Dedit—convenit Dalonis unum ſextarium avena cumlatum cum uno calco, ſuper terram qua eſt, &c.* Ibid. fol. 44. 45. an. 1227. *Tres ſextarios frumenti cumlatos cum uno calco tenduales &c.* Ita fol. 46. 125. 126. 127. 128. Rurſum fol. 81. *Retenſo nobis uno modio ſiliginis, & dimidio avena cenſualibus ad meſſuram de Pompedors, ſiligine ſemel percuffa & raſa, & avena ſemel una manu calcata, ſed cumlatata.* Eod. fol. *retentiſ tantum ſex ſextariis ſiliginis raſis & ſemel concuffis.* fol. 82. *retentiſ ibidem 12 denariis de acapamento, & pleno dominio, & uno ſextario ſiliginis calcato & raſo.* Denique fol. 91. *frumenti unam eminam raſam cum una ſucceſſione.*

CALDUS. *L. 16. adde.* Et Guill. Stuckium lib. 3. antiquit. convival. cap. 6.

CALÉFAGIUM. *In fine adde. & probat. Hiſt. Bleſenſis p. 7.*

Calcaſalum, eadem notione in Chronico S. Lau-nomari de Magenciaco num. 14. *In ſilva ſua ampliſſima, qua vocatur Borno, unde ſemper habeatur calcaſalum.*

CALIA, Coturnix. Gloſſ. Gr. Lat. Reg. Cod. 85. *ἀλιε, coturnix, calia, ἀτυλομήτρα, veſte coturnicum & caliarum.* Vide *Qualia.*

CALIGA. *L. 17. lege, nimis. l. 34. poſt, cutrit. adde.* Vide *Armiger, Faſciola.*

CALLIS. *In fine adde.* Statuta Veneta lib. 3. cap. 61. & Probat. Hiſt. Bleſenſis p. 5.

CALX. *In fine adde.* Vide Michael. Attaliatam in Synopſi Juris tit. 78.

CAMARIUM. Charta Alfonſi III. Reg. Portugallie an. 1279. apud Brandaonum to. 4. Monach. Luſitan. pag. 279. v. *Quicumque acceperit camarium, peſſet Do. Regi 2. Morabit. & illi cujus fuerit me-dium Morab.*

CAMBA. *L. 12. poſt, ſcribitur, adde.* Tabularium S. Michaelis Ulterioris portus an. 1141. *Monachi totidem Deo ſervientes in furno & camba abſque foragio & cambagio panem & cerviſiam faciunt ad ſuum uſum.*

CAMBIARE. *P. 694. l. 23. poſt, &c. adde.* Vide Caſaubon. in Notis ad Apulei Apolog. p. 137.

CAMBO. *In fine ſubde.*

Cambonium, eadem notione occurrit paſſim in Tabular. Abbatiz Dalonenſis in Lemovicibus fol. 21. 5. 19. &c. Interdum *Chambo* ſcribitur.

CAMBUA. *P. 697. l. 40. poſt, meruit. ſubde.*

CAMBUCCA, apud Andream lib. 2. Vitæ S. Ot-tonis Episcopii Bamberg. cap. 17.

Cabuca, in Actis viſitationis Simonis Archiep. Bituric. p. 208. lib. 4. Miscellan. Baluſij.

CAMELASIA. *In fine adde.* Et eundem Valeſium ad Eusebij librum de Martyribus Paſtinae cap. 12.

CAMERA. *P. 700. l. 41. poſt, alterum, adde.* *Ca-meræ noſtræ.*

CAMISA. *In fine l. ult. poſt, manipulo. adde.* Hiſt. Tranſlat. S. Antonini: *tunica & ſcapulari, cum manicis ex ſilaticio ſimiliter albo, & amictu & ca-mice ex byſſino, &c.*

CAMPAGUS. *L. 10. poſt, &c.* Georgius Metho-chita Orat. 1. hiſtorica ait Michaelem Cerularium Patr. Conſtantinopol. ſibi arrogaffe calceos phœni-ceos, *ἰμυροβαταῖς,* qui ſoli Summo Pontifici com-petebant. Id ipſum tradit auctor Dialogi de Proceſſi Spiritus ſancti editus ſub nomine Maximi Margunij. ſcribens Michaelem ab Eccleſia Romana ſeceſſiſſe, *ὅς τὸ ἰμυροβατῶν ἀπὸν ἐκβαλὼν τὰ κραιοβατῶν πιδίλια, τὴ καλλιόμορον ὑπὸ τῷ Πάπῃ τῷ Ρωμῆ, ὡς αὐτὸ μόνῃ ἰχθίος ἰχθυῖαν ἰκαλλοπιζέσθαι τότε, καὶ μὴ τοῖς ἄλλοις τῷ Πα-τριαρχῶν ἰχθῆναι τὸ τοῦτο.* Denique Baſſamon in Meditat. de Patriarch. privileg. pag. 451. de Patr. Conſtantinopol. *ὅτι τὸ πῶ τῷ βασιλεὺς λάρεν τὴ τὸ τῷ ἀγίῳ Κωνσταντίνῳ τομζόμενον διſπιſμα καταſ-φί, ἐπὶ κραιοβατῶν πιδίλοις τὴ τὸ τυπῶν διατρι-ζί, &c.*

CAMPANA. *P. 709. l. 1. poſt, docent. adde.* Ha-drianus Junius lib. 3. Animadverſ. cap. 11.

Ibid. p. 712. l. 48. poſt, eſt. adde. Andreas Dan-dulus in Chron. MS. & ex eo:

Ibid. l. 55. poſt, campanarum. adde. Leges Oſtro-gothorum de Jure Eccleſiaſtico cap. 12. *Nunc in-greditur pax Paſchalis die Mercurij, muta Hebdoma-da, quando campana aſtringuntur.*

Ibid. p. 711. l. 15. poſt, cap. 25. adde. Pachymeres lib. 7. cap. 5. Sguropulus in Hiſt. Concilij Florent. ſect. 4. cap. 12.

CAMPARIUS. *L. 12. poſt, &c. adde.* De ejuſmo-di Campariis vide Statuta Mediolan. part. 2. cap. 309. 310. 365. 397. & ſeqq.

CAMPESTRATUS. *In fine adde.* Vide lib. 4. Miſcellaneorum Baluſij pag. 418.

CAMPIO. *P. 717. l. 23. poſt, 5. 2. adde.* Et in Sta-tutis MSS. Caroli I. Regis Siciliæ cap. 135.

Ibid. p. 718. l. 2. *post*, unguis. *scribe*. Adde Statuta MSS. Caroli I. Regis Siciliae cap. 110.

CAMPIPARS. L. 17. *post*, dōminij. *adde*. Cham-
parcy.

CAMPUS. *Post* l. 11. *adde*. Idem paulò ante: *Hostibus expulsis, campum qui maximus extas, iam lustrare vacat.*

Ibidem p. 730. l. 7. *post*, tenens. *adde*. recensēbant, inquam, Reges milites suos, quos non nisi provec̄ta tempestate in expeditiones educebant, cūm ut plurimum à *Iulio* mense sumerent Gallicani prociñctus exordia, ut est apud Ammianum lib. 17.

CAMPUS *Martius*. In *sine* pag. *adde*. & Dissertationem nostram de Hebdomo Constantinopol. num. 7.

CANALIS. L. 1. *post*, publica. δημόσιον ἀγωγόν, in Gloss. Lat. Græc.

Ibid. l. 34. *post*, Episcopi. *adde*. Scribit Constantinus Porphyrog. lib. de Admin. cap. 34. Regionem in Dalmatia *Canalem* appellatam, sic dictam Slavorum lingua, ἀμαξίαν, seu viam plaustralem, ἐξ τῆς ἣς τὸ τόπον ἐπίπεδον, πάσας αὐτῆς τὰς δουλίας ἐπιτελοῦσιν. Sed Latine vocis vim haud percepit eruditus Princeps.

Ibid. l. 38. *post*, pertinent. *adde*. Vide Cujacium lib. 19. observ. cap. 19. & infra in *Via vicinalis*.

CANAMELLA. L. 8. *post*, cap. 18. *adde*. μέλι τὸ καλέμενον τὸ λιγύρονον σάχαρι, apud Arrianum in Periplo maris Erythræi.

Ibid. pag. 731. l. 4. *post*, vide. *adde*. Leonardum Fuchsum lib. 1. Paradox. medicin. cap. 35. ptæteæ.

CANATIGLIA, vox Italica, Gall. *Cannelille*, filum aureum vel argenteum levius. Hist. Translat. S. Antonini: *Planeta ex Ermisino rubeo similiter confecta, & penicamentis aureis cum ricamis canatiglia aureis & argenteis intertexta.*

CANAVA. P. 733. l. 1. sic lege. Ennodius Epigr. 43. de Inscriptione ante, &c.

Ibid. l. 23. *post*, in MS. *adde*. *Caneparium* dicitur in Statutis Mediolan. part. 2. cap. 103. estque custos arcæ publicæ. *Caneparium* seu *thesaurarium*, in 1. part. cap. 343. 350.

Canepa, idem quod *Canava*. Statuta urbis Mediolan. part. 2. cap. 7. *Potestas Mediolani possit tenere canepam, & vendi facere vinum ad minatum.*

CANCELLUS. Pag. 737. l. 6. *post*, est. *adde*. Acta Episcoporum Cenomanensium in Arnaldo cap. 33. Denuo ipsam Ecclesiam — construere cepit, & parvi superiori, que vulgo *Cancellum* nominatur, etiam telam imposuit: membrorum quoque que Cruces vocantur, atque surrium solidissima fundamenta antequam moreretur insitruens. In Hoello, cap. 34. Sed & cancellum quod ejus antecessor construxerat, pavimento decoravit.

CANDELA. P. 738. l. 53. *post*, p. 353. *adde*. Pachymer. lib. 1. Hist. cap. 31.

Ibid. l. 56. *post*, cap. 86. *adde*. Ægid. Gelenius in S. Engilberto p. 37.

CANDELARIA. P. 739. l. 28. *post*, intrabunt. *adde*. Alcuinus serm. in Hypapant. *Maximè autem eo loco quo primatum Ecclesia Catholica in primo Pastore sortita est, in tanta reverentia habetur, ut ea die cuncta civitatis turba in unum collecta immensis ceætorum luminibus coruscans, Missarum solemnia devotissimè celebrent, nullusque aditum publicæ stationis invet, si lumen manu non tenuerit, tanquam scilicet dominum in templo oblaturi, imò etiam suscepturi fidei lumen, quo interiori fulget, exteriori oblationis sua religione demonstrant.*

Ibid. l. 31. *post*, depictam. *adde*. Germanis vero *Lucchi mess*, id est *Missæ* luminum appellatur, ut est apud Gretzerum in Muticibus Christianis pag. 177.

Ibid. in *sine* *scribe*. *adde* Cyrillum Scythopolitanum in Vita S. Euthymij apud Allat. de Hebdomad. Græcor. p. 147.

CANDIDA. L. 3. *post*, calliculas. *adde*. Spartianus in Severo: *Prator designatus à Marco est, non in candida, sed in competitorum grege.* Id est non inter candidatos Principis. Nam magistratuum quidam designabantur à Principe, seu commendabantur sine repulsa & ambitu designandi, ut loquitur Tacitus lib. 1. Annal. Vide Henr. Valesium ad 20. Ammiani p. 184.

Ibid. in *sine* *adde*. Passio SS. Seraphiz & Sabinæ: *Filia Herodis Metallarij cuiusdam, qui sub Vespasiano Augusto ter in urbe Roma candidam confessionem dedit Romanis.* Ubi fortè leg. *editionem*.

CANIS. P. 743. l. 9. *post*, domus. *adde*. κύνων δωρεάν, in Legibus Georgic. tit. 6. §. 9. Artemidorus lib. 2. Onirocrit. cap. 11. de canib. οἱ ἦ ἐπιφυλακῆ & κλημάτων, & αἰετός καὶ διομίς λιγορόν. Idem lib. 3. & κύνων μὲν οἱ μὲν ἐπὶ θυρῶν τριπόρῳ. De canibus *canenariis* egit Seneca lib. 3. de Ira.

Ibid. P. 744. l. 58. *post*, κύνων. *adde*. κύνων ποιμαίνων, in Legib. Georgic. tit. 6. §. 10.

Ibid. p. 746. l. 47. *post*, sagax. *adde*. Ita apud Artemidorum lib. 2. Onirocrit. cap. 11.

Ibid. p. 747. l. 72. *post*, l'autre. *adde*. Id ipsum de Bulgaris refert Continuator Theophanis lib. 1. num. 20.

Ibid. p. 748. l. 15. *post*, mitterent. *adde*. Atque hæc fortè Hunnorum etiam sacramenta intellexit Theophanes an. 2. Justinii Thracis, scribens eos fœdera sua firmasse μὲν ἔργων πατριῶν.

CANONICUS. P. 752. l. 59. *post*, Bordenavius *adde*. Henr. Valesius ad Socrat. Hist. Eccl. lib. 5 cap. 19.

Ibid. p. 753. l. 34. *post*, Paris. *adde*. &c. Meminit etiam.

Ibid. p. 755. l. 37. lege. Germanor.

Ibid. p. 756. *post* lin. ult. *adde*. Anno 1614. 25 Julij Rex Ludovicus XIII. eandem ingressus Ecclesiam, in *Canonicum Honorarium*, tanquam *Abbas secularis & Protector ejusdem Ecclesie* receptus est, ratione sua *corona*, & *juramentum* quod Reges Francie in ejusmodi prima receptione facere consueverunt, præstitit.

Ibid. p. 758. l. 19. *post*, poterat. *scribe*. *adde* Ægid. Gelenius in Colonia Agrippina. p. 245.

Ibid. l. 30. *post*, ἀνδραῖοι. *adde*. Et Menza 20. Martij in S. Niceta, & 27 Sept. in S. Ignatio Hegumeno.

Ibid. l. 44. *post*, cap. 8. *adde*. In Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n. 44.

Ibid. p. 760. *post* l. 8. *adde*. Cartha Manassis Episc. Aurelian. an. 1210. *Nullus canonicetur aut recipiatur infra 21 annuum.*

CANTABRUM. L. 10. *post*, manducate, *adde*. Acta SS. Nerei & Achillei n. 19. *iusiisque eos in terram fodere per totum diem, ad vesperam verò cantabrum manducare.*

CANTATRICES. L. 4. *post* Pauli. *adde*. Σπυριδίου γυωάνος, Theodoro Prodromo carm. in Amicos.

Lin. 22. *post* legibus *adde*. Sed & tubas olim adhibitas in funeribus, docuere pridem Persij Interpretes ad Sat. 3. quas verò cantatrices alij, *computatrices* vocat Boncompagnus Bononiensis qui vixit an. 1213. in Arte Dictaminis MS. lib. 1. sub finem: quòd mortuorum facta & nobilitatem narrarent: nam

nam computare pro narrare dixerunt, ut supra annotatum, nos diceremus *des contents*. Ita porro ille: *Ducuntur Roma quedam femina pretio nummario ad plangendum super corpora defunctorum, qua computatrices vocantur, ex eo quod sub specie rhythmica nobilitates, divitias, formas, fortunas, & omnes laudabiles mortuorum alium computant seriatim. Sed et namque computatrix aut interdum vella, vel interdum proclivus stas super genua crinibus dissolutis, & incipit praconia laudum voce variabili juxta corpus defuncti narrare, & semper in fine clausula, ho, vel, hi promittit more plangentis. Et tunc omnes astantes cum ipsa flebiles voces emittunt. Sed computatrix producit lacrymas pretij non doloris.* Id potissimum vetatur in Statutis Mediolanensibus. 2. parte c. 470. Vide Ammianum lib. 19. pag. 134. Ejusmodi porro cantratices seu computatrices in ipsis tumulis juxta mortuorum figuras, vel in ipsa sepulchrorum basi depictas videre est in tumulo Annæ Burgundæ mortuæ anno 1132. Ducissæ Bedfordiensis in Æde sacra Celestinorum Parisiensium juxta factum altare.

Ibid. l. 22. post, legibus. adde. apud Græcos hodiernos, ut testatur Bellonus lib. 1. Observ. cap. 4. & lib. 2. de operum antiq. præstantia c. 14. 15.

CANTELLATOR. *In fine adde.* Ammian. lib. 29. *Cum oblectaretur illi quamobrem constellationem Principis collegisset.* Aldhelmus lib. de Virginitate: *Fato & Genesi gubernantur futura, juxta Mathematicorum Constellationem.* Vide Firmic. lib. 1. Mathes. c. 3.

CANTERMA. *In fine adde.* Vide Lindenbrogium ad Ammiani lib. 16. p. 52.

CANTOR. P. 766. l. 33. post, an. 595. adde. Scholam verò Cantorum ex Orphanotrophis fuisse suppletam, docemur ex Diurno Romano cap. 7. tit. 19. Vide Gloss. med. Græc. in *ὄργανοι*.

CAPA. P. 674 l. 19. post, indutus. adde. Vita S. Vodoali reclusi num. 11. *Qui tollens pallium suum, qui vulgò capa vocatur, super eum projecit.*

Ibid. P. 775. l. 35. post, Capellani. adde. Ubi Sozomenus lib. 1. cap. 8. de Constantino M. *ἔξω κἀπάλου ἢ ἐκκεντρίου εἰς ἀκροῦς πρὸς τὸν ἄνω, λυθὴν τὸν περὶ τὸν κεφαλῶν.*

Ibid. l. 50. post, casula. adde. Tabularium S. Eparchij Inculsim. *Corrinas quoque & dosallos sive bonchallos, & ex obtimis palleis 20. cappas Romanas, & multa plurima que numerare longum est.*

Ibid. post l. 59. subde.

Capparius, qui facit & reficit Ecclesie ornamenta, in Tabul. Brivatensi fol. 197.

CAPELLA. L. 9. post, præstabantur. adde. Placitum Theoderici Reg. Fr. apud Mabillonium de Re diplomat. p. 470. *Ut de novo denominatus apud se sua manu septima dies duos ante istas calendas Iulias in oratorio nostro super Capella Domni Martini, ubi reliqua sacramenta percurrerant, hæc debiret conjurare, &c.* Placitum aliud Childeberti apud eundem V. C. pag. 483. *Sic ad ipso viro Grimoldo suis judicatum, ut sex homenis de Verno, & sex de Latiniaco bone fidei in oratorio suo seu capella sancti Martini immemorate homenis hoc debirent conjurare.*

Ibidem p. 779. l. 45. post, p. 137. adde. Lib. 1. Miscellan. Baluzij p. 492.

Ibid. p. 782. l. 11. post, &c. adde. Vide Probat. Hist. Blefensis p. 10.

Ibid. post l. 50. subde.

Capella præterea appellata ædicula, in qua cimelia asservabantur. Testamentum Haimonis Dom. Burbonensis an. 9. Ludovici Reg. Ind. 3. *Donate Eb-*

boni castrum canilla cum appenditiis, & de nostra Capella spadam & duos sigillos de amaxo.

CAPELLANI. P. 785. l. 48. post, pag. 45. adde. Verum hæc Charta, quæ continet foundationem Ecclesie S. Audoeni in Foresta Cuisiensi, legiturque in Regesto Caroli VI. an. 1382. & 1383. num. 216. in Tabul. regio, dubiæ est omnino fidei.

Ibid. p. 787. l. 33. post, citato. adde. & auctor Gestorum Episcoporum Cenomanensium p. 247.

Ibid. l. 72. post, Acheriani. adde. *Senier Capellanus*; in veteri placito sub Ludovico Pio in Vita Aldrici Episc. Cenoman. p. 136.

Ibid. p. 788. l. 34. post, cap. 1. adde. Grimoldus appellatur apud Ermenricum Monach. Augiensem lib. de Grammatica, in to. 4. Analector. Mabillonij p. 329. deinde adde.

Lindbvardus, sub Carolo Crasso, to. 4. Analector. Mabillonij p. 340.

Ibid. p. 789. l. 5. lege, to. 1. pag. 439.

Ibid. l. 7. post, pag. 50. adde. Et Guillelmus Peyrattius lib. 1. de Capella Regis cap. 73.

Ibid. l. 39. post, magistri. adde. Alcuinus Epist. 24. ex Mabillonianis, ad Archiepiscopum scripta: *Vestros verò discipulos & capellanos meo precor officio saluta, admonens eos honestè vivere coram hominibus, ut vestra ex eorum conversatione laudetur dignitas, Charta Franconis Episcopi Nivernensis, ex Tabulario S. Cyrici Nivern. num. 7. Venit Anno Ecclesie nostre Archidiaconus, & domus nostra Proto-capellanus.* In charta seq. dicitur S. Cyrici Archidiaconus atque Thesaurarius.

Ibid. l. 55. post, &c. Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicilie cap. 149. *Et ladite Eglise ait especial nombre de Chapeleins. Ci endroit sont appellez toute maniere de Clercs Chapeleins.*

CAPICELUM, Cervical, ex Italico, *Capizzale*, in Statut. Mediolan. part. 2. cap. 457.

CAPILLATURA. L. 7. dele, suppositio.

CAPILLI. P. 793. l. 44. post, sinebant. adde. Huc etiam refertur possunt verba Hieronymi in Epist. ad Sabinianum: *Moris est in Ægypti & Syria Monasteriis, ut tam virgo quàm vidua, qua se Deo voverint, crinem Monasteriorum matribus offerant desecandum, non intello postea contra Apostoli voluntatem incessura capite, sed ligato pariter ac velato.*

CAPIS. L. 4. post, includit. adde. Hucbaldus Mon. Elnonensis in Catm. de Calvis:

Casarea capides, canti cata eista cationis.

CAPISTERINUS. L. 4. post. Gregorius. scribe. Lib. 2. Dialog. cap. 2. *Ad purg. &c.*

Ibid. l. 6. post, &c. adde. Ubi Zacharias Pap. *μὲν* vertit.

CAPITALE. P. 798. l. 38. post, capitalitium. adde. *μὲν*, apud Theophanem in Nicephoro genetali an. 4.

Ibid. L. 57. post, &c. adde. Charta Joannis Abbat. Compend. an. 1247. *Reddunt insuper homines nostri de corpore, tam presentes quàm futuri utriusque sexus capitagia sua certis terminis quibus solvere consueverunt.*

Ibid. p. 799. l. 70. post, reconnoissance. adde. Regestum Temporalitatum, ex Camera comput. Paris. f. 133. ubi de Mortua manu: *Lesquels 12 den. sont appellez chevage, pour ce que chascun chef marié en vefve les doit.*

Ibid. l. 70. post, Reconnoissance. adde. *Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Or service & chavaigo deus cens requiert tant fors

Don thavaige est pechiés, mais don service est drois.

CAPITIUM. P. 806. l. 46. *post*, procurer. *adde.* Charta Hugonis Abbatis S. Dionysij an. 1193. ex Tabul. ejusd. Eccl. *Volumus & constituimus ut 10 lampadum, quæ ante altaria capitis nostri per noctem tantum ardebant, oleum sufficienter à capitiario ministraretur, ut tam per diem quam per noctem in perpetuum ardeant.*

CAPITOLIUM. L. 59. *post*, num. 2. *adde.* Ægidius Gelenius in Colonia Agrippina lib. 3. Syntagm. 9. pag. 330.

CAPITULATIM. L. 2. *post*, Lat. *adde.* Cornelius Nepos in Catone: *Atque hæc omnia capitulatum sunt dicta.*

CAPITULUM. P. 813. l. 44. *post*, dona, *adde.* alibi: *Si aliquis privatus vel extraneus, capitularium, vel debitor accipias fugam à villa Montispele-rij, &c.*

CAPSA. *Post* l. 14. *adde.* Stephanus African. Presb. in Vita S. Amatoris num. 25. *Et cum eis esset ignotus, pulchritudine vultus, & capsellari honore, quo reliquias inclusas pendulas collo gestabat, cognoverunt Dei esse famulum & cultorem.*

CAPSONUS, in Statutis Mediolan. 1. part. cap. 254.

CAPSUS. P. 817. l. 62. *A voce dicimus, dele reliquum columnæ & subde.*

Quæ videtur esse sententia Sirmondi ad Sidonij Car. men 16. & Henrici Valelij ad Sozomen. lib. 9. c. 2. nisi capsum minoris esset longitudinis, quam pars ædis in qua altare statuitur, quod à forma ædium sacrarum, si non veteri, saltem hodierna abhorret. Tamen si non diffitear interdum navim Ecclesiæ, ac Monachorum præsertim, etiam longè brevioris fuisse: ut in æde sacra Abbatis S. Dionysij ad Luteriam advertere est, ut alias præteream ædes sacras Monachicas veteris structuræ, unde si ea pars secundum Sirmondi & Valelij sententiam *Capsum* appellatur, à Gregorio Turonensi inde fortè dicta fuerit, quod Rhedæ undique tectæ instar quadrata vel oblonga tecta fuerit, eadem qua *Navis* dicta est ratione, uti in hac voce docemus. Nam *Capsum, Rhedam tectam* dici mox observavimus. Sane fuit cum existimarem aliud fuisse capsum quam navim Ecclesiæ, & apud Gregorium *Capsum* intelligi debere de ea ædis parte quæ retro altare est, & editior olim erat, quam *Capitium* appellatam fuisse diximus. Id videtur innuere idem Gregorius cap. 16. ubi ait Ecclesiam de qua loquitur, habuisse *in altum infra Capsum usque Cameram pedes 50.* Quippe ædis altitudinem *infra Capsum* mensus est, quæ in capso, quod à terra editius extitisse diximus, minor fuisset. Proinde *Capsum* ex *Capitium* formatum mihi persuasum erat, ut & altaris vocabulo Gregorium.

CAPTIONES. L. 9. *post*, debet. *adde.* Charta Theobaldi Comitæ Senescalli Franciæ in Hist. Blesensi pag. 301. *Perdonaverunt hominibus istius patriæ captionem equorum & telarum in quibus manducabant.*

CAPTURÆ. P. 820. l. 28. *post*, injectio. *adde.* Pachino multa tinnorum est copia, echinis & omnibus mari navibus pisculentissimas, ac propterea semper captura larga.

CAPULARE. Formulæ Andegavenses num. 33. *Et ibidem venientes invenerunt sic esse factum feris incisæ ostias concapulas, portas perforatas, &c.*

CAPULLA. L. 8. *post*, Christum. *adde.* appelleret.

CAPULUS, vel *Capulum,* Apex. Andr. Dan-

dulus in Chron. MS. an. 991. *aut de Capulo silvarum amplius tollendo, quam antiqua præstiti consue- tudo, &c.* Vide *Ramaticum.*

CAPUT. P. 824. *post*, l. 16. *adde.*

Caput pro *Capitio*, seu ea Ecclesiæ parte ubi altare erigitur. Ita in regionibus urbis Romæ apud Mabilionium to. 4. anales. *Caput Afræ* (Sic leg. putem, pro *Africa*) & *Caput S. Joannis*, pag. 512. & 514. Vide *Capsum.*

Ibid. p. 825. l. 18. *post*, vocaretur. *adde.* Meminit etiam Justinianus in Nov. 24. §. 1. ut & Theophanes pag. 132.

Ibid. pag. 826. l. 52. *post*, porcinum. *adde.* Vide Ammianum lib. 17. Agathiam lib. 2. & ex eo Suidam.

Ibid. p. 827. l. 30. *post*, Senati. *adde.* Inscriptio statuarum auctæ eidem Symmacho erectæ: *Qui primus in Senatu sententiam rogari solius.*

Ibid. *post* lin. penult. *adde.*

Caput Vici, apud Sidonium lib. 4. Epist. 8.

CARAULA. *In fine adde.* In Lexico MS. Cyrilli, *Καραύλα* exponitur λόγος εἰς τὴν ἰσθμὸν. Ita fortè primitus *Caranda* fuerit sortilegij species in segetibus.

CARCER. L. 4. *post*, fosse. *adde.* Passio S. Felicis Episcopi Tubizacensis: *Iussit eum legatus in ima carceris mitti.*

CARCERARIUM. *In fine adde.* Tabular. Episcopat. Ambian. an. 1318. *Pro geologio seu carcera- gio, &c.*

CARDINALIS. P. 836. l. 20. *post*, remaneret. *adde.* Carmen de Curia Romana v. 580. ubi de Cardinalibus:

*Dic age quid faciunt quibus est à Cardine nomen,
Post Papam quibus est immediatus honor?
Expediunt causas, magnique negotia mundi
Extingunt lites, sædera rupta ligant.
Illi participes onerum, Papæque laborum,
Sustentant humeris grandia sacra suis.*

Et infra:

*Nec ratione vacat, quod habet à Cardine nomen,
Deservire solent nomina rebus in his.
Porta suos postes sine Cardine claudere nescit,
Nec bene præter eos Pastor ovile regit.
Cardo tenet portam, nec quid valet illa remoto
Cardine, sic Papa nil valet absque viris.*

Ibid. p. 838. l. 5. *post*, locis. *adde.* In Diurno Romano cap. 3. tit. 11.

CARENA. P. 839. l. 25. *post*, indulgetur. *adde.* Inscriptio an. 1225. in Ecclesia SS. Vincentij & Anastasij ad tres fontes, Romæ, ex Panvinio de 7. Eccl. p. 111. *Septem annis & septem carinea remissionis confessi criminis solutionisque detur ei.*

CARISTIA. L. 3. *post*, caristia, scribe. Bernardus Silvester de gubernatione rei familiaris: *Si abundas blado, non dilige caristiam, quia diligens caristiam cupis esse pauperum homicida.*

CARITAS. P. 842. l. 18. *post*, accommodentur. *adde.* Caroli Crassi Imp. Commemoratio apud Augienses: *Tunc inter nos disposuimus, ut singulis annis uno die à prænomina curie in communes cunctis fratribus cum omni abundantia plenum servitium pro anima Imperatoris perficeretur, & eodem die pro illius amore in refectorio plena caritate hilariter atque gaudentes efficerentur.*

Ibid. l. 25. *post*, dentur. *adde.* Paulus in Vita S. Hilari Abbat. Galeat. n. 8. *Erexit cum & duxit ad speluncam suam, & oratione facta, fecerunt caritatem.*

Ibid. l. 41. *post*, pag. 649. *adde.* *Caritativa refectio,* in Tabulario Prioratus S. Petri de Paredo fol. 7.

Ibid.

Ibid. p. 844. l. 15. post; Andreæ. add. Tabular. Absienſe fol. 177. Pro quo idem Abbas dedit ei 40 solidos de caritate &c. Adde fol. 189. 190.

CARMALUS. Annales Ratisponſes Mabillo-
nij, an. 818. *Pernhardus Rex Carmalum levavit.*
Mox: an. 819. *Lindvius Carmalum levavit.*

CARNACARIA, in Charta Adefonſi Regis
Hiſpaniæ. Locum vide in *Tanaria*.

CARNALIS. l. 16. post, baptiſma. add. Aimoi-
nus lib. 2. *Miraculor. SS. Georgij & Aurelij: Dnas no-
biles puellas carne ſorores.*

Ibid. l. 35. post, est. add. Edclvvlſus in Abbatib.
Lindifum.

— *Carnali à nomine dictus
Godfridus ille fuit.*

CARNARIUM. P. 847. l. 1. post, conduntur. add.
κροφύλακον, in veteri inſcript. apud Selden: in Mar-
morib. Arundelian. p. 48. 1. edit.

CARNATICUM. L. 12. post, vefcendum. add.
Vita Aldrici Episcopi Cenomanenſis n. 56. *Et debentur
decem de Carnatico aristes.*

CARNERIUS. In fine add. Fori Alcaçonenſes
etæ 1267. *Et qui cavalo alieno cavalgaret, pro uno
die pellet unum carnerium.*

CARNULENTUS. L. 3. post etiam. add. Soli-
nus, ut &

CARO. L. 7. post, Sanctorum. add. Vide La-
Etantium lib. de Mortibus persecutor. n. 9.

CAROLINA herba, add. Crocodylion dicta,
de qua Ruellius, lib. 3. cap. 9. & 10.

CARPENTUM. P. 851. post l. 4. add.
Carpentator, apud Petrum Canonicum in Actis
S. Dymphæ Mart. n. 7.

CARPIA. L. 7. post, pag. 369. add. Et de modo
ufurar. p. 881.

CARRA. P. 852. post l. 5. subde.
Carrale. Præceptum Theoderici Regis Franc. apud
Mabilon. de re Diplom. p. 471. *Ipsa telonea de om-
nia carra ipsius Monasterij Domni Dionysij, tam Car-
rale, quam navigale, &c.*

CARRADA. P. 852. l. 24. post, cap. 13. add.
Vita Balduini Lutzemb. Archiepisc. Trevit. lib. 2.
cap. 11.

CARROCIUM. P. 857. l. 26. post, pag. 75. add.
Boncompagnus in Arte dictaminis MS. lib. 2. *Viri
Mediolanenſes patres veſtri in Imperium deliquere-
runt, unde civitas fuit dirpervita in burgos, & ligno-
rum strues, quam carrociam appellavit, prostrata sub-
vivit pudorem.*

Ibid. l. 35. post, cap. 77. add. Et Ricordanus
Malaspinus cap. 164. ubi pluribus describitur.

Ibid. p. 853. l. 3. post, vexillo. scribe. Adde Cro-
nicon breve Cremonenſe edit. tom. 2. Miscellan.
Baluz.

CARSAMATIUM. In fine add. Vide Gloss.
med. Græcit. in Καρζαμάτιον.

CARTALAGIUM. Charta an. 1200. in Hist.
S. Barbaræ Lugdun. pag. 130. *Salvis usagis dilectorum
vavassorum infra villam, ut est in fornagiis, lectis
cartalagis, & aliis usibus mercati. Vide Quar-
tagium.*

CARTALARIA. Tabularium Brivatense an. 1288.
f. 196. *Erat enim questio & controversia — super ju-
risdictione, iudicia, & districtu cartalaria Briva-
tensis. Infrà: Cum ab antiquo Cartalaria Briva-
tensis sit & teneatur in 4 locis, &c. Item in diebus sabbatini-
is, & in diebus nundinarum fiat & teneatur car-
talaria in foro Brivatensi, & ubicunque ibi bladum
communiter vendatur, jure Cartalaria fungetur, &c.
Et fol. 197. Cartalarij, scilicet illi qui exercens offi-*

*cium Cartalaria nomine Capituli; ad hoc specialiter
deputati. Vide Quarta, Quartagium.*

CARTERENCHIA. In fine add. Una quarte-
rengia pressoragy, in charta Philippi Aug. an. 1181:
in Tabul. Abbat. Barbellenſis n. 34.

CASALE. L. 18. post, add. scribe. Diurnum Ro-
manum cap. 6. tit. 11. cap. 7. tit. 22.

Ibid. add. in fine. Statuta MSS. Caroli I. Reg. Si-
cil. cap. 115. *Vilains qui habitent és viles & és ca-
seaux, ne puissent estre mis avant por tesmoins con-
tre Comtes, ou contre Baron ou simple Chevalier.*

Casualis, eadem notione. Tabular. S. Cyrici Ni-
vern. ch. 22. *In agro Magniacense, in villa Lursia-
co, hoc est casuales cum vineis & arsilibus, ubi col-
ligi possunt vini modij 50. Ch. 41. Et quod vocatur à
rusticis vetus Clausum cum Casuale & puteo. Et
ch. 85. Cum pratis, masnilibus, casualibus, & ara-
bile terra.*

CASARE, nubere, matrimonio jungi: vox His-
panica. Coronatio Hentici Regis Lusitanie apud
Brandaonnum lib. 10. cap. 13. *Si casaveris cum Prin-
cipe extraneo, non sis Regina.* Testament. Sancij II.
Reg. Portugall. apud eundem 10. 4. p. 221. *si reginæ
Blanca casata fueris:*

CASATI. L. 39. post, feodatus. add. Vita Aldri-
ci Episcopi Cenoman. pag. 118. *Quosdam vassallos,
casatosque, ut nominant.*

CASSINA. L. 13. post, cullinos. add. Vide Sta-
tuta Mediolanensia part. 2. cap. 236. 237.

CASTICIA. L. 48. post, ædificare. add. Tabu-
lular. Comitatus Pontivi an. 1209. *Quod Hermes
debet partiri tali modo, quod hoc quod Comes casti-
chaveris, Comitii debet remanere: Ita quod quan-
tum Dominus Comes castichaverat, tantum Dom-
Thomas de S. Valerico habebit nemoris contra.*

Ibid. L. 56. post, facienda. add. Alia an. 1377. in
tabul. Episcopatus Ambian. fol. 17. *Apertura exclu-
sa — debet casticiari solummodo palo & virga. Alia
an. 1231. ibid. Apertura fossati debet esse 10 pedum.
Casticiari vero potest metare, palls, & cleia sin-
gulari.*

CASTRATIO. Add. in fine. Vide Petr. Fabrum
lib. 3. Semestr. cap. 19.

CASTRITIUS. In fine add. Et Glossar. med.
Græcit. in Καστρίτιος.

CASTRUM. P. 874. l. 29. post, Bigoti. add. In
eiusdem liturgia & S. Basilij.

Ibid. l. 36. post, Imperatorios. add. De quorum
invita castitate, sic S. Basilij. Epist. 87. *ἄνθρωποι
ὡς καὶ ἀνθρώπων ἕξ οὐδὲν; μαίοντες ἢ ἀκαρπία δι' αἰῶνα
αἰχρῶντες.*

Ibidem in fine add.
Casticellum, in Testamento Bertichranni Episc.
Cenoman. sub fin. *omnes Castellæ, Casticella; vi-
neola, Campellos, &c.*

CASTULITAS. Infectio Epistolæ s. S. Colum-
bani ad S. Gregorium Pap. sic concipitur: *Dominus
Sancto — egregio speculatori, theoria ut pote divina
Castulitatis potito, &c.* Ita MS. Cod. præfere me-
ner editor.

CASUALIS. Vide in *Casalis*.
CASULA. P. 876. l. 56. post, Rupertii. add. Pe-
trus Comestor in Hist. Scholast. Exod. cap. 63. de
vestibus Pontificum veteris Legis scribens: *Modicè
stringebatur, & usque ad tibias dependebat ad decorent
dum Sacerdos nihil operabatur. Cum autem sacrifi-
cabat, ne impediret, pendentes summitates super levum
humerum respicebat; unde & forte Diaconus quando-
que casulam plicatam eidem humero superponit.*

CATACLITUS. P. 880. lin. 4. post, perfuls.
add.

adde. quomodo *παρανομία* usurpat Codinus de off. Palat. cap. 3. num. 13. *επαράνομον χρυσοχόον, λιβάριον ἢ ἄλλο μαρμαριόειον ἔχει ὡς λογόμην Παισιχία.*

CATACUMBA. L. 2. post, publica, adde. Quorum descriptionem dedit Onuphrius Paninius lib. de praeceptis Urbis Basilicis, pag. mihi 122.

Ibid. l. 26. post, catacumbæ, adde. Acta S. Isidori Agricolæ n. 28. *ipsum trabentes duxerunt ad B. Isidori catacumbam, &c.*

CATAPANUS. L. 16. post, Barensetm. adde. In Chron. MS. Andr. Danduli an. 1003.

Ibid. post lin. 39. subde.

Acatapannus, in charta Alfonsi Regis Aragon. & Sicil. an. 1456. apud Bonfil. Constantium in Messana lib. 8. p. 64.

Ibid. p. 883. l. 24. post, Imperium. adde. de quo idem Porphyrog. in eod. Basilio num. 71. Edit. Combefisij.

Ibid. post l. 69. subde.

Paschalius anno 943. apud Anonym. Combefisianum in Lacapeno num. 46.

Ibid. l. ult. adde. Vide Anonym. Combefisian. in Constant. Porphyrog. n. 30.

CATECHUMENUS. L. 11. post, eis. adde. Leodradus Episcop. Lugdun. de baptismo cap. 1. *Qui baptizandum est, prius instruitur fide, hoc est enim catechumenus esse, id est instructum: catechizare, est instruere, &c.* Vide *Competentes*.

CATHEDRA. L. 10. post, defensionem. adde. *Lineatas sedes* Episcoporum vocat Pacianus Epist. 2. ad Pacianum, quas Augustinus *velatas*. Eiusmodi porro celsiores Episcoporum quorundam sedes ac cathedras sic exagitat Gregorius Nazianzenus Carm. 11.

— *Θύκται ἐπιπέριον ἀριστος,*
Ἰνδοί, διατροπῆς γυμνάσιον ἀπρωπῆται,
Σκλωβῶν καλοῦσιν ἱεραστῆς ἑυλίνοισιν.

De iis etiam agit Eusebius lib. 7. Hist. Eccl. cap. 30.

CATHOLICUS. L. 12. post, Rationalis. adde. Vide Gloss. med. Græcit.

CATOMUS. Post l. 59. adde. Vita S. Nicolai Studitz p. 91. *ἄνδρες ἢ τῆς κατ' αὐτῶν τοῦ χηρῆ ἀπαμφοτέρως, ἀνδρῶς τοῖς θυναιροῖς κατήκετον ἕτεροι.*

Ibid. l. 54. post, Victor. adde. Et Casaubon, ad Spartianum: præterea Gloss. med. Græcit. in *κατάρα*.

CAUCULATORES. L. 32. post, Lydius. adde. De qua vide Eustath. Svatczian lib. 1. Analect. cap. 8.

CAUCUS, *καῦκος*, Græcis recentioribus, *amicus*, vel certè *famulus*: unde *καυκίτζα*, ancilla, ut docemus in Gloss. med. Græcit. &c.

Cauculus, famulus, in Hist. de exilio S. Martini Pap. *noſte—tulerunt me de Palatio, retrusus omnibus qui mecum erant, — & non nisi cum sex puerulis, & uno canculo, eduxerunt nos ex urbe.*

CAUCUS, pro vase. L. 25. post, Alexiadem. adde. Sed & pro cratere Lychnuchorum usurpat Ethelvvlfus de Abbatib. Lindesarn. n. 20.

Nam plures multi cupiebant pendere caucos,
Lampada qua tribuans quadrata lumina templo.

CAUDATUS. P. 903. post l. 11. adde. *Le Roman d'Alexandres MS.*

Li couars s'espouentent, & guerpissent eslal.

CAUSA. L. 3. post, *πρωτοδικῆ*. adde. *Sontica causa*, apud Festum & Tibullum lib. 1. morbus fonticus.

Ibid. p. 907. post l. 32. subde.

Recausare, idem quod *causare*. Tabular. S. Cyriaci Nivern. ch. 28. *qualibet persona qui contra hanc*

donationem ullo unquam tempore venire aut recausare conaverit, &c.

Ibid. l. ult. post, &c. adde. Charta Alfonsi III. Regis Portugalliz an. 1289. to. 4. Monarch. Lusitan. pag. 279. v. *Et si illud non pellaverit, remaneat in causamento de Meyrino.*

CAUTIO. In fine subde.

Cautio. Tabular. S. Eparchij Inculistm. fol. 45. v. *Cupiditate ducens elevavit in ipsa terra cautionem, quam vulgò appellant taglitam, quam rursus omnino dimittit, &c.*

CAUTUM. L. 7. post, deducta. adde. Charta Sancij Regis Portugalliz etæ 1238. *Promissi me ereturum munitionis lapides, quos Cautum vocant, in Circutu loci sanctissima Virginis.*

Ibid. p. 909. l. 33. post, Agathæ, &c. adde. Vide Brandaon. in Monarch. Lusitan. to. 3. p. 71. 195. 212. to. 4. p. 50. 101. 187. v. to. 5. p. 308. Colvanerez. in Segovia cap. 18. §. 5. &c.

CAXA, *Capsa.* Vide Annales Alexandria Hieron. Ghilini pag. 23.

CAYRONUS. Vide in *Amanegia*.

CEDELLUS. In fine adde. Vide *Scillatum*.

CEDRIA. L. 2. post, *Passionibus*. adde. Erotianus in Lexico Hippocrat. *αδριον ἰατρῶν, τῆ ἀδριῶν.*

Ibid. l. ult. post, &c. adde. Salmasium de Manna pag. 23.

CELIA. L. 66. post, vide. adde. Hadr. Junium lib. 2. Animadvers. cap. 12. &c.

Paulò anti pro Constitutum, lege Computum.

CENNA. Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 17. *Ipsam etiam ciborium auro & argento mirificè, sicut hodie apparet, fabricare studuit, in quo & cennas argenteas & deauratas desuper configere præcepit. Videtur Cereos.* Vide Constantinopolim Christ. lib. 3. ubi de Ciborio.

CENODOXUS. L. 1. post, *Papix* adde. *αὐτῆς δόξης διασώτης*, Philoni lib. de Somn. *ὁ ἐς πάσας αἰῶνας φησὶν ὁ δόξας*, eidem lib. 3. de mutat. nomini. Isidorus Pelusiota lib. 3. Epist. 381. *αὐτοδότην* appellat, *ἢ ἰσ' αἰετὴν πρῶτον δόξας ἑαυτῶν βυλιόμην.* Vide præterea Nilum Monach. lib. de Perister. sect. 3. cap. 1. & lib. de vitiis cap. 15. & 16.

CENSERE, *decernere*, *statuere* non semel in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n. 4. 20. &c.

CENSUS. L. 7. post, *agrum*. adde. Charta Caroli M. in Actis Episcop. Cenoman. p. 167. *Qui negligit censum, perdat agrum, & per hanc auctoritatem sive eorum negligentia vel contemptu ipsa perdat beneficia.*

Ibid. post. lin. 9. adde.

Census capitalis. Tabular. Maurigniacense an. 1251. ch. 69. *Quæ terra quondam fuit — ut dicitur onerata in 15 denariis Paris. & dicitur capitalis census.* Charta Blanchæ Comitissæ Trecentis an. 1224. ex Tabul. Campan. Thuan. *super eo quod possessiones quas tenebant — nomine census capitalis tradebant ad censum ad crescentem, &c.* Vide *Capitale*.

Ibid. p. 921. l. 17. post, poteramus. adde. Charta libertatum villæ S. Germani in Forestio an. 1249. *Antiquus census nobis debitus nummorum & gallinarum tantum debet duplicari.* Vide Stephanum Tornac. Epist. 238. novæ edit.

Ibid. pag. 921. l. 5. post, pecunia. adde. numerata.

Ibid. l. 11. post, pag. 162. adde. & infra in *Pecunia sicca*.

Ibid. post l. 57. adde.

Censio. Tabular. S. Albini Andegav. *Dedit censio-nem quandam Abbati S. Albani & monachis, quia census*

ensus & venditiones ex eorum beneficiis, &c. Occurrit hæc vox ibi pluries.

Ibid. p. 923. l. 27. post, exigere. adde. Occurrit hæc vox non semel in Actis Episcoporum Cenoman. p. 93. 104. 153. 153. to. 3. Analector. Mabillonij.

CENTENARIUS. P. 927. l. 4. adde. & Loccenium lib. 2. Antiq. Sueco-gothicar. cap. 3.

CENTENARIUM. L. 2. dele Aquæductus. Et quinque postremas lineas.

CEPPAGIUM. L. 6. post, Vvatius. adde. Tabular. Abbat. Dalonenfis in Lemovicibus fol. 14. *Quidquid habebamus in forestagio & Cepagio de Born.*

CERECENSUALES, qui ceræ certum pondus quotannis Ecclesiis pensitate ex censu tenentur: qui aliis *Cerarij* dicuntur, ut in hac voce docemus. Charta Engilberti Archiep. Colonienfis an. 1225. apud Agid. Gelenium pag. 115. *Se jure Cerecensuali Ecclesia Campensi contradidit.*

CEREMONIARI. L. 3. post, offette. adde. Occurrit etiam in Vita S. Pontij cap. 18.

CEREOLUS, *Cerus*. Pitminius in Excerptis de factis Scripturis: *Incesum, Cereolos, & oleum in Luminariis Ecclesie, juxta quod praevalent, ibidem date.* Vide Gloss. med. Græc. in *Κηράλιον*.

CEROSTATA. P. 934. l. 18. post, missam. adde. Totidem habuisse Ecclesiam Romanam testatur Diurnus Roman. c. 7. tit. 8. quot scilicet erant regiones.

CEREUS. P. 935. post lin. antepen. adde. Missale Gothicum. p. 325. Gallicanum p. 467.

Ibid. p. 936. l. 2. post, Ennod. adde. Hentic. Valesium lib. 4. de Vita Constant. cap. 22.

Ibid. l. 4. post, pag. 40. adde. Tabularium Celsiniacense, de Girardo Constante: *medietatem de una quaque carta, unam medallam Claramontensem debent de Cera Paschali.* Occurrit rursus alio loco.

CERNEDA, *Militia urbana.* Ex Ital. *Cerna, Cerneri, Cernite.* Statuta Mediolan. part. 2. c. 219. *Cerneda fitus in ea parte in qua quis habitabit, tempore ipsius Cernede tantum.* Adde cap. 392.

CERVELLERIUM. P. 939. l. 16. post, Editio. adde. quem legi: *Certè laudatur editus Venetiæ an. 1503. à Simlero.*

Ibid. l. 17. post, Editus: adde. Parisiis an. 1500. primum, deinde pag. 940. l. 6. lego. *ἑμπερὺν.*

CERVULA. P. 940. l. 39. post, pœniteat. adde. Ita apud Cumeanum in lib. de mensura pœnitentiarum cap. 7.

Ibid. l. 49. post, pœniteat. adde. Eadem verba perpetam scripta habentur ex Reginone apud Morinum post libros de pœnitentia p. 41.

Ibid. l. 60. post, velle. adde. Pitminius in Excerptis de factis Scripturis: *Cervulos & vehiculas (leg. vetulas, aut vericulas) in quadragesima vel aliud tempus nolite ambulare. Viri vestes femineas, femine vestes viriles in ipsi Kalendis vel in alia iusta quamplurima nolite vestire.*

CESSUS, *Cessatio à divinis.* Acta Capitularia Ecclesie Lugdon. an. 1347. fol. 133. Cod. Reg. *Requirantur ut distam injuriam emendens, quod nisi fecerint, contra ipsos cessus apponatur, organa suspendantur, & alia fiant que circa talia de jure fuerint facienda.* Infrà: *Letta fuerunt — requeste que fieri debent propter Cessus appositionem contra illos qui violaverunt claustrum.*

CHAMBO. Vide. *Cambo.*

CHAPPALE. Tabularium Nantoliense in Pictoribus an. 1335. *Quandam pleiduram una cum Chappali domus, quod Chappale erit partitionarium inter*

me & distam Emptricem; in quo Chappali seu inuro; &c.

CHARACTER. *In fine subde.*

Charactero, pro *Charactere*, signum. Testamentum Bettuchranni Episcopi Cenoman. *Reliquos vero caballos tam Uvarannonis, quam spadas seu polebras qui inventi fuerint, & charactero sancta Ecclesia habuerunt, totus Pontifex vel Ecclesia recipiant. Illi vero qui meum charactero habuerunt, &c.*

CHARAXARE. P. 945. l. 41. post, viderat. adde. Ita S. Basilius Homil. in 40 Martyr. dixit τὸ ζῶμα τοῦ πάλαιον ἀδρυαθῆματὸς τοῦ ἀναξὸν ἱεροφάνου.

CHAROENA. *In fine adde.* Loccenius verò lib. 3. antiq. Sueco-Gothicar. cap. 6. *Charoenam*, quasi *aballi pecoris raptum* interpretatur, ut *garsiuf*, Suecicè, *abigens*; ex *van*; *raptus*.

CHARTA. P. 947. l. 4. post, cap. 7. adde. Diurnum Roman. cap. 6. tit. 11. 12. cap. 7. tit. 21.

Ibid. l. 22. post, iussero. adde. Tabular. Celsiniacense an. 958. *Et hæc donationis in charinlatio deinceps usque in perpetuum firma & stabili permaneat.*

Ibid. p. 948. l. 5. pro, suis. lege, patris.

Ibid. p. 955. l. 22. post, subscribunt. adde. Glossæ Basil. *ἰογῆτοι, οἱ παρακληθῆναι μαρτυρε.*

Ibid. l. 24. post, &c. adde. Tabul. S. Cytici Nivern. ch. 43. *Ioannes primus tabellis rogatus scripsit.* Et ch. 44. *Sign. Trudgandi Eleemosynarij qui hanc donationem fieri vel affirmari rogavit.* Tabular. Celsiniacense: *Signum Genesis qui hanc Chartam rogare fecit, & ipse firmavit, & alios firmare rogavit.* Statuta Mediolan. 1. part. 356. & quod ipsi Protonotarij non possunt rogare, vel facere aliqua instrumenta, &c. Adde cap. 400. consuetudines Montispessuli: *Omne testamentum, & omnis qualibet ultima voluntas inter liberos vel parentes vel inter extraneos, in scriptis vel sine scriptis, fiat coram tribus testibus rogatis, vel non rogatis idoneis, solemnitate adhibita, &c.* Vide chartas descriptas à Mabillonio de Re diplomatica pag. 378. 468. 473. ubi testes rogati subscribunt.

Ibid. l. 59. post, munivit. adde. Vide Salmasium de modo. usurar. pag. 401.

CHASSIPOLLUS. Vide in *Caespollus*.

CHAVANIADA idem quod *chevaucheia*, seu hostis. Charta A. Comitis Inculismensis an. 1191. ex Tabul. S. Eparchij fol. 12. *Dedi — Ecclesia S. Eparchij illam consuetudinem que dicitur Osi sive Chavaniada, quam habebant in hominibus S. Eparchij de valle, ubicumque sint in parochia S. Aredij, ne amodo pradieli homines & heredes eorum liberi sint in perpetuum & absoluti ab illa consuetudine que dicitur Osi sive Chavaniada.* Occurrit rursus in alia ejusdem Comitis an. 1191.

CHALANDIUM. Post l. 61. subde.

Zalandria. Andreas Dandulus in Chthon. MS. an. 842. *Duces itaque duas naves bello aptas ad sua iuxta loca miserunt; qua more Græcorum Zelandria dicta sunt, nunquam antea apud Venetos usitata.*

Ibid. p. 960. post l. 8. adde. *Le Roman de Guillaume au Courtois MS.*

Il est si home ont un chalan loé.

CHELINDRUS. L. 1. post, Chelydrus. scribe. Est autem *Chelydrus*, coluber, ἑρπετὸν χελύδρον, ut est in Gloss. Gr. Lat. MS.

Ibid. l. 15. post, adde, scribe. Christianum de Seala in Vita S. Ludmille p. 44. H. Rabanum.

CHEOLARE. *Lin. pen. adde post, la gambe.* Vide-
tur Ludoisti vox indita, quod calcei solea follis
propelleretur, charta Caroli Regis Franc. an. 1387.
Ex Archivo Regio: *Les gens du pays de Vulgueffin
le Normand & la forest de Lyons ont accoustumé de
eux esbairre & assembler chascun an pour souller &
joier à la folle l'un contre l'autre devant la porte de
l'Abbaye de nostre Dame de Mortever le jour de
Carefme prenant, &c. Ieu de la foule appellatur in
Statuto alio an. 1493. in Regesto Cæruleo Castellæ
Parif. f. 37. Vide in v. Ludus.*

CHILOSUS. S. Columbanus Epist. 5. *Pic nam-
que me scio, licet saluacim & hyperbolice, Chilosum
os operire. An à χῆλος, labrum?*

CHIROGRAPHUM. P. 965. l. 12. post, muni-
men. adde. Boncompagnus lib. 2. de Arte dictaminis
MS. Extremo: *Quidam tempore depositionis fa-
ciunt fieri publica instrumenta. Item quidam fa-
ciunt alphabeta, quæ per medium dividuntur, & re-
manet una medietas alphabeti apud depositarium, &
aliam depositor secum deportat. Item deposita sigillo-
rum impressionibus consignantur, & ita sigillata &
super scripta redduntur. Item quandoque aliquis digi-
tus, vel pes aliquis pedi supponitur, vel ostenditur
annulus, vel cultellus, aut aliquid aliud prout suis
communiter ordinatum.*

CHIROTHECA. P. 967. l. 41. post, gantis. adde.
Charta an. 1205. in Tabul. N. D. de Josaphat: *Et quid-
quid in terris est dederunt cū venditionibus & gantis.*

CHORA. L. 3. post, Curiales. adde. nisi à Kûren,
vel Kobren, Germanica voce, quæ Eligere significat,
dicta fuerit Chora, quasi Electorum conventus, seu
qui ad regendam Civitatem electi sunt. Vide Gev-
voldum de Septemviratu cap. 10.

CHORARII. Tabular. Brivatense an. 1277. fol.
176. Item modus creandi seu faciendi Clericos &
Chorarios erit talis: quod bis in anno, scilicet in qua-
libet Ecclesia in festis Pentecostes & B. Germani &
S. Clementis mittentur de Capitulo unus vel duo Cano-
nici, quorum voluntate & assensu Sacrista & Clerici
S. Germani, vel Prior S. Clementis, seu eorum locum
tenentes & Clerici Clericos in Ecclesiis predictis mit-
tent & Chorarios facient: aliter vero nullum mitte-
re vel Chorarium facere poterunt vel debebunt. Infrà:
*In Ecclesia si Germani sint 24 tantum (Clerici)
scilicet 12 Chorarij, & 12 Subchorarij, &c. Vide
Corearius.*

CHOREPISCOPUS. L. 29. post, 73. adde. Acta
Episcoporum Cenomanensium p. 193. *Tradidit ex
rebus sue sedis Ecclesia S. Marie & S. Gervasij vil-
lulas duas, quas & Petro adiutore & Chorepiscopo suo
sua vice consignare ad eandem Ecclesiam precepit.
Ibid. pag. 240. Præfatum Episcopatum Cenomanni-
cum ei auferre noluit, sed Chorepiscopum ei (qui
cæcatus fuerat) Sufredum ordinare precepit, qui
populum in eadem Ecclesia predicaret & Christo lu-
craret. Adde pag. 241. 242. ubi idem Chorepisco-
pus à tribus Episcopis Sacratu dicitur, ut ministre-
rium Episcopale facere & exercere canonice atque
perficere posset.*

*Ibid. p. 971. l. 58. post, Rabanus. Adde. Godefridus
de Mulforti Chorepiscopus Colonienfis in Charta an.
1259. apud Maximilian. Henric. in Apol. part. 2. p. 39.*

*Ibid. P. 972. l. 25. post, cap. 11. adde. & de sacris
Ordinat. part. 3. exercit. 4.*

CHORUS. L. 9. post, instituerunt. adde. Acta
Episcoporum Cenomanensium p. 299. *Summo capis
studio — superiores ejusdem Basilicæ partes diligenti
solicitudine laborare, oratorium scilicet, quod chorum
vocitant, sedemque Pontificalem, &c.*

CHRISMA. P. 974. l. 50. post, inveniatur, &c. ad-
de. Adde Curmeanum de Mensura Pœnitentiarum
cap. 13. & Vitam S. Comgalli Abbatis n. 22.

*Ibid. p. 976. post l. 6. subde. Chrismarium, theca
reliquiarum. Vita S. Aridij Episcopi Lemovic. Chris-
marium quod vir beatissimus gestare consueverat, &
reliquias habere sanctorum à se concitus excutens,
projecit in terram. Suprà: Progressus exin accedit ad
locum, ubi venerabilis Martyr jam longævis tempori-
bus decollatus fuerat, & cum plenissima devotione de
eodem loco parvissima saxorum, quod vulgò sabu-
lum dicitur, in Chrismarium quod collo suo gesta-
bat, lato animo pro sacris sancti Martyris reliquiis
condidit.*

CHRISTIANI. L. 33. post, aliis. adde. Similia
habet Brocardus lib. 2. Horum etiam meminit Ber-
nardus de Breidenbach in Itinerario Terræ Sanctæ,
ubi de Japha: *Ad ostium autem spelunca prædicta
Christiani de Circura, id est de Fide S. Pauli, de
Rama & Hierusalem convenientes, &c. Vide Belo-
num lib. 2. Observ. cap. 85.*

*Ibid. p. 977. l. 56. post, Epist. 7. adde. Vide Diur-
num Roman. p. 45.*

CIBARIA, Tabular. S. Eparchij Inculfin. fol. 49.
*Unus mansus debet 12 den. 1. aricem, 4 sextar. de
cibaria, 1 manducalem, una borderia quam tene-
bat Rannsu debet 8 den. 3 sextar. de cibaria, &c.
Eadem notione accipi debet vox Cibarius pag. 981.
ubi Cibarius aliud est ab avena, quam Civitatem ap-
pellatam alibi ostendimus.*

CIBORIUM. P. 981. l. 65. post, reterentur. ad-
de. Glossator Hist. Scholasticæ l. 3. Reg. c. 3. *Cur-
rum dicit cybureum, 1. Cooperatorium, cibureum
4 columnis erectum, sub quo arca & cherubin es-
sent, ut sit in multis locis supra corpora Sanctorum.*

CICENDELA. P. 983. post l. 35. adde.

*Cincendula, apud Petrum Comestorem in Hist.
Scholast. exod. c. 62.*

CIFRÆ. L. 16. post, Ferratius. adde. Athana-
sius Kirkerus in Arithmologia, Daniel Papebro-
chius in Serie Patriach. Hierosol. pag. 55. tom. 3.
Maij, Daniel Huëtius in Demonstrat. Evangel.
pag. 647.

CILICIUM. P. 985. l. 14. post, Epist. 24. subde.
Lindenbrogium ad lib. 24. Ammiani.

*Ibid. l. 17. post, quibus. adde. telorum & lapidum
è machinis emissorum vim retunderent. dele, ma-
chinas &c. usque ad πικαδύματα.*

CINTUS. L. 18. post, Civicos scribe. H. Rabanus
Maurus Poëm. 4.

Iudex precinctus migrans tibi ritè ministret.

CINNABAR. P. 990. l. 2. post, Medic. adde. &
Leonard. Fuchium lib. 1. Paradox. medic. cap. 30.

CIRCA, Pag. 992. l. 60. post, debet. adde. Anti-
quæ Consuetudines Monasteriorum S. Benedicti n. 8.
*Circatores etiam duos, qui omnibus horis dum fratres
vigilabant, circuibant monasterium ne quis frater
deesset proprio loco: si autem defuisset, statim in ta-
bulis notabatur, &c. Ibid. num. 11. Prædicti cir-
catores hoc observabant, si aliquem videntem, vel ali-
quid susurrantem conspexerant, statim tabulis notaba-
tur, & benignissime corripiebatur tempore op-
portunum.*

*Ibid. p. 993. l. 54. post, Anglic. adde. Statuta Ord.
Præmonstrat. dist. 2. cap. 4.*

CIRCADA. L. 4. post, visitent. adde. Nam cir-
cuire parochias suas dicuntur Episcopi, apud Gregor.
M. lib. 3. Dialog. cap. 38. unde quod Circadam alij.

*Ibid. l. 9. post, Gemblacensibus. adde. Acta Epif-
coporum Cenoman. in Sigenfrido cap. 29.*

Ibid.

Ibid. l. 23. *post*, 307. *adde.* & Tabular. Abbat. Hedert fol. 75.

Ibid. l. 24. *post*, Circata. *adde.* Charta Gosleni Episcopi Carnot. an. 1151. in Tabul. N. D. de Josaphat: *Cirratam & synodalia jura.*

CIRCIUS. *In fine adde.* Ita apud Varronem in Orig. *Ventus cercius, cum loquere, buccam inflat, &c.*

CIRCULUS. P. 597. l. 3. *post*, nominantur. *adde.* De quo Ducum Bohemæ Circulo, Vladislao Duci à Friderico Imp. indulto, multa commentatur Bohusslaus Balb. nus in Epitome Rerum Bohemicarum lib. 3. cap. 10. 14. Vita S. Convoionis Abbat. Rotonensis num. 11. *Salomon Rex* (Britanniæ Armoricæ) *appellatur, non quod revera esset, sed quia circulo aureo & purpura, concessione Caroli Augusti, utebatur: idcirco hoc nomine tenebatur.* Vide Familias nostras Byzantinas pag. 139. & Dissert. 28. ad Joinvillam.

Ibid. l. 58. *post*, num. 3. *adde.* Vita B. Stephani Abbatis Obasin. lib. 1. cap. 24. Synaxaria in S. Arsenio 13 Decemb.

CIRCUMCELLIONES. L. 19. *post*, Imp. *adde.* Ἀποδομαχοὶ περιτριχόσις μάτω, apud Nilum lib. 3. Epist. 119.

CIRCUMPAGENSIS, *Accola.* Miracula S. Majoli: *Circumpagenses & ex alienis terrarum locis venientes.*

CIVITAS. P. 1367. *in add. post l. ult. adde.*

Civitas publica, quæ ad fiscum Regium pertinet. Charta Ludovici Pij. in Vita Aldrici Episc. Cenoman. p. 45. sic clauditur: *Altum Pillavi civitate publica.* Alia *ibid.* p. 70. *Altum ergo Cenomanis urbe publica.* Alia in Actis Episcoporum ejusdem urbis p. 156. 234. *Altum Cenomanis civitate publica.* Vide *Villa publica, Vicus publicus.*

CLAMARE. P. 1004. *post l. 38. subde.*

Reclamium, in Chron. Savigniacensi an. 1159.

CLAMOR. L. 26. *post*, debet. *adde.* Consuetudines MSS. S. Juliani de Saltu in Lingonibus & *la clamors au Prevost vanca a 4 deniers de Tournois, & ne paiera l'en riens de fause clamor.*

CLANGORIUM. *In fine adde.* Vide Etotianum in Lexico Hippocrat. in Κλαγγόριον.

CLARITAS. L. 3. *post*, *tuz. adde.* Tabular. S. Cyrici Nivern. ch. 77. *Videlicet in missis celebrandis, & in elemosinis pauperibus erogandis, nec non & in Clafsis per Ecclesias sonandis, & in aliis pluribus rebus qua ad funebres exequias pertinere videntur.*

CLAUDICIUM. Vide *Clausum.*

CLAVELLARE, *Clavo claudere.* Gall. cloier. Libertates MSS. Brivatis veteris an. 1277. *Item voluit & concessit quod non claudantur ostia vel clavellentur hominum dicti Castri, nisi pro homicidio vel contumacia, vel cū non possent cavere vel affidare de stādo juri.*

CLAVICULARIUS. L. 3. *post*, *clefs. adde.* *αλτδσνενδε.* Nilo Mon. lib. 1. Epist. 217.

CLAVIGER. *In fine adde.*

Clavigerij. Charta foundationis Hospitalis Montifurtonis in Foretio: *In super precipimus omnibus Vicariis & Clavigeris nostris, &c.* Vide *Clavarius.*

CLAUSUM. *In fine subde.*

Claudicium, eadem notione in Tabulario Majoris Monasterij.

CLEIA. *Post l. 9. subde.*

Cloia, in Tabul. S. Quintini in insula. Locum vide in Tesuro.

CLEPTES. P. 1118. *post l. 67. adde.*

Cleps. H. Rabanus Maurus Poem. 29. de diabolo: *Et fontem sibi subdidit
Quem cleps ipse non condidit:*

CLERICUS. P. 119. l. 65. *post*, Monachi. *adde.* Fortè quod dum sacra officia in Ecclesia concinunt, Clericorum munus impleant. Sozomenus lib. 8. cap. 18. ait Rufinum Ecclesiam SS. Apostolis Petro & Paulo sacram excitasse: deinde addit: *πλοσίων ὁ ματαχὸς σὺμφασιέν, οὐ δὲ καλῶσιαις κληρῶν ἐκάρη.*

Ibid. p. 1023. l. 2. *post*, 295. *adde.* Vita MS. S. Gaugerici Episcopi Camerac. lib. 1. cap. 4. &c.

CLIENTELA. *In fine adde.* Item *Clientelam*, pro concubina, focaria, usurpat S. Columbanus Epist. 5. *Post in Diaconatu adulterium, absconsus tamen, discō cum Clientelis adulterium.* Idem de Penitentiarum mensurā c. 20. *Si quis autem Clericus aut Diaconus vel alienius gradus, — post conversionem suam iterum suam cognoverit Clientelam, & filium iterum de ea genuerit, sciat se adulterium perpetrasse, &c.*

CLINICI. L. 23. *post*; Vide: *adde.* Euseb. lib. 2. Hist. Eccl. cap. 41.

CLOCA. L. 12. *post*, *consensit. adde.* Vita Aldrici Episcopi Cenoman. pag. 126. *Plenam & legalem vestituram per Cloccas & ostia senioris ipsius monasterij — solemniter fecerunt.*

Ibid. *post l. 29. subde:*

Cloquenannus, Presbyter cui campanarum Ecclesiae cura, easque pulsare incumbit: ita etiamnum appellatur in Ecclesia Ambianensi. Tabularium Episcopat. Ambian. an. 1327. Item super alia captione Thoma Cloquenandi & sex pulsatorum dicitur campanarum; &c. Ita dicitur quasi homo campanarum: Id enim sonat vox *man*, ubi observandum præterea dici præfectum cæteris pulsatoribus. Vide *Campana.*

Ibid. l. 42. *post*, *mappa. adde.* Vita Aldrici Episcopi Cenomanensis n. 44. *In præfata seniore & matre Ecclesia Civitatis duodecim signa ex metallo optimo fundere; & firmare studuit; qua in jam dicta Ecclesia decenter in Clocariis collocavit.*

CLOPPUS. *In fine adde.* Joannes. *Le Gogue* in Hist. MS. Principum de Deals in Biturigibus: *De son espée tellement le frappa au pied devers le salon, que tous le temps de sa vie en va clocher, & pour ce fut appelé le Cloup de Chauvigni.*

CLUSA. L. 9. *post*, cap. 5. *adde.* ut & Adalbadus Trajectensis Episcop. de Gestis S. Hentici Imp. pag. 459.

CLUSOR. L. 1. *post*, Lat. *adde.* Andreas Mon. lib. 2. Vitæ S. Ottonis Episc. Bamberg. cap. 46. *Adidique de suo auri quantitatem & gemmas; & clusorem conducens, insigne 300 argenti marcus valuturum, ad honorem & utilitatem Ecclesia fabricatus est.*

CLYPEUS. *In fine adde.*

Clypeus. Tabular. S. Germani Paris. an. 1253. *Et 15 solidos Paris. anni redditu, quos percipiebant, ut dicebant, pro Clypeo in Ecclesia B. Germani de Pratis.*

COBEBUS. Formulæ Andegavenles n. 6. *Quia ante hos dies aliquos homo nomen illi litem in via publica apud illo ei habuit, & cobebus super eum ipsi illi posuit, sic taliter convenit ipse homo ad medianis bonis hominibus; ut hunc securitate ipse homo de ipse cobebus, seu de ipsa lite, quem apud mihi abuit facere debuerit, quod ita & fecit. Videtur usurpari vox pro Cohibus; ita ut sic legendum sit, & Cohibentia, seu Convenientia, intelligatur; vel Convententia.*

COBRANCIA. *In fine adde.* Alia an. 1300. ex Tabul. Nantoliens in Pictonib. *Do & concedo pro me & meis — totam meam partem — in omnibus cobrancii seu conquestis omnium bonorum tam mobilium quam immobilium, ubicumque sit; qua cobrancii & conquestus — fecerunt.* Tabular. Absentse; B 2 fol. 47.

fol. 41. scilicet in unaqueque sextariata terra unum denarium de tota terra quam jam habet cobratam, & quam cobraturus sunt. Tabular. Nantoliense in Pictobib. an. 1300. Cobrancia & conquestum. Ex Lat. recuperare, & Gall. recouvrer. Vide Cuperamentum.

COCHLEAR. P. 1034. l. 2. post, argenteum adde. Tabular. Monasterij S. Theofredi in Velavis: *Vinearia stagna, id est ampulla, vinum & aquam continentia, vasa quoque lignea tornatili opere facta quibus oblata servantur, cum cochleari argenteo, quo in patena ponuntur.*

COCTUS, *Exustus*, vel potius lento igni admotus, seu ut Galli dicimus, *brulé à demi feu*. Laëtantius lib. de Mortibus Persecutorum. num. 13. *Statim productus non modo extortus, sed etiam legitime coctus, cum admirabili patientia postremo exustus est.* Idem num. 15. *Omni sexus & ætatis homines ad exustionem rapti.* Rursum num. 21. *Qui cum deligati fuissent, subdebatur primò pedibus lenis flamma, tandem donec callum solorum contractum igni ab ossibus revelleretur.* Et mox: *Tunc per multum diem decocta omni cute vis ignis ad intima viscera pervenisset.* Acta Episcoporum Cenomanensium in Hoello cap. 34. *Virasque genas illius ferri candentis adustione coxerunt.* Ennodius Carm. 21.

Nil lenta perdit coctio,

Intrat latenter abdita.

Vide locum Hincmari in V. *Aqua fervens.*

CÆLICOLÆ. L. 31. post, *ωλιζ*. adde. Monasteria vero *ωλιζοι* *ὑπεροι*. In Vita S. Nicolai Studitæ pag. 904.

COEMETERIUM. L. 17. post, celebrabat. adde. S. Athanasius Apolog. 1. de fuga sua: *τῆ γὰρ ἰσομαθῆς καὶ πλεῖστων ἀγίων Περσικῶν ὁ λαὸς νεκρῶσας ἱεράθι ἐστὶ τὸ κομητήριον ὑψαδῆς.* In lib. 3. Sacramentor. Eccl. Rom. cap. 103. extat *Missæ in Cymeteriis*. Infra: *Omnium fidelium Catholicorum orthodoxorum in hac basilica quiescentium, &c.*

COENATICUM. P. 1040. l. 7. post, monasterium. adde. Tabular. S. Albini Andegav. *Decimam cenagij mei infra & supra exclusam meam.* Idem Tabular. an. 1146. *Cum Canonici ab antiquo sextam partem censuum terragij, — nec non vendarum totius terræ, vinagij, cenagij, in lampredis & aosis, & omni genere piscium haberent.* Alibi: *Cœnatio* appellatur. Locum vide in *Ductus*.

COESSE. In fine adde. Occurrit præterea in Miracul. S. Marculfi num. 16.

COINQUINARE, per *ωριμαθ* *ἰσῆν* pollui apud Columbanum de Pœnitent. mensura.

COCKA, Petrus de Dusburg in Chron. Prussæ cap. 1. *Fundaverunt Hospitale in tentorio suo facto velo ejusdem navis dicte Cocka Theutonice, ubi dictos infirmos colligentes, &c.* Vide infra in *Cogo*.

COLACIUM. In fine scribe. Adde Colvenacezium in Hist. Segoviensi cap. 16. §. 1. 8. cap. 18. §. 3.

COLAX. L. pen. post, notio. adde. Thomas Smithus in Epist. de moribus & institut. Turcar. p. 18. idem Heptapyrgium *Iedi Kola* hodie etiam appellari testatur.

COLHARES *de prata*, cochlear argenteum in charta Lusitan. 10. 4. Monarchiæ Lusitan. p. 304. Galli *cuisier* dicunt.

COLLANA, *Torgues*, ex Ital. in Statut. Mediolan. 2. part. cap. 450.

COLLECTA. P. 1053. l. 67. post, semel. adde. Arnobius lib. 2. *Locum ubi colligerent non habebant.* Acta S. Philippi Mart. *Ait Bassus: Legem Imperatoris jubentis nusquam colligere Christianos? Vide infra Colligere.*

COLLECTUS. L. 16. post, cap. 22. adde. Extremis sæculis, is ritus invaluerat, ut qui liberos exponerent ad ostia Ecclesiarum, quod eos sacrum baptismum non suscepisse innuerent, sal intra pueriles fascias deponerent, ut est in Regesto temporalitatum, ex Camera Computor. Paris. fol. 134.

COLLIBERTUS. Pag. 1057. l. 25. post, surrexisti: adde. Ubi Zacharias Papa habet *σὺν τῷ φῶτι*, id est *sodalit*.

Ibid. in fine adde. Tabularium S. Cyrici Nivern. ch. 65. *Cum duobus colibertis & progentis illorum qua de silis in posterum ventura est, &c.* *Ibid.* ch. 81. *quendam colibertum nomine Tegbergum, cum omni prole qua ex eo processu vel processura est.* Et ch. 83. *de Colibertis S. Cyrici qui uno quoque anno debent solvere de capite suo denarios, &c.*

COLLIGERE. L. 1. post, celebrare. adde. *ἐκδοσιάζων, σὺνείζων.*

COLMENA *apum*, in Charta an. 1272. tom. 5. Monarchiæ Lusitan. pag. 306. *Vas apum*, ex Hisp. *Colmena*.

COLONUS. P. 1065. l. 7. sic lege: *Suos aut pervasionibus &c. Lin. seq. lege majorum, pro viarum.*

Ibid. l. 27. post, additi. adde. Unde in Gloss. Basilic. colonus definitur *δουλοπαροῦς*, & *μυθῶλις*. Vide Gloss. med. Græcit.

Ibid. p. 1068. post l. 17. scribe.

Colongia, idem quod *colonia*. Charta Hentici Theobaldi Comitum Campaniæ filij an. 1149. pro Abbacia Jutensi: *Grangiam S. Eusebij cum hominibus suis, & colongijs, & aliis possessionibus, &c.* Infra: *cum hominibus suis, & terris, & aquis, & nemoribus & undecim collongijs ad eandem (villam) spectantibus.*

Ibid. l. 22. post, &c. adde. Gregorius Turon. in Vita S. Avidij: *Dum Noniaco colonica sua in honore B. Juliani Martyris oratorium conderet, &c.*

Ibid. l. 47. post, &c. adde. Vita S. Aldrici Episc. Cenoman. num. 6. 30. &c.

Ibid. post. lin. ult. subde.

Colonica, simili notione in charta Eygili Abbat. Flaviniac. apud Mabillon. to. 6. Vitæ SS. Ord. S. Bened. pag. 241. semel ac iterum. Sed fortè leg. *colonica*.

COLOBIUM. P. 1064. l. 25. post, *προσαφῆρες*, adde. Tabular. Prioratus S. Vincentij Laudun. an. 1281. *Quilibet Monachus habeas singulis annis 2 frocos, seu 2 colobia cum cucula.*

COLUMBA. L. 11. post, distrahit. adde. Breve de vasis Ecclesiasticis in Tabulario S. Theofredi in Velavis: *Columba desuper altare aurea, ubi Dominicum reponitur Corpus in lixteo mundo servandum.*

Ibid. in fine adde. & Diurnum Romanum cap. 4. tit. 2.

COMES. P. 1074. post, l. 25. adde. Ita Paulus Ægineta in Præfat. *τὸς σωτήριος ἔ, σωτηριῶς* ejusmodi libros vocat.

Ibid. p. 1078. l. 11. post, nostræ. adde. Apud Bohemos Episcopi Olomucenses, *Comites Capella regia* inscribuntur: de qua dignitate dissertationem instituit Bohuslaus Balbinus lib. 5. Epitom. Rec. Bohemicar. p. 346.

Ibid. p. 1079. post l. 14. subde.

Comes Cortii. Vide Gloss. med. Græcit. in *Κορτῆ*. *Ibid.* l. 48. post, 4. adde, & apud Ægid. Gelenium in Sactatio Coloniensi p. 408.

Ibid. pag. 1080. l. 38. post, 277. adde. Et in Vita Balduini Lutzeburg. Episcop. Trevis. lib. 3. cap. 5.

Ibid.

Ibid. l. 44. *post*, 32. *add.* Gloss. Gr. Lat. *δαοὺς*, *Hirsutus*, *pilosus*.

Ibid. p. 1083. l. 5. *post*, *ἑπάρχ.* *add.* Habetur in Diurno Romano cap. 1. num. 4. formula Epistolæ seu superscriptionis ad Comitem Imperialis obsequij & Exarchum: ubi non intelligitur quivis Palatii Comes, ut censuit Editor.

Ibid. l. 16. *scribe*, lib. 4. & l. 18. *post*, occurrat. *add.* Ac longè ante Constantinum Comitivam hanc obtinuisse contendit Henricus Valeſius ad Eusebium.

Ibid. p. 1086. l. 28. *post*, cap. 6. *add.* Alios præterea Comites Palatii Francici sub prima Regum stirpe memorant veteres chartæ apud eruditum Mabillonium in libris de Re Diplomatica, *Druotoaldum* scilicet sub Theoderico, pag. 470. *Hociobertum*, *Ghislmarum*, *Berthoaldum*, *Sigofridum*, & *Grimberchum* sub Childeberto, pag. 478. 480. 482. 483. *Vvaningum* sub Chlodoveo Jun. p. 378. *Anfoaldum*, *Arnonem*, *Marsonem*, & *Andramnum* sub Chlodoveo III. pag. 117.

Ibid. l. 37. *post*, an. 817. *add.* qui *Ragenarius* vocatur in Vita Aldrici Episcopi Cenomanensis, cum quo eandem dignitatem *Fulco*, ut est in pag. 125. 130. 171.

Ibid. l. 39. *post*, charta. *add.* Et in eadem Vita Aldrici pag. 171.

Ibid. l. penult. *post*, in. *add.* Charta Rodulfi Regis Franc. an. 914. in Probat. Hist. Blesensis, idem Rex Theobaldum inclytum Comitem Palatii vocat: in

Ibidem l. 41. *post*, dicitur. *subde.* Denique Henricus Comes Campaniæ in charta data in Hierusalem an. 1179. pro Ecclesia Ebronensi, *Francie Comes Palatinus* pariter indigitatur. Legitur illa in Adversariis Duchesnianis.

Ibid. l. 52. *post*, 1095. *add.* Notkerum in Translat. S. Bisoli. p. 155.

Ibid. l. 53. *post*, Franciæ. *add.* Vel certè quivis Comites Regum vassalli. Tabular. S. Florentij Salmurienſis an. 1062. *Ego Gaufridus* (Martellus Andegavensis Comes) *Dei gratia non pauci populi sui Princeps*, & *Francorum Regis Comes*. *Chronic. MS. S. Stephani Lemovic. an. 1137. 5. Id. April.* — *obijt Vvillhelmus Palatinus Comes Pictaviensis ultimus Dux Aquitanorum.*

Ibid. p. 1088. l. 31. *post*, ligurea, *add.* Laumelum vocat Ammianus lib. 15. *Itiner. Anton. Tabula Peutingeri*, &c.

Ibid. p. 1090. l. 48. *post*, infra. *add.* Gloss. Gr. Lat. *δαοὺς*, *Hirsutus*, *Pilosus*.

Ibid. p. 1091. l. 31. *post*, 1304. *add.* *Ludovicus Comes provincialis de Isenac* apud Joan. Mauritium Gudenum lib. 1. *Histor. Erfurtenſis* n. 10.

Ibid. p. 1095. l. 54. *post*, 145. *add.* *Conestabiles portarum*, in Statutis Mediolan. part. 1. cap. 163.

Ibid. l. 53. *post*, Sergeants &c. *add.* In Regesto Cameræ Comput. Paris. signato C. D. fol. 131. describitur Statutum Joannis Regis Franc. quo statuitur, ut in posterum, *tous pieçons soient mis par Conestablies ou Compagnies de 25 ou 30 hommes, & que chaque Conestable prenne doubles gages, & que les Marechaux pour les Gensdarmes & les Maîtres des Arbalétriers pour les pieçons assisteront aux monstres deux fois le mois.*

COMESTIONES. P. 1098. *post* lin. 13. *subde.*

Efus, eadem notione. Tabular. Nantoliense in Pictonib. an. 1342. *Amplius dominus Prior habet à me unum esum cum duobus parvis Epularum coxtatum & assatarum ad opus & personam ejusdè Prioris.*

COMESTORES. l. 8. *post*, att. 17. *scribe.* *Mangeurs & gasteurs*, in Manuale placitatorum in Parlamento. 1. Decemb. an. 1372.

Ibid. l. 71. *post*, &c. *add.* Alia an. 1318. in Tabular. Episcop. Ambian. *Cum peterent quod garnisiones servientium, seu Comestores non ponerentur pro debitis*, &c.

Ibid. l. 72. *post*, 362. *add.* Franc. Polletum lib. 3. *Hist. Fori Rom. cap. 2. extremo.*

COMICTIA. L. 5. *lege*, eruditiores.

COMITATUS. L. 26. *post*, vide. *add.* *Fragni. S. Hilarij* p. 49.

Ibid. In fine *add.*

Comitium, Comitatus. Acta Episcop. Cenomani p. 303. *Vir quoque illustris, præfulgens in sæculo divitiis, usque in sui potestate, Comitij idem videbatur locus fore*, &c.

COMITORES. L. 13. *post*, *judices. add.* Vox etiam nostris nota. Tabular. S. Eparchij Inculſur. fol. 75. *Comitores de Lugerac prius condonavant Deo & S. Eparchio illum mansum de Chasenville, &c.* *add.* fol. 123.

Ibid. l. 17. *post*, seq. *add.* Et in Tabulario Celsinianiensi: *Petrus Monachus de Cazlada acquisivit in quadio totum censum de obedientia S. Maximini: videlicet de annona & de denariis, & de uno de Comprioribus de Muroi; de Petro Comptor, & de uxore Calixti, & donavit ipse Petrus Monachus propter hunc censum ad suprascriptos Compjores 60 solidos Claromontenses, ad unumquemque 20 solidos.*

COMMANENTES, *post* hanc vocem *add.* Dicitæ ex mulieres, quas Concilia *cuicoræ* vulgo vocant, in veteri Cod. apud Henr. Valeſium ad lib. 7. Eusebij cap. 30.

Commanentes, Manentes &c.

COMMARCHIA. In fine *add.* Tabular. Deiparæ Santonenſi. *Matrona nomine Hildegardis, mater Commarci Santonica civitatis nobilissimi viri, fecit piscationem in flumine carenta super montem, & tenuit eam cum filio, usque quo Franco tenuit Commarcum in capitolio in prebensione sua captivum & compositum, quem Fulco Comes veniens Santonas, secundum seniorum patria judicium liberavit. Infra vero Commarcus is vocatur Gaufridus cognomine Martellus, &c. Vide to. 4. Analector. Mabillonij p. 358: Acta Sancti Isidori Agricola num. 13. & Papebrochium to. 3. Maij p. 418.*

COMMENDA. P. 1106. l. 11. *post*, concedere. *subde.* Gloss. Gr. Lat. *παρὰ τὸν κληρικόν, commendatio. παρὰ τὸν κληρικόν; demando, commendo. παρατίθημι τὸ οὐλοκτισμὸν, commendo, depono.*

Ibidem p. 1108. lin. 8. *post* exercebat. *add.* Atque hinc percipimus, cur Guillelmo Episcopo Parisiensi, in Terram Sanctam profecto anno 1102. Ecclesiæ regalia in manu Regia remanserint, cum quoad spiritualia vicarios constituisset uti docemur ex Tabulario Maurigniensi ch. 90. in qua hæc habentur: *Hanc rem confirmaverunt Stephanus Archidiaconus; Fulco Decanus; Rainaldus Archidiaconus, in quorum manu Guillelmus Episcopus dimisit eam & providentiam Episcopaliū rerum. Et sub finem: Tempore quo hæc firmata sunt; erat in Hierusalem Guillelmus Parisiorum Episcopus; & Episcopatus erat in manu Philippi Regis; qui benigno animo hæc omnia concessit, & regali auctoritate firmavit, &c.*

Ibid. p. 1109. l. 17. *post*, dicuntur. *add.* Scribit Lactantius lib. de Mortibus persecutor. num. 21. apud Persas cum fuisse morem, ut Regibus suis in servitium se addicerent; & Reges populo suo tanquam familia uterentur.

COMMENDATIO. P. 1111. l. 27. *post*, dicitur scribere. Tabular. S. Albini Andegavenfis: *Viccomes de Toarcis expecebat Guardam, quam Commendationem vocant de villa, qua dicitur Brociacus. Quare Lofdelinus Monachorum Prepositus de Maitrono Vicecomitem Haimericum adiit, fecitque hac de re tale placitum cum eo: Monachus de Brociaco dabit per singulos annos ad Pascha 5 solidos de Commendatione Vicecomiti: qui solidi si ipso die Pascha redditu non fuerint, ad 8 dies reddentur sine lege. Igitur pro hac re promisit Vicecomes predictus supra dictam villam, & omnes homines ipsius villa se ubique servaturam, & etiam ipsos homines de Brociaco qui morantur in burgo Monachorum apud Mosleriolum, custodiet euntes & redeuntes, quamdiu de Brociaco fuerint, &c.* Tabular. S. Cypriani Pictav. neque bidanuum, neque alium debitum ab illis hominibus qui habitaverint exigans, solummodo Commendationem saluum faciendâ propter amorem Dei nobis resinemus, &c.

Ibidem l. 37. *post*, exsolvit. *adde.* Charta Guignonis Comitum Nivernensis & Forensis an. 1229. Cum aliqui homines de villa S. Regneberti census sive comandas nobis olim super suis capitibus contulissent, nos ea quitavimus & gursivimus Priori S. Regneberti, &c.

Ibid. l. 55. *post*, Commende. *adde.* Tabular. S. Theofredi in Velavis: *Dimisit Commendam, quam exigebat in ipsa villa, &c.*

Ibid. p. 1112. l. 45. *post*, num. 3. *adde.* & in Charta Joannis D. Balgentiaci an. 1196. in probat. Hist. Blefensis p. 16.

Ibid. in fine *adde.*

Commendatela, simili significato, in Tabulario S. Cyrilli Nivern. ch. 94.

COMMENDATIONES. L. 2. *post*, functis. *adde.* *επιτολι*, apud Clementem lib. 8. Constitur. Apostol. cap. 43.

Infra lin. 7. lege *exanimem*.

COMMERCIUM. L. 16. *dele*, Capitulare, &c. usque ad accommodantem. *Infra* lege, Palæologi.

COMMISSORIUM, donatio, testamentum, seu Diploma. Vide Anton. Brandaon. lib. 8. Monarch. Lufit. cap. 15.

COMMODOLARE, pro *Commodare*, in Formulâ Andegavenfisibus n. 58.

COMMODUM, stipend. l. 19. *post*, 59. *adde.* ut & Diurnus Romanus cap. 4. tit. 2.

COMMONITORUM. P. 1117. l. 28. *post*, 21. *adde.* & Lindenbrogium ad Ammiani lib. 28. p. 178.

COMMUNE. L. 6. *post*, apud. *adde.* Ciceron. in Verrina 4.

Ibid. p. 1119. l. 53. *post*, appellati. *adde.* Vide Zonaram lib. 6. Annal. n. 15.

Ibid. l. 20. *post*, 315. *adde.* Acta Episc. Cenoman. p. 315. *Facta* itaque conspiratione, quam *Communio* vocabant, sese omnes pariter sacramentis adstringunt, &c.

COMMUNICATORIÆ. Scribe in fine. Vide *Epistolium*.

COMMUNIO. P. 1127. l. 49. *post*, *erat*. *adde.* Et Cumeanus Abbas de Mensura pœnitentiarum cap. 3. *Plena pœnitentia acta ad communionem oratione* (f. orationis) *permittantur*.

COMPADIATIM. In fine *subde.* Vel potius *copadiatim*, per *αποδια*, per *frusta*. Vide *Copadium*.

COMPETENTES. P. 1134. l. 5. *post*, *petunt*. *adde.* Leidradus Episc. Lugdun. de Baptismo cap. 1. *Differt sane inter Catechumenos & competentes. Catechumeni itaque sunt, qui primum de Gentilitate ve-*

niunt, & habentes voluntatem credendi in Christo, audiunt verbum fidei, sed nondum appellantur Fideles. Competentes autem sunt, qui jam post doctrinam fidei, post continentiam vite, gratiam Christi percipere festinant. Ideoque appellantur Competentes, id est gratiam Dei petentes.

Ibid. l. 32. *post*, cap. 53. *adde.* Missale Gallican. vetus p. 472. Edit. Rom.

COMPETIÆ, *frusta*. Vita 2. S. Carthaci Episc. num. 24. *Et per usam egrediens invenit craterem stridentem & mobilem in compesiis positam, qua ab artificibus in aque ductu supradicti stagni causa ladanis facta est, &c.* Vide *Peia*.

COMPLAINA. In fine *adde.* Charta R. Comitum Forensis & Dom. Bellijoci an. 1270. *Cum castellani nostri qui pro tempore fuerint in Castro nostro S. Baldomeri levaverint & levare consueverint tallias seu complainas ab hominibus de Ruiss, &c.* *Alia an. ejusd. exactiones, collectas complainas chevalgatas, &c.*

COMPLANTARĒ. P. 1136. l. 63. *post*, Lotharij. *adde.* Hac formula: *Concessimus illi hanc terram ad medietatem plantationis, eo tenore, ut infra quinquennium eam teneant & possideant: & expleso quinquennio unam medietatem advineatam, & bene constructam nobis reddant, & ex altera faciant quod voluerint.*

Complantagium, Præstatio ex *Complanto*. Tabular. Abslense fol. 229. *Rupturam terra ejusdem vinea, tali pacto, ut de vinea reddatur complantagium, & denarius recepti.*

COMPLETA. L. 22. *post*, *est*, *adde.* Nectologium Cenomanense: *horaque completa complevit dies suos.*

Ibid. l. 27. *post*, beneficiis. *adde.* Hanc *Complem-* *dam, consummationem Missæ* vocat Missale Gorthicum pag. 272. *Alia Sacramentaria orationem super, vel ad populum, vel etiam benedictionem populi, ut in voce Oratio docuimus: de qua etiam egimus in Gloss. med. Græcit. in V. Εὐχῆ.*

COMPLETOR, *fidejussor* qui pacta complenda fidejuber. Tabul. Fossatenic an. 1272. *Fecerunt & constituerunt plegios & principales debitores & redditores ac completores erga dictos religiosos, &c.*

COMPLICES. In fine *adde.* Vide Gloss. med. Græcit. in Κομπλιτιος.

COMPOSCIONALIS. In formula Andegav. 31. & 33. *Seu & strumenta sua quam pluresmas venditionis, dotis composcionalis, contulitionis, pactis, commutationis, &c.* Videtur hæc vox usurpari pro *Compositionalis*, ita ut dos sit de qua conventio facta est, non verò ex lege sit: quam vulgò *donaire conventionel* appellamus.

COMPRESSARE, *Comprimere*. Aimoin. lib. 2. de Miracul. SS. Georgij & Aurelij n. 1. *Compressantibus se hinc & inde turbis.*

COMPUTATRICES. Vide in *Cantatriceis*.

COMPUTUS. P. 1141. l. 15. *post*, unum. *adde.* Hunc nuper edidit Steph. Balusius lib. 1. Miscellan.

Ibid. l. 35. *post*, Mabillonium. *adde.* Cassiodorus, Richardus Præmonstrat. Abbas apud Pithecum p. 256. Magister Anianus.

Ibid. l. 38. *post*, scripsere. *adde.* cujusmodi sunt è Græcis, S. Maximus, Andreas Cretensis, Nicephorus Gregoras, Isaacus Argyrus, & alij quorum computos collegit Petavius in Uranologio.

Ibid. *post* l. 56. *subde.*

Computarius, eadem notione, apud S. Columbanum Episc. 5.

CONCERGERIA, Sergenteria species. Tabul. S. Dionysij an. 1201. Cum Abbas & Conventus S. Dionysij concessissent Iohanni de Cyris sergenteriam suam de Cyris, qua dicitur concergeria, — pro qua concergeria faciendâ ipse percipiebat annuatim in granchia B. Dionysij de Cyris 2 modios bladi &c. — Custodiebat segetes, & pro iis custodiendis accipiebat domum & messagium, faciebat submonitiones ad mandatum Præpositi B. Dionysij vel sermens ipsius; & debebat facere fidelitatem ipsi Præposito vel seruenti ipsius de segetibus custodiendis fideliter, &c.

CONCESSUS. In fine subde.

Concessionem facere præterea dicebantur infan- tulus, quibus ut ij concessisse seu donationibus assen- sum præbuisse putarentur, dabatur nummus seu de- narius. Tabular. Abiense fol. 126. Et filia Petronilla & Nigra, & qua non poterat loqui, sed nummus ei datus est pro concessione cum esset in Chauvin Ugo, & qui nummum accepit pro concessione, cum esset in- fantulus, quod fecerunt in villa qua vocatur Chillos. Fol. 137. In crastino verò apud Ialceriam Petrus fi- lius Iohannis Marot, & Iohannes eiusdem Petri fra- ter, qui non loquebatur, sed in ulnis matris sue num- mum pro concessione accepit. Et fol. 175. Et alius qui erat infantulus, pro cuius concessione nurrix sua num- mum accepit. Tabular. Vindocinense an. 1130. No- tandum vero & sciendum est, quod Haldeburgis mi- nor filia Amelina sorori Rainaldi sexto loco superius nominata in cunabilis erat quando hæc concessio facta est. Mater vero ipsius qua eam nurriebat nomine filia sua, sicut mos est, concessionem fecit. Idem Tabular. ch. 747. Infantesque ipsius qui præfata non interfuerunt conventioni, Burchardum scilicet & Aremburgem & Iohannem, tangendo eam, firmare seu annuere fecit, datus pro hoc singulis denarius. Tabular. S. Eparchij Inculsm. fol. 131. Statuimus ut denarios pellitiis eor- um dedisos, qui de infra nominatis obedientiis in Na- tali Domini consualiter debentur, unus è Monachis, quem Abbas & capitulum elegerint, recipiat. Tabu- larium Monasterij S. Iohannis Ambian. fol. 221. Cum autem Beatrix filia mea non haberet arietem crean- tandi, recepit denarios qui dari solent pueris in con- simili venditione secundum consuetudinem patriæ ap- probatam. Ad. an. 1226. mense Maio. Idem Tabular. fol. 288. Alij vero cum necdum haberent arietem, quoad jurare possent, habuerunt denarios pro conces- sione qui solent dari pueris secundum terra consuetudi- nem approbatam. an. 1225. ita rursus fol. 290. 458.

CONCHYLIOLEGULI. In fine adde. Vide Gloss. med. Græcit. in Κογχυλιωταί.

CONCIO. L. 21. post, 185. adde. Abbo Floriac. in Encyclica, Autor vitæ S. Madelgisi n. 3.

CONCUBA, Concubina. Decretum Synodi Sar- dicensis in Fragm. S. Hilarij p. 20. Probra multa cri- minaque obiectis, quod diceret illum concubas & ha- buisse & habere. Hinc Concubatus pro Concubina- tum, in l. 3. D. de Concubinis. Dele hic lin. 2.

CONCUBINA. P. 1151. l. 8. post, uxores, adde. Sed & cum concubina perinde ac cum uxore alterius adulterium fieri dicebatur. Vide S. Columbanum Epist. 5.

CONDAMINA. L. 2. post, dicta, adde. Vel ut alij volunt, quasi Campus Domini; nam in Occitania, maximè versus Sevennas; Camp, aut Con, Cam- pum sonat: ubi hæ Condaminæ ab omni onere agrar- io immunes censentur.

CONDEMNARE. P. 1154. l. 13. post, doma- ge. adde. Ubi observare licet domus damnatorum in- cendio absumptas: quod etiam apud Suecos obri- nuisse tradit Joan. Loccenius lib. 2. Hist. Suecanæ

pag. 65. quo loco scribit Amondum vel Amundum Regem, Carbonarium cognominatum, quod legem tulisset de incendienda parte domus, aut totis adibus delinquentis, pro noxa damnive datis portione: quam tamen legem abrogasse postea ait.

Ibid. l. 40. post, vide. adde. Excerpta Dionis et Edit. Valesij p. 582. & ejus notas.

CONDESCENDERE. L. 10. post, Ecclesia. ad- de. Auxilij Libellus de Formoso Pap. Denique id approbo, condescendo tibi, quasi inu assensionibus favens.

CONDICARE, pro condicere. Acta Episcoporum Cenomanensium pag. 254. Et postea ante dom- num Carolum condicavit suum placitum, & conque- sivit jam dictum monasterium ad jus sua sedis Ec- clesie.

CONDITA. L. 4. post, Adriano. adde. dea de dōdōla civi, & est in Chron. Alexandr. an. 7. Ana- stasij.

Ibid. l. 16. post, Comteatus. adde. Et lib. 17. Ex annona — portionem subtraham in isdem condidit castris. Denique lib. 18. Horrea quinettam exivueret, ubi condidit posset annona.

In fine scribe. Cæterum hujusce vocis crebra oc- currit mentio in Actis Episcoporum Cenomanen- sium p. 78. 190. 213. 272. apud Mabillonium tom. 3. Analætor. & in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 26. 27. 28.

CONDITIO. P. 1157. post, l. 14. subde.

Conditia, eadem fere notione, in Statutis Medio- lan. part. 2. cap. 231. onera, conditio, &c.

Ibid. in fine subde.

Conditio, pro re creata, vel creatione, non semel usurpat vetus Interpretes Irenzi.

CONDITIONALES. L. 15 post, cap. 1. adde. Tabul. S. Dionysij an. 1283. Bona sic decedentis vel decedentium ad amicos carnales eorum propinquiores in hac parte qui non sunt conditionis, vel homines de corpore, licet sint proximiores eis alij homines condi- tionis seu de corpore, &c.

CONDITORIUM. In fine adde. Conditoria fru- gum, apud Ammianum lib. 31.

CONDITUM. In fine adde. Tabularium Mona- sterij. S. Theofredi in Vellavis: Procuraret exhi- bere fratribus refectorem aliquo certo die de piscibus, & aliis quibus posset escis, cum portione conditi.

CONDOMA, pro Condamina, de qua voce, supra egimus. Occurrit in Testamento Bertichranni Episc. Cenoman. pag. 143. Edit. Mabillonij tom. 3. Analætor.

CONDUCTUS. P. 1159. l. 35. post, 125. adde. Formulam aliam habemus apud Hefychium Mile- sium lib. 2. ἐξ ἑσῶν, & Suidam in Potamone.

CONFECTOR. L. 3. post, restituit. adde. Glos- sa Basilic. Κομφορτωρ. κατὰ τὴν ἑσῶν.

CONFESSIONES. L. 19. post, 22. adde. Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 2. lin. seq. lege. Per- dicæ.

CONFESSIO. P. 1163. l. 13. post, cap. 18. adde. Pœnitentiale S. Columbani cap. 1. Statutum est — ut demas confessionem ante mensam, sive ante lectorem introitum, aut quandocumque fueris facile, quia con- fessio & pœnitentia de morte liberant.

Ibidem l. 22. post, Vide. adde. S. Columbanum de Pœnitentiarum mensura cap. 42. & infra in

Ibidem l. 38. post, obvenit. adde. Tabular. S. Cy- priani Pictavenus fol. 27. Arbertus de S. Iovino & Tomasia uxor ejus concesserunt monachis S. Cypriani Ecclesias de Braja in honore S. Iohannis & S. Petri con- structas, & sepulturam; & baptismum; & confes- siones;

siones, & offerendam, & decimam de vino & pane, & oblationes de rogationibus, & quidquid offertur ad Ecclesias, & ad altaria, &c. Tabularium Episcopatus Ambian. an. 1281. fol. 27. *Habebis insuper Curas gratuita que sequuntur: videlicet oblationes confessionum, visitationes, vina nuptiarum, &c.* Charta Petri Episcopi Inculimensis an. 1160. ex Tabul. S. Eparchij fol. 11. *Quicquid etiam in Confessionibus oblatum fuerit dividatur.*

CONFESSIONES. L. 23. post, pateret. adde. Sed & ipsum Martyrium Confessionem appellat Lactantius lib. de mortib. persecutor. num. 15. *Comprehensi Presbyteri & Ministri, & sine ulla probatione ad Confessionem damnati.*

CONFESSORES. L. 28. post, animaret. adde. Lactantius de Mortibus persecutor. num. 15. *Comprehensi Presbyteri ac Ministri, & sine ulla probatione ad Confessionem damnati cum omnibus suis deducebantur.* Idem n. 16. *Novies enim tormenta cruciatibusque variis subiectus, novies adversarium gloriosa Confessione vicisti.* Acta S. Saturnini & Socior. num. 1. *Confessionis etiam ipsorum pugnas atque viatorias cum in literis digerimus, &c.* Infrà: *Aggrediar sanctissimorum Martyrum felicissimam Confessionem.* Adde num. 13.

Ibid. p. 1165. l. 25. post, Dei. adde. Vide Clement. lib. 8. Constitur. Apost. cap. 23.

Ibid. l. 30. post, 22. adde. In Vita Aldrici Episc. Cenoman. num. 1. p. 5.

Ibid. p. 1166. l. 14. post, Confessores, &c. adde. Apud Græcos recentiores *συνήλου* & *ἐξαρπάσει* ποινῆ dicebatur, qui in monasterio votum emittebat. Vide Archieraticon Haberti pag. 575. & supra in.

CONFLIGIUM. In fine adde. *fluuum Confugia*, dixit Solinus cap. 15.

CONHIBERE. Lin. pen. post, 93. adde. S. Hilarius in Fragm. p. 28.

Ibid. in fine adde. Vide Casaubon. ad Apuleij Apolog. p. 148.

CONJURARE. P. 1173. l. 55. post, juramento. adde. *ὄρκια, σωμώτια*, Nicetæ in Man. lib. 7. n. 1.

CONRAGIUM. Vide *Conredium*.

CONREDIUM. P. 1176. post l. 21. adde. *Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Or li Quens l'ot souvent bien conrée.

CONSIDERARE. L. 14. post, dicuntur. adde. Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n. 23. *Saxxi quoque antedictus Aldricus Episcopus, — & consideravit ut in die ordinationis ejus, &c.* Infrà: *Est namque à prefixis Sacerdotibus & Dei servis consideratum & decretum, ut &c.*

CONSIGNATIO. In fine subde.

Consignatio judicis. Veteres precariæ in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n. 62. 66. *Nos rectores S. Gervasij sine ulla judicis consignatione, aut heredum meorum contradictione in vestram faciatis revocare dominationem, &c.*

CONSIGNARE. P. 1179. l. 13. post, 93. adde. Diurnus Romanus cap. 3. tit. 7.

Ibid. l. 17. post, &c. adde. Vide Hentic. Valefium ad Eusebij Hist. Eccl. lib. 6. cap. 43.

CONSILIARE. L. 13. post, &c. adde. Vide Suidam in ἀποροπραγῶν.

Ibid. sub finem subde.

Consiliare, consilium dare. Passio S. Maximiliani: Dion ad Victorium patrem ejus dixit: *Consiliare filium tuum.* Victor respondit, ipse scit Consilium suum.

CONSISTORIUM. P. 1182. l. 70. post, &c. adde. Certe stetit Imperatorem cum sententiam dice-

ret, aut alloqueretur Concilium, observare est ex Sguropulo in Hist. Concilij Florent. Vide Gloss. med. Græcit. in Σιλίστιον.

CONSOLATIO. In fine adde. Et Gloss. med. Græcit. in παρακλήσις.

CONSPARSUS. L. 2. post, Pap. adde. Liber. 3. Sacrament. Eccl. Rom. cap. 75. 76. *Benedictio aqua spargenda in domo. Item alia. Item ad Consparsum faciendum.*

In fine adde. Vide Cujacium lib. 11. Obser. cap. 7.

CONSTELLATIO. In fine adde. Ammianus lib. 29. *Cum objiceretur illi quamobrem Constellationem Principis collegisset.* Althelmus de laude virginis: *Fato & genesi gubernantur futura, juxta Mathematicorum Constellationem.* Vide Firmicum lib. 4. Mathes. cap. 3. Hinc dictus

Constellator, Mathematicus. Vide *Constellator.* Dele lin. seq.

CONSUETUDO. Post l. 4. adde. S. Gregorius Nazianz. Carm. de Vita sua:

Ἐὐθὺς γὰρ ἐχρησίζον ἰστέμον τέλει.
S. Casarius quest. 47. *ὅτι τοῦ ἰσθὺ τὸ γράμμα, ὅτι τοῦ ἰσθὺ ἰσθὺται.*

Ibidem P. 1187. l. 53. post, anno 1340. adde. Tabular. Albæripæ in Diocesi Lingonensi an. 1176. *Qui autem in maso domini Huonis manserit, allodium atque custumam custumabit, & ejus terragium domini Huonis erit. Rursum: Neque hi qui in maso eorum manent, custumabiles erunt.*

Ibid. p. 1188. l. 2. post, scribitur. adde. Tabular. Dalonenfis Abbat. *Exactionem unius navis, qua nominatur la Cosduma, scilicet 4 denarij & 1 ciphum sale plenum.*

CONSUL. L. 34. post, acceptus. adde. Nam aliàs Patricij & Consulibus diversæ fuerunt ea tempestate in Italia dignitates, quod ex Diurno Romano cap. 1. tit. 3. & 5. colligere est: ubi *Consul* is intelligitur, qui Romæ vel certe Ravennæ tum præerat, quem admodum Ἰπᾶτυ in cæteris Italiæ urbibus, quod exerte indicat idem Diurnus cap. 2. tit. 4. 5. 6. & cap. 3. tit. 7. Extr.

CONSULATUS. P. 1193. l. 5. post, vocatur. adde. Sed an revera *Consularis*, uti hæc vox apud Classicos scriptores sumitur, viguerit apud Saracenos aut Arabes, quod vult vir doctus, pluribus disceptamus in Gloss. med. Græcit.

Ibid. l. 20. post, sublimate. adde. Vide Gloss. med. Græcit. in ὑπάτις.

Ibid. l. 26. post, esset. adde. Ut in Conciliis laudatis, & in Cod. Canon. Eccl. Afric. cap. 56. 103. 127.

Ibid. l. 38. post, Maio. adde. Carthaginense VII. post, Consulatam Honorij XII. & Theodosij VIII. 3 Kal. Julij: Ephesinum incœptum 10 Kal. Julij post, &c.

Ibidem in fine adde. Idem argumentum in Gloss. med. Græcit. attigimus. Dele que habentur in Appendice.

CONTEMPLABILITER, palam. Utitur Ammianus lib. 20. p. 174.

CONTESTATIO. L. 42. post, esset. adde. *Contestata*, in Missali vet. Francor. p. 422.

Ibid. l. 45. post, num. 1. adde. Et in lib. 3. Sacrament. Eccl. Rom. cap. 106. in Missali gotthico pag. 270. 288. quo spectant ista Gennadij de Scriptonb. Eccles. in Muzo: *Composuit Sacramentorum egregium & non parvum volumen, per membra quidem pro opportunitate officiorum & temporum, pro lectionum sexta psalmodiarumque serie & decantatione discretum: sed supplicandi Deo & concessandi beneficiorum ejus sodalitate sui consentaneum.*

CONTRA. L. 32. post, contra. adde. Lactantius lib. de Mortib. persecutor. num. 23. *Servi quique fidelissimi contra dominos vexabantur: filij adversus parentes suspendebantur, &c.* Vita S. Hentici Imp. cap. 6. *Contra urbem—Ecclesiam sub Canonico ordine initiavit.* Charta Caroli C. Imp. apud Mabillon. lib. 5. de re diplomat. p. 404. *& omne teloneum annualis mercati, cum prato ubi contra Ventam congregari solet.*

CONTRARIUS. Pag. 1201. l. 13. post, Molestia. adde. Diurnus Roman. cap. 7. tit. 22. *Neque ullam lationem aut Contrarietatem malam in ipso Beati Ill. monasterio—inferre audeat.*

CONTUPTA. S. Columbanus Epist. 5. *Licet enim mihi nimirum micrologo, illud cuiusdam egregium sapientis elogium, quod dixisse ferunt, quandam videns contumeliam, non admiror artem, sed admiror frontem. Ubi leg. fortè comptam, vel acu comptam, id est capillos acu discriminatos, vel denique ut Editor censet comptè pictam.*

CONVENIENTIA. L. 13. post, cap. 13. adde. In Vita Aldrici Episc. Cenoman. num. 69.

CONVIVÆ. L. 5. post, *συνεισιότης.* adde. *ἑτοιμὴ πῶν τραπέζων ἔ βασιλικῶν,* in cap. 1. Daniëlis seu Δανιηλῆος ἔ τραπέζης ἔ βασιλικῶν, ut vertit Chrysostomus in hoc cap. Chronic. Alexandrin. an. 13. Theodosij Jun. ἔ βασιλικῶν Θεοδοσίου Παυλῶν ἰεὺς φίλον, καὶ μετὰ αὐτὸν τῶν γάμων, ἔ σωματικῶν αὐτοῦ, ἰσχύοντι δὲ πᾶσι ἀξίας ἰδῆν.

COOPERTORIUM. P. 1211. l. 4. post, coopertum. adde. & Gloss. med. Græcit. in Καλυπτῆριον.

COPADIUM. L. 1. dele, Minutal, hachis, à κόπῆλον, scānde.

Ibid. l. 3. lege MS. habet.

Ibid. l. pen. post, patrum, adde in Theophilo.

Ibid. in fine lege, & supra in *Compadiatum.*

CORBONA. In fine adde. Vide Bernardum Aldretum in Antiquit. Hispan. lib. 2. cap. 2. p. 192.

CORDOLENS, *Cardiacus,* apud veterem Interpretem Juvenal. sat. 5.

CORNAGIUM. L. 9. post, accensetur. adde. Charta Theobaldi Comitit Franciæ Senescalli & Aalidis uxoris in Hist. Blesensi p. 301. *Nec cornagium ultra capient.*

Ibid. l. 30. post, inditum. adde. Inde Callimacho hymno in Dianam v. 179. boves dicuntur *κρηναίαι,* ἔ τὸ τοῦ κρηναίᾳ ἔλαον τὸ ἄπορον, inquit Scholiastes.

Ibid. l. 32 post, exsolvitur. adde. Tabular. Montismorilionis in Pictonibus fol. 59. *Ipsi agricole ex una quaque domo ubi boves arabiles erunt, reddent nobis unum sextarium avenæ, de fossore verò emanam.*

CORNICARE. P. 1222. post l. 7. adde. Gozechinus Scholasticus in Epist. ad Discipulum: profecto non ut *Cornicarius,* dedi ei libellum *repudij,* non *elogij notiam,* sed honoris *coronam.*

CORNIGIUS, apertura fluminis, per quam derivatur aquæ in agros, in Statutis Mediolan. c. 329.

CORNU. L. 1. post, bibitur. adde. Cornibus usos veteres ante pocula observat Scholiastes Homeri ad Iliad. ἔ. πρὸ ἔ γδ ἀποδύωα πῶν ἔ ποτήριον χθῆον, ἔς κρηναίᾳ ἔπινον. Vide Auctorem Etymologici in Κρηναίᾳ.

Ibidem p. 1223. l. 23. post, cap. 28. scribe. Charta Rainaudi Comitit Forensis an. 1262. *Quitam, francam, liberam & immunem ab omni tonica, tallia, cavalgata, cornu, criso, messe Prapofisi, Chastani recognitionibus, & compleinisa, & ab omnibus aliis exactionibus, & servili conditione, &c.* ubi *Crisus,* idem valet ac *clamor,* ex Gallico *cri.* Vide *Huesium.*

Ibidem in fine subde.

Cornu, vox in hac notione nota carmen de Curia Romana. v.

Femina si qua suo quaesivit cornua sponso.

CORONA. P. 1226. l. 49. post, simulacrotum. adde. Vide Carolum Paschaliū lib. 4. de Coron. cap. 13. 19.

Ibidem p. 1227. l. pen. post, pretiosissima. adde. Vita Balduini Lutsemb. Archiep. Trevit. lib. 2. c. 10. *Es ibidem dicitur D. Henricum Rex sequenti die Epiphania Domini in S. Ambrosio à Mediolanensi Archiepiscopo unò cum sua Regina corona ferrea ad instar lauri margaritis pretiosis ornata, de calibe tamen per ipsum Henricum Regem cunctis successoribus facta, eo quod corona Regum antiqua ex negligentia esset amissa; nam à nullo Regum de tempore Frederici Imperatoris fuerat requisita, gloriosissime existis coronatus, &c.* Hinc.

CORONARI. In fine adde. Vide Gloss. med. Græcit. in Στρατιώται.

CORPORALE. L. 11. post, Magni, adde. In Misfali Francor. vet. p. 400.

CORREARIUS. L. penult. post, hodie. adde. iudices ordinarios &c.

CORRIGIA. In fine subde.

Corrigia boum, inter malas consuetudines recensetur in vet. Charta ex Tabul. Cellinianensi: *Es agnos, & civadam quam apprehendebat, & corrigia boum, & fœnum, & paleas, &c.* *Corrigia* scilicet quæ bobus aratoribus ministrare tenebantur tenentes.

COSNOD. L. ult. post, vetantur. adde. Huc etiam refertur potest *ἔπρῳ ἔ μγάδης ἔ Πιμπῆς,* de quo Mathæus Blastares Litt. M. cap. 1.

CORTALINI. Vide in *Cobortales.*

CORTIS. Pag. 1236. l. 53. post, Court. adde. Monachus Sangallensis lib. 2. de Carolo M. cap. 31. *Pauperes pannos jucundissime dealbati Kyrie eleison Ludovico beato per latissimam curtem, vel curticulum Aquarum grani, quas Latini usitatim Particum nomine vocant, usque ad caelum voces efferrent, &c.*

Ibid. p. 1238. post l. 27. scribe.

Curia, pro *Curtis.* Charta Lud. VII. Reg. Franc. in Tabul. Maurigniacensi ch. 9. *Dederunt etiam eis curtiam que ibi erat fossis limitata, &c.* Occurrit pluries.

Ibid. p. 1239. l. 17. post, &c. adde. Paulus in Vita S. Hilari Abbat. Galeatenus n. 8. *Antequam ad cortinam ipsius Monasterij ingrederetur, &c.*

Ibid. l. 23. post, concluderunt. Paulus in Vita S. Hilari Abbat. num. 8. *Antequam ad cortinam ipsius monasterij ingrederetur, &c.*

Ibid. p. 1241. l. 23. post, &c. adde. *Vetus Charta: Courtilage est toute maniere de poirée, poix nouveaux, feves nouvelles, en cosse, &c.*

CORVANA. Charta Lusitanica apud Brandaonum in Hist. Lusitan. to. 3. pag. 382. *Homines de Bolton dent vobis quartam partem, & nos corvana.*

CORVATA. P. 1242. l. 36. post, dies. adde. Hinc, ni fallor, emendanda vetus Charta Luxovientis edita in operibus S. Columbani p. 335. *Similiter & decimas proprij laboris omnium dominiorum quoquo modo laborantium, & croacarum, bovariarum, jugerum, coloniarum, nemorum, &c.*

COSMETA. L. 4. post, ornatrix. adde. Etorianus in Lexico Hippocrat. *κοσμητικὸν λέγουσιν τὸς εὐταλάς τὸς ἔ ἰσθῆον εὐταξίας προνοῦντα.*

COSSA. L. 2. post, nota. adde. *Coiffe,* ou *droit de mesurage,* Exponitur in Hist. Monast. S. Barbae Lugdun. cap. 40. n. 4.

COSTUM. Charta Aldrici Episcopi Cenoman. in illius Vita n. 31. *De vino autem optimo modios 4. in super & de Costo optimo modium unum.*

COTAGIUM. P. 1246. l. 50. post, Cotagia. adde. Tabular. S. Dionysij an. 1236. *Super quodam censu, quem ipsi dicebant esse cotagium, &c.*

COTARDIA. L. 4. post, denar. adde. Homagium Gerardi de Ventadorio an. 1362. *Amoris captus & in pilcis, & remotis zonis & cultellis & in Cotardia, cum desubini Cotardiam, ut dixerunt, tunicam aliam decentem non haberent, genibus flexis, &c.*

CREARE, Acquirere. Fori Alcaçonenfes: *De omnibus qua seminaverint & plantaverint, & qua acquiserint & creaverint.*

CREBANTARE. Fori Alcaçonenfes etæ 1267. *Et qui Crebantaverit final cum sua muliere, peccet ad judic. — & mulier qua leixaverit maritum suum de benedictione peccet 300 sol. à palatio Episcopi: Et qui Crebantaverit brachium, aut oculum, aut dentem, pro utroque membro peccet 100 sol. alifido.*

CREBRARE. Fori Alcaçonenfes: *Qui lunde alieno crebraverit, peccet 5. st. & 7. à palatio Episcopi. Ubi fortè leg. Lunde. Vide Lendis.*

CREDENTIA, Abacus, &c. *In fine subde.*

CREDITANTIA, ex Gall. creance, eadem notione. Tabular. Maurigniacense: *Creditantiam facere non cogantur.*

CREDITUS. L. 2. post, accreditè. adde. Gloss. Gr. Lat. πιστω: ἀξιό, *credibilis, fidelis.*

CREDULITAS. Apud Leidradum Episc. Lugd. lib. de Baptifino, caput V. *inscribitur de credulitate.*

CREPEDO. Rima. Kecellus in Miracul. S. Joan. Beverlac. num. 8. *Unde penis defectus humoribus rimarum crepedine circumquaque debiscens, &c.*

CRESAMENTUM, Augmentum: Gallis, *accroissement.* Placitum Childeberti III. Reg. Fr. apud Mabillonium de Re diplom. pag. 477. *Interrogatum fuit ei, se ipsi genitur suos Ibbo quondam ipsa portione sua in supra scripto loco ordinio ipsius Hainoni Abbati per suo Cresamentum delegasset vel firmasset. Supra: Quidquid ibidem sua fuit possessio pro suo Cresamentum delegasse vel firmasse.*

CRIMINOSUS, Rem. Auxilius de causa Formosi. *Quidam itaque Presbyter, ut puta heri baptizavit, & ipse Crimosus, &c.*

CRINALE, Cereus instar Plicæ seu Crinium complicatorum, cuius passim usus in Cracoviensi Ecclesia in processionibus publicis. Occurrit in Vita S. Stanislai Canonici Regular. Lateranensis.

CRINITUS. P. 1263. l. 39. post, operiri. Catm. 5. de Francis:

— *Rutili quibus arce Cerebri*

Ad frontem coma tracta jacet, nudataque cervix
Setarum per damna laet.

Ubi Savaro & Sirmondus. Scribit Scylitzes p. 522. apud Armenios præcipuam fuisse ἡ κελύττωv familiam, utpote Regiam.

CROACA. Vide *Corvata.*

CROCA, Sustainaculum, baculus incurvus, vulgo *croce.* Miracula S. Petri Archiep. Tarental. num. 20. *Adducunt ei mulierem, qua — junctura femoris ossibus dislocatis, nisi cum Crocis, & aliquo sustentante non valebat incedere.*

CROSNA. Vide *Crusna.*

CROTA, In fine adde. Charta Avenionensis apud Fantinum Castrucium to. 1. Hist. Avenion. p. 177. *Item solarium supra crotam Magistris Raimundi Praderij.*

CRUCIBULUM. *In fine adde.* Hinc fortè Germanis *Kranz* est genus poculi, ut est in Turcogr. Crusij pag. 490.

CRUCIFER. L. 30. post, alibi. adde. Vide Chron. MS. Andreæ Danduli an. 1154 & Bohuslaum Balbinum in Epist. Rer. Bohemic. p. 270.

CRUSNA. L. 13. post, siltat. adde. Statuta Venet. lib. 1. cap. 55. *Accipiet etiam de bonis viri per Crusnam & pelliciam vidualem, quam mulieres ex consuetudine habent. Quam vocem non intellexit Interpreter Italicus.*

Ibid. l. 16. post, esse. adde. Christianus de Scala in Vita S. Vvenceslai p. 55. *Tribuens abunde auri vel argenti copiam, crusina manipulariæ, vel vestimenta hilariter largiens. Ubi perperam Edit. Trusina.*

CRUX. P. 1274. l. 7. post, adhæret. adde. Vide Anonymum Combesianum in Leone Philol. num. 22.

Ibid. p. 1275. l. 13. post, plagis. adde. Eadem fermè habet Cumeanus Abbas de Mensura pœnitentiar. cap. 13.

Ibid. l. 50. post, cap. 38. adde. Hist. Translat. S. Antonini: *Et collo supra pectus aptata Crux aurea cum imagine Christi, que Crux pectoralis appellatur.*

Ibid. p. 1277. l. 12. post, 125. adde. Præterea Nov. Justiniani 123. cap. 31. & Eclog. Leonis & Constantini Imp. tit. 9. §. 17.

Ibid. p. 1278. post l. 32. subde.

Interdum verò in ipsis Chartulariis cruce subscribebant, qui quidpiam Ecclesiæ donabant. Libet Chirographorum Absix fol. 61. *Concessit eisdem Monachis omnia dona matris sue, faciendo crucem cum matre in Chartulario.* Hujusmodi subscriptionem complures extant in Tabulario ejusdem Monasterij, hisce formulis ad Crucis figuras adscriptis: *Hanc Crucem fecit Goffridus Rusu. Hanc fecit Paganus frater ejus, istam fecit Reginardus frater ejus.*

Ibid. l. 46. post, 129. adde. Et Allatium lib. de utriusque Ecclesiæ perpet. Consens. pag. 1634. 1635. Denique Cruce subscribebant qui literas nesciebant. Vide Gloss. med. Græc. in *σταυράς.*

Ibid. p. 1279. l. 4. post, occurrunt. adde. Charta Childeberti Reg. an. 706. apud Mabillon. de Re diplom. p. 481. *Et oratorio illo ad Cruce qui conjungitur ad ipso terminum de ipsa villa solemio, &c.*

Ibid. in fine adde.

Crux, pars Ecclesiæ, quæ vulgò la Croisade nostris dicitur. Vide in Cancellus.

CUBICULARIS. *In fine adde.* Et apud Betardum Archidiacon. in Vita B. Geraldii Archiep. Bracarenfis num. 12.

CUBULUS. *In fine adde.* Brocardus in Descript. Terræ sanctæ lib. 2. cap. 2. Edit. Venetæ an. 1519. *Christiani in lapidibus signum Crucis inscripserunt, illi autem signum Cubuli.* Sed an hæc vox idem sonet quod apud Hungaros, non definio.

CUCURBITA. L. 12. post, imprægnat. adde. At Rodulfus Goelenius in Lexico Philosoph. pag. 298. vocem effictam ait à *Corbita*, Longobardico vocabulo, quod *suprum*, seu *insaniam* sonat.

Ibidem l. 25. post, Seigneur, adde. Extat apud Boncompagnum in Arte dictaminis MS. lib. 1. ejusmodi Epistola: *Audeo vestra Consulere sapientia, ut postpositis studiis literarum ad propria reverti curetis, quia uxor vestra est plurimum habilis & formosa, unde sancti Spiritus igne non uritur, sed carnalis amoris, & multi studens partibus, & laborant ut secundum Cornelianum mereamini possidere, in quo vobis plantabitur cucurbita ortolana.*

CUGUS. Post l. 22. adde. Le Songecreux l. 51.

Plusieurs

Plusieurs l'aiment pour sa beauté.

Et par amour comptait à tous,

Garder donc ne peult fraudé

A son mary, mais le suit ceux, &c.

CULINA. L. 10. post, 3. adde. & in alia apud V. C. Jacob. Sponium in Itinerario to. 3. p. 47.

CULPA. P. 1294. l. 5. post, 50. adde. Constitut. fratrum Caritatis B. Mariz c. 18 & seqq.

CULTELLUS. P. 1295. l. 8. post, instructi. adde. quemadmodum Sicary, de quibus Josephus & alij.

CULTURA. L. 2. post, γυμνασία. adde. Lactantius de Mortibus persecutor. n. 7. *Ut enormitate indictionum consumptis viribus colonorum desererentur agri, & cultra verterentur in silvam.*

CUMBA. L. 27. post, 106. adde. Gombarias vocat Andreas Dandulus in Chron. MS. an. 991. *Naves quas Veneti Gombarias nominant, contra Naventianos Sclavos misit.* Vide Gloss. med. Græcit.

CUNICULARIA. In fine subde.

Cunicularis, qui cuniculos venatur. Forti Leyrinæ: *Cunicularis post unam noctem det unum Cuniculum cum sua pelle.*

CUPA. L. 4. post, dicuntur. adde. Idem Gloss. νότα, urna, hydria. Ubi fortè leg. νότα.

Ibid. post l. 38. subde.

Coparius major, dignitas in aula Regum Lusitanie. Vide Brandaonum tom. 5. Monarch. Lusitan. pag. 304. v.

Idem in fine adde.

Cupha, idem quod cupa. Vita S. Godhardi n. 62. *Pescendo eum, ut benediscat parum vini in Cupha vel Sepho suo.*

CUPHA. Vide in *Cupa.*

CUPERAMENTUM. Acquisitio, recuperamentum. Tabular. Montismontilionis. In Pilonib. *Ioannes Arcos donavit pauperibus Dei de Monmorlo se & omnia sua superamenta, qua fecit in vita sua. Et fol. 44. Donaverunt Pauperibus domus Dei de Monmorlo — omnia superamenta sua que superaverant domini domus Dei, vel que superaturi fuerant in omni terra sua, &c.* Occurrit ibi non semel.

CUPRUM. In fine adde. Sed & Cyprum, pro Cuprum, dixit Ethelwulfus, lib. de Abbat. Lindesarn. cap. 14.

Nec minus ex cypro sonitant ad gaudia fratrum,

Aenea vasa cavis crepitant queis pendula fistris.

Vide in *Cyprum.*

CUPSONES. Vox incertæ notionis apud S. Augustin. in sermonibus.

CURA. L. 36. post, incedebat. adde. De qua quidem virga videtur intelligendus S. Asterius Orat. in œconomam iniquitatis: *τις ἢ ἡ υπαρξίσιον ἀχίας ἡ εὐλοῖν. τὸ ἀργυρὸν ὄχημα, ἢ καλαμὸς ἢ χυρὸν.*

CURATURA. In fine adde. Vel potius quod tributa in *Curatorias*, de quibus supra in voce *Curator*, inferrentur.

CURIA. P. 1309. l. 51. post, feudum. adde. Sed de fori *Ecclesiastici* origine & usu consulendus Morinus lib. 1. de Pœnit. cap. 9.

Ibid. p. 1310. l. 46. post, veniret. adde. seu Curia Baronum, vel Parium Francia, hoc est Curia Parlamenti Parisiensis.

Ibid. l. 53. post, &c. adde. Habetur vetus Regestum, cujus titulus ita concipitur. In nom. D. N. I. C. incipit Registrum Curia Francia de litteris & instrumentis sigillatis cum sigillis authenticis, prout ipsa littera & instrumenta fuerunt in ipsa reposita per Magistrum Bartholomæum de Podio Clericum D. Regis Iudicem Carcassonnensem, cum mag. Nicolao de Autholto D. Regis Clerico, & quandoque cum Dom.

Ioanne de Marlenis Canonico Capella Dom. Regis in sex serinis per numerum & ordinem, de mandato Dom. Ludovici inclita recordationis Regis Francia an. Dom. 1269. mensibus Oelobr. Novembr. & Decembr. qua quidem serinia sunt his litteris signata in thesauro Capella Parisiis eiusdem Dom. Regis. Deinde: Hoc est Registrum Curia Francia D. Regis de Fendis & negotiis Senescallarum Carcassona & Bellicadri ac Tolosa & Caurcensis & Rutenensis an. 1269.

Ibid. P. 1311. post l. 6. subde. Carmen de Curia Romana:

Versibus eloquere, quis sit status urbis avita

Deur materia Curia nostra tua.

Inf. à:

Plurimus impugnat Romam detractor, & ipsa Curia multorum morsibus alma patet.

Passim in hoc Poëmate.

CURIALIS. Pag. 1314. lin. 66. post faciem. adde. Charta libertatum villæ S. Germani in Forcio an. 1247. *Quod si aliquis de Curialibus vel de familia nostra verberaverit aliquem de villa, — nisi curialis faceret illud causa correctionis, &c.*

Ibidem l. pen. post, courtoisie, adde. Philippus de Pergamo in Catone Motalizato: Curialitas est quasi idem quod nobilitas morum. Mox: Sicut virtus legalis, que est iustitia, est omnis virtus, ex eo quod facis alium omni virtutis: sic Curialitas, qua dicitur à Curia, est magna domus nobilium, quæritum ad mores, &c. Deinde: Ille qui Curialis est liberalis est, quia promptè tribuit: & est magnificus, quia magnos sumptus facit in magnis operibus, & est imperatus, — affabilis, &c.

CURMEN. L. 4. post, vide. adde. Hic. Junium lib. 2. Animadv. cap. 12.

CUROPALATES. Vide supra in *Cura.*

CURSOR. L. 2. post, & populi. adde. Gesta Purgationis Felicitis: *Subornatus est quidam privatus homo, qui modum Cursoris haberet.*

Ibid. p. 1319. l. 13. post, dominorum. adde. arma.

Ibid. l. 29. post, 878. adde. & apud Bernardum Archidiaconum in Vita B. Geraldii Archiepiscopi Bracatenensis num. 11.

CURSUS. P. 1320. l. 6. post, 27. adde. Paulus in Vita S. Hilari Abbat. Galeat. num. 9. Vita S. Ottonis Episcopi Bamberg. lib. 2. cap. 44. Egbertus Eborac. Archiepiscopus in Pœnitent. p. 14.

CURSUS Publicus. Lin. pen. post, equorum. adde. Vetus Inscriptio, apud Gualterum in Tabul. Sicul. pag. 18. *Instante FLV. Valeriano Ducenario Agente in reb. & PP. Cursus publici.*

CYMBALUM. L. 15. post, cymbalum. adde. Acta Episcoporum Cenoman. p. 303.

Hoc tantum paucis volui concludere verbis,

Quod dedit Ecclesia duo cymbala maxima nostra.

Et pag. 308.

Deiuti plare duo preciosa cymbala, &c.

Cymbalum porto ita expressit Ethelwulfus de Abbat. Lindisfurn. cap. 10.

Continno insonnis percussit endo metallis,

Mallens & vacuas volitans cum verberat aurat,

Iam canam fratrem peditans caldor eos ornat.

CYPRIANA. In fine adde. & Gregor. Nazianzen. orat. 18.

CYROICUS, Medicus Cyroicus, Chirurgus, in Statut. Mediolan. 2. part. cap. 354. cui opponitur *Medicus Physicus.* Vide *Physicus.*

D.

DÆMON. P. 3. l. 1. post, sumere adde. Gregorius in Vita S. Basilij Junioris num. 15. *χλευζόμενος ἐπὶ τῆς ἔξαρτάωντος αὐτῷ μισσηθεῖν δαίμονος.*

Ibid. l. 7. post, meridiano. adde. Evagrius de octo cogitationibus ait, *αἰσθητῶν cum esse δαίμονα, ὅς μεταμεινῶν καὶ αὐτῶν τῶν δαίμονων βαρύτερον.*

DÆMONIACUS. Lin. 25. post, depluunt. dele reliqua & reponit. Cujusmodi erant αἱ προσλαίοντες, qui ἐξω τῆς πόλεως τῶν ἱερῶν stabant, cum αἰροῦντες & ἰσχυροῦντες ἰσθμῶν τῶν πόλεων ἐν τῶν ἱερῶν consistent, ut est apud Gregor. Thaumaturgum Can. 11.

DAGUS. L. 21. post, 1235. adde. Ejusmodi umbraculum sic describit Menander Protector in legat. pag. 131. *τιθῆσκαι αὐτῶν καλῶς χροῖς, ἐπιζῆν αὐτῷ ἐκ δύο λίθων ὑφασμάτων σκυλαδικῶν αὐτῶν, ὑπὲρ καλῶς τῆς.*

DALMATICA. P. 6. l. 12. post, 113. adde. Idem lib. 4. dialog. cap. 41. ubi Paschasius Diacono Ecclesie Romanæ *Dalmaticam* adscribit.

DAMEAS, *Damascenium.* Vestimenta Dames in Testamento Bertichramni Episc. Cenoman. Locum vide in *Parisculm.*

DANGERIUM. P. 9. l. 31. post, forfaire. adde. In Charta 17 Jul. an. 1471. *De noble homme de Guillaume de Casenove dit Coulomp Esquier Viceadmiral de France, Maître Enquesteur & Examineur des eaux & forests du Roy.* Dangerium dicitur esse decima actarum silvæ: verbi gratiâ, in 30 actis silvæ seu bosci, *Tertium & Dangerium* 13 actas efficiunt: 10 pro *Tertio*, & 10 pro *Dangerio*, quæ & decima dicitur: *C'est à sçavoir pour le tiers, des acres: & pour le Dangier ou disine, 3 acres.* Quæ verba infra rursus reperuntur.

DEAMBULATORIUM. In fine, post, altariis. adde. Vita Aldrici Episc. Cenoman. num. 3. *deambulatoria siquidem sursum per totum in Circuius ipsius Ecclesie fecit, in quibus & altaria quinque nobiliter construxit atque sacravit.*

DEBILITARE. L. 2. post, modo. adde. Lactantius de Mortib. persecutor. num. 36. *Occidi Dei seruos venis, debilitari jussi.*

DECANUS. P. 19. post, l. 6. subde.

Foris decanus in Monasteriis, cujus munus describitur in Tabulario Monasterij S. Theofredi in Diocesi Aniciensi, quod scilicet versatur circa res exteriores.

Ibid. l. 61. post, 74. scribe. Pauld alia notione Bazarerius &c.

Ibid. l. 64. post, acceperit. adde. ubi decania species est beneficii laici, seu villicaturæ, ab Ecclesia dependentis. Charta Hugonis Abb. B. Dionysij an. 1230. ex Tabul. ejusd. Monast. *Simon filius defuncti Girardi, dicti Decani, quondam servientis Monasterij S. Dionysij recognovit quod venerabilis Odo ejusdem Monasterij Abbas concesserat dicto Simon de mera gratia decanatum, quem presatus Girardus pater quondam ipsius Simonis tenuerat, hoc modo, videlicet quod idem Simon eundem decanatum teneret & haberet quamdiu Abbati B. Dionysij quicumque fuerit, videbitur, quod bene ac fideliter serviat Monasterio, & residentiam faciat in terra Monasterij apud S. Dionysium. Etiam idem Simon recognovit coram nobis, quod in predicto Decanatu nihil hereditario jure reclamaret fide data in manu nostra firmavit. Alia an. 1232. ibid. recognoverunt*

se vendidisse—Ecclesia S. Dionysij in Franciam totam Sergentiam suam de Morenciaco villa que vocatur Decanatum pro 40 libris Paris. &c.

DECASSARE, *refellere.* Stephanus Africanus Presb. in Vita S. Amatoris num. 18. *Es hu dictus, Sacerdotis suavissima verba decassans, respondit.*

DECENNIO, *Decania,* Paulus in Vita S. Hilari Abbat. Galeatensis num. 7. *Es missa apparitione eum quater decennionibus milium, suis aspectibus eum jussit adfissi.*

DECENS. Vide *Epidecen.*

DECIMA. P. 26. l. 7. post, 18. adde. Tabul. S. Eparchij Inculism. fol. 17. *Quidquid scilicet habebant in tota decima vel in Cimiterio de Elz, vel decimarij habebant ab eis. Desmarij dicuntur fol. 16. Ibid. fol. 18. Es quia manutenebat decimarios invasores Cimiterij ipsius, &c. Infra: Quicquid habebat pater meus in tota decima de Elz — & quidquid habebat in decimariis vel decimarij ab eo &c. Rursus fol. 19. v. Pater noster Sicher fuerat decimarius de Ecclesia Euz, quia tenebat decimam ut Laicus à Laicis, & partem terra de Sanctuario. fol. 22. Ego Constantinus decimarius de decima Ecclesia de Elz, — habebam in decima de Elz feodium ut colligerent quartam partem ex ipsa decima ubicumque extendereur decima de omnibus rebus, de pane, de vino, de lana, de agris, & de omnibus aliis de quibus decima datur.*

Ibid. l. 15. post, colligere. adde. Cujusmodi decimariorum, seu quibus decimæ competunt, passim habetur mentio in Tabulario Abbatiz Dalonenfis in Lemovicibus, p. 3. 12. 27. &c.

DECIUS. L. 31. dele. unde. usque ad sunt.

DECRETA. L. 2. lege, & pro ex.

DECRETUM. Lin. 9. post, habentur. adde. In Diurno Romano cap. 2. tit. 2. 3. 4. cap. 3. tit. 1.

Ibid. in fine subde.

Decretale verò in Diurno Romano cap. 3. tit. 3. appellatur Epistola cleri & populi ad Papam, vel ad Metropolitam, qua rogatur ut electus consecratur Episcopus.

DECURIA. L. 17. post, Flaccum. adde. *Decursa* eadem notione non semel habetur in charta edita à Mabillonio lib. 6. de Re diplomat. p. 464.

Ibid. in fine subde.

Decuriales, qui erant ex Decuriis urbis Romæ, & acta omnia & monumenta servabant, præcipue sententias judiciorum, &c. Vide Henric. Valesium ad lib. 5. Socrat. cap. 18.

DEFECTUS. L. 5. post, abandonment. adde. Decretum Synodi Sardic. in Fragm. S. Hilarij p. 33. *Oramus etiam ut præcipias tot Episcopos qui Arimino detinentur, inter quos plurimi qui astate & paupertate defecti sunt, ad suam provinciam remeare.*

DEFOSSUS. L. 1. post, recepta. adde. maxime in feminis.

Ibid. l. 4. post, &c. adde. Tabular. Campaniz Thuan. ch. 24. an. 1212. *Cum—discordia esset de quibusdam hominibus suspensis, & de quadam femina interrata, qui capti fuerant in burgo nostro S. Dionysij, &c. Nota sunt quæ de Vestalium supplicio habent Scriptores.*

DEHABERE. L. 11. post, &c. adde. Miracul. S. Rictrudis lib. 2. cap. 4. num. 42. *Sed ne in seculo dehabere contingeret, &c. Id est egere.*

DEHÆRITARE. In fine subde.

Desheritare, in testamento Ælfredi Reg. Angliz, post ejus Vitam p. 194.

DELEGARE. L. 4. post, valeas. scribe. Acta Episcopos. Cenoman. pag. 78. *Legibus delegatum, & absque*

absque ulla contradictione pacifice possidendum regendum dereliquit. Adde p.92.

DELONGARIS. L. 4. post, Drungarius. adde. Andreas Dandulus in Chron. MS. an.804. Hic Imperator factus misit pro Romano, qui Delongarijungebatur officio.

DEMENTARE. Post l.9. subde.

Dementare, insanire. Lactantius de Mortib. persecutor. num. 7. Ita semper dementabat, Nicomediam studens urbi Roma coagnare. Vide mox Dementare.

DEMULTARE. Passio SS. Seraphiæ & Sabinæ num.4. Dimisit illam nefandam qua maleficiis se expulsa demultavit à Deorum cultura. Sed videtur legendum demittavit.

DENASATUS. L. 12. post, 34. adde. Harmenopul. lib.6. tit. 2. §. 14. 25. 27. tit. 3. §. 3. 4. 6. 9. 10. Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. cap.201.

DEPALARE. In fine adde. Stephanus Africanus Presbyter in Vita S. Amatoris n.7. Vosorumque suorum desideria depalantes.

DEPOMPARE. In fine adde. Vetus Interpres Concilij VI. Oecumenici art.12. Dum redarguisset atque depompasset pravam ejus impietatem. Ubi Gr. Edit. Σπριαμβύσασα τὴν μοχθηρὰν τὸν δυαριβίαν. Vide Gloss.med. Græcit. in Πομπύων.

DEPOSITIO. In fine adde. Gualterum in Tabulis Siculis pag.40. 41. &c.

DE POST. P.61. l.2. post, fecit. adde. Acta Martyrij S. Theodoriti: Introducitur ergo Theodorito, ligatis de post manibus, &c.

DEPROPIIUS, Contrarius. Liber Diurnus cap. 2. tit.9. Si prater hac aliud agere presumpsero, eris mihi in illa die terribilis judicij depropitius.

DEPUTATI. L.11. post, Etymologico. adde. Sic legendum in Græca Inscriptione apud Jac. Sponium to.3. Itiner. pag.105. ΑΥΡ. ΦΛΑΒΩΝΗΝ ΡΟΥΦΕΙΝΟΝ ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΝ ΔΕΠΟΤΑΤΟΝ ΠΡΕΙΜΠΕΠΛΑΡΙΟΝ, &c. perpetam enim Edit. ΔΕΣΠΟΤΑΤΟΝ.

DEREAMENTUM. Charta Stephani Comitis facti Cesaris an.1290. Item super eo quod nos dicebamus, quod justitia dereamenti boum in terra dicitur Odonis ad nos pertinere debebat: dicitur Odone dicente pluribus rationibus, quod cum in terra sua haberet omnem jurisdictionem altam & bassam, casus iste sicent ceteri casus in terra sua emergentes ad se pertinere debebat. Infra: Ordinatam insuper extitit super justitia dereamenti boum, quod dicitur Odone — remanebit. Ubi justitia Dereamenti boum dici videtur, de bobus qui extra agri dominici limites aliquid de alieno agro arant & usurpant. Nostri derens & deraiement etiamnum dicunt, ex Gallico rais, Sulcus.

DEROGARE. L.7. post, Verecundabatur. adde. Passio SS. Seraphiæ & Sabinæ num.2. Quid tibi ipsa derogas, aut quare te metipsam vilem reddis?

DESAFORAMENTUM, dicitur quidquid fit contra foros, id est leges municipales, seu libertatem indultam Civitatibus, ac Civibus oppidi alicujus. Hac repono pro tribus primis lineis.

Ibid. in fine adde. Charta Alfonsi II. Reg. Portugallie, to.4. Monarch. Lusitanicæ Brandaonis pag. 268. Et hoc accordavi cum meis privatis, quod ista decreta sunt grande meum desafortamentum, & de mea Curia, & de illis qui post me regnaverint. Charta alia to.5.p.301. quod predicta petitio — vertebatur in damnum & desafortamentum regni mei, & periculum anime mee. Vide Forus.

DESCENSUS. In fine subde.

Descensus, aquæductus, rivulus. Tabular. S. Albini Andegav. Donans — descensum unum quem

habebat in rivulo qui appellatur ducto, cum omni consuetudine, &c. Alibi: Quendam suum descensum piscatorium Vualterio Abbati & Monachis S. Albini vendidit. Vide Montcia.

DESCRIBERE. P.65. l.9. post, venerunt. adde. Idem Gregorius Turon. in Vita S. Aridij: Quodam tempore accidit, ut populis tributa vel census à Regibus fuissent descripta, que conditio universis uribus per Gallias constituta summopere est adhibita. Infra: Adiciensque Rex ut libros ipsos quibus inscriptus pro gravi Censu populum regni ejus tenebatur affluus, &c.

DESUSCEPTUM. L. 4. post, solutionis. adde. Δεσυστάριον ἢ δεσυστάριον, desuscepta, veteri Interpreti Novella 72.

DEVOTA. P.58. l.16. post, virgines. adde. quas ἱεραὶ παρθέροι vocat Sozomenus lib.6. cap.19. παρθέροι ἐκκλησιαστικῆς, lib.8. c.24.

DEVOTARE. In fine adde.

Devotiones, ἀφοσίωσις, ὑπόχρησις, ἐπιφύλαξις, in Glossis Lat.Gr.

DEUS, Templum Dei alicujus. Lactantius de Mortib. persecut. num.36. Qui & sacrificia per omnes Deos facerent. Ita & cap.16.

DEXTRÆ. L. 2. post, sanciebantur. adde. Lactantius de Mortib. persecut. n.36. In ipso fredo sedus sit, ac dextre copulantur.

Ibid. p.73. l.11. post, &c. adde. & vide Petr. Fabrum lib.2. semestr. cap.21.

DEXTRARIJ P.74. l.6. post, 1230. adde. Petrus de Dusburg in Chronico Prussie cap.54. 101. 139.

DEXTRI. P.75. l. 19. post, dicuntur. adde. ὁποσπεύστας, apud Nilum lib.2. Epist. 178. ὁποσπεύστας, apud Theodor. Lector. lib. 2. αὐτοῦ ἢ ὄραν, apud Cyrillum Scythopolitanum in S. Joanne Silentario num. 4.

DEXTROCHERIUM. In fine adde. χαρδὴν ἱμμερζαρος, apud Pachymer. lib.8. Hist. cap.11.

DIABLAGUM. Vide in Bladium.

DIABOLIZARE, Damonio corripi. Hepidamti in vita S. Vviboradz num. 12. Non post multum temporis cepit diabolizare.

DIACODIUM, Potio ex papavere. Vvalbertus lib.2. de Miracul. S. Vvaltrudis num. 35. Vi diacodij ceterarumque potionum vel confectioinum expellere hujusce morbi genus non destitit.

DIACONIA. P.78. l.25. post, initio. adde. Ita etiam in Diurno Romano cap.7. tit. 17. Dispensator qui fuerit in eadem venerabili diaconia.

Ibid. p.79. l.21. post, Vide. adde. Diurnum Roman. c.7. tit. 17. 20.

Ibid. in fine subde.

Diaconites, Pauperes qui in Diaconiis alebantur. Diurnus Romanus cap.7. tit.17. Sed dispensator qui pro tempore fuerit in eadem venerabili diaconia, pro remissione peccatorum nostrorum, omnes diaconites & pauperes Christi, qui ibidem conveniunt, Kyrie eleison exclamare studeant.

DIACONITES. Vide in Diaconia.

DIBLER. Post l.6. adde. Le Songecreux:

La nape aussi, ou le beau doublier fin.

DICTARE. P.88. l.4. post, rationabiliter. adde. Anonymus Mon. Ratisponensis de sua fortuna, part. 2. Occurrit animo ut in dictamine me occuparent aliquo, quod ut sape experius sum mentem lascivam cujuslibet scholasticè instructi in nullo posse magis constringi, quam studio discendi.

DICTICA. In fine adde. Ita legitur in Decret. Edit. Contij c.7. q.2. caus.14.

DIDA, *Nutrix*, μάμη, apud veterem Interpretem Moschionis de morbis mulier. cap. 96. ex Gr. fortè *τίτην*, quod idem sonat.

DIES. P. 91. l. 29. post, vocaverunt. adde. Petrus Comestor in Hist. Scholast. cap. 34. Exodi: *Dies Aegyptiaci dicuntur, quod in his passa est Aegyptus, quorum duos tantum in singulis mensibus notamus ad memoriam, cum plures forte fuerint. Nec est credendum quod Aegyptij licet aethiolorum peritii deprehenderint dies hos insanos in inchoatione operis, vel itineris, vel minutionis.* De his S. Augustinus in Epist. ad Galat. cap. 4. *Plena sunt conventicula nostra hominibus, qui tempora rerum agendarum à Mathematicis accipiunt. Iam vero ne aliquid inchoetur, aut adificiorum aut huiusmodi quorumlibet operum, diebus quos Aegyptiacos vocant, saepe etiam nos movere non dubitant. Dele, de his.*

Ibid. p. 92. l. 17. post, ann. adde. 1281. in Tabul. Ambian. Episcopat. fol. 76. *Promittens idem Dominus, quod in proximo venturo parlamento ad diem Baronum veniet, & specificabit sigillatim &c.* Alia Regis Philippi IV. anni.

Ibid. p. 93. l. 1. post, vide. adde. S. Athanasium de Synodo Ariminensi p. 871.

DIETA. P. 97. l. 1. post, recitantur. adde. Acta Episcoporum Cenoman. pag. 319. *Tunc Episcopus: Profer igitur si hodiernis interfuisti mysteris. Respondit, Non. Panamus ergo Domino Deo hymnos matutinales. Quibus inceptis, Henricus profiteretur se dietam ignorare. Episcopus tamen volens omnino ejus referare infipientiam, Dei genitrici solitos Psalmos canere cepit. Horum quoque nec versus noverat nec seriem.*

DIETIM. L. 2. post, apud, adde. Heronem in Vita S. Godchardi Episc. num. 23.

DIFFERENTIOR, *Prastantior*, διαφερότερος. Utitur Interpretes S. Irenæi lib. 2.

DIFFIBULARE. L. 5. post, disjungunt. adde. Carmen de Curia Romana:

— Sic res diffibulat omnes,

Sic longas causas terminat ore brevi.

Vide Sidonium lib. 3. Epist. 3. & ibi Savaronem, & supra in Affabulare.

DIFFORTUNIUM, *Infortunium*, adverfa fortuna; in Vita Balduini Lutsemburg. Archiep. Trevir. lib. 1. n. 6.

DIGITUS. In fine adde. Vide quæ ex Boncompagni arte dictaminum damus in V. *Chirographum*.

DIGNATIVUS, *Benignus*. Vita S. Carthaci Episc. num. 2. *De miraculis vero quæ Deus per eum, dignativa sua bonitate, dignatus est mundo ostendere, &c.*

DIGNERIUM. In fine adde. Charta Philippi Reg. an. 1275. ex Tabul. S. Germani Paris. *Volumus quod dicti religiosi — liberi sint à quodam dignerio seu prandio, &c.*

DIMISSORIÆ. In fine adde.

Dimissoria, legatum alicui factum, in jure Veneto, lib. 1. cap. 4. & alibi non semel.

DIODUS. In fine adde. Scholiast. Gregor. Nazianz. Stel. 2. p. 89. *διόδος ἔστιν ἡ ἀπὸ μίτρος ἀποφάντων ἐσθῆτος, ἡ ἕκαστος αὐτῶν τὸ κατὰ τὴν ἀπὸ μίτρος ἀποφάντων ἐσθῆτος, ἀπὸ μίτρος.*

DIPTYCH A. L. 19. p. 110. post, cap. 1. adde. Cumeanus lib. de mensura penitentiarum cap. 13. *Diaconus obliviscens oblationem adferre donec auferatur linteamen, quando recitantur nomina pauperum, similiter ponitur.*

DIROCHEUM. In fine adde. At Goldastus librum hunc non Prudentio Clementi, sed Prudentio Aræno Hispano, alteri ferè suppari, adscribit,

legendumque ex Gifanij emendatione contendit pro *Dirocheum*, *Diptychum*. Vide Edit. operum Prudentij an. 1613. p. 319.

DISCANTUS. L. 1. post, discantare. adde. Gloss. Gr. Lat. Reg. Cod. 85. *τελοπιζω, biscanto, facio tenorem.*

DISCENS, Discipulus. S. Columbanus Epist. 3. *Ecce quibus circumdamur diversitatibus, & quibus circumluimur ac si voriscum fragoribus, charissime discens, &c.* Utitur alibi, sed locus non succurrit, ut & S. Irenæi Interpretis lib. 3. cap. 14.

DISCERNENTES. In fine adde post, Hispania, atque ij fortè qui *διακρίνομαι* dicuntur Theodoro Lectori lib. 1. Nicephoro Callist. lib. 6. cap. 29. lib. 18. cap. 45. Leontio Scholastico lib. 5. de sectis, & Codino in Origin. Constantinop. qui nempe contra Calchedonensem Synodum Eutychis ac Dioscorigi partes tuebantur, iraque sese appellabant, quod ab eâ Synodo se segregatos innuere vellent, quomodo vocem hanc usurpat Socrates l. 5. c. 5. *Dele penult. & ult. lin.*

DISCIPLINA. P. 117. l. 8. post, 50. adde. & Joan. Morinum lib. 7. de Pœnitent. cap. 14. 5. 1.

DISCURRERE. In fine adde.

Discurrere, apud Ammianum lib. 17. & 30. est *διακρίνω*. Vide Lindenbrogium ad eundem pag. 63. Hinc

Discursus. Post discours. adde. Carolus M. in præfat. libr. in Synod. de adorand. Imaginib. In præfata Synodo hebetudinis continentur *discursus*.

DISERTARI, disertus videri velle. Acta Martyrij S. Theodotiti: *Iulianus dixit: Disertaris, sacrilege, tanquam ab Athenis nuper adveneris.*

DISFILATUS Equus, in Statutis Mediolan. 2. part. p. 487.

DISPARAGARE. L. 16. post, consortio. adde. Et hæc Lactantij lib. de Mortib. persecut. num. 38. *Iugenas virgines imminutas servis suis donabat uxores.*

DISPARILIARE. L. 3. post, disparilitas, adde. Disparitas, apud Stephanum Africanum in Vita S. Amatoris n. 19.

DISPENSÀ. L. 1. post, sumptus. adde. Glossæ vet. Barthij: *Impendium, dispensa.*

DISPENSATIO. L. 8. post, divinitatis. adde. S. Augustinus tract. 4. in Joan. *Quicquid ergo humiliter positum audistis de Domino Iesu Christo, suscepta carnis dispensationem cogitate.*

Ibid. l. 16. post, dispositum. adde. Diurnus Romanus p. 37. de Nestorio: *Dominica dispensationi infestus, ut pote qui adoranda Incarnationis arcana, Deum ab homine separando disjuncterat.*

DISPENSATOR. Pag. 125. l. 19. post, nostri. adde. Non vero quod nepotes seu effusi essent, uti censuit Petr. Faber lib. 3. semest. cap. 19. p. 294.

DISPOSITIO. In fine adde. *Dispositum.*

DISPOSITIONES. L. 1. post, apud, adde. Lactantium lib. de Mortib. Persecutor. p. 32.

DISPOSITUM. L. 15. post, belli. adde. Diurnus Roman. cap. 6. tit. 19. *Cujus exactionem per nostrum dispositum fecisse dignoscitur.* Id est nostro mandato.

DISSERTOR. Interpretes, Commentator. Vita S. Hieronymi Edita à Mabillonio: *Sacra bibliotheca Scrutator, (I. sacre Scripturæ Interpretes) divinarum dissertor voluminum, &c.*

DISSICIO. Post. lin. penult. adde. Carmen de miseria vitæ humanæ, apud Barthium lib. 44. advers. cap. 17.

Utinam & inorum nubila affectuum.

Vitalis eadem dissciet victoria.

DISTEGUM

DISTEGUM. *L. 3. post, superficies. adde. Glossæ MSS. διαπέγος, διαπέγος.*

DISTEMPERARE. *L. 2. post, destemper. adde. Palladius de Architectura: Crocus quoque Hispanicus cum lucidissimo glutino distemperatus, &c.*

Ibid. l. 20. post, διασπαρία. adde. apud Nicetam Ehon. p. 309. διασπαρία ἔσπαται, ubi Cod. al. habet διασπαρία.

DIVITIOSUS. *In fine adde. Divitior dixit Terentius in Phorm.*

DIVISIO. *In fine subde.*

Diviso, congiarium. Vetus Inscriptio apud Gualterum in Tabul. Sicul. pag. 57. Cujus statue dedicationem decurionibus Augustalibus epulantibus, populo viritum divisionem dedit.

DIURNARE, *diem exigere, morari, nostris, sejourner. Adelbodus de Gestis S. Henrici Imp. pag. 446. Ibi in die Palmarum qua oportuit celebritate diurnare fecit.*

DIUTINARE, *perseverare, in veteri Lictionario Asturicensi, ubi de S. Dominico Calceatensi.*

DIUTURNUS, *usu diuturno peritus. Ammiano lib. 16. Dux diuturnus dicitur, quem lib. 30. Usa Castrensis negotij diuturno firmatum. Et lib. 23. Sacerdotem catervis diuturniorem, seniorem vocat.*

DOCTOR. *P. 137. l. 3. post, Doctor. adde. Gloss. Lat. Gr. Iuris Doctores, αὐθιγ ἢ νόμος.*

Ibid. post l. 26. subde.

Doctior Doctorem, in Actis capitularib. Ecclesie Lugd. an. 1341. fol. 37. v. & alibi non semel. Sed quæ hæc dignitas fatcor mihi incompertum.

DOLIUM. *L. 1. post, Charta. adde. anni.*

DOMA. *L. 6. post, notionem. adde. in Poëmat. H. Rabani.*

DOMESDEI. *P. 141. l. 16. post, recutiebatur. adde. Idque ab ipsorum Regum ævo: Florus lib. 1. de Servio Tullio: Summaque solertia ita est ordinata Republica, ut omnia patrimonij, dignitatis, ætatis, artium, officiorumque discrimina in tabulas referrentur, ac si maxima civitas minima domus diligentia contineretur.*

Ibid. l. 34. post, Aqueduct. adde. Id etiam deinde peractum Maximiano Galerio imperante queritur Lactantius lib. de Mortib. Persecut. num. 23. Agri glebasque metiebantur, vites & arbores numerabantur animalia omnis generis scribebantur, hominum Capita notabantur, &c.

DOMESTICUS. *P. 142. l. 31. post, μετρίων. adde. Chron. MS. Andreæ Danduli an. 821. Michael Domesticus sive Comes Palatinus sumpsit Imperium.*

DOMICELLUS. *Pag. 146. l. 15. post, &c. adde. Charta Ludovici de Bellojoco Militis D. Montisferrandi in Arvernia: Cum — tempore quo eramus domicellus, & ante tempus Militia nostra donaverimus & concesserimus &c. Tabulat. Albæ ripæ in Diocesi Lingon. an. 1233. Nobilem mulierem Andru de Rupefissa, & Renaudum domicellum ejus, qui jam erat extra avoëniam ejus, &c. mox, idem Renaudus filius Andru dicitur.*

Ibid. p. 147. l. 19. post, cap. 10. adde. & Statuta urbis Mediolan. part. 2. cap. 108. 494. & seqq.

DOMICELLA. *P. 148. l. 8. post, statuit. adde. Sed & apud Græcos κυρία appellatæ sanctimoniales, etiam ab sororibus: κυρία ἀδελφῶν, in Vita Eupraxiæ Virg. n. 23. 28. & alibi.*

DOMINA. *L. 3. post, 151. adde. & apud Franciscum Dominic. Pragenf. &c.*

Ibid. l. 5. post, Domina. adde. Dominam, Deiparam nudè appellari ægrè ferunt hæretici, atque in primis Calvinus Epist. 128. Vide Lambecium lib. 8.

bibl. Cæsar. pag. 132. & supra in V. Domicella.

DOMINÆDIUS. *L. 1. post, promiscuè. adde. ἀνοδοιτορις, apud Palladium in Vita Chrysofostomi pag. 202. & alios.*

DOMINICA. *P. 150. l. 5. post, 187. adde. S. Hieronym. in Psalm. 117.*

Ead. l. post, Dominico. adde. Henric. Valefium de Laudib. Constant. cap. 9.

Ibid. p. 152. l. 6. post, sequitur. adde. Alia porro est Dominica Quintana in Charta Petri Episcopi Santonenfis an. 1240. in Regesto Incolismensi Cameræ Comput. Paris. fol. 23. Est enim illa qua Quintana ludus exercebatur à Vicanis. Vide Quintana.

Ibid. l. 47. post, num. 8. adde. Tabular. S. Eparchij Inculism: fol. 37. Duodecim denarios censuales in Osanna singulis annis Ecclesia nostra reddendos. Adde fol. 116. Epitaphium Guillelmi Comitis Inculismensis: Hic jacet Dominus Amabilis Guillelmus Comes Engolisma, qui ipso anno quo rediit de Hierusalem, absit in pace 8. Id. April: vigilia Osanna 1028. anno ab Incarnat.

Ibid. l. 57. post, cap. 2. adde. Henr. Valefio ad Hist. Eusebij lib. 2. cap. 12. Joan. Bapt. Cotelerio ad to. 1. Monument. Eccl. Gr.

Ibid. p. 153. l. 23. post, Pascha. adde. In lib. 1. Sacramentor. Eccl. Rom. cap. 57. dicitur Dominicum post octavam Pasche.

Ibid. l. 27. post, Romano. adde. & in lib. 1. Sacram. Eccl. Rom. Dominicum secundum post clausum Pasche.

Ibid. l. 32. post, Pascha. adde. In lib. 1. Sacram. Dominicum tertium post clausum Pasche.

Ibid. l. 36. post, Pascha. adde. In lib. Sacram. post clausum Pasche.

Ibid. l. 52. post, pardevant. adde. Id vero nominis tribuitur Dominicæ Paschatis, quæ Κυρία Ιεραία dicitur Pachymeri lib. 7. cap. 15.

DOMINICÆ Litera. *l. 4. post, admittere. adde. Sed nec ipsorum literas accipere.*

DOMINICUM. *L. 22. post, supplicamus. adde. Basilica Dominica, in Actis S. Saturnini & Socior. num. 2.*

Ibid. l. 38. post, indigent. adde. Ita etiam Grezærus in Muricibus Christianis p. 158.

DOMINUS. *L. 3. post, Deus. adde. Vide Philonem de Nominum mutat. pag. 7. 1. Edit.*

Ibid. p. 160. l. 59. post, Calchedon. adde. & Concilij Ephesini.

Ibid. l. 63. post, Concilij. adde. ἡνὲ δὲ θαλάσσειον, uti Antoninus Severus Caracalla appellatur in Thiatyrensi inscriptione apud Tho. Smith. in Notitia 7. Eccl. Asiæ pag. 130. & Sponium to. 3. Itiner. pag. 116. Dele à lin. 69. à voce, Alypius, ad Constantinus.

Ibid. p. 161. l. 38. post, Laudavi. adde. Tabulat. Maurignacense ch. 39. Huic donationi præbuit assensum Guillelmus de Vancelais, ejusdem feodi retro dominus.

Ibid. post l. 50. subde.

Dominus legum, non vetè Magister, appellatus Azo J. C. ut est in Chron. MS. Alberici. Glossæ Lat. Gr. Iuris Doctores, αὐθιγ ἢ νόμος.

Domini de nocte, Præfecti vigilum. Andreas Dandulus in Chron. MS. Pro purgandis maleficiis statutum est, ut duo sint qui noctis tempore urbem custodiant & malefactores capiant: unus vero de citra canale, & alter de ultra canale constituatur, quæ Domini de nocte appellati sunt.

DOMUS. *p. 164. l. 15. post, Editum. adde. Camera*

meram pendentem, Sidonius lib. 2. Epist. 2. *κρημῖνε
πτεριβόλος*, Palladius in S. Chrysofostomo cap. 13. *κρημῖ-
νον ἄνθος*, Manuel Chrysoloras in Epist. edita post
Codini Orig. Constantinop. p. 127.

DONATI. *In fine adde.*

Donatos præterea nostri vocant nothos & spurius
filios, Joan. de la Gogue in Hist. MS. Principum de
Deols, in Biturigib. & *avoit en son hostel un sien
donné & adoué, dit le Bastard de Chauvigny.*

DORMITORIUM. L. 7. post, dixit. *adde.* Pro
vehiculo, vel basterna, videtur usurpare Passio S.
Maximiliani: *Pompeiana matrona corpus ejus de ju-
dice meruit: & imposito in dormitorio suo, produxit
ad Carthaginiem.*

Ibid. l. 20. post, cap. 7. *adde.* Vita Aldrici Episc.
Cenoman. n. 17.

DORSALE. P. 169. l. 11. post, honesta. *adde.* Tabu-
lar. monast. S. Theofredi in Velavis: *Unum dor-
sale ejusdem operis, quod totum solebat ambire ci-
borium.*

Ibid. post l. 31. *subde.*

Dorsarium. Acta Episcoporum Cenomanensium pag.
324. & Ecclesiam libris, palliis, cappis & Sacer-
dotalibus ad chorum parandum *dorsarius* sive *scamna-
libus* laudabiliter cum Ianuis ante Chorum ador-
navit.

Ibidem in fine adde. Vide Ammianum lib. 19. Gloss.
Gr. Lat. *δωρῶπιος*, *Dorsuatis.* *Asellus dorsuarius*, apud
Varrohem.

DOS. L. 41. post, Regis. *adde.* Describitur præ-
terea in Tabulario S. Cornelij Compendiensis charta
Caroli Simplicis, dicta in Atiniaco Palatio 13 Kal.
Martias indi. 10. an. 17. redintegrante 10. In qua hæc
habentur: *Comperium sui fidelibus, quod cum nostri
regni nos negotia tractantes consiliarius, de nostro nos
commonere conjugio salubre ducentes fore & opportu-
num, si conjux condigna lateri adhiberetur regio, ex
qua filiorum Deo largiente totius regni profutura proce-
deret propago. Eorum itaque admonitione sollicitatis,
& consiliis exhortati, quandam nobili profapia puel-
lam, nomine Friderunam, communi duntaxat con-
sensu fidelium, Deo, ut credimus, cooperante, secun-
dum leges atque statuta priorum, nobis Imperiali con-
silio sociamus, regni que consortem statuimus. Quo-
circa regio cum more propriis rebus disponentes dis-
tare, dono ei dotis nomine concedimus, fiscos jugiter
possidendos, & pro libitu disponendos, corbiniacum
videlicet in Comitatu Landunensi, cum Ecclesia &c.
— perpetualliter habeat, teneat, atque possideat, &
quicquid exinde facere voluerit liberam & firmissi-
mam in omnibus habeat potestatem, &c. Hibetur
denique alia ejusmodi dationis in dotem formula in
Tabul. S. Dionys. Paris. an. 1124. quæ his verbis con-
cipitur: *In nomine sanctæ & individua Trinitatis,
Amen. Quoniam sacramenta Ecclesie præsignata sunt
in fudere nuptiarum, ut tempore opportuno de maris
& femina conjunctione Ecclesia dilataretur, hac de
causa, ego Gaufridus Iachelinam filiam Dodonis vil-
lani in uxorem accipio, & do ei in dotem feudum
quod Emelina filia Chevalier à me tenet, & quic-
quid habeo apud Trembliacum, &c.**

Ibid. p. 171. l. 38. post, 1654. *adde.* Diurnus Ro-
manus cap. 5. tit. 2. & seqq.

DRACO. P. 174. post l. 4. *adde.* Acta Martyrij
S. Marculi: *Nudatis militum gladiis, & draconum
præsentibus signis, & tubarum vocibus cogerentur.*

Ibid. p. 175. post l. 40. *adde.* Alia suggerimus in
Gloss. med. Græc. v. *Δράκων.*

Ibid. l. 47. post, possi lebantur. *adde.* Vetus Car-
men Edit. à Barthio lib. 34. aduers. c. 1.

*Salve ô Apollo vere, Pean inclyte,
Pulsor draconis Inferi.*

DRACONARIUS. *In fine adde.*

Draconary meminit etiam Ammianus lib. 20. ubi
Lindembrogius.

DRAGEIA, ex Gall. *dragée*, Pastillus faccharatus.
Acta visitationis Simonis Archiep. Bituric. p. 235.
& *biberunt cum domino, & de drageia comederunt.*

DRAGUMANUS. P. 177. l. 10. post, interpreti-
bus. *adde.* Sidonius in Narbone:

*Tum si forte fuit quod Imperator
Eas foci venire in aures
Fido interpretis vellet & perito,
Te commercia duplicis loquela
Doctum solvere protinus legebat.*

DROSSATUS. *In fine adde.* Quem vide lib. 2.
Antiquit. Sueco-gothic. cap. 18. ut & Schefferum
in Upsalia cap. 16.

DRUDARIA. L. 21. post, habeat. *adde.* Serva-
tur in tabulario Palensi in Bencharnis Codex, hoc-
ce titulo: *De las composicions de las drudes dices
femmes de caporans an. 1378. ab lo senbor.* Deinde
*Recepte de las femmes deus caparans de sus scriis per
la composition feyte ab Mess. per que portassen los
senhaus.* Mox: 12 florins paga lo prebende den castee
de salices per composition de Marianne de Gufmi-
cau de la Mote, & de Lugues de Casaux les fem-
mes à Pau le 7 jor de Desembre. Et sic de cæ-
teris.

DRUDES. L. 9. post, significant. *adde.* Vide
Gretzer. in Divis Bamberg. pag. 130.

DUCALE. *Post hanc vocem adde.* Gloss. Lat. Gr.
Ducate, *δουκατε*, ὁ δὲ *δουκῶν.* Ubi perpetam Vulca-
nius ductor reponit.

DUCAS. P. 184. l. 1. post, &c. *adde.* Ita Creten-
sis insulæ apud Venetos Præfectus semper *Ducas*
Creta appellatur in Chron. MS. Andrea Danduli.

DUCATUS. L. 42. post, est. *adde.* Andreas Dan-
dulus in Chron. MS. an. 1280. & ex eo.

DUCENARIUS. L. 6. post, 8. *adde.* & apud
Gualterum in Tabulis Siculis p. 18.

Ibid. l. 10. post, causis. *subde.*

Ducenarij, Procuratores qui ducenta sestertia ac-
cipiebant à Principe, ut docet Dio lib. 53. pag. 506.

DUCICULUS. L. 22. post, cap. 21. *adde.* & in
Vita S. Fidoli Abbat. n. 6.

DUCTUS. L. 30. post, pervenit. *adde.* Tabular.
S. Albin Andegav. *Donans nobis ob remedium ani-
ma sua & patri sui descensum unum, quem habebat
in rivulo qui appellatur duello, cum omni consuetudi-
ne, excepto canagio, & de alio descensu quem Eminus
de Reginaldo Banario in Altrione dedit nobis simili
modo & consuetudinem, quam ibi habebat, excepto
canatico.*

DUELLUM. P. 191. l. 22. post, 140. *adde.* Et
Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. cap. 137.

Ibid. l. 36. scribe, supra, pro infra.

Ibid. p. 192. l. 37. post, pœnam. *subde.* Scribit Lu-
cianus in Toxari apud Scythas, si quis singulari
certamine superatus foret, ei dextram abscindi solit-
tam, pœnæ causa.

Ibid. l. 42. post, cap. 38. *adde.* Vita Aldrici Episc.
Cenoman. p. 120.

DULCORARE. L. 3. post, dulcorare. *adde.* Au-
xilium de causa Formosi: *Unde antiquatum odium
felle amaritudinis parvo stillicidio verborum dulco-
rari non potest.*

DUODENARIA. Acta Capitularia capituli Ec-
clesiæ Lugdun. an. 1343. fol. 88. v. ex Cod. Reg. *Item
commiserunt*

commis ruit dominis Archidiacono & Sacriste declarandi & providendi de Vice magistro, & ad quem Duodenaria vacans per obitum Dom. Guillelmi de Gorz debeat pertinere. Occurrit rursum. infra.

D U X. L. 5. post, μαξιμ. adde. in Passione SS. Seraphiæ & Sabinæ num. 10. fit mentio Vindiciani Ducis Ducum. Vide Glossmed. Græcit. in Ἀρχιεπιστοῦ.

Ibid. p. 110. l. 1. post, 748. adde. Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 1. Rex autem hec audiens, oppidè tristissimè est, promittensque ei duodecim & amplius comitatus se daturum, si hoc dimitteret, & in sua milita perseveraret. Id est Ducatum.

E.

ECCLESIA. L. 12. post, custodiat. adde. Editum Constantini & Licinij pro Christianis apud Lactantium lib. de Mortib. persecutor. num. 48. Corpus Christianorum vocat, quod Christiani ipsi Ecclesiam; Quæ omnia corpori Christianorum prolixi — tradi oportebit. Et mox: Quoniam iidem Christiani non in ea loca tantum ad que convenire consueverunt, sed alia etiam habuisse noscuntur ad sui corporis eorum, id est Ecclesiarum, non hominum singulorum pertinentia, &c.

Ibid. l. 33. post, &c. adde. Lactantius lib. laudato num. 11. In aito enim Constituta Ecclesia ex palatio videbatur.

Ibid. p. 213. l. 16. post, 115. adde. De qua legendi præterea Simeon Logotheta in Leone Armenio n. 5. & Anonymus de imagine Deiparæ quam Romanam vocabant, apud Lambecium lib. 8. de Bibl. Cæsar. p. 380.

Ibid. pag. 214. l. 57. post, num. 35. adde. Præterea Gloss. med. Græcit. in Καθολικῆ. Sed & inde apud Messanenses, Ecclesia Græcorum etiamnum Catholica nudè appellatur, quidquid dicat Bonifilius Constantius in Messana lib. 3. pag. 21. Porro in majoribus civitatibus ab ipsis ferè Christianissimi initiis, Presbyteri per singulas regiones erant dispersi, quo morientibus facilius subvenirent: qui quidem domicilia sua habebant juxta suam quilibet Ecclesiam, ut est apud Epiphanium in hæresi Arianorum: atque inde origo variarum in urbibus Ecclesiarum parochialium.

Ibidem p. 215. l. 21. post, &c. adde. Charta Ludovici VI. Reg. Fran. 1122. Tradis monacho donum Ecclesiarum & omnium decimarum ad ipsum locum pertinentium.

Ibid. post l. 60. subde.

Ecclesia senior, matrix, Cathedralis, in Actis Episcoporum. Cenoman. pag. 111. 157. 181. tom. 4. Analector. Mabillon. Charta Palladij Episcopi Antistiod. apud eundem Mabillon. lib. 6. de re diplomat. p. 465. Reliquas duas partes ad lumen Ecclesia senioris S. Stephani reservatas. Infra: Ad basilicam seniore S. Stephani.

Ibid. p. 216. l. 25. post, avenæ. adde. Tabular. S. Albini Andegav. Radulfus Vicecomes cum uxore sua Amelina S. Albino & Monachis ejus Ecclesiam de Luchiaco partim quingentis sol. sicut habebat solidam & quietam vendidit, partim pro anima sua, — dono dedit festiçet altare cum oblatione tota & sepultura tota, sicut habebat, & terram juxta Ecclesiam, &c. Acta Episcoporum. Cenomanensium in Gervasio cap. 31. Similiter & Ecclesiam me vivente dimidiam, & decedens totam, nisi ante placuerit, in terris-

rio Letduris suam. Extat præclara hujusce abusus testis Charta alia Rainaldi Episcopi Andegavensis ex qua hæc excerptimus: In exordio nascitur Ecclesia cum auctor omnium, id est Deus, Apostolis suis præcepisset, dicens, euntes in mundum universum prædicate Evangelium omni creatura, & illi juxta auctoris vocem præcepta complerent, cepit fides augeri & crescere ex eo tempore, viri religiosi relinquentes sua eadem auctori Deo, & canobis consuetudines, & hereditates suas ibidem derelinquentes, quatenus in locis illis monachi sive Clerici seu ancilla Dei Deo deservientes haberent viciniam nonnulli etiam comam capitis abscondentes, Christo domino colla tradentes, atque ita factum est ut maxima pars hujus sæculi in hereditatem Sacerdotum sit tradita: sed inardescente invidia sæculi hujus, & cupiditate grassante, Reges qui vestigia virorum religiosorum sequi deberent, ceperunt easdem hereditates vendere, Episcopis Episcopatus, Abbatibus Abbatias, atque ipsi Episcopi seu Abbates à monasteriis abstrahere, cum deberent magis augere quam minuire, & hominibus secularibus in hereditatem dare. Unde usque hodie nos inolevit, ut eas in hereditate habere videantur. Quapropter ego Ramalut Andegavorum Episcopus Ecclesias quas quondam in Episcopatu S. Mauricij habere dinoscor, anno ab Incarnatione Domini Ml. fratribus nostris Canonice ibidem Deo deservientibus integras restituo, &c.

Ibid. lin. 50. post, 54. adde. Concil. Claromontan. cap. 6. 7.

ECCLESIASTICUM. In fine adde, præterea Anton Brandeon. to. 3. Monarch. Lusitan. p. 285. v. 286. v. & lib. 10. cap. 14.

ECCLESIASTICUS. Post hanc vocem adde. Christianus: & opponitur Gentili, ut est apud S. Hieronymum in Præfat. libri de Ecclesiasticis Scriptoribus.

Ecclesiasticus, Clericali &c.

Ibid. lin. 28. post, Epist. 78. dele. 810. tum adde, Gesta Purgationis Cæciliani: Adhibere conclericos & seniores plebis, Ecclesiasticos viros, & inquirent diligenter &c. Decretum Synodi Sardicensis in fragm. S. Hilarij, pag. 9. Vehementer autem admirari sumus, quatenus eum qui aliter quam in vero est, audet Evangelium prædicare, quidam qui se Ecclesiasticos esse volunt, facile ad communionem recipiunt, &c.

ECINERARE, Corpus refodere, in Vita Balduini Lutsemb. Arch. Trevir. lib. 2. cap. 6.

EDICTUM. L. 12. post, vide. adde. Henric. Valesium ad Eusebij Hist. Eccl. lib. 9. cap. 10. & infra in V.

EFFEMINARE. Lin. 9. post, tit. 5. adde. Puerilia supra, apud Ammianum lib. 23. Bacchus Σιδω δ' οὖν παρὰ τὸν παρὰ τὸν Θεοδωροῦ, dicitur Theodoreto de Græc. affect. serm. 7.

EFFORCIARE. In fine post, fortis. adde. Tabular. sancti Dionysij Novigenti, ex Charta Roberti de Mauritania: Dedit 5 solidos Dunensium exforcios.

EGREGIATUS. In fine adde. Vide eundem lib. de Mortib. persecutor. num. 21.

EJECTUS. L. 3. lege, navis ipsius & vectorum servandorum causa, ut est apud Nilum lib. 2. Epist. 246. liber &c.

ELECTI. L. 3. post, docebant. adde. ἑλεκτοὶ τῶν ἑλεκτῶν, in Anathematismo hæres. Manichæor. apud Coteleriam in Not. ad Recognit. Clement. p. 373.

Ibid. l.9. *post*, 46. *adde.* Archelaus Mesopotamiz Episc. in disput. adversus Manichæum.

Ibid. in *sine* *adde.*

Electi, qui ad baptismum sunt electi, baptizandi, in lib. 1. Sacrament. Eccl. Rom. cap. 26. 33. & in Missali Gallicano vet. p. 449.

ELEEMOSYNA. P. 224. l. 15. *post*, 410. *adde.* & Henric. Valefium ad Euseb. de Vita Constant. lib. 4. cap. 22.

Ibid. p. 225. l. 40. *post*, &c. *adde.* Tabul. S. Eparchij Inculism. fol. 49. *Si quis homo aut ullus de parentibus meis istam cartam elemosinariam infringere aut inquietare presumpserit, &c.* *adde.* fol. 118.

Ibid. p. 226. l. 1. *post*, 50. *adde.* Tabular. Dalonenfis Monast. fol. 49. factum est hoc ante domum elemosynariam d'Autafort an. 1182.

Ibid. l. 10. *post*, 43. *adde.* in Hist. Segobienfi Colmanaresij cap. 15. §. 12.

ELEEMOSYNARIUS. P. 227. l. 19. *post*, committuntur. *adde.* Testamentum Aldrici Episc. Cenoman. in ejus Vita p. 190. *Prescriptis & praordinatis ad nostram elemosynam faciendam.*

Ibid. l. 27. *post*, Impediat. *adde.* Testamentum Poncij Raimundi Comitis Tolosani & Rutenensis, ex Archivis Ruten. *Omnes res mobiles donec elemosynarius meus Deo, & ad sanctos Presbyteros, & ad pauperes pro anima mea.*

Ibid. l. 47. *post*, 50. *adde.* Charta Natranni Episcopi Nivernensis, ex Tabul. S. Cyrici. num. 4. *Et quidquid illi olim Antidius dimisit, & ipse postea ab elemosynariis suis comparavit.*

ELEMENTA. L. 11. *post*, c. 39. *adde.* Martyrium S. Acepfinæ n. 4. Nicetas in Manuele lib. 7. p. 432. Edit. Reg.

ELEPHANTUS. L. 15. *post*, usurpatur. *adde.* quod proboscidem seu ut vocat Plinius, manum elephantis referat, vel quod cornu eboreum fuerit.

Ibid. *post* l. 25. *adde.* Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.

Plus de cent oliphant i tonnent la bende.

ELESREFOLS. Tabular. S. Eparchij Inculifinensis fol. 89. *Ipse post acceptum modium vini pro studio suo, suscipit Elefrefols sine ingenio & secundum mensuram & rationem.*

ELINGUITAS, *Infantia, ineruditio.* Vita S. Marculi in proemio: *Nil enim in hujus mortalitatis curriculo dignius agitur, quam si elinguitas nostræ loquacitatis in Dei laudibus iugiter moderetur.*

ELOGIUM. L. 5. *post*, notabilem. *adde.* Gozechinus Scholasticus: *Dicit, quid mihi & Logio, quod olim insolenter deserens, turpi notarim elogio? Mox: Dic ergo, nunquid elogium intuli legia? Infra: Non elogy notam, sed honoris coronam.*

ELONGARE. L. 3. *post*, estat. *adde.* Gloss. Gr. Lat. μακρύνω, Elongo. Μακρύνω, Longo.

EMANCIPATIO. P. 233. l. 65. *post*, colligitur. *adde.* Vide vitam Aldrici Episcopi Cenoman. num. 54. 55.

EMANARE. In *sine* *adde.* Vide Cujacium lib. 6. observ. cap. 26.

EMBOLA. In *sine* *adde.* Vide Blasium Ortizium in Itineratio Adriani VI. Pap. num. 44. pag. 460.

EMPROSOPUS. L. 2. *post*, repræsentat. *adde.* Sidon. in Paneg. Aviti:

— Procerum cum maximis unius,
Dignus qui patria personam sumeret, insit.

E N. Lin. 6. lege, ex Hist.

Ibid. l. 8. *post*, passim. *adde.* Colligitur.

ENCÆNIA. P. 243. l. 49. *post*, Epist. 5. *adde.* Vitam S. Athanasij pag. 22. Sozomenum lib. 4. cap. 13. Vitam S. Bernardi Archiep. Viennensis tom. 6. Vitar. Ord. S. Bened.

ENCAUSTUM. L. 9. *post*, cap. 17. *adde.* Marbo-deum lib. 1. de virtut. herbar. cap. 3.

ENCAUTUM. Lin. 9. *post*, collegiat. *adde.* Charta an. 1289. apud Ant. Brandæonum tom. 4. Monarch. Lusitan. p. 279. v. *Dom. Rex Portugallia Comes Bolenia fecit cum consilio suorum vicorum hominum, & suorum filiorum de algo tale encautum, &c.* Infra: *Peccetur istud encautum Dom. Regis &c.* Vide *Cantum.*

ENLATENRA. Tabularium Carnotense an. 1225. *Et eadem domus debet fieri de decem enlatentis. Occurrit ibi rursus.*

ENGRUNAGIUM. Tabular. S. Eparchij Inculism. fol. 77. v. *Requirebat 2 aristem, 1 carucam ad fasa sua ferenda, 1 gallinam, engrunagium sabbatum, & in mansionario qui terram illam colebat explegium suum. Et fol. 130. Bernardus siquidem Dazac in uno quoque mansionamento mansi & borderia, questam sabbatum, que vulgò dicitur Engrunages faciebat.*

ENSIGNE. In *sine* *adde.* Charta Gallica an. 1282. in Hist. Monast. Deiparæ Sueffionensis: *Et si volens — que toutes les dames & les vendnes qui après l'Aulemie se saineront, aient leur sainiez ainsi comme en autre tams.*

ENTELMA. L. 2. *post*, mando. *adde.* ἔνταμα, apud Georg. Actropol. cap. 68.

ELOGIA. Formula Andegavensis 2. *Quia conjunxerunt mihi culpas & meas magis negligentias pro facta quid fieri, unde ego in turmentis suis, & eologia feci, & morte periculum ex hoc incurvere debui, &c.*

EPHEBIA. L. 9. *post*, puerorum. *adde.* Brocardus in Descript. T. S. lib. 2. cap. 2. Edit. Venetæ 1513. *Loco lupanarium plerumque in urbibus constitutum effebias.*

EPICROCUS. S. Columbanus Epist. 3. *Idcirco quamvis trifulem arcuato vulnere scorpius insurgat, in his, de quibus scriptum est, extendere linguam suam, sicut arcum mendacis, qui nova quæque, licet Epierca, judicant, &c.* Ubi leg. videtur *Epichrona*, ex ἐπίχρον, vel ἐπίχρον, vetustum.

EPIDECEN. In *sine* *adde.* Homagium Gerardi de Ventadour. an. 1362. *Amoris Capucius, & jupileis, & amotis zonis cultellis, & incordiam, cum desubtus cotardiam, ut dixerunt, tunicam aliam decentem non haberent.*

EPISCOPA. In *sine* *adde.* Sic Episcopissa, uxor concubina Episcopi. Acta Episcoporum Cenomanensium in Mainardo: *Quadam enim die cum agrotare cepisset, placuit ut sanguinem minueret: qui dum esset febotomatus, nocte infecta dormivis cum Episcopissa, &c.*

EPISCOPATUS, urbis Venetæ regiones appellantur in Statutis Venetis lib. 1. c. 8. *Vescovado.*

EPISCOPUS. L. 17. *post*, peccata. *adde.* HRabanus poem. 4.

Tu decus es populi vocaris Episcopus ipse.

Et superintendens, dux eris, atque Gregis. Et Poëm. 10.

Nam superintendens pie, Episcopus ipse vocaris.

Ibid. p. 254. l. 53. *post*, Epist. 15. *adde.* Diurnum Roman. cap. 3. tit. 11.

Ibid.

Ibid. pag. 255. post lin. 32. subde.

Episcopi forenses, in Diurno Rom. cap. 1. tit. 8. dicuntur eadem ratione qua *Presbyteri forenses*, de quibus suo loco, Episcopi scilicet alienæ Diœceseos quàm Romanæ.

Ibid. p. 256. l. 37. scribe. σχολάζοντες, in Synodo Antioch. c. 16. & apud Zonaram in Theodosio Jun. δατολιδος & σχολάζοντες, in Concilio Ephesino act. 5. p. 664. Edit. Labbei, quibus &c.

Ibid. p. 257. l. 5. post, cap. 2. adde. Neque id exemplo caret. Legimus enim apud Sozomenum lib. 6. cap. 34. Barlem & Eulogium Monachos Edessenos Monachos creatos, non alicujus urbis, sed honoris duntaxat gratia, tanquam ad recompensanda ipsorum præclara facinora, ἐν τοῖς ἰδίῃς μοναστηρίαις.

Ibid. l. 24. post, infra. adde. Ut & in Diurno Romano cap. 5. tit. 10.

EPISTOLARIS. In fine adde. ἐπιστολιῶν, in veteri Inscriptione apud Mabillonium tom. 4. Analector. pag. 503. Vide l. 7. Cod. de Palatin. largit. lib. 12.

EPISTOLATIM. In fine adde. Epistolaliter eadem notione dixit scriptor Vitæ S. Gaugerici Episc. Camerac. lib. 1. cap. 10.

EPISTOLIUM. L. 1. post, formata. adde. Synodica Concilij Sardicenis in fragm. S. Hilarij p. 17. Et ne ignorantes eorum accipiant literas communicatorias, id est Epistolia, quos iusta sententia degradavit. Infra: Omnes fratres & Coepiscopos nostros literis tuis admonere digneris, ne Epistolia, id est literas communicatorias eorum accipiant.

EPITAPHIUM, pro quavis inscriptione. Descripsit eruditus Mabillonius in Vita S. Radbodi Hexasticon, hoc titulo: Radbodi Epitaphium de viatico Christi.

EPITOMA. Ermenticus Monachus Augiensis de Grammatica: Sed & hactenus vivo jucundissimo ac in omni virtutum stemmate præfulgido ex primoribus fontibus totius Europa emananti Cohares, Hludovico scilicet dilectissimo Regi nostro, qui licet angustiori limite terrarum, virtute tamen vincit Herculem Centauros domitantem, & agilitate Ulyssem. Interroga Sclavos in gyro, & non miraris epitoma meum. Id est laudes meas.

EQUITATURA. L. 23. post, cap. 23. adde. Stephanum Tornac. Epist. 224. Edit. Molineti.

EQUUS. L. 35. post, adde. scribe, Leonem Grammatic. p. 470. Scylitzen pag. 682. Edit. Reg.

Ibid. pag. 263. l. 42. post, adde. scribe. S. Basilium Epist. 423. & l. 44. post, cap. 20. adde. & Constantin. de Adm. Imp. cap. 50. 51.

Ibid. l. 70. post, Burdegalensc. adde. Vide Gloss. B. filic. in Πελματιῶν.

Ibid. l. ult. adde. In veteri Inscript. apud Sponium tom. 3. Itiner. pag. 24. ubi varia Equorum nomina describantur: PALMAT. AF. II. S. Basilium Homil. πρὸς τοὺς πλῆθύντας. de divitum equis: ἵππων παραπληθῆς ἐστὶν ἡμιλογίωμοι δὸν ἰσχυρίας παλῆροι, ὡς περ εἰ ἀνδρῶν. Vide Eustath. Syvartium lib. 3. Analector. cap. 7.

Ibid. p. 264. l. 6. post, censuales. adde. Tabular. Absicntse fol. 5. Finiuit & concessit placitum quod in ea habebat, & equum de servitio & omne servitium excepta decima blaiorum, &c. Alibi: Es concesserunt se eam garire & defendere, de equo, de placito, & omnibus servitiis. Rursum: Quinque solidos quos in terra Garnerij Audebers pro equo de servitio mihi retinueram.

Ibid. l. 15. post, Colmaricns. adde. S. Basilium Homil. πρὸς τοὺς πλῆθύντας, de Equis: τὰ πῶτος ἀλυροὶ κερ-

μῶτος τοὺς ἵππους ὡς περ τυμφίως, apud Constantin. de Adm. Imp. cap. 51. exte. ἵππάρια ἱσχυρίωμια ἐξ ἡμιλογίωμια.

EREMITARE; *Vastare*. Chronicon Gotthot. seu Lusitan. era 904. Et maris littora heremitavit atque destruxit. *Ibid.* Conimbriam ab inimicis possessam heremitavit.

ERMESINUS, pro Cremasinus, Gall. Cramoisis, in processu de Translat. S. Antonini p. 768. apud Bolland. to. 1. Maij.

ESCA. In fine adde. ἕσκα, Græcis: Hispanis *hesca*. Vide Gloss. med. Græcit.

ESCARIUS. Vetus Pœnitentiæ. apud Morinutti: Si est ministerialis, si est negotiator, si est monetarius, si est Escarius, &c. Infra: Si est Escarius, non teneat annonam familiae. Idem videtur cum Cellario.

ESCENUM. In formula 3. ex Andegav. titulus ita concipitur. Hic est venditio de homine in Esceno posito. Titulus Form. 28. Marculfi lib. 2. qui se in servitio alterius obnoxiat. Vide Sunnis.

ESCUA, *Esca*, *Edulia*. S. Isidorus hymno in SS. Torquatum & Socios:

Mittunt affeculas Escua querere;

Ut fessa dapibus membra rescerent.

ESSENTIA. L. 5. post, cap. 15. adde. S. Hilarij in fragm. p. 34. Essentia ex eo quod semper est nuncupatur: qua quia extrinsecus opis ad continendam se nunquam equeat, & substantia dicitur, quod intra se id quod semper est, & in aternitatis sue virtutem subsistat.

ESTER, *Ignis Sacr.* moti species. Acta S. Dymphnæ Virg. n. 9. Habet enim ignis ille apud Archiatros plura nomina: dicitur quippe ignis saccr, ignis persicus, & ignis infernalis, & est qui Esther dicitur Græco vocabulo. Ex Gr. αἴσθρ, titio, torris.

ESUS. In fine adde. In Tabulario S. Michaëlis Ulterioris portus an. 1101. Guillelmus Comes Augi dimittit consuetudinem edendi, quam in eadem abbatia die festivitatis S. Michaëlis cum suis hominibus ipse & Comitissa habebant.

EVANGELIUM. Post hanc vocem adde. Seu Evangelij lectiones ex veteri instituto stantes audisse fideles pluribus probat Henric. Valefius ad lib. 3. Philostorgij cap. 5. p. 208.

EUCCHARISTIA. P. 284. lin. 7. post, 378. adde. Henric. Valefium ad Eusebij Hist. Eccl. lib. 7: cap. 9.

EVECTIO. Lin. pen. post, &c. adde. Extat præterea formula istius Evectionis apud S. Athanasium Apologia 2. de fuga sua p. 787. eundem vide in Epist. ad Solitar. pag. 821.

EVIGILANS CANEM. In fine adde. Acta Episcoporum. Cenoman. p. 315. Erat autem uxor ejusdem Marchisij Gersendis nomine, filia Herberti Cenomanorum Comitiss, qui vocatus est:

EVIGILA-CANEM. Neque, id nomen Jocularè Herberto duntaxat proprium fuit: nam in Tabulario S. Albin Andegav. occurrit nescio quis Miles, Martinus, Evigilans canem pariter cognominatus.

EVINDICARE. L. 6. post, form. 9. adde. Vitami Aldrici Episc. Cenoman. pag. 135. 136. 140.

EULOGIA. P. 291. l. 15. post, cap. 61. adde. Fundatio Monasterij S. Vincentij ad Lisbonam: Fallunt est autem ut populus ad Ecclesiam iturus, peractis Missarum solemnibus, Eulogis vel pane benedicto caperet pramuniri. Ita enim quotidie consueverat.

Ibid. l. 46. post, neglexerat. adde. Obalinentis lib. 1. cap. 23. Et ex his qua sibi offerebantur, Eulogias fratribus Vita B. Stephani Abbat. illis, prout poterat, exhibebat.

EULOGIUM. *Post hanc vocem adde.* Liber de disciplina Scholarium cap. 1. *Nugatoria loquacitatis eulogio perusa,* ubi S. Thomas: *Enlogium, sapientia, bona fama, vel testimonium dicitur.* Item pro &c.

Ibid. in fine adde. Vide Andr. Monachum in Vita S. Ottonis Episc. Bamberg. lib. 2. cap. 11.

EUTYCHEUM. L. 7. *post, paracentur. adde.* Epist. 32. MS. Mich. Pselli: *ο μύρω λυγροῦ τῶν ἰσχυρῶν Ἀσώτων, τῶν ἡρωῶν Ἀλεξάνδρου.*

EXACTARE. L. ult. *post, SS. adde.* Ord. S. Bened.

EXAMETUM. L. 24. *post, 579. adde.* & in Vita Balduini Lutzeburg. Archiepisc. Trevit. lib. 2. cap. 10.

EXARCHUS. L. 5. *post, mittebantur. adde.* Quorum ea erat potestas, ut ministerium Imperialis fastigij peregrisse in Italia colligatur, ex Diurno Romano cap. 2. tit. 4.

Ibid. l. 8. post, horum. adde. Præterea.

EXARCIA. *In fine adde, & Gloss. med. Græcit. in ἑξαρτία.*

EXARTUS. P. 299. *post l. 31. subde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Veez le lé on il gist près de lez cel effart.

EXCEPTO. L. 17. *post, alibi. adde.* Marcellinus Comes in Justiniano: 20 Leones; 30 pardos, *exceptis aliis feris in amphitheatro simul exhibuit.*

EXCLAMARE, alta voce pronuntiare. Vox liturgica, quæ in libris Ecclesiasticis Græcorum per ἑκπαρῶν passim redditur. Diurnus Romanus cap. 7. tit. 17. *Omnes diaconites & pauperes Christi, qui ibidem conveniunt, Kyrie eleison exclamare studeant.* Vide Gloss. med. Græcit. in οὐκ.

EXCOMMUNICATIO. L. 24. *Synodus &c.* Dele hæc & sequentia usque ad vocem reconciliatus. *Et ead. lin. pro, junxit. scribe invenit.*

Ibid. p. 305. l. 35. post, communicassent, adde. Vide Pachymer. lib. 7. cap. 6.

Ibid. l. 52. post, delictum. adde. Veteres consuetudines Ord. S. Benedicti, de septem modis pœnitentiæ: *Primus ammonitio semel ac iterum atque tertio. Secundus correctio publica coram omnibus absque excommunicatione. Tertius excommunicatio pro levioribus culpis. Quartus excommunicatio pro graviorebus culpis. Quintus verberum vindicta, vel corporis castigatio. Sextus oratio communis ab omnibus. Septimus expulsio de Monasterio.* Vide Cumeanum Abbat. de mensura pœnitent. cap. 2. & Vitam S. Eupraxiæ virg. num. 20.

Ibid. l. 53. post, seqq. adde. ad ejusmodi excommunicationes monasticas referri potest Charta Hugonis Abbat. S. Dionysij an. 1193. ex Tabul. ejusdem Monast. *Eos autem qui contra hanc constitutionem nostram aliquatenus venire presumpserint, de clavo & corona domini solenniter in capitulo nostro accensis candelis excommunicavimus.*

Ibid. p. 306. l. 1. post, excommunicationum. adde, in Manuali placitorum, in parlamento. 3 Febr. an. 1364. &c.

Ibid. l. 24. post, art. 6. adde. Cæterum huc referri potest, qui olim obtinuit mos inhumanus, ut creditori liceret mortuum debitorem humo mandari prohibere, nisi debito satisfactum esset; cujus quidem meminit S. Ambrosius in Tobia, c. 10. *Quotiens vidi à feneratoribus teneri defunctos pro pignore, & negari tumulum, dum sænus expositur.* Et edictum Theoderici Regis cap. 75. *Si quis autem sepeliri mortuum, quasi debitorem suum adferens, prohibuerit, honestiores honorum suorum partem tertiam perdant, & in quinquemale exilium dirigantur: hu-*

miliores casi sustibus, perpetui exilij damna sustineant. Vide Menza in S. Donato 7 Augusti.

EXCUSARE. L. 13. *post, satisfactio. adde.* Vide Petr. Fabrum lib. 3. Semestr. cap. 23. p. 357.

Ibid. p. 311. l. 6. post, excusati. adde. Andreas Dandulus in Chron. MS. in Urfo Duce Venet. an. 879. *Hic in Heraclia civitate, de qua progenitores sui originem duxerant, palatium construxit, & licentiam tribuit in Rivo alio paludes cultandi, & domos edificandi contra orientem, & insulam qua Dorsum durum vocatur, eo consulente composita est, qua gentibus aliquibus ad servitia Ducis deputatis, qui Excusati Ducatus dicti sunt, concessa est: & usque in hodiernum diem omnes in eodem degentes territorio, piscatores & ancupatores de his que capiunt tenentur tributum annuum persolvere Duci. Ex eo excipit quæ habet Petrus Marcellus in Urfo Participatio Duce XIII.*

Ibid. lin. 11. dele locum integrum ejusdem Marcelli.

EXCUSATORIA, Epistola qua quis se excusat. Vide Diurnum Romanum cap. 3. tit. 4.

EXCUTERE. P. 312. l. 11. *post, recenseretur. adde.* Charta Philippi Reg. Fr. ex Tabul. S. Victoris Paris. *Custodes decima ponere debet Ecclesia S. Victoris & Theobaldus de Ulrevoisin: Excussores etiam quotquot necessarij fuerint ex consensu partium apponentur. Et tam custodes quam excussores, & tractores qui in campis decimas colligunt, fidelitatem facient Ecclesie S. Victoris. Excussores nihil habent facere de foragis, nisi qua extra clausuram projiciat.*

EXEDRA. P. 313. l. 20. *post, &c. adde.* Vide Henric. Valesium ad Euseb. lib. 3. de Vita Constant. cap. 50.

EXEMPLARE. L. 39. *post, cap. 5. adde.* & Golenium in Lexico Philosoph. pag. 307.

EXEMPLUM. l. ult. *lege.* lib. 3.

EXENIUM. L. 3. *post, servitium, adde.* Glossæ MSS. Gaza, multa exenia. Glossa Gr. Lat. Cod. Reg. 85. *ἔνιον, hospitale, unde Lat. Exenium.* Id Gloss. Edit. *ἔνιον, τὸ δῶρον τὸ πεμπόμενον ἔνιον. Hospitale.*

EXHIBERE, Præbere alimenta & ad vitam necessaria, apud J. C. Laetantius de Moribus persecutorum num. 7. *Hæc quoque tolerari possunt, qua ad exhibendos milites spectant.* Et num. 11. *Dapibus suis sacrificabat pene cotidie, ac vicariis epulis suis exhibebat.*

EXITURA. L. 1. *post, sortie. adde.* ἔξιτος, apud Phavorin. in Lexico.

EXOCUPARE. L. 8. *adde.* Vita S. Henrici Imp. cap. 29.

EXORCIDIARE. *In fine adde.* Quæ quidem vox etiam legitur in Archelai Mesopotamiæ Episcopi disputat. adversus Manichæum edita ab Henrico Valesio post Socratis Histor. *Præcepit autem electis suis — ut cum desiverint manducantes, orarent & mitterent super caput oleum exorcisatum, &c.* Missale Gallicanum vet. pag. 472. *Opus ad baptizandum. Præfatio antequam exorcisetur.* Et pag. 477. *exorcisatio te, fons aqua perennis, &c.*

EXORCIZARE. P. 323. l. 12. *post, Gregorij. adde.* Missale Francor. vetus p. 399.

EXPEDITARE. L. 5. *pro, aut. Lege, & ut.*

EXPLETUM. *Post lin. 37. subde.*

Explegium, eadem notione in Charta A. Comit. Inculism. ex Tabul. S. Eparchij fol. 13. 14. Cum — multis modis gravavimus in collectis, in mestivis, in avena, gallinis, caseis, & multis aliis exactionibus

& servitiis occasione explegij quod habebam in quibusdam terris extrinsecum positis, &c. Explée dicitur fol. 27. v.

Ibidem in fine subde.

Expletor, qui expleta seu reditus percipit. Tabular. Nantoliense. In Pisonib. an. 1479. homines mansionarij & expletatores dicti territorij.

EXPOENITENTES. Vide *Pœnitentes*.

EXSUFFLATIO. P. 330. l. 34. post, *ἔκφυση*. adde. *ἔκφυση*.

Ibid. l. 36. post, *δαίμονιον*. adde. Vide *Vitam S. Eudociæ* Mart. num. 35.

Ibid. in fine adde. & Henric. Valesium ad Eusebij Hist. Eccl. lib. 7. c. 10.

Exsufflantissimus, vox ejusdem originis. Formula 56. ex And. gav. de dissolutione matrimonij: *Domino non dulcissimo, sed amarissimo & exsufflantissimo jocali meo illa, &c.*

EXTREMA. In fine adde. Vide *Estema*.

EXTERNARE. L. 1. post, *ἔξω*. adde. Utitur Apuleius in Apolog. ubi Casaubon.

EXTOLIUM. Vide *Stolium*.

F.

FABRICATURÆ. L. 4. post, Baluzianis. adde. Form. 32. ex Andegavensibus.

FACENDEIRA. Charta Adefonsi Regis Castellæ an. 1218. in Hist. Segoviensi cap. 18. §. 2. *Abfolvo etiam omnes Clericos & Sacerdotes totius regni mei ab omni facendeira, & fassadeira, & postea, & qualibet alia pecca in perpetuum*. Vide *Fazenda*.

FACERE. P. 338. l. 1. post, XXVIII. adde. Tabular. S. Cyrici Nivern. ch. 28. *Theobaldus scripsit & distulavit in mense Oshobris ubi fecit dies 13. anno 1. regnante Ludovico Imperatore*.

Ibid. l. 12. post, &c. Vide *vitam Aldrici Episc. Cenoman.* num. 69. & Acta Episcoporum. Cenomanensium tom. 4. Analector. Mabillonij ubi hæc formula passim occurrit.

FACTIO. P. 340. l. 15. dele. Perperam factio scribitur cap. 88.

FACTURA. In fine adde.

Facturari. Processus ad *Vitam S. Antonini* n. 18. *Contigit lamiaria lamiis seu fascinari, vel facturari factura demoniorum aut strigum, &c.*

FACTUS. L. pen. post, 60. adde. vet. Charta in Actis Episcop. Cenoman. pag. 235. *Quod nos concessimus Acileo illo factlo, quem genitor suus Acibertus, qui vocatur Achira — tenuit, vel moriens dereliquit, usque annos quinque, ipse Achileus de ipso factlo aliud exinde non reddat, præter tantum regalia in campo Dominico procurare faciat*. Occurrit etiam non semel in Tabul. S. Mauri ad Ligerim.

FACULTATICULA. L. 5. post, pervasit. adde. Charta S. Karileffi in Actis Episcoporum. Cenoman. p. 84. *Nullas functiones vel exactiones — de prædicta facultate penitus requirantur, sed sub integra emunitate facultaticula, &c.* Vide *Vitam Aldrici Episc. Cenoman.* num. 36.

FADUS. L. 3. post, scriptores. adde. Scholiastes Theocriti: *Νύμφαι, τὰ ἐν γυναικῶν οὐρανῶν δαίμονια*.

FAGIA. In fine subde.

Fagia, aliâ notione, in Statutis Mediolan. part. 2. cap. 272. *Teneatur iudex stratarum bis in anno visitare stratas mæstras, & sagias, & pontes super eis existentes, &c.* Adde cap. 284.

FAIA. L. 6. post, Ischat. adde. Tabul. S. Eparchij Inculism. fol. 4. *Et de silva nostra qua vulgo appellatur faia præpositalis. Silva fagis confita.*

FAICIA. Post l. 20. subde.

Faxia. Tabular. S. Theofredi in Valavis: *sicut descendit faxia de monte in vallem.*

FALDIA, vestis muliebris, in Statutis Mediolan. 2. part. 462. Ital. *Falde*. Vide *Faldones*.

FALIONES. Charta Ademari Comitis regnantis Rodolpho Rege indict. 12. ex Tabul. Silvaniacensi t Donato Archimbaudo filio meo allodos bonos 10: cum mansis 55. & servis & ancillis; & omnibus suprapositis, & spadam meam minorem, & sigillum de safiro, ubi Irmingardus sculpta est, & duos faliones, & caballos 4. Vide *Faldones*.

FALSARIUS. Post l. 10. subde. *Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Et arbalestes, javelos & fausars

FALSIFICARE. Post l. 13. adde. *Le Roman d'Alexandre MS.*

L'aubert fausse & defront ô l'acier viennois.

FAMALAMEN. In fine adde. Et apud Andr. Dandulum in Chron. MS. An. 998.

FAMULUS. L. 28. post, ejusdem: adde. In Tabulario S. Dionysij Novigente, occurrit *famularum separatum à feodo Militum*.

FANGIUS. Statuta Mediolan. part. 1. c. 104. *In quolibet præcepto executorio apponitur quantitas fangiorum seu famulorum usque ad quam iudex concedet.*

FANO. In fine adde.

Fano, vexillum exercitus, Germ. *fanen*, uti supra observatum. Charta originalis quam vidimus Ottonis II. Imp. an. 982. *Qualiter Conradus filius Rodulfi quondam Comitis in die belli, quod fuit inter nos & Saracenos, sub fanone nostro, hoc est sub Imperiali vexillo, legali ritu tradendum nobis commendavit omne prædium suum quod habet in Regno Lothariensi, &c.*

FANUM. In fine subde.

Manducare aut bibere juxta sana, ex immolatiis fortè, grande Christianis piacolum, S. Columbanus de Pœnitentiæ mensura, cap. 36. Si quis autem laicus manducaverit juxta sana, id est postquam Sacerdos illi prædicaverit quod sacrilegium hoc erat, & postea mensa demoniorum communicaverit, &c. Ubi Cuseanus Abbas cap. 7. *Si quis ad sanum communicaverit, &c.* Vide *Immolatiis*.

FARINARIUM. L. 4. post, 551. adde. Aimoin. lib. 2. Miraculor. SS. Georgij & Aurelij num. 19. Acta Episcoporum. Cenoman. p. 300.

FARSA. L. 9. post, 382. adde. Marbodius de Herbis lib. 4. cap. 20.

Ulcera desiccet mala, restringit quoque farsam

FASTIDIUM, pro *fastigium*. Vetus Inscriptio apud Gualterum in Tabulis Siculis p. 51. *Columnæ cum fastidiis & parietibus templi, &c.*

FATERI. L. 6. post, dicebamus. adde. Aimonius de Translat. SS. Georgij & Aurelij num. 3. Inter quos quidam ejusdem via loca hujusmodi fatebantur importunitatibus passim præpedita, quatenus nec magno Comitatu quisquam vallatus illud iter secure aggredi valeret.

FATIGARE. L. 21. post, scriptores. adde. Ammianum p. 101. 1. Edit. Valesij, veterem Interpretent Concilij Constantinop. sub Flaviano Act. 7. non semel.

Ibid. l. 14. post, vide. adde. Savaron. ad Sidon. lib. 1. Epist. 8.

FATIGIUM. L. 8. *post*, Episc. *adde.* Bedam in Chron. lib. 2. cap. 18. ex Edit. Chiffletij.

FELTRUM. P. 372. l. 49. *post*, Benedictionis. *adde.* Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.

Chapeaus de feutres, & bons haubers saffrez.

FENARIA, *Domus.* Charta an. 1316. apud Fantinum Castrucium to. 1. Hist. Avenion. p. 176. *Item domus fenaria de na Genolba, que est juxta domum liberorum Raimundi pralati.* *Infra*: item una logia seu fenaria Nicolai de Sabaudia, &c.

FENATOR. P. 374. l. 5. *post*, &c. *adde.* Charta an. 1248. ex Tab. S. Germani Prat. *Fena pratorum meorum de brolio homines de Autogniaco & de Verrieris fenabunt, & homines de Villa Haimonis de feno quadrigas chariabunt.*

FERCULA. L. 2. *post*, præstabantur. *adde.* Charta C. Archiep. Senonensis an. 1200. in Tabul. Maurigniacensi n. 79. *Omne beneficium nuptiarum, siue fuerit in ferculo, siue fuerit in alia re, &c.*

FERIÆ. L. 17. *post*, janua. *adde.* Tertullianus lib. de jejuniis: *Proinde nec stationem, qua & ipsa quidem suos dies habeant, quarta feria & sexta.*

Ibid. l. 20. *post*, 11. *adde.* & Henric. Valerium ad Eusebij lib. de Martyr. Palestinæ cap. 1.

Ibid. p. 379. l. 26. *post*, concursus. *adde.* Charta Ludovici VI. Regis an. 1117. ex Tabul. Maurigniacensi: *Nundinas, quas ferias vulgariter appellamus. Acta Episcoporum. Cenoman. pag. 321. Dederunt B. Juliano unam feriam in Civitate Cenomanensi in anniversario die Consecrationis matris Ecclesie tribus continuis diebus celebrandam, scilicet die sabbati, die Dominica, & die luna.*

FERINA. L. 5. *post*, carniū. *adde.* Carmen de Curia Romana:

Si mare transmittat pisces, si terra ferinam.

Franciscus Canonicus Pragensis 2. parte Chron. Pragens. lib. 1. cap. 26. *Placeat vestra magnificentia, ut ego ad solemnitatem Domini Eleeli de ferinis providerem. Infra: Tres currus variis ferinis repletos Domino eleli transmissit. Andreas Monach. lib. 1. Vitæ Ottonis Episcopi Bamberg. ferina cervorum, bubalorum, & equulorum agrestium, urforum, aprorum, porcorum, omniumque ferarum copia redundat omnis provincia. ἀγρευ κωλύει, in Nomocanone Cotelieriano n. 449.*

FERRUM Candens. P. 385. l. 15. *post*, Danos. *adde.* & Succos.

Ibid. l. 18. *post*, 717. *adde.* & Joannes Loccenius lib. 2. Antiquit. Sueogothic. cap. 4.

Ibid. p. 386. l. 66. *post*, gladium. *adde.* Christianus in Vita S. Vvenceslai c. 65. *Ille nihil dubitans, verum in Sancti fidens merita, candens ferrum ab igne sumpsit, longeq̄ a termino gessit: & ni ab aliis prohiberetur, tres fortassis fecisset metas.*

Ibid. l. 73. *post*, emensum. *adde.* Quædam enim sunt quæ vim ignis retundunt. Sic in Athenarum obsidione turrim ligneam alumine oblitam Sylla incendere frustra conatus est: Ligna que viscata & ovo perfusa, vestis contacta à deflagratione, ut scribunt Theophrastus & Plinius, tuta sunt. Nec ita & olim illi qui apud Hirpinos per prunas ardentes nudis incedebant vestigiis in Apollinis honorem, de quibus Virgilius lib. 11. *Æneid.*

— & medium fredi pietate per ignem

Cultores multa premimus vestigia pruna.

Medicamento plantas ringebant. ut ait Varro apud Servium: quam in rem consulendi præterea Busbequius in Epist. 4. Legat. Turcicæ, & Camerarius Meditat. Histor. Cent. 2. c. 18. quibus addo quæ habet

Albertus M. de Mirabilibus mundi: *Si vis portare in manu tua ignem, ut non offendas, accipe calcem dissolutam cum aqua fabarum calida, & aliquantulum magranculis, & aliquantulum malvavisci, & permisce illud cum eo bene, & deinde line cum eo palmam tuam, & sic siccari, & pone in ea ignem, & non nocebit. Infra: Experimentum mirabile, quod facit homines ire in ignem sine lesione, vel portare ignem, vel ferrum ignitum sine lesione in manu. Recipe succum bismalva, & albumen ovi, & semen psylli, & calcem, & pulveriza, & confice, cum illo albumine ovi succum raphani commisce, & ex hac confusione illinas corpus tuum, vel manum, & dimitte siccari, & postea iterum illinas, & post hoc poteris audacter sustinere ignem sine nocimento.*

Ibid. p. 389. l. 20. *post*, 67. *adde.* Abrogatum vero in Suecia à Magno & Birgero Regibus circa an. 1260. tradit Loccenius lib. 3. Hist. Suecancæ p. 86. & lib. 2. Antiquit. Sueogothic. cap. 4. & Joan. Stierhookus lib. 1. de Jure Sueconum vetusto cap. 7.

FERTO. Pag. 390. l. 52. *post*, 611. *adde.* Vide Christophorum Hartknocum in Dissert. 16. ad Chronic. Prussicæ n. 6.

FERULA. L. 4. *post*, dicitur. *adde.* Vita Aldrici Episc. Cenoman. n. 44. *Misit ei baculum pastorale, quod Ferula vocatur.*

FESTAGIUM. P. 392. l. 18. *post*, Aurelian. *adde.* & in alia an. 1240. in probat. Hist. Blesensis p. 16.

FESTINANTIA. P. 393. l. 5. *post*, etiam. *adde.* Vetus Interpres Concilij Oecumenici Act. 12.

FESTIVARE. L. 2. *post*, Cantipratanum. *adde.* In Vita Balduini Lutzemb. Archiep. Trevir. lib. 2. cap. 3. lib. 3. cap. 10.

Ibid. l. 15. *post*, cap. 34. *adde.* Cumcanum de Mensura penitentis cap. 1. initio.

FESTUCA. L. 6. *post*, occurrit. *adde.* Extat in Tabulario Campaniæ Bibl. Regiæ p. 535. Charta an. 1258. qua Abbas Arveviarensis, ex Bulla Apostolica, Mercatores Romanos de bonis mobilibus Camporum ubicumque possent in distractu Comitatus Campaniæ inveniri, Regis nomine, per traditionem cujusdam Apostolica Palæ, secundum quod in tradendis possessionibus de consuetudine in istis partibus observatur—investit.

Ibid. l. 7. *post*, leguntur. *adde.* Glossæ Lat. Gr. Festuca, *καίφθ, πάβθ.*

FESTUM. P. 398. *post* l. 21. *subde.*

Festum Compassionis B. Maria. Vide Synodum Coloniensem an. 1423. cap. 11.

Ibid. l. 31. *post*, cap. 20. *adde.* Quando vero apud Græcos cœperit, vide Combefisium to. 1. Auctar. Bibl. Patr. p. 1223.

Ibid. p. 400. l. 3. *post*, Philogonio. *adde.* & ab Isaacio invectiva 1. in Armenios cap. 12. *πρωτὴ ἰορτὴ ἡ μὲν, καὶ ἀγὼν, ἡ ἰορτὴ ἰορτὴ, ἡ μετὰ τοὺς πέντε ἰορτὴ.*

Ibid. p. 401. l. 41. *post*, sepulcra. *adde.* *ἐπιτάφια* *εὐμνηστία*, in Chronico Alexandr. p. 268.

Ibid. p. 404. l. 60. *post*, Miraculorum. *adde.* Acta Capitularia Ecclesie Lugdun. an. 1345. MSS. ex Camera Computor. Patif. fol. 151. v. *Qua die instante Bartholomæo de Balma Cancellario Curia secularis Lugdun. ordinaverunt (Canonici) & sibi præceperunt quod Mirabilia faciat eridare ad diem Lunæ ante festum proximum Natalis S. Joannis Bapt.*

Ibid. l. seq. *post*, Lugdunenles. *adde.* Tamerli non defunt qui illud esse putant institutum ob miraculum quod accidit in Christianorum Martyrum corporibus in Ararim projectis sub Severo Imp. de quo idem Paradinus l. 1. cap. 32.

FEUDUM. P. 409. *post* l. 2. *subde.*

Feudum

Feudum aperibile & ligium. In Vita Balduini Lut-
zemb. Archiep. Trevirensis lib. 3. 4. 5. 6. 7. id est quod
licet ad Ecclesiam spectet, post Episcopi mortem
aperitur, id est vacat, quomodo aperti honores di-
cuntur, & de quo postea electus hominum ligium
præstat. Vide *Aperire*.

Ibid. p. 407. l. 3. post, sit. add. In Tabulario S.
Theofredi in Vellavis sub an. 990. *Dederunt de ter-
ra quam habebant ad fenum &c.*

Ibid. l. 56. post, cap. 12. add. De ejusmodi feudis
ita consuetudo Normanniæ art. 157. *Dignitez & offi-
ces senus en fiefs sans fonds en ghebe, doivent hom-
mage & non relief.*

Ibid. p. 409. l. 35. post, 78. add. *Vetus Consue-
tudo Andegavensis & Cenomanensis parte 7. tit. des
successions: Aucuns usages locaux sont en aucunes
Chastellenies & Fiefs desdits pays, que tels gens con-
tumiers departiront bien tels acquêts entre eux com-
me le domaine, sié, ou heritage tenu a foi & homa-
ge exaument, & à l'un pourroit demeurer si heber-
gement i avois en sa portion de terre ou autre chose,
& porteroit la foi pour tous les autres, supposé qu'il
ne tenist le quart ni le quint. Mais quand la terre
chevroit en rachat par la mort de l'home ou de la
foi, les autres fureschans rendroient à la bourse,
& feroient leur part du rachat, & chies tout le do-
maine en rachat, & appelle on le sié boursal, c'est
à savoir terre aquisé de bourse conslumiere, lequel
usage local est acondamnez selon l'opinion des assi-
stans, & à ramener à la conslume general.*

Ibid. p. 411. l. 28. post, 338. add. Tabular. S. Cy-
rici Nivern. *Feoda Dom. Episcopi Nivernensis per-
tinentia ad Dominum Nivernensem. Et primo feoda
Ecclesia Nivern. Decanus Niver. Archidiaconus Ni-
vern. Thesaurarius, Cantor, &c.*

Ibid. p. 420. post, l. 33. subde.

Feudum facere, id est, homagium, occurrit non
semel in Actis Capitularibus Ecclesiarum Lugdun. an.
1341. fol. 78. & alibi.

Ibid. post l. 58. subde.

Feodatarium, jus quod uxori competebat in feo-
dis mariti. Charta Rainaudi Archiep. Lugdun. an.
1215. Et 3 dem. frumenti, & 3 dem. silignis, &
3 dem. ordei debitaes in illa parte quam tenet Mar-
garita uxor Gaufridi Gros, & 5 sol. & 4 ob. de-
bitales & investituras in ambabus partibus, non ob-
stante feodatario pro parte Margarita.

Ibid. p. 421. post, l. 56. subde.

Fenu, Codicillus seu testamentum Raimundi Co-
mitis Tolosani & Rutenensis an. 960. *Illo alode de
Limanico, quod Grimaldus habet à feo de Raimundo,
&c. Infra: Et alio alode quod de Pncione acquisi-
vi quod Bernardus de Nante habet à feo S. Salva-
toris.*

FIADA, *Vadimonium*. Vox Hispanica. Fori Lei-
tenæ: *De pugna que fuerit in fiada, si Miles fuerit
victus, det 10 solid. si pcon, quinque.*

FIBULATORIUM. P. 423. l. 9. post, egerunt. add.
Petr. Faber lib. 1. Semestr. cap. 16.

FICATUM. L. 6. post, ficatum. add. Perperam
ficatum habent Acta Martyrij S. Theodoriti: *Nam
sacrificium quod acceperat, particularim disrumpe-
bat eius ficatum, & ejiciebat per os foras. Infra: Di-
versus accipiens escas, suo tantum pastus est fi-
cato.*

FICTUS. P. 424. l. 3. post, Vide. add. Statuta
Veneta lib. 3. cap. 8. 9. & supra.

FIDELITAS. P. 430. l. 5. post, 477. add. Descri-
bitur formula hujus Sacramenti in Regesto nigro
Castelleti Parisiensis, hisce verbis: *C'est la ma-*

*niere & comment les Prelats & gens d'Eglise sont
serment de feaut au Roy nostre Seigneur. Il convient
ausdits Prelats & gens d'Eglise mettre la senestre
main sur le pis, & la dextre sur le livre, & l'esto-
le au col. Vous jurez sur les saintes Evangiles de
Dieu & par vos ordres, que vous ferez loiaux &
feaux au Roy de France nostre Seigneur qui cy est,
& à ses Successeurs Roys de France, son honneur,
son Estat, son corps, ses membres & son heritage
vous lui garderez contre toutes personnes qui peuvent
vivre & mourir & son Conseil vous demande bon &
loial, vous lui donnerez, & si le sien vous dit, vous
lui celerez, & ainsi vous le jurez. Et puis doit le
Prelat baiser le livre. Hodie verò paulo aliis verbis
ejusmodi Sacramentum concipitur.*

FIDES. L. 21. post, 1158. add. *Precaria Ha-
doindi Episcopi Cenomanensis: Et si negligens aut
tardus de ipso censo apparuerit, fidem exinde faciam,
& ipsum monasteriolum tempore vite mee non per-
dam. Alia precaria Metoli Episcopi Cenomanen-
sis eadem ferme habet in Actis Episcopos. Ceno-
man. pag. 208.*

Ibid. p. 434. post l. 12. subde.

Fidememirosus, in Foris Alcaconensib. etz 1267.
*testimonia mentirosa, & fidementitioso peccet 60
solid.*

FIDUCIA. L. 19. post, 177. add. Tabular. Ab-
sente: *Insuper etiam dederunt tres fiducias — ut
defendant idem pratum fratribus Absia, si ipsi de-
fecerint.*

FIERI, pro esse, usurpaci ab Interprete S. Irenæi
notat Billius lib. 1. observat. cap. 33.

FILATICIUM. Processus de Translatione S. An-
tonini: *Demum dictum sanctum corpus caligis ex fi-
laticio, ut dicunt, albo, & sandalibus ex er-
mesino rubro — more Archiepiscoporum calcatus
exitit.*

FILIARE, *Capere*, *Tomar*, Hispanis. Charta
Lusitanica apud Brandonum lib. 14. Monarch. Lusit-
tan. cap. 5. *Dixit de ipsa hereditate, fuit ipsa filiata
in tempore de Mayer Garcia Sogra de Rodrico Ve-
lasco, & de illa vendiderunt, &c. Alia, cap. 16.
Sciatis quod ego do vobis alviam pro vestra alde, pro
lealdade & fidelitate quam fecistis: & mando vobis
ipsam terram, & ipsum portum, & non leixetis ibi
morare aliquem hominem de illis qui ibi erant, quando
insans Dominus Alfonso eam filiavit.*

FILIUS. Post l. 6. subde.

Filios, Cæsarem dignitate à se donatos compel-
labant Imperatores, ut ij vicissim Augustos, Pa-
tres appellabant. Vide Lactantium lib. de Mortib.
persecutor. n. 20. 32.

Ibid. p. 441. l. 17. post, Papæ. add. Ubi observanda
formula adoptionis, & mittit cum sub manto, de
quo more copiose egimus in Dissertat. 22. ad Join-
villam.

FINICULUM. Charta Aldrici Episcopi Ceno-
man. in ejus Vita n. 31. *Et de vino optimo modios 4.
& insuper portionem de finiculo modium unum. Le-
gendum forte viniculo, ut opponatur vino op-
tismo.*

FIRMITAS. P. 452. post l. 11. add. *Le Roman
& Alexandre MS.*

Onques ne por garir Chastiaus ne fermes,

Infra:

C'est une ferme qui moult est redoutée.

Ibid. l. 14. post, castra. add. *Le Roman de Guilo-
laume au Court-nez MS.*

Por l'amor Dieu qui onques ne menti,

Guillaume priist Orange, la tor & la fierté.

FISCO.

FISCO. *L. 3. post, lecti. adde.* Constitut. Ord. Præd. dist. 1. cap. 9. *Super stramina & saccones lanæque dormire licebit.*

FISCUS. *P. 455. l. 9. post, habentibus. adde.* Acta. Episc. Cenoman. pag. 297. *Curiam antecessorum Episcoporum, quam colonias vocant, fiscalinorum admodum plenam, — dedit Fulconi Andegavorum Comiti.*

FISTULA. *L. 8. post, 152. adde. rīpōr,* apud Sguropulum in Hist. Concilij Florent. sect. 10. c. 10. extr. ubi describitur.

FIZURIA, Fidejussio, in Tabulario Celsinianensi non semel.

FLABELLUM. *In fine, post, Durantus adde.* Morinus de Sacris Ordinatis. p. 217. Menardus ad Gregorij M. Sacrament. p. 319. Habertus ad Liturg. Goarus ad Eucholog. nos etiam in Gloss. med. Græcit. in *Πιδίαι.* De flabellis verò quæ *Buffadors* Itali vocant, extat locus insignis apud Gregor. Nazianzenum orat. 16. *τὸ δὲ ἕπιπρ κεράλις αἰμαρον ἢ ἱπίσι βουξομάρως, καὶ ἢ ἐκ χειρῶν αἰμακ τὸ πλῆθος ἢ σαρκῶν ἀναφύχοντες.*

FLACHIA. Acta Capitularia MSS. Ecclesie Lugdun. an. 1347. fol. 126. *Item super quadam flachia sita super terram tachimilem heredum Stephani Bemem.*

FLACO. *L. 8. post, &c. adde.* In Glossario Gr. Lat. Sangermanensi MS. lego, *Laxa, Stagnum,* τὸν θ ἐς ἢ ἀλιζον ὑδωρ σμῖσας. Ubi fortè leg. *Flaxa.*

FLAGELLATIO. *L. 8. post, §. 1. adde.* Lactantius lib. de Mortib. persecutor. num. 21. *Si quis esset verberandus, defixi in stabulo pali quatuor stabant, ad quos nullus unquam servus distendi solebat.* Martyrium S. Niconis num. 18. *κλιείν αὐτὸς τὸ βίβας ἁγῶν αἰμακ πλάστει αὐτῶν σαρκας.* Gregorius in Vita S. Basilij Jun. num. 4. *κλιείν ἐκλαδύτας ἰπὸ πικάρων βουξῶν τὴν πλῆθος.* Denique Theodorus Iconiensis Episc. de SS. Cyrice & Julitta: *ταύτων ἡ συνμαλιδύσων ἡ ταυθῶσαν αἰμακ τὸ βίβας ἁγῶν τὴν πλῆθος ἰπὸ πικάρων.*

FLAGELLATORES. *P. 459. l. 16. post, scriptores. & lde.* Vita Balduini Lutzeimb. Archiep. Trevir. lib. 3. cap. 9.

Ibid. l. 28. post, concinebant. adde. scripsit Joannes Gerson Epistolam contra ejusmodi sectam se flagellantium.

FLAGELLUM. *L. 3. post, dicuntur. adde.* Translatio S. Joan. Reomaensis num. 9. *Repente in Cenaculo assurgit, flagellum excussorium rapit, passimque interdieto noctis spatio excutere, velut in area capit.*

Ibid. l. 18. post, appellant. adde. Ut potè Rhedæ flagella dicebantur, ita vice versa rbedæ dicta flagella, siquidem ita emendare liceat in Vita S. Nicolai Studitzæ pag. 912. *κλιείν τὴν τὴ τὰ τὴ ἢ βραχίονων, ἡ ἢ ἀλιζον ἢ λιζομάρως ἢ ἰδασμας ἢ ἰδασμα.* Ubi Edit. *ἢ κακ.* Vide Rheda.

FLAMMULUM. *L. 4. post, Alemannum. adde.* Flammum vexillum, apud Ammianum lib. 20. pag. 163.

FLASCA. *L. 29. post, fierent. adde.* Charta Chilperici Regis, in Actis Episcop. Cenoman. p. 107. *Solvat in Cæna Domini plenum modium de ovis, & plenas faciones paratos de vino optimo.* Adde pag. 251.

FLASSATA. *In fine adde.* Occitani *Flassada,* cooperitorium lecti vocant, quasi *flassata.*

FLAVI. *L. 31. post, cap. 2. adde.* Anglos etiam ita appellasse videtur autor carminis de Curia Romana:

Hic paries Siculas, hic te Germania gaudens

Visitat, hic flavos, Patre jubente viros.

Ibid. in fine adde. Vide Salmasium ad Plinium pag. 762. & quæ annotamus in Gloss. med. Græcit. in *Ξαυδοι.*

FLORENUS. *L. 6. post, 54. adde.* & Ricordanus Malaspinus c. 152.

Ibidem p. 466. l. 31. post, Camera. adde. Aureorum de Camera meminit etiam Leonardus Portius lib. 1. de ponderib. ac mensur. pag. mibi 29.

FOCATA. *L. 16. post, &c. adde.* Charta an. 1174. in Tabul. Episcopar. Ambian. *Il se voloient efforcier de faire paier chauc. èc ou souées à nos homes de Cotel.*

FOCIS. *In fine adde. post verso Anton.* Brandaon tom. 3. Monarch. Lusitan. fol. 294. v.

FOCULARE. *P. 471. lin. 5. post tit. 54. adde.* Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicilie cap. 85. *en tel maniere que por la onumace de l'université per la determination de chascun focalar, demi Augustaire soit baillié à nostre cort.*

FODRUM. *P. 473. l. 62. post, 404. adde.* Adelbodus de Gestis S. Henrici Imp. p. 440. *Exercitus autem ille asstimabatur 11500. esse virorum: de Threntonibus vexerant 500. & hi parim per fodram divisi, partim ad vias custodiendas transmissi.*

FOLLIS genus monetæ. *Adde in fine.* Vide præterea Batonium an. 330. num. 42. & seqq. & Gloss. nostrum med. Græcit. in *ἐδδα.*

FOLLIS, *Follus. l. 23. post, relinquitur. adde.* Ita etiam indigitatur in Chronico Kemperlegiensis an. 879.

FONS. *Lin. 6. post, es. adde.* Sidonius lib. 3. Epist. 12.

Quod frontem cruce, membra fonte purgant,
Primum de numero parvum suorum
Sacris sacrilegis renuntiauit.

Ibidem post l. 43. adde. Fontes in remissionem peccatorum sanctificari, apud auxilium de Ordinationib. à Formoso PP. factis lib. 1. cap. 28.

FONTANA. *In fine adde.* Fontana scaturigo, apud Solinum.

FORAGIUM. *L. 5. post, distrahitur. adde.* Charta Ivonis Abb. S. Dionys. an. 1169. *Foragium hominum cursim vel in transitu in villa vina vendentium habebit, &c.*

FORARIUS. Liber inquisitionum Alfonzi III. Reg. Castil. apud Cordosum in Hagiologio Lusitano: *Dixit quod Ferdinandus Canellas comparavit tempore D. Regis Sancij, avi istius Regis villam de Pinheiro, & forariam de Caballacia, &c. ubi Brandaon lib. 3. Monarch. Lusitan. cap. 2. ubi idem refertur, vertit, que era foreira a de caballacia.*

FORAS. *P. 481. l. 1. post, conscivo. adde.* Vel potius propinquo. Glossæ antiquæ MSS. *Propinqui, qui à femina veniunt consanguinei dicuntur. Propinquus mixto sanguine, post adfinitate jungitur.*

FORESTE. *P. 484. l. 35. post, cūv. adde.* Sicut Philo Judæus in Vita Mosis: *ἡ τὴ γδ ἢ ἀγίωv δῆρα ἔπληνται καὶ ἰδῶν ἰσι γύνασμα.*

FORMA. *P. 502. l. 29. post, vindicat. adde.* Edictum Constantini & Licinij pro Christianis apud Lactantium lib. de Mortib. persecutor. num. 48. *Ut autem hujus sanctionis benevolentia nostra forma ad omnium possit pervenire noitiam, &c.*

Ibid. post l. 42. subde.

FORMELLA Nicani tractatus, seu Concilij, in Fragmentis S. Hilarij p. 1. *Τύπθ.*

Ibid. p. 503. l. 8. post, indicemus. Vetus Inscriptio apud Mutium Phæbonium lib. 3. hist. Martorum pag. 279.

pag. 279. *Respublica populusque Corfiniensis formam aquaductus veritate corruptam D.D. refecit.*

Ibid. l. 52. post, consuevit. *adde.* Vide Inscriptionem Salonensem apud Sponium to. 3. Itinet. parte 2. pag. 5.

Ibid. l. 55. post, plicatilia. *adde.* *enajura Sponsu;* in Hist. Concilij Florentini sect. 4. cap. 30.

Ibid. p. 505. l. 29. post, flectere. *adde.* Vita B. Stephani Abbatis Obasinenfis lib. 1. cap. 16. *Quidam ex honoratis novitium dum in Ecclesia librum teneret, & socium juxta se positum advocans, quadam ei in ipso libro digito demonstraret, aspiciens hoc vir Sanctus in personam noluit vindicare, sed arrepto libro de manu ejus, in conspectu omnium ad formam confregit, & ita rediit in locum suum.* Infta; cap. 18. *Sub formula quadam ad orationem prosternitur.*

FORMATÆ. P. 505. l. 30. post, Carthagin. *adde.* in Cod. Canon. Eccl. Afric. c. 23.

Ibid. l. 46. post, scriptores. *adde.* Sozomen. lib. 7. cap. 17.

Ibid. l. 72. post, nonnullæ. *adde.* In libro Diurno Romano cap. 4. tit. 10.

FORMERIUS, *Puer oblarus, vel novitium.* Charta an. 1322. in Maceriis monasterij S. Barbaræ Lugdun. pag. 202. *Videlicet in festo O. SS. frocum & encullam, & hoc solummodo sacerdotibus & juveniculis, & quando tradentur novi, tradantur veteres. Pueris vero formeriis providere & frochis & encullis convenientibus & honestis, prout antiquitus est fieri consuetum.*

FORMITER, *Rite, Vita S. Domnoli Episcopi Cenoman. num. 4. Et postea cum omnibus ad se pertinentibus ad matrem ipsius civitatis Ecclesiam per eorum chartulas legaliter formiterque ipsi Domino Domnolo Episcopo tradiderunt.* In processu B. Francisci Servitæ: *Pro examinandis testibus formiter auctoritate Apostolica.* Sed veteri ne in Vita S. Domnoli non legendum sit *firmiter.*

FORNICARIUS. L. 2. post, dicant. *adde.* Gloss. Gr. Lat. *καλασπρινός, fornicor.* Alibi: *πορνίον, fornicor, flor or. Πορνών, fornix, ganeum, lupanarium.* Πορν. *Lupanar, scorta, meretrix, fornix.*

FORTIA. P. 510. post l. 29. *subde.* Forciadella, eadem notione in Charta Hispan. in Hist. Segoviensi cap. 19. §. 9.

FORUM. L. 16. post, est. *adde.* Thveroczius in Bela I. Rege Hungar. c. 45. *Iste enim omnia fora die sabbati constituunt pro vendendo & emendo.*

Ibid. p. 513. l. 43. post, jungeretur. *adde.* Forum pœnitentiale, in Bulla Innocentij III. Pap. in Tabul. Abbatiz Barbellensis ch. 36.

FOSSA. P. 515. post lin. 6. *adde.* Fossa, quomodo *cul de fosse* dicimus, imus carcer. Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. c. 30. *Nos volens & commandons que se aucune fame ait esté convaincue de tele acusation; qu'elle soit mise en une fosse, & qu'elle n'en isse jamais, &c.*

Ibid. l. 31. post, &c. *adde.* si *ἐπι* ὄπος ὑπάι, apud Artemidor. lib. 2. cap. 24.

FOSSADARE, *Fossam facere: fodere.* Formula 28; ex Andegavensib. *Interpellabat aliquo homine, nomen illa, quasi fossado per terra sua, in loco nuncupante qui vocatur, ipsa villa, qui aspiciat ad illa, et fossadassit, occurrit iterum.*

FOSSADEIR A, in Charta Alfonsi Regis Castellæ ERE 1218. in Hist. Segoviensi c. 18. Vide in *Fossati.*

FOSSORES. L. 3; post, 241. *adde.* seu in Actis purificationis Cæciliani.

Ibid. l. 4. post, copiatæ. *adde.* & quæ observat Suetonius ad Nili Afceticæ:

FOSSATUM. L. 40. post, debent. *adde.* Charta an. 1230. *Cum nos ad fossati castri Matrisolarum redparanda semel in anno possemus citare homines S. Germani, — & eos tantummodo per triduum retinere, &c.*

Ibid. p. 517. l. 1. post, auferentes. *adde.* Charta Henrici Comitis Portugallie, apud Brandaon. tom. 4. Monarch. Lusitan. pag. 281. v. *Et de preda de fossado non detis nobis plus quam quintam partem, & azaiget, & vobis remaneant duas, &c.* Charta Alfonsi III. Regis Portugallie apud eundem lib. 15. cap. 24. *Salvo quod mihi & successoribus reservo in perpetuum, videlicet collectam monetam, hoste, annadnam, appellidum, fossadum, justitiam, servitium, & ajudam.* Idem Rex in Foris Alcaçonensib. ERE 1267. *Et duas partes dos cavaleiros vadant in fossado, & tertia pars remaneat in villa, & una vice faciant fossado in anno: & qui non fuerit ad fossado, pseter pro foro 5 solid. pro fossadeira: & omnes milites qui fuerint in fossado, vel in guarina, de cavallos qui se perdidierint in algara vel in lida, &c.*

FOSSORIUM. *In sine subde.* Fodesorium, in Actis Episcop. Cenoman. pag. 68. *in vinea sua laboras, & cum fodesorio suo eam fodient.*

FOSTRE, *Verna ex ancillis nati, quibus & peculiam & familiam habere concessum fuit, in jure prisco Sueonum, apud Joan. Strienhokum p. 208.*

FOVEA. L. 1. post, tumulus. *adde.* Gloss. Gr. Lat. MS. Ταφῶν, *Sepulcrum; — bustum, fovea, humus.* Perperam edit. *fovens.*

FRACISCERE. Ildorus Mercator in Can. 17. Synodi Ancyrano, ex Cod. Justelli: *Pro his qui in animalibus, ut animalia fraciscunt, vel in masculis leprosi efficiuntur. Ubi Cod. Gr. ἀνορθώσιμος habet.*

FRANCIA. P. 521. post l. 34. *subde.* Francia media, quæ inter Austriam & Neustriam interjacet, in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. v. 57.

FRANCISCI. L. 1. post, *επαρχίον, adde.* Nicetæ in Isaacio & Alexio num. 2. &c.

FRANCUS. P. 523. l. 24. post, potuit. *adde.* Charta S. Karileffi in Actis Episcopor. Cenoman. pag. 83. *Ab aliis etiam nobilibus & francis personis ex rebus eorum ditatus sum.*

FRASCETUS. Rafanus de Carefinis in Chron. MSS. an. 1379. *Navigantibus nobis absque strepitu & cum ordine magno, imposito etiam Comitibus ut siblosi sive frasceti sicerent. Id est qui fistula canunt, nostris sifflets.*

FRATRES. P. 526. l. 11. post, 455. *adde.* Sed & Imperatores qui una imperium administrabant, ut est apud Lactantium lib. de Mortib. Persecutor. n. 10.

Ibid. P. 529. l. 54. post, concesserunt. *adde.* Tabular. S. Albin Andegav. *Girardus Senescallus quando frater noster devenit, hoc est quando in societatem nostram devenit, & beneficium nostra congregationis recepit, &c.*

Ibid. post l. 71. *subde.* Fratres spirituales; dicti quidam fratres minores seu Beguini, hæreticos damnati. Vide lib. 1. Miscellan. Balusij p. 276.

FRATERNITAS. L. 19. *dele.* & in Concilio Constantinopol. sub Menna act. 5.

Ibid. p. 531. l. 69. post, 657. *adde.* Vita S. Henrici Imp. cap. 26. *Et fraternitatem Monachorum suscipiens cum maxima humilitate & contritione cordis, orationibus eorum se commendavit.* Tabular. S. Albin Andegav. *Girardus Senescallus quando frater noster devenit, hoc est quando in societatem nostram devenit, & beneficium nostra Congregationis recepit, &c.*

FRAUSTUM. Pag. 535. l. 1. post, dignoscitur. *adde.*

adde. Tabular. Abfienfe : *Quendam eandem terra frosta, &c.* Et fol. 71. *Et omnes alias consuetudines quas habebat in terris que circum frostos sunt.* Alio loco : *Omnes terras quas ei pater suus dederat & contesserat circa frostos.*

Ibid. l. 30. post, 104. adde. Tabular. Episcopat. Ambian. an. 1282. fol. 36. *Item ordinatum est super frostis & locis omnibus, de quibus controversia erat, &c.*

F R E A. *In fine adde.* & Joan. Stiernhookum de Jure Sueonum antiquo p. 394.

FRYGRAVIUS, *Comes liber.* Extat charta Ruperti Imp. qua Salentinum *Freygravius*, seu liberum Comitum in sede *Freyholenor* vulgariter nuncupata, sita in dominio *Zuschen* constituit, eumque de dicta sede *Freygraviatus* investit an. 1420. Vide *Geravius*.

FRIDARIA. Vide *Frigidaria*.

FRIDEGHETA, in Statut. Mediolan. part. 2. cap. 457.

FRIGIDARIA, *Fridaria*, voces Mathematicorum. Joannes Hispalensis in Astrolog. *volens ergo scire de cujus frigidaria sit quisque annus, demus annis Christi 15. annos : reliquum dividat per 75. quod remanet à divisione dividat per planetas à sole incipiens, & in cujus annis inveneris, ipse est dominus.* Ita *fridaria* passim alibi scribitur.

FRILAZIN. *In fine adde.* & Joan. Gryphiantrum in *Vvichbildis* Saxonice cap. 24.

FRISANTUS. Historia de Exordio Monasterij S. Joannis de Tarouça in Lusitania : *Dedit illi 70. Morabitanos auri, & ipse Rex dedit 70. frifantos de argento, ut facerent servitialia Ecclesia. An frifantus pannus, vel moneta argentea ?*

FRISCINGA. L. 32. post, Bronverus. adde. *Friscinga vervecina & porcina*, in Vita Aldrici Episc. Cenoman.

Ibid. p. 543. l. 3. post, 723. adde. & apud Hariulfum de Miracul. S. Richarij cap. 12.

FRITHGEAR. *In fine adde.* HRabanus Maurus Poëm. 10. alludens ad nomen Friderici, cui inscriptum est :

Fadus cum vitis tua ut ultio scindat,

Et Christi pactum firmet ubique piè.

Nam dedit hoc nomen dudum tibi cura parentū.

Baptismum quando forte tua tuleras.

FRITSALUM, genus panni, apud Andr. Monach. lib. 1. Vitæ Ottonis Episcopi Bamberg. cap. 45.

FRIXORIUM. L. 3. post, aridum. adde. Macrobius de differ. & lociet. Græci Latinique verbi : *Fri-go, vero, frixi, à tertia, unde frixum, frixorium, id est calefactorium.*

FRONTALE. L. 3. post, amictus. adde. Vox Livio lib. 37. usurpata.

FRUGESTRUM. Vita S. Lupi Archiep. Lugdon. *Quoniam auditus est in frugestris, inventus est in campis silve, &c.* Campus frugibus ferendis idoneus.

FRUMENTAGIUM. L. 18. post, &c. adde. Et fol. 78. *Dedi & concessi eisdem Monachis annuatim sex sextarios frumenti de frumentagio meo quod habebam apud Aursvallem.*

FRUSTARI, apud Interpretem S. Irenæi lib. 3. cap. 15. 24. pro *rejicere*. Vide Billium lib. 1. observ. sacr. cap. 5.

FUIT. L. 2. post, &c. adde. *Gesta purgationis Felicis : ad Numidas fuisi ? respondit, Non, domine. Sic qui probet. Alianus Proconsul dixit : Nec in Mauritania ? respondit, Negotiari illo fui.*

FUMATICUM. *Scribe in fine.* Vide Gloss. med. Græcit. in *Κυπρινός*.

FUNDA. P. 554. l. 18. post, *Fonde.* adde. Bernardus de Breidenbach in Itiner. T. S. ubi de Alexandria : *Est autem fonticus domus grandis, in qua negotiatores & merces eorum conservantur, ubi & forum rerum venalium habent.*

FURCA. P. 558. l. 34. post, *Raguellum.* adde. *Pendre as fourches*, in Statutis MSS. Caroli I. Reg. Sicil. cap. 15.

FURCULA. *In fine adde.* in Gloss. Gr. Lat. *Furcilla, βούρα, & μύρα, λοιμὴ* exponitur.

FURIARIA, *Furor, furia.* A&ta Martyrij SS. Maximiani & Isaaci : *Repetebant iterum fursariam defatigati tortores, quorum jam lassæ faciebant solo crudelitas fortiora.*

FURNATICUM. *In fine adde.* Charta Aigliberri Episcopi Cenoman. *Omnes decimas de supradictis villulis, tam de annonis, quam de agrario, vinum, fennum, omnium pecudum, seu furnatico, vel undecunque decimas rededitur.* Malè *furnaticum* editum in Actis Episcopi Cenoman. p. 100.

FURTARE, pro *furari*. Coronatio Henrici Regis Pottugallie apud Brandaon lib. 3. cap. 13. *Si fortaverint de alienis, si blasphemaverint ad Iesum Christum, &c.* Occurrit præterea non semel in Foris Alcaçanensibus etæ 1268. apud eundem Brandaon to. 5. p. 307. v.

FUSTANUM. L. 2. post, *Fustaine.* adde. Occurrit apud Andr. Monach. lib. 1. Vitæ S. Ottonis Episc. Bamberg. cap. 45.

Ibid. in fine adde. Et Possinum to. 1. hist. Pachymer. p. 414. ubi de vocis origine.

FUSTIS. *In fine subde.*

Fustes, naves ita hodie appellatæ. Bernardus de Breindenbach in itiner. T. S. *Vidimus fustes & gripas cum navibus armatis applicare in portum.*

FUSUS. L. 13. post, *Vide.* adde. Achmet. Onirocrit. cap. 249. Extr. & infra in

Ibid. in fine adde. Græca editio, *κατὰς ευλάλαι*, id est baculum qua gressus suos dirigit : nam Aquila hoc loco *τετράς* habet.

G.

G. Post l. 10. subde.

G. seu G. in Codd. MSS. mediæ ætatis, usurpatur pro Senario. Vide libros Sacramentor. Eccl. Rom. p. 201. 205. 207. 260.

GAANNERIA. Vide *Gagnagium*.

GABELLA. P. 469. lin. 51. post, *tenent.* adde. Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. cap. 49. *Tuit li Chamberlanc & li Bailli, puis qu'il auront recen amnistres les bajulations en gabelle, que il facent serment, &c.*

GAFARIA. Testamentum Sancij I. Reg. Pottugallie etæ 1217. apud Brandaon. tom. 4. Monarch. Lusitan. pag. 260. v. *Dedi pro anima mea Abbati Alcump. de area mea 10 Morabitanos, de quibus faciat unam gafariam in Colymbria.* Hispanis, *Gafari*, & *çafari*, est malum granatum. Erit igitur Gafaria locus idoneus malis granatis plantandis.

GAGNAGIUM. *In fine subde.*

Gaanneria, ex Gall. *Gagnerie*, ager cultus. Tabular. Abfienfe fol. 51. *Ut jam dicti fratres gaanneriam suam de Meseingne in perpetuum habeant.*

GAISDA, *Isatis, Glastum*, vulgò *Gaisde*. Marbodeus lib. 2. de Virtutibus herbarum capite 30.

Isatis à Gracis est vulgo gaisda vocata.

GALEA.

GALEA. P. 573. l. 11. post Ep. 67. adde. Gofuinus de Expugnat. Alcaçon.

Ibid. l. 14. post, recentiores. adde. & γαλεα, ut Continuator Theophan. lib. 4. num. 37.

Ibidem in fine subde.

GALEDELLUS, navis species, ac fortè minor galca. Rafanus de Catesinis in Chron. MS. an. 1379. Hostibus autem cum galedellis, paralandrinis, ganzarolis & bardis vi bardis, (f. bargiis) viriliter resistentibus, &c. Infra: ad 38 galeas & aliquot galedellos.

GALIDA, vasculam. Vita S. Fidoli Abbat. Quæso, Domine, & obsecro ut galidam vini liquore abstracto, unde pariter haurimus, tua inclita pietas repleri jubeat. Vox formata ex Galo, de qua infra.

GALLINAGIUM. In fine adde. Regalia gallinarum, apud Andr. Dandulum in Chron. MS. an. 1205.

GALLINARIUM, Gallinarum venditores, apud Andream Dandulum in Chron. MS. circa an. 1175. Glossæ vet. Gallinarum, γαλιναρι.

GALLUS. In fine subde.

Gallus, pro gallicinio. Vide in Pullus.

GALO. P. 578. post l. 12. subde.

Ialleia. Tabular. S. Albini Andegav. Viginti jalleias de vinagio de vincis de pisciaco.

Ibid. l. 24. post, Raguellus. adde. Tabular. S. Albini Andegav. Donavit — in opus Pauperum consuetudinem illam quam habebat in Eleemosyna S. Albini, id est Banagium de proprio cellario Eleemosynarum. Dedit etiam consuetudinem Ialeagij quam habebat in Cellario Dominico monachorum.

GAMAGOGA, Lena, quasi ex Gr. γαμαγωγός, nuptiarum conciliatrix, Regellum rerum criminalium Parlamenti Paris. an. 1375. fol. 90. Super eo quod dicit Agneti imponebatur & imponitur ipsam fuisse & esse gamagogam publicam, gallicè, Maguerelle publique. Vide Nuptia.

GAMBESO. P. 580. l. 2. post, subiectum. adde. Sed & ita describitur à Scholiaste Thucididis: γάμοσ, τὸ ἐξ ἰπῶν πικτὸν ἰσχύμα, ὡσπερ θυράκιον τι, ἐπὶ τὰ σῖθι ὃ ἐσθύνεσθαι. Et Constantinus Porph. in Tacticis p. 5. σολὰς ἔχον αἱ τοῦτοι ψαῖα ἰσχυρὰ καὶ πικταὶ ἀπὸ κλιβαρίων καὶ λωκερίων.

GAMMA. In fine adde. γαμματόνδῃ ἐπιθύνεσθαι. apud Leonem in Tactic. cap. 19. §. 61. Vide Gloss. med. Græcit. in Γάμμα.

GAMUS, Cerva, ex Hispan. Gamo: nostris, Dain. Faci Alcaçonenses: De coyro de cervo & gamotres Morabit.

GANCARE, Per vim auferre. Coronatio Henrici Regis Portugallie: Quando aliquis gancaverit avera alienum, vadat querelofus ad Alvazil, & ponat querelam, & Alvazil restituat illi suam avere. Ubi Anton. Brandaon lib. 10. Monarch. Lusitan. cap. 13. Quando aliquis per forza tomar a fazenda alhea, &c. Rursum: Qui in bello mataverit Regem inimicum, aut ejus filium, & gancaverit ejus pendonem, sit nobilis.

GANTA. L. 12. post, nominatur. adde. Adiso in Actis S. Valdeberti Abbat. Luxoviensis num. 5. videtur has aves appellatas à voce quæ albedinem significat, veteri fortè Gallica. Nam cum in aliis vir iste felicissimus, tum quoque rebus pollebat: & hunc quoque agrum auferes agrestes, quas à candore, vel sonitu vocis more rustico gantas vocant, agmine collecto frequenti raptione ab ipso jactu seminis & sazionis incremento vastabant. Potius tamen videtur alterum Erymon.

GANTUM. Vide Quantum.

GANZAROLA, species navis, ex Ital. Ganzara,

eâdem notione. Occurrit apud Rafanum de Catesinis an. 1379. pluries.

GARBA. L. 4. post, garbam. adde. Vita Baldoini Lutsemb. Archiep. Trevir. lib. 2. in prologo: Quis secundum Gregorium, si non possum Garbam integrant ad horreum importare, non debeo tamen vacuus remeare.

Ibid. l. 13. post, vini. adde. Liber Chirographorum Abbat. fol. 138. Et gerbagium suum pro 12 nummis sibi circa festum B. Michaelis reddendum dimisit.

GARBELLARE. L. 4. lege, vel de Romantia. l. 3. dele, vel.

GARIRE. L. 10. post, domages. adde. Le Roman d'Alexandre MS.

Onques ne pot garvir chastiau ne fermerex.

GASTER. In fine adde. Gloss. Gr. Lat. ex Reg. Cod. 85. ἔγαστρον, genus vasis, capsula. Vide Gloss. med. Græcit. in γαστρο.

GASTERIUS. In fine adde. Tabular. Brivatense fol. 197. Gasterij vero seu bannerij in villa & territorio Brivatensi, &c.

GASTUS. In fine adde. Vide Vastus.

GATUS. P. 599. l. 18. post, definit. adde. Vide eundem an. 1148. Rafanus de Catesinis an. 1379. & combusit ejus gattis, aliisque adificiis, vigoroze fugatur.

GAUDIMONIUM. L. 3. post, Occitanis. adde. Epistola 11. ex Tegernensibus. In omnibus vos prosperari nostri scitote esse gaudimonij.

GERLICIDIUM. In fine adde. Utitur etiam Guillelmus Parisiensis Episc. lib. de Rhetorica divina cap. 50. & alibi.

GENEALOGIA. L. 14. post, passim. adde. Diutnus Roman. cap. 7. tit. 9.

GENER. P. 607. l. 9. post, 17. adde. Petro Fabro lib. 3. semestr. cap. 13.

GENERALE. L. 26. post, 871. adde. Tabular. Celsinacense: Ita duntaxat ut Cellerarius Celsinacensis eam (appendiciam) semper ad generalia fratrum facienda habeat.

GENERATIO. L. 20. post, 34. adde. Vide Cujacium lib. 8. observ. cap. 28. lib. 16. cap. 37.

GENESIS, genitura, adde, fatum. In fine adde, Joan. Chrysostom. serm. 5. ἡ ἀγαθή, & Iudorum Pelusiorum lib. 3. Epist. 191.

GENUFLEXUM. L. 6. post, γονυκλία. adde. Pœnitential. Andegav. apud Morinum: Item pro uno mense quem in pane & aqua pœnitere debet, Psalmos 1200. genuflectendo, vel sine genuflexo 1670.

GENUINUM, Nativitas, adde. Natale genuinum, in lib. 3. Sacrament. Ecclesie Rom. cap. 53. ut distingatur à Natali dignitatis initæ.

GERADA. In fine adde. Extat porro tractatus Andree Goldberti de successione Geradæ Saxonice Edit. Jenæ an. 1607. Vide præterea Joan. Stiernhookum lib. 2. de Jure Sueonum vetusto p. 199.

GERMUMDUS. In fine adde. HRabanus Maurus in Poëm. ad Gerhoum, alludens ad ejus nomen; videtur vocem Gerbob, sagittam præcis Theutonibus dictam, indicare, qua etiam, nostris, navis genus appellatum constat, uti in voce sagitta docemus.

GIBELINI. L. 1. dele, quibus. & scribe, quarum diffidiis. Infra lege, alterutri.

Ibid. l. 35. post, Gibelinis. adde. Ricordanus Malaspinus cap. 104.

GIGLIATI. L. 35. post, quatuor. adde. Alia Petri d'Acigne Militis Dom. Maytanicarum Senescalli Provincie an. 1405. Ducatorum 20 millia ad rationem Carlenorum, seu Gillatorum decem pro quolibet Ducato. Unde patet Gillatos appellatos Caroli Regis Sicilie aureos nummos.

GILDUM. L. 10. post, 163. adde. Sed & obtinuit ea vox hac notione in Francia nostra. Bulla Urbani III. Pap. an. 1186. pro Ecclesia Barbellensi, in Tabul. ejusd. Abbatiæ: *Prohibemus ne quisquam hominum, vos aut Monasterium vestrum murdris, affisit, placitis, querelis, festagiis, geldis, passagiis, paagiis, — audeat infestare.*

GIRCA. L. 6. dele. Ubi pro macana fortè lege murdrino.

GISARMA. P. 626. post l. 19. adde. Charta vetus ex Camera Computor. Paris. *Et lui semble que ceulx qui porteroient voulges, les devoient avoir moieusement longs, & qu'ils eussent un peu de ventre, & aussi qu'ils fussent sranchans, & bon estoc, & que lesdits Guisarmiers aient salades à visieres, gantelets, & grans dagues sans espées.*

GISTUM. P. 627. l. 50. post, 249. adde. Extat Charta in Tabul. S. Germ. Paris. qua restringit procuratorem Archiepiscopi Senonensis ad 40 Equitaturas ad plus, & 44 homines, &c.

Ibid p. 628. post l. 30. subde.

Gistum portu & procuratio erat trium dierum fere semper. Tabular. S. Martini Turon. de Rege ut Abbate ejusdem Eccl. à primo die pascit eum *Thesaurarius*, secundo Decanus, & hoc in *Claustro B. Martini*, & suis domibus, tertio die pascit eum *Archiepiscopus*. Si ultra vult demorari, de suo vivat.

Ibid p. 629. l. 65. post, 1269. adde. Hujus portu *Gistorum* Catalogi mentio est in Charta Lud. an. 1259. qua Ecclesiam S. Dionysij ab gisto immunem statuit, hac formula: *Ipsam Ecclesiam quitamus in perpetuum de gisto pradicto, & de registro nostro in quo continebatur gistum ipsum abradi fecimus.*

GLANA, pugillus spicarum, alliorum, &c. Gall. *glane*, unde *glaner*, spicas legere in agro. Tabul. Maurigniacense ch. 68. an. 1256. & *sex glanas, sive glebas alliorum, tres de grossioribus, & 3. de minoribus.* Occurrit ibi pluries.

GLANDIS. L. 12. post, Pascendi. adde. Charta Caroli M. in Actis Episcoporum. Cenoman. p. 266. De piscationibus & passionatibus, id est, glandaticis, &c.

Ibid l. 16. post, vide. adde. Vitam Aldrici Episcopi Cenoman. p. 31. &c.

GLAUCUMEUS, pro *Glauciu*. Vita S. Maioli Abbat. in Prologo lib. 2.

*Lux hac nostra solus, redemptioque,
Lumen glaucumeas agens in umbras, &c.*

GLEBA. In fine subde.

Gleba, pro pugillo vel fasce spicarum, alliorum, &c. Vide in *Glana*.

GLORIA. P. 634. l. 3. post, peragere. adde. Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. Unde tibi, gloriosissimi domne Chlotaris, bona retribuamus: *aitamen de id quod gloria vestra nobis contulit, &c.* Epistola Ledradi Archiep. Lugdun. ad Carolum Imp. Ecce adsunt in conspectu gloria vestra, &c.

GLORIABILIS. in fine adde. Glossæ aliz MSS. *Gloriatio, καύχημα.*

GLORIETA, ædificium altius, Nostris, *Gloriete*. Statuta Mediolanensa 2. part. c. 348. Si quis de caetero construere vel construere facere voluerit aliquam *baltescham, ponticellum, vel glorieta* in ejus domo, super muro proprie, vel communi, per quam immediate prospici possit in domum vicini, hoc ei licet &c.

GLOSSES. Gerardus Presbyter in Vita S. Udalici Augustensis cap. 13. Ecclesiam autem S. Afræ,

qua à paganis fuerat cremata, adhuc reedificata non erat, sed iugurium glossibus rectum altaria ab imbris & intemperiebus defendebat. Incertum an culmos vel scandulas intelligat.

GOGRAVIUS. Pag. 637. l. 4. post, amplo. adde. Charta Ottonis III. Imp. apud Maximilian. Henricum in Apolog. p. 4. Nec non etiam Comitissa in *Vestphalia*, qua vulgariter *Gograchophr* dicuntur.

Ibidem in fine adde. Horum *Gograviorum*, inquit *Grifander* de *Vvichbillis* Saxonice cap. 62. quidam *Freigravios* se appellantur. Vide in hac voce.

GOLERIUM, *Gula*, seu collum vestis, in Concil. Saltzburg. an. 1420. cap. 6.

GOLIARDUS. L. 16. post, faciendo. adde. eadem habent Statuta Synodalia Joannis Episcopi Leodiensis cap. de *Questuariis*.

GUMBARIA. Vide in *Camba*.

GOMOR. L. 4. post, 60. adde. Palladius de Architectura: *Modia quindecim gomor reddunt: Gomor duo, choram faciunt.*

GONDOLA. Post l. 10. adde. *Regalia Gallinarum, vini, & gondolarum*, apud Andr. Dandulum in Chr. MS. an. 1205.

GORDUS. L. 11. post, piscatorem 1. adde. Alia Roberti Ducis Normanniæ Richardi II. filij: *Didi quoque piscariam, quod vulgò gordanum dicitur, apud Oslessum villam.*

GRACILIS. In fine adde. *Le Roman d'Alexandre* MS.

Et le Rois comanda quatre greilles sonner.

GRAICUS Color, Czeruleus, Chonicon Constantinense: *Venetiarumque Episcopus modium plenum Graici coloris, qui Lazurinus dicitur, contulit.* Ex *Græcobarb. γράνθ*, fortè, Vide *Gloss. med. Græcit.* in *γράφθ*.

GRAMATA. In fine adde. *γράμμα* Græci recentiores dixerunt etiam pro limbo vestis. Vide *Gloss. med. Græcit.*

GRAMMÆ. In fine adde. *Hrabanus Maurus* Poëm. 8.

Grammata sola carent sito, mortemque repellunt.

Grammus, eadem notione. Testamentum Haimonis Dom. Burbonensis an. 9. Ludovic. ind. 3. *Sicut per grammos literarum dedi.*

GRAMMATICUS. P. 646. l. 1. post, *πράξις*. adde. alias, *Grammaticus* est Professor literarum, ut est in Actis purgationis Cæciliani initio. Vide *Gloss. med. Græcit.*

GRANDES. L. 2. post, irruant. adde. Quomodo τὰς τὴν μαρτυρίαν ἰσαίδας dixit Anonymus in Martyrio SS. Carpi & Papyli, n. 9.

GRAPPUS. In fine adde. *Italys Grappo*, est uncinus, Gallis *agraphe*.

GRATARE. L. 1. post, grater. adde. *Glossæ MSS.* Reg. ex Cod. 85. *Flu, Pollio, Frico, Grato.*

GRATIA. L. 10. post, *mystagog.* adde. *Elogium S. Pantaleonis:*

*Τάχις δὲ μοι τὴν παρρησιαίαν,
τὴν θυρανομίαν ἢ καθάρσιον χάρις.*

Ibid p. 652. l. 1. post, &c. adde. S. Chryostom. homil. 2. de Anna: *Τρέπιζα δὲ τὸ εὐχὴν ἀρχομένην, ἢ οἷς εὐχὴν κατέλιπον.*

Gratia S. Pauli, aut S. Apollonia. Statuta Mediolan. 2. part. cap. 433. *Aventores corrigiola pulveretia, nec dantes gratiam nec S. Pauli, nec S. Apollonia nec predicantes brevia pro febribus, &c.* Species fortilegij.

GRAVIA.

GRAVIA. Statuta pro Canonicis S. Capellæ Paris. *Non debent nutrire neque de ferre comas; . . . nec etiam facere gravias in frontibus eorum; quia talia non pertinent Ecclesiasticis hominibus.*

GRAUSIA, Gravamen; ni fallor. Charta Gualteri Episcopi Lingonensis ex Tabul. Albaripæ: *Dimisit omnes grausias & querelas, &c.* Vide *Greugia*.

GREUGIA. In fine subde.

Græusa. Charta an. 1327. in Tabul. Episcopat. Ambian. fol. 161. *Nonnullis querelis, controversiis, greusis, debatis, &c.* Vide *Grausia*.

GRIPPA, Genus navis. Bernardus de Breindenbach in Itinet. T. S. *Et vidimus fustes & grippas cum armatis navibus intrare in portum.*

GRISEUS. L. 11. post, adde. scribe. Andreæ Monach. lib. 2. Vitz S. Ottonis Episc. Bamberg. cap. 27.

GROGNIUM. Tabular. Episcopat. Ambian. an. 1231. fol. 95. *De grognio juxta arcem Joannis vetula, dicimus quod salices, & illud quod calcatum est, debent tolli usque ad altitudinem aqua.*

GRÔMA. P. 657. l. 12. post, 9. adde, & Vitam II. S. Carthaci Episc. n. 46.

GROSSUS. L. 9. post, 12. adde. Palladium de Architect. ex MS.

Ibid. In fine subde.

Grossare, in mundum redigere. Gall. *grossioier*. Carmen de Curia Romana:

*Ifforum labor est Chartas grossare notatas,
Et grossas Cameris restituisse suis*

Infra:

*Prima dies igitur scribit quodcumque petendum.
Et tua portabit vtra secunda Patri.*

Tertia grossabit, bullatum quarta videbit, &c.

GUALDUS. L. 28. post, &c. adde. *Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Or fit Guillaume el profond gaud entré,

Infra:

El profond gant, ou l'en nes puist trover.

GUANCIALE, Pulvinus, in Addit. ad Vitam S. Antonini n. 73. ab Hetrusco *guancia*, gena.

GUERPIRE. Post l. 18. subde.

Gurpina. Tabular. Nantoliense in Piætonib. an. 1392. *Post quandam expeditionem, seu gurpinam.*

GUIDA. P. 666. l. 49. post, &c. adde. Bernardus, de Breindenbach de expugnatione Constantinopol. *Pedagia; guidagia, impositiones & gravamina illuc applicantibus vel permanentibus suapte statuerunt.*

GUIMPA. Pag. 669. lin. 4. post, *καλυμμα.* adde. vocat.

Ibid. l. 7. post, *Vvimpla.* adde. *Guimpla*, ex Gallico, *Guimple*.

Et l. 12. post, Vimplam. adde. Tabular. S. Mariæ de Campis: *Et opertorium capitis optimum donamus, quod vulgari sermone guimplam vocamus.*

GUISATUM. Testamentum Alfonsi II. Reg. Portugall. an. 1208. apud Brandaon. to. 4. Monarch. Lusitan. pag. 270. v. *Et de illo quod remanserit de illa mea tertia, mando quod dent Ecclesiis pauperibus de regno meo & leprosis, sicut ipsi viderint pro guisato.* Testamentum Sancij II. Reg. Portugall. *Ibid.* p. 278. *Mando etiam omnibus domibus leproforum de meo regno 500 Morabis, & dividantur inter illos, sicut viderint pro guisato illi qui meam mandam tenuerint.* Quæ verba Brandaon ita vertit lib. 14. cap. 33. *Et dividatis entre elles meu testamenteiro como vir que he meillor.* Galli dicerent, à leur guisê.

GUNNA. Lin. 30. post, 21. adde. *Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Or ferai gré, s'il me tollent ma gonne.

Alibi:

*Laiissa le siecle por devenir prodbom,
Et prist la gonne, & le noir chaperon.*

Rursum:

Son floc osta; sa gonne à despoillêe.

Ibid. p. 672. l. 17. post, 32. adde. Chartam Manafis Episcopi Aurelian. an. 1210. in probat. Hist. Blefensis p. 10.

Ibid. post l. 19. adde. *Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Va s'en li Quens empre-une gonelle;

Deschaus, en langes parmi l'estrange terre.

Ibid. l. 30. post, *Griseus.* adde. Cui inscripta legitur in Schedis Duchesnianis Epistola Joannis Papi pro Ecclesia Lochiensis, hoc titulo: *Goffrido grisia gonella cognominato nobilissimo Andegavorum Comiti;*

Ibid. l. 37. post, vide. adde. Ricordan. Malaspin: cap. 161.

GYMNASIUM. P. 679. l. 4. post, 533. adde. δ αρετικῶν παλαιῶν γυμνασίων, in Vita S. Nicolai Studitæ p. 896. Vide S. Basilium Epist. 23.

GYNECÆUM. L. 5. post, alij. adde. *Triclinium maironale*, Sidonius lib. 2. Epist. 2.

Ibid. l. 26. post, 8. adde. *δ γυναικῶν ἡ ἀνορθῶν ἐπιπέδον.* Passio S. Romani Mart. & induit eum colobio lanæ, & tradidit eum in Gynæceo ad injuriam.

Ibid. l. 37. post, 300. adde. quod pertinet quod habet Laëtantius lib. de Mortib. persecutor. num. 21. *Matresfamilias ingenua ac nobiles in Gynæceum rapiébantur.*

Ibid. p. 621. l. 22. post, *dæmones.* adde. Scribit Theophanes Theodosium M. statuisse ne in posticum femine, quæ stuprum commiserant, in lupanaribus publicis includerentur: *δ πολὺς ὁ γὰρ ἦ μισοχθονῶν γυναικῶν ὕβρις ἐν τοῖς πορνείαις, μὴ συζητήσας ταύτας εὐχαρίστας ταύτας εὐκλειδέαι, καὶ δὲ κείδοντο τὰ πρᾶξιν ἐλθῆναι.*

Ibid. l. 34. post, Rotomagensis, adde. Sed & Lupanaria publica Parisiis cætris ac designatis in locis olim extitisse, quæ *Bordeaux & Clapiers* dicuntur, in Charta an. 1395. in libro rubeo Castellæti Parisiensis. Colligitur præterea ex libro nigro Castellæti Parisiensis, ubi hæc describuntur: *Item l'est commande & enjoin à toutes femmes publiques, bordelières & de vie dissoluë à present demeurans és rues notables de la ville de Paris, — qu'elles vuident incontinent après ce present cry & se retraient, & que elles facent leur demeure és Bourdeaux & autres lieux & places publiques à eux ordonnez d'ancienneté, pour tenir leurs bousicles au prebié devant dir; c'est assavoir és rues de l'abrevois, de Mascon, de Glatigny, de Tiron, la cour Robert de Paris, Baillebar, la rue thapon, & la Rue Palée, sur peine d'estre mises en prison, & d'amende volonsaire.* Extat in eod. libro Statutum Caroli Regis 3 Febr. an. 1368: quo meretrices publicæ à vico Caponis expelluntur. Et Statuto alio an. 1481: in Regesto vitidi novo Castellæti Paris. vetantur meretrices, *de ne tux tenir, heberger, & ne demeurer és bonnes rues de Paris, mais que ils vuident eux & leurs biens hors desdites bonnes rues, & voisent demeurer és moiens bordeaux, & és rues & lieux ad ce ordonnez, sur peine de bannissement de cette ville de Paris.*

H.

H L. 14. lege superscriptione.

HABERE. P. 684. l. 10. post, num. 3. adde. Vide Gloss. med. Græcit. in *ixov*.

HÆREDES. P. 686. l. 15. post, adiissent. adde. Habetur in Tabulario Majotis monasterij fol. 159. Charta *Gaufredi Comitatus Andegavensis naturalis heredis*, subscripta à *Fulcone Vindocinensium Comite naturali*. Et fol. 118. *Auctoramentum super hoc expectivimus Fulconis, qui Vindocinensis comitatus naturalis heres est, obtinente eum avunculo suo supratarato Comite Gaufrido honoris hujus aliquando expectis remansit va.*

HÆSIMENTA, *Latrina*, Gall. *aifements*. Andreas Mon. lib. 1. de Vita Ottonis Episc. Bamberg. c. 44. *pabula verò retro hæsimenta omnibus convolvi jussit. Vide aifantia.*

HAKET, *Lucium Piscis*, Gall. *brochet*, in Vita S. Osvaldi Archiep. Eborac.

HALBANNUM. L. 12. post, &c. adde. Charta Ludovici Filij Regis Philippi, ex Tabul. N. D. de Cāpis: *ab omni consuetudine, videlicet tallia, seu equitatione, seu balbāno, seu exemptione mei Præpositi liber permaneat. Alia Lud. VII. an. 1140. ibid. ab omni datione & tallia, albanno & exactione mei Præpositi. Alia Caroli VI. an. 1484. in Reg. Novo viridi Castelleti Paris. f. 49. parpaient chascun an 3 fois de hauban au Roy.*

HALLA. L. 7. post, sonat. adde. Ut & Barthij qui in lib. 42. advert. cap. 6. à Græco, *ἄλλε*, sal deducit, quod in *ballis* sal asserveretur & distrahatur.

HALLENSIS. L. 5. post, 6: 6. adde. Vitam Balduini Lutzemb. Archiep. Trevir. lib. 3. c. 1.

HALLUS. In fine adde. Aliud sonat in Gloss. Lat. Gr. *Hallus*, *πυδὲς μίγας δ' αἰδύλας*. Festo, *allus*: *Isidoro*, *allex*.

HANSE. Charta Caroli IV. Imp. an. 1356. apud Maximilian. Henricum in Apolog. pag. 96. *Et si quis mercatorum secus fecerit — poterit ab eo licite arrestari, & puniri more antiquo, qui ut dicunt, Hanse vocatur, qui sic ut dicitur fieri consueverat, quod civis Colomensis mercatorem in tali excessu à se deprehensum calamo vel junco, vel aliquo consimili ligamento ligabit, &c.*

HARANSCARE. Vide in *Harmiscara*.

HARMISCARA. P. 703. l. 2. post, dimittatis. adde. Ita etiam scribitur in Charta Henrici Imp. apud Gretzerum de Divis Bambergensib. pag. 461.

Ibid. l. 36. post, imposuerunt. adde. Tabular. Altipex in Dicepsi Lugdun. an. 1331. *Cum tallis, censivis, — corveis, achis, & justiciis.*

Ibid. p. 704. l. 3. lege. *Quæ armum sonat, ita ut harm. scara fuerit armis seu humeris, &c.*

Ibid. l. 45. post, expressus. adde. Habetur insigne aliud ejusmodi processionum in multam & pœnam indictarum exemplum apud Maximilianum Henricum in Apologia pro Archiep. Colonienſi in probat. pag. 52. 53. ex laudo, seu sententia lata in cives Colonienſes an. 1264. cujus verba hæc sunt: *Item ordinamus & pronuntiamus ut ex prædictis triginta septem viris vadant decem & octo Leodium, & ibi moram faciant per tres Dominicas: ita quod prima Dominica apud S. Lambertum, secunda apud S. Petrum, tertia apud S. Martinum præcedant processionem nudis pedibus & capitiis, & discinelli, portantes virgas in collis suis: & ibidem veniam querant prostrati*

*super terram. Quarta Dominica vadant Tungrim, quinta, Trajectum; sexta, Aquisgranum, & ibi præcedant processionem in majoribus Conventualibus Ecclesiis, eo modo quo superius est expressum. Mitto similem pœnam aliis inflictam hic descriptam: cujus exempla alia subministrat præterea Tabular. Episcopatus Ambian. ex bulla Alexandri IV. Pap. de quodam Præposito Ambianensi qui Clericos suspenderat: *Sacco indutus, nudis pedibus, discooperio capite furcas super humeros suos & laqueum suspensorum circa collum suum, qui in ipsis furcis pendeat, quinque diebus per Civitatem Ambianensem, ac etiam per omnes Cathedrales Ecclesias Remensis Ecclesia deportavit. Charta alia an. 1312. ex Cod. Tabul. fol. 175. continente sententiam latam ab ipso Episcopo Ambianensi in Joannem de Pinconio Militem Dom. de Saintuin: *Dicimus & pronuntiamus quod dilectus Dominus Joannes sub panis prædictis, existens in pura tunica, sine fraude, non accinctus corrigia, sine caputio, in caligis sine secularibus, faciet & facere tenebitur unam solemnem processionem circa claustrum Ecclesie Ambian. ubi morantur Canonici, in proximo futuro festo S. Fusciani, una cum Canonicis, clero & populo, tenens dilectus Miles in manu unam cercum ponderis 2. libr. &c. Huc etiam pertinet Epistola, ut videtur, Petri Abbat. Cisterciensis, ex Cod. Victorino, ubi de quodam Petro magnate Albigenſi: *Interim verò singulis diebus Dominicis Ecclesie Tolosane urbis nudus & discalciatus cum disciplinabilibus virgis jussus est circumire, &c. Vide Regest. Temporalitat. ex Camera Comput. Paris. f. 33. v. à Græcis Byzantinis infligi solitam hanc pœnam videtur innuere Continuator Theophanis lib. 4. cap. 10. & ex eo Scylitzes pag. 539. Hæc porro processionem in pœnam indictæ prohibentur in Statutis Synodalibus Nicolai Episcopi Andegav. an. 1271. cap. 2.****

HARPA, *Falx*, ex Gr. *ἄρπη*. Andreas Mon. lib. 2. Vita S. Ottonis Episc. Bamberg. cap. 30. *armati securibus & harpis.*

HASTA. L. 23. post, &c. adde. Ita hastam usurpavit Aufonius in Centone:

Intorquet summis annexis viribus hastam.

Græcos hac notione *ἄρπη* usurpasse observavit Janus Rutgersius lib. 2. Var. lect. cap. 2.

Ibidem l. 27. post, arabilis &c. adde. Tabular. Albetipex: *In duabus hastis pratorum. Tabular. S. Albini Andegav. Concessit etiam de silva, quæ juxta est, quantum opus erit ad claudendum ipsa prata spatio 3. hastarum in latitudine, &c. Liber Chitographorum Absix fol. 15. Ut omnes hæc & defensabiles habeant in universis terris Monachorum circa omnes aquas & rivos unam hastam hinc & inde.*

Hastilis, eadem notione. Testamentum Sancij II. Reg. Portugallie era 1286. apud Brandaonem in Monarch. Lusitana tom. 4. p. 379. *Item mando Isidoro Petri homini meo præstimonium quod ipse consuevit de me tenere in Cortigia, & sex hastiles hereditatis in Valado, &c.*

HAURITORIUM. In fine adde. Tabular. Episcopatus Ambian. an. 1236. *Super quodam planqueto seu hauritorio facto subitum vicium, &c.*

HEBDOMADA. P. 711. l. 6. post, 18. adde. ut & Liber diurnus cap. 3. tit. 9.

Ibid. post l. 15. subde.

Hebdomada muta, seu *sancta*, quando campana adstringuntur, ut est in legibus Ostrogothicis de Jure Ecclesiast. cap. 22. Vide Joan. Loccenium lib. 1. Antiquit. Suecic. cap. 5.

Ibid. l. 43. post, *iniquac.* adde. Hugo Francigena de excidio

excidio Salvaniensis monasterij num.6. Altera autem die, est secunda pœnalis hebdomada.

Ibid. l.47. post; 216. adde. Septimana pœnalis, in Tabular. Monasterij Hedetæ, an. 1197. fol.24.

HEMINA. L.16. post, accipiant. adde. Apud Palladium de Architectura: Cyathi novem heminam faciunt. Hemina dua sextarium complent. Sextarij sex congeum reddunt Scriptum de ponderib. & mensuris laudatum à Mabilonio: *Libra una & semis heminam facit, dua hemina sextarium reddunt.* Vide Gloss. med. Græcitas, in *hubs*, & quæ in hanc rem commentatur idem vir &c.

HERBA. L. 18. post, interficeret. adde. Pirminius in excerpt. de libris canonicis *characteres, herbas, succinum, nolite vobis vel vestris appendere.* Sic leg.

HERBAGIUM. L. 43. post, accipiant. adde. Charta Caroli M. in Actis Episc. Cenoman. p.266. *Tam de sua dominicata, quam & de vassallorum suorum, de vineiciis quoque & perdonato & passionibus & pascuariis, de herbaveu & pullis, de piscationibus & passionaticis, id est glandaticis, &c.*

HERBAIARE. In fine adde. nostri herber dixerunt. Charta an. 1290. ex Tabular. S. Quintini in insula fol.7. v. *Es en empeschant à chemin des nés pour aller pasturer & herber es lieux dessusdits.*

HERBARIUM. In fine post, domicilium. adde. Tabular. Absientis fol.171. *Edificare, secare, plantare in auberis, prauis, Exclusis.* Rursum: fol. 199. *Partem meam auberia quam habeo in Martreio, &c.*

HEREBANNUM. P.727. l. 48. post, pertinent. adde. pensitabatur.

Ibid. p. 728. l.48. post, pag.4. adde. Idem Tabular. fol.71. *Arbannum & alias omnes consuetudines, quas proprio jure habebat in terris qua circa frossos sunt, &c.*

HERBERGA. P.731. l. 18. dele. 5. lin. à voce, alia. usque. albergiis. & scribe Charta Ademari Comitit Valentinenfis an. 1188. apud Jacob. Sponium in Itinerario to.3. pag.25. *Ut nullo deinceps tempore à me vel ab alio successorum meorum violentas sive injustas exactiones pensare cogantur, fidejussores sive obsides præter suam voluntatem non fiant, salvis legibus & justitiis meis, banvis, & expeditionibus, & ospitio centum Militum, &c.*

Ibid. l.50. post, &c. adde. Charta G. Comitit Nivernensis & Forensis an. 1239. *Quod omnes homines quos dicta domus (Boni loci) albergavit in terris suis, vel in posterum albergabit, in posterum ab omni collecta, & exactione, & tallia immunes sint.*

Ibid. l. pen. post, quittavit. adde. Herbejsgium, in Charta Ludovici Comitit Blesensis in probat. hist. Blesens. p. 27.

HERDAMENTUM, Possessio, Hereditas, in Chartis Hispanicis, quasi *hereditamentum.* Vide Antonium Brandzon. lib. 15. Monarch. Lusitan. capite 36.

HÆREDÁ, Suecis, est Provinciæ pars suis terminis circumscripta. Vide Joan: Stiernhookum de Jure Sueonum vetusto p.29.

HERIOTUM. P. 734. l.9. post, Rastallum. adde. Veterem chartam apud Ægidium Gelenium in Colonia p.68:

Ibid. p.736. l.49. post, 148. adde. Statuta Mediolan.2. part. cap.469.

HERMAPHRODITUS. L.9. post, Simpliciam. adde. & Palladius in Vita S. Joan. Chrysof. pag. 139.

Ibid. l.10. scribe. aiunt. in fine adde. Vide Gloss. med. Græcit:

HESTRASDA: Miracula S. Joannis Beverlæncis num.7. *Et quidem Coloni illius Provinciæ Hestrasda, id est quod exigebatur ad pabulum Regis, singulis annis solebant regis præfæctis reddere, videlicet de una quaque caruca, id est ad cultrum & vomerem, quatuor travas de suis frugibus, & salis redditu inter velligalia regia computabatur.*

HIDALGUS. In fine adde. Charta an. 1289. *Dom Rex Portugallia, & Comes Bagonia fecit cum Consilio suorum Ricorum hominum; & suorum filiorum de algo tale incautum, proinde iidem qui homines de linagen dicuntur, dicuntur in Charta Lusitana apud Brandaonum in Monarch. Lusit. tom 4. p.272. eundem vide *ibid.* p.268.279. v.*

HIDROS, Diabolus; *Servus,* in Glossis antiq. MSS. Vide *Hydros.*

HIEMS. Per hiemes annos putasse Anglos, colligitur ex fragmento Regum Vvestsaxon. edito post Vitam Ælfredi Regis p.199.

HIERODULUS. In fine adde. Vide Cedrenum in Julio pag.167. & Henric. Valesium ad Euseb. lib. 1. cap.6.

HIEROERIX. In fine lege. Sed leg. *hierocervix;* ex Gr. *ἱεροκέρως,* quæ vox occurrit apud Demosthenem & Synesium.

HILARIZARE, *Hilariter agere,* in Hist. translationis S. Modoaldi Archiep. Trevis.

HISSA. Vide in *Houfia.*

HOBELLARII. L.38. post, col.1. adde. Opuscula Anglica Roberti Cottoni p.264.

HOLOGRAFUS, vel *Olografus,* *ὁλόγραφος,* pro *ἰσόγραφος,* &c.

Ibid. in fine adde. Fragmenta S. Hilarij: *Exemplum Epistola, qua Athanasium rem non esse holografa manu valens scripsit, & Ursacium subscripsit: ἰσόγραφον ἠντιγραφοῦς,* apud Euseb. lib. 6. hist. Eccl. cap.24. ubi videndus idem Valcius.

HOMENECHA. Tabular. Nantoliense in Pictonib. an. 1165. *De achapramenio 5 fol. & homenecha in villa qua Cella vocatur; &c.* Occurrit hæc vox non semel in hoc tabulario.

HOMINICOLÆ. In fine adde. Ita etiam dictus Nestorius in Diurno Romano pag.37. *Et profanus hominicola Nestorius Dominica dispensationis infestus, ut pote qui adoranda incarnationis arcanum, Deum ab homine separando, distinxerit, &c.*

HOMINIUM. P.754. post l.71. adde:

Menagium, truncate, pro *Homenagium.* Charta an. 1261. apud Brandaon tom. 4. Monarch. Lusitan: pag.272. *Sit absolutus & quitus ab isto juramento & menagio.* *Ibid.* de mandato Regis juraverunt, & menagen fecerunt. Passim ibi. Et rursum pag.271. v. *Juravit & omaginem fecit.*

Ibid. post l.37. subde:

Interdum denique aliz erant ac peculiæres hominiorum conditiones cujusmodi est illa, quam juvat hocce loco describere ex charta originali data Paris. die Mercurij ante festum S. Michaelis an. 1329. *A tom ceus qui ces presentes lettres verront, Robert d'Artois Comte de Beaumont, salut. Sachez tuit que come nostre amie cousine Madame Marie de Brebant, Dame d'Archebot & de Virzon nous fust tenné à faire deux hommages pour raison de sa terre de Virzon a li appartenante au lieu que on dit Beauchetines entre nostre terre de Meun sur Eure & la terre de Vierzon; & l'autre hommage au lieu au gué de Noies; pour cause de la suite de ses hommes des appartenances en nostre terre de Meun; en tele maniere que nous & la Dame de Vierzon devons estre à cheval, & nostre cheval, les deux piés devant en*

l'eau dudit gué, & les deux piez derriere à terre seche par devers nostre terre de Meun : & le cheval à ladite Dame de Vierzon, les deux piez derriere en l'eau dudit gué, & les deux devants à terre seche par devers nostre terre de Meun, &c. Vide in *Bombus*, & in *Relevium*.

Ibid p.762. post l.3. subde.

Homagia non modo à viris Feudalibus ac nobilibus fiebant, sed etiam ab hominibus de corpore, seu servis. Tabular. S. Germani Paris. sub Hugone Abb. Ut super quibusdam injuriis quas nobis fecerat sicut homo de corpore responderet, hominiam & fidelitatem quam prescriptis audientibus & videntibus fecerat, denegavit, &c.

HOMO. P.764. l.40. post, injunxit. adde. Acta Episcoporum. Cenoman. pag.244. Venientes ergo parati auro & argento & vestimentis nobilibus ad pradiellum Regem Francorum gloriosissimum Carolum, deprecati sunt, ut sui mererentur effici homines: qui & quadam humana cupiditate illius suscepit eos, & eorum beneficia sua largitione habere promisit.

HOMULLUS. In fine subde.

Homullulus, apud Auxilium de Causa Formosi Papæ pag.613.

HONOR. L.26. post, confugiat. adde. Auxilium de Ordin. Formosi lib.1. cap.30. Et si clerici fuerint, Ecclesiastico judicio à suis deiciuntur honoribus.

Ibid.768. l.61. post, &c. adde. Libet Chitographorum Abbat. fol.177. Et habuerunt inde 6 solidos solvendo de vendis & honoribus.

HOPELANDA, pallij vel tunicæ species, nostris, *Houplande*. Statuta pro S. Capellæ Paris. Canonici: Cavendum est ne subius superpellicia induantur hopelanda propter deformitatem qua ibi multotiens est apprensus in colleris.

HORRIPILARE. L.15. post, &c. adde. Odo Archiep. Cantuariensis in Epist. præfixa Frigegodi Carmini: Igitur venerabilissimas B. Confessoris Christi Voilfridi reliquias indecenti sentinosa voraginis suæ maucidas, imo pratatorum horripilatione neglectas, &c.

HOSPITALITAS. L.22. post, 13. adde. Cumeanum Abbat. de Mensura pœnitentiæ. cap.8.

Ibid. l.33. post, hominum. adde. Tabular. S. Albini Andegav. Gaufridus Comes concessit auctoritate sua, ut nulla dominatio hospitalitatis ab ullo homine habeatur ibi, nec Vicecomitis, nec cujuslibet Vicarii, &c. Idem Tabular. Uxor Herberti de Buziaco clamabat erga Monachos S. Albini pro quodam beneficio suo quod ille fecerat, quandam consuetudinem scilicet hospitandi se & suos missos per consuetudinem Andecavis, & in omnibus obedientiis, S. Albini, &c. Charta Roberti Ducis Burgund. an.1040. ex Tabul. S. Germani Pratenfis his consuetudines Gurrpini, scilicet mei hospitalem susceptionem, & canum meorum hospitalitatem & pabulum, &c. Alia Theobaldi Comitis Blefensis an. 1140. ex eod. Tabul. Quod Hilduinus & servientes ejus ex consuetudine exigere volebant hospitari pro libitu suo & procurari quotiescunque, & cum quot hominibus vellent in terra S. Germani, &c. Infra: Et nullam aliam hospitalitatem seu procurationem ipse vel milites seu servientes ejus in prescriptam terram exigant.

Ibidem l.64. post, dotavit. adde. Acta Episcoporum. Cenoman. p.300. Fecit namque hospitales domos, qua antea lignea fuerant, petrinæ: & hospitalitatem pauperum Christi, qua necdum & loco illo lignea erat, constituit petrinam.

HOSPITIUM. L.17. post, darent. adde. Charta S. Lud. Reg. an.1255. ex Tab. S. Dionysij: Accep-

ramus apud Cormellas Parisiorum hospitium & procurationem per duas vices, qua consuetudo vulgariter gisla vocatur. Charta Rainaldi Burgundiz Comitis an. 1148. Ut usualem illam hospitij susceptionem in villa S. Stephani, que dicitur Tercevais, habemus, &c. Alia Hervzi Episcopi Nivern. in Tabul. S. Cyrici num. 84. Similiter modo in altera villa, que vocatur Ars, videlicet in horreo non capiebat consuetudines pravas, hospitalitatem, scilicet in anno bis vel ter cum suis Militibus. *Ibid*. ch.91. Habebant quondam consuetudinem apud nos vobis in anno cum tribus vel quatuor hominibus exhiberemus ei hospitalitatem.

Ibid. post l.22. subde.

Hospitiolum, eadem notione. Stephanus Tornac. Epist. 282. Ed. Molineti: Aliquam procurationem, sive, ut vulgariter loquamur, hospitium aut gislum receperunt. Ubi expressit Gallic. *Hospice*.

HOSTAGIUM. P.782. l.6. post, profert. adde. Anton. Brandaon. to.4. Monarch. Lusitan. pag.271. v. 272. ut &c.

HOSTIARIUS. Tabular. S. Theofredi in Vellavis: Notum sit cunctis, quod controversia que vertebatur inter Sacristam monasterij S. Theofredi & Hostiarium Aniciensem super hostias, fuit sic concordatum, quod questia hostiarum S. Fortunati sui in perpetuum Sacrista & successoribus ejus: & Sacrista debet dare annuatim Hostiario ratione dicta questia tres Cartonados bladi, & dictus Hostiarius teneat in perpetuum dare & providere monasterium & Ecclesiam S. Fortunati de hostiis sine aliqua conditione, &c. Vide Oblationarium.

HOSTILIENSE. Vide in *Hostis*.

HOSTIS. P.783. l.34. post, vassalli. adde. Consuetudo eundi in hostem appellatur in Tabul. S. Albini Andegav.

Ibid. p.585. l.15. post, 9. adde. & Stephan. Tornac. Epist. 252. 2. Edit.

Ibid. p.786. l.27. post, 137. adde. Et consuetud. MS. S. Juliani de Saltu in Lingonibus.

Ibid. p.791. l.19. post, &c. adde. Quod certè haud injuria objectum Latinis, à Græcis præsertim, & à Michaelæ Cæculario in Epist. ad Petrum Antioch. ubi de Episcopis Latinis: ἡμῶν οἱ πολλοὶ ἐπίσκοποι, αἰμασι τὰς ἐκκλησίας χηραῖοι, καὶ πρὸς ἑαυτοὺς τὰς ψυχὰς ἀναπύουσι καὶ ἀναπαύουσι. Vide Notas nostras ad Alexiadem pag. 358.

Ibid. p.792. l.52. post, &c. adde. Vide præterea Stephanum Tornacensem Epist. 279. Edit. Molineti.

Ibid p.795. l.59. post, &c. adde. Ita in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. p.129. mentio fit *Præcepti* quod Carolus M. fecit Franconi Episcopo Cenomansensi, quando ei concessit, ut hostes & itinera nulla faceret, sed Adalgisus suus propinquus omnia regalia servitia pro eo faceret, qua ille, ut est in pag. 118. pro sua infirmitate & senectute facere non valebat. Describitur in eadem Vita num.72. Charta Ludovici Pij Imp. qua eidem Aldrico concedit, ut juxta Canonicam auctoritatem habere æconomum liceat, qui pro illo exteriores curas gereret, & regalia servitia atque itinera, prout melius posset, sua vice faceret, & pradiellus Episcopus ad ea que Dei sunt intendere, & ad suum ministerium perficiendum certaret.

Ibid. p.797. l.8. post, Hierosol. adde. Sic apud Albericum in Chron. MS. an.1214. ubi de Prælio Bovinensi: Frater Guarinus Silvanensensis Electus, non quidem pugnabat, sed eos animabat.

Ibid. p.798. l.69. post, compellat. adde. Statuta MSS. Caroli I. Regis Sicil. cap.104. La exception de hostice,

hosties, laquelle nos avons souens en nos jugemens oi, nos la volons determiner. Doneques nos establistons premierement, que se aucuns soit amonestez dou Roi qu'il voise en l'est, &c.

Ibid. p.800. l.29. post, pluries. adde. Charta Caroli Simplicitis an.26.ex Tabul.S.Cornelii Compend. De dimis nonam de hastiluo, & decimam de teloneo mercatus nostri.

Hostilense, eadem ut videtur notione. Vita Aldrici Episcopi Cenoman. pag.31. Et de omnibus redditionibus qua ab hominibus memorate maris Ecclesie recipiuntur, exceptio hostilense, id est de bubus, & consilio ad carros construendos. Et pag.144. De pastione vini modicos 171. de hostilense, argentii solidos 149. Vide Acta Episcoporum Cenoman. pag.166.

HOUSIA. In fine adde. Statuta Synodalia Joannis Episc. Leod. Præcipimus quod nec monachi nigri nec Canonici regulares in bissis (sic in MS.) vel tabardis equitent. Charta foundationis Domus Dei Tornodorensis an.1193. Et cum domum exierint, superpelicia vel Capas clausas, vel boucias destrant. Occurrit ibi pluries, ut & in Ordine quem tenet Universitas Paris, in delatione corporum Regum Francie in libro viridi Novo Casteleti Paris. fol.47.

HUISSERIUM. L.4. post, Nanninus, adde. Sidonius in Panegyrt. Majoriani:

— Pars jam lituræ cavata
Indociles exponit equos.

Ibid. l.17. post, 107. adde. & Ricordan. cap.206.

HULDA. In fine adde. Vide Vitam Balduini Lutsemb. Archiep. Trevir. lib.1. cap.5. lib.2. cap.5. to.1. Miscellan. Baluzij.

HUMILIARE. L.6. post, &c. adde. Ita humiliationem pro opprobrio & dedecore cuiusdam illato usurpant S.Columbanus de Pœnitentiarum mensura cap.28. & Cumeanus in Pœnitentiali cap.3.

Ibid. l.8. post, fl. &c. adde. Gloss. Gr. Lat. MS. *Humiliatio.*

HUMILIATORIUM. Sic emenda.

HUNDREDUS. L.5. post, notione. adde. Scribit Joan. Stiernhookus lib.1. de jure Sueconum vetusto p.30. districtus seu Comitatus apud Uplandos & Suedos Cissiluanos, *Hundari* appellatos, quod centum ut plurimum villas vel potius colonos continerent.

HUNNISCUS. In fine adde. Sarmatas potest seu Hungaros Equorum plurimis ex usu castratis usque ad seminariis visu exagitati raprentur, aut in subsidis ferocientes prodant hinnitu densiore vellore, observatum ab Ammiano lib.17. ut & à Strabone lib.7.

HURSACRUM, Ignis sacer, morbi genus, apud And. Resendum in Vita S. Egidij Ord. Prædic. n. 99. sed legendum *Pursacrum*, *πύρ σάκρον*.

HUSO. L. ult. post, deferrent, adde. Epistola 7. ex Tegernsibus. Sed si Deus anno presentis fecundavit captivam Husonum vobiscum, petimus ut jubentis largiendo communicari.

HUTTEN. In fine adde. Heute, Heuich, ou Logette, in Tabulario S. Quintini in Insula fol.24.

HYBERNAGIUM. L.2. post, hivernage, adde. *χρονίον*, in Nomocanone Coteleriano num.516.

Ibidem in fine. *Hybernica* festività S. Martini, in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. pag.155. & alibi.

HYDROMANTII, inquit Hincmarus Remen-

sis tom.1. p.125. Sane qui in aqua suis, etiam imbras demonum evocant, & imagines vel ludificationes ibi videre, & ab eis aliqua audire se perhibent.

HYMNUS. P.821. l.2. post, &c. adde. Christianus de Scala in Vita S. Lutmillæ p.48. Et statuum supra dicto sermone (Sclavico) partibus in illa Messarum solemnia, ceterasque Canonicorum baras hymnizari.

Ibid. l.5. post, 13. adde. & Aimonium de Miracul. SS. Georgij & Aurelij lib.1. n.1.

HYPATUS. L.8. post, 582. adde. Chronic. MS. Andreæ Dandulian. 914. de Duca Venet. Qui ab Imperatore Leone vivit suscepta, honorem Hypatis, seu Imperialis Consulis ab eo obtinuit. Ita an. 1749. 1747.

Ibid. l.10. post, 582. adde. &c.

J

JACKE. In fine subde. Describitur porro ejusmodi vestis militaris species in Charta quæ allegatur in Camera Computor. Paris. hocce titulo: *Memoire de ce que le Roy veut que les Francs archers de son Royaume soient habillez en jacques d'icy en avant, & pource. a chargé au Bailly de Mantie en faire un get: & semble audit Bailly de Mantie que l'habillement de jacques leur soit bien profitable & avantageux pour faire la guerre, ven qui sont gens de pie, & que en ayant les brigandines, il leur faut porter beaucoup de choses, que un homme seul & a pied ne peut faire. Et premierement leur faut desfaits jacques de 30 toilles, ou de 25 a un cuir de serf a tout le moins: & si sont de 31 cuir de serf, ils sont des bons. Les toilles usées & deliées moyennement sont les meilleures, & doivent estre les jacques a quatre quartiers, & faut que les manches soient fortes, comme le corps, réservé le cuir. Et doit estre l'assiette des manches grande, & que l'assiette prongue près du collet, non pas sur l'os de l'espaule: qui soit large dessous l'aisselle, & plantureux dessous le bras; asses faulce & large sur les cottez bas, le coles fort comme le demourant du jacques: & que le collet ne soit pas trop haut derrière pour lamour de salade. Et faut que ledit jacques soit lassé devant, & que il ait dessous une porte piece de la force dudit jacques. ainsi sera seur ledit jacques & aisé, moicennant qu'il ait un pourpoint sans manches, ne coles, de deux toilles seulement, qui n'aura que quatre doys de large sur l'espaule: auquel pourpoint il attachera ses chausses. Ainsi florera dedens son jacques, & sera a son aise: car il ne vus onques iner de coups de main ne de fiesche dedans lesfaits jacques ses hommes, & se y souloient les gens bien combattre.*

JANTAR. Adde in fine, & in Charta Henrici Comitit Portugallensis tom.3. Monarch. Lusitan. Brandaonis p.282.

JARLERI, apud Suecos, iidem qui *Earles*, apud Anglos, *Comites*. Snotto Sturlesonius in Chronico Norvegico, ubi de Herlevo: Rex offerrebat illi Jarleri nomen & comitatum.

IBERUS. In fine adde. Vide autores de re vetetin. lib.1. cap.112.

ICONOMUS. In fine adde. Ita *ιακονμος* scribitur in veteri Inscrip. apud Sponium to.3. Itiner. part.2. pag.18.

ICTUS. L.26. post, 14. adde. Statuta Mediolanensia part.2. cap.487. Si equus fuerit orbis, vel difflatus.

IDENTITAS. *In fine adde.* Vide Stephanum Tornac. Epist. 27.

IDIOTA. L. 31. post, cap. 3. & Goldastum ad Dositheum p. 53.

IDOLIUM. L. 34. post, &c. adde. Ita Joannes Sarisberiensis Epist. 59. 159. 120. Idolum, Octavianum Pseudopontificem vocat: de quo etiam.

Ibi dele, de Octaviano. antipont.

IDITHUM. *In fine adde.* Vide Chronicon Alexandr. p. 202.

IDONEUS. P. 10. l. 37. post, &c. adde. ubi Cod. MS. *Exidoniauerint*, al. *adexoniauerint*.

JEJUNIUM. L. 4. post, docent. adde. Socrat. lib. 5. cap. 21.

Ibid. l. 7. post, Apostol. adde. Henric. Valefius ad lib. 5. Eusebij cap. 24.

Ibid. p. 12. l. 22. post, 106. adde. lib. 1. Sacrament. Eccl. Rom. cap. 82. & Cardinalis Bona lib. 2. Liturgic. cap. 1. num. 4.

Ibid. p. 14. l. 4. post, Episc. adde. & apud Amalathum de Ordine Antiphonarij cap. 77.

Ibid. post l. 71. subde.

Ieiunium escarum, in quo à carne abstinetur, in Charta Manassis Episcopi Aurelian. an. 1210. in probat. Hist. Blesensis p. 10.

JERUPREPES. *Lege ibi Hieroprepes.*

IGNIS. P. 16. l. 70. post, Cornena. adde, ex Alberto Magno de Mirabilibus mundi.

Ead. l. post, 13. adde. in.

Ibid. p. 17. l. 8. post, 38. adde. & Thvroczius in Salomone Rege Hungariæ cap. 50. p. 55.

Ibid. lin. 25. post, accenduntur. adde. de quo alia suggerunt Leo Allatus lib. 1. de Opinationibus Græcorum n. 30. Franciscus Richardus de insula S. Irenes p. 157. Christophorus Angelus de hodierno Græcor. statu cap. 42.

Ibid. p. 18. l. 16. post, Charta. adde. *Ignem iudicium*, in Tabulario S. Albini Andegav. probationem per ignem iudicium obtulit.

IGNOSCE. *Adde in fine.* Vide Gloss. med. Grecit. in *Ἰγνώσκει*.

ILLUMINARE. P. 20. l. 22. post, enluminet. adde. Alcuinus Epist. 1. *Quosdam stellarum ordine, ceu pillo enjuslibet magna domus culmine inluminare gestio.*

IMBANCHITUS. Interpres Nov. 88. cap. 2. *Multis enim domos possidentibus in hac felicissima civitate, qui imbanchiti non videntur, mox futuris pensiones ab inquilinis accipere, calumniantur, &c.* Ubi Gr. *πρόμοι ἢ τοῖς οἰκίας κληρονομοῦν καὶ ταύτων ἢ ἰδαιμόνα πόνον βασανίζουσιν*, &c. Vox videtur deducta à *bancus*, ita ut imbanchiti dicantur, qui in ædibus propriis stallum, seu sedē fixerit. Vide *Bancus*.

IMBLOCATUS. L. 23. post, apud. adde. Nicephor. Gregoram lib. 5. hist. pag. 58. 1. Edit. &c.

Ibid. l. 25. post, Mabillon. adde. Sed & videri potest vox inde formata, quod qui excommunicati moriebantur, in truncum cavum, quem *bloc* belgæ vocant, immitterentur. Certè moris istius argumentum profert Charta Imberti Parisiensis Episcopi apud Jacobum Petitem post pœnitentialem Theodori pag. 557. ubi de quodam Milite: *Morte preventus exitu miserabili anathematizatus vitam finivit: cuius corpus infepultum, atque in concauo truncu repositum, cum per tres menses animalibus & feris esset expositum, conjux ejusque parentes miseratione moti Odonem Decanum, catrosque Canonicos adierunt, ut terra commendare liceret, per omnia satisfaciendo quidquid ferisfecerat se se emendaturos promiserunt.*

IMMAJORARE. *Augere.* Acta Episcoporum. Cenoman. p. 75. *Quam & antea jam diu dominus sanctus Vithurinus immajorare & restaurare ceperat. Infra: Et civitatis Ecclesiam in Orientali parte immajoravit.* Pag. 79. *Quam ipse emelioravit.* Charta Ludovici Pij Imp. in Vita Aldrici Episc. Cenoman. pag. 88. *Et quas à novo restruxit, atque immelioravit, immajoravitque.*

IMMELIORARE. *In fine scribe.* Adde Vitam Aldrici Episc. Cenoman. p. 92. 93. 159. 164.

IMMISSIO. Joan. Sarisber. lib. 2. policrat. *Sciens utique satellitem sathana ad subversionem hominum angelum lucis figurari, & immissiones fieri per angelos malos, &c.*

IMPECTORARE. L. 1. post, recondere. adde. Auxilius de causa Formosi Papæ: *Paulisper vis artis aperienda est, ut locorum status finesque constitutionum facilius impetorentur.*

IMPEDATURA. L. 2. post, inventa. adde. ubi Gr. Edit. *ἡ τέταρτος ζήτησις τῆς ἡλικίας γραφῆς ἐν τῷ κληρονομίῳ, ἡ μὴ δυνάμει*, &c.

IMPENSA. *In fine adde.* Palladius de Architectura: *Nucleus impensa meliore inducatur.* Alio loco: *Ex alio pavimento ad regulam & libellam, supra impensa testaceo mollior inducatur.*

IMPERATOR. Lin. 59. post, Romano. adde. & in Ceteroniali Romano lib. 1. sect. 3. lib. 3. sect. 2.

IMPERIALES. L. ult. post, 162. adde. & Vitam Balduini Lutsemb. Archiep. Trevir. lib. 2. cap. 10. Vide *Augustarij*, & *Regales*.

IMPERIUM. L. 2. post, 4. adde. *Justitia media, Stephanus Tornacensis Epist. 132. Jurisdictionem civilem usque ad rigorem, quam Imperium mixtum quidam appellant, sub potestate Comitum Flandrensis procuratoria nomine diu exercuit, &c.* Vide *Sanguis*.

Ibid. p. 29. l. 15. post, passim. scribe. adde *Diurnum Rom.* cap. 2. tit. 3.

IMPOTENTES. *In fine adde.* Sextus Platonicus lib. 1. de Medicina animalium cap. 5. *Ad eos quibus semen fluit, & non potentibus, &c.* Vide Synodum Vermericensem an. 752. cap. 17. & supra in *Apocryph.*

IMPROCERATUS. *In fine adde.* Sed leg. *Improcera*, τὰ ἰπτελά, &c.

IMPURIA. Picminius in Excerpt. ex libris Canonice: *Qui impurias que dicunt homines super terra mittere, ut aliqua possint eis denuntiare quod eorum bona aut mala adveniant, nolite eis credere, quia soli Deo est futura prescire.*

INÆQUALITAS. L. 2. post, indisposition. adde. *ἀισμαλόν*, in Concilio Ephesino act. 1. p. 543. Edit. Labbei.

Ibid. l. 16. post, loco. adde. Avitus Viennensis Epist. 4. ex Balusianis, Diurnus Romanus cap. 3. tit. 15. Synodicon adversus tragediam Irenæi cap. 26.

INANTE. P. 33. l. 6. post, die. adde. Gloss. Gr. Lat. *ὅς τὸ πρὸ ταύτης ἡμέρας, inante diem.*

INCANTARE. Post l. 13. subde.

Incantamentum ad leniendum dolorem adhibere apud Ammian. lib. 16. ubi Lindenbrogius.

INCASTELLARE. Lin. 21. post, Vide. adde. Basilium Seleuciensem lib. 1. De Vita S. Thecle, Extr. p. 124. & lib. 2. c. 17. Vitam Balduini Lutsemb. Archiep. Trevir. l. 3. cap. 7. Bohustaurum Balbinum in Hist. Bohem. p. 299.

INCASTRUM, in Statutis Mediolan. part. 1. cap. 282. 284. commissura quædam in flumine facta.

INCAUSTUM. Tabul. S. Eparchij Inculism. f. 39: *Qui in hac cartula proprias cruces fecerunt de succo cauli, quia aliud incaustum non habebant.*

INCENSUM. L. 3. post, incensum. adde. Glossæ antiquæ MSS. *Tbus, Incensum.*

INCIPERE. *In fine adde.* Hac notione vocem *incipere* usurpasse non semel Interpretem S. Irenzi, observatum à Jacobo Billio lib. 1. observ. sacrar. cap. 33. lib. 1. cap. 5.

INCIRCA, *Circiter,* Galli dicunt, *aux environs,* in Add. ad Vitam S. Antonini.

INCLINATIO. P. 39. l. 4. post, occidentem. adde. Hinc formula frequens apud eundem, & Bernardum Monachum in Consuetud. MSS. ejusdem Monasterij, *facere ante & retro, vel, fasso ante & retro, nudè.* Vide Eadmerum de similitud. sancti Anselmi cap. 90.

INCLUSI. *In fine adde.* Et Gloss. med. Græcit. in Εἴλαος.

INCLUSOR. L. 11. post, sunt. adde. Eddius Stephanus in Vita S. Vilfridi cap. 16. *Non enim bibliothecam librorum eorum omnem de auro purissimo & gemmis pretiosissimis sabrefactam compaginare inclusores gemmarum iussit.*

INCOMA. *In fine adde.* Hinc evanescit Rigaltij conjectura ad Agrimenfores, qui apud Isidorum legendum censet, *hac groma, mensuralimitum.*

Incomare, ad incomam tytonum staturam metiri. Passio S. Maximiliani ex Edit. Oxoniensi nupera: *Dixit, Fabius Villor Temonarius est constitutum cum Valeriano Quintiano Praposto Casariensi, cum Gono Timone Maximiliano filio Villoris. Quoniam probatus est, rogo ut incometur. Dion Procos. dixit, Quis vocaris? Maximilianus respondit: Quid autem vis scire nomen meum? mihi militare non licet, quia Christianus sum. Dion Proconsul dixit: Incometur. Cumque incomatus fuisset, ex officio recitatum est: habet pedes quinque, uncias decem. Dion dixit: ad officium, Signetur. Cumque resisteret Maximilianus, Non possum militare, &c. Ubi perpetam editum intumetur & intumatur. Neque enim hoc loco intumare, est inscribere, quod vult Editor, cum tytones non inscriberentur, nisi postquam ad incomam, seu incommam, essent applicati, id est ad palum, cui insculptæ vel incisæ erant pedum, eorumque partium mensuræ, ex Gr. ἴννομα, incisio.*

INCOMPOS, pro *Impos,* apud Vvitecellum in Miraculis S. Joannis Beverlac. num. 14. *sui ipsius incompos.*

INCONTINENTE. *In fine adde.* Incontinenti, apud Ottonem Morenam in Hist. retum Laudensium p. 2.

INCRETUS. *In fine adde.* Tabular. Celsinianense: *De tertia parte via publica, de quarta parte terminum incretum in Flaiaco, &c.* Occurrit tursum alio loco: Verum in alia Charta legitur, *terminum incertum.*

INCURATUS, cui cura Ecclesiæ data est, *Curatus.* Charta official. Lugdun. an. 1276. *Quod quotiescunque influetur incuratus in posterum in diela Ecclesia, seu etiam Capellanus qui in diela Ecclesia curam habeat animarum, &c.* Vide *Cura.*

INCURSUS. Post hanc vocem adde. Lactantius lib. 4. cap. 27. *Denique si constituitur in medio, & is quem constat incursum demonum perpeti, &c.* Rursum: *Hominumque mentes motas, & malis incursum furias in sensus pristinos reponebat.* Julius Toletanus in Prognost. lib. 1. cap. 18. *malignorum spirituum sava vel cruenta incurso.*

INCULPARE. L. 6. post, 8. adde. & leg. Ripuar. tit. 31. § 1.

Ibid. p. 44. l. 4. post, 680. adde. Otto Morenæ pag. 2.

INDAGINES. P. 45. l. 4. post, &c. adde. Tabular. Abbat. Montis S. Martini an. 1193. *Concesserunt mihi quandam indaginem sui proprii nemoris latam decem lanceis sarratoris.*

Ibidem in fine adde. Vide Petrum de Dusburg in Chronico Prussia pag. 11.

Indaginare, Cingere. Alberticus in Chron. MS. an. 1139. *Duo castra firmavit contra eos ultra fluvium & nemora in partibus istis fecit Indaginari, id est in placeta redigi.* Leg. Pleiffeta. Vide in hac voce.

INDEREZARE, dirigere. Epistola Alfonsi Imp. Hispaniæ ad Henricum Comitem Portugalliæ: *Et dicunt mihi quia dedi illam (villam) ad sanctum Cyprianum, sed non venit mihi in mente: & quamvis ego eam dedissem, si in testamento erat de illo monasterio, ego nec autorigo, nec autorigabo eam, sed vos quantum mihi bene quaritis, causam de illa fide & de illos monasterios, inderezate illas.* Ubi Brandonus lib. 8. Monarch. Lusit. cap. 9. *Vos pello bem que me queris en camnabi la, & resolvei à contenda destas igreias.*

INDICTIO. P. 48. l. 19. post, &c. adde. Ea vero indictio etiamnum obtinet apud Mediolanenses, ut colligere est ex Statutis Mediolan. part. 1. cap. 109.

Ibid. l. 27. post, cæteris. adde. HRabanus lib. de computo c. 66. *Incipiunt autem indictiones ab VIII. KL. Octobris, ibidemque terminantur.*

Ibid. l. 47. post, vocant. adde. Legi chartam originalem Ottonis I L Imp. datam 6. Kal. Octob. an. Dominica Incarnationis 982. Indictione 11. anno vero regni secundi Ottonis 22. imperij autem 12. Extat apud Chiffletium in Beatrice Comitissa Cabilonenfi p. 113. Charta Henrici Imp. cum hac temporis nota: *Datum apud Bernum 5. Kal. Januarij, indict. 13. anno Dominica Incarnationis 1224. anno regni nostri 5.* quippe anno 1224. putato à Kl. Jan. initio currebat indictio Romana 12. anno vero 1225. Ind. 13.

INDICTUM. L. 4. post, Regum. adde. Charta Caroli M. in Actis Episcoporum. Cenoman. pag. 261. *Quia nostram iussionem atque nostrum indictum & præceptum contempsit atque pravavicavit.*

INDICULUS. P. 51. l. 28. post, 28. adde. in Diurno Romano cap. 2. tit. 19. cap. 3. tit. 8.

Ibid. l. 30. post, Mogunt. adde. apud Stephanum Eddium in S. Vilfrido cap. 47.

INDIGNANTIA, pro *indignatio,* in Vita S. Carthaci Episc.

INDISCIPLINATIO. L. 8. post, &c. adde. Vita B. Stephani Abbatis Obasinenfis lib. 1. cap. 9. *Indisciplinationes & transgressionis suorum, maxime juvenum ac puerorum, tam districtè coequebat & arguebat, &c.*

INDISCIPLINATUS. L. 4. post, &c. adde. Gregorius Turon. in Vita S. Aridij p. 196. *Regalis palatij vanas superstitiones, & indisciplinatas sociorum fabulas declinando.*

INDISPAR, *Inaqualis,* in Miraculis S. Servatij Episc. Traject.

INDOLES. L. 1. post, puer. adde. Glossæ Gr. Lat. *ἰδωὺς, ingeniosus, indolens. ἰδοῦα, ingenium.* Sic in Cod. MS.

Ibid. l. 8. post, ætatem. adde. Jonas in Vita S. Joannis Reomaensis apud Mabillon to. 3. Analect. p. 514. *Anno tertio Chlotarij Regis indolis, ex jussu &c.*

Ibid. l. 35. post, ita. adde. Crispus commode indolis juvenis, apud Eutropium:

Ibid. p. 53. l. 2. post, indolis. adde. Acta Episcoporum. Cenoman. p. 306. de Hugone Cenomanensi Comite: *Hugonem videlicet Herberti filium, bona indolis adolescentem omnino honore exharedarent.*

INDOMITAS. Aimoinus lib. 2. de Miraculis SS. Georgij & Aurelij num. 14. *Exinde verò quos per indomitatem lingua male præsumpserat, &c.*

INDULGENTIA, post hanc vocem adde. Lex qua Imperatores Romani in quinquennialibus & decennialibus leviorum criminum rei vinculis solvebantur, ut est in Cod. Th. de indulgent. crimin. Ea autem *dupia* appellatur ab Eusebio de Martyr. Palest. cap. 2. Glossæ Gr. Lat. *ἴνα dupia, indulgentia.*

Indulgentia, venia, &c.

Ibid. p. 54. l. 4. post, impositæ. adde. uti describitur à S. Gregorio Nysseno in Epist. ad Letoium.

Ibid. l. 26. post, &c. adde. Vide Morinum lib. 10. de Pœnit. cap. 22. & alios passim qui de hoc argumento libros conscripserunt.

INDUS. *In fine adde. Le Roman d'Alexandre MS.*

*Ileques veïssiez des vaincus gonfanons,
Vers & indes & jaunes, & de toutes façons.*

INFANTATICUM. L. 1. adde. *Infantazo*, in Chronico Roderici Cid cap. 2. Charta Aldefonsi Regis Castellæ etæ 1209. in Hist. Segoviensi cap. 18. §. 3. 4. Sic clauditur: *Anno primo quo Rex serenissimus præsatus Aldefonsus Infantaticum à Rege Fernando patruo suo recuperavit.*

INFERENDA. *In fine adde. Vitam Aldrici Episc. Cenoman. num. 56. Acta Episcoporum. Cenomanensium p. 186. 222. 226. 244. &c.*

INFICERE, pro *Inferre*, apud Interpretem S. Irenæi lib. 2. cap. 29. *Consternationem infecit, id est intulit, vel incussit.*

INFICIARI. L. 6. post, 49. adde. *Inficiatrix*, apud Hepidannum in Vita S. Vviboradæ.

INFULA, L. 4. post, infusa. adde. Nectolog. Ecclesiæ Parisiensis:

INGENIUM, L. 31. post, &c. adde. Tabul. S. Cyrici Nivern. Ch. 53. *Si quis contra hanc donationem aliquid ingeniosè insurgere conaverit, &c.*

Ibid. p. 66. post l. 14. adde. Vide Ottonem Morenam p. 55. & ibi Notas Felicis Olij p. 84.

INGENUITAS. P. 67. l. 47. post, subscripsit. adde. Hicce addo quæ habet Charta Ludovici Pij Imp. Edita à Petro Chiffletio ex Tabular. Eccl. Bisuntinæ: *Modus autem absolutionis & manumissionis illius talis esse debet: Scribatur libellus perfectus & absoluta ingenuitatis, more quo hactenus hujusmodi libelli scribi solent, Civem Romanum libera potestatis continens, &c.*

INHIBITOR. *In fine adde. Gloss. vet. Barthij lib. 28. adverb. cap. 29. Inhibitores, exactores.*

INHUMANATIO. *In fine adde. In Notis ad Facundum.*

INHUMANICARE. L. 1. post, apud. adde. Barthium lib. 28. adverb. cap. 29. &c.

INIMICABILITER, *Hostiliter*. Epist. 17. ex Tegernsibus. *Dominus Dieno Comes inimicabiliter persequitur nos.*

INITIARE. P. 70. l. 11. post, 1213. adde. Vitam S. Hentici Imp. c. 7.

Ibid. l. 16. post, 781. adde. Diurnum Roman. p. 48. S. Columbanum instruct. 1. 2. &c.

INJURIETAS. Utitur Lactantius lib. de Mortib. persecutor. n. 23.

INNORMIS. P. 72. l. 15. post, Editor. adde. Gregorius Turon. in Vita S. Aridij: *Innormitas erupit pluvia.*

INQUISITORES. P. 79. l. 61. post, 6. 7. adde. Vide Paulum Servitam in Hist. Inquisitionis cap. 1.

INRATIONABILITER. L. 3. post, Vide. adde. Capitulare Aquisgran. an. 789. c. 48. &c.

INSCRIBERE. L. 1. post, cap. 7. adde. Concilium Antifiodotense cap. 41 *Non liceat presbytero nec Diacono quenquam inscribere, sed in vice sua, si causam habuerit, aut fratrem, aut quemcunque sacularem roget.*

INSIGNE. L. 4. post, constituit. adde. Vide Andream Mon. lib. 1. Vitæ Ottonis Episc. Bamberg. cap. 46. extr.

INSINUARE. L. 9. post, adde. scribe. Capitul. Episcoporum. an. 801. c. 5.

INSOLATIATUS, *absque solatio*, apud Gunzonem de Miracul. S. Gengulfi.

INSPECTORES. *In fine adde. Vide Gloss. med. Græcit. in Ἐπιβλέτες.*

INSTABILIS, pro *ἀστάθην*, usurpati ab Irenæi interprete observat Jacob. Billius lib. 1. Observ. cap. 33.

INSTAR. *In fine adde. Vide Casaubon. ad Apuleij Apolog. p. 146.*

INSTRUMENTUM. L. 7. post, celebrarent. adde. Gregor. Turon. de Miraculis S. Aridij: *Cum instrumentis chartarum, quibus Monasterij possessio firmabatur, regionem Burgundia adire non distulit. Infra: Sed etiam auctoritate regali instrumenta munivit.*

INSULÆ. *In fine subde.*

Insula, per excellentiam *Britannia* dicta. Vide Stephanum Stephanium in Not. ad Saxonem Grammat. p. 194.

INTENDERE. L. 5. post, lis. adde. Glossæ Basilic. *intulova, ἀχλω & ἀκατάγωμα* interpretantur.

Ibid. p. 86. post l. 52. subde.

Intentor, Actor, accusator. Charta etæ 1267. to. 5. Monarch. Lusitan. p. 307. v. *Et qui furtaret, pelet novem, & habeat intenter duos quiniones.*

INTERCOLUMNIUM. L. pen. post, utitur. adde. Cicero 1. in Verrem, ut &c.

INTERDUM. (in Add.) l. 4. post, 14. adde. Charta Caroli C. ex Tabul. S. Cyrici Nivern. num. 2.— *Post mortem vero illorum absque ulla contradictione ad eundem locum perveniant. Interdum namque vestituram, nonas, & decimas ipsa Ecclesia inde recipiat.*

INTERFEMUS. *In fine adde. eadem notione interfeminium dixit Apuleius in Apolog. pro 70. vauñor. In Pœnitentiâ Egberti Archiep. Eborac. pag. 17. De fortilegio, de sodomitico, de interfemore, de in tergo, &c. Sed de hujus vocis notione, vide in Nubere retro.*

INTERLUNIUM. *in fine adde. Vox Plinio lib. 16. cap. 39. nota. Nox squalida & interlunio, apud Ammian. lib. 19.*

INTERRASILIS. L. 29. post, 28. adde. Salmasius de Modo usurarum pag. 461. *Interrasile esse scribit, quod Græci διατελέω vocant, quod sic exlatum est, ut traluceat, & visum transmittat. Auctor Incertus apud eundem, de Theodetico: Laminam auream iussit interrasiem fieri, quatuor literas Regi habentem: unde & si subscribere voluisset, posita lumina super Chartam, per id subscriptio ejus tantum videretur.*

INTERREGNUM. L. 12. post, restituerunt. adde. Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. *Simili modo villa Briomibia quæ ex successione parentum nobis jussu debita erat, & per interregna longo tempore*

tempore nobis ablata fuit, & postea cum Deu Domino Chlotario regnum suum in integrum dedit, &c. Infrà: Villa vero Blacciaci — licet à parentibus meis longo tempore fuit possessa, & per interregna vel adolescentia mea genitricis fuit de jure suo ablata, &c.

INTERROGARE. In fine adde. Idem Columbanus cap.8. Qui visitaverit alios fratres in Cellulis eorum sine interrogatione, simili modo pœnitent. Idem de Pœnitentiarum mensura cap.9. Qui aliquid facit sine interrogatione, &c.

Interrogatio. Tabularium Monast. S. Michaëlis Ulterioris portus an.1201. Dedit campum liberum & quietum ab omni interrogatione, relevamento, taillia, motura, & auxilio.

INTERTURRIUM, Spacium interjectum inter duas turres. Charta foundationis Monasterij Tuitiensis an. 1019. apud Gelenium in Colonia Agrippina pag.381. Deinde ipsam Castrum Tuitiensium, turres scilicet, ac interturre cum fossato in circuitu, &c.

INTERVENIRE. L.11. post, interventor. adde. Alibi: *disputator, disceptator, arbiter, interventor.*

INTESTATIO. Pag.96. l.16. post, Baron. adde. *Le Roman de Garin MS.*

*Ouvre, fet il, fels, traitres, cuvers,
Vostre lignage morra lui desconfes,
Ia de cest champ. n'istira li cuens ne pers.*

Ibid. l.59. post, dicitur. adde. & est a savoir que pour les 4 aides que li Sires de Montferrant a & doit avoir a Montferrant, quant li cas avienent, c'est a savoir l'aide de sa chevalerie, l'aide de sa fille marier, de la raençon de son corps pris en guerre, & de l'alée d'oustremer, & encore pour le Cas de la mortaille, cest a dire que quand aucun meurt en la ville de Montferrant sans confession, tuit li bien mueble d'icelui sont au Seigneur de Montferrant, &c.

Ibid. p.97. l.26. post, §.7. adde. Extat charta an. 1370. in Tabul. Episcopar. Ambian. fol.189. in qua hæc habentur: Sur ce que lei dis Evesques s'estoit complainz desdites doien & chapitres, — de ce qu'ils avoient fait enterrer le corps de . . . qui estoient mors intestats, sans le congé ou licence dudit Evesque, & sans qu'il eut eu les biens desdites defunts pour iceux distribuer pour les ames d'iceux mors, &c.

Ibid. post, l.28. subde.

Sed & interdum intestati familiares, & agnati, ipsius loco testamentum condebant ad ejusmodi legata ad id forte ab Episcopis delegati, cujus moris extat exemplum in Tabulario Prioratus S. Vincentij Laudunensis, in hæc verba: *Universis presentes literas inspecturis, Alanus de Novilla Miles & Galibertus Canonicus Remensis, salutem. Noverint universi quod nos fecimus testamentum pro Petro quondam fratre nostro, sub hac forma, quod nos legavimus pro remedio anime sue Monachis de Novilla, Capellanis nostris tres modios vini pro anniversario ejus annuatim faciendo, &c. Datum anno Dom. 1261.*

Infra l.51. lege, in Orientem.

Ibid. p.99. l.32. post, asserit. adde. Similis habetur charta an. 1312. in Tabul. Episcopar. Ambian. fol.163. qua capitulum Ecclesie Ambian. id sibi juris in Canonicos intestatos demortuos competere contendit, Episcopo illud sibi asserente.

INTRAGIUM. In fine adde. Charta Eustorgij Dom. villæ Nobiliacensis in Lemovicibus an.1255. Triginta libras Marchionum; quas ab eodem intragij nomine recepimus in pecunia numerata, &c.

INTUMARE. Vide *Incoma.*

INVENIRE. P.103. l.2. post, &c. adde. Ad Episcopos. Cenoman. p.111. *Sive de aliis (rebus) quas legitime & legaliter invenire vel acquirere quivit.*

INVESTITURA. P.109. post l.39. adde.

Per calicem. Tabular. Abiense fol.95. *Et de his investivit ipsum Abbatem cum Calice, quo Communionem acceperat.* Charta Aldrici Episcopi Cenoman. in ejus Vita p.74. *Per librum quatuor Evangeliorum nobiliter ornatum, & auro ex parte conscriptum, seu per calicem unum aureum cum patena sua, desuper Episcopis & Sacerdotibus manus eorum imponentibus, — tradiderunt, &c.*

Ibid. l.63. post, investierunt. adde. Tabular. Brivatense fol.193. *Per traditionem libri, & specialiter per traditionem clavium Cortilis, seu platea de Challes.*

Per Cloacas Ecclesia. Vita Aldrici Episc. Cenoman. p.126. *Plenam & legalem vestituram per cloacas & ostia senioris ipsius Monasterij Ecclesie, — & per portus ipsius monasterij lamdiello Aldrico Episcopo, multis coram testibus in ipso monasterio solemniter (traditionem) fecerunt.*

Ibid. p.111. post, l.8. subde.

Per floccillum Capillorum. Tabular. Abiense fol.83. *Hoc dono investivi Rainerum Abbatem cum floccillo capillorum meorum.*

Ibid. fol.112. post, l.38. subde.

Per librum Evangeliorum & Calicem, in Vita Aldrici Episc. Cenoman. loco supra laudato.

Ibid. l.44. post, obtulit. adde. Liber Chirographorum Abiæ fol.99. *Et ad majus altare accedentes, in presentia Dominici corporis, cum regula S. Benedicti de his abbatiam investierunt, ac deinde beneficium spirituale postulantes acceperunt.*

Ibid. p.113. post l.9. subde.

Per unam mitram, decimæ molendinorum investitio extat in Tabul. Chirographorum Abiæ fol.62.

Ibidem l.34. post, &c. adde. Vita MS. S. Pardulphi: *Et cum cuncta claustra Monasterij, & omnis fabrica ipsius, vel omnia loca inhabitabilia perfecta vel consummata fuissent, supradictus Lautacius per ostium cellula ipsius viro Dei tradidit ad regendam.*

Fol.114. post l.16. subde.

Per regulam. Vide supra, per librum.

Ibid. l.50. post, altare. adde. Tabular. Brivat. fol.193. *Per traditionem cujusdam libri textus Evangeliorum cum postibus argenteis & imagine crucifixi presentialiter investivit.*

Ibid. p.115. l.3. post, investivimus. adde. *Le Roman de Guillaume au Court-nez.*

Par une-blanche anseigne li fu li fiez rendu.

INVITATORIA, Epistola qua quis ad aliquam Ceremoniam invitatur. Vide Diurnum Romanorum cap.3. tit.13.

INVULGARE, pro *Divulgare,* in Addit. ad Vitam S. Antonini.

INVULTUARE, *Vultum effingere.* Marius Victorinus ad Candidum Arianum pag.162. *Excitatus enim in anima vobis, intellectualem potentiam anima illustrat, & illuminat, & involtuat ac figurat, & innascitur anima intelligentia & perfectio.*

JOCULARI. P.18. l.6. post, adde. *scribis.* Saxonem Grammatic. lib.6. Joan. Satisber. lib.1. Politicrat. cap.8.

JOCUS In fine adde. Ubi leg. *scaccorum.* Gall. *jeu d'eschees.*

IPSUD. L.1. post, Africanorum. adde. Gloss. Gr. Lat. *αὐτὸ*, *ipsud*, *ipsum*. At Cod. MS. *illud ipsum praefert*.

Ibid. in fine adde. Occurrit praeterea in Actis Cæciliani, sub finem.

IRENARCHÆ. in fine adde. & Henric. Valefium ad lib.4. Eusebij cap.15.

IRMINSUL. In fine adde. Praeterea Henric. Meibomium lib.de Immenfula Saxonica.

ITERARE. L.2. post, apud, adde. S. Columbanum instr. 8.

JUCTUS. In fine adde. Tabular. S. Cypriani Pietav. Concesserunt Monachis S. Cypriani complantum suum, duos iuglos de vinca in terra S. Severini, &c. Formula Andegav. 4. Et ita vindedi ad venerabile fratri illa vineola plus minus iuglum tantus, & residit in terraturium Sancti illius, &c. Occurrit praeterea in Form. 22. & 53. occurrit non semel in Tabulario S. Eparchij Inculism. fol.49. &c.

JUDÆI. Post l.48. subde.

Sed & in proventibus, qui ex Judæis capiebantur à Dominis feudalibus, is erat, ut si aliquis à Secta Iudaica vellet recedere, spiritu illuminatus divino, ac limitibus erroris derelictis, fidei orthodoxa sacrique baptismatis recipere sacramenta, bonis qua prahabebat nudaretur omnino, & sic suis viduatis rebus, efficeretur & remaneret pauper & inops: unde accidebat quod tales qui antea se locupletes cernebant, egeni, & quidam ex eis vitam quasi quaterent mendicantium, & in pristina devia relabrentur ad vomitum, damnabiliter remeando in suarum, proh dolor! animarum perniciem. Quam quidem consuetudinem sive usum, qui in regno Francia & plerisque aliis mundi climatibus diutius inoleverat, seu aliter à priscis dicebatur temporibus haellenus observatus, abrogavit Carolus VI. Rex Francie Statuto 25 April. an. 1363. quod descriptum legitur in libro rubeo Castellæ Parisiensis. Hanc etiam abrogavit Jacobus II. Rex Aragonie: Ita quod si Iudæus vel Iudæa se baptizaverunt & redierint ad fidem Christianam quod eo quod ipsi habent renuntiare eorum bonis, quia ipsa habent de usuris & turpi lucro, & ita gravius vel durius ad fidem Catholicam veniunt, quod nos quantum in nobis & posse nostro & auctoritate nostra regali & in successoribus nostris est, & etiam Curia pro toto generali terra dimittimus ei ipsam & suis in perpetuum. Extat Statutum aliud ejusdem Regis quo in omnibus dominiis suis statuit, quod quicumque Iudæus vel Saracenus Spiritus S. gratia fidem voluerit recipere orthodoxam, & baptismi lavacrum salutaris, libere & absque ullius contradictione possit hoc facere, non obstante predecessorum suorum vel alienj Statuto, vel prohibitione, vel etiam super hac obtenta consuetudine, ita quod propter hoc nihil de bonis suis mobilibus & immobilibus ac se moventibus, qua prius habebat amittat, imo universa securè ac libere teneat & possideat, &c.

Ibid. p.128. l.6. post, statuitur. adde. hisce vernaculis: Une grand roüelle bien notable de la grandeur du grand seel du Roy paillie de rouge & de blanc, & telle que l'en puisse appercevoir on vestemens dessus, soit mantel on autre habit en tel lieu qu'ils ne la puissent mussier, &c.

Ibid. l.62. post, &c. adde. Iudæia, in Chronico Petri IV. Regis Aragon. lib.4. cap.8.

JUDEX. l.37. post, *αἰτιῶν*. adde. Ammianus lib.17. Optimates & iudices varij ex populis praesidentes. Alia ex eod. Ammiano suggerit Lindenbrogius ad lib.17. pag.173.

Ibid. l.72. post, victoria. adde. Vetus Interpres Concilij Calchedon. Act.1. & alibi, *ἀπὸ τοῦ*, Iudæes semper vertit, ut & Interpres Concilij VI. Oecumenici.

Ibid. p.130. post l.61. subde.

Judex glady spiritualis & claustris, in Actis Capitalarib. Capituli Lugdun. an.1345. fol.107.

Ibid. p.131. post l.20. subde.

Judex ad signum equi, judex ad signum galli, in Statutis Mediolan. part.2. cap.6. 14.

JUDICARE. Lin.17. post, alios. adde. Huic emendanda Charta Domnoli Episcopi Cenomanensis: Ideo tibi, Niviarde Diacone ac Defensore nostra Ecclesia, judico atque jubeo, hoc tua traditione, sicut nunc ab Ecclesia possidetur, cum omni soliditate vel adjacentia sua Leusio Abbati facias consignari. Ubi perperam Edit. Indico.

JUDICATUM. P.134. l.9. post, rogavi. scribe. Adde Puricellum in Ambrosiana basilica p.367. 416. 429. 478.

JUDICIARIA. L.2. post, occurrit. adde. in Capitul. Pipini Reg. Italie an.793. cap.30.

JUGATICUM. In fine adde. Vide Gloss. med. Græcit. in *ζυγατῶν*.

JUGATUM. L. pen. post, Vide. adde. Colmanarezium in Hist. Segoviensi cap.14. §.10. &

JUGIA. L. ult. post, semel. adde. apud Puricellum in Basilica Ambrosiana pag.223.

JUGUM. L. ult. post continerit. adde. Charta Henrici Comitis Portugallie 10. 3. Monarch. Lusitan. pag.282. Si quis emerit vineam à tributario, sit libera: & si acceperit prius ad jugum uxorem tributarij, omnem hereditatem quam habuerit, sit libera: & tributarius si potuerit esse Miles, habeat morem Militum. Milites quot potuerint habere jugarios in hereditate sua quam habuerunt intus colimbria, &c. Vide to.4. p.307. v.

JUMENTUM. L.10. post, Equis. adde. Vel potius iumenta potissimum dicta, quæ sub jugo ad aratum ponuntur, quasi jugamenta. Gloss. Lat. Gr. *jumenta*, *ζυγῶμα*.

Ibid. l.12. post, Janua. adde. Vita Aldrici Episc. Cenoman. p.25. Et in Cipido atque Belino eos quos jumentarios dicunt, cum redditione census, quem singulis annis solvere noscuntur, id est mel & ceram, & in Cabanido eos quos Porcarios vocant.

JUNIOR. L.15. post subditum. adde. S. Columbanus Epist.4. ad Bonifaci. Liceat cum junioribus vestris sollicitare vos pro Rele fidei, pro amore pacis, &c.

Ibid. p.144. l.43. post, vetuit. adde. Extat in Adversariis Duchesnianis apographum Chartæ Bartholomæi Archiepiscopi Turonensis, in quo hæc verba habentur: Ea siquidem intentione S. Maximo ejusque Canonicis jundragium Ecclesie S. Stephani, que Cainone sita est, integrum & absolutum & in perpetuum sine ulla calumnia obtinendam concessi. Ubi Exscriptor, ait in diplomatis dorso adscriptum, jundragium, hoc est adjunctio: nam quod Latini jungere dicunt, galli dicunt joindre. Sed indubiè legendum junioragium, ut est in locis laudatis in voce Vindragium.

Ibid. l.32. post, parage. adde. vel en parage & ramage, de qua ita Charta an.1478. de Joanne Vicecomite de Quoitiven & de Truenedac: Confeff tenir & tient en ramage de nostre dite Cour de Parlement toutes & chascunes les terres. Et infra: & acause d'iceux il doit obeir à nostre dite Cour de Parlement, comme homme ramager & juveigneur à l'aisné, &c.

Ibid.

Ibid. pag. 145. l. 1. post, &c. adde. Tabularium S. Dionysij Novigenti: Junioratus autem sic eis concessus est ut juniores in molendinis mitterent, sed ab eis coram Priore vel Monacho fidelitatis sacramentum acciperent. Quod si ipsi, vel juniores eorum committerent aliquando de suo, vel juniorum suorum commisso, coram Monachis responderent.

JUPA. In sine subde.

Jopula, eadem notione, in Concilio Saltzburgerensi an. 1410. cap. 6.

JURAMENTUM. L. 1. post, §. 1. adde. Gregorius Nazianzenus in iambo 15. seu in Definitionibus:

Ἰσχυρὸν ἢ δὴ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ ἑαυτοῦ.

Ibid. p. 148. l. prv. post, sacramentum. adde. nominatum.

Ibid. p. 151. l. 50. post, cap. 3. adde. In formul. Andegav. n. 49.

Ibid. l. 57. post, 1230. adde. Fortis Alcaçonenfis. etæ 1267.

Ibid. p. 152. l. 46. post, tit. 66. adde. Vide Cujac. lib. 17. observ. cap. 9.

Ibid. p. 153. l. 12. post, pulcra. adde. Charta an. 1286. apud Bohustium in Hist. Bohemix pag. 196. Falloque in ligno crucis Dominyæ juramento, &c.

Ibid. l. 13. post, vide. adde. Leonem Grammaticum p. 494.

Ibid. p. 152. l. 45. post, sacramentum. adde. Juramentum & Sacramentum Evangelij appellat Historia Monasterij Rotonensis lib. 1. cap. 8. quod quidem.

Ibid. pag. 116. l. 14. post, reliquias. adde. Vita S. Maximi Confess. num. 31. Ἐν ἡμετέροις δὲ ἔργοις τὰ ἀποστολικὰ ἐπιβεβαιώσασθαι, καὶ ἡμεῖς ἡμῶν ἐαυτοῦ ἑαυτοῦ, &c.

Ibid. l. 92. post, vide. adde. S. Athanasium in Apol. ad Constantium p. 674. &c.

Ibid. p. 157. l. 50. post, cap. 4. adde. Ἰσχυρὸν ἢ ἑαυτοῦ Porphytogenito lib. de Adm. Imp. cap. 45. pag. 155. 158. & Annæ Comnenæ lib. 13. extremo p. 416. & Cantacuzeno lib. 4. cap. 20. quæ quidem scripto concepta sacramenta eandem vim habent quæ corporaliter præstita, ita ut qui ea infringit perjurus æquè sit ac alter, uti definit Gregorius Nazianzenus Epist. 219. & carm. adversus sæpius jurantes. De ejusmodi juramento agit præterea Tertullianus lib. de Idololatria cap. 23. Anonymus de Reb. Armeniæ: ἐν ἡμετέροις ἡμετέροις μετ' ἑαυτοῦ, σακρυμολόγησαι αὐτοῦ, καὶ ἡμετέροις ἡμετέροις, apud Cantacuzenum lib. 1. cap. 33. ἑαυτοῦ ἐπιβεβαιώσασθαι. ἢ ἡμετέροις ἡμετέροις, apud Balsamon. ad Can. 27. Synodi Trull.

Ibid. l. 69. post, obtestatus est. adde. Eadem formula habetur in Chronico Alexandrino an. 4. & 10. Zenonis.

Ibid. p. 158. l. 5. post, &c. adde. quippe ut ait Palladius in Vita S. Chrysothomi cap. 9. ἢ γὰρ ἀληθῶς ἐπίσκοπος ἢ ψεῦδος ἢ οὐκ οἶδεν. Et S. Athanasius in Apolog. ad Constantium: ἢ γὰρ ἢ οὐκ οἶδεν παραμένει λαλῶν, τὸ τὸ ἑαυτοῦ ἡμετέροις οἱ Χριστιανοί.

Ibid. l. 41. post, etat. adde. Edictum Prætoris: Sacerdotem vestalem & Flaminem Dialem in omni mea jurisdictione jurare non cogam. Vide Festum in jurare, & ibi Scaligerum. Adde etiam Balsamon. ad Concil. Trull. Can. 77.

Ibid. p. 159. l. 4. post, prohibentur. adde. ἑαυτοῦ ἡμετέροις καὶ ἡμετέροις, apud S. Basilium in Epist. ad Amphilocho. Can. 81. in Synodo Trull. Can. 94. vel ἑαυτοῦ ἡμετέροις, ut apud Theophanem an. 2. Justinii Thracis de quibus Scholiastes Basilic. to. 2. p. 144.

Ibid. post, l. 21. subde.

Quadi, apud Ammianum lib. 17. pag. 107. Edu-

Etisque mucronibus, quas pro numinibus colunt, juraverunt se permansuros in fide.

Ibid. l. 69. lege. intraverit.

Ibid. pag. 160. post l. 19. subde.

Apud Ammianum lib. 21. milites in Juliani Imp. nomen conceptis verbis jurant solemniter, gladiis cervicibus suis admotis sub execrationibus diris, omnes pro eo casum quoad vitam profuderint, si id necessitas exegerit, perlaturos.

Ibid. p. 166. l. 14. post, operæpretium. adde. μὲν τὸ εἶναι, apud Scholiast. Basilic. to. 3. p. 160.

Ibid. l. 22. post, cap. 17. adde. Per crucem, in Zosimæ colloquiis.

Ibid. lin. 36. dele. Per amorem Dei. Vide vis. Flo-tild.

Ibid. lin. 37. post, principum. adde. Palladius in S. Chrysoth. cap. 14. Sozomen. lib. 4. cap. 7. Codin. in Orig Constantinopol. p. 200.

Ibid. l. 47. post, 219. adde. Leo sapiens Imp. apud Anonymum Combesilian. in eod. Leone n. 22.

Ibid. l. 73. post, cap. 10. adde. Per nomen Martyris, apud Palladium in S. Chrysothomi Vita cap. 17. Per templum Domini, apud Anonymum in Pœnitentiæ Gr. apud Morinum p. 120.

JUS. P. 172. l. 25. post, elegerint. adde. Tabular. S. Eparchij fol. 122. Istas res jam dictas manibus nostris tradimus — ad habendum vel possidendum in omnibus jure Ecclesiastico, ea vero ratione, ut nullus de rectoribus ipsius monasterij S. Eparchij nec donare, nec vendere, nec alienare, nec concanariare, neque per precariam, neque in beneficium donare ad ullum hominem possunt Charta Theoderici Reg. Fr. in Actis Episcopor. Cenoman. Quod ad matrem Ecclesia S. Maria, & SS. Gervasij & Provasij, cui præesse videtur, jure Ecclesiastico pertinet.

Ibid. l. 43. post, Vide. adde. Vitam Aldrici Episc. Cenoman. num. 9. 39. & p. 37. ubi more Ecclesiastico in Charta Ludovici Pij occurrit: præterea.

Ibid. post l. 55. subde.

Ius pratorium. Charta Roberti Regis Franc. ex Tabul. S. Cornelij Compend. Ego Robertus G. D. Franc. Rex, & Constantia divino nutu Regina, — Me & conjugem meam Constantiam jocunda conversatione mihi admodum dilectam, & in administratione rerum ad se pertinentium satis utilem & strenuam, pradium nostra regali sedi Vermeria contiguam, quod de antro à domo patris sui asportato prædicta mea conjux emerat, Sanctæ Mariæ Compendiensi & SS. Martyribus Cornelio & C. dedisse, — & devote jure pratorio & forensi dedisse pro nostra incolumitate & salute animarum nostrarum, & filij nostri Hugonis jam regni solio antequam decederet sublimati, & proh dolor, nostris diebus inibi sepulti, — hæc omnia legaliter data, & jure forensi & pratorio Compendiensi Ecclesia tradita nostra auctoritatis potestate firmamur. Actum Aurelianis an. 1224. Vide I. C.

Ibid. p. 173. l. 14. lege. regatur.

Ibid. pag. 174. l. 12. post, iussionibus. adde. Vide Diurnum Romanum cap. 2. tit. 3.

K.

KALENDÆ. P. 185. l. 33. post, Guffanvilla. Similia fere habet Concilium Basileense sess. 21. Extr. ubi etiam festum sanctorum appellatur. Sed de hoc festo alia tradunt cognatus in Hist. Tornacensi, & Marlotus in Metropoli Remensi ad an. 1509. Similem velaniam in rebus sacris Michaelis Imp.

Imp. recitant Constantinus Porphyrogen. in Basilio num. 21. Edit. Combefisij, Continuator Theophanis lib. 4. n. 38. Symeon Logotheta in eod. Michaela n. 18. & alij.

KALENDATUS, Kalendis, seu die ac anno notatus, in Translat. S. Angeli Carmelitæ apud Papebrochium.

L

LABANDAGO. L. 15. post, caput. adde. Quem admodum catapulta, terribilibus nervis, ut est apud Amnianum lib. 15.

Ibid. l. 26. post, faciat. adde. Matth. Sylvatic. Pendigo, id est colopus vulneris.

LABELLUM. In fine adde. In veteri inquestâ apud Puricellum in Basilica Ambrosiana pag. 1157. Labellum sumitur pro Cantharo, in quo reponitur aqua benedicta: Et multoties vidi custodes monachorum & non alios accendere & extinguere candelas, & portare aquam in labello, qui est in Ecclesia S. Satyri.

LABES, Clades. adde. Glossæ antiquæ MSS. Labina, hoc est calamitas, labe, agritudines, morbus.

LABYRINTHUS, una ex notis apponi solitis marginibus librorum, de quibus Isidorus, qua locum difficilem esse ostendit. Marius Mercator p. 164. Edit. Baluzianæ: Ad cujus loca pervidenda, que hic exponere Curavimus, signa labyrinthorum apposita Lector inveniet.

LÆDAMEN. In Statut. Mediolan. 2. part. c. 258. vide Latamen.

LAGAMANNUS. L. ult. post, Dolmerus. adde. ut & Joan. Stiernhookus lib. de Jure Sueonum vetusto p. 18. 34. & alibi.

LAGAN. P. 204. l. 56. post, donatur. adde. Neque tamen ita abolitum, ut non aliquatenus revixerit in Aquitanix locis maritimis. Testatur quippe Jacobus Billius lib. 1. observ. Sacrar. cap. 6. sua ætate in Insulis Rupellæ vicinis omnibus oris illis maritimis viguisse crudelissimam illam Consuetudinem, ut si gravior quædam tempestas navem aliquam multis ante detrimentis affectam, magna que ex parte fractam in littus eiecisset, tantum abest, ut ij ad quos delata erat, ejusmodi calamitate comoverentur, ut eos ipsos quod miseri essent, hostium loco & numero haberent, atque id omne quod fluctu rabies ipsis reliqui fecerat, confestim diriperent: imo ne ab ipsorum quidem corporibus, si sua tueri ac retinere conati essent, manus interdum abstererent. Certe fatendum non humanè modò in hisce occasionibus sese etiamnum gerere provinciarum maritimarum præfectos. Id porro Juris Christiernus II. Daniæ Rex etiam dimisit, &c.

Ibid. l. 60. post, c. 2. adde. & historiam Segoviensem Colmanerezij cap. 18. §. 2.

LAMA. L. pen. post, vide. adde. Nilum Mon. lib. 2. Epist. 205. & infra in V.

Ibid. post l. ult. subde.

LAMIARI, Fascinari, in Addit. ad Vitam S. Antonini.

LAMPADARE. L. 14. post, vide. adde. Lactantium lib. de Mortib. Persecut. num. 21. Palladium in Vita Chrysofomi p. 198.

Ibid. post l. ult. subde.

Lampadare, fulgere. Cassiodor. in Psalm. 43. Ecce nobis Dominicus ordo domino revelante lampadavit.

LAMPIFICUS, Splendidus. Stephanus Africanus in Vita S. Amatoris n. 8. Ad sanctam Ecclesiam lampificis ornamentis obsita processit.

LAMPADARI. P. 209. l. 27. post, præcederent. adde. Vide Henr. Valefium ad Euseb. de laudib. Constant. cap. 1.

LANCEA. P. 212. post l. 2. subde.

Lancea emendari, pœnæ nobiliorum species. Lactantius de Mortib. Persecutor. n. 22. Domestici & administratores lancea emendabantur: in causa capitii animadversio gladii admodum paucis quasi beneficij (loco) deserebatur, &c. Galli dicunt, Passer par les piques.

LANNA. Vita S. Gildæ: Quæ insula usque in hodiernum diem Lanna Hildui vocatur.

LANZARIUS. Charta Alfonsi III. Reg. Portugall. an. 1289. apud Brandæonum tom. 4. Monarch. Lusitan. pag. 279. v. Item omnis laborator qui non fuerit Lanzarius, stet in pace, & nullus mallet eum.

LAPIS. P. 217. l. 29. post, &c. adde. Joan. Stiernhookus de Jure Sueonum vetusto lib. 1. p. 19. Ignominiosa lapidum illa civitatis gestatio in confusionem flagitiosi concubitus toties celebrata, quæ etiamnum extat, &c. Idem p. 326. de pœnâ adulterij: In nostrum municipale sola ignominia & relegatione contentum est, sed ignominia qua major adulteris excogitari non potest. asserabant enim in Curia duos lapides, quos lapides publicos seu civitatis, vocabant, Stadzens Stena. Hi scapulis adultera impositi sunt, ac deinde funiculus ad genitale adulteri membrum adstrictus, quo sic onerata sessorem suum per oppidum publicè circumducebat, &c.

Ibid. lin. 41. post, 311. adde. Statuta Mediolan.

2. part. cap. 329. Fiant scilicet lapidum vivorum, &c.

LARGITIONES, Thesaurus publicus, fiscus. Scholiastes Basilic. lib. 7. tit. 1. τὸν ἐὸν τὸ παράδεισι αὶ τὸν Βασιλεὺς περιποίησι, ἀπολλύμεν, ἐπιβάται, καὶ περιτρομευάμεν. Lactantius lib. de Mortib. persecutor. n. 7. Idem insatiabilis avaritia thesauros nunquam minus volebat, sed insuper extraordinarias opes ac largitiones congererat, ut ea qua recondebat integra atque inviolata servaret. Vide Comes Largitionum.

LATERNA. L. 41. post, &c. adde. Vide Salsium ad Plinium p. 166.

LATIFUNDUS, Latè possidens, in Glossis antiq. MSS.

LATRO. L. 41. post, &c. adde. Charta Philippi Regis an. 1275. ex Tabul. S. Germani Paris. Et quos homines seu hospites ipsorum Abbatis & conventuum de conducendis & adducendis latronibus & aliis malefactoribus, quando ex parte ipsius Præpositi nostri de Castro forti super hoc requirebantur, quod quidem ipsi homines facere consueverant, de castro sine quit, liberi & immunes.

LAVARI dicuntur capita monachorum, cum raduntur, in Pœnitentiâ S. Columbani cap. 9. Pœnitentes fratres quamvis opera difficilia & sordida efficiant, non lavent capita nisi Dominica, id est octava: si autem 15 diebus, aut certe propter fluentium capillorum incrementum, arbitrio senioris in lavando unusquisque utatur. Cumeantus Abbas de Mensura Pœnitentiæ cap. 12. Lavacrum capitis potest esse in Dominica, & in Lixivio pedes lavare licet, &c. Vide Regulam S. Pachomij c. 52. 54.

LAVATORIUM. Lin. 4. post, eluuntur. adde. Pro tonstrina monachorum videtur usurpare Euseb. hardus &c.

LAUDARE. Post, l. 34. subde.

Laudari & Collaudari dicitur, qui titu solemniter ad supremam aliquam dignitatem eligitur aut creatur,

tur 1. cui nempe laudes dicuntur. Occurrit passim in Chron. MS. Andreæ Danduli. Tabular. Monasterij S. Theofredi in Diœcesi Aniciensi: *Ut nullus Abbas in eodem canobio laudetur aliquando à fratribus aut ordinetur ab Episcopo, nisi prius, &c.*

Ibid. l. 61. post, laudibus. adde. Tabular. S. Theofredi in Vellavis, an. 1159. *Item si alij donent, vel vendant, jamdiu abbas vel successores ejus pro laude vel vendis inde exigant.*

LAUDATICUM. L. 4. post, indicatione. adde. In Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n. 56.

LAUDUS, pro *Lautus*. Charta S. Karilefi in Actis Episcoporum. Cenoman. pag. 82. *nullas functiones vel exactiones, neque exquisita & lauda convivia, — de præscripta facultate penitus requirant.* Occurrunt eadem verba p. 90.

LAURATUM. L. 11. post, *laur.* adde. De eod. Constantino Lactantius de Mortibus persecut. num. 25. *Paucis post diebus laureata imago ejus allata est ad malam bestiam: deliberavit an susciperet. — suscepit itaque imaginem admodum invitus, &c.* Adde num. 42. 43.

Ibid. pag. 230. l. 51. post, *egimus.* adde. Erant denique laureata, vel certe *inivas basidens*, inter vexilla militaria, ut est apud Dexippum in Legat. p. 8. *Ibid.* l. 57. post, laureatas. adde. Quod adstruit locus Lactantij.

Ibid. l. pen. post, 27. adde. Lindenbrogium ad Lib. 22. Ammiani.

LAUROS Operire, maleficij aut sortilegij species. Pirminij Excerpta de libris Canonicis: *Non Vulcanalia & Kalendas observare, lauros operire, pedem observare, effundere super truncum frugem, &c.*

LAUS. Post l. 12. subde.

Lam divina, officium Ecclesiasticum. Vita B. Stephani Abbatis Obasin. lib. 1. c. 7. *Excepto quod aut lectio aut lam sibi vendicabat divina.* Vide Acœmeti, ubi de laude perenni.

Ibid. l. 19. post, decantantes. adde. Ammianus lib. 17. extremo: *Post hunc dicendi finem, (Constantij ad milites orationem) concio omnis alacrior solito aucta spe potiorum & lucri, vocibus festis in laudes Imperatoris assurgens, denique ex usu testata, non posse Constantium vinci, tentoria repetit lata.*

Ibid. in Addit. In fine adde. Andr. Dandulus in Chron. MS. an. 998. *Insuper Episcopi eisdem sacris confirmaverunt, quod feriatis diebus, quibus laudis pompam in Ecclesia depromere solebant, istius principis nomen post Imperatorem laudis præconiis glorificarent.*

Ibid. l. 72. post, 175. adde. & Steph. Baluzium lib. 2. Miscellan. p. 143.

LAXARE. L. 1. post, *laissez.* adde. gesta purgationis Felicis: *Dico illi ego: Molestus es mihi, tu homo immiffus: laxa hinc te à me.* Id est, recede. Galli dicerent, *laissez moi là.*

Ibid. P. 235. l. 3. post, concedo. adde. Charta an. 1164. ex Tabul. S. Germani Prat. *Ea conditione tamen interposita, quod beneficia parochianorum in infirmitate facta, & Ecclesia S. Georgij collata, ubicunque sepulti fuerint: beneficia, inquam, que vulgari nomine lessa nuncupantur, Monachis S. Germani & Ecclesia S. Joannis ex equo dividuntur. Determinatum quoque est, quod lessa servorum S. Germani de Patrimonio facta nunquam nisi assensu monachorum à Canonico recipiantur, &c.* Charta alia, ibidem: *De dimissis, id est lessis, habebunt monachi medietatem unam, &c.*

LAZARI. L. 4. post, 399. adde. Charta Ludov. Regis, ex Tabul. S. Cornelij Compendiensis: *De infir-*

mis qui & leprosi, vulgo autem Lazarij nominantur.

LAZUR. L. 7. post, sonare. adde. Palladius de Architectura: *Colorum — medij, rubens, viridis, croceus, purpureus, prasinus, lazur, indicus.*

Ibid. l. ant. pen. post, habent, adde. Leonardus Fuchs lib. 1. Paradoxor. medicin. cap. 12.

LECTARIUM. L. n. 2. post, leti. adde. Formula Andegav. 1. *Cido tibi bracele valente solidus tantus, ton-neas tantas, lectario ad lecto vestito valento solidus tantus, &c.*

LECTERIA. In fine adde. Testamentum Sancij I. Reg. Portugall. tom. 4. Monarch. Lusit. p. 260. *Ut post mortem meam habeat totam meam lectivam, & meos annulos & fortillas, &c.* ubi hæc vox idem sonat quod, *Lectarium*, de quo supra.

LECTORIALE. In fine adde. Vide Puricellum in Basilica Ambrosiana p. 1093.

LEDA. P. 242. l. 8. scribe, la léc.

Ibid. in fine subde.

Lais, ligna signata, seu arbores signatæ in silvis, ad earum vias scilicet. Charta Adelæ Reginæ Franc. an. 1205. in Tabul. Abb. Barbellensis num. 62. *Idem Milo quitavit ligna signata, qua vulgò dicuntur la's, & quidquid nemoris contineatur intra prædicta ligna & jamilla suffata, &c.* Occurrit præterea in charta 113.

LEDO. P. 244. l. 23. post, usurpatur. adde. Vita S. Theodulfi Abbat. num. 2. *Sed & in vita eorum & in morte stupenda sunt miracula: quorum alia malinas æquivalent immensitate, ledones alia numerositate.* Vita S. Hermelandi: *Omnes cursus maris in ledones & malinas, id est minores & majores astus dividi.*

LEGENDA. L. 12. post, legi. adde. Joannes Neapolitanæ Eccl. Cimeliarcha in præfat. ad Vitam S. Joannis Episc. Neapol. *Et cum vita ejus, & qualiter fuerit ad Episcopum assumptus & in eo laudabiliter conversatus, in Chronicâ haberetur antiquâ, nec tamen legenda, quæ ad honorem ejus in festivitate sua legeretur, scripta aliquatenus appareret, &c.*

LEMNIA, Lemna, Lemna, silva. Tabular. S. Eparchij Inculsim. *Ego dono — & ad ignem & ad alia necessaria omnes arbores Lemniarum mearum de Pontos, præter chaisnum & fraxinum.* Charta Aimerici de Ronconio, *ibid.* *Dono Deo & S. Eparchio lo chausaigha in tempnis meis de Marcillac, &c. — & accipiant de lempnis meis quantum eis opus fuerit ad suum chausaigha.* Rursum fol. 870. *In illa terra que est trans la lemna de Palurs, juxta mansum Broly,*

LENCIUS. Testamentum Sancij I. Regis Portugallie etæ 1217. apud Brandaon. to. pag. 260. *Habeat & meas cintas, & meas scarlatas, & penas varias, arencanes & lencios.* Id est lintra.

LENONIA. In fine adde. Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. c. 205. *La poine de lenons & de lechero, &c.*

LEITO. Charta Alfonsi III. Reg. Portugall. apud Brandaon. tom. 4. p. 279. v. *Gallinam, caponem, capritum, anxerem, a ut leitonem.*

LEPORIUM. (Sic lege) in fine adde. Videtur legendum leporarius. Gloss. Gr. Lat. λεπορῶν, leporarium. in MS. Cod. λεπορῶν habetur.

LEPRATICUS, Lepra infestus, apud Stephanum African. in Vita S. Amatoris n. 28.

LETHA. Vita S. Carthaci Episc. n. 11. & ipse solus egrediens duas Lethas libris plenas suis humeris imposuit. Clitellas interpretantur viri docti.

LEUDES. Lin. 2. post, vide. adde. Joan. Gryfiandrum de Vveichbildis Saxonie. cap. 14. num. 9. &

Ibid. p. 259. l. 25. post, Leyda. adde. Charta Ademari Vicecomitis Lemovic. an. 1184. in Tabul. Dalonenfi fol. 11. *Pedagia & leidas rerum suarum, sive alias Consuetudines qua à vendentibus & ementibus exigi solent.*

LEVITIANA. Vita 2. S. Carthaci Episc. num. 2. S. Mochuda ad prædictum S. Colmanum venit in suo monasterio Lanneada manentem, ut veniens secum Levitianam signaret in suo monasterio Raibin: quia mos S. Colmano erat, cum angelis loca Levitianarum signare, & donatum est à Domino S. Colmano, ut filij mortis non assurgerent in Levitianis, quas ipse signaret. Infra: Exivi ad Levitianam cum angelis signare, revertere, & sicut videbis signa minima constituta per senem in Australi plaga cæli tue, ita constituit Levitianam: & ne tibi videatur modica qui ab alia tibi major ab angelis in tua alia civitate in australi Hibernia regione signabitur. Et reversus S. Carthagus ita invenit Levitianam signatam, sicut S. Colmanus dixit. Hic benedictionem cæmeterij auguratur editor.

LEX. P. 269. l. 4. post, apud, adde. Auxilium de Ordinationibus Formosi Papæ lib. 1. cap. 30. scriptorem Vitæ Aldrici Episc. Cenoman. p. 119.

Ibid. p. 271. l. 41. post, aloi. adde. Chronic. Alexandr. an. 22. Heraclij: ἡ τὴν τῆς ἱταλίας γῆς δὲν ὀνόματι ἱεραρχίας ἀφ᾽ ἑαυτῶν.

Ibid. p. 272. l. 14. post, 35. adde. Acta Episcoporum Cenomanensium p. 178. possessionibus suis, quas dudum aliis Ecclesiis & propinquis minime tradiderat, per strumenta cartarum multis subscribentibus Episcopis, — & nobilibus viris, legibus contradidit sanctæ Cenomannicæ matri Ecclesiæ, &c. Charta Theoderici Regis, *ibid.* p. 198. à memorato Agbilberto & à suis ministris sunt legibus evindicata.

Ibid. pag. 273. lin. 35. post, tit. 31. adde. Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. cap. 22. en tel maniere les preuves ordinaires cessans ou fait, & les extraordinaires cest assaveir de bataille paribite, &c. Ita cap. 28. Rursum cap. 114. ça en avier estoit une loi, laquelle l'en apeloit lois parabile. Cele loi nos volons oster. Infra: Par la loi devant dite cuidoient eschapper til qui estoient acuse d'aucun crime. Car l'en me-toit le fer eschauser, & le faisoient prendre à l'acuse: s'il ardoit, il estoit coupable: s'il ne s'ardoit, il estoit quites, &c.

LIBELLUS. P. 277. post l. 54. subde.

Libellare, per libellum dare. Charta an. 1053. apud Puricellum in Basilica Ambrosiana p. 429. *Alicui dare, vel commutare, seu libellare, vel venundare, &c.*

LIBER. P. 278. post l. 53. subde.

Libri deifici: Ita Christianorum libros sacros vocabant gentiles. Vide Passionem S. Felicis Episcopi Tubizacensis, & gesta purgationis Felicis Episc. Aptungitani.

Ibid. l. 57. post, continuit, adde. Martianus Capella lib. 2. Erantque quidam (libri) sacra nigredine colorati, quorum literæ animantium credebantur effigies.

Ibid. in fine subde.

Liber vite. Martyrologium, ad cujus calcem scribuntur nomina benefactorum Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. Sic quoque ut nomina illorum in libro Vita in ipsa Basilica recitentur. Infra: Post meum obitum ipsa sancta Ecclesia in honore S. Stephani ad suam revocet ditionem, & nomen meum in libro vite inscribi qui tunc tempore Pontifex fuerit, scribi jubet.

LIBERARE. P. 281. l. 69. post, &c. adde. Vide Sebast. Fontinum Castrucium in Hist. Avenionensi p. 288.

LIBRA. P. 286. l. 38. post, &c. adde. Habent etiam Itali libras subiles, de quibus ita F. Orbertus pag. 6. il quinto (de pesi) & ultimo chiamato della bilancia foile, che libre 106. un quarto, di esso sono libre 100. dell susdento della bilancia grossa.

Ibid. l. 65. post, currentis, adde. numerum.

LICENTIA. Pag. 289. l. 3. post, divellantur. adde. Quod attigit Mathæus Monachus in quaestionibus matrimonialibus lib. 8. Juris Græcorum. p. 508. ubi de Causis dirimentibus matrimonium: ἰὰν τῆς ἑπιφανείας εὐποροῦν ἐπιβυλιῶν, ἀλλὰς αἰτῶν εἰς τὸ ποικιλοῦν ἐπιχρησῶν προσδραῖ. Huc etiam spectat quod habet Achmes Onirocrit. cap. 267.

LIGAMEN. In fine adde. Vide *Ligatura*.

LIGATORES. In fine adde. Ita libros *Ligari* dixit Isidorus Pelusiota lib. 1. Epist. 129. καὶ αὐταὶ γὰρ εὐρῆς μὲν τῆς ἐξ ἑσποῖ, ὅταν δὲ δὲ γινώσκῃ.

LIGATURÆ. Post hanc vocem adde. κατὰ δὲ ἰου, Platoni lib. 2. de legib. κατὰ δὲ ἰουσι. Eusebio de Laudib. Constant. c. 13. & Artemidoro lib. 1. c. 79.

Ibid. l. 11. post 156. adde. Nicolaus Myrepsus de Antidor. cap. 405.

LIGIUS. Lin. 12. post, Ligius. adde. in Charta Philippi Reg. Fr. an. 1076. & in alia Hentici Episcopi Sueffion. in Chronico S. Joan. de Vineis p. 44. 56. cum ante hæc tempora voces istæ rarius occurrant. Vvil. Brito &c.

Ibid. post l. 15. subde. *Le Roman. de Rou MS.*

*Tu dois, dit le messager, ton Seigneur honorer,
Ses homs es, & li dois foi & amor porter,
Et s'honor & sa vie & ses membres sauver,
Et lui dois au besoin ni faillir ni fausser,
Tu es ses liges bons, si nel vous avouer.*

Ibid. p. 298. l. 7. post, obtinet. adde. Juramentum eorundem Præpositorum, ex Tabul. Eccl. S. Martini: Et ligam faciam secundum interpretationem Dom. Innocentij Papa mansionem.

Ibid. in fine adde. Hac notione passim occurrit vox *Lige* apud Froissartem ville lige, 2. vol. cap. 109. vous estes de Tournai, laquelle est toute lige au Roi de France. Cap. 127. Ceux de Bruges se vno-doient purement & lieement a toujours mais liges au Roi de France. vol. 3. cap. 85. La ville de Bertis sans moien est toute lige a l'Evêque d'Urreel. Ita cap. 77. Quitterens ligement & franchement, &c. Cap. 127. & 1. vol. cap. 112. Purement & lieement. Quod purement & sans reservation dixit 3. vol. cap. 98.

LIGNARIUM. P. 299. l. 7. lege. vocantur. l. 10. solvebantur. l. 11. singulos. l. 13. post, &c. adde. Vetus charta in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n. 56. Et debentur 7. (solidi,) de carnatico arietes 15. sine lana, de lignario fol. 26.

LIGNUM. l. 19. post, deficeret. adde. Sed his locis videtur pro Equuleo sumi.

LIMARE, *Limis insueri.* Vita S. Theodulfi Abb. num. 12. Typoque superbia ignitus limat circumstantes, &c.

LIMBUS. L. 13. post, &c. adde. Petrus Comestor in Hist. Scholast. cap. 87. Gen. Erat enim in inferno quidam locus beatorum semorus à locis pen-tralibus, qui ob quietem & separationem ab aliis, sinus dicebatur, sicut sinum maris dicimus. Et dicitur est etiam sinus Abraæ, quia etiam Abraam sibi in sui tentatione usque ad mortem Christi.

LIMOGIA. L. 18. post, Francor. adde. & in Hist. Rotonensis monast. lib. 1. cap. 9.

LIMPSANUM, λέψανον, apud veterem Interpretem Procli Patr. Constantinopol. orat. 5.

LINEA

LINEA. P. 304. l. 3. post, 11. adde. Petrus Comestor in Hist. Scholast. c. 63. Exod. Quod Crotonones, l. lineum dicebatur, quam nos lineam strillam, si-ve camisiam, vel subuculam dicimus.

LINGUA. L. 5. post, &c. adde. Hist. fundationis Monasterij S. Vincentij Lisbonens. Adversus urbem castra metantes, singuli tamen per generationes & linguas suas.

Ibid. l. 17. post, 368. adde. Jo. Phocas in descript. T. S. n. 4. εἰς γὰρ ἐκ τῆς Λιβύης λιπὸν ῥαχίον καθ' ἑξῆς ἡμερῶν γλωσσῶδες τῆς θαλάσσης ἐμφέρει.

LINGUARE, *Lingua lambere,* apud Burchard. lib. 5. cap. 47.

LINIFIONES. Lin. 6. pro, Socrates. scribe. Sozomenus.

LINSAD. *In fine adde.* Vide *Linusa.*

LINEATOR. L. 2. lege. λινοῦσθαι.

LINUM. L. 21. post, habent. adde. λινοῦμα, *Linum incidere,* apud Schol. Harmenopuli lib. 1. tit. 15. §. 10.

LIQUEPATERE. *In fine adde.* Gloss. Gr. Lat. ἐμφορῆ τοῦ, liquefacio.

LISTA. L. 29. post, solent. adde. Vide Scaligerum ad Catalecta p. 260.

LITANIA. L. 35. post, 138. adde. Guill. le Peirras lib. de capella regia p. 749.

Ibid. l. 34. post, appellatur. adde. Vita MS. S. Gaugerici Episc. Camerac. lib. 2. c. 2. Eodem tempore, cum de more Gallico Leteniarum, id est rogationum solennia agerentur, &c.

Ibid. lin. 50. post, Rosveidus. adde. *Litanias omni tempore bis in mense à se faciendas spondet Episcopus tecens consecratus summo Pontifici, in Diurno Romano cap. 3. tit. 7. Extr.*

LITERA. P. 311. post, l. 12. subde.

Litera Dominicales, quæ Bedæ laterculum septizonij appellantur, A. B. C. D. E. F. G. quæ quotannis mutantur ordine retrogrado, G. F. E. D. C. B. A. &c. Vide Canones Isagogicos Scaligeri pag. 181. & Compotistas.

Ibid. post l. 29. subde.

Litera sacerdotales, Hieroglyphicæ. Rufinus lib. 11. Hist. Eccl. cap. 26. *Iam vero Canopi quis enumeret supersticiosa flagitia? Ubi præteritum Sacerdotium literarum, (ita enim appellant antiquas Ægyptiorum literas) magica artis erat publica schola.*

Ibid. in fine subde.

Litera unciales, majusculæ. S. Hieronymus Epist. 113. *Habeant qui volunt veteres libros, vel in membranis purpureis auro argenteoque descriptos, vel uncialibus, ut vulgo aiunt, literis, onera magis exarata quam Codices.* Lupus Ferrariensis Epist. 5. *Scriptor regius Bertrandus dicitur antiquarum literarum duntaxat earum qua maxima sunt, & unciales à quibusdam vocari existimantur, habere mensuram descriptam. Itaque si penes vos est, mittle mihi eam per hunc, quasi, pillorem cum redierit.* Ita porro appellantur, quod unciz, quæ pars est duodecima pedis, altitudinem habeant.

LITERATIM. *In fine adde.* Vide Epistolatim.

LITERATORIE. Lin. 3. post, usurpant. adde. Concil. Carthagin. V. cap. 10. apud Gratianum dist. 18. cap. 10.

Ibid. in fine scribe. Vide probat. Hist. Blesensis pag. 24.

LITERIO, qui literarum cognitionem affectat. Ammianus lib. 17. de Juliano tum Cæsare: *Ut hirsutum Iulianum carpentes, appellantesque loqua-*

cem calpam & purpuratam simiam, & litionem Græcum.

LITIUM. *In fine adde.* Vide Gloss. med. Græcit. in λιτῆ.

LISTRA. L. 19. post, insignia. adde. Quo pertinent quæ narrat Philostratus de Herode Attico, qui mortua conjuge, totam domus faciem mutavit, & parietum picturas velis nigris induxit: εἰς τὴν τὸ σχῆμα τῆς ἀίας ἐπ' αὐτῆ ὑπέδραξε, μιλαιῶν τὰ τὴ οἶκον αὐτῆ παραπέλασσαι καὶ χροῖας εἰς λίθου ἀσφίτου καθήκει εἰς ὃ λίθος καὶ μίλας. Hinc igitur ortus videtur mos is qui etiamnum obtinet, velis nigris ædium parietes obducendi in funeribus.

LOCALE. L. 16. post, &c. adde. Consuetudines Montispessuli: *Quilibet habitator Montispessuli pro domo vel locali suo, — debet salvare testas & curiam, & Bajulus Montispessul. debet ei laudare illam domum, vel illud locale, salvo suo consilio si dominus habebit ibi laudimium.*

LOCARIUM. L. 1. post, locationis. adde. Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. Sic quoque ut de tabernis quæ infra domum esse noscuntur, *Locarius ille qui annis singulis inde speratur, in Sacrosancta Ecclesia — inferatur.*

LOCISERVATOR. P. 318. l. 13. post, vide. adde. Libr. Diurnum Romanum cap. 1. tit. 1. cap. 2. tit. 5.

LOCI. L. 1. post, matrix. adde. *Ubi nascendi initia consistunt,* Varroni. Gloss. Lat. Gr. *Loci mulieres, ὑστῆρα.* Sic leg. pro ὑστῆρα.

In fine subde.

Locum dare, Loco excedere, Gregorius M. lib. 21. Dialog. cap. 23. *Cumque in eadem Ecclesia Missiarum solennia celebrarentur, atque ex more Diaconus clamaret. Si quis non communicat, det locum, &c.*

Locus, pro sepulcro, seu loco sepulcri, occurrit passim in vet. inscriptionibus, præsertim apud Thomam Reinesium. Vide Gloss. med. Græcit. in τόπος.

LOGIUM. L. 28. post, cabana. adde. Gloss. Gr. Lat. ex Cod. MS. Reg. 85. τὸν, *Porticus, logia, testudo.*

LONGUS. L. 5. post, duobus. adde. Sidonius in Paneg. Anthemij:

*Si cernas, equites, sic longi saepe putantur,
Si sedeant.*

Ibid. post, l. 10. adde. Vide Ottonem Morenam pag. 124. 125. sic μακρὸς Græci dicunt. Theodorus Lector lib. 2. μακρὸς ὄν. Sozomenus lib. 6. cap. 29. lib. 9. cap. 12. & Socrates lib. 6. cap. 7. de quibusdam monachis Ægyptijs: ὅταν αὐτὰδ ἴδωσι ἄλλοι, οἱ μακροὶ εἰς ἐκ τῆς οἰμαθὸς ἀνεμαζοῦντο.

LORICA. L. 24. post, Loricatis. adde. porro de loricis squamatis, Vide Henric. Valesum ad lib. 17. Ammiani.

Ibid. l. 43. post, consulat. adde. Vitam B. Stephani Abbat. Obasinenis lib. 1. cap. 6.

LOZINGA. L. 2. post, desleauz. adde. *Le Roman de Guillaume au Court-nez. MS.*

Car bien doit lozengier qui mestier a d'aides

LUBRICUS. *In fine adde.* S. Hieronymus: *Dignitate per flagitia publica sublimentur, quos vulgo lubricos appellant. Sed leg. buricos* contendit Cujacius lib. 11. observ. cap. 16.

Lubricamentum, lubricitas utitur Stephanus Africanus in Vita S. Amatoris n. 16.

LUCINA. Diurnus Romanus cap. 7. num. 17. *Sed dispensa*

dispensator qui pro tempore fuerit, in eadem venerabili diaconia, id est quando Lucina perficitur, in eadem diaconia pro remissione peccatorum nostrorum omnes diaconites & pauperes Christi, qui ibidem conveniunt, Kyrie eleison exclamare studeant. Ubi fortè leg. *Litania*: vel potius *Lucerna*, aut *Lacernarium*, officium scilicet vespertinum, de quo supra: nisi *Lucina* idem sonet. *Luctivagus*, *mæstus*, *luctuosus*. Stephanus Africanus in Vita S. Amatoris num. 31. *Ibi profecto Luctivaga voces emittenda sunt, ubi meliori deterior fuerit successurus.*

LUCIUS, *Lucialis*, *Κυριος*, apud veterem Interpret. Moschionis cap. 41. *Imus venter.*

LUDUS. *In fine adde.* Quod in dubium venire potest, cum in quodam Caroli Regis Franciæ Statuto 23 Maij an. 1369. quod descriptum legitur in libro rubeo Castellæ Parisiensis fol. 87. inhi-beantur ludi omnes, præterquam ij qui armorum exercitiis inserviunt, in quibus recensentur duntaxat *tons jeu de dez, de tables, de paume, de quilles, de palet, de soule, de billes, & tons autres jeux qui ne cheent point à exercer ne habiliter nos sujets à fait d'armes à la defense de nostre Royaume, &c.*

LUMBARE. P. 331. l. 8. *post, apud adde.* Saxonem Grammatic. lib. 6.

LUNA. L. 4. *post, &c. adde.* Vide HRabanum lib. de Computo cap. 83.

Ibid. in fine adde. Pirminius Abbas in Excerpt. de libris Canon. *Luna quando obscuratur, nolite clamores emittere.*

LUPARIUS. P. 334. l. 12. *post, sol. adde.* Vide Statuta Mediolan. 2. part. cap. 448. & Joan. Stiernhookum lib. 2. de Jure Sueonum veterato cap. 8.

LUPUS. L. 4. *post, apprehendat. adde.* Describitur etiam à Procopio lib. 1. de Bello Gotthico cap. 21. Extr.

LUSTISIUM. Vita 2. Sancti Carthaci Episc. n. 35. *Cum 30. vaccis & tauro, & duobus armentariis, & cum duobus Lustis & vasis ad Civitatem Rasthin perrexit, an Institiis, seu vasis vinariis, de quibus infra, an vero vox Hibernis peculiaris, incertum.*

LUSCUS. L. 7. *post, numero. adde.* Sic qui apud Ammianum lib. 20. *Arimaspi homines lusci*, apud Solinum *gens unocula* dicuntur.

LUSORIÆ. L. 14. *post, adde. scribe.* Petr. Pitheoem lib. 1. adversar. cap. 14.

LUSOCIUM. L. *pen. dele.* Senatorem, & scribe, Lactantium.

LUSUM, *Lusus, Ludus.* Pirminius Abbas in Excerpt. ex libris Canonic. *Nec in nullo loco ballationes, cantationes, & saltationes, jocos & lusa diabolica facere non præsumat.* Supra: *Viri vestes femineas, femina vestes viriles in ipsis Kalendis, vel in alia lusa quam plurima nolite vestire.*

LUTUM. L. 13. *post, 12. adde.* Græcis recentioribus, *πυλός*, quæ vox *Lutum* sonat, *Cretam* significat.

LUXURIA. L. *pen. post, &c. adde.* Vetus Interpret. Novellæ 77. *Ut non luxurientur homines contra naturam.*

LYRIDES. Vita S. Neoti Abbat. num. 24. *Igne supposito panes sartagini ad coquendum commiserat, quos nonnulli Lyridas appellant. Sed leg. Collyridas.* Vide in hac voce.

LYRIZARE, *Lyræ pulsare*, apud Falcon. Be-nevent. in Chron. an. 1119.

M.

MACANUM. *Post hanc vocem adde.* Charta Lusitan. apud Brandaon. tom. 5. Monarch. Lusitan. p. 304. v. *Unam copam deauratam in macanis, & circa bsbitorum & circa pedem.*

MACHINA. L. 3. *post, pœniteat. adde.* At aliter legitur apud Cumeanum Abbatem de Mensura pœnitentiarum cap. 7. *Qui immolat demonibus in minimis, uno anno pœniteat: qui in magnis, decem.*

MACINA. L. 18. *post, ita. adde.* in Hist. Ottonis Motenæ p. 125.

Ibid. in fine adde. Vide Scaligerum ad Festum in Favissa.

MACSTATUS. L. *pen. post, matari. adde, vel mactati.* Forti Leitenæ: *Qui mactaverit hominem in villa, &c.*

MACULA. *In fine adde.* Statutum Philippi Reg. Franc. an. 1293. de fluviis de aquis pro salvatione piscium, ex tabul. Monasterij S. Quintini in insula: *Premierement nous voulons que tous les engiens desquels l'en peshera dores enavant, & seront fait de fil, soient faits, à une moolle, c'est à sçavoir, à la largeur d'un Parisi du tranchant chascune maille, & pourront estre faits plus larges pour prendre les gros poissons.* Hinc *macula regis*, in Charta an. 1295. *ibid. pag. 16.* Pronuntiamus quod dista vervilia quibus vis piscari licebit, non habeant in corpore, ultra 50 maculas ad maculam regis, & 60 maculas in collo: *macula autem colli vervilij ultra 16 vias macularum non contineat.*

MADRICOLA. Vide in *Matricula*.

MAGISTER. P. 343. l. 4. *post, 262. adde.* Apud Maximilianum Hentic. in Apolog. p. 12. 21.

Ibid. p. 344. l. 68. post, Comnenæ. adde. Sed & Veneti suos habuerunt *Magistros militum*. Andreas Dandulus in Chron. MS. an. 737. *Dominicus Leo Magister militum præsidere cepit an. 737. quia Veneti occiso eorum Duce in novi Ducis ditione Discordes annualem rectorem sibi præesse statuerunt, quem Magistrum militia appellaverunt: Que quidem dignitas secundum Græcorum usum Tribunalis major super eos & cunctum populum potestatem obtinet.* Vide auctorem Squitinij p. 76. 177. Edit. 1677. & Hieron. Ghilinum in Annalib. Alexandriæ p. 50. 58.

MAGISTRATIO. L. 5. *post, ratione. adde.* S. Columbanus instruct. 4. *Nonne sine disciplina aliqua perfecta magistratio, aut aliqua militia acquiri impossibile est?*

MAGNALIA. Pag. 347. *post l. 7. adde.* Autor Carminis de Missione Spiritus Sancti:

Hæc tuba profeta de Sion, magnalibus Orbem replevit Messia.

MAGOLCIUM, *Cloaca*, Gall. *Esgout.* Statuta Mediolan. part. 1. cap. 256. *Cum cloacia & magolcis Mediolani pestilentem reddant aërem, &c.*

MAHUM. L. 35. *post, nostri. adde.* Bulla Benedicti XII. Pap. apud Anton. Brandaon. lib. 15. Monarch. Lusitan. cap. 11. *Non templa seu Meschias ipsorum, nec, quod absit, per eorum faneos ritus, invocationes & clamores verborum, & publicas invocationes, & peregrinationes ipsorum in Cordubæ fidelium scandalum generetur.*

MAJESTAS. P. 351. l. 26. *post, decorabant. adde.* Tabular. Celsinianensè: *Incendia domorum, vinearum extirpationes, censuum terræ ablationem, patri sui*

ſui ſeu proprii corporis invaſionem, & ad ultimum, quod magis plangendum eſt; ipſius etiam maieſtatis S. Petri lapidationem, &c.

MAINAMENTUM. *In ſine adde. Tabular. Dalonenſe fol. 90. Mainamentum de la Martania Tabularium Nantoliene in Pictonibus an. 1394. Arbergamentum vulgariſter appellatum mainamentum de Malloec. Ibid. an. 1418. Les 3 parts du mainement du Mai, avec toutes les terres & vignes — du mainement.*

MAINERIA, tributi ſpecies. Charta Adelfonſi Imp. Hiſpaniæ apud Colmenareziū in Hiſt. Segoviēſi cap. 15. §. 11. *Aufere ex illis foris portaticum & maineriam.*

MAJOR. P. 353. l. 13. *Poſt, PP. adde. apud Petras μαζω & βασιλειος οινος, apud Sozomen. lib. 2. cap. 9. idem Eutropium Eunuchum ομας ωρα & βασιλειος οινος, quem alij Πραπολιτω, vocat. & cap. 7. μαζω & βασιλειος οινος.*

Ibid. p. 354. l. 2. poſt, Cœpit. adde. Vita MS. S. Gaugerici Epiſc. Camerac. lib. 2. cap. 3. de Landrico: Ille vero quoniam in aula regia ceteros ſaſtibus excellēbat, ac ſub regis domini auctoritate, moles & onera regni pro ſua voluntate tractabat, &c.

MAISNADA. L. 34. *poſt, &c. adde. Vide Ricordanum Malafpin. cap. 149.*

MARUS, arbor quæ ex ſilvis auferri ſolet, & ante dominorum vel magnatum ædes erigi ſolet, primo Maij die, quo tempore viſcereſcere incipiunt arbores: vulgo noſtris, *mai.* Tabul. S. Germani Paris. an. 1270. *Homines de Caſſeneto ſe abſtinebunt eundi 1 die menſis Maij in nemora religioſorum pro Maio ibidem colligendo.*

MALASTANTIA. Charta eræ 1261. apud Brandaon. tom. 4. Monarch. Luſitanæ p. 272. v. *Et de Roderico Nunoꝝ facit juxta Conſilium Archiepiſcopi, ita quod ſi ſine malaſtantia Dom. Regis, & ſine ſuo damno.*

MALFARIUM, *Adulterium.* Coronatio Henrici Regis Portugalliæ, apud Ant. Brandaonum lib. 10. Monarch. Luſitan. c. 13. *Malier ſi fecerit malſario viro ſuo cum homine altero, & vir ejus accuſaverit eam apud Alvaꝝil, & ipſi ſunt boni teſtes, cremetur cum igne, — & cremetur vir de Malſairo cum illa. Vide Miſfacere.*

MALIVOLUS, *Diabolus.* Acta purgationis Cæciliani: *Per malivoli interceſſum, qui vult animas juſtorum à via veritatis avertere. Vide Malignus.*

MALLUS. P. 369. l. 15. *poſt, terminanda. adde. Charta Caroli M. in Actis Epiſcopot. Cenoman. pag. 261. Poſtmodum licentiam habeat, ut in mallo publico ſuas querelas juſtè & rationabiliter atque legaliter querat.*

Ibid. l. 66. poſt, admallare, adde. Formulæ Andegavenſes: Hac contra parentis mei vel contra cuiuſlibet hominum accidere, vel admallare, ſeu adliticare faciatis. Occurrit in iis non ſemel.

Ibid. poſt l. 68. ſubde. Auxilius in Cauſa Fotmoſi Pap. Lex dicit: qui hoſtem ad murum conantem viderit, & non ſe oppoſuerit, puniatur. Quidam vidit, aſcendit, proſtigavit, rejecit: obmallatur? Infrà: E' contra lex: qui viderit matrem inferri vim, & opem non tulerit, puniatur. Quidam procul means, videnſque matrem vapulantem, opem tulit: obmallatur? perpetam Gloſſa interlinearis, morti datur. Senſus enim eſt, an in iudicium qui legi paruit vocatur?

MALPENNING. Charta an. 1264. apud Maximilian. Hentic. in Apolog. pto Archiep. Colonienſi, part. 2. pag. 62. *Ita tamen quod de perſonis Eccle-*

ſiaſticis & Religioſis denarij cerviſiales, & denarij qui dicuntur Malpenning non recipiantur. Vide Penning.

MALTRUM. P. 371. *poſt l. 13. adde. Vide Vitam Balduini Lutzeburg. lib. 3. cap. 1.*

MALUS. *Poſt l. 12. adde. Carmen Iambicum vetus Edit. à Barthio lib. 34. adverſ. cap. 1.*

*Curſu vagante lubrico infortunio
Tentationibus Mali.*

Ibid. l. 27. poſt, &c. adde. Quinetiam hæc verba Joannis Epiſt. 1. v. 17. εἰ δὲ οὐκ ἔστι ἐν τῷ πονηρῷ καὶ, non deſunt qui de diabola capiēda cenſent. Vide Caſaubon. ad Epiſt. Gregor. Nyſſeni p. 85.

MAMBURNUS. P. 373. l. 6. *poſt, cap. 5. adde. Vitam Balduini Lutzeburg. Archiep. Trevir. lib. 3. cap. 9.*

MAMMIOS, *ὄμλις*, apud veterem Interpretem Moſehionis de morbis mulierum cap. 42.

MANAGIUM. L. 10. *poſt, &c. adde. Alia an. 1251. in Tabulario Epiſcopat. Ambian. fol. 97. Hoſpitale, — quod continet duo managia, quæ cenſum annuum nobis tanquam domino debent.*

MANANA. *Vide in Mannus.*

MANCA. *Poſt l. 4. ſubde.*

Manca manus, ſiniſtra. Electio Henrici Regis Portugalliæ apud Brandaon. in Monarch. Luſitana lib. 10. cap. 13. Si Rex Portugalliæ non habuerit mafculum, & habuerit filiam, iſta erit regina. Non accipiet virum niſi de Portugal. nobilis & talis non vocabitur, Rex, niſi poſtquam habuerit de Regina filium Varonem. & quando fuerit in congregatione, maritus Regina ibit in manca manu, & maritus non ponet in capite coronam regni.

MANCUSA. P. 378. l. 46. *poſt, 479. adde. & Puricellom in Ambroſiana Baſilica p. 267.*

MANDARE. *In ſine ſubde.*

Mandare, Submonere, citare. Libertates villæ S. Germani in Foreſio an. 1249. Habens uxorem in puo: perio jacentem non teneatur ire in mundum nec exenbius facere, niſi vellet — item concedimus quod ſi mandentur homines villa, debent remanere quot ſunt neceſſarij ad villam cuſtodiendam.

Mand. re, mittere, ablegare. Fulgentius fab. 45. Poſtquam in Thraciam rediit, Philometum mandat ad Lyncum Regem.

MANDATUM. L. 7. *poſt, facient. Saxo Grammaticus lib. 5. Sclavorum mandatir irruptio, Phraſis Gallica.*

MANDUCALIS. Tabular. S. Eparchij Inculſim. fol. 43. *Hoc igitur totum quidquid in ipſo manſo habere videtur, & meum dominicatum, & meos manducates, cenſuales, & feodum nepotis mei iterij, &c. fol. 49. Unus manſus debet 12 den. 1 arierem, 4 feſtar. de cibaria, 1 manducatem. fol. 75. Neque celabit juſtitias, cum cognoverit eas, monacho obediariario manducates Prapoſitales, id eſt les reſſoblages ſimul accipient, &c. Adde fol. 123. Vide Reſſoblageum.*

MANDUM, *Diſpoſitio teſtamentaria.* Charta Luſitanica eræ 1208. apud Brandaonum tom. 4. Monarch. Luſitan. p. 270. v. *Et mando quod ſi omnes iſti quibus mando adimpleri manda mea non poterint convenire, &c. Id. p. 272. Dividant pecuniam inter ſe, excepta illa quam mandaverim pro anima ſua dari.*

MANICARE. L. 1. *dele, ἡμαρ. deinde adde. Gloſſ. Gr. Lat. Cod. Reg. 85. ἡμαρ, manico, mane ſurgo, de luce vigilo.*

MANIFESTARIUS. L. 1. *poſt, nocens. adde.*

Lactantius de Mortibus Persecutor. num. 30. *Profer-
tur à cubiculo cadaver occisi, hæret manifestarius ho-
micida, &c.*

MANNA. *Lin. 10. post, &c. adde.* De manna. S. Joannis plura congeffit Combefisius ad Orat. Pancgyric. Nicetæ Paphlagonis pag. 485. Adde Menolog. Basilij 7. Maij.

Ibid. l. 35. post, X I. adde. S. Petrus Thaumaturgus in Synaxario 4. Maij. S. Lucas junior, in ejus Vita p. 1013. S. Cyrillus Martyr apud Continuator. Theopanis lib. 2. n. 23.

Ibid in fine adde. De hac etiam copiosè egerat antea Leonardus Fuchsius lib. 1. Paradox. medicinal. cap. 6.

MANNUS. *In fine subde.*

Manana, eadem notione. Charta Hentici Regis Portugallie 10. 3. Monarch. Lusitan. p. 282. *Faciant unum servitium manno, & inter vos non sit ulla manana.*

MANSIO. *P. 392. l. 1. post, ἡπίσθεν.* *adde.* Qui mansionibus ejusmodi præterant, ἡπίσθενι appellabantur. Latinis Stationarij, Mancipes. Glossar. Gr. Lat. Stationarius, Manceps, ἡπίσθενι, ὁ ἡγούμενος ἡ μωικ. Manceps, ἡπίσθενι, ὁ ἡ σθενι ἡγούμενος.

Ibid. l. 10. post, mutasse. adde. Lactantius de Mortibus. Persecutor. num. 45.

Licinio jam secunda mansione tenente. Mox: Aliquanto moratum, processit ad mansionem millia & octo.

Ibid. l. 34. post, memorantur. adde. Gregor. Nazianzen. de vita sua, ait se creatum à Basilio M. Episcopum Salamorum, quod σθενις erat seu, mansio:

Σθενις τις ἔστιν ὁ μίση λιπόρη
Τῆς Καπαδοκίαν, &c.

Ubi Gregorius Presbyter in ejusd. Nazianzeni Vita: λιπόρη γὰρ βασιλικῆς μίσην κέρου, ἡ ἡ δημοσις δρόμος ἔχων τὰ ὑποσάσια, qui his præterat, servator hospitiorum & mansionum dicitur in Disputat. Archelai cum Manete.

MANSIONARE. Vide *Mansionaticum.*

MANSIONARIUS. *P. 394. post l. 10. subde.*

*Mansionarij Ecclesie Pragenſis, ex ordine Canonico-
nicorum, de quibus egit Boheslaus Balbinus in Hist. Bohemix p. 383.*

Ibid. p. 395. l. 5. post, incurrerent. adde. Veterem precariam sub Ludovico Pio in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n. 70. subscribunt Ragenarius Comes Palatij, Gauzlinus Mansionarius, Ramnulfus Comes Palatij, & alij Comites.

MANSIONATICUM. *Pag. 396. post lin. 12. subde.*

Mansionare, mansionaticum exigere. Charta Caroli Crassi Imp. in Tabul. S. Cyrici Nivern. n. 34. ut nullus iudex, nullus saculi principatus mansionare, aut servitium exigere, — presumat.

MANSIONILE. *Post l. 12. subde.*

Mansionillum. Tabular. Motigniacense: Mansionillum, quod dicitur Bonus villarū.

Ibid. post l. 24. subde.

Mesnillum. Tabular. Motigniacense an. 1142. *De-
derunt mesnillum quoddam desertum, nomine Esche-
villerum.*

MANSUS. *P. 399. l. 17. post, mansum. scribe.* Adde divos Bambergenses Gretzeri p. 75. 77.

MANTIPERIUM, *Mantium cum peria.* Christianus de Scala in Vita S. Vvenceslai pag. 55. *Cru-
sina, mantiperiaque, vel vestimenta largiens.*

MANUALE. *P. 406. L. 45. post, num. 1. adde.* Al-

cuinus in præfat. ad lib. de virtutib. *Ut habeas jugiter inter manus manuales paterna ammonitionis sententias, in quibus te ipsum considerare debuisses, atque ad aterna beatitudinis excitare studium.* Isidorus in prologo in libr. Geneleos: *Veterum Ecclesiasticorum sententias congregatas veluti ex diversis pratis flores collectos ad manum fecimus.*

MANUATIM, *de manu ad manum, Gallis, de main en main.* Vetus Pœnitential. apud Morinum: *Interim pœnitentes manuatum ab Archidiacono reddantur Episcopo, & Episcopus reddat Diacono qui ex parte ejus est.*

MANUBRIUS. Tabular. S. Eparchij Inculism. *Fecitque cruces & tabulas argenteas deauratas, calices vero & turibulos sive manubrios, sonantia cimballa argenteos deauratos, &c.*

MANUCAPERE. *L. 10. post, factas. adde.* Alia an. 1250. in Tabulario Monast. Hedetæ fol. 103. *Et manuceperunt predilecta persona pro se & pro alijs parochianis ejusdem villa fide in manu nostra corporali, quod &c.*

MANUFIRMA. *L. 8. post, Monachorum. adde.* Charta Caroli Crassi Imp. ex Tabular. S. Cyrici Nivern. n. 34. *De manu etiam firmis ut iudicio Episcopi & dispositione sicut incipiunt habere exordium, in iudicio, & definitione Episcopi, utrum vera an false sint, utrum stabiles an inuiles sint, tantummodo absque iudiciali potestate comportentur.*

Ibid. p. 410. l. 25. post, firma. adde. Formula 54. ex Andegavensib. *Unde convenit ut manus eorum firmatas inter se accipere deberent, quod ita & fecerunt, &c.* Tabular. Vindocinense ch. 106. *Quod factum est quando omnes contactu manuum cartam firmaverunt.*

MANUMISSIO. *L. 28. post, manumiss. adde.* dicitur etiam perfecta & absoluta ingenuitas, in Charta Ludovici Pij laudata in V. Ingenuitas.

Ibid. p. 412. l. 28. post, exire. adde. Vide Cujacium lib. 14. observ. cap. 27.

Ibid. pag. 413. l. 39. post, procuraret. adde. Extant præterea in Tabulario Fossatenſi formulæ aliz ejusmodi conditionalium manumissionum, an. 1266. in hæc verba: — *Manumittimus sub conditionibus insertis inferius, & de voluntate ipsorum ante manumissionem, non tamen causa contraria libertatis talia jura retinemus, &c.* In alia vero charta an. 1170. ubi eadem verba habentur, hæc subduntur: *Item voluit dicta Isabella suo & heredum suorum futurorum nomine & expressè consensit in jure coram nobis, quod nec ipsa nec heredes sui possint petere, habere vel tenere possessionis aliquas, sive aliqua bona jure proximitatis parentum vel consanguineorum suorum per emptionem, vel etiam quemcumque alium titulum sive modum, nec ex testamento vel abintestato succedere, dummodo proximi illi sint, vel fuerint de conditione & manu mortua ipsorum.*

Ibid. p. 415. l. 51. lege, ratione.

Ibid. p. 418. l. 12. post, cap. 12. adde. Epistola Ludovici Pij Imp. ad Bernouvinum Chrysopolitanæ Ecclesie Archiep. data an. Imperij 8. indict. 14. *Scribatur libellus perfecta & absoluta ingenuitatis, more quo hactenus hujuscemodi libelli scribi solent, civem Romanum libera potestatis continens: & in fine libelli tam eorum qui in tua parochia sunt Sacerdotum, quam illorum quos dominus servi secum adduxerit testimonia.* Extat alia formula plenariæ libertatis in Diurno Romano cap. 6. tit. 21. ex qua hæc duntaxat damus: *Cumulo libertatis largito, ab omni servili fortuna & conditione liberum esse censemus, eorumque Romanum solum ab omni subjectionis noxa decernimus*

decernimus, nec aliud cunctis; nisi solam salutationem debere, ut perfectò absoluto iugo servili, ritu possit degere, quibus adnexeris diebus; & more liberorum.

Ibid. p. 419. l. 50. post, concipiebatur. *adde.* Testamentum Bertichranni Episc. Cenoman. Illos vero quos de ratione Ecclesie pro singulis festivitatem in Albis per Epistolas relaxari, aut relaxaverit, sicut Epistola eorum edocent, sub tuitione & defensione sancta Ecclesia rependat. Supra: Tam isti quorum nomina hic continentur, vel quos postea de Gente barbara comparavi, aut adhuc comparare poterit, tam pueri quam puella, qui à me empti noscuntur, & Epistolas eis feci, & ipsi in integra ingenuitate perdurent, & hoc observent quod & plures eorum & totis sub tuitione & defensione sancti Petri perseverent.

Ibid. p. 420. l. 11. post, &c. *adde.* Extat formula sequens ejusmodi Manumissionis per denarium in Tabulari S. Florentij Salmutiensis: In Nomine sancta & individua Trinitate in Odo gratia Dei Rex, notum sit omnibus fidelibus sancta Domini Ecclesie, presentibus scilicet atque futuris, quia nos ob amorem Dei aternorumque remunerationem, perque deprecationem Rainonis Episcopi, servum juris nostri nomine Albertum aslantem in conspectu nostro & fidelium procerumque nostrorum, manu propria, à manu ejus excutientes denarium secundum legem salicam libentem facimus, atque ab omni servituti vinculo absolvimus. Eius quoque absolutionem per hanc presentem auctoritatem nostram confirmamus, & nostris futurisque temporibus firmiter atque inviolabiliter ratam esse volumus. Precipientes ergo jubemus, ut sicut reliqui manumissi qui à regibus antecessoribus nostris hoc modo noscuntur esse relaxati ingenui, ita deinceps jam nominatus Albertus per hoc nostrum preceptum solemniter in Domini nomine confirmatum nemine inquietante, sed Deo auxiliante per se hac nostra mercedis relaxatio per omnia tempora inviolabiliter conservetur, annulo nostro subterfignari jussimus. Triannus notarius ad vicem Roltonis & recognovit & subscripsit. Data IV. Idus Januarii anno ab Incarnatione Domini DCCCLXXXVIII. anno secundo regnante Odone Gloriosissimo Rege. Actum Aurelianis feliciter. Amen.

Ibid. p. 422. l. 8. post, Constit. 5. *adde.* Suetonium & Zonaram in Claudio.

Ibidem post l. 16. subde.

Manumittere præterea dicebatur, qui servum suum in dominium alterius transmittit, ut esset ejus servus: quod maximè fiebat in commutationibus hominum de corpore cum matrimoniis contraherent cum hominibus alterius Domini. M. Pastorale Ecclesie Paris. Quidam servus noster — habens filiam nomine Genovesam qua ancilla nostra erat, non habens vero unde aliquando eam maritare posset, rogavit nos ut pro amore Dei eam manumitteremus, ita ut de servitute nostra, in servitatem B. Mariae Paris. transfret. Hoc autem ideo rogabat, quia quidam servus B. Mariae illam in conjugem habere volebat, &c.

MANUS. P. 424. l. 2. post, posuissent. *adde.* Acta S. Maximi Confess. p. 56. πειράσει εἰς τὰς ἡμέρας ἐν τῷ βασιλείῳ τῷ βασιλείῳ. Vide Gloss. med. Græcit. in χῆρ.

Ibid. p. 425. post l. 24. subde.

Manu judiciata, judicium per ferrum candens. Liber Chirographorum Absiz fol. 171. Si — contentio insurrexerit, per legitimos testes, si potest fieri, finiatur. Sin autem, finiatur sine duellio, & judiciata manu, sicuti Abbas per fidem unius hominis affirmare

fecerit. Et fol. 199. Atque si — contentio fuerit oras testimonio legitimorum virorum, sine duello & judiciata manu, finiri. Vide Ferrum candens.

Ibid. l. 54. post, manifestum. *adde.* Glossæ MSS. ἰσαλοφῶρ, ἰσ ἰσβαρῶν, ἰσ ἰσ τῶν ἀλματι.

Ibid. P. 429. l. 55. post, &c. *adde.* M. Pastorale Ecclesie Paris. an. 1273. Et volumus quod dicti Decanus & capitulum dictas vineas teneant & possideant in manu mortua sine homagio, sine servitio, aut redditione aliqua nobis vel heredibus aut successoribus nostris in posterum faciendis.

MARANCIA. Lin. 17. post, convertendum. *adde.* Statuta pro Ecclesia Abbavillensi an. 1208. in Tabulari Episcopat. Ambian. fol. 31. Qui maranchiam Missa fecerit, de pena 6 denarios solvat. Qui vero maranchiam Evangelij vel Epistola fecit, 4 denar. *adde.* fol. 134. & aliud Tabulari ejusdem Episcopi fol. 40. v.

MARANUS. L. 1. post, species. *adde.* Stephanus de Carefinis in Chron. MS. an. 1079. Passio S. Clementis & S. Spiritus maranis & aliu navigiis obstrusus.

MARCA. L. 3. post, vendant. *adde.* Vocis Etymon à veteri Germanico Mark accessit Joan. Stierrhookus lib. 1. de Jure Sueonum vetusto cap. 11. pag. 133. voce quæ signum sonat, ut apud nos, marque.

MARCESCHIA. L. 14. post, 57. *adde.* Tabulari Maurigniense an. 1200. ch. 79. Modium & dimidium de ybernagio; modium & dimidium de Marcesche, &c.

Marisca, eadem notione. In Tabulari. Monast. Hederæ fol. 43. an. 1173. alibi, Marceschia, fol. 8. Marcesche, fol. 16. 17. Tabulari. Maurigniense. ch. 79 an. 1200. Modium & dimidium de ybernagio; modium & dimidium de marcesche.

MARCHETA. L. 30. post, habere. *adde.* Sed & huc fere spectat quod de Maximiano Galetio scribit Lactantius lib. de Mortib. Persecutor. n. 38. Postremo hanc jam induxerat morem, ut nemo sine ejus permisso uxorem duceret, ut ipse in omnibus nuptiis præsulator esset.

Ibid. l. 2. leg. sciendum est.

MARCHIO. P. 451. post l. 38. subde.

Marchicomus, Marchio & Comes, in Vita S. Vvolfangi Episc. Ratispon. c. 14.

MARDURINA Peltis. Vide in Martures.

MARE. L. 14. post, Gennafata. *adde.* Sed & observatum à Scholiaste Oppiani lib. 3. Halieut. v. 215: eundem poetam mare, λιμνῶν appellare.

Ibid. l. 49. post, in iis. *adde.* Sidon. in Paneg. Majoriani v. 394.

Ibid. in fine subde.

Marius desponsatio: Andr. Dandulus in Chron. MS. an. 1176.

Tunc Summus Pontifex (Alexander) gratias Deo agens, anulum Duci porrexit, dicens, Te, fili Dux, tuosque successores auro annulo singulis annis in die Ascensionis Mariae mare desponsare volumus, sicut vir. . . Sibi desponsat uxorem, cum verè ipsius custos censetur & ab infestationibus nostrum mare tutum conservasti. Vide eundem sub an. 1177. nota sunt quæ observant Veneti in ejusmodi ceremonia.

MARESCALLUS. P. 458. l. 72. post, traducendis. *adde.* Tabulari. Dalonenis Abbat. fol. 37. Marescallias, prapofiturat; messiones, convivia, justitias, ac trossas feni, & qualibet alia servitia, vel qualibet exactiones justas vel injustas — dimittit. Tabulari. Celliniense: Et 1. agnum aut 6 denar. pro eo; & 1. gallinam; & marescalliam diurnalem, & medietatem unius molendini. Vide Chartam Luxovientem in opetibus S. Columbani p. 335. & Metropol. &c.

MARRITIO

MARRITIO vetus Charta in Actis Episcoporum Cenoman. pag. 197. *Quies & regulariter absque ulla vexatione aut marritione securiter sanctè vivere permittant.* Adde pag. 266. Charta Ludovici Pij Imp. in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. p. 31. *De his autem precipimus, & censum legitimum, & nonas & decimas annis singulis partibus prescripta maris Ecclesia absque ulla marritione vel dilatione reddere.*

MAROSSERIUS, Proxenetæ. Statuta Mediolanensis 2. part. cap. 420. *Nullus Marossierius vel mediator alicujus mercati, cuiuscumque generis & manerici, vel matrimonij, possit habere nec habere aliquam pro marosso, vel ejus mercede alicujus marossi, ut supra, ultra foldos 10. imperialium, &c.* Adde cap. 421. 422. & 1. part. cap. 89.

MARRA. L. 2. post, vigneton. adde. Glossæ Lat. Gr. MSS. *marra*, μαρραζιον.

MARRONES. P. 4767. l. 6. post, alij. adde. De iis etiam intelligendus Anonymus Combesianus in Constantini Porphyrog. vita n. 31.

MARTINIEGA, Tributi species apud Hispanos. Joannes Diacon. in Actis S. Agricolæ num. 15. *Accidit quendam viram ex ejus curia ad colligendam exactionem regiam, qua vulgariter dicitur Martiniega, in tempore hiemis sub mense Decembri Majorinum certissimè advenisse.*

MARTURES. L. 11. post cap. 15. adde. Hugo Metellus Episc. 11. *Mutavi mentem, mutavi vestem, & pro pellionia peregrini muris redolente, involutus sum ovina pelle: pro pelle mardarina, vestitus sum pelle caprina.* Ita mardarina pelles, in Charta Brzeztislai Bohemæ Ducis apud Bohemæ Ducis apud Bohuslaum Balbinum in Hist. Bohemæ p. 191. adde. pag. 299.

MARTYR. In fine. post April. adde. Mabillonius tom 6. Vit. SS. Ord. S. Benedicti p. 580.

MARTYRARIUS. L. 2. post, servat. adde. Formula 48. ex Andegavensib. *Ideo convenit nobis unanimitè consentientes, & per voluntatem Martyrario nomen illo Presbytero, ut ipso infantulo ad homine, nomen illo, venumdare deberemus, &c.*

MARTYROLOGIUM. L. 24. post, 473. adde. Tabular. S. Eparchij Inculism. fol. 43. 44. *Quatenus ipsi fratres memoriale meum post mortem meam in martyrologio suo subscribant, & dominum omnipotentem pro peccatis meis & parentum meorum devotè exorent.*

MASADA. Vide *Massa*.

MASCULI. P. 474. l. 9. dele. ad Zonaram.

MASSA. L. 39. post, mafadas. adde. Tabular. Celsinianense: *Et tres appendarias, & unam masadam de vineas ad Berlerias.*

MASTRUGA, in Glossis antiq. MSS. *fortis, aut fortissimus.*

MATAPANUS, monetæ Veneticæ species: Chronicon MS. Andreæ Danduli an. 1193. *Subsequenter Dux argenteam monetam, vulgariter dictam, Grossi Venetiani, vel Matapani, cum imagine Iesu Christi in throno ab uno latere, & ab alio figura S. Marci & Ducis, valoris 26 parvulorum, primo fieri decrevit* — Henticus Dandulo Dux Venetiar.

MATARE. In fine adde. Electio Hentici Regis Lusitan. *Qui in bello mataverit Regem inimicum, vel ejus filium, & gancaverit ejus pendonem, sit nobilis.*

MATER. L. 2. post, apud. adde. S. Hieron. in Epist. ad Sabinianum.

MATERIA. L. 6. post, vocat. adde. Gloss. Gr. Lat. ὑλὴ ξύλων, *materia*. Alibi: ἕλα ἰργασίμα, *ligna fabricaria.*

MATHERIUM. Catalogus Abbatum Floriacens. lib. 1. Miscellan. Baluzij: *Porro in matherio turris de qua signa pendeant, hujuscemodi inservit versus, &c. Vim vocis non agnosco, nisi legendum sit nartheceio. Vide Descript. nostram S. Sophiæ, ubi de Narthece.*

MATHESIS. In fine adde. & Luitprand. l. 1. c. 3. Vide Gloss. med. Græcit.

MATRICULA. Lin. 4. post, Numidiæ. adde. Glossæ Gr. Lat. *spibior.*

Ibidem p. 483. ante lin. 1. scribe. Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. *Propterea in his locis Ecclesia stipendia & madrisola, quam ego mihi crexi, supplicem quasi Domino meo Pontifici qui mihi successor fuerit, ut omni tempore madricula ipsa, sicut usque nunc in eis temporibus stipendia promeruit, & semper in antea ministrante sancta Ecclesia alatur. Infra. Matricula appellatur.*

Ibid. l. 37. post, &c. adde. Acta Episcoporum Cenoman. p. 111. ubi de Xenodochio: *Et hoc constituit ut omnes adventantes inibi omnia necessaria sumerent, ibique monachos regulariter degere constituit, & matricularios numero & tenore quo in ejus continetur testamento, & ipsum synodochium sua sedis Ecclesia subjugatum, atque suis successoribus possidendum futuris temporibus more Canonico atque Ecclesiastico dereliquit.*

Ibid. p. 484. l. 6. post, &c. adde. Alcuinus Epist. 7. ex Mabillonianis: *Nos matriculares pro te orare non cessamus, ut &c.*

MATRIMONIUM. L. 10. post, cap. 25. adde. Florus lib. 1. cap. 1.

Ibid. l. 11. post, 185. adde. Ita Ammianus lib. 17. conjugium usurpat, ubi de terræ motu Nicomediensis: *Interim clamoribus variis excelsa culmina resultabant, querulantium conjugium, liberosque, & si quid necessitudinis arctè constringis. Sic idem scriptor Sacerdotium, pro Sacerdote usurpat. p. 98.*

MATRIX. adde. Ita Cod. MS. pro *Oratrix*.

MATRONA. Post l. 20. scribe. Vide Dionys. Salvagnium in Ibin p. 71.

MAZER. P. 490 l. 5. post, murrinz. adde. Denique Charta Guillelmi Episcopi Ambian. an. 1293. in Tabulario Episcopat. Ambian. fol. 99. v. *Et cuiuslibet lectum & siphum argenteum & muricum.*

Ibid. l. 34. post, subtilitate. adde. & Salmasius ad Solinum.

Ibid. l. 41. post, putat. adde. Andreas Cæsalius de metallis lib. 3. cap. 23. ex scoris metallorum confecta murrhina vasa existimat, eaque sic dicta, quod myrrham redolent.

Ibid. l. 56. post, nascebatur. adde. Id præterea firmant Glossæ Gr. Lat. μαρρινον, τὸ μαρρινον, *murrha*, μαρρινον. Sed & Sidonius Carm. 11. *myrrinam Sardonichen* dixit:

Myrrina Sardoniches, Amethystus iberus, iaspis Indus, &c.

Apud Annam Commenam lib. 3. Alexiad. p. 94. *μαρρινον σαρδωνικον*, Aretas in Apocalypsin cap. 57. de Sardonice: ὁ λίθος ὅστις ἐστὶν ἡ γλῶσσα αἰματωρῆς ἐκκαλιζέει.

Ibid. lin. antepen. post, relinquimus. adde. Quas legere est potissimum apud Jacobum Gretzerum in Syntagm. de Vino myrrhato & myrrhino.

Ibid. p. 492. post l. 45. adde. Tametsi poetis veteribus loquendi formula familiaris, de qua Savaro ad Sidonium lib. 2. Epist. 13.

MEDALLA. L. 13. post, &c. adde. Tabular. Celsinianense: *Unam medallam Claromoniensem debent de Cereis Paschali.*

MEDIA VITA. *Adde in fine. & in V. Reliquia.*

MEDICA. *In fine adde. Vide Gloss. med. Græcit. in Iarçivn.*

MEDICALIS, pro *Medicinalis.* S. Columban. instruct. 11. *Plus suave est, plus medicale est, plus salubre est cordi dilectio.*

MEDIETARIUS. *In fine adde. Mediatoria, non semel in Tabul. Novigenti totroci S. Dionysij.*

MEDITURIRE, *Meditari sapientia,* occurrit in Miracul. S. Servatij Episc. n. 57.

MEDIUS. *Lin. 4. post, internuntius. adde. Ita vocem μῆς apud Græcos usutpati observat Salmastius de usuris, p. 475.*

Ibid. post l. 16. subde.

Medius, Mediocris, qui nec summi, nec infimi ordinis est. Medius Princeps apud Ammian. lib. 14. Medius vir, apud Vopiscum in Caro: Medius Dux, apud Spartianum in Ælio vero.

MEDO *L. 14. post, sunt. adde. Petrus de Dusburg. in Chron. Prussæ cap. 5. Pro potu habent simplicem aquam, & melicratum seu medonem.*

MEGADUCAS. *Lin. 5. post, 148. adde. Andreas Dandulus in Chron. MS. an. 1205. Philocalus & Navigatio Scythiam obtinent, imperiali privilegio imperij Megaduca effectus.*

MEGALINA. *L. 2. post, Salmastius. adde. Andreas Mon. lib. 1. Vitæ S. Ottonis Episcopi Bamberg. cap. 43. Tegumentum nocturnale mirabilis pretij de serico, auro, & megalina pelle confectum inter alia dona ei est allatum. Infra: Aientes non opus esse megalinis regi pellibus leprosus & paralyticos quibus ungue ovium aut leporum vestimenta sufficere potuissent.*

MEITERIA, *Mensuræ frumentariæ species. Acta Capituli Eccles. Lugdun. an. 1347. fol. 126. v. Tres meteria avenæ ad mensuram veterem.*

Meiteriata, modus agri, tres meiteriata, seu mensuras frumenti producens. Charta Rainaudi Comitum Forensis an. 1263. De cuius feodo dicitur tres meiteriata terra existunt, &c. Occurrit pluries.

MELINUS. *Lin. 2. post μελινός. adde. Gloss. Gr. Lat. MS. Reg. Cod. 85. μελινός, Genus coloris. Gloss. Lat. Gr. Lucius, μελινός χόρμα. Ita emendat Salmastius ad Plin. pro μελινός, ubi plura de Melino colore p. 256. 257.*

MELIOR. *Pag. 500. l. 7. post, 756. adde. & Andream Monachum lib. 1. Vitæ S. Ottonis Episc. Bamberg. cap. 43.*

MELIORARE. *L. 9. post, 19. adde. & in Charta Ludovici Pij in Vita Aldrici Episc. Cenoman. pag. 38.*

MELLICRATUM, *Μελικρατῶν, idem quod Medo. Petrus de Dusburg in Chron. Prussæ cap. 5. Pro potu habent simplicem aquam, & mellicratum seu medonem.*

MELLITOR, *Quis mel vel ceram conficit. Fori Leitinz: Mellitor det per annum unum almude de melle, & unam libram de cera.*

MEMORIA. *Post l. 57. subde.*

Memoria, anniversarij Sanctorum dies, seu festa. Joannes Hierosolymitanus lib. 3. in Scategemata B. Job: Propterea & memorias Sanctorum facimus, & parentum nostrorum, vel amicorum in fide morientium devote memoriam agimus, &c. Anastasius Biblioth. in Hist. Eccl. Festus Senator urbis Romæ missus ad Anastasium propter quasdam civiles utilitates, memorias sanctorum Apostolorum festivitate majori petiit celebrari.

Ibid. p. 505. l. 3. post, cohort. adde. μνηστικὸν μῆς; de eodem Augusto, apud S. Athanasium in Epist. ad Constantium.

Ibid. l. 7. post, Imp. adde. Principalis memoria, in Diurno Romano p. 36. de Theodosio Imperatore.

Ibid. in fine adde. Unde vero est ortus formulæ, docet Goarus ad Eucholog. p. 144.

MEMORIALES. *Lin. 16. post, Gressiers adde. Statutum an. 1327. pro Castelleto Paris. in Regesto temporalitatum Cameræ Comput. Paris. f. 105. Ceux qui seront les memoriaux seront personnes souffisans & jurez, & ne seront memoriaux ne accors, si les parties ne sont presentes, & a accors de l'escriure, & jureront les Advocats qu'ils ne contrediront les memoriaux que plaider auront, ains les accorderont selon ce que plaide auront, & y seront iceux Notaires mis & establis de par le Prevost, bons & souffisans, &c.*

MENAGIUM, pro *Homenagium.* Vide in *Hominium.*

MENATA, *Clandestinum consilium. Ex Gallienæ. Formula 24. ex Andegavenfib. Quasi animalia per sua menata eos ducere habuissent, & ipsa animalia per sua menata aliqui mortui fecerant, &c. ipsa pecora illi exorticaissent, &c. Infra: Et ipsi illi taliter locutus suis quod nec sua animalia nunquam menassit, nec per sua menata ipsa animalia degeri nunquam habuissent, &c.*

MENSA. *Pag. 507. l. 63. post, cotidie. adde. In Epist. Joannis II. Archiep. Lugd. ad Glascomensium Episc. in civitate Beneventana, qua propriè ad mensam Apostolicam pertinet, velorem Dominus Papa ordinat.*

MENSIS. *L. 29. post, exeunte. adde. Aliam methodum edidit ex MS. Cod. doctissimus Mabillonius lib. 4. Analect. vet. pag. 480. hac ratione, Mense Ianuario intrante dies duo, & exeunte dies septem. Mense Februario intrante dies novem, & exeunte dies quinquæ. Martio intrante dies tres, & exeunte dies octo. Mense Aprili dies decem, & exeunte dies octo. Maio intrante dies sex, & exeunte dies octo. Junio intrante dies novem, & exeunte dies novem. Julio intrante dies quatuor, & exeunte dies decem. Augusto intrante dies sex, & exeunte dies duodecim. Octobri intrante dies novem, & exeunte dies duodecim. Novembri intrante dies 8. & exeunte dies duo. Decembri intrante dies duodecim, & exeunte dies tredecim. Hæc per otium expendat Lector quæ cum Rollandino & Chartis non quadrant.*

Ibid. p. 511 l. 5. post, 24. adde. Diurnus Romanus cap. 2. tit. 1. Die enim ill. instantis mensis obiit.

MENSURATICUM. *Adde in fine. Vide Gloss. med. Græcit. in Μεσσυριών.*

MENTIONARIUS, *Mendax. Paulus Diac. lib. 21. Hist. Misc. pag. 643. Edit. Canisij: Ut invenio alium mentionarium Iustinianum quem habuit, quem mittere debuisset, &c. Ubi Theophanes pag. 328. φρόσῳ habet.*

MERCENARIA. *Regestum Burbonense ex Camera Comput. Paris. fol. 11. Ego Archinbaudus Dom. Borbonij — concessi Mattheo de Monteacuto & ejus heredibus de uxore sua procreatis mercenariam meam de Veteribus Casis, sitam in Parochia S. Angeli, cum pertinentiis ejusdem mercenarie — quamdiu dicitur Mattheus & heredes erunt mansionarij in terra mea, &c.*

MERETRICIUM. *L. 6. lege, hoc loco.*

MERITUM. *L. 1. post, proffits. adde. Schol. Juvenal. Sat. 5. de Calpurnio Pisone: Post consulatum*

materna hereditate dilatus, magnificentissimus vixit, meritis sublevare inopes ex utroque ordine solitus.

MERULUM. Reponere hinc hanc vocem, quae perperam irrepit in pag. 526.

MESCHITA. L. 18. post, apud. adde. Anton. Brandaonum lib. 15. Monarch. Lusitan. cap. 11.

Ibid. l. 12. post, 16. adde. Vide Steph. Baluzium lib. 2. Miscellan. pag. 268.

MESLEIA. Lin. 6. post, animo. adde. Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. cap. 19. *Tensons que l'on appelle meslees.*

Ibid. post l. 26. subde.

Miscela. Tabular. Campaniae Thuan. Si miscela in villa facta fuerit, qui inde accusabitur, se tercio purgabit: & si unus juratorum miscelam viderit, se purgare non poterit.

MESNILIUM. Vide in Mansionile.

MESSIO. L. 30. post, &c. adde. Charta Hugonis Archiep. Senonensis: De ipsa decima messionem suam annuatim capiat, 4 videlicet modios, unum frumenti, alterum siliginis, 3, ordei, 4, avena, &c.

MESTARIUM, Mensura aridorum, apud Lugdunenses: Occurrit saepius in Actis Capitularib. Eccl. Lugdun. an. 1343. Unum mestarium siliginis, & duo mestaria Comblos avena.

MESTIVA. Post l. 43. subde.

Mestivare, percipere. Charta Petri Episc. Inculmensis an. 1160. ex Tabul. S. Epatchij f. 11. *Mestiva vero super qua questio orta fuerat, soli Sacerdoti concessimus. Si tamen Monachus mestivare voluerit, parochianos suos Sacerdos diligenter admoneat, ne monacho de segetibus suis donet.*

META. L. 2. post, 46. adde. Helychius: *Συναμια ει οσποι η διαματων.*

METANEA. L. 3. post, venia. adde. *μετανοιη* ipsa, apud Naucrati in Encyclica de obitu S. Theodori Studitae p. 880.

METRETA. L. 13. post, dabit. adde. Ex his emendandum videtur Pœnitentiale S. Columbani cap. 3. Edit. 1667. *Vel certe si multum est quod effudit, quantitas metretas de Cervisia — perdidit.* Legendum enim metretas. Editio Holleniana habet *quadrana.*

METRICANUS, Poeta, apud Harigerom in Vita S. Servatii Episc.

MICROLOGUS. L. 2. post, *καθαρις.* adde. In Gloss. Lat. Gr. *Scrupulosus.*

Ibid. l. 4. post, breviliquium. adde. S. Columbanus Epist. 4. *Minimus maximo, agrestis urbano, micrologus eloquentissima, &c.* Idem Epist. 5. *Licet enim mihi nimirum (f. nimium) micrologo, &c.*

MIGMA. In fine subde.

Smigmator in Miraculis B. Stanislai Canon. Regul. num. 49.

MILES. P. 533. l. 44. post, Epist. 3. adde. Vita Aldrici Episc. Cenoman. n. 1.

Ibid. l. 46. post, 490. adde. Anton. Brandaon. lib. 12. Monarch. Lusitan. cap. 1.

Ibid. p. 542. l. 5. post, accinxit. adde. Idem Alfonso I. Rege Portugalliae refert Chronicon Gotthorum, seu Lusitanicum, editum ab Anton. Brandaono, sub era 1163. *Infans inelytus dominus Alfonsus Comitis Henrici & Reginae D. Tarsia filius, D. Alfonsi nepos, habens aetatis annos fere 14. apud sedem Zamorensem ab altario S. Salvatoris ipse sibi manu propria sumpsit militaria arma, & ibidem in altare indutus est, & accinctus militaribus armis, sicut moris est Regibus facere, in die festo Pentecostes.*

Ibid. p. 543. l. 63. post, opponuntur. adde. Philippus de Pergamo in Catone moralizato: *Alli qui autem ex nobilibus reperiuntur, qui infimum tenent nobilitatis gradum, ut sunt simplices Milites, &c.*

Ibid. p. 544. l. 39. post, explicavit. adde. Charta Armoricobritannica an. 1419. *Difait que Chevalier d'armes mariant sa fille avec Chevalier d'armes, faire le pouvoit par le don d'un chapeau de fleurs.*

Ibid. p. 546. post l. 23. subde.

Miles per naturam, genere Militari ortus, vir nobilis. Fori Leirenz in Lusitania editi à Brandaono to. 3. Monarch. Lusit. *Miles de Leirena stet pro meliore Milite de tota terra Regis in Iudicio, & peon pro meliore peone.* Ibidem: *Si Miles per naturam perdidit ibi Equum suum, & recuperare non potuerit, semper stet in foro Militis. Alius vero Miles qui non fuerit per naturam, si perdidit equum, stet in foro Militis per duos annos: deinde si non habuerit, det rationem.*

Miles de quatuor familiis. Gallis *Gentilbome de nom & d'Armes.* Joan. Longinus in Actis S. Stanislai Episcopi Cracov. num. 162. *Milites de quatuor familiis & generationibus, qui ampliore in illo parricidij facinore gessisse serantur principatum, videlicet serentes labarum cum cruce in campo caelestino &c.* Vide dissertat. nostram ad Joinvillam de hoc argumento.

Miles plebeius in eod. Chronico Gotthico Lusitanico era 1200. *Pridie Kl. Decemb. in nocte S. Andreae Apostoli, civitas Paça id est Begia, ab hominibus Regis Portugalliae Dom. Alfonsi videlicet Feonando Gonsalvi, & quibusdam aliis plebeis Militibus nocte invaditur, & viriliter capitur. Ubi Milites plebei videntur appellari quivis Equites, qui opponebantur peditibus. Fori Leirenz: Quidquid homo de Leirena in terra Saracenorum lucratus fuerit, det quintam partem Regi, prater equos quos debet accipere Alcaida de Leirena, & facere inde novos Milites, & dare his qui perdidit suos. Infra: Peon si habuerit equum, stet Miles, si vult. Rursum: De pugna qua fuerit in fiada, si Miles fuerit victus, det 10 solidos: si peon, quinque. Hos Cavalleros villanos vocant Fori Alcaçonenfes era 1267.*

Ibid. p. 547. l. 42. post, 203. adde. In Nivellesi Monasterio Canonicarum S. Gertrudis in Brabantia, etiamnum domicellae istae Canonicae, post exactum *Stagium*, quod triennij esse aiunt, sunt seu creantur *Militissa*, ad altare, à quodam nobili Milite ad hoc evocato, stricto ense in dorsum impacto, consuetisque verbis pronuntiatas.

MIMARITIAE, *Meyericij seu mimici gestus.* Pirminius Abbas in Excerpt. de libris Canonicis: *Mimaritias & verba turpia, & amatoria, vel luxuriosa ex ore suo non prodant.* Vide Gloss. med. Graecit. in *Μιμαρις*.

MINAE. Post l. 14. adde. Ubi Servius *minas* esse ait, *eminentias murorum, quas pinnas vocant.* Utuntur praeterea Ammianus lib. 20. 24. 29. Festus Avienus in Ora maritima, & Rufinus apud Josephum lib. 3. cap. 7. *dele 2. postremas lineas.*

MINA, mensura. In fine subde.

Mineata terra, in Tabulario S. Albini Andegar.

MINERVAM in tela sua nominari à mulieribus, maleficij aut superstitionis species, apud Pirminium in Excerptis de sacris libris Canonicis.

MINISTER. L. 4. post, 66. adde. Lactantius lib. de Mortib. persecutor. num. 15. *Comprehensi Presbyteri*

byteri & Ministri, & sine ulla probatione ad confessionem damnati.

Ibid. pag. 554. l. 59. post, capit. adde. Ecclesiastica & reipublica administratores, in Charta Ludovici Pij, in Vita Aldrici Episcopi Cenomanensis pag. 34.

Ibid. pag. 557. lin. 32. post, &c. adde. Similem prope Constitutionem de Ministerialibus Bambergensis, Ecclesiæ descripsit Gretzerus in Divis Bambergensib. p. 89.

MINISTELLUS. P. 560. l. 5. post, &c. *videt. Bernardus Silvester de gubernatione rei familiaris: Homo jocularibus intentus cito habebit uxorem, cui nomen erit paupertas, ex qua generabitur filius cui nomen erit derisio.*

Ibid. l. 22. post, expellere. adde. Longè sapientius egit Henricus Imp. qui in nuptiis suis cum Agnete Pictavensi in Ingelheim celebratis anno 1044. Infinitam histriionum & jocularum multitudinem sine cibo & muneribus vacuam & mterentem abire permisit ut est in Chronico Vitziburgensi.

MINORES. L. 3. post, nepotes. *adde. Glossæ Græc. Latin. μικροί, Minores. Singulare non habet.*

MINUSTIRE, *Sigillatim offerre. Gallis, dire par le menu. Formula 32. ex Andegavensib. vel reliquas res quam plures, quam longum est per singulas ministrare.*

MINUTA. L. 8. post, nervos. *adde. Tabular. Celsinianense: Et debet in mense Maii multonem 1. cum lana, & 1. agnum, ad messes 1. sextarium de silica, & alium de civada, ad vindemias carrigium, aut 2. sol. per porcum, & pascuage, & per pastum 13 den. — & minutam de Poies, & 1. parem. Ubi minuta de Poies idem valet quod Pogensis, seu moneta Podienfis. Vide Pogensis.*

MIRAMOMELINUS. *In fine adde. Elmunimus appellatur in Chronico Gottholustano era 1217. Emir Elmanimus, era 1222.*

MISCHINUS. P. 567. post l. 33. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Nous sommes quinze mille meschins & bachelers, Qui devons nostre pris & nos los acheter.

MISCLA. *Vide in Mesteia.*

MISELLINUS, pro *Misellus*, apud HRabanum Maurum hymno 26. de charitate:

Nutu Dei felix homo conlatatur fratribus, Misellinis & pupillis, egenis & orphanis.

MISSA pro missione. *Adde in fine. Vide Gloss. med. Græc. in Mis.*

MISSA. Sacrificium. P. 574. l. 57. post, Marcello. *adde. & alii. Vide Goarum ad Eucholog. p. 122.*

Ibid. L. 58. post, agere. adde. In lib. 1. Sacrament. Eccl. Romanæ cap. 75.

Ibid. p. 576. l. 4. post, mundinæ. adde. Vide Gretzerum in Mucicibus Christianis p. 75.

Ibid. post l. 24. subde.

Missæ bifaciata, dictæ, cum Missæ plures diversi argumenti usque ad offertorium sæpius iteratæ, tandem uno Canone concludebantur: adversus quas studiosè scribit Petrus Cantor in verbo abbreviato. Ita Georg. Cassander de Liturg.

Ibid. l. 31. post, cap. 12. adde. Tumque sacræ zdifores claudabantur, ut est apud S. Maximum in Mystagog. cap. 16. ea autem Diaconi vox erat: Si quis non communicat, det locum, id est excedat, ut est apud Gregor. M. lib. 2. dialog. cap. 23.

Ibid. p. 577. l. 4. post, conficitur. adde. Feria 5. majoris hebdomadæ.

Ibid. l. 5. post, Retensis. adde. & in lib. 1. Sacrament. Eccl. Rom. cap. 40.

Ibid. l. 13. post, solet. adde. In Missali Gotthico p. 385. &

Ibid. p. 578. post l. 4. subde.

Missæ Paschalis, quæ in singulis septimanæ Paschalis feriis agitur, in Missali Gotthico p. 342: 343: in Gallicano p. 480.

Ibid. l. 45. post, &c. adde. Cumeanum de Mensura pœnitentiæ. cap. 14.

Ibid. p. 579. l. 47. post, abstrahatur. adde. Acta Episcoporum. Cenoman. pag. 72. nunquam à die ordinationis suæ cognoverunt diem præterire, ut non Missam aut publicam aut secretam celebraret.

Ibid. p. 581. l. 2. post, &c. adde. Franciscus Canonicus Pragensis: Nec non Missas votivas de Sanctissima Trinitate, de S. Spiritu, de Domina, de Patronis, &c.

MISSALE. L. 20. post, &c. *adde. Herbertus Monachus de Hereticis Petragoricensibus: Nec communionem percipit, sed hostiam juxta aut retro altare, aut in Missam projicit.*

Ibid. p. 582. l. 11. post, argento. adde. Acta Episcoporum. Cenoman. p. 149. In Pollegiis tamen & Plenariis sanctæ matris prædictæ urbis Ecclesiæ baculum pleniter operiuntur inserta. Et p. 259. Et aliis villulis ad eas pertinentibus, sicut in Plenariis: Iam dicta Ecclesia continetur.

Ibidem In fine post, inserta. adde. Charta Ludovici Pij in Vita Aldrici Episc. Cenoman. num. 11. sicut in plenariis & breviariis ejusdem Ecclesiæ continentur; &c. Adde. pag. 40. & 144.

MISSUS, pro ferculo: *adde in fine. Charta alia Ludovici de sancta-Maura D. de Caenchi, de Saure, & de Richebourg. an. 1615. Item nous avons droit de mets de mariage, qui est deu par ceux qui se marient, & qui viennent espouser en l'Eglise dudit Saure, lequel se doit apporter jusq'au chasteau par l'Epouse avec les joueurs d'instrumens, ledit metz doit estre composé d'un membre de monton, deux poullers, deux quarties de vin vallants quatre pintes, quatre pains, quatre chandelles, & du sel le jour des espousailles, en peine de 60. sols parisis, d'amende.*

MISSUS. Legatus. P. 586. l. 7. post, accipiant. *adde. Vide Henricum Valehum ad excerpta Diodori Siculi p. 60.*

MITRA. P. 590. l. 19. post, Considera. *adde. Balsamon de Chartophylacæ, lib. 7: Juris Græcorum. pag. 462. τὸ τῆς δαδίας καπέλου τὸ πλάτα ἰσοίως ἐλέγεται κισσομήδους ἡγορεῖ τριτάτου, ἢ ἀνισσομήδους τῆς πλάτα, ἢ τὸ τῆς ἐπιζωτικῆς δαδίας.*

Ibid. l. 41. post, dignitati. adde. Vide vitam S. Henrici Imp. cap. 18. & Bonfilium Constantium in Messana lib. 8. p. 58. v.

Ibid. p. 591. l. 27. post, &c. adde. Poëta Gallicus inferioris ævi, editus an. 1530. in Carn: hoc titulos Epitheton contre deux fauz tesmoins mitrez:

*Nous fauz tesmoins que vous usiez mitrez,
Par gens letrez qui ont bien veu les livres,
Pour nos messaitz qui sont enregistrez,
Sommes monstrez & ainsi accoustrez,
Sous le hazard d'en avoir quatre livres.*

Ibid. l. 28. post, 328. adde. & Ludovicum d'Orleans in expostulat. p. 207.

Ibid. in fine adde. Cæterum de veterum mitra multa congestit Carol. Paschalius lib. 4. de Corona cap. 20. 21.

MITTERE. L. 4. post, ponere. *adde. Lactantius*

de Mortib. persecut. num. 2. *Per omnes provincias & civitates Ecclesie fundamenta miserunt. Ubi idem scriptor lib. 4. instit. cap. 20. Discipuli vero per provincias dispersi fundamenta Ecclesie ubique posuerunt.*

MIXTUM. L. 3. lege. *μίξις.*

Ibid. p. 593. l. ult. post. meteil. adde. Gloss. Gr. Lat. μίξις ἁμαρτωίων, ἢ ἄλλῃ ὕλῃ, mixtura.

Ibid. p. 594. l. 5. post. rasam. adde. Tabular. Dalonenfis Abbatie fol. 63. Ad censum 7. sextariorum & unius Emise mixtura.

MODIATIO. Lin. 6. post, vino. adde. Charta Joannis Episcopi Carnotensis an. 1178. in Tabulario Drocensi fol. 33. *Adducunt quoque eandem modiationem Monachi de Brolio, &c.*

MODIGUS, Modius. Testamentum Sancij II. Reg. Portugall. etæ 1286. apud Brandaon. tom. 4. *Septem modigos panis qui consueverunt mihi dari.*

MODIUS. L. 13. post, Digestis. adde. Formula 21. ex Andegavensib. *Ad illo campello ferente modius tantus, &c. Ita Form. 53.*

Ibid. p. 596. post l. 30. subde.

Modiagium, idem quod Modiatium. Tabul. Prioratus S. Vincentij Laudunensis, an. 1274. Recognoverunt unum modium ad mensuram S. Quintini, qualiter solvitur in modiagio Ecclesia S. Vincentij.

Moiata, idem quod Modiatia. Tabularium S. Eparchij Inculismensis fol. 1. Item in Enguena unum ortum tenentem dimidiam moiata de terra.

MOFFADOR. Charta originalis cujusdam Majoricensis an. 1253. *Mivomomeni dat mihi de decem in decem diebus 40 Bisancios pro Cypensis: & de die in diem mittit 40 equos summo mane ad equitandum cum multitudine venerabilium Moffadorum, qui me & totam meam familiam intus civitatem & extra honorifice comitantur.*

MOGNERIA. Tabular. S. Eparchij Inculism. fol. 40. v. *Quidquid habemus in molendinis & in angulari de Fiffac, id est tertiam partem, & unam mogneriam, &c.*

MOLENDINUM. Pag. 598. l. 30. post, Columbum. adde. nostri tan vocant quercum corticem in pulverem redactum, quo Coriarij ad subigenda Coria utuntur.

Molendina, seu Moletrinas in lenclis, adinvenisse Belisarium scribit Procopius lib. 1. de Bello Gothico cap. 19.

MOLESTIA. Adde in fine. Vide Gloss. med. Græc. in *Μολυσία.*

MOLINUM. P. 597. post l. 20. subde.

Mulneum, eadem notione in Tabul. S. Cyrici Nivern. ch. 17. Ex alia fronte rivulum credandum cum uno mulnero. Occurrit rursus in cod. Tabulario.

MOLLES. In fine adde. Vide Gloss. med. Græc. *Μαλακία.*

MOLLIDITAS, Mollities. Vita S. Marculfi Abbat. num. 10. *Leclus ejus nec etiam quidquam molliditatis habebat, sed tantum nuda jacens in humo, &c.*

MONACHUS. L. 45. post, infirmis. adde. Quo spectant orationes, quæ describuntur in lib. 1. Sacrament. Eccl. Rom. cap. 73. & 74. *cum expoliatur infirmus, & fons benedicatur: Deinde, Benedictio aque ad succurrendum, & cap. 76. Ad succurrendam benedictio olei exorcizati.*

Ibid. p. 602. l. 2. post, &c. adde. Tabul. Celsinienfe: Quod si in Vita Monachi non fuerint, ad succurrendum recipiantur. Alibi: Pro hoc itaque dono supra dicti Monachi Celsinienfes eundem Geraldum

Monachum fecerunt ad succurrendum, & honestè sepelierunt.

Ibid. l. 25. post, 295. adde. Vide præterea Balsamum ad Can. 2. Pseudo-synodi Photiane.

MONASTERIUM. P. 604. l. 2. post, rexisse. adde. Ejusmodi vero monasteria duplicia in posterum fieri vetantur in Synodo Nicæna II. Can. 20.

Ibid. l. 7. post, vide. adde. Præterea Ignatium Diac. in Vita S. Nicephori Patr. Constantinopol. num. 27. Mandatum dari solitum Metropolitanis 6. 16. in Jure Græcorum. p. 432. & infra.

Ibid. l. 34. post 52. adde. In Jure Græcorum. pag. 141. 253. & apud Crusium in Turcogr. lib. 4. Epist. 18.

Ibid. l. 59. post, dotata. adde. Τὸ ἴδιον μοναστήριον, in Nov. 8. Alexij Comneni in Jure Græcorum.

Ibid. l. 63. post, habitum. adde. Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 6. Quod Abbacia S. Vincentij non esset de jure antedicti Episcopi, sed fisco sapientissimi Hludovici Imperatoris esse debebat.

Ibid. p. 606. l. 10. lege, 1053. & infra, xvum.

Ibid. l. 19. post, exordio. adde. Privilegium Joannis Pap. pro Ecclesia Lochiensis à Goffrido Grifagonella constructa: Quos nos divina fultu fiducia ita confirmamus, ut prefata Ecclesia sit semper ab omnium hominum dominatione libera, ut præter Romanum Pontificem nullum habeat profulem. — hoc autem factum est assensu & voluntate Harduini tunc temporis Turonensis Archiepiscopi. Vide Vitam Aldrici Episc. Cenoman. num. 47. Vitam S. Baboleni num. 20. Edit. Petri Chiffletii, Ughellum, &c.

Ibid. p. 608. l. 61. post, 72. adde. Vide Gloss. med. Græc. in Σαυροπύριον.

Ibid. l. 66. post, vide. adde. Nov. 123. c. 44.

Ibid. l. 72. post, c. 9. adde. Petr. Fabr. lib. 3. Gemestr. cap. 21. p. 335. & Morinum lib. 7. de Pœnit. cap. 15.

Ibid. p. 609. l. 17. post, Gretzerus. adde. In Tabul. S. Cyrici Nivern. Ch. 59. Hugo Episcopus Nivernensis Ecclesiam S. Cyrici monasterium vocat.

MONETA. P. 610. l. 39. post, capitis. adde. *Denarii infortiatorum, passim in Tabul. Abbat. Dalonenfis fol. 4. 5. 7. 49. 55. &c. Ibidem fol. 70. acceptis 8 libris de forzats, vel Pislavinis.*

Ibid. p. 612. l. 59. post, præcipimus. adde. Occurrit etiam in Charta an. 1258. apud Maximilianum Henticum in Apologia Archiepisc. Colonienfis pag. 33.

Ibid. post l. 64. subde.

Moneta missibilis, Gall. de mise, in Charta an. 1322. in Maceris S. Barbaræ Lugdun. p. 203.

Ibid. p. 631. post lin. 24. scribe.

Legitur in Regesto viridi novo Castellæ Paris. fol. 83. Statutum de monetarum pretio, 16 Febr. 1485.

Grans Blancs unzains tant aux armes de France que du Dauphiné pour 12 den. T. piece, demi unzains à l'Equipollent.

Grands Blancs au soleil tant aux armes de France que du Dauphiné pour 12 den. T. & les demy à l'Equipollent.

Liars & hardis pour 3 den. piece.

Doubles & petits deniers Tournois pour 2 den. T. & 1 den. T.

Les Parisis pour 1 den. paris piece.

Les Gros d'argent tant aux armes de France que du Dauphiné pour 2 sols 10 den. T.

Tous les Escus à la couronne qui sont faits à divers poids, à tout le moins qui pèsent 2 den. 14 gr. au pris

pris de 32 s. 1 den. T. piece. Les demi Escus à l'equipollent.

Les Escus fais au pays de Dauphiné du poids desusdit pour 32 s. 1 d. T. piece, & les demy à l'equipollent.

Les Escus au soleil qui sont faits de 70 de poids au marc à tout le moins, qui poisent 2 den. 16 gr. pour 33 s. T. piece, & les demi Escus à l'equipollent.

Les Escus au soleil qui sont faits oudit pays de Dauphiné de semblable poids pour 33 s. T. piece, & les demi à l'equipollent.

Habetur Statutum aliud Caroli VIII. Reg. 10. Jun. an. 1488. fol. 131. quo perinde monetarum Francicatum pretium indicatur, scilicet

Bons viels Escus pour 40 s. T.

Bons France à pié & a cheval & Royaux pour 39 s. T.

Bons Saluts à 37 s. T.

Bons Escus au soleil pour 36 s. 3. d. T.

Bons Escus appelez à la couronne pour 35 s. T. piece.

Grans Blancs au soleil appelez douzains pour 13. den. T.

Grans Blancs à la couronne appelez unzains pour 12 d. T. piece, & les demi à l'equipollent.

Gros du Roy qui par cy devant ont eu cours pour 2 s. 10 d. T. auront cours pour 3 s. T.

Liars & Hardis, doubles Tournois, Petits Tournois & deniers Parisis au pris qu'ils courent à present.

Statuto denique alio ejusdem Caroli 17. Decemb. an. 1488. ibid. fol. 122. statuitur nova cussio des Grans Blancs à la couronne à 4 den. d'alois argent le Roy, à 2 gr. de remede, de 7 s. 8 den. & demi de poids au marc de Paris, qui auront cours pour 10 den. T. la piece, sur le pié de 11. livres T. marc d'argent.

In Regesto extuleo Castellati Paris. fol. 50. extat aliud Caroli Regis Statutum 31 Aug. an. 1493. quo cudi statuantur monete aureæ & argentæ, scilicet

Les Escus fins au soleil de 70. de poids au marc, qui est 2 den. 17 gr. 3 quarts de gr. du poids de 2 den. 16 gr. du prix de 36 s. 3 den. T. Les demi à l'equipollent.

Les Escus à la Couronne qui sont de 72 de poids au marc, qui est 2 den. 14 gr. du prix de 35 s. T. Les demi à l'equipollent.

Les gros de Roy de 2 den. 16 gr. pour 3 s. T.

Les grans Blancs au soleil aux armes de France & du Dauphiné pour 13 deniers T. Les demi à l'equipollent.

Les grans Blancs à la Couronne pour 10 d. T. &c.

Ibid. p. 653. l. 41. post, solet. adde. Jus veto cuedendi monetam habuisse Episcopos Cenomanenses ex concessione Pipini Regis, colligitur ex Vita Aldrici ejusdem urbis Episcopi pag. 100.

Ibid. l. 62. post, exhibemus. adde. Charta an. 1151. in Hist. S. Barbaræ Lugdun. Misit — in gageria pro 10 millibus solidorum Lugdunensis moneta, cujus 20 solidi valebant marcam puri argenti.

MONETARIUS. In fine subde.

Monetarius ex Sacrament. Imperij. Extat. in Regesto 120. Tabularij Regij Charta 136. Caroli VI. Regis data in Ponte Archæ 28 Martij an. 1387. hocce argumento: Charles — Comme de nostre droit acausé de nostre joieux avenement en nostre Duchie de Normandie nous appartiengne & puissions faire & errecer un Monnoier du serement de l'Empire, savoir faisons que nous pour la bonne relation à nous faite, de sens, loianté, & suffisance de nostre bien amé An-

cheaume de Marronie bourgeois de Rouen, & aussi pour consemplation de nostre amé & seel Conseiller L'Evêque de Bajoux duquel il est neveu, icelui Ancheaume avôs aujourd'hui fait & créé par la teneur de ces presentes, faisons & creons de nostre autorité, grace especial & pleine puissance Monnoier du serement de l'Empire, à avoir, faire, & exercer ledit office de Monnoier par lui & ses hoirs perpetuellement, aux droits, franchises, & libertez, & autres proffits & emolumens qui a office de monnoier dudit serement peuvent & doivent appartenir, & à lui & à sesdits hoirs avôs octroie & octroions que par toute nostre dite Duchie de Normandie ils puissent ouvrir & monnoier, & user desdites franchises, privileges, & libertez, ainsi que sont & ont accoustumé faire d'ancienneté les autres ouvriers & monnoiers dessusdit. Si donnons en mandement au Prevost, Gardes & ouvriers desdites monnoies qui à present sont, &c. His opponuntur les Monnoiers du serement de France, in manuali Placitorum Parlamenti, 19 Jul. 1374. mentio fit controversie inter Monetarios sacramenti Francia, & Monetarios sacramenti Imperij, super eorum privilegiis, ubi Monetarij sacramenti Imperij, iisdem quibus Francici immunitatibus ac privilegiis gaudere se, & in Regnum Francie à Rege evocatos fuisse asserunt.

MONICULUS, pro Monachus. Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. ad ipsa basilica in honorem ipsius obedum civitatis Cenomannica edificavi, & casus inibi edificavi, & moniculos institui, qui inibi Christo propitio in perpetuis temporibus officium & servitium procurent.

MONOGRAMMA. L. 11. post, dicitur. adde. Vita S. Baboleni num. 21. ex Edit. Petri Chiffletij: Sed & Rex ipse (Clodovæus) favens subscripsit, & suo monogrammate facto, anulo regio insigniri iussit.

Ibid. p. 668. l. 22. post, 121. adde. & Egidio Gelenio in Colonia p. 74.

Ibid. l. 29. post 47. adde. & Guilino in Annalib. Alexandria p. 15.

Ibid. l. 32. post, 361. adde. & apud Egidium Gelenium in sancto Engilberto p. 32.

Ibid. l. 34. post, 431. adde. Aliter exhibetur apud Gelenium in S. Engilberto p. 27.

Ibid. p. 670. l. 1. post, 390. adde. & Annalib. Alexandria p. 336.

MONS GAUDII. L. 15. post, 171. adde. & Ricordanum Malaspinum cap. 156.

Ibid. l. 26. post, locis. adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez. MS.

Roi Looy escrie, Monjoie Diex aie.

Infrâ:

Crie Monjou, aidiez sainte Marie.

Rursûm:

Monjoie escrie, Dex aide & saint Pol.

MONSTRABILIS, Conspicuus. Sidon. l. 3. Ep. 7. Ob omnia felicitatis natura que dona monstrabilis. Vide Savaron.

MONTANEA. L. 12. post, &c. adde. Vita B. Stephani Abb. Obasin. lib. 1. c. 16. Habitatio eorum montaneis hiemalibus cingitur.

MONTARIUS. In fine adde. Fori Leitenz: Montarium (f. Montarius) det de venato lumbum costale.

MONTATICUM. Adde. in fine. Fori Alcaçonenses: Omnes qui quasierint pansar cum suo ganado in termino de S. Maria des Alcaçonas, pendant de illis montadigo de grege das oves, 4 carnarios, & de busto das vacas, una vaca. Isto montadigo est de

Concilio. Suprà: *Ganado de Alcaçonas non sit mon-
tado in nulla terra.*

MONTESIANI *L.7. post, lucis, adde. cui con-
jectura favet Lactantius lib de Mortib. Persecutor.
num.11. Erat mater ejus Deorum montiam culrix,
mulier admodum superstitiosa.*

*Ibid. lin.10. post, vocat. adde. Deorum monten-
sium mentio est in vet. inscrip.apud Gruter. p.21.*

MORATORES, *Incola, Cives, in Chartis
Hispanicis apud Brandaon. in Monarch. Lusitan. to.
3. pag.287. tom.4.p.237.*

MORBUS. *Pag.675. l.1. post, contagiosæ, adde.
Petrus Damian. lib.1. Epist.9. Cur ego non deseram
pro cavendis tot anima vulneribus Romam? quan-
quam & ipsi corpori meo non sit proflus innoxia, ne
pote ferax febrium nec vagarum. Unde & tetra-
sticon hoc olim protulisse memini.*

*Roma vorax hominum, domat ardua colla vi-
rorum,*

*Roma ferax febrium, necis est uberrima frugum.
Romana febres stabili sunt jure fideles,*

Quem semel invadunt, vix à vivente recedunt.

Qui quidem versus laudantur ab Alberico in Chron.
MS. Vide carmen de Curia Romana v. 110. apud
Mabillon. to.4. Analector. veter.

MORGANEGIBA. *In fine subde. & Joan. Stier-
hookum de Jure Sueonum vetusto, lib.1. cap.1.*

*Morganicum. Jacobinus de S. Georgio Turinen-
sis J.C. in Tractatu de Feudis c. ult. Unus ex dictis
vasallis habens filios ex prima uxore nobili, ea mor-
tua accepit aliam ignobilem in uxorem, cum pallo,
quod filij nascituri ex ea non succederent in bonis feu-
dalibus. Et circa hujusmodi pactum debetis scire quod
appellatur matrimonium ad morganicam. Ita probat
text. in C. unico: in tit. de Filiis nat. ex matris. Con-
tra ad morga. Et est vulgare Mediolanensium, & di-
citur ad morganicam, quasi morganicum, id quod
post mortem viri capitur.*

MORSUS. *L.16. post, cap.6. adde. Virgil. lib.12.
Æneid.*

— & laterum juncturas fibula mordeat.

Sidon. in Paneg. Anthenij Carm. 2.

*Fibula mordaci refugas à pectore vestes
Dente capit.*

Et Carm. 5. in Paneg. Majoriani:

*Ostricolor pepis tentus, quem fibula torto.
Mordax dente vorat.*

MORTARIUM. *L.47. post, Heriotum. adde.
Non defuere denique ex Parochis qui jus istud mor-
tuarij ab iis qui vitam Monasticam amplectebantur
deberi contenderint, ut qui in sæculo pro mortuis
haberentur, quod prohibuit Honorius III. Pap. Bul-
la data Laterani 11. Non. Decembr. Pontif. an. 11. ex
Tabulario Abbatie Barbellensis juxta Meledunum:
Significastis siquidem nobis quod in quibusdam par-
tibus consuetudo detestabilis inolevit, videlicet quod
cum aliqui emulantes carismata meliora, monasteria
vestri ordinis volunt causa religionis intrare, ut ibi
domino famulentur, capellani eorum donec ab ipsis
pecuniam, qua Mortarium nuncupatur, extorqueant,
prout à parochianis suis consueverunt accipere, illis se-
temere opponunt, quarum super hoc nostra providen-
tia remedium flagitastis, &c.*

MOSCHETUM. Vide in *Muscarium*.

MOTATICUM. *In fine post, molini, adde. Tabu-
lar. Absientie: Duas sextarias terra e lo besh ad
molendinum, e lo motage al besh adobar, e l'autre
motage subim pratum, &c. Infra: Qui etiam percal-
cavit terram & lo motadges ad molendinum cum Pe-*

*tro Abbate, &c. Liber Chitographorum ejusdem
Monasterij fol. 20. Et concessis ipse Petrus rivagium
& motagium molendini, &c.*

MUGULARE, *Mugire, Gall. Mugler, more
bom, in Addit. ad Vitam S. Antonini n.66.*

MULLO. *In fine adde. Liber Chitographor. Ab-
sientie fol. 104. Donavit — fennum rastorum & fennum
sessionis mullonum.*

MULTISSIMUS, *Plurimus, in Charta an. 1452.
apud Bolland. in Vita S. Nicei Eremitæ: Multissimis
miraculis claruit, &c.*

MULTO. *L.1. post, mouton. adde. Vita Aldrici
Episc. Cenoman. num. 56. Et debentur 7. multones
de pasuario cum lana.*

*Ibid. p.671. l.26. post, &c. adde. Charta an. 1248.
in Tabul. Maurigniensi: De quibus nobis singulis
unaquaque masura integra directuram integrant,
Moutonagium scilicet 6 denariorum — reddebant.*

MULTOCIUS, *pro cito, usurpat autor 1. Vitæ
S. Marculi Abbat. n.14.*

MUMIA. *In fine adde. & lib. 1. Paradox. medt-
cin. cap.40.*

MUNDITIÆ. *L.15. post, reconfiget. adde. Vi-
ta B. Stephani Abb. Obasin. cap.30. Vestes ablucere,
domos scopare, & ceteras munditias sollicitè exer-
cere.*

MUNDMAN. *L.3. post, homo. adde. Laudum seu
sententia lata an. 1258. apud Maximilian. Henticum
in Apolog. pro Archiep. Coloniensi p.21. Item quod
diversi cives & potentes recipiunt & recipere con-
sueverunt populares & impotentes in suam proteclli-
nem, nominantes vulgari nomine Muntman: Ita quod
quando tales populares delinquant, clandestina ser-
vitia dant potentibus, & ob hoc ipsorum excessus de-
fendunt.*

MUNDIUM. *L.6. post, maritorum. adde. Quem-
admodum olim feminae erant in perpetua tutela apud
Romanos, ut docet Ulpianus in fragm. institut. de
tutelis.*

MUNDUALDUS. *In fine adde. Statuta MSS.
Caroli I. Reg. Sicil. c.141. ubi de feminis deceptis:
Mais il puet avoir la presence d'autres juges, ou de
lor modoals, ou de leurs parents, &c.*

MUNDUS. *L.1. post, le siecle. adde. Epitaphium
Afrodites Christianæ laudatum à Grutero pag. 177.
& à Jacobo Sponio in Itineratio to.3. p.14.*

Reslitit hæc mundo semper caelestia quærens, &c.

MUNERARIUS. *In fine adde. Et Passionem S.
Mariz Mart. n.4.*

MUNUS. *L.34. post, adde. scribe, lib.1. Sacra-
ment. Eccl. Rom. cap.80.*

MURAGIUM. *In fine adde. & Hatmenopol. lib.
2. tit. 5. §.6.*

MURATUM. *In fine adde. Acta Episcopos. Ce-
noman. p.289. Vincam quoque & muratum juxta alta-
re positum, nullum Deo & sanctis ejus dans honorem
violenter abstulit, &c. Ubi videtur sumi pro Can-
cello altaris.*

MURENÆ. *L.4. post, 31. adde. Gillebertus
Episc. London. in cap.1. Cantici Cantico. num. 10.
Murena piscis est, sed proceritate decorus, colorif-
que varietate conspicuus: unde dicuntur Murenula
catena ex auro fabrefacta, qua collo circumdata pro-
tenduntur in longum, & annexa monili hoc immobi-
lizer fasciæ pectorali restringunt.*

MURMURIUM. *In fine adde. Occurrit præte-
rea in lib.2. Miracul. S. Ricardus n.80.*

MURREUS. Vide in *Mazer*.

MUSANDINUS. *In fine adde. Nisi quod is lau-
datur*

datur ab Arnaldo de Villanova in Breviario practicæ, ubi Medicum Parisiensem fuisse ait.

MUSATILIS *ars*. Vide in *Musivum*.

MUSCA. *In fine adde*. Vide Scaligerum ad Eusebium p. 201. 2 Edit.

MUSCARIUM. *L. 3. post*, abigimus. *adde*. *Moschetto*, Italis: *Moschetum*, in Statut. Mediolan. part. 2. cap. 457.

MUSCHETA. *Post l. 7. adde*. Bernardus de Breidenbach in Itinerario Terræ sanctæ: *His diebus quibus in muschetis congregantur, & quando precipuas habent solemnitates, &c.*

MUSILEUM. *Lin. 8. post*, collocabantur. *adde*. Quæ locus eadem ratione vocat Frontinus. Vide *Locus*.

MUSIVUM. *P. 611. l. 5. post*, musico. *adde*. Vetus Inscriptio an. 153. apud Jacob. Sponium in Itinerario: *Et hoc amplius pro sua liberalitate Cameram superposuit, & opere musico exornavit. alia*

Ibid. in fine adde. Vide Gloss. med. Græcit. in *Musivum*.

MUSTRUM. Palladius de Architectura, ex MS. Cod. Pithæano: *Mustrum autem quod pro colore purpureo temperatur, &c.*

MUTAGIUM. *P. 713. l. 16. post*, &c. *adde*. In quodam aresto Parlamenti an. 1634. appellatur *Remuage*, Jus illud quod habet Dominus feudi superior, cum à Linea directa in aliam transit.

MUTA. *L. 8. post*, mutant. *adde*. Describitur illa à Guillelmo Tardiso part. 1. de *Fauconnerie*, cap. 47. idem Fridericus lib. 2. &c.

MUTTUM, *ῥῶδ*, in Gloss. Lar. Græc. Hinc vox *mut*, apud nostros, & loquendi formula, *ne muttum quidem audeat dicere*. Vide Scaliger, ad Festum in *Mutare*. Epistola Ludovici II. Imp. ad Basilium Maced. Imp. Constantinopol. *Verum super hoc si est qui summo Pontifici saltem unum faciat muttum, congruo profecto illius non carebit responso.*

MUTUUM. *In fine subde*.

Mutumum chivaldum. Charta Henrici Comitis Portugallie to. 3. Monarchiæ Lusitanæ p. 282. *Non introducā mutuum chivaldum Colimbriam.*

N.

NABULUM. *In fine adde*. Utitur Andr. Dandulus in Chron. MS. an. 1202.

NACTUM. *L. 11. post*, confirmamus. *adde*. Ita etiam præfert illa quam descripsit Maximilianus Henric. in Apolog. Archiep. Colon. p. 3.

Ibid. p. 719. l. 9. post, insternitur. *adde*. Balsamo in Nomocan. Photij tit. 8. cap. 1. ait magnum Chartophylacem in Festi SS. Notariorum processione, *καβαλιτικὸν τὸ Πατριάρχικόν ἄλοφον μὲν ἰδριὸς λαπῶν.*

NAMIUM. *L. 2. post*, Lambardus. *adde*. vel ut vult Joannes Stiernhookus lib. 1. de Jure Sueconum vetusto cap. 10. à voce Suecica *Nema*, & *nam*, quæ capturam sonat.

NAPPA. Tabular. S. Eparchij Inculism. fol. 33. v. *Et inde reddat 3 sol. censuales, & 12 pro avena, & questam, & agerium terre, exceptis nappis, & agerium sine monacho S. Eparchij vel ejus misso non excutitur. Vide Napatica.*

NASCENTIA. *L. 23. post*, Benedicinz. *adde*. Lactantius lib. de Mortib. persecutor. num. 31. *Cum omnes fructus auferat, universa nascentia violenter eripiat, &c.*

Ibid. in fine adde, & Gloss. med. Græcit. in *Γέννημα*.

NASTALE. *Post lin. 15. subde*.

Nastula, & Nastila, apud Petrum Comestorem in Hist. Scholast. cap. 63. *Exod. Nastilibus vel nastulis hinc inde super humeros capitum constringentibus. Adde c. 64.*

NATALIS. *P. 314. l. 23 post*, Domini. *adde*. *Natalis Sacramenti*, lib. 1. Sacrament. Eccl. Rom. n. 1. sed & *Splesia* qualvis rerum vocabant. Ita Sozomenus lib. 6. cap. 2. ait *Splesia* *επισημῶν* sub Valentiniano quottannis celebrasse Alexandrinos scribit: seu fortè publicitarum Litaniarum ob istum terræ motum institutionem.

Ibid. l. 34. post, Adriano. *adde*. Lactantius de Mortibus persecut. num. 46. *Statuit Imperator prælium diei Calendarum Madarum, qua octavum annum nuncupationis ejus implebant, ut sua potissimum natalis vinceretur.*

Ibid. l. 42. post, 17. *adde*. lib. 1. Sacrament. Eccl. Rom. c. 97. 98. 101. lib. 3. c. 37. Diurnus Roman. cap. 3. tit. 13. Testamentum Aldrici Episcop. Cenoman. in illius Vita p. 51. 54. 92.

NATURALIS. *In fine subde*.

Naturalis, Incola, Civis. Charta Henrici Comitis Portugallie apud Brandaon. tom. 3. pag. 282. *Index & Alcaida sint nobis ex naturalibus Colimbria.*

NATURALITAS. Carolus M. de gratia septiformis spiritus. *Sapientia enim & intellectus adeo sibi naturalitatis nexu conjuncta sunt, ut unum sine altero nullo pacto subsistere queat.*

NAVADA, *Navis onerata*. Tabular. Dalonenfis Abbat. sub an. 1179. *Dono—uno quoque anno semel unam navadam salis sui liberam & quietam ab omni consuetudine.*

NAVAGIUM. *L. 2. post*, veller. *adde*. vel vectigal ex navium transitu.

NAUDIUM. Chronicon Breve Cremonense: *Fuit captus Burgus Pisonij & combustus, & fere omnes habitantes fuerunt, & totum suum naudium. Videtur leg. *navium*. Vide in hac voce.*

NECARE. *L. 3. post*, luto. *adde*. Lactantius de Mortib. persecutor. n. 38. *Si qua detractaverat, in aqua necabatur, tanquam majestatis crimen esset. Adde num. 32. Gregorius Turon. lib. 3. Hist. cap. 52. de feminis maleficis: *Alas enecat, alias incendio tradit.**

Ibid. l. 8. post, necatos. *adde*. Chronicon breve Andegavense an. 1120. *Filius Regis Anglorum in mari necatur.*

NECESSARIA. *L. 1. post*, secessus. *adde*. Descriptio Regionum Urbis Romæ edita à V. C. Jo. Mabillonio pag. 514. *Posterna 3. necessaria 4. fenestra majores forissecum 107. minores 66. Infra: Propugnacula cum porta Prænestina 302. Necess. 1. fenestra major. forisf. 80. &c. Adde p. 516.*

Ibid. l. 32. post, sunt. *adde*. Gillebertus Episc. Londinensis in Cantic. Canticor. c. 2. n. 7. de eodem Ario: *Et cum necessitate ad publica necessaria pervenisset, &c.*

Ibid. l. 37. post, Calciarium. *adde*. Sed & *Necessaria* vocant Statuta Mediolanensis part. 2. cap. 268. ipsa hominum excrementa: *De necessariis in ætate non spariandis. Id est deportandis. Vide Gloss. med. Græcit. in *Χρῆμα*.*

NECESSITAS Charta Atturi primogeniti Ducis Britannie, Vicecomitis Lemovicensis an. 1292. *Super subsidio nobis & liberis nostris in quatuor necessitatibus faciendo: scilicet ad filiam maritandam, ad novam Militiam recipiendam, ad redemptionem solvendam,*

solvendam, ad sustinendum crucis expensas, &c.
Vide *Auxilium*.

NEGOTIUM. *Lin. 13. post, &c. adde.* Ita etiam usurpari in l. 1. D. de exercit. act. annotarunt alij.

NEMBDA, in Jure Sueonum vetusto *judicem* significat. Vide Joan. Stiernhookium pag. 31. 52. & seq.

NEOPTOLEMUS. *Post l. 5. adde.* Vita S. Neotti Abb. num. 10. *Hunc ergo locum Christi miles eligens, tamquam Neoptolemus, & conversus à saculo, rursus elapsus est, &c.*

NEPOS. *P. 737. post l. 16. subde.*

Nepotismus Pontificius. Carmen de Curia Romana v. 929.

*Res tamen est constans, aliquis de sanguine Papa
Si tecum fuerit, dicta petita feret.*

*Si potes, efficias Papa venturus ad aures,
Proferat illius ut tua verba nepos.*

*Papa facit quod saepe volunt: verumtamen illi
Iusta petunt, non rem qua rationis eget.*

NEUTRI, apud Luithprand. in Legat. ubi de Græcis: *Molles, effeminatos, manicatos, tiaratos, teristatos, mendaces, neutros, desides.* Ubi Baroni *Eunuchos* hac voce designari putat. Atqui Græci omnes non Eunuchi fuerunt. Proinde nescio an hoc loco *neutri* dicantur pro *neutroti*, quorum nervi succissi sunt, coque imbelles, quæ est significatio vocis, ut mox docemus.

NEVVOD. Charta Hermanni Ord. Militum Prussæ Magistri an. 1233. *Si vero major fuerit, quocumque instrumento in eo piscari voluerit ad commodum duntaxat mensa sua, præter rete, quod Nevvod dicitur, habeat liberam facultatem.*

NIGELLUS. *L. 8. post, μιλαν.* adde. Epistola Nicephori Patr. Constantinopol. ad Leonem III. Pap. apud Baron. an. 811. num. 58. *Encolpium aureum, cujus una facies Crystallum inclusum, altera pnta nigello est.* Ubi Gr. *ἡ ἰκκώστια.*

NISI. *L. 6. post, petdat. scribe.* Adde capitulare Sueffion. an. 744.

NOA. *L. 2. post, irriguus. adde.* Tabular. Absente: *Tertiam partem & molnarij, & verua & noa, &c.* Rursum fol. 60. *Quandam noam inter prata ipsorum.*

NOBILISSIMUS. *L. 17. post, nobilissimi. adde.* Vetus Inscriptio Baiocensis: **C. PESV BIO TETRICO NOBILISSIMO CAES. P.F. AVG. L. I.**

NOCTIVAGI. *Adde in fine, νυκτωλάρις,* apud Oppian. lib. 3. *Cyneget.*

NOCTURNA. *L. 10. post, donavi. adde.* Tabul. S. Eparchij Inculism. fol. 63. *Dono iterum Deo & S. Eparchie illam levationem anguillarum quam habebam in anguillariis de Vsnaco semel in anno, id est in una nocte qua melior & utilior hominibus meis habebatur, &c.* Tabul. Dalonenfis Abbat. *In illa piscatoria que derivatur per fossatum novum de Barbarello capturam anguillarum unius noctis per singulos annos.*

NOLA. *In fine subde.*

Nolarium, Campanarium. Charta an. 894. to. 4. Miscellan. Baluzij: *Sicque veniens Ludermus Tullensis Episcopus ad eundem locum, nolarium ipsius capella evertit, campanas cum vestibus sacerdotalibus secum detulit, ipsam capellam anathematizavit secundum Ecclesiasticam auctoritatem, omnesque qui ad prædictum locum deinceps attenderent, à liminibus Ecclesie Catholice repulis.*

NOLUS, qui spernit, nec vult, contemptor.

S. Columbanus Instruct. 14. *Amator mediocrium, nolus opum, animi depressor, &c.*

NOMEN. *L. 13. post, 98. adde.* Goarus ad Euecholog. pag. 322. 323.

Ibid. l. 15. post, 10. adde. & Simocattam lib. 8. cap. 13.

Ibid. p. 747. l. 30. post, &c. adde. Sed & revera Latinos rebaptisasse objectum Græcis à Leone IX. Pap. ut in edicto Michaëlis Cerularij Patr. Constantinopol. de projecto pittacio, apud Allat. de libr. Eccl. Græcor. pag. 167. *ὡς εἰ ἥρανοι ἀναβαπτίζουσι τοὺς ἐν ἐνόματι τῆς ἀγίας Τριάδος βαπτισμένους, καὶ μάλιστα τοὺς Λατίνους.*

Ibid. l. 49. post, præcipiatur. adde. Timotheus Patr. Alexandr. in Responsis Canoniceis: *ὡς γὰρ ἀδελφὸν διδόναι τὸ ἄνομα αὐτῶν ἢ αὐτοῖς, &c.*

Ibid. l. 58. post, &c. scribe. adde lib. 1. sacram. Eccl. Rom. cap. 26. 29.

Ibid. l. 59. post, solemnia. adde. ut colligitur ex Theophane p. 341.

Ibid. l. 66. post, debuit. adde. Secus tamen usurpatur à Græcis, ut est in Euchologio p. 320.

Ibidem in fine subde.

Nomina, commemoratio vivorum & defunctorum in Missa ex diptychis. In Missali Gothico describuntur *collecciones post nomina.* Vide *Diptychum.*

NOMINALES. *In fine adde.* Vide præterea to. 4. Miscellan. Baluzij p. 581.

NONÆ. *Pag. 750. l. 45. post, Acherium. adde.* Acta Episcoporum Cenoman. p. 245. 263. apud Mabillon. to. 4. Analect.

NONNAS. *L. 36. post, 10. adde.* Sed & apud S. Columbanum Epist. 4. S. Petrus *clavicularius, & communis omnium nonnus dicitur.*

Ibid. in fine adde. Charta Aldrici Episc. Cenoman. in illius Vita n. 36. *tertia tribuatur Canonicis & famulis sanctæ matris Ecclesie, & nonnanis quæ in ea quotidie oblationes Deo offerunt.*

NORMA. *P. 753. post l. 12. adde.* Charta Caroli C. tom. 6. Vit. SS. Ord. S. Benedicti pag. 251. *Ubi quidem olim norma monastica floruit.*

Ibid. l. 60. post, cognoscitur. adde. Tabular. Celsinianense: *Celsinianense canobium, ubi in Christi nomine Maielus Abbas præesse videtur, una cum norma monachorum ibidem Deo agonizantium.* Adde Chartam Theoderici Reg. Fr. apud Mabillon. de re diplomat. p. 471.

NORTHUS. *L. 28. lege, patriæque.*

NOTÆ. *L. 10. post, Lat. adde.* Apud Ammianum lib. 18. *Ancilla notarum perita.*

Ibid. p. 755. l. 66. post, orat. adde. Epitaphium descriptum à Gelenio in Sactario Colonienfi p. 356. ac nuper repertum, quod videtur à Sidonio Apollinari fuisse compositum, quo lubentius integrum hæc subjicimus.

Hoc hoc sepulcrum respice,

Qui carmen & Musas amat

Et nostra communi lege

Lacrymanda titulo nomina,

Nam nobis pueris simul,

Arx varia, par atas, erat,

Egg consonanti fistula

Sidonius aeris perstrepsens,

Hoc Carmen, hæc ara, hic cinis,

Pueri sepulcrum est Xanthia,

Qui morte acerba raprus est,

Iam doctus in compendia

Tot literarum & nominum

Notare currenti stylo.

Quot lingua currens diceret.
Iam nemo superaret legens
Iam voce herili caperat
Aurem vocari ad proximam
Heu morte prope concidit,
Arcana qui solus sus
Sciturus domini fuit.

NOTARII. P. 758. l. 11. post, &c. adde. Vide Henric. Valestium ad Socrat. l. 5. cap. 12.

Ibid. l. 32. post, simpliciter. adde. Vide Diurnum Roman. cap. 6. tit. 1.2.

NOTITIA. In fine adde. Acta Episcoporum. Cenoman. p. 272. Ipsamque per notitias atque iudicia multorum nobilium virorum evindicavit.

NOX. L. 21. post, 13. adde. Charta 17. & 44. edita à Mabillonio post libros de Re diplomat. Epistola 11. inter Tegernsenses, Goffridus Vindocin. lib. 2. Epist. 27.

Ibid. p. 764. l. 6. post, vide. adde. lib. 1. Sacrament. Eecl. Rom. cap. 47-78. Missale Gothicum pag. 336. 337.

NUBERE. L. 11. post, annos. adde. Vide Cumeanum Abbat. de Mensura pœnitent. cap. 3. Egberti Archiep. Pœnitent. p. 16.

Ibid. l. 16. post, &c. adde. Idem Cumeanus cap. 2. Viri inter femora fornicantes, primo annum unum pœniteant: si iterant duos: si in cura fornicantes; si pueri sunt, annis duobus pœniteant: si viri, annis tribus. ac τὸ μῦθος, in Pœnitentiali Joan. Jejunator. pag. 86-99. 108. & in Canonario Joannis Monachi p. 117. quod quidem peccatum de interfemore inscribitur in Pœnitentiali Egberti Archiepiscopi Eborac. p. 17. Infra, de pollutione inter femora.

NUCINÆ. Adde in fine. Harum etiam meminit Strabo lib. 12.

NUDUS. L. 3. post, legendum. adde. Censetum molis, nisi Charta originalis, quam legi in Archivo S. Dionysii, omnino præferret, .nudi.

NUMERUS aureus. In fine adde. Porro numeri aurei repertores fuisse Ægyptios scribit Josephus Scaliger in Canonib. Ifagogic. p. 180. 2. edit.

NUMMUS. Lin. 15. post, denarios. adde. Ita etiam usurpat historia Rotonensis Monasterij lib. 1. cap. 7.

Ibid. l. 32. post, dabit. adde. Liber Chirographorum Absie: Ut ille pistor Abbati & Monachis Absie consuetam vendam de pane suo, duas scilicet nummatus de una quoque collatione in perpetuum reddat.

NUNDINÆ. Post hanc vocem adde, vox.

Ibid. l. 6. post, barbarorum. adde. Glossæ antiquæ MSS. Nundina, locus mercati. Nundina, commercia, stationes.

Ibid. post l. 11. subde.

Nundina calida, quæ in ætate habentur. Charta an. 1322. in Hist. S. Barbaræ Lugdun. pag. 202. Et dictum pannum (de bruneta) teneatur emere vel emi facere in nundinis babilonensibus calidis.

NUNTIATICA. Diurnus Roman. cap. 6. tit. 19. Cujus exactionem per nostrum dispositum fecisse dignoscis, presenti Ill. indictione de nuntiatica, vel de aliis accidentibus causis, &c.

NUNTIATIO. in fine post, &c. adde. Atque hæc quidem nuntiationes novi operis, ut & restitutiones in integrum per signa fieri dicebantur, Manuale Placitatorum in Parlamento, 28 Mart. 1374. Il sera dit que les parties sont à recevoir. Item que la nouveauté sera ostée reanement & de fait, restablissement sera fait par signe; & n'y eschet autre restablissement. Et 2. Sept. 1377. Il sera dit qu'ils mène-

ront à S. Merry Jean Bridelle; qu'ils meneront de S. Merry en Chastelles se ils le peuvent avoir, sinon par signe d'une verge reintegreront l'immunité de l'Eglise, &c. Occurrit in hoc regesto non semel.

NUS, pro Nos; in veteribus Chartis Gallicis, 9. 10. 15. 24. 26. 27. &c. apud Mabillon. post libros de Re diplomat. & apud Baluzium in vet. formulis non semel; unde nostri suum, nous, servantur.

NUTRITI. P. 773. l. 53. post, 96. adde. Histor. Figiacensis Monast. p. 302.

O.

O BEDIENTIA. Pag. 3. lin. 43. post, adde, scribe. Hist. Monasterij Rotonensis lib. 21. cap. 1. 2. 8.

OBLATA. Lin. 26. post, vide. adde. Christianum de Scala in Vita S. Venceslai p. 54.

Ibid. pag. 8. l. 18. post, vide. adde. Vitam Aldrici Episc. Cenoman. p. 54. 67.

Ibid. l. 66. post, &c. adde. Tabul. S. Eparchij Inculism. fol. 130. De panibus vero oblatiis, concordatum est ut duo fierent de una moldaveira bene concussa & in testa rasa, &c.

OBLATIO. In fine adde. Charta Ivonis Abb. S. Dionysii an. 1169. Hac sunt autem quæ jure habere debet, — capitagia hominum nostrorum pro 40 sol. ita tamen ut de iis qui oblationes integras solvunt, vel dimidiam, nihil tale accipiat, &c.

OBLATI. Lin. 40. post, 24. adde. Gregorius Nazianzenus Carm. de Vita sua, enarrans ut statim atque in lucem editus est à parentibus Deo oblatus fuerit:

ὅτι δ' αὖν, εἰδὲς ἡλικίαν ἀλλοτρίαν,
ἄλλοτρίων τὴν καλὴν τὴν γὰρ εἶπεν.
Παρίσται ὡς ἀμύξαι τὴν ἡ μύσχος φίλος.
ὅτι μὲν εἰς τὴν τὴν λέγειν τιμωροῦν.
ὅτι γὰρ ὅτι ὡς Σαμὴλ τὴν εἶπεν, &c.

Vide eundem orat. 1. p. 51. & Vitam MS. S. Gaugerici Episc. Camerac. lib. 1. c. 2.

Ibid. p. 12. l. 44. post, involvit. adde. Scribit Artemidorus lib. 1. Onirocrit. cap. 56. oportere ἢ ἰσχυρὸν ἢ τὴν χλαμύδα καὶ τὴν διέξιν κραυγαίνων ἔχειν, ὅτι τὸ ἀγλὸν μὴ εἶναι, ἢ πρὸς ἔργα καὶ πρὸς λόγους τὴν χλαμύδα.

Ibid. p. 13. l. 49. post, firmarent. adde. quo spectant ista ex libro Chirographorum Absie fol. 58. Item præfatus Richardus obtulit supradictos suos filios, scilicet Joannem & Goffridum super altare S. Mariae Absie secundum instituta & usus monachorum, præfente Rainerio & fratribus, & concessit omnia supradicta an jam supradicti filij perseverarent, an resipiscerent, an viverent, an morerentur.

Ibid. pag. 14. l. 68. post, concedit. adde. habetur exemplum oblationis nepotis in Tabulatio Celsiniani: Per hoc autem receperunt infantulum nepotem meum, nomine Petrum, ut alant & nutriant & literis eum erudiant, & cum tempus fuerit, cum in monasterio recipiant monachum.

OBLERIA. Vide in Parceria.

OBLIVIUM. P. 22. l. 3. post, 17. adde. Præterea Menza 13 Julij.

OBNOXIATIO. Lin. 22. post, potestatem. adde. Testamentum Bettichtamni Episc. Cenoman. Illos vero quos de captivitate redemi, & ante ingenui fuerunt, & modo pro pretio servire videntur jam viri quam mulieres de villa Boalcha omnes à servitio relaxentur.

Ibid. l. 37. post, filium. adde. noxæ seu l. 39. lege filios.
Ibid. l. 46. post, 33. adde. Collation. leg. Mosaicar.
tit. 3.

Ibid. l. 47. post, observant. adde. Cujacius ad Nov.
133. Salmasius de modo usurar. cap. ult. extr.

Ibid. l. 59. post, habet. a. *Ide.* Gregorius M. lib. 3.
dialog. cap. 1. ubi de Paulino Nolano: *Mulier, quod
possim dare non habeo, sed memet ipsum tolle, ser-
vum me juris tui esse profitero, atque ut filium tuum
recipias, me vice illius in servitutem trade.* Similia
fate scribit.

OBSCURILOQUIUM. Sic scribe.

—OBSECRATIO. L. 1. post, προσευχή. adde. Gloss.
Gr. Lat. προσευχή. Obsecratio, oratio. Προσυχουμαι,
Obsecro, adoro.

OBSEQUIUM. P. 26. l. 10. post, Regem. adde.
Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 20. *Constituit
etiam ut jandicti Canonici pleniter & decenter veni-
rent cum psallentiis, id est cum crucibus & reliquis
divinis obsequiis & ornamentis, ut docet, &c.*

Ibid. l. 31. post, utamini. adde. Vita S. Madelgisi
num. 7. expletas hymnorum obsequiis.

OBSERVARE. In fine adde. Vetus Interpres
Concilij Calchedon. *Doceant si qui observant pro
persona agentes reverendissimi monachi.* Ubi Græc.
προσέβουον.

OBSEPS, *Obsepens.* lib. Miraculor. S. Richarij
sub fin. *Amplius stupendum est hominem Deo jam so-
ciatum tantopere humana infirmitatis compassionem
habuisse, ut sola suorum ossium presentia agrotam
evexerit, quam illum, qui quamvis sanctissimus, adhuc
tamen carnis obseps, miseris hominum—irabebatur.*

OBSES. L. 7. post, satis. adde. Charta Vvalteri
Cabilonenlis Episcopi: *Et ut ista pax firmiter habe-
retur, 20 obsides Savaricus misit, eo modo, ut si
ipse Savaricus, aut quilibet suorum aliquid ma-
le abstulerit, — hanc vero autem passionem si pra-
dictus Savaricus executus non fuerit, postquam obsi-
des ab Episcopo vel Canonicis conventi fuerint, nec
capitale intra 40 dies reddiderint, tandem capti in
prædicta urbe manebunt donec ablata restarentur,
— de obsidibus vero hæc lex data est, ut ubi unus
mortuus fuerit, alter in loco ejus mox subrogetur.*

Ibid. p. 27. l. 9. post, succederit. adde. Consuetudi-
nes Montispessuli: *Debitorum qui fuerint non solvendo,
creditoribus Christianis tradi debent, eo tenore quod
de villa ita non trahantur, qui creditores non coguntur
in aliquo illos procurare, nisi eos qui non habe-
rent unde viverent, &c.*

Ibid. l. 12. post, &c. scribe. Adde. Ægid. Gelenium
in S. Engilberto pag. 17. 66. Histor. Monast. S. Bar-
baræ pag. 637. & supra in *Hostagium.*

OBSTARE. L. 27. post, usurpant. adde. *Le Ro-
man de Guillaume au Court-nez:*

Tel cop i hurte del fuist qui gros estoit.

Ibid. l. 46. post, Angleterre. adde. Meminit præ-
terea Ottonvilla in Hist. Ludovici III. Ducis Bur-
bonensis pag. 313. *Iennicuri d'Ottovie nobilis Angli,
qui eandem forte dignitatem obtinuit, cui, si divi-
nare licet, viarum obstacula ac impedimenta auferti
jubere, incubnerit.*

OBSONIUM. In fine adde. Vita S. Gerardi Ab-
bat. Bronienlis num. 16. *Et Ecclesia Broniensis ab om-
ni obsonio Episcopis Leodiensibus debito ulterius im-
munitate habeatur.*

OBSTINATIA. P. 29. l. 9. post, &c. adde. Utitur
etiam Marbodus in Vita S. Gualterij Abbat. n. 9.

Ibidem in fine subde.

OBSTINIUM, eadem notione in lib. Miraculor.
S. Rictrudis n. 30. 36.

OCCURRERE. Adde in fine. Vide Gloss. med.
Græcit. in ἀπαιτή.

OCTAVA. In fine subde.

Octave. Charta Lud. VII. Reg. Fr. an. 1158. in
Tabul. Maurigniensi n. 81. *In territorio Stamparum
quadam terra existunt, que Octava dicuntur, &
ex antiqua consuetudine earum possessores regij servus
sotentur, &c.* Fortè quia octavam garbam exsol-
vebant domino earum possessores & cultores.

OCTUALE, menturæ liquidorum genus in Mi-
racul. B. Stanislai Canonici Regul.

OCULATIM. In fine adde. ὀφθαλμοῦσιν, eadem
notione usurpavit Constantinus Porphyrog. lib. de
adm. Imp. cap. 49.

ODIUM vetus. Post hanc vocem adde. ὀνειδισμὸν
ἔχθρῳ. Menandro Proctætori lib. 6. pag. 165.

OECONOMUS. L. 42. οἰκ., colligitur. adde. De
œconomis alia vide apud Morinum de sacris ordi-
nat. part. 3. exerc. 16. cap. 5.

OESTLEED, & *Vorstleed*, Decimarum species
in Flandria, de qua agunt Chartæ an. 1371. & 1372.
in Tabul. S. Quintini in insula fol. 45. 46.

OFFERENTIUM. Post l. 7. subde.

Offerentia, eadem notione. Bernardus Mon. in
Consuetud. Cluniac. MSS. cap. 5. *Post offerentiam
majoris Missæ, &c.*

OFFERENTES, qui tributa inferunt, collatores,
in l. 3. & 8. Cod. Th. de Tyrumb. apud Ammian. lib.
19. & Senatorem lib. 11. Epist. 7.

OFFICIALIS. In fine adde. *Liber officiorum, in
Vita Aldrici Episc. Cenoman. n. 26.*

OFFICIATI. L. 7. post &c. adde. *Carmen de Cu-
ria Romana v. 114.*

*Sic equidem Gausfredus ait, sed Curia sacra est,
Officiatorum plena juvante manu.*

In fine post &c. scribe. & vitam Baldrici Lutzemb.
Arch. Trevir. lib. 1. cap. 6.

OFFICINUM. L. 3. post, recta. adde. Occurrit
non semel in Vita Aldrici Episc. Cenoman. n. 17. 26.

OFFICIUM. P. 41. l. 11. post, vide. adde. *Frag-
menta S. Hilarij p. 5.*

OLCA. L. 11. post, tenuit. adde. Tabul. S. Cyrici
Nivern. ch. 25. *Pagunculam terra, que vulgo olca vo-
catur. Occurrit pluries in eodem Tabul.*

Ibid. l. 15. post 766. adde. Mabillon. in Vita Ber-
nonis Abbat. pag. 78. &c. Vide auctor. Erymol. in
ὄλκα.

Ibid. p. 43. l. 3. post, 296. adde. Tabular. Absentes:
*Postea vero alias complures ochas emerunt fratres Ab-
sæ à rupturariis, &c.*

OLEUM. P. 44. l. 54. dele. Pachymer. l. 6. cap. 3.
deinde l. 57. post &c. adde. Vide Ailatium de Opinac.
Græcor. n. 4. 5.

OLYMPIAS, pro *Indictione*. Extat in Tabul. Cel-
sinianensi Charta cujusdam Adalardi data in mense
Febr. 11. die ipsius mensis, anno Dominica incarnationis
960. anno autem Lotharij Regis Francigena quarto, se-
cundo Olympiadu. Quæ tamen adscripta anni nota non
coheret cum anno 4. Lotharij & 2. indict. quæ ca-
dit in an. 959. qui erat 5. regni Lotharij: siquidem
Ludovicus pater obiit 15. Octob. an. 954. proinde
in apographo istius Tabul. pro DCCCCLX. scrib.
DCCCCLX.

OMNIMODIS. Lin. 1. post; modis. adde. vel
modis omnibus, ut est in l. 14. Cod. de offic. Rect.
provinc.

OPERARIUS. In fine adde. Sed & Perfarum
Reges. Sozomenus lib. 2. cap. 11. Περσικῶν, ἢ παρθε-
νῶν ἢ ἑσπερίων τρυφῶν.

OPERATA.

OPERATA. *L. 2. post, vinea. adde. Tabular. Albx rix in Diœcesi Lingon. an. 1462. quandam picriam vinea continentem unam bonam operatam vinea vel circa, &c. Tabular. Celsinianense i. Ha sunt res quas colimus, vinea una qua habet tres operatas, & est ipsa vinea sita &c. passim in hoc Tabul.*

OPERTORIUM, *Tumulus, Tumba,* apud Sidon. lib. 3. Epist. 12. & Gregor. Turon. locis indicatis à Savarone. Mox idem Sidonius quid per *opertorium* intelligat, hisce verbis aperit: *Resurgat in molem sparsa congeries, quam levigata pagina tegat. Ego vero venerabili Gaudenzio reliqui pretium lapidis, operisque mercedem.* Deinde in marmore seu lapide inscriptum Epitaphium innuit.

OPTARI. *In fine adde. Cæterum de vocis Optare notionibus apud Latinos, consulendus præ cæteris Petr. Faber lib. 2. Semestr. cap. 22. p. 338. & lib. 3. cap. 23. p. 367. & 368.*

OPTIVUS, pro *Opratus* vel *Oprandus.* utitur Gerardus Presbyter in Vita S. Udalrici Episc. Augustensis cap. 15.

OPUS. *L. 22. post, impenditur. adde. Sacrificij opus, Missa, in fragm. S. Hilarij p. 27.*

Ibid. l. 24. post, &c. adde. Gregorius Turon. in Vita S. Aridij pag. 200. Egbertus in Pœnitent. pag. 13.

Ibid. l. 46. post, 41. adde. Opus Christi, apud Gregorium Turon. in Vita S. Aridij pag. 200. Nunquam ois indulget, quo non aut lectioni, aut opus Christi perficeret, &c.

ORA. *Pag. 52. lin. 34. post, 227. adde. & Joan. Stiernhookum lib. 1. de Jure Sueonum vetusto cap. 17. p. 134. lib. 2. cap. 6. p. 261. & p. 351.*

ORATIO. *L. 2. post, prioris. adde. Pœnitentiales S. Columbani c. 3. Qui egrediens domum, ad orationem poscendam non se humiliaverit, & post acceptam benedictionem non se signaverit, &c. Infra: Et qui regrediens domum orationem petens non se curvarent intra domum, &c.*

Ibid. l. 16. ante, vide. scribe. ubi vertit Zacharias Pap. apud Gregorium M. lib. 2. dialog. cap. 13. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce.

Ibid. p. 55. l. 20. post, populum. adde. seu ad populum, uti appellatur in libris Sacrament. Eccl. Rom.

Ibid. post l. 48. subde.

Orationem dare, recitare, dicere. Diurnus Romanus cap. 7. tit. 8. Deinde Episcopus Portuensis dat orationem secundam.

ORATOR. *L. 15. post, in adde. Diurno Romano cap. 2. tit. 5. 6.*

ORATORIUM. *L. 2. post, oratorium. adde. οἶκος ὁπορευτικῆς, S. Basilio Epist. 70. & homil. in S. Gordium, Gregorio Presb. in Vita S. Gregorij Nazianz. & aliis: Locus ubi orationes celebrare consueverunt Christiani, in Gest. purgat. Felicis Episc. Aptungitani.*

Ibid. p. 15. post, 58. adde. Vide Diurnum Romanum cap. 5. tit. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. quo extremo titulo agit de Oratoriis in ædibus Episcopalis extrui solitis.

ORATRIX. *In fine adde. Sed legendum matrix, id est matricula, ex MS. Cod. alibi observamus.*

ORBIS. *L. 16. post, loco. adde. & to. 6. Vitar. SS. Ord. Bened. p. 161.*

ORBITARE, *Recurrere, redire, lib. Miraculor. S. Genulfi n. 13. Orbitatur interim gratum temporis recursus.*

ORBUS *Idem. Vide in Idem.*

ORCA. *P. 58. l. 14. ante, &c. adde. Acta Martyrij SS. Maximiani & Isaacij.*

ORDELIUM. *In fine adde. Præterea Joannem Stiernhookum lib. 1. de Jure Sueonum vetusto cap. 8. ubi de Ordelio fuse agit.*

ORDINABILITER. *In fine adde. & Vitam Aldrici Episc. Cenoman. p. 73.*

ORDINALE. *L. 19. post, instructionem. adde. Charta an. 1208. pro Ecclesia S. Vulfranni Abbavillensi, in Tabul. Episcopat. Amb. fol. 144. In Ecclesia etiam sit liber ordinarius ad modum Ecclesia Ambian. in quo contineatur, quid & quando & quomodo cantandum sit vel legendum, Chorus regendus, campana pulsanda, luminare accendendum, &c.*

ORDO. *P. 62. l. 45. post, &c. adde. Vita B. Stephani Abb. Obasin. lib. 1. cap. 17. Ad capitulum fratres quotidie post Primam vel Missam conveniebant, in quo residente priore, finita lectione, vel quæcumque ex more ibi dicuntur, mox de institutis, de disciplina, de ordine tractabatur.*

Ibid. p. 63. post l. 17. subde. Carmen de Curia Romana v. 490.

*Non mihi suspectus Cistercius ordo vel albus,
Non nigri, aut illi qui crucis arma gerunt.*

ORGANUM. *P. 65. l. 48. post, extremo. adde. Acta Capitularia Eccl. Lugdun. an. 1347. fol. 133. Delibe averunt quod malefactores qui claustrum violaverunt, hospitia Canonicorum fegerunt, & ipsos injuriaverunt, requirantur ut dictam injuriam emendant: quod nisi fecerint, quod contra ipsos cessus apponatur, organa suspendantur, &c.*

Ibid. in fine adde. Porro an in Ecclesia Græcica, prioribus saltem sæculis ejusmodi organa in usu fuerint, addubitari potest, cum eorum, ni fallor, rhaud neminerint scriptores Byzantini, præter fortè Codinum de offic. cap. 11. n. 1.

ORITORIUM. *Hist. Translat. SS. Vvandregili & al. num. 14. apud Mabillon. ubi de variis reliquiis: De terra oristorij S. Michaelis. leg. oratorij, scilicet in Gargano.*

ORMESTA. *L. 4. post, regio. adde. Atque ita laudatur in Vita S. Baboleni num. 18. ex Edit. Petri Chalerij.*

Ibid. in fine adde. Vocem hanc usurpavit Stephanus Tornac. in Epist. ad Vvillelmum Archiep. Remensem descripta in lib. 1. Miscellan. Baluz. p. 410. Ormesta est non parabola quam propono. Ubi ormesta videtur sumi pro veraci historia, cujus est illa Orisij. Sed & in Vita S. Eupraxiæ virg. num. 18. vox Græca incertæ perinde notionis quæ ad hanc accedit, occurrit.

ORNA pro *urna.* *adde. Glossæ veteres: Orna, ἱμάντιον. Ubi frustra Orca reponit Vulcanius.*

ORTUGA. *In fine adde. & Joan. Stiernhookum de Jure Sueonum vetusto p. 261. 262. 263.*

OS. *L. 4. post, occidit. Ita etiam Theophylactus Simocatta lib. 7. cap. 8.*

Ibid. p. 69. l. 8. post, 307. adde. Vide Lindenbrog. ad Armmian. lib. 19. p. 86.

OSCULUM. *P. 71. l. 48. post, 610. adde. generatim vero de osculo pedum legendus Nicol. Alemannus in Not. ad Procopij hist. arcan. pag. 115. 1. edit.*

Osculum datum Presbytero post communionem. Vide Henr. Valesium ad Eusebij Hist. Eccl. lib. 6. c. 43.

Ibid. l. 60. post, Christi. adde. ὁ ναὶς ὁπορευτικῆς ὁπορευτικῆς ὁπορευτικῆς, apud S. Maximum in Mystagog. cap. 17.

Ibid. l. 65. post, fin. adde. S. Ambrosius serm. de quadragesima, S. Joan. Chrysof. lib. de compunct. cordis, cap. 3. S. Cyrilli homil. 5. ad Neophyt.

Ibid. p. 73. l. 34. post, nostrum. adde. Charta Gaufrredi Episc. Carnotensis ex Tabul. N D. de Iosaphat: hoc concesserunt — qui etiam pro recognitione osculati sunt annuum nostrum. Tabul. S. Cyprini Piclav. Et hoc promisi osculando crucifixum in Ecclesia B. Iusti in manu Rainaldi Abbatis, firmans cum osculo me ita servaturum. Infra: Et ita promisi offerendo hanc cartulam super altare — osculando crucifixum & Abbatem. Tabular. Montismorilionis in Pictonib. fol. 53. Per senorem & affirmationem huius rei perpetuo duraturam osculati sunt ore ad os Priorem Salgaciensem, &c. fol. 68. ad hoc confirmandum osculatus est Petrus de Domnionne Petrum Imberti Sacerdotem.

Ibid. l. 56. post, sedis. adde. Stephanus Tornac. Epist. 103. ex 2. edit. Acquivit interposito coram nobis fraterno osculo, quod intelligimus fidelissimum signum pacis.

Ibid. p. 74. l. 61. post, &c. adde. Tabular. Nantoliense in Pictonibus an. 1298. Renuntio privilegio crucis assumenda, cuilibet hypo-beca dotis, osculi, seu dota'isij, qua omnia consistunt in honore Castellum de campania.

OSTENSIO. L. 7. post, potest, adde. Ita ostendere, pro probare, dixit interpretem S. Irenzi lib. 2. cap. 30. observat Billius lib. 2. obser. cap. 33.

OSTENTUM. In fine adde. Hebrano in Computo cap. 12. est sexagesima pars unius hora, atomos in se continens 376.

OSTIARIUS. Lin. 12. post, Carolini. adde. Albertus Comes & ostiarius, & Consiliarius Imperatoris, (Ludovici Pij) in Vita Aldrici Episc. Cenoman. n. 71.

OVUM. P. 79. l. 11. post, &c. adde. Vide Gloss. med. Græcit. in óv.

OXELLUM, Axilla. Miracula S. Joan. Beverlac. n. 8. apposita deinde manu ad oxellum, sudore qui illis in partibus evaporare solet, — oculos ejus permixit, &c.

P.

PACARE. P. 80. l. 16. post, allevati. adde. Vita Aldrici Episc. Cenoman. pag. 116. Volebant eorum amici & boni homines eos inde pacare & concordare.

PACIARIUS. In fine adde. Gloss. Gr. Lat. ὀπάρχης, Pacator, Irenarcha.

PACTUM. Pag. 8. lin. 43. post, &c. lege, id est in &c.

PAGANI. P. 85. l. 1. lege. Non fieri.

Ibid. l. 12. post, sunt, adde. Hanc quidem sententiam mitè firmat Epist. 75. Nili Monachi lib. 1. qui gentiles τῶν τὰ σπύσια sacrificia sua exegisse significat.

Ibid. l. 65. post, edit. adde. Cumeanus Abbas de Mensura penitentiarum cap. 6. extremo: Infans infirmus & paganus commendatus Presbytero, si moritur, Presbyter deponatur, si negligentia parentum sit, uno anno peniteat.

Ibid. pag. 86. l. 8. post, honorare. adde. Penitentialis Egberti Archiep. Cantuar. p. 18. De iis qui paganas faciunt.

PAGENSALES. Vide Parensales.

PAGESIA. Vide in Pagus.

PAGINA. P. 87. l. 15. post, &c. adde. Tabular. S. Cyrici Nivern. num. 25. Dedit igitur isdem Rainaldus — ad opus S. Stephani paginam terra ex sua

proprietate que est in medio Condomina S. Stephani, &c. Tabul. Capellæ in Biturigib. in qua pagina sunt mansiones, &c.

Ibid. l. 19. post, sunt. adde. Vide Reinshij inscript. pag. 12.

Ibid. l. 33. post, &c. adde. Tabul. S. Cyrici Nivern. ch. 25. Paginulam terra, que vulgo olca vocatur.

PAGO, pro compago. Hrabanus Maurus Poëm. 29.

Undique conglobantibus.

Membrorum paginibus.

PAGUS. Pag. 89. l. 29. post, pageis. adde. Tabular. Brivatenic an. 1256. Investio & in possessionem quasi induco pradiellum Bartholom. de Portal pageisium pradielli campi, qui pageisus de mandato meo promisit reddere deinceps diellum debitale, &c.

Ibid. l. 37. post, suorum. adde. Charta an. 1240. ex Tabul. Brivatenic: Et 2 troffis pallia que annuatim percipere consuevi apud Crespiacum in pageisusive tenemento quondam Petri de Conchas. Alia an. 1278. fol. 180. In emphytheosim sive pageisiam.

Ibid. l. 55. post, villenagium. adde. vel in censum Tabular. Brivatenic fol. 1. Ita quod pageisij qui tenent dictam terram ad censum, &c.

PAIARE. In fine subde.

Paia, solutio, Gall. Paie. Charta Gregorij IX. Papæ ex regesto, Eccl. Lugdun. Pro pagamentiis, que paia vulgariter nuncupantur.

PAIOLA, Puerpera, ex Ital. Pagliola, in Statut. Mediolan. 2. part. c. 257.

Baiula, pro nutrice vulgò sumitur. Vide in hac voce.

PAJUM. Charta Adefonsi Imperat. Hispaniæ, apud Colmenaresium in H. St. Segobienis cap. 15. §. 11. Concedo etiam eis, ut quicumque voluerit in domo sua furnum faciat: sed furnus de pajio nullus nisi ille qui de palatio fuerit in tota villa fiat.

PALASTRIA Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. Id mihi placuit delegare, ut villa Nimione — cum vineis qua Frontanito ad palastrias & vinitores esse noscuntur, &c.

PALATÆ. L. 7. post, Gr. adde. Lexicon Herodoti: παλάτιον, τὰ ἐν τοῦδε κλάσματος ὑπὸ τῶν οὐρανῶν ἐσθλατοῦ θύοις.

Ibid. in fine adde. Vide S. Hieron. in cap. 6. Ezechiel. sub finem.

PALATA. L. 4. post, Venetis. adde. Chron. MS. Andreæ Danduli an. 1238. Qui resistentes palatas claudunt, & bellatoribus muniunt. Rafanus de Caresino in Chron. MS. an. 1379. Magno impetu transferuntur ad palatam firmatam in Canali.

PALATIUM. P. 94. l. 15. post, apud. adde. Romanos Cura palatiorum, in Notit. Imp. & apud.

PALEARIA, Horreum palcarum in Miracul. S. Cataldi Episc. num. 29.

PALEARII. In fine adde. Vide Gloss. med. Græcit. in ἄχραις.

PALLA, Globus. Post l. 10. adde. Versus alij in Chron. MS. Andreæ Danduli C. an. 1130.

Cruce, ensis, sceptrum, corona, lancea, palla.

PALLIUM. P. 101. l. 25. post, astringeretur. adde. Id etiam de palliis sui ævi docet præ cæteris Nilus Mon. lib. 2. Epist. 245. οὐ μὴν μοναχοὶ στελεχόμενοι ἐπὶ τῆ ἀριστῶ ἀναβαλλοῦ ἡμῶν, γυμνάσιος ἔδον τὸ ἰσχυροῦς μέρος οἱ ἧ φοροῦντες κοσμητοὶ τὰς χλαῖδας τὸ δεξιὸν μέρος τῆ σώματος τοῦ πᾶσι παροῦν κατισχύον.

Ibid. l. 41. post, cælis. adde. scribit.

Ibid. l. 47. post, 158. adde. Utebantur etiam Judi

dæi palliis quadrangulis. Petrus Comestor in Hist. Eccl. cap. 19. Numeror. *Quadratis tunc Iudæi utebantur palliis, & adhuc in angulis vestis quadrata in Synagogis suis habent simbras hyacinthinas ob recordationem legis da:æ de celo.*

Ibid. l. 63. post, &c. adde. Ita in Missali Francor. veteri p. 412.

Ibid. p. 104. l. 20. post, Sericus. adde. Nam & palleum, pro pallium dicebant Glossæ antiquæ MSS. Peplum, stola, vel palleum. Pepulo, palleum.

Ibid. l. 51. post, dedit. adde. Occurrit præterea hæc vox apud Anonymum de Miracul. S. Honorinæ apud Mabillon. to. 6. vitæ. SS. Ord. S. Bened. p. 527. sed pro ipso pallio.

Ibid. p. 105. post l. 9. adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.

Qui dont voussist hermines & pailles d'orient.

Ibid. p. 106. l. 14. dele. Petrus Marcellus.

Ibid. p. 108. l. 38. post, 45. adde. & Leonem Grammaticum p. 467.

Ibid. l. 43. post, Theophanem. adde. p. 121. 371. & Vitam S. Nili jun. p. 154.

*Ibid. l. antepen. post, 1161. adde. Idem pallij privilegium indultum aliquot Cenomannëibus Episcopis pariter legimus, qui ex eo Archiepiscopus se se inscripserunt, ut testantur Acta Episcoporum ejusdem urbis edita à doctissimo Mabillonio tom. 3. Analector. atque in his Bertichramnus: p. 112. *Prædictus autem Dominus Bertichramnus Archiepiscopus erat, & Pallium sicut mos est Metropolitanorum ferebat, atque omnibus Episcopis totius regni præerat & proderat. Eadem Acta de Aigliberto Episcopo: Jam dictus enim dominus Aiglibertus Archiepiscopus & Magister totius regni cunctorum Episcoporum, duceudo & gubernando, palliumque, ut mos Metropolitanorum est deferendo fuit, &c.**

Ibid. p. 109. l. 10. post, ademit. adde. Sed & haud ita pridem, 3. scilicet Octob. an. 1678. Innocentius XI. Pap. Pallium Augustodunensi Episcopo concessit, cum aliquot ante sæculis eo privilegio, ubi supra docuimus, donata non semel legatur eadem Ecclesia. Verum ejusmodi.

Ibid. post l. 20. subde.

Sed & Portuensis Episcopus quo die Pontificem ordinabat, utebatur pallio, ex decreto Marci Papæ an. 336.

Ibid. l. 40. post, 12. adde. Diurnus Romanus cap. 4.

Ibid. l. 49. post, Archiepiscopali. adde. Joann. Garnetius in Dissert. 3. ad Diurnum Roman. Thomassinus in lib. de Ecclesiastica disciplina, &c.

Ibid. in fine subde.

Palliger, Archiepiscopus, apud Vvolfferum in Vita S. Godehardi Episcopi num. 21.

PALMA. P. 110. l. 17. post, celebravit. adde. Ingelramnus Centulensis Abbas de relatione S. Richarij:

Exercebat evans ex consuetudine palmas

Plebs domini, &c.

*PALMATA. L. 14. post 18. adde. Ejusmodi palmatarum meminit etiam Nilus Mon. lib. 3. Epist. 243. *καὶ ἠραστοὺν μέλιτος, ἔχ' ἀλάμων σάβου, καὶ γόνυ κινέρον, ἔχ' ἁρπύριον διατάλαμν, καὶ πῆρυ καπρίτες, &c.* Ubi Allarius vertit, & manus cum dolore extensas, haud rectè vertit.*

Ibid. p. 112. l. 13. post, palmas. adde. nescio an hæc referri possit istud Ethelvvlfii de Abbatib. Lindisfarne. cap. 10.

— suis non parcis tundere membris

Marmoræ.

Vide Percussio, & Morinuro lib. 7. de Pœnit. cap. 14.

*PANCEREA. Lin. 6. post, præsumar. adde. Statuta Caroli I. Reg. Sicil. MSS. cap. 11. *Que nus ne porte armes ne couteaus a pointes, ne espees, ne lance, ne pani re, ne escu, ne haubers, &c.* Adde c. 12.*

*PANCHARTA. Lin. 1. post, Diploma. adde. Charta Caroli C. pro monast. Curbiouensi, tom. 6. vitæ. SS. Ord. Bened. pag. 252. *Gratissima largitione per hanc panchartam quam heri jussimus. Infrà: Per hanc panchartam confirmamus.**

*Ibid. l. 6. post, Pancharta. adde. Acta Episcoporum Cenoman. p. 270. *Exemplar præcepti quod — Franco firmitatis studio à Domino Ludovico piissimo Imperatore percipere studuit, quod Pancharta vocatur.**

*PANCHRESTA. Salvianus lib. 6. de Gubern. Dei *Infantes quoque parvulos Contumaces, quos morigeros mina ac ferula non efficiunt, interdum panchresta atque blanditia ad obedientiam trahunt.* Ex Gr. *παρρησία, crustula.**

*PANIS. P. 119. l. 15. post, c. 4. adde. Ruellius lib. 2. de natura stirp. cap. 10. *Laudabatur & Parthicus (panis) non pridem huc avehit quem alij aquaticum vocant, quoniam aqua trahitur à spongiosa inanita.**

Ibid. post l. 45. subde.

*Panis beatus, Eulogia, panis à Sacerdote benedictione consecratus, Hartmannus in Vita S. Vviboradæ virg. *Renumeratus ab ea fragmen beati panis accepit.* Supra, benedictionem appellavit.*

Ibid. p. 121. post l. 20. subde.

*Panis Ecclesiasticus. Charta Philippi I. an. 1106. in Tabul. Monaster. Mauriniacensis: *Si aliquis spsorum Canonicorum infirmitate prægravatus, — de morte anima metuens habitum sanctæ religionis recipere proposuerit in præfata domo sanctæ Trinitatis, panem Ecclesiasticum & habitum S. Benedicli, quasi frater ejusdem loci, omni postposita pecunia paratum invenerit.**

*Ibid. p. 124. l. 23. post, transitur. adde. Artemidorus lib. 1. cap. 71. *ἀποὶ ἑστίνου, ἠασὼν ἀγαθὸν, σπύρτω γδ ἑστίνου ταύτω ἀν' ἀρσπύτου δ' ἐδίδου, ἑστὶ δ' ἰὼν λῶν ἕξου.**

*Ibid. l. 69. post, &c. adde. Charta Guillelmi Episcopi Ambian. in Tabul. Episcopat. ejusd. urbis fol. 27. *Omnes candelis & panibus de Natali & de Paschate, qui vocantur tortelli, exceptis.**

Ibid. l. antep. adde. Vide. Tortellus.

*PANSELENOS. L. 2. post, janua. adde. Gloss. Gr. Lat. *πανσελενω, luna plena.* Alibi: *πανσελενω, plena luna.**

Ibid. l. ult. post, vide. adde. Ammianum lib. 20. &c.

PAPA. P. 130. post l. 5. subde.

Papa patrum. Vide Pater patrum.

*PAPAS. P. 131. l. 2. post, appellant. adde. *Papas, in Concilio Senensi an. 1423.**

PAPAVER. L. 7. post, ibi. adde. meminit Plinius lib. 8. cap. 48. vestium quas papaveratas fuisse ait.

*PAPILIO. L. 1. post, pavillon. adde. Glossæ antiquæ MSS. *Tabernacula, Papitiones, tentoria.**

PAR. Post l. 4. adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez. MS.

Isi qu'il prend moi a per & a moiller.

Ibid. p. 134. l. 2. lege. Albertico.

*Ibid. l. 35. post, &c. adde. Charta Theoderici Regis Fr. in Actis Episcoporum Cenoman. pag. 186. *Et ne diximus, ex nostra indulgentia sapediatus Berarius, aut Pares Ecclesia sue Cenomanica, vel monasteria sua, de omnibus villis vel curtis suis vel**

qui per ipsam Ecclesiam sperare videntur — hoc debent possidere, &c.

Ibid. p. 135. l. 14. post, submovemus. adde. Jacobinus de S. Georgio in tract. de Feud. cap. 19. num. 9. Pares Curie seu curie dicuntur convassalli qui jurantur fidelitatem eidem domino pro aliis feudis que tenent ab eo. Sed si essent vassalli qui non prestassent sacramentum fidelitatis eidem domino, non dicebantur esse de Paribus Curie. Et est advertendum quod isti pares Curie qui habent cognoscere de causa feudali, debent esse illius qualitatis, cujus sunt vassalli litigantes. Et ideo si vassallus litigans cum domino est Comes vel Baro, certe pares Curie qui habent cognoscere de causa feudali, debent esse Comes vel Barones.

Ibid. p. 140. l. 8. post, paribus. adde. Extat Notitia iudicati in Tabulario S. Albini Andegav. in quo Comes coram adest, non tamen iudicat: Præcipit Comes iudicibus, (I. Paribus) ut sententiam relli de hoc quod audierant proferrent. Iudicaverunt igitur Adelhardus de Castro Guntherio & Gaufridus Crassus de Chimillaco, quod &c. Et sub finem: Hoc iudicaverunt Adelhardus de Castro Guntherio, & Gaufridus Crassus de Albiniaco, coram Comite Gaufrido in Camera sua Andecavis. Hoc viderunt & audierunt de parte Heudonis Gadino de Blazone, &c. de parte Monachorum, &c.

Ibid. l. 55. post, postul. adde. Vide Cujacium lib. 13. observ. cap. 23. Charta an. 1220. in Tabul. S. Bertini: Presentibus & ad hoc vocatis hominibus meis Paribus, videlicet D. Vuillelmo de Brule Milite, Ioanne Clerico, Hugone Clavel de Hovem, Sara Esbloufarde, & filia ejus Majorissa, qui Pares à me & domino suo propter hoc adjurati iudicaverunt, &c.

Ibid. pag. 141. l. 13. post, &c. adde. Jam vero quibus feminis iudicandi officium competat, pluribus explicat Petrus Faber lib. 3. Semestr. cap. 14. Extr.

PARACHARAGMA. L. 11. post, Sinaita. adde. Lexicon MS. Cyrilli: παραχαράγμα, παρασπασίς, παρασπασίς ἢ ἐπίδητος ὄπαι ἢ ἴμιον.

Ibid. l. ult. adde. Vide S. Columban. instruat. 9.

PARAGIUM. In fine adde. Tabular. Vindocinense fol. 18. Unius hominis habeans portionem, quam nominant paragium.

PARANYMPHUS. Adde in fine. Vide Gloss. med. Græcit. in παρανυμφος.

PARAPHONISTÆ. L. 18. post, &c. adde. Tabular. S. Cyrici Nivern. num. 71. Insuper aleas Domini Odonis Paraphonista mihi dederunt.

PARATELLA, Lapatibus, herba que nostris Parelle, dicitur. Macer de virtutib. herbar. lib. 2. cap. 26.

Herba solet lapathi vulgo paratella vocari.

PARATICUM. Post hanc vocem adde. Statuta Mediolanensis. 2. part. c. 418. Nullum paraticum, nec schola, nec congregatio alienius artis de cetero sit in civitate Mediolanensi, nec ejus Ducatu.

PARAVEREDI. P. 156. l. 19. post, ducitur. adde. N. Abbas Claravallensis lib. 2. Miscell. Baluz. pag. 147. Super palafredum rotans undique phalaratum.

Ibid. l. 31. post, 594. adde. Cæsarium Heisterbach. in Vita S. Engelberti lib. 2. cap. 6.

PARCERIA. Tabular. Celsinianense: Ita duntaxat ut Monachus de S. Maximino habeat parceriam, & decimum, & oblerias de ipsa decima. Alibi: Omnem honorem quem ipse habebam, ut aliquis homo ex me qualiscunque mensura tenebat, & alodum, & frum & decimum, & parceriam, & universa inde accidentia, &c.

PARCIALIA. Charta Gosleni Episc. Carnotensis an. 1155. ex Tabul. N. D. de Josaphat: Sciendum quod Dominus Gondreuil, & uxor ejus, & servientes ejus, & Milites ejus cum uxoribus suis parcialia non exsolvunt. Vide ParcERIA.

PARCIARICIA. Formula 30. ex Andegav. Quasi vineas suas, qua erant illius quondam illi ad parciaricias ei dedisset, ut quandiu ipsi illi se apificavit, ipsas vineas ad parciaricias habere debias, &c. Vide Parsiare.

PAREDRUS. L. 14. post, Eusebium. adde. lib. 4. cap. 7.

PARENS. L. 14. post, poem. 11. adde. Charta Theoderici Regis Eranc. in Actis Episcoporum. Cenoman. pag. 185. Ideo Dominus & præcellus antecessor noster Childebertus quondam Rex, nec non & genitor noster Dagobertus quondam Rex, & postea parens noster Chilpericus quondam Rex, &c.

PARENTIA. Adde in fine. pro obedientia habetur in Diurno Romano cap. 2. tit. 4. Cum hujus solius Pontificalibus monitis ob reverentiam Apostolorum Principis parentiam offerant voluntariam.

PARETA. Vide Amanegia.

PARHIPPIUS. Adde in fine. Vide Petavium ad ejusdem Juliani Epist. 20.

PARLÆ. In fine adde. & Steph. Baluzium lib. 1. Miscellan. p. 226.

PARICLA. P. 163. l. ult. post, valeant. adde. Testamentum Bettichramni Episc. Cenoman. Similis modo jubeo quod de vestimenta damea — Domno vero & successore meo pareculos duos optimos de proprio vestimenti damea venerenter offerri jubeo. Tibi vero sancte Archidiacone præcipio ut unum Caballum bonum, & unum pareculum de proprietate mea presumas. Vetus Charta in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 69. Unde convenit ut tres Epistolas uno tenore conscriptas inter se fieri & accipere deberent.

PARITURIUM. In Descript. Regionum urbis Romæ edit. Mabillon. A porta Flaminea usque pariturium, &c.

PARLAMENTUM. P. 165. l. 27. post, congregato. adde. Vide Bened. Varchium in Hercolano p. 41.

Ibid. p. 167. l. 18. lege V I.

PAROCHIA. L. 43. post, 164. adde, Diurnus Romanus cap. 3. tit. 3. 6.

Ibid. l. 53. post, parochus. adde. De ejusmodi Presbyterorum origine vide Sozomenum lib. 1. cap. 15. & ibi Henr. Valesium.

Ibidem pag. 170. post, l. 1.

Parochiarum. Tabular. Campaniæ Thuan. f. 32. Si non sit nisi unum castellum, primogenitus habebit illud Castellum, & feoda illius Castelli, & carrucatas, prata, vineas, — qua sunt infra parrochiarum illius castelli. Habetur ibi semel ac iterum, pro districtu, ni fallor.

Ibid. in fine adde. Vide Gloss. med. Græcit. in παροχία.

PARS. P. 171. l. 37. post, maternis. adde. Charta Gaufridi de Lizimiano Dom. S. Hermetis an. 1248. in Reg. Inculmensis Cameræ Comput. Paris. fol. 49. Quod dictum castrum habebam & tenebam & expletabam ratione partis terra matris mea Hisabelis, &c.

PARTICIPANTES. L. 3. post, vide. adde. Possinum ad tom. 1. Pachymeris p. 295. & supra in V.

PARTIONARIII. Statuta Ord. Præmonstrat. dist. 5. c. 9. de Negotiatione vitanda, & partionariis non habendis Statuimus ut quicumque nostri ordinis Canonici vel conversi convelli fuerint, vel confessi, oves,

ovēs, vaccas, seu quævis animalia pariter ad
pascuam tradere, vel ad tempus locare, &c.

PASCHA. P. 176. post l. 12. subde.

Pascha, H. bdomada Paschalis. Missale Gothicum
p. 341. Missa matutinalis per totam Pascham pro par-
vulis qui renati sunt.

Ibid. p. 178. l. 19. post, credere, adde. In lib. 1.
Sacramentorum Eccl. Rom. cap. 53. titulus ita con-
cipitur: *Oblatus Pascha die Dominica. cap. 54. Orat.*
& prec. de Pascha annuino. cap. 36. Incipiant ora-
tiones Paschales. Denique cap. 57. *Orat. & prec.*
Dominicum post oblatum Pascha. Ita in Missali Galli-
cano pag. 48.

Ibid. l. 24. post, exceperat. adde. ad ejusmodi
annuam baptismatis celebrationem respexit Joannes
Archiep. Nicænus in Orat. de Christi nativitate pag.
308. *ὁ ἅγιος πᾶσι τοῖς ἀκούουσιν τῶν ἡμερῶν ἡ προσφῶντι
ἡ ἐπιτάφῃ, ἡ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἀνάστασι, ἡ
ἀπαύξει ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πάσης.* Adde Gregor.
Nazianzen. orat. 40. initio.

Ibid. l. 64. post, &c. Adde. Pascha della Penteco-
sta; apud Ricordanum Malespinum p. 142.

Ibid. l. 63. post, scriptores. adde. Sed & Græci
ἡμέρας πάσχα vocant, quod Latini proprium festum
alicujus sancti, ut ex Menæis constat.

Ibid. l. 69. post, Dominicis. adde. Vide Vitam
Aldrici Episcopi Cenoman. n. 44. p. 109.

Ibid. p. 179. l. 17. post, habentur. adde. in Diurno
Rom. cap. 3. tit. 10.

Ibid. l. 27. post, 96. adde. Hentic. Valesum ad
Euseb. lib. 17. c. 20.

Ibid. l. 35. post, colligitur. adde. quod spectant ista
ex Actis Episcoporum Cenoman. p. 102. *Ego Dom-
nolus in Christi nomine Episcopus, cum evocassom
Domnum & fratrem meum Andoenum Episcopum
Audegave civitatis visitare sancta limina patroni
peculiaris mei Victoris Episcopi, immo & solemnita-
tem ipsius celebrare, &c.*

PASCUARIUM. L. 11. post, exigat. adde. Char-
ta ejusdem Imp. ex Tabulario Brivatensi fol. 1. *Aut
fideiussores tollere, aut pascuaria accipere, &c. Ta-
bular. elemosynæ Mantismotionis in Pictonibus fol.
66. Porci pauperum pascuaria non dabunt in Ero lu-
ce, sed . . . in omni tempore pascuaria habentes idem
pascuaria dabunt quod in nemore morabuntur. Oc-
currit etiam alibi.*

PASQUERIUM. In fine post, &c. adde. Statuta
MS. Caroli I. Reg. Siciliæ cap. 163. *Se les bestes
prennent pasquier, &c.*

PASSIVUS. P. 183. post l. 12. adde. *πάσσιμος ἴπυ-
τος*, apud Nicetam in Manuele lib. 1.

PASTIO. L. 16. post, 660. adde. Acta Episcoporum.
Cenoman. pag. 266. Vitam Aldrici Episc. Cenoman.
p. 31. &c.

Ibid. p. 185. post l. 15. subde.

Pastinagium. Charta Attaudi Vicecomitis Matif-
conensis an. 1217. *Et omnia usufructuaria ad usum omnium
animalium per totam terram meam in bosco & in pla-
no, & porcorum pastiones in nemoribus meis absque
pastinagio.*

PASTULA, *Leviore pastus*. Vita S. Gerardi Ab-
bat. Bronientis num. 15. *hujus ergo veneni atramentu-
m pastula, &c. Gustatione.*

PASTUS. L. 31. post, alligunt. adde. Charta Ga-
lonis Episcopi Paris. an. 1107. *Sciendum vero est
quod illo die predictus pastus redditur scilicet ex 6.
porcis vivis & sana carnis, ex 2 modis vini, & di-
midio sextario, &c. Pastus consuetudinarij in Ta-
bul. S. Cyrici Nivern. n. 80.*

PATELLA. Post hanc vocem adde. apud Cellum

l. 8. c. 1. dicitur *Commisura femorum esse parva mollis
& cartilaginosa testa*. Utitur etiam Sextus Plato-
nicus lib. 1. de Medicina animal. cap. 17. num. 141
ut &

PATER. P. 192. l. 4. post, editore. adde. ut porro
parentes, ita & patres compellabant summos magis-
tratus, ut est in Passione S. Savini n. 2. Vide Gloss.
med. Græc. in *πατήρ*.

Ibid. lin. 20. post, 895. adde. *Papa patrum, in
Diurno Romano c. 3. tit. 1. qui c. 3. tit. 3. pater patrum*

PATERINI. P. 193. l. 18. post, 21. adde. Evervi-
nus Steinfeldensis in Epist. ad S. Bernardum, de Hæ-
reticis sui temporis: *Nobis aperte confessi sunt, quod
in mensa sua quotidie eum manducant, ad formam
Christi & Apostolorum cibum suum & potum in cor-
pus Christi & sanguinem per Dominicam orationem
consecrant, ut inde se membra & corpus Christi na-
triant.*

PATRIARCHA. P. 195. l. 5. post, præfat. adde.
Vitam S. Barnardi Archiep. Vicunensis, fragm. 1.
pag. 63.

Ibid. l. 15. post, Joanni. adde. HRabanus de Gre-
gorio I V. Pap.

*Tu caput Ecclesie es; primus Patriarcha per
orbem.*

Vide Gloss. med. Græc.

Ibid. l. 19. lege. lib. 1. cap. 25.

PATRICIUS. L. 15. post, cum. adde. in Synodo
Chalchedon. Act. 1. initio &

Ibid. p. 196. l. 72. post, 286. adde. De ejusmodi Pa-
triciis, ac præsertim Italia, intelligendus Diurnus
Romanus cap. 1. tit. 3.

Ibid. pag. 198. l. 44. post, M. adde. Siquidem pro-
stat Epistola Paschalis Pap. apud Mabillonium tom.
6. Vitæ SS. Ord. S. Bened. p. 567. quæ sic claudi-
tur: *Data per manus Georgij Bibliothecarij S. Sedis
Apost. nonis Decemb. imperante D. nostro piissimo
Principe Augusto Ludovico à Deo coronato, magno
& pio Imperatore anno quarto, & Patriatus ejus
tertio. Id præterea colligitur.*

Ibid. p. 202. l. 6. post, 862. adde. & Diurnum Ro-
man. cap. 6. tit. 7.

PATRIMONIUM. L. 7. post, Principis, dele us-
que ad hæc, & repono, quæ privatis usibus erant
dicata, quibus Gubern. &c.

Ibid. p. 203. l. 16. post, 119. adde. Diurnus Roma-
nus cap. 6. tit. 3. 4. *Patrimonium juris S. Romana Ec-
clesia.*

Ibid. l. 21. post, 40. adde. & infra in v. *Reclor.*

PATRIPASSIANI. L. 1. post, adde. scribe. S. Cy-
prianum in Epist. ad Jubaianum de baptizandis Hæ-
reticis.

PATROCINIUM. P. 205. l. 2. post, 4. adde. Andre-
Mon. lib. 1. Vitæ S. Ottonis Episc. Bamberg. cap. 39.
41. Ord. officij domor. S. Benedicti apud Mabillon.
tom. 4. Analect. &c.

PATRONUS. L. 12. post, præcipui. adde. nisi
sint quos *ἀγοράρχαι* vocat Chronicon Alexan-
drinum.

PAULINA *Potio*. In fine adde. Meminit Myre-
psus sect. 4. cap. 1. antidoti Paulina appellata, quæ
ad tussim confert.

PAUPER. Lin. 10. post, verbolitari. adde. Apud
S. Columbanum Instruct. 12. *fidei paupertas, &c. pro
defectu fidei.* HRabanus Poëm. 13.

*Tam mihi concessit bonitas tua discere libros,
Sed me paupertas suffocat ingenij.*

Ibid. l. 26. post, salutem. adde. Vide tom. 3. An-
lect. Mabillonij pag. 483.

PAUPERARE. *In fine adde.* Vide Savaronem ad Sidonij lib. 2. Epist. 2.

PAUPERINUS. *In fine adde.* Utitur etiam Cumeanus Abbas lib. de mensura penitentiar. cap. 6.

PAUPERTAS. *L. 17. post, probaverunt. adde.* Alia an. 1251. in Tabul. Episcopat. Ambian. fol. 93. *Noveritis quod ego probata paupertate seu necessitate mea sufficienter in Curia Pinchoniensi, & legitima per iudicium hominum ipsius Curia vendidi &c.* Alia an. 1302. fol. 125. *Le Gilles de Canapes chevalier sire de Chelle mesme ville, fais sçavoir — que je par grant necessuë jurée & prouvéé suffisamment, & pour pieur marché eschivier, ay vendu &c.* Similis Charta alia Gallica habetur in Probat. Hist. Betonæ p. 162.

Ibid. l. 37. post, &c. adde. & Joan. Stiernhookum lib. 2. de Jure Sueonum vetusto cap. 5. pag. 245. ubi idem observatum apud Suecos tradit.

Ibid. l. pen. post, 22. adde. Utinam hæc hodie adhuc obtineret jurisprudentia: non enim tam facile viri nobiles sua prædia oppignerarent, ac distrahere iudicis decreto cogentur, & familiarum illustrium bona facta recta permanerent, & ad posteros, ut olim dum ea lex vigeat, transirent.

Ibid. p. 210. l. 14. post, Paupertaticula. adde. Pauperticola. Formulæ Andegavenses: *Proinde cido tibi de rem paupertatis mea tam pro sponsalitia, quam pro largitate tua, &c. Ibid. form. 38. Ut tibi aliquid de re pauperticola mea concidere debirent.*

PAUSA. *L. 5. post, prolongati. adde.* Vide Henric. Stephanum de Latinitate falsè suspecta pag. 4. & seq.

Ibid. l. 45. post, corpore. adde. in Missali Gotthico pag. 332. *Habetur oratio pro spiritibus faxsantium.*

PAX. *P. 212. l. 34. post, Concordiæ. adde.* Diurnus Romanus cap. 2. tit. 8. de Summo Pontifice: *Deinde ascendit ad sedem, & dat pacem omnibus Sacerdotibus.*

Ibid. p. 214. lin. 6. post, &c. adde. Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. c. 38. *De garder paix en jugement. Silence est une maniere de nourrir paix. Por ce nos qui volons chastier les folies de ceus qui par leur elamors troublent aucune fois l'ordre des droitz, establissons, &c.*

Ibid. p. 16. l. 35. post, &c. adde. Apud Venetos *Anciani pacis dicti, qui publicæ pacis inter cives invigilabant.* Vide Chron. MS. Andreæ Danduli an. 1205.

PAXIMATIUM. *Lin. 10. post, 534. adde.* Andr. Dandulus in Chron. MS. an. 8. Caroli M. *Venero vero hoc audientes panum ac paximatum multitudine machinis projecta exercitum verberant.*

PAXUM. Acta Capitularia Eccl. Lugd. MS. an. 1340. fol. 67. Cod. Reg. *Item dederunt eidem paxum quod tenebat in resignationem in Ecclesia Lugdunensi, &c.* Occurrit alibi.

PECCAMEN. *Post l. 3. adde.* Idalius Barcinonensis in Epist. ad Julian. Tolet. *Recordatione peccatorum meorum pavidus, & memoria ingentium criminum usquequaque perterritus, &c.*

Ibid. l. 7. post, 3. adde. Vitam Aldrici Episc. Cenoman. p. 69. 72. 74. 90.

PECEIUM. *In fine adde.* Et in versione Gallica Chartæ S. Ludovici, quæ refertur ab eodem Argentreo eod. lib. cap. 17. vertitur *Droit de pesche.* Latina quam vidi, malè præfert, seu *pesteia naufragia marina.*

PECTARE. *L. pen. post, vide. adde.* Foros Leite-næ, Hist. Segoviensem cap. 20. §. 13.

PECTINARIUM. *In fine subde.*

Pectinator, Pectinum confector, in Miracul. S. Stanislai Canon. Reg.

PECTORALE. *Lin. 4. post, 57. adde. & Isidor. Pelusiot lib. 1. Epist. 74.*

PECUNIA. *P. 222. l. 1. post, commentatur. adde.* *Pecunia diversi generis, in Vita Aldrici Episc. Cenoman. p. 83.*

Ibid. l. 15. post, 1. adde. Chartam Childeberti Reg. apud Mabillon. de Re diplom. ch. 24.

Ibid. in fine subde.

Pecunia sicca, numerata, quomodo vulgariter dicimus, argentæ. Charta Guillelmi Episc. Ambian. an. 1283. pro Ecclesia Vinacurtensi: Statuimus etiam quod tota pecunia sicca dictæ Ecclesiæ debita deputetur ad officinandum dictam Ecclesiæ in modum qui sequitur, &c. Occurrit ibi rursum in Tabular. Episcopat. Ambian. fol. 26. *Vide Censu sicca, & Moltra sicca.*

PEDA. *P. 213. l. 4. post, exactione. adde.* Tabul. Brivatense an. 1277. *Cum pagesus inscribitur, & in rebus nominatis inferius, & in confinatis, videlicet in duabus plateis seu pedis dechalmes 2 solid. Infra: Item in quadam platea seu peda Stephani Boni 12 den. Charta Delphini Arvern. ibid. fol. 223. Clamamus quitas capitulo Brivatensi les pedas qua sunt Brivate ante Ecclesiæ S. Iuliani, &c.*

PEDATURA. *L. 17. post, putant, adde.* nisi fallar: quod verba, quam *Catuso* facit, omnino declarant, quæ ad *pedaturam* referuntur, de quorum notione mox dicturi sumus. Neque perinde aliter accipienda vox *Pedatura* in antiqui testamenti fragmento apud Gualterum in Tabulis Siculis p. 58. *Hoc amplius ab heredibus meis volo præstari Reip. Petelinorum corpori Augustalium ex prædiis meis palum redicam omnibus annis sufficiens pedatura vineæ, quam Augustalibus legavi. Ubi palus redica legatur ad Statumina pedatura vineæ, id est τὸ δῖον, seu quantum sufficit vineæ in agri pedaturæ plantatæ. Deinde dele 3. lin. seq. à voce cum, ad vocem pedamina.*

PEDESTICUM. Charta an. 1151. in Hist. Monast. S. Barbaræ Lugdun. pag. 84. *Pedesticum de Roccarallia — misit Girimo Senescallo & Lugdunensi Ecclesiæ in gageria pro 10 millibus solidor. Lugdunensis moneta.* Ita rursum mox, ubi videtur legendum *Podestaticum.* *Vide Potestas.*

PEDIDA, idem quod *Pedagium.* *Vetus Charta apud Anton. Brandaon. lib. 12. Monarch. Lusit. c. 11. Nec deni pedidam nec collellam ad Regem, nec deni portagem per totum Portugale.*

PEDONES. *L. 1. post, pedoni. adde.* Hispanis, *Peon.*

PEJORARE. *In fine adde.* Vide Statuta Ord. Præmonstr. distinct. 3. cap. 1.

PELAGIUM. *L. 1. post, species. adde.* cujus mentio est in consuetudine Meduntensi art. 196. quæ scilicet pro appulsu navium vinum ad litus deferentium exigitur, ab appellendo dicta, ut in Adversariis MSS. Augusti Gallandij Patroni Paris. doctissimi legisse me memini.

PELLICIA. *Lin. 3. post, pelice. adde.* Vita MS. S. Gaugerici Episc. Camerac. lib. 1. c. 8. *Accode ergo ad sanctum regenerationis lavacrum, ubi certò habes exuere vetustatis pelliciam, & induere novitatis Evangelicam stolam.*

Ibid. l. 7. post, &c. adde. *Le Roman de Guillaume au Court-nez. MS.*

*Or serai je s'il prennent ma pelice,
Il est frivort, si est froide la bise.*

PELLITI.

PELLITI. L. 2. post, Hieronymo. adde. *εὐπορεῖται*, Synesio de Regno p. 23.

PENA. L. 1. post, pena. adde. Glossæ antiquæ MSS. *Penā*, Caput.

PENDO, *Vexillum*, Gall. *Penon*. Coronatio Alfonso Regis Portugallia apud Brandaon. lib. 10. c. 13. *Nobiles si fugerint de Lide — si non liberaverint regem, aut filium ejus, aut pendonem pro suo posse in lide*; &c. Id est in lite seu prælio.

PENSA. P. 234. l. 8. post, accipiant. adde. *Miracula S. Gengulfi num. 15. Cum suis corporis pensa.*

PENSARE. L. ult. post, 9. adde. in Vita Aldrici Episc. Cenoman. n. 69.

PENTECOSTE. L. 22. post, 17. adde. S. Columban. in Pœnitent. cap. 9.

Ibid. l. 22. post, 261. adde. & Hent. Valesium ad Euseb. lib. 4. de Vita Constant. cap. 64.

PEPIGNA, minutæ monetæ species. Tabular. Albæ ripæ in Dicecesi Lingon. an. 1219. *Liberas ab omni censu & servitio, præter 3 denarios censuales una pepigna minus.*

PERA. L. 18. post, festinavit. adde. Charta Ademari Vicecomitis Lemovic. an. 1179. ex Tabul. Dalonenf. fol. 23. *Es die quo Hierusalem proficiscens cum peris quam Collo deferebant, Ioannem ejusdem Ecclesie Abbatem & ceteros fratres Dalonenses investivi, &c.*

PERÆQUATORES. L. 16. post, subdiderunt. scribit. Adde Diurnum Roman. cap. 6. tit. 3.

PERAMBULATIO. L. 4. post, constet, adde. Tabularium Burgaliense fol. 9. *Quibus congregatis idem Albinus fines nostra capis perambulare, ac incisuras arborum, quæ easdem terras terminabant, eisdem demonstrare, ostensionem cuius præfatus Hugo noluit credere. Vox etiam cognita hac ferè notione sub priore Regum Stemmata. Charta Chlotarij III. apud Petr. Chiffletium: *Qualiter — una enim ipsi vel parentes eorum de parte maxima de infra termino ipso Flaviacense contentionem maximam habuissent, & ipsas terminationes perambulassent, & signa posuissent, &c.**

PERCALCARE. L. 6. post, confirmavit. adde. Tabularium S. Eparchij Inculismensis fol. 8. *Audita Abbatis querela & eorum responsione, Laudavimus & præcepimus, ut Abbas S. Eparchij produceret duos testes idoneos, qui percalcarent & monstrarent terram de qua possent jurare quod ipsi viderunt investitam Ecclesiam, &c. Infra: *produkti testes qui percalcationem fecerant jurare noluerunt.* fol. 20. & facta percalcatione cimiterij, &c. Tabular. Abhienf. fol. 27. *Qui etiam percalcavit terram è lo motages ad molendinum.**

Ibid. l. ult. lege. Rei de qua est controversia.

PERCUSSIO, pœnæ monasticæ species. Pœnitentiales S. Columban. cap. 8. *Cui cecideris Christum nihil confringens, 12 percussibus emendetur. Sic alibi non semel. Verbera appellantur cap. 12. 13. 14. alibi *plaga*, vetus Pœnitentialis Andegavensis apud Morinum post libros de Pœnitentia p. 36. ubi de Redemptionibus pœnitentiarum: *Quidam dicunt, centum percussiones in hyeme, vel centum psalmos in aestate valens, &c.* Vide *Palmata*, & eundem Morinum lib. 7. cap. 14.*

PERDONARE. L. 9. post, &c. adde. Extat in M. Pastoralis Ecclesie Paris. Charta an. 1350. in qua formula describitur Sacramenti, quod Joannes Rex Francie præstitit in suo jucundo adventu Parisios Episcopo & Canonicis Ecclesie Paris. in vestibulo ejusdem his verbis conceptum: sic enim Episcopus Regem compellavit; *A vobis perdonare petimus, ut uni-*

cuique de nobis & Ecclesiis nobis commissis Canonicum privilegium & debitam legem atque justiciam conservetis & defensionem exhibeas sicut Rex in suo regno debet unicuique Episcopo & Ecclesia sibi commissis. Cui Rex respondit, Promitto vobis & per dono, quia unicuique de vobis & Ecclesiis vobis commissis Canonicum privilegium & debitam legem atque justiciam servabo, & defensionem quantum potero adjuvante Domino exhibebo, sicut Rex in suo regno unicuique Episcopo & Ecclesia sibi commissis per rectum exhibere debet.

PEREFFLUUS, abundans. Syrus & Aldebaldu in Vita S. Majoli Abbat. in Prologo lib. 3.

Quamquam tanta sit hac, tamque pereffluis,

Ut sensu merito mensque perhorreat.

PEREGRINATIO. L. 32. post, dicuntur. adde. Vide Joan. Morinum lib. 7. de pœnit. cap. 15. 16. 17.

PEREXIRE. S. Irenæus lib. 2. in Præfat. *Quoniam modo per numeros veritatem affirmare conantur, minutatim perexivimus. Id est commemoravimus, ex Gr. *ἐκείθεν*. Vide Jacob. Billium lib. 1. observat. Sacrar. cap. 33.*

PERFECTUM, ad Perfectum suscepti, in Ordine Romano cap. 6. *perfectionem consequi*, in Concilio Tribur. can. ult. *ἐκείθεν ἐπὶ τὸ τέλος*, non semel in Concilio Ancyrano, cum scilicet exactis pœnitentiæ gradibus ad sacram Communionem admittebantur Pœnitentes.

PERFUNDERE. In fine subde.

Perfundere. Statuta Ord. Præmonstrat. dist. 1. c. 11. *Cum aliquis in Natali Domini vel alias de necessitate duas Missas debuerit celebrare, post primam Missam sumpto sacramento Eucharistia, vinum perfusionis, sive ablutionis non sumat, sed alij ad sumendum tradat. Vide Superfusio.*

PERIGIUM, Periculum. Charta Alfonso Comitis Bononiensis an. 1288. to. 4. Monarch. Lusit. pag. 279. *Et excepto perigio de navibus in mari periclitantibus.*

PERSEA. Disputatio Archelai Episcopi Mesopotamiae cum Manete: *Cum ergo corpus hoc principium sit & materia, necesse est eam qui plantaverit per seam, transire per multa corpora, usque quo persea illa quam plantaveris concidat. Videtur hac voce intelligi malus Persica, quam Græci Περσίον dixerint.*

PERSONA. Pag. 249. l. 30. post, vocant. adde. Charta Bartholomæi Episcopi Laudunensis an. 1125: *Notum igitur est volumus — quod cum Monasterium B. Dionysij de Francia infra terminos nostra diæceseos al aria duo, videlicet de Sorbais & de Altrepia sub obtentu personarum ab antiquo tenuisset, novissimè temporibus nostris mortua persona vicedomini Abbatis Sugerij & monachorum, a Petro ipsius Cameraris requisit, ut B. Dionysij persona gravamen remitteremus, & quod de cetero altaria illa solida & quiete firma possessione tenenda concederemus, ex decretis Romanorum Pontificum, ne ulterius altaria per personas tenerentur sanctum esse recordantes, &c.*

Ibid. l. 53. post, &c. adde. Gloss. Gr. Lat. *ἰσχυρῶς*, *Persono*, id est rei alicui incorporeæ personam aliquam attribuo, uti vocem hanc interpretatur Vulcanius, in MS. additur *Noto*.

PERTICA. L. 15. post, pedes. adde. Glossæ Lat. Gr. MSS. *Pertica*, *κασίον*, *κρίον*.

Ibid. l. 16. post, tabula. adde. Statuta Mediolanensia part. 2. c. 350. *Mensura pedis Licprandi sit & esse intelligitur de utrius novem ad brachium liguaminis.*

PERTONGAR. Vita S. Gerardi Abbatis Bronnensis num. 29. *Dominus Stephanus sancta Romana sedis tunc Apostolicus iussis fieri, (ipso consistente viro Dei, immo dilatare debentia scribi) plumbeo bul-*

latum sigillo privilegium, quod & pertungar appellant, contulit illi &c. Ubi monet doctissimus editor, alias pertungar scribi, qui Pantochartam hic innui putat.

PERVERSUM, seu *In perversum*, contrā, contrariō: utitur Tertullianus in Praxiam, ut & S. Hieronymus Epist. 20. ubi gravius.

PES. L. 18. post, vide. adde. L. 8. D. de servis fugit. Nov. 134. c. 13. Nicephor. Constantinop. in Breviario Hist. p. 77. 1. edit. Theophanem an. 3. Copronymi, Nicetam in Andronico.

Ibid. p. 255. post l. 31. subde.

Pes montis, ima & inferior pars, unde S. Ioannes pedis portus, oppidulum in Pyrenæis, S. Iean Pied de Port. Pedes Cassij montis, apud Ammian. lib. 14. ubi Lindenbrog. ex Suida & Eustathio. Hegesinus apud Pausaniam: Ἐλιμῶν ἐξ ἡ πόδα πειρακῶν.

Pes Luisprandi. Vide *Perrica*.

PESCA. Adde in fine. Id est ut malus perſica, quam *Pesche* vocamus.

PESCARIUS. Vetus Pœnitent. apud Morinum p. 24. Si Comes aut Iudex est, dic illi ut non accipias premia—si est pescarius &c.

PESSIMARE. Adde in fine. Utitur præterea Hugo Flaviniacensis in Vita S. Sacerdotis Episc. Lemovic. num. 25.

PETAMINARIUS. In fine adde. At Salmasius ad Plinium emendat, *Pyëlis*, *mimariis*.

PETRARIA. L. 2. post, &c. adde. Evagrius lib. 5. cap. 10. ἡ μάστιξ τῆς κατὰ πλάτας ἐξ ὑπερδύξιον ῥητῶτας, ἢ λιθοβολῆς ἢ σωμαθῶνα καλῶν.

PHALÆ. In fine subde.

Fale, tædæ quæ in funeribus deferri solent, nostris *Falors*. Charta an. 1240. in Tabul. Episcopat. Ambian. fol. 42. Decanus percipiet luminare, sed de falsis pradiellorum extra claustra manentium, si intra muros civitatis decesserint, habebit dictus Episcopus luminare.

PHANTASIA. In fine adde. Vide Gloss. med. Græcit. in *œsiasia*.

PHILOPOMPUS. L. ult. ante, vide adde. Vita MS. S. Gaugerici Episcopi Camerac. lib. 1. cap. 12. Philoponpi tyrannidem divina virtutis opulacione fessit.

PHOTONOMUS, qui lumen distribuit, illuminator Rogerus in Vita Brunonis Abbat. S. Pantalæon. Colon. cap. 24. apud Mabillonium. *Quibus Abbatem præposuit nomine Christianum, sua videlicet professionis Photonomum, & in lege domini apprime eruditum.*

PHRONTISTERIUM. In fine adde. Vide Gloss. med. Græcit.

PHYLACTERIA. L. 34. post, maleficis. adde. & Leo Suavius ad Paracelsum.

PIABILIS, *Grandis*, in Glossis antiq. MSS.

PICARDIA. Lin. 42. post, longiores. adde. Ut quæ Pannonibus etiam ab Ammiano lib. 17. & Armoricis &c.

Ibid. l. 46. post, sententia. adde. in Charta Caroli VI. Reg. Fran. an. 1321. ex Regesto 120. Tabul. Reg. ch. 33. *picarum Flandrentium mentio fit: à tout grans bastons ferrez; comme glaives & piques de Flandres.*

Ibid. p. 269. l. 60. post, appellantur. adde. At Bohuslaus Balbinus in Epit. Rerum Bohemic. lib. 4. c. 5. *Picardos in Bohemiam tum primum venisse an. 1418. scribit.*

PICCUS. Tabularium Brivatense fol. 198. v. *Molinarij & tres submolinarij & tres garciones qui portant piccos molendinorum.*

PICTA. L. 6. post, solvat. adde. Tabul. Brivatense an. 1276. *Et unam caicrenbam frumenti, & tres piskas, & unam gallinam, &c.*

Ibid. p. 272. l. 32. post, &c. adde. Tabul. Dalonenſis monast. fol. 33. *Piscancium unam communem de Cascis, vel ovis, seu piscibus.*

PIETAS. L. 1. post, pitié. adde. Glossator Historiz Scholasticæ Petri Comestoris cap. 50. A&. *Apost. Pietas equivocum est ad cultum Dei, & ad compassionem proximi. Vita B. Stephani Abb. Obaslin. lib. 2. cap. 16. Cum ad placitum venires, videretque omnes sua parti favere, adversarium vero undique & ab omnibus destitutum, pietate ductus, aliquos è suis placitoribus clam dirigebat, qui ejus partes defenderent.*

PIGREDO. In fine adde. Glossæ antiquæ MSS. *Pigrisia, torpor, stupor.*

PILAX. In fine adde. Vide Cumeanum Abbat. de Pœnitentiarum mensura cap. 7.

PILEATI. L. 16. ante, idipsum. scribe. *πρότερον γδ κομάτας ἰσιμπος ἰταλιστῆρας παρ αὐτοῦ δουκῆτας ἦ.* Ex quibus vulgus duntaxat comatum fuisse colligitur, cui scilicet coma pro pileo erat.

Ibid. in fine adde. *Joannes Magnus Pileatos & frat appellatos antistites sacrorum apud Gotthos scribit, fortassis à pileo vel tiara, integumento capitis quo uti sunt Sacerdotes.*

PIOLA, vox Italica, Gallis *Rabet*, in Statutis Mediolanens. 1. part. c. 255.

PIPER. P. 283. l. 25. post, constat. adde. *ἄλλο πιπῆρατον, & πῖονας ἀλλοπιπῆρας* habet Continuator Theophanis lib. 3. n. 43.

PIPIONES. L. 14. post, 41. adde. Oliverius Maillardus serm. 21. Fer. 2. dom. advent. *Et domini advocati, nunquid plumatis aliquando auferes pingues, sive pipones?*

Ibid. l. 18. post, moravotivo. adde. *Solidi moneta pepionum*, in Histor. Segoviens. cap. 21. §. 9.

PIRATA. Lin. 2. post, MSS. adde. Ita *latrocinium maris* dixit Justinus lib. 43. num. 3. *Latrones nudè piratas* vocat Florus lib. 3. cap. 6. & *Latrocinari*, dixit, pro piraticam exercere.

PISCATOR. L. pen. post, Piscatorum. adde. Tabular. S. Albini Andegav. *Et cum una masura terra, concesso eis uno piscatore in aqua ibi fluente.*

PITTACIUM. Pag. 289. lin. 8. post, &c. adde. Vita B. Stephani Abb. Obaslin. lib. 2. cap. 15. *Iste, & si appellavit, appellationem suam non segniter consummabit, plusque proficiet uno nuntio quatuor piscis pedibus insignito, quam Dominus noster egregiis nuntiis multis pecuniis oneratis.*

PLACITUM. Pag. 292. l. 29. post, 27. adde. Vide Jacobinum de S. Georgio in tractatu de Feudis cap. 25. §. 24. pag. mihi 71. ubi quaerit quid in Partibus Provinciz intelligatur per obligationem qui tenentur *Vassalli & subditi prestare auxilium de suo placito & litigio.*

Ibid. p. 297. l. 12. post, placito. adde. Tabularium Nantoliens. in Pictonib. an. 1399. *Pro decimo denariorum athapiamenti seu placiti in mutatione domni.*

Ibid. p. 299. post l. 12. subde.

Placitor, Patronus defensor. Vita B. Stephani Abbat. Obaslin. lib. 2. c. 15. *Nam actor noster rex centum solidis placitores atque fautores suos hodie convivabis, exceptis muneribus donisque promissis. Et cap. 16. aliquando cum ad placitum venires, videretque omnes sua parti favere, adversarium vero undique & ab omnibus destitutum, pietate ductus aliquos è suis placitoribus clam dirigebat, qui ejus partes defenderent.*

PLANARATI. *In fine adde.* Et Joan. Gryphian-
drum de Vvichbildis Saxon. c. 28. n. 9.

PLAGITATUM. *Adde in fine.* Idem quod placi-
tatum.

PLANUM. *Adde in fine.* Præterea Cujacium lib. 7.
observ. cap. 29.

PLASTRUM. *In fine adde.* Tabular. Albæripæ
in Episcopatu Lingonenſi an. 1357. *Item domum seu*
emplastrum situm in villa de Orguis, cum manso retro
dicitur emplastrum. Ibid. an. 1463. *un emplastre en*
S. Pere, auquel souloit avoir une maison, &c. Ibid.
an. 1461. *promisit dictum emplastrum adificare, &*
in unam domum convertere. Occurrit ibi pluries.

PLATEA. *In fine subde.*

Platea. Tabular. Brivatense fol. 193. *Per traditio-*
nem clavis cortilis seu platea de Chalas. fol. 196. *De*
cognitione & jurisdictione delz mezes seu platearum
vagnarum, fossatorum, &c. Vide. Peda.

PLATELLUS. *In fine adde.* Gloss. Gr. Lat. Reg.
Cod. 85. τριτά, cortina unde dabantur oracula, &
placellum.

PLATONIÆ. L. 39. post. PP. adde. Et apud Epi-
phanium Scholasticum: *Sicut lex ipsa in marmorea*
platoma nescitur esse conscripta. Ubi Socrates lib. 1.
cap. 16 & ad hunc modum habet.

PLAUDARE. L. 1. post. dare. ad. e. HRabanus
Maurus Poëm. 29. de diabolo Christum in deserto
tentante.

Tantum perversè locutus,
Quantum fuerat perversus,
Sæpe, vel sæpe, Sæpe ipse se plaudaverat,
Posse quod nunquam poterat, &c.

Id est, sibi applauserat, sese iactaverat.

PLAVIS, Planities. Charta Henrici V. Imp. pro
Veneti: *Ut terminatio qua à tempore Luitprandi*
Regis facta est inter Paulucionem Ducem & Marcellum
Magistrum militum, deinceps manere debeat, id
est de plave majore ad plavem siccam.

PLAUSUS, pro strepitum, non semel usurpat Co-
lumbanus in Regula Crenobiali, seu Pœnitentiali
c. 1. *Qui locutus fuerit in plausu, id est altiore sono*
soli resonaverit, &c. Adde cap. 14.

PLEBES. P. 38. l. 58. post. consulit. adde. Ita hanc
vocem apud Armoricos usurpam evincit Historia
Roronenſis Monasterij lib. 1. cap. 48. & aliis locis.

PLECTA. L. 14. post. etant. adde. Hist. miscel-
la lib. 16. pag. 471. *In capite autem pannum gemma-*
tum habentem ex utroque ligamento plectas quatuor.
Ubi Theophanes p. 207. σίγλας τίσυρας habet.

PLEGIUS. P. 312. l. 54. post. &c. adde. Tabul.
S. Eparchij Inculism. fol. 46. *Post me plevis similiter*
fidem suam in manu ipsius Abbatis Otto Bernardus, &c.

PLEIDURA. L. 13. post. &c. adde. Tabular. Nan-
tolienſe. in Piætonibus an. 1335. *Quandam pleyduram*
una cum chappali domus. Vide Pleura.

PLENARIA. *Lege in fine.* Cum saculum finitum
fuerit. Diurnus Romanus cap. 6. tit. 20. *Unde am-*
plissima vobis hereditibusque vestris cautela, plenariam
securisatem duximus muniendam.

PLENITUDO. *In fine adde.* Vide Avitum Vien-
nensem Epist. 2. ex Balustanis, & Gloss. med. Græcit.
in Πληνιτι.

PLETORICUS. Hermannus de Zerbecke in Cro-
nico Comitum Schavvenburg. p. 35. *Et quia multum*
fuit pletoricus, toto corpore denigratus est.

PLEURA. *In fine adde.* Vide Pleidura.

PLICA. *Subde in fine.*

Plica, morbi genus, in Vita B. Ladislai apud Pa-
pebroch.

PLOSTELLUM. Miracula S. Joannis Beverlac.

num. 5. *Quæ antea in motu suo effigiem repræsen-*
taverat belluinam, in sua tamen erectionis insio py-
ramidis usus est appodiamento, admodum pueri plo-
stello innixi, & humum pene signantis mento. Vox,
ut videtur deducta à plaustrum, ut rectè coniectat
Papebrochius.

PLUMARIUM. L. 4. post. plumarium. adde. Ta-
bul. Monasterij S. Theofredi in Velavis: *Sunt & alia*
Cortina linea 3. artificio plumarij composita.

Ibid. p. 317. l. 13. post. acus. adde. *Quæ quidem*
hauserunt à Petro Comestore in Hist. Eccles. cap. 53.
Exodi: Et coccinei coloris opere plumario: Pluma
enim lingua quadam acui dicitur, scilicet Ægyptio-
rum, quorum sunt diversa lingua sicut Græcorum. Hoc
genus veli vulgo Distratum dicitur, quasi bis stratum.
Prima enim sit tela, cui cum acui opere manna sub-
sternantur plicurationes. Sunt qui dicunt opus pluma-
rium à similitudine avium, quibus super addita plu-
marum varietat: idem opus dicitur etiam polymitum &c.

Ibid. dele. Sed plumam acum appellatam nondum legi.

PLUMBATA. *In fine subde.*

Plumbata, idem quod Plumbatum, de quo mox.
Acta Martyrij SS. Maximiani & Isaaci: *iacebat identi-*
dem classis illa carnivorum violentiam plumbatarum, &c.

Plumbata, pondetis species. Tabular. S. Dionysij
Novigenti n. 1240. *Dicunt se esse in possessione à sin-*
gulis hospitibus seu stagiariis Prioris & Conventus S.
Dionysij de Nogento Rotodi ementibus in villa
in die mercati, ad pondus, quod plumbata vulgo di-
citur, quam tam summam pecunia semel in anno, &c.
Vide Campanum.

PNEUMA. L. 5. sic lege. Quo non voces, sed vo-
cum toni longius cantando deducuntur & protra-
hantur: quod quia cum respirationis difficultate fit,
ideo νῆμα appellatum est. Quippe, ut est apud Gale-
num in Lexico Hippocratis, ἡ ἀνω τῆς δ' ἐν ἄνω
significat.

Ibid. l. 28. post. pneuma. adde. Perperam enim Pe-
trus Maillartus lib. de Musica c. 9. dixit *neuma*, (quod
esse ait cautum arte confectum ac inventum ad sup-
plendum cantus Antiphonæ defectum circa tonum)
ex Græco νῆμα, *assensus*, appellatum, quod illius pro-
priū sit Antiphonæ & Psalmorum tonū eundem tribuere.

Ibid. l. 30. post. dulcis adde. Gregorianæ Psalmodiæ
Enchiridion: *In quovis tono est neuma proprium— &*
dicitur illa melodia qua fit in canticis antiphonarum.

PODERE. L. pen. post. 857. adde. Frideric. II.
Imp. Epist. 2. ex Baluzianis, & Carol. Molineum in
Consuet. Paris. tit. 1. de feud. Gloss. 5. §. 17.

PODIUM. P. 32. l. 8. post. 11. adde. Petrus de Dus-
burg in Chron. Prussie cap. 53.

POENITENTES. L. 2. post. publica adde. qui-
que in extremo Christianorum ordine esse dicuntur
apud S. Columbanum lib. de Pœnitent. mensura c. 37.

Ibid. p. 325. l. 51. post. cap. 1. adde. in lib. 1. Sacra-
mentor. Eccl. Rom. cap. 95.

Ibid. l. 60. post. 62. adde. & S. Columbanum de
mensura pœnitentiarum §. 30.

Ibid. p. 326. post. l. 22. subde.

Expœnitentes, qui Pœnitentiam publicam ali-
quando subierant, eoque ipso ad sacros ordines pro-
moveri vetantur. Vide Diurnum Romanum c. 3. tit. 9.

Ibid. p. 328. l. 22. post. seqq. adde. Pœnitentialem
Andegavensem apud Morinum post libros de Pœni-
tencia, eundem Morinum lib. 10. cap. 17. 18. &c.

Ibid. l. 45. post. in d. d. d. d. adde. *Esdras iustitias,*
apud Socratem lib. 1. c. 8. l. 2. c. 11. 24. Sozomen. lib. 2. c.
16. 14. & Evagriū lib. 3. c. 9. Vide Synod. Trull. can. 95.

Ibid. l. 53. post. c. 2. adde. & quæ observat Mori-
nus lib. 9. de Pœnit. cap. 26.

Ibid. l. 64. *post*, exemplum. *adde*, proferunt Palladius in Vita Chrysothomi cap. 17. Anonymus Combesianus in Porphyrog. n. 4.

Ibid. p. 330. l. 50. *post*, Columbari. *adde*. Cujus etiam est liber de Pœnitentiâ mensura taxanda, editus an. 1667. inter ejusdem Sancti opera, cum quibus editus perinde alter Cumeani Abbatis Scoto-Hiberni, de mensura pœnitentiâ.

Ibid. l. 69. *post*, Pœnitentia. *adde*. Vide *judicare*, interrogato confitente, confessor promebat librum suum pœnitentialem, quæsitoque in eo delicto, locum ei ostendebat, ut videret ipse agnosceretque legitimam sibi imponi pœnitentiam. Vide Anonymum in Pœnitent. Gr. apud eundem Morinum p. 120. ejusmodi porto *judicia* inter obventiones Curionum recensentur in Tabul. Celsiniani: *Dimisit in manu ipsius Prioris — ipse Arnulfus Presbyter Capellaniam S. Hilarii, & medietatem denariorum, que dicuntur judicia, & septima, & pœnitentias de villa S. Hilarii, &c.*

POENITENTIARIUS. L. 14. *post*, præfesset. *adde*. Πρεβύτηρον τρι μίσθιας.

Pag. seq. post, confiteretur. *adde*. Similia fere habet Sozomenus lib. 7. cap. 16.

POLANA. Vide *Poulainia*.

POLEDRAS. L. 4. *post*, pullus. *adde*. Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. Reliquos vero caballos, tam Vvarannonis quam spadas seu poledras, &c.

Ibid. l. 12. *post*, poledro. *adde*. M. Justinus Lippicenus in Lippiflorio p. 149. *Colligit, as, vestes, fruges, pecus, arma, poledros.*

Ibid. l. 15. *post*, 67. *adde*. in Charta Aldrici Episc. Cenoman. p. 89. 90.

POLISSEMUS, multæ significationis, πολίσσημος, apud auxilium de Causa Formosi Pap. *Communicare vero polissemum est, &c.*

POLITICL P. 336. l. 15. *lege*. Subjungitur.

Ibid. l. 70. *post*, farciuntur. *adde*. seu ut voce utat Joannis Tzetæ Chil. 9. v. 282. ἡμαρξομίτες σίζου.

Ibid. p. 337. l. 3. *post*, habetur. *adde*. Hos versus, ni fallor, seu potius politicorum versuum concinnatores carpit Joannes Euchaita Carro. πρὸς τὸς ἀναίτους σιζοῦντες p. 26. ubi sic ait:

Μίσητοι δ' ἀμύτητοι ὑδάμας μίτρον λίζου.

POLLUCIBILITER. L. 3. *post*, donandum. *adde*. Fulgentius lib. 1. Mytholog. de Saturno: *Pollucis etiam filiam sive à pollendo, sive à pollucibilitate quam nos humanitatem dicimus. Unde & Plautus in comædia ait, Bibite, pergracimini pollucibiliter.*

POLRUS, modus agri, in Charta an. 1323. ex Tabul. sancti Quintini in insula fol. 42. 43. de terris & polris infra scriptis: *videlicet de polro Dom. Aurelij sita inter villam de Dam continente 64 mensuras unam lineam & octo virgas terra, &c.* Occurrit ibi passim.

POLYANDRIUM. *In fine adde*. At queritur S. Asterius orat. extrema in SS. Martyres, quod Anomzi hæretici πολυάνδρια τὴ ἐ παύς, τὰς κομήσεις αὐτῶν, quasi per contumeliam appellarent.

POLYFORMIS, pro multiformis, apud Rhabanum lib. de Computo c. 25. voce hybrida.

POLYPTICUM. P. 340. *post*, l. 8. *subde*.

Pollegeticum. Acta Episcoporum. Cenoman. pag. 149. *In Pollegeticis tamen & Plenariis sancta matris Ecclesia hæcenus pleniter reperitur inserta.*

Pollelicum, in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 55.

POMPA. L. 4. *post*, 12. *adde*. Diurnus Roma-

nus c. 7. tit. 2. *Scias se anathematis vinculo innodatum, & cum diabolo & ejus atrocissimis pompis, atque Iuda traditore Domini N. I. C. æterni incendij supplicio concremandum deputari.* Ita in Epist. 2. Leonis IX. Pap. *cum diabolo & ejus atrocissimis pompis.*

Ibid. *post* lin. 16. *adde*. Ethelwulfus de Episcopis Lindisfarne. c. 15.

— *quo docti non doctæ Carmina patris*

Pompas, &c.

Ibid. l. 19. *post*, Cantij. *adde*. Vide Gualbertum in Miracul. S. Rictrudis n. 3.

PONERE. *In fine subde*.

Ponere in superbiam, deposito pignore certare. Miracula S. Rudelindi Episcopi Dumienfis: *Quidam ex eis spiritu superbie concitati impetu furoris & crudelitatis sic dicebant: Pono in superbiam Deo & S. Rudelindo, quod hac nocte homo iste non effugias, vel evadas.* Phrasis Hispanica: *Hago una apuestas.*

PONS. L. 4. *post*, augustæ. *adde*. Sed & ne ipsæ ædes sacræ ab eo onere immunes erant, quod ejusmodi præstationes inter sordida munera non numerarentur, ut est in l. 7. c. de factol. Eccles.

PONTICUS. L. 9. *post*, Ponticitatis. *adde*. Jacob. de Vitriaco in Hist. Hieros. cap. 85. *Sunt præterea alia arbores fructus acidos, pontici videlicet saporis, ex se procreantes, &c.*

PONTIFEX. L. 10. *post*, 99. *adde*. incedebant autem Pontifices Chlamydebis candidis ornati, ut scribit Lactantius de Mortib. Persecut. n. 36.

Ibid. p. 347. l. 21. *post*, corripendi. *adde*. utitur præterea in Psalm. 113.

Ibid. l. 41. *post*, Sirmondo. *adde*. Arnobius lib. 2. Acta Episcop. Cenoman. p. 85. 155. 163. 198. 233.

POPULICUS, *Popularis*. Utitur Gonzo Floriacensis in Miraculis S. Gengulfi n. 4.

POPULUS. L. 9. *post*, peuple. *adde*. Acta Purgationis Cæciliani: *De folles quas Lucilla dedit, populus minutus nihil accepit.*

PORCARIUS. Vide in *lumentarius*.

PORTA. P. 353. l. 19. *post*, describit. *adde*. Occurrit non semel in Statutis Mediolan.

Ibid. l. 65. *post*, portantur. *adde*. Charta Philippi Reg. Fr. an. 1222. ex M. Pastoralis Eccl. Paris. *Servitium portagij novi Episcopi per tres milites Episcopatum, &c.*

PORTARIUS. L. 6. *post*, committebatur. *adde*. Uti præcipitur in Novella Justiniani 133. c. 1.

Ibid. l. 24. *post*, *adde*. *scribe*. Vitam S. Pachomij. num. 19.

Ibid. l. 32. *post*, 15. *adde*. De ejusmodi portariis intelligendus auctor Vitz B. Stephani Abbat. Obasini. lib. 2. cap. 3. porro hic frater quem *Procuratorem vel Portarium dicimus, utpotè Laicus exteriorum curam habet commissam, cuncta necessaria à monasterio deferens, nihil à secularibus petens nisi quod ipsi sponte dederint sive transfiserint.*

Ibid. p. 355. *post*, l. 2. *subde*.

Portarius, dignitas in aula Regum Portugallie. Chartam Dionisij Regis subscribit cum aliis proceribus *Mouendum Roderici Portarius Major & Vice-major domus*, apud Brandaonem to. 5. Monarch. Lusitan. p. 308. v. Vide eundem lib. 12. cap. 11. ubi videtur cum *Offiario Palatii*, de quo egimus suo loco. Alij sunt.

Ibid. l. 28. *post*, &c. *adde*. Vel certè hospitale Monasterij. Bulla Alexandri Papæ pro Monasterio Corbeiensi in Tabul. Episcoporum. Ambian. fol. 157. *Hospitali autem vestro, quod Portaria dicitur, decimas à Catholicis ipsius loci Abbatibus & aliis Dei fidelibus*

fidelibus rationabiliter concessis auctoritate Apostolica confirmamus.

PORTATICUM. L. 33. *post*, 76. *adde.* Anton. Brandaon. tom. 3. Monarch. Lusitan. fol. 294. v. Colmaneresio in Hist. Segoviensi cap. 15. §. 11. &c.

POSCA. L. 13. *post*, *pus.* *adde.* Statuta Mediolanensia 2. part. cap. 384. *Possint massarij vel parviorij facere poscham nvis competenter pracalcatis.*

POSSESSORES. L. 9. *post*, &c. *adde.* Sidonius in Pancg. Majoriani :

— *quo disceret agro*

Quid possessorem maneat.

Ibid. l. 11. *post*, &c. *adde.* Diutius Romanus cap. 3. tit. 2. Presbyteris, Diaconibus, clericis, honorariis, possessoribus, & cuncte plebi Ill. Ecclesia, &c. Vide Gregor. M. lib. 3. dialog. cap. 26.

POSTA. *Post* l. 10. *subde.*

Posta, Statio seu apotheca. Statuta Mediolanensia part. 2. cap. 423. *Aliquis qui teneat postam pro vendendo carbones, non possit se intromittere de portando carbones per civitatem aliter quam ad suam postam vel apothecam.*

Posta, tributis species, in Chartis Hispanicis, apud Colmaneresium in Hist. Segoviensi cap. 13. §. 12. cap. 15. §. 7. cap. 18. §. 2.

POSTJURNUM. *Vetus Charta in Vita Aldrici Episc. Cenoman. num. 56. Et debentur 9. de censu solid. 101. de inferenda & de postjurno, sive de censatico fol. 180.*

POTESTAS. P. 366. l. 48. *post*, &c. *adde.* Acta Episcoporum Cenoman. p. 196. *Potestatem Curris Gerardi, qua ei iure ex patrimonio debebatur, cum lucis, & vineis, & pravis, — dedit suis Canonici.* p. 306. *In pago Cenomanensi Ecclesiam de Aciaco cum potestate*

Ibid. pag. 368. l. 32. *post.* *alibi.* *adde.* Statuta urbis Mediolan. part. 2. cap. 6. & seqq.

Ibid. p. 369. l. 30. *post.* *positi.* *adde.* Charta Eustachij de Conflans D. Plaiotri an. 1294. *Super forismasagio & mdu mortua quorundam hominum — qui homines de Potestate vocantur, &c.*

POTESTATIVUM. L. 2. *post*, *seigneurie.* *adde.* Glossæ Basilic. *potestativum, auctoritativum.*

POTIO. *Adde in fine.* Alia notione sumitur in Charta Aldrici Episcopi Cenoman. in ejus Vita. p. 76. *Et de vino optimo modios quatuor, & de potione optima quinque.* Rursum p. 77. *accipiat unum modium panis, & alterum vini insuper ex potione sextaria quatuor.*

POTIONARE. P. 371. l. 5. *post*, *maledictione.* *adde.* Statuta Ord. Præmonstrat. dist. 1. cap. 18. *Exceptis debilibus & infirmis potionatis, & minutis, quibus per Abbates esu carniū conceditur.*

POTOMIUM. *In fine adde.* *vel potius pontonium.* *Vide in hac voce.*

POULAINIA. P. 372. l. 6. *post*, *deserant.* *adde.* Statuta pro Canonici S. Capellæ Paris. *Cavendum est quod nullus in forularibus suis habeat aut deserat polanas, sive rostrum, quia talia Ecclesiasticis non sunt honesta.*

Polana dicuntur in Concilio Senonensi an. 1485 cap. 6. art. 2.

PRADELA. *Pratum* Gall. *preau.* Testamentum Bertichrami Episc. Cenoman. *Itemque vineolus vel pradela, vel terratorium quod in dextera parte de strada est, &c.*

Pradate in Tabulario Dalonenfi fol. 32.

PRÆBENDA. L. 44. *post*, 798. *adde.* Vitam Aldrici Episcopi Cenoman. n. 1.

Ibid. p. 735. l. 10. *post*, *dentur.* *adde.* Charta Hef-

celini Episcopi Parisiensis an. 1031. in Probationibus Hist. Vergiacensis p. 67. *pro Ecclesia Vergiacensi: Es vero lege ad congregationē hanc Ecclesiam nostram volumus respicere, ut nihil inibi sancti Nazarij Episcopi (Augustodunensis) potestatis seu dispositionis exerceat. Decanus autem pralationis officium prabendæque Vergiacensium fratrum det, vel sicut usus, immo abusus est, vendat, pretiumque in fratrum Edvensium usum sicut eis complacitum fuerit convertat. Acta Episcoporum Cenomanensium in Avesgawdo p. 300. volens autem Episcopus aliquid Canonici suis dare, nihil habens de dominio quod dare potuisset, tamen caritative dedit eis medietatem venditionis prabendarum Ecclesia sua. Et contra fecit, quod etiam non fecisset, hoc est enim Canonici suis Ecclesiam de Prorignaco, & Ecclesiam de Loyaco, & dedit unam Hildeburgi sorori sua primogenita, & alteram Godehilde germana sua secunda. Ex quibus postremis verbis patet quanta in rebus Ecclesiasticis viguerit ea tempestate morum corruptela habetur inter Epistolas Alexandri II. à Massono editas, 13. in qua ad Remensem Archiepiscopum scribens, queritur, quod in illius provincia aduo invaluerit pestis Simoniaca, & quod Bellovacensis Episcopus bona Ecclesiastica palam dissiparet. Quibus verbis prabendarum venditiones innuisse colligimus, ex Epistola Diensis Episcopi Legati Apostolici ad Gregorium VII. Pap. descripta ab Hugone Flaviniacensi in Chronico Virdun. pag. 203. ubi ait in ea Diocesi, neglectis Summi Pontificis Decretis, simoniam obtinuisse, adeo ut in Concilio Pictavensi, Episcopum de ea insinulatum ab Episcopali functione suspendere coactus fuerit, tum maxime quod *post Decretum prabendæ venderit*, in eadem deinde Epistola idem legatus scribit Archiepiscopum Turonensem comprobatum fuisse ante Episcopatum Decanatum emisse, quem ex consuetudine hujus Ecclesie, nisi quia jam Sacerdos fuisset, vel jam futurus Sacerdos esset habere non posset. Et sane Guibertus lib. 1. de Vita sua cap. 7. testatur sua ætate ægrè semper tulisse Presbyteros, tum simoniacorum abusuū emendationem, tum etiam sibi interdicta subinde matrimonia, quibus quidem beneficiorum distractionibus auctoritatem dabant Principes ipsi: quos inter in Gallia nostra idem Guibertus Henricum 1. præferunt carpit, qui ut ait, multum erat cupidus, & Episcopatum venditionibus assuetus: Sed & Philippum filium ac successorem eo nomine exagitat, quem hominem in Dei rebus venalissimum appellat. Extat Charta ejusdem Regis in Tabulario Maurigniensi an. 1106. quæ Præbendarum venditioni manus dedisse saltem evincit: *Concessimus ut Canonici qui eo tempore vivebant, vita comite, canonicas, quas prabendæ vocamus, canonicè tenere liceret. Si vero vendere qualibet occasione quilibet eorum vel omnes vellent, aut Abbati sancta præfata Trinitatis vendant cum omni alio emptore penitus remoto dimittant.* Idipsum præterea docet Historiola illa quam Michael Scôtus lib. 4. mensæ Philosophicæ cap. 28. refert: *Cum Episcopus Carnotensis promississet Philippo Regi Francia, quod primam prabendam sibi daret ad votum, & cum multa vacassent per vices, indignatus est Rex: cui remandavit, quod nullam adhuc dederat, sed omnes venderat.**

Ex supra allatis locis abundè colligitur quam altè radices egerit hæc inveterata in prabendarum venditionibus simonia quam diu fovit receptus in omnibus fermè Ecclesiis usus, sive abusus, adeo ut eo ipso ævo Græcicas etiam pervalerit, ut docemur ex Concilio Nicæno II. pag. 611. 637. edit. Labbei

& ex Zonara to. 1. Annal. p.61. 1. edit. cum omnia ministeria Ecclesiastica ita eo tempore haberentur venalia, quasi in foro secularia mercimonia, inquit Glaber lib. 5. cap. 5. ubi hæc subdit: Omnes quippe gradus Ecclesiastici à Maximo Pontifice usque ad Ostiarium opprimebantur per sua damnationis pretium, ac juxta vocem Dominicam in cunctis grassabatur spiritalis Latrocinium. Istud potto damnandum præbendarum commercium, maxime in Gallicanis Ecclesiis ditioni suæ subditis, funditus evellere annexus est in primis Henricus Imperator; coactis universis Episcopis, editoque statuto quo penitus illud interdictum est; ut autor est idem Glaber: cum in Franciis interea Summi Pontifices suas vicissim curas conferrent, presertim Leo II in Concilio Remensi, deinde Gregorius VII per suos Legatos Amatum Oleronensem, & Hugonem Diensem Episcopos & Abbatem Cluniacensem, qui coactis variis in provinciis Synodis Episcopos & Canonicos simoniacos abrogarunt: postmodum Urbanus II. in Concilio Claromontensi: ac denique Hadrianus IV. in Bulla ad Canonicos Calvi montis: Jamdudum autem Sacrosancta Romana Ecclesia decernente dinoscitur institutum, ut in Ecclesia nostra de Monasterio B. Dionysij ad divina dependenda obsequia Monachi ponentur, ad quorum usum & dispositionem decedentium Canonicorum beneficia devenirent. Ut igitur tam laudabilis institutio nullius valeat astutia vacuari, per presentia vel scripta mandamus, quatenus præbendas & beneficia vestra vendere, vel quomodolibet alienare nullatenus presumatis: alioquin nos & alienationes ipsas auctoritate Apostolica vacuumus, &c.

Ibid. p. 375. l. 2. post, inveniendos. adde. Tabular. elemosynarum Montismorillonis in Pictonib. Supradicti fratres retinuerunt sibi decimam tam in annona, quam in bestiiis, & unum præbendarium de frumento cumulatam sine concussionem. Tabular. Absiz fol. 154. Quinque præbendaria avena.

Ibid. pag. 376. l. 60. post, vocant. adde. Cæterum ejusmodi præbendarios habent etiam in Ecclesia Græcanica Monachi in suis Monasteriis, de quibus Allatus lib. 3. de utriusque Eccles. Consens. cap. 8. §. 8.

Ibid. in fine subde.

Prevenderiata terra, non semel in Tabul. Absentis: Concesserunt Bernardo de Bobo, & aliis fratribus Absia quinque prevenderiata terra ante vineas, &c. Infra: Dedit Monachus Absia tres prevenderiata terra inter Molium & Clenam. Ita fol. 52. 108. & in libro Chirographorum ejusdem monasterij fol. 63. Ibid. fol. 66. Tres prevenderiata terra. fol. 76. ruptura trium prevenderiatarum terra. Adde fol. 95. &c.

PRÆCELLENTISSIMUS. Lin. 4. post, 587. In Synodo Germiniacensi sub Carolo C. tom. 6. Vitar. SS. Ord. Bened. pag. 250. à Gregorio Turon. in Vita S. Aridij Episc. Lemovic. p. 696.

In fine adde. Vide Diurnum Romanum cap. 1. tit. 3. cap. 2. tit. 1. 4. cui hæc præterea addere placeat ex Tabular. S. Dionysij de Capella ch. 99. Itaque Dagobertus præcellens Rex propter ignaviam eorum secundum legem Romanam ab eis paternas possessiones ideo subtraxit, &c.

PRÆCEPTORIÆ. In fine adde. Vita MS. S. Gaugerici Episc. Camerac. lib. 1. cap. 10. Deinde vero Rex illum datis comitibus cum præfuntoria Epistola ad Egidium metropolitanum sedis Remensis Episcopum honorifico deduci præcipi, usque ab ipso juxta sanctorum Canonum instituta Sacerdos quidem &

Pontifex quam decentissime ordinaretur. Ubi legendum cœnuerint præceptoris.

PRÆCESSOR, Episcopus, Præsul, in Chronico Vvalciodorensi: eundemque locum velus superiorem sub regimine Laudunensis Ecclesia præcessoris constituit.

PRÆCORDIARI, Gaudere, Letari, apud Joannem Diac. in Actis S. Isidori Agricola n. 21.

PRÆCIPITIUM, Lin. 5. post, 18. adde. lib. 2. cap. 7.

Ibid. p. 380. l. 3. post, sunt. adde. apud S. Sava-rog, apud Georg. Acropolitam in Chron. cap. 5.

Ibid. l. 12. post, 129. adde. Theophanem an. 10. Zenonis.

PRÆCO. L. 15. post, expectare. adde. Ubi præcones isti, quos Saxones Fronbotten vocant, sunt minores Scabini, ut observat Gryphiander in Vvichbildis Saxonie. cap. 57.

PRÆDICABILIS. In fine adde. & in veteri inscript. apud Gualterum in Tabul. Sicul. p. 10.

PRÆFATIONES. L. 24. post, 18. adde. Ordinarium Præmonstrat. cap. 10.

PRÆPEDIUM, Impedimentum. Vita B. Nicolai Eremitæ n. 1. offerentem servitio divino præpedium frequentiam nimiam humana conversationis evitans.

PRÆPOSITUS. Post l. 30. subde.

Præpositus, in iisdem Ecclesiis Cathedralibus, munus Ecclesiasticum, cui scilicet prædiorum Ecclesiasticorum certæ partis ad tempus vicissim cura demandatur, iis in varias Præposituras, quas Prevotæ dicunt, distributis, & Canonicis attributis, quarum ii in capitulo ratiocinia exigunt. Atque hæc postmodum in Ecclesia S. Martini Turon. deinceps perpetuæ factæ, in ejusdem Ecclesie dignitates evaserunt. Extat in ejusdem ædis Tabulario juramentum ejusmodi Præpositorum: Præpositi presentati à Decano & recepti à capitulo jurant in hunc modum: Ego N. Præpositus institutus talis loci juro vobis & promitto quod amodo fidelis ero huic Ecclesie & vobis, de vestris hominibus, terris, nemoribus, redditibus, censibus, decimis, terragiis, oblationibus, aquis, pratis, pascuagiis, & aliis omnibus ad meam Præposituram pertinentibus, & stabo juri coram vobis in Capitulo secundum consuetudinem istius Ecclesie, quotiescunque fuero requisitus, & ligam faciam secundum interpretationem Domini Papa Innocentij, mansionem, &c.

Ibid. p. 389. l. 51. post, præterea. adde. Scholiam Iuliani Antecess. cap. 83.

PRÆSENS. P. 391. l. 9. post, παρῳν. Presentia militaris, in Diurno Rom. cap. 2. tit. 2. 4. idem quod Præfens militia, de qua supra: In unum convenientibus nobis, ut moris est, id est cunctis Sacerdotibus & proceribus Ecclesie, & universo clero, atque optimatibus, & universa militari presentia, seu civibus honestis, &c. Vide Gloss. med. Græcit. in παρῳν.

Ibid. p. 17. post, semel. adde. Ad præfente, eadem notione, in gestis purgat. Felicis Episc. Aptungitani: Ad præfente Epistolam recognovi. Formula notaris familiaris, à present.

PRÆSENTALIS, idem quod præfens. Charta Berarj Episcopi Cenomanensis in Actis Episcoporum Cenoman. pag. 215. Qui contra hoc mutare volueris teneatur obnoxius, & quod repetit nihil vindicet, sed præfentales Epistolas uno tenore conscriptas — retineat. Hinc formula familiaris notariis, Ces præfentes, &c.

PRÆSENTALITER, in præfens, modo. Gall. presentement, Acta Episcoporum Cenomanensium pag. 248

pag. 148. *Præsentaliter* quoque gloriosus Rex Carolus ad jam dictam Ecclesiam reddidit monasterium Sancti Vincentij &c. Et p. 253. & capit interrogare quid ei præsentaliter reddere posset de prædicta terra, &c. Adde pag. 160. & Vitam Aldrici 104. 105. 156. 172. 177.

PRÆSTAMARIJ, vel *Præstamarij*. Charta Lusitanica apud Brandaonum in Monarch. Lusitan. tom. 3. pag. 294. v. *Portaticum* namque illius loci, quod semper habuerat *Præstamarij*, qui illud Castellum habuerat, &c. Infra: *Inquirevent* veritatem de hoc quomodo *Præstamarij*, qui aliquando melius & *præstamarij* tenuerat Castellum S. Eulalie, &c. Ubi *Præstamarij* is videtur qui terram tenet in *præstimonium*, de qua voce, infra. Vide eundem lib. 15. cap. 24. ubi *Præstamarij* vertit.

PRÆSTIMONIUM. L. 10. post, vertit, adde. alia apud Anton. Brandaon tom. 3. Monarch. Lusitan. fol. 294. v. *Uno ore dixerunt se bene audisse & nosse, quia quando D. Pelagius Gotes de lo monte tenebat Castellum S. Eulalie & alia dant in præstimonium, totum portaticum tam de mari quam de terra erat liberum, &c.* Testamentum Sancij II. Reg. Portugall. apud eundem tom. 4. pag. 279. *Item mando Isidoro Petri homini meo præstimonium quod ipse consuevit de me tenere in Cortigia, &c.* Charta Alfonsi Reg. Era 1260. apud eundem lib. 13. cap. 24. *Hoc præstimonium vobis datum & cunctis successoribus vestris jure hereditario in perpetuum habendum & possidendum, cum omnibus suis terminis novis & veteribus.*

PRÆSULIUM, pro *præfulatu*, scriptor MS. Vitæ S. Gaugerici Episcopi Cametac. in prologo: *Quantus in præfulio effulserit.*

PRÆSUMERE. L. 3. post, Cod. adde. Ammianus lib. 18. *Diligenter observans ne quem tributorum sarcina prægavaret, neque potentia præsumeret aliena.*

PRANDIUM L. 13. post, præsumat. adde. Charta Hugonis Abbat. S. Dionysij an. 1189. *Advocatus habet unum prandium in terra S. Dionysij de Grandi puto ad 10 Milites, & non amplius, Unusquisque Miles potest habere 4 equos, & Advocatus canes suos cum venatoribus annuatim. Major procurat hoc prandium, & famuli Majoris servant.*

PRANSORIUM. L. 3. post, 145. adde. *Diaeta sive cœnatiuncula*, apud Sidonium lib. 2. Epist. 2.

PRATA, *Argentum*, Lusitanis: *Plata*, Castellanis. Charta Lusitanica ætæ 1316. apud Brandaon. tom. 5. Monarch. Lusitan. pag. 304. *Item recepit 12 colhaces de prata, qua ponderaverunt unam marcam, &c. Item recepit unum pichel de prata, &c. Hac est recepta de prata qua est in Seança D. Dionysij Reg. Portugall.*

PRECARIA. P. 402. l. 14. post, &c. adde. *Vetus Precaria in Actis Episcoporum. Cenoman. pag. 238. Ideo vobis precatores accedimus, ut ipsas res jam dictas tempore vita nostra una cum gratia vestra & voluntate absque præjudicio vestro, vel sancti Gervasij, tenere & extirpare faciatis & post nostrum quoque discessum — in vestram revocare faciatis potestatem. Infra: Hac precaria quam per quinquennium renovatam manus nostra vel bonorum hominum roboraverunt, &c. Adde Vitam Aldrici Episc. Cenoman. num. 62.*

Ead. pag. lult post, 164. adde. Divos Bambergenfes Gretzeri pag. 91.

Ibid. p. 403. post l. 31. subde.

Precaria, idem etiam quod *Precaria*. Testamentum Bertichramni Episcopi Cenoman. *Sicut precaturiam jam dicta matrona conveyis, ad ve-*

stram revocetis potestatem idipsum equaliter dividendum.

PRENSORIUM, *mulcipula*, in veteribus Glossis.

PRESBYTER. P. 407. l. 1. post, 36. adde. & in Diurno Romano cap. 5. tit. 4.

Ibid. l. 65. post, Dionysius. adde. Presbyteros & Sacerdotes suburbanos, Vita Aldrici Episc. Cenoman. p. 49. 67. 76. 84.

Ibid. p. 408. l. 66. post, 379. adde. lib. 1. Miscellana. Baluzij p. 258.

Ibid. p. 409. l. 28. post, 39. adde. & Palladium in Vita S. Chryostomi cap. 13.

PRESBYTERIUM. L. 5. ante, Pontius. scibe. Epistola Concilij Sardicensis apud S. Hilarium: *Diaconos quidem in Presbyterium, de Presbyterio autem in Episcopatum — promoverunt.*

Ibid. p. 411. l. 4. post, 49. adde. Liberius Papa in Epist. de Exilio suo:

Sicuti teste est omne Presbyterium Romana Ecclesia

PRESSARE. *Adde in fine, & supra in Comprehensare.*

PREVENDARIA. *Vide in Præbenda.*

PRIMARIOLUS, *præbitor*, apud veterem Interpretem Moschionis de Morbis mulierum cap. 144.

PRIMAS. L. 13. post, Judæorum. adde. *Præbitoribus Judæis, Socrati lib. 7. cap. 13.*

PRIMICERIUS. Pag. 418. l. 21. post, instruuntur. *Adde. Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 1. Demum quoque eligentibus fratribus, & suadente sive exhortante Episcopo suo Drogone, licet coactè, senior cantor ibi sublimatur. Infra: In majus eum ministerium, quamvis coactè, sublimaverunt, & Præbitorium, secundum Romanum ordinem, cum esse constituerunt, totumque clerum tam civitatis quam & monasteriorum, sive totius illius civitatis (Metensis) Parochia ei subditum esse præceperunt, & magistrum omnium constituerunt. Adde num. 55. Bernaldus Archidiacon. in Vita B. Geraldi Abbat. Bracarensis n. 1. In monasterio eorum, ne potè bonus Primicerius, doctissime regebat, & monachos minus eruditos tam in musica, quam etiam liberali disciplina diligenter edocebat.*

Ibid. in fine adde. Vide Gloss. med. Græcit. in Πριμικηρος.

PRIMITIARE. L. 3. post, 21. adde. *Inscriptio in Basilica S. Pauli Romæ, apud Panvinium de Vit. Basilic. pag. mihl 100.*

Hoc opus arte sua, quem Roma Cardio beatus Natus Capua Petrus olim primitiavit.

Henticus Aquilonipolensis in Adelpeide cap. 14.

Presbyter hinc factus Missam celebravit in ipsa Gregorij luce primitiando suam.

PRIMOPLASTUS. *In fine adde. & in lib. 1. Sacrament. Eccl. Rom. cap. 42.*

PRIMUS. *In fine adde. Vide Gloss. med. Græcit. in Πριμωτος.*

PRINCEPS. P. 423. l. 73. post, 420. adde. *Guillelmus Tyernensis Princeps, in Hist. transl. S. Launomari num. 15. Peronensis castri Princeps, in Miracul. S. Marculfi n. 12.*

Ibid. p. 424. l. 25. post, Ecclesiastica. adde. eadem fortè quæ apud Græcos Εὐαγγελιστῆς, de qua in Gloss. med. Græcit.

PRINCIPALES. *Lin. 2. post, inscriptione. adde. Alia Inscriptio apud Gualterum in Tabulis Siculis pag. 26. Ti. Claudio Herodiano C. V. leg. prov. Sicil. judici rarissimo patrono Col. Panhomirt. Principales viri ex ars collato DD.*

Ibid.

Ibid. in fine adde. Ita apud S. Augustin. Epist. 158. Vide Juretum ad Symmach. pag. 127.

PRINCIPARE. *L. 5. post, 23. adde.* Carmen vetus de missione Spiritus sancti, lib. 1. advers. Barthij c. 3.

*Pollicitus ipse Christus ut suis erat,
Priusquam abiret ad patrem,
Amaverat quos finem usque ad ultimum,
A principante exordio.*

PRIOR. *L. 3. post, priores. adde.* Sidonius in Paneg. Anthemij :

*—humerosque ex more priorum
Includit sarrana chlamys.*

Ibid. l. 24. post, 188. adde. Acta Martyrij S. Mammarij : Invenereunt—Victorianum Diaconum in sancta Dei Ecclesia, una cum Libaso Priore civitatis, &c. Chronicon MS. Andreæ Danduli an. 998. Inter quos Vegliensis & Arbensis Episcopi cum earum civitatum Prioribus.

Ibid. l. 26. post, &c. adde. De his videtur intelligendus Fulgentius lib. 1. Mythol. Vacat hoc tempore potentibus opprimere, Prioribus rapere, privatis perdere, miseris flere.

PRISA. *In fine adde.* Ejusmodi Prisas interdixit in urbe Parisiensi Rex Carolus Statuto 4. Decembr. an. 1367. quod descriptum legitur in libro rubeo Castellati Paris. quæ sic indicantur : Pour cause des prinſes que l'en a fait par long temps, & que chascun jour l'en faisoit, de chevaux, de charettes, de bleds, de vins, de foïn, d'avoine, de fourrages, de coustes, de coiffins, de draps, de couvertures, de cuivre, chief de bestail, de poullailles, de tables, & autres biens & choses que l'en prenoit pour les garnisons de nostre hostel, & des hostels de la Roïne, de nos freres, de nostre Conneſtable & d'autres de notre lignage &c. Ubi tamen excipiuntur culcitæ, & pulvinaria, fœnum, palea, & avena pro equis, quorum pretium exsolvi debeat. Vide Statutum aliud Philippi Regis an. 1345. quo etiam vetantur, in Regesto Temporalitat. Cameræ Comput. f. 198.

PROASTIUM. *L. 11. post, statuit. adde.* Hariulfus de Miracul. S. Richarij cap. 2. à qua (urbe Legia) haud Longa villa consistit nuncupata Merimont, in plaga orientali, qua ab antiquis temporibus jure proastij subjacet Cænobio Parisiensi Richarij, &c. Id est jure prædij.

PROBA. *In fine adde.* Item pro lustratione militum, Acta S. Isidori Mart. ex MS. Vaticano : Publicam accusationem faciat, ne proba militum secundum præceptum Imperatoris completa sit.

PROCENSUS, nostris *Surcens,* census qui ultra censum consuetum exsolvitur. Tabular. elemosynariæ Montismorilionis fol. 21. Reginaldus de Toal dedit Pauperibus Domus Dei 4 den. procensus, & gallinam reddendos ad Natale Domini. *Ibid.* fol. 40. Cum septem Piælavinis nummis & obolo procensus. Occurrit alibi non semel.

PROCESSION. *L. 5. post, ἡδμν.* Diurnus Rom. cap. 5. tit. 13. ubi oratorium fieri conceditur : Sic tamen ut non illud publica processione à conditore aliquatenus teneatur. Rursum tit. 20. ubi de baptisterio in basilica condito : nihil illie juris fundatori ulterius jam deberi, nisi processione gratiam, qua Christianis omnibus in commune debetur.

Ibid. l. 22. post, cap. 2. adde. Vide. *Harmiscara.*

PROCONSUL. *P. 433. l. 3. post, &c. adde.* in Tabul. S. Severi extat Epistola Suavij Abbat. ad Paschalem Pap. in qua Gasto Proconsul de Bearno nuncupatur.

PROCURARE. *L. 21. post, 18. adde.* Guillel-

mus Canonicus Gratianopol. in Vita Margarete Comitissæ Albonensis pag. 128.

Ibid. p. 434. l. 30. post, sodidorum. adde. Vetus inquesta an. 1224. in Tabul. Maurigniacensi : Et confessus in jure Abbas Maurigniac. quod recepit pluries Episcopum Carnotensem in domo sua, & solvit expensas ejus, & credit quod quando receptus fuit, servientes ejus habuerunt ea qua de consuetudine solent habere, quando Episcopus alibi recipit procuracionem, videlicet nummos pro crocea, pro garcionibus, pro feodo quoque, & alia qua appellantur Feodalia : sed non credebat quod hæc omnia soluta fuissent ex debito, sed tantum ex gratia.

Ibid. l. 64. post, vitorium. adde. Sed & eorum legatis. Extat in Tabul. S. Germani Prat. Charta B. Archiepiscopi Cusentini an. 1263. qua decernit quasdam villas & grangias ejusdem monasterij nullas consuevisse hactenus legatis seu nuntiis Apostolica sedis procuraciones exhiberi. Vide Historicos Anglicos, apud quos ejusmodi procuracionum crebra est mentio.

PROFERENDA. Acta Episcoporum Cenomanensium in Gervasio cap. 31. Cunctasque ibi decimas pertinentes, cunctos census & suburbia qua Archiepiscopi tenere solebant, excepta proferenda, quam Archiepiscopus de manu Pontificis Missam cantantis recepit. Videtur idem sonare quod Præbenda.

PROFFENDRA. Tabul. S. Eparchij Inculism. fol. 38. Similiter facient eis 5 bias, unum ad frumentum faciendum, alium ad avenam, tertium à proffendra, 4 in nemore, 5 in vindemiis, & hoc facient sive habeant bovem sive non.

PROFERENTIA. *L. 1. post, reditus. adde.* Tabular. Celunianense : Acquisivit de ipso Bertranno duas partes proferentij de annuada.

PROFESSORES, vel Professores ordinis, qui regulam ordinis alicujus profitentur, in Statutis Ord. Præmonstrat. dist. 1. c. 4. 18.

PROFESSI, qui magisterium adepti sunt in Scholis, & docendi facultatem habent Hericus Monach lib. 1. de Miracul. S. Germani : Quisquis artium afficeretur studio, non ante professis inscriberetur, quam hinc examinata diligentia examinatus abiret. Ex eo hausit Syrus in Vita S. Maioli Abbat. lib. 1. cap. 5.

PROFUGOSE, fugiendo. Salvatus in Vita S. Martini Sauriensis Presbyt. In urbem Colymbriam profugosè redierunt.

PROLOQUIUM, πρόλογος, sententia. Ammian. lib. 28. Uno proloquio in hujusmodi causas, omnes statuit tormentis affligi. lib. 29. Sub uno proloquio cunctos jubet occidi. Vide ibi Lindenbrog.

PROMOTI. *L. pen. post, 4. adde.* Lactantius de mortib. persecutor. num. 40. Promoti militari modo instructi, &c.

PROPERDA, Perditio. Tabul. S. Albini Andegav. Nec ullam consuetudinem in eam immittere, presumeret, prada omni in properda computata. Galli dicunt en pure perre.

PROPHETÆ. *L. 2. post, x̄dibus. adde.* Gloss. Lat. Gr. Antistites, ἱπᾶς Ζαυροῦ, προφητῶν, ἰνιουου.

Ibid. l. 7. post, 24. adde. & in veterib. Inscript. 86. 1. 313. 2. 326. 1. 458. 1.

Ibid. l. 13. post, cap. 5. adde. & Macrobius lib. 7. Saturn. cap. 13. Festum, & Gauminum ad lib. de Vita & morte Mosis lib. 1. cap. 8.

Ibid. in fine adde. Quo spectant ista Fulgentij lib. 3. Mythol. scribentis, in omnibus Artibus esse primas artes, esse secundas : ac in medicina primam Gnosticen,

Gnosticeen, secundam veteri Manticeen. Vide Gloss. med. Græc.

PROPINQUITAS. Tabular. Abbat. S. Joan. Ambian. an. 1227. fol. 122. Cum Bernardus de Reveri homo meus redimere vellet ratione propinquitatis terram quam dominus Garnerus d'Estrees Miles venderat, &c. Practicis nostris, retrait signager, de quo ita etiam consuetudines MSS. Bellaci: De domibus & aliis rebus que sic sunt infra metas ejus solum certum est & determinatum, quod si habeant vendi, quocumque modo possideantur, si quis fuerit de genere venditoris, primo loco habet recensum ad res illas, & poterit eas retinere, dummodo reddantur domino secundum vendam & mutagiam.

PROPITIATORIUM. L. 21. post 82. adde. Catalog. Abbat. Floriacens. lib. 7. Miscellan. Baluzij: At vero Theodulfus anclam à se constructam omnium conditorum ac Salvatori rerum Deo consecrans, Cherubin gloria obumbrantia propitiatorium super altare ipsius artificiosissimo magisterio expressum his decoravit versibus, &c.

PROPRIETAS. In fine adde. Huc spectant quæ habentur in lib. 2 Sacrament. Ecclesie Rom. cap. 30. In Natali S. Petri proprie, 3 Kal. Julij. Et cap. 32. In Nativitate S. Pauli proprie, 3 Kal. Jul. Quia eodem die utriusque sancti festum celebratur: officia vero disjunguntur, sicque uterque habet proprietates suas.

PRORA. In fine adde. Vide Scholiast. Æschyli p. 96. edit. Hent. Stephani.

PROSA. L. 8. post, antea. adde. Ut & Vita MS. S. Gaugerici Episc. Camerac. in Prologo: Ardua namque materies, meisque viribus multo major, — eloquentissimum exigit profatorem.

Ibid. p. 445. l. 5. post, principalibus. adde. De ratione nominis vide Genebrardum in Liturgia Apostolica pag. 131.

PROSTANTES. Vide Gloss. med. Gr. in *ὑποστάς*.

PROSTRATI. L. 9. post, opus. adde. Egbertus Archiep. Eborac. in Pœnitentia pag. 19. Ordo agentibus publicam pœnitentiam. Suscipit cum feria quarta mane in capite quadragesime, & cooperis cum cilicio, oras pro eo, & includis usque ad Cœnam Domini, qui eodem die presentatur in gremio Ecclesie, & prostrato eo omni corpore in terra, dat orationem Pontifex super eum ad reconciliandum in quinta Feria cœna Domini.

PROTANCELLARIUS, qui nostris Archicancellarius: *πρωτοκάνδαρος*, apud Anonymum Combesian. in Porphyrogenito n. 8.

PROTRACTIO. Ordinarius Præmonstratensis cap. 3. Cantore autem Alleluja incipiente, à choro non reincipitur, sed finalis pretrahitur. Sed sic in Graduali & versu suo finalis protractio non omittatur. Vide. Pneuma.

PROVITRIX, Providentia dotata, Baudanivia in Vita S. Radegundis Regina: Hoc donum caeleste provitrix optima, gubernatrix bona; — in monasterio dimisit.

PROVOLVENS. In fine adde. de qua agimus in Gloss. med. Græc.

PROXIMARE, appropinquare. Utitur Solinus cap. 11. & 20.

PSALLEMENTIUM. In fine, ante, &c. adde. Vita Aldrici Episc. Cenoman. p. 20. 106.

PSALMISTÆ. L. 19. post, probetis. adde. Ita in lib. 1. Sacrament. Eccl. Rom. cap. 95.

PSALMUS. Post l. 45. subde.

Psalmus Confessionis, & *ἰσομελογιόντιον*, apud S. Basilium Episc. 63.

Ibid. p. 456. l. 15. lege. *προσμίαιον*, *ὑπομνήσιον*.

Ibid. l. 37. post, 24. adde. & Ferrandus in Præfat. ad Psalmos cap. 15.

Ibid. p. 457. l. 12. post, viderint. adde. Vide Ferrandus in Præfat. ad Psalmos cap. 16.

PSALTERATUS. L. 15. post, 6. adde. Sic Genadius Patr. Constantinopol. neminem ordinabat, *ἢ ψαλτήριον ἢ γυναικῶτα*; ut est apud Theodorum Lectorem.

Ibid. l. 18. post, 22. adde. Joan. Moschum in Limon. cap. 166. jus Græcotom. lib. 6. p. 435. 438.

Ibid. in fine subde.

Psalterista, cantor Psalmorum. Longinus in Actis S. Stanislai Episc. Cracov. *Fundationem aliquor millium fecerunt pro psalterista qui die ac nocte incessanter psalterium canendi in eadem Ecclesia obligationem habent.* Vide *Psalmista*.

PSALTERIUM. P. 458. l. 17. post, Papiam. adde. Præterea notata à Frontone Duceo ad Hexæmeteron Basilij pag. 17.

PSEUDOCHORITA, pro *Pseudanachoretæ*. Utrius auctor Vita B. Stephani Abbat. Obasinenfis lib. 1. c. 5.

PSEUDOFORUM. In fine adde. Vide Probat. H. St. Bleensis p. 3.

PSEUDOTHYRUM. L. 3. post, porte. adde. *aversa porta*, Livio lib. 10. & Tacito lib. 3. Annal.

PSIATHIUM. L. 21. post, appellat. adde. Gerardus Presbyter in Vita S. Udalrici Episc. August. *In mollitia plamae non dormivit, sed psiathio & sago; nec aperis suppositis requievit.*

PUBLICITPR. In fine adde. & in Veteri placito in Vita Aldrici Episc. Cenoman. pag. 120.

PUBLICUM. L. 8. scribe litera Ital. vocem publicarium.

Ibid. p. 461. l. 17. post, vide. adde. Vitam Aldrici Episc. Cenoman. p. 24. 25. & alibi, præterea.

PUER. Post l. 16. subde.

Puer, pro mancipio, occurrit non semel in Diurno Rom. cap. 6. tit. 14. 16. 17. 18. cap. 7. tit. 16.

PUGIL. L. 1. post, 20. adde. Tabul. S. Germani Paris. sub Hugone: *Godefridus quidam de Sancto Germano pugilem suum Robertum & suos obsides coram assistente multitudine nobis exhibuit: Godefridus vero de Braviller neque pugilem neque obsides suos exhibuit, nec ea die comparuerunt in Curia nostra, propter quod ei diximus ipsum decidisse à causa.*

PULLIPASTA. Lin. 2. post, 54. adde. *ναυμαχία ὀπίου*, in Nov. Justiniani 69.

Ibid. lin. 17. post, 19. adde. *ἐπιβόλιος ἐπιτάτοι*, *δὲ πῦρ* & *ἐπιτάτοι*, apud Theophanem an. 17. Heraclij p. 267.

PULLUS. P. 466. l. 6. post, esset. adde. Regula S. Columban. cap. 9. *Ad initium noctis, ad mediumque ejus, pullorum quoque cantus & matutinum.*

Ibid. l. 27. post, &c. adde. Ita apud Richardum Abbat. in Vita S. Rodingi n. 11.

Ibid. l. 28. post, dixit. adde. & Palladius in Vita Chrysostomi p. 85. *ἢ ἀλλήλων ἢ πύρου.*

Ibid. l. 34. post, 271. adde. Secundus Gallicinius dixit Ammianus lib. 22. Diurnus Roman. cap. 3. tit. 7. *à primo gallo usque mane.*

PULSARE, in jus vocare. L. 15. post, 26. adde. Diurnus Roman. cap. 3. tit. 7. pag. 65. Vita Aldrici Episc. Cenoman. p. 101. 114. 123. 125.

Ibid. in fine subde.

Pulsatio, molestia. Acta Episcoporum Cenoman. pag. 189. *Postea vero instigante diabolo, & malivolis hominibus suadentibus, de ipso monasterio non medicam pulsationem sustinuit.* Et pag. 193. *Multas ergo pulsationes habebat à nobilibus ejusdem provincie*

vincia hominibus de rebus sibi commissis. Adde pag. 201.

PULVERATICUM. P. 471. l. 4. post, 656. adde. Theoderici Reg. Fr. apud Mabillon, lib. 6. de re diplomat. ch. 12.

Ibid. l. 20. post, solidantur. adde. Nisi dicamus pulveraticum idem valere quod pulveratio apud eundem Columellam, quam rustici, inquit, occationem vocant, cum gleba refringitur & resolvitur in pulverem: ita ut itinerum glebæ refringantur & poliantur: nam agros polire dixit Ennius.

PUNCTARE. In fine adde. Vide præterea lib. 2. Miscellan. Basilij p. 266.

PURGARI dicuntur qui immundis spiritibus liberantur apud Ambrosium lib. 7. Epist. 2. Hieronymum in Vita Hilarionis, & alios laudatos ab Henr. Valefio ad lib. 5. Histor. Eccles. cap. 7. ubi *καθαρίζων* eadem notione Græcos scriptores, usurpare observat.

PURGATORIUM. In fine subde.

Purgatorium, ubi vestes & alia ejusmodi eluuntur, in Statut. Ordin. Præmonstrat. cap. 12. *Ad purgatorium aquam deferre, & si qua sint ibi ablucenda, pro diversis fratrum infirmitatibus ablucere.*

PURPURARIUS. Adde in fine. post, 9. adde. *Purpurarius fucus*, apud Solinum c. 27.

PUTIATORIUM. In fine adde. Charta an. 1344. ex Tabul. monast. S. Quintini in insula fol. 35. *Sauf & reserve à iceux aussi l'yané des fesses qui cleont leur dir gardin à avoir puisseeirs assis dessus l'yané seur quatre estagues pour puiser yané pour ses autres causes nécessaires à iceux.*

PUTURA. L. ult. post, interpretatur. adde. Somnerus.

PUZAL, mensura liquidorum. Charta Lusitana apud Brandaon tom. 3. pag. 286. *Post quam habuerit 5 quinales de vino, det unum puzal.*

PYRAMIS, Ciborium, quod altari superponitur. Bernerus Abbas de translat. S. Hunegundis in fine: *Sanctas reliquias referentes in sanctam Dei Ecclesiam inthronizant, ac in sacro peribolo retro altare S. virginis Hunegundis, intra pyramidem, quod nos oraculum dicimus, digno cum obsequio componunt.*

Q.

QUADRAGESIMA. P. 483. l. 3. post, 20. adde. Charta Manassis Episcopi Aurelian. an. 1210. in probat. Hist. Blesensis p. 10. &c.

Ibid. l. 27. post 7. adde. Allatum lib. 3. de utriusque Eccl. Consens. c. 9. §. 3.

Ibid. p. 484. lin. 44. post, catena. adde. & Morinum lib. 7. de Pœnitentia cap. 13. num. 8. ubi observat ejusmodi pœnitentias in pœnam indictas, originem dedisse variis quadragesimis, quæ quolibet anno observabantur ab omnibus Christianis, vel certè à monachis: earumque invecum usum in Occidentem à Theodoro Archiep. Cantuariensi natione Græco existimat.

Ibid. l. 52. post, 87. adde. At Petrus Comestor in Hist. Evangel. cap. 8. Act. Apost. observat quosdam à festo ascensionis usque ad Pentecosten jejunasse exemplo Apostolorum, quos aiunt in spatio illo jejunasse, quia in Evangelio dictum est, *venient dies in quibus auferetur sponsus ab eis, & tunc jejunabunt.*

QUADRAGINTANA, idem quod quadragesima, & carna. Pœnitential. Andegavens. apud Morinum: *Si pater & mater pro sua cupiditate fecerunt, ipsi faciant pœnitentiam, & ipse in quadragesimas. Infra: Si pro liberatione mortui, aut gravi periculo se perjurat, tres quadragesimas.*

QUADRI, modus agri. Charta Caroli Simplicis an. 23. redint. 18. &c. *Amanissima conjugii nostra Frideruna condonavimus sub Palatio nostro Compendio de terra quadros 80. ad capellam construendam in honorem S. Clementis Papa & ejus atrio.*

QUADRIVIUM. Lin. 4. post, *μαθρημάτων.* adde. Ephraemius in Chronico de Nicephoro Blemmyde: *τετραλίον διδάσκαλον μαθρημάτων.*

Ibid. lin. 43. post, 51. adde. *ἀρμα ἢ ἀνθή,* apud Theophylactum Bulgar. Archiep. Epist. 26. *Τετραλίον τῆς Γαλιλαίας,* apud Damascium in Vita Isidori Philosophi. Vita S. Rodoaldi num. 15. *Nemo namque humana rationis quadrivio ad plenum conquadratus sufficere probatur, &c.*

QUARTAGIUM. In fine adde. In Tabul. Nantoliensis in Pictonib. an. 1434. occurrunt crebrius voces, *quartatores, quartare, quartagium.*

QUERELOSUS. In fine adde. Item actor, qui queritur coram iudice. Fori Aleaçonenses: *Et qui freres de lancea aut de spada polaciada peite 10 sol. & si troncires ad altera parte, peite 20 sol. ad querelose.*

QUIETA, cella monastica, ubi quiescunt monachi. Ethelwulfus de Abbatib. Lindesfar. cap. 10.

— rursusque suas visitare quædam

Incipiunt fratres.

QUIETUS. P. 499. l. 12. post, passim. adde. Utitur Apuleius in Apolog. ubi videndus Calaub.

QUILIBET, quidam. Hariulfus de Miracul. S. Richarij cap. 12. *Ipsè Radulfus fecesum naturalem petiit, & assumpto quolibet clientulo, &c.* Occurrit præterea in Vita S. Dunstani Archiepiscopi Cantuar.

QUINQUAGESIMA. L. 7. post, quadragesimum. adde. *Quinquagesimi dies*, apud Cumeanum Abbatem de Mensura Pœnitentiarum cap. 2.

QUINALIS, mensura liquidorum, Hispanis. Fori Leitenz: *Laborator sine equo det uno quoque bove unum sextarium, medium tritici, & medium secunda: postquam habuerit quinque quinales de vino, det unum puzal.*

QUINIO, ex Hispan. quínon. Fori Aleaçonenses etz 1267. *Et qui furraret, peitet pro uno novem, & habeat intencor duos quiniones, & septem partes ad Episcopo. Vide Quinternis.*

QUINTA. In fine adde. *Quinta civitatis Egolesmensium*, in Tabul. S. Eparchij fol. 48. & alibi non semel. Vide Vitam Aldrici Episcopi Cenoman. p. 86. Acta Episcoporum. Cenoman. p. 110. 306. 311.

QUINTANA. P. 502. l. 1. post, &c. adde. Alia apud Brandaon. in Monarch. Lusitan. tom. 4. pag. 284. *Item quod quintanas seu casas factas de novo tempore Sancij fratris mei & quibuslibet personis, &c.* Alia apud eundem lib. 15. cap. 36. *Ipsè Consalvus debet eidem domina Alienora dare suas arras, scilicet sex quintanas & sexaginta Casalía sicut est consuetudo inter Dorium & Mencum.* Alia apud eundem tom. 5. pag. 308. v. *Concedo vobis — quintanam meam de Maiapaon — cum suis Casalibus & hereditatibus que cum ipsa quintana habentur andaverum, qua ad ipsam quintanam pertinent.*

Ibid. lin. 23. post, experti. adde. Tabular. Dolenensis

lonensis Monast. fol. 34. *Terram qua est juxta fontem domus Regum de la Quintana.*

Ibid. in fine subde.

Quintana, modus agri, aripennis, Hispanis. *quintan*. videtur tamen sumi pro villa, vel ædificio, in Chartis Hispanicis.

QUINTERNIO. *In fine adde. Quinio*, in Actis Purgationis Cæciliani eadem notione: *Obiulit Codices, duos & quintonos quatuor.*

QUINTELLUM, *lus quintelli*, in Statutis venetis lib. 1. c. 4. lib. 4. c. 11. est *quintum quinti pretij rei venditæ*, lib. 6. cap. 4. nostris *requint*.

QUINTUS. Vide in *quintus*.

QUINTUM. *In fine subde.*

Quintus denarius, quinta pars pretij prædij seu rei, quæ ab venditore vel emptore dabatur domino pro facultate distractionis, vulgo nostris, *Quint-denier*. M. Pastorale Ecclesiæ Parisian. 1257. *Nec à pradictis Alipide vel ejus liberis ratione quinti denarij dicti Girardus & Blanchia aliquid petere poterunt, si vendi contigerit.* Charta alia an. 1240. *dixit etiam idem Philippus coram vobis quod dictum Abbas non computavit quintum denarium quem habere debet de dicta venditione ratione feodi supradicti.*

R.

RAERIA. L. 5. post, persolvendorum. *adde. Tabular. S. Quintini in insula fol. 8. Et illas tres raderias & planketas & ventalia teneatur suis sumptibus, &c.*

RAMAGIUM. *In fine post, &c. adde. Tabular. Montismorillonis in Pictonib. fol. 142. Condonati domus domini qui in hac terra habitabunt, non reddent alicui domino nec ramage nec pasquerium.*

RAMATA. L. 2. post, solent. *adde. Charta Hugonis III. Episcopi Nivern. ex Tabul. S. Cyrici Nivern. num. 76. Dedit insuper unam in Ligeri ramatam, & suis gurgiribus piscaturam. Infra: Idem concessit eis ramatam unam in loco convenienti inter suas, & in suis gurgiribus piscaturam ante festivitatem S. Cyrici, &c.*

RAMERIUS. *In fine adde. Ramiers.* Etiamnum Occitani vocant terras incultas & animalium passioni idoneas.

RAN. L. 11. post, 671. *adde. potto à ran voce aliam ranfon ortam opinatur Loccenius lib. 2. Antiq. Suevicæ cap. 7. qua vulgo utimur pro pretio redemptionis, quasi fuerit redemptionis pretium pro raptu: nam sona compositionem significat, ut suo loco docemus. Unde ad pretium libertatis consecutæ translata postmodum fuerit. A voce denique ran, deducta alia. Dole Hinc.*

RANCUNADA. Charta Adefonsi Hispaniæ Imperat. ætæ 1188. apud Colmenaregium in Hist. Segobien. cap. 16. §. 9. ab illa *Cannada ac Geber Zuleima, usque ad luberos, cum illa rancunada, qua est inter Xatama & Fenares, &c.*

RANCURA. Post l. 16. subde.

Rancurosus. Fori Alcaçonen. ætæ 1267. *Et pindret pro 60 solid. medios ad concilio, medios ad rancuroso.* Id est parti lætæ.

RASTELLAGIUM. L. 10. post, &c. *adde. Liber Chirographorum Abbiæ fol. 104. Thebodus Aans donavit cleemosynam Deo & Monachis S. Marie Abbiæ seuum rastrozum, & seuum sessionis multonum & omnem servientiam quam habebat in pratis, &c.*

RATILLUM, *villus in caposis*, in vet. Gloss. apud Barthium lib. 27. adv. c. 12.

Rationale. lin. 33. post, &c. *adde. Versus præfixi Chronico Mindensi Meibomiano, de Fundatione Mindensis Ecclesiæ:*

*Et hoc Templum consecratur
A Leone, & dicitur
Multis privilegiis.
Nam hic præsul honoratur
Mindensis qui vocatur,
Dignitate pallij
Quod bene Rationale
Vocamus, & hoc non male;
Nam trini Episcopi
Tantum isto decorantur,
Per quem recti venerantur
Locus, gens, & clerici.*

Ibid. l. 40. post, Episcopo. adde. Trajectensi.

RATIONALES. L. 13. post, Ammianum. *adde. Lactantium lib. de Mortib. Persecutor. n. 12.*

RAUBA. L. 19. post, &c. *adde. Vide Formulas Andegavenses cap. 29.*

REBURRUS. L. 3. post, Crispus. *adde. Glossæ nomicæ Vaticanæ MSS. rihupur, araphadadiac.*

Ibid. l. 7. post, Abbatum, adde. Beccensium p. 53. de Guillelmo Crispino.

RECA. Vide in *Reda*.

RECEPTUM. P. 528. l. 1. post, *Equitaturis. adde. Tabular. Celsinianense: Debet 2 sextarios de seigine, & 1 sextarium de civada, & 18 denar. Podiensis, & receptum de pise & carne, & 1 sext. vini.*

RECINIUM. *In fine subde. Vide Relicinium.*

RECINCERARE. *In fine adde. Vox formata ex Gallico chinse, de qua in voce camisile, quod lineum tenue significat, quod non lixivio, sed aqua duntaxat munda eluitur.*

RECONCILIATIO. Lin. 19. post, 330. *adde. Acta Episcopos. Cenomani. pag. 293. Ita ut nec chrisma juxta morem Ecclesiasticum infra civitatem consicere, nec penitentium reconciliaciones agere valuissemus.*

Ibid. p. 532. l. 41. post, &c. adde. Idem habent alij penitentiales apud Morinum post libros de Penitentia pag. 47. & seqq.

Ibid. p. 533. l. 22. post, vide. adde. Diurnum Romanum cap. 5. tit. 14.

RECEDERE. P. 537. post, l. 30. *adde. Le miroir de justices, de Alfredo Rege: Il pendist Erkinwald pur ceo que il pendist Franklin, pur nul autre defert, mais pur ceo que il enseigna à celui que il vainquist per bataille mortelle à dire que la moete de cravance. Id est verbum recreant. Statuta MSS. Caroli I. Regis Siciliæ cap. 136. ubi de Championibus: Ou se il se peut mieux defendre, ou qu'il ne deust avoir mis avant tantost la vois de Recreant.*

RECTICINIUM. Eruditus Mabillonius *Recinium* edidit, ut sit merenda, & nostrum *reiner*, seu post-meridiana refectio.

RECTOR. L. 20. post, 37. *adde. & Diurnum Romanum cap. 6. tit. 4. §. 6.*

Ibid. in fine adde. & Gloss. med. Græc. in παντοφ.

RECTUM. Pag. 539. l. 5. post, *injustum. adde. Tabular. Celsinianense: Id circa cedimus — & unum dimidium campum, & medium decimum de Codoin, & omne rectum & sinistrum quod requirebamus in ea, &c.*

RECUA. L. 4. post, &c. *adde. Testamentum Bertichtamni Episc. Cenoman. & reicola que appel-*

latur Stirpiaco, cum vineolas & mancipia que ibi esse noscuntur. Infrà: Reicola que appellatur Fontanas &c. Rursum: Reicolas illas quas sancta Ecclesia — per suum testamentum dedit. Acta Episcopor. Cenoman. pag. 250. Emis etiam in pago Carimensi aliquas reicolas, in villa cujus vocabulum est &c.

RECURSUS, In sine subde.

Recursum, vox forensis, vulgò *retrait lignager*. Consuetudines Bellaici, ex Regesto Incalimenti Camezæ Computor. Paris. fol. 39. v. De domibus aut rebus aliis — si habeant vendi, quocumque modo possideantur, si quis fuerit de genere venditoris, primo loco habeat *recursum* ad res illas, & poterit eas *reincere*, &c.

REDA. Lex 5. Cod. Theod. de Curiosis: Per singulas redas, id est quas quadrigas & flagella appellant. Ubi nescio an non legendum *recas*: nam apud Græcos recentiores *rexa*, flagellum sonat, ut apud Anonimum in Porphyrog. num. 4. & in Vita S. Nicolai Studitz pag. 913. Vide Gloss. med. Græcit.

REDDITUS. Lin. 2. post, moine. adde. Tabular. Celsinianense. Notum — quod ego Stephanus de Aiz sponte mea memet ipsum reddidi Domino Deo, & S. Petro, & Monachis Celsinianensibus ad monachum, nec non & omnem pecuniam meam, &c.

REDECIMA. L. 1. lege sic. Decimæ, seu decima decimæ uti appellatur apud &c. & dele num. 18. seu decima decima.

Ibid. l. 7. post, 1240. adde. Tabular. Albaripæ in in Diocesi Lingon. an. 1219. In tertius nostris habet *redecimam* suam, & *minuum* bladum, &c.

REDEMPTIO. In sine subde.

Redemptio, idem quod *rachatum*. Charta an. 1240. ex Tabul. S. Mauri Fossat. Et quotiens mutatur Major illius Majoria, dictus Abbas habere debet 100 sol. Paris. de redemptione. Alia ex Tabul. S. Dionysij an. 1200. Salva etiam redemptione & servitio ejusdem feodi, &c.

REFECTORIUM. L. 5. scribe. Ite, & dicite illi, ego.

Ibid. l. 8. post, debeat. adde. Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 17. Fecit quoque in ipso monasterio *refectorium* novum; & nobiliter compositum, &c. Adde n. 23.

Ibid. l. 27. post, &c. adde. Tabular. S. Theofredi Valavientis: Hæc sunt que ad Obedientiam pertinent illius qui *Refectorarius* appellatur, qui propter hoc sic nominatur; quoniam domus illa in qua fratres reficiuntur, ipsi commissa est, non solum ut panem quotidie sufficienter ministrat, sed etiam ut omnia que ad utilitatem vel ornatum necessaria fuerint, eidem domni studiosè provideat, omnia *litteramina* mensarum & canistra, & vasa vinaria, scissos ligneos & vitreos, *corblearia*, & *candelabra*, &c.

REFERENDARIUS. L. 7. lege. Vita alia ejusdem S. Ansberti: Caput, &c.

REFUTARE. L. 44. post, 39. adde. Francisc. Angelonum in Hist. Interamneni pag. 87.

REGALENGUM. In sine adde. Ut & to. 4. monarch. Lusitan. pag. 271. 278. 281. &c.

REGALES. L. 8. post, magna. adde. Idem lib. 17. Zizais quoque etiam tam regalis, &c. Atque ibi non semel. & pag. 107. Quorum regalis *Vitrodorus Viduarius* filius regis, & *Agilmandus* subregulus, alique optimates, &c. Ubi *Regales* videntur appellati qui ex sanguine regio erant. Rursum, iis denique ad gratia cumulum ignobilem quemque regem, sed quem ipse antea sibi *præfecerat*, *regalem* imposuit.

REGALIA. P. 553; l. 1. post, restituumus. adde.

Acta Capitularia Ecclesie Lugdun. an. 1338. ex Camera Computor. Paris. fol. 38. Cum *regalia* dicti fluvij (Rhodani) ad Ecclesiam Lugdunensem pertinere.

Ibid. l. 62. post, feudis. adde. Homagium præstitum Adolpho Imperatori à Joanne Episcopo Tullensi an. 1297. *Regalia* feuda principatus Pontificalis quem obtinet sibi de regali liberalitate, concessimus, & ipsum investivimus: de iisacem administrationem temporalem & jurisdictionem plenariam principatus ejusdem Ecclesie prænotata Episcopo Tullensi præsentium serie committentes.

Ibid. p. 554. l. 5. sic lege. Fidelitatem porro & sacramentum ij faciunt &c.

Ibid. p. 555. post l. 27. adde. Sed & tradit Scylitzes pag. 658. Nicephorum Phocam Imp. legem tulisse, cui subscripsere ipsi Episcopi adulatores, ne Imperatoris injuria ullus crearetur Episcopus, & mortuo aliquo Episcopo aliquem suorum submittere qui definitos faceret sumptus, ipsumque quod erat reliquum accepisse.

Ibid. p. 556. l. 40. post, Martij. adde. Charta Archembaldi D. Burbonensis in Tabul. Brivat. an. 1213. Ego Archembaldus Dominus Borbonensis, Arvernus Constabularius, — quod de mandato & præcepto D. Philippi Regis Francia filicis recordationis occasione *regalia* defuncto Præposito Brivatensis Ecclesie, patris videlicet Guiponis quondam Comitis Arvernus, vacantem Præposituram occupavi, — accedentes præfata Ecclesia Canonici ad dictum Regem, coram ipso proposuerunt, quod non habebat, nec habere debebat *regaliam* in præpositura prædicta. In manuali Placitorum Parlamenti an. 1375. 29. Maij, dicitur vacante Burgulienfi Abbatia; Regem habere administrationem honorum temporalium.

Quod si aliquæ controversie acciderent de ejusmodi feudis ac batoniis ecclesiasticis, earum cognitionem iudicibus ecclesiasticis esse interdictam, secularibus vero duntaxat attributam constat. Extant in hanc rem Bullæ Innocentij III. & Honorij III. Papæ in Regesto Campaniæ Bibl. Reg. fol. 8. 12. 65.

Ibid. p. 557. l. 60. post, debent. adde. Vetus Charta in Actis Episcopor. Cenoman. p. 236. Ipse Archibaldus de ipso facto (modo agri) aliud exinde non reddat, præter tantum *regalia* in Campo Dominico procurare faciat.

Ibid. l. 64. post, appellare. adde. *Regalia* gallinarum, vini & gondola, apud Andr. Dandulum in Chron. MS. an. 1205.

REGESTUM. L. 34. post, expoliant. adde. Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. Omnia vero que de proprietate seu ex militia in *regesturiolo* meo post meum obitum inventa fuerint, &c.

Ibid. p. 560. l. 4. post, Papæ. adde. Ildefonsus Tolletanus de Gregorio M. Hæc itaque (Epistolas) uno volumine ardeans, in libros XII. distinxit, & *regestrum* nominandum esse decrevit.

REGINA. L. 2. post, filiabus. adde. Scribit enim Suidas ex Aristotele, apud Cyprios Regum filios *ἀράταις* appellatos, ut filias *ἀράταις*.

Ibid. p. 562. l. 1. scribe. Regis Franciæ &c.

Ibid. lin. 17. post, 5. adde. & in Charta ejusdem Tharafiæ apud Brandaonem lib. 9. Monarch. Lusit. cap. 2.

Ibid. l. 37. post, observat. adde. quod præterea colligitur ex veteribus Chartis editis à laudato Brandaone tom. 3. pag. 195. v. 196. v. tom. 4. p. 260. 262. 270. & ex Bernaldo Archidiacono in Vita B. Geraldii Archiep. Bracan. n. 9.

Ibid. l. 42. post, &c. adde. Ita etiam loquitur Cnutus Rex

Rex Angliæ in diplomate descripto à Vill. Perit in libro Anglico de Communitatibus Angliæ ad Parlamentum evocandis edito an. 1680. pag. 151. *Sitque nobis remedio hoc, mihi quippe eque Regina mea Elgisa, ac filiis nostris, omnibusque qui pridem ei hoc contulerunt. Infrà: Dedi quoque Regina mea assensu, &c.*

REGNIAGIUM. Charta Milonis de Granceio Milit. an. 1193. in Tabul. Albæ ripæ Diceces. Lingon. *Dedit nobis pasturas suas de Vernoy, sicut aqua ejusdem ville dividitur versus campum, liberè & absque retentione, & quod nos faciamus ibidem regniagium, id est bordam, si nobis necesse fuerit.*

REGRATARI. In fine subde.

Regrataria, dicta olim Platea Parisiis in Charta an. 1218. in Tabul. N. D. de Campis domus sita habetur in regrataria juxta Iudaisium.

REISA. P. 569. l. 3. post, Poullanz. adde. Joan. de la Hogue, in Hist. MS. Principum de Deols, in Biturigibus: *Ils avoient tenu leurs raises moult honorablement. Rursum: Et s'en allerent sur le pays de Lasto, ouc ils firent rese par huit jours, & deservirent bien deux mille de celle gent.*

RELEVIUM. P. 571. l. 41. post, 106. adde. Alia Palcam, ut in Charta an. 1590. legitur. Mitto alias quasdam ridiculas releiviorum seu hominiorum conditiones, quas subinde abrogarunt aesta parliamentorum, cujusmodi est illa, de qua in voce *Bombulus.*

Ibid. p. 573. post, reservamus. scribe. Adde Epist. 238. 2. edit. ubi perpetam edit. revelationibus.

RELICTA. L. 9. post, passim. adde. In Tabular. Nantoliensi in Pictonibus an. 1373. *Marguerite de la Roche deguerpie de seu Hymon jadis Seigneur de Autre.*

RELIQUIÆ. P. 574. l. 10. post, Deum. adde. Acta Episcoporum. Cenoman. p. 291. *Clerici namque Pastoris sui persecutionibus condolentes, non solū cives proprios, sed vicinarum regionum populos, tam per semetipsos, quam & per literas vicinis Episcopis destinatas impigro discursu commovere non cessabant, matris Ecclesie omnīque ejusdem civitatis vel suburbij Ecclesiarū januas ad doloris indicium spinarum aculeis obstruentes. Tabular. S. Eparchij Inculsum. fol. 45. v. Pro his itaque querimonis & aliis malis, qua homines mei injustè & violenter in terra illa faciebant, Hugo Abbas S. Eparchij, cui hominum & fidelitatem feceram, & tota Congregatio loci preces frequentes & publicos clamores ante corpus S. Eparchij continuabant, ut Deus omnipotens ad justitiam istud astraheret. Quo ego audito, perpendens Dei judicium, & anime meae periculum timens, &c. Et fol. 117. de Fulcaudo de Castro quod vocatur Rooba, ex quo orta gens rupifuldica: Nam propter fortitudinem suam Deo & S. Eparchio abstulit & in suo dominio retinuit. Fium in Monasterio S. Eparchij maledictiones, nec non & excommunicationes. Fundant monachi domino preces, ut Dominus qui omnia potest in memoriam ejus reducat quod impiè gesserit. At vero omnipotens Deus qui non claudit aurem acclamantium, pauperis, id est servorum suorum precibus... igitur nunc Dei corripitur animo, & ad memoriam ejus venit, ut ex voluntate propria relinqueret quod violenter subripuerat, &c.*

Ibid. p. 575. l. 32. post, tribulatione. adde. Huc pertinet *Missæ contra judices male agentes*; in lib. 3. Sacramentorum. Eccl. Rom. cap. 63. nam hoc loco judices sunt magnates, proceres.

Ibid. lin. 41. post, profectant. adde. Anonymus in Miracul. S. Marculi Abbat. Nantensis num. 4. & seqq.

REMANENTIA: P. 577. l. 28. post, Tornodoro. adde. *Consuetudines MSS. S. Juliani in Lingonib. S'aucun veant de nouvel venir à S. Julien, & estre seur la borjoisse de ladite ville, & demorer iqui franchement, il paiera nos ou a nostre commandement 2 sols tornois por sa remanence, & 15 deniers chascun an por sa borjoisse.*

RENDEA, ex Gall. Rente. Cens & rente, in consuetudinibus municipalibus. Tabular. Celsinianense: *Hac tamen convenientia ut censum terra & rendas, seu servitium secundum aliorum consuetudinem in pace reddant.*

RENDUALIS. In fine adde. Tabular. Dalonenfis Abbat. f. 46. *Duos sextarios frumenti renduales annuatim.*

REPA. Lin. 2. post, ciborium. adde. S. Audoenus lib. 1. &c.

REPORTAGIUM. L. 10. post, reportassent. adde. Charta an. 1245. ex Tabul. S. Germani Prat. *Illam cujus effect major decima de Clamardo ratione pradiella consuetudinis sequens colonum suum haberes nomine reportagy medietatem decima terra illius sic culta, &c.* Charta G. Abbatis S. Florentij Salmuriensis an. 1246. ex Tab. S. Dionysij: *Ratione cujusdam consuetudinis qua Reportagium sive carvutagium vulgariter nuncupatur. Ita in alia Decani Paris. ejusd. anni. Carvutagium habetur.*

REPOSTORIUM. In fine adde. Glossæ Basilic. *Προσέορυ, παραδοραπίον.*

REPOSITUS. In fine subde.

Repositum, Fiscus Testamentum Sancij I. Reg. Portugallie an. 1217. apud Brandaonem to. 4. Monarch. Lusitan. pag. 260. *Cetera omnia de meo repositio dentur leprosis Colimbrina. Infrà, repositorium scribitur.*

Repositarium, Thesaurarius. **Repositarius major,** in Charta ex 1316. apud eundem Brandaon. tom. 5. pag. 304.

REPRÆSALIÆ. L. 10. post, Græcis. adde. Latinis *clarigatio*, de quibus vocibus multa congestis Salmasius de Modo usurat. p. 554. & seqq.

REPROPIANTE divina clementia. Formula frequens in Chartis Ludovici Pij Imp. postquam à filiis regno dejectus, annis scilicet 833. & 834. illud rursum reassumpsit, cum in iis quæ id temporis præcedebant, sese divina ordinante providentia Imperatorem Augustum inscriberet. Id porro passim observare est in iis potissimum diplomatibus quæ describuntur in Vita Aldrici Episcopi Cenomanensis n. 9. 10. 11. quæ data sunt an. 18. Imperij, indiæ. 10. & 11. prioremque formulam præferunt: & num. 12. 33. 34. 37. 39. 40. &c. quæ data sunt an. 23. & seqq.

REPUTATIO. In fine adde. In Fragm. S. Hilarij pag. 55. *Reputamini & quiesciti.* Id est differu.

REQUIES Dominici corporis. Vide *Sabbatum.*

REQUIETORIUM. P. 584. l. 17. adde. Lactantius lib. de Mortibus persecut. num. 14. *Atque ita in lecto suo requiem vite, sicut operabat, accepit.*

RESA. Post hanc vocem scribe. Mensuræ frumentariæ species. Tabular. Absientis: *Quibus adhuc largitus est unam resam avenæ, & dimidiam gallinam quam habebat de terra, &c.* Idem videtur quod *Rasaria*, de qua voce supra.

RESPECTUS. Pag. 589. L. 36. post, Novembri. adde. Denique Tabular. Episcopatus Ambian. an. 1374. *Sur ce que nous Evêque disions de nostre droit à nous appartenir un droit, que on dit le Respect de S. Pirmin, qui est tel que chascun bourgeois*

& *bourgeoise de ladise ville nous doit chascun an trois deniers parisi, ou que il demeure, & que on nous doit apporter a Amiens, ou a nos fermiers a certain terme, &c.*

RESPONSALIS. P. 591. l. 33. post, 8. adde. Diurnus Roman. p. 40.

RESTIS. P. 594. l. 3. post, ligassa. adde. quid vero *restis* dicatur in capite alij, vide apud Plinium & Marbodæum lib. 1. de virtutib. herbar. cap. 5.

RESTOBLAGIUM. Vide in *Manducalls*.

RETORN. In *sine* adde. Nisi idem sit quod datur in pignus. Consuetudines Montispessulani: *Qui prior est in emptione vel pignore vel retorno, cum laudimio domini ad quem pertinet, potior est, salvis privilegiis actionum à lege indultis.*

RETORNARE. P. 527. l. 4. post, dicimus. adde. Passio S. Pontij num. 19. *Quumque equuleo tenderetur, & ministri vellibus impositis trochleam retornarent, &c.*

RETORTA. P. 598. post l. 9. subde.

Redorta. Hugo Francigena de Exordio Salvanicis Monasterij num. 5. *Ducebatur autem à quodam, collo ejus introxerit circulo ligneo, quod vulgo redorta dicitur, tanquam maleficium.*

Ibid. in *sine* subde.

Retorta, semita, vox Hispanica. Charta Alfonsi Regis Portugallie in *Monarch. Lusitan.* tom. 3. p. 294. *deinde ad illam retortam de Vanga, & sicut descendit per ipsum fluvium, &c.*

RETROCIUM. Vide *Bedum*.

REVOcare, reddere. adde. Gestâ purgationis Felicis pag. 87. edit. Baluzianæ, ubi de libris Christianorum: *Itaque fac literas, quia aduisti sunt, ne revocent illos.*

REX. P. 633. post l. 9. adde.

Rex aureus dictus Ottocarus Rex Bohemie. Continuator Jaroslai: *Quis autem non possit mirari tam magnificentem Principem, qui ab utero matris sue ab auro & argento vocatus est Rex aureus? Vide Bohuslaum Balbinum in Hist. Bohem. p. 277.*

Ibid. l. 55. post, Raguellum. adde. Athenienses inter Thesmothetas, horum prior *Basilius* titulo donabatur. vet. inscriptio Atheniensis apud J. Sponium tom. 3. Itiner. pag. 129. *ἡ ἀρχὴ τῶν βασιλέων ἐστὶν ἐπιμοχίταις ἀρχὴν.* Sed observat Eustathius in *Odyss.* 8. apud Græcos eos qui pila vicerant *Reges* appellatos, ut contra qui vincebantur asinos, pag. 1601. ed. Rom.

RICI. P. 610. l. 8. post, vocitaretur. adde. Vita MS. S. Gaugerici Episc. Camerac. lib. 1. cap. 1. *Dignum itaque & congruum valde fuit, ut veri gaudij, quantum quidem ad rusticam linguam, riccitatem adeptum, in ricco etiam & gaudenti oppido nasceretur.*

RIGA. L. 7. post, proprium. adde. Vita S. Berthæ Abbat. Marr. n. 7. *Capit terram fodere, & in modum sulci rigam facere.*

Ibid. in *sine* subde.

Riga in vestibus. Concil. Florentin. part. 2. p. 906. ult. edit. *Cappa caelestini coloris rigis albis purpureisve per transversum — variata.* Concil. Saltzburgense an. 1420. cap. 6. *Pallia deserunt joppulis manicas striatas, ut tunc moris est, multipliciter plicatas seu rigatas, aut alias laicales habentibus.*

RIMARIUS. S. Columbanus Epist. 5. Et S. Hieronymus in suo hoc idem de Pascha opus collaudavit catalogo, de hac luna etate vituperando. *disputet, qui contra Gallicanos Rimarios de Pascha, ut ait, errantes horrendam intulit sententiam, dicens, &c.*

Nostri. rimeurs vulgò vocant *poëtastras*: sed an ea hîc sit notio, non definio.

RIPARIUS. L. 3. post, &c. scribe. Adde lib. 3. cap. 34.

RIPATICUM. P. 614. l. 9. post, habet. adde. Andreas Dandulus in Chron. MS. an. 1003. *Et probantibus non debere solvere pro ripatico in Venetia nisi solum Duci 200 libras lini.* adde an. 1205.

RIVALTUS. Lin. 9. post, continebant. adde. Chronicon MS. Andreæ Danduli an. 809. *A throno itaque Ducali qui in Rivoalto situatus est, tota civitas à populo Rivoaltu est appellata: à Clero autem ob Episcopalis sedis Statum Olivensis, sive Castellana dicta est, vulgariter vero Venetia nuncupatur, utri nomen provincia attribuentibus, cum terminis suis à Grado usque ad caput aggeris.*

ROBORA, aris legitima, majoritas, cum scilicet ad robur pervenit minor. Testamentum Alfonsi II. Reg. Portugall. etæ 1208. apud Brandaonum to. 4. *Monarch. Lusitan.* pag. 270. *Et si in tempore mortis mea filius meus & filia, qui vel qua debueris habere regnum meum, non habuerit roboram, sit ipse vel ipsa & regnum in potestate vassallorum meorum.* Passim ibi, & p. 271. 278.

ROBURDOLIUM. Tabular. Vindocinense fol. 190. *In roburdolio carceris ubi captus detinebatur, an, le guichet?*

ROCHA. In *sine* subde.

Rocha, alia notione. Tabular. Absiente fol. 187. *concessimus quoddam fossatum per marefium, — per quod buscam & rocham & quaque necessaria de marefio traherent.*

ROCHETA. Rafanus de Carefinis in Chron. MS. an. 1379. *burgum S. Laurentij expugnant & occupant, igne immisso cum rochetis ad domus palatas.*

ROCTA. P. 621. post l. 8. adde. *Le Roman d'Alexandres MS.*

Rote, harpe, vielle, & zigue & ciphonie.

RODIGINUS. Vide Statuta Mediolanensis. 1. part. cap. 329.

ROERIA, *Rivus*, vel *rivulus*, *canalis*. Tabular. Ablix: *Esclusam ad faciendum molendinum de Salmora, & roeriam ad aquandum prata.*

ROGA. In *sine* adde. Aliud portio sonat *Roge* in Charta an. 1374. in Tabular. Episcopat. Ambian. *Iean le Grani qui fut trouvé mort sur les roges de la frierresse, &c.*

ROGITUS, Instrumentum Notarij publici. Vide Charta rogata.

ROMANATUS. L. 5. lege, Falco.

Ibid. l. 7. post, redderent. adde. Chronicon MS. Andreæ Danduli an. 1150. *Oppidani duos Romanatos singulis annis Duci — dare promiserant.*

ROMANI. P. 526. l. 12. post, 229. adde. Joannes Mandevilla in Itinerario: *Et sachiez que j'eusse cest livres mis en Latin, pour plus brievement deviser: mais pour ce que plusieurs entendent mieux Roumant que Latin, je l'ay mis en Roumant.*

ROMIPETÆ. L. 27. post, 1210. adde. Henricus Aquilanipolensis in Adolpheide cap. 4.

ROMITORIUM, pro *Eremitorium*; non semel occurrit in H storia de exordio Monasterij de Taronga, tom. 3. *Monarch. Lusitanæ*, pag. 284. v. & 285.

ROSA. P. 629. l. 31. post, equitavit. adde. Joannes II. Archiep. Lugdun. in Epist. ad Glascuensem Episc. *Unde & in Dominica qua cantatur, Lavare Ierusalem, expleta solempni processione. In qua rosam*

Ibid. l. 29. post, 95. adde. S. Achanasius Orat. in Sanct. Pascha pag. 545. edit. Combefilij *συμφορὰ δὲ τοῦ ἐπιπέπλου ἰδιώτα, ἀλλὰ μὴ δεδιώτα ἢ κερυμπίλου ἐσπαγίδα*, &c.

SABULUM. P. 651. l. 18. post, &c. adde. Ita *sabulo*, in MSS. vero *sabulo*, non semel legitur apud Palladium, seu Anonymum de Architectura.

SACCATELLUS, *sacculus*, in Statut. Venetor. lib. 5. cap. 7.

SACCUS. P. 655. l. 1. post, deberet. adde. Charta Theoderici Regis Franc. in Actis Episcoporum Cenoman. pag. 186. Et illos alios 200. auro pagens — vel qui ipsam Ecclesiam sperare videntur, reddebatur, & in sacello publico fuit consuetudo reddendi, &c. Adde pag. 217.

Ibid. l. 17. post, &c. adde. Acta purgationis Ceciliani: Confitere quos folles dedit Vidor, ut Presbyter fieret. Casius dixit: *Obtulit Domine sacellum, & quod habuerit nescio.*

SACERDOS. P. 657. l. 53. post, 20. adde. Præterea Gloss. med. Græcit. in *πρωτοπρεσβυτερος*.

SACERDOTALIS, qui Sacerdotio in Provincia functus est, ita interpretantur viri docti apud Ammianum lib. 28. Gruterum 20. 3. 325. 12. & in Cod. Theodof. non semel. Vide Gloss. nomicum Jac. Gosofredi, & notas Lindenbrogij & Henrici Valesij ad eundem Ammianum.

SACRA. L. 30. post, generis. adde. Passio S. Felicis Episc. Tabyzacensis: *Tunc cognitor iussit, ut sacra Imperatorum recitarentur.*

SACRAMENTAGIUM. Tabular. S. Eparchij Inculism. f. 72. Ita ut si homines B. Eparchij venerint ad me vel ad successores meos propter turrem, & propter militiam ad iudicium vel iustitiam nullum omnino sacramentage, neque destricium, neque exallionem neque aliud quodlibet emolumentum nobis exhibeant.

SACRAMENTUM. Pag. 663. l. 9 post, Ezechielem. adde. Liber 1. Sacramentorum Ecclesie Rom. cap. 31.

Ibid. l. 68. post, Reginonem. adde. In Vita Aldrici Episc. Cenoman. n. 20.

Ibid. pag. 664. dele 4. priores lineas, & repono.

Fatendum tamen Gelasium non primum fuisse sacramentarij autorem, sed forte remendatorem: siquidem antea Salvianum, Muszum Massiliensem Presbyterum, & Voconium Castellanensem Episcopum, Sacramentorum volumina conscripsisse autor est Gennadius: qua quidem voce *Missa* indicati factis prodit in Muszo. Et quod Sacramentum ille vocat Julianus Episcopus Toletanus *Missa* appellat in Ildephonis Episcopi Toletani elogio, quem ait *Missa* scripsisse, ut Julianum ipsum *librum Missarum de toto circulo anni in quatuor partes divisum* Felix Toletanus perinde Episcopus: Salvum denique Abbatem Arnoldensem, & Petrum Ilerdensem, Anonymus iisdem scriptoribus subditus. Sed & autor Catalogi Abbatum Floriac. lib. 1. Miscellan. Baluzij, ait Theodulfum Aurelianensem Sacramentum *Missa*, seu eorum qua in ea geruntur, digessisse, & in Statutis Synodalibus Joannis Episcopi Leodiensis ita etiam *Missa* appellatur.

Ibid. l. 22. post, sacramentorum. adde. edidit Romæ an. 1680. Josephus Maria Thomasius libros tres Sacramentorum Ecclesie Romanæ, Gregoriano sacramentario antiquiores.

Ibid. l. 24. post, sacramentum. adde. Reliquiæ. Ita sacramentum.

Ibid. l. 27. post, asservatur. dele. Sed quid &c. & repono. Joan. De la Gogue in Hist. MS. Principum de

Deols in Biturigib. & à la parfin quant il vit que il fut temps, il demanda le sacrement de monseigneur saint Jacques, & appella Madame Antoine sa femme, &c.

SACRARIUM. Lin. 18. post, Christiani. adde. Ammianus lib. 26. *Confugit ad ritus Christiani sacrarium.*

Ibid. p. 665. l. 5. post, semel. adde. ut & lib. 4. sacrament. Eccl. Rom. cap. 41.

SACRIFICIUM. L. 1. post, Eucharistia. adde. Cumeanus Abbas de Mensura poenitentiarum cap. 14. *Mulieres possunt sub nigro velamine accipere sacrificium.*

Ibid. In fine adde. Tabular. S. Cytici Nivern. ch. 45. *Quendam alodum meum Deo & S. Cyrico ad emendandum illius loci sacrificium, qui est in pago, &c.*

SACRUM. In fine subde.

Sacrum, consecratio Episcopi, *χαρσλοια*, quomodo vulgo *sacre* dicimus. Utitur Stephanus Tornac. Epist. 274. 275. 2. edit.

SACUDIRE, *Excusare.* Gall. *Secouer*, Hispani. *Sacudir.* Fori Alcaçonenfes: etæ 1267. *Et qui non fueris ad final de iudice, ei pignus sacudires, ad saxon pellet.* Rursus: *Qui in villa ter pendença prindeat cum saxone, succudiderit ei pignus, outorguet ei saxon &c.*

SAGIA. L. 3. post, dicimus. adde. *Hausit à Petrus Comestore* in Hist. Eccl. cap. 54. Exodi.

SAGMA. P. 672. l. 12. post, 241. adde. *Sagmarium mulus, Sagmaria mula*, apud Servium ad 1. *Æneid.*

SALA. P. 681. l. 31. post, usurpatur. adde. Gloss. Gr. Lat. MS. Reg. *Τριανον*, *sala*, *triclinium*, *canaculum.*

SALAGIUM. L. 2. post, præstatur. adde. *Consuetudo salis*, in Charta Ademari. Vicerom. Lemovic. an. 1184. in Tabulatio Dalonenf. fol. 11.

SALCIDA, *Salicetum.* Tabular. Celsinianense: *He sunt autem res quas cedo, 1. Salcidam in Aemeco, & pratium qui est deintus salcida.*

SALERGIA. Chronic. monasterij Bonævallis Carnotensis num. 6. *Item ipse dedit — ad Closellos 4 arpentos vinea instructa, & in alio loco uvam salergiam, ubi navis quedam receperat, in alodum perpetualiter habendum.*

SALIA, vestis muliebris species in Statut. Mediolan. 1. part. cap. 292.

SALOMON. L. 12. post, Epistolis. adde. Ubi tamen nescio an hoc loco *Salomon* intelligatur liber Salomonis, ut *Regnum*; liber Regnotum, seu Regum in veteri testamento appellatur.

Ibid. in fine adde. Apud Nicetam in Alexio lib. 3. n. 6. *τραπιζα σαλαμπίλα* occurrit.

SALTUS. L. 15. post, *ἐπιπτα*. adde. vel *σαλαίω*.

Ibid. l. 20. post, 85. adde. *Herabanum de computo* cap. 56. *Petavium* in auctario. lib. 8. cap. 14.

SALVATOR. Pag. 689. l. 42. post, Episcopi. adde. Tabul. S. Germani Pratenfis: *In festo S. Bartholomæi persolvunt homines de Pirodo Salvamentum suum hoc modo: ipso die debet venire ministerialis Salvatoris cum vela mina eiusdem ville, & recipere consuetudinem domini sui.*

SALVITAS. P. 690. l. 2. post, 194. adde à *τὸ ὄρον ἀσφαλείας*, in Nov. 17. Justiniani c. 7.

Ibid. l. 23. lege. Comitibus.

Ibid. l. pen. lege. violant salvitates, &c. Tum adde. Charta Hugonis Bruni Comititis Marchie pro libertatibus Bellaci, in Regesto Inculismensi Cameræ Comput. Paris. p. 36. *Cum concordassent inter se & etiam iuramento firmassent consuetudines & securitates castri & villa de Belac se fideliter observaturos,*

turos, & metas etiam & terminos possissent, infra quos omnes homines, Milites, clientes, burgenses, rustici securitatem haberent; — eodem modo consuetudines & securitates & metas & terminos eosdem infra quos nullus qui jus facere velit & possit capiatur. Metæ videlicet & termini sunt isti, &c.

SALUS. L. 3. post, πνευματικῶν. adde. S. Athanasius orat. in S. Pascha edit. Combefisij p. 537. ἐπιζυγοῦν τὸ εὐσεβεῖς διακονεῖς βαπτισμῶν vocat.

SALUTATORIÆ epistolæ. l. 2. post; impertit. de le. Epist. ad Fel. ap. Baron. an. 314. num. 22. & response. Gesta Felicis Episcopi Aptungitani: Inde casibedyam culimus & Epistolas saluatorias; & ostia combusta sunt, &c. Infrâ: Quum &c.

Ibid. l. 4. post, protulerit. adde. Ubi videntur intelligi Epistolæ quas sibi invicem scribebant Christiani, quas cum eorum libris igni tradebant gentiles.

Ibid. l. 6. post, 18. adde. Ut & Stephano Tornacensi Epist. 230. 2. edit. Adde Andream Mon. lib. 1. Vitæ sancti Ottonis Episcopi Bambergensis capite 43.

SANCTUARIUM. L. 5. post, manebat. adde. Acta Episcoporum Cenomanensium in Gervasio cap. 31. Vel si aliquid sanctuario datum fuerit ornamentum Ecclesiarum, quas canonico viclii... possidetis alteri distribuimus.

Ibid. p. 693. post, 33. adde. In Diurno Romano cap. 5. tit. 8. §. 6.

SANDALIA. L. 31. post, adde. scribe. Petr. Comestor. in Hist. scholast. Exodi cap. 63.

SANGUINOLENTUS. Infans expositus. In formula 48. ex Andegavensib. titulus ita concipitur: Incipit Charta de Sanguinolento, quem de Matricula suscepit. In contextu: Invenimus ibidem (in matricula sancti illius) Infantulo sanguinolento cui adhuc vocabulum non habetur, &c. Vide Collecti.

SANGUIS. Post, l. 2. scribe. Gesta Purgationis Felicis Episcopi Aptungitani: Cæcilianus respondit: Constat, Domine, non mentior in sanguine meo. Galli dicerent, sous la peine de ma vie. Gesta in causa Silvani: Si mentior, peream.

Ibid. lin. 25. post, discutatur. adde. Tabular. S. Eparchij Inculism. fol. 22. v. Et sanguinem nominatum, id est justitiam sanguinis quam requirebant relinquo, quocumque modo vulneratio vel effusio sanguinis facta fuerit in tota terra illa &c. Nam sanguis qui tantummodo in morte hominis effundetur non erit ad justificandum. Id est homicidium, quod erat ex 4 justitiis.

Ibid. pag. 699. l. 11. adde. Gesta Purgationis Cæciliani: Origo nostra de sanguine Mauro descendit.

Ibid. lin. 14. post, 6. adde. quos Hispanos vocat Ammianus lib. 20.

SAPIENTES. In fine post, verso. adde. Statuta Mediolan. cap. 57. &c. Norum porro ex Gellio lib. 4. cap. 1. juris magistros sapientes appellatos.

SARABALLA. Lin. 27. post, habuerunt. adde. Glossæ MSS. Σαράβαρον, ἰδιῶς Περσικῆ ἑνὸς ἢ τῶ ἀρχαίου ἄρτου. Palladius in Vita S. Joan. Chrysothomi p. 106. σαράβαρε, χαλασθίματα.

SARCILIS. Lin. 12. post, habeant. adde. Charta an. 1322. in Maceris Monast. S. Barbaræ Lugdun. pag. 203. Una estamina, & una rafa sarcilii.

SARITIA. In fine adde. Statuta Mediolanensia part. 2. cap. 147. Pontes — fiant de saricio, vel

de lapidibus collii & fortibus; & ramina.

SAUCUS. In fine adde. Gaufridus in excerptis de Vita S. Bernardi cap. 1. Tocolinus quidam cognomento Sorus, quo nomine vulgari lingua subrusos & pene flavos appellare solemus.

SCALA. Pag. 718. l. 23. post, vasa. adde. Etiamnum hodie Scalen Saxonibus, ut autor est Gryphinder de Vveichbildis Saxonibus cap. 49.

Ibid. p. 719. post l. 33. adde. Le Roman de Guillaume au Court-noz.

De la ville Issent larons & paiens;
A vint eschielles mult bien appareillies.

SCANTIO. In fine subde.

Scansaria. in Charta Lusitanica; apud Brandonem in Monarch. Lusit. tom. 5. pag. 304. Hæc est recepta de prata; qua est in Scansaria D. Dionysij. (Reg. Portugall. an. 1316.)

Scansarum, vel **Scansarim major,** ejusdem Regis. *Ibid.*

SCARAGUATA. L. 9. post, Escargaita. adde. Charta G. Comitis Nivetensis & Forensis an. 1228. Nec in nostrum exercitum; chavalgiam, gartiam, exchirgaitiam ire teneantur.

Eschaugueta. In fine subde. Tabular. Brivatense an. 1282. fol. 48. v. Gnetas, Eschauguetas, sive excubias, &c.

Scarpsus. Adde in fine. Hinc etiam emendandus titulus libelli Abbatis Pirminij: De singulis libris Canonice Scarapsus. leg. Scarpsus. Abbreviator libri Macrobij de Differentia & Societ. Græci Latiniq. sermonis: Explicit destoratio de libro Ambrosij Macrobij Theodosij quam Iohannes carpserat ad discendas Græcorum verborum regulas. Qui quidem Johannes fortasse fuerit quem Erigenam seu Scotum vocant.

SCARSELLA, Marsupium, ex Gall. escarcelle. Boncompagnus in Arte Diætanis MS. lib. 2. extremo: locosum est quod refro, sed absque dubio vobis esset damnosum, quum ille quem vultis recipere in maritum, hermaphroditus esse abduo perhibetur. Unde si haberetis burdonem, reperiretis in eo scarcellam.

SCARTIO. Adde. Idem forte quod Scarrisio, de qua voce supra.

SCELERATOR, Sceleratus; in Formula 32. ex Andegavensibus.

SCEMA. Post l. 40. subde.

Ascemare. S. Columbanus instr. 1. de Christo: Quia naturam ascematus est, qui eam ex nihilo creavit, i. induit, ea se quasi ornavit.

SCETA. Vita S. Comgalli Abbat. Benchorensis num. 54. Ductus est ad S. Fiachra, ut baptizaret eum aperiensque jam S. Fiachra sectam suam ad ducendum inde librum baptismi, brachium S. Comgalli in aere sursum avolavit. Ubi hæc vox pro armario videtur usurpari.

SECORDIA, Discordia. Vvilli Kecellus de Miraoul. S. Joan. Beverlac. n. 3. Secordia libentius quam concordia cupiens exercita tadibus insillere.

SCENA, σκηνή, Porticus. Gerardus Presbyter in Vita S. Udalrici Episc. August. cap. 2. Recessit ab eo, & in scena que ante cubiculum ejus est sita, confedit, &c. Idem cap. 4. Expleta autem Missa, clerum iterum congregatum in scena juxta eandem Ecclesiam suam solennissimis vestibus indutum antecessit, &c.

SCHARLIONUS. Vide in Amanegia.

SCHITONOS. In fine adde. Vide Gryphindrum de Vvichbildis Saxonibus cap. 67.

SCOHLA. P. 738. post l. 4. add. At contra Ale-
manus ad Procopij anecdota, scholas ejusmodi di-
ctas censet, quod qui in iis militabant, quasi εχ-
λαστους, seu à bellico opere vacantes, & veluti fe-
riati milites, ad pompam tantum in Palatiis milita-
rent, uti describuntur ab Agathia lib. 5.

Ibid. l. 42. post, schola. add. Confratria Andr.
Dandulus in Chron. MS. an. 1110. Dum igitur Ve-
netias applicassent, — in monasterio S. Georgij cor-
pus (S. Stephani) devotissime collocarunt: sub cuius
vocabulo innumeri civis scholam celeberrimam per-
fecerunt. Vide eundem an. 1113.

Ibid. p. 739. l. 3. post, constituebantur. add. Cu-
jusmodi fuere Scholæ à Theodoro Studita institutæ,
de quibus Scriptor Vitæ Nicolai Studitæ edit. à Com-
besilio p. 895.

SCHOLIZARE, Studere. Vita MS. S. Gaugerici
Episc. Camerac. lib. 1. c. 2. Semper pij laboris exer-
citiis occupatus, aut se orationibus fatigabat, aut sa-
cris lectionibus scolizabat.

SCHYNTENEUS. S. Columbanus Epist. 5. Mi-
ror, fateor, à te hunc Gallia errorem, ac si schynte-
neum, jam diu non fuisse rasum, &c. Græcam vocem
εχουτικὸν putat Editor, I. tanquam si rectum ac le-
gitimum esset.

SCINCUS. Dele integram notam.

SCINDULA. L. 11. post, affixit. add. Acta Epi-
scoporum Cenomanensium p. 314. Basilica ipsius se-
dum, quo Sancti membra tegebantur integrum atque
incolume permaneret, ut ne minimum quidem ipsius
telli scindula ruinasam terribilis ictibus laderetur. In
Vita verò Aldrici Episcopi Cenoman. n. 56. perpe-
ram edit. scindulas, pro scindulas.

SCLAVUS. In fine subde.

Sclavi servientes. Vetus Charta apud Aegidium
Gelenium in Colonia p. 69. Sclavi servientes lega-
tionem Episcopi faciunt: si semel neglexerint, 30 sol.
si ter parvipenderit, beneficia sua perdant. Infra:
Sclavi si mel in die statuto non solvat, in vinculis ser-
vetur donec solvat.

SCOLATURA. In fine add. Statuta Mediolan.
2. part. cap. 464. vetant ne mulieres giuppano nec scola-
turam taliter deferant, quod videri possint mamilla,
nec pelvis discoopertum. Vox Italica scollatura inci-
suram circa collum denotans.

SCOLAX. L. 8. post, patrum. add. in Pæmenc.

SCOPULARE, idem quod capellare, de quo vi-
de Petrum Comestor. in Hist. Scholast. l. 3. reg. c. 8.
Latomi in lapidicina lapides grandes & pretiosos, id
est marmoreos scopulabant & quadrabant, &c.

SCOTATIO. L. ult. post, lubet. add. Sed in
primis Joan. Stiernhookum lib. 2. de jure Sueconum
vetusto cap. 5.

SCOTI. Pag. 752. l. 3. post, Hibern. add. Patri-
cium Flemingum ad Vitam S. Columbani p. 272.

SCRIBONES. Add. in fine. Tamen aliud mu-
nus habere deputati isti milites, ut qui vulneratos
milites curarent, proindeque vice medicorum essent.

SCRIPTIOMA, scriptionis character, apud
Longinum in Actis S. Stanislai Episc. Cracoviensis
num. 65.

SCRIPTOR. P. 755. l. 8. post, describerent. add.
quinetiam ea monachorum occupatio, operibus ma-
nuum accensebatur auctor Vitæ S. Nicolai Studitæ
p. 901. αὐτὸν ὡς ἡ χροσι κοπιῶν, ἡ δὲ δὲ ἀεὶ ἐπὶ συρμωρα-
σῶν αὐτὸν ἡ τὴν ἀλλοτρίων. Ubi Combesilius vocem συρμωρα-
σῶν, esse longo literarum ductu, seu litteris unciali-
bus scribere observat. Quid si συρμωρασῶν legatur?
ut sit notis scribere. Ethelwulfus de Abbatib. Linde-
sarnensibus cap. 8.

Comptis qui potius nobis ornare libellos.

Vita S. Baboleni n. 2. edit. Petri Chiffletij: De hinc
orationi adijungebatur lectio, atque sanctarum Scriptu-
rarum meditatio: postremo vero scribendi exercitatio.
Sunt nempe adhuc penes nos plura volumina qua ipsius
manu dicuntur fuisse descripta. Gregorius Turon. in
Vita S. Aridij p. 100. Nunquam orio induisit, quo non
aut lectione, aut opus Christi perficeret, aut certe mani-
bus, aliquid ageret, aut denique sacros Codices scriberet.

SCRIPTORIUM. In fine subde.

Scriptorium, pro arca aut cista quævis. Statuta
Ord. Præmonstrat. dist. 1. c. 9. Porro in claustris ca-
rola, vel hujusmodi scriptoria aut cista cum clavibus
in dormitoriis, nisi de Abbatibus licentia, nullatenus
habeantur.

SCRUTINIUM. L. 33. post, &c. add. Leidradus
Archiep. Lugdun. de Sacramento Baptismi c. 1. Hac
toti actio que super Catechumenis & competentibus ce-
lebratur, à quibusdam Scrutinium nominatur, non ob
aliud, ut putamus, nisi à scrutando, juxta illud Psal-
mista, scrutans corda & renes Deus, eo quod ibi
scrutarentur corda credentium & dubitantium à Sa-
cerdotibus, ut intelligerent, quis ad baptismum ritè
admitteretur, quis adhuc differretur.

SCULTETUS. P. 760. l. 10. post, &c. add. Vide
Gryphiandrum de Vvichbildis Saxonici cap. 64.

SCUMARIUM. Andreas Monach. lib. 1. Vitæ
S. Ottonis Episc. Bamberg. cap. 31. Ita concussa est
(Ecclesia) ut lapis magnus in frontifitio vel culmine
scumarij subito lapsu proruens totius monasterij ruinam
minaretur.

SCURRA, Scurra. add. Gloss. Gr. Lat. ὑπερ-
πῶρ, scurra, scurrus.

Ibid. l. 9. post, ejus. add. Passio S. Victoris n. 5.
Tunc Maximianus Imperator iussit vocari scurrones,
& iussit eis ut diceretur ad situlam & ibi decollaretur.
Vetus Martyrolog. de eod. sancto Victore: am-
putatum est caput ejus ab scurrone. Infra: fecit eum
incendi ante se ab scurrone.

Ibid. lin. 16. post, Salmasio. add. Glossæ Isidori
Scurra, Parasitus, Buccellarius: quæ vox postrema
satellitum etiam significat, seu Confessorem: Glossæ
Basilic. ὁ ἀποκλιμακῶν ἡ τὸν τῶν. Neque videtur
Scurra his locis alius ab eo qui δῆμιος ἢ τῆξις dici-
tur Athanasio in Epist. ad solitar. p. 868.

SCUTELLA. Lin. 3. post, scutella. add. Gloss.
Græc. Lat. Reg. Cod. 85. τρυβλίον, Catinum, Scu-
tella.

SCUTUM. Lin. 25. post, tenemur. add. ἔχθρ
scutario, apud Leonem in Tacticiis cap. 7. §. 31.

Ibid. l. 41. post, 32. add. Scribit Photius & ex eo
alii apud Allatum de consensu utriusque Eccl. lib.
2. cap. 6. num. 6. Leonem Pap. scuta argentea, in qui-
bus descriptum erat symbolum fidei, ex Gazophy-
lacio sustulisse: ἀποιδας δὲ οὐκ ἔλλωμοις ἡ γράμματα ἡ
ῥήματα ἡ χύσις τῶν ἡ πῆξις ἡ δῆμιος.

Ibid. p. 765. l. 41. lege reliquias Sanctorum.

SECESSUS. L. 1. post, ὑπόστασις. add. ἀποδο-
ν, unde ἀποδοῦν, ἀποσταῦν, ἀποσταβαλίζω.

SECMARIUS, pro Sagmarium, in Charta Al-
drici Episc. Cenoman. in illius Vita pag. 89. Vide
Sagma.

SECRETALIS, Secretorum conscius, apud Ande.
Monach. in Vita S. Ottonis Episc. Bamberg. lib. 1.
cap. 3. 6.

SECRETARIUM. L. 5. post, 16. add. Ara in se-
cretariis & pro tribunalis posita, apud Lactantium de
Mortibus persecutor. n. 15.

Ibid. p. 771. l. 18. post, 85. add. & veterem Inter-
pretem Concilij VI. Oecumenici, Act. 4. exit.

SECRETA

SECRETARIUS. L. 24. *post*; forestatum. *adde.* Ex quibus verbis videtur colligi; *secregium* fuisse certam partem expleti, quæ ad superiorem dominum pertinebat, & vulgo *tiers & danger* vocitatur.

SECTA. P. 773. l. 4. *post*; ratio. *adde.* Glossæ Gr. Lat. *ἑρῶ*, *Secta*, *mos*. Unde emendandæ Glossæ Lat. Gr. *Sectum*, *ἑρῶ*, ubi leg. *Sectam*. Alibi: *Secta*, *ἑρῶ*, *ἑρῶ*, *ἑρῶ*, pariter legendum pro *ἑρῶ*.

Ibid. p. 775. l. 12. *post*; judgement. *adde.* Vox veteris Jurisprudentiæ. Plinius in Paneg. *Dicitur auctori atque procuratori tuo, in jus veni, sequere ad tribunal.*

Ibid. l. 47. *post*, &c. *adde.* Consuetudines MSS. S. Juliani in Lingonib. *Cil qui demorent en la vile de S. Julien, & qui igni seront, ne seront estant; & qui igni venront, demorent igni franchement sans nule servitude & sans nule taille; & s'en pourront aler d'igni quant il vouront, sans nul reclaim & sans nule suite.*

SECUNDA. Charta Lusitanica apud Brandanem tom. 3. pag. 286. *Laborator sine equo det de uno quoque bove unum sextarium, medium tritici, & medium secunda. un scalis intelligitur?*

SECUNDATIO legi, pro Deuteronomium dixit auctor Vitæ S. Maioli Abbat. Clun. n. 21.

SECURIS. L. 41. *post*, 258. *adde.* Sed & securæ propria gallorum fuisse arma observate est ex Ammiano lib. 19. p. 140. & Agathia lib. 2. pag. 36. 1. ed. ut & Francorum, ex Procopio lib. 2. Gotth.

SEDES. P. 779. *post* l. 35. *subde.*

Sedes potentia, id est abbatis, in Vita Notkeri Balbuli.

Ibid. l. 44. *post*, consuecant. *adde.* Vide observata à Lindembrogio ad Ammiani lib. 14. p. 10. & p. 99. edit. Valesij.

Ibid. l. 38. *lege.* Elccto Domini Jesu-Christi. & l. 39. *dete.* Domini Jesu.

SEDET. L. 1. *post*, *sed.* *adde.* Bernardus Silvester de gubernatione rei familiaris: *Male sedet in juvene vina cognoscere.*

SEDETUM, locus seu *sedes castrorum*, ubi consistit exercitus, *sedes nuda* Ammiano lib. 14. Vegetio, & aliis. Lex 18. Cod. de Episcop. aud. *Milites qui presunt, & in custodia consistunt, in suis, ut vocant, sedetis, sive stationibus, &c.* ubi Græca habent *ἑστῆται*, de qua voce Græcobarbara vide Gloss. med. Græcic.

SEDIMEN. *In fine scribe.* Adde Statuta Mediolan. 1. parte c. 109.

SEDNICUS, *Centurio*, Slavis. Vide Histor. Presbyteri Diocleatis p. 290. edit. Joan. Lucij.

SEILLETUM, vas in quo aqua benedicta deferretur, Gallis, *seillet*, voce ex *scilla* formata. Acta capitularia Ecclesie Lugdun. an. 1343. *Item duos basignetos argenti cum armis D. Henrici de Rupeforti quondam Decani Eccl. Lugdun. item seilletum argenti ponderantes 42. marcas argenti.* Vide Cellius.

Selba, situla aquæ ex puteo hauriendæ idonea. Tabular. Dalonenfis Monast. fol. 66. *Dederunt 4 selbas sabatum ad mensuram del solier.*

SELIO. L. 28. *post*, &c. *adde.* Tabular. Absiensis fol. 186. *Rupturam & seilluns latitudinis ad faciendam viam.*

Ibid. l. 36. *post*; Adetharo. *adde.* Sillonus, in Tabul. Absiensis fol. 155. *Dederunt — 20 sillonos terra que sunt juxta domum de Vauvem.*

SEMISSECLA, *dimidium fidei*, in Vita S. Vviboradæ apud Goldastum.

SENARA. Charta Henrici Comitæ Portugalliæ apud Brandanem tom. 3. p. 281. v. *De stabilitate vestra, & foro, atque servitio nunquam faciatis vobis senaram; & de preda de fossato non detis nobis plusquam quintam partem.*

SENATORES. L. 2. *post*, ordine. *adde.* Nam ut ait Gregor. Nazianzenem orat. 18. in S. Cyprian. *ἡ γὰρ οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἡλικία.*

Ibid. p. 797. l. 1. *post*, dicentes. *adde.* Andr. Dandulus in Chron. MS. *Contra hunc Romani Iordanum Senatorem & Patricium erigentes, urbe eum deturbant.*

Ibid. l. 36. *post*, successorem. *adde.* Vincentius Armannus tom. 3. Epistol. & alij Raimundum Capizuccum; an. 1252. Cujus moneta aurea haud ita pridem in æs incissa, in cujus Antica, stat Christus librum lava tenens, stellulis circumdatus, cum hac Inscript. VOT. S. P. Q. R. ROMA CAPVT M. in Postica, S Petrus vexillum potigit, viro genibus nixo, cum veste Senatoria, & birreto in capite, & hac Inscript. S. PETRVS SENATOR VRBIS. In ima scuti parte visuntur insignia familiæ Capizuccæ, cum fascia transversali.

Ibid. p. 798. l. 38. *post*, 121. *adde.* Scribit autor Vitæ Balduini Lutzeburg. Archiep. Trevir. lib. 2. cap. 14. Henricum Lutzeburg. Imp. Do. Ludovicum de Sabaudia dignitate Senatoria decorasse Romæ in Capitolio an. 1311.

SENECALLUS. P. 800. l. 44. *post*, dixit. *adde.* Ita apud Persas majores aulae dignitates hereditarias fuisse observat Procopius lib. 1. de Bello Persico cap. 6. extr.

Ibid. p. 804. l. 7. *post*; convincitur. *adde.* Epistola Joannis II. Archiep. Lugdun. ad Glasuensem Episcopum: *Habebam siquidem Senescallum, cui sollicitudinem & curam forensium negotiorum committent, qui pro negotiorum qualitate, non solum causas pecuniarias pertractabat, sed & criminibus & flagitiis pro consuetudine regionis puniendis præerat, &c.* Infra: *hujusmodi quidem consolationibus utebar, sciens tamen quod si qui proventus ex hujusmodi causa accidebant, in expensas meas conferebantur, deducto jure Senescalli mei, cui tertia pars proventuum pro sollicitudine sua dabatur.*

Ibid. p. 806. *post* l. 5. *subde.*

Senescallus Dominus Judis Imperatrici dicitur Altmarus, in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 47.

SENIOR. P. 808. l. 16. *post*, 4. *adde.* sed & Seniores Christum vocat S. Columbanus, quem vulgo alij *Dominus*: quomodo nos etiam dicimus, *nostre Seigneur*:

Ibid. l. 51. *post*, crebro. *adde.* In Tabulatio S. Cyrici Nivern. n. 10. 19. 49.

Ibid. in fine *subde.*

Senior, primus, præcipuus. Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n. 1. *Et suadente sive exhortante Episcopo suo Drogone, licet conlè, senior Cantor ibi sublimatur. Id est Præcentor.* Infra: *cum seniore Sacerdote suo confessorum præfess constituit. Et n. 50. Drogo Archiepiscopus & senior Capellanus subscripsit Mater & senior civitatis Ecclesia, in eadem Vita n. 24. 44. 46. & in Actis Episcopi Cenoman. non semel. Senius altare, ibid. n. 46. Vide Ecclesia senior.*

SENSATICUM, pro *Censaticum*, semel ac iterum in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n. 56.

SENSUS, intellectus; *vic*, nostris, *sens*, *bon sens*. Ita usurpant S. Hieronymus in indice Hætescon c. 17. 28. Rufinus in exposit. Symboli, & Eucherius Homil. 1. de Ascensione, & Homil. de Pentecoste.

SEPTENARIUS. L. 23. post, &c. adde. Liber Chirographor. Absc. fol. 64. Die quo peractum est septenarium febrandi chabos.

SEPTIMUS. L. 3. post, vocant. adde. Charta Petri Episc. Inculism. an. 1160. ex Tabul. S. Eparchij f. 11. *Baptisteria, septimos, solus Sacerdos habeat. Tricenarios etiam, si alia elemosyna quam monacho & Sacerdoti relinquatur tantundem valeat, alioquin tam elemosyna quam tricenarij dividantur. Testamentum Geraldii Fabri Domicelli D. Mansi Milhaguetti patris Joannis Fabri, celeberrimi Jurisconsulti, in Diocesi Petricoricensi, an. 1282. Insuper legamus capellano pradielo 10 sol. semel solvendo, & septimum & trigessimum. Item subcapellano dicta Ecclesia septimum & trigessimum. Item omnibus monachis in dicta Ecclesia Dei famulantibus duos septimos, & omnibus aliis Presbyteris qui nostra interfuerint sepultura, unum septimum.*

SENTENTIALITER, per sententiam vel iudicium, in Diurno Romano p. 38. ubi infra, *synodaliter*, idem sonat.

SEPAR. L. pen. post, utitur. adde. Solinus cap. 13. ut &.

SEQUESTER. Testamentum Ælfredi Reg. Angl. Insuper de Æthelfredo Principi militia mea unum gladium, & 200. marcas: & meo sequestri, cum quo jam Pascha imminens pactum firmavi, de 200 libras, ut ipse det & distribuatur inter omnes illos ubi placitum est sibi subire sepulcrum, &c. Vide in *Equester*.

SEQUESTRATOR Sacri palatii. Ottonem Rufum Imp. in colligendo jure Vveichbildico usum esse opera Burchardi à Mangefeld *Sequestratoris Palatii*, scribit Glossa ad art. 10. & 139. In fine Vveichbild. quod officium pro Cancellarij munere accipiunt Crantzius lib. 2. Saxon. cap. 21. Brotuff. lib. 1. Chron. Merseburg. cap. 10. & Coler. in orat. de jure Saxon. Vide Gloss. med. Græcit. in *Mortis*, & in *Mortuor.*

SEQUIPES. L. 15. post, 7. adde. Diurnus Roman. cap. 2. tit. 9. ut verè eorum *disipulus & sequipeda*.

SERSENTES, apparitores, in Statut. Venetor. qui alibi *servientes*.

SERRA. L. ult. post, Benedicti. adde. Colmenaregium in Hist. Segoviensi cap. 15. §. 12. cap. 16. §. 1.

SERVIENS. P. 825. l. 36. post, præterea. adde. Tabul. S. Dionysij an. 1284. *Que il pour la raison de ladite Serjanterie d'Anvers estoit tenu à garder les prés ausdits Abbé & Convent, les bois, les garennes, la jouissance de l'auç, mettre les bornes, faire les venes, garder les prisons & prisonniers, faire les sermons & les adjournemens, gagier les hommes de ladite ville, & prendre en tous cas ou il afferra, & faire toute maniere de service qui appartient à servant, soit en gardant ou en justiciant, &c. Tabular. S. Albini Andegav. Precata est ista Adalais Abbatem & Monachos, ut pro amore suo concederent unum bordagium in ipso alodio uni suo servienti nomine Bernerio, & uni suo heredi post illum in servientagio, ut sicut ille Bernerius servierat exinde sibi, id est Adalaidi antea, sic postea ipse & unus heres suus serviret Monachis: post illius autem & sui heredis decessum, rediret in dominium monachorum. Ubi Serventagium precatix & sergentierix species est.*

SERVIENTIA, Serventia, quodvis servitium. Tabular. elemosynatix Montismorillonis fol. 48. Et *retinuerunt in eodem manso sibi servientiam de milio & de panicio & dimidiam emnam filiginis, &c. fol.*

52. *medietatem de scoragio, & medietaem servientia. fol. 57. dedit omnem serventiam quam habuit in pradiella terra, &c. Tabular. Abscense fol. 134. rupturam &c.*

SERVIMEN. In fine adde. M. Justinus Lippiensis in Lippiflorio p. 153.

Hallenus in vestro vitam servimine vixi.

SERVITIUM. L. 13. post, pluribus. adde. Charta Ludovici Pij apud Petr. Chiffartium de Concilio Neumageni: *Sed si necessitas exigit ut de servitiis vel nostris vel alienis ad hunc ordinem (Presbyterij) aliquis admitti debeat, &c.*

Ibid. l. 21. post, affuerunt. adde. Vita S. Maldegisili num. 6. Es cautius attende quem tibi monstravero locum, in quo tu deinceps dominicum expleas servitium.

Ibid. p. 829. post l. 8. subde.

Servitium Camera Papa. Manuale placitatorum in Parlamento an. 1376. 14. Aug. Les defendants recitent les grandes mises, & coustemens que le feu Evêque (de Lisieux) a faites a commencer son estat a payer le service de la chambre du Pape, a faire son entrée a Lisieux, & a maintenir son estat. Id est quod ab Episcopo recens electo vel consecrato in Camera seu ararium Pontificale inferebatur. Vide Auxilium Episcopi.

Ibid. pag. 833. l. 42. post, præbetur. adde. Caroli Crassi Imp. Commemoratio apud Augienses: Cum omni abundantia plenum servitium pro anima Imperatoris perficeretur. Occurrit rursum infra.

Ibid. r. 834. l. 8. post, deservirent. adde. Judicium datum sub Ludovico Pio Imp. in Vita Aldrici Episc. Cenoman. num. 47. Et propterea inde fuit modo alienatum, quod Franco Episcopus pradiella Ecclesia suo propinquo Adelgiso illud impetraverit, ut pro eo illo regalia servitia & itinera faceret, que ille pro sua infirmitate & senectute facere non valebat. Synodus Germiniacensis sub Carolo C. to. 6. Vitar. SS. Ord. S. Bened. pag. 250. & à cunctis regalibus servitiis & publicis vel regalibus immunem fecerat.

SERVUS. P. 838. l. 20. post, 3. adde. Extat Charta in Tabul. S. Germani Paris. Hugonis Abbatis an. 1140. in qua hæc habentur: *Quidam homo Ansellus nomine Major S. Martini Turonensis de Villa, que Donna Maria de Montois nominatur, adiit presentiam nostram, petens à nobis, quatenus quamdam mulierem Leibois appellatam de familia B. Germani procreatam, quam in uxorem ducere volebat, à servili conditione solveremus. Sibi enim eam nisi liberam matrimonio jungere non licebat, &c.*

Ibid. l. 23. post, olim. adde. in Gallia nostra M. Pastotale Ecclesie Paris. an. 1261. Petrus dictus Rex Oriundus de Lagiaco commorans apud Civilliacum asseruit & recognovit in jure coram nobis — quod ipse duxit in uxorem Gilam quondam uxorem defuncti Petri de Orignisco defunctam, feminam de corpore Ecclesie Parisiensis. Asseruit etiam & recognovit dictus Petrus in jure coram nobis, quod ipse ob hoc de consuetudine generali ipsius patrie factus est homo ipsius Ecclesie Parisiensis, &c. Sed &

Ibid. p. 840. l. 13. post, homagiis. adde. Extat in Tabulario S. Dionysij Novigenti Charta Roberti Comitis Belismensis, qua res servorum suorum omnium morientium, sicut nos sibi deserebat, tam in adificiis, quam in rebus aliis, S. Dionysio Martyri, sibi que servientibus concedit.

SEVERIA. Joan. Longinus in S. Stanislao Episc. Cracoviensi num. 65. *Nec invidorum laudes affellemus, aut ipsorum vituperia pavefcamus: sed ipsi in patientia*

patientia nostra respondeamus, ut suas manducant severias, an franos? quomodo dicimus, ronger son frein.

SEXTARIATICUM. P.845. l.26. post, ipsorum adde. Tabular. Episcopatus Ambian. an. 1278. Super eo quod prædicitur Vicedominus de grano proveniuntum & reddituum Ecclesia nostra Ambian. & servitorum quorumlibet, in ea vendito & deliberato emptoribus quibuscumque per ministros nostra Ecclesia in Claustris vel extra claustrum sexteragium exigebat injustè, &c.

SEXUS. Post l. antepen. subde.

Sexus, pars corporis qua quis vir est aut mulier, apud veterem Interpretem Moschionis, qui φῶς voce uti solet. Vide Harmoniam Gyneciorum part. 1. cap.9. num.5. & alibi. Hinc...

SICEUS. Chronicon Magdeburg. laudatum à Mabillonio, ubi de Hildeberto Archiep. Moguntiac. Duces ac Præfectorum Principes cum manu principum ac militum congregati in siceo basilica magni Karoli Coharenti, &c. Ubi monet vir doctus alias Xisto legi.

SIFFULS, species mensuræ Anglicanæ. Monasticum Anglicanum tom. 1. pag. 14. Debent habere monachi ad VIII. festivitates principales, octo summas frumenti, — & in eisdem festivitatibus singulos siffuls de frumento ad V vastellos de Granario.

SIFFLOTUS, Fistula, Gall. Sifflet, occurrit apud Raphanum de Garcinis in Chron. MS. an. 1379.

SIGILLUM. Lin.37. post, 20. adde. Bonfilium Constantium in Mellana p.22.

Ibid. pag.852. l.62. post, 2. adde. quod de Charthophylace M. Ecclesiæ Constantinopolit. testatur Balsamon in Meditat. de Patriarch. pag. 458. in Jure Græcorum. quem ait ad pectus gestasse τὸ βασιλικόν Patriarchæ. Illud præterea hic licet observare, cum Franciæ Cancellarius equitando per egrè aliquod pergit, cetarij administrum, quem vulgo *Chaufecire* vocant, sigillum ad dorsum gestare, ut est in instrumento hominij præstiti à Philippo Austriæ Archiduce Ludovico XII. S. Jul. an. 1499. pro comitatibus Flandriæ, Atrebat. & Carolensi.

Ibid. p.853. l.7. post, fides. adde. Habentes similes virorum nobilium protestationes de amissis sigillis, quibus ea revocabant, in Regestis Castellæ Parisiensis, Joannis de Garencieres Militis 25 Oct. 1404. Adelelmi de Bournonville Militis 17 Nov. 1412. Roberti de Pontaudemer Scutiferi 13 Decemb. 1412. & Jacobi de Betune dit de Loques, Militis 10 Jan. 1412. (1413.)

Ibid. p.856. post l.50. subde.

Sigillum Raphaëlis, liber magicus sic inscriptus, qui laudatur à Gaumino ad Pfellum de Operat. demon. ubi observat **Sigilla** Latinis esse quæ Græci σιχαίματα & σποτιλίματα vocant.

SIGNACULUM. L.29. post, signaculum. adde. Baptisimus apud Ruffinum lib. 1. adversus Hieron. lib. 1. & Anonymum de Hæreticis non rebaptizandis p.131.

Ibid. post l. ult. subde.

Signaculum, nota militiæ, seu qua quis in militem adscribebatur. Passio S. Maximiliani: Dion dixit ad officium, signetur. Cumque resisteret Maximilianus, respondit, Non possum militare. Dion dixit, milita ne peras. Maximilianus respondit, Non milito. — Dion ad Maximilianum dixit: Milita & accipe signaculum. Respondit non accipio signaculum. Dion ad officium dixit: signetur.

Cumque reluceret, respondit, non accipio signaculum sæculi, & si signaveris, rumpo illud, quia nihil valeo. Ego Christianus sum, non licet mihi plumbum collo portare post signum salutare Domini Iesu Christi quem tu ignoras, &c. Ex quibus colligi posse videtur signaculum istud plumbeum aliud fuisse à stigmatè, quo notari tyrones consuevisse observant qui de militia Romana scripserunt, atque in iis Stevvechius, Salmasius, & alij. Nam ejusmodi signaculum plumbeum collo aptabatur. Cujusmodi vero illud fuerit, nescio an aliquis tradiderit.

SIGNANUS, pro *antesignanus*. Joan. Mon. in Vita S. Odonis Abbat. Cluniac. lib. 1. Factus est ille qui antea fuerat secutor, postea signanus.

SIGNUM. P.860. l.6. post, fuisse. adde. Laetantius lib. de Mortibus persecutor. num. 44. Communitus est in quiete Constantinus, ut celeste signum Dei notaret in sentis. Idem n. 10. Imposuerunt frontibus suis immortale signum. Ita lib. 4. Institur. cap. 27. Simulacrum Dei, in eod. lib. de Mortib. persecut. num. 12.

Ibid. p.863. l.10. post, 855. adde. Ethelvulfus in Abbatib. Lindisfarn. cap. 10.

Ibid. l.46. post, nominare. adde. Unde fortè σιωνίτικῃ κρουκῆ dicuntur Gregorio Nazianzeno orat. 12. qui scilicet, ut infra ait, σιωπῶν λόγῳ longè τιμωρίαν observabant.

Ibid. p.867. l. 63. post, congeserunt. adde. Hebanus Maurus de Computo n.6.

SILENTIUM. L.21. post, αὐτῶ. adde. Vide Henric. Valesium ad Eusebium lib. 4. de Vita Constantini cap. 29. & Gloss. med. Græcit. in Σιλήσιον.

SILLONES. Vide in *Selio*.

SILVIA, potionis species. Charta Aldrici Episcopi Cenoman. in ejus Vita num. 31. Es de vino optimo modios quatuor, & insuper de potione quod dicitur *Silvia*, modium unum. an *Celia*?

SIMILARIA. L.2. post, cap. 11. dele reliqua.

SIMILARIUS, Pistor similia, in Miracul. S. Vdalrici Episcopi August. cap. 10.

SINCERIS, pro *sincerus*. adde. Glossæ veteres cap. de moribus: *Sinceris*, ιωυρηκῆ.

SINE, *Extra*, *prater*, quomodo Galli *sana* usurpant. Cumeanus Abbas de Mensura Pœnitentiarum cap. 1. & 12. *Sine* quadragesimis 40. dies paniteat. Vide anni subditi.

SINNICHIMUM, umbella acuminata. Relatio de Translatione S. Gregorij Nazianz. Ante Patriarchalem Lateranensem erat Crux basilica Vaticana cum Conopæo, quod *sinichium* vocant. Ubi Consulendus Papebrochius.

SINODOCHIUM. L.6. post, defendatur. adde. Occurrit præterea in Chartis Ludovici Pij in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 11. apud Pontium de Larazio de Excidio Salvaniensis monasterij num. 4. in Actis Episcopor. Cenoman. pag. 111. 127. 147.

SINUS. Vide in *Limbus*.

SIRVENTENTIA., *Sirventia*, idem quod *servitium*. Liber Chirographorum Absis fol. 8. Dederunt fratribus Absis quidquid habebant in supradictis donis, scilicet *serventiam* suam. Tabular. Dalonenfis Abbatiz fol. 12. & *serventiam* quam habent de nobis in terris de Vernoll. & fol. 50. Concedimus — omnem *servantiam* & *bailliam* de Stephano Pisce, & fratribus suis, si acquirere potuerint. Occurrit ibi non semel. Vide *Servientia*.

SITONICUM. Dele reliqua usque ad vocem *framenti*, & *reponit*, stipendium, amore; quomodo

erroneè usurpat Chronicon Alexandrinum an. 36. Theodosij Jun.

SKELLA. Pag. 880. l. 59. post, loca. adde. Breve vasorum Ecclesiasticor. in Tabular. Monast. S. Theodredi in Velavis: *In horologio quo terminantur hore, dua partes squilla suspensa.*

SKILLINGUS, genus monetæ apud Suecos, de qua vide Joan. Stiernhookum lib. 1. de jure Sueconum vetusto cap. 11. pag. 132. Anglis Schling, pro esterlingus.

SMALTUM. L. 3. post, esmail. adde. Vox fortè formata à malto, seu malta, quæ vox Architectis solidamentum sonat. Apud Palladium de Architectura habetur caput de compositione maltorum & solidamentorum, deinde: *Compositio maltorum, id est solidamentorum, ad solidandas quaslibet res, &c.* Ubi Cod. MS. Pithæanus maltarum præfert.

SOCCUS. P. 845. l. 3. dele. Ea non vidi, sed puto. & repone. Sed hic constat.

SOCHA, vestis muliebris species in Statut. Mediolan. 1. part. cap. 292.

SOCIDA. In fine adde. Vide Statuta Mediolan. 2. part. cap. 483. 484.

SOL. L. 31. post, 784. adde. Aimoin. de Translat. SS. Georgij & Aurelij n. 16.

Ibid. l. 37. post, vide. adde. Livium lib. 17. &

SOLAGGE. Tabul. S. Eparchij Inculism. fol. 123. *Habeat in feodio suo Præpositati lescols & lebales, & les solages justè & mesurati sine ullo ingenio.*

SOLATIUM. L. 3. post, 124. adde. Ut & l. 4. Cod. de Sportul.

Ibid. post l. 20. subde.

Solatum alia notione. Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. *Et Abbas loci illius solarium præbeant, & postea in Crastinum Abbas det illis dignissimam refectionem.* Vide Consolatio.

SOLDATARIA. In fine scribe. Adde Chartam Dionysij Regis Portugall. cræ 1347. pro erectione Studij Conimbricensis, apud Brandaon. to. 4. Monarchiæ Lusitan. p. 322.

SOLEMNIA. In fine adde. Vide Gloss. med. Græcit. in Σοληνια.

SOLIDATA. P. 891. l. 27. post, servire. adde. Soldada, apud Brandaonem tom. 4. Monarch. Lusitan. p. 304. v.

SOLIDUS, ligius, l. pen. post, fuerat. adde. *Le Roman de la Rose:*

Dame, voici, il est mes freres,

Je suis son home liges entiers.

SOLIDUS, pro aureo. P. 894. l. 14. post, 2. adde. Sed & apud Hungaros, aureus, qui idem cum solido, 40 denariis argenteis valuit sub Bela T. Rege, ut autor est Thvvorzins cap. 45.

Ibid. l. 25. lege, Gennavenles.

SOLIVAGI, *Calibes*: opponuntur *Conjugariis*, in veteri Charta apud Ægid. Gelenium in Colonia p. 69. *Sive solivagi sive conjugati in tempore messis debent colligere messes, &c.*

SOLIUM, limen. adde. Arestum an. 1299. in Tabul. Episcopat. Ambian. fol. 116. *Idem Episcopus assererat se esse in possessione — quod nullus Castichiare potest, & ab Episcopo petita licentia.* Sed hac voce intelligitur maxime &c.

SOLSADIRE. L. 14. post, adimplevit. adde. Habentur inter formulas Andegavenses, 12. 13. 14. quæ de *solsadio* inscribuntur. In postrema, *Qui illi ad placitum adfuit una cum testis suis pro legibus triduum custodivit & solsadvit.* Et form. 52. *Sed veniens in eo placito illi de mane usque ad vesperum placitum suum legibus custodivit & solsadvit.*

SOMNIATOR. In fine adde. Vide Nonnum in Sylloge Historiar. pag. 152.

SOMNUS. L. 3. post, ita. adde. præter Plinium, à quo *Veneris somnium* appellatur.

SONARE. Pag. 899. l. 5. post, equiparet. adde. Item pro loqui. S. Columbanus in Regula cœnobiæ fratrum, seu Pœnitentiæ cap. 1. *Qui loquutus fuerit in plausu, id est altiore sono solito sonaverit, &c.*

SONIARE. L. 8. post, faciat. adde. Formula 570 ex Andegav. *Hæc tamen conditione, ut dum advixero, mihi in omnibus tam de victo quam & de vestitis soniare mihi debeat, &c.*

Ibid. p. 900. post l. 34. subde.

Sumpniata, eodem significatu. Stephanus Tornac. Epist. 287. 2. edit. *sumpniatas etiam nobis solvere tenebitur, sicut alia tenentur vicina Ecclesie.*

SONUS. L. 10. post, facere. adde. in Pœnitentiæ S. Columbani cap. 14. &c.

SOPHISTA. P. 902. l. 9. post, 570. adde. Vide S. Basilium Epist. 83. 146. 147. 155.

SOQUETUM. Charta Raimundi judicis Majoris Senescalliæ Tolosæ an. 1448. *Quoddam emolumentum, Soquetum vini vulgariter nuncupatum, quod est diminutio quarta partis mensura vini quod venditur ad tabernam & in minuto.*

SORATOR, *Soratorium*. Statuta Mediolanensia part. 2. cap. 245. *Ad transversum fluminis tam publici quam privati, vel alienijus ragia vel soratoris — liceat vicino habenti terras ab utraque parte aquam ducere. cap. 247. & mansenerè pantes, & soratoria, & aggeres, &c.* Adde cap. 329.

SORCEDILIS. Statuta Mediolanensia part. 2. c. 142. *Nullus de cetero possit facere caput alicujus sorcedilis penes flumen publicum per civitatis quatuor.*

SORILEGUS, *Murilegus*. Andreas mon. lib. 2. Vitæ S. Ottonis Episcopi Bamberg. cap. 40. *Non sorilex, non sorilegus admittitur.* Vide *Murilegus*.

SOROR. P. 903. l. 20. post, 8. adde. Novellam 1. Isaacij Angeli in lib. 2. Jusis Græcorom. p. 175.

Ibid. post l. 59. subde.

Sorores appellabant Monachi, mulieres quasvis quibus orationum beneficia concedebant. Tabular. Absiense fol. 105. & pro matre sua quam fratres Absia acceperunt in sororem. Vide *Fraternitas*.

SORS. L. 45. post, 4. adde. Cumeanus Abbas de mensura pœnitentiæ. cap. 7.

Ibid. p. 905. l. 22. post, illustrato. adde. Theophanes an. 13. Heraclij.

Ibid. p. 906. l. 60. lege, lib. 8. cap. 15. 52.

Ibid. l. 62. post, *Div. adde. Div. &c.* Denique l. 65. post, *ant. adde.* Pauld. supra *enquans enuche* vocat, quod Latini *Prognosticum*. Istius meminit Sguropulus in Hist. Concilij Florent. sect. 12. cap. 4. qui perinde ac Pachymeres nudè *εὐρύς* vocat.

Ibidem p. 907. l. 30. post, proferunt. adde. Theophanes & Cedrenus an. 13. Heraclij, Anonymus in Festum restituit. imagin. pag. 785. & ex eo fortè Synaxarium in Dominica *† ἐπεδοξίας* in Triodio, Sguropulus in Hist. Concilij Florent. sect. 12. cap. 3. extr.

SORTELIA, Anulus, Hispanis, *Sorriavela*. Charta Alfonsi Regis Portugalliz cræ 1260. apud Brandaon. lib. 13. Monarch. Lusitan. cap. 14. *Et pro multo servitio quod nobis fecistis in pacto quod habuimus cum Dom. Stephano Braccarensi Archiepiscopo, & in multis aliis locis ubi vobis fuit necessarium, & pro una sortelia quam nobis dedistis pro robora. Quæ sic vertit idem Brandaon: Et por hunc anel que no desies pera mayor firmeza. Testamentum*

Sancij

uxore & filio, & omni patrimonio suo perpetim sanctissima Virgini Eulalia servus deserviat. Nam & hoc presenti decreto sancimus ut sicut ultimi pueri ante equum dominorum suorum absque aliquo vehiculi iuvamine ambulare soliti sunt, ita ante caballum domini, qui preest cella S. Eulalie, ambulare debeat: & omne servitium, quod infimum consuevit peragere mancipium, coram eo, deposito coturno, & fastu, cum omni humilitate exhibeat. Accepta igitur Masona auctoritate, eum illic basilica egrēdi, & ad suum conspectum venire precepit: & ut semper pietatis visceribus afflueret, eum blandē, ne aliquid deinceps formidaret, admonuit; sed ut iustioni Principis obtemperans, causa obedientie, de Ecclesia S. Eulalie usque ad atrium, quod est fundatum juxta muros civitatis, ante caballum Redempti Diaconi, manibus franum gestans pervenisset, statim eum vir sanctus cum uxore & filio, & omnibus pradiis absolutis, liberum abire permisit. Adde Bohuslaum Balbinum in Hist. Bohem. p. 303.

STAGIUM. P. 939. l. 4. post, ibi. adde. Sed & iidem qui Hospites, in Tabul. S. Dionysij de Novigento Rotroci fol. 105. Hospites seu stagiarij.

STAGNUM, mare. In fine adde. Henticus Aquilonipolensis in Lubecca lib. 2. cap. 3.

Stagnales inter urbes caput urbs Lubecana
Inter & urbs etiam septuaginta duas.

STAGNUM, pro Stannum. Lin. 11. post, gestabant. adde. Vide Cujacium lib. 11. observat. cap. 1.

STALLUM. P. 941. l. 42. post, &c. adde. Con-
suetudines MSS. S. Juliani de saltu in Lingonibus:
Nos volons que leur esteleige & les freinchises leur
soient gardées & tenues, en tele maniere qu'il ne les
puissent rendre ne mettre hors de leur main, se n'est
à lors hoirs de leur propre cors engendrez.

STAMINEA. Post l. 32. adde. Le Roman de Guil-
laume au Court-nez MS.

Son frac esta, sa gonne a despoilée,
Li Quens remest en l'estamine pure.

STAPHILUM. In fine adde. Quædam de eodem
vocabulo commentatus est Holstenius in Dissert. de
Pila staphilari, edita cum Notis ad Stephanum, quæ
nescio an omnibus arrideant.

STARE. P. 948. l. 16. post, Episcopi. adde. Sta-
ria, seu hospitia, in Charta an. 1316. apud Fanti-
num Castrucium in Histor. Avenionensi tom. 2.
pag. 164.

STATIO. Pag. 949. lin. 37. post, parent. adde.
Vide quæ Allatius observat de Missa Præsanctifi-
cat. pag. 1550. & 1570. ex Joan. Phurne & Matth.
Blastare.

Ibid. p. 651. l. 16. post, regnum. adde. Vide Cujacium lib. 2. observ. cap. 40.

STATIONARIUS. L. 9. post, Sacerdotibus.
adde. Passio S. Philippi Episcopi: Hæc adhuc B. Phi-
lippo differente, Aristemarus Stationarius civitatis
advenit, ut Præsidis jussu impressis cera signis Eccle-
sias clauderet Christianis.

Ibid. l. 56. post, faciemus. adde. ἰστασιμὸν ἢ κἀλλί-
στασιμὸν. stationem librarij, vertit vetus Interpretes Con-
cilij VI. Oecumenici Act. 14.

STATUS, statura. adde. Lactantius lib. de Mor-
tib. Persecutor. num. 9. Erat etiam corpus moribus
congruens, statu celsus, caro ingens, &c.

Ibid. l. 5. post, mei. adde. Idem cap. 65. de Hera-
clio Imp. erat—statu forma digna mensura.

STELLÆ festum. pag. 957. l. 1. post, Rotomag.

adde. Ex quo etiam habuit Joan. Prevotius, qui il-
lud edidit post Joannem Abricensē.

STELLARIJ, &c. Stelliferi Hospitalarij, dicti fra-
tres seu Milites Ordinis Theutonici, in veteri Chro-
nico laudato à Bohuslao Balbino in Epitome Re-
rum Bohemicar. pag. 270. quod ij deferant crucem
rubeam supra crucem, ex statuto Innocentij IV.
Papæ.

STELLIGERI. Adde in fine, & supra in Stel-
larj.

STERCORANITÆ, Hæretici qui Eucharistia
Sacramentum secessui obnoxium esse censebant. Al-
gerus lib. 2. de Eucharist. cap. 1. Non sunt igitur ob-
servanda Græcorum hæreticorum, qui merito Ster-
coranista vocantur, deliramenta, putantes celestem
escam velut terrenam indifferenter accipi, & in sor-
didum ventris secessum emitti. Humbertus Cardinalis
in Respons. ad Nicetam Stethatum: Sed, ô perfide
stercoranista, qui putas fidei participatione corporis
& sanguinis Domini quadragesimalia atque Ecclesia-
stica dissolvi jejunia, omnino credens celestem escam
velut terrenam per aqualiculi sordidam & sordidam
egestionem in secessum dimitti, planè semis cum
Ario.

STERNERE, pro scribere. Passio S. Maxi-
miliani: Dion dixit, sterne nomen ejus. Cumque stratum
fasset, Dion dixit: quia indevoto animo militiam
recusasti, congruentem accipies sententiam, catero-
rum exemplum. Vide Gloss. med. Græcit. in Κα-
τακρίων.

STIPULATIO. P. 963. l. 3. post, contract. adde.
Ex his emendanda vetus Charta in Vita Aidrici
Episc. Cenoman. n. 7. sub fin.

STIRPARE. L. 22. post, &c. adde. Le Roman de
Gaillaume au Court-nez MS.

Li Quens estrepe tel grans ramier feuilliz.

STOLUS. Post l. 32. subde.

Extolium, extoleum, non semel apud Raphanum
de Carcinis in Chton. MS. pro stolium an. 1362.
1379. &c. & Andr. Dandulum in Chron. MS.
an. 1312.

STRANEUS, pro Extraneus, in formulis 32.
44. ex Andegavensibus. Angli etiamnum strange di-
cunt.

STRATIGUS. L. 34. post, 186. adde. Stratico-
rum Messanzæ catalogum contexit Philibertus Mu-
gnos in Hist. Vespertar. Sicular.

STRATORIUM. L. 9. post, sub. adde. Gregor.
Turon. in Vita S. Aridij: Sanctum Dei Sacerdos cap-
sulam quam cum sacris reliquiis collo suo appensam
portabat, circumspiciens comites, superpositio strato-
rio & pallio ubi requiescere debuerat, &c.

Ibid. l. 14. post, conceditur. adde. Formula 1. ex
Andegavensib. Cido tibi caballus cum Sambuca &
omnia stratura sua, boves tantus, &c.

STREPA. L. 13. post, 1155. adde. Joan. Longi-
num in Actis S. Stanislai n. 162.

Ibid. post lin. 18. adde. Strepes, dixit Stephanus
Tornac. Epist. 230. 2. edit. In strepibus iustitia do-
minatur. Suptà: Strepa, quibus inniruntur pedes.

STROMA, pro stratagema, in Vita S. Udalcic
Episc. August. cap. 12. n. 41. nisi in MSS. vox ab-
breviata fuerit.

STROMEATREUS, vox perperam efficta, ni-
fallor, in Cod. MS. Vitæ Petri Urscoli Ducis Ven-
etiæ. num. 15. Anfert ab eo hujuscemodi Sycophantas
cogitationes, addens illi stromeatreas actiones, co-
gitque in crastinum veniam petere, &c. forte leg.
strophateas.

STRUCTOR.

STRUCTOR. P.976. lin.3. post, *συνάτωρ*. adde. ubi videtur leg. *ὁπλῆ τραπεζοποιε*, apud Synesium de Regno, & Helychium.

STRUMENTUM. L.4. post, *pectinebar*. adde. Avitus Epist. 2. ex Baluzianis lib. 1. Miscell. *Et si suis desiderabantur strumenta cultuum, plus tamen formidari oportuit prada raptorum.*

Ibid. in fine adde. In Vita Aldrici Episc. Cenoman. pag.33. 38.

STUBA. P.977. l.4. post, &c. adde. Christiannus de Scala in Vita S.Vvenceslai p.61. *Et veniens invenit eum in affo balneo, quod populari lingua stuba vocatur, recubentem.*

Ibid. l.22. post, 1245. adde. Andrean Monach. in Vita Ottonis Episc. Bamberg. lib.2. cap.15. 23. Joan. Longinum in Actis S.Stanislai c.8. in Miracul. ejusdem Stanislai n.171.

STUFFÆ. L. ult. post, *exhalantibus*. adde. Extat apud Palladium de Architectura titulus capitis de Balneis & Stufis. Ubi Cod. MS. Pithæanus habet de fabrica balnearum.

STUPPERARE. Adde in fine. Glossæ antiquæ MSS. *Stuperatus, stupefactus*. forte pro *Stuporatus*.

STURGIO. P.980. l.7. post, *volunt*. adde. Vide Salmasium ad Plinium p.1315.

STYLUS. vel *stilus*. Præfatio Ælfredi. Regis Angl. ad S.Gregoriij Pastorem sub fin. *In Anglicum sermonem eum converti, & ad unamquamque Episcopi sedem in regno unum misi, superque singulos libros stilum, qui est 50 mancusse. Et ego præcipio in Dei nomine ne quis de libris hunc stilum tollat, neque librum de templo, &c.* Ubi Saxon. *astel* præfert, id est *astimatio*, ex *ast*, eadem notione.

SUATIM. Lin. pen. post, *mutatum*. adde. Utitur etiam Joan. Diaconus lib.4. de Vita S.Gregoriij c.75.

SUBDUPLUM. Hist. transl. SS. Vvandregisili &c. num.13. *Et satis forsitan congrue, ut quod desuper datum est, daretur duplum, quod vero deorsum, subduplum.* Id est paulo minus quàm duplum.

SUBJUGARE. In fine adde. Item pro concedere, tradere. Acta Episcoporum. Cenomanensium pag.98. *Eorum hereditates ad prædictam Ecclesiam — legaliter subjugaverunt.* Pag. 160. *Ecclesiastico ordine subjugavit.*

SUBMERGIUM. Pag.988. l.33. post, adde, *scribere*. Laçant. de mortib. persecutor. num.23.

SUBMONERE. Pag.992. l.68. post, *sermonetur*. adde. *αὐτῶν*, apud Harpocracionem, *αὐτῶν οἱ ἀνδρες οἱ ἄν ἢ τὰς δίκας προσαδῶν οἱ δὲ ἀναζήσαντων.*

SUPPRIMUS, inferioris conditionis. Acta SS. Netai, Achillei, &c. num.21. *Quid faceretis si vellet vos ab amore eorum aliqua ignobiles revocare, supprimeque persona, ut ipsi vos maritus acciperent.*

SUBREGULUS. L.1. post, *potestate*. adde. Ammianus lib.17. de Zizai Regali Pannonum: *Duxerat potior cum cateris Sarmatis etiam Rumonem, & Zinastrum, & Erapiledum subregulos, plurimosque optimates, &c.* adde p.107.

Ibid. l.22. post, 8. adde. In Tabul. S. Cornelij Compend. in Charta Ludovici Regis, Filij Caroli Simplicis de Hugone Duce Francorum, qui est in omnibus regni nostri secundus à nobis.

SUBSTRATORIUM. Lin.5. post, 235. adde. & Missale Francor. vetus p.400.

SUBTALARES. P.996. l.13. post, 12. adde. Acta Episcoporum. Cenoman. pag.78. 105. 163.

SUBTULUM. Charta an. 1316. apud Fantinum Castuccium in Hist. Avinion. tom.1. pag.166. *Subtulum cum solaris ejusdem.* Infra: *subtulum* pro *tribus* equis domus Petri Guillelmi. Occurrit ibi pluries,

cum *stravitus*, *hospitiis*, *stabilis*, &c. rursum: Item unum *subtulum* domus D. Raimundide Aramont, item *subtulum* Guillelmi Ruffi.

SUBVENIMEN, pro *subventio*, *auxilium*, apud Gunzonem in Miraculis B. Ginguilfi num.18.

SUCCURRERE. Vide *Monachus ad succurrendam*.

SUFFRAGANEI, L.48. post, *erant*. adde. Ita *ὁπλῆ* dicuntur Socrati lib.5. cap.5. & Sozomeno lib.2. c.20. qui populi vel cleri suffragiis in Episcopos eligebantur, nondum consecrati.

Ibid. l.53. post, *sepe*. adde. In Statut. Ord. Præmonstrat. Dist.2. cap.8.

SUFFRAGIUM. Pag.1004. l.25. post, *fundimus*. adde. Evervinus Steinfeldensis de Hæreticis sui temporis pag.457. *In suffragiis Sanctorum non confidunt, &c.*

SUFFUSUM. In fine subde. Vetus Charta Aldrici Episc. Cenoman. n.56. *Et debentur inde de passione inter frumentum & sigale modij 34. & sextaria novem suffuso de avena modij 444.*

SUGGERERE, fundere. adde. Missale Francor. vetus pag.398. *Accipiat & orciolum ad suggerendum vinum Eucharistia corporis Christi.*

SULCIA. L. pen. post, *genlis*. adde. Ab eo habuit Hermannus de Lerbelle in Chronico Comitum Scavvenburg. p.18.

SUMMISTÆ. Cæsar Egassius Bulæus in Hist. Academiæ Parisiensis ad an. 1120. scribit Hugonem de S. Victore librum edidisse, quem *Summam sententiarum* appellavit, hincque *Summas* & *summarum theologicarum libris* dici & appellari cæptos eique *Summistæ Theologos* suâ originem & appellationem debere.

SUMPNIATA. Vide *Sonare*.

SUNNIS. L.11. post, *detricaverit*. adde. Vetus placitum in Vita Aldrici Episc. Cenoman. p.110 *Ne infirmitas aut legitima somnis eum detinuerit, &c.* Ita

Ibid. pag.1009. l.16. post, *forentes*. adde. L.2.D. si quis cau. in Jud. list.

Ibid. l.45. post, *agunt*. adde. l.2. §. 1. D. si quis cav. in Jud. list.

SUPERCILIUM fluvij, non semel apud Ammianum. Vide Lindenbrog. ad eundem p.9.1. edit. **SUPERCOPA,** *Operculum cups,* seu poculi, to. 4. Monarch. Lusit. pag.304.

SUPERFUSI. In fine adde. *Perfusum* eadem notione dixit Rufinus, ubi Eusebius lib.6. hist. cap.43. *πυρρῶν* habet.

SUPERISTA. adde. *Aditus*, ex Gr. *ὑπερίστης*. Glossæ Biblicæ MSS. *Νεκέρθ, κορυφῶν τῶν ὑπερίστης.*

Ibid. in fine l. antepen. dele. Sed quæ, & reliqua.

SUPERJUDEX, dignitas apud Lusitanos. Vide Brandeon. lib.15. Monarch. Lusit. cap.41.

SUPERLIMINARE. In fine adde. *ἀνὰ θύραν*, apud Anonymum de locis Sanctæ. cap.7.

SUPERPONERE. P.1018. l.33. post, *vocat*. adde. quod porro *continuare jejunia* dicunt Acta Numidarum Martyrum, id per *συνάτωρ τῆς νηστίας* dixit Sozomenus lib.1. cap.11. ut & Vita S. Paphnutij n.53.

Ibid. lin. 66. post, *quibus*. dele. Nilus in narr. 3. pag. 34. & *repono*. Apophtegmata Patrum in Agathone n.20.

Ibid. pag.1019. l.40. post, *Columbanum*. adde. in Pœnitentiâ cap.5.6. & in lib. de Pœnitentiâ. mensura cap.9.

Ibid. l. 50. post, *superpositione*. adde. Pœnitentiâ S. Columbani non semel meminit pœnitentiæ Psalmorum cap.9. *Pœnitentes fratres & indigentes pœnitentiâ psalmorum, hoc est cui necesse fuerit ut psalmos adhuc pro visione nocturna decantet, &c.*

cap. 10. Si quis fratri suo venienti (detraxerit,) quatuor Psalmos. Si quis obliviscitur aliquid foras, si minus, 12. psalmos, si majus, 30. psalmos. Ita alibi non semel.

Ibid. l. 68. post, assertos. adde. Vide Petavium in Miscellan. exercitat. post Julianum cap. 5.

SUPERSALLICIO. Extat Formula 5. inter Andegavenses, hoc titulo: *Incipit securitas de supersallicione hic est.* Ubi agitur de eo qui injuste alium in jus vocavit tanquam rei suæ usurpatorem.

SUPERTUNICA. P. 1023. l. 5. post, Rotomag. adde. In probat. Hist. Blefensis pag. 10.

SUPERVENTUS. L. 3. post, 26. adde. S. Hilarius in fragment. pag. 11.

SUPRAMITTERE, mittere supra, Accusare, Gall. mettre sur. Tabular. S. Albini Andegav. & mittit ei supra quod olim vel sanguinem ejus fudit, & furtum fecit. Infrà: *Destinat se probare per sacramentum quidquid ei Vicarius supramittit, non fecit.*

SUPRANOMEN. L. 25. post, erant. adde. Similia habentur in Tabulario S. Eparchij Inculifmensis fol. 28. 32. 53. 84. v. 125. v. 130.

SUPRAVESTIS. In fine adde. Occurrit præterea apud Andream à S. Cruce in collationibus Concilij Florentini pag. mihi 906.

SUSCEPTORES, adde. *επιδοξοι*, S. Athanasio.

Ibid. in fine subde.

Suscipere, tributum exigere. Vide Scholiast. Juliani Antecess. cap. 72. 78.

SUSTINERE. In fine post, 7. adde. Vetus Interpretes Concilij Constantinop. sub Flaviano Act. 5.

SUSUM. Post l. 11. subde. Lactantius lib. de mortib. Persecutor. num. 19. Constantinus astatat susum.

SYMBOLUM. L. 15. post, invenitur. adde. Excerpta Chronologica excerpta à Scaligero post Eusebium: *Eodem anno congregata Synodus in Nicæa 318. Episcoporum sub Alexandro Archiepiscopo Alexandria in qua symbolum S. Trinitatis est manifestatum.*

Ibid. pag. 1036. l. 11. post, 24. adde. Leidradum Lugdun. Archiep. de Sacramento Baptismi cap. 4.

SYMNISTA, pro *Symnista*, συμμίστα, socius, confors. Utitur semel ac iterum HRabanus Maurus Poëm. 41. 54. Vide *Summista*.

SYNCOPIZARE. In fine subde.

SYNCOPIZARE, idem quod *Syncopare*. Charta Joannis Episcopi Abian. an. 1345. in Tabul. Episcopat. Ambian. *Capitula, preces, & orationes non syncopizando, sed intelligibiliter & distinctè prout melius proferat.*

SYNODICA. P. 1042. post l. 56. subde.

Synodale, Epistola à Summo Pontifice vel Metropolitano missa ad clerum & plebem alicujus Ecclesiæ, enarrans quid in mandatis à Synodo habuerit recens ordinatus Episcopus, de iis nempe quæ Episcopale munus spectant. Vide Diurnum Roman. cap. 3. tit. 9. Est etiam quævis Epistola à Synodo missa, cap. 11.

SYNODUS. Pag. 1043. post, l. 16. adde. Boncompagnus in Arte Dictaminis MS. lib. 2. *Nota quod hujuscemodi denarij in quibusdam partibus appellantur synodales, in quibusdam denarij vifitationis, in quibusdam collecta, in quibusdam procurationis, in quibusdam teriales, in quibusdam denarij de circa, in quibusdam denarij obediensia, & Cathedralis, aut Denarij de Cathedralis, & in illis partibus vocantur annuales in quibus annualiter solvantur.*

T.

TABARDUM. L. 21. post, cap. 3. adde. Joannis Episcopi Leodiensis.

TABERNIATICUM. Adde in fine. Idem videtur quod *καταδασιον*, in Diplomate Andronici Jun. apud Phranzem lib. 3. cap. 24.

TABULA. Post l. 46. subde.

Tabula, orbiculi, clavi, in vestibus. Anastasius Biblioth. in Leone III. & *præclarus pontifex fecit in circuitu altaris B. Petri Apostoli nutritoris sui tetra-voila rubea holoserica alechina habentia tabulas seu orbiculos de Chrysoclavo depictos historiis cum stellis de Chrysoclavo.* Ita passim aliis locis. *Tabula* dicuntur in Chronico Alexandrino pag. 174. in Numa.

Ibid. pag. 1048. lin. 54. post, &c. adde. Statuta Ord. Præmonstrat. dist. 2. cap. 5. de Cantore: *servitium & processiones in festis ordinare, & singula officia in tabulis scribere.*

Ibid. post l. 72. subde.

Tabula dictales. Vita S. Vvolfgangi Episcopi Ratispon. cap. 18. *Ut autem adolescentes in capiendis scientia liberali nutriti forent agiliores frequenter voluit tabulas eorum cernere dictales.* Id est in quibus dictabant, seu componbant.

Ibid. pag. 1051. l. 44. post, species. adde. Sic fortè dicta quod tabulæ expansæ formam referat: vel quod scriptis tabulis agtorum fines designarentur.

Ibid. l. 65. post, p. 7. adde. Occurrit etiam in Tabular. Capellæ in Biturigib. & in Tabulario S. Theofredi in Vellavis.

TABUR. Lin. 6. post, 61. adde. Vide præterea Leonem in Tactic. cap. 18. §. 110. 142. cap. 20. §. 76.

Ibid. pag. 1054. post l. 4. adde. *Le Roman d'Alexandres MS.*

Ces menuiam sonner, & ces labours tenir.

TAGARA, vasis species apud Lusitanos. vet. Charta apud Brandaonem tom. 5. Monarch. Lusitan. pag. 304. v. *Item recepit 5 tagaras, qua ponderaverunt 6. uncias Item unam tagaram, qua ponderavit &c.* ubi *tagara* inter vasa recensetur.

TALAVACIUS. Lin. 5. post, &c. adde. Joan. de la Gogue in Hist. MS. Principum de Deols in Biturigib. *Es commanda par tous les loigis de son host, que chascune chambre keust le jour ensuivent un homme d'armes & deux talavassiers pour assaillir le Chastel.* Rursum: *Envoia deux des plus esprouvez de sa compaignie pour viser le chastel, accompaigniez de Talvassiers & archiers pour les garder.*

TALHADORIUM, orbiculus mensarius, super quo edendi cibi discinduntur, nostris olim *railloir*. Occurrit apud Brandaonem in Monarch. Lusitana to. 5. p. 304. Vide *Scissorium*. *ταλιδιον* dicitur in H. St. Concilij Florent. sect. 6. cap. 2.

TALIO. L. 2. post, &c. adde. *ταλοπαδαια*, apud Psellum in Synopsi legum pag. 55. Harmenopolium lib. 1. tit. 2. §. 34. lib. 6. tit. 9. §. 3. & alios.

TALLIA. P. 1061. post l. 2. subde.

Talla de mortua manu, & de maritaggio, & de presone, passim in Tabular. Absiensis.

Ibid. post l. 40. subde.

Tallia ad placitum, idem quod *tallia ad voluntatem,* in Charta an. 1248. in Tabul. S. Germani Prat.

Ibid. p. 1063. post l. 34. subde.

Talata

Talata. Tabul. S. Eparchij Inculism. fol. 34. *prævis exactionibus vexarent, scilicet in messivis, in talatis, & aliis servitiis, &c.*

Ibid. lin. 38. *post*, aliam. *adde.* Tabular. Absiense fol. 29. *Et dederunt 10 nummos tallea: Passim in hoc Tabular.*

TANARIA. Charta Adefonsi Regis Hispaniæ ætæ 1198. in Hist. Segoviensi cap. 17. §. 5. *In pratis, in fernis, in vineis, in hortis, in moneta, in tendis, in homicidiis, in tanariis, in carnacariis, in Molandinis, &c.*

TAPHUS. *In fine adde.* Occurrit etiam in Vita S. Udalrici Episcopi August. cap. 13.

TARGA. P. 1069. l. 54. *post*, 6. *adde.* Apud Artemidorum lib. 1. cap. 65. τὰ ἄλλα τὸ λεγόμενον, παραλαίς σημαίνει: ubi ὄπλις est scutum.

TARIDA. P. 1070. l. 6. *post*, taridas. *adde.* Andreas Dandulus in Chron. MS. an. 1175. *Due galee Ianuensium circa Messanam unam Venetorum taridam capiunt.*

Ibid. l. 12. *post*, temisit. *adde.* Nisi τάειν hoc loco pro taveno sumatur.

TARTARISCUS. *Adde in fine.* Joan. de Mandevilla in itinerario: *Devant le Soudan nul estrange mesage ne vient, qui ne soit vestu de drap d'or ou de Camoçus, ou de Tartaire en la guise que les Sarazins sont vestus.*

TASCA. P. 1073. l. 21. *post*, &c. *adde.* Acta Capitularia Ecclesiæ Lugdun. an. 1347. fol. 126. v. Cod. MS. *Iuxta pratum heredum Stephani Remensis ex una parte, & juxta terram tachibuem dictorum heredum.* Occurrit ibi pluries.

TASSELLUS. *In fine adde.* Vide Ricordanum Malaspinum cap. 161.

TAUREÆ. *Adde*, ταυραϊ, Athanasio in Epist. ad Solimar. p. 850. ταυραϊ, Sozomeno lib. 6. cap. 19. lib. 8. cap. 24.

TAUROBOLIARE. *In fine adde.* Cæterum Julianus Parabata ab ejusmodi Taurorum sacrificiis dictus ab Gregorio Nazianz. Stel. 1. ταυροβουρας, de quo etiam Ammianus lib. 15.

TAXAGIUM. Charta an. 1216. *De Garbagio & taxagio sic diximus, quod illi qui colunt terram cum equis in territorio de Bernevalle, reddent sapedicto Priori unam garbam de meliore blado quod colligent in terris suis pro quolibet equo pro taxagio & garbagio præterquam de puro frumento. Et si cultor illius terra non colligeret nisi frumentum, de frumento redderet unam garbam de taxagio & garbagio pro quolibet equo. Quod si terram excolat sine equo, reddet Priori unam garbam sicut prædictum est. Vide Tassus.*

TAXATUM, expeditio bellica, Græcis recentioribus ταξιδιον Formula 15. ex Andegavenlib. *Unde mihi homo, nomen illi, interpellabas eo quod caballo suo furassit, aut in taxato post me habuissit, &c.* *Infrà: Nunquam furavit, nec consciens ad ipso furandum nunquam fuisset, nec post me in taxata ipso caballo nunquam habui, &c.*

TECTUM. Lin. 1. *post*, MS. *adde.* & apud Cumeanum Abbat. de mensura pœnitentiarum cap. 7.

TEDIALIS *Possessio*, quæ datur contra minores, mente captos, furiosos, &c. in Statutis Mediolan. parte 1. cap. 14. 15.

TEGORIUM. P. 1079. l. 18. *post*, tegat. *adde.* Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n. 17. *Fecit tegorium, quod & ciborium nominatur, super altare, &c.* ubi perperam edit. *tugurium.*

TALIA. *In fine subde.*

Tilia scribitur in Tabular. S. Cyrici Nivern. ch. 17. *In alio vero loco concedimus illis quinque tilias de vinca.*

TELON. L. 38. *post*; τιλόν: *adde.* Nicephorus Xanthopulus in Synaxario Dominicæ publicani: τιλόν: ἢ ὄρν: ὁ τὰ τέλη ἀπὸ τῶν ἀρχόντων λαμβάνει, ἢ ἡ ἀπὸ τῶν ἀδικῶν ἀνέμωσ: ἢ ἡ παρακράταιος ὄρν: ὄρν.

Ibid. *in fine subde.*

Toletum, eadem, ni fallor; notione; pro *tolnetum*, in Charta Ottonis III. Imp. an. 985. apud Maximilianum Hentricum in Apologia pro Archiep. Colonienſi p. 2. *Tam in bonis quam toletis.* Quæ verba pluries ibi occurrunt.

TEMO. *In fine adde.* Passio S. Maximiliani: *Idem dixit, Fabius Victor Temonarius est constitutus, cum Valeriano Quintiano Præposito Casariensi, cum Bonō Temone Maximiliano filio Victoris.*

TEMONATICUM. *In fine adde.* in Gloss. Basilic. videtur appellari Τίμων: ἀτάσαν, ἢ τὸ κοβερτάτος: ἢ τὸν ἀπαπληρωσας.

TEMPERARE. *Post* l. 20. *subde.*

Temperare; nescio an alia notione usurpat lib. 1: Sacrament. Eccl. Rom. cap. 43. *Et sic temperent, ut in Trinitatis numero Litanis fiant:*

TEMPESTARII. Lin. 7. *post*, Angl. *adde.* seu *immissores*, ut habet Cumeanus Abbas lib. de Mensura Pœnitentiarum cap. 7.

Ibid. l. 41. *post*; c. 7. *adde.* Pitminium Abbat. in excerpt. ex libris Canonic.

TEMPORALIS. L. 8. *post*, expirat: *adde.* Gloss. Gr. Lat. διυροχρησις, *temporalis:*

Ibid. *in fine subde.*

Temporalis, inconstans. S. Columbanus Epist. 3. *Nos scimus quod cum gaudio & fervore suscipimus verbum domini, Caveamus nunc ne simus temporales.*

TENDA. Pag. 1090. l. 14. *post*, &c. *adde.* Charta Lusitanica apud Brandaon. lib. 15. Monarch. Lusitan. cap. 31. *Item retineo mihi & successoribus meis omnes tendas quas Reges Saraceni solent tenere tempore Saracenorum.* *Adde* to 5. p. 308. præterea Colmanerezium in Hist. Segoviensi cap. 17. §. 15. cap. 19. §. 1.

TENERE. P. 1092. *post* l. 61. *subde:*

Tenementarium, idem quod *tenementum*, in Actis Capitularib. Eccl. Lugdun. an. 1337. Cametz Comput. Paris. p. 25.

TENSARE. *In fine subde.*

Tesura, claustrum vel cratis; qua ingressus loci defenditur, prohibetur. Charta an. 1073. ex tabulario Monast. S. Quintini in insula pag. 14. *Tesuris nunc existentibus in dicto vivario, &c.* *Infrà: Et si aliquis novas tesuras in dicto vivario existentibus de Clois novis. Rursum: Tesuras prædictas in dicto vivario existentes de Clois novis & retibus factas de palis & virgis retinere poterunt, &c.* *Tesure*, non semel in Chartis Gallicis, *ibid.* p. 17. & alibi. Fateor tamen hanc vocem derivari posse à *tendre*: sic enim in Ordinat. an. 1293. pro piscationibus, *ibid.* pag. 23. v. *Et defendons tendre as arêbas, & pescheraux gardons fraux, &c.*

TENUCLÀ. Cumeanus Abbas de Mensura pœnitentiarum cap. 3. *Cæteris vero diebus paximari panis mensura, & misso parvo impingvata, horreo cleris, ovis paucis, formati o. seminalatis (f. semidalatis) pro fragilitate corporali, tenucla, vel baruto lactis sextario pro suis gratia, &c.* *Infrà: Sed mensura non gravetur panis, si operarius est, sextario de lacte Romano, & alio tenucla, & aqua quantum sufficit pro suis ardore sumat.*

TEPORARI, pro *tepescere*, apud Gunzonem in Miraculis S. Gengulfi, n. 33.

TERMINALES. *In fine adde.* Alibi: ὁμαί & λιθῶ, *terminalis lapis.* Ita apud Ammianum lib. 18. *terminales lapides.* lib. 30. *plage terminales.*

TERMINATOR, terminatio. *adde. in Gloss. Gr. Lat. ὁποῖός, terminator exponitur.*

TERMINUS. *In fine subde.*

Terminus, definitio, ὅρις, quomodo hæc vox Græca sumitur in Actis Conciliorum. Synodicon adversus tragecediam Irenæi cap. 38. Excommunicationis conculcaverunt terminum. Ita cap. 209. extr.

TERRA, P. 1099. *post l. 5. subde.*

Terra falsa, quas in Pictonibus Marais salans vocant. Tabular. S. Cypriani Pictavenfis fol. 113. Airardus concessit Monasterio S. Cypriani aliquid de terra sua in pago Alnise, & sunt 50 area de terra falsa in vicaria de terra Alloni de una parte, &c.

TERRAGIUM. *Post l. 24. subde.*

Terragerare dicitur qui terragij jus habet. Tabular. Abslense fol. 170. Quod de omnibus terris feodi sui, quas fratres de Vauvert excolerent, in campo vel in area, advocato famulo suo terragerent.

TERRATICUM. *Lin. 20. post, accipiat. adde. Charta Hugonis Archiep. Senonensis, ex Tabul. S. Getmani Pratenfis: Si autem terram ad terraticum monachi dederint, Advocatus nihil habebit.*

TERRATORIUM. *Lin. 3. post, 56. adde. Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. Vineolas, vel pradela, vel terratorium quod in dextera parte de strada est, &c. Vide Acta Episc. Cenomanensium p. 86. 92. 104.*

TERRITORIUM. *Lin. 26. post, unum. adde. Vetus Charta apud Ægid. Gelenium in Colonia Agrippina pag. 357. Et tria territoria prope claustrum sui monasterij.*

TERTIA. P. 1103. l. 13. *post, 32. adde. At secus egisse Odoacrum scribit Procopius lib. 1. Gothic. cap. 1. ubi ait Gotthorum ope arcepta tyrannide, τὸ τρίτη μέρει τῆ ἀρχῆν iis concessisse, hocque pacto eorum animos sibi devinxisse.*

Ibidem post l. 72. subde.

Tertiarius, Collector tertia. Tabular. Albæ ripæ in Diœcesi Lingon. neque tertiarij nostri, neque tertiarij fratrum sine altero recolligent tertia.

TERTIUM. l. 17. *post, assignetur. adde. Nescio an huc pertineat Tabular. S. Albin Andegav. Aimericus Præpositus de Thorchio & Goscelinus ejus Vicarius clamabant consuetudinem, quam Tertium appellabant de habere, si furatum eis esset in seno de quodam Vaccello, &c.*

TESTIS. *Post l. 21. subde.*

Testes rogati. Vide Charta rogata.

Ibid. p. 1110. l. 24. post, finem. adde. Concil. Saltzburghense an. 1420. cap. 16. & Senonense an. 1485. art. 4. cap. 7.

TESURA. *Vide Tensare.*

TETIX. *Miracula ult. S. Joannis Beverlacenfis num. 4. de quodam contracto: Si quando necesse habuit in matris terige mutare locum, manibus & genibus quasi pedibus quatuor innitebatur in modum quadrupedum.*

TEXTUS. L. 32. *post, προτάξι. adde. Zonaras in Justiniano: ἡ βίβλος τῆ θείας ἐκκλησίας χριστοῦ περιλαμβανόμενα πάλαιον, ἡ λίθος παλαιοῦ ἔργου τοικιδομήρου. Ducas cap. 42. ἐκκλησία μὴ κέρμυ παλαιοῦ. Habebur apud Joan. Euchaitam p. 21. Carmen ἐκ λυτῶ ἐκκλησιῶν εὐζωροῦ, id est picturis adornatum.*

Ibid. l. 50. post, 13. adde. Vide Ethelvulfum de Abbarib. Lindisfarnensib. cap. 20.

THECA. *Lin. 3. post, tumbas. adde. S. Asterius orat. in SS. Martyres: ἐπίταφ φιλκαλάου ἀποστόλου.*

θε, ἡ οἴκῳ τῆ ἀναπαύσεως ἐκείνου τῆ καθολικῆς μετανοητικῆς, &c. τῆ ἀγίου μαρτύρου θύρας, apud Chrysof. Homil. 5. in cap. 3. Genes.

THEOPROPIA. L. 12. *post, Theoptopia. adde. Lexicon MS. Cyrilli: Θεοπροπίου, τὸ ἐκ θεοῦ μυστήριον, προφῆτανμα.*

THEOSOPHUS. *Lin. 25. post, præfertur. adde. Henricus Aquilonipolensis in lubeca lib. 1. cap. 10.*

Tratseat Egregio doctore Theosophiali, &c.

Ita Theopu Epitheton non semel tribuitur Constantino Pogonato in Concil. VI. Oecumenico.

THINX. *In fine adde. Vide Joan. Stuerhookum de Jure Sueconuin vetusto cap. 2. p. 26.*

THIUS. L. 10. *post, &c. adde. Ita in alia apud Colmenaregium in Historia Segoviensi cap. 13. 6. 13. Ibid. In fine adde. Et Anton. Brandaonem to. 3. Monarch. Lusitan. fol. 90.*

THOLUS. L. 5. *post, tecti. adde. Gloss. Gr. Lat. θῆλο, Testudo, Tholi balnearum, apud Ammianum lib. 28.*

THOSCA. *Liber Chitoraghorum Absiz fol. 86. Et cetera omnia præter unam thoscam, & unum præsum. Ita fol. 189. Vide Planitium, Tosca.*

TIA. *Vide in Thiu.*

TILIA. *Vide in Telia.*

TINA. L. 11. *post, 4. adde. Joan. Longin. in Actis S. Stanislai n. 18.*

TINNULUS. P. 1131. l. 6. *post, Dishorrevoile. adde. At Joan. Loccenius lib. 3. antiq. Suecicar. c. 23. videtur indicare tuma anlam significare, vel certe locum conceptum: unde proverbium Suecicum de agrestibus & illepidis, Tu non fuisti in tuma. Galli dicerent, tu n'apas est à la Cour. proinde ex tuma, formata fuerit vox tunella, vel tinella, atque inde Gallic. tinel, pro palatio. Blasius Ortizius in Itinerario Adriani VI. Papæ cap. 19. Ibi que familia Pontificis in palatio ipso tinellum, ut ita loquar, Romanum agnoscere cepit, quo se familiares vescendi gratia conferebant. Adde. cap. 435.*

TIRONATUM. *Adde in fine. Vide Canon. Eccles. Afric. c. 90.*

TITULOS *apponere. L. 1. post, inscriptas. adde. οὐδὲν γραπτῶν.*

Ibid. l. 22. post, 18. adde. Liberi à fscalibus titulis, in Diurno Romano cap. 5. tit. 4.

Ibid. p. 1134. l. 18. post, civitatis. adde. Gloss. Gr. Lat. τίτλος, Cippus, titulus. Nam titulus propriè lapis inscriptus, vel ipsa lapidis inscriptio. Hac notione lapideum titulum habet vetus inscriptio Salonæ, apud J. Sponium in Itiner. to. 3. parte 2. p. 5.

Ibid. p. 1135. l. 18. post, 16. adde. Diurnus Roman. cap. 7. tit. 21.

Ibid. p. 1137. l. 2. post, fuit. adde. Stephanus African. Presb. in Vita S. Amatoris n. 19. Crucis signaculo frontem ejus articulans, salutis integritatem roganti restituit.

TOCULA. L. 30. *post, num. 1. adde. in Miracul. S. Angeli Carmelitæ, semel ac iterum, &c.*

TODINUS, *Gracilis, quomodo, todus, vulgus nostrum usurpat: Erant & tibia & Cruscula gracilitate todina gradiendi usibus inepta penitus & inutilia.*

TOLETUM. *Vide in Telo.*

TOLTA. L. 25. *post, &c. adde. Charta Catharine Comitissæ Blefensis & Clarimontis an. 1202. in Tabul. Abb. Frigidi montis: Unum quarterium vini quod annuatim mihi reddebatur de exactione qua vulgo appellatur Toute.*

Ibid. pag. 1140. lin. 43. post, inducitur. adde.

Informia veltigalia à Sidonio in Panegyri. Aviti. *Ibid.* l. 46. dele. & injustæ calumniæ.

TOMUS. P. 1142. l. 2. post, Leonis. adde. Diurnus Romanus. cap. 3. tit. 6. Sancta & beata recordationis Leonis Apostolicæ Sedis Antistitis Epistolam ad Flavianum Constantinopolitanum Episcopum datam, qua & Tomus appellatur. Et idem Anastasius.

Ibid. l. 6. post, conscriptum. adde. Diurnus Romanus pag. 40. de Concilio VI. Cum Apostolica recordationis Agathæ Pap. per legatos suos & Responsales profuit; cujus venerabilem tomum celebriter assequentes, &c.

TONENEA. Formula Andegav. 1. Cido tibi bra-cile valente solidus tantus, toneneas tantus, lectario ad lecto vestio valento solidus tantus, &c.

TORNARE. In fine adde. Detornare, apud Agellium lib. 9. cap. 8. & Ammianum lib. 23.

TORNARIUM. Charta Brzetislai Bohemiæ Ducis circa an. 1052. apud Bohuslaum Balbinum in Hist. Bohem. p. 191.

TORO. L. 2. post, rotundus. adde. Charta Cornutiana edita à Suarelio: Qua sepis descendit per regam ante ad viam cavam, sive ad torum, que redit usque ad arcum supraddictum.

TORTA. L. 19. post, vendicabat. adde. Vita B. Stephani Abbatis Obisinentis lib. 1. cap. 4. Accessit, deferens eis dimidiam tortam panis & vas lactis, &c.

TORTILOQUIUM. In fine adde. Oratio intortia, apud Plautum in Cistellat: Involucra sensum, & verborum volumina, apud Agellium: Inversa verba, apud Lucretium lib. 5.

Inversis qua sub verbis latitantia cernis.

TORTUS. Lin. 19. post, legem. adde. Testamentum Sancij I. Reg. Portugall. etæ 1217. apud Brandaonem tom. 4. pag. 261. De quibus faciant pacari, quantum invenerint quod accepi cum torto.

TOSCA. In fine adde. Idem Tabular. fol. 122. Ructuram ruinata terra juxta Toscam Boni repasti, qua antea Cambiceria vocabatur. Tabular. Dalonen-sis Abbat. fol. 61. In terra qua est juxta domum & superiorem toscham & landas. Vide Thosca & Plaxitium.

TRAAL, servus cujusque conditionis, in Jure Sueonum, apud Joan. Stiernhook p. 107.

TRACHALA. In fine adde. Scuttrilis istius Constantini M. appellationis rationem prodit Cedrenus pag. 269. ἐπίτιπρον τῆς ἑμυς, ἔτι παχὺν ἢ αὐχίνα, ἴδιον ἔτι τραχυλῶν αὐτῶν ἰσχυρῶς ἢ τραχυλῶν ἰgitur deducta vox.

TRACTATUS. P. 1162. lin. 8. post, jubentur. adde. Ita tractare, pro Scripturas sacras exponere, usurpat lib. 1. Sacramentor. Eccles. Rom. cap. 33. semel ac iterum.

Ibid. l. 13. post, disceptatur. adde. Tractatus Nicæanus, non semel apud S. Hilarium in Fragment.

TRACTORIA. L. 42. post, 16. adde. Vide Diurnum Romanus. cap. 6. tit. 9. 10.

TRADUX. P. 1167. l. 8. post, 88. adde. Et Cæsarium quæst. 78.

TRANQUILLITAS. Lin. 2. post, alios. adde. in Diurno Romano cap. 2. tit. 4. Tranquillissimi ac Christianissimi Domini nostri.

TRAPUS. In fine subde.

Traperius, in Statutis Ordinis Theutonici, qui in Hospitaliorum Statutis Draperius vocitatur, qui scilicet curam habet vestimentorum fratrum. Vide Christophorum Hartnocum in Dissertationibus Prussicis cap. 19. p. 419.

TRAVA. Lin. 4. post, species. adde. Miracula S. Joannis Beverlacen-sis num. 7. Et quidem coloni illius provincia besterada, id est quod exigebatur ad pabulum equorum Regis singulis annis solebant Regis prefectus reddere, videlicet de una quaque caruca; id est ad cultrum & vomerem, quatuor travas de suis frugibus, & talis reditus inter veltigalia Regia computabatur, & exigebatur à regione illa, &c.

TREANS, pro triens, in Form. 48. ex Andegaven-sibus.

TREBAX. L. 4. post, observant. adde. Glossæ vet. cap. de vestimentis: trita, traxana.

TREBUCHETUM. P. 1177. post l. 36. subde.

Trabuchellus, in Epist. scripta circa an. 1220. in lib. 2. Miscellan. Baluzij pag. 259. Super unam quamque turrem unum trabuchellum fuit erectum.

TREFUNDUS. Adde in fine. Petrus de Cuigneriis in Bibl. Patr. Item capiunt, per suos servientes Clericos, in quocunque trifundo, absque hoc quod justitiam loci faciam appellari.

TREMISIUM. Lin. 12. post, 21. adde. Tabular. Abbat. Hedetz fol. 107. Pro sex sextariis annona per singulos annos, tribus scilicet de ivernagio, & tribus de tramoisio.

TREMISSIS. L. 17. post, quatuor. adde. Vetus Charta in Actis Episcopor. Cenoman. p. 216. & ego Adelbertus fol. 21. & tremisso, sicut diximus.

TRENTENA, veltigalis species. Charta Joan. Militis Dom. de Andesello an. 1229. ex Tabul. Abb. Barbellensis quod eo tempore quo tenebam & percipiebam apud Meledunum — quendam redditum, qui dicitur Trentena, super naues per archiam de ponte Meleduni ligna deferentes, à Monachis de Barbeel, &c.

TREUGA Dei. Pag. 1183. lin. 6. post, &c. adde. cujusmodi verò fuerint ista Episcopalia de pace Statuta, accipe ex Tabulario Celliniacensis Monasterij in Arvernens cujus apographum legimus sat malè descriptum. In nomine divina, summa & individua Trinitatis Vido Dei gratia Aniciensis Præsul, superna pietatis misericordiam expectantibus Salutem & Pacem. Notum esse volumus omnibus Dei fidelibus, quoniam videntes maleficia qua in populo quotidie accrescunt, congregavimus quosque Episcopos Domnum P. Vivariensem, Vvignonem Valentinensem, Bergonem Arvernensem, Raimandum Tolosensem, Deusdet Rutenensem, Fredelonem Elnensem, & Domnum Fulcrannum Ludenensem, & Vvignonem Glandensem, & alios quamplures Episcopos, & quosque principes & nobiles, quorum numerus non est inventus, Et quia scimus quia sine pace nemo videbit Dominum, ammonemus propter nomen Domini, (&) ut sint filij pacis, ut in istis Episcopatibus quos isti Episcopi regunt, neque in istis comitatibus, de ista hora & in antea Ecclesiam homo non frangat, extra Ecclesiam quam in firmamento Castellia se sciente, nisi Episcopi præter eorum censum, consensum, prædam in istis comitatibus, neque in istis Episcopatibus homo non faciat de equis, pullis, de bovis, de vac-cis, & asinis & asinas, & de fascibus quos ipsi portant, neque de ovibus & de capris, neque de porcis, neque ea occidat, nisi per conductum suum, & suorum intimè positorum, accipiat victum, sic ut ad suam domum nihil portet, & ad castellum bastire aut obsidere, nisi unusquisque de sua terra aut de suo alode & de suo beneficio, de sua commanda, Clerici non portent secularia arma. Monachis injuriam nullus homo aliquando faciat, neque his qui cum eo perrexerint, qui arma non portaverint, nisi Episcopi aut Archidiaconi præter eorum consensum, villarum

villanum aut villanam præter redemptionem non nisi per suum forisfactum, & nisi eundem villanum qui alterius terram araverit, & laboraverit, qua est in contentione, nisi unusquisque de sua terra, aut de suo beneficio terras Ecclesiasticas Episcopales, Canonicales, Monachales nullus præsumere audeat, neque aliqua mala consuetudine dishonorare, nisi de manu Episcopi, aut fratrum voluntate per puerariam acquisierit de ista hora & inantea. Negotiatores etiam nullus apprehendere, aut rebus suis spoliare præsumat se sciente, interdicitur etiam ut nullus laicorum se immittat de sepulturis Ecclesie & offerendis: & nullus Presbyterorum pretium de baptisterio accipiat, quia donum Spiritus sancti est. Si vero aliquis raptor fuerit aut maledictus, qui hanc institutionem infregerit, & tenere noluerit, sic ipse excommunicatus, & anathematizatus, & à liminibus sanctæ matris Ecclesie segregatus, usque quo ad satisfactionem veniat quod si non fecerit, Presbyter ei missam non cantes, divinum ei officium non faciat, & si mortuus fuerit, Presbyter eum non sepeliat, neque ad Ecclesiam sui sepultus, communionem non donet ei se sciente, & si aliquis Presbyter hoc infregerit se sciente, ab ordine deponatur, dicimus & ammonemus ut in isto tempore, scilicet medianse Octobri mense, ad istum Dei placitum cum bono animo & bona voluntate veniat in Dei nomine, ut in remissionem peccatorum vestrorum consequi valeatis, procurante D. N. I. C. qui cum P. & S. S. vivit & regnat. Confirmat hoc Archiepiscopus Dagobertus Bituricensis sedis, & Dom. Theobaldus Viennensis Archipræful, vixere porro hic nominati Episcopi sub. an. 993. unde liquet ante annum 1034. peractas hæc de pace servanda constitutiones.

TRIBULA. Charta Mariæ Reginae Siciliæ an. 1293. pro fundatione Domus Dei Tornodor. Item redditum illum in quo piscatores ad tribulam & ad junchias nobis singulis annis tenentur pro piscando in riparia Tornodorense. Machina fortè piscatoria in modum tribuli bellici, de quo mox.

TRIBULANTES. In fine adde. Vide Gloss. med. Græcit. in Πρωχουός.

TRIBUNUS. P. 1191. post l. 12. adde.

Tribunus ordinis primi, apud Lactantium lib. de Mortib. persecutor. num. 18.

Ibid. lin. 16. post, gerebat. adde. Vide Passionem S. Savini n. 1. idem qui τριβύνης & θυμύλης, in Actis S. Maximi Confess. num. 12.

TRICARE. Lin. 22. post, abrenuntiarent. adde. Alia notione, sed haud omnino certa usurpat Ethelwulfus de abbatib. Lindisarn. cap. 10.

TRICENNARIUM. L. 67. post, &c. adde. Seprimus vel tricesimus, vel annualis dies depositionis defuncti, in lib. 3. Sacramentor. Eccl. Rom. capite 105.

Ibid. p. 1195. l. 8. post, habeat. adde. Petrus Comestor in Hist. Scholast. cap. 114. Genes. Cumeanus Abbas de Mensura pœnitentiæ cap. 14.

TRICESIMUS &c. L. 3. post, describit. adde. Liber 3. Sacramentor. Eccl. Rom. cap. 52. &c.

TRICINA. In fine adde. Vide Gloss. med. Græcit. in Τριχινος.

TRIFOLIUM, calceamenti genus, in Disputat. Archelai Episcopi Mesopotamie cum Manete p. 200.

TRIFORIUM, adde. τριפור, Macario Homil. 27. pag. 384.

TRIGERIS, pro Trieris, τριγίς, Trivemis. Hariulfus de Miraculis S. Richarii cap. 3. Fuit quadam trigervis magna & fortis, qua plena hominibus armatis cursu veloci tendebat properare in Hiernsalem, &c. mox: Erant autem in ipsa maxima navi &c.

TRILICES. Post l. 8. adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.

Vestens haubers, & les broignes trelices.

TRISOMUM. Adde in fine. Vide Gloss. med. Græcit. in Τρισωμυ.

TRISTEGA. L. 2. post, tabulatis. adde. quæ κατὰ σπῆματῶν vocat Cantacuzenus lib. 1. Hist. cap. 36.

TRIVARIUS. Acta Martyrij SS. Maximiani & Isaaci: Venerans ergo ad carcerem militum cunei, & trivarij sustibus onerati, &c. Ubi fortè leg. triarij.

TRIVIUM. L. 31. post, &c. adde. Hugo Metellus de Eucharistia: Gerlando scientia trivij quadrivisque onerato & honorato, Hugo Metellus, &c.

TRIUNDALES, Pelagi vortices, apud S. Columbanum Epist. 4.

TROLIUM. Dele 1. lin. & scribe. Lemovicensibus, torcular, Treuil. Tabular. Brivatense fol. 95. Et juxta trolium de Valeira. Tabular. Dalonense fol. 27. Factum est hoc apud Exidolium in domo Trolij Dolon. Tabular. Cellinianense: hoc est mansio una cum curte, & orto, & trolium & viridarium.

Ibid. in fine subde.

Troliare. Tabular. S. Theofredi in Velavis: Dedit in eadem villa Marniaco vineam cum troliare.

TROSSA. L. 6. post, domo. adde. Charta Joannis Comitis Forensis an. 1292. Remittimus charreium, & quandam trossam fens (sic vel feirs) in quibus nobis tenebatur tum ratione tenementi sui, &c. Tabular. Maurigniacense ch. 69. Tres trossas straminis annui reditui.

TRUFA. L. 28. post, Occitanis. adde. Match. Silvaricus: Ambagum, id est trufarium, vel vagum.

TRUNCUS. L. 24. post, &c. adde. Joseph. lib. 9. Antiquit. Judaic. cap. 8.

TRUTANUS. L. 23. post, audivimus. adde. Boncompagnus de Arte diætamini lib. 2. MS. Velut scurræ totam Italiam regiravit cum cantatoribus, & tanquam eximius tructanorum se fingit esse medicum doctriatum, ut fornicandi & adulterandi opportunitatem valeat invenire.

Ibid. p. 1213. l. 12. post, videtur. adde. Charta an. 1346. in Tabul. Episcopat. Ambian. fol. 179. Hæc verba vel similia proferentes, Exite, exite, per sanguinem Dei, trutannica familia, vos moriemini in hac domo.

Ibid. post l. 23. adde. Le Songereux:

Ou a porter a son col la bezasse,
Pour truander fuisant poure grimace.

TUCHINATUS. In fine adde. Joan. De la Gogue in Hist. MS. Principum Dolensium in Biturigib. Et icelui saint Mor accompagné de touchins, que l'en appelle aujourd'hui brigans, &c.

TUMBA. L. 24. post, 800. adde. Auxilius de ordinat. Formosi lib. 2. cap. 4. extr.

Ibid. l. 37. post, &c. adde. Operitorium vocat Sidonius lib. 3. Epist. 13. ubi Savaro. Vide in hac voce.

Ibid. post l. 40. adde. Vetus Epitaphium apud Gualterum in Tabul. Sicul. p. 33.

Virginis exemplo majorem tumbula templo
Claudit, Gualterij dum sovet ossa pij.

Ibid. p. 1217. post l. 5. adde. Epitaphium S. Cummiani Episcopi Hiberni, Bobij in Italia:

Pretioso lapide tumbum decoravit devotus.

TUNICA. Post l. 28. post. disq. 7. subde.

Tunica agilis. Joan. Monach. in Vita S. Odonis Abbat. lib. 2. cap. 8. Cumque ejus membra tabescere cernerem, fieri ei agilem tunicam, qua ejus posses
tueri

neri & calefacere penetralia. Ita editio Mabillonij :
at Du chesniana habet aguliter.

TUNNA. L. 24. post, vocant, adde. Hetibertus
Monachus de Hereticis Petragoricenſibus : Simbi
ferreis catenis vel compedibus vincli miſſi fuerint in
tonnam vinariam, &c.

Ibid. post adde. ſcribe. Aimoin: lib. 2. Miraculor.
SS. Georgij & Aurelij cap. 21.

TUOMUM, ex Ital. Domo, ædes in Tholi for-
mam ædificata, in Vita S. Udalrici Episc. Auguſten-
ſis n. 24. edit. Mabillonij.

TURMA. In fine adde. Vide Vitam Aldrici Epif-
copi Cenoman. pag. 84. & Chartam Chrodomei
Jun. Reg. apud Mabillon. de Re diplomat. pag. 466.
Vide Norma.

TURNUS. Pag. 1224. lin. antepen. post, cap. 10.
adde. Scribit Joannes Stiernhookus lib. 1. de Jure
Sueonum vetuſto cap. 2. initio, judicia antiquitus
Hwarp. dicta fuiſſe, Adamo Bremenſi (cap. 129.)
teſte, quæ vox hodie circuitum, revolutionem, ſeu
viciffitudinem ſignificat, ſive, inquit, quod judi-
cia ad revolutiones ſolares lunareſve haberentur,
quod & Tacito in Germania obſervatum, ſive quod
in unum conveniens multitudo Judici circumfuſa
conglomeraretur, ſive denique, quod per vices facto
circuitu ſinguli territorij patresfamilias ad judicia
convenire tenerentur, prout id in antiquo & novel-
lo jure præceptum extat.

TURPILOQUIUM. 1. l. post, Lat. adde. αἰσχρῶς
ῥησάμενος, Theodorito ſerm. 9. Græc. affect.

TURRICULUS, pro Turricula, adde. Gloſſ. Gr.
Lat. πυρριλάειον, Turricula, armarium. πυρριλαῖον,
turricula, armarium.

TUTOR, Advocatus prædij Eccleſiæ. Charta
Hentici Regis Fr. an. 1043. ex Tabul. Foſſat. Quam
utique villam præſatus Miles ſub velamine tuitionis,
velut iniquiſſimus prado, atterebat, — Abbas ipſe
manibus duorum clientum coram omnibus ſacramento
probavit, quod Tutor villa jam dicta in ea jure non
debet capere niſi unum avena ſextarium de arpennis
in quibus hospites hoſpitantur: ceteri verò arpenni à
domibus remoti nihil aliud reddunt Tutori niſi minam
avenæ, &c.

TYPUS. L. 11. post, typos. adde. Ita Aimoinus
lib. 1. de Miracul. SS. Georgij & Aurelij num. 2. Ty-
po febrium per tres meſes agrè laborans.

TZANGÆ. L. 2. ſcribe. Qui crura & pedes.

V.

VACHETA, navis ſpecies. Andreas Dandulus
in Chron. MS. an. 1157. Vigiſſi novem galeas,
10 vachetas, & 9 naves feſtinanter præparari fe-
cerunt.

VACUUS. P. 1236. l. 29. post, choſe. adde. Gloſſ.
Gr. Lat. εχολάριον, vacua. Alibi: ἄλλο χωρὶς, ἢ εχ-
ολάριον, vacua. ἄλλο χωρὶς, vacuum.

Ibid. l. 70. post, indicavit. adde. Vide Formulas
Andegavenſes 17. & 18.

VADIUM. Pag. 1229. l. 57. post, engageſt. adde.
Quaſi rem in vado ponere, id eſt turd, accepto pi-
gnore, alicui dare. Notum proverbium apud Te-
rentium & Plautum: Res in vado eſt, unde forte na-
ta vox vadium, & invadiare.

Ibid. pag. 1241. l. 22. post, cap. 2. ſubde.

Gatioror eadem notione. Synodus Cenomanenſis
ſub Mauritio Episcopo MS. c. 118. Presbyteri inhi-
beant infirmis ne plures quam tres gagarioros inſti-

tuant, & hoc etiam publicent in Eccleſia, &
in ordinatione teſtamenti. Et cap. 120. Incipiant ga-
giarij exequi voluntatem defuncti, &c. Teſtamen-
tum &c.

VADUM. In fine adde. Alia anni 1344. ex Ta-
bulario S. Quintini in inſula fol. 35. &c. Et avoir
vvez & puisſirs eſdites gaves.

VALEDICERE. L. 5. post, notione. adde. in Sy-
nodico adverſus tragediam Irenæi cap. 41. Idalius
Barcinon. in Epist. ad Julian. Tolet. Suggestionibus
meis valefactionem alternans ſanctitudini veſtra, &c.

VALETI. Post l. 54. adde. Le Roman de Guila-
laume au Court-nez MS.

Mes per cel Dieu que je dois aouver ;
Fes ſen Guillaume ſans nul arreſtement ;
O le valet chevauchens belement.

Ibid. in fine adde. Vide Teſtamentum Aelfredi
Regis.

VANITAS. In fine ſubde.

Vanities, pro vanitas, apud Ammianum lib. 17.
pag. 180.

VARICUS, morbi ſpecies. Stephanus de Trans-
lat. S. Maurini Abbat. num. 10. Puero cuidam mor-
bus, quem dicunt varicum, denſa viſum caliginè
obnubit, & oculorum munus extinxit. Videtur legeri-
dum Variolam. Vide in hac voce.

VARIUS. P. 1251. l. 28. post, vvarv. adde. veteres
Gloſſæ: Varia, τριχίδη πάρος αριε.

VAS. P. 1252. l. 41. post, &c. adde. Ethelvolſus
de Abbatib. Lindiſarn. cap. 14.

Aenea vaſa cavu crepitant queis pendula ſiſtriv:

Ibid. l. 56. post, cap. 7. adde. Ita etiam interdum
uſurpant Græci ſcriptores recentiores. Vide Gloſſ.
med. Græcit. in hac voce.

Ibid. pag. 1253. lin. 8. post, capitul. adde. & Ai-
moin. lib. 2. Miracul. SS. Georgij & Aurelij
cap. 10.

VASSI. L. 32. post, virum. adde. Gryphiandef
de Vveichbildis Saxonie. cap. 49. à Saxon. Vaſſen,
ligare, deducit: quia, inquit, per inveſtituram va-
ſalus ſolemni ſtipulatione ita alligatur domino, ut il-
lius fiat homo.

Ibid. l. 54. post, 565. adde. & in veteri placito,
quod deſcribitur in Vita Aldrici Episcopi Ceno-
man. num. 47. ubi Ragenarius & fulco Comites Pa-
latij, vaſſi dominici pariter inſcribuntur.

Ibid. p. 1255. l. 13. post, vaſſis. adde. in laudata Vi-
ta Aldrici Episc. Cenoman. pag. 130.

Ibid. pag. 1257. post l. 16. adde. Le Roman d'Ali-
xandres MS.

Or m'en iron ſor lui venir ſon vaſſelage.

Ibid. post l. 41. adde. Le Roman de Guillaume au
Court-nez MS.

Dux nē de Bavieres, qui ſit proſ & vaſſans

Ibid. pag. 1258. l. 17. post, 4. adde. De ejuſmodi
vaſſallis agit Charta Aldrici Episcopi Cenoman. in
ejus Vita pag. 89. Et alia (pars) Detur vaſſallis & ca-
pellanis ſive ſerviētibz, qui domino nobiſque in no-
ſtra manſinnacula militare videmur.

Ibid. pag. 1259. l. 41. post, appellati. adde. quòd
etiam obſervat Jacobinus de ſancto Georgio in tra-
ctatu de Homagijs §. 5.

Ibid. l. 60. post, vide. adde. Statuta Mediolanenſia
1. part. cap. 167.

Ibid. post l. 61. ſubde.

Vaſſallitium, ſemel atque iterum in Charta Al-
ſonſi

fonti Regis Portugallie an. 1142. apud Brandaonem lib. 10. Monarch. Lusit. cap. 12. pro servitio quod debet vassalus domino, usurpatur.

VASTUM. Pag. 1261. lin. 46. post, inculta. adde. Tabular. Absienſe fol. 127. *Et terras omnes in quibus vinee sunt, & omnes alias sive gallas sive excultas.*

Ibid. l. 69. post, 514. adde. Charta Roberti Comitis Flandrie an. 1089. ex Tabulario Monasterij S. Quintini in insula fol. 51. v. *Omniem decimationem nova terra, qua vulgo Vvassina vocatur.*

VATR APETES, apud Armenios appellari monachos scribit Brocardus edit. Venetæ an. 1519. part. 2. cap. 2. vox efficta ex *Bactroperata*. Vide in hac voce.

VAVASSORES. Pag. 1263. l. 47. post, &c. adde. Charta Odonis Abb. S. Dionysij an. 1154. *Magnam portionem terrarum hominum nostrorum qui vavassores dicuntur, & hospites quamplures ad suum dominium traxit, &c.*

VEHICULUS. L. 14. post, &c. adde. Ita ἔχμα, pro equo usurpavit Nicetas in Joanne Comn. ex Cod. Barbarogr. Ildefonsus Toletan. de Scriptorib. Ecclesiast. cap. 4. *Cum 70 monachis — navali vehiculo in Hispaniam commigravit.*

VELUM. P. 1270. lin. 16. post, naufragiis. adde. Contrā in facinorosorum judiciis ἰστῶν τὰ παραπλάγια, ut est in Epist. 79. S. Basilij.

VENA, mensura liquidorum. Andreas Dandulus in Chron. MS. an. 1202. *Cum annuali censu 50 vinarum vini, &c.*

Vena, Platea, via. Fori Leirenx: incipiens à mari ab occidentali parte & à parte meridiana per venam de Alcobatia, &c. Vide *Venella*.

Vena, Metallii fodina. Charta Hispanica apud Colmenaregium in Segovia cap. 15. §. 6. *Et illi qui in eadem aldea morantes erant, in quocunque loco venam ferri poterunt invenire, secure illam capiant, &c.*

VENATOR. In fine subde.

Venator, Minister publicus, qui scilicet Dominice venationi præest, cuique eo ipso procuraciones à subditis exigere licebat. Charta Rainardi Senonensis Comitis an. 1164. ex Tabul. S. Germani Paris. *Nullus iudex publicus vel venator, seu ministerialis noster ad freda aut tributa exigenda vel homines in ea commanentes distringendos, aut mansiones vel paratas faciendas, vel teloneos tollendos, aut rotaticum vel pedaticum, seu stratum vel pastum venatorum & canum accipiendum, aut barrnum, aut raptum vel incendium, seu aliquam retributionem in eum ingredi audeat.*

VENERANDOSUS, pro venerandus, in Charta Caroli C. ex Tabular. S. Cytici Nivern. num. 1.

VENETIANI, monetæ Venetorum, in Vita Balduini Lutzemburg. Archiep. Trevir. lib. 2. cap. 10.

VENIA. In fine adde. *Veniam manu petere tantum, i. manu ori admota, in Statut. Ord. Præmonstrat. dist. 1. cap. 5. & in Ordinario ejusdem ordinis.*

Venialiter, facta corporis inclinatione. Vita S. Vvolfgangi Episcopi Ratispon. cap. 14. *Cumque in Præsentiā Cesaris esset delatus, ante pedes ejus venialiter prostratus, se dixit indignum, &c.*

VENTA. L. 4. post, animalibus. Nonnus in Sylloge Histor. pag. 151. ἰσχυροτέρων ἢ ἔστιν ἔτιω ὡς ἰσχυροῦ ἢ δὲ ἰσχυροῦ, ἢ ἰσχυροῦ ἢ ἰσχυροῦ, ἢ δὲ ἰσχυροῦ ἢ ἰσχυροῦ, ἢ δὲ ἰσχυροῦ ἢ ἰσχυροῦ, ἢ δὲ ἰσχυροῦ ἢ ἰσχυροῦ. Sidonius in Paneg. Majoriani:

Si Licia sortes sapiunt, si nostra volatu

Fata loquuntur aves, &c.

Ammianus lib. 21. *Anguria & auspicia non volu-*

crum arbitrio futura nescientium colliguntur, (nec enim hoc vel insipiens quisquam dicit) sed volatus avium dirigit Deus, ut rostrum sonans, aut pratervolans pinna turbido meatu, vel leni futura demonstrat. Amat enim benignitas nominis, seu quod mententur homines, seu quod tangitur eorum affectione, his quoque artibus prodere qua impendent.

VENTALLUM, ventallium, idem quod exclusa, Gallis ventail. Charta an. 1073. ex Tabul. Montis S. Quintini in insula fol. 14. *Quantum ad elevationem ventallorum raberie exclusa de Revecourt, qua ventalla antiquitus vocabatur.* Tabular. Episcopat. Ambian. fol. 95. *de ventallo de Grapins quod posebat Dom. Episcopus reparari, &c.*

VENTILOGIUM. L. 18. post, monstraret. adde. Hanc turrim adhuc extare aiunt, eadem octogona figura, in cujus singulis angulis inscripta leguntur ventorum nomina, hodieque appellari *Turrim Andronici Cyrrhesta*. Vide Respons. J. Sponij ad Guillel. Porto.

VERBISATOR dictus S. Paulus Apostolus in Vita S. Udalsici Episc. Augustensis cap. 3. Græcis ἐπιμαρτυροῦς. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce.

VERBOSUS. Lin. 19. post, vertit. adde. Pirminius in excerpt. *Nullus in ipsa Ecclesia, vel ubi letitio divina recitatur, verbosare presumat.*

VERBUM. P. 1281. l. 30. post, mendacium. adde. Extat in Archivo Regio, Scrinio Anglia, num. 18. Charta an. 1372. qua Rex Angliæ Joanni de Novavilla Senescallo Hospitij sui, paciscendi potestatem cum Duce Britannix concedit, & de promettre en l'année dudit Roy en bonne foi d'armes & de gentillesse, & de parole de Roy, ce qui sera avisé par lui, &c.

VERCHERIA. P. 1282. l. 2. post, Dalsini. adde. Sæpe usurpatur pro quovis modo agri: Charta an. 1202. *Vendiderunt — unum caponem in manso Curvesij in parochia Periffei posito, & vercheriam que tendit a furno usque ad maresum, &c. — & 2 vercherias, & 1 pratium que sunt &c.* Charta libertatum villæ S. Germani in Foreſio an. 1249. *Volumus quod qui habent vineas, hortos, vel vercherias infra terminos inferius expressos, &c.* Tabular. S. Petri de Paredo, fol. 7. *Mansum de villena cum vercheria que debet duos sextarios avena, fol. 8. vercheria dicitur. fol. 6. & de foris unam vercheriam cum prato. adde fol. 10. & fol. 12. & in ipsa villa unam vercheriam dictam Alperereum fol. 13. & in ipsa villa unam vercheriam, quam dicunt ad Pervium.* Occurrit ibi pluries, & in Actis capitularib. Eccl. Lugdun. an. 1345. fol. 126. v.

VERMICULUS. P. 1284. l. 60. post, præcurrone. adde. Gillebertus Episcop. Londin. in Cantica Cantico. cap. 1. num. 10. *Vermiculatas, id est more vermium decoratas.*

Vermisatus. Statuta Ord. Præmonstrat. dist. 4. cap. 10. *Sellis quoque vermicatis, frans, pectoralibus, calcaribus superfluitatem habentibus non uentur.*

VERNA, modus agti. Tabular. Abbat. Dalonensis in Lemovicib. fol. 3. *Totum ex integro quod habebamus, vel requirere poteramus in verna de Dalones. & fol. 7. in verna qua est de manso de Vernoil.* Rursum fol. 19. *damus etiam eis la verna de stagno usque ad terram illam, &c.* Vide

VERNETUM. L. 8. post, Ecclesiaz. adde. Acta Capitularia Eccl. Lugdun. an. 1347. fol. 126. v. *Item super quodam verneto, &c.* Vide *Verna*.

VERNIA. In fine adde. Charta foundationis capellæ. S. Valpurgis Compendiensis. *Dedimus in do-*

tem tres mansos in verberia, quam Hædegerus in beneficij iure de nostro tenebat dono, &c.

VERONICA. L. 4. post, Petri. adde. voce, ut quidam volunt, formata ex Vera Icon.

VERU. P. 1288. l. 1. post, pugnent. adde. Ammianus lib. 19. relictisque gladiis & veruis.

VERULIUM, Retis species, instrumentum Piscatorium. Charta an. 1073. ex Tabul. Monast. S. Quintini in Insula fol. 13. v. In possessione vel quasi amovendi & deponendi verulia ad alas, & alia magna ingenia a dicto ponte Frasceno, &c. Infra: Cum verulis ad alas, &c. Rursum: Ad communes nassas à foisne, ad verulia rotunda, & ad saccum tantummodo piscari licet & licet, non habeant in corpore ultra 30 maculas ad maculam Regis, & 60 maculas in collo: maculas autem colli verulij minores facere poterant insulani quam sit mensura Regis, dum tamen dictū colium Verulij ultra 16 vias macularum non contineat, &c. Charta an. 1315. ibid. fol. 18. v. Ont fait prendre & emporter aucuns vrevieux & engiens plusieurs à poissons és yaus des Religieux d'Isle.

VESPERUGO, vesper, tenebra vespertina. Vita S. Hugonis Monachi Heduenfis: Continuo illa brumalis aëria coagulatio — ita diversus in partes dispersa liquefietur, ut nec vestigium alicujus obnubilati vesperuginis apparet.

VESTIARIUS. L. 5. post, 2. adde. Ethelwulfus de Abbatib. Lindisfaru. cap. 19.

— & fratrum profecit vestibus illum.

VESTIGARIUM. Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n. 11. Postquam invenit traditiones & precarias, sive privilegia, & strumenta multarum Chartarum in vestigatio sive atmatio, &c. Ubi leg. videtur vestiaris. Vide in hac voce.

VETULA. P. 1256. l. 1. post, tempestatum. adde. Pirminius in Excerptis ex libris Canonic. Cervulas & Vehiculas in quadragesima vel aliud tempus nolite ambulare. leg. vetulas, aut vetiulas. Adde Cumeanum Abbat. de Mensura pœnitentiæ. cap. 7. & alios locos &c.

VEXILLARIUS, vexillifer. adde. in vet. Inscript. apud J. Spon. to. 3. Itiner. p. 79. Gruter. 753. 4. &c. . .

VEXILLUM. P. 1297. l. 24. post, 19. adde. Ethelwulfum de Abbatib. Lindisfaru. cap. 10.

Ibid. p. 1298. l. 53. post, uticensi. adde. tradit autor Chronici Alexandrini, cum Jovianus Nisibin Persis concessisset, Junium Persarum Satrapam urbem ingressum, mandato Regis Persarum ac in præcipuo imperio Persarum crexisset.

VEZETUS, in Statutis Mediolanensib. 2. part. cap. 450. nuga muliebres, ex Ital. Vezzi.

VIARE. L. 2. post, idem. adde. Gloss. Gr. Lat. νιάρσιον, Rebio, MS. Revio.

Ibid. l. 11. post, 15. adde. 20. Sidon. lib. 4. Epist. 3. 6.

VIATICUM. P. 1307. l. 27. post, 20. adde. Gregor. M. lib. 7. Epist. 62.

Ibid. l. 34. post, 435. adde. Gretzerum in Muricibus Christianis p. 67. 70. Hentic. Valesum ad Euseb. lib. 6. cap. 44.

VICANALE. Statuta Mediolanensia 2. part. cap. 490. Aliqua communantia, Vicanalia vel pascua.

VICARIUS. Pag. 1309. l. 29. post, limites. adde. Tabul. S. Eparchij Inculism. fol. 22. Totam illam pravam consuetudinem seu injustitiam vel inquietudinem quam in terra S. Eparchij, que vulgo Vicaria appellatur, violenter & injuste per occasionem Vigeria capiebant. Tabularium Celsianense: & ista omnia sine mala consuetudine; & sine ulla vicaria.

Ibid. p. 1311. l. 11. post, contigerit. adde. Charta Henrici Archiep. Senonensis an. 17. Lud. Reg. ex Ta-

bul. S. Germani Pratenfis: que duo altaria predecessores ejus abbates sub titulo & respectu Vicariorum à nostris predecessoribus tenuerunt, remota & condonatis vicariorum personis, predicta Ecclesia B. Germani sub censuali tenore possidenda in perpetuum concederemus, &c.

VICEDOMINUS. P. 1316. l. 34. post, Viccomitibus. adde. Tabular. Burgulicense. Charta Goscelini Archiep. Burdegal. Simon frater meus Partinacensis Castri mei Vicedominus.

Ibid. p. 1317. l. 13. post, constituisse. adde. Aliorum Vicedominorum ejusdem Ecclesiæ Cenomanicæ mentio passim occurrit in Actis Episcoporum. Cenoman. p. 212. 225. 234. & 235.

Ibid. l. 30. post, 537. adde. Joan. Mauritium Guadenum in Hist. Erfurtensi lib. 1. n. 13.

Ibid. p. 1321. l. 42. post, possit. adde. In Parvo Pastoralis ejusdem Ecclesiæ describitur Charta Philippi Regis an. 1190. quo ejusdem Ludovici parentis Chartam confirmat & Theobaldi Episcopi precibus, Quidquid supellectilis & materia ferrea inventum esset in domibus Episcoporum Parisiensium post mortem ipsorum in quibuscumque locis & villis domus illa sita essent, intactum & integram succedentibus Episcopis in perpetuum possidendum liberè & quietè manumisit, &c.

Ibid. l. 69. post, 297. adde. Colmenaregium in Segovia cap. 18. §. 1. Baluzium lib. 2. Miscellan. p. 225. Egidium Geleniū in Engilberto p. 26. 202. &c. Hunc denique pravum morem diripiendi bona Episcoporum post eorum mortem, qui apud Græcos pariter invaluerat, coëtere novellis suis constitutionibus, quæ in jure Græcorum. describuntur p. 147. 154. 177. Imp. Joannes Comnenus, Manuel Comnenus, & Joannes Ducas.

VICINUS. P. 1324. l. 2. post, 71. adde. ut & ipsa Statuta urbis Mediolanensis non uno loco.

VICI. L. 5. post, est, adde. Qui non est in beneficium datus.

Ibid. in fine adde. Vide Vitam Aldrici Episc. Cenoman. p. 30. 31. Acta Episc. ejusdem urbis p. 242. 243.

Vicu Canonicum, qui ad Canonicos pertinet, in iisdem Actis p. 259. Vicu publicum & Canonicum, ibid. Vicu Episcopalis; ibid. p. 305.

VIDIMUS. l. 6. post, 2123. adde. Veterum Vidimus ea fuit formula ex Tabulario Brivatensi fol. 1. in nomine Dom. — Ego Ludovicum Dei gratia Rex Francor. & Dux Aquitanor. Hoc est preceptum Karoli gloriosissimi Regis ad munificentiam B. Juliani datum sub tempore venerabilis Frotharij Archiepiscopi: Si petitionibus, &c. Ita in Charta alia 1279. fol. 2.

VIGILATORES, exploratores: ἡγλατορες. recentioribus Græcis, de qua voce egimus in Gloss. med. Græcit. Vetus charta apud Brandanem lib. 10. Monarch. Lusitan. cap. 1. Bene audisti paullo antea per tuos vigilatores, quod sunt infiniti Comites, & multo plures pedanes.

VILLA. P. 1332. l. 34. post, pertinent. adde. Eutropius lib. 10. Nicomedia villa publica obit.

VILLARE. L. 6. post, &c. adde. Testamentum Bertrichramni Episcopi Cenoman. Cum villare, cui nomen Pinciniaco, &c.

VILLANIA. In fine post, querelles. adde. Le Songecreux:

Cem sont villains qui villanis sont.

VILLENAGIUM. P. 1337. l. 5. post, hominio. adde. Tabular. Dalonenfis abbatix fol. 148. Dammus in perpetuam elemosynam vilaniam supradditi loci.

VINAGERIÆ. L. 2. post, burettes. adde. Hispanis Vinagera, unde nostris vinaigrier, ampula aceto reponendo idonea.

VINAGIUM, idem quod *vinageria*. Acta Episcoporum. Cenoman. pag. 310. Et per ipsum S. Iuliano cum maxima balsami quantitate, & cum quinque palliis preciosis, & vinagii argenteis & deauratis, & acerra argentea, cuius materiam artificium superabat, destinavit.

VINALIA. Tabular. Dalonensis Abbat. fol. 104. Concedimus in perpetuam elemosynam vinalia mansi Pollenc. Infrà: Et quod requirere poteramus in praedictis vinalibus. Idem videtur vinalia, quod vinagium.

VINATA. In fine adde. Tabul. S. Eparchij f. 95. Et in his vineis habebat Comes Vvillhelmus Taglofes vinatam, quam dedit B. Eparchio, &c.

VINIDRIA, datio vinea ad medium vinum. Tabular. Celsiniacense: Et est ipsa vinea — in tali ratione, & quamdiu domino donante vixero, ad vinidriam teneam, & annis singulis medietatem de vino per unumquemque annum ad Monachos in vestitura persolvam. Similia verba occurrunt in aliis Chartis.

VINERICIA. Charta Caroli M. in Actis Episcoporum. Cenoman. pag. 266. De vinericis quoque & perdonato, pastionibus & pascuariis; &c. perperam edit. *Vinericis*, in Vita Aldrici Episc. Cenoman. p. 31. 144.

VINOBLIUM, vinea, ex Gallico *vignoble*, in Charta an. 1270. Regesti Inculismensis Camerae Comput. Paris. pag. 34. *Garennam suam quam habebat in vinobliis & territorio dicta villa Karoffensis, &c.*

VINUM. P. 1344. post l. 1. subde.

Vina nuptiarum, in oblationibus gratuitis quae curionibus fiunt, recensentur in Charta Guillelmi Episcopi Ambian. an. 1281. in Tabul. Episcopi Ambian. fol. 27. v.

VIRGA. P. 1346. l. 3. post, 126. adde. Vide Gloss. med. Graecit. in *Δικασίον*. *Virgo*.

In fine adde. Vide Isidorum Pelusior. lib. 3. Epist. 176.

VIRIDE. L. 11. post, &c. adde. Ricordanus Malaspinus cap. 149. de Manfredis: *E semper vestiva drappo verdi.*

VIRIDIARIUM. Lin. 2. post, Suetonius. adde. Glossa antiquae MSS. *Paradisum, viridiarium.*

VIRTUS. L. 41. post, claruit. adde. Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. *Quia & virtutes ibi ostensa sunt. Acta Episcoporum. Cenoman. p. 179. quae hactenus Ecclesia manet, atque in ea Dei virtute meritisque S. Dei Genitricis Mariae multa virtutes divinitus sunt.* Adde p. 180.

VISITATOR. P. 1351. l. 2. post, 6. adde. Diurnum Romanum cap. 7. tit. 21.

VITARI dicuntur excommunicati, quorum confortium & conversatio fidelibus interdicitur. Charta an. 1334. ex Tabul. Episcoporum. Ambian. fol. 165. *Super eo quod nos Episcopus conquerebamur, quod Thesaurarius noster tanquam excommunicatus vitatus fuerat per diolos Decanum & Capitulum, &c. Infrà: Pronuntiabunt infra 8 dies utrum sit vitandus, vel ad Ecclesiam admittendus, &c.*

VITREA. L. 16. post, 49. adde. in Actis Episcoporum. Cenoman. p. 305.

VITULAMEN. Liber Sapientiae cap. 4. v. 3. *Multigena autem impiorum multitudo non erit utilis, & spuria vitulamina non dabunt, radices autem. Ubi edit. Gr. ἡ ἐκ τῶν μωσαϊμάτων ἡ δόξα ἵλας οὐκ ἔστι. Quo loco vox μωσαϊμάτων interpretem fecellit, nam licet μωσῶν vitulum apud Graecos significet, hic alia notione sumitur, pro Stalone scilicet seu surculo. Vide S. Hieronymum.*

VIVANDA. In fine adde. Anonymus de excidio S. Joannis de Taronça: *Et recordatus est fratrum qui erant in illis locis, & ixit cum bonis hominibus videre locum de sua vivenda: & cum invenisset eos pauperes, & viventes in tuguribus, &c. Gofuinus de expugnat. Alcazar:*

Aura datur, mare sulcatur quampluribus alnis, Portugal ratibus terra vivenda patet.

ULTRONEITAS, facultas faciendi quod quis vult. Vvalbertus de Patrocino S. Rictrudis num. 41. *Quoniam, ni fallor, ultroneitati liberi arbitrij, primo concessa parenti non legitime resisto.*

UMBELLUM. In fine subde.

Umbrella. Chronicon MS. Andreæ Danduli an. 1177. *Anconitani vero duas umbrellas presentant: unam Papa, Imperatori aliam, &c.*

UMBER. L. 2. post, provincia. adde. Gloss. Gr. Lat. MS. ὁ ἰσχυρὸς κίον, *Umbur*.

Ibid. in fine adde. Sidonius in Panegyrico Aviti:

Iam si forte suam latratibus improbus umber Terruit, &c.

UNCTUM. L. 4. post, 60. adde. Marbodius lib. 4. de Virtutibus herbar. cap. 13.

Uncto cum veteri fertur podagra medicari.

UNGULA. L. 31. post, 8. adde. Passio S. Savini n. 7. Lactantius de Mortibus Persecutor. n. 16.

UNIONES. In fine adde. Glossae vet. de oleribus, *uniones, κικυβαι*. Salmastius emendat *μοιουρανα*.

VOA. Concil. Dertofanum an. 1429. c. 1. *Nullus audeat in vestibus vel capitiis folleaturam portare de vis vel Grisis.* Videtur legi de variis. Vide in hac voce.

VOCAMEN. In fine adde. Utitur & Solinus cap. 30. & alibi.

VOCATORIAE. In fine adde. Vide Diurnum Roman. cap. 3. tit. 2.

VOCATORIUM, *Psalmus invitatorius*. Ordo Officij in domo S. Benedicti: *Congregati omnes in oratorio versum non dicant, nec vocatorium, nec Presbyter compleat, nec orationem dicat, &c.*

VOCATUS Episcopus. Formula loquendi sat frequens in designandis Episcopis electis sed nondum consecratis. Verbi gratia in Synodo Belvacensi an. 845. in Capitul. Caroli C. tit. 4. Hincmarus Remensis ita postremus Episcoporum nominatur, *Hincmarus Presbyter & vocatus Archiepiscopus*. Vide Notas Balusij ad hunc locum tom. 2. Capitular. p. 1261. praeterea tom. 2. Spicilegij Acheriani p. 587. tom. 2. Hist. Francor. p. 341. &c.

VOLAGIUS, ex Gall. *Volage*. Petrus de Cuigneriis tom. 14. Bibl. Patrum: *Item plures habitatores terra dictorum pralatorum vocant invicem ad Curiam Officialium ex quadam appellatione volagia.*

VOMERES Igniti. l. 22. post, pertransiit. adde. similia habentur in Vita S. Henrici Imp. cap. 21.

VOMITUS sanctitatis. Vet. Pœnitentialis apud Morinum p. 35. *Qui vero inebriantur contra preceptum Domini, si vomitum sanctitatis habent, hoc est Ebriositas quando sensum mentis immutat, & lingua balbutit, & oculi turbantur, &c.*

VOTUM. L. 7. post, pœniteant. adde. Vide Cumeanum Abbatem de Mensura pœnitentiar. c. 7.

VOX. P. 1369. l. 7. post, audiatur. adde. Lactantius lib. de mortibus Persecutor. n. 13. de Christianis: *Non de rebus ablatis agere possent, libertatem denique ac vocem non haberent.* Id est jus testimonij ferendi.

URNA. In fine subde.

Urna, theca, feretrum, in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n.45.

USARE. L. 11. post, potuimus. *adde.* Occurrit præterea in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. p.155. 162. 170.

Ibid. in fine *adde.* Utitur etiam Vita Aldrici Episcopi Cenoman. p.162.

USUFRUCTUARIUM, pro *usufructus*. Vetus Charta in Actis Episcoporum Cenoman. pag. 187. *Nobis temporibus vna nostra beneficium ad usufructuarium fecistis.*

USURARIUM. L. 20. post, *redastis. adde.* quippe, ut ait Cato de Re rustica, statim initio, *Maiores nostri sic habuerunt, & ista legibus posuerunt, furem dupli condemnari, feneratorum quadrupli: ut quanto peiorem civem existimamus feneratorum quam furem hinc liceat existimare.*

Ibid. p.1375. post l.51. *adde.* Consuetudines Montispessulani: *Feneratorij seu usurarij, qui denarios pro denariis accommodant, non recipiuntur in testimonio.* Charta Philippi Reg. Fr. an.1204. pro Falesiz incolis, ex Regesto 120. Archivi Regij num.30. Sciendum etiam quod nos aliquem de Burgensibus apud Falesiam residentiam facientibus, non capiemus ad occasionem usurae, nisi denarium pro denario vel æquivalentiam alicui commodaverit. Extat Statutum Philippi Reg. Fr. datum apud Montemargi die Sabbati ante festum Purific. B.M. an.1311. in quo usuram facere dicitur, qui ultra unum denarium in septimana, 4 denarios in mense, vel 4 solidos in anno pro libra acceperit. Vide Assisas seu Statuta Caroli I. Regis Sicil. MSS. cap.8. sub fin. ubi de usuris Judæorum agitur.

UTILIS. *Lin.* 29. post, passim. *adde.* Vide Gloss. med. Græcit. in *Χρήσιμος*.

VULTATICUM. L. 5. post, &c. *adde.* Charta Catoli M. ex Tabul. S. Germani Paris. *Thelonem aut rotaticum, seu vultaticum, cespitaticum, ripaticum, vel salutaticum accipiat.*

VULTUS. L. 20. post, &c. *adde.* Heribertus Monachus de Hæreticis Pettagoricensibus: *Crucem seu vultum domini non adorant, sed adorantes prohibent, ita ut ante vultum domini dicant, simulachra Gentium, &c.* Historia Monasterij Figiacensis p.298. *Crucifixi vultus duas fecit imagines, &c.*

VVANTUS. Pag. 1388. l.15. post, &c. *dele* Vita S. Hadelini usque ad l.3. ante Chronic.

Ibid. l.21. post, cap.3. *adde.* In Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n.2.

Ibid. l.37. post, &c. *adde.* Tabular. Absiense: *De his itaque cum quanto quodam investiens, &c.*

Ibid. l.43. post, gantis. *adde.* Tabular. Brivatense

fol. 146. *Investivit inde capitulum traditione unius gantis.*

VVARANIO. L.6. post, &c. *adde.* Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. *Reliquos vero Caballos tam Vvarannonis quam spadas seu polédras qui inveni fuerint & characterio sanctæ Ecclesie habuerint, &c.*

Ibid. l.19. post, coloris. *adde.* in vet. Inscriptione apud J. Sponium tom. 3. Itiner. p.24. inter equorum nomina occurrit APANIO. AF. ubi fortè leg. VARANIO Africanus.

VVARDA. P.1391. l.3. post, &c. *adde.* Gardarum Ecclesiasticarum ista habetur formula in Tabular. o Absiensi fol.220. *Cunctosque ad eorum molaria molendinam & opera venientes, & in reveniendo, & in manendo, & in redcundo sub nostra protectionis defensione suscipimus.* Occurrit ibi non semel.

VVARNIAL. Petrus de Dusburg in Chron. Prussiz cap.79. *Iste dictus fuit Vvarnial, ab illo Panno lineo dicto Vvarnial, quod instituit fratribus deferendum.* Monet Editor appellari Pannum Prutenorum in Chron. Lat. sub Friderico scripto.

Z.

ZABULUS. L.3. post, *Σιάβοδος, adde.* Aliter tamen censet Possinus in notis orat. Nicetæ in SS. Michaël. & Gabriel. p.60.

Ibid. p.1412. l.14. post, cap.1. *adde.* Lactantium lib. de Mortib. persecut. c. 16.

ZELANDRIA. Vide in Chelandium.

ZERNÆ, Imperigines, Fera; quæ etiam Lichenes appellantur. Macet de Virtutibus herbarum cap.7.

Zernas & lepras cura compefcit eadem.

ZETA. P.1415. post l.57. *subde.*

Zetarium triumphale, in Elogio S. Petri scripto sub Justiniano, apud Henschen. to. 9. in præfat. p.17.

ZOA, anima, ex ζω, vita. Vita S. Udalrici Episc. August. cap.21. *Zoam in ultimis temporibus suam salvare cupiendo, &c.*

ZOIA; ex Italico zoie, in Statut. Mediolan. part.2. cap.110. idem quod *joale*. Vide in hac voce.

ZONA. L.19. post, 38. *adde.* Vide Gloss. med. Græcit. in *ζώνη*.

Ibid. in fine post, &c. *adde.* huc referenda quæ habet Eustathius in Iliad. l. p. 258. edit. Rom.

ZURAMÆ. Charta Alfonsi III. Regis Portugall. an.1289. *Quicumque acceperit alicui cappam, Zuramæ, pellem aut aliquam vestem, &c.*

ADDENDA AD DISSERTAT.

DE INFERIORIS ÆVI NUMISMATIBUS.

AG. 2. lin. 11. dele, si tamen illud in lucem prodire contigerit.

Pag. 11. lin. 26. post, debeant. *adde*. Verum longè aliter se res habet quoad mappas Consulium, quæ nihil aliud sunt quam mappulæ tergendæ naso: quod docet omnino Theophylactus in cap. XIX. Αὐτορ τὰ ἡ σιμικίθια ἐστὶν ἡ χερσὶ καλὴ χρυσοῖ, οἱ μὴ δυναμένοι ἀράκια φορέσαι, οἳ δὲ οἱ οἱ φορέντες τὰς ὑπάλιας φορέας πρὸς τὸ δόγματι τὰς ὑγροτάτας ἔφορα πτω. Eadem verba habet Oecumenius in eadem Acta, ubi post φορέας, addit, ἢ γυθία. Eo etiam spectant quæ leguntur in Glossis Basilic. ὀδοιεία καὶ ὀδόνια, ὑπάρματα ἐπιμάχια, ἃ καὶ ἀράκια πρὸς τῶν λήγων. ταῦτα ἡ οἱ παλαιοὶ εἰσὶν οἱ συλλογικοὶ ἐπιμαχίονες, ἐστὶν αὐτοῖς, καὶ ἀπιδύσθη καὶ ἀπιδύσθη.

Lin. ult. post Eruditissimus. *adde*. Sed & descripsit Octavius Strada nummum Fl. Julij Constantij Augusti in quo effictus cernitur spiculum tenens, cum Clypeo, in quo Circus exhibetur, equum adpictum habens, quem dextra per os prehendit, ex quo conjectura nostra firmatur.

Pag. 13. lin. 38. post, solus. *adde*. Theophanes an. II. ejusdem Mauricij: τὴν τῆς ἐπὶ μὲν Διοκλετίου ἰδ. ὁ. ὑπατοῦ ὁ βασιλεὺς προσελαβέν, καὶ πολλὰς θησαυροὺς τῆς πόλεως ἐδωκεν αὐτῷ, Hoc anno Mensis Decembris die vigesimo indict. II. Imperator Consul est designatus, & multis Thesuros urbi largitus est. Legitur vetus Inscriptio apud Reinesium pag. 960. quæ sic clauditur: IMP. D. N. MAURITIO PP. AUGUSTO ANNO III. POST CONSULATUM EJUSDEM. AN. II. IND. IV.

Pag. eadem lin. 58. post Imperatorum. *adde*. Descripsit Beda Epistolam Honorij Papæ ad Honorium Dorovermensis Episcopum, quæ ita clauditur: *Dara die tertia Iduum Ianuariarum Imperantibus Dominis nostris piissimis Augustis, Heraclio anno vicesimo quarto, post Consulatum ejusdem anno vicesimo tertio, atque Constantino filio ipsius anno vicesimo tertio, & Consulatum ejus anno tertio: sed & Heraclio Felicissimo Casare idem filio ejus anno tertio, indicatione septima.* Id est, addit Beda, anno Dominicæ Incarnationis DCXXXIV. quæ quidem adscripta temporis nota mendo haud videtur carere. Si quidem enim, quod tradit Theophanes, Heraclius novus Constantinus 1. Januarij die, anno VII. Heraclij, Christi DCXVII. Consulatum iniit, & publicè processit, idemque fratrem Heraclium, seu Heraclionem, Cæsarem dixit, utriusque dignitatis non potuit esse annus tertius, sed debuit esse decimus septimus. Mortuo Heraclio Aug. Heraclius alter qui & Constantinus nuncupatus est, vulgoque &c. *Dele reliquum pagina, & in marg. scribe*, Beda Edit. Chifflet. l. 2. capite 18.

Pag. 14. lin. 7. post, prima. *adde*. Synodus deinde sexta Oecumenica inita dicitur Constantino- poli, Constantino (Pogonato) Imperatore, an. 27. & post Consulatum ejus anno 13. Heraclio ve-

ro atque Tiberio ejus fratribus an. 22. indict. 3. Christi scilicet 680. unde colligitur patre superstito dictum Imperatorem, à cujus morte, illius Consulatus putatur.

Pag. eadem lin. 31. post referantur. *adde*, Denique in Concilio Nicæno II. illud initum dicitur Κωνσταντίνου καὶ Εὐφράσιου τῶν αὐτῶν ματρὸς ἰσὺς ὀδόνου τῶν αὐτῶν ὑπάλιας. Ubi observandum etiam per Irene Imperij annum indigitari.

Pag. 17. lin. 5. post, Cognitum. *adde*, cum istud cernatur in Hadriani & aliorum Augustorum nummis inter Romanorum signa militaria. *In marg. Patinus in Thes. numism. p. 162.*

Pag. ead. lin. 18. post, labaro. *scribe*, cui similes pæne prostant Claudij Drusi, Domitiani, & Commodi. *In marg. Patinus in Thes. numism. pag. 51. 175.*

Pag. ead. lin. 49. post, scribit. *adde*. Ex hinc cusi in Germanicæ istius victoriæ monumentum, Probi Imp. nummi, quibus inscriptum, VICTORIA GERMANICA, quique pro typo tropæum inter duos Captivos præferunt. Sed & alter præclarus Probi nummus à Patino descriptus Imperatorem habitu militari stantem exhibet, sinistra scipionem tenentem, oculis in supplices captivos convertis, cum hac Inscriptio, VICTORIOSO SEMPER, quomodo in Epitaphio idem Augustus VICTOR OMNIUM GENTIUM BARBARARUM appellatur: nam præter Germanos, Gothos etiam & Sarmatas profligavit. *In marg. Riazus p. 40. 46. 47. Patin. pag. 397. & in Thes. p. 169.*

Pag. ead. lin. 56. post, Antonini, *scribe*, & in altero M. Aurelij apud Patinum, quibus subiecta &c. *Lin. seq. scribe*, gradivus.

Pag. 19. lin. 7. post, contineantur. *adde*, nisi potius hisce verbis intellexerit Porphyrogenitus volumina illa, quæ fere semper præ manibus gestabant Principes Constantinopolitani, uti supra docuimus.

Ead. pag. lin. 51. post, coluisse. *adde*. quod sane disertè testatur scriptor nec dum editus Vitz S. Stephani Junioris, tradens Copronymum ἀπολιθωμένον τῆς ζωοποιῆς σφύρατος καὶ αἰματός ἡ χερσὶ, ἡ τὸ ἀρχαίων ζώων ἐστὶν οἱ χερσὶ ὑπὲρ χερσὶς ἰξίτωνος, καὶ ἡ ἀίτων εὐαγγελίων, eo adegisse populum ut sacrum imaginum cultum prosciberet. Id ipsum scribit Theophanes an. XXV ejusdem Imperatoris.

Pag. 20. lin. 16. post Africanum. *adde*. Illud etiam ita describitur à Lactantio in libro de Mortibus Persecutorum: *Commonitus est in quiete Constantinus ut celeste signum Dei notaret in scutis, atque ita prælium committeret. Fecit ut jussus est, & transversa X litera, summo capite circumflexo, Christum in scutis notat.* Sic enim legendum pro Christo. Quod verò Lactantius ait Constantinum præcepisse, ut milites scutis suis Christi monogramma inscriberent, id etiam ipsemet indicat Augustus in Epistola ad Saporem Regem Persarum apud Theodoricum: τῶν τῶν ὁδῶν ἀριστοῦ, ἢ τὸ ἐπιμαχίον

ἢ ὅτι ἀνακλιμῶν μὲν ἑστῶς ὑπὲρ τῆς ἀριστερῆς. Id ipsum scribit Sozomenus: unde omnino conficitur non ad humeros detulisse Christi monogramma milites, sed in scutis quæ ad sinistrum humerum deferebant, licet aliter idem Sozomenus de eodem Augusto scribat: τὰ τέτυκον ἔπλα τῆς συμβολῆς τῆς σταυροῦ κατισχύματα, scuta nempe, uti exhibentur in Tabella Iulianiani M. quam delineari curavimus in Familiis Augustis Byzantinis. *In marg. Lact. cap. 44. Theodoret. l. 1. c. 25. Sozom. l. 1. c. 48.*

Pag. 21. lin. 1. post, sepulchri. adde. Scribit Christophorus Angelus Græcos hodiernos nullam crucem agnoscere aut colere, nisi eam quæ hocce characteres præferat, Ἰησοῦς Χριστὸς Νικῆ. sive, inquit, ea ex argento, sive ex metallo, sive ἔξ ὕλης sit confecta, nam πάντα τὰ γραμματῶν ἀφ' ἑαυτῶν ἔκτιστον ἢ σταυρὸν τῆς Χριστοῦ, σημαίνοντα ἐκείνου ἢ σταυρὸν, ὅτι ὁ Χριστὸς ἰσταυρώθη, ὃς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, ἃς ἐπέκειντο ἡμῶν.

Pag. ead. lin. 15. post legitur. adde. At eadem verba in ipsa cruce describuntur in figura quæ exarata conspicitur in Cod. MS. Operum S. Gregorij Nazianzeni Bibliothecæ Regiæ.

Pag. 22. lin. 33. post, characteres, adde, olim inscripti Christi Statuæ ab Abgato Rege ad Urbis Edessæ portam erectæ, ut auctor est Constantinus Porphyrogenitus. *In marg. Porph. de imag. Edessena.*

Pag. ead. l. 38. post, damus, subde, in qua utrimque adstant Deipara & S. Joannes Baptista: quomodo similem tabellam describit Sophronius Patriarcha Hierosolymitanus in Vita SS. Cyri & Joannis in Synodo VII: act. 4. *Lin. 45. lege,* eorumdem.

Pag. 23. lin. 3. post ὅτι. scribe, quod quidem hausit à Theodoro Lectore Eccl. 1. sed & crinitum Christum depingi solitum observat præterea Petrus Comestor in Historia Eccl. ubi de Nazarzo: *omni tempore, inquit, separationis suæ novacula non transibat super caput ejus: unde fortè quidam pingunt Apostolos & Christum crinitos; non in re, sed pro sanctitate.*

Pag. ead. lin. 29. post, imperatorem. subde. fuit potèd solemnis hæc Imperatoribus fieri solita acclamatio, ut docemur ex sancto Athanasio in Apologia ad Constantium Aug. ἃς πᾶσι ὁ λαὸς εὐθεὶς μὲν φωνῇ ἰβόη, Χριστὸν βασιλῆα καταστάσει. *In marg. Apophieg. Patr. in Macario num. 19.*

Pag. 24. lin. 45. post, habeatur adde. Deiparæ in hæcce verba invocationem fieri solitam ab iis qui quovis morbo aut dolore conflictabantur, docet in primis Theophanes an. 27. Copronymi: ἃς ἔπει τὴν συμπίπτων, ἢ ἀλγῶν, πάλιν σιωπῶντα Χριστιανῶν ἀντικαθίστων, τὸ, ΘΕΟΤΟΚΕ ΒΟΗΘΕΙ, ἢ πανουχαίων ἰφώραθη, ἢ ἐκακωστικῶν προσεδρεύων, ὡς ἔχθρῶς τῆς βασιλικῆς ἐπολαζίζω.

Pag. 25. lin. 27. post, incolumitate. adde. Ita depictam in nova Ecclesia à Basilio Macedone in Palatio extructa testatur Photius in Oratione in ejus Eucænia: ἢ ἡ δὲ τῆς Θεοσεβερῆς ἀνομιμομένη ἀφ' ἑ, τῆς μορῆς τῆς Παρθένου παραστρέψις, τὰς ἀχρεῖστους χεῖρας ὑπὲρ ἡμῶν ἐκπαλίωσις. καὶ παρτολιμῆς τῆς βασιλικῆς πάλιν εὐχρίσις, ἃς κατ' ἐχθρῶν ἀνδραγαθίματα. Manus verò extendere & expandere; τὸ χεῖρα ἐκτείνειν, ut est, apud S. Athanasium in Apologia ad Constantium, & apud Eusebium in Vita Constantini, solitos Christianos inter precandum, testatur præ cæteris Tertullianus in lib. de Orat. & in Apolog. Joannes Geometra in Paradiso:

Εὐχόμενοι ταῦτοι στροὶ χεῖρας, εἰ ἰδὲ ἰσ' ὀφθαλμοῦ τῆς ἰσχυρῆς, εἰ ἡ κατὰ τὸν, &c.

Quomodo verò Deipara, dum adhuc in vivis erat; uti volunt, depicta fuerit, sat multis narrat Anonymus de imagine Chalcopratiana, quam *Ἰουλιανῶν* appellabant, apud Lavibecium: *In marg. Athan. p. 683. Euseb. l. 4. c. 15. Tertull. de Orat. cap. 11. in Apol. c. 30. Lamber. l. 8. de bibl. Cas. p. 328.*

Pag. ead. lin. 53. post; effingitur. subde. Meminit ipse Isaacius in Novella quæ descripta legitur in tomo 2. Juris Græcoromani, auctororum seu *νομοματων* τῶν προσημαίνοντων χαραγῶν τῶν βασιλικῶν ἀντῶν.

Pag. 28. lin. 20. post, scribitur. adde, in aureo Constantij Imp. quem delineari curavimus ex Gazæo Regio, &c...

Pag. 30. lin. 15. post examine. scribe. Quo etiam spectant ista Lactantij in libro de Mortibus Persecutorum, ubi de Maximiano Galerio Imp. *Quis ergo non bonis suis eversus est, ut opes quæ sub Imperio ejus fuerunt, corraderentur ad votum quod non erat celebratum.* *In marg. num. 31.*

Pag. 32. lin. 30. post, vii. adde, (fortè pro *ita*.) *Es lin. 54. post, Gaudeas. adde.* Passio S. Savini: & statim discesserunt omnes una voce dicentes, *Auguste tu vincas, & cum Diis floreas.*

Ibid. post lin. 59. adde. Denique S. Athanasius in Apologia ad Constantium Imp. τὸ ἡ Θεοφιλέστατε Λύ. γυνεὶ, ζήλου πειθαίκε ἰσθ' ἰσχυροῦ. Sed & huc referri potest, vel certè ad hanc formulam, Epigraphæ Sallustij nescio cujus addita numismati, apud Carolum Patinum in Thesaurο numismatum, *PE-TRONI PLACEAS.* Sed de votis decennialibus multa commentatus est vir singularis Eruditionis Henricus Norisius Veronenis in Dissertatione Chronologica de ejusmodi votis, in quam non incidetam, dum nostra in lucem primò prodiiit.

Pag. 33. lin. 13. post, decima, adde; nisi revèra major filius Constantini aliorum respectu dicatur: quemadmodum apud Bedam in Chron. lib. 1. cap. 17: Honorius Augustus dicitur filius Theodosij minor, respectu Arcadij majoris Theodosij filij. Sed an hoc anno 757. alios habuerit filios Constantinus, ex Scriptotibus Byzantinis non planè liquet. Deinde veteror ne hæc adscripta diplomati temporis nota mendo careat. Cum...

Pag. ead. lin. 59. post 641. adde. Nec desunt qui literas nummis cum urbis, in qua cusi sunt, nomine descriptas, annos imperij designare, ut alij monetariorum notas esse, putant, utque in iis supra laudatus Norisius in Dissertatione de duobus nummis Diocletiani & Licinij; cap. 6. ubi longè etiam ante instauratam Constantinopolim annos Imperij nomismatibus adscriptos probat.

Pag. 39. lin. 53. scribe: Claudianus lib. 1. in Rufinum:

*Tum duplici fossa non exsuperabile vallum
Asperat æternis sudibus;*

Pag. 40. lin. 9. post præfiguntur. scribe, Sudes verò ejusmodi in vallis Græci σταυρῶν, & σταυρωματῶν vocant.

Pag. 41. lin. 40. post numisma, adde, cujusmodi etiam complura à Genuensi Nobile ad Insulam Tabracam, Tūnetensi littori proximam inventa accepi à viro Cl. D. Hulsōno Consule Francico qui ea vidit.)

Pag. 43. lin. 36. post regium. adde. Alterum denique Trajani descripsit Carolus Patinus in Thesaurο Numismatum, in quo stat Euthymius inter

duos Equos, utraque manu laureas tenens, cum hisce characteribus, EUTIMIUS. & infra, TYRIEI CRT.

Ibid. lin.38. post imperat. adde. (cujus quidem postremi lemmatis, *Χρυσὸς Βασιλείων*, in militaribus tesseriis, meminit Scholiastes S. Gregorij Nazianzeni.) *In marg. pag.35.*

Ibid. lin.44. post Evagrius. adde. Nam quibus illi favebant, hos acclamatione ista excitabant, quod præ cæteris testatur nummus ille à Carolo Patino in Thesaurò numismatum descriptus, in quo effingitur pugil nudus, flagrum dextra, palmam sinistra tenens, cum hac Inscriptione, URSE VINCAS.

In marg. pag. 208.

Pag.57. lin.4. post, Glossario. adde. Tradunt præterea Continuator Theophanis lib.4. num.22. & Symeon Logotheta in Basilio num.15. eundem Augustum, Capessitò Imperio, ex pecunia in Regiis Thesauris post necem Michaelis decessoris inventa, τὸν αὐτὸν Σισσάτου καλεῖσθαι eudi præcepisse: quæ quidem moneta aureane fuerit non indicat, quantum id verosimile, ut & illam esse in qua cum filio Constantino in folio sedet. Nam *Ση6ε*, pro *sessio* seu *folio*, usurpasse Græcos recentiores pluribus docemus in Glossario mediæ Græcitatæ.

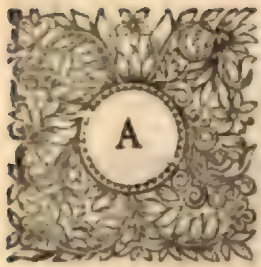

ETYMOLOGICON VOCABVLORVM

LINGVÆ GALLICÆ, QUORUM ORIGINES PLURIBUS

Reteguntur & illustrantur in utroque
Glossario, locis indicatis.

A

BANDON, res arbitrio cuiusvis exposita, in *bandum*, seu *banum*, missa, proscripta. *Abandoner*, deserere, dimittere. In *banum* mittere. Vide *Abandum*, & *Banum*.

ABATRE, prosternere, destruere, dejicere, quasi *mettre à bas*. Vide *Abatere*.

ABBEIANCE, expectatio: ex *beer*, expectare, rei alicui inhiare. Vox leguleiorum vetus. Vide *Abeyantia*.

ABBREVOIR, Aquarium, ubi equi adaquantur, vox orta ex *Præbendarium*, quasi locus unde *præbenda aquæ* hauritur pro equis. Vide *Præbendarium*.

ABENSTE', in Consuet. Leodiensi, qui *absentare se* cogitur. *Absentatus*. Vide *Absentare*.

ABLAIS, Frumentum ex agro demersum, & *ablatum*, unde forte vocis origo. Vide *Ablatum*.

ABONNE', qui ex condito, vel pacto, stas terminis, quas *Bonnas* vocant, quandam pecunie summam, vel aliud quidpiam definitum præstare tenentur. Vide *Abonnatus*, & *Bonna*.

ABRICOT, Prunum Armeniacum: ex Gr. *Βρυκόπων*. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce, & in *Προκόπων*.

ACABLER, Prosternere, opprimere: ex *Cable*, machinæ bellicæ specie, qua muri prosternuntur, unde *Chables*, arbores ventorum vi in silvis dejectas vocant. Vide *Cabulus*, & *quadabulum*.

ACENSEMENT, datio ad *Censum*. Vide *Acensa*.

ACCREDITÉ', cui fides habetur, cui *creditur*. Vide *Accreditus*, *Adcreditus*, & *Creditus*.

ACCUEILLIR, Benevolè excipere, *colligere*. Vide *Acolhenza*.

ACCULER, in angustum redigere. Vide *Acculare*.

ACHESON, exactio, vexatio, tributum: vox vetus Gallica, quæ idem sonat quod *accasio*. Vide in hac voce & in *Acheso*.

ACHERER, cinere: ex *Accaptare*, id est aliquem in *caput*, seu dominum, sibi adscribere. Unde *Accaptare*, & *capere ad accaptum*, est feudum, seu alia quævis prædia sub conditione relevij acquirere. Vide *Accaptare*.

ACIER, Chalybs, ex *Acciarium*, quia ensium *acies* ex chalybe sunt. Vide in hac voce, & in *Azarum*.

ACQUITER, solvere, quietum facere creditorem, *acquiescere*. Vide *Quietum*.

ADDICTER, in Consuet. Vvisantensi, stipulare. Vide *Addictare*.

ADDRESSER, ex verbo *Driatum*, Gallis: *droit*, convenire, in *driatum* seu jus vocate. Vide *Adretriare*, *Driatum*, & *Rectum*.

ADEMPRE, præstatio quævis apud Occitanos & Provinciales. Ex *Adimere*. Vide *Ademprum*.

ADHERITER, mittere in possessionem, in *hereditatem*. Vide *Adheredare*.

ADJOURNER, diem, quem nos, *jour*, dicimus, dicere alicui, citare. Vide *Adjournare*.

ADIRER, de re quæ non est ad manum, & quasi suo loco mota, ac fere deperdita. Ex *Aderare*, ad æris pretium redigere. Vide in hac voce, & in *Adiratum*.

ADJURE', juramento seu sacramento obstrictus. Vide *Adjurare*.

ADMODIER, *Admoissonner*, rem sub certa *modiorum* frumenti, alienare. Vide *Admodiare*.

ADOBER, propriè, armis *Militem* instruere, *adober un Chevalier*. Ex *Adoptare*: fiebat enim *Miles* per arma adoptantis filius. Vide *Adobare*.

ADVOUER, fateri, vel sub alicujus patrocinio se ponere, quasi *dominum advocare*. Vide *Advocare*.

ADVOUEZ

ADVOUEZ *des Eglises*, Patroni & *Advocati* Ecclesiarum, qui eorum jura & facultates tuentur. Vide *Advocati*.

AFFAIRE, negotium: ex veteri Gall. *avere*, bona, facultates. Vide *Affare*, *Afferi*, & *Habere*.

AFFAME, Fame confectus. Vide *Affamatus*.

AFFEURER, pretium *fori* vel *in foro* rei alicui imponere: unde *Forum* pro pretio usurparunt nostri. Vide in hac voce, & in *Afforare*.

AFFIER, fidem obstringere, vetus vox Gall. Vide *Affidare*, & *Fiduciare*.

AFFILIER, adoptare in filium. Vide *Adfilare*.

AFFOER, Focum facere, vel jus *foci* habere. Vide *Affocare*.

AFFOLER, leviter ledere, quod facere solent qui invicem, *foliorum* instar, nugantur, vel sese propellunt. Vide *Affolare*, & *Follu*.

AFFORER *le vin*, vino pretium, seu *forum* imponere. Vide *Afforagium*, *Foragium*, & *Forum*, & supra, *Affeurer*.

AFFRANCHIR, liberum, immunem, & *Francum* facere. Vide *Affranquiere*, & *Francus*.

AFFUBLER, operire. Ex *Affibulare*. Vide in hac voce.

AGACHE, Pica. Ex Occitanico *Agasso*. Vide *Fratres Pyes*.

AGENOULLER, Genua flectere. Ex *Ingeniculari*. Vide in hac voce.

AGES *d'une maison*, via, iter. Ex *Aggestu*, *Agger*. Nisi forte *Agea*, *via in navi dicta*, ut est apud Festum & Isidorum, *πάρος τοῦ πλοῦ*, in Gloss. Lat. Gr.

AGONIZER, extremum spiritum ducere, cum *Vita* cum morte *Luctatur*. Vide *Agonizare*.

AGOSTARO, moneta aurea Frederici II. Imp. Ex *Augustarius*. Vide in hac voce.

AGREMENT, Consensus. Ex *Gratum*, Gallis *Gré*. Vide in hac voce, & in *Agreementum*.

AGRIER, tributum *Agro* impositum. Ex *Agrarium*. Vide in hac voce.

AGUAIT, Insidiz. Ex voce *Gaita*, vigilia, excubiz. Vide *Agait*, & *Vualla*.

AHAUNER, cum *anhelitu* quidpiam facere: unde vox traducta ad culturam agri. Vide *Ahanare*.

AIGAGE, ex *Aquagium*. Vide in hac voce.

AIGUIERE, vas quo aqua in manus vel in scyphum funditur. Ex *Aquarium*. Vide in hac voce.

AIGUILLE, Acus, obeliscus. Ex *Acu*, vel *Aenula*. Vide *Agulia*.

AIGRUN, Allia, cepe. Ex *Acrumen*. Vide in hac voce.

AINSI, Sic. Ex Græco vulgari *ἴτην*. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce.

AIR, Cautionis species. Ex *Aura*. Vide Gloss. med. Græcit. in *Προαμβυλον*.

AIR, ventus, tempestas. Ex *Aura*. Vide in hac voce.

AIRE, Nidus Accipitris. Ex *Area*. Vide *Aerea*.

AIRAIN, *Æs*, *Ærugo*. Ex Græcobarb. *ἰαέν*. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce.

AISANCE, *Aisement*, Commoditas. *Aise*, commodus, facilis. Vide *Aisantia*.

AISNE, Primogenitus, quasi *ainsné*, uti olim scribebant. Ex *Antenatus*. Vide *Ainesia*, & *Antegenitus*.

AISSELLE, subhircus. Item Asserculus. Vide *Ascella*.

AISSIN, mensuræ frumentariæ species. Vide *Aissinus*.

AISTRE, Focus. Vox formata ex Anglofaxon. Vide *Anstrum*.

AJUSTER, Adæquare. Vide *Adjusticare*.

ALARME, tumultus bellicus, cum *ad arma* conclamatur. Vide Gloss. med. Græcit. in *λαρμα*.

ALEË, Via, maximè in hortis. Vox prævenuntiata; dicendum enim disjunctis vocibus, *la lée*, quomodo etiam in sylvis vias appellamus, atque adeo plana ad silvas: unde Palatium seu suburbanum Regium, *Saint Germain en Lée*, id est suburbanum ad silvam S. Germani. Vox autem *lée*, latum & expansum significat. Vide *Leda*.

ALEGER, *Aleier*, *Aleauer*, facinus diluere, *lege*, vel secundum *legem* se purgare. Vide *Adlegiare*.

ALEMBIC, Vas Chymicum distillationibus idoneum. Ex Arab. & Gr. *ἀμβυξ*. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce.

ALEMELLE, cultri lamina: Ex *lamella*. Vide *Trialemellum*.

ALER, Ire, proficisci, ex *Ambulare*, qua quidem voce passim eadem significatione utuntur scriptores mediæ Latinitatis. Hinc equi *aler l'amble* dicuntur, qui inde *Ambulatores* appellantur. Ex *amble* vero *ambler*, ac deinde *aller* formatum. Vide *Ambulare*.

ALEU, *Franc aleu*, proprietas. Ex *Alodium*. Vide *Alodis*.

ALGALIE, & *Argalie*, Instrumentum quo liquor infunditur in vesicam. Ex Gr. *ἰσχυαίον*. Vide Gloss. med. Græcit. in *ἰσχυαίον*.

ALGARADE, militaris tumultus. Vox ab Hispanis vel Arabibus petita. Vide *Algara*, in *Addit.*

ALLEGER, levem facere: Ex *alleviare*. Vide in hac voce.

ALLEGUER, Instrumenta vel rationes proferre: Ex *allegare*, mittere, legare ad alium. Vide in hac voce.

ALLEGES, Navigiola majoribus adjuncta, & iis *alleviandis* idonea. Vide *Alegium*.

ALLIE, *forderatus*, *Foderete* junctus vel *ligatus*. Vide *Allegare* & *Alligare*.

ALMANACH, Kalendarium, vox partim ex Arabico *al*, & Gr. *μῶν*, ut quidam volunt. Vide in hac voce.

ALOI, monetarum in metallo probitas à *lege* requisita: unde etymon. Vide *Lex*.

ALONGER, prorogare: Ex *Elongare*. Vide in hac voce.

ALOUER, Admittere: Ex *Allocare*. Vide in hac voce.

AMANDIER, Amigdalus. Vide *Amandalaris*, & *Amendula*.

AMBASSADEUR, Legatus: Ex *ambactus*, cliens, servus. Vide in hac voce, & in *Ambascia*.

AMBLE, incessus solutatis: Ex *Ambulatura*. Vide in hac voce.

AMENDE, multa pecuniaria à judice inflictæ: Ex *Emenda*. Vide in hac voce.

AMEZ & *Feaux*, Formula vulgaris in Edictis Regum nostrorum, qua compellant judices. Vide *Amici*.

AMIRAL, Classis præfectus: Ex Arab. *Amir*, Dominus. Vide in hac voce.

AMONITION, *Pain d'Amonition*, Cibatum militum, quod iis confertur, cum rebus aliis, quibus castra & oppida, in quibus præsidij vice sunt, *muniri* solent. Vide *Amonitio*.

AMORTIR, In *manum mortuam* prædium conferre. Vox juridica. Vide *Admortizatio*.

ANCHE, Coxendix: Ex *anca*, voce Arabica. Vide *Anca*.

ANDAIN,

ANDAIN, tantum spatij quantum quis divaricatis cruribus dimetriatur. Ex *Andare* Ital. Vide *Andena*.

ANDOUILLE, Hilla : ex *Andelago*. Vide in hac voce.

ANETE, Anas, Anaticula : ex *Aneta*. Vide in hac voce.

ANGAR, ædificij species desuper tecti, cætera pervij : ex *Angarium*. Vide in hac voce.

ANGEVIN, Moneta Andegavensis. Vide Moneta p. 651.

ANNEE, reditus unius anni, Annus : ex *Annata*. Vide in hac voce.

ANNELET, Agnus, aut ovis unius anni : ex *Anniculus*. Vide in hac voce.

AOUSTER, seu *faire l'aoust*, Messis incumbere mense Augusto. Vide *Autumnare*.

APANAGE, quod in *panens*, seu victum filio secundogenito datur. Vide *Apanare*.

APATISER, Pacifici : vox vetus Gallica, quasi *Pactiser*, pactum inite. Vide *Apatisatio*.

APOINTER, litigantes, eò, seu ad hoc punctum adducere, ut de facto invicem conveniant. Vide *Appuntare*, & *Punctum*.

APPOSTER, Apponere per fraudem. Vide *Appostare*.

APPAISER, Mitigare, Pacare : ex *Appacare*. Vide in *Pacare*.

APPARTIENT, ex *adpertinet*. Vide in hac voce.

APPENTIS, ex *Appendix*. Vide *Pentium*.

APPORT, vectigal, tributum, census. Vide *Apportum*.

APPRENDRE, Discere : ex *apprehendere*. Vide in hac voce.

APPRENTIS, tirones, Discipuli : ex *apprehendere*. Vide *Apprentisij*.

APRISE, inquisitio quæ fit ad *appretandam* rem aliquam de qua litigatur : vox forensis. Vide *Aprisia*.

APROCHER, accedere, ex *appropriare* ; ubi ia, est consona. Vide in hac voce.

APPUIER, *s'appuier*, inniti, incumbere : ex *Podium*. Vide in hac voce.

ARBALESTE, Arcus balistarius, unde vocis Etymon. Vide *Arbalista*, & Gloss. med. Græcit. in *BaMiqaca*.

ARBAN, idem quod manuopera, corvata : vox consuetudinum municipalium : ex *Heribannum*. Vide *Hairbannum* in hac voce.

ARCEUT, *Arcieut*, jus procurationis, seu *Gisti*, apud *Bencharnos*. Vide *Arcenum*.

ARCHAUX, Pali in fluviis ad constringendam aquam, in *arcum* dispositi. Vide *Arcaturia*.

ARCHIERES, fenestæ strictiores, quibus ex *arcu* sagittæ in hostem emittuntur. Vide *Archeria*.

ARCON, ephippij *arcus*. Vide *ArElis*.

ARDANS, *Maladie des ardans*, ignis sacer, quo ægroti intus *ardent*. Vide *Ardentes*.

ARDILLON, pars fibulæ quæ infigitur, ab *ardalis*, Gluto, vorax, quod hac parte fibula *mordet*. Vide *Ardalis*, & *Mordens*.

ARDOISE, lapidis cærulei species nota quæ ædium tecta operiuntur. Vide *Ardesia*, *Litium*, & *Scalia* : & Gloss. med. Græcit. in *Opaxapoi*.

ARENGUER, concionem habere : ex Ital. Vide *Arenga*.

ARMEE, exercitus : ex *Armata*. Vide in hac voce.

ARMOIRIE, insigne gentilitium : ex *Arma*, seu Clypeo. Vide in hac voce.

ARPENT, modus agri : ex *Arpeimiu*. Vide in hac voce.

ARRAISONNER, in jus vocare, ad rationem ponere. Vide *Arreniare*, & *Ratio*.

ARAME, *Arames*, *Arrement*, voces forteses; de quibus copiose in *Adramixt*.

ARRETEMENT, *Arrentissement* ; datio ad *redium*, vel ad censum. Vide *Arrentare*.

ARESTE, Piscium osciculum : ex *Arista*. Vide in hac voce.

ARRET, supremum iudicium pronuntiatum iis qui ad *rectum* seu juri se sistant. Vide *Arresta* & *Rectum*.

ARRETER, sistere, detinere, ad *rectum* sistere, in jus vocare, quod qui de aliquo quererentur; apprehensa illius toga, ad iudicem eum confestim adducerent : quod in Normannia per clamorem de *Haro*, atque adeo etiamnum apud Turcas obtinet. Vide *Retare* in *Rectum*.

ARRIEREBAN, submonitio ad exercitum, ex *Herebannum*. Vide in hac voce, & in *Herebannum*.

ARRIVER, accedere, ex *adripare*; ad ripam accedere, pervenire. Vide in hac voce.

ARROI, ordo, ornatus. Vide *Arriatus*, *Conredium* : & *Arrogium*.

ARSENAL, Armamentarium, locus in quo *artes*, seu Machinæ bellicæ reconduntur. Vide *Arse-na*, & Gloss. med. Græcit. in *Arsevalac*.

ARSIN, incendium, *Arse*. Vide *Arfina*.

ARTILLERIE, Machinæ bellicæ arte quadam confectæ : unde & *ingenia*, & *argumenta* dicuntur. Vide *Ars*, *Artificium*, & *Artillator*.

ASSAILLIR, in aliquem *salire*, quempiam invadere. Vide *Adsalire*.

ASSASIN, Homicida, ab *Assasinus*, populis ita dictis. Vide in hac voce.

ASSEMBLER, colligere, *simul* cogere. Ex *Assimulare*. Vide in hac voce, & in *Assemblata*.

ASSEOIR, *Affecurs*. Vide *Affidere*.

ASSERVIR, in servitutem retrahere : ex *Inferriere*. Vide in hac voce.

ASSEVIER, desiccate. Vide *Aseviare*.

ASSEURER, securum facere, *Affecurare*. Vide in hac voce.

ASSIEGER, obsidere. Vide in *Sedetum*, & Gloss. med. Græcit. in *Paraxadizer*.

ASSISES, Comitia publica, in quibus iudices sedent, item iudicia, & tributa, in iis decreta. Vide *Affisa*.

ASSOLER *les terres*, vox agrorum, de quibus in v. *Affolare*.

ASSOMMER, proprie est in summam totalem redigere. Vide *Affommer quelqu'un*, est omnino conficere. Vide *Affummare*.

ASTRAPADE, vel *Estrepade* : supplicium militate, quo rei militaris membra luxantur, & quodammodo *exstirpantur*. Vide *Stripare*.

ATARGER, sistere : remorari, ex *Targia*, seu clypeo grandiori, quem qui gestant propter pondus ægre procedunt. Vide in hac voce, & in *Athargate*.

ATESER, leviter tangere, ex alia voce Gallica *Enteser*, de qua in *Tensura*.

ATIE, *Ahatie*, odium, vox vetus Gallica, unde forte *hair*, odisse. Vide *Atia*.

ATTACHE, Facultas data à iudice apparitori alterius iudicis mandatum exequendi. Vide *Attachiare*.

ATTACHER, vincire, ligare, ex *Tachia*. Vide in hac voce & in *Attachiare*.

ATTAQUER, aggredi, invadere : ex iisdem vocibus, quas vide.

ATTAINT & Convaincu, criminis accusatus & convictus : ex *Attingere*. Vide *Attaintus*.

ATTELLER, equum carro aptare. Vide *Attellare*.

ATTERISSEMENT, Alluvio. Vide *Atterimentum*.

ATTOURNER, *Attourné*, voces fori Anglici & Normannici, de quarum etymo agimus in *Attournatus*, & in *Turnum*.

ATTRAPER, Attipere, ex *trapa*, porta tabulati, vulgo *trape*. Vide *Strapa*.

AVALER, deorsum navigare : ex Gallico à *val*, locus inferior, ut est *vallis*. Vide *Avalare*.

AVALOIS, inferioris Germanicæ incolæ, maxime qui circa coloniam habitant. Vide *Avalterri*, & *Theotisci*.

AVANIE, calumnia, injuria : ex Barbarogr. *Avania*. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce.

AVANGARDE, prima acies. Vide *Vvardia*, & *Antegardia*.

AUBAINS, Alienigenæ, adventæ : ex *Albanis*, seu *Scotis*, crebrius peregrinantibus. Vide *Albani*.

AUBE, vestis species, à colore *albo* sic dicta. Vide *Alba*.

AUBERGE, Hospitium, Diversorium : ex *Heveberga*. Vide in hac voce.

AÛBOUR, *Arc de aubour*. Vide *Arcus de aubour*, & *Alborium*.

AUCUBE, & *Acube*, tentorium, vox vetus Gallica : ex *Accubitus*. Vide in hac voce.

AVENARIE, Ager ubi *avena* satæ sunt. Vide *Avenarium*.

AVENTURE, Eventus, Torneamentum, Caducum. Vide *Aventura*.

AVEUGLE, Cæcus, ex *Abocellus*. Vide in hac voce, & *ὄπὸ ὀμμάτων* in Gloss. med. Græcit. in *ὀμμάτη*.

AUFERRANT, Equi species : ex Arabico, *Al-Farat*. Vide *Farius*.

AUGE, ex *Alveolus*. Vide in hac voce.

AVIRON, Remus, quod in undis *giret*, seu circumducatur, unde *Avironner*, pro *Environner*, nostris olim, (vide in *Hurdicium*) & vox *Environ*, pro *Circa*. Vide *Avironatus*, & *lancea sarratoria*.

AUMAILLES, pecora seu animalia mansueta : ex *Manualia*. Vide in hac voce.

AUMAIRE, Cista, armarium : ex *Armarium*. Vide in hac voce, & in *Almaria*.

AUMONIERE, Marsupium, ex quo promuntur elemosynæ, quas *aumônes* dicimus. Vide *Elemosynaria*.

AUMUCE, Amiculum Canonicorum, de cujus vocis etymis variis Vide in *Almucia*.

AUNE, mensura agtaria, & pannaria. Vide *Ulna*.

AVOIR, Bona, facultates, equi, jumeta, oves, &c. ex *habere*. Vide in hac voce, in *avernum* & in *afferi*.

AVOIR à faire quelque chose, formula locutionis veteribus haud incognita. Vide *Habere*, & Gloss. med. Græcit. in *ἔχειν*.

AVORTER, abortum edere, Abortare. Vide *Avortare*.

AUTOUR, Accipiter major : ex *Astur*. Vide in hac voce.

AUVAN, umbraculum ligneum projectum, quod

fenestræ vel officinæ appenditur, quasi *altum vannus*, cujus formam retulerit. Vide *Anvanna*.

AZARD, fors : ex Græcobarb. *ἄζαρ*, de qua voce egimus in Gloss. med. Græcit. Vide *Azardum*, & Addit. 1. edit.

AZUR, lapis lazuli : vox Arab. Vide *Lazur*, & Gloss. med. Græcit. in *λαζύριον*.

B.

BABIOLES, Gemmæ, uniones, mundus muliebris : ex *Baubella*. Vide in hac voce.

BABOUIN, Simia. Vide *Babexinuu*.

BAC, navigij, *Bacini*, seu pelvis instar, latioris species transvectioni idonea. Vide *Baccus*, & *Bacinnu*.

BACHELERIE, Prædij species, de qua in *Baccalaria*.

BACHELIER, Ordinis militaris species, quasi *bas Chevalier*. Vide *Baccelarij*, & Gloss. med. Græcit. in *βακλιέρης*.

BACIN, Polubrum, Malluvium : ex *Basca*. Vide in hac voce.

BACINET, Cassidis species, *Bacini*, seu Polubri formam quodammodo referens. Vide *Bacinetum*.

BACON, Petaso, Perna. Vide *Baco*.

BACULE, Machina bellica. Vide Gloss. med. Græcit. in *Πραιουλα*.

BACULER, Baculo cedere : Pœna militaris. Vide *Baculare*.

BAGATELLE, nugæ, mundus muliebris : ex *Bauga*. Vide in hac voce.

BAGUE, Armilla : ex *Bauga*. Vide in hac voce.

BAI, *Baiard*, Color equi, Badius, Spadix : Vide *Badius*, & *Bagus*.

BAIE, Portus, seu statio navium : ex Hispan. & Vasconico. Unde *Oxenartum* in Vasconia illustre.

BAIL, *Bailli*, Custos, Prædagogus : ex *Bajulum*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in *Βαϊούλο*.

BAILLE, Propugnaculi species, ubi *batallia*, seu pugnæ committi inter hostes solent. Vide *Batallia*.

BAILLER, conferte, committere, dare : ex *Bajulum*, quasi *Bajulare*, prædago puerum educandum dare. Vide in hac voce, & in *Bal-liare*.

BAL, *Baler*, Choreæ, choream ducere : ex Gr. *βαλλίζω*. Vide *Balare*, & Gloss. med. Græcit. in *βαλλίζω*.

BALAI, Scopæ. Vide *Baleys*.

BALAIS, *Rubis balais*, Carbunculus. Vide *Balascu*, & Gloss. med. Græcit. in *Μπαλαζω*.

BALCON, exedra prominens. Vide *Balcones*.

BALE, pila, vel sarcina in modum pilæ, quam *balam* dicimus, complicata. Vide *Bala*, & *Palla*, & Gloss. med. Græcit. in *Μπαλα*, & *Παλα*.

BALDAQUIN, pannus ex auri filo & serico &c. *Baldacho* seu *Babylone* advectus. Vide *Baldachinus*.

BALLINGER, Navigij species, *ballingia*, seu cunabuli formam referens. Vide *Balingaria*, & *Balingia*.

BALOURD.

BALOURD, ineptus. Vide Gloss. med. Græcit. in Παχιδας.

BAN, proclamatio publica: ex *Bannum*. Vide in hac voce.

BANC, scamnum: ex *Abacus*, vel ex German. *Bank*. Vide *Bancus*, & Gloss. med. Græcit. in μπαλας.

BANC, vadum, quod *banci* speciem in mari effingat, vel quod in eo naves ut in *banco* desideant. Vide *Bancus* & *Scamnum*.

BANCLOCHE, campana, qua edito *banno* cidentur cives. Vide *campana bannalis*.

BANDEAU, fascia: à *Bandum*, vexillum. Vide *Bandellus* & *Bandum*.

BANLIEUE, districtus urbis, *Bannum leuca*. Vide in hac voce.

BANNERET, *Chevalier Banneret*, qui cum *banno*, seu vexillo vassallos suos in aciem eduxit. Vide *Banneretus*.

BANNIERE, vexillum: ex *Bannum*, vel *Bandum*. Vide in his vocibus, & Gloss. med. Græcit. in Βανδα.

BARAQUES, ædiculæ ad militum susceptionem. Vide Gloss. med. Græcit. in Μπαράκια.

BARAT, Fraus. Vide *Baratum*, & Gloss. med. Græcit. in Μπαράσια.

BARBACANA, propugnaculi species. Vide *Barbacana*.

BARBOIRES, Larvæ, à *barbis* fictitiis. Vide *Barbatoria*.

BARBOTE, navigij species, supernè testâ: ex German. Vide *Barbosa*, & Gloss. med. Græcit. in Μπαρβότα.

BARGUIGNER, licitando cunctari: ex *Barcaniare*. Vide in hac voce, & in *Barganicum*.

BARIL, Cadus, Dolium: ex Cambrobritan. *Baril*. Vide *Barile*, & Gloss. med. Græcit. in Βαρίλι.

BARON, Vassallus: ex Lat. *Baro*. Vide in hac voce.

BARQUE, navigij species, scapha, cujus vocis Variæ afferuntur origines in *Barca*, & *Barga*, & in Gloss. med. Græcit. in Βάρκα.

BARRACAN, panni species, quod licia in eo appareant instar *barrarum*: aut quod adolescentes compti ac venusti, quos *Barragan* Hispani vocant, vestiantur. Vide *Barracanum*.

BARREAU, Forum judiciale: à *Barry*, seu *repagulis* quibus circumdatur. Vide *Barra*, & *Apprenticij juris*.

BARREZ, *Freres barrez*, dicti Carmelitæ, ab eorum palliis olim in diversis coloris *barras* divisus. Vide *Birrus*.

BAS, depressus. Vide Gloss. med. Græcit. in Πατζίς.

BASOCHE, ex *Basilica*, ut quidam volunt.

BAST, Clitellæ: à βαστα, onus. Vide *Basta*.

BASTARD, Nothus. Vide *Bastardus*, ubi vocis variæ origines expendantur.

BASTIDE, *Bastille*, Propugnaculum, ædificium, ex Gall. *bastir*. Vide *Bastia*, & Gloss. med. Græcit. in Βαστια.

BATAIL, ropalium campanæ, sic dictum, quod æs verberet. Vide *Batallum* & *Batillus*.

BATAILLE, pugna, *Batailler*, pugnare: ex *Batalare*. Vide in hac voce, & in *Batalia*.

BATEAU, Navicula, Cymba: ex Saxon. *bat*. Vide *Batum*, & Gloss. med. Græcit. in Βατόπυλον.

BATTOIR, ex *Battuarium*. Vide *Batatorium*, *Bartere*, & Gloss. med. Græcit. in Βατόδιον.

BAUCAL, vel *Bocal*, vasis species: ex *Bauca*. Vide in hac voce.

BAUDRIER, Baltheus. Vide *Baldrellus*.

BAUME, lapis sepulcralis, tumba: ex *Balma*. Vide in hac voce.

BEANE, vel *Bejane*, novellus studiosus academicus, ut sunt passeruli recens nati, quorum rostra sunt flava. Vide *Beanus*.

BECACINE, ex *Becacita*. Vide in hac voce.

BEDEAU, apparitor. Vide *Bedellus*.

BEFFER, illudere: ex *Bifax*. Vide in hac voce.

BEFFROI, machina bellica in modum turris: ex Saxon. *Best*, & *freid*. Vide *Belfredus*.

BEGUINES, virgines devotæ, à *Begga*, Pipini Laudensis filia, à qua institutæ. Vide in *Begardus*.

LA BELLE, Luna: ex *Phæbe bella*. Vide *Fibebella*.

BELLUQUE, res quævis minutior: à *Bellua*. Vide in hac voce.

BEMOL, una è clavis Musicæ, cui opponitur *B. durum*, seu quadratum. Vide *Bemollis*.

BENDE, fascia: ex Saxon. *bind*. Vide *Binda*.

BENNEAU, genus vehiculi: ex *benna*. Vide in hac voce.

BERSEAU, cunabulum: ex *berfa*, locus conclusus. Vide in hac voce.

BERGER, Pastor: ex *berbicularium*. Vide *Berbix*.

BERLENG, alearum ludus. Vide *Berlengum*, & in *Addit.*

BERLONG, ex *bislongus*. Vide in hac voce.

BERSER, venationi indulgere: ex *berfa*. Vide in hac voce.

BESAGUE, securis cum duplici acie, & instrumentum fabri ferrarij: ex *bisacuta*. Vide in hac voce.

BESANT, moneta aurea: ex *Dysantius*. Vide in hac voce.

BESCHE, vel *Beche*, ligo, à *beco*, seu rostro. Vide *Becca*, & *Becco*.

BESICLE, conspiculum: ex *becillus*. Vide in hac voce.

BETÈ, cucullio in exequiis mortuorum. Vide *Beta*.

BICHE, cerva major. Vide *Bissa*.

BIEN, vel *Bian*, corveiz, manuoperæ quæ subditis *banno* indicuntur. Vide *Biennium*.

BIERBAN, bannum cerevisiæ, unde nomen. Vide *Bierbannum*.

BIERE, feretrum: ex Saxon. Vide in *Feretrum*.

BIEVRE, bebrus: ex *Bever*. Vide in hac voce.

BIGOTS, qui devoti videri volunt: ex Normannico *Bi goths*, i. per Deum. Vide *Bigoti*.

BILLET, Scheda: ex Saxon. *Bill*, vel ex Græc. Βιλλιον. Vide *Billa*.

BILLON, nummus argenteus ære onustus, atque inde *vilis*, unde Etymon. Vide *Billio*.

BINER, vel *Binoter*, agrum *bina*, seu iterata aratione proscindere. Vide *Binalia*, & *Rebinare*.

BIS, Cinericius. Vide *Bisus*, & *Bizochi*, & Gloss. med. Græcit. in Μπιζος.

BISAC, fæccus duplex, quasi *bis fæccus*. Vide Gloss. med. Græcit. in Βισακος.

BISAIEUL. Vide *Bisavum*.

BISSEXTE, Infortunium. Vide *Bissexim*, & in Addit. & Gloss. med. Græcit. in Βισσητε.

BLAIRIE, ager ubi *bladum* demessum est. Vide *Blaria*.

BLANKEMAILLE, tributi species apud Anglos: vox etiam nostris alio sensu nota. Vide in hac voce.

BLASMER, vituperare: ex *Blasphemare*. Vide in hac voce & Gloss. med. Græcit. in Βλασφημιον.

BLASON, scutum, clypeus. Vide in *Buccula*.

BLESSER, lædere. Vide *Bliffare*.

BLE', frumentum: ex Saxon. *Blada*, vel ex *Blada*. Gr. Vide *Bladum*.

BLESE, mollis, vel semiputridus. Vide Gloss. med. Græcit. in πλωσ.

BLEU, Color ceruleus: ex *Blavum*. Vide in hac voce.

BLOC, stipes, tumulus altior: hinc *bloquer une ville*, stipitibus fixis, vel tumulis confertis aditum intercludere. Vide *Imblocatus*.

BLOND, Flavus: ex Saxon. *blonden*, tinctus. Vide *Blundus*, & *Bloius*.

BLUTER, farinam incernere. Vide *Buletare*.

BOADE, in Consuet. Avern. Seraitium *boum*. Vide *Bouagium*.

BOHOURD, hastiludij species, ex Hispan. *Bohodo*, jancas. Vide *Robordicum*.

BOIS, vel *Bos*, ut olim efferebant nostri, silva: ex Græc. βοσκη, pastio animalium in silva. Vide *Boscu*.

BOISSEAU, mensura frumentaria: ex *Bui*, *Buza*. Vide in *Butra*.

BOISSIERE, Buxatum. Vide *Buxata*.

BOITE, arcula: ex *buxis*, *buxta*, *buxtula*, seu *Pyxis*. Vide *Buxis*.

BOITEUX, claudus, claudicans, cui dolor vel luxatio est in ossium genuum commissuris, ubi ea velut in pyxidem, quam *boite* dicimus, immittuntur. Vide *Buxis*, & *Buxta*.

BOMBACIN, tela gossypina, seu ex *bombace*. Vide *Bombax*, & Gloss. med. Græcit. in Βαμβαξ.

BOMBARDE, machina bellica à sonitu, vel à Gr. Βομβη dicta. *Bombarda*, & Gloss. med. Græcit. in Βομβαρδα.

BONET, capitis tegumentum. Vide *Boneta*.

BONNE, *Borne*, limes, terminus: ex *Bonna*. Vide in hac voce.

BORD, ora, littus. Vide *Bordera*.

BORDE, domus: ex Saxon. *bord*. Vide *Borda*.

BORDEL, ædicula: unde lupanar dictum, quod scorta in ædiculis diversentur. Vide in *Borda*.

BONNIER de terre, modus agri suis terminis signatus. Vide *Bonna*, & *Bonnarium*.

BONS HOMMES, dicti monachi Grandimontenses. Vide in *Boni-homines*.

BOTE, ocrea. Vide *Bota*, & Gloss. med. Græcit. in Βοτα.

BOUC, hircus: ex *Buccum*. Vide in hac voce.

BOUCHE, os: ex *Bucca*.

BOUCLE, fibula: ex *Buccula*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Gr. in Βουκλα.

BOUFONS, scurræ, qui sibi *buffas*, seu alapas invicem influnt. Vide *Buffo*.

BOUGE, saccus: ex *bulga*. Hinc vox eadem pro minori cubiculo. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Βουγιδιον.

BOUGUERAN, panni species. Vide in *Boqueranum*.

BOUGRES, Bulgari, inde hæretici sic dicti ex *Bulgaria* orti. Vide *Bulgari*.

BOULE, globus: ex *Bulla*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Βουλα.

BOULENGERS, pistorum dicti, quod panes in globulorum seu *bullarum* formam conficiant: alij quasi *Potentarios* dictos volunt. Vide *Bolendegary*, & in Add.

BOULEVARD, seu *Bourgvuard*, munimentum quod urbem tueretur; unde Etymon. Vide *Burgvuardum*, & *Valvarte*.

BOURDE, *Bourder*, jocus, jocari, nugari: ex *Burra*, ut quidam volunt, seu potius ex *bohordum*, imaginarium hastiludium. Vide *Burra*, *Bohordum*, *Burdare*, & *Burlare*.

BOURDON, baculus peregrinorum, qui eo instar asini vel muli, seu *burdonis*, itineris fastidij levandi gratia utuntur. Vide *Burdo*, & Gloss. med. Græcit. in Βυρδον.

BOURDONS, calami musici, seu organici, qui *burdonum*, seu attacorum bombum referunt. Vide in hac voce.

BOURG, Burgum. Vide in hac voce & Gloss. med. Græcit. in Βυργον.

BOURGEON, arboris tener ramulus: ex *Turjo*. Vide in hac voce, & Oyhennartum in Vasconia, ubi *Turvien* est tumor in capite, Hispanis & Vasconibus.

BOURGEOIS, monetæ Franciæ species. Vide *Moneta*, & *Burgenses*.

BOURIQUE, mulus, asinus, ex *Buricu*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Βουρικη, & *πυρικη*.

BOURRE, tormentum: ex *Birru*, vel *Burru*. Vide *Borra*.

BOURRACHIERS, artifices lanci. Vide *Borvatum*.

BOURSE, Marsupium: ex Gr. βουρα, corium. Vide *Bursa*.

BOURSOUFFLE, pinguis, inflatus, sufflatus. Vide Gloss. med. Græcit. in Βουρσουφλα.

BOUT, finis, limes, terminus: ex voce Agrimenforum *Boto*. Vide *Butum*.

BOUTEILLE, lagena: ex *Buticula*. Vide *Butta*, & Gloss. med. Græcit. in Βυτα.

BOUTER, pulsare, ponere. Vide *Butare*, & Gloss. med. Græcit. in Βυτιζον, & *Βυτιζο*.

BOUTIQUE, Officina: ex *Apotheca*. Vide in hac voce.

BOUTONS, globuli, fibulæ: ex *Bostones*. Vide in hac voce.

BOUTS, *Bouciau*, *Boucier*, lagena major: ex *butta*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Βυτα.

BRAC, *Bracher*, canis species: ex *Bracco*. Vide in hac voce.

BRACELET, dextrocherium, armilla *brachio* aptata. Vide Gloss. med. Græcit. in Βραχιλιον.

BRAIERS, incolæ regionis circa Bellovacum, quam *Pays de Brai* vocant. Vide in *Poberi*, & in *Braium*.

BRAIES, femoralia: ex *braca*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Βρακα.

BRAIE, *Fausse braie*, propugnaculi species: ex *Brachiale*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Βραχιλιον.

BRAIRE, vagite. Vide in *Braiare*.

BRANC, spatha, major gladius: ex *Branca*. Vide in hac voce.

BRANCART, gestatorium. Vide Gloss. med. Græcit. in Βρανκαρτε.

BRANCHE, ramus: ex *Bargus*, quod idem sonat

sonat, vel à *branca*, vel à *brachium*. Vide *Bargu*, & *Branca*.

BRASSEUR, Cerevisiae confector: ex *brace*, grani specie. Vide in hac voce.

BRANDON, fax, tæda: ex *brand*, incendium. Vide *Brand*, & *Brando*.

BREBIS, vervex, unde Etymon. Vide *Berbix*.

BREHAIGNE, sterilis: ex *brana*. Vide in hac voce.

BRELAQUE, res minoris momenti: ex *bullaga*, pomi minoris specie. Vide in hac voce, & supra in *Belnuque*.

BREN, furfur, ex *Cantabrum*, quod idem sonat. Vide in hac voce, & in *Brennum*.

BRESCHÉ, foramen: ex *Brisca*. Vide in hac voce.

BREUVAGÉ, Potio: ex *biberagium*. Vide in hac voce.

BREUIL, silva: ex *Broliam*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Gr. in *Παυρόλιον*.

BRICOLER, in ludo pilæ: ex *Bricola*, machina bellica. Vide in hac voce.

BRIGADE, Turma, cohors: ex *Briga*. Vide in hac voce, & in *Brigancij*.

BRIGANS, prædatores: ex *briga*, rixa, pugna. Vide in hac voce, & in *Brigancij*.

BRIGANTIN, navicula prædatoria: ex *Briga*. Vide in hac voce, & in *Brigentinus*.

BRIVE, urbs in Arvernia: ex *Briva*, pons. Vide in hac voce.

BROCHES, fudes acutæ, pali: ex *brocca*. Vide in hac voce.

BRODERIE, *Broder*, de opere phrygio: ex *bruslus*. Vide in hac voce.

BROET, jus carniū elixarum: ex *Brodium*. Vide in hac voce.

BROIER, vel *Breier*, terere, subigere: ex voce *bratum*, quæ limum terræ sonat. Vide in hac voce, & in *Breiere*.

BRONZE, æs ex quo conficiebantur *brucea*, seu lorice, unde Etymon. Vide *Brunus*, & Gloss. med. Græcit. in *Μαυρίτζο*, & *αυρίτζο*.

BROSSE, *Brossaille*, dumetum. Vide *Bruscia*.

BROUAILLES, intestina: ex *Burbalia*. Vide in hac voce.

BROUETE, vehiculum duabus constans rotis, *Bivotum*. Vide in hac voce.

BROUILLER, miscere: ex juncis confusè junctis & mistis, quos *βρόλα* Græci hodierni vocant. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce.

BROUST, *Brouster*, pastio, pascere: ex *Brustum*. Vide in hac voce.

BRUIERE, ericetum. Vide *Bruarium*.

BRUMARDIERS, qui se cerevisia ingurgitant: ex *Bruma*. Vide in hac voce.

BRUN, fuscus: ex *Brunia*, seu lorice præter vel ferreæ colore. Vide *Brunia*, & *Brunus*.

BUFET, Abacus in quo reponuntur vasa potoria: ex *Bufetagium* seu *buverage*. Vide in hac voce.

BUFLE, ex *Bubalus*. Vide in hac voce.

BULLE, sigillum rotundum instar *bullæ* aquæ. Vide *Bulla*, & Gloss. med. Græcit. in *βύλλα*.

BURETE, amphorula, quasi *buverete*, qua bibitur. Vide *Burera*.

BURE, pannus crassior: ex *Birru*. Vide in hac voce.

BUISINE, canalus quo aquæ pluvie ex tectis emittuntur, *buccina* instar confectus. Vide Gloss. med. Græcit. in *βύσινα*.

BUSCHE, stipes, caudex focarius: ex *bos* in silva. Vide *Busca*:

BUSSE, navigij species, sic dicta; quod *busse*, seu dolij vinarij speciem referret. Vide *Busse*, & Gloss. med. Gr. in *Βουζιον*.

BUTICLE, navigium minus, à *Buttarum* forma. Vide in *Butta*.

BUTOR, ardea stellatis: ex *Butes*. Vide *Butor*, & Gloss. med. Græcit. in *βούτορ*.

C.

CABILLAUX, Factiosi in Hollandia, sic appellati à quodam pisce marino ita nuncupato. Vide *Cabe'genses*.

CABOCHE, caput: ex *καβα*, caput. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce.

CACHER, abscondere: à *Sacco*, quasi in sacco sese abscondere. Vide Gloss. med. Græcit. in *ζαχ*.

CADENAT, pessulus; vestis; ex *catematicum*. Vide in hac voce.

CADET, secundogenitus: ex *Capdet*, quasi minus caput familiae. Vide *Capdet*.

CAGE, ex *Cavea*. Vide *Caga*.

CAI, domus, aut atea littoris: ex Saxon. Vide *Cai*.

CAILLOU, lapis rotundus. Vide Gloss. med. Græcit. in *Καίλιον*.

CAIQUE, navis Turcica. Vide Gloss. med. Græcit. in *Καίκο*.

CALANDRE, gryllus, cicada: ex Germ. *Kalander*. Vide *Calandrus*.

CALENGE, actio qua quis rem in jure repetit: ex *Calumnia*. Vide in hac voce, & in *Callengia*.

CALER, demittere: ex *χαλαρ*. Vide *Calare*.

CALFATRER, navim refarcire: ex Græc. vulg. *καλαφάριον*. Vide *Calafasare*, & Gloss. med. Græcit. in *Καλαφάριον*.

CAHIER, ex *quaternis*. Vide in hac voce.

CALOIERS, Monachi Græci: ex *Καλοίριον*. Vide Gloss. med. Græcit.

CAMAIEUX, Sardonix. Vide *Camaeus*, ubi de vocis etymo.

CAMAIL, vestis species, quæ caput & humeros tegit, quasi *Cap de mailles*, capitium ex maculis confectum. Vide in *Camelantium*, & Gloss. med. Græcit. in *Καμυλαίκιον*.

CAMARADES, milites qui sub eodem tentorio degunt, quod *καμάρια* Græci recentiores vocant. Vide *Camaradium*, & Gloss. med. Græcit. in *Καμάρια*.

CAMARS, Sacerdotes idolorum: inepta vox Gallorum planè ex Hebr. Reg. 13. 5. Ita habetur in Scaligerianis.

CAMBAGE, præstatio pro jure conficiendi cerevisiam: ex *Camba*, braciatorum officina. Vide in hac voce.

CAMELOT; pannus ex *camelorum* pilis. Vide *Camelotum*.

CAMOCAS, panni serici species, Græcis recentioribus *καμοχάσι*. Vide utrumque Gloss.

CAMP, castra in campo fixa. Vide Gloss. med. Græcit. in *Κάμπ*.

CAMPAGNE, *faire une campagne*. Vide Gloss. med. Gr. in *Πεδία*.

CAN des Tartares. Vide *Caganus*, & Gloss. med. Græcit. in *Κάν*.

CANDI, *siere candi*, sacchari species. De vocis etymo. Vide Gloss. med. Græcit. in *Καντίον*.

CANIF, scapellus, culter, ex Belg. *Knif*, culter. Vide *Canipulum*:

CANON, machina bellica, à *Canna*, quod *can-na* formam referat. Vide *Canones*.
 CANONISER, in Canonem referte. Vide *Di-
 pticha*, & Gloss. med. Græcit. in *Κανονιστον*.
 CANTON, angulus. Vide Gloss. med. Græcit. in *Κανον*.
 CAPABLE, capax: ex *capabilis*. Vide in hac voce.
 CAPAGE, apud Delphinates, census capitis. Vide in *Capitatio*.
 CAPDEULH, Occitanis, præcipuz feudi domus: ex *Capitalium*. Vide *Capdolum*.
 CAPET, cognomentum Hugonis Regis Francia, quod caput *capa* tegetet. Vide *Capet*. & Gloss. med. Græcit. in *Καπεταλια*.
 CAPISCHOLE, Scholastici dignitas in Ecclesiis Cathedralibus, *Caput Schole*. Vide in hac voce.
 CAPRIOLE, saltus captæ, quæ & *Capriola* dicitur. Vide in hac voce.
 CAPORAL, Dux, Gubernator, *Caput*. Vide *Caporalis*.
 CAPSOOS, & *Capsons*, apud Beneharnenses, laudimium: ex *Caput solidum*. Vide in hac voce.
 CAPTAL, dignitas apud Vascones: ex *Capitalis*. Vide in hac voce.
 CAPUCHON, tegmen capitis: ex *Capitium*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in *Καπουσιον*. & *Καπουσιον*.
 CARABIN, miles fortè qui in *Carabis*, seu in navibus militat. Vide *Carabus*, & Gloss. med. Græcit. in *Καραβιν*.
 CARACOL, ex voce Hispanica, quæ *cochleam* significat.
 CARAVANNE, hominum turma: vox Turcica. Vide *Caravanna*, & Gloss. med. Græcit. in *Καραβαν*.
 CARAUDE, Præstigiij species. Vide in *Caraula*.
 CARCASSE, cadaver: ex *Carcaissum*, intestinum. Vide in hac voce.
 CARCOIS, vel *Carquois*, Phæetra: ex Græcobarb. *καρκισιν*. Vide *Carcaissum*, & Gloss. med. Græcit.
 CARDEUR, carminator: ex *Carerator*. Vide in hac voce.
 CARDINAL, dignitas Ecclesiastica. Vide *Cardinalis*.
 CARNEAU, pinna muri, quæ fenestras *quadratas* seu *quadratas* subinde præfert: unde Etymon. Vide *Quarnellus*.
 CARNAVAL, quasi *Caro* seu *chair à val*. Vide *Carnelevamen*.
 CARREAUX, tela balistarum forma quadrata, unde nomen. Vide *Quadrelli*.
 CARRIERE, lapidicina: ex *quadrataria*. Vide in hac voce, & in *carraria* & *quadraria*.
 CARRIERE, viâ qua earri ducuntur. Vide *Chariere*.
 CARROSSE, ex *Carruca*. Vide in hac voce.
 CARTEL, diffidatio quæ fit per *Chartulam*. Vide *Cartellus*.
 CARTENIER, qui quartæ militari vel urbicæ centuriæ præest. Vide in *Quaternio*.
 CARTERON, libræ pars *quarta*. Vide *Quarteronum*, & *Quarteria*.
 CARTES, *jeu de cartes*. Vide *Ludus de Rege & Regina*.
 CASAQUE, sagum: ex *Caracalla*, ut vult *Paradinus*, quasi *Caraque*. Vide *Caracalla*, & Gloss. med. Græcit. in *Καρακαλλια*.

CASE, loculamentum calculorum in tabula lusoria: ex *Casa*, vel *Capsa*. Vide Gloss. med. Græcit. in *Κασα*.

CASSER, irritum reddere: ex Lat. *Cassus*, vacuus. Vide *Cassare*.

CASSETÉ, arcula: ex *Cassidile*. Vide in hac voce.

CASTICE, ædificium: *Cassicer*, ædificare, voces obsoletæ. Vide *Cassicia*.

CATACOMBES, cœmeteria publica, quod sint ad *Combas*, seu valles extra Urbes. Vide *Catacumba*, & *Cumba*. & Gloss. med. Græcit. in *Κατακομβαιον*.

CAUSER, argutari, disserere: ex *Causare*. Vide in hac voce.

CBINTRE, cameræ seu fornicis *centrum*. Vide in hac voce.

CELET, vas portatile, *Situla*. Vide *Cedellus*, & *Seilletum*.

CENDAL, pannus sericeus, quasi *Setal*, ex *Seta*. Vide *Cendalum*.

CELIER, Penarium, *Cellarium*. Vide in hac voce, & in *Cellarium*, & *Cellerarium*.

CENIER, officium monasticum, cui *Cena* parandæ munus incumbit, *Canator*. Vide in hac voce.

CEP, *Cep de vigne*, Stipes: ex Lat. *Cippus*. Vide in hac voce, & in *Cepaginm*.

CERCELLE, avis aquatica, *querquedula*. Vide *Cercella*.

CERFEUIL, genus apij: ex *Cerefolium*. Vide in hac voce.

CERQUEMANNEURS, qui limites figunt, qui agrum circant, *circum eunt*. Vide *Circamannaria*.

CERS, ventus *Circius*. Vide in hac voce.

CERVIER, *loups cerviers*, lupi qui in *Cervos* irruunt. Vide in *Moninus*.

CERVOISE, ex *Cerevisia*. Vide in hac voce.

CHABLE, funis crassior ac spissior. Vide *Cabulus* & *Caplum*.

CHADELER, Occitanis, conducere: ex *Capdelare*. Vide in hac voce.

CHALAND, navis species, *Chelandium*, & *χελανδιον*. Unde *pain chaland*, qui navigio advehitur. Vide utrumque Glossar.

CHALUMEAU, ex *Calamellus*. Vide in hac voce.

CHAMBRE, cubiculum: ex *Camara*, vel *Camera*. Vide in *Camara*.

CHAMPART, agrarium, *Campi pars*. Vide in hac voce.

CHAMPARTIE, defensio alterius in iudicio à quota litis præstita. Vide *Cambipartita*.

CHAMPION, qui pro alio in *Campum* pugnaturus descendit. Vide *Campio*.

CHANGER, permutare: ex *Cambiare* seu *Cambiare*. Vide in hac voce: ubi in *Cambiare*, in consonantem apud Gallos sæpe efficit, quod semel monuisse sufficiat.

CHAPEAU, galeus, pileus, quasi minor *Capa*, capella. Vide *Capellus*.

CHAPELLER, concidere: ex *capillare*, vel *Capulare*. Vide in his vocibus.

CHARGE, dignitas; officium, cui rei gerendæ onus incumbit. Vide *Carriicare*, & Gloss. med. Græcit. in *ιροχ*.

CHARGER, onus *Carri* imponere. Vide *Carriicare*.

CHARIERE, *Chariere*, viâ qua *Carri* transire potest. Vide *Carrera*.

CHARLES,

CHARLES, Carolus: ex Saxon. *Karl*, homo, vir Robustus. Vide *Carloknap*, & *Hustarla*.

CHARNIER, cœmeterium: ex *Carnarium*. Vide in hac voce.

CHARPENTIER, Carpentarius, qui conficit *Carpenta*, faber tignarius. Vide *Carpentum*.

CHARPIE, linteum carptum: ex *Carpia*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in *Sarpion*.

CHARTRE, carcer. *Chartrenier*; *Carcerarius*. Vide in hac voce.

CHASEMENT, feudum quod à *Casa* dominica pendet. Vide *Casamentum*, & *Casati*.

CHASSE, arca, feretrum: ex *Capsa*. Vide in hac voce.

CHASSER, venari: cuius vocis variaz expenduntur origines in *Caciare*, & in *Fuga*.

CHASTRIS, aries *Castratum*. Vide *Castritium*.

CHASUBLE, vestis Sacerdotalis: ex *Casula*. Vide in hac voce.

CHAT, felis: ex *Catru*, *Catta*. Vide in his vocibus.

CHATAINE, Capitaneus, vox vetus Francica. Vide *Capitaneus*.

CHATEL, res mobilis: ex *Capitale*. Vide *Catallum*.

CHAUCE, Cruris tegmen: ex *Calcem*, quod pedum calciamento jungeretur. Vide *Calcia* & *Calcigaliga*, & Gloss. med. Græcit. in *Kάλξα*.

CHAUCE'E, agger, via strata elevatior. Vide *Calcea*, ubi de vocis etymo.

CHAUFFER, ex *Calefacere*. Vide *Calefactorium*.

CHAUME, Culmus, ex *Calainus*. Vide *Culmen* & *Calma*.

CHEFME'S, Primogenitus, apud Vascones: ex *Caput mansi*. Vide in hac voce.

CHEFCENS, ex *Census capitalis*. Vide *Capitalis*.

CHEFSOL, idem quod *Capsos*, de qua voce supra: laudimium. Vide *Caput solidum*.

CHEINSE, *Cheinsil*, vestis species, eadem quæ alba, vel *Camisia*: ex *Camisile*. Vide in hac voce.

CHEMIN; iter. Vide Gloss. med. Græcit. in *Χαμιν*.

CHEMINE'E, caminus: ex *Caminata*. Vide in hac voce.

CHEMISE, intetula: ex *Camisia*. Vide in hac voce.

CHENEVIERE, ager in quo cannabis scriitur. Vide *Cannabaria*.

CHENU, ex *Canus*. Vide *Canutus*.

CHERCHER, quætere: ex *Circare*. Vide in *Circa*.

CHERE, facies. *Faire bonne chere*, bono vultu aliquem excipere: ex *Cara*. Vide in hac voce.

CHERETE', annonæ *Caritas*. Vide *Caristia*.

CHESNE, quercus: ex *Casnu*. Vide in hac voce; & in *Cavile*.

CHEVAGE, census capitis: ex Gall. *Chef*. Vide in *Capitalis*.

CHEVAL, equus: ex *Caballus*. Vide in hac voce.

CHEVANCE, bona, facultates: ex Ital. *Civanza*, cibus. Vide *Cabensia*, in *Addit*.

CHEVECIER, dignitas Ecclesiastica, cui Presbyterij in Ecclesia, quod *Chevet* appellant, cura incumbit. Vide *Capicerium*.

CHEVESTRAGE, quod pro Capistris domus regiz ministris annuatim conceditur. Vide *Capistragium*.

CHEVET, cervical: ex *Capitale*. Vide in hac voce.

CHEVET, pars ædis sacre, quæ Presbyterium appellatur, quod in *Capite* Ecclesiæ sita sit. Vide *Capicerium*.

CHEVETAINE, capitaneus. Vide Gloss. ad *Vilharduinum*, & Gloss. med. Græcit. in *Κηνταίν*.

CHEVILLE, clavus ligneus, quasi *Clavile*, *Clavivula*. Vide *Cavile*.

CHEVREUIL, ex *Capriolus*. Vide in hac voce.

CHEVRON, tignum, cantherius: ex *Capro*. Vide in hac voce.

CHICANER, tricari: ex *τχικανίζον*. Vide *Τχικανιστήριον*, & Gloss. med. Græcit. in *Τχικανιστήριον*.

CHIFFON, res nihili. Vide *Ciffo*.

CHIFFRE, nota numeralis, Vide *Cifra*, & Gloss. med. Græcit. in *τχιφρα*, ubi de vocis etymo.

CHIMIE, arti conficiendi ars. Vide *Chymia*. & Gloss. med. Græcit. in *Χυμια*.

CHIOURME, Remiges: vox Italica & nautica. Vide *Giummia*.

CHIQUET, frustulum: ex Hispan. *Chico*, parvus.

CHOLLER; follem pedibus propellere: ludicri species. Vide *Cestare*.

CHOPINE; mensura vinaria in *Propinis*. Vide *Propina*, *Chopper*, impingere.

CHOQUE, stipes, nostris *Souche*. Hinc *Choquer*, ad stipitem impingere. Vide *Cocca*, & *Chocagium*.

CHOSE, res quævis, *Cose*, Picardis: ex *Causa*. Vide in hac voce.

CIBOIRE, umbraculum altaris. Vide *Ciborium*; & Gloss. med. Græcit. in *Κιβώριον*.

CISEAU, forfex *scissorius*, unde nomen. Vide *Sciselum*.

CIVADE; avena, vel præstatio avenatum, qua cibantur equi. Vide *Civata*.

CIVIERE, ex Saxon. *Cive*, traha. Vide *Traga*; & *Canovellorium*.

CLAIM, actio in jure: ex *Calumniâ*, vel *Clamens*. Vide *Clamare*.

CLAIRET, vinum dilutum, *Clarum* effectum. Vide *Claretum*, & Gloss. med. Græcit. in *Κλαρετ*.

CLAIRON, litui species, à *sonô claro* dictus. Vide *Clarasium*.

CLAPIER, hara cunicularia: ex *Clapa*; machina qua capiuntur cuniculi. Vide *Claperius*.

CLOCHE, campana: ex Germ. *Clogg*, &c. Vide *Cloca*.

CLEIE; crates viminea; ex *κλειον*, ut quidam volunt. Vide *Cleia*.

CLOISTRE, ex *Claustrum*. Vide in hac voce.

CLOPINER, claudicare: ex *Cloppus*. Vide in hac voce.

CLOQUEMAN, homo cui Ecclesiæ campanarum cura incumbit. Vide *Cloca*.

CLOU, ex *Clavum*: nam Picardi etiam nomum *Clau* dicunt.

CLUSES, claustra montium, viæ inter *clusa*. Vide *Clusa*, & *clusura*, & Gloss. med. Græcit. in *Κλειστρον*.

COCHE, carruca, vel navis transvectoria: ex *Cogo*, *coico*, navigij species.

COCHON, *Coche*, Porcellus: ex *Cossio*. Vide in hac voce.

COCU, cuius uxor mœchatur: ex *Cugus*. Vide in hac voce.

COFFRE, arca: ex *Cambrobrut*. Vide *Coffrum*.

COHUE

COHUE, Porticus nundinaria, vel ipsum placitorum forum: ex voce *Cabos*. Vide *Cobua*.
 COIE, *Fosse coie*, latrina: ex *Fossa cœca*. Vide in hac voce.
 COIFFE, tegmen capitis: ex *Cupbia*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in *Σαυφία*.
 COIGNEE, securis: ex *Cuneata*. Vide Gloss. med. Græcit. in *Κορνή*.
 COIN, angulus vel sigillum: ex *Cunem*. Vide *Cona*.
 COINTE, cultus, ornatus: ex *Comptus*. Vide *Cointise*.
 COITE, culcita. Vide *Cotum*.
 COLEE, ictus Collo impactus, *Colaphus*. Vide *Alapa*.
 COLLATION, Postmeridiana refectio: ex *Collationibus monachorum*. Vide *Collatio*.
 COMBA, vallis: ex *Cumba*. Vide in hac voce & in *Caracumba*.
 COMBLE, ex *Culmen*, vel ex *Camulus*: Vide *Culmen*, & Gloss. med. Græcit. in *Κύμαλλο*.
 COMPAGNON, focus, ex eodem *page*. Vide Gloss. med. Græcit. in *Κεμπασία*.
 COMPORTE, versari. Vide *Portare*.
 COMPOTE, edulij species: ex *Compositile*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in *Κεμπόση*.
 COMPTER, narrare: ex *Computare*. Vide in hac voce.
 CONCIERGE, Custos ædis, vel carceris: Vide *Consergius*.
 CONESTABLE, dignitas militaris. Vide *Comes stabuli*, & Gloss. med. Græcit. in *Κορροσάυλο*.
 CONDUIRE, saluum & incolumem præstare: Vide *Conducere*, & Gloss. med. Græcit. in *Διασώζον*.
 CONFITURES, Dulciaria, Confectiones, *Confectura*. Vide in hac voce.
 CONGE, licentia abeundi: ex *Comiatus*, ubi *ia*, consonantem *g* efficit, uti supra monuimus. Vide in hac voce, & in *Congeara*, & Gloss. med. Græcit. in *Κομιάτορ*.
 CONIL, ex *Cuniculus*. Vide *Cyrogryllus*, & Gloss. med. Græcit. in *Κόνιλλο*.
 CONNOISSANCES, armorum insignia, quibus quisque agnoscitur. Vide *Cognitiones*.
 CONROI, apparatus. Vide *Conredium*.
 CONTREBANDE, *Marchandise de contrebande*, merx quæ *banno* seu edicto publico interdicitur. Vide *Bannum*, & Gloss. med. Græcit. in *Κορροσάυλο*.
 CONTRE'E, regio, pagus: ex *Conterrata*. Vide *Conterati*, & *Conterata*.
 CONVIER, invitare: ex *Convitare*. Vide in hac voce, & *Convitare*.
 COQUE, testa ovi: ex *Concha*. Vide in *Cogo*.
 COQUET, navigij & dolij species: ex *Cogo*. Vide in hac voce, & in *Koker*, & in *Concha*.
 COQUIN, Nebulo: ex *Cocio*, vel ex *Coquina*. Vide *Cocio*.
 CORDONIER, Sutor, qui calceos ex *Corduba* advectis pellibus conficit: Vide *Cordebisum*, & Gloss. med. Græcit. in *Κορδύβαν*.
 CORNETTE, biteti species in *Cornu* speciem desinens. Vide *Corneta*.
 CORROIEUR, Pelliparius, qui *Coria* parat, unde vocis etymon, vel à *Conreer*, parare. Vide *Conredium*.
 CORNEMEUSE, instrumentum, seu *Cornu musicum*. Vide *Musa*.
 CORSELET, thoraculus corpori adstrictus. Vide Gloss. med. Gr. in *Κορσελέτορ*.

CORVE'E, operæ rusticorum, *opera corporales*. Vide *Corvata*, *Corrogata*.
 CORVESIERS, sutores veterinarij, *Savessiers*, *sueurs de visil* Cortij veteris sutores. Vide *Corvesarij*.
 COSTE, *Coste de mer*, Clivus, *latus* montis: ex *Costa*. Vide in hac voce.
 COTARDIE, sagi seu *Cota* species, vel tunice. Vide *Cotardia*.
 COTE, tunica talaris: ex *Crocota*. Vide *Cota*.
 COTE, ædificium rusticum: Vide *Cotier*, rusticus: ex Saxon. Vide *Cota*.
 COTERAUX, prædones militares ex *Cotariis* seu Rusticis. Vide *Cota*, & *Coterelli*.
 COTTER, numeros indere: ex *quot*. Vide *Quotare*.
 COTU, angulosus: ex *Costa*. Vide *Cotulosus*.
 COUARD, timidus, ex *Candamus*. Vide in hac voce.
 COUCHER, cubare: ex *Collocare*. Vide in hac voce.
 COUDRE, consuetudo: ex *Cusire*. Vide in hac voce.
 COULE, vestis monachica: ex *Cucullus*. Vide in hac voce, & in *Culla*.
 COULER, effluere: ex *Colare*, per *Colum* effluere. Vide *Discolare*.
 COUP, ictus: ex *Colpus*, vel ex *Colaphus*. Vide *Colpus*, & Gloss. med. Græcit. in *Κόπη*.
 COUP *orbe*, ictus non apprensus, livor, tumor: ex *Orbus*, cæcus, in Gloss. Gr. Lat. Vide *Ictus orbis*.
 COUPE, vas potorium: ex *Cupa*. Vide in hac voce.
 COUPER, scindere: ex *κόπρω*, vel ex *Cuppus*, instrumentum quo pedes reorum ita constringebantur, ut scinderentur. Vide in hac voce, & in *Colpo*, & Gloss. med. Græcit. in *Κόπη*.
 COUPLE, ex *Copula*. Vide in hac voce.
 COUR, senatus: ex *Curia*. Vide in hac voce.
 COURT, atrium, area: ex *Curtis*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in *Κούρτ*.
 COURTINE, velum lecti, quo lectus in modum *Cortis* ambitur. Vide *Cortina*, & Gloss. med. Græcit. in *Κορτινα*.
 COURTISANS, qui *Curies* cantant, vel colunt, aulici. Vide *Cortisiani*.
 COURTOIS, blandus, humanus, cujusmodi sunt qui in *Curte* regia versantur. Vide *Curtenfis*, & Gloss. med. Græcit. in *Κούρτιος*.
 COUS, Gallis, *Cornard*: ex *Cugus*. Vide in hac voce.
 COUSSIN, pulvinus, quasi *Coiffin*: ex *Colte*, culcita. Vide *Cota*, & *Cussinus*.
 COUST, pretium. *Conster*, vanitate: ex *Conflare*. Vide *Custus*, & Gloss. med. Græcit. in *Κούστ*.
 COUSTRE, dignitas *Custodis* in Ecclesia. Vide in *Custos*.
 COUTE, culcita. *Contrepointe*, culcita puncta. Vide *Culeita*.
 COUTURE, ager cultus, ex *Cultura*. Vide in hac voce.
 CRACET, lucerna olearis. Vide *Crucibulum*, & Gloss. med. Græcit. in *Κρακετορ*.
 CRAMOISI, purpureus, coccineus, rubeus: ex *Kermes* voce Arabica. Vide *Carmesinus*, & Gloss. med. Græcit. in *Κραμύτιζορ*.
 CREANTER, fidem interponere, fidejuberet. Vide *Creantare*.

CERCERELLE, accipiter tinnunculus. Vide *Cricella*.

CREMAILLÈRE, focarius tremaster. Vide *Cr. amaculus*.

CRENEAUX, vel *Carneaux* pinnae muri in quadri formam dissectae. Vide *Quarnellus*, & Gloss. med. Graecit. in *κρινίδια*.

CREVASSE, Fissura: ex *Crepatura*. Vide in hac voce.

CREVER les yeux, seu *faire crever les yeux*: ex *crepare*. Vide in *Abacinare*, & *Crepere*.

CRI, clamor. *Crier*, clamare. Vide *Criare*.

CROSSE, baculus *crucis* specie. Vide *Crocus*, *Crucia*, *Crocca*.

CROUPPE, summa clunium equi. Vide *Crupponus*.

CUIRASSE, Thorax ex *Corio* Confectus. Vide *Coracium*, & Gloss. med. Graecit. in *Κυρίτζα*.

CUIVRE, æs, *Cuprum*. Vide in hac voce, & in *Cyprinum*.

CUVE, labrum: ex *Cupa*. Vide *Cuba*.

D.

DACE, tributum: ex *Dacie*. Vide *Data*.

DAGUE, sica, pugio: ex Saxon. Vide *Dagger*.

DAIS, umbraculum: ex *Dagu*. Vide in hac voce, in *Dalum*, & in *Deis*.

DAME, Domina. Vide *Domnus*.

DAMOISEAU: ex *Domicellus*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Graecit. in *Δαμοίσιος*.

DANGER, periculum, quasi *damnigerium*. Vide in hac voce.

DANSER, saltare: ex *Cambrobritan*. Vide *Dansare*.

DARD, jaculum: ex *Cambrobritan*. Vide *Dardus*.

DARNE, *Darne de saumon*, portio: ex *Cambrobritan*. Vide *Darnus*.

DATE, anni & diei adscriptio: ex *Data*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Graecit. in *Δάτωρ*.

DE', *jeu de dé*, talus, taxillus, ludus taxillorum alea: quasi *indicium dei*, seu *fors*: ex vet. Gall. *juis de Dé*. Vide *Decius*, & *Iuisum*.

DECENDE, vestis species: ex *Epidecen*. Vide in hac voce.

DEDANS, intus, intra. Vide *Deintus*.

DEDUIT, animi oblectatio: ex *Deductio*, cum quis mœrore confectus aliud *deducitur*. Vide in hac voce.

DEFAIRE, destruere: ex *difacere*. Vide in hac voce.

DEFAUT, defectus: ex *Defalta*. Vide in hac voce.

DEFENS, ager in quem animalia immittare non licet, *defenditur*. Vide *Defensa*.

DEFFIER: ex *Diffidare*. Vide in hac voce.

DEFULER *son chapeau, son bonnet*, Picardis, tollere pileum: ex *Difibulare*. Vide in hac voce.

DEHORS, forinsecus, ex *Deforis*: nam *defors* nostri dicebant. Vide in hac voce.

DEJUNER, jejunium infringere. Vide *Dejejunare*.

DEMANDER, poscere: ex *Demandare*. Vide in hac voce.

DEMENC, mensura frumentaria, apud *Lugdunenses*: ex *Demensus*. Vide *Demencus*.

DEMEURER, manere: ex *Demorari*, quæ vox occurrit in leg. 2. Cod. Th. de legatis,

DENRE'E, valor, pretium unius *Denarij*: ex *Denarata*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Graecit. in *Δαρνα*.

DISAINE, ex *Decenna*. Vide in hac voce.

DEODANDES, bruta & animalia; quorum impetu homini vita tollitur. Vide *Deodanda*.

DEPITER, discerpere, quasi *Depieter*. Vide *Depitare*.

DESPARAGER, ex *Disparagare*. Vide in hac voce.

DEPESCHER, aliquid mittere: ex *depiscare*, piscem piscatum aliud & sine mora transferre. Vox forte piscatorum.

DEPORT, jus caduci in beneficiis Ecclesiasticis. Vide *Deportus*.

DEPRISER, de pretio minuere. Vide *Depretiare*.

DERRIERE, ex *Deretro*. Vide in hac voce.

DESAUBER, albas tollere & deponere dicuntur recens baptizati post octavum diem. Vide *Alba* pag. 122.

DESAPRESENT, jam jam: ex *Depraesenti*. Vide in *Præsens*.

DESBAUCHER, ab opere vel officio avocare, quasi *deboffer*, vel *deboiffer*, *tirer la beste hors du bois pour la prendre plus facilement*. Picardi *bos* dicunt *silvam*, hodie *bois*. Vide *Boscu*.

DEBLEER, locum vacuum reddere, *Bladis* horreum vacuare. *Blada* metere. Vide *Bladum*.

DESCONFIRE, hostes conficere: ex *Difconficere*. Vide in hac voce.

DESCOULER, effluere: ex *Difcolare*. Vide in hac voce.

DESCROIRE, non credere: ex *Difcredere*. Vide in hac voce.

DESILLER, ex *Desigillare*. Vide in hac voce.

DESPENSE, *Despenser*, expendere: ex *Dispensare*. Vide in hac voce, & in *Dispensare*.

DESPIT, ex *Despectus*. Vide in hac voce.

DESPOUILLER, ex *Despoliare*. Vide in hac voce.

DESROBER, furari, *robam* auferre. Vide *Ranb*, & *Roba*.

DESOUBITER, aliquem in iram vel furorem concitare. Vide *Desubitare*.

DESOUS, sub: ex *Desub*. Vide in hac voce.

DESPENDRE, infumere, expendere. Vide *Difpensa*, & Gloss. mod. Graecit. in *Δεσπένδα*.

DESRAME. Vide in *Adromire*.

DESSIN, animi decretum: ex *Designatio*.

DESTOURBER, avertere: ex *Disturbare*. Vide in hac voce.

DESUER, vel *Dever*, delirare, extra *viam* ire, *deviare*. Vide in hac voce.

DESUM, desuper: ex *desusum*. Vide *Susum*.

DETROIT, montium fauces: ex *strictum*. Vide in hac voce, & in *Districum*, & in *Distringere*.

DEVANT, ex *Deante*.

DEVERS, verlus: ex *Deversum*. Vide in hac voce.

DEVIDOIR, girgillum: ex *Devolutorium*. Vide in hac voce.

DEVISE, Testamentum, in quo bona sua testator hæredibus dividat. Vide *Divisa*.

DEVOIR, debitum, officium. Vide *Deverium*.

DEVOUER, ex *Devotare*. Vide in hac voce.

DEUX à deux, bini. Vide Gloss. mod. Graecit. in *Δύο δίω*.

DECS, *Décs*, *Dextré*, terminus, limes: ex *Dextri*. Vide in hac voce.

DIAMANT, ex *Adamas*. Vide *Diamantes*, & Gloss. med. Græcit. in *Διαμάντι*.

DIAPRE, variegatus. Vide *Diaprasium*, & *Diaprium*.

DIGUE, agger: ex Flandr. *Diik*, vel ex Gr. *τῆ-χῆ*. Vide *Dicium*.

DIMANCHE, dies *Dominicus*. Vide *Dominica*.

DISCOURS, sermo, oratio: ex *Discursus*. Vide hac voce.

DISNER, Prandere: ex *Dejunare*. Vide in hac voce, & in *Dignarium*, & *Disnare*.

DIVAN, Consistorium Turcicum. Vide Gloss. med. Græcit. in *Διβάν*.

DIVULGUER, in vulgus spargere: ex *Divulgare*. Vide in hac voce.

DOANE, ædes in quam fiscalia ex mercibus inferuntur. Vide *Doana*.

DODUS, dorfuatus: ex *Dorsum*. Vide *Dodus*.

DOIEN, Decanus, quasi *Deen*. Vide *Decanus*.

DOLOIRE, Dolabra: ex *Doloria*. Vide in hac voce.

DOMAGE, ex *damnum*: nam Belgæ nostri *Damage* dicunt. Vide *Damnatio*, *Damnigerium*, & *Dangerium*.

DOMAJNE, ex *Dominium*. Vide in hac voce.

DOME, tectum: ex *Doma*. Vide in hac voce.

DON, tributi species: ex *Donum*. Vide in hac voce.

DONNER, ferire. Vide Gloss. med. Græcit. in *Διδόναι*.

DONJON, Castellum in *Duno*, seu Castello ædificatum. Vide *Dunjo*, & *Dunum*.

DONNEZ, oblatus in Monasteriis. Vide *Donati*.

DONNEZ, Nothi, Spuriij. Vide *Donati*.

DORER, exaurare. Vide *Deaurare*.

DOSE, vox Medicorum. Vide Gloss. med. Græcit. in *Δόση*.

DOUAIRE, Dos: ex *Dotarium*. Vide in hac voce.

DOUSIL, Epistomij vertibulum: ex *Duciculus*. Vide in hac voce.

DOUVE, fossa: ex *Doga*, vel *Dupia*. Vide in his vocibus.

DOUSAINÉ, ex *Duodena*. Vide in hac voce.

DRAC, species dæmonis: ex *Draco*, id est *Diabolus*. Vide *Draco*, *Dracm*.

DRAGÈS, bellaria: ex *τράχημα*, vel ex *τραχέματα*. Vide Gloss. med. Græcit. in *Δραγλάς*.

DRAGUE, hordeum coctum: ex *Drascum*. Vide in hac voce.

DRAP, pannus: ex *Drappus*. Vide in hac voce.

DRESSOIR, abacus: ex *Directorium*. Vide in hac voce.

DROGMAN, interpret: ex Gr. vulg. *Δραγμάν*. Vide *Dragamannus*, & Gloss. med. Græcit.

DROIT, jus: ex *Directum*. Vide in hac voce.

DRU, *Druerte*, amicus, amicitia. Vide *Drudes*, & *Drudaria*.

DUCAT, moneta aurea Ducum Venetorum: ex *Ducatus*. Vide in hac voce.

E

EDIFIER, Exemplum præbere. Vide *Ædificare*, & Gloss. med. Græcit. in *εὐδοκῆν*.

EFFONDRE, fundum dolij auferre. Vide *Effondrare*.

EFFORT, vis, Efforce, vim inferre: ex *Exforciare*. Vide in hac voce, & in *Exforcium*.

EFFRONTÉ, Impudens, sine fronte: ex *Infrontatus*. Vide in hac voce.

EGRATIGNER, unguibus cutem carpere. Vide *Ingratinare*.

EGUILLETTE, Ligula ferro instructa instar acicula, quæ *eguille* dicitur. Vide *Ligula*.

EMBLAVER, bladum immittere, serere. Vide in *Bladum*.

EMBLER, Invadere. Vide *Auris*, & *Imbladare*.

EMFRUNT, impudens: ex *Infrons*, aut *Infrunium*. Vide *Infrontatus*.

EMOUCHER, emungere. *Emonchoir*, ex *Emonitorium*. Vide in hac voce.

EMPALER, in palum impingere. Vide *Impalare*.

EMPARER, Invadere, occupare: ex *Hispan. Amparar*. Vide in hac voce.

EMPESCHER, pro *Impetere*, questionem movere: ex voce forte corrupta *impetare*. Vide *Impetiare*. Nisi potius ab *Impiscare*, piscationi vacante occupari: vel *Piscena*, piscibus oppleta, *Impiscata*, seu locus occupatus.

EMPLOIER, Expendere, insumere ex *Implicare*. Vide in hac voce.

EMPOISONNER, venenum, seu *portionem* veneno mixtam propinare. Vide *Impotionare*, *Potio*, & *Appoiare*.

EMPRISE, *Entreprise*, militaris expeditio, &c. Vide *Impriisa*.

EMPRUNT, quod in *præstitum* accipitur. Vide in *Præstare*.

EN-AVANT, *De ci-en-avant*, In posterum, deinceps: ex *Inante*. Vide in hac voce.

ENCANT, *vendu à l'encant*, auctionati, sub hasta vendere. Vide *Incantare*.

ENCEINTE, Prægnans: ex *Incincta*. Vide in hac voce.

ENCENS, thus, quia *incenditur*, seu igne consumitur cum offertur. Vide *Infersum*.

ENCHANTER, præstigiis magicis illudere: ex *Incantare*. Vide in hac voce.

ENCHASSER, ex *Incapsare*. Vide in hac voce.

ENCIS, de infante qui ex utero matris *inciso* vi abstrahitur. Vide *Incisio*, & *intus scisum*.

ENCLOUER, Inclavate. Vide *Inclaudare*.

ENCOMBRER Impedire, *Combris* viam intercludere. Vide *Combris*.

ENCORE, adhuc. Vide *Incoram*.

ENCOUUREMENT, multa quam quis *Incurrit*. Vide *Incurriumentum*.

ENCRE, atramentum: ex *Encaustum*, vel Ital. *Enchiostro*. Vide *Encaustum*.

ENCROER, in crucem agere, ex *Croca*, seu unco suspendere. Vide *Incrocare*. Hinc fortè *Encroer*.

ENDENTURE, chirographi species in modum *dentium* divisa. Vide *indentura*.

ENDETER, ære alieno obligare: ex *Indebitare*. Vide in hac voce.

ENDITER,

ENDITER, accusare: vox obsoleta. Vide *Indicare*.

ENDOMMAGER, damnum inferre: ex *Ad-dannare*. Vide in hac voce.

ENDORMIR, ex *Addormire*. Vide in hac voce.

ENDOSSER, ex *Indossare*. Vide in hac voce.

ENGIN, ars, fraus, machinatio: ex *Ingenium*. Vide in hac voce.

ENGRAISSER, impinguare: ex *Incrassare*. Vide *Ingrassare*.

ENHUIILLER, extremae unctionis sacramentum conferre. Vide *Inoleare*.

ENLUMINER, coloribus adumbrare. Vide *Illuminare*.

ENNUIT, hodie, hac nocte. Vide *Nox*.

ENORME, immensus: ex *Immormis*. Vide in hac voce.

ENSEIGNE, vexillum, clamor militaris: ex *Insigne*. Vide in hac voce, *signum*, & *inter-signium*.

ENSEIGNER, Docere: ex *Insinuare*, vel ex *Insignare*. Vide in his vocibus.

ENTENDRE, pro velle. Vide *Intelligere*.

ENTASSER, aggerere. Vide in *Tassus*.

ENTERCER, sequestrare: ex *Intertiare*. Vide in hac voce.

ENTERRER, humo, terra mandare. Vide *Interrare*.

ENTRAILLES, interanea. Vide *Intralia* & *Intranis*.

ENTRE, pro *tamquam*. Vide *Inter*.

ENTRECOURS, pactum mutuum per *inter-currentes* seu proximitas initum. Vide *Intercursum*.

ENTREDEUX, spatium interjectum. Vide *Interduos*.

ENTRELASSE, innexus: ex *Interlaqueatus*. Vide in hac voce.

ENTREMETTRE, immiscere, interponere. Vide *Intermissio* & *Intermittere*, & *Inframittere*.

ENTREMETS, medium convivij fœculum inter duos missus affecti solitum. Vide *Intromissum*.

ENTREPRENDRE, aggredi: ex *interprende-re*. Vide in hac voce.

ENVIRON, Circum circa. Vide supra *Aviron*, & Gloss. med. Græcit. in *ἴσθ' ἴσθ'*.

ENVOIER, mittere: ex *inveitare*, vel *in viam* emittere. Vide *inveitare*.

ERCE, instrumentum ad terendas glebas: ex *Eryrica*.

ERMINE, mus Ponticus, *Armenium*, ex *Armenia* advectus. Vide *Hermellina*.

ESBAUCHER, pro *Esbocher*, opus informare: ex *Bosca*, lignum, quasi ex statua, aut quavis materia lignea superfluum lignum excernere, avellere, *exlignare*, seu *exboscare*. Vide *Bosca*.

ESBLOUIR: ex *Bloire*. Vide in hac voce.

ESBRANDIR, incendere: ex *Brand*, incendium. Vide in hac voce.

ESCADRON, militaris manipulus: ex veteri Francico *Scara*, quasi *Scarada*. Vide *Scara*, & *Scala*.

ESCARE, vulneris crusta: ex *scara*. Vide in hac voce.

ESCALADER, ex *Inscalare*. Vide in hac voce.

ESCALIER, ex *Scalarium*. Vide in hac voce.

ESCAMOTER, Decipere, fallere, more forte *Scamarium* seu prædonum. Vide *Scamares*, & Gloss. med. Græcit. in *Σκαμάρεσ*.

ESCARLATE, coccus, coccinus pannus: ex Ara-

bie. Vide *Scarlatum*, & Gloss. med. Græcit. in *Σκαρλάτ*.

ESCARMOCHE, militaris tumultus, vel conflictus: ex German. Vide *Scaramusia*, & *Scara*.

ESCARPINS, calcei species: forte ex *Carpistulum*. Vide in hac voce, & in *Scarpur*.

ESCARTELE, in quatuor partes divisus. Vide *Quartilatus*.

ESCHALAS, vel *Escharas*, Paxillus vitibus sustentandis, *Scalula*. Vide *Carratum*.

ESCHAFFAUD, pulpitem edictus, quasi *chaffaus*. Vide *Eschaffandus*, *Scalfaldus*, & notas ad *Joinvillam*.

ESCHALOTE, cepe *Ascalonitana*, unde vox. Vide *Aloigna*.

ESCHANGE, permutatio, *Exambium*. Vide in *Cambiare*.

ESCHAPPER ex *Captione* evadere, exire. Vide *Ejcapium*.

ESCHARAS, vel *Escharas*, pedamen vitium. Vide *Eschara*, & *scalciatum*.

ESCHARNIR, irridere: ex *Carinare*. Vide in hac voce.

ESCHARS, parcus, avarus: ex Saxon. *scard*. Vide *Scardus* & *Scarpsus*.

ESCHASSES, gallæ, fureulæ. Vide *Scacci*.

ESCHAUDEZ, panes *excaldati*. Vide *Eschandati*.

ESCHAUGAITE, excubiæ militares: ex German. Vide *Scaragaia*.

ESCHECS, *jeu des eschees*, Scacorum ludus: ex Persic. Vide *Scacum*.

ESCHELLE, Portus minor, ad quem applicant navus. Vide *Scala*, & Gloss. med. Græcit. in *Σκάλα*.

ESCHEVIN, Ædilis: ex *Scabinus*. Vide in hac voce.

ESCHIQUIER, tabula in qua *scaci* luditur. Vide in *Scacum*.

ESCHOPPE, officina: ex Angl. *Shoppa*. Vide *Schopa*.

ESCLAT, *Esclature*, cæsuræ, incisio, &c. ex *Theclatura*. Vide in hac voce.

ESCLAVE, servus, captivus: ex *Sclavus*. Vide in hac voce & Gloss. med. Græcit. in *Σκλάβ*.

ESCLAVINE, vestis species, *silavorum* propria. Vide *Sclavina*.

ESCLORRE, ova *excludere*. Vide Gloss. med. Græcit. in *ἐκλωρ*.

ESCONSE, laterna cæca, *abscensa*. Vide in hac voce.

ESCORCHER, ex *Excorticare*. Vide *Decor-ticare*.

ESCORGE, flagellum ex *scorta*, *scortica*. Vide *Scorgiata*.

ESCUEIL, scopulus unde nomen. Vide *Scolium*.

ESCOPETE, catapultæ species, instar baculi quo *scopa* eluuntur. Vide *Scopetum*.

ESCOT, symbola in conviviiis: ex Saxon. Vide *Scot*.

ESCOUE, cui cauda abscissa est. Vide *Caudatus*.

ESCRENES, Campanis, cameræ in humum demersæ: ex *Screeuna*. Vide in *Screeo*.

ESCRIMER, gladii ventilare: ex *Scrama*, spatina latior. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in *Σκρίμα*.

ESCRIN, arca: ex *serinium*. Vide *Scrinus*.

ESCROUELLES, strumæ. Vide *Hercala*.

ESCU, moneta Francica, cum *scuto*, seu insignibus regis. Vide *Scutum*, & *Moneta*, & Gloss. med. Græcit. in *Σκῦδ*.

ESCUELLE, catus: ex *Scutella* in modum scuti cava. Vide in hac voce.

ESCURIE, equile: ex *Scura*, & *Scuria*. Vide in his vocibus.

ESCURIEU, sciurus, unde nomen. Vide *Scuriolum*.

ESGAUDIR, venatui indulgere: ex *Gualdus*, saltus. Vide in hac voce.

ESMAIL, encaustum: ex *maltum*, seu *malta*, solidamenti specie. Vide in hac voce.

ESMER, ex *Estimare*, computare. Vox obsoleta. Vide in *Purprendere*.

ESMERILLON, pumilus accipiter. Vide *Smeriliones*.

ESMERER, merum efficere. Vide *Exmerare*.

ESNEQUES, navigij species: ex Germ. Vide *Naca*.

ESPALMER un *vaisseau*. Vide *Palmisare*.

ESPAVES, animalia præ pavore vagantia. Vide *Spaula*.

ESPEAUTRE, far, ex *Spelta*. Vide in hac voce.

ESPERONS, calcaria ex Saxon. *Spora*. Vide *Spourenes*.

ESPICES, aromata, dulciaria: ex *Species*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in *adn*.

ESPINGLE, acicula: ex *Spinula*. Vide in hac voce.

ESPINOCLE, pisciculi species. Vide *Spinaticum*.

ESPION, explorator, *Inspex*. Vide *Spia*.

ESPLUCHER, pediculis, purgare: ex *puduculare*. Vide *Puduculare* vel *pellim*, quam *peluehe*, seu *pellicium* dicimus, mundare. Vide *Pellicium*.

ESPOUSSER, castigare, punire: ex *pulsare*. Vide in hac voce.

ESPREVIER, species accipitris: ex *sparvarius*. Vide in hac voce.

ESPINGALE, machina bellica: ex Germ. Vide *Spingarda* & *Muschatta*, & Gloss. med. Græcit. in *µηα*.

ESCHEANCE. Vide *Excadencia*.

ESCHAUDER, ex *Excaldare*. Vide in hac voce.

ESCHIVER, vitare, *Scapha* periculo se subtrahere. Vide *Eschivire*.

ESCIENT, dedita opera: ex *suo sciente*. Vide in hac voce.

ESCLUSE, locus ubi intercluduntur aquæ: ex *Exclusa*. Vide in hac voce.

ESCONDUIRE, aliquem re infecta repellere: ex *Excondicere*. Vide in hac voce.

ESCLUS, vox Gallobelg. spatium circa ædem, qua scuti longitudo patet. Vide *Esculum*.

ESGARD, iudicium, sententia iudicis cum cognitione causæ: item *Consideratio*, quia iudex dum sententiam dicit, cavet (*garde*) ne fallatur. Vide *Esgardium*, & *Vvarda*.

ESPARRE teli species: ex *Sparus*. Vide *Sparo*.

ESPAULE, humerus: ex *Spatula*. Vide in hac voce, & in *Spadula*.

ESPE'E, ensis: ex *Spatha*, vel *Spada*. Vide in hac voce.

ESQUIER, qui *Scuriam*, seu equorum stabulum domini curat. Vide *Scuria*: vel qui *Scutum* domini defert. Vide *Scutarium*.

ESQUIF, minor *Scapha*, unde nomen. Hinc *Esquiver*, vel *Eschiver* periculum *scapha* vitare. Vide *Schippa*.

ESQUIPER, scaphis, quas *Esquifs* dicimus navim instruere, eique adjungere. Vide *Eschipare*.

ESSAI, probatio, *Examen*, unde etymon: vel

ex *ἐξάγω*. Vide *Exagium*, & Gloss. med. Græcit. in *ἐξάγω*.

ESSANGLE, scindula. Vide in hac voce, & in *Essanna*.

ESSARS, occationes: ex *sartum*, *sartire*. Vide *Exartus*, & *Sartare*.

ESSAUPLE, idem quod *Essart*, apud Andegavenses. Vide *Exemplum*.

ESSAIN *d'abeilles*, ex *Examen*, quasi *Exaim*. Vide *Examinare*.

ESSILLER, apud Gallobelgas, bona decoquere, pecuniam infumere: ex *Exiliare*. Vide in hac voce.

ESTABLIE, præsidium militare: *Stabulum*, vel ex stabilitas. Vide *Stabiliras*.

ESTACHE, palus, fustis terræ infixus. Vide *Staca*, & *Sticata*.

ESTAFIER, qui ad domini stalfam, seu equi stapedes stat. Vide *Staffa*.

ESTAGE, circaculum, tabulatum: ex *stagn*. Vide *Stagium* & *Statio*.

ESTAL, locus ubi merces exponuntur: ex *Stallum*. Vide in hac voce & in *Stansiu*.

ESTALON, mensura. Vide *Stallo*.

ESTAMINE, Panni species: ex *Stamen*. Vide *Stamina*.

ESTANCHER, sanguinem sistere ne fluat: ex *Stagnare*. Vide *Stancare*.

ESTAPE, & *Estaple*, forum publicum, emporium. De etymis, vide in *Stapula*.

ESTAUDEAU, pullus gallinaceus. Vide *Hestaldi*.

ESTENDART, vexillum expansum, *Extensum*. Vide *Standardum* & *Stancareum*.

ESTERLIN, moneta Anglica. Vide *Esterlingus*.

ESTEULE, culcus, ex *Scipula*. Vide *Stubulas* *Stupla*, *Estoublagia*.

ESTIVAUX, calcei *astivales*. Vide *Astivalia*.

ESTIVER le *bestail*, pecora in *astivis*, seu pascuis pascere. Vide *Astiva*.

ESTOC, stipes, caudex. Vide *Stoc*.

ESTOFFE, pannus spissior. *Estoffer*, pannis instruere, ac calorem *stufferum* hocce sibi vestitu conciliare. Vide *Stufferare*.

ESTORER, *une fille*, cum nuptui datat supellectilem præbere: ex *Instaurare*. Vide *Instaurum*.

ESTOUFFER, in *stuffs* præ nimio calore extingui. Vide *Stuffa*.

ESTOUPPER, foramen *stupa* ocludere, obstruere. Vide *Astapatu*, *Obstupa*, & *Stupare*.

ESTRADE, ex *strata*, via. Vide in hac voce.

ESTRAFILE, casum vulneratus, ex filo seu stamine transverso in panno. Vide *Extasflatu*.

ESTRANGER, ex *Extranem*. Vide *Strajerja*.

ESTRANGLER, ex *Trangulare*. Vide in hac voce.

ESTRAPADE, pœna militaris: ex *Extirpare*. Vide *Estrepanementum*.

ESTRE, pro *Esse*. Occurrit in lege salica. Vide *Esire*.

ESTRECIR, arctare, *Stringere*. Vide *Estrecistum*.

ESTRIE', stapes: ex *Strepa*. Vide in hac voce.

ESTRIL, strigile, *Estriller*, strigili deficiare. Vide *Striliare*.

ESTRON, stercus: ex *struntus*. Vide *Strundium*.

ESTUI, theca. Vide *Estugium*.

ESTURGEON, piscis grandior: ex *struthio*. Vide in hac voce & in *Sturgio*.

ESTUVE, Vaporarium, hypocaustum: ex Germ. Vide *Struba* & *Stuffa*.

ESVIER, canalus quo eluuntur sordes. Vide *Sesuerium*.

EVEILLECHIEN, cognomentum Herberti Comitum Cenomanensis. Vide *Evigilans castrum*.

EXOINE, excusatio in iure: ex *sumis*. Veteri voce Francica. Vide in hac voce, & in *Exidoneare*.

EXPLOIT, reditus, fructus praedij, vel apparitoris submonitio. Vide *Expletum*.

F.

FACHER, irasci: ex Gallobelg. *Fache*, facies, ex ira facie seu vultu commoveri.

FACTION, defectio: ex *Fallio*. Vide in hac voce.

FACTUM, summa litis, seu *falli* narratio. Vide *Fallum*.

FAGOT, Fascis ex ligno: ex *Fagus*. Vide in hac voce: vel ex *Fasciculus*.

FAIE, Pagetum. Vide *Fagus*.

FAILLE, genus vestis muliebris. Vide *Fala*, & Gloss. med. Graecit. in *παυλάριον*.

FAILLIR, labi, errare: ex *Fallire*. Vide in hac voce, & in *Falscere*.

FAINE, glandis *fagen*: ex *Fagina*. Vide in hac voce.

FAINEANT, ignavus, qui *nihil facit*. Vide in his vocibus.

FANFELUCHE, mundus muliebris: ex *Fanfaluca*. Vide in hac voce.

FALAISES, maris altiores margines. Vide *Falesia*, & *Infalsitatio Fonga*, lutum. Vide *Phanum*.

FANON, vestis Sacerdotalis: ex *Fano*. Vide in hac voce.

FAON, vel *Fan*, hinnulus: ex Lat. *Infans*. Vide *Fannatio*.

FARDEAU, onus: ex Gr. *φάρδος*, latus expansus. Vide Gloss. med. Graecit. in hac voce.

FARIBOLES, nugacia verba: ex *Farla*. Vide in hac voce.

FARSÉ, tumor carnem exulceratis. Vide *Farsia*.

FASCINE, Fasci ligni: ex *Fascemina*. Vide in hac voce.

FAUCET, cantus acutior, ex *fauibus* ductus, vel *falsis*, nec genuinus. Vide *Fauserum*.

FAUTEUIL, sella plethilis. Vide *Faldistorium*, & *Clioethedrum*.

FAUVE, color *fulvus*. Vide *Falvus*.

FEAL, ex *Fidelis*. Vide in hac voce.

FEBLE, debilis, infirmus, ex *Flebilis*, nam Gallobelgae etiamnum *fleve* dicunt. Vide *Flebilis*.

FE'E, daemones species: ex *Nymphae*. Vide *Fadus*.

FELON, perfidus, rebellis: ex Saxon. Vide *Felo*.

FERLING, quarta pars denarii: ex Saxon. Vide *Ferlingus*, & *Ferto*.

FERMANCE, in Consuet. Fidejussor. Vide *Firmancia*.

FERME, Praedium rusticum: ex *Firma*. Vide in hac voce.

FERMER, claudere, ex firmare. Vide in hac voce.

FERRAND, equi species: ex *Farim*, equus Arabicus. Vide in hac voce, & Gloss. med. Graecit. in *φάρμακ*.

FERT, Symbolum Ducum Sabaudiae, unde ductum, exponitur in hac voce.

FERTE, castrum: ex *Firmitas*. Vide in hac voce.

FESTE, culmen, *Fastigium*. Vide *Festagium*.

FESTE des asnes, unde, vide in *Festum asinorum*.

FESTIN, Convivium, *festina* exceptio. Vide *Festinare*.

FESTU, ex *Fistuca*. Vide in hac voce.

FEU, ignis: ex *Focus*. Vide in hac voce.

FEUR, pretium: ex *Forum*. Vide in hac voce, & in *Afforare*.

FEURRE, palca: ex *Foderum*. Vide in hac voce.

FEUTRE, lance coactae ex Saxon. Vide *Feltrum*, & Gloss. med. Graecit. in *ἀφίρατον*.

FIANCER, fidem, vel *fiduciam* interponere. Vide *Affidare*, *Affiduciare*, & *Fiduciare*.

FIEF, ex *Fendum*. Vide in hac voce.

FIERTRE, capsula: ex *Ferstrum*. Vide in hac voce.

FIFFRE, Fistula. Vide *Fifferum*.

FILLEUL, ex *Filiolus*. Vide in hac voce.

FILOU, nebulo, ex *Fillo*. Vide in hac voce.

FIN, excellenter bonus, *fnitius*. Vide *Finus*, & Gloss. med. Graecit. in *ἐν*.

FINANCE, pecunia, qua exsoluta lis *fnitur*. Vide *fnis*.

FLACON, lagena: ex *Flasco*. Vide in hac voce.

FLAN, placenta: ex *Flanto*. Vide in hac voce.

FLAQUE, vox Gallobelg. locus cernosus: ex *Flacco*. Vide in hac voce, & in *Flastra*.

FLEAU, ex *Flagellum*. Vide in hac voce.

FLOQUER, vacillare: ex *Flocm*. Vide in hac voce.

FLEURS, menstrua mulierum: ex *Fluor*. Vide in hac voce, & in *Flores*.

FLORIN, moneta aurea, à liliij *flora* in ea expressa. Vide *Florenus*.

FLOT, ex *Fluctus*.

FLUSTE, ex *Fistula*. Vide *Flanta*.

FOAGE, tributum cuiuslibet *Foco*, seu aedi impositum. Vide *Focagium*.

FOIER, Focus: ex *Foculare*. Vide in hac voce.

FOIRE, nundinae: ex *Feria*, vel ex *Forum*. Vide in his vocibus.

FOL, stultus, ineptus: ex *Follis*. Vide in hac voce.

FOIS, *quelquefois*, &c. Ex *vices*. Vide *Vicibus*.

FONDEFLE, machina jaculatoria: ex *Funda*. Vide *Fundibulum*.

FONDER, fundo dotare. Vide *Fundare*.

FOR, consuetudo municipalis: ex *Forum*. Vide *Forum*.

FORAGE, pretium à Domino vino tabernariorum impositum. Vide *Foragium*, *Foraticum*, & *Forum*.

FORBAN, vox nautica; quidquid ex extra, seu *foris bannum*. Vide *Forisbannire*.

FORBIR, arma polire. Vide *Forbator*.

FORCE vis *forti* manu illata. Vide *Fortia*.

FOREST, silva: ex Cambrobricit. Vide *Forreste*.

FORFAIT, delictum, crimen: ex *Forisfactum*. Vide in hac voce.

FORGÉ, Fabrica ferraria: Vide *Forgia*, & *Fabrica*.

FORJUGER, malè & contra leges iudicare. Vide *Forisjudicare*.

FOR JURER, *Ejurare*. Vide *Forisjurare*.
FORLIGNER, extra *lineam* nobilem nuptias inire. Vide *Farlegani*.
FORME, Sedes clericorum vel monachorum in ædibus sacris: ex *Forma*, canalis arcuatus. Vide in hac voce.
FORMARIAGE, de eo qui *foris*, seu extra dominium Domini nuptias inire. Vide *Forismaritagium*.
FORPAISE, qui *Foris* & extra *patriam* degit. Vide *Forispatriatus*.
FORSCHAP, laudimij species. Vide *Forisfapium*.
FORTERESSE, castrum: ex *Fortalicium*. Vide in *Fortia*.
FOUACHE, panis cineticus *Focariunt*. Vide *Focacia*.
FOUE'E, tributum pro ligno ad *foeum*. Vide *Focata*.
FOULC, bifurcus. Hinc *monstret au foule jonne*, malè hodie enuntiatum, *montereau faut ionne*. Vide *Fulcus*.
FOULLER calcare instar *fullonum*. Vide *Fulencium*.
FOURAGE, palea: ex *Fodrum*. Vide in hac voce.
FOURCELLE, pars pectoris ubi venæ in *furculas* dividuntur. Vide in hac voce.
FOURNIL, pars ædis rusticæ, in qua est *furnus*. Vide *Furnile*.
FOURNIR, præbere, instruere: proprie *furnum* coctoris instruere. Vide *Furnire*.
FOUREAU, vagina: ex *Forulus*. Vide in hac voce.
FOURRE', pellitus: ex *Foderatus*. Vide in hac voce & in *Furratus*.
FRAIS, *Frés*, *Fresche*, recens: ex *Friscus*. Vide in hac voce & in *Friscinga*.
FRANGE, simbria, lacinia, ex *Phrygium*, unde *Frenge* etiamnum dicunt Gallobelgæ. Vide in hac voce, & in *Frifum*.
FRASQUE, *faire frasque*, alicui illudere: ex *Frasca*. Vide *Frasarium*.
FRESSES *des asnes* dicti Trinitarij, quod asinis veherentur. Vide *Asinus*.
FRES, vel *Frais*, impensæ litium: ex *Fredum*. Vide in hac voce.
FRESLE, ex *Fragilis*. Vide *Fragilitatus*.
FRETE, sagitta. *Frété*, cancellatus, seu sagittæ in cancelli speciem collocatæ. Vide *Fretta*.
FREZE. Vide *Frizia*.
FRISCHE, terra inculta. Vide *Friscus*, & *Franstium*.
FRICON, Frigus febrium, ex *Frigio*. Vide *Friktiones*.
FRINGANT, alacer, *facetus*, &c. forte ex Gr. *φρηνάω*, lascivire, tumere, &c.
FRIPE', *Fripiers*. Vide *Frepata vestes*.
FRIRE, ex *Frigere*.
FRIVOLES, nugæ: ex *frivola*. Vide in hac voce.
FRIZE', crispatus. Vide *Frifij*.
FROC, terra inculta. Vide *Franstium*.
FROISSER, obtetere. Vide *Frujjura*.
FROMAGE, caseus: ex *Fromaticum*.
FRONDE, ex *Funda*. Vide *Fundabulum*.
FRONSE', rugatus, à *Rugis frontis*. Vide *Fronsfatus*.
FRONTIERE, limes, *frons* agrî. Vide *Frontaria*.
FRONTISPICE, quasi *frontis* hominis *inspeltio*. Vide *Frontispicium*.

FROU, terra inculta. Vide in *Franstium*.
FUMIER, fimetum: ex *Fimarium*. Vide in hac voce.
FURET, viverra, quod furis instar venetur. Vide *Furectus*. Hinc *fureter*, quætere. Alij à *furis* deducunt. Vide *Furo*.
FUSIL, igniarium: ex *forile*. Vide in hac voce.
FUSTAINÉ, panni gollypini species. Vide *Fustanum*.
FUSTE, navigij species, ex *Fustis*, lignum. Vide *Fusta*.

G.

GABARRE, navis species. Vide in *Gabares*.
GABELLE, census, tributum quodvis: ex Saxon. Vide *Gablum*.
GABER, illudere, nugari. Vide *Scabellare*.
GABIONS, aggeres militares vel munimenti species: ex *Gavea*. Vide *Gabia*, & Gloss. med. Græcit. in *Γαβρίονα*.
GAGE, vadimonium, pignus, &c. Ex *Vadium*. Vide in hac voce.
GAGNAGE, ager cultus, satus. Vide *Gagnagium*.
GAY, lætus, gaudens: ex *Gaium*, silva. Vide in hac voce, & in *Gavus*.
GAILLARD, lætus, hilatis: ex *Goliardus*. Vide in hac voce.
GAIN, *Gagnage*, ager cultus: Vide *Gagnagium*, & *Ganata*.
GAINE, ex *vagina*. Vide *Gaina*.
GAISDE, Glasdum. Vide *Guaifdum*.
GAIVES, *choses gaives*, res derelictæ: ex *viduus*. Vide *Vvaif*.
GALAND, festivus. *Galanterie*, festivitas. Vide Gloss. med. Græcit. in *Γαλαντοπονίω*, & in *Γαλαντιώ*.
GALEE, *Galere*, *Galion*, navigij species. Vide *Galea*, & Gloss. med. Græcit. in *Γαλαία*.
GALERIE, Porticus in *galera* longitudinem portecta. Vide *Galeria*.
GALLOCHES, genus calceamenti: ex *Gallia*, *Gallienla*. Vide in hac voce.
GALOIS, vallenses Anglici. Vide *Galletus*.
GALOP, *Galoper*, citatus equi incessus: ex Gr. *καλπώ*. Vide *Calopare*, & *trepidare*: & Gloss. med. Græcit. in *καλπω*.
GAMACHES, calceamenti species crura tegens ex *Campagus*. Vide in hac voce, & in *Gamachus*, & Gloss. med. Græcit. in *καμπάγος*.
GAMBOISON, vestimentum coactile, fortè quod *Gambas* seu crura etiam tegetet. Vide *Gambesio*.
GAND, chirotheca, ex *uvantis*: nam *uvand* dicunt etiamnum Gallobelgæ. Vide in hac voce.
GARAGNON, equus integer: ex *varano*. Vide in hac voce.
GARDE, custodia. *Garde*, custodire. ex Germ. *ward*. Vide *Vwarda*.
GARDON, piscis species: ex *Gardis*. Vide in hac voce.
GARANÇE, sandix. Vide *Garantia*.
GARAND, qui alteri tenetur ad evictionem. Vide *Vvarantia*.
GARÇON, lixa, ganeo, masculus. Vide *Garcio*, & Gloss. med. Græcit. in *Γαρσονος άρσος*.
GARENNE, vivarium caniculorum: ex Saxon. Vide *Vvarenna*.

GARIR, sanare, tueri, protegere: ex Germ. *Vward*. Vide *Gavire*, & *Vvarantire*.
GARNACHE, vestis talaris species. Vide *Garnachia*.
GARNIR, instruere. Vide *Garnimentum*.
GARNISON, instructus: ex Germ. *Vvart*. Vide *Garnestura*, & *Garnimentum*.
GARRIGES, terrae incultae. Vide *Garrica*.
GARROT, telum quadratum: ex *quadrellu*. Vide in hac voce.
GASCHE, *Gascher*. Vide *Guaschia*.
GASCHERE, ager proficillius. Vide *Gascaria* & *Gascha*.
GASTEAU, panis delicatior, placenta: ex Saxon. Vide *Vvastellum*.
GASTER, corrumpere, vitiare: ex *Vastare*. Vide *Vastum*.
GASTINE, terra inculta ex *Vastum*: inde *Gastinois*, pagus, *Vastinensis* in Francia. Vide in hac voce.
GAUD, nemus, silva: ex Sax. Vide *Gualdu*.
GAUDINE, ager silvestris: ex *Gualdu*, silva. Vide in hac voce.
GAVENE, tributi species: ex Flandr. *Gavena*. Vide in hac voce.
GAUSSER, rixari, irridere: ex *Causare*. Vide in hac voce.
GAZES, linum, vel sericum subtile: ex *Gaza*. Vide in hac voce.
GELDE, praestatio: ex *Geldum*. Vide in hac voce.
GELINE, ex *Gallina*. Vide *Gallinagium*.
GENEST, Equus Neapolitanus. Vide *Gianisco*.
GENICE, junior vacca: ex *Iunico*. Vide in hac voce.
GENOUIL, genu: ex *Genuculum*. Vide in hac voce.
GENOUILLERE, geniculare. Vide Gloss. med. Graecit. in *Γουυλαειου*.
GENTILHOMME, nobilis, ex *Gentilis*. Vide in hac voce.
GEOLE, cavea, carcer: ex *Caveola*. Vide *Gabiola*, & *Geola*.
GERBE, spicarum manipulus: ex *Garba*. Vide in hac voce.
GEREME, manipulus: Vide *Gelima*.
GERSE, *Gerfer*. Vide *Gerfa*.
GASAILLE, vox Occitana, de qua in *Gasalia*.
GESSE, canalis stillicidij: ex *Gessum*. Vide in hac voce.
GIBET, furca patibularis. Vide *Gibetum*, & Gloss. med. Graecit. in *Γιβητιζου*, & *Γιβηλιζου*.
GIBELINS, Factio Italica. Vide *Gibellini*.
GIGUE, instrumentum musicum. Vide *Giga*.
GIRON, lacinia, vestis ac togae pars laxior, quod hac parte *giret*. Vide *Gyro*.
GISARME, jaculum: ex *Gesum*. Vide *Gessum*, & *Gisarma*.
GISTE, hospitum susceptio: ex *Iacere*. Vide *Gistum*.
GLAIEUL, Carex: ex *Gladiolus*. Vide in hac voce.
GLANER, spicas legere: ex *Gelima*. Vide *Gleanator*.
GLAIVE, spiculum, framea: ex *Cambrobit*. Vide *Glavea*.
GLAS, pulsatio campanarum: ex *Classicum*. Vide in hac voce.
GLESE. Vide *Glessum*, *Glosseria*, & *Glisis*.

GLISSER, in lubrico & in glacie currere, ex sono pedum. Vide Gloss. med. Graecit. in *Γλιζου*, & in *Γλισπιου*.
GLORIETE, aedificium: ex Ital. Vide *Glorieta*, in *Addit*.
GLOUTON, ex *Gluto*. Vide in hac voce.
GLUL, calamus frumentarius, ex Flandr. Vide *Gelima*.
GOBELIN, daemones species. Vide *Gobelinus*.
GODALE, cerevisia: ex Saxon. Vide in *Celia*.
GOILART, monetae species. Vide in hac voce.
GOITRIE, morbus *Gutturialis*; unde nomen. Vide *Gutteria*.
GOLFE, sinus maris, ex Gr. *Κόλπος*, pro *Κόλπος*. Vide *Gulfus*, & Gloss. med. Graecit. in *Κόλπος*.
GOND, clavus aduncus: ex *Gumfus*. Vide in hac voce.
GONDOLE, navicula Veneta: ex *Κουβλας*. Vide *Gondola*, & Gloss. med. Graecit.
GONFANON, vexillum: ex *Fano*. Vide in hac voce, & in *Gonfano*.
GONNE, *Gomelle*, vestis species: ex *Gunna*, & *Græcobarb. Ibra*. Vide utrumque Gloss.
GORGE, rumen. Vide *Gorgia*.
GORGAS, terribilis, acer: ex Gr. *Γυργος*. Vide Gloss. med. Graecit. in hac voce.
GOUGE, instrumentum ferreum, quo utuntur fabri ferrarij, ex *Guvia*. Vide in hac voce.
GOUJAT, calo ejusmodi ferro instructus, vel ex *Gavinu*. Vide in hac voce.
GOULERON, os vasis, vel vestis: ex *Gula*. Vide in *Caputium*.
GOULETTE, arx in Africa: ex *Γόλα*; turris. Vide Gloss. med. Graecit. in *Κόλα*.
GOUPIL, vulpes, ex *Vulpicula*. Vide in hac voce.
GOURD, obtusus: ex *Gurdus*. Vide in hac voce.
GOURGUE, *de Moulin*, ex *Gurges*. Vide in hac voce.
GOUSTER, Cœna serotina. Vide Gloss. med. Graecit. in *Γουσταυ*, in *Γουστα*, & in *Γουστορ*.
GOUTE, catarrus, fluxio, podagra, chiragra, quod *Guttatum* fiat, ut quidam volunt. Vide *Gutta*, & *Gota*.
GOUTIERE, stillicidium; quod eo aquae *Gutte* cadant. Vide *Gutta*, & *Gustorium*.
GOVERNEUR, Gubernator: ex *Gouverneurius*. Vide in hac voce.
GRAND, statura procerus. Vide *Magnus*.
GRANGE, aedes recondendo *Grano* frumentario idonea. Vide *Granca*.
GRAS, pinguis: ex *Grassus*. Vide in hac voce.
GRATER, scalpere, scabere: ex *Cratare*, vel *Charaxare*. Vide *Cratare*.
GRAVER, sculpete: ex *γρᾶφω*. Vide *Graphium*, & *Gravare*.
GRAVERIE, tributum *Gravinu*. Vide *Graveria*, & *Gravarium*.
GRAVIER, sabulum, arena. Vide *Graveria*, & *Gruva*.
GREFFE, furculus, taleola: ex *Grassolum*. Vide *Graphium*.
GREFFIER, Notarius: ex *Grasio*. Vide in hac voce, & in *Graphium*.
GRIL, craticula, unde nomen. Vide *Gradella*, & Gloss. med. Graecit. in *Γραδία*.
GRESLE, grando: ex *Gracilis*, quod minutatim cadat. Vide *Menerum*, & *Gracile*.
GRENONS,

GRENONS, infranaras, ex *Grani*. Vide in hac voce.

GREVE, arena, glarea: item ocreæ species. Vide *Greva*.

GRIECHE, *Pie grieché*, Pica *Graca*. Vide Gloss. ad Villardhuinum in *Gregois*.

GRIFAUT, falconis species: ex *Gyrosalco*. Vide in hac voce.

GRIFFES, avium unguæ. Vide *Gresalco*, & *Griphus*.

GRIGNONER, panem circumtodere, & frustulatum. Vide *Grimiosus*.

GRIMACE, ex Saxon. Vide in *Masca*.

GRIPER, rapere: ex *γρῖπερ*. Vide in *Grisalco*.

GRIS, color cinereus, à colore pellis animalis quod *Gris* dicimus. Vide *Griseum*, & *Cicerentus*.

GROGNER, murmurare: ex *Grunnire*. Vide in hac voce.

GRONDER, ex *Grunnire*. Vide *Esgrinire*.

GROS, dtagma, ponderis species. Vide *Grosus* & *G-offa*.

GROTE, antrum: ex veteri Saxon. *Crote*, domus. Vide *Crota*.

GROUIN, Porcus, ex *Grunnius*. Vide Gloss. med. Græcit. in *Γρῦνι*.

GRUAU, Polenta. Vide *Gruellum*.

GRUE, *Tolleno*. Vide Gloss. med. Græcit. in *Γρῦνι*.

GRUIER, Judex causarum ad silvas pertinentium. Vide *Gruarius*.

GUENOCHES, sortilegæ, *Geniciales*. Vide in hac voce.

GUERET, terra novalis. Vide *Vvaretrus*.

GUERITES, turricula, quæ castra tuentur: ex *Garire*, tueri. Vide *Garita*.

GUERRE, seu *Vverre*, bellum, ex vet. Gallico vel Theuton. Vide *Guerre*.

GUERPIR, *deguerpir*, possessionem rei cuiuspiam dimittere: ex Saxon. *Gurpan*, eodem significato. Vide *Guerpire*.

GUESPE, *monche guespe*, ex Lat. *Vespa*. Vide *Guespa*.

GUET, excubiæ: ex German. Vide *Vvalla*.

GUEULE, color rubeus: ex *Gula*. Vide in hac voce.

GUEUX, vagus, erro, ex *mango*. Vide *Mangannus*.

GUICHET, portula, ostiolum. Vide *Vviletum*.

GUIDE, *Guider*, *Guier*, conducere, ex *Gué*, vadum. Vide *Guida*.

GUILLE, fraus, mendacium. *Guiller*, fallere. Vide *Guillator*.

GUIMPE, *Vvimpe*, *Guimple*, velum muliebre. Vide *Guimpa*.

GUIONAGÉ, salvus conductus: ex voce *Guider*, seu *guier*. Vide in *Guida*.

GUISCHARD, astutus, cautus: ex vet. Normannico. Vide *Guiscardus*.

GUIRLANDE, sertum: ex *Garlanda*. Vide in hac voce.

GUISE, modus, forma. Vide *Guifetum*, & *Guyfa*.

GUILLOT, monetæ minoris species: ex *Gigliam*. Vide in hac voce.

H.

HABLE, Portus, *Havre*. Vide *Habulum*, & *Haula*.

HACHE, securis: ex *Ange*. Vide *Angones*.

HACHIE, mulcta, pœna: vetus vox Gallica ex *Harmiscara* efficta. Vide in hac voce.

HAIE, sepes, silva, parcus: ex *Haga*. Vide in hac voce.

HAIRE, cilicium. Vide *Haira*.

HAISTAUDEAU, pullus gallinaceus: ex *Haisstaldus*. Vide in hac voce.

HALLEBARDE, aulica bipennis: ex *Hall*, palatium, & *bard*, bipennis. Vide *Secures Danica*.

HALLES, aulæ majores perviæ: ex Saxon. *Healle*, aula, palatium vel ex *Hallus*, ramus siccus, quod ejusmodi aulæ ramalibus tegetentur. Vide *Halla*, & *Hallus*.

HAM, *Hameau*, *Hamelet*, villa, villula: ex Saxon. *Ham*, domus, habitatio. Vide in hac voce.

HANAP, patera: ex Saxon. *hnap*, *hnapa*, eodem significato, Vide *Hanapus*.

HANSE, *Hanse Theutonique*, societas: ex Germ. *hanfen*, in socium adfiscere. Vide *Hansa*, *Hansatus*.

HAPIOLE, cognomen Balduini Comitis Flandriæ, Roberti II. F. ex Flandr. *Hape*, & *Hapiola*, securis, secuticula. Vide *Hapiola*.

HARAS, grex equorum: ex *Hara*, stabulum, vel grex porcorum. Vide *Haracium*.

HARASSER, fatigare, ex *Harasse*, clypeo grandiori, quem qui gestat, ex pondere fatigatur. Vide *Haracium*.

HARDI, audax. Vide *Hardimentum*.

HARS, *Havelle*, tortiles ex virgultis laquei: ex *Harde*. Vide in hac voce.

HARNOIS, *Harnascheure*, armatura &c. Ex *Harnascha*. Vide in hac voce.

HARO, *clameur de Haro*: ex Normann. *Ha Rot*. Vide *Haro*.

HARPE, instrumentum musicum: ex *Harpa*. Vide in hac voce.

HARPER, arripere: ex *Harpagare*. Vide in hac voce, &

HASPER, eadem notione: ex *Hassa*, fibula. Vide in hac voce.

HASTEUR, ministerium in Coquina regia: ex *Hasta*, veru quod *haste* speciem referat. Vide *Hastator*.

HAVAGE, præstatio quædam apud Carnotenses. Vide *Havadium*.

HAUBAN, *Hasbanier*, idem quod *Arbanum*, vel *berbannum*, tributi species. Vide *Halbanum*.

HAUBERG, lorica maculis contexta: ex Germ. *Halsberg*, munimentum colli. Vide in hac voce.

HEAUME, cassis, galea: ex *Helmus*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in *Ελμυς*.

HERAUD, ferialis: ex Saxon. *Herrald*, servus exercitus. Vide *Heraldus*.

HERBERGÉ, *Herberger*, domus, diversari, hospitium excipere: ex *Hereberga*. Vide in hac voce.

HERCE, Occa: ex *Herpex*, vel *Herpicia*. Vide *Hercia*.

HERITIER, hæres: ex *Hereditarius*. Vide in hac voce.

HESTRE,

HESTRE, fagus. Vide *Cerritum*.
 HEUSE, *Houfe*, *Houfeaux*, Octo: ex *Osa*.
 Vide in hac voce.
 HIE, pavicula, fistuca. Vide *Hiator*.
 HIVERNACHE, sumen hiemale: ex *Hiberna-*
ticum. Vide in hac voce.
 HOC, aduncum instrumentum: ex *Uncu*. Vide
Hoccus.
 HOCHEPOT, miscellanea: ex Anglico, seu
 potius Gallico, *Hochepot*. Vide *Hochpot*.
 HOMAGE, clientela hominis, seu vassalli. Vide
Hominium.
 HONGRES, equi castrati, sic dicti, quod ut
 olim apud Sarmatas, ut testantur Strabo & Ammia-
 nus, ita postea apud Hungaros hodiernos seu Sar-
 matas, eorum fuerit usus. Vide *Hunnifens*.
 HOQUETON, sagum militare: ex Cambro-
 brit. *Altum*, lorica. Vide *Aketon*.
 HOST, & *Ost*, exercitus, expeditio bellica:
 ex Lat. *hostis*. Vide in hac voce.
 HOSTE, Hospes: ex plur. *hospites*. Vide in hac
 voce.
 HOSTEL, domus, aula magnatum: ex *Hospi-*
rale. Vide in hac voce.
 HOUBLON, ex Lat. *Lupulum*, quod idem sonat.
 Vide *Huplo*.
 HOUE, ligo: ex *ῥοῦε*, ut vult Salmasius. Vide
Pica.
 HOUILLES, carbones ex terra nigra, quibus
 fabri ferrarij utuntur. Vide *Hulla*.
 HOURD, *Hourd*, cratis lignea: ex Saxon. Vi-
 de *Hordicium*.
 HOUSSE, vestis talaris, vel equorum instra-
 tum. Vide *Houfia*, & Gloss. med. Græcit. in *uois*.
 HUCHE, arca lignea, vel naviculæ species. Vi-
 de *Huchia*, & *Hutium*.
 HUCHER, *Huquer*, aliquem ad se evocare: ex
Vocus. Vide in hac voce.
 HUER, *Hue*, clamor inconditus, ex vocis so-
 no, *Hur*. Vide *Huesum*.
 HUIS, fores: ex Saxon. & Germ. *huys*, domus,
 pars pro toto. Hinc *Huiffier*, ostiarius: & *Huiffiere*,
 navis Hippagoga. Vide *Huifferia*.
 HULQUE, navis oneraria. Vide *Ulcum*.
 HUMECTER, humidum facere: ex *Humigare*.
 Vide in hac voce.
 HUQUE, ricinium quo mulieres caput operiunt
 in Flandria. Vide *Huca*.
 HURE, caput apri cui pili *horrent*. Vide *Hura*,
 & *Horripilatum*.
 HUREPE, cui pili *horrent*, qui capillos sursum
 erectos habet: ex *Horripilatum*. Vide *Horripilare*, &
Hesych. & etymolog. in *ῥυρίπυλα*.
 HURTER, propellere: ex *Ortare*. Vide *Ob-*
stare.
 HUTIN, cognomentum Ludovici X. Reg. Fran-
 ciæ, quod puer cum sodalibus rixaretur. Vide *Huti-*
nus, & *Huesum*.
 HUTTE, tuguriolum: ex Germ. *Hutten*. Vide
 in hac voce.

I.

JACOBIANS, Dominicani, dicti quod primitus iis
 in domicilium Parisiis datum fuerit Hospitale pau-
 perum S. Jacobi. Vide *Jacobita*.
 JACQUE, sagum militare, à *Jacobi* factiosis
 ejusmodi sagis induta. Vide *Jacke*, & *Jacobi*.

JAI, Pica: ex *Gais*. Vide in hac voce. Notan-
 dum G sæpe liquidè pronuntiari, ut infra pa-
 tebit.

JALOUX, ex *Zelosus*. Vide in hac voce, & *Ge-*
lofus.

JAMBE, crus: ex *Gamba*. Vide in hac voce, &
 in *Gamberia*.

JANISSAIRES, milites Turcici. Vide Gloss. med.
 Græcit. in *Janissar*.

JARDIN, hortus: ex *Gardium*, quomodo Gal-
 lobelgæ effertur. Vide in hac voce.

JAVELLE, Gallobelgis *Gavolle*, merges: ex
Gabulum. Vide in hac voce & in *Gavella* & *Ga-*
vena.

JAVELOT, spiculum: ex *Javulum*. Vide *Ga-*
veloces.

JAUGE, mensura quædam: ex *Gagga*, & *Gale*.
 Vide in his VV.

JAUNE, flavus: ex *Galnus*. Vide in hac voce.

JEU, ludus: ex *locus*. Vide *Ioticum*.

JEU de *de*, alea, taxilli, ex *luis*, iudicium, fores
 & *De*, dei. Vide *Deus*, & *Luifum*.

IF, abies. Vide *luis*.

IL, ex *Ille*. Vide *Ill*.

IMPORTUN, ex *Inopportunus*. Vide *Imper-*
tunus.

INCARNAT, color pomi *granati*. Vide *Ingra-*
nates, & Gloss. med. Gr. in *Ἰνκάρνατος*.

INCONTINENT, quam citò: ex *Incontinentes*.
 Vide in hac voce.

INDE, color ceruleus; ex *India* advectus. Vide
Indus.

INNOCENT, stolidus: ex *Innocens*. Vide in hac
 voce.

INSTALLER, in *stallum*, seu sedem indicere.
 Vide *Stallum*.

INSTRUIRE, docere. Vide *Instrui*.

INTEREST, usura, foenus: ex *Inter esse*, seu
quanti interesse. Vide *Interesse*.

INTRIGUER, in *tricas* conjicere. Vide *In-*
tricare.

JOENNES, in Charta Gallica, in voce *Junior*.
 Ita Gallobelgæ *Invenes* etiamnum effertur.

JOIAUX, mundus muliebris: ex *localia*. Vide
 in hac voce.

JOIE, ex *Gaudium*, G liquidè pronuntiato, vel
 ex *locus*. Vide *Gaudiata*, & *Gandiosus*.

JOUQUER, otiosi: ex *locari*. Vide in hac
 voce.

JOUCHER, de gallinis quæ ad perticam som-
 num captant: ex *locare*. Vide in hac voce.

JOUER, ludere: ex *locari*. Vide in hac voce,
 & *Luifum*.

JOUES, genæ, ex *Genia*. Vide in hac
 voce.

JOUGLEURS, mimi, scurræ: ex *Ioculatores*.
 Vide in hac voce, & in *Iugiatores*.

JOUIR, frui: ex *Gaudere*. Vide *Gaudia*, &
Gaviffo. Ubi Gr. pariter liquidè effertur.

JOUR, dies: ex *diurnus*. Vide *Iornus*, & Gloss.
 med. Græcit. in *Ἰούρ*.

JOURNAL, quantum uno die per bonum ara-
 te potest. Jugeturum. Vide *Iornale*.

JOUSTER, *Jouste*, Hastiludium, quibusdam
 ex *locari*. Vide in hac voce: aliis ex *luxta*, seu Gal-
 lico *louste*, quod idem valet. Vide *Iusta*.

IROIS, Hiberni, *Erigenæ* dicti. Vide in hac
 voce.

ISSUE, ex *Exitus*. Vide in hac voce, & Gloss.
 med. Græcit. in *Ἰσση*.

JULEP, potio medica. Vide Gloss. med. Græcit. in Ζυδαριου.

JUPPE, vestis talaris mulierum. Vide *Iupa*, & *Zuppa*, & Gloss. med. Græcit. in Ζερα.

JUS, deorsum: ex *Iusum*. Vide in hac voce.

JUVEIGNEUR, & *Juveigneurie*, feoda à Junioribus possessa. Vide *Junior*, & *Junioratum*.

L.

LADRE, leprosus: ex *Lazarum*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. Λαζαρος.

LAGHAN, jus quod Dominis feudalibus competit in rebus quas maris æstus ad litus eiecit *Lege maris*: ex *Lagha*, lex. Vide in hac voce.

LAI, turpis *Laidange*, infamia ex *Lada*; voce Saxon. Vide in hac voce.

LAIE, vel *lê*, pars silvæ viis suis definita. Vide *Leda*, & supra *Alê*.

LAISSER, dimittere: ex *Laxare*, Gall. *Lacher*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Λαζω.

LAMBEAU, lacinia: ex *Limbus*. Vide *Lablelum*, & *Labulum*.

LAMBRIS, lacunar. *Lambrisser*, in lacunar camerare. Vide *Lambrificare*.

LANCETTE, scalpellus: ex *Lanceola*. Vide in hac voce.

LANDES, agri inculti: ex *Landa*. Vide in hac voce.

LANDIER, ferrum in quod ligna in foco immittuntur: ex *Ardena*. Vide in hac voce.

LANDIT, feræ seu nundinæ Sandionysianæ: ex *Indiellum*. Vide in hac voce.

LANGE, stragulum *lanæum*, unde etymon. Vide *Langeolum*.

LANGUEDOC, Occitania, provincia Galliarum, ubi *oc* pro *ita* effertur: ut *Languedoni*, cæteræ provinciarum inferioris Galliarum. Vide *Lingua*.

LANGUE, provincia, regio, à linguæ diversitate. Vide *Lingua*.

LANGUE de terre, quidquid terre in mare prominet instar *Lingus*. Vide *Lingua*, & *Ligula*.

LANGUE-TORTE, Occitania, unde dicta, Vide in *Lingua*.

LANIER, Falconis species in *Lana* educatus. Vide *Lanarium*.

LAQUAIS, famulus, pedisequus. Vide Gloss. med. Lat. in *υδανω*.

LARRECIN, furtum, *Latrocinium*. Vide *Larricium*.

LAS, *lasser*: ex *Laquem*. Vide *Laqueata vestes*.

LATE, asser scætilis minor, & *Latiior*. Vide *Lata*.

LEBRET, *Albret*, Familiae & Regionis Vasconiarum nomen: ex *Leporetum*, quasi *Levret*. Vide in hac voce.

LECHEFRITE, cucuma frixoria: ex *Lancea frixoria*, vel sartatoria. Vide *Lancea*.

LECHER, ex *Lingere*. Vide *Leccator*.

LE E, via latior, vel planities in silvis: ex Gall. vet. *lê*, latus. Vide *Leda*, & *Lenda*. Hinc vox *relêr*, canes venaticos in planitiem reducere, & alios sumere.

LEIDE & *Lende*, tributum quodvis apud Occitanos: ex *Lendis*. Vide in hac voce.

LEONINS, vers *Leonins*, inventi à quodam *Leone*. Vide *Leonini versus*.

LESSE, funiculus, lorum, habena. Vide *Lascia*, *Lessia*, & *Laxa*, & Gloss. med. Græcit. in *Alava*.

LESTER *un vaiffeau*, onus navi imponere: ex *Lasta*, onus, sarcina. Vide in hac voce.

LETRIN, ambo, analogium: ex *Lectrinum*, vel *Lectrum*. Vide in his vocibus.

LETTRES, diplomata, epistolæ: ex Lat. *Littera*. Vide in hac voce.

LEVADIER, qui aggeres seu *levatas* curat. Vide *Levata*.

LEVAIN, fermentum, quod farina fermento imbuta intumescat & elevetur. Vide *Levanum*.

LEVANT, Oriens, ubi sol *Levatur*, exoritur: Vide Gloss. med. Græcit. in *Αβαστο*.

LEVER, *enlever*, auferre: ex *levare*. Vide in hac voce.

LEVER, Patrini officio fungi: ex *Levare*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in *αυατ-χουα*.

LEURRE, offa, *lorum* plumatile, vox aucupum. Vide *Lorra*, & *Lorum*.

LE, vel *Les*, ora panni in latitudinem extensa, ex voce Gallica *Lê*, quæ latum sonat. Vide *Latus*.

LEZ, juxta: ex *Latus*, *delatus*. Vide in his vocibus.

LIARD, nostris, *pommelê*, color equi. Vide *Liardus*.

LIARD, monetæ minoris species, de cuius etymo agitur in voce *Miliacensis*.

LICENTIE, cui licentia datur publicè profiteri in academia. Vide *Licentia*.

LICES, castri aut oppidi repagula: ex *licia*, stamina. Vide in hac voce & in *licia*, & Gloss. med. Græcit. in *Alava*.

LICORNE, unicornis, unde etymon. Vide *Ligornus*, seu *Ligornis*, quomodo legendum videtur apud Mich. Scotum, & Gloss. med. Græcit. in *αυατ-χουα*.

LIE, fax: ex *Lia*. Vide in hac voce.

LIEUE, ex *Leuca*. Vide in hac voce.

LIEUTENANT, Vicarius, *Locum tenens*. Vide in hac voce.

LIGE, cliens, vassallus: ex *liu*. Vide in hac voce, & in *Ligius*, & Gloss. med. Græcit. in *Αλφω*.

LIGUIER, locus ubi lignum reponitur: ex *li-gnarium*. Vide in hac voce.

LIGUE, confœderatio: ex *liga*. Vide in hac voce, & in *Ligatio*, & in *Ligius* p. 297.

LIMAGNE, pars Arveniarum Comitatus: ex *Lemmana*. Vide in hac voce, & in *Limania*.

LIMITE, limes: ex *limites*. Vide Gloss. med. Græcit. in *Αιμαλω*.

LIMON, malum *limonium*. Vide Gloss. med. Gr. in *Αιμαλω*, & *Αιμαλω*.

LIN, navis, vox obsoleta: ex *lignum*. Vide in hac voce.

LINOTTE, avicula sic dicta, quod in *linariis* versetur. Vide *Linofa*.

LINUISE, semen lini: Vide *Linifsa*.

LISIERE, limbus, ora panni, ex *listura*. Vide *Listra*, *Lisura*, & *lirra*.

LISSE, canicula: ex *Leiffa*. Vide in hac voce.

LISSE, instrumentum quo quid politur: ex *Leviga*. Vide in hac voce, & in *Listra*.

LISTE,

LISTE, Catalogus : ex *Lista*. Vide in hac voce.

LITIERE, ex *Leſtarium*. Vide in hac voce, & in *Leſteria*.

LITRES, nigrae *Litre*, quae illini solent parietibus Ecclesiarum, &c. Vide *Litra*.

LIVRE'E de terre, annuus praedij valor ad libras nummorum aestimatus, *librata*. Vide in *Libra*.

LIVRE'E, vestitus famulorum, vel lemniscus, taniola : ex *Liberata*. Vide *Liberare*, & Gloss. med. Graecit. in *Λιβρίον*.

LIVRER, *deliverer*, dare, praebere : ex *liberare*. Vide in hac voce.

LODIER, *Loudier*, stragulum lectarium : ex *Lodix*. Vide *Lutherium*, & Gloss. med. Graecit. in *Λοδίζ*.

LOGE, *logis*, aedacula, habitatio : ex *Logcum*. Vide *Logium*.

LOIER, pretium conductionis : ex *Locarium*. Vide in hac voce, & in *Logerium*.

LONGE, lumbus. Vide *Lonza*.

LONG, statura procerus, quomodo dictus Philippus V. Rex Francor. ex *Longus*. Vide in hac voce, & in *Magnus*, & Gloss. med. Graecit. in *Μαγνός*.

LONGE, corrigia in longum extensa. Vide *Longa*.

LOS & ventes, laudimia : ex *Lau*. Vide *Laudare*, & *venditiones*.

LOSENGE, adulatio, falsa laus : ex *Los*, laus. Vide *Lesangia*.

LOSENGE, fusi species, quod *Lauri* folij speciem habent. Vide in *Fusum*.

LOT, fors, pars; vox Anglosaxon. Vide *Anblet*, & *Lot*, & Gloss. med. Graecit. in *Λοτ*.

LOT, mensura liquidorum, semuncia : ex *Theuton*. Vide *Lotum*.

LOUER, approbare. Vide *Laudare*.

LOURD, *Lourdant*, Stolidus, qui praegravitate difficulter incedit : ex Gr. *Λορδός*. Vide *Lordicare*, & *Lurdus*.

LOUSCHE, strabus : ex *Luscus*. Vide in hac voce.

LOUTRE, canis fluviatilis : ex *Lutra*. Vide in hac voce.

LUBRIQUE, *impudens*, *salax*. Vide *Lubricus*.

LUCARNE, fenestra in domus tecto : ex *Lucerna*. Vide in hac voce.

LUI, ipse : vox in formulis vet. frequens. Vide in hac voce.

LUSEAU, feretrum : ex *Locellus*. Vide in hac voce.

LUTH, cithara, testudo : ex *Lendus*. Vide *Laudis*, & Gloss. med. Graecit. in *Λουδο*.

LUXURE, stupri peccatum. Vide *Luxuria*, & Gloss. med. Graecit. in *Λουξυρία*.

M.

MACECLIER, carnifex, *boucher* ex *Macellarium*. Vide *Machecarium*, & Gloss. med. Graecit. in *Μακεκλίριος*.

MACHICOLIS, species munimenti urbium. Vide *Machicollare*.

MACHAU, Campanis, horreum sine tecto : ex *Machale*. Vide in hac voce.

MACON, Latomus : ex *Macio*. Vide in hac voce.

MADRE, poculum seu vas onychinum : ex *Mazer*. Vide in hac voce.

MAHONNER, pugnare, rixari : vox Gallo-belgica, ex *Mahon*, Mahometus, quod qui ita pugnis decertarent invicem, per Mahumetum jurent. Vide *Mahum*.

MAI, vas quo farina subigitur : ex Gr. *Μαίη*. Vide *Madium*.

MAIE, vel *Moie*, ut Gallo-belgae efferunt, acervus segetum : ex *Mota*. Vide in hac voce, & in *Maia*.

MAILLE, hama thoracis : ex *Macula*. Vide in hac voce.

MAILLE, monetae species : ex *Medallia*, vel *Metallum*. Vide *Malla*, *Metallum*, & *Masculum*.

MAINFERME, fundus alicui concessus ad vitam manu firmatus, seu instrumento confecto donatus. Vide *Manufirma*.

MAINLEVE'E, fidejussio. Vide *Manulevare*.

MAIN-MORTE. Vide *Manus mortua*.

MAIRE, urbis Praepositus : ex *Major*. Vide in hac voce.

MAIRIEN, & *Mavrien*, materia lignea : ex *Mastriamen*. Vide in hac voce.

MAIS, sed : ex *Magis*. Vide *Mais*.

MAISNE, minor natus. Vide in *Majortus*.

MESNIL, aedes cum agri portiuncula : ex *Mansionile*. Vide in hac voce.

MAISON, domus : ex *Mansio*. Vide in hac voce.

MALADE, aeger : ex *Malatus*. Vide in hac voce.

MALANDRE, equorum morbus, lepra : ex *Malandria*. Vide in hac voce.

MALE, Mantica, *Manticula*, unde etymon, vel ex *Thenton*. *Macl*. Vide *Mala*.

MALETOTE, exactio injusta, *malè tolta*, ablata. Vide in *Tolta*.

MALGRE, invitus, nolens : ex *malo grato*. Vide *Gratum*, & *Creantare*.

MALTRAITER, malè aliquem excipere. Vide *Malè trallare*.

MANAGE, habitatio, mansio : ex *Manere*. Vide *Managium*.

MANANS & *habitans*, incolae rustici : ex *Manentes*. Vide in hac voce.

MANBOUR, vel *Mainbour*, tutor, gubernator : ex *Mamburnus*. Vide in hac voce.

MANDILLE, palliolum : ex *Mantile*. Vide *Mandile*.

MANE'E, Manipulus : vox usurpata apud Molitores. Vide *Manata* & *Manua*.

MANEQUIN, arca penaria quae manu gestatur. Vide *Manicula*, & Gloss. med. Graecit. in *Μανίκιον*.

MANGONEAU, Machina bellica : ex *Manganum*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Graecit. in *Μαγναύον*.

MANICORDION, instrumentum musicum, *Monochordum*. Vide in hac voce.

MANIERE, modus, ratio : ex *Manerias*. Vide in hac voce.

MANMUDE, monetae species, in Foris Beneficentibus. Vide *Masmodina*.

MANOEUVRES, servitia manualia, *Manoeuvre*. Vide in hac voce.

MANIGANCER, ex *Maniculare*. Vide in hac voce.

MANOIR, habitatio : ex *Manerium*. Vide in hac voce.

MANSOIS, moneta Comitum Cenojuvanensium. Vide Moneta. pag. 652.

MANTE, stragulum: ex *Mantum*. Vide *Manta*.

MANTEAU, Pallium: ex *Mantum*, *Mantellum*, vel ex Gr. *Μανδύον*. Vide *Mantum*, & Gloss. med. Gr. in *Μανδύον* & *Μανδύιον*. fortè ex *ἱμάτιον*.

MAQUIGNON, ex *Mango*. Vide *Mangonare*.

MARAIs, Palus: ex *Mare*. Vide in hac voce, & in *Mariscus*.

MARANCE, dolor ex aliquo damno: ex *Marrire*. Vide in hac voce, & *Marancia*.

MARRAINE, ex *Marrina*. Vide in hac voce.

MARANES d'Espagne, dicti ex *Maravvan*. Chalifa. Vide *Marani*.

MARC de vin, fex vini. Vide *Marchus*.

MARCHE, terminus, limes regionis: ex Theuton. Vide *Marca*.

MARCHER, ire, ambulare, quasi *marcas* seu limites emetiri, vel ad *marcas* proficisci. Vide *Marca*.

MARE, palus, stagnum: ex *Mare*, vel ex Gr. *αἰμάρα*. Vide *Mara*.

MAREMES, ora *maritima*, unde Etymon. Vide *Maritima*.

MARESCHAL, Equiso, Curator equorum, &c. ex Theuton. Vide *Marescallus*.

MARGUILLIERS, pauperes in *Matriculam* relati, vel qui iis præfunt. Vide *Matricularij*.

MARIER, *Mariage*, voces ductæ à dote quam uxor aff. et marito. Vide *mariagium*, & *maritagium*.

MARJOLE du puits, ex *Margo*. Vide *Mergora*.

MARIR, *estre mari*, dolere &c. Ex *Marrire*. Vide in hac voce.

MARLE, Marga: ex *Margilla*, vel *Marsa*. Vide *Marga*, & *Marla*.

MARLOTTE, capa Beneharnica: ex *Melote*. Vide in *Bigerra*.

MARMITTE, Olla coquinaria. Vide *Maramita*, & *Marosimus*.

MARQUER, signare, limites seu *Marcas* designare. Vide *Marca*.

MARCHIS, vel *Marquis*, Provincie limitaneæ seu *Marcha* præfectus. Vide *Marchio*.

MARRE, instrumentum ferreum evellendis herbis ac sentibus: ex *Marra*. Vide in hac voce.

MARSEILLEZ, Moneta Massiliensis. Vide *Moneta* pag. 655.

MARSEZ, *Marsois*, *bled marsois*, trimestre frumentum, quod *Martio* mense feritur. Vide *Marseschia*.

MARTEL, cognomentum Caroli Martelli, Pepini Regis Fr. patris. Vide in *Martus*.

MARTES, *Martres*, ex *Matrices*, vel *Martures*. Vide in his vocibus.

MAS, agrorum modus: ex *Mansu*. Vide in hac voce, & in *Masa*.

MASCHER, mandere: ex *massare*, in *massam* cibum cogere. Vide *Massare*.

MASQUE, striga, *Masca*. Vide in hac voce, & in *Talamasca*, & Gloss. med. Græcit. in *Μασχάριον*. & in *Μασχάριον*.

MASSACRE, cædes, strages quæ cum *massa*, seu clava fit. Vide *Massacca*.

MASSEPAIN, bellarij species, Ital. *Marzapane*. Vide Gloss. med. Græcit. in *Μαρζαπάνος*.

MASSUE, clava, quæ in *massam* quidquid terit, redigit. Vide *Massuca*.

MASURE, mansio, locus ædi extruendæ idoneus: ex *Mansura*. Vide in hac voce.

MAXIME, recepta *maximè* apud homines sententia. Vide *Maxima*.

MATELAT, culcita: ex *Mattula*. Vide in *Matta*.

MATER, ad angustias redigere: ex *Matare*, voce in ludo scacorum recepta. Vide in hac voce, & in *Mattus*.

MATRAS, teli vel jaculi species: ex *Matarum*. Vide in hac voce.

MAUBERGEON, Tour de *Maubergeon*, in Pictonibus. Vide *Malbergum*.

MAUVAIS, Malus, ex obsoleto *Manvez*, quo Diabolum indigitabant nostri. Vide *Malus*.

MEDAILLE, moneta: ex *Metallum*. Vide *Meddalla*.

MÉGARDE, inadvertentia. Vide Gloss. med. Græcit. in *Ἀβελία*.

MEHAIN, membri mutilatio. *Mebaigner*, mutilare vim inferre, voces obsolete: ex *Mango*, vel *Machina*. Vide *Mabemium*, & Gloss. med. Græcit. in *Μεχαιάζων*.

MELON, Peponicum *malum*. Vide Gloss. med. Græcit. in *Μελώνιον*.

MENACES, minæ. Vide *Manacia*.

MENE E, Clandestinum Consilium: ex *Minare*. Vide *Mina*.

MENER, ducere: ex *Minere*. Vide in hac voce.

MENESTRIER, scurra, mimus: ex *Ministellus*. Vide in hac voce.

MENSONGE, mendacium: ex *Mentio*, *Mentionagium*. Vide *Mentio*.

MERCI, misericordia: ex *merces*. Vide in hac voce.

MEREL, *Mereau*, calculus putatorius: Vide *Merallus*.

MÈS, ferculum: ex *Missu*. Vide in *Ministratio*.

MÈS, vel *Mas*, agri portio cum æde: ex *Mansu*. Vide in hac voce.

MESAVENIR, ex *Misavenire*. Vide in hac voce.

MESCHIN, *Meschine*, *Mesquin*, voces unius ejusdemque originis, de quibus in v. *Meschinus*, & in Gloss. med. Græcit. in *Μεσχίνος*.

MESDIRE, fame detrahete: ex *Masdicere*. Vide in hac voce.

MESEAUX, leptosi: ex *Miselli*. Vide in hac voce.

MESFAIRE, perpetam agere: ex *Mis facere*. Vide in hac voce.

MESQUE, serum lactis. Vide *Mesga*.

MESLÈE, rixa inter turbam consulam & *mistam*. Vide *Mesleia*.

MESLER, miscere: ex *Misculare*. Vide in hac voce.

MESME, vox alteri addita. superlativum sonat, ut *moi-même*, ego *ipissimus*, vel ex met, ut *ipsemet*. Vide *Met*.

MESSE, sacra Liturgia, ex *Missu*, seu missione Catechumenorum. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in *Missa*.

MESPREDRE, forisfacere: ex *Mispredere*. Vide in hac voce.

MESTIER, ars, artificium: ex *Ministerium*. Vide in hac voce.

MESTIVE, præstatio ex *Messibus*. Vide *Mestiva*.

MESSIER, custos messium: ex *Messarius*. Vide in hac voce.

MESTAIER, colonus partiarius: ex *Mediataris*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Gr. in *Μεστία*.

METEIL, *bled meteil*, Miscellum frumentum: ex *Mixtum*. Vide in hac voce.

METTRE, induere: ex *Mittere*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Βάλλω.

MEURTRE, homicidium: ex Saxon. *Morth*, mors, letum, &c. Vide in hac voce.

MEUTE de chiens, agmen canum: ex *Mota*. Vide in hac voce.

Mi, pro *moi*, ego. Vide *Mi*.

MICHE, panis species: ex *Mica*. Vide in hac voce, & in *Miga*.

MIDI, meridies, quasi *medius dies*. Vide Gloss. med. Gr. in Μεσημέρι.

MIGNATURE, *Miniature*: ex *Minium*. Vide *Miniatura*.

MIGNON, *Mignard*, pulchellus, facetus: ex *minium*, Vide *Miniare*.

MIGRAINE, morbi in capite species: ex Gr. *ἡμικρανία*. Vide *Migranea*.

MILLEREZ, nummi Lusitanici species: ex *Miliacensis*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Μιλιαρισίον.

MENE, *Miniere*, fodina *Minera*.

MINE, cuniculus, à *minis*, seu fodinis. Vide *Minare*.

MIRER, *se mirer*, sese in speculo intueri: ex Hispan. *Mirar* videre. Vide *Mirari*, & *Miro*.

MISERICORDE, pugio quo hostem demum ad *Misericordiam* implorandam adigitur. Vide *Misericordia*.

MISERICORDES, sellulae erectis formarum subcellis per *misericordiam* infirmis concessa. Vide *Misericordia*.

MISES, expensæ: ex *Missio*. Vide in hac voce.

MOCADÉ, pannus Damascenus: ex *Camoras*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Καμυζάκ.

MODELE, exemplum: ex *modus*. Vide *Modela*.

MODERNE, istius temporis: ex *Modernus*. Vide in hac voce.

MOIE, Modiata terræ. Vide *Modius*, & *Modolon*.

MOIEUL, medium rotæ: ex *Modiolus*.

MOILLER, uxor, vox obsoleta: ex *Mulier*. Vide in hac voce.

MOILLON, lapides incæsi, qui in muri medium immittuntur, cui *medulla* vicem præstant, unde etymon. Vide Gloss. med. Græcit. in Ἐγγυπία.

MOINIOT, puer choratiarius, *Monachulum*. Vide *Munie*.

MONTAGE, tributum quod exigitur à navigiis quæ aduersa aqua remis ducuntur, unde etymon. Vide *Montagium*.

MONTAGNE, mons: ex *Montana*, *Montanea*. Vide in hac voce.

MOISSON, ex *Messio*. Vide *Moiſſo*.

MOLE, Portus: ex *Moles*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Μόλα.

MOMERIE, Ridiculum: ex *Mahomeria*, templum Mahumetanum. Vide in hac voce, & in *Momerium*.

MONSIEUR, Dominus, diminut. ex *Monseigneur*, quasi *meus senior*. Vide in *Siriaticum*.

MONSTRANCE, Phylacterium, arca reliquiarum, quæ fidelibus monstratur, & præbetur osculanda. Vide *Monstrantia*.

MONSTIER, Ecclesia quævis: ex *Monasterium*. Vide in hac voce.

MONSTRE, recensio & lustratio militum. Vide *Monstrum*.

MONJOIE, Monticulus. Vide *Mons Gaudij*.

MOQUER, irridere. Vide Gloss. med. Græcit. in Μωρίζω.

MORSEAU, frustulum: ex *Morsellus*. Vide *Morsus*.

MOREL, subfuscus, *submanus*. Vide *Morellus*.

MORS, frænum: ex *Morsus*, fibula. Vide in hac voce.

MOSAIQUE, opus tessellatum, ex *Musivum*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Μωσαϊκ.

MOT, verbum: ex *Mutum*. Vide in hac voce.

MOTE, collis, tumulus: ex *Mota*. Vide in hac voce.

MOUFFLES, Chirothecæ species: ex *Muffula*. Vide in hac voce, & in *Mainfala*.

MOULE de bois, mensura struis ligni: ex *Modulus*. Vide in hac voce, & in *Mullo*.

MOULIN, vel *Molin*, Moletrina: ex *Mulinum*. Vide in hac voce, & in *Molendinum*.

MOUCHER, mucum ejicere. Vide *Mucosus*.

MOUSQUET, sclopetaria machina: ex *Muscheta*, telum quod balista emittitur. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Μοισκ.

MOUTE, Molitura. Vide *Molta*.

MOUSSE, muscus, musculus. Vide *Musfala*.

MOUSTACHE, mystax. Vide Gloss. med. Gr. in Μεσταχίον.

MOUSTARDE, synapi: ex *mustacea*, ut vult Scaliger de emendat. temp. pag. 572.

MOUTON, verrex: ex *muto*. Vide *Multo*.

MOUTONS, moneta aurea francica in qua agnus Dei effingitur. Vide *Moneta*, & *Muto*.

MUE, accipitrum morbus, cum pennas mutant item *medicula* in qua tunc includuntur. Vide *Muta*, & Gloss. med. Græcit. in Μύτα.

MUI, mensura quædam: ex *modius*. Vide in hac voce.

MULE, crepida nocturna, sic dicta, quod & molliter *mullu* vehitur, ita enim ejusmodi crepidis mollis incedimus. Vide Gloss. med. Græcit. in Μύλα.

MULOTE, mutes agrestes, nitescæ. Vide *Mulotes*.

MUMIE. Vide *Mumia*. & Gloss. med. Græcit. in Μυμία.

MUNITION, *Pain de munition*: ex *munitio*. Vide in hac voce.

MURAILLE, murus, paries: ex *Murale*. Vide in hac voce.

MUSARD, otiosus, piger. Vide *Musardus*, & *Musca*.

MUSQUE, odoramentum ex umbilico cujusdam animalis. Vide *Muscus*, & Gloss. med. Græcit. in Μόσχο.

MUSULMANS, Mahumetani: Vide Gloss. med. Græcit. in Μουσουλμάνος.

N.

NACAIRE, crotali, vel tympani species: ex *Nacara*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Νάκαρα.

NACELLE, Navicula, ex *Navicella*, vel ex *naca*, *nacella*. Vide *Naca*, & *Nautella*.

NAGER, natare: ex *Navigare*. Vide *Navigare*.

T ;

NAM,

NAM, pignus : *Nantir*, pignus dare : ex Saxon. Vide *Namium*.

NARILLER, nates fricare : ex *Narire*. Vide in hac voce.

NATIF, oriundus : ex *Nativum*. Vide in hac voce.

NATTE, storea, matta : ex *Natta*. Vide in hac voce.

NAVRE', læsus : ex *Naufragatus*. Vide *Navratus*.

NAZAL, pars cassidis quæ nasum tegit : ex *Nasale*. Vide in hac voce.

NEANMOINS, ex *Nihilominus*. Vide in hac voce.

NECESSAIRES, latinæ secessus. Vide *Necessaria*, & Gloss. med. Græcit. in *Χρησ.*

NEF, pars ædis sacræ, in *navis* figuram portecta. *Nefautem*, ex *ναῦς*. Vide *Navis*.

NEGRES, Mauritani, vel Æthiopes. Vide *Fusci*.

NENNI, *Nennil*, vox quodammodo negativa, ex *Non nihil*.

NEVEU, filius fratris aut sororis. Vide *Nepos*.

NIEZ, vel *Niais*, dicuntur Falcones qui *nidulo*, seu nido capiuntur : unde vox inducta ad infusos, &c. Vide *Nidasi*.

NOCHIERE ex *Nacetum*. Vide *Nogareda*.

NOCLIER, ex *Nauclearum*, vox obsoleta. Vide *Nauclearium*.

NOCTURNE, jus piscandi per unam noctem quotannis. Vide *Nocturna*.

NOEL, Nativitas, *Natale* Christi. Vide *Natale*.

NOEL, *Noel*, acclamatio olim nostris familiaris in lætitia publica. Vide *Natale*.

NOIER, vel *Neer*, immergere, mergi : ex *Necare*. Vide in hac voce, & in *Annegare*.

NONNES, sanctimoniales : ex *Nonna*. Vide in hac voce.

NORTH, septemtrio. Vide *Northum*.

NONAGE, minoritas. Vide *Inennis*.

NOUS, *Nos* : ex *Nus*. Vide in hac voce.

NOUVELLES, nuntij : ex *Novella*. Vide in hac voce.

NUQUE *du Col*, postica pars colli : ex Arab. Vide *Nuca*, & Gloss. med. Græcit. in *Νυκιά*.

O.

OCTROIER, concedere : ex *Otriare*. Vide in hac voce.

OIE, vel *oie*, anser : ex *auca*. Vide in hac voce.

OIGNON, cepe : ex *uis*. Vide in hac voce.

OINT, adeps : ex *unctum*. Vide in hac voce.

OISEAU, avis, ex *aucellus*. Vide in *Auca*.

OISEAU *de saint Martin*, cornix, quod sub festum S. Martini Hiemalis videri incipiat. Vide *Avis*.

ONDOIER, lustrali aqua seu *unda* perfundente. Vide *undeiare*.

ONCLE *à la mode de Bretagne*. Vide *Avunculus*.

ONGLE, unguis : ex *ungula*. Vide in hac voce.

ORANGE, malum Medicum. Ital. *Narrancio*. Vide *Arangia*, & Gloss. med. Græcit. in *Νάραντος*.

ORBE, *Coup orbe*, ictus cæcus, qui non apparet : ex *Orbus*. Vide *Ictus orbus*.

OREILLE, *se faire tirer l'oreille*. Vide *Auris*.

OREILLER, pulvinus : ex *Auriculare*. Vide in hac voce, & in *Aureale*.

ORFROI, aurea fimbria : ex *Aurifrigium*. Vide in hac voce.

ORIFLAMME, vexillum : seu *aureum flammulum*. Vide *Flammulum*, & Gloss. med. Græcit. in *Φλάμυλον*.

ORLE, limbus : *Orler*, limbos inserere : ex *Ovula*. Vide *Ovulare*.

ORMIER, vox obsoleta, *aureum merum*. Vide *Merus*.

ORTEIL, pedis ungula. Vide *Ortillus*.

OSTAGE, obsidatus, ex *Hospes*, quod qui obseques datur, in alterius hospitium transire dicatur : proinde vox scribi debet cum aspiratione. Vide *Hospes*.

OSTER, auferte : ex *Obflare*. Vide in hac voce.

OUANCE, & *Oiance*, tributi species apud Aurelianos : ex *Audientia*. Vide in hac voce.

OUATREGAND, fossæ per quas aquæ eliciuntur. Vide *Vvaterganga*.

OUBLIE, *Obsee*, & *Oblie*, panis tenuissimus ex farina & aqua, cujusmodi sunt *Oblata* seu hostiæ ad sacrificium. Vide in hac voce.

OURLANDE, Pallij species Anglorum propria. Vide *Oplanda*.

OURVARI, clamor inconditus, tumultus. Vide in *Scandalum*.

OUSCHE, vel *Osche*, modus agri : ex *Olea*. Vide in hac voce.

OUSCLAGE, in *Consuet. Rupellensi* : ex *Osculum*. Vide in hac voce.

OUTIL, ex *mensile*. Vide *Altila*.

OUVRAGE, opus : ex *Operagium*. Vide in hac voce.

OUVROIR, taberna, officina aperta : ex *Aperitorium*, vel ex *Operatorium*. Vide in his vocibus.

P.

PAGES, Pueri honorarij, olim quivis famuli, cujus vocis varix expenduntur origines in *Padagogianus*, *Pagesius*, *Pagijs*.

PAIER, solvere : ex *palare*. Vide *Pelare*, & *Pacare*.

PAILLE, aulæum, vel pannus sericeus : vox obsoleta, ex *Pallium*. Vide in hac voce.

PAILLER, locus ubi *paleæ* reconduntur. Vide *Palcarium*, & *Palberium*.

PAYS, ex *pagus*. Vide in hac voce, & in *Patria*.

PAYSAN, Rusticus : ex *Pagensis*. Vide in hac voce.

PAISSE, *Passe*, ex *Passer*, Andegavensibus. Vide *Passa*.

PAISSEAU, *Pessean*, ex *Paxillus*. Vide *Paxillare*.

PAISSON, porcorum *passio* in silvis. Vide in hac voce.

PALANGRE, fustis : ex Lat. *Palanga*. Vide *Falanga*.

PALE', vox usurpata in insignibus armorum, id est *pallii* seu aulæis diversæ coloris distinctus. Vide *Pallium*.

PALFRENIER, Equiso: ex *Paraveredus*. Vide in hac voce.

PALEFROI, Equus gradarius: ex *Paraveredus*. Vide in hac voce.

PALETER, velitare ad castrum *palos*; seu repagula dimicare. Vide *Paletare*.

PALIS, series *Palorum*. Vide *Ballitium*.

PALISSADE, *Palorum* series, repagulum ex *Paletata*. Vide in hac voce, in *Palare*.

PAN, Portio, segmentum: ex *Pannus*. Vide in hac voce.

PAN, spatium inter pollicem & minorem digitum: ex *Spanna*. Vide in hac voce.

PANETIERE, faccus ubi *panis* reponitur. Vide *Panetarium*.

PANIER, arca *panaria*. Vide *Panetarium*, & Gloss. med. Græcit. in *Πανίειον*.

PANONCEAU, vexillum, quasi *Bannucellum*. Vide *Bannum*, & *Penones*.

PANSE, venter: ex *Pantia*. Vide *Pancerea*; & *Pantiatum*.

PAON, ex *Pavo*. Vide in hac voce.

PAPEGAI, Pstacus. Vide Gloss. med. Græcit. in *Παπαγες*.

PAPELARD, adulator, hypocrita: vox ducta à *Papa* infantium. Vide *Papelardus*.

PAPOAGE, *Biens papoaux*, in Consuet. bona avita, *παπαγία*. Vide in *Avius*.

PARADE, Pompa, apparatus. Vide *Parabiles*.

PARAGE, conditionis ac status *paritas*, ipse nobilitatis ordo. Vide *Paragium*.

PARC, silva clausa, vel locus in quo grex includitur: ex *Parcus*. Vide in hac voce.

PARCHEMIN, membrana: ex *Pergamenum*. Vide in hac voce, & *Parcheminum*.

PARDONNER, parcere: ex *Perdonare*. Vide in hac voce.

PARREAL, par, ex *Pariculus*. Vide *Paricula*.

PARELLE, *Lapathus*, herbæ species: ex *Paratella*. Vide in hac voce.

PARENT, agnatus, cognatus: ex *Parens*. Vide in hac voce.

PARER, ornare: ex *Parare*. Vide in hac voce.

PARISIS, Moneta Parisiensis. Vide *Moneta*, in *Parisensis*.

PARLEMENT, Curia superior: ex *Parlamentum*. Vide in hac voce.

PARLIERS, *emparliers*, *avansparliers*, Advocati, Patroni. Vide *Prolocutor*.

PAROLE, verbum: ex *parabola*: ut *Parler*, ex *Parabolare*. Vide in his vocibus.

PARMENTIER, vestium artifex, hodie *Tailleur*; quasi *paramentorum* confector. Vide *Parator*, & *Parmentarius*.

PAROISSE, districtus Ecclesiæ Curionis, ex Gr. *παροικία*. Vide Gloss. med. Gr. in hac voce, & Gloss. Lat. in *Parochia*.

PARTIR, Proficisci. Vide in *Bona gratia*.

PARTISANS, publicorum vestigalium conductores. Vide *Partisanus*.

PARVIS, atrium: ex *Paradisus*. Vide in hac voce.

PASCAGE, jus pascendi animalia in forestis: ex *Pastionaticum*. Vide in hac voce.

PASSER, transire, transgredi, *Passu* contendere. Vide *Passere*.

PASTE, massa: ex *Pasta*. Vide in hac voce.

PASTE', ex *Pastillum*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in *Παστίλα*, & in *Παστα*.

PATELIN, adulator, blandus, instar *Paterinorum*; seu *Pateliorum* hæreticorum. Vide *Paterinus*, & Gloss. med. Græc. in *Πατελίνος*.

PAVER, viam lapidibus sternere: ex *Pavire*. Vide *Pavagium*.

PAVILLON, tentorium: ex *Papilio*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Gr. in *Παυλίον*.

PAUMIERS, Peregrini, qui in signum susceptæ sacræ peregrinationis *palmas* deferre solebant. Vox obsoleta. Vide *Palmarium*.

PAVOIS, scutum majus: unde *Pavesade*, scutorum series. Ex Cambrobr. Vide *Pavisorij*, & Gloss. med. Græcit. in *Παβούριον*.

PAUTONNIER, superbus, ferox. Vide *Paltonarius*.

PELAGE, tributum species. Vide *Palagium*.

PELE, instrumentum fossorium: ex *Pala*. Vide in hac voce & in *Palus*.

PELOTE, Pilula: ex *Polotellus*. Vide in hac voce.

PENDRE, suspendere: ex *Pendere*. Vide in hac voce.

PENSER, cogitare: ex *Pensare*. Vide in hac voce.

PERCHE, ex *Pertica*. Vide in hac voce.

PERLE, margarita, unio: ex *Pernla*. Vide *Pernla*.

PERPETUEL, perpetuus: ex *Perpetualis*. Vide in hac voce.

PERPRE, moneta aurea Imperatorum Constantinopolitanorum: ex *Υπερπυρον*. Vide *Hyperperum*, & Gloss. med. Græcit. *Υπερπυρον*.

PERRIERE, machina jaculatoria; *λιθοβόλος*: ex *Petraria*. Vide utrumque Gloss.

PERS, color ad colorem floris *Persica* mali accedens. Vide *Persus*, & Gloss. med. Græcit. in *Περσικός*.

PERTUIS, foramen: ex *Pertusius*. Vide *Pertusius*.

PERTUSAGE, tributum pro facultate Tabernaculo data perforandi dolium vinarium. Vide *Pertusagium*.

PERTUISANE, major securis: ex *Pertusare*, perforare. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in *Περτυσία*.

PESCHE, malum *Persicum*, unde etymon. Vide *Persica*.

PESTEL, instrumentum quo quidpiam teritur: vox obsoleta, ex *Pisillum*. Vide *Pestellum*.

PETIT, parvus. Vide *Parvus*.

PEU, ex *Paucus*. Vide *Parvus*.

PIC, & *Pique*, ligo, & hasta. Vide *Pica*.

PICHER, vas, calix. Vide *Bicarium*.

PIECE, fragmentum, frustum: ex *Pittacium*. Vide in hac voce, & *Pecia*, & Gloss. med. Græcit. in *Πιτσάκιον*, & in *Πιττα*.

PIEGE, ex *Pedica*. Vide in hac voce.

PIFFRE, *Piffle*, gulosus, vox contumeliosæ. Vide *Piffi*.

PIGEONS, Pulli Columbarum: ex *Pipiones*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in *Πιπίνιον*.

PIGNON, culmen ædis: ex *Pinnium*. Vide *Pignis*, & *Pinna*.

PILE, pars averfa monetæ, à *Pilis* seu columnis templi formam efficientibus. Vide *Pila*, & *Pilum*.

PILET, Pili seu spiculi species: ex *Pilatu*. Vide in hac voce.
PILIER, columna, *Pila*: ex *Pilare*. Vide in hac voce.
PILLER, expilare, auferre: ex *Pilare*. Vide in hac voce.
PILON, Pistillum: ex *Pilo*. Vide in hac voce.
PILORI, columbar, numella versatilis: ex *Pilorium*, seu columna, quam *Pilier* dicimus. Vide in hac voce.
PIMENT, Potio ex diversis speciebus: ex *Pigmentum*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Πιμίντων.
PINASSE, navis species. Vide *Spinachium*.
PINCEAU, ex *Penicillus*.
PINCE, Forfex. Vide *Pinca*.
PINCON, Fringellus: ex *Pincio*. Vide in hac voce.
PIOT, Potus. Vide Gloss. med. Græcit. in Πιότιον.
PIPE, fistula: *Piper*, fistula canere: ex *Pipare*. Vide in hac voce.
PIPE, cadus: ex *Pipa*. Vide in hac voce.
PIPER, fallere, decipere: ex Gr. πιπᾶν, quod ἀπαλῆν sonat. Hinc παρθενόπιον, virginum corruptor.
PIQUE, hasta: ex *spicum*, veru. Vide in hac voce, & in *spitum*.
PIRATE, Prædo maritimus vel nauta. Vide *Pirata*.
PIS, Pectus, vox absoleta. Vide *Arpits*.
PISTE, via vestigium: ex *Pira*. Vide in hac voce.
PITE, moneta minor: ex *Picta*, seu *Pictavina*. Vide in hac voce, & inde *Pitance*. Ibid.
PITEUX, misericors, compatiens: ex *Pietosum*. Vide in hac voce.
PLACE, locus: ex Germ. *Platz*. Vide *Placca*, & Gloss. med. Græcit. in Πλαττα.
PLAGE, ora, campus planus: ex *Plagia*. Vide in hac voce.
PLAID, *Plaid*, in jure agere: ex *Placitum*, *Placitare*. Vide *Placitum*.
PLAINTE, querela: ex *Planctus*. Vide in hac voce.
PLAISANT, Placens. Vide *Placentarium*, & *Placentinus*.
PLANCHE, tabula plana: ex *Planca*. Vide in hac voce.
PLAQUE, lamina: ex *Placa*. Vide in hac voce, & in *Placare*, & Gloss. med. Græcit. in Πλακαίσις.
PLAT, Planus: ex *Plata*, lamina. Vide in hac voce.
PLATEAU, vasculum: ex *Patella*, vel ex *Plata*, quod planum sit. Vide *Patella*, & *Plata*.
PLATINE, vas Ecclesiasticum: ex *Patena*. Vide in hac voce.
PLAUDER, *Plausum* dare. Vide *Plaudare*.
PLEGE, fidejussor. Vide *Plegium*.
PLEIS, piscis species. Vide *Plays*, & *Platesius*.
PLEISSIS, propriè silva palis seu virgultis invicem *plexis* clausa, quam & *Parcum* dicimus. Vide *Pleissicum*.
PLEURE, modus agri, apud Pictones: ex πλέω. Vide *Pleura*.
PLOMMÉ, clava plumbo munita: ex *Plumbata*. Vide in hac voce.
PLONGER, quempiam in immum aquæ instar *plumbi* immittere, mergere. Vide *Supplumbare*.
PLOUSTRE, instrumentum quo agri occantur: ex *Plustrum*, aut ex *Piastrum*. Vide *Plustrum*.

POCHE, Pera: ex *Punga*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Πόχην.
PODESTAT, Rector urbis, Italis. Vide *Potestas*, & Gloss. med. Græcit. in Πόδιστας.
POETE, gens de Poète, homines *Potestatis*, tenentes obnoxie conditionis. Vide *Potestas*.
POIDS, Pondus: ex *Pensa* seu *Pensum*. Vide in hac voce.
POIGNARD, pugio: quod *pugno* teneatur. Vide Gloss. med. Græcit. in Πωινιαδος.
POIHIERS, Picardi sic olim dicti à Pago de *Pois*. Vide *Poheri*.
POIGNEE, quantum *pugno* continetur. Vide *Puginata*.
POIRE, vinum piraceum: ex *Piratum*. Vide in hac voce.
POIRIER, Pirus: ex *Piravium*. Vide in hac voce.
POISLE, hypocautum, vaporarium: ex *Pensile*, & *Pisclium* id est *Gynacium*. Vide in hac postrema voce.
POISON, venenata *potio*. Vide in hac voce, & in *Potionare*.
POITRAIL, cingulum quo equi pectus stringitur: ex *Pectorale*. Vide in hac voce.
POLENTIERS, cerevisie confectores: ex *Potentia*. Vide *Potentarij* *Potentidium*, & *Poleta*.
POLICE. Vide Gloss. med. Græcit. in Πωλιση.
POLTRON, ignavus: ex *Poledrus*, pullus equinus. Vide in hac voce, & in *Puliro*.
POMIER, malus arbor: ex *Pomarium*. Vide in hac voce.
POMPE, fistula, canalis unde aqua emergit. Vide *Pomposus*.
PONDRE, de gallina quæ ova edit & *ponis*. Vide *Ponere*.
PONT-LEVIS, Pons sublicius. Vide *Porta-levaticia*.
PORTS, angustie itinerum: ex *Porta*. Vide in hac voce, & in *Portus*.
POURVOIEUR, qui necessaria *providet*, vel qui *providas* subministrat. Vide in *Præbenda*.
POSTE, cursoris statio, σταβύλιον: ex *Postio*. Vide *Posta*.
PET, crepitus: ex sono. Vide *Petrus*.
POTAGE, potio quævis vel jusculum. Vide *Potagium*.
POTEAU, trabecula, palus, *Postis*. Vide *Postatum*, & *Postellum*.
POTERNE, Posterior porta: ex *Posterula*. Vide in hac voce.
POSTIL, apostil, nota vel additio marginalis: ex *Postilla* verba. Vide *Postilla*.
POUCIN, pullus: ex *Pucinus*. Vide in hac voce, & in *Pullicenus*.
POUGEOISE, moneta Episcoporum *Pogiensium*, seu *Podiensium*: nam *Pogium*, & *Podium* idem sonant. Vide *Pogesia*, & *Pogium*.
POUILLE, Catalogus beneficiorum Ecclesiasticorum: ex *Pulicium*. Vide *Polyptichum*.
POULAILLIER, cui pullorum seu altilium cura incumbit: ex *Pullarium*. Vide in hac voce.
POULAIN, pullus equinus: ex *Pollenus*. Vide in hac voce, & in *Pullanus*.
POULAINÉ, Rostra calceorum. Vide *Poulainia*.
POULET, epistola amatoria: ex *Polyptichum*. Vide in hac voce.
POULIE, trochlea. Vide *Polanus*, & *Pulia*.
POUPEE, puppa, poppe icon. Vide *Poppea*.
POUPEE,

POUPE'E, fascis Cannabinus : ex *Pupa*. Vide *Paupada*.

POURPOINT, vestis coactilis species *Puncta*. Vide *Perpunctum*.

POUSSOLANE, arena Puteolana : Vide *Puteolanum*, & Gloss. med. Gr. in *Πυρζυλάνα*.

POURPRIS, locus septus, clausus : ex *Purprenderi*. Vide in hac voce.

POUTRE, *Poutrelle*, Pullus equinus ; ex *Poletrum*. Vide in hac voce.

PRAIRIE, Pratum : ex *Præritia*. Vide in hac voce. *Prean*, ex *Præsellum*. Vide in hac voce.

PREBENDE, beneficium Ecclesiasticum, proprie annona quæ Clerico *præbetur*. Vide *Præbenda*.

PRÉCHER, concionari : ex *Præconari*, vel ex *Prædicare*. Vide in hac voce.

PRESENT, munus : ex *Præsentare*, afferre. Vide in hac voce, & in *Præsentia*.

PRESENTEMENT, nunc, modo : ex *Præsentatim*. Vide in hac voce.

PREST, paratus : ex *Præstare*. Vide in hac voce.

PRESTO, cito, velociter : ex *Præstare*. Vide in hac voce, & in *Præstare*.

PRESTER, mutuo dare, commodare : ex *Præstare*. Vide in hac voce.

PREU. Vide *Prodam*.

PREVOIRES, ita olim Presbyteros nostri vocabant : ex *Præbendarius*. Vide in hac voce.

PREVOST, Judex pedaneus : ex *Præpositus*, quasi *præpositus*. Vide *Præpositus*.

PREUVE, specimen : ex *Proba*. Vide in hac voce.

PREUX, miles animosus : ex *Probus*. Vide in hac voce.

PRINCIER, dignitas in Ecclesiis Cathedralibus : ex *Præmicerius*. Vide in hac voce.

PRISER, æstimare, *Prætinum* ponere : ex *Præstare*. Vide in hac voce.

PRISON, carcer, vel qui *prehenditur*, & in carcerem conjicitur. Vide *Priso*.

PRIVE', vel *Privée*, latrina, secessus : ex *Privata*. Vide in hac voce, & in *Privatum*.

PROCES, lis, causa, ex *Processus*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in *Πρόδος*, & in *Πρόδος*.

PROCHE, ex *Proximus*, ubi x, ut ch. efferebatur. Vide Gloss. med. Gr. in *Πρόχου*.

PROFIT, luctum, emolumentum : ex *Proficuum*, vel ex *Profectus*. Vide utramque vocem.

PROMENER, deambulare : ex *Prominare*. Vide in hac voce & in *Minare*.

PRONE, Concio in *Proneo* dictus : alij ex *Præconium* deducunt. Vide *Præconari*, & *Pronem*, & Gloss. med. Græcit. in *Πρόνα* & in *Πρόνά*.

PROVENDE, præbitio ad victum : vel præbenda avenæ. Vide in *Abatis*, & in *Præbenda*.

PROUESSE, animi magnitudo : ex *Probitas*. Vide *Probus*.

PROUVERE, *vue des Prouveres*, Patifus, Platea Presbyterorum : ex *Præbendarius*.

PROVISIONS, cibaria ; pensiones annuæ, quibus ad vitæ necessaria prævidetur. Vide *Provisio*, & Gloss. med. Gr. in *Πρόβουα*.

PRUNELLE, Pupilla : quod *Prunelli*, seu pruni silvestris speciem referat. Vide in hac voce.

PRUNIER, Prunus : ex *Prunarium*. Vide in hac voce.

PUI, collis, mons : ex *Podium*. Vide in hac voce.

PUCELLE, virgo : ex *Puella*, vel *Pulchella*. Vide *Pucellagium*.

PUISNE', secundogenitus, ex *Postnatus*. Vide in hac voce.

PUISOIR, chairitorium : ex *puisem*. Vide *Puicatorium*.

PUTAIN, meretrix : ex *puum*, parvulus. Vide *Putagium*, & Gloss. med. Gr. in *Πυράνα*.

PUTOIS, felis species, sic dicta quod *puicat*. Vide *Putacium*.

Q

QUENOUILLE, colus : ex *Conucula*. Vide in hac voce.

QUERELER, rixari, *Queri*. Vide *Querellare*.

QUESTE, tributum quod *quaritur*. Vide *Quæsta*.

QUEUE, ex *Cauda*. Vide *Caudam*.

QUEUE de vin, vas vinarium. Vide *Cauda*.

QUEUX, ex *Cocum*. Vide in hac voce.

QUIGNON de pain, quinta pars panis, frustum ex *Quinio*. Vide in *Quinternio*.

QUINTAINE, decursio equestris ludicra, &c. quæ in *Quintana* seu in platea fieri solebat. Vide in hac voce, & in *Quinterna*.

QUINTAL. Pondus publicum, ad quod merces gravioris ponderis exiguntur. Vide *Quintallum*.

QUINTE, banleuca, Quintum milliæ. Vide *Quint*.

QUILLES, trunculorum ludus, sic appellatur quod ii *Squillorum* seu campanularum figuram referant. Vide *Skella*.

QUIPROQUO, vox Prætorum apud Anglos. Vide *Quid pro quo*.

QUITE, absolutus, liber, ex *quietus*. Vide in hac voce.

R

RACHAT, ex *Reaccapitum*. Vide in hac voce.

RADE, litus maris. Vide *Rada*.

RADOS, quidquid contra ventos tuetur. Vox Gallobelg. Vide *Redorsare*.

RAIE, modus agri profectus : ex *Riga*. Vide in hac voce, in *Reia*, *Rigor*, & *Radium*.

RAIER, *Raié*, delere, delere : ex *Radicare*, in radios distinguere. Vide *Radiatum*.

RAFFLER, Rapere : ex Saxon. *Reafian*. Vide *Reafan*, *Reffare*, & *Rieffare*.

RAIM, ex *Ramus*. Vide *Investitura* pag. 100.

RAMPART, agger ad urbium munimenta. Vide Gloss. med. Græcit. in *Ραμάριον*.

RAN, porci species : ex *Hran*, veteri voce francica. Vide in hac voce.

RANCUNE, odium, querela : ex *Rancor*. Vide *Rancura* & *Rancus*.

RANG, ou *Reng*, ordo, series : ex *Ringa*, circulus, baltheus. Vide *Hringa*, & *Rinea*.

RANSON, redemptionis pretium : vox formata ex *ran*, German. vel Saxon. raptus, rapina, & *Sona*, compositio. Vide *Ran*, & *Sona*.

RAPORTS, reditus, proventus. Vide *Portus*.

RASPE', vinum acinatitium. Vide Gloss. med. Græcit. in *Ρασπέ*.

RASQUER, expuere, vox Gallobelg. ex Saxon. Vide *Rasfare*.

RAT, mus major. Vide *Ratus*.
 RATON, placentæ species. Vide in *Cratones*.
 RAVINE, torrens: ex *Lavina*. Vide in hac voce.
 REBOURS, *rebourser*, *rebrouffer chemin*: voces ortæ ex *Reburru*, hispidus, cui pili horrent. Vide in hac voce.
 RECAMER, opere Phrygio adornare, acu pingere. Vide *Racamas*.
 RECEPTÉ, proventus, redditus. Vide *Receptus*.
 RECEPTÉ, convivium, quo excipiuntur hospites. Vide *Receptum*.
 RECET, hospitium, ex *Receptaculum*, vel *Receptum*. Vide in his vocibus.
 RECHIN, asper, motosus: Unde *Rechigner*, de eo qui motosus est: ex *Rech*, asper. Vide *Rechinnus*.
 RECHINSER, iterum, & aqua pura linteum eluere: vox Gallobelg. ex *Chinse*, linteum. Vide *Recincerare*, & *Camisile*.
 RECINER, merendam capere: ex *Recanare*. Vide *Recincinum*.
 RECOLTE, messis demessa. Vide *Recolligere*.
 RECORD, apparitoris socius. Vide *Recordum*.
 RECORDER, prælegere in puerorum scholis. Vide *Recordari*, & *Recordum*.
 RECOURS, vox forensis, pro *retrait lignager* ex feodal. Vide *Recursus* in novis addit.
 RECOUSSE, recuperatio: ex *Recursu*. Vide *Rescussa*.
 RECOUVRER, ex *recuperare*. Vide *Recovare*.
 RECREANCER, in integrum restituere: ex *Recredere*. Vide in hac voce.
 RECREANT, *recreant*, *recreandi*, fatigatus, felus: ex *Recredimus*. Vide *Recredere*.
 RECRUES, supplementa legionum, milites qui in locum amissorum adcreverunt. Vide *Adcreverunt*.
 REDHIBENCE, in Consuetud. Camerae redditus, proventus: ex *Redhibere*. Vide in hac voce.
 REDIME, decima decimæ. Vide *Redecima*.
 REFECTOIR, locus ubi cibus sumitur, corpus reficitur. Vide *Reficere*.
 REFORMER, restituere, reddere: ex *Reformare*. Vide in hac voce.
 REFUSER, respuere, denegare: ex *Refutare*. Vide in hac voce.
 REGALE, jus Regium. Vide *Regalia*.
 REGARDER, aspicere: ex *Garda*, quasi aspiciendo sibi cavere. Vide *Varda*.
 REGIMBER, recalcare. Vide in *Ciiberum*.
 REGIMENT, legio militaris quæ à duce regitur. Vide *Regimentum*.
 REGISTRE, liber in quem referuntur commentarii: ex *Regestum*. Vide in hac voce.
 REGLE, ex *Regula*. Vide Gloss. med. Græc. in *ῥήλα*.
 REGORGER, exundare: ex *Gorges*. Vide in hac voce & in *Gordus*.
 REGRATEURS, qui res docent, ut plures vendant. Vide *Gratare*, & *Regratarij*.
 RELEER. Vide supra in *Lee*.
 RELEVÉE, *heure de relève*, hora pomeridiana, qua ex somno meridiano exurgit solet. Vide *Relevatio*.
 RELICTE, vidua, quæ absque marito relicta est. Vide *Relicta*.
 RELIEF, feodi relevatio, feudi caduci, & in Domini superioris jus delapsi reacceptio. Vide *Relevare*.
 REMEDIER, Remediis sanare. Vide *Remediare*.
 REMUAGE, jus quod habet dominus feudalis,

cum feudum à linea directa in aliam transit, cum *mutatur*. Vide *Mutagium*.
 RENDEURS, vades, fidejussores, qui se creditoribus reddunt. Vide *Reddere*, & *obfes*.
 RENDRE, ex *Reddere*. Vide *Rendualis*.
 RENDU, qui se in monachum reddit. Vide *Redditus*.
 RENURE, linea recta cava ducta in ligno. Vide *Renodura*.
 RENIER, religionem ejurare, *renegare*. Vide in hac voce.
 RENONCER, abdicare, nuntium mittere. Vide *Renuntium*.
 RENTE, fructus, proventus: ex *Reddium*. Vide in hac voce.
 REPAIRER, redire: ex *Repariare*. Vide in hac voce, & in *Reparium*.
 REPAS, convivium: ex *Repassus*. V. in hac voce.
 REPENTAILLES, multa indicta ei qui à pactis nuptiis recedit. Vide *Repentalia*.
 REPOS, *Reposer*: ex *pausa*. Vide in hac voce, & in *Reposare*.
 REPORTAGE, medietas decimæ. Vide *Reportagium*.
 REPRESAILLES, jus recipiendi & prehendendi quod cuiuspiam per vim ablatum est. Vide *Represalia*.
 RESE, iter, expeditio militaris: vox Germ. Vide *Reisa*.
 RESEANT, ex *Residens*. Vide in hac voce.
 RESNES, fraena, quibus equus retinetur, vel regitur. Vide Gloss. med. Græc. in *ῥεσνεσ*.
 RESPIT, dilatio, mora indulta reo, quo is jura sua reficiat. Vide *Respectum*.
 RESPONDRE, pro alio spondere, vel respondere. Vide in hac voce, & in *Responsalis*, & Gloss. med. Græc. in *ῥεσπονδω*.
 RESTER, damni restitutio. Vide *Restaurum*.
 RETOURNER, reverti: ex veteri voce barbata. Vide *Retorna*, & Gloss. med. Græc. in *ῥετορνα*.
 RETIF, equus refractarius, quasi *arctif*, qui in via subidet, stat. Vide *Stativum*.
 REVANGER, ex *Revendicare*, vel ex *Revendicare*. Vide *Vadium*.
 REVE, præstatio pro mercibus aliunde allatis: ex *Reva*. Vide *Reva*.
 REZ, *Rezeau*, amiculum reticulatum: ex *Reze*. Vide *Risile*.
 RIBAUDS, velites, calones, homines viles. De vocis etymo. Vide in *Ribaldi*.
 RICHE, dives: ex *Ric*, voce francica. Vide *Riches homines*.
 RIEZ, agri non processu, *resides*, vel *rejelli*, vel *relicti*. Vide in *Riesis*.
 RIFFLURE, levior plaga, ex Saxon. Vide *Riffura*.
 RIGOLE, Rivulus: ex *Rigus*, *Rigulum*. Vide in *Rigum*.
 RIME, ex *Rhythmus*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græc. in *ῥίμη*.
 RIORTE, virga qua sepes continentur. Vide *Risorta*.
 RIOTE, levior taxa. Vide *Riota*.
 RIPILLONS, reliquæ piscium: ex *Ripillus*. Vide *Spinaticum*.
 RISBAN, propugnaculū Calatense. Vide *Rivalis*.
 RISQUE, periculum, ex *Risum*. Vide Gloss. med. Græc. in *ῥίσκος*.
 RIVE, *Rivage*, ora, litus: ex *Ripa*. Vide *Riparium*, & *Ripaticum*.
 RIVIERE, *Rivière de Gennes*, ora, litus: ex *Riparia*. Vide in hac voce.
 RIVIERS,

RIVIERS, qui ad Rheni, Scaldis, & Mosæ ripas habitant. Vide *Riparij*.

ROBE, vestis, tunica: ex veteri Francico *Raub*. Vide in hac voce.

ROCHE, Rupes, *Rupetula*. Vide *Rocca*.

ROCHET, vestis linea Episcopalis: ex *Rocetus*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in *Ροχου*.

ROIAUX, moneta aurea Francica. Vide *Moneta*, & *Regalis*.

ROLLE, Scheda in *rotula* speciem complicata. Vide *Rotulus*.

ROMANS, historiarum mythicæ, *Romana*, seu vulgari lingua scriptæ. Vide *Romani*.

ROMIUS, qui *Romam* vadunt, Romipetæ. Vide *Romeus*.

RONCES, spineta, agri inculti: ex *Runcare*. Vide *Runcalis*, & *Roncalia*.

RONCIN, equus gregarius: ex Theut. *Roff*. Vide *Runcinus*.

ROSEAU, arundo: ex Germ. *Raus*. Vide *Raufea*.

ROT, assum, vox prisco Britannica. Vide *Rotum*.

ROTE de Rome, Camera cujus pavementum marmore porphyretico *Rota* speciem refert. Vide *Rota*.

ROTURE, ager *ruptus*, profcissus: ex *Ruptura*. Vide *Roturter*, agricola, rusticus, ignobilis. Vide *Ruptura*.

ROUAGE, Rodage, tributi species pro damnis ex *rotis* in vitis factis. Vide *Rotaticum*.

ROUIR, cannabim in aqua eluere, & macerare. Vide *Roherium*, & *Aroagium*.

ROUTE, Ruptariorum, seu rusticorum cohors incondita: inde pro via seu itinere, quo ij gradiebantur: ex *Rupta*. Vide in hac voce.

RUBIS, carbunculus, lapillus *Rubens*. Vide *Rubinus*.

RUE, platea: ex *Rua*. Vide in hac voce.

RUER, projicere. Vide *Ruere*.

RUIER, officium Ecclesiasticum in Ecclesia S. Quintini in Viromanduis. Vide *Ruarium*, ubi de etymo.

RUSCHE, alvearium, apiatium: Vide *Rusca*.

RUT, de cervorum *ὄρνις*: ex *Rugitus*. Vide in hac voce.

S.

SABLE, Martes, mustelæ nigricantis species, unde eadem vox pro nigro usurpatur in descriptione insignium: sic dicitur quod ejusmodi pelles ex *Zebel*, urbe Syria afferrentur. Vide *Sabulum*.

SABLON, sabulum: ex *Sablo*. Vide in hac voce.

SABOT, calceus ligneus, fortè quasi *fac de bois*, seu *de bois*. Vide *fabarati*.

SACRE, falconis species. Vide *Sacer*, & Gloss. med. Græcit. in *Σακρ*.

SACS, monachi *facco* vestis loco induti. Vide *Sacci*.

SAFRAN, crocus: ex Græcobarb. *Ζαφραν*. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce.

SAIE, panni species: ex *Sagium*. Vide in hac voce.

SAIGNER, venam percutere: ex *Sanguinare*. Vide in hac voce.

SAILLIR, pro *salire*. Vide *Sallire*.

SAIN, adeps suillus: ex *Saginum*. Vide in hac voce, & in *Sagimen*.

SAISIR, quasi in *Sacrum* immittere, *σαῖσις*. Ita Salmasius. Vide *Sacire*, & *Saisire*.

SAISON, tempus *facionis*. Vide *Satio*.

SALE, domus ædes quævis, vel etiam amplius cubiculum: ex *Sala*, veteri Franc. Vide in hac voce.

SALE, sordidus: ex Græcobarb. *Σαλδ*, stultus, ineptus, vel etiam *sordidus*. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce.

SALUT, nummus aureus Francicus, in quo expressa salutatio Angelica. Vide in *Moneta*, & *salus*.

SAMIT, pannus holosericus: ex *Exametum*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in *Ἐξάμιτος*.

SANGLANT, ex *Sanguilonentium*. Vide *Sangolentium*.

SANGLIER, aper: ex *singularis*. Vide in hac voce.

SAQUER, *saquer une espée*, gladium è vagina quasi ex *sacco* educere. Vide *saccare*.

SARBOTANE, tubulus perforatus: ex Græcobarb. *Σαρβολάν*. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce.

SARCENET, panni species: ex *Saracenicum*. Vide in hac voce.

SARTHIES, navis armamenta, supellex: ex Gr. *Ἐσπίριον*. Vide *Sarcia*, & *Sarco*, & Gloss. med. Græcit. in *Ἐσπίριον*.

SARCLER, sarrite: ex *Sarculari*. Vide in hac voce.

SARPE, *saix*, ab *ἀπὸ*, ut vult Salmasius ad Plinium, p. 13, 30. Vide *Sarpa*, & *Sapa*.

SAPER, subruere: ex *Sapa*, instrumentum rusticum. Vide in hac voce.

SAPIN, abies: ex *Sappus*. Vide in hac voce.

SATIN, pannus sericeus rasus. Vide *Zatou*.

SAVEUR, ex *Sapor*. Vide in hac voce.

SAUCE, quod *Salsa*. Vide *Salsa*, *Salsarium*, & *Salsarium*, & Gloss. med. Græcit. in *Σαλτζα*.

SAUCICE, Lucanica: ex *Salcicia*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in *Σαλτζα*.

SAUF, præter: ex *Salvo*. Vide in hac voce.

SAUMURE, muria *salsa*, vel *sale* condita.

SAVOIR, scire, ex *Sapere*. Vide in hac voce.

SAVON, ex *Sapo*. Vide in hac voce.

SAUSSAIE, ex *Salicetum*. Vide *Salicetum*, & *Salicha*.

SAUTOIRS, *Stapedes*, seu *Stapha* quibus equus incenditur. Vide *Salvatoria* & *Stassa*, & Gloss. med. Græcit. in *Σαυτοίριον*.

SECOUER, excutere, *subcutere*, vel ex *subcaudicare*. Vide in hac voce.

SEGRAIER, officium in forestis: ex *Secretarium*. Vide in hac voce.

SEICHE, Sepia, piscis. Vide *Sicca*.

SEIGLE, ficula. Vide *Sigalum*.

SEIGNEUR, dominus: ex *Senior*. Vide in hac voce.

SEILLE, vas aquarium: ex *Sinula*. Vide Gloss. med. Græcit. in *Σινυλα*.

SEILLET, vas in quo defertur aqua benedicta: ex *Sinula*. Vide *Seilletum*, & *Sellum*.

SEJOUR, *Sejourner*, mora, morari in aliquo loco: ex *diurnus*, *diurnare*, ut *jour*, ex *Diurnus*, ut quidam volunt. Vide *Sejournum*, & *Subjournare*.

SEMBLANT, *faire semblant*: Vide in *Admulari*.

SEMBLER, *ressembler* : ex *Similare*. Vide in hac voce.

SEMONDRE, in jus vocare : ex *Submovere*. Vide in hac voce.

SENESCHAL, dignitas palatina, & in familiis nobilium : ex vet. Franc. Vide *Senescallus*.

SENTE, *Sensier*, ex *Semita*. Vide *Seminarium*.

SEPTAINE de Bourges, urbis Bituricensis banleuca, quæ ad septimum milliare protenditur, ut *ἑπτάμιλιον*, apud Constantinopolitanos, uti docuimus in *Disceptrat. de Hebdomo*, & *Quintum milliare*, apud Andegavenfes & *Cenomanenses*. Vide *Septena*.

SERGE, pannus serico-lanæus, unde nomen. Vide de *Surgineum* & *Sericalia*.

SERIES, puellarum *serotini* conventus. Vide in *Gynaceum*.

SERIEUX, ferius, gravis : *Seriosus*. Vide in hac voce.

SERAIL, palatium Turcicum. Vide *Gloss. med. Græcit. in Σαράϊον*.

SERJANT, famulus, miles ex peditatu, apparatus : ex *Serviens*. Vide in hac voce, & *Gloss. med. Græcit. in Σερζάντ*.

SERRE, confectus, ex *Seratus*, quasi *sera* compressus. Vide *Serratus*.

SERRER, occludere, *Sera* claudere. Vide *Serrare*, & *Serra*.

SERVICE de table. Vide *Servitium*, & *Gloss. med. Græcit. in Δούλιον*.

SERVITEUR, famulus : ex *Servitor*. Vide in hac voce.

SESTIER, mensura liquidorum : ex *Sextarius*. Vide in *Sextarata*, *Sextarium*, &c.

SEVRER, puerum à mammis nutricis separare. Vide *Sevrera*.

SIVRE, ramentum, scobs ferraria : ex *Scissura*. Vide *Serrago*.

SIFFRE, tibie species : ex *Σίφαρος*. Vide *Gloss. med. Græcit. in hac voce*.

SILLER *desiller les yeux*, cilia claudere. Vide *Desigillare*.

SILLON, *Scillon*, lita, porca, arula. Vide *Selio*.

SEMENJAUX, Panes *similacei*. Vide *Simenellus*, & *Simala*.

SINGLER, plenis velis navigare : ex *Saxon. Sigel*, velum. Vide *Sigla*, & *Gloss. med. Græcit. in Σίγλον*.

SION, virgula, bacillus. Vide *scium*, & *Gloss. med. Græcit. in Σίον*.

SIRE, Dominus : ex *Κύριος*, pro *Κύριος*. Vide *Sirianus*, & *Gloss. med. Græcit. in Κύριος*.

SIVETTE, aromati species. Vide *Gloss. med. Græcit. in Σανίτιον*.

SOIGNOLE, de puits, machina ad aquam hauriendam : ex *Ciconium*. Vide in hac voce.

SOC, vomer : ex *Soccus*. Vide in hac voce, & in *Soket*.

SOC, stipes, truncus : Vide *Zoccus*.

SOIE, sericum : ex *Sera*. Vide in hac voce.

SOIN, cura, anxietas : ex *Sunnis*. Vide in hac voce.

SOIGNER, curare, hospitio excipere : ex *Sonnare*, (ubi i a consonantem efficiunt) illud vero à *Sunnis*. Vide in his vocibus.

SOLATIER, solati : ex *Solatiari*. Vide in hac voce.

SOLDE, *Soldoier*, *fondé*, *Soldat*, voces formatae ex *Solidus*. Vide *Solidata*, & *Gloss. med. Græcit. in Καλιδάτ*.

tae ex *Solidus*. Vide *Solidata*, & *Gloss. med. Græcit. in Καλιδάτ*.

SOLIER, camera : ex *solarium*. Vide in hac voce, & *Gloss. med. Græcit. in Σολιέριον*.

SOLIVE, trabecula, tignum : ex *Saxon. Sul*, columna. Vide *Soliva*, & *Irminsal*.

SOMME, onus, sarcina : ex *Sagma*, vel *Salma* : unde *Sommier* Equus clitellarius. Vide *Sagma*, & *Gloss. med. Græcit. in Σάγμα*.

SOMMELIERS, qui cellarij vinarij curam habent, sic dicti quod horum curæ incumbere equi *Sagmarij*, quibus vinum ac res aliæ cellares deferrebantur. Vide in *Sagma*.

SONGER, auxiliari : ex *Sunnis*, cura, anxietas. Vide in hac voce, & in *Sonnare*.

SOR, falco anniculus. Vide *Saurus*.

SORCIER, divinator, divinus, *fortivarius*. Vide *Sortiaria*.

SOT, stultus, à Syriaco *Sote*, ut quidam volunt alij ab *ἀσώτ*. Vide *Sottus*.

SOU, vel *Sen*, porcorum stabulum : ex *Sudis*. Vide in hac voce.

SOUFRIR, pati. Vide *Sufferentia*.

SOULIERS, calcei, ex *Subalares*. Vide in hac voce.

SOUQUENILLE, vestis species. Vide *Gloss. med. Gr. in Σουκία*.

SOURDRE, scaturire : ex *Surgere*. Vide in hac voce.

SOUS-AGE, minor annis. Vide *Subannis*.

SOUTANE, togæ vel tunicæ species, *Sultano-rum* propria. Vide *Subtaneum*.

SOUSPIR, ex *Suspirium*. Vide in hac voce.

SOUTERRER, humo ac terra mandare. Vide *Subterrare*.

SPORLE, quod pro relevio datur : ex *Sportula*. Vide *Sporta*.

STAGE, à *Stando*, ubi quis stat, manet. Vide *Stadium*.

SUEUR de viel, futor veterinarius, unde etymon, Vide *Coruesarij*.

SURCOT, vestis, alteri, quam *cote* vocant, superinducta. Vide *Sorcotium*.

SURNOM, cognomen, quod nomini proprio in tabulis superponeretur. Vide *Supranomen*.

SURPLUS, residuum : ex *Superplus*. Vide in hac voce.

SURPRENDRE, capere ultra quam licet. Vide *Superprendre*.

SURSAUT, en *sursaut*, inopinatè. Vide *Suf-salire*.

SURSEOIR, differre : ex *Superfedere*. Vide in hac voce.

SUS, super, supra : ex *Sufum*. Vide in hac voce. *Courir sus*. Vide *Super*, & *Gloss. med. Græcit. in Συσ*.

T.

TAFFETAS, pannus sericeus. Vide *Taffeta*.

TAILLE, tessera lignea : ex *Talca*, ramus incisus. Vide in hac voce. Hinc *taille*, præstatio, tributum.

TAILLER, putare, scindere : ex *Talare*, vastare, auferre. Vide in hac voce, & in *Talare*.

TAILLIS, silva exdua, à *talca*, fortè, seu ramunculis. Vide *Talserium*, *Talca*, *Talus*.

TALEME

TALEMELIERS, Panifices. Vide *Talemarij*.

TALISMANS, characteres magici. Vide *Talismanni*, & Gloss. med. Græcit. in *Talismanis*.

TAMBOUR, *Tabour*, uti vox hæc efferebatur, tympani bellici species: ex Arab. *Al-rambor*. Vide *Tabur*.

TAMIS, cribrum. Vide *Tamifum*.

TAMPON, truncus ligneus, quo foramen dolij obturatur: ex *Tappu*. Vide in hac voce.

TAN, pulvis quercus, unde tinctura fit. Hinc *Tanneurs*, tinctoris. Vide *Tannum*.

TAPINOIS, aut *Taupinois*, qui instar talpæ latent ac furtive res suas peragunt. Vide *Tapinatio*.

TARABUSTER, vexare. Vide *Arbustaria*.

TARD, *il fait tard*, advesperascit: loquendi formula Græcis hodiernis familiaris. Vide Gloss. med. Græcit. in *Bpido*.

TARGE, Pelta: ex Theuton. Vide *Targa*.

TARGER, morari. Vide supra *Atarger*.

TARIN, moneta Italica, *Tarentina*, unde etymon. Vide *Tarenus*, & Gloss. med. Græcit. in *Taca*.

TARTANE, navigij species Italica. Vide *Tartida*, & Gloss. med. Græcit. in *Tapidu*.

TARTE, placenta *farta* species. Vide *Tarta*.

TAS, cumulus, strues aristarum: Hinc *entasser*, struem conficere. Vide *Tassus*.

TASCHE, defectus, macula: ex *Tasca*, præstatio agraria ita dicta. Vide in hac voce.

TASSE, vel *Tace*, patera, crater. Vide *Tacea*, & *Tasca*.

TASSEAU, vox fabricorum lignationum: ex Angl. *Tassel*, fimbria, vel ex *ressellu*. Vide in hac voce, & in *Tassellus*.

TAUDIS, incomposita rerum congeries: ex *Taldum*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in *Taldov*.

TEMPRE, maturè, vox Gallobelg. ex *Temperiu*. Vide in hac voce, & in *Temperare*, & *Temporancè*.

TENAILLES, forcipes: ex *Tenaces*. Vide in hac voce, & in *Tenacula*.

TENCER, objugare: ex *Intentionare*. Vide *Intendere*, & infra *Tenser*.

TENCHE, merula, piscis: ex Ital. Vide *Tinca*.

TENDERE, tentorium, seu *tendam* explicare. Vide *Tendere*.

TENEBRES, officium Ecclesiasticum in majori septimana. Vide *Tenebra*.

TENSER, defendere, tutum facere: ex *Tensare*. Hinc etiam fortè *tenser* pro objugare aliquem tutando. Vide *Tensare*.

TESTE, caput: ex *Testa*. Vide in hac voce.

TESTONS, moneta argentea Francica, in qua caput Principis exhibetur. Vide in *Moneta*, & *Testo*.

TENTE, tabernaculum, *tentorium*. Vide *Tenda*, & Gloss. med. Græcit. in *Tinda*.

THABIT, pannus sericeus undulatus. Vide in hac voce.

THIOIS, Theuto, Germanus: ex *Theotiscu*. Vide in hac voce.

TIERS & dange. Vide in *Tertium*.

TIGNE, scabies: ex *Tinea*. Vide in hac voce.

TIMBRE, Galea, apex galeæ: ex *Tymbris*. Vide in hac voce.

TIMBRE, fasciculus pretiosarum pellium. Vide *Timbaciun*, & *Timbrum*.

TIMON, ex *Tema*. Vide in hac voce.

TINEL, Palatium: ex Succico *Tuna*, vel ex *Tinnulu*. Vide in hac voce.

TIROIR, quomodo Parisiis; *la Croix du tiroir*. Vide *Tiratoriu*.

TISONNER, ex *Tuionari*. Vide in hac voce.

TOMBE, sepulchrum, lapis sepulchralis: ex *Tômbé*, & *tumulus*. Vide *Tumba*.

TOISE, mensura sex pedum: ex *Tensa*. Vide in hac voce, & in *Teisia*.

TOMBER, cadere, procumbere, quasi in *tumba* volutari. Vide *Tumbrellum*.

TOMBEREAU, bitotum versatile. Vide *Tumbrellum*.

TONLIEU, tributum: ex *Teloneum*. Vide *Telon*.

TONNE, *Tonneau*, dolij, vel vasis vinarij species: ex Saxon. Vide *Tunna*.

TORCHE, *Taxa tortilis*, ex fumibus cæcatis invicem contortis. Vide in *Cerisumbulus*.

TORRELAGE, præstatio pro fornace in quâ avena torretur. Vide *Torra*.

TORMENT, *Tormenter*, ex *Tormen*, intestinorum vexatio. Vide *Tormentum*.

TORSIE, agger ad Ligeris ripas. Vide *Torcia*.

TORT, Damnum, injuria, &c. ex *Tortu*. Vide in hac voce.

TOUAÏLLE, mappula, manutergium: ex *Togilla*. Vide *Toacula*.

TOUCHINS, prædones milites. Vide *Tuchinatu*.

TOUDIS, quotidie, *toto die*, vox Gallobelg.

TOUFFE, confectus plumarum globus: ex *Tufa*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in *Tôpa*.

TOUPET, apex, crista. Vide *Tipettum*.

TOUR, quod per vices fit. Vide *Turnu*.

TOURAGE, idem quod *geolage*, carcerarium. Vide *Turris*.

TOURBE, niget cæpes. Vox Theuton. Vide *Turba*.

TOURNER, *Retourner*, divertere, redire: ex *Tornare*. Vide in hac voce.

TOURNICLE, sagum militare: ex *Tunicula*. Vide *Tunica*.

TOURNOI, decursio equestris. Vide *Tourneamentum*.

TOURNOIS, moneta in *Turonibus* cusa. Vide in *Moneta*, & *Turonenses*.

TOURTE, placenta in *Tortilis* speciem confecta. Vide *Torta*, & Gloss. med. Græcit. in *Tôpa*.

TRACE, via, perquisitio, unde *Tracer*, querere, Gallobelgis. Vide *Tracea*.

TRAINEAU, ex *Traga*, vel *Trachina*. Vide *Traga*.

TRAINER, trahere, vehere: ex *Traginare*, & *Traga*. Vide in his vocibus.

TRAIRE, jaculari, sagittam emittere: ex *Trahere*. Vide in hac voce.

TRAMOIS, vel *Tremois*, Triticum *trimense*. Vide *Tremisum*.

TRANCHE'E, vallum, fossa. Vide *Trencatum*.

TRANCHE'ES, ventris tormina. Vide *Trencata*.

TRANCHER, incidere, scindere: ex *transcindere*. Vide *Incisorium*.

TRANSLUISANT, vel Gallobelgæ efferunt, *transluisant*, ex *translucidus*. Vide in hac voce.

TRAPPE, muscipula, transfenna: ex *trape*, capere, irretire. Vide *Trappa*.

TRAVEE, trabecularum series, *trabata*. Vide *Trabea*.

TREBUCHET, catapultæ species, decipula, bilanx: ex *trabecula* fortè, undè *Trebuchetum*. Hinc *trebucher*, cadere, vel cespitare. Vide *Trebuchetum*.

TREFFONS, ex *Terra fendens*. Vide *Treffendens*.

TREILLE, *Treillis*, sepes cancellata, cancellus: ex *Trilix*. Vide *Macula*, & *Trelia*.

TREMAIL, rete contextum maculis trilicibus. Vide *Tremaclum*.

TREMBLER, tremere: ex *Tremulare*. Vide in hac voce.

TREMPER, *detremper*, diluere: ex *Temperare*. Vide in hac voce.

TREPASSER, ultro progredi, mori: ex *Transpassare*. Vide in hac voce.

TREPAIL, locus ubi rei torquentur. Vide *Trespallum*.

TREPAN, instrumentum Chirurgicum: ex Græc. *τρύπαν*. Vide *Gloss. med. Græc. in Ασπιρίδιον*.

TREPIED, mensa tripes. Vide *Tripetia*.

TRESSAILLIR, ex *Transsilire*. Vide *Tressallium*.

TREFFE, vel *trece*, crines intexti: ex *trica*. Vide in *Tricina*.

TRETEAU, scannum tripes, quasi *tristellum*. Vide *Trestellum*.

TREU, ex *tributum*. Vide in *Trutanus*.

TREVE, induciæ: ex Germ. *Treu*, fides, fides data. Vide *Drudes*, & *Treva*.

TREUIL, Torcular Lemovicensibus. Vide *Trolium*.

TREUVER, *Trouver*, invenire: ex Gall. *Treu*, tributum, ita ut sit tributum exigere, invenire. Vide in *Trutanus*.

TRIBUNE, pulpitem, ambo: ex *Tribunal*. Vide *Tribuna*, & *Tribunal*.

TRICHER, implicare, innectere, morari: ex *Tricare*. Vide in hac voce.

TRICOTER, morari, nugari: ex *Tricare*, vel ex *Trico*. Vide in his vocibus.

TRIER, seligere: ex Saxon. *Triare*. Vide in hac voce.

TRIFILIERS, artifices qui aurea vel auricula *hal-* *ci trifila* innectunt. Vide *Trifilum*.

TRINQUET, satoris calcarii instrumentum: ex *Taringa*. Vide in hac voce.

TRIPES, interanea. Vide *Tripa*.

TROMPES, *Trompettes*, buccinæ: ex Ge *xim*. Vide *Trumpa*.

TROTTER, de equis solutariis, quasi *Tolletare*. Vide *Trotare*.

TROU, ut Gallobelgæ efferunt, *Trau*, *foramen*: ex *Traugus*. Vide in hac voce.

TROUSSE, *Trousséau*, fasciculus. Vide *Trocellus*, & *Trossa*.

TRUANS, errones, instar eorum qui ostia *tim* tributum, quod *Treu* appellabant vagantur. Vide in *Trutanus*.

TRUBLE, instrumentum piscatorium. Vide *Trubla*, & *Trullia*.

TRUCHEMAN, Interpres linguarum: ex Gr. vulg. *δραγόμενος*. Vide *Drogomundus*, & *Turchimannus*, & *Gloss. med. Græc. in δραγόμενος*.

TRUELLE, ferrum latum quo parietibus illinuntur: ex *Trulla*. Vide *Truella*.

TRUFFES, nugæ, fraudes, neque *Trufa*.

TRUIE, scrofa: ex *Troia*. Vide in *Truella*.

TRUITE, ex *Trulla*. Vide *Tritula*.

TUER, occidere. Vide *Turare*.

TUF, lapis friabilis: ex *Tophus*.

TUIAU, canalus: ex Lat. *Tubulus*.

TURBE, Inquisitio à Judice de *Turba*.

TURCOPLES, milites levis armati *Turcopulus*, & *Gloss. med. Græc. in Τυρκοπυλός*.

TURELUPINS, sic dicti *Valdensium*. Vide *Turlupini*.

V.

VADACLE, locus sic dictus *Tolosæ*. Vide *Vadaculum*.

VAILLANT, magnanimus: ex *Valens*. Vide in hac voce.

VAIR, mus ponticus: ex *Vares*. Vide in hac voce.

VAIROLE, turpeditis species in pueris *Variola*. Vide in hac voce.

VAISSEAU, navis: ex *Vas*. Vide in hac voce.

VALET, famulus honorarius, armiger: ex *Vale*, seu *Vassolus*. Vide *Valeti*.

VALISE, bulga equestris. Vide *Vallegius*.

VANNE, septum ad interceptiendos pisces: *Venna*. Vide in hac voce.

VASE, limus terræ. Vide *Vasillus*, & *Vassulus*.

VASE, sarcophagum lapideum, *Arvernus* & *Lemovicibus*: ex *Vas*. Vide in hac voce.

VASSAL, cliens. Vide in *Vassus*.

VAVASSEURS, vassalli minores feudales. Vide *Vavassor*.

VAUTOUR, vultur. Vide *Vulturium*.

VEAUTRE, canis species: ex *Veltris*. Vide *Canis veltris*.

VELIN, pellis vitulina. Vide *Vitulinum*.

VELER, vitulum edere: ex *Vitulare*. Vide in hac voce.

VELOUX, pannus sericeus villosus. Vide in hac voce, & *Gloss. med. Gr. in Βολύδα*.

VENAISON, ferina, setæ in *venatione* interceptæ vel captæ: ex *Venatio*. Vide in hac voce.

VENELLE, via strictior, instar *venæ*, vel *Vennula*. Vide *Venella*.

VENTAIL, pars galeæ aperta, qua ventus seu aer aspiratur. Vide *Ventaculum*.

VERDIER, officium in forestis: qui scilicet *viridis*, seu silvæ curam habet. Vide *Viridarius*.

VERDIT, testimonium juratorum: ex *Vredictum*. Vide in hac voce.

VERGER, hortus: ex *Viridarium*. Vide in hac voce.

VERGNER, ripas fluvij aut fossæ *Vergis*, seu palis immixtis continere. Vide *Guerriagium*.

VERGONGNE, ex *Verecondia*. Vide in hac voce.

VERMEIL, rubeus, coccineus: ex *Vermicula*. Vide in hac voce.

VERRAT, porcus masculus: ex *Verris*. Vide in hac voce.

VERRUEIL, retis Genus apud Normannos: ex *Verriculum*. Vide *Versobolum*, & *Vervilium*.

VETER, vetare: *bois vetez*, silvæ vetitæ, quas ingredi non licet. Vide *Vetatum*.

VIDAME, qui *vices domini* agit: Vide *Vice-dominus*.

VIELLE, *Viola*, *Violon*, instrumentum musicum. Vide *Viola*.

VIERG, magistratus juridicus apud Heduos, ex *Vergobretus*. Vide in hac voce.

VIGNETES, ornamenta librorum in marginibus *Vincularum* instar. Vide Gloss. med. Græcit. in *Βασιδία*.

VIGUIER, Judex: ex *Vicarius*. Vide in hac voce, & *Vigerium*.

VILLE, Urbs: ex *Villa*. Vide in hac voce.

VINOTIER, institor vinarius. Vide *Vinatarium*.

VIRER, vertere, versare. Vide *Virare*.

VISIÈRE, cassidis pars quæ faciem vel oculos tegit. Vide Gloss. med. Græcit. in *Βεζύρα*.

VISIR, præcipuus regni minister & Consiliarius apud Turcos. Vide Gloss. med. Græcit. in *Ουζήριος*, & in *πρωτομήτρος*.

UN, pro *quidam*. Vide *Unus*, & Gloss. med. Græcit. in *δ*.

VOGUER, navigare: ex *Vagari*. Vide *Vogherij*.

VOIAGE, iter: ex *Viaticum*. Vide in hac voce
VOIER, dominus feudalis cui minor justitia com petit. Vide *Viarius*.

VOILA, ecce, quasi *Voyez-là*. Vide Gloss. med. Græcit. in *ὄλα*.

VOLER, per vim auferre: ex *Involare*. Vide in hac voce.

VOUGE, cultri vel ensis aut pugionis species: ex *Vanga*. Vide in hac voce.

VOULT, imago: ex *Vultus*. Vide in hac voce.

VOUTE, concameratio: ex *Volutio*. Vide in hac voce, & in *avolta*.

USAGE, usus vel tributum ex usu. Vide *Usagium*.

USER, uti, frui: ex *Usare*. Vide in hac voce.

VVAREC, res projecta in mari navis levandæ gratia: ex Saxon. Vide *Vvareccum*.

VVARESCHAIX, aquæductus aquagium: ex Saxon. Vide *Vwaterfchapium*.

VVIOT, cujus uxor mœchatur. Vide *Vvillot*.

Z.

ZENITH, vertex cœli, vox Arabica. Vide *Cenit*.

ZIZIER, gigerium. Vide *Zizerium*.

F I N I S.

